

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૮૦૮- વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ ટિંદનાં માલ એન્જિનિયરિંગ

વિષય

ગ્રીન્સ ઓફીસોનામાહર.

MILL ENGINEERING IN INDIA.

(*BEING THIRD EDITION OF "MILL ENGINES,
BOILERS AND GEARING"*)

A PRACTICAL TREATISE ON MODERN ENGI-
NEERING METHODS ADOPTED IN INDIAN
MILLS AND FACTORIES, FOR THE
USE OF MILL ENGINEERS, MILL
MANAGERS AND MILL
OWNERS

BY

FAKIRJEE E. BHARUCHA,

L M E , A M I M F C H E

AG PROFESSOR OF MECHANICAL ENGINEERING,
COLLEGE OF ENGINEERING, POONA

AUTHOR OF 'OIL AND GAS ENGINES,' 'ELECTRIC
LIGHT,' 'BUILDING CONSTRUCTION,' &c

*REVISED AND ENLARGED
WITH 302 ILLUSTRATIONS*

PRINTED BY RUSTOM N. VATCHAGHANDY AT THE
"SANJ VA' TAMAN" ELECTRIC PRINTING

PRESS, MINT ROAD, BOMBAY

PUBLISHED BY FAKIRJEE E. BHARUCHA, AT
63, BUND GARDEN ROAD, POONA

1915 A. D.

(*ALL RIGHTS RESERVED*)

હિન્દમાં

મીલ એન્જનીઅરીંગ.

(મીલ એન્જન, ઍલેક્ટ્રીક અને ગીઅરીંગની ત્રીજી આવૃત્તિ.)

મીલ એન્જનીઅરો, મીલ મેનેજરો, અને મીલ માલિકો માટે ધણું

ઉપયોગી પુસ્તક

૩૦૨ ચિત્રો સાથે.

ધણા મોટા મુધારા વધારા સાથની નવી આવૃત્તિ

લખનાર

ફ્રીરજ એલ્લજ ભટ્ટા,

એલ. એમ. ઇ, એ એમ. આઇ. એમ. ઇ,

એન્ડ પ્રોફેસર ઍલ્ડ મિકેનિકલ એન્જનીઅરીંગ,

પ્રીન્સ ઍલ્ડ એન્જનીઅરીંગ, પૂના

“ઍલેક્ટ્રીક અને ગેસ એન્જીનો,” “ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ,” “ઇન્ડિયન કામ”

વગેરેના કર્તા

આ પુસ્તક કાયદા પ્રમાણે રેજીસ્ટર કરાવી એની નકલ અથવા કોપી ભાપામાં નરણુમો કરવાના સર્વે હક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્ય છે.

“સાબ વર્તમાન” ઇલેક્ટ્રીક પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, મોન્ટ રોડ, કોલ, મુંબઈ મધે
૩૨૨મ નં. વાન્છાગાધીએ છાપ્યું છે.

અને ફ્રીરજ એલ્લજ ભટ્ટાએ તા. ૬૩, ૫૬ ગરડન રોડ, પૂના મધે પ્રગટ કીડું છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

૫૦૦૮ ૨૪/૮/૯૨

આ પુસ્તક માહેલા નીચલા ત્રણ મોટા પ્રકરણો દરેક જુદા પુસ્તકના આકારમા પણ છપાવી પ્રસીદ્ધ કરવામા આવ્યા છે, જે નીચલી કીમતે મળી શકશે —

ઑમલ અને ગેસ એન્જીનો, કીમત રૂ. ૧-૮-૦.

ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ. .... કીમત રૂ. ૧-૦-૦.

ઇમારત કામ . . . . કીમત રૂ. ૧-૦-૦.

પ્રસ્તાવના.

(આવૃત્તિ ત્રીજી.)

મુ અષ્ટ ઇલાકામાં ટેકનીકલ સ્કુલોના થયેલા વધારાને લીધે ભણેલ મિકેનિકલ એન્જનીઅરોનો એક વર્ગ જોકે હવે હસ્તીમાં આવ્યો છે, અને જોકે તેવા એન્જનીઅરો ઇંગ્રેજ પુસ્તકો વાંચીને ચોતાના અભ્યાસ અને અનુભવમાં વધારો કરી શકે તેમ છે, તોપણ કુદરતી રીતે ધણા દેશી એન્જનીઅરો પેસ્ટિની માતૃશ્રી ભાષામાં લખાયેલા અને ખાસ ચોતાના દેશમાં ચાલતી અને દેશકાળ અને સ્થિતિને અનુકૂળ થઈ પડેલી એન્જનીઅરી ગ રીતીઓની માહિતગારી આપનારા પુસ્તકો વાચવાનો વધારો શોખ ધરાવે છે એમ આ મોટા પુસ્તકની ત્રીજી આવૃત્તિ થોડાજ વખતમાં પ્રગટ કરવાને પડેલી અગત્યતા ઉપરથી સીદ્ધ થાય છે.

સાયન્ટિફિક એન્જનીઅરીગનો આ જમાનો હોવાથી સ્ટીમ એન્જનીઅરી ગની વિધ્યામાં જે સુધારા વધારા થતા જાય છે તે વિષે એક એન્જનીઅરે માહિતગાર રહેવું જોઈએ છે. આ થોડાક વર્ષો દરમિયાન ગેસ અને ઑઇલ એનજીનોમાં એટલી બધી ઝડપથી સુધારા થયા કે એ જાતના એન્જીનોને ચલાવવાનો ખર્ચ સ્ટીમ એનજીનોને ચલાવવાના ખર્ચ કરતા ઘણો ઓછો આવવાને લીધે ગેસ અને ઑઇલ એન્જીનો પ્રબળ વપરાસમાં આવવા લાગ્યા, જેથી સ્ટીમ એનજીન બાધનારો તેના ભવિષ્ય માટે વિચારમાં પડી ગયા હતા, અને ઘણાક સ્ટીમ એન્જીન મેકરોએ ચોતાના કારખાનાઓમાં ઝડપથી સુધારા વધારા કરી ઑઇલ અને ગેસ એન્જીનો પણ બનાવવા માડ્યા હતા, પણ તેઓમાના કેટલાક અનુભવી મેકરોએ સાયન્ટિફિક ધોરણ ઉપર સ્ટીમ એન્જનીઅરી ગની શોધખોળ ચલાવી, જેના પરિણામમાં હવે સ્ટીમ પ્લાન્ટ ઘણો સુધારવામાં આવ્યો છે, અને તે હજી સુધી ગેસ અને ઑઇલ એન્જીનો સાથે હરીફાઈ કરી શકે છે પણ એ બધા સુધારા વધારા સાયન્ટિફિક હોવાથી સ્ટીમ એન્જનીઅરી ગના સાયન્સ અને થિઅરીના અભ્યાસ વગર એ નવા નવા સુધારાવાળા યંત્રો સમજવા અને ચલાવવા મુશ્કેલ થઈ પડે છે.

આ પુસ્તકની બીજી આવૃત્તિનો પ્રસ્તાવના જ્યારે લખવામાં આવ્યો ત્યારે આ લખનારને ખબર ન હતી કે મુ અષ્ટ યુનિવર્સિટીએ

મિકેનિકલ એન્જીનીઅરીંગને સ્વિકારીને તેની એક ડીગ્રી બી ઇ. (મિકેનિકલ) B. E (Mech) સ્થાપી હતી, જેને લગતો અભ્યાસ ક્રમ પુનાની એન્જીનીઅરીંગ કૉલેજમાં ગયે સાલથી શુરૂ કરવામાં આવ્યો છે, અને જેના પરિણામમાં થોડો વખત પછી ગ્રેજ્યુએટ મિકેનિકલ એન્જીનીઅરો બાહરે પડવાની વક્રી છે, જે આ દેશના ભવિષ્યના સબધમાં ઘણું સ્તુતિ પાત્ર છે

આ નવી આવૃત્તિમાં જે ખાસ સુધારા વધારા કરવામાં આવ્યા છે, તેઓમાં “પાવરનો ખરચ,” “એકઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ,” “ગેસ એન્જીનો” વગેરે બાબતોને લગતા ખાસ પ્રકરણો મૂખ્ય છે

“પાવરના ખરચ”વાળા પ્રકરણમાં જુદી જુદી જાતના સ્ટીમ, ઑઇલ અને ગેસ એન્જીનો વગેરેની એક બીજા સાથે સરખામણી કરી બતાવી તેઓ મારફતે ઉત્પન્ન થતા પાવરના ખરચના અડસટા ટાકી બતાવ્યા છે, જે ઉમેદ છે કે એન્જીનીઅરો તેમજ કારખાનાના માલિકો અને મેનેજરોને ઘણા ઉપયોગી યદ્ય પડશે

“એકઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ” વાળું પ્રકરણ આજના સખ્ત હરીફાઇના વખતમાં ઘણું જાણુવા જોગ યદ્ય પડ્યું જોઇએ, કારણ કે જીની ઢપના અને ઘણું બળતણ બાળનારા ચાલુ સ્ટીમ એન્જીનોની વ્યર્થ જતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ અનેક ઉપયોગમાં લઇને તેથી બળતણનો ખરચ ઘણો ઓછો કરી શકાય તેમ છે

અસલ “ઑઇલ એન્જીન”ના પ્રકરણમાં ગેસ એન્જીનની બાબદ ઉમેરવામાં આવી છે હવે થોડા પાવર માટેના પણ ગેસ એન્જીનો બનાવવામાં આવતા હોવાથી, અને તેઓ સાધારણ કેરોસીન ઑઇલ એન્જીનો કરતા ઘણા ઓછા ખરચમાં પાવર ઉત્પન્ન કરી આપતા હોવાથી નાના નાના ઉદ્યોગો માટે એવા એન્જીનો હવે ઘણા વપરાવા લાગ્યા છે, માટે તેઓને લગતી સમજણ હવે એક મિકેનિકલ એન્જીનીઅરે જાણુવાની ઘણી અગત્ય છે

આ નવી આવૃત્તિ માટે પણ હમેશ મુજબ ઘણાક એન્જીન મેકરોએ અને તેઓના અત્રેના એજન્ટોએ જોઇતી ખબરો અને ચિત્રો માટે ખ્લૉકો પૂરા પાડી ઘણી મદદ કીધી છે, જે માટે તેઓનો અત્રે સામટો આભાર માનવામાં આવે છે

પ્રસ્તાવના.

(આવૃત્તિ બીજી.)

વખતના વહેવા સાથે ઍનજીનીઅરોએ પોતાનાં જ્ઞાનને વાચણ અને અભ્યાસની મદદથી વખતને અનુસરતું (up-to-date) રાખવાની અવશ્ય જરૂર છે, અને જે ઍનજીનીઅરોએવી રીતે કરે છે તેઓજ આજના વખતમા આગળ વધી શકે છે, અને એક વખત ગમે તેમ કરી ઍનજીનીઅરની સરટીરીકેટ મેળવ્યા પછી ચોપડી ચોપાનિયાઓને અલગાઇ ઉપર મેળી રાખતા ઍનજીનીઅરો પછાત પડી જાય છે વળી આજના જમાનાના કારખાનાઓના ઘણા માલિકો પણ સારી કેળવણી પામેલા હોવાથી પોતાના કારખાનાઓના ઍનજીન, બાઇલર, અને સાચાઓ વિષે અભ્યાસ કરી સાચું જ્ઞાન ધરાવવા લાગ્યા છે, તેવા વખતમા તેઓ પોતાના ઍનજીનીઅરો પાસથી ફક્ત “રીડસ”ની ચોપડી યા તેના તરજુમામાંથી મોહડે કાઢેલા સવાલ જવાબો કે દાખલાઓના જ્ઞાન કરતા કાંઈક વધુ સગીન જ્ઞાન અને સમજદારીની આશા રાખે છે એવું જ્ઞાન અને સમજદારી મેળવવાની જે ભાઇબધ ઍનજીનીઅરોને ઉલટ અને ઉમેદ હોય તેવાઓને માટે આ પુસ્તક, છેલ્લા બે વરસ એકલે હાથે સમૃદ્ધ મહેનત કરવા પછી ફરીથી, વખતને અનુસરતા મોટા ફેરફાર અને સુધારા વધારા સાથે આ બીજી આવૃત્તિના આકારમા પ્રગટ કીધું છે.

મુખ્ય અને દેશાવરની ટેકનીકલ સ્કુલોની કૃપાથી મિકેનિકલ ઍનજીનીઅરોનો એક ભણેલો વર્ગ હવે ઉભો થવા પામ્યો છે એ ઘણી ખુશીની વાત છે, તેમજ વળી હાથના કામવાળામા પોતાને ખપાવતા કહેવાતા પ્રેક્ટીકલ ઍનજીનીઅરોમાંથી પુસ્તકો વાચી પોતાના જ્ઞાનમા વધારો કરવાની છીટ હવે દુર થતી જાય છે એવું આ લખનાર પોતાના છેલ્લા ૧૦ વરસના અનુભવ ઉપરથી મત ઉત્તરવાને શક્તિવાન છે એમ જણાવતા ઘણો આનંદ ઉપજે છે જેમ એક કડિઓ કે સુધાર ૨૫-૩૦ વરસ હાથે કામ કરવા છતાં પાકો સીવીલ ઍનજીનીઅર થઈ શકતો નથી, તેમજ એક શીટર કે તરનર એવા લાખા વખતના અનુભવ છતાં મિકેનિકલ ઍનજીનીઅર થઈ શકે નહીં એક કડિઓ કે સુધાર લાખા વખતના અનુભવ પછી તેને

આધારે કદાચ ચોક્કસ એકજ ઢપની અને ધોરણની ઇમારતો બાધી શકે, પણ કોઇ નવાં કામ ઉપર તે કેવી થાપ બાધ જાય છે, અને તેનું પરિણામ કેવું નિપજે છે તે મુબ્બમા થોડાજ વરસ ઉપર નવી બધાયલી એક ઇમારત તુટી પડવાથી થયેલી હોનારત વખતે બાહર આવેલી વિગતો ઉપરથી પુરવાર થયું છે તેમજ એક શીટર કે તરનર લાખો વખત એક એનજીન ઉપર કામ કરવા પછી તેનું સમારકામ ઘણી સારી રીતે કરી શકતો હોય, યા તેને સારી રીતે ચાલુ-બંધ કરી જાણતો હોય, તે છતાં એનજીનીઅરીગના સાહિત્યના અભ્યાસ વગર તે કાંઈ એનજીનીઅર થઈ શકતો નથી એમ કહીને હાથના કામની અગત્ય આ લખનાર ઉતારી પાડવા માગતો નથી, પરંતુ હાથના કામ સાથે અભ્યાસ અને વાંચણ ચાલુ રાખવાથી જેવું સારું પરિણામ નિપજી શકે, તેવું ફક્ત હાથના કામ ઉપર મુસ્તાફ અને મગરૂર રહેવામાં નિપજતું નથી એક એનજીનીઅરને તેના કામમાં મદદ કરવા માટે હુશીયાર શીટરો અને તરનરો તો ઘણા મળી શકે છે, પરંતુ હાથનું કામ કેવી રીતે અને કયા ધોરણ ઉપર કરવાયી જોઇતું પરિણામ નિપજશે તે, તથા એક એનજીનના કરકસરભરેલી રીતે કામ કરવાનો આધાર તેના ચાર્જમાં રહેતા એનજીનીઅરની પોતાની સમજ શક્તિ અને જ્ઞાન ઉપર રહેતો હોવાથી એ બાબતોમાં મદદ કરનાર ન્યારે કોઈ તેને મળતું નથી ત્યારે તે ઘણું મુઝાય છે એવી મુઝવણીની વખતે જો આ અદના પુસ્તક તેનો સાચો સલાહકાર થઈ પડશે તો તેથી આ લખનારની મહેનતને જશ મળેલો લેખારો.

દુનિયાના સુધારા વધારામાં મિકેનિકલ એનજીનીઅરીજે જેટલો હીન્સો આપ્યો છે તેટલો બીજી કોઈબી વિદ્યાએ આપ્યો નથી આજના રેલ્વે, તેલીગ્રાફ, તેલીફોન,—બધકે આખા ઇલેક્ટ્રીકલ એનજીનીઅરી-ગની ફતેહનો ઘણો આધાર મિકેનિકલ એનજીનીઅરીગ ઉપર છે, તેમજ માણસ જાતના રોજના ખપમાં આવતી ચીજો મોટા જથ્થામાં અને ઘણી સસ્તી કીમતે બનાવી બહાર પાડવામાં મુખ્ય હાથ એજ વિદ્યાનો છે આપણી યુનિવર્સિટીએ તે છતાં એ વીદ્યાને “ ઉમદા ધંધા ” (noble profession) ના વર્ગમાં ગણીને તેને લગતી એક ડીગ્રી હજી સુધી સ્થાપી નથી એ ઘણું જ અજબ જેવું છે! આપણી યુનિવર્સિટીઓના અભ્યાસક્રમમાં નજદીકના ભવીષ્યમાં જે મોટો ફેરફાર કરવા ધાર્યો છે, તેમાં એ વિદ્યાને લગતી એક ડીગ્રી સ્થાપીને નામફર

સરકાર એ વિદ્યાને તેને લાયકની જગ્યા બક્ષે એવું જોવાની આ લખનારની ધણી હોંસ અને ઉમેદ છે

છેલ્લા દાયકામાં મિકેનિકલ એનજીનીઅરીંગના સાહિત્યમાં ઘણા વધારો થવા છતાં ખૂબ કૌરલીસ મીલ એનજીન અને મીલ એનજીનીઅરીંગમાં ઘણા મોટા ફેરફાર કે સુધારો થવા પામ્યો નથી—શિવાય કે હવે પછી હિંદુસ્તાનમાં ઘણાક કારખાનાઓ વીજલીથી ચાલતા જોવામાં આવે છેલ્લા દાયકામાં વિલાયતના એનજીનીઅરોના આચારવિચારોમાં જે ફેરફાર અને સુધારા વધારા થયા છે તેને અનુસરીને આ પુસ્તકની ધણીક બાબતોમાં મોટો ફેરફાર અને વધારો કરવામાં આવ્યો છે આ બીજી આવૃત્તિમાં જે નવી બાબતો ઉમેરવામાં આવી છે તેઓમાં ત્રણ મુખ્ય છે ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ, ઑઇલ એનજીન, અને ઇમારત કામ

ઘણાક કારખાનાઓમાં અને લગભગ સઘળી મીલોમાં હવે ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ મુકાયલી જોવામાં આવે છે, જે માટે ઘણું ટુંકાણું જૂદા ઇલેક્ટ્રીકલ એનજીનીઅર રાખવામાં આવતો નથી આથી મિકેનિકલ એનજીનીઅરે એ બાબતનો અભ્યાસ કરી પોતાના જ્ઞાનમાં વખતને અનુસરતો વધારો કરવાનું જરૂરનું છે આ કારણ થકી ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ ઉપર આ પુસ્તકમાં એક ત્રણાણુ પ્રકરણ ઉમેરવામાં આવ્યું છે એ પ્રકરણની મતલબ કાંઈ ઇલેક્ટ્રીકલ એનજીનીઅરીંગ શીખવવાની નથી, પરંતુ એક કારખાનાના એનજીનીઅરને પોતાના ચાર્જમાં રહેતી ઇલેક્ટ્રીક લાઇટના ચત્રની બનાવટ, તેને ચલાવવાની સમજ, અને તેમાં ઉત્પન્ન થતી કેટલીક ખામીઓ અને તેના ઈલાજો વગેરેનું જ્ઞાન તેને મળે એટલીજ મતલબ રાખી છે

ગ્રીમ એનજીનનો જે કોઈ ખરેખરો હરીફ આજકાલ થઈ પડ્યો હોય તો તે ઑઇલ એનજીન છે નાના કારખાનાઓ માટે ગ્રીમ કરતા ઑઇલ એનજીન વધારે બધાં ખર્ચે અને વધારે કંડકસર ભરેલું પુરવાર થયું છે, અને હવે ડીઝલ ઑઇલ એનજીન લગભગ ૧૦૦૦ હોર્સપાવર સુધીના બનાવવામાં આવતા હોવાથી, અને એવા ઘણાક એનજીનો મુબઇની અને દેશાવરની મીલોમાં ચાલુ થઈ ગયલા હોવાથી, આ બીજી આવૃત્તિમાં ઑઇલ એનજીન ઉપર એક ખાસ પ્રકરણ આપ્યું છે

ધણીક વખતે ઇમારત કામ ઉપર પણ મિકેનિકલ એનજીની-અરને દેખરેખ રાખવી પડે છે, એટલું જ નહીં પણ એવા કામની યોજના તથા પ્લાનો વગેરે બનાવવા પડે છે એવી વખતે હી દુસ્તા-નની સ્થિતિ અને કામને બરનાં એવી બાજતના સાહિત્યની ગુજરાતી ભાષામાં ગેરહાજરીથી એનજીનીઅરોની મુશ્કેલીમાં વધારો થાય છે, જ્યારે જે એનજીનીઅરો આખ ઉધાડી રાખી પોતાની આસપાસ બનતા એવા કામોનો અભ્યાસ અને અવલોકન કરી પોતાનાં જ્ઞાન અને અનુભવમાં વધારો કરતા રહે છે, તેઓ એવી વખતે ફાવી જાય છે એવા કામમાં ભાઈબધ એનજીનીઅરોને મદદગાર થઈ પડે એવા હેતુથી આ પુસ્તકમાં ઇમારત કામ ઉપર એક આખું પ્રકરણ લખ્યું છે

પહેલ્લી આવૃત્તિમાં રહી ગયલી ભૂલો તરફ જે ગૃહસ્થોએ આ લખનારનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું તેઓનો આ તકે આભાર માનવામાં આવે છે, અને આશા રાખવામાં આવે છે કે તેવીજ કૃપાથી આ બીજી આવૃત્તિમાં રહી ગયલી ભૂલો તરફ આ લખનારનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવશે

આ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં જે જે એનજીન મેકરો અને તેઓના અત્રેના એજન્ટોએ જોઈતી ખબરો અને જ્ઞાંત્રો પૂરા પાડી મદદ કરી છે, તેઓનો આ તકે ફરી એકવાર આભાર માનવામાં આવે છે

ફ. એ. ભ.

પુના, ૯-૬-૧૯૦૯

પ્રસ્તાવના.

(આવૃત્તિ પહેલ્લી.)

આપણા દેશમાં યુનિવર્સિટીની ચઢતી કેળવણી તરફ દેશી જવા-નોનો શોખ હદ બહાર વધી જવાથી તેઓ વિદ્યા હુન્નરની “ટેકનીકલ” કેળવણી તરફ ધણા ખેદરકાર રહે છે, તથા જેઓ હુન્નર ઉદ્યોગમાં પડે છે તેઓ ધણાખરા પુરતી કેળવણી પામેલા ન હોવાથી પોતાના હુન્નર ઉદ્યોગમાં આગળ વધી શકતા નથી આપણા દેશીઓની હુન્નર ઉદ્યોગ તરફની આવી ખેદરકારી એટલા ઉપરથી સ્પષ્ટ સમજાશે કે

કાંઈ બાપના ચાર પાચ દીકરાઓ માહેલો જે સર્વેથી અણુધડ હોય તેનેજ રેલવે વર્કશોપ કે મીલમા કામ શીખવા મોકલવામા આવે છે, ન્યારે બીજા ચચળ દીકરાઓને સ્કુલ અને કૉલેજમા મોકલવા પછી વકીલ, ઍરીસ્ટર કે ડાક્ટરના ધધામા નાખવામા આવે છે । આજ કાલ તો દેશી જવાનો એવુ ધારતા જણાય છે કે યુનિવર્સિટીની ચઢતી કેળવણી લીધા પછી વર્કશોપ કે મીલમા કામ શીખવા જવુ એ તેઓની કેળવણીને ઝાખ લગાડવા જેવુ છે આના પરિણામમા હુન્નર ઉદ્યોગમા પડેલાઓનો મોટો ભાગ પુરતી અને વહેવાર ઇંગ્રેજ કેળવણી પામેલો નહિ હોવાથી, તેમજ દેશી ભાષાઓમા હુન્નર ઉદ્યોગને લગતા ઘટતા પુસ્તકો નહિ હોવાથી, વર્ષોના ધસડખોરા પછી તેઓએ મેળવેલા થોડાક વહેવાર જ્ઞાન ઉપરાત તેઓ વધુ કશુ જાણતા નથી અને તેઓ પોતાની એવી હાલતને લીધે પોતાના પ્રૅક્ટીકલ જ્ઞાન ઉપર એટલા બધા મુસ્તાક રહે છે, કે ચોપડીઓ અને તેઓના અભ્યાસ તરફ તેઓ ધણો અભાવ અને અણુગમો બતાવે છે તોપણ એ વર્ગમા કેટલાક એવા પણ હોય છે કે જેઓ ઇંગ્રેજ ભાષાથી માહિતગાર નહિ હોવા છતા પોતે મેળવેલા અનુભવમા વધુ અભ્યાસથી વધારો કરવાની ધણી ખાહેશ રાખે છે, અને તેવા અભ્યાસના સાધણો શોધતા ફરે છે-એવા શોખીનોની એક જરૂરની ખુટ અને જોઇતુ સાધણુ પુર પાડવા માટે આ પુસ્તક રચીને પ્રસિદ્ધ કરવામા આવ્યુ છે આ પુસ્તક પ્રગટ કરવાની કર્તાની નેમ એજ છે કે એપરેન્ટીસો, એનજીનીઅરો, મેનેજરો, અને મીલ માલિકોના હાથમા એક એવુ પુસ્તક મેળવુ કે જે તેઓના અભ્યાસ અને અનુભવમા મદદ કરવા ઉપરાત તેઓના ચાલુ ધધામા એક ભોમિઆ અથવા “રેફરન્સ બુક” જેવુ કિમતી મદદગાર થઇ પડે, અને રચનારની એ નેમ કેટલે દરજ્જે પાર પડી છે તે જોવાનુ વાચનારનુ કામ છે મિકેનિકલ એનજીનીઅરીગને લગતુ આ જાતનુ પુસ્તક દેશી ભાષામાં આ પહેલુજ છે, કારણ કે હમણા સુધી બહાર પડેલા એ બાબતને લગતા બે ચાર પુસ્તકો કરતા આ પુસ્તક તદ્દન જીદીજ દપનુ છે

આ પુસ્તક કાંઈખી એક ચોક્કસ પુસ્તકનો તરજુમો માત્ર નથી તેમજ વળી એ પુસ્તકની સઘળી બાબતો કાંઈ રચનારની પોતાની નવી પણ નથી, પરંતુ સખ્યાબધ ઇંગ્રેજ લખનારાઓના ધણુજ ઉમદા પુસ્તકોમાથી તારવી કહાડેલી નોંધો, તથા રચનારના પોતાના

અભ્યાસ અને અનુભવને આધારે આ પુસ્તક રચવામાં આવ્યું છે, જેમ કરતી વખતે ધણીક ડાયરીઓ અને ચોપાનિયાઓ ઉપરાંત નીચલા જાણીતા અને વિદ્વાન લેખકોનાં પુસ્તકોનો ઘણો આધાર લેવામાં આવ્યો હતો — મેસર્સ સટકલીફ, હતન, નેસમીક, થોર્ન, મોલ્સવર્થ, જેમી-સન, હર્સ્ટ, ફાઉલર, ટ્રાઉન, વિલસન, હોપકીનસન, ઇત્યાદી ઇત્યાદી.

વર્ષોની ઝેહમત પછી એકલે હાથે રચીને પ્રસીદ્ધ કીથેલા આ પુસ્તકમાં સખ્યાખ ધ ભૂલો અને ખામીઓ રહી ગયેલી માલમ પડશે, જે તરફ દરગુજર કરી આ લખનારનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવશે તો તે આભાર સહીત સ્વીકારવામાં આવશે.

આ પુસ્તક માટે વિલાયતના જે જે જાણીતા મશીનરી મેકરોએ અને તેઓના અત્રેના લાયકીવાળા એજ ટોએ પોતાના યત્રોને લગતી વિગતો અને ચિત્રો પુરા પાડ્યા છે, તેઓનો અત્રે સામટો આભાર માનવામાં આવે છે, કે જેઓની એવી મદદ વગર આ પુસ્તક આવા સરસ આકારમાં પ્રજા સનમુખ રજુ થવાને કફાય ભાગ્યશાળી નિવડત નહીં એમ આ લખનાર માને છે.

છેવટે આ પુસ્તક માહેલા ચિત્રો ઉપર વાચનારનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે, જે ચિત્રો એટલા તો સ્પષ્ટ છે કે ધણીક દાખલાઓમાં તેઓનું લખાણ વર્ણન કરી ફેક્ટની ઉપયોગી જગા રોકવામાં આવી નથી ચિત્રો વિષે લખના એક બાબતની નોંધ લેતા ખુશાલી ઉપજે છે કે કેટલાક ખાસ વિલાયતથી મગાવેલા ગ્લોક બાદ કરતા બાકીના ઉડકટ આ લખનારના મિત્ર અને મુબાઇના જાણીતા એન્જીનિયર મી. કુવરજી આદરજી પ્રિન્ટરે કોતર્યા છે, અને પોતે એક મિકેનિક નહિ હોવા છતાં મી. કુવરજીએ ઉડકટમાં આખેલુ નક્ક કરીને આ લખનારના દ્વાંધગને જે ઇનસાફ આપ્યો છે તે સતોષકારક છે.

કે. એ. ભ.

સાંકળિયું.

CONTENTS.

(વિગતવાર અનુક્રમણિકા (Index) માટે જુવો પુસ્તકને છેડે.)

પ્રકરણ.	પાનું.
૧-ગરમી (HEAT)	૧
૨-ઘવૈષ્ણોરેશન અને સરકયુલેશન (EVAPORATION AND CIRCULATION)	૨૧
૩-સ્ટીમ (STEAM)	૩૬
૪-સ્ટીમ એનજીન (STEAM ENGINE) ...	૫૩
૫-અળતણુ અને કમ્બસશન (FUEL AND COMBUSTION)	૭૭
૬-ડ્રાફ્ટ અને ચીમની (DRAUGHT AND CHIMNEY)	૧૧૧
૭-મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ (MECHANICAL DRAUGHT)	૧૩૫
૮-ચીમનીનું બાંધકામ (CHIMNEY CONSTRUCTION)	૧૫૧
૯-ફાયરગ્રેટ અને હીટીંગ સરફેસ (FIRE GRATE AND HEATING SURFACE)	૧૮૦
૧૦-પાણી, ખાર અને કાટ (INCRUSTATION AND CORROSION)	૨૦૦
૧૧-બોઇલરની બનાવટ (BOILER CONSTRUCTION)	૨૧૫
૧૨-જૂદી જૂદી જાતના બોઇલરો (TYPES OF BOILERS)	૨૪૨
૧૩-બોઇલર સેટીંગ (BOILER SETTING) ..	૨૬૮
૧૪-શીડવોટર હીટર અને ઇકોનોમાઇઝર (FEED WATER HEATER AND ECONOMISER) ૨૮૯	
૧૫-સ્ટીમ સુપરહીટર (STEAM SUPER-HEATER)	૩૨૧

સાકળિયુ

પ્રકરણ.	પાનું.
૧૬-ઑંધલરના શીટી ઝસ (BOILER FITTINGS)	૩૩૯
૧૭-ઑંધલરનુ ફાટવુ અને ખીજ અકસમાતો (BOILER EXPLOSIONS)	૩૭૩
૧૮-ઑંધલર ઇન્સપેક્શન (BOILER INSPECTION)	૩૯૫
૧૯-સ્ટીમ પાઇપ (STEAM PIPE) .	૪૧૩
૨૦-જૂદી જૂદી જાતના એનજીનો (TYPES OF ENGINES)	૪૩૧
૨૧-પાવરના પ્રમાણમા સીલિન્ડરનો ડાયમેટર (PORTIONS OF CYLINDERS)	૪૫૭
૨૨-એકસેન્ટ્રીક અને તેનુ સેટીંગ (ECCENTRIC) ..	૪૮૩
૨૩-વાલ્વ અને વાલ્વ ગીઅર (VALVES AND VALVE GEAR)	૪૯૦
૨૪-વાલ્વ સેટીંગ (VALVE SETTING)	૫૧૧
૨૫-ઇન્ડીકેટર (INDICATOR) .. .	૫૩૦
૨૬-ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ (INDICATOR DIAGRAM)	૫૪૬
૨૭-એનજીન ઇરેક્શન (ENGINE ERECTION)	૫૫૯
૨૮-એનજીનના અકસમાતો (ENGINE BREAK-DOWNS)	૫૮૧
૨૯-બેડ પ્લેટ અને સીલિન્ડર (BED PLATE AND CYLINDER)	૫૯૮
૩૦-પીસ્ટન અને પીસ્ટન રોડ (PISTON AND PISTON ROD)	૬૦૬
૩૧-ક્રોસહેડ અને કનેક્ટીંગ રોડ (CROSSHEAD AND CONNECTING ROD) ..	૬૨૪
૩૨-ક્રેન્ક અને ક્રેન્ક શાફ્ટ (CRANK AND CRANK SHAFT)	૬૩૪
૩૩-ફ્લાયવ્હીલ અને બારીંગ એનજીન (FLYWHEEL AND BARRING ENGINE)	૬૪૩

સાકળિયું.

પ્રકરણ.	પાનું.
૩૪-ગવર્નર અને સીફારડર (GOVERNOR AND SPEED RECORDER)	૬૫૫
૩૫-કન્ડેન્સર (CONDENSERS)	૬૭૬
૩૬-પમ્પ અને ઇન્જેક્ટર (PUMP AND INJECTOR)	૬૯૪
૩૭-તળાવ અને કુલીંગ ટાવર (RESERVOIR AND COOLING TOWER)	૭૨૮
૩૮-લુબ્રીકેશન (LUBRICATION)	૭૪૦
૩૯-મીલ એન્જિનો (MILL ENGINES)	૭૬૨
૪૦-એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ (UTILISATION OF EXHAUST STEAM)	૮૦૨
૪૧-એન્જિન ઓઇલરની તપાસ (ENGINE AND BOILER TESTS)	૮૧૮
૪૨-મીલ ગીઅરીંગ (MILL GEARING)	૮૩૮
૪૩-રોપ ગીઅરીંગ (ROPE GEARING)... ..	૮૫૯
૪૪-બેલ્ટ ગીઅરીંગ (BELT GEARING)	૮૬૭
૪૫-તુથ ગીઅરીંગ (TOOTHED GEARING)... ..	૮૮૧
૪૬-પાવરનો ખર્ચ (COST OF POWER)	૮૯૨
૪૭-ઓઇલ અને ગેસ એન્જિનો (OIL AND GAS ENGINES)	૯૧૦
૪૮-ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ (ELECTRIC LIGHT)	૧૦૦૦
૪૯-ઇમારત કામ (BUILDING CONSTRUCTION)	૧૦૫૪
૫૦-ફોર્મ્યુલાઓ અને હીસાબો (FORMULAS AND PROBLEMS)	૧૧૦૧
૫૧-પરચુટણ બાબતો (MISCELLANY)	૧૧૨૧

મીલ એનજીનીઅરીંગ.

પ્રકરણ—૧.

ગરમી.

Heat.

ગરમી (Heat)—કોઈ ચીજની અણુદીઠ રજકણો અથવા અણુઓ (atoms and molecules)મા જ્યારે ગતિ પેદ થાય છે, ત્યારે તે ગરમ થાય છે એટલે જે બારીક સૂક્ષ્મ રજકણોથી એક વસ્તુ બનેલી હોય છે, તે રજકણો જ્યારે ગતિમા આવી હાલવા માટે છે, ત્યારે ગરમી પેદા થાય છે. જેમ ગરમી વધારે તેમ ગતિ પણ વધારે રજકણોની આ ગતિથી તે વસ્તુના કદમા વધારો થાય છે, પણ તેના વજનમા કશી વધવટ થતી નથી ગરમીથી જેમ એક વસ્તુનું કદ પુલે છે, તેમ ઠીંડીથી સ કોચાય છે

ગરમી કાંઈ પદાર્થ નથી. રજકણોની એ એક અણુદીઠ ધુજરી માત્ર છે ગરમીનું પોતાનું વજન યા કદ નથી, પણ તેનું માપ છે એટલે તેના જથ્થો અને તિલ્લણુતા માપી શકાય છે

ગરમી અને કામ (Heat and Work)—કાંઈખી કામ કીધા વિના ગરમી ઉત્પન્ન થઈ શકતી નથી, તેમજ કાંઈખી કામ કરવા માટે ગરમી અવશ્ય પેદા કરવી જોઈએ કામ અને ગરમી વચ્ચેનો એ સબધ ધણોજ ઘાટો અને ન તુટે એવો છે કુદરતનો એ એક અચળ નિયમ છે આથી પુરવાર થાય છે કે ગરમી એક જાતની શક્તિ છે, અને ગરમીની એ શક્તિ (heat energy) ને યાત્રિક શક્તિ (mechanical energy) અને વિજ્ઞાનિક શક્તિ (electrical energy) મા બદલી નાખી શકાય છે જેમકે પાણીથી બરેલા એક વાસણમા એક પ ખો મેલી તે પખાની શાફ્ટને હોડે દોરી વિ ટાળીને તે દોરીને હોડે એક વજન લટકતું રાખવામા આવે

છે, જે વજનના નીચે ઉતરવાથી પખાની શાફ્ટ જોડે પખો પણ પાણીમા ફરવા માડે છે. આથી પાણી હાલવા માડીને થોડીવારમાં તે ગરમ થાય છે, જે પુરવાર કરે છે કે પેલા વજનના નીચે ઉતરવાથી જે કામ થયું તે પાણીમા ગરમીના આકારમા પાછું પ્રગટી નિકળ્યું ગરમીમાંથી કામ ઉત્પન્ન થવાનો દાખલો આપણુ સ્ટીમ એનજીન રજુ કરે છે તેમજ ગરમ કરેલી હવાથી ચાલતુ એનજીન (hot air engine) પણ ગરમીને કામના આકારમા બદલી નાખે છે કેટલીક જૂદી જૂદી જાતની ચીજો એક બીજી સાથે ધસવાથી વિજળી ઉત્પન્ન થાય છે, જેમકે કાયને રેશમી કપડા સાથે ધસવાથી ટુકમા કઢીએ તો એ ત્રણે જાતની શક્તિઓને એક બીજીમાં સહેલાઈથી બદલી નાખી શકાય છે, જેમકે કાલસા માણેલી ગરમીથી એનજીન ચાલી યાત્રિક શક્તિ ઉત્પન્ન થાય એનજીનથી ડાઇનેમો ચાલી વિજળીક શક્તિ ઉત્પન્ન થાય ડાઇનેમોથી બત્તી સળગી પાછી ગરમી ઉત્પન્ન થાય, અથવા ડાઇનેમોથી મોટર ચાલી પાછી યાત્રિક શક્તિ ઉત્પન્ન થાય

ગરમીનું અસલ મુળ એકજ છે અને તે સૂર્ય છે સૂર્યનીએ અખૂટ ગરમી જૂદે જૂદે રૂપે પ્રગટી નિકળે છે આ પૃથ્વી ઉપરના દરેક પ્રાણી, વનસ્પતિ અને વસ્તુમા સૂર્યની એ ગરમી સમાએલી છે- બલકે તેઓની હસ્તીનું મૂળ ગરમીજ છે સૂર્યની ગરમી કાષ્ઠી બીજા સાધન વગર સીધી રીતે ઉપયોગમા લઇ તેને યાત્રિક શક્તિમા બદલી નાખવાની કોશેશ હજી મોટા પાયે ઊપર કરવામા આવી નથી, તોપણ ધજીત દેશની રાજ્યધાની કેરો શેહરની પાસેનાં મીદી ગામમા મોટા આરસાઓ મારફતે સૂર્યની ગરમીના કિરણો એકઠા કરી તેની મદદથી ૧૦૦ હૉર્સ પાવરનું એક સ્ટીમ એનજીન હાલમા ચલાવવામા આવે છે !

જમીનના લીતરમાં ગરમી ઘણી સખ્ત હોય છે લાખો અને કરોડો વર્ષો ઉપર આ પૃથ્વી જ્યારે વાયુરૂપ હતી ત્યારે તે વાયુ અતિશય ગરમ હતો પાછળથી વાયુનો એ ગરમ ગોળો ખુબ જોરથી પોતાની ધરી ઉપર ફરવા માડવાથી તેની બાહરની સપાટી ઠંડી થઇ તે ઉપર જમીનનો પોપડો બાઝ્યો, ત્યારે તે પોપડાની તળે તો ગરમ ગૅસ અને ગરમ પ્રવાહી જેમના તેમ રહી ગયાં, અને હજી પણ

તેમજ છે. જમીનની સપાટીથી દર ૫૦ ફીટ ઉડું ખોદતાં એક એક ડીગ્રી ગરમી વધતીજ નય છે, તે એટલે સુધી કે બે માઇલની ઉડાઇએ એટલી ગરમી હોય છે કે પાણી ઉકળીને સ્ટીમ થવા માંડે છે (૨૧૨°), ચાર માઇલની ઉડાઇએ કલાઇ તવાઇ નય છે (૪૦૦°), અને ત્રીશ માઇલની ઉડાઇએ એવી તો સખ્ત ગરમી માલમ પડે કે આ દુનિઆની કોઇપણ ચીજ પિગળીને રસ થઇ નય !

વિજળીની ગરમી પણ ઘણી સખ્ત હોય છે વિલાયતમા હાલ ઘણે ઠેકાણે વિજળીની ગરમીની મદદથી ખીડ અને ખીજ ધાતુઓ પિગળાવવાની ભટ્ટીઓ ચાલુ થઇ છે, તથા વિજળીની ગરમીની મદદથી બે હોખડના ટુકડાઓને સાધે મારવામા આવે છે

ઘસારાથી ઉત્પન્ન થતી ગરમી ઘણી જાણીતી છે સાંચા કમતી ખેરી ગો અને ગાડીની ધરીઓ એજ કારણથી ગરમ થાય છે જ્યારે કોઇ બે ચીજોને એક ખીજ સાથ ઘસવામા આવે છે ત્યારે ગરમી પેદા થાય છે—એટલે ઘસારાનુ મિકેનિકલ કામ ગરમીમાં બદલાઇ નય છે

રસાયની ક્રિયાથી ઉત્પન્ન થતી ગરમી કળા ચુના ઉપર પાણી નાખવાથી તુરત માલમ પડશે તેમજ સલ્ફ્યુરીક ઍસીડ (ગ ધકના તેજા)ને પાણી સાથે ભેળવાથી પણ ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે, જેનુ કારણ બે પદાર્થોના રસાયની સન્બેગ થવાને લીધે છે

ગરમીનું માપ—ગરમીના જથ્થાના માપને હીટ યુનીટ અથવા બ્રીટીશ થર્મલ યુનીટ (British Thermal Unit) કહે છે, અને ગરમીની તીક્ષ્ણતાના માપને ટેમ્પરેચર (temperature) કહે છે જેમ સ્ટીમનો જથ્થો અને પસર હોય છે, જેમ ઉગ્રેથી પડતા પાણીનો પણ જથ્થો અને પ્રેસર હોય છે, તેમ ગરમીનો પણ જથ્થો (યુનીટ) અને તીક્ષ્ણતા (ટેમ્પરેચર) હોય છે ગરમીનો જથ્થો હિસાબ કાઢી માપી શકાય છે, અને ગરમીની તીક્ષ્ણતા થર્મોમીટર નામના યંત્રથી માપી શકાય છે

બ્રીટીશ થર્મલ યુનીટ—(British Thermal Unit)
૬૦ ડીગ્રીનુ પાણી વજનમા એક રતલ હોય તો તે પાણીને ૧

ડીઝી ગરમ કરી ૬૧ ડીઝીનું કરવા માટે જેટલી ગરમીનો જથ્થો ખપે તેટલા જથ્થાને એક બ્રીટીશ થર્મલ યુનીટ કહે છે, જે હુકમાં બી ટી યુ (B. T. U) લખાય છે, અથવા હુકમાં એક હીટ યુનીટ કહેવાય છે અખ્તરાઓ કરી પુરવાર કરવામાં આવ્યું છે કે ગરમીનો એક યુનીટ જેટલો જથ્થો ૭૭૮ પુટ-પાઉન્ડ જેટલું યાત્રિક કામ ઉત્પન્ન કરી શકે છે ઉપર વર્ણવેલા પાણીમાં ૫ ખો ચલાવીને પાણીને ગરમ કરવાના પ્રયોગમાં જો નીચે ઉતરતું વજન ૭૭૮ પાઉન્ડનું હોય તો તે એક પુટ નીચે ઉતરતા પખાને ફેરવીને પાણીની ટેમ્પરેચર ૧ ડીઝી જેટલી વધારે છે, અથવા જો વજન ૭૭૮ પાઉન્ડનું હોય તો તે ૧૦ ફીટ નીચે ઊતરે ત્યાં સુધી ૫ ખો પાણીમાં હુકીને ફર્યા કરે તોજ પાણી ૧ ડીઝી ગરમ થાય, માટે $૭૭૮ \times ૧૦ = ૭૭૮૦$ પુટ-પાઉન્ડ કામ થયું. તેમજ જો વજન ૧ પાઉન્ડનું હોય તો તે પાણીને એક ડીઝી ગરમ કરવા માટે તે વજન ૭૭૮ ફીટ સુધી નીચે ઉતરવું જોઈએ એથી ઉનદુ ૧ યુનીટ જેટલી ગરમીમાંથી ૭૭૮ પુટ-પાઉન્ડ જેટલું કામ નિપજવું જોઈએ

વર્ક યુનીટ (Work Unit)—જેમ ગરમીમાં જથ્થો અને તીક્ષ્ણતા હોય છે, તેમ યાત્રિક કામમાં વજન અને તફાવત હોય છે, જે બે ચીજો વગર કામ ઉત્પન્ન થઈ શકતું નથી એટલે કે એક વજન એક તરફ પડી રહ્યું હોય તો તે કાંઈપણ કામ ઉત્પન્ન કરી શકતું નથી કામ ઉત્પન્ન કરવા માટે તે વજનને ચોક્કસ તફાવત સુધી ચાલવું જોઈએ. ૧ પાઉન્ડનું વજન ૧ ફુટ ચાલે તો $૧ \times ૧ = ૧$ યુનીટ અથવા ૧ ફુટ પાઉન્ડ કામ થાય, માટે તેને વર્ક યુનીટ કહે છે વજન હમેશા પાઉન્ડમાં અને તફાવત હમેશા ફુટમાં લેવામાં આવે છે ઉપર કહ્યું તેમ એક હીટ યુનીટમાંથી ૭૭૮ વર્ક યુનીટ અથવા ફુટ-પાઉન્ડ ઉત્પન્ન થાય છે

હોર્સ પાવર (Horse Power)—એક મીનીટમાં ૩૩૦૦૦ ફુટ-પાઉન્ડ જેટલું કામ ઉત્પન્ન થાય તો એક હોર્સ પાવર કામ થયેલું કહેવાય છે હવે એક હીટ યુનીટમાંથી ૭૭૮ ફુટ પાઉન્ડ કામ થાય છે, માટે $૩૩૦૦૦ - ૭૭૮ = ૪૨૪$ યુનીટ ગરમીમાંથી એક હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન થવો જોઈએ એક સ્ટીમ એનજીનમાં પીસ્ટનના આખા એરીઆ ઉપર પડતો સામટો સ્ટીમ

પ્રેસર તે વજન છે, અને પીસ્તનનો સ્ત્રોક તે તે વજન ચાલવાનો તફાવત છે એ બન્નેનો ગુણાકાર કરવાથી દરેક સ્ત્રોક વખતે ઉત્પન્ન થતા પુટ-પાઉન્ડ મળે છે. જેમકે પીસ્તનનો એરીઆ ૨૦ ચોરસ ઇંચ હોય, અને સ્ટીમ પ્રેસર દર ચોરસ ઇંચે ૧૦૦ પાઉન્ડ હોય તો સામટું વજન $20 \times 100 = 2000$ પાઉન્ડ થયું, અને પીસ્તનનો સ્ત્રોક ૩ ફીટનો હોય તો $2000 \times 3 = 6000$ પુટ-પાઉન્ડ કામ દરેક સ્ત્રોક વખતે થયું જો એક મીનીટમા ૫૦ સ્ત્રોક થતા હોય તો $6000 \times 50 = 300000$ પુટ-પાઉન્ડ કામ એક મીનીટમા થયું એક હોર્સ પાવર હમેશા એક મીનીટમા થતા ૩૩૦૦૦ પુટ પાઉન્ડની બરાબર હોવાથી ઉપલી રકમને ૩૩૦૦૦ એ ભાગવાથી હોર્સ પાવર મળાશે.

થર્મોમીટર (Thermometer)—સાધારણ એનજીનીઅરી ગને લગતા કામકાજમા ફેરનહીટ (Fahrenheit) નું થર્મોમીટર વપરાય છે એમા પિગળતા બરફની ટેમ્પરેચર ફ્રીઝીંગ પોઇન્ટ (freezing point) 32° ડીગ્રી, અને ઉકળતા પાણીની ટેમ્પરેચર બોઇલીંગ પોઇન્ટ (boiling point) 212° ડીગ્રી માટેલી હોય છે—એટલે એ થર્મોમીટર 32° થી 212° ડીગ્રી સુધી 180 એક સંખ્યા ભાગમા વહેચી નાખેલું હોય છે, અને 32° થી નીચે 0° ડીગ્રી સુધી બીજા ૩૨ તેટલાજ એક સંખ્યા ભાગ માટેલા હોય છે, જે દરેક ભાગને ડીગ્રી કહે છે એ થર્મોમીટરે કાંઈ 212° ડીગ્રી સુધીનાજ બનાવેના આવતા નથી, પણ કેટલાકે તે ૩૦૦ થી ૪૦૦ ડીગ્રી યા તેથી પણ વધુ ગરમી માપવા માટે ખાસ બનાવેલા હોય છે, જે ઇક્ઝાન્ઝોમાઇઝર, ચીમની વગેરેની સખ્ત ગરમીની ટેમ્પરેચર માપવા માટે વપરાય છે થર્મોમીટરની કાચની શીશીમા પારો (mercury) ભરેલો હોય છે, જે ૬૭૬ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરે ઉકળવા માટે છે.

પાઇરોમીટર (Pyrometer)— 1000° ડીગ્રીથી વધુની ટેમ્પરેચર થર્મોમીટરથી માપી શકાતી નથી, માટે તે માપવા માટે પાઇરોમીટર નામનું યંત્ર વપરાય છે, જેની મુખ્ય બનાવટમા ગરમીથી ધાતુનો પુલીને લખાવાનો ગુણ કામે લગાડેલો હોય છે. એવાં પાઇરોમીટરમાં ધાતુનો એક સળિયો હોય છે, જે ગરમીને લીધે

લબાવાથી એક કાંટાને એક તખ્તી (table) ઉપર ચલાવે છે. બીજી જાતનાં પાઇરોમીટરમાં પાણીથી ભરેલું એક નાનું અને બંધ બાંધલર હોય છે, જે પાણી ગરમીને લીધે ઉકળીને સ્ટીમ ઉત્પન્ન થવાથી તે સ્ટીમનો પ્રેસર એક સ્ટીમ પ્રેસર ગેજ ઉપર અસર કરી કાટો ચલાવે છે, અને ટેમ્પરેચર બતાવે છે, કારણ કે ચોક્કસ પ્રેસરની સ્ટીમની ચોક્કસજ ટેમ્પરેચર હોય છે, એવા કુદરતનો નિયમ છે ચીમની યા મેનફ્રલુની ટેમ્પરેચર જાણવા માટે પાઇરોમીટર ડીક થઇ પડે છે, જો કે તેઓ ઘણાં ભરોસા મૂકવા લાયક હોતાં નથી.

વસ્તુઓનું બંધારણ—આ પૃથ્વી ઉપરની વસ્તુઓ ત્રણ રૂપે હસ્તી ધરાવે છે—નફર, પ્રવાહી અને હવાઇ બરફ નફર રૂપ છે, પાણી પ્રવાહી રૂપ છે, અને વરાળ હવાઇ રૂપ છે બરફ, પાણી અને વરાળના અણુઓ અથવા શૂદ્ધ રજકણો જોડે એકજ છે, તે છતાં જુદીજુદી હાલતમાં જુદે જુદે રૂપે તેઓ રહે છે, જેનું કારણ ગરમીથી ઉત્પન્ન થતી શૂદ્ધ ગતિ માત્ર છે જે શૂદ્ધ અણુ અથવા રજકણોથી એક વસ્તુ બનેલી હોય તે રજકણોમાં એક જાતનું કુદરતી આકર્ષણ (attraction) હોય છે, જે આકર્ષણના જોરથી તે અણુઓ એક બીજા તરફ હમેશાજ ખેંચાયલા રહે છે એાછી વધતી ગરમી આપવાથી એ કુદરતી આકર્ષણનું જોર (force) ઓછું વધતું કરી શકાય છે એક નફર વસ્તુમાં તેના રજકણો વચ્ચેનું એ આકર્ષણ ઘણુંજ વધારે હોવાથી તે રજકણો એક બીજા સાથ ઘણી મજબુતીથી ચોટલી રહે છે, તેથી તે વસ્તુ નફર આકારમાં હમ્તી ધરાવે છે વળી એ રજકણોમાં એવી રીતનું આકર્ષણ હોવા ઉપરાંત તે રજકણોમાં ચોક્કસ ગતિ અથવા ધ્રુજરી પણ હોય છે એ ધ્રુજરી (vibration) એવા પ્રકારની હોય છે કે દરેક રજકણ જ્યાં હોય ત્યાંજ પડી (પોતાની ધરી ઉપર) ધ્રુજ્યા કરે છે, પણ એક જગા બદલી બીજી જગાએ જતી નથી આ પૃથ્વી ઉપર ગરમી વગરની કોઇબી વસ્તુ નથી, માટે દરેક વસ્તુના શૂદ્ધ રજકણો હમેશાજ થોડા ઘણા હાલ્યા કરે છે. હવે જો એક વસ્તુને ગરમી આપવામાં આવે તો પરિણામ એ નિષ્પન્ન છે કે તે વસ્તુના શૂદ્ધ રજકણોમાં થતી ધ્રુજરી વધે છે, અને તે વસ્તુની ટેમ્પરેચર વધી તે ગરમ થાય છે જેમ જેમ વધારે

ગરમી આપવામાં આવે તેમ તેમ રજકણોમાં થતી એ ધુનરી વધતી જાય છે અને તેઓ વચ્ચેનું કુદરતી આકર્ષણ ઘટતું જાય છે, એટલે જે આકર્ષણીક જોરથી તે વસ્તુના રજકણો એક બીજા સાથે ચોટી રહી તે વસ્તુને નફર હાલતમાં રાખી મેલે છે, તે જોર ઘટવાથી તે વસ્તુની નફર હાલત બદલાઈને પ્રવાહી થાય છે. ધાતુના એક નફર ટુકડાને ગરમીથી તાવીને રસ બનાવતી વખતે એજ ક્રિયા થાય છે. નફર વસ્તુની પ્રવાહી હાલત થવા પછી પણ જો વધુ અને વધુ ગરમી આપવામાં આવે તો તેના રજકણો માણેલું કુદરતી આકર્ષણ નાશ પામે છે, અને તેઓમાં અપ્રીતિ (repulsion) ઉત્પન્ન થાય છે, અને તે રજકણો હવે એકબીજા તરફ ખેંચાવાને બદલે એક બીજાને હડસેલા મારે છે, જેથી પ્રવાહીનું હવાઈ રૂપ થાય છે. આપણે જાણીએ છીએ કે ગમે તેટલા મોટા એક વાસણમાં ગમે તેટલી થોડા અથવા કોઈ ગેસ દાખલ કરવાથી તે આખું વાસણ તે હવા અથવા ગેસથી તદ્દન ભરાઈ જાય છે, કારણ કે હવા અને ગેસમાં પ્રસારીત અણુઓ (expand) થવાની શક્તિ છે, જેનું કારણ તે ગેસના અણુઓ અથવા રજકણોમાં ગરમીથી ઉત્પન્ન થયેલી આવી અપ્રીતિ અથવા રીપલઝન છે, જેથી તેઓ એક બીજાને હડસેલી એક બીજાથી જોડલા બને તેટલા દૂર નાહસે છે.

ગરમીના પ્રકાર બે છે. એક સેન્સીબલ હીટ અને બીજો લેટેન્ટ હીટ.

સેન્સીબલ હીટ (Sensible Heat) એટલે આપણી ઇન્દ્રિયોથી જાણી શકાય તેવી ગરમી, અથવા થર્મોમીટરથી માપી શકાય તેવી ગરમી. જ્યાં સુધી એક વસ્તુની નફર અથવા પ્રવાહી હાલત બદલાઈને પ્રવાહી અથવા હવાઈ હાલત થાય નહીં ત્યાં સુધી તે વસ્તુ જે ગરમી સહન કરી શકે તે ગરમી સેન્સીબલ હીટ કહેવાય છે. પાણીનો દાખલો હતો. ૭૦ ડિગ્રીનું પાણી યુક્તા ઉપર મેલી ગરમ કરતા તેની ટેમ્પરેચર ધીમે ધીમે વધીને પાણી ઉકળવા માડતા ૨૧૨° ડિગ્રી થશે ત્યાં સુધીની ગરમી સેન્સીબલ હીટ કહેવાય છે, કારણકે સાધારણ થર્મો મીટરની મદદથી તે માપી શકાય છે. ૨૧૨ ડિગ્રી પાણી રૂવા પછી પણ જો વધુ અને વધુ ગરમી તે પાણીને આપતા જઈએ તો તેની

ટેમ્પરેચર વધતી જણાતી નથી, જો કે આપણી તો ખાત્રી થાય છે કે સુક્ષ્મામાં બલતણ બળવું ચાલુ રહેવાથી તે પાણીએ વધુ ગરમી પોતામાં આમેજ કરેલી હોવીજ જોઈએ તે છતાં જ્યાં સુધી બધું પાણી બળી જઈ તેની વરાળ થઈને ઉડી નહીં જાય ત્યાં સુધી તેમાં થરમોમીટર પકડી રાખી તપાસતા એસી રહીએ તો પણ પાણીની ટેમ્પરેચર ૨૧૨° ડીગ્રીથી વધતી દેખાતી નથી એ ઉપરથી માલમ પડે છે કે સેન્સીબલ હીટથી એક વસ્તુની માત્ર ટેમ્પરેચર વધે છે, યાને તે વસ્તુની શુદ્ધ રજકણોમાં થતી ધુજરી (vibrations) માં વધારો થાય છે

લેટેન્ટ હીટ (Latent Heat) એટલે ગુપ્ત અથવા અણુદીઠ ગરમી પાણીના બાબમાં ઉપર લખ્યા મુજબ ૨૧૨° ડીગ્રી સુધી તેની ટેમ્પરેચર લઈ જવા પછી જે વધુ ગરમી તેને આપવામાં આવે તે ગરમી થરમોમીટર ઉપર અસર કરતી નથી, કારણકે તે પાણીની ટેમ્પરેચર તો ૨૧૨° ની ૨૧૨° જ રહે છે ઘણી સલાહથી પ્રયોગો કરી પુરવાર કરવામાં આવ્યું છે કે એક રતલ પાણીની ટેમ્પરેચર ૨૧૨° ઉપર લઈ જવા પછી તે પાણીને તદ્દન બાળી નાખીને તેની વરાળ બનાવી દેવા માટે જે વધુ ગરમી આપવામાં આવે છે તે ૯૬૬ ફ હીટ યુનીટ છે એ ગરમી તદ્દન અદૃશ્ય યાને છુપી રહે છે, અને થરમોમીટર ઉપર ખીલકુલ અસર કરતી નથી, તો પણ તે પાણીમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી વરાળ અથવા સ્ટીમમાં છુપાયેલી રહે છે, માટે ૯૬૬ ફ યુનીટ (ડીગ્રી નહીં) સ્ટીમની લેટેન્ટ હીટ કહેવાય છે એ ગરમી થરમોમીટર ઉપર અસર કરતી નથી, અને પાણીની ટેમ્પરેચર વધારતી નથી, તેથી એમ ન સમજવું કે એ ગરમીનો નાશ થાય છે પરંતુ સ્ટીમમાં એ ગરમી છુપાયેલી હોવાથી જો તે સ્ટીમને કામ ઉત્પન્ન કરવા માટે કામે લગાડીએ તો તે ગરમી કામ ઉત્પન્ન કરી આપે છે. લેટેન્ટ હીટનું કામ વસ્તુની હાલત બદલી નાખવાનું છે—એટલે તે નક્કરને પ્રવાહીમાં અથવા પ્રવાહીને હવાઈ વસ્તુમાં બદલી નાખે છે. ખીજા બોલોમાં બોલીએ તો તે વસ્તુઓની શુદ્ધ રજકણોમાં રહેલું કુદરતી આકર્ષણ (attraction) તોડી નાખી તેઓ વચ્ચે અપ્રીતિ (repulsion) ઉત્પન્ન કરે છે જ્યારે એક વસ્તુ એક

ગરમી.

હાલત બદલી બીજી હાલતમાં જાય છે ત્યારેજ લેટેન્ટ હીટ પેદા થાય છે, જેમકે બરફ પિગળીને પાણી બને છે, ત્યારે પણ લેટેન્ટ હીટ પેદા થાય છે જેમ ૨૧૨ ડીગ્રીનું પાણી પણ હોષ શકે અને ૨૧૨ ડીગ્રીની સ્ટીમ પણ હોષ શકે, તેમ ૩૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરનું બરફ પણ હોષ શકે અને ૩૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરનું પાણી પણ હોષ શકે એવો કુદરતનો અનન્ય જોવા નિયમ છે હવે બરફનો એક ટુકડો જેની ટેમ્પરેચર ૩૨ ડીગ્રી હોય તે જ્યારે પિગળવા માંડે છે, ત્યારે તેમાંથી થતા પાણીની ટેમ્પરેચર પણ ૩૨ ડીગ્રીજ રહે છે, અને જ્યાં સુધી બરફનો આખો ટુકડો બીલકુલ પિગળી જાય નહીં ત્યાં સુધી તે પાણી ૩૨ ડીગ્રી રહે છે. જેવી બરફની છેલ્લી રજકણ પિગળી ચુકી કે પાણીની ટેમ્પરેચર વધવા માંડે છે, અને આસ પાસની હવા ૥ ટેમ્પરેચરે તે પૂરે નહીં ત્યાં સુધી તે પાણીની ટેમ્પરેચર વધ્યાજ કરે છે હવે બરફ પિગળતી વખતે તે આસપાસની વધારે ટેમ્પરેચરની હવામાંથી કેટલીક ગરમી પોતામાં આમેજ કરતું તો હોવાજ જોઈએ, નહીંતો તે પિગળવા માંડે નહીં પણ એ વધારાની ગરમી તે બરફમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા પાણીમાં સમાએલી માત્રમ પડતી નથી એ અનન્ય જોવા છે, કાચુ કે ઉપર લખ્યું તેમ તે પાણીથી ૩૨ ડીગ્રીજ બતાવે છે માટે બરફ પિગળતી વખતે જે વધારાની ગરમી તેનું પાણી પોતામાં સમાવે છે તે ગરમી પાણીની લેટેન્ટ હીટ કહેવાય છે, અને અખ્તરા કરી પુરવાર કરવામાં આવ્યું છે કે એક પાઉન્ડ પાણી દીઁ એ પાણીની લેટેન્ટ હીટ ૧૪૩ યુનીટ હોય છે

સ્ટીમની લેટેન્ટ હીટ (Latent Heat of Steam)

ઉપર ૯૬૬ યુનીટ કહી તે એક પાઉન્ડ પાણીને ઉકાડા વાસણમાં હવાના દબાણ ૧૪ ૭ પાઉન્ડ સાથે ઉકાળતી વખતે ખર્ચે છે જે પાણીને બોઇલર જેવા બધા વાસણમાં અને હવાના પ્રેસરથી ઘણા વધારે સ્ટીમ પ્રેસર સામે ઉકાળવામાં આવે તો ૯૬૬ યુનીટ કરતા ઓછી લેટેન્ટ હીટ ખર્ચે છે.

સ્પેસિફિક હીટ (Specific heat)—એક રતલ પાણીને

એક ડીગ્રી ગરમ કરવા માટે જેટલી ગરમી જોઈએ, તેટલી ગરમીનો જ ભાગ બીજી કોઈ વસ્તુના એક રતલ જેટલા જથ્થાને એકજ ડીગ્રી ગરમ કરવા

માટે જોઇએ તે (ભાગ) ને તે ચોક્કસ વસ્તુની સ્પેસિશીક હીટ કહે છે; એટલે એક રતલ પાણીને ૧° ગરમ કરવા માટે ૧ હીટયુનીટ જોઇએ છે, જ્યારે એક રતલ કોલસાને એક ડીઝી ગરમ કરવા માટે માત્ર ૨૫ અથવા ૫૦ ડીઝી ગરમી જોઇએ છે, માટે કોલસાની સ્પેસિશીક હીટ ૨૫ કહેવાય છે

કેટલીક અગત્યની ચીજોની સ્પેસિશીક હીટ નીચે આપી છે —

પાણી	૧૦૦	રેટ આયર્ન	૧૧૪	લાકડું	૫૭°
કાસ્ટઆયર્ન	૧૩૦	ત્રાણુ	૦૮૬	કારબન	૨૫°
સ્ટીલ	૧૧૫	પિત્તળ	૦૮૪	કોલસો	૨૪°

યાંત્રિક શક્તિ અથવા કામ ગરમીની મદદથી ઉત્પન્ન કરી શકાય છે જ્યારે કાંઈ પણ કામ કરવામાં આવે છે ત્યારે ગરમી પેદા થાય છે ગરમીમાં એની ખાસિયત છે કે કાંઈપણ ચીજમાં એક છેડે દાખલ થઈ બીજે છેડે બહાર પડના તે પોતામાંથી ધણેક જથ્થો બોધ દે છે, તેમજ તેથી તેની ટેમ્પરેચર પણ કમી થાય છે બળતણની ગરમીથી બાંધલમાં પાણીની સ્ટીમ થઈને તે સ્ટીમ એનજીન ચલાવે છે, અને જ્યારે એનજીન ચાલે છે યાને કામ કરે છે ત્યારે તેના ચાલુ ભાગો ધસારા અથવા “ફ્રીકશન” થી ગરમ થાય છે માટે એ ઉપરથી એવું જણાય છે કે બાંધલની ગરમીને એનજીનમાં કામના આકારમાં બદલાવામાં આવી અને તેજ કામ માટેથી પાછી ગરમી પ્રગટી નિકળી એક કામ કરવા પહેલાં જે ગરમી હોય અને તે કામ પુરૂ થયા પછી જે ગરમી વપગતા માફી રહે તે મન્ને વચ્ચેના તફાવત ઉપર કામ કેટલું થવું જોઇએ તેના આધાર છે એટલે શરૂઆતમાં આપવામાં આવતી ગરમીમાંથી જેમ વધુ જથ્થો વપરાઈ છેવટની ટેમ્પરેચર કમી રહે તેમ કામ પણ વધુ નિપજે

સ્ટીમ એનજીનનાં સીલીન્ડરમાં દાખલ થતી વખતે સ્ટીમની જે ટેમ્પરેચર હોય અને એક્ઝાસ્ટ થતા જે ટેમ્પરેચર રહે, તે બે ટેમ્પરેચરો વચ્ચેના તફાવત ઉપર એનજીનના કામનો મૂખ્ય આધાર છે જેમ બને તેમ સ્ટીમની ગરમીનો બની શકે તેટલો વધુ જથ્થો એનજીનમાં કામે લગાડવો જોઈએ, એટલે એક્ઝાસ્ટમાં જતી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર જેટલી બને તેટલી ઓછી રહેવી જોઇએ હવે જેમ ટેમ્પરેચર ઓછી થાય તેમ પ્રેસર પણ ઓછો થાય છે, માટે એક્ઝાસ્ટમાં જતી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ઓછી ગણવા માટે તેનો પ્રેસર પણ ઓછો જ ગણવો જોઇએ હું કમા એક્ઝાસ્ટમાં જતી

સ્ટીમનો પ્રેસર બની શકે તેટલો ઓછો રાખવો. હમણા સુધીમા એવા સ-
પ્લૂર્ષ ઑઇલરની શોધ થઇ નથી કે જે બળતણ માહેલી સઘળી ગરમી પા-
ણીને આપી દઇ શકે હાલના સર્વથી સરસ ગણાતા ઑઇલરોમા પણ બળ-
તણની ગરમીનો કેટલેક ભાગ ચીમની મારફતે ગરમ ગેસ રૂપે હવામા વ્યર્થ
ઉડી જાય છે એ ખામી થોડેક દરજ્જે દૂર કરવાના હેતુથી તો
ઑઇલરમાંથી ચીમનીમા જતી (Main flue) મેન ફ્લુમાં
“ઇકોનોમાઇઝર” અને “સુપરહીટર” મુકવામા આવે છે, કે જેથી
ચીમનીમા જતી ગરમીનો થોડો પણ ભાગ ઑઇલરમા “શીડ” મારફતે
જતુ પાણી અને એનજીનમા જતી સ્ટીમ ગરમ કરવાના ઉપયોગમા લઇ
શકાય એજ પ્રમાણે એનજીનમા સ્ટીમ માહેલી સઘળી ગરમી કામ
ઉત્પન્ન કરવામા વપરાઇ શકતી નથી, પરંતુ એકઝાસ્ટમા જતી
સ્ટીમ મારફતે ધણીક ગરમી વ્યર્થ જાય છે, જે કન્ડેન્સીંગ
એનજીનોમા કન્ડેન્સરમાંથી બાહર પડતા “ડીલીવરી વોટર” ઉપરથી
રપટ જણાઈ આવે છે એ ગરમ પાણી માહેલી ગરમીનો થોડોક
ભાગ ઉપયોગમા લેવાના હેતુથી ઑઇલરમા પાણી આપનાગ શીડ
પમ્પમા એ ગરમ પાણી આપવામા આવે છે, અને ચીમનીમા જતી
ગરમ ગેસ માહેલી વ્યર્થ જતી ગરમીને પણ ઉપયોગમા લેવાના
હેતુથી શીડ પમ્પમાંથી ઑઇલરમા જતા પાણીને ઑઇલર અને
ચીમની વચ્ચે મુકેલા “ઇકોનોમાઇઝર”માંથી પસાર કરી વધુ ગરમ
થવા દેવામા આવે છે આજની આગળ વધેલી ઇજનેરી કળાએ
આટલુ બધુ કરવા છતા પણ ચીમનીમા જતી ગરમ ગેસ મારફતે,
તેમજ તળાવમા જતા કન્ડેન્સરના ગરમ પાણી મારફતે, અને બીજી
ધણીક રીતે ધણી ગરમી ઉપયોગી કામ કર્યા વિના (આસરે ૮૦ થી
૯૦ ટકા) તદન વ્યર્થ જાય છે માટે ગરમીને વ્યર્થ જતી અટકાવવી
અથવા બીજા બોલોમા બોલીએ તો જેટલી બને તેટલી વધુ ગરમીને
ઉપયોગમા લાવવી એ વરાળ વિદ્યાનો પહેલો અને મુખ્ય કાયદો છે

એબસોલ્યુટ ટેમ્પરેચર (Absolute Tempera-
ture)—ગરમી વગરની ખરેખરી કેડી હાલત તો ફેરનહીટના થર્મોમીટરના
૦ ડીગ્રી કરતા પણ ૪૬૧ ડીગ્રી ઓછી હોય છે, એવી ગણતરી કહા-
ડવામા આવી છે કોઈબી ગેસને એક સરખા પ્રેસરે દાબી રાખી જેમ
જેમ ગરમી આપતા જઇએ તેમ તેમ તે કદમા પુલીને એક્ષપાન્ડ થતી

જાય છે ગેસ જ્યારે ૩૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરે હોય ત્યારે તેનું જે કદ યાને વોલ્યુમ હોય તે વોલ્યુમના ચોક્કસ ભાગ અથવા અશ જેટલો વધારો તેનાં અસલ વોલ્યુમમા દર એક ડીગ્રી ગરમી દીઠ થાય છે. એથી ઉલટી રીતે ગણતા તે ગેસમાથી જેમજેમ ગરમી ઓછી કરતા જઈએ તેમતેમ તે સ કોચાતી જાય છે, અને એવી ગણતરી કહાડવામા આવી છે, કે ૩૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરે એક ગેસનું જે વોલ્યુમ હોય, તે વોલ્યુમને સ કોચાવીને ૦ કરી નાખવા માટે તેમાથી ૪૬૧ ડીગ્રી જેટલી ગરમી કહાડી નાખવી જોઈએ હજી સુધી કોઈખી વિદ્વાને આટલી બધી ઓછી ટેમ્પરેચર ઉપજાવી નથી, કારણકે કોઈખી પદાર્થની હરતી આ પૃથ્વી ઉપરથી શુભ કરવાનું નબની શકે તેવું છે ૦ ડીગ્રીથી ઓછી ટેમ્પરેચર માનસ ટેમ્પરેચર લેખાય છે, માટે ૪૬૧ એન-સોલ્યુટ ૦ ઝીરો ટેમ્પરેચર કહેવાય છે જેમ સ્ટીમ પ્રેસરમા હવાનો પ્રેસર ઉમેરવાથી એનસોલ્યુટ પ્રેસર મળે છે, તેમજ કોઈ વસ્તુની ટેમ્પરેચરમા ૪૬૧ ઉમેરવાથી એનસોલ્યુટ ટેમ્પરેચર મળે છે

ગરમીમાં ચાર જાતના ગુણો સમાયલા છે એક તો જે ચીજમા ગરમી દાખલ થાય છે તે ચીજનું કદ ઝુલીને વધે છે, બીજું તો કેટલાક નક્કર પદાર્થને તાવીને તે પ્રવાહી કરી શકે છે ત્રીજું તો પાણી જેવા પ્રવાહી પદાર્થોને તે હવામાં (વરાળ) કરી નાખે છે અને ચોથું તો જે જે ચીજો ગરમીથી કદમા વધે નહી, અથવા હવામાં રૂપે ઉડી જઈ શકે નહી, તેવી ચીજોને તે બાળીને ભસ્મ કરી નાખી શકે છે

એક્સપાન્સન (Expansion)—ગરમીથી લગભગ દરેક પદાર્થનું કદ ઝુલીને વધે છે અને ડીગ્રી સ કોચાઈને ઘટે છે ગરમીથી વધઘટ થવાનો એ ગુણ ધાતુઓમા વધારે હોય છે સારી જાતના એનજીનો અને ઓઈલરો બાધતી વખતે તેના જીદાજીદા ગરમીના સબધમા આવનારા ભાગોમા સહેલાઈથી વધઘટ થઈ શકે તેવી છુટ રાખેલી હોય છે ગરમીથી કોઈ ધાતુની બનાવેલી ચીજનું કદ વધતી વખતે તે એવું તો જાણે જોર કરે છે કે જો તે વધારો સમાવવાની છુટ રાખેલી નહી હોય તો કાંઈ પણ ભાગફાડ કરીને પણ તે ચીજ કદમા વધે છે ઓઈલરના ફરનેસ ત્યુબોમા અ ગારરહેવાથી તેઓ ગરમીથી વધીને લાંબા થાય છે, અને છેડેની એન્ડ પ્લેટો ઉપર બહુજ સખત જોર કરે છે. ટ્યુબોની લાંબાઈમા થતો એ વધારો સહેલાઈ અને સફાઈથી સમાવી દેવા માટેની ગોઠવણો આજના લગભગ

દરેક સારા મેકરના ઑઇલરોમાં કરેલી હોય છે, જે વિષે આગળ ચાલતા વિગતથી બોલવામાં આવશે એજ પ્રમાણે ગરમ ચીજ ઠડી થવાથી સ કાચાય છે માટે ધાતુના દાગીના ઓટની વખતે ધાતુનો રસ મોલ્ડમાં નાખ્યા પછી તે ઠડો થતી વખતે સ કાચાય છે, તેથી ઉતરેલા દાગીનાનું કદ ફરમા અથવા પેટન કરતા નાનું થાય છે. માટે બીડના ઓટકામ માટે લાકડાંનો પેટન અથવા ફરમો બનાવતી વખતે દર એક પુટ દીઠ એક દોરો, અને પીત્તલ માટે દેઢ દોરો બધી બાજુએ મોટા બનાવવો જોઇએ

એક ચીજમાંથી બીજી ચીજમાં ગરમી ત્રણ રીતે દાખલ થઇ શકે છે પહેલું તે અણુદીઠ કિરણો મારફતે, જેને ઇરે-જીમાં “રેડીએશન” (Radiation) કહે છે. બીજું તે એક ચીજમાં એક છેડેથી દાખલ થઇ બીજે છેડે બાહર પડતા, અથવા ખુદ તે વસ્તુ માણેથી પસાર થઇને બાહર પડતાં, જેને “કન્ડક્શન” (Conduction) કહે છે અને ત્રીજું તે જે ચીજમાં ગરમી દાખલ થાય તે ચીજ પોતે એક જગા છોડી બીજી જગાએ જવાથી, જેને “કન્વેક્શન” (Convection) કહે છે ગરમીની એ ત્રણે જાતની હીલચાલ ઑઇલરમાં સાથે જોવામાં આવે છે. જેમકે ઑઇલરમાં ભટ્ટીનું બળતુ કાંઈ પ્લેટ ઉપર લાગવાથી ભટ્ટીની ઉપલી પ્લેટ ગરમ થતી નથી પરંતુ ભટ્ટીની ગરમી કિરણરૂપે ઉપલી પ્લેટને “રેડીએશન”ના કાયદાથી લાગે છે, તેજ ગરમી પ્લેટની ભટ્ટીવાળી બાજુએથી અદરની પાણીવાળી બાજુએ “કન્ડક્શન”ના કાયદાને આધારે જાય છે, એટલે ખુદ પ્લેટની ધાતુની અદરથી પસાર થાય છે, અને તે ઉપર લાગી રહેલા પાણીને ગરમ કરે છે હવે પાણી પોતામાંથી ગરમીને પસાર થવા દેતું નથી, પણ તેનો નીચલો પ્લેટને અડેલો ભાગ ગરમ થવાથી વજનમાં હનકો થાય છે જેથી તે ઉપર ચઢવા માડે છે, અને ઉપરનું ઠંડું પાણી વજનમાં ભારે હોવાથી નીચે ઉતરે છે માટે ગરમી પાણીમાંથી પસાર થઇ ઉપર જતી નથી, પણ પાણી પોતે ગરમીને પોતા સાથે ઉપર લઇ જાય છે, જે “કન્વેક્શન”ના કાયદાથી થાય છે

રેડીએશન (Radiation) એટલે એક ગરમ ચીજની સપાટી ઉપરથી ગરમીનું અણુદીઠ કિરણો મારફતે આસપાસ પથરાવું;

જેમકે એનજીન રૂમમાં સીલીન્ડર અથવા સ્ટીમ પાઇપની ગરમી આપણે દૂર ઉભા રહ્યા છતાં લાગે છે ગરમી માત્ર સિધી લીટીમાજ પસરી શકે છે, તે કોઇ ખુણા આગળથી અથવા વચ્ચે કોઇ આડી નડતર આવવાથી વળાણ લેતી નથી. રેડીએશન કોઇ ગરમી નહીં કહેવાય એ એક જાતની શક્તિ છે, જેને રેડીઅત એનરજી (Radiant Energy) કહે છે જે વસ્તુના સબધમા એ શક્તિ આવે છે તે વસ્તુમા એ રેડીઅત એનરજી ગરમીના આકારમા બદલાઇને પ્રગટ થાય છે, એટલે કે તે વસ્તુની ટેમ્પરેચર (સેન્સીબલ હીટ) વધે છે સુર્યની ગરમી આપણુને રેડીએશનની મદદથી લાગે છે. રેડીએશનની ઝડપ રોશનીની ઝડપ જેટલી એટલે એક સેકન્ડ દીઠ ૧૮૬૦૦૦ માઇલ જેટલી હોય છે! કાજળ અથવા મેશ અને કોલસાનો ચળકાત વગરનો રંગ ગરમીને પોતા તરફ ખેંચી ચુસી લેનાર (absorber), તેમજ આસપાસની પોતા કરતા ઓછી ગરમ કોઇ ચીજને તે પાછી કિરણો મારફતે આપી દેનાર (radiator) છે માટે જે ચીજે આસપાસની કોઇ વધારે ગરમ ચીજમાથી ગરમી પોતા તરફ ખેંચી લેવા માટે વપરાતી હોય, અને જે ચીજે પોતાની ગરમી આસપાસની કોઇ ઓછી ગરમ ચીજને કિરણો મારફતે આપી દેવા વપરાતી હોય, તે ચીજોની સપાટી ચળકાટ વગરના કાળા રંગથી રંગવી જોઇએ એથી ઉલટું સુફેદ રંગ અથવા ચળકતી સપાટીમા એવો ગુણ છે કે જે વાસણુની બાહાર સુફેદ રંગ બગાડ્યો હોય, અથવા જો તેની બહારની સપાટી પોલીશ અને ચળકતી કરેલી હોય, તો તે વાસણુ માણેથી ગરમી બાહાર ઉડી જઇ શકતી નથી, તેમજ એવાં વાસણુને બાહારથી ગરમી લગાડી હોય તો તે તેના સુફેદ રંગ અને ચળકાટને લીધે જલદી ગરમ થઇ શકતું નથી, માટે ચળકાટ વગરનો આખો કાળો રંગ કોઇ વધારે ગરમ ચીજમાથી ગરમી ખેંચીને ચુસી લેવાનો (absorbtion), અને પોતા કરતા કોઇ પણ ઓછી ગરમ ચીજને તે ગરમી કિરણો મારફતે પાછી આપી દેવાનો (radiation), ગુણુ ધરાવે છે, જ્યારે સુફેદ રંગ પોતામાથી ગરમી બહાર નહીં જવા દેવાનો તેમજ બાહારની ગરમી તેના ઉપર પડતાં તે પ્રતિબિંબ મારફતે પાછી ફેંકવાનો (reflection) ગુણુ ધરાવે છે. જેમ એક

ચળકતી આરસી ઉપર રોશની પડતાં તે તે માંહેથી પસાર નહીં થઇ શકવાથી પ્રતિબિંબ મારફતે પાછી ફેંકાય છે, તેમજ પૌલીશ ક્રીધેલી ચળકતી સપાટી ઉપર ગરમીના કિરણો પડતાં તેઓ તે માંહેથી પસાર થઇ નહીં શકવાથી પાછા ફેંકાય છે. ઇટના બાધકામમાં ગરમી ચુસીને સમાવી રાખવાનો અને ધીમે ધીમે તે પાછી કાઢવાનો ગુણ છે, માટે બૉઇલરની ભટ્ટીમાં બાધેલો ઇટનો બ્રીજ એ કામ ઠીક બળવે છે, એટલે ભટ્ટી બ્યારે જોશમાં બળે છે ત્યારે ધણીક ગરમી બ્રીજ ચુસી લેછે, અને બળતણ મળી જવા પછી જ્યારે ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર ઠંડી થવા માડે છે ત્યારે બ્રીજમાંથી પેલી ગરમી ધીમે ધીમે પાછી બાહાર પડે છે.

સીલીન્ડર અને વાલ્વચેસ્ટ વગેરેનાં કવરો.
બાહરની બાબુએથી ખુબ પૌલીશ રાખવામાં આવે છે, તેની મતલબ એજ છે કે તેઓની અંદરની બાબુની ગરમી બાહારની પૌલીશ ક્રીધેલી બાબુએથી બાહર નિકળી જવા પામે નહીં એજ કારણુને લીધે હાલમાં સારા મેકરોના મીલ એનજીનોમાં સીલીન્ડરની અંદરના પીસતનને બંને બાબુએથી ખુબ પૌલીશ ક્રીધેલા હોય છે, કે જ્યારે બૉઇલરની સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થાય ત્યારે તેની ગરમી પીસતનમાંથી પસાર થઇને તેની બીજી બાબુએ રહેતી ઓછી ગરમ એક્ઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમમાં સમાઇ જાય નહીં.

બૉઇલરની ચીમનીને બાહરથી કાળો રંગ
લગાડવાની કેટલીક તરફથી ભલામણ કરવામાં આવે છે કે જ્યારે સૂર્યની ગરમી ચીમનીની બાહરની સપાટી ઉપર પડતા તે ગરમની ગરમ રહે, તેથી ચીમનીની અંદરની ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર પણ વધુ રહેવાથી ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે, પરંતુ ચીમનીની દિવાલની બાહરની બાબુ જે હમેશા સાધારણ ઠંડીજ રહેતી હોય તો કાળો રંગ ફાયદો કરી શકે, પણ જે ચીમની અથવા ફલુની દિવાલ પાતળી હોવાથી તેની અંદરની ગરમ ગેસને લીધે તેની બાહરની બાબુ પણ ગરમ થતી હોય તો કાળો રંગ ફાયદાને બદલે નુકસાન કરે, કારણુ કે સામે તે ચીમની અને ફલુની ગરમી કિરણો મારફતે બાહર કહાડી નાખે, અથવા બીજા બોલોમાં કહીએ તો “રેડીએશન” થાય. કાળા રંગમાં એવી બાંસિબત છે કે જે ચીજ

ઉપર તે લગાડ્યો હોય તે ચીજ આસપાસની બીજી ચીજ કરતાં ઠંડી (અથવા ઓછી ગરમ) હોય તોજ તે બીજી ચીજ માંહેલી ગરમી પોતામાં ખેંચી શકે છે, પણ જો કાળો રંગ લગાડેલી ચીજ બીજી ચીજ કરતા વધારે ગરમ હોય તો સામી તે પોતા માંહેલી ગરમી બાહાર ફેંકીને ઠંડી થવા માટે છે. માટે ચીમનીને બાહરથી કાળો રંગ લગાડવો કે નહીં તે ચીમનીની બાહરની સપાટીની ટેમ્પરેચર અને આસપાસની હવાની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે. લોખંડની પ્લેટની બનાવેલી ચીમનીઓ બાહરથી ઘણી ગરમ થાય છે માટે તે ઉપર બાહરથી સફેદ રંગ લગાડવો અનુકુળ થઈ પડશે. ઇટના બાધકામની ચીમનીને બાહરથી કાળો રંગ લગાડવાથી કેટલેક ઠેકાણે ફાયદો થયેલો. કહેવાય છે સ્ટીમ પાઇપના લેંગી ગ ઉપર કાળાને બદલે સુફેદ રંગ લગાડવો જોઈએ.

કન્ડક્શન (Conduction) એટલે એક ચીજમાં ગરમીનું એક ગરમ છેડેથી બીજા ઠંડા અથવા ઓછા ગરમ છેડા તરફ જવું. જો એક ધાતુના સળીયાનો એક છેડો અગારમાં મૂકીએ, અને બીજો છેડો થોડીવાર સુધી પકડી રાખીએ તો તે બીજો છેડો પણ હળવે હળવે ગરમ થતો માલમ પડશે, કારણકે “કન્ડક્શન”ને લીધે અગારમાં મૂકેલા છેડેથી ગરમી સળીયામાં દાખલ થઈને આપણા હાથમાં પકડેલા છેડા તરફ આવી બીજા પદાર્થો કરતા ધાતુઓમાં ગરમી પોતામાંથી પસાર કરવાનો (એટલે કન્ડક્શનનો) ગુણ વધારે હોય છે. બ્રાણી તથા વનસ્પતિને લગતા પદાર્થો જેવા કે ઉન, વાલ, ફેસ્ટ, રૂવા, રૂ વગેરે ચીજો ગરમીને પોતામાંથી પસાર કરી શકતી નથી, માટે જે ગરમ ચીજો ઉપર એવી વસ્તુઓનું પડ કીધું હોય તે ચીજોની ગરમી બાહર નિકળી જઈ શકત નથી.

ગરમીને પોતા માંહેથી પસાર થતી અટકાવનારી જુદી જુદી ચીજોની શક્તિ (non-conducting power) ની સરખામણી નીચે આપેલા કોષ ઉપરથી માલમ પડશે.

કોઠા—૧. ગરમી સાચવનારી ચીજો અને તેઓની શક્તિનાં પ્રમાણ.

ચીજોનાં નામ	ટકા	ચીજોના નામ	ટકા
છુટું ઉન (ઉપર લાકડાના કવર અથવા લૅંગી ગ સાથે)	૯૭	બૂચના કકડા અને ઉપર પ્લાસ્ટર	૮૫
છુટા પીછા (લૅંગી ગ સાથે)	૯૭	અસબેસ્ટોસ અને ઉપર સીમેન્ટ	૭૧
વાળની ફેટ (લૅંગી ગ સાથે)	૯૬	લાકડાનો વેહેર, સીમેન્ટ અને રેતી	૭૦
કાજળ છુટી (લૅંગી ગ સાથે)	૯૬	કાથો	૭૦
છુટા ૩ તથા ઉન (લૅંગી ગ સાથે)	૯૬	છટનો ભૂકો, રેતી અને સીમેન્ટ	૭૦
હવા માટેની ફરતી ખાલી જગા (air space) અને ઉપર નમફાનુ પડ...	૯૩	કોલસાનો ભૂકો ...	૬૩
હવાની જગા અને ઉપર ઉનનુ પડ .. .	૮૯	લાકડાની રાખ ...	૫૫
હવાની જગા અને ૩નુ પડ	૮૭	કીચલ ગોળર માટી . .	૫૩
હવાની જગા અને બકરાના વાળનુ પડ	૮૬	ચાક ...	૫૦
		ફક્ત અસબેસ્ટોસનુ પડ...	૩૬
		પ્લાસ્ટર ઓફ પૅરીસ .	૩૦
		ફક્ત હવાની જગા અને ઉપર પાટીઆનુ લૅંગી ગ .	૧૫

ઉપલા કોઠાની મતલબ એ છે કે એમા આપેલી કે.ઇ.બી વસ્તુનુ પડ જે સ્ટીમ પાઇપ, ઑઇલર વગેરે ગરમ ચીજ ઉપર કરવામા આવ્યુ હોય તો તેઓની ગરમીનો સેકડે ચોક્કસ ટકા જેટલો ભાગ પોતામા અટકાવી રાખીને બાકીની ગરમી પસાર થવા દે છે, એટલે જો કોઇ ઑઇલર ઉપર છુટું ઉન પાથરી તે ઉપર લાકડાનાં પાટીઆનુ લૅંગી ગ કરી લીધુ હોય તો ઉપલા કોઠા પ્રમાણે તે ઑઇલરની ગરમીનો સેકડે ૯૭ ટકા જેટલો ભાગ બાહેર નીકળી જતો અટકે છે, અને માત્ર ૩ ટકાજ ગરમી “રેડીએશન” થી ઉડી જાય છે; તેમજ જો સાધારણ રીત પ્રમાણે ઑઇલર કે સ્ટીમ પાઇપ ઉપર કીચલ અને ગોળરનુ પડ કીધું હોય તો તે ઑઇલર

કે પાઇપની સેક્ટે ૫૩ ટકા ગરમી સચવાઇ રહે છે, જ્યારે ૧૦૦-૫૩=૪૭ ટકા જેટલી ગરમી “રેડીએશન”ને લીધે ઉડી જાય છે.

સર્વથી સરસ કવરીંગ છુટું ઉન અથવા વાળની ફેલ્ટ પાથરી ઉપર લેંગીંગ કરવાથી બને છે, પણ એની ખામી એ છે કે થોડા વખતમા ઉન બળી જાય છે અથવા કોઇ વાર સળગી ઉઠે છે; માટે પેહેલાં એસબેસ્ટોસના કાગળ પાથરી તે ઉપર એ પ્રમાણે ૫૩ કરવું જોઇએ, જે રીત અલબત્તા ધણી ખરચાણુ છે

એસબેસ્ટોસ એક રેસાવાળો ખનીજ પદાર્થ છે જે અગારમા ધણોખરો બળતો નથી જો ઝાંઘલર અથવા સ્ટીમ પાઇપ ઉપર કવર કરવા માટે વાપરવો હોય તો એકલો વાપરવો નહીં, પણ એની સાથે ઉપર આપેલા કોઠા માહેલો કોઇથી પદાર્થ મિશ્ર કરવો

ઝાંઘલર ઉપર કોઇથી ચીજનું પડ કરવા પહેલાં તે ઉપર પ્લાસ્ટર ઓફ પેરીસ (Plaster of Paris) નું પાતણુ ૫૩ કરવું સાફ છે, જે પ્લાસ્ટર ગરમીને બાહરે ઉડી જતી અટકાવી રાખે છે, એટલું જ નહીં પણ પ્લેટ ઉપર કાટ ચઢવા દેતું નથી જો પ્લાસ્ટર લગાડવું હોય તો ઝાંઘલર ઉપર પેહેલાં કોઇથી જાતના બારીક તારની જાળી (wire gauze) પાથરવી અને તે ઉપર પ્લાસ્ટર પાથરવું, કે જેથી જ્યારે પ્લેટ તપાસવા પ્લાસ્ટર ઉખેડવું પડે ત્યારે તે સહેલાઇથી ઉપડી આવે વળી જો ઝાંઘલર અને જે ચીજનું પ્લાસ્ટર કરવું હોય તે ચીજ વચ્ચે આસરે બે ધ્રુવ ફરતી ખાલી હવા ભરાઇ રહેવા માટેની જગા (air space) રાખી હોય તો કવરીંગની અસર વધુ થાય છે એ માટે ઝાંઘલરની પ્લેટ ઉપર ખીડ અથવા લાકડાંના ટુકડા થોડે થોડે અતરે ફરતા ગોઠવી તે ઉપર એક પાતળો પ્લેટ ઢાકવો અને તે પ્લેટ ઉપર જે ચીજનું કવરીંગ કરવું હોય તેનું ૫૩ કરવું એ પડની જડાઇ ઓછામા ઓછી બે ધ્રુવ જોઇએ. લાકડાના ટુકડા મૂકવા હોય તો તેઓની અને ઝાંઘલર પ્લેટ વચ્ચે એસબેસ્ટોસના ટુકડા મૂકવા કે જેથી લાકડું બળી જાય નહીં. આવું “નોનકન્ક્રીટીંગ” એટલે ગરમીને પોતા માહેથી પસાર થવા નહીં દેનારું સીમેન્ટ ઝાંઘલર ઉપર લગાડ્યા પછી તે ઉપર કંતાન અથવા પતરાં પાથરીને તે ઉપર સફેદ રંગ લગાડવો સારો છે,

કારણ કે એ રંગ ગરમીને પોતા માહેથી બાહર નિકળી જતી અટકાવે છે. વળી કવરી ગ હમેશાં સૂકું જ રહે તેની સભાળ રાખવી જોઈએ, કારણ કે બિનાસ ગરમીનો શત્રુ છે

ઑઘલર માટે સાધારણ કવરીંગ આ પ્રમાણે બનાવવું ઠીક પડશે ૨ ભાગ લાકડાંનો વેલુર અને ૧ ભાગ સીમેન્ટ, એ બન્નેને સૂકી જ હાલતમાં ભેળી નાખીને સેલેજ પાણીમાં બીજવવું. એ ભેળવણીનું ૩ થી ૬ ઇંચ જાડું પડ ઑઘલર કે સ્ટીમ પાઇપ ઉપર કરવું એકદમ જાડું પડ કરવા કરતા એક યા એ ઇંચ જાડા પડો એક એક ઉપર સુકાયા પછી કીધેલા વધુ ટકશે.

સ્ટીમ પાઇપ માટે કવરીંગ કરવા પહેલાં તે ઉપર કાથાની દોરડી વિટાળવી કે જેથી પ્લાસ્ટર તે ઉપર ચોટે ત્રાખાની પાઇપો ઉપર કવરીંગ કરવા પહેલાં તે ઉપર કુભારની કાળી માટી પાણીમાં ડોહવીને પાતળી પાતળી લગાડવી અને પછી તે ઉપર ગમે તે ચીજનું પડ કરવું અને છેલ્લે તે ઉપર કાજો નહીં પણ સફેદ રંગ લગાડવો

નમદાનું કવરીંગ ઑઘલર યા પાઇપ ઉપર કરવા માટે એકથી દોઢ ઇંચ જાડો નમદો હોય તો ધણુ સારું, જે દર ચોરસ ફુટે વજનમાં ૧૦ થી ૧૫ આઉન્સ થાય છે એ નમદાને મજબુત બારદાન અથવા કત્તાન ઉપર સીવીને પછી પાઇપની આસપાસ લપેટવો જે ૧૦૦ પાઉન્ડથી વધારે પ્રેસરનું ઑઘલર હોય, કે જેથી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ઘણી રહેતી હોય તો નમદો પાથરવા અગાઉ એસબેટોસના કાગળો પાથરવા કે જેથી નમદો જલદી બળી જશે નહીં

ઘણી લાંબી સ્ટીમ પાઇપ ઉપર કવર કરવા માટે તેની આસપાસ લાકડાંની બધિઆર ચોરસ પેટી બનાવી તેમાં લાકડાંની સુકી રાખ ભરવી અને તેમાં બિનાસ દાખલ થાય નહીં તેની સભાળ રાખવી

કેટલીક ધાતુઓમાં ગરમીને પોતા માહેથી પસાર કરવાનો ગુણ બીજી ધાતુઓ કરતા વધારે હોય છે. એટલે લોહના વાસણમાં ભરેલાં પાણી કરતાં ત્રાખાના વાસણમાં ભરેલું પાણી વધારે જલદી ગરમ થાય છે, માટે લોહાં કરતાં ત્રાંબુ ગરમીને પોતા-

માંહેથી વધારે જલદી પસાર કરે છે. એજ કારણથી “લોકામોટીવ” ઑઇલરોના “ ફાયરબોક્ષ ” ત્રાંખાના બનાવવામાં આવે છે, કે જેથી ઝડપથી પાણી ગરમ થઇને સ્ટીમ તૈયાર થાય. કેટલીક ચીજોની ગરમી પસાર કરવાની શક્તિ (Heat Conducting Power) ના પ્રમાણનો કોઠો નીચે આપ્યો છે

કોઠો—૨. ગરમી પસાર કરનારી ચીજો અને તેઓની શક્તિનાં પ્રમાણ

નામ.	ટકા	નામ	ટકા	નામ	ટકા
ચાદી	૬૦૦	કદલાઇ	૧૭૭	પ્લાસ્ટર	૪
ત્રાણુ	૫૬૦	સીસું	૧૧૩	રેતી	૨
પિત્તળ.	૨૩૫	પથરો	૧૪	રબર	૧૩
લોખંડ	૨૩૦	કાચ	૬	પાણી	૧૨
જસત	૨૨૫				

કન્વેક્શન (Convection) એટલે ગરમીનું કોઇ પ્રવાહી અથવા હવામાં દાખલ થઇને તે પ્રવાહી અથવા હવાના માળ (Currents) મારફતે એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે જવું ગરમીથી દરેક વસ્તુનું કદ ટુલે છે અને તેમ થવાથી તે વસ્તુનું ઘટપણું (Density) ઓછું થાય છે ઑઇલરમાં લટ્ટીની ગરમી કાષ્ટ પોતે બધાં પાણીને ગરમ કરવા માટે આગળ વધતી નથી, કારણ કે પાણી પોતા માણેથી ગરમીને આગળ વધવા અથવા પસાર થવા દેતું નથી, પણ પાણીનો જે ભાગ લટ્ટીની ઉપલી પ્લેટને લાગી રહેલો હોય છે તે પેણેલા ગરમ થાય છે, અને ગરમ થવાથી તેનું ઘટપણું ઓછું થઇને તે વજનમાં હલકું થાય છે, જેથી તે ઉપર ચઢવા માંડે છે, અને ઉપરનું ઠંડું અને વધારે ભારે પાણી નીચે ઉતરે છે,—જે પણ પાછું ગરમ થઇને ઉપર ચઢવાથી તેના કરતા ઓછું ગરમ પાણી નીચે ઉતરે છે. આ પ્રમાણેની ક્રિયા ચાલુ થયાજ કરે છે, જે “કન્વેક્શન” ના કાયદાથી થાય છે. કુદરતના એજ કાયદાને આધારે ચીમની માણેલો ધુમાડો અથવા ગરમ ગેસ હલકા હોવાથી ઉપર ચઢે છે, અને બાહરની

ઠંડી હવા ભારે હોવાથી નીચે ફરનેસ માટેથી દાખલ થાય છે. પાણીમાં એવી ખાસિયત છે કે તે સખ્તમા સખ્ત ગરમી ખમી શકે છે, માટે જ્યાં સુધી ભટ્ટીની પ્લેટને પુરતુ પાણી લાગેલુ હોય ત્યાં સુધી તો ભટ્ટીમા અતિશય સખ્ત ગરમી આપવા છતાં પણ પ્લેટ બળી જવાની ધારતી રહેતી નથી. જેમ ધાતુમાથી ગરમી એક છેડેથી બીજે છેડે આગળ વધે છે, તેમ પાણીમાં થઇ શકતુ નથી પણ પાણી પોતે ગરમીને સાથે લેઇને મોભઓનાં રૂપમાં એક છેડેથી બીજે છેડે જાય છે. એક પાણીનાં સાકડા વાસણને તળીએથી ગરમી લગાડવાને બદલે પાણીની સપાટી ઉપર ગરમી લગાડવામા આવે તો માત્ર ઉપરનુ જ પાણી ગરમ થઇને રહેશે, અને તે વાસણની તળેનુ પાણી તો જેવુ ને તેવુ ઠંડુ રહેશે, જે તે વાસણમા તળે બરફનો એક ગાગડો મૂકવામા આવશે તો સપાટી ઉપરનુ પાણી ગરમ થઇને તેમા ઉકળવા છતાં નીચેનુ બરફ પિગળશે નહીં એ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે પાણીમાં ગરમીને પસાર કરવાનો (Conduction) ગુણ નથી ઠંડા ઔષધરમાં આગ મારી સ્ટીમ લેતી વખતે જેવામા આવશે કે ફરનેસ ટયુબની ઉપરનો ભાગ જલદી ગરમ થાય છે, જ્યારે તળેનો ભાગ થેડી સ્ટીમ ચઢવા છતાં ઠંડો અથવા ઓછો ગરમ રહે છે માટે ઔષધરની ભટ્ટી યા ફરનેસ ટયુબનો નીચલો લગભગ અરધો ભાગ પાણીને ગરમ કરી સ્ટીમ બનાવવા માટે ઉપલા અરધા ભાગ જેવો અસરકારક નથી

પ્રકરણ—૨.

ઇવેપોરેશન અને સરક્યુલેશન.

Evaporation and Circulation

સ્ટીમ બનાવતાં થતો ગરમીનો ખપ—જે બરફનું

પાણી કરી તેમાથી સ્ટીમ બનાવવી હોય તો બરફ પિગળતી વખતે દર એક પાઉન્ડ બરફ દીઠ પહેલાં ૧૪૩ યુનીટ લેટેન્ટ હીટ ખપશે. પછી બરફ પિગળતાં થયલું પાણી જે ઠર ડીગ્રી ટેમ્પરેચરનુ હશે

તેને ગરમ કરી ૨૧૨ ડીગ્રી કરતા ૨૧૨-૩૨=૧૮૦ ડીગ્રી સેન્સીબલ હીટનો અપ થશે, અને એક પાઉન્ડ પાણી દીઠ એક ડીગ્રી ટેમ્પરેચર માટે એક યુનીટ ગરમીનો અપ થતો હોવાથી ૧૮૦ ડીગ્રી દીઠ ૧૮૦ યુનીટ ગરમી અપશે પછી તે એક પાઉન્ડ પાણીને બધું બાળી નાખી સ્ટીમ બનાવી દેતા બીજા ૯૬૬ યુનીટ લેટેન્ટ હીટનો અપ થશે માટે બરફ પિગળાવીને સ્ટીમ બનાવતાં ૧૪૩+૧૮૦+૯૬૬=૧૨૮૯ યુનીટ ગરમી અપશે તેજ પ્રમાણે જો એક સ્તલ તૈયાર પાણી સમજો કે ૭૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરનું હોય અને તેની સ્ટીમ બનાવવી હોય તો ૨૧૨-૭૦=૧૪૨ યુનીટ સેન્સીબલ હીટ + ૯૬૬ લેટેન્ટ હીટ=૧૧૧૮ યુનીટ ગરમી જોઈએ જો પાણી ૩૨ ડીગ્રીનું હોય તો ૨૧૨-૩૨=૧૮૦ સેન્સીબલ હીટ + ૯૬૬ લેટેન્ટ હીટ=૧૧૪૬ યુનીટ ગરમી જોઈએ

ઇવૅપોરેશન (Evaporation) એટલે પાણીનું ગરમ થઈ વરાળના આકારમાં ઉડી જવું પાણીને સહેજથી ગરમી લાગવાથી ઇવૅપોરેશન ચાલુ થાય છે ગરમીના દિવસોમાં નદી નાળા અને કુવા વગેરેના પાણી સુકાઈ જાય છે તે ઇવૅપોરેશન થવાથી થાય છે, તેમજ બાંધલરમાં પાણી ઉકળીને સ્ટીમ થવું પણ એજ કાયદાથી થાય છે. પાણીની સ્ટીમ બનાવતા જે ગરમી અપે તેને તોટલ હીટ ઓફ ઇવૅપોરેશન (Total heat of evaporation) કહે છે

ઉઘાડાં વાસણમાં ઇવૅપોરેશન કરતી વખતે (યાને પાણી ઉકાળીને સ્ટીમ બનાવતી વખતે) સ્ટીમનો પ્રેસર હવાના દબાણથી વધારે થતો નથી હવાનું દબાણ દરેક વસ્તુ ઉપર બધી તરફ દર ચોરસ ઇંચ સપાટી ઉપર ૧૪૭ પાઉન્ડ પડે છે પાણી ઉકળીને જ્યારે તેમાંથી સ્ટીમ છુટી પડે છે, ત્યારે તે સ્ટીમને હવાનું આ દબાણને મારી હટાવવું પડે છે આપણે ઉપર જોઈ ગયા કે જ્યારે પાણીને ગરમી આપવામાં આવે છે ત્યારે તેની શૂદ્ધ રજકણોમાં હ મેશાં ચાલુ થયા કરતી કુદરતી ધુજરી વધવા માડે છે, અને જેમ જેમ ગરમી વધારે અને વધારે આપતા જઈએ, તેમ તેમ એ ધુજરીમાં વધારો થતો જઈ આખરે એ રજકણોનું કુદરતી ખેચાણ તુટી જઈ તેઓ એક બીજીને હડસેલા (repulsion) મારે છે, કે જે વખતે પાણીનું રૂપ બદલાઈ તેની વરાળ થવા માડે છે. હવે

ન્યાં સુધી પાણીની સપાટી ઉપર પડતા હવા કે સ્ટીમના પ્રેસરને મારી હઠાવવા જેટલી શક્તિ એ રજકણો (molecules)માં આવે નહી ત્યાં સુધી પાણીનું ૩૫ અદલાઇ તેમાથી સ્ટીમ છુટી પડે નહી.

અધ વાસણુમાં ધર્વપોરેશન—તેજ પ્રમાણે એક ઝાંચ-લર જેવાં અધ વાસણુમાં પાણી ભરી ઉકાળીએ તો તેમાંથી જે સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય તેને બાહુર નિકળી જવા માટેનો રસ્તો નહી મળવાથી તે પાણીની સપાટી ઉપર વધારે અને વધારે દબાણ કરશે અને પાણીને વધારે ઉકળવા દેશે નહી પણ જો પાણીને તળેથી ગરમી આપવાનું ચાલુ રાખીએ તો તેની સપાટી ઉપરના પ્રેસરને મારી હઠાવીને પાણીમાથી સ્ટીમ છુટી પડે છે, પણ તેમ થવા અગાઉ પાણીની ટેમ્પરેચર ૨૧૨ ડીગ્રીથી વધારે થતી જાય છે, જે વધારે પાણીની સપાટી ઉપરના પ્રેસર ઉપર આધાર રાખે છે જેમ પ્રેસર વધારે તેમ તેને ઉકળવા માટેની ટેમ્પરેચર (boiling point) પણ વધારે હોય છે. અને જેમ ટેમ્પરેચર વધારે તેમ પાણીને ઉકાળીને તેની સ્ટીમ બનાવવા માટે વધુ ગરમીનો ખર્ચ પડે છે, પણ એ વધારો એટલો તો નજીવો છે કે હાઇ પ્રેસર સ્ટીમની કરકસર ભરેલી ખુખી-ઓનો વિચાર કરતી વખતે તે ઉપર મુદ્દલ ધ્યાન આપવામાં આવતું નથી, કારણકે જેમ પ્રેસર વધારે તેમ કામ વધારે નિપજે છે.

વૅક્યુમમાં ધર્વપોરેશન—જો હવાનું દબાણ ૧૪.૭ પાઉન્ડને અદલે ૧૩ પાઉન્ડ હોય તો પાણી ૨૧૨ ડીગ્રીને અદલે ૨૦૬ ડીગ્રીએ ઉકળવા માડશે જો પાણીની સપાટી ઉપરથી હવાનું દબાણ કાઢી નાખી વૅક્યુમ કરીએ તો પાણી સાધારણ ટેમ્પરેચરે પણ ઉકળવા માંડી તેમાથી વરાળ છુટી પડે છે. એનજીનના કનડેનસરમાં વૅક્યુમ હોવાથી કનડેનસરને તળે જે પાણી પડેલું હોય તે ઉકળ્યા કરી તેમાથી વરાળ નિકળ્યા કરે છે, જે વરાળ ચાલુ કાઢી નાખવાનું કામ કનડેનસરનો એર પમ્પ બજાવે છે, માટે એક કનડેનસરના એર પમ્પનો ડીઝાઇન કરતી વખતે તે ફક્ત કનડેનસરના પાણીને કાઢી નાખવાલાયકના માપનો બનાવવામાં આવતો નથી, પણ તે પાણી ઉપરાત તે પાણીમાથી વૅક્યુમને લીધે ચાલુ નિકળ્યા કરતી વરાળ યાને વેપર (vapour) ને પણ કાઢી નાખી વૅક્યુમ જળવી શકે તેટલો મોટો તે બનાવવામાં આવે છે.

પાણી ઉપર ગરમીની અસર (Effect of Heat on Water)—પાણીને તળેથી જ્યારે ગરમી આપવામાં આવે ત્યારેજ પાણી બરાબર ગરમ થાય છે તળેનું પાણી પેહેલા ગરમ થઇ હલકું થવાથી ઉપર ચઢે છે, અને ઠંડુ પાણી નીચે ઉતરે છે ગરમ થતું પાણી હ મેશા વાસણની વચ્ચેથી ઉપર ચઢવા માટે છે, અને ઉપરનું ઠંડુ પાણી તે વાસણની બાજુએથી નીચે ઉતરે છે, તેથી ગરમ થતા પાણીમાં એક જાતના પ્રવાહ (currents) ચાલુજ રહે છે એ ક્રિયાને સરકયુલેશન કહે છે, અને તે કન્વેક્શનના કાયદાથી થાય છે (જુવો પાનુ-૨૦) પાણીમાંથી ગરમી પસાર થઇ શકતી નથી, પણ પાણી પોતે પ્રવાહ અથવા મોજના આકારમાં ગરમીને એક જગાએથી બીજી જગાએ લઇ જાય છે. ધાતુની કાંઇ પ્લેટ જ્યારે ધણીજ સમય ગરમ થયેલી હોય, ત્યારે તે ઉપર પાણી નાખવાથી તે પ્લેટમાંથી રેડીએશન મારફતે બહાર પડતી ગરમી તે પાણીને પ્લેટ સાથે અથડવા દેતી નથી, જેથી તે પાણી તે પ્લેટ ઉપર લાગુ રહેવાને બદલે તે ઉપર સહેજ છોટે અદ્દર ગોળ દડાના આકારમાં દોડતું ફરે છે અને એ પાણી અને પ્લેટની વચ્ચે તેજ પાણીની બનેલી સ્ટીમ રહે છે, જે પેલા પાણીને ટેકાવી રાખે છે. એવામાં જો તે પ્લેટની ગરમી કમી કરવામાં આવે તો તે પાણી અને પ્લેટ વચ્ચેની સ્ટીમ પાણીને વધુ વાર પોતા ઉપર ટેકાવી નહી શકવાથી તે પાણી પ્લેટ ઉપર પથરાતાજ તે બધાની એકદમ સ્ટીમ થઇ જશે બાઇલરની ભટ્ટીમાં બાઇલરની પ્લેટ ઉપર નવા સુધી પાણી લાગેલું રહે છે, ત્યાં સુધી તે પ્લેટની ટેમ્પરેચર સ્ટીમના પ્રેસરના પ્રમાણમાં ૩૦૦ થી ૪૦૦ ડીગ્રી રહે છે, પણ જો પાણી ઘટી અથવા બળી જઇ પ્લેટ કારડી પડી ગઇ તો એક મિનીટમાં તે પ્લેટની ટેમ્પરેચર લગભગ ૧૦૦૦ ડીગ્રી અથવા તેથી પણ વધુ થઇ જાય છે એવી વખતે બાઇલરમાં ઠંડુ પાણી દાખલ થતાંજ ઉપર જણાવેલા કારણોને લીધે તે ફરનેસ ટયુબની પ્લેટ ઉપર પેહેલા પથરાતું નથી, પણ અદ્દર દોડતું ફરે છે, અને જ્યારે થોડા વખત પછી ભટ્ટીની આગ યુગ્મજ જવાથી કે યુગ્મવી નાખવાથી તે પ્લેટની ટેમ્પરેચર થોડી કમી થાય છે, ત્યારે બાઇલર માંહેલું પેલું દોડતું ફરતું પાણી ગરમ પ્લેટના સબધમાં એકાએક આવી જવાથી, તે બધાં પાણીની એકે સપાટે

સ્તીમ થઇ જાય છે, જેનો જથ્થો એટલો મોટો હોય છે કે તેને સમાવવા માટે બૅઇલરમાં પુરતી જગા નહીં હોવાથી, તેમજ તે ઉડાડી નાખવા માટે સેફ્ટીવાલ્વો પુરતા મોટા નહીં હોવાથી, ઘણીક વાર બૅઇલરને ફાડીને બાહરે નિકલે છે આ બાબત માટે જુદા જુદા લખનારાઓ વચ્ચે મતફેર છે, જે વિષે બૅઇલરના અકસમાતોવાળા પ્રકરણમાં વધુ લખવામાં આવ્યું છે.

ઠંડાં અને ગરમ પાણીનું વજન—ગરમીથી પાણી કદમાં પુલીને તેનું ઘટપણુ કમી થવાથી તે પાતળું થાય છે ગરમ પાણી હલકું હોય છે અને ઠંડું પાણી ભારે હોય છે એવું આગળ લખવામાં આવ્યું છે, તેની મતલબ એ છે કે ગરમ પાણી પાતળું અને ઠંડું પાણી ઘટ હોય છે પાણી ગરમ થવાથી તેનું વજન હલકું થતું નથી, એટલે એક રતલ પાણી ગરમ કરવામાં આવે તો તે ગરમ પાણીનું વજન પણ એકજ રતલ થવાનું, પણ તે ગરમ થયેલું પાણી ગરમીથી પુલીને કદમાં વધવાથી તેટલાજ ઠંડા પાણી કરતા વધારે જગા રોકે છે, માટે એક ક્યુબીક ફુટ ગરમ પાણી કરતા એક ક્યુબીક ફુટ ઠંડું પાણી વજનમાં વધારે ઉતરે છે, કારણકે ઠંડું પાણી ગરમ કરતા ઘટ હોય છે ૬૨° ના એક ક્યુબીક ફુટ ઠંડા પાણીનું વજન ૬૨.૩ રતલ થાય છે, અને તેવું એક ગ્યાલન પાણી વજનમાં બરાબર ૧૦ રતલ ઉતરે છે, જ્યારે ૨૧૨° ના એક ક્યુબીક ફુટ ગરમ પાણીનું વજન ૫૯.૫ રતલ, અને તેવું એક ગ્યાલન પાણી વજનમાં ૯.૫ રતલ થાય છે એટલે જો ૬૨° ડીગ્રીવાળું ઠંડું પાણી ૬૨.૩ રતલ તોળીને ગરમ કરીએ તો તેનું વજન ગરમ થવા પછી પણ ૬૨.૩ રતલજ થવાનું, પણ ગરમીથી પુલવાથી હવે તે એક ક્યુબીક ફુટ કરતા વધુ જગા રોકશે, અને એ ૬૨.૩ રતલમાંથી માત્ર ૫૯.૫ રતલ ગરમ પાણીથીજ એક ક્યુબીક ફુટનું માપ ભરાઇ જઈ, ૨.૮ રતલ પાણી વધશે માટે ૬૨.૩ રતલ ઠંડા પાણીથી જે એક ક્યુબીક ફુટનું માપ ભરાતું હતું તે હવે માત્ર ૫૯.૫ રતલ ગરમ ઉકળતા પાણીથી ભરાઇ ગયું, તેથી એક ક્યુબીક ફુટ ઠંડા પાણી કરતા એક ક્યુબીક ફુટ ગરમ પાણી વજનમાં હલકું ઠ્યું એજ પ્રમાણે ૧૦ રતલ ઠંડાં પાણીથી એક ગ્યાલનનું માપ ભરાય છે, પણ તેજ પાણીને ગરમ કરીને

ગ્યાલનના માપમાં ભરવાથી માત્ર સાડાનવ રતલ પાણીથીજ તે માપ ભરાઈ અરધો રતલ પાણી વધે છે. એટલે તે પાણી ગરમીથી કદમાં પુલવાથી એટલુ વધ્યુ—માટે એક ગ્યાલન ગરમ (૨૧૨°) પાણી કરતાં એક ગ્યાલન ઠંડુ (૬૨°) પાણી વજનમાં અરધો રતલ વધારે થાય છે.

ઇવેપોરેટીવ પાવર (Evaporative Power) એટલે પાણી ઉકાળીને સ્ટીમ બનાવવાની શક્તિ દર એક રતલ કોલસો જેટલા રતલ પાણીની એક ચોક્કસ ઑઇલરમા સ્ટીમ કરી શકે તેટલો તે ઑઇલરનો ઇવેપોરેટીવ પાવર કહેવાય છે, જે જુદી જુદી જાતના ઑઇલરોમાં ઓછો વધતો હોય છે એકજ જાતનો કોલસો વાપરવામાં આવે અને એકજ સરખો ડ્રાફ્ટ આપવામાં આવે તે છતાં જુદી જુદી જાતના ઑઇલરો એક રતલ કોલસા દીઠ વધતા ઓછા પાણીની સ્ટીમ કરી શકે છે માટે ઑઇલરનો ઇવેપોરેટીવ પાવર તેમાં બળતા કોલસા ઉપર નહીં પણ તેની બનાવટ ઉપર આધાર રાખે છે કારનીશ અને લેનકેશાયર ઑઇલરો એક રતલ કોલસા દીઠ ૬ થી ૧૦ રતલ પાણી બાળી શકે છે, (એટલે એટલા પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે છે) સારી હાલતમાં રાખેલા મીલના ઑઇલરો દર રતલ દીઠ સરેરાસ ૯ થી ૧૦ રતલ પાણી બાળી શકે છે તો પણ વારવાર મીલો અને ફેક્ટરીઓના ઑઇલરો દરરોજ ચાલુ કામ કરતા હોવાથી, તથા એકાદ ફાલતુ ઑઇલર નહીં હોવાને લીધે ચાલુ ઑઇલરો ધણે લાંબે લાંબે વખતે સાફ કરવાથી તેઓનો ઇવેપોરેટીવ પાવર ઘટીને ૮ રતલ પાણીનો થઈ જાય છે, કારણકે તેઓની હીટીંગ સરફેસ ઉપર મેશના પોપડા બાજે છે, તથા અદર ખાર અથવા સ્કેલ બાજે છે, જેથી બાહરની ગરમી પાણી ઉપર જોઇએ તેવી અસર કરતી નથી.

જુદાં જુદાં ઑઇલરોમાં ફીડવોટર ઓછુ વધતુ ગરમ વપરાતુ હોવાને લીધે જે તે ઉપરથી ગણતરી કરવામાં આવે તો તેઓના ઇવેપોરેટીવ પાવરમાં ફરક પડી જવાથી તેઓ વચ્ચે સરખામણી કરી શકાતી નથી, માટે કોઇની ઑઇલરનો ઇવેપોરેટીવ પાવર જણાવતી વખતે તેમાં ફીડવોટર ૨૧૨° જેટલું ગરમ આપવામાં આવતુ હોય એમ સમજવામાં આવે

છે. જો કોઈ ઑઇલરમાં ૨૧૨° કરતાં ઓછું અથવા વધતું ગરમ પાણી વપરાતું હોય તો પેટેલાં એક રતલ કોલસો બળતાં કેટલા રતલ પાણી ખરેખર બળે છે તેની જાતી અને નજરે તપાસ કરવામાં આવે છે, અને પછી જો તેજ ઑઇલરમાં શીડવોટર ૨૧૨ ડીગ્રીજ ગરમ આપવામાં આવે તો દર રતલ કોલસા દીઠ કેટલા રતલ પાણી બળી શકે, તે ગણતરી કરી શોધી કાઢવામાં આવે છે, જે છેલ્લું પરિણામ તે ઑઇલરનો ખરો ઇવંપોરેટીવ પાવર કહેવાય છે એ પ્રમાણે ૨૧૨ ડીગ્રી શીડવોટર ગણીને ઇવંપોરેટીવ પાવર કાઢાવાની ખરી મતલબ એ છે, કે ધારો કે એ ઑઇલરો એકજ જાત, પ્રેસર અને કદના છે, પણ એકમાં ઇકોનોમાઇઝર નહીં હોવાથી હાટવેલનું ૧૩૦ ડીગ્રી ગરમ પાણી ઑઇલરમાં વપરાય છે, અને બીજા ઑઇલર સાથે ઇકોનોમાઇઝર જોડેલું હોવાથી ઇકોનોમાઇઝરમાં ૨૨૦ ડીગ્રી ગરમ થઈને આવેલું પાણી તેમાં વપરાય છે બન્ને ઑઇલરોની તપાસ કરવામાં આવતાં માલમ પડ્યું કે પહેલાં ઑઇલરમાં દર એક રતલ કોલસા દીઠ ૮ રતલ પાણી ખપે છે, અને બીજા ઑઇલરમાં એક રતલ કોલસા દીઠ ૯ રતલ પાણી ખપે છે આ જાપરથી એમ નહીં સમજવું જોઈએ કે પેટેલાં ઑઇલર કરતા બીજા ઑઇલર વધારે સારું છે એમાં ઑઇલરની કસુર નથી પણ ગોઠવણની કસુર છે, એટલે જો પહેલા ઑઇલર સાથે પણ ઇકોનોમાઇઝર જોડેલું હોતે, તો તેમાં પણ બીજા ઑઇલર જેવું જ પરિણામ આવતે એવી ગોઠવણ અથવા બાઉરની બીજી ખામીઓને લીધે ઑઇલરના ઇવંપોરેટીવ પાવર એટલે તેની સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિમાં ફરક પડે એ જોઈતો નથી માટેજ બધા ઑઇલરોનો એ પાવર ગણતી વખતે શીડ વોટરની ટેમ્પરેચર ૨૧૨ ડીગ્રી ગણવાનો એક સરખો ધોરણ (standard) મુકરર કરવામાં આવ્યો છે, કે જ્યાં જુદા જુદા ઑઇલરોની એક બીજા સાથે સરખામણી કરવાને બની આવે. જો કે ઉપલા બન્ને ઑઇલરોની તપાસના પરિણામમાં ફરક છે, તે છતાં નીચે આપેલી ગણતરીને આધારે એઓના ઇવંપોરેટીવ પાવર ગણીને જેતાં તેઓ લગભગ એકજ સરખા જણાશે. માટે ઑઇલરમાં બળતા કોલસા અને પાણીની નજર તપાસ કરીને તેના પરિણામમાં નીચે આપેલી ગણતરી પ્રમાણે સુધારો કરવાથી તે ઑઇલરનો ખરો ઇવંપોરેટીવ પાવર મલશે.

(૨૧૨° ફીડ વૉટર લેતાં) ઇવંપોરેટીવ પાવર=
 $W \times \frac{H-T}{4.18}$

W =તપાસ કરતી વખતે દર રતલ કોલસાદીઠ બળેલાં
 પાણીનું વજન રતલમાં

T =તપાસ કરતી વખતે ઑઇલરમાં લીધેલાં ફીડ વૉટરની
 ટેમ્પરેચર

૯૬૬=સ્ટીમની લેટેન્ટ હીટ

H =એક્સ ગ્રોસ પ્રેસર (ઑઇલર પ્રેસર+૧૫) ની સ્ટીમમાં
 સમાએલી ગરમીના હીટયુનીટ (બુઓ કોઠો—૩)

દાખલો—એક ઑઇલરની તપાસ લેતા એવું માલમ પડ્યું કે તેમાં એક રતલ કોલસો બળતા ૭ રતલ પાણી ખર્ચ્યું, જ્યારે ફીડ વૉટરની ટેમ્પરેચર ૧૧૦ ડીગ્રી હતી, અને ઑઇલર પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ હતો, તો તે ઑઇલરનો ખર્ચો (એટલે ૨૧૨° ફીડ વૉટર લેતા) ઇવંપોરેટીવ પાવર કેટલો થયો ?

૧૦૦+૧૫=૧૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમમાં ૧૨૧૬.૫ હીટયુનીટ હોય છે (H)

ઇવંપોરેટીવ પાવર $= 7 \times \frac{1216.5 - 110}{4.18} = 7 \times \frac{1106.5}{4.18} = 187.1$
 રતલ, એટલે જો તે ઑઇલરમાં ફીડ વૉટર ૨૧૨° જેટલું ગરમ કરીને આપવામાં આવે તો દર એક રતલ કોલસા દીઠ ૧૦.૧૫ રતલ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકાય, માટે એ ઑઇલરનો ૧૦.૧૫ રતલ ઇવંપોરેટીવ પાવર થયો.

સરક્યુલેશન (Circulation) એટલે ઑઇલરમાં પાણીનું ફરવું કન્વેક્શનના કાયદાથી જે ક્રિયા પાણીમાં ચાલુ થાય છે તેને “સરક્યુલેશન” કહે છે—એટલે ગરમ પાણીનું ઉપર ચઢવું અને ઠંડા અથવા ઓછા ગરમ પાણીનું નીચે ઉતરવું. જેમ સરક્યુલેશન વધુ થાય છે તેમ પાણી પણ જલદી ગરમ થાય છે જે વાસણમાં પાણી ગરમ કરવામાં આવતું હોય તે વાસણની પ્લેટની જડાઇ કરતાં તેમાં થતાં સરક્યુલેશન ઉપર પાણી જલદી અને એક સરખી રીતે ગરમ થવાનો મૂખ્ય અને વધારે આધાર રહે છે. ઑઇલરની

પાણીને ગરમી આપવાની શક્તિનો આધાર તેમાં થતા સરકયુલેશન ઉપર હોવાથી સારી બનાવટના ઑઇલરોમાં સરકયુલેશન સહેલાઈથી થાય તેવી ગોઠવણો રાખેલી હોય છે. સરકયુલેશન ઉપર ઑઇલરની ક્રસ્કર અને સલામતીનો આધાર છે. ઑઇલરમાં જ્યારે પાણી ઉકળે છે ત્યારે ભટ્ટીને મથાળેથી ગરમ પાણી ઉપર ચઢવા માટે છે અને બંને બાજુએથી ઠંડુ અથવા ઓછું ગરમ પાણી નીચે ઉતરવા માટે છે. એ માટે ઑઇલરની ભટ્ટી અથવા ફરનેસ ટયુબમાં ગેલોવે ટયુબો મૂકવામાં આવે છે, જે માટેથી નીચેનું પાણી ગરમ થતું ઉપર ચઢીને ફરનેસ ટયુબની બંને બાજુએથી ઠંડુ પાણી નીચે ઉતરે છે.

ખામીભરેલાં સરકયુલેશનથી ઑઇલરને ઘણું નુકસાન થાય છે, અને તેથી કોઇ વાર ભટ્ટીની ઉપલી પ્લેટ અથવા ક્રાઉન (Crown) બળી જવાનો સંભવ રહે છે. જ્યારે કોઇ સાકડી જગામાં સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે, ત્યારે તે સ્ટીમને બાહર નિકળી જવાની પૂરતી જગા નહીં મળવાથી બાહર નિકળતી વખતે તે પોતાની સાથે પાણી પણ ખેંચી જાય છે, જેથી તે જગા થોડીકવાર પાણી વગરની સૂકી થઇ જવાથી બળી જાય છે. વળી સરકયુલેશન નહીં થવાથી ઑઇલરના પાણીની ટેમ્પરેચર બધી બાજુએ એકસરખી રહેતી નથી—ઉપરનું પાણી ગરમ રહે છે અને નીચેનું પાણી ઠંડુ રહે છે. આથી ઑઇલરનો ઉપલો ભાગ નીચલા ભાગ કરતા વધુ ગરમ થવાથી ગરમીની અસરથી વધુ ફૂલીને લાગાય છે, જેથી પ્લેટો અને રીવેટના સાધાઓ ઉપર પુષ્કળ ખેંચાણ થાય છે અને તેથી તેઓ કોઇવાર ગળવા માટે છે. જ્યારે તદ્દન ઠંડા ઑઇલરમાં સ્ટીમ લેવામાં આવે છે, ત્યારે કેટલાક કલાક સુધી સરકયુલેશન બરાબર થતું નથી, કારણ કે ભટ્ટીની ગરમ ગેસ ઑઇલરના તળિયા માહેલી ફ્લુમાં જતા જતા પાણી ઠંડુ હોવાથી ઠંડી થઇ જાય છે જેથી તળિયાનું પાણી જલદી ગરમ થતું નથી. કૌર્નીશ અને લેન્કેશાયર ઑઇલરોમાં કાંઈ છેક ઑઇલરને તળેથી આગ મારવામાં આવતી નથી કે જેથી ઑઇલર માહેલાં પાણીનો બધોજ ભાગ આગને મથાળે રહે, પરંતુ એવા ઑઇલરોમાં ભટ્ટીની ઉપર આઠ—નવ ઇંચ ઉચાઇએ પાણી રહે છે, જ્યારે ભટ્ટીની નીચે અને બાજુએ ઘણું પાણી રહે છે, જે નીચેના અને બાજુનાં પાણીને

કાષ્ઠ ભટ્ટીની આગની ગરમી પાધરી લાગી શકતી નથી, એ માટે એવાં ઑઇલરો બેસાડતી વખતે તેઓની તળે અને બાજુએ ફ્લુઓ બાધવામાં આવે છે, જેઓમાં થઇને ભટ્ટી માંહેલી ગરમ ગેસ ચીમની માં જાય છે, જેથી તળેનું અને બાજુનું પાણી ગરમ થાય છે

કૌરનીશ અને લેન્કેશાયર ઑઇલરોનાં ફ્લુ
એવી રીતે બાધવામાં આવે છે કે જેથી ભટ્ટી માંહેલી ગેસ ઑઇલરના પાછલા ભાગ તરફ જઇને ત્યાંથી ઑઇલરની તળે બાધેલી ગલી અથવા ઑટમ ફ્લુમાં દાખલ થાય છે, અને ત્યાંથી તે ઑઇલરના તળિયાને ગરમ કરતી કરતી ઑઇલરના આગલા ભાગમાં આવીને ઑઇલરની બંને બાજુએ બાધેલી “સાઇડ ફ્લુ” માં વહેવાર જાય છે, જ્યાંથી તે ઑઇલરની બાજુના પાણીને ગરમ કરતી કરતી પાછી પાછલા ભાગમાં જઇને ચીમનીમાં જાય છે ફ્લુની આવી રીતની ગોઠવણ સર્વેથી ઉત્તમ છે, કારણ કે ઑઇલરના કોઇપણ ભાગ કરતા તેના તળિયામાં સર્વેથી ઠંડુ પાણી રહે છે, -જેને ગરમ કરવાની ઘણીજ અગત્ય હોવાથી ભટ્ટી માંહેલી ગરમ ગેસ પેહેલા ઑઇલરને તળિયે જાય છે, જ્યાં તે પોતા માંહેલી ઘણીક ગરમી ઑઇલરના પાણીને આપીને પછીજ બંને બાજુના સાઇડ ફ્લુમાં વહેવાર જાય છે નીચેનું પાણી એ પ્રમાણે ગરમ થવાથી ઉપર ચઢે છે, અને બંને બાજુએથી ઓછુ ગરમ પાણી નીચે ઉતરે છે, જેથી સરકયુલેશન સારૂ ચાલે છે

ટયુબ્યુલર ઑઇલરોમાં સરકયુલેશન બરાબર થતું નથી, કારણકે આડા અને ઉભા મુકેલા ટયુબો પાણીના ચઢ ઉતર કરતા પ્રવાહની આડે આવે છે, તો પણ જો ટયુબોનો ઘણો ખિચડો કરવામાં આવ્યો ન હોય, એટલે ટયુબો ઘટતી મોકળાશથી છુટી છુટી ગોઠવી હોય તો સરકયુલેશન ઠીક થાય છે ઉભા (Vertical) ઑઇલરોમાં ફાયર ઑક્ષ ઘણાખરા ઉભા અને સિધા હોય છે, પણ જો ફાયર ઑક્ષ આવો Λ પડારોકો હોય તો તે વધુ પસંદ કરવા જોગ છે, કારણ કે એથી પાણીનો પ્રવાહ બરાબર ચાલતો હોવાથી સરકયુલેશનને ઘણી મદદ થઇ પડે છે. એવા ઑઇલરોમાં ઘણાં ટયુબો પાસે પાસે મુકીને સકાસ કરવાથી પાણી માંહેથી સ્ટીમ સેટેલાઇથી છુટી પડી શકતી નથી, જેથી પાણી ઘણો ઉછાળો મારે છે, અને

પ્રાઇમીંગ (Priming) થાય છે. અથવા તો જે પાણી પ્લેટ સાથે લાગેલું હોય તેની સ્ટીમ થઇને પ્લેટ અને બાકીના પાણી વચ્ચે તે સ્ટીમનું એક પડ થઇ રહે છે, જે સ્ટીમનું પડ ગરમીને પોતા માહેથી પસાર કરી શકતું ન હોવાથી બધી ગરમી ટયુબની પ્લેટને લાગીને તેને બાળી નાંખે છે.

ઑઇલરમાં સરકયુલેશન સાફ ચાલે તે માટે

તેમા બને તેટલું ગરમ પાણી દાખલ કરવાની ઘણીજ અગત્ય છે, જેથી ઑઇલરના ઉપલા અને નીચલા ભાગોની ટેમ્પરેચર પણ લગભગ સરખી રહેવાથી તેના સાધાઓ ઉપર નુકસાન કરનાર જે ચાણુ થાય નહિ. જો એક ઑઇલર ઠંડુ હોય અને તેમા પાણી ભરીને સ્ટીમ લેવી હોય તો બનતા સુધી તેમા ગરમ પાણી ભરવું જો તે ઑઇલર કેટલાક ઑઇલરો માહેલું એક હોય અને આસપાસના ઑઇલરો તથા “ઇકોનામાઇઝર” ચાલુ હોય તો શીડને રસ્તે “ઇકોનામાઇઝર”નું પાણી તે ઑઇલરમાં દાખલ કરીને ભરવું, કે જેથી તેમા આગ મારવા પછી સ્ટીમ પણ જલદી આવશે, એટલું જ નહીં પણ ઑઇલરમા ઠંડુ પાણી ભરીને તેને ગરમ કરી સ્ટીમ બનાવતા તેના સાધાઓ અને પ્લેટો ઉપર જે જે ચાણુ (Sludge) આવે છે તેમાથી તે ઑઇલર બચી જશે આવી સાવચેતી લેવાથી ઑઇલરને ધણું ફાયદો થાય છે અને તે વધારે વખત ટકે છે આ પ્રમાણે કરતી વખતે તે ખાલી ઑઇલર માહેલી હવા નિકળી જાય તે માટે ગેજ ગ્લાસના ડ્રેનકોક ઉધાડા રાખવા જોઇએ, અથવા સેફ્ટી વાલ્વ ઉચકેલો રાખવા જોઇએ.

તદન ઠંડાં ઑઇલરમાં આગ સળગાવી સ્ટીમ લેતી વખતે તેને ઉપર કલા પ્રમાણે જે નુકસાન પોહાવે છે તે ધણુ ખરૂં છુપું હોવાથી સાધારણ રીતે નજરે પડતું નથી, પણ એથી તેના સાધાઓ વગેરેમા જે ચતાણુ થવાથી તેઓ ખખડી પડીને કમજોર થઇ જાય છે, એ તદન ખાત્રીપૂર્વક છે એમ થવું અટકાવવા માટે જો કોઇ કારણને લીધે ઉપર કલા પ્રમાણે ઇકોનામાઇઝરનું ગરમ પાણી તેમાં ભરી શકાતું નહીં હોય તે એવી ગોઠવણ કરવી જોઇએ કે સ્ટીમ લેતી વખતે ઑઇલરને તળિએનું પાણી એક ડૉન્કી પર ખેંચીને તે પાછું શીડને રસ્તે આપતો રહે, અને બ્યાં સુધી સ્ટીમ ચઢવા માટે ત્યાંસુધી એમ થવું ચાલુ રહે. કોઇ વળી એમ સુચવે

છે કે ઑઇલરના તળિઆમા એક નાનો સ્ટીમ પાઇપ (steam jet) જોડીને ઠંડા પાણીની સ્ટીમ બનાવતી વખતે તેમા સ્ટીમ છોડવી, જેથી તુરત તળિઆનુ પાણી ગરમ થઇ ઉપર ચઢવા માડવાથી સરકયુ-લેશન ચાલુ થશે એ પ્રમાણે કરતી વખતે એક સાવચેતી રાખવાની જરૂર છે કે તે ઑઇલરના તળિઆમા કયરો અથવા સ્કેલ છુટો પડેલો ન હોય, કારણ કે જો તેમ હશે તો તે બધા ઉપર ચઢીને મથાળે જઇ ખેસશે, જેથી લડીના કાઉનને નુકસાન થવાનો ધણો સંભવ રહેશે અત્યંત ડાંકી ચલાવવા માટે અથવા તળેથી સ્ટીમ છોડવા માટે એક નાનુ જુદુ ઑઇલર જોઇશે, જે ખરચ પેટેલા કદાચ ભારી લાગે, પણ જે ઑઇલરોમા સરકયુલેશન બરાબર થતુ ન હોય તેઓમા અથવા અસલી નતના ઑઇલરોમા એ પ્રમાણે તજનીજ રાખવી ધણી અવશ્યની છે, કારણકે એથી તે ઑઇલરોની ઉમર વધવાથી તે જુદા નાના ઑઇલરના ખરચનો ખગ વળી રહેશે નવા ઑઇલરો બેદરકારીથી વાપરવાથી ૫-૭ વર્ષમા ખખડી જમને રદ થઇ ગયલા આ લખનારની જાણમા આવ્યા છે જ્યારે તેવાજ ઑઇલરો તજનીજ અને નતનથી રાખવાથી ૧૫ થી ૨૦ વર્ષ સુધી ટકી રહેલા જોવામા આવે છે

ઑઇલરમાં સરકયુલેશન નહી થવાથી તેની પ્લેટો
કેટલેક ઠેકાણે અદરથી કટાઇને ખવાઇ જાય છે સાકડી જગાઓ કે જ્યાં એકનુ એક પાણી ભરાઇ રહે છે ત્યાની પ્લેટો વારવાર કટાઇ જતી જોવામા આવે છે, અને જેમ એક લોખંડી ટાકીમા લાગો વખત સુધી પાણી ભરેલુ પડી રહેવાથી તેની પ્લેટ ઉપર અદરથી કાટ ચઢીને પોપડા બાજે છે, તેજ પ્રમાણે ઑઇલરમા કોઇ સ કડાસવાળી જગામા એકનુ એક પાણી ભરાઇ રહેવાથી બને છે. માટે કાઇ નહી તો એકલા આ નુકસાન માટેજ ઑઇલરમા સરકયુલેશન કરવાની અગત્ય સ્પષ્ટ જણાય છે અત્યંત સારી બનાવટના કૉન્ટ્રીશ અને લેન્કેશાયર ઑઇલરોમા એ પ્રમાણે કદાચજ બને છે, પણ ઉભા ટયુબયુલર ઑઇલરોમા એ પીડા ધણી હોય છે, જોકે કારનીશ અને લેન્કેશાયર ઑઇલરોમા પણ રોન અને ક્રન્ટ પ્લેટ વચેના ખૂણામા એ પ્રમાણે પ્લેટ કટાઇને ખવાઇ જવાનો સંભવ ધણો રહે છે, અને અનુભવી ઑઇલર ઇન્સ્પેક્ટરો હમેશા એ જગા ધણા ધ્યાનથી તપાસે છે.

પ્રાઇમીંગ (Priming)—ઑઇલરમાં પાણી ઉઠીને જ્યારે સ્ટીમ છૂટી પડવા માંડે છે, ત્યારે પાણીમાં કોઇવાર ઉઠાજો થઇને સ્ટીમની સાથે પાણી પણ સ્ટીમ પાઇપમાં જાય છે, જેને પ્રાઇમીંગ કહે છે સ્ટીમને પાણીમાંથી છૂટી થવાની જ્યારે સેટેલાઇટ મળતી નથી, ત્યારે તે છૂટી પડતી વખતે પાણીમાં ધણું ઉઠાજો અથવા પ્રાઇમીંગ થાય છે જ્યારે પાણીમાં ગલીચી વધારે હોય ત્યારે ગલીચી સ્ટીમના પરપોટાઓને પાણીથી છૂટા પડવા દેતી નથી, જેથી પાણી ધણું ઉઠાજો મારે છે. ઑઇલરમાં સ્ટીમ રહેવાની જગા જ્યારે પૂરતી ન હોય ત્યારે, અથવા તે ઑઇલરમાંથી સ્ટીમનો અતિ ધણું મોટો જથ્થો એકે સપાટે ખેંચી લેવાથી પ્રાઇમીંગ થાય છે. ઑઇલરમાં પાણી વધી જવાથી સ્ટીમને રહેવાની જગા કમી થઇ જાય છે, જેથી પણ પ્રાઇમીંગ થાય છે સેફ્ટી વાલ્વ કોઇવાર સ્ટીમ પાઇપની જોડમાં જ મૂકેલો હોય છે, માટે જ્યારે સ્ટીમ પ્રેસર વધી જવાથી સેફ્ટી વાલ્વ સ્ટીમ ઉડાડવા માંડે છે, ત્યારે પણ પ્રાઇમીંગ થઇને પાણીમાં ઉઠાજો થવાથી સ્ટીમ પાઇપ મારફતે પાણી એનજીનના સીલીન્ડરમાં જાય છે. તેમજ જ્યારે કોઇ અચાન આગવાજો એકસરખી રીતે આગ મારતો નથી અને વારંવાર ડમ્પરો એકદમ ઉધાડી નાખે છે ત્યારે પણ પ્રાઇમીંગ થાય છે ઑઇલરમાં ધણું સોડાખાર વાપરવાથી પણ પ્રાઇમીંગ થાય છે.

પ્રાઇમીંગ થવાનું મુખ્ય કારણ ઑઇલરનાં પાણીની ટેમ્પરેચરમાં અને સ્ટીમના પ્રેસરમાં એકાએક તફાવત પડી જવાનું અથવા વધધટ થવાનું છે હાઇ પ્રેસર કરતા લો પ્રેસર સ્ટીમના ઑઇલરોમાં પ્રાઇમીંગ થવાનો સબબ વધારે રહે છે. જેમ પ્રેસર વધારે તેમ પ્રાઇમીંગ થવાનો સબબ ઓછો.

પ્રાઇમીંગથી થતું નુકસાન—જ્યારે પ્રાઇમીંગ થાય છે ત્યારે ધણીકવાર પાણી જેજ ગ્લાસમાં ચઢી જાય છે, અને જેજ ગ્લાસમાંથી જો તેવી વખતે સ્ટીમ કાઢીએ તો તે પાણી સાથે મળેલી અને સફેદ દુધ જેવા રંગની માલમ પડે છે એવી વખતે સ્ટીમ સાથે સીલીન્ડરમાં પાણીનો મોટો જથ્થો ધસડાઇ જાય છે, જેથી એનજીનમાં સીલીન્ડર ક્વર અને પીસ્ટન વચ્ચે પાણી અથડાવાથી મોટા ધડાકા થાય છે, અને કાંઇ જોખમ ભરેલો

અકસ્માત બનવાનો ધણો સભવ રહે છે. એવી વખતે સીલીન્ડરના ડ્રેનકૉક ઉધાડી નાખવા જોઈએ, અને જો તેમ કરતાં પણ ધડાકા નરમ ન પડે તો ઍનજીન બંધ કરી ઑઇલરનો ઉછાળો નરમ પડવા દીધા પછી હળવેથી પાછું ચાલુ કરવું. મીલ ઍનજીનોમાં કેટલેક ઠેકાણે સીલીન્ડરને બંને છેડેના ડ્રેન પાઈપો એક “સ્ટીમ ટ્રૅપ” (steam trap) સાથે જોડેલા હોય છે, જેમાં એવી ગોઠવણ રાખેલી હોય છે કે તેમાં પાણી ભેગું થયું કે તુરત બાહર પોતાની મેજે નિકળી પડે છે, પરંતુ સ્ટીમ નિકળતી નથી એ સિવાય સીલીન્ડરને બંને છેડે “એસ્કેપ વાલ્વ” (escape valve) પણ મુકેલા હોય છે. ધણે ઠેકાણે સ્ટીમપાઇપના સર્વેથી નીચા ભાગમાં એક શાખા પાઇપ જોડીને તેની સાથે એક વૉટર સેપરેટર (water separator) જોડવામાં આવે છે, જે વૉટર સેપરેટર સાથે વળી એક સ્ટીમ ટ્રૅપ જોડવામાં આવે છે, જે ગોઠવણ ધણી પસંદ કરવા જોગ છે.

જે કૉરલીસ ઍનજીનોમાં સીલીન્ડરની તળે એક-ઝાસ્ત વાલ્વ મુકેલા હોય છે, તેઓના સીલીન્ડરમાં પાણી એકઠું થવા પામતું નથી, કારણ કે એકઝાસ્તને રસ્તે સ્ટીમ સાથે પાણી પણ નિકળી જઈ શકે છે, પરંતુ સ્લાઇડ વાલ્વના અને બીજા ઍનજીનો કે જેમાં એકઝાસ્ત વાલ્વ સીલીન્ડરની તળે આવતા નથી તેમાં એ પ્રમાણે પાણી નિકળી જઈ શકતું નથી.

જ્યારે ઑઇલરમાંથી એકઠે સપાટે સ્ટીમનો મોટો જથ્થો ખેંચી લેવામાં આવે છે, ત્યારે તેટલી સ્ટીમની જગ્યા પૂરવા માટે તેટલીજ ઝડપથી બીજી નવી સ્ટીમ ઉત્પન્ન થઈ શકતી નહીં હોવાથી પાણી એકઠમ ઉછાળો મારે છે. ધણાકોના જોવામાં આવ્યું હશે કે જ્યારે સોડાવૉટરની બાટલી ધણી ઝડપથી એકઠે સપાટે ખોલવામાં આવે છે ત્યારે સોડાવૉટર બાટલીમાંથી ઉભરાઇને ઢોળાઇ જાય છે, કારણ કે બાટલી માંહેલાં પાણીની સપાટી ઉપરથી ગેસનો પ્રેસર એકઠમ કમી થવાથી ગેસની સાથે પાણી પણ બાહર નીકળી આવે છે. જો સોડાવૉટરની બાટલી ધીમેથી ખોલવામાં આવે તો તેના પાણીમાં જીવ જેવો ઉછાળો થતો જોવામાં આવતો નથી.

પ્રાઇમીંગ થતું અટકાવવાના ઉપાય જૂદાં જૂદાં કારણો માટે જૂદા જૂદા છે. જે સ્ટીમને રહેવાની જગા થોડી હોય કે જેથી વારવાર પ્રાઇમીંગ થતું હોય તો ઑઇલર ઉપર “સ્ટીમ રીસીવર” અથવા “ડોમ” (steam receiver or dome) મૂકવું. એ રીસીવર એક સીલીન્ડરના આકારનું લાંબુ ઑઇલર પ્લેટ માણેથી બનાવવામાં આવે છે, અને તેને ઑઇલરની ઉપર બે યા ત્રણ ઠેકાણેથી જોડવામાં આવે છે. સાફ પરિણામ નિપજાવવા માટે એ રીસીવર મોટા કદનું અને તેની ઑઇલર સાથે સબધ ધરાવતી પાઇપો અથવા ગરદન (nocks)ના છેદ ઘટતા પ્રમાણમાં નાના જોઇએ, એ ઉપરાંત ઑઇલરની અંદર એક લાંબી “અન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઇપ” (anti-priming pipe) મૂકવી, જેની સાથે પેલા રીસીવરની દરેક પાઇપો જોડવી, કે જેથી એ અન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઇપમાં થઈને સ્ટીમ રીસીવરમાં આવે અસલના વખતના ઑઇલરો ઉપર સ્ટીમ પાઇપની નીચે ઉભા નાના ડોમ અથવા રીસીવર મુકવામાં આવતાં હતાં, પણ તે ડોમને પાંધરા ઑઇલરના શેલ ઉપર મોટું બાકુ પાડીને જોડવામાં આવતા હતા, જેથી શેલ તે જગાએથી નબળું પડી જતું હતું, જેથી હાલમાં એ મુજબનાં ઉભા રીસીવરો મુકવામાં આવતા નથી નાનાં ઑઇલરોમાં ઉપરાસાપરી કોલસો માર માર કરીને વધુ કામ મેળવવાની કોશિસથી પણ પ્રાઇમીંગ થાય છે, માટે એ પ્રમાણે કરવું ઠીક નથી બ્લો બ્લોક કરી થોડું પાણી કાઢી નાખવાથી પણ પ્રાઇમીંગનો ઉછાળો તુરંત નરમ પડે છે.

પ્રાઇમીંગ અટકાવવા માટે તેલ અથવા ચરબી ડ્રોપી મારફતે ઑઇલરમાં ફેટલીકવાર દાખલ કરવામાં આવે છે, જેથી ધણીકવાર પાણીનો ઉછાળો નરમ પડે છે જે તેલ વાપરવું હોય તો વનસ્પતિના તેલને બદલે હમેશાં ખનીજ તેલ (mineral oil) વાપરવું, કારણ કે વનસ્પતિના તેલ જેવા કે એરડીઉ, કોપરેલ વગેરે તેમજ ચરબી ઑઇલરમાં જવાથી પ્લેટને ધણુ નુકસાન કરે છે. એ તેલ માંહિલો ચોક્કસ પદાર્થ ઑઇલરના ખાર સાથે મળી જવાથી તે ખાર ધણુ સખ થઈને પ્લેટ ઉપર ચોટી બેસે છે, જેથી પ્લેટ બળી જવાનો સંભવ રહે છે. ગદલા પાણીથી જે પ્રાઇમીંગ થતું હોય તો દિવસમાં બે ત્રણ અથવા વધુ વખત ઑઇલર બ્લો બ્લોક કરવું જોઇએ.

પ્રાઇમી'ગનું પાણી સીલીન્ડરમાં દાખલ થતું
અટકાવવા માટે સ્ટીમ પાઇપ ઉપર “વોટર સેપરેટર” (water separator) મુકવામાં આવે છે, જે વિષે હવે પછી વિસ્તારથી સમજાવવામાં આવશે એ સેપરેટરમાં સ્ટીમ સાથે ભેળાયેલું પાણી છુટું પડે છે, પણ એ પાણી સેપરેટરમાંથી ડ્રેનકોક મારફતે વારંવાર બાહર કાઢી નાખવું જોઈએ, નહીં તો સેપરેટરના ડ્રેનકોક એક “સ્ટીમ ટ્રૂપ” સાથે જોડવા કે જેથી જેવું પાણી ભેગું થાય કે તુરત પોતાની મેજે નિકળી જયા કરે.

પ્રકરણ—૩.

સ્ટીમ.

STEAM

હવાનું દબાણ (Atmospheric Pressure)—કુદરતમાં હવાનું દબાણ દરેક ચીજ ઉપર દરેક બાજુએથી એક સરખું પડે છે, જે દબાણ દર ચોરસ ઇંચ ઉપર ૧૪.૭ પાઉન્ડ—અથવા લગભગ ૧૫ પાઉન્ડ—હોય છે જે કોઈ વાસણને બધ કરી તેમાંથી કોઈ તદખીરથી હવા કાઢી નાખી હોય તો તે વાસણની અદરથી હવાનું દબાણ નિકળી જાય છે, પણ તે વાસણની બાહર તો તે દબાણ હમેશ મુજબ પડવું ચાલુજ રહે છે, અને જે તે વાસણ નબળું હોય તો તેની અદરથી હવાનું દબાણ કાઢી લીધા પછી તેની બાહર પડતા દર ચોરસ ઇંચે લગભગ ૧૫ પાઉન્ડના દબાણથી તે વાસણ તુરત દબાઈને ખેંસી જાય છે દર ચોરસ ઇંચે ૧૫ પાઉન્ડનું હવાનું એ દબાણ દરિઆની સપાટી ઉપર હોય છે, પણ આપણે જેમ જેમ હવામાં ઉંચે ચઢતાં જઈએ તેમ તેમ હવા પાતળી થવાથી એ દબાણ પણ ઓછું થતું જાય છે સાધારણ ગણતરી માટે દર ૯૦૦ ફીટ ઉંચાઈએ આસરે અર્ધો પાઉન્ડ હવાનો પ્રેસર કમી થતો ગણવામાં આવે છે

બેરોમીટર (Barometer)—હવાનો પ્રેસર કોઈ અમુક જગાએ ટેકલો છે તે માપવા માટે બેરોમીટર નામનું યંત્ર વપરાય છે. એમાં આસરે ૩૬ ઇંચ લાંબી એક કાચની નળીમાં પારો

(mercury) ભરવામાં આવે છે. એ નળીનો એક છેડો બધ હોય છે. આખી નળીમાં પારો ભરીને તે નળી એક ઉંઘાડા પ્યાલામાં ઉધી વાળવામાં આવે છે, જેથી નળી માંડેલા કેટલોક પારો પ્યાલામાં પડી જો તે જગા દરિઆની સપાટીની નજદીકમાં હોય તો નળીમાં પારાની ઉંચાઈ પ્યાલા માંડેલા પારાની સપાટીથી ૩૦ ઇંચ જેટલી રહે છે. એક ચોરસ ઇંચ એરીઆની નળીમાં જો પારો ભર્યો હોય તો પારાનું વજન દર બે ઇંચ ઉંચાઈ દીઠ બરાબર એક પાઉન્ડ થાય છે માટે દરિઆની સપાટી ઉપર હવાનું દબાણ ૧૫ પાઉન્ડ હોવાથી તે દબાણ પ્યાલા માંડેલા પારાની સપાટી ઉપર પડી નળીમાં ૩૦ ઇંચ ઉંચે યાને દર ચોરસ ઇંચ દીઠ ૧૫ રતલના વજનનો પારો ટેકાવી રાખે છે. જેમ જેમ હવાનું દબાણ ઓછું થતું જાય તેમ તેમ નળીમાંનો પારો નીચે ઉતરી પ્યાલામાં ભરાતો જાય છે, અને હવાનું દબાણ નળીમાંના પારાની ઉંચાઈ ઉપરથી દર બે ઇંચ ઉંચાઈએ એક પાઉન્ડ પ્રમાણે ગણવામાં આવે છે.

ઉકળતાં પાણીની સપાટી ઉપર હવાનું દબાણ
જ્યારે ૧૫ પાઉન્ડ હોય ત્યારે પાણી ૨૧૨° ટેમ્પરેચરે ઉકળે છે, પણ પાણીની સપાટી ઉપરનો એ પ્રેસર જેમ ઓછો થતો જાય, તેમ પાણી ઓછી ટેમ્પરેચરે ઉકળે છે. દરિઆની સપાટીથી જેમ ઉંચે ચઢતા જઈએ તેમ હવાનું દબાણ ઓછું થતું જાય છે, માટે ઉંચી જગાએ પાણી પણ ઓછી ટેમ્પરેચરે ઉકળવા માંડે છે. જેમ પાણીની સપાટી ઉપરનું દબાણ ઓછું હોવાથી પાણી ઓછી ટેમ્પરેચરે ઉકળે છે, તેમ પાણીની સપાટી ઉપરનું દબાણ વધવાથી પાણી વધુ ટેમ્પરેચરે ઉકળે છે બાંધલરના પાણીની સપાટી ઉપર હવાના દબાણ ઉપરાંત સ્ટીમનું દબાણ પણ હોય છે, માટે પાણીને ઉકળવા માટે વધારે ટેમ્પરેચર જોઈએ છે ક્રાફ્ટ-૩ ઉપરથી જોવામાં આવશે કે ૩૦ પાઉન્ડ એબ્સોલ્યુટ પ્રેસર (અથવા ૧૫ પાઉન્ડ બાંધલર પ્રેસર) પાણી ૨૫૦ ડીગ્રીએ ઉકળે છે, જ્યારે ૧૧૫ પાઉન્ડ એબ્સોલ્યુટ પ્રેસરે પાણી ૩૩૮ ડીગ્રીએ ઉકળે છે.

એબ્સોલ્યુટ અથવા ગ્રોસ પ્રેસર (Absolute or Gross Pressure)—૦ પ્રેસર અથવા વેક્યુમ (એટલે બીલકુલ પ્રેસર વગરની જગા) ઉપરાંત હવા અને સ્ટીમનો મળીને જે સામટો પ્રેસર

હોય તે સામટા પ્રેસરને એન્સોલ્યુટ અથવા ગ્રોસ પ્રેસર કહે છે. વેક્યુમ ઉપરાત હવાનો પ્રેસર ૧૫ પાઉન્ડ હોય છે, અને હવાના પ્રેસર ઉપરાત તૌબલરમા સ્ટીમનો પ્રેસર હોય છે, માટે ઔબલરના પ્રેસરમા હવાનો પ્રેસર (૧૫ પાઉન્ડ) ઉમેરીએ તો એન્સોલ્યુટ પ્રેસર મળે છે. દાખલા તરીકે જો ૧૦૦ પાઉન્ડ ઔબલર પ્રેસર હોય તો $100+15=115$ પાઉન્ડ એન્સોલ્યુટ પ્રેસર થયો.

સ્ટીમ (Steam)—પાણી ઉકળીને સ્ટીમ અથવા વરાળ ઉત્પન્ન થાય છે સ્ટીમ રમ વગરની પારદર્શક અને લવચીક છે. ઔબલરના વૉટર જેજલાસમા પાણીની ઉપર સ્ટીમ રહે છે, પણ સ્ટીમ રમ વગરની અને પારદર્શક હોવાથી આપણને જેજલાસની શીશીનો પાણીની ઉપરનો ભાગ ખાલી હોય એવો દેખાય છે સ્ટીમ લવચીક છે—એટલે તેને જેટલી દાખીએ તેટલી દબાય છે, અને તે દબાવાથી થોડી જગા રોકે છે. વળી જો દબાણ કાઢી નાખીએ તો તે પાછી પુલીને પોતાની અસલ જગા રોકે છે, જે ખુબી એક સ્ટ્રીગ અથવા કમાણને મળતી છે

એક સ્ટીમ એનજીનમાં સ્ટીમનું કામ ફક્ત ઔબલરની બટ્ટીમા બળતા કોલસામા સમાએલી કુદરતી ગરમીને પોતાની સાથે એનજીનના સીલીનડરમા લઇ જઈ ત્યાં તે ગરમીમાથી કામ ઉત્પન્ન કરાવાનું છે સ્ટીમ પોતે કાંઈ શક્તિ નથી, પરંતુ સ્ટીમમાં સમાએલી ગરમી શક્તિ છે, અને સ્ટીમ તો ફક્ત તે ગરમીને લાવજવ કરવાનું સાધન છે. પરંતુ એ સાધન ઘણું અપુર્ણ છે, કારણકે કોલસામા સમાએલી બધી ગરમી સ્ટીમ મારફતે એનજીનમા કામ ઉત્પન્ન કરવાના ખપમા આવતી નથી

સ્ટીમની ઇફીશીઅન્સી (Efficiency of Steam)

—ગરમીમાથી કામ ઉત્પન્ન કરાવવાની બાબતમા સ્ટીમ કેટલું અપુર્ણ સાધન છે તે આ ઉપરથી માલમ પડશે.—ધારો કે ૧૦૦ ડીગ્રીના એક રતલ પાણીની સ્ટીમ બનાવીને એક સ્ટીમ એનજીનના ઘણા લાખા સીલીનડરમા આપી તે કેટલું કામ કરે છે તે તપાસવું છે સ્ટીમનો પ્રેસર ફક્ત હવાના પ્રેસર બરાબર રાખવો છે માટે $212-100=112$ યુનીટ સેનસીબલ હીટ + 144 યુનીટ હેટ ટ હીટ = 100 યુનીટ ગરમી એક રતલ પાણીની સ્ટીમ બનાવતી વખતે

ખરચાઈ. હવે કોઠા—૩ માં જોવાથી માલમ પડશે કે ૧૪૭ પાઉન્ડ ગ્રેસ પ્રેસરની એક રતલ સ્ટીમનું વૉલ્યુમ ૨૬ ૩ ક્યુબીક છે માટે જો સીલીનડરનો એરીઆ એક ચોરસ ફુટ હોય તો મજકુર ૨૬.૩ ક્યુબીક શીટ સ્ટીમ તે સીલીનડરમાં પીસ્ટનને એક છેડેથી ૨૬ ૩ શીટ સુધી આગળ હાસેલશે—માટે એરીઆ ૧૪૪ ચોરસ ઇંચ $\times$ ૧૪૭ પાઉન્ડ પ્રેસર $\times$ ૨૬ ૩ શીટ સ્ટ્રોક = ૫૫૭૭૭ ફુટ પાઉન્ડ કામ થશે. હવે આપણે પાછળ જોઈ ગયા કે એક યુનીટ ગરમીમાંથી ૭૭૮ ફુટ પાઉન્ડ કામ થવું જોઈએ માટે ૫૫૭૭૭ ફુટ પાઉન્ડ કામ ઉત્પન્ન કરવા માટે ૫૫૭૭૭ - ૭૭૮ = ૭૧.૬ યુનીટ ગરમી વપરાવી જોઈતી હતી, તેને બદલે આપણે ૧૦૭૮ યુનીટ ગરમી વાપરી માટે સ્ટીમની ઇશીશીઅન્સી યાને સપુર્ણતા સે કડે આસરે સાડા છ ટકાજ થઈ એટલે સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરવામાં ખરચાવલી ગરમીનો સે કડે ૬ પ ટકા ભાગ ઉપયોગી કામ કરવામાં ખરચાયો, અને બાકીનો ૯૩.૫ ટકા ભાગ કાંઈથી ઉપયોગમાં આવી શક્યો નહીં.

સ્ટીમની ટેમ્પરેચર અને પ્રેસર વચ્ચે સંબંધ—

જો કોઈ બધ વાસણમાં સ્ટીમ ભરી ખુબ દાબીને તેના જથ્થાનું કદ ઓછું કરવામાં આવે તો તેનો પ્રેસર વધીને તેની ટેમ્પરેચર પણ વધે છે પણ એ પ્રમાણે સ્ટીમને દાબની વખતે જો એવી તદબીર કરવામાં આવે કે તેની ટેમ્પરેચર વધે નહીં, તો દબાણ કરવા જતા તે સ્ટીમનો કંટલોક જથ્થો ઠંડો (કન્ડેન્સ) થઈ જઈને તેનું પાણી થાય છે, જેથી જો કે સ્ટીમનું કદ ઘટશે, પરંતુ બાકીની સ્ટીમના ટેમ્પરેચર અને પ્રેસર જેટલાને તેટલા રહેશે માટે પ્રેસર વધવા સાથે ટેમ્પરેચર પણ વધવીજ જોઈએ વળી જેમ પ્રેસર વધારે તેમ સ્ટીમનું ઘટપણ (density) પણ વધારે હોય છે, અને જેમ તેનું ઘટપણ વધારે તેમ તેનું વજન પણ વધુ હોય છે—એટલે ઓછા પ્રેસરવાળી સ્ટીમનો ઓક્સ જથ્થો વધારે પ્રેસરવાળી સ્ટીમના તેટલાજ જથ્થા કરતાં વજનમાં હલકો હોય છે.

સ્ટીમનો પ્રેસર અને વૉલ્યુમ (Pressure and Volume of Steam)—જેમ સ્ટીમનો પ્રેસર વધારે તેમ તેનું કદ એટલે વૉલ્યુમ ઓછું. એટલે ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ જો એક ક્યુબીક ફુટ હોય અને તેને દાબીને અરધા ક્યુબીક ફુટ કદનાં

વાસણુમાં ભરીએ તો તેનો પ્રેસર અસલ કરતાં બરાબર બમણો એટલે ૨૦૦ પાઉન્ડ થશે. તેજ પ્રમાણે જો તેજ સ્ટીમને અસલ કરતાં બમણાં કદના યાને એ ક્યુબીક ફીટ વૉલ્યુમનાં વાસણુમાં ભરીએ તો તે સ્ટીમ તેમા એક્ષપાન્ડ થઇ તેનો પ્રેસર અસલ પ્રેસર કરતાં અરધો યાને ૫૦ પાઉન્ડ થશે જુવો કાઠો—૩

સ્ટીમની ટેમ્પરેચર જે ઉકળતાં પાણીમાંથી તે ઉત્પન્ન થતી હોય તે પાણીની ટેમ્પરેચરની બરાબર હોય છે. ઉધાડાં વાસણુમા ૨૧૨° એ પાણી ઉકળી જે સ્ટીમ થાય છે, તેની ટેમ્પરેચર પણ ૨૧૨° હોય છે પણ બાષ્પર જેવાં બધ વાસણુમા, કે જેમા ઉકળતાં પાણીની સપાટી ઉપર હવાના પ્રેસર ઉપરાંત સ્ટીમનો પણ પ્રેસર હોય છે, તેમાં ઉપર લખ્યા પ્રમાણે પાણી ૨૧૨° એ નહીં ઉકળતા વધુ ટેમ્પરેચરે ઉકળે છે, જે વધારે બાષ્પરના સ્ટીમ પ્રેસર ઉપર આધાર રાખે છે

એક્સ પ્રેસરની સ્ટીમની એક્સ ટેમ્પરેચર હોય છે. જે ટેમ્પરેચર કમી થાય તો પ્રેસર કમી થવોજ જોઇએ એટલે જે બાષ્પરનાં પાણીની ટેમ્પરેચર કરતાં બહીની ટેમ્પરેચર કમી થાય તો પાણી બળીને સ્ટીમ થવાનું કામ બધ પડે, અને સ્ટીમનો પ્રેસર ઉતરવા માટે જે બહીની ટેમ્પરેચર વધારીએ તો સ્ટીમ બનવાનું કામ પાછું ચાલુ થાય. બાષ્પર બધ રાખીને સ્ટીમને તેને લગતી એક્સરખી ટેમ્પરેચરે રાખી મેલીએ અને બહીની ટેમ્પરેચર પણ તેટલી રાખીએ તો તેના પ્રેસરમાં ફેરફાર થતો નથી, અને વધુ પાણી બળીને સ્ટીમ થવાનું કામ બધ રહે છે. પણ જો બાષ્પરમાંથી સ્ટીમ નીકળવા માટે તો સ્ટીમનો પ્રેસર ઉતરવા માટે, અને પ્રેસર ઓછો થવાથી ટેમ્પરેચર પણ ઓછી થાય, પણ બહીની ટેમ્પરેચર તે કમી થયલા પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતાં વધુ હોવાથી પાછું પાણી બળીને સ્ટીમ બનવાનું કામ (ઇવં પોરેશન) ચાલુ થાય બહીની ટેમ્પરેચર સારા પ્રમાણમાં રાખી એક્સરખી આગ મારવાથી જેટલી ઝડપથી બાષ્પરમાંથી સ્ટીમ નીકળી જતી જાય, તેટલીજ ઝડપથી નવી બીજી સ્ટીમ પણ બનતી જાય, જેથી એનજીન ગમે તેટલી ઝડપથી ચાલતું હોવા છતાં એક્સરખા પ્રેસરની સ્ટીમ બાષ્પરમાં રાખી શકાય છે

જેમ પ્રેસર વધારે તેમ ખરચ્ય ઓછો—સ્ટીમ ગરમ કરવાથી તેનો પ્રેસર વધતો નથી, પણ થોડી જગામાં ધણી સ્ટીમ સમાવવાથી તેનો પ્રેસર વધે છે, અને પ્રેસર વધવાથી ટેમ્પરેચર પણ વધે છે. પાછળ આપણે જોઈ ગયા કે એક સ્ટીમ એનજીનના કરકસરે કામ કરવાનો આધાર સ્ટીમની શુદ્ધતાની ટેમ્પરેચર અને એનજીનમાં કામ કર્યા પછીની છેવટની ટેમ્પરેચર વચ્ચેના ફરક ઉપર હોય છે. જેમ એ ફરક મોટો તેમ કરકસરે કામ કરવાની એનજીનની શક્તિ વધારે કોઠા—ક ઉપરથી જોવામાં આવશે કે હવાના પ્રેસર ૧૪૭ ના જેટલા પ્રેસરની સ્ટીમ ૩૨ ડીગ્રીના પાણીમાંથી બનાવવા પાછળ ૧૧૪૬ થુનીટ ગરમીનો ખરચ થાય છે, જ્યારે ૩૨ ડીગ્રીના પાણીમાંથી ૧૫૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ બનાવવા પાછળ ૧૧૯૧ થુનીટ ગરમીનો ખરચ થાય છે—એટલે લગભગ ૧૦ ગણો વધારે પ્રેસર ઉત્પન્ન કરવા છતાં માત્ર ૪૫ થુનીટ ગરમી વધારે ખર્ચ છે, યાને સેકંડે ૪ ટકા વધુ ગરમી જોઈએ છે. બીજા બોલોમાં ઓલીએ તો એક બ્રાઇલરમાં ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ બનાવવા જે કાલસો ખર્ચે તે કરતા ફક્ત ચાર ટકાજ વધુ કાલસો ૧૫૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ બનાવવા પાછળ ખર્ચ છે, પણ એ ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ કરતા ૧૫૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ એક સારા કમ્પાઉન્ડ સ્ટીમ એનજીનમાં સેકંડે ૧૪૦ ટકા વધુ પાવર ઉત્પન્ન કરી આપે છે! હાથ પ્રેસર સ્ટીમનો બીજો ફાયદો એ છે કે એ વાપરવા માટે સીલિનડર નાના ડાયમેટરનું બનાવવું પડે છે, જેથી એનજીનની કીમત પણ લેા પ્રેસર સ્ટીમ વાપરનારા એનજીન કરતા ધણી ઓછી થઈ શકે છે. કૉર્લીસ અને ઑટોમેટીક એક્ષપાનસન વાલ્વના એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે, કે જેમ સ્ટીમનો પ્રેસર વધારે હોય છે તેમ કટ ઑફ જલ્દી થાય છે, અને જેમ પ્રેસર ઘટે છે તેમ કટ ઑફ મોડો થાય છે; માટે જેમ જલ્દી કટ ઑફ થાય તેમ સ્ટીમનો જથ્થો થોડો ખર્ચે, અને જેમ ઓછી સ્ટીમ ખર્ચે તેમ બળતણ પણ ઓછું બળે એવો દેખીતું છે.

સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ (Saturated Steam)—જે પાણી-માંથી સ્ટીમ ઉત્પન્ન થતી હોય તે પાણી સાથે સ્ટીમ બંધાં સુધી સંબંધમાં રહે ત્યાં સુધી તે સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ એટલે બિનાસવાળી

સ્ટીમ કહેવાય છે. સાધારણ બોઇલરમાં જે સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરી પાધરી એનજીનના સીલિનડરમાં વાપરવામાં આવે છે તે સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ હોય છે એ સ્ટીમની ખામી એ છે કે એને દબાવીને એનો પ્રેસર વધારતા, કે એની ટેમ્પરેચર જરાખી ઓછી કરતા, એ કનડેન્સ થઇ જઇ તેનું પાણી થઇ જાય છે એ સ્ટીમ બોઇલરમાંથી બાહર પડવા સાથેજ ઠડી થવા માટે છે, અને ઠડી થતાજ તેનો પ્રેસર પણ ઘટવા માટે છે વળી એનજીનમાં વપરાતી વખતે તે વધુ ઠડી થાય છે તેથી તેનો પ્રેસર ઓટલો બધો ઘટી જાય છે કે વધારે પ્રેસર ઉત્પન્ન કરવા પાછળ કીધેલો ખર્ચ તથા લીધેલો શ્રમ બાજુ ફેંકટ જાય છે.

સુપરહીટેડ સ્ટીમ (Superheated Steam)—સ્ટીમ ને બોઇલરમાંથી કઢાડી લઇને તેને સુપરહીટર નામના જુદા યંત્રમાં ગરમ કરી તે માટેલો બધો લિનાસ જ્યારે સુકાવી બાળી નાખવામાં આવે છે, ત્યારે તે સુપરહીટેડ સ્ટીમ કહેવાય છે સુપરહીટરમાં સ્ટીમને ગરમ કરવાથી તેનો પ્રેસર વધતો નથી, પણ ફક્ત વધારાની ગરમી તેમાં આમેજ થાય છે, જે ગરમી એનજીનમાં જતા જ્યારે સ્ટીમ ઠડી થતી જાય, તેમજ એનજીનમાં કામ કરતી વખતે ઠડી થતી જાય, ત્યારે રફતે રફતે બાહર પડે છે, અને સ્ટીમમાં જેટલી ગરમી ઉમેરવામાં આવી હોય તેટલી બધી ગરમી બાહર પડવા પછીજ સુપરહીટેડ સ્ટીમનો પ્રેસર ઘટવા માટે છે પણ એ પ્રમાણે સુપરહીટેડ સ્ટીમ તેનો પ્રેસર ઘટવા જેટલી હદે ઠડી થઇ જાય તે અગાઉ તો તે પોતાનું કામ પૂરેપૂર્ણ પ્રેસરે ખતમ કરી નાખે છે એક એનજીનમાં સુપરહીટર સાથે અને સુપરહીટર વગર ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામ લઇ સરખામણી કરતા માલમ પડે છે કે સુપરહીટર સાથના ડાએગ્રામમાં સ્ટીમ લાઇન સુપરહીટર વગરના ડાએગ્રામ કરતા ઘણી ઉચી પડે છે, જે બતાવે છે કે સુપરહીટર વાપરવાથી સ્ટીમનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર ઓછો થતો નથી જો કંટ ઓફ એકજ સરખો હોય તો સુપરહીટર સાથના ડાએગ્રામનો મીન પ્રેસર સુપરહીટર વગરના ડાએગ્રામના મીન પ્રેસર કરતા વધારે મળશે, અથવા જો એકજ સરખો મીન પ્રેસર રાખવો હોય તો સુપરહીટર વાપરતી વખતે કંટ ઓફ ઓછો કરવો પડશે, જેથી સ્ટીમ ઓછી ખપવાથી બળતણમાં ઘણું ફાયદો થશે.

કોઠો -૩. જુદા જુદા પ્રેસરની સ્ટીમને લગતી
જાણવાબેગ લગતો.

ગ્રોસ અથવા અબસોલ્યુટ પ્રેસર	બ્રાઇલરના પાણીની અથવા ટેમ્પરેચર થી સ્ટી- મની ટેમ્પરેચર	ડીઝીના પાણીમાંથી ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમમાં સમાવેલી સામગ્રી ગરમી	દરઝોક ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમનું વજન.	દરઝોક પાઉન્ડ સ્ટીમનું કદ	ઝોક ક્યુબીક ફીટ પાણી માંથી ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમનું કદ	ઝોક ક્યુબીક ફીટ પાણીનું વજન
પાઉન્ડ	ડીગ્રી	હીટ યુનીટ	પાઉન્ડ.	ક્યુ. ફીટ.	ક્યુ. ફીટ	પાઉન્ડ
1	102	1184 0	0030	330 35	20500	11 6
2	125	1142 2	0047	102 00	10030	11 5
3	141	1145 7	0074	110 42	0320	11 3
4	143	1150 1	0112	76 52	4476	11 1
5	152	1153 0	0137	02 55	8480	10 6
6	160	1154 3	0153	51 21	3715	10 0
7	160	1150 3	0166	42 58	3301	10 5
8	173	1156 2	0218	85 56	2611	10 8
9	177	1100 7	0236	81 06	2505	10 3
10	183	1102 3	0258	30 78	2350	10 2
11	180	1103 0	0276	38 52	2147	10 1
12	202	1104 0	0318	31 77	1677	10 0
13	205	1105 2	0337	26 20	1788	9 6
14 0	212	1107 0	0370	25 35	1588	9 7
15	213	1107 8	0370	24 74	1511	9 0
20	227	1112 6	0400	16 02	1326	9 3
25	240	1115 5	0524	14 66	665	9 6
30	240	1116 7	0683	13 85	787	9 5
35	246	1122 4	0747	11 54	025	9 8
40	250	1128 6	0808	10 20	580	9 1
45	268	1129 1	1076	6 77	402	9 4
50	271	1126 1	1202	7 31	417	9 0
55	270	1201 0	1318	0 51	808	9 5
60	262	1202 0	1424	0 01	830	9 8
65	267	1208 3	1437	5 86	804	9 2

કોઠો—૩. (ચાલુ). જુદા જુદા પ્રેસરની સ્ટીમને લગતી
જાણવાબેગ વિગતો.

ક્રોસ અથવા અબસોલ્યુટ પ્રેસર.	જાનિદરના પાણીની અથવા તેમાંથી ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર.	ડીઝીના પાણીમાંથી ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમમાં સમાજેલી સામગ્રી ગરમી	દરએક ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમનું વજન.	દરએક પાઉન્ડ સ્ટીમનું કદ	એક ક્યુબીક ફીટ પાણીમાંથી ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમનું કદ	એક ક્યુબીક ફીટ પાણીનું વજન.
પાઉન્ડ	ડીગ્રી	હીટ યુનીટ	પાઉન્ડ.	ક્યુ. ફીટ.	ક્યુ. ફીટ	પાઉન્ડ
૭૦	૩૦૩	૧૨૦૫.૮	૧૬૪૮	૬ ૦૭	૩૭૮	૫૭.૧
૭૫	૩૦૭	૧૨૦૭ ૨	૧૭૫૯	૫ ૭૮	૩૫૩	૫૬ ૯
૮૦	૩૧૨	૧૨૦૮.૫	૧૮૬૯	૫ ૩૫	૩૩૩	૫૬ ૮
૮૫	૩૧૬	૧૨૦૯ ૯	૧૮૮૦	૫ ૦૫	૩૧૪	૫૬ ૭
૯૦	૩૨૦	૧૨૧૧ ૧	૨૦૮૯	૪ ૭૯	૨૯૮	૫૬.૫
૯૫	૩૨૪	૧૨૧૧ ૧	૨૧૯૮	૪ ૫૫	૩૮૩	૫૬ ૪
૧૦૦	૩૨૭	૧૨૧૨ ૩	૨૩૦૭	૪ ૩૩	૨૭૦	૫૬ ૩
૧૦૫	૩૩૧	૧૨૧૩ ૪	૨૪૧૪	૪ ૧૪	૨૫૭	૫૬ ૨
૧૧૦	૩૩૪	૧૨૧૫ ૫	૨૫૨૧	૩ ૯૭	૨૪૭	૫૬ ૧
૧૧૫	૩૩૮	૧૨૧૬ ૫	૨૬૨૮	૩ ૮૦	૨૩૭	૫૬.૦
૧૨૦	૩૪૧	૧૨૧૭ ૪	૨૭૩૮	૩ ૬૫	૨૨૭	૫૫ ૯
૧૨૫	૩૪૪	૧૨૧૮ ૪	૨૮૪૫	૩ ૫૧	૨૧૯	૫૫ ૮
૧૩૦	૩૪૭	૧૨૧૯ ૩	૨૯૫૫	૩ ૩૮	૨૧૧	૫૫ ૭
૧૩૫	૩૫૦	૧૨૨૦ ૨	૩૦૬૦	૩.૨૭	૨૦૩	૫૫ ૬
૧૪૦	૩૫૨	૧૨૨૧ ૦	૩૧૬૨	૩ ૧૬	૧૯૭	૫૫.૫
૧૪૫	૩૫૫	૧૨૨૧ ૯	૩૨૭૩	૩ ૦૬	૧૯૦	૫૫ ૪
૧૫૦	૩૫૮	૧૨૨૨ ૭	૩૩૭૭	૨ ૯૬	૧૮૪	૫૫ ૩
૧૫૫	૩૬૧	૧૨૨૩ ૫	૩૪૦૪	૨ ૮૭	૧૭૯	૫૫ ૨
૧૬૦	૩૬૪	૧૨૨૪ ૨	૩૫૨૦	૨ ૭૯	૧૭૪	૫૫ ૧
૧૬૫	૩૬૬	૧૨૨૪ ૯	૩૬૨૫	૨ ૭૧	૧૬૯	૫૫ ૦
૧૭૦	૩૬૮	૧૨૨૫ ૭	૩૭૨૮	૨ ૬૩	૧૬૪	૫૫.૦
૧૭૫	૩૭૦	૧૨૨૬ ૪	૩૮૨૯	૨ ૫૬	૧૫૯	૫૪ ૯
૧૮૦	૩૭૨	૧૨૨૭.૧	૪૦૦૯	૨.૪૯	૧૫૫	૫૪ ૮
૧૮૫	૩૭૫	૧૨૨૭ ૮	૪૧૧૭	૨ ૪૩	૧૫૧	૫૪ ૭
૧૯૦	૩૭૭	૧૨૨૮ ૫	૪૨૨૨	૨ ૩૭	૧૪૮	૫૪ ૬
૧૯૫	૩૭૯	૧૨૨૯ ૨	૪૩૨૭	૨.૩૧	૧૪૪	૫૪ ૬
૨૦૦	૩૮૧	૧૨૨૯.૮	૪૪૩૧	૨ ૨૬	૧૪૧	૫૪ ૫

સુપરહીટિંગ સ્ટીમની થરમો-ડાઇનેમીક કીંમત

કાંઈ ધણી નથી. એટલે કે એમાં જે વધારાની ગરમી આપવામાં આવે છે, તેથી એ જાતની સ્ટીમ કાંઈ વધારે કામ ઉપજાવી આપતી નથી. એટલે કે એક પાઉન્ડ સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમમાંથી જેટલા ધુટ-પાઉન્ડ કામ નિપજવું જોઈએ તેટલું જ કામ એક પાઉન્ડ સુપરહીટિંગ સ્ટીમમાંથી પણ નિપજે, પરંતુ સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ કામ કરતી વખતે કનડેન્સ થઈ જઈ તેનો કેટલોક ભાગ કામ કર્યા વગર વ્યર્થ જાય છે, તેવું તુલના સુપરહીટિંગ સ્ટીમ વાપરવાથી થતું નથી.

સ્ટીમને સુપરહીટિંગ કરવાથી તેનું વોલ્યુમ

આસરે ૧૨ $\frac{1}{2}$ ટકા જેટલું દર ૧૦૦ ડીગ્રી સુપરહીટ દીઠ વધે છે, કારણકે સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમમાં જે બિનાસ હોય છે, યાને જે પાણીના સૂક્ષ્મ ટીપા હોય છે તે પાણી બગાડે તેની સ્ટીમ થાય છે, જે અસલ સ્ટીમના કદ (volume)માં વધારો કરે છે. જુલો પ્રકરણ-૧૬.

સ્ટીમને કનડેન્સ કરવા માટે જોઈતું પાણી

(Water required for Condensation)-ચોક્કસ ટેમ્પરેચરના પાણી કરતાં તેટલીજ ટેમ્પરેચરની સ્ટીમમાં વધારે ગરમી સમાવેલી હોય છે ૨૧૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરનાં એક પાઉન્ડ પાણીમા ૨૧૨-૩૨=૧૮૦ યુનીટ ગરમી હોય છે, પણ ૨૧૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરની સ્ટીમમા ૧૮૦ સેન્સીબલ હીટ + ૯૬૬ લેટેન્ટ હીટ=૧૧૪૬ યુનીટ ગરમી રહે છે. માટે ૨૧૨ ડીગ્રીના પાણીને ઠંડુ કરીને તેની ચોક્કસ ટેમ્પરેચર કરી નાખવા માટે જેટલું પાણી જોઈએ તે કરતાં ઘણું વધારે પાણી ૨૧૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરની સ્ટીમમાંથી તેવું જ પરિણામ નિપજવવા માટે જોઈએ જુદી જુદી ટેમ્પરેચરની બે વસ્તુઓને બેળી નાખીએ તો તે મિશ્રણની ટેમ્પરેચર કેટલી થશે તે જાણવા માટે કુદરતનો એક અચળ નિયમ એ યાદ રાખવાનો છે કે બે માહિતી વધારે ગરમ વસ્તુ પોતામાંથી જેટલી ગરમી ખોશે, તેટલીજ ગરમી બે માહિતી ઓછી ગરમ વસ્તુ પોતામાં આમેજ કરશે. એક દાખલો દ્યો -

૨૧૨ ડીગ્રી ગરમ એક પાઉન્ડ પાણીમા ૬૦ ડીગ્રીનું કેટલા પાઉન્ડ પાણી બેળાએ કે જેથી તે મિશ્રણની ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રી થાય ?

$1 \times (212 - 100) = 112$ યુનીટ ગરમી ૨૧૨ ડીગ્રીનું પાણી ખોશે

$100 - 10 = 90$ યુનીટ ગરમી ૬૦ ડીગ્રીનું પાણી દર એક પાઉન્ડ દીઠ પોતામાં આમેજ કરશે

$112 - 90 = 22$ પાઉન્ડ પાણી ૬૦ ડીગ્રીનું જોઈશે (જવાબ).

હવે ઉપલોજ દાખલો ૨૧૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરની સ્ટીમને લાગુ પાડી જોઈએ, કે તેવી એક પાઉન્ડ સ્ટીમને ૧૦૦ ડીગ્રી ઠંડી કરવા માટે ૬૦ ડીગ્રીનું કેટલું પાણી જોઈશે?

૧ પાઉન્ડ ૨૧૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરની સ્ટીમમાં $1 \times 212 = 212$ યુનીટ ગરમી સમાવેલી હોય છે, અને જ્યારે સ્ટીમમાં પાણી ભેળી તેની ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રી કરવામાં આવશે ત્યારે $100 - 32 = 68$ યુનીટ ગરમી તેમાં બાકી રહેલી હશે, માટે $212 - 68 = 144$ યુનીટ ગરમી સ્ટીમ દર એક પાઉન્ડ દીઠ ખોશે

$100 - 10 = 90$ યુનીટ ગરમી ૬૦ ડીગ્રીનું પાણી દર એક પાઉન્ડ દીઠ પોતામાં આમેજ કરશે, માટે $144 - 90 = 54$ પાઉન્ડ પાણી ૬૦ ડીગ્રીનું જોઈશે (જવાબ)

આ ઉપરથી જોવામાં આવશે કે જોકે સ્ટીમ અને પાણીની ટેમ્પરેચર અને વજન એકજ સરખા છે, તે છતાં તેઓને એકજ સરખી ટેમ્પરેચરે ઠંડા કરી એકજ સરખું પરિણામ નિપજવવા માટે પાણી કરતા સ્ટીમને લગભગ ૯ ગણું વધારે પાણી જોઈશે

સ્ટીમનું એક્સપાન્સન (Expansion of Steam)—

જ્યારે સ્ટીમને એનજીનનાં સીલીન્ડર જેવાં વાસણમાં દાખલ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેને ગમે તેટલી એક્સપાન્ડ કરી શકાય છે—એટલે તે વાસણમાં ગમે તેટલી થોડી સ્ટીમ દાખલ કરીએ તે છતાં તે અદર જઈ કદમાં ઝુલી અથવા એક્સપાન્ડ થઈને આખું સીલીન્ડર ભરી નાખે છે. એ પ્રમાણે એક્સપાન્ડ થવાથી સ્ટીમનું વૉલ્યુમ વધે છે, જેથી તેનો પ્રેસર ઘટે છે. વધારે ખુલાસાથી બોલીએ તો એક ચોક્કસ કદના વાસણમાં ઠંડી સ્ટીમ બીજા વધારે મોટાં વાસણમાં ભરીએ તો તેનો પ્રેસર ઓછો થશે, અને જો તેજ સ્ટીમને તે કરતાં ઓછું વધારે નાનાં વાસણમાં દાખલ કરીએ તો તેનો પ્રેસર વધશે—એટલે જો એક

ક્યુબીક ફુટવાળાં વાસણુ માંડેલી સ્ટીમ એ ક્યુબીક ફીટ જેટલા વાસણુમા ભરવામાં આવે તો તેનો પ્રેસર અર્ધા અર્ધ ધટશે, અને જો તેટલીજ સ્ટીમને અર્ધા ક્યુબીક ફુટ જેટલા વાસણુમા ભરીએ તો તેનો પ્રેસર બમણો થશે

સ્ટીમની એક્ષપાન્ડ થવાની ખુબીનો. સ્ટીમ એનજીનમાં લાલ લેવામાં આવે છે, તે એવી રીતે કે સીલીનડરમા આખા સ્ત્રોક સુધી સ્ટીમ દાખલ કરવામા આવતી નથી, પણ એક છેડેથી પીસ્ટન થોડોક આગળ ચાલ્યા પછી સ્ટીમને સીલીનડરમા વધુ દાખલ થતી અટકાવવામા આવે છે, જેથી સ્ત્રોકનો બાકીનો ભાગ સ્ટીમના એક્ષપાન્ડ થવાથી પુરો થાય છે, અને સ્ત્રોક પુરો કરતાં જેમ જેમ તે વધુ અને વધુ એક્ષપાન્ડ થતી જાય તેમ તેમ તેનો પ્રેસર ઘટતો જાય છે દાખલા તરીકે જો ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ એનજીનના સ્ત્રોકના ચોથા ભાગ સુધી દાખલ કીધા પછી તેને વધુ દાખલ થતી બંધ કરવામા અથવા “કટ ઓફ” કરવામા આવે, તો સ્ત્રોકનો બાકીનો પોણો ભાગ તે સ્ટીમના એક્ષપાન્ડ થવાથી પુરો થાય એટલે સ્ટીમ પોતે કદમા ફુલીને પીસ્ટનને આગળ હડસેલે છે, અને જ્યાં સુધી પીસ્ટન સ્ત્રોકને ખીજે છેડે જઈ રહે નહીં ત્યાં સુધી તે સ્ટીમ વધુ ને વધુ એક્ષપાન્ડ થયાજ કરે છે, જેથી સ્ત્રોકને છેડે તેનો પ્રેસર ઘણો ઘટી જાય છે આ દાખલામાં સ્ત્રોક પુરો થતા સ્ટીમ પોતાના અસલ કદ કરતા ચાર ગણી વધારે ફુલશે, જેથી સ્ત્રોકને ખીજે છેડે તેનો છેવટનો અથવા ટર્મીનલ પ્રેસર (terminal pressure) લગભગ ૧૦૦-૪=૨૫ પાઉન્ડ રહેશે. માટે એ ઉપરથી એમ સિદ્ધ થાય છે કે જેટલાં પ્રમાણુમા સ્ટીમ ફુલે છે, તેટલાંજ પ્રમાણુમા તેનો પ્રેસર ઘટે છે. એટલે જો સ્ટીમને સ્ત્રોકના ૮ મા ભાગ સુધી દાખલ કીધા પછી કટ ઓફ ફરી નાખી હાય, તો સ્ત્રોકની છેવટે તેનો ટર્મીનલ પ્રેસર અસલ કરતાં ૮ ગણો ઓછો થશે જેમ હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ હોય તેમ તેને વધારે એક્ષપાન્ડ કરી શકાય છે, અને એક્ષપાન્ડ થવાથી સ્ટીમનો ધનીશીઅલ પ્રેસર ઘટતાં ઘટતાં તેનો છેવટનો ટર્મીનલ પ્રેસર જેટલો થોડો રહે તેટલું કરકસરથી વધુ બળ ઉત્પન્ન થાય. ખીજા બોલોમાં બોલીએ તો એકઝૅસ્ટ થતી સ્ટીમનો પ્રેસર જેટલો ઓછો રહે તેટલો સારો (જો કે તેની પણ હદ છે જે આગળ ચાલતાં સમજાવવામાં આવશે.)

વર્ક ડાયાગ્રામ (Work Diagram)—જ્યારે એક ચોક્કસ વજન ચોક્કસ તફાવત સુધી ચાલે છે ત્યાં ઉંચકાય છે ત્યારે કામ થાય છે એક સ્ટીમ એનજીનમાં પીસ્ટનના સામટા એરીઆ ઉપર પડતો સ્ટીમ પ્રેસર તે વજન છે, અને તે પીસ્ટનનું સીલીનડરને એક છેડેથી બીજે છેડે સુધી ચાલવું તે શ્રેણી યાને તફાવત છે એ પ્રમાણે એક વજનના ચોક્કસ તફાવત સુધી ચાલવાથી ઉત્પન્ન થતાં કામની આકૃતિ અથવા ડાયાગ્રામ ચિત્રવામાં આવે છે, જે ડાયાગ્રામ લાબોરસ આકારનો હોય છે. એ ડાયાગ્રામની ઉચાઈ તે વજન બતાવે છે, અને લાંબાઈ તે તફાવત બતાવે છે, અને એ ઉંચાઈને લાંબાઈ વડે ગુણીએ તો તે ડાયાગ્રામનો એરીઆ મળે છે, જે એરીઆ ઉપરથી કામ ઓછું કે વધુ થયું તે તુરત કહી શકાય છે. ધારે કે વજન ૧૦૦ પાઉન્ડ છે અને તફાવત ૪ ફીટ છે. તો વજન અને તફાવતના કોષ્ટકની સગવડ પડતા રકેલ પસંદ કરી આકૃતિ પાડી શકાય છે, જેમકે એક ઇંચે ૨૫ પાઉન્ડ વજનનો રકેલ લઈએ તો ડાયાગ્રામની ઉભી લાંબાઈ ૪ ઇંચ લાંબી પડશે અને એક ઇંચે એક ફૂટનો રકેલ તફાવત માટે લઈએ તો ૪ ઇંચ લાંબાઈ આડી પડશે જે આખા તફાવત સુધી એકજ સરખું વજન ચાલવું હોય તો એ ડાયાગ્રામની ઉપલી આડી લાંબાઈ સીધી પડશે, પણ જે વજન ઓછું વધતું થયા કરતું હોય તો ડાયાગ્રામની ઉચાઈ ઓછી વધતી પડવી જોઈએ. જે વજન શરૂઆતમાં વધારે હોય અને આગળ ચાલતા ઓછું થતું જાય તો ડાયાગ્રામની ઉપલી આડી લાંબાઈ ઢાળ પડતી પડવી જોઈએ, કે જેવી લાંબાઈ ઇન્ટીકેટરના ડાયાગ્રામમાં પડે છે. એવી રીતે ડાયાગ્રામની ઉચાઈ જ્યારે એક સરખી નહીં પણ ઓછી વધતી હોય ત્યારે તેની ઉચાઈની સરેરાસ કાઢવામાં આવે છે. વજનના પાઉન્ડ અને તફાવતના ફીટનો ગુણાકાર કરવાથી ફૂટ-પાઉન્ડ કામ થયું તે મળે છે.

મીન પ્રેસર (Mean Pressure)—સ્ટીમની એક્ષપાન્ડ થવાની ખુબીનો લાભ લેવા માટે શ્રેણી પીસ્ટન થોડોક આગળ વધ્યા પછી વધુ સ્ટીમ સીલીનડરમાં દાખલ થતી કટઓફ કરીને અટકાવવામાં આવે છે, જેથી શ્રેણીનો બાકીનો ભાગ પુરો થતાં થતાં સ્ટીમનો પ્રેસર સીલીનડરમાં ઘટતો જાય

છે. માટે સીલીનડરમાં પીસ્ટન ઉપર જે સ્ટીમ પ્રેસર સ્પ્રિંગની શરૂઆતમાં હોય તેજ પ્રેસર કાંઈ સ્પ્રિંગની આખેરીએ રહેતો નથી. માટે આખા સ્પ્રિંગમાં પીસ્ટન ઉપર પડતા વધતા ઓછા પ્રેસર ઉપરથી સરેરાસ અથવા એવરેજ (average) કહાડવામાં આવે છે, જેને મીન પ્રેસર અથવા એવરેજ પ્રેસર કહે છે. દાખલા તરીકે ધારો કે ૧૦૦ પાઉન્ડ ગ્રેસ પ્રેસરની સ્ટીમ સ્પ્રિંગની શરૂઆતમાં સીલીનડરમાં દાખલ કરી સ્પ્રિંગના ચોથા ભાગ સુધી પીસ્ટન ચાલ્યા પછી કટ ઓફ કરી નાખવામાં આવે છે, અને સ્પ્રિંગ ૪ શીટ લાંબો છે, તો મીન પ્રેસર કેટલો થશે? આમાં સ્ટીમને સ્પ્રિંગના ચોથા ભાગે કટ ઓફ કરી નાખવાથી તે ચોતાનાં અસલ કદ કરતાં ૪ ગણી પુલશે, તેથી સ્પ્રિંગની આખેરીએ તેનો પ્રેસર ૪ ગણો ઓછો થવા જોઈએ, એટલે ટરમીનલ અથવા છેવટનો પ્રેસર $100 \div 4 = 25$ પાઉન્ડ રહેશે. ચાર શીટ લાંબો સ્પ્રિંગ છે માટે સ્પ્રિંગનો ચોથો ભાગ = ૧ ફુટ, જેથી પેડલો એક ફુટ પીસ્ટન ચાલશે તેટલા ભાગમાં પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ રહેશે. ત્યાર પછી સ્ટીમ કટ ઓફ થવાથી બીજા એક ફુટની આખેરીએ પ્રેસર ૫૦ પાઉન્ડ રહેશે, કારણકે હવે સ્ટીમ અગાઉ કરતાં બમણી જગા રોકશે. ત્રીજા ભાગની આખેરીએ પ્રેસર ૩૩ ૩ પાઉન્ડ, અને ચોથાની આખેરીએ ૨૫ પાઉન્ડ પ્રેસર રહેશે એ બધા પ્રેસરોની સરેરાસ આ પ્રમાણે કહાડવામાં આવે છે $-100 + 50 + 33.3 + 25 = 208.3$, અને એ ચાર પ્રેસરોનો સરવાળો છે, માટે $208.3 \div 4 = 52$ પાઉન્ડ સરેરાસ અથવા મીન પ્રેસર થયેા. એજ પ્રમાણે જો ૧૦૦ પાઉન્ડ ગ્રેસ પ્રેસર હોય અને સ્પ્રિંગના ૬ મા ભાગે કટ ઓફ થતો હોય તો ચિત્ર નાં ૧ માં બતાવ્યા મુજબ સ્પ્રિંગના ૧૦ ભાગ કરી તેના દરેક ભાગમાં કેટલો પ્રેસર હોય છે તેનો આ પ્રમાણે હિસાબ કહાડવામાં આવે છે:- ધારો કે એનજીનનો સ્પ્રિંગ ૧૦ ભાગમાં વેહ્યો નાખવામાં આવ્યો છે. એ ૧૦ માટેલા પેડલો ભાગ સુધી પીસ્ટન ચાલશે તો પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ રહેશે. બીજા ભાગમાં પણ પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ રહેશે. એ આખા ભાગ ચાલ્યા પછી એટલે સ્પ્રિંગનો ૬ મા ભાગ ચાલ્યા પછી સ્ટીમ કટ ઓફ થાય છે, માટે ત્રીજા ભાગમાં એ આખા ભાગની સ્ટીમ એક્સપાન્ડ થશે; એટલે એ ભાગ જેટલી સ્ટીમ હવે ત્રણ ભાગ જેટલી જગામાં એક્સપાન્ડ થવાથી તેનો પ્રેસર અસલ પ્રેસરના

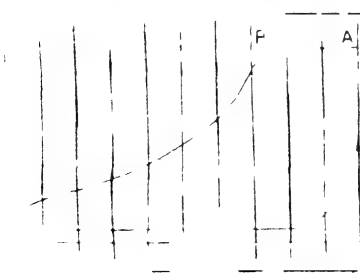
કે જેટલો રહેશે. ચોથા ભાગમાં અસલ બે ભાગ જેટલી સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ થવાથી અસલ પ્રેસર કરતા કે અથવા અરધા પ્રેસર જેટલી રહેશે. એ પ્રમાણે જેમ જેમ પીસ્ટન આગળ ચાલતો જશે તેમ સ્ટીમનો અસલ જથ્થો જે કટ ઓફ આગમન દાખલ કીધેલો તે વજનમાં તેટલોજ રહેવા છતાં તેને એક્ષપાન્ડ થવા માટેની જગા વધારે અને વધારે મળતી જશે તેથી તેનો પ્રેસર નીચે પ્રમાણે ધટતો જશે —

સ્ત્રોકના	૧	લા	ભાગમાં	પ્રેસર	..	...	૧૦૦	પાઉન્ડ.
„	૨	જા	„	„	...	...	૧૦૦	„
„	૩	જા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૨}{૩} =$	...	૬૬	„
„	૪	થા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૩}{૪} =$	...	૫૦	„
„	૫	મા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૪}{૫} =$	.	૪૦	„
„	૬	ઠા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૫}{૬} =$	...	૩૩	„
„	૭	મા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૬}{૭} =$	...	૨૮	„
„	૮	મા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૭}{૮} =$	...	૨૫	„
„	૯	મા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૮}{૯} =$	..	૨૨	„
„	૧૦	મા	„	„	$૧૦૦ \times \frac{૯}{૧૦} =$	...	૨૦	„

—
૪૮૪

એ ૪૮૪ નો આકારો ૧૦ પ્રેસરનો સરવાળો કરવાથી મળ્યો છે માટે એને ૧૦ એ ભાગતા ૪૮ ૪ મીન પ્રેસર થયો.

ઉપર આપેલો દાખલો મીન પ્રેસર એટલે શુ તે દેખાડે છે.

ચિત્ર નાં ૧.

મીન પ્રેસર કહાડવાની રીત સુધીની લાઇન કટ ઓફ થવા અગા-
પછીનો કમી થતો જતો પ્રેસર દેખાડે છે. મીન પ્રેસર કહાડવા માટે

એનજીનમાં એ પ્રમાણે કાંઈ મીન પ્રેસર કહાડવામાં આવતો નથી, પણ સીલીનડર ઉપર ઇન્ડીકેટર લગાડી હાયગ્રામ લેવામાં આવે છે, જેવો એક હાયગ્રામ ચિત્ર નાં ૧ માં બતાવ્યો છે. એ હાયગ્રામમાં A થી B સુધીની લાઇન કટ ઓફ થવા અગા-ઉનો પ્રેસર દેખાડે છે, અને B થી C

એ બાખા ડાયેગ્રામના ચિત્રમા બતાવ્યા મુજબ દસ ભાગ કરવામાં આવે છે, અને ઇનડીકેટરમાં જે સ્પ્રીંગ વાપરી હોય તે સ્પ્રીંગના સ્કેલ પ્રમાણે એ દસે ભાગની ઉચ્ચ માપી, તેઓનો સરવાળો કરવામાં આવે છે, અને પછી તેને ૧૦ એ ભાગી નાખવાથી મીન પ્રેસર મળે છે એ પ્રમાણે જો બન્ને સ્ત્રોકના ડાયેગ્રામો લીધા હોય તો બન્ને ડાયેગ્રામોનો છૂટો છૂટો મીન પ્રેસર કહાડી તેઓનો સરવાળો કરવામાં આવે છે, અને પછી ૨ એ ભાગીનાખી જે મલે તે ખરો મીન પ્રેસર કહેવાય છે.

મીન પ્રેસરનો અડસ્ટ્રો—ઇનડીકેટર ડાયેગ્રામની મદદ વગર એનજીનના મીન પ્રેસરનો અડસ્ટ્રો નીચલી ગણતરીને અધારે કહાડી શકાશે.—

$$\text{મીન પ્રેસર} = P \times \left(\frac{1 - R}{40} + \frac{1}{R} \right) - \text{ઍક પ્રેસર.}$$

$$P = \text{ઇનીશીઅલ ગ્રોસ પ્રેસર.}$$

$R = \text{એક્ષપાનસન રેશ્યો} = \text{સ્ત્રોકની લંબાઇ} - \text{કટ ઓફની લંબાઇ,}$
અથવા ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસર - ગ્રોસ ટર્મીનલ પ્રેસર.

દાખલો—ઑઇલર પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ છે, સ્ત્રોક ૫૦ ઇંચ લાંબો છે, ૧૦ ઇંચે કટ ઓફ થાય છે, અને ઍક પ્રેસર ૪ પાઉન્ડ છે, તો મીન પ્રેસર કેટલો થશે ?

ઑઇલર પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ છે, તો ઇનીશીઅલ પ્રેસર $(100 - 4) = 96$ પાઉન્ડ રહેશે, કારણકે ઑઇલરમાંથી એનજીનમાં આવતા આસરે ૫ પાઉન્ડ પ્રેસર ઘટી જશે, માટે ઇનીશીઅલ ગ્રોસ પ્રેસર $= 96 + 4 = 100$ પાઉન્ડ $R = 100 - 96 = 4$.

$$\text{મીન પ્રેસર} = 100 \times \left(\frac{1 - 4}{40} + \frac{1}{4} \right) - 4 = 90 \text{ ૪ પાઉન્ડ (જવાબ)}$$

સ્ટીમને એક્ષપાન્ડ કરી વાપરવામાં ફાયદો
કેટલો છે તે એક સેદલ દાખલો લીધાથી ઝટ સમજ પડશે:—

ધારો કે એક એનજીનનાં સીલિન્ડરનો સ્ત્રોક ૫૦ ઇંચ લાંબો છે, અને એરીઆ ૧૦૦ સ્કવેર ઇંચ છે. વરફીંગ પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ છે.

જો સ્ટીમને એક્ષપાનસીવલી વાપરી સ્લોકના ચોઠા ભાગે કટ ઓફ કરવામાં આવે તો મીન પ્રેસર ૫૯.૭ પાઉન્ડ થાય છે.

જો સ્ટીમને નોન એક્ષપાનસીવલી એટલે આખા સ્લોક સુધી પુલ પ્રેસર આપી વાપરીએ તો $૧૦૦ \text{ પ્રેસર} \times ૧૦૦ \text{ એરીઆ} \times ૫ \text{ સ્લોક} = ૫૦૦૦૦$ ફુટ-પાઉન્ડ કામ થશે.

જો સ્ટીમને $\frac{૧}{૨}$ સ્લોક કટ ઓફ કરી એક્ષપાનસીવલી વાપરીએ તો $૧૦૦ \text{ એરીઆ} \times ૫૯.૭ \text{ પ્રેસર} \times ૫ \text{ સ્લોક} = ૨૯૮૫૦$ ફુટ-પાઉન્ડ કામ થશે.

હવે ધારો કે આખુ સીલીનડર ભરીને પુલ પ્રેસર સ્ટીમ હોય તો તેનું વજન એક પાઉન્ડ થાય છે, તો $\frac{૧}{૨}$ સીલીનડર ભરીને સ્ટીમ હોય તો તેનું વજન $\frac{૧}{૨}$ પાઉન્ડ થાય.

નોન એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ આખા સ્લોક સુધી પુલ પ્રેસરે આપવામાં આવે છે માટે તેનું વજન ૧ પાઉન્ડ થાય.

એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ ફક્ત $\frac{૧}{૨}$ સીલીનડર ભરીને આખા પછી કટ ઓફ કરી નાખવામાં આવે છે, માટે તેનું વજન $\frac{૧}{૨}$ પાઉન્ડ થાય.

૧ પાઉન્ડ નોન એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ ૫૦૦૦૦ ફુટ પાઉન્ડ કામ કરે છે.

૧ પાઉન્ડ એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ $૨૯૮૫૦ \times ૪ = ૧૧૯૪૦૦$ ફુટ પાઉન્ડ કામ કરે છે.

૧૧૯૪૦૦ ફુટ પાઉન્ડ જેટલું કામ નોન એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ પાસે કરાવવું હોય તો તેનું વજન $૧૧૯૪૦૦ \div ૫૦૦૦૦ = ૨.૩૯$ પાઉન્ડ જોઈશે.

માટે ૧ પાઉન્ડ એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ જેટલું કામ નિપજાવે તેટલું જ કામ નિપજાવવા માટે ૨.૩૯ પાઉન્ડ નોન એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ જોઈએ. માટે એક્ષપાનડીંગ સ્ટીમ વાપરવાથી ૨.૩૯-૧=૧.૩૯ પાઉન્ડ ફાયદો થાય, જે સેકડે ૧૩૯ ટકા ફાયદો (gain)ની બરાબર છે.

પ્રકરણ—૪.

સ્ટીમ એનજીન.

STEAM ENGINE.

એક સ્ટીમ એનજીન ઘણુંજ અપુર્ણ યંત્ર છે, કારણકે ઘણી સારી જાતનું સ્ટીમ એનજીન પણ કોલસામાં સમાએલી કુદરતી ગરમીનો સેકડે ફક્ત ૧૫ થી ૧૮ ટકા જેટલોજ ભાગ કામ ઉત્પન્ન કરવામાં ઉપયોગમાં લેયે છે, અને બાકીની ગરમી વ્યર્થ જાય છે. એનું એક મુખ્ય કારણ એ છે કે કોલસામાંથી ગરમી પાધરી એનજીનના સીલીન્ડરમાં આપવામાં આવતી નથી—એટલે કોલસો કાઠ એનજીનના સીલીન્ડરમાં બાળવામાં આવતો નથી—પણ ગરમી સ્ટીમમાં સમાવીને તે સ્ટીમને એનજીનમાં લઇ જઇ તેની પાસે કામ કરાવવામાં આવે છે, અને સ્ટીમમાં એવી આસિઅત નથી કે તે પોતાની સાથે કોલસાની બધી ગરમી એનજીનમાં લઇ જઇ ત્યાં કામના રૂપમાં બદલી આપી શકે.

થર્મલ ઇફીશીઅન્સી (Thermal Efficiency)—જૂદી જૂદી જાતના એનજીનો અને બોઇલરોની સરખામણી તેઓની થર્મલ ઇફીશીઅન્સી ઉપરથી કરવામાં આવે છે. થર્મલ ઇફીશીઅન્સી એટલે ગરમીને કામમાં બદલી નાખવાની શક્તિ. જે બોઇલર અથવા એનજીન જેટલી વધારે ગરમીને કામમાં બદલી આપી શકે તેટલી તેની ઇફીશીઅન્સી વધારે હોય છે.

બોઇલરની થર્મલ ઇફીશીઅન્સી (Thermal Efficiency of Boiler)—એક લેન્કેશાયર બોઇલરમાં એક પાઉન્ડ કોલસો બાળવાથી ૬ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકાય છે.

સાધારણ વરકીંગ પ્રેસર (૧૩૦ થી ૧૫૦)ની એક પાઉન્ડ સ્ટીમમાં આસરે ૧૨૨૦ યુનીટ ગરમી સમાએલી હોય છે.

એક પાઉન્ડ સારી જાતના વિલાયતી કોલસામાં ૧૪૫૦૦ યુનીટ ગરમી સમાએલી હોય છે, જે ગરમી ૬ પાઉન્ડ સ્ટીમને મળતાં $૧૨૨૦ \times ૬ = ૧૦૬૮૦$ યુનીટ ગરમી એક પાઉન્ડ કોલસો બાળવાથી જે ૬ પાઉન્ડ સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે તેમાં પ્રગટી નિકળે છે. એટલે

ફરનેસમાં ૧૪૫૦૦ યુનીટ ગરમી ખરચીએ અને સ્ટીમમાં આપણને ૧૦૬૮૦ યુનીટ ગરમી મળે, જે પરિણામ સે કહે ૭૫ ટકા ઇફીશીઅન્સી રજુ કરે છે. બાકીની ગરમી બાષ્પીકરણનાં રેડીએશન, કનડક્શન વગેરે ઉપરાત મોટા ભાગ ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસમાં વ્યર્થ જાય છે.

સ્ટીમ એનજીનની થર્મલ ઇફીશીઅન્સી (Thermal Efficiency of Steam Engine)—ઉપર જોયું તેમ કોલસાની અસલ કુદરતી ગરમીમાંથી ૨૫ ટકા બાષ્પીકરણમાં જ વ્યર્થ જઈ બાકીની ૭૫ ટકા ગરમી સ્ટીમ પોતા સાથે એનજીનમાં લઈ જાય છે. એટલે એક રતલ કોલસા માણેલી અસલ ૧૪૫૦૦ યુનીટ-માથી ૧૦૬૮૦ યુનીટ ગરમી સ્ટીમ મારફતે એનજીનમાં આવે છે. હવે ધણીજ ઉંચી બનાવટના ડ્રૂપ વાલ્વ, ઇક્વોમાઇઝર, સુપરહીટર વગેરે સંપૂર્ણ સામગ્રી સાથના એક ત્રીપલ કનડેન્સીંગ એનજીનમાં દર એક ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર દીઠ દર એક કલાકે એક પાઉન્ડ વિલાયતી કોલસો બળવાની રાસ આવે છે, માટે તે એક પાઉન્ડ કોલસા માણેલી ૨૫ ટકા ગરમી બાષ્પીકરણમાં વ્યર્થ જઈને ૧૦૬૮૦ યુનીટ ગરમી એનજીનમાં ફક્ત એક હોર્સ પાવર ઉત્પન્નવે છે આપણે પાછળ જોઈ ગયા કે એક યુનીટ ગરમીમાંથી ૭૭૮ ફુટ-પાઉન્ડ કામ થવું જોઈએ, માટે $33000 - 778 = 32222$ યુનીટ ગરમીમાંથી એક મીનીટમાં એક હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન થવો જોઈએ, અને $32222 = 2545$ યુનીટ ગરમીમાંથી એક કલાકમાં એક હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન થવો જોઈએ. પણ આપણે ઉપર જોયું તેમ એક સારી જાતનું એનજીન તો ૨૫૪૫ યુનીટને બદલે ૧૦૬૮૦ યુનીટ ગરમી એક હોર્સ પાવર માટે ખાય છે, જે લગભગ ૨૩ ટકા ની થર્મલ ઇફીશીઅન્સી રજુ કરે છે. સાધારણ ફેક્ટરીઓના નાનાં એનજીનો તો ૮-૧૦ ટકાથી વધારે થર્મલ ઇફીશીઅન્સી બતાવતાં નથી, કારણકે તેઓમાં ગરમીનો મોટો ભાગ રેડીએશન ઉપરાત સીલીન્ડરમાં થતા અતિશય કનડેન્સેશન અને એક્ઝાસ્ટમાં જતી સ્ટીમ મારફતે વ્યર્થ જાય છે.

સ્ટીમ પ્લાન્ટની સામટી ઇફીશીઅન્સી (Total Efficiency of a Steam Plant)—ઉપર મુજબ એક સ્ટીમ બાષ્પીકરણ વધારેમાં વધારે સે કહે ૭૫ ટકા અને સ્ટીમ એનજીન વધારેમાં વધારે સે કહે ૨૩ ટકાની ઇફીશીઅન્સી બતાવી

શકે છે, જે ઉપરથી આખા સ્ટીમ પ્લાન્ટની સામગ્રી ધરીશીઅન્સી (૭૫X૨૩)-૧૦૦=૧૭.૨૫ ટકા આવે છે અથવા ખીજી રીતે ગણતાં (૨૫૪૫X૧૦૦)-૧૪૫૦૦=૧૭.૫ ટકા મળે છે. આ ઉપરથી માલમ પડશે કે ગમે તેવા સુધારા વધારા છતાં હાલનો સારામાં સારો સ્ટીમ પ્લાન્ટ ૧૭-૧૮ ટકાથી વધારે ધરીશીઅન્સી બતાવી શકતો નથી. ખીજા બોલોમાં બોલીએ તો થીઅરીની રૂઢે એક હોર્સ પાવર માટે દર મીનીટે ૪૨.૪ હીટ યુનીટ ગરમી ખપવી જોઈએ તેને બદલે એક સારી જાતનું સ્ટીમ એનજીન ૨૨૫ થી ૨૫૦ હીટ યુનીટ ખપાવે છે. જ્યારે સાધારણ ફ્રેક્ટરીના એનજીન તો ૪૦૦ થી ૪૫૦ હીટ યુનીટ ખપાવે છે જુદી જુદી જાતના એનજીનોની સરખામણી કરવામાં આ આકડા ધણાજ ઉપયોગી થઈ પડે છે, અને કેટલાક સારા મેકરો પોતાનું એનજીન એક હોર્સ પાવર દીઠ કેટલા યુનીટ ખપાવશે તેની જામીનગીરી પણ આપી શકે છે.

એનજીન ફ્રીક્શન (Engine Friction)—સ્ટીમ એનજીનની ધણીક શક્તિ તેના પોતાના જુદા જુદા ભાગોના ધસારા અથવા ફ્રીક્શનમા વપરાય છે એ ફ્રીક્શન બેરીંગ બ્રાસ, ફ્રાસલેડ ગ્રાઇડ, સીલીનડર અને વાલ્વ ગીઅરીંગ વગેરે ઉપર પડતા ધસારા ઉપર, તેમજ ધસાતી અને ફરતી ચીજોની સપાટીની સારી પોલીશ અને વાપરવામાં આવતા તેલ ઉપર આધાર રાખે છે. આથી એનજીન જે પાવર ઉત્પન્ન કરે છે તેનો કેટલોક ભાગ તો તે પોતેજ ખાઈ જાય છે, અને બાકીનોજ ભાગ સાચાઓ વગેરે ચલાવવા માટે વપરાય છે જે એનજીન પોતે ઉત્પન્ન કરેલા બળનો મોટો ભાગ પોતે ખાઈ જતું હોય તે નકામું છે ધારો કે એક એનજીન ૧૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરતું હોય તો એમ નહીં સમજવું કે તે એનજીન સાથે જોડાયેલા સાચાઓ ૧૦૦ હોર્સપાવર ખાય છે, પણ તે એનજીનને પોતાને ચલાવવાનું જોર અને સાચાઓનું જોર મળીને એટલા હોર્સપાવર થાય છે. એનજીન પોતે કેટલા હોર્સપાવર ખાય છે તે જાણવા માટે ફ્લાઇવ્હીલ ઉપરથી દોરડાં કે પટો કઢાડી નાખી માત્ર ખાલી એનજીનને હંમેશની ઝડપે ગબડાવી ઇન્ડીકેટર ડાયેગ્રામ લેવામાં આવે છે, જે ઉપરથી હોર્સપાવર ગણી કઢાડવામાં આવે છે. એ ડાયેગ્રામને ફ્રીક્શન ડાયેગ્રામ કહે છે. કેાઇ મીલ કે ફ્રેક્ટરી માટે જોઈતાં

એનજીનનું કદ નક્કી કરતી વખતે આ બાબત ધ્યાનમાં લેવાની બહુ અગત્ય છે. ધારો કે એક નવી બાંધવામાં આવનારી મીલના સાંચાકામ ઉપરથી ગણતરી કરીને તે સાંચાકામ અને મીલ મીઅરીંગ ચલાવવા માટે ૧૦૦૦ હોર્સપાવર જોઈએ એવો અડસટ્ટો કરવામાં આવ્યો, માટે ૧૦૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવરનું એનજીન તે માટે લેવું નહીં; પણ જો તે એનજીન પોતે ઉત્પન્ન કરેલા હોર્સપાવરમાંથી ૨૦ ટકા હોર્સપાવર પોતાના ફ્રીક્શનમા ખાઈ જાય એવી જાતનું હોય તો ૨૦૦ હોર્સપાવર વધારે કરે એવું—એટલે ૧૨૦૦ હોર્સપાવરનું—એનજીન લેવું જોઈએ, જેથી એનજીન પોતે ૨૦૦ હોર્સપાવર ખાશે અને સાંચાકામ ચલાવવા માટે ૧૦૦૦ હોર્સપાવર આપશે હોરીઝાન્ટલ (આડાં) એનજીન કરતાં વરટીકલ (ઉભા) એનજીનમાં ફ્રીક્શન ઓછું હોય છે એવો વિચાર ભુલ બરેલો છે વરટીકલ એનજીનમાં સીલીનડરમાં અને ગાઇડમા ફ્રીક્શન ઓછું હોય છે, તેમ ક્રેન્કપીન અને મેન બેરીંગ ઉપર વધારે હોય છે, માટે સામટું (total) ફ્રીક્શન તો અને જાતના એનજીનોમાં એકસરખું હોય છે. વરટીકલ હાઇ સ્પીડ એનજીનો, જેઓમાં ફોર્સડ લુબ્રીકેશનની ગોઠવણ હોય છે, તેઓ પોતાના પાવરના સેક્ટે ૧૦ ટકાથી વધુ પાવર ખાતાં નથી.

મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી (Mechanical Efficiency)—ઉપર લખ્યા મુજબ એક એનજીન પોતાના ફ્રીક્શનમા જે પાવર ખાય તે ખાધા પછી બાકી રહેતા પાવરના પ્રમાણને મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી કહે છે એનજીન ઉપર લોડ વધતો હોય ત્યાં ઓછો હોય તોપણ તેનું એનજીન-ફ્રીક્શન તો એકજ સરખું રહે છે, એટલે કે ૧૦૦ હોર્સપાવરનું એનજીન પોતાના ફ્રીક્શનમાં ૧૦ હોર્સપાવર ખાતું હોય તો તેની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી સેક્ટે ૯૦ ટકા થઈ; પણ તે એનજીન અનડર લોડેડ કરવાથી જો હવે ૫૦ હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરતું હોય તોપણ પોતાના ફ્રીક્શનમા તો ૧૦ હોર્સપાવર ખાશે—કાંઈ લોડ ઓછો કરવાથી તેનું ફ્રીક્શન ઓછું થશે નહીં—પણ હવે તેનાં ૫૦ હોર્સપાવર સાથે સરખાવતાં તેની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી સેક્ટે ૮૦ ટકા થઈ. કારણ કે $(80 - 10) \times 100 = 80$ ટકા. મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સીનો આધાર એક એનજીનની ડીઝાઇન, તેની

વાલ્વગીઅર, અને તેનાં લુપ્તીકેશન ઉપર ધણે છે મિકેનિકલ
 ઇન્જીનીયરિંગ એનજીન જેટલા હોર્સપાવર માટે બનાવ્યું હોય તેટલા
 હોર્સપાવર ઉપર ગણવામાં આવે છે. સ્લાઇડવાલ્વનાં એનજીનોમા
 સ્લાઇડવાલ્વની પીઠ ઉપર પડતા સ્ટીમ પ્રેસરને લીધે વાલ્વની ફેસ
 ઉપર પુષ્કલ ફ્રીક્શન થાય છે. તેટલું ફ્રીક્શન કોર્લીસ એનજીનોમાં
 હોતું નથી, તોપણ કોર્લીસ વાલ્વો પોતાની સીટ ઉપર ધસાય છે
 તથા તેઓની ત્રીપ મોશન ચલાવવા માટે અને ડ્રાઇવિંગની સ્પ્રિંગો
 ડ્રાઇવવા માટે કેટલુંક જોરજોષએ છે સારી રીતે ડીઝાઇન કાઢેલા
 હોવા ડ્રોપવાલ્વ યાને ડ્રાઇવ બીટવાલ્વ અને પીસ્ટન વાલ્વો ઉપર નહી
 જેવું ફ્રીક્શન પડે છે, માટે એવા વાલ્વનાં એનજીનો ધણે થોડા પાવર
 આવાથી તેઓની મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગ ધણી વધારે રહે છે. હોવા
 ડ્રોપ વાલ્વ અને મસગ્રેવના સ્ટેજન વાલ્વ (Stegon valve)માં
 ફ્રીક્શન એટલું બધું ઓછું હોય છે કે એ જાતના એનજીનોની
 મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગ સેક્ટરે ૬૦ ટકા હોય છે, એટલે તેઓ
 પોતાના ફ્રીક્શનમાં ફક્ત ૧૦ ટકાજ પાવર ખાય છે, જ્યારે સારા
 કોર્લીસ કનડેન્સીંગ એનજીનોની મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગ સેક્ટરે ૮૦
 થી ૮૫ ટકા હોય છે. કનડેન્સીંગ એનજીનની મિકેનિકલ ઇન્જીની-
 ઇન્જીની નોનકનડેન્સીંગ એનજીન કરતાં ઓછી હોય છે, કારણકે
 તેના ઓરપમ્પ વગેરે ચલાવવામાં આસરે સેક્ટરે ૩ ટકા હોર્સપાવર
 વપરાય છે. વળી એનજીનમાં વપરાતા તેલ અને તે તેલ વાપરવાની
 રીત ઉપર પણ મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગનો આધાર છે. હાઇ સ્પીડ
 એનજીનોમાં કેટલાક મેકેરો તેઓની બેરી ગોમા ફ્રાંસ પમ્પથી તેલ
 દાખલ કરે છે, તેથી તેઓની મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગ ૬૨ થી ૬૩ ટકા
 જેટલી હોય છે. એક ૪૦૦ હોર્સપાવરનાં મીલ એનજીનમાં અક્સમાતથી લેા
 પ્રેસર સીલીનડરમાં જતું તેલ થોડોવાર બધ થઇ જવાથી આખું એનજીન
 ચાલતું લેાડ સાથે એકદમ બધ થઇ ગયલું આ લખનારે જોયું હતું.
 એક એનજીનની મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગ જેમ વધારે હોય તેમ તે
 વધારે કમ્પ્લેક્સ થાય અને થોડું બળતણ ખાતું થઇ પડે છે.
 સીલીનડરના સ્ટ્રીક ઓક્સમા સળુ યા રબરની પેકીંગ ભરી ડ્રેન્ડ
 ખુબ કસીને તાઇટ કરવાથી એનજીનની મિકેનિકલ ઇન્જીનીયરિંગ
 ધણી ઓછી થઇ જાય છે, જે ખાલી એનજીનનાં ફ્રીક્શન ડાયગ્રામ
 લેતી વખતે ડ્રેન્ડો ખુબ કસીને તાઇટ કરીને એક ડાયગ્રામ લઇ

સરખામણી કરી જોતાં માલમ પડશે. તેમજ પીસ્તનની પૈકી ગરીબો પણ ધણી તાઇટ રાખવાથી ધણુ ફ્રીક્શન થઇ મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી કમી થાય છે. એનજીનમાં ખપતા તેલના ખપમાં રાજનું એક બે પાઉન્ડ તેલ કમી કરીને ખોટી કરકસર કરવાની વડાઇ લેતી વખતે તેમ કરવાથી એનજીનની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી કેટલી કમી થઇ તેની સલાહભરેલી રીતે તપાસ કરવી ઘટે છે. એક એનજીન ઇન્ડીકેટર મારફતે જે પાવર ઇન્ડીકેટ કરે છે તે ઇન્ડીકેટ હોર્સપાવર કહેવાય છે, કે જેમાં એનજીનના પોતાનાં ફ્રીક્શન ખાતે ખવાતા હોર્સપાવર પણ હોય છે એનજીનના ફ્રીક્શનમાં ખવાતા હોર્સપાવર બાદ કરતા સાચાકામ ચલાવવા માટે જે બાકી વધે તે ટ્રેક હોર્સપાવર (brake horse power) કહેવાય છે માટે એક એનજીનના કરકસર ભરેલી રીતે કામ કરવાનો આધાર તેના દર ઇન્ડીકેટ હોર્સપાવર દીઠ નહીં પણ તેના દર ટ્રેક હોર્સપાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમ યા કોલસાના જથ્થા ઉપર હોય છે ટ્રેક હોર્સપાવર = ઇન્ડીકેટ હોર્સપાવર = મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી

જુદી જુદી જાતનાં એનજીનોની મિકેનિકલ

ઇફીશીઅન્સી નીચે આપી છે, જે ઉપરથી માલમ પડશે કે એક એનજીનમાં જેમ કેન્કો વધુ હોય તેમ તેની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી ઓછી હોય છે દાખલા તરીકે ૨૦૦ ઇન્ડીકેટ હોર્સપાવરના સીગલ સીલીનડર નોનકનડેનસી ગ એનજીનની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી જ્યારે ૯૦ થી ૯૩ ટકા સુધી હોય ત્યારે તેટલાજ પાવરના એક ડબલ કેન્કના કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ એનજીનની ઇફીશીઅન્સી ૮૦ થી ૮૫ ટકા જેટલીજ હોય છે—એટલે કે એક સીમ્પલ નોનકનડેનસી ગ એનજીન પોતાના ફ્રીક્શનમાં સેકડે ૭ થી ૧૦ હોર્સપાવર ખાય છે, ત્યારે એક કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ એનજીન ૧૫ થી ૨૦ હોર્સપાવર ખાય છે મોટા એનજીનો કરતા નાના એનજીનોની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી વધારે છે, પણ એક ૩૦૦ ટ્રેક હોર્સપાવરના હાઇ સ્પીડ ત્રીપલ એક્ષપાનસન વરટીકલ એનજીનની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી ફોર્ટ લુથ્રીફેશન સાથે લગભગ ૯૪ ટકા જેટલી નોંધાયેલી છે. જુદી જુદી જાતનાં એનજીનોની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી નીચે પ્રમાણે હોય છે —

૬૦ ટકા—એક સીલીનડરનાં હાઇપ્રેસર એનજીન, તથા હાઇસ્પીડ ફાસ્ટ લુબ્રીકેશન વરટીકલ એનજીન.

૮૫ „—ટૅનડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીન, તથા ફૉરલીસ કમ્પાઉન્ડ કન-ડેનસીંગ એનજીન

૮૦ —સાઇડ-બાઇ-સાઇડ કમ્પાઉન્ડ, અથવા ડબલ હાઇપ્રેસર એનજીન (સ્લાઇડ વાલ્વ)

૭૫ „—ડબલ ટૅનડમ (ચાર સીલીનડરના) કમ્પાઉન્ડ, ત્રીપલ, કે ક્વાડ્રુપલ એનજીન, (એ કેન્કના, સ્લો સ્પીડ)

૭૦ „—ત્રીપલકેન્ક (ત્રણ કેન્કના) એનજીન(મરીનફેશન, સ્લોસ્પીડ).

સરફેસ કનડેનસેશન (Surface Condensation)—

જે વાસણુમાં સ્ટીમ ભરી હોય તે વાસણુની બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર જે તે સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતા ઓછી હોય તો તે વાસણુ માહેલી સ્ટીમ કનડેન્સ થાય છે, અને કનડેન્સ થવાથી તેનો પ્રેસર પણ ઓછો થાય છે, જેથી ધણીક મરમી કામ કર્યા વિના વ્યર્થ જાય છે સેચુરેટેડ સ્ટીમમાં પાણી ધણુ ભેળાયલુ રહે છે. એ પાણી શૂદ્ધ ટીપાઓના આકારમાં સ્ટીમમાં જાણે ટગાઇ રહેલુ હોય છે, જે ટીપાઓ જરાબી ટેમ્પરેચર ઓછી થતાજ એક બીજા સાથે મલી જઇને પાણી થઇ જાય છે, જે પાણી વાસણુની દિવાલ ઉપર ઝાકળના આકારમાં ચોટે છે, અને સ્ટીમ વધારે કનડેન્સ થતાં રેળાના આકારમાં દિવાલ ઉપરથી વહે છે એજ કારણુ થકી બૉઇલર, સ્ટીમ પાઇપ, સીલીનડર વગેરે ઉપર કોઇ સારી જાતનાં નૉનકન-ડક્ટીંગ સીમેન્ટનુ પડ કરવામાં આવે છે (જુવો પાનુ—૧૭). તોપણુ એ કનડેનસેશન સ્ટીમને સુપરહીટ કરવા વગર બીજા કોઇ ઉપાયથી પુરેપુરું અટકાવી શકાતુ નથી.

સીલીનડરમાં કનડેનસેશન—જ્યારે બૉઇલરની તાજ

સ્ટીમ સીલીનડરમાં પેહેલા દાખલ થાય છે, ત્યારે સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતા સીલીનડરની ટેમ્પરેચર કમી હોવાથી તે ઠંડી થઇને કનડેનસ થાય છે, અને જ્યાં સુધી સ્ટીમ કટ ઓફ થતી નથી ત્યાં સુધી એ પ્રમાણે સ્ટીમનું કનડેનસેશન ચાલુ રહે છે. કટ ઓફ થવા પછી સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ થવા માંડવાથી તેનો પ્રેસર કમી થવા માડે છે,

અને પ્રેસર કમી થવાથી ટેમ્પરેચર પણ કમી થાય છે, અને સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કમી થવાથી કટ ઓફ અગાઉ તાજી હાઇપ્રેસર સ્ટીમને લીધે સીલીનડરનો જે ભાગ કવર પીસ્તન વગેરે ગરમ થયેલા તે પણ હવે ઠંડો થવા માંડે છે. વળી સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ થવાથી પ્રેસર ઘટવા માંડે છે, અને આપણે બાઇલરના બાબમાં જોયું કે પાણીની સપાટી ઉપરનો પ્રેસર કમી થતાંજ પાણીનું સ્ટીમ થવું (evaporation) ચાલુ થાય છે, માટે સીલીનડરમાં પણ સ્ટીમનો પ્રેસર ઘટતાજ સીલીનડરમાં પેટ્રોલ દાખલ થતી વખતે સ્ટીમ કનડેન્સ થઇને જે પાણી થયું હોય, તે હવે ફરીથી ઉકળીને તેની સ્ટીમ થાય છે, જે ક્રિયાને (re-evaporation) “રી-ઇવેપોરેશન” કહે છે. અલબત્ત એ પાણીની સ્ટીમ થતી વખતે તે પાણી સીલીનડરની દિવાલ, પીસ્તન, કે કવરમાની ધણીક ગરમી ચુસી લઇને તેઓને વધુ ઠંડાં કરે છે, અને એ પાણીની સ્ટીમ થવાથી સીલીનડરમાં સ્લોકને છેડે સ્ટીમના ટર્મીનલ પ્રેસરમાં વધારો થાય છે. પીસ્તન સ્લોકને છેડે આવ્યો કે એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડે છે, જેથી સ્ટીમનો પ્રેસર અને ટેમ્પરેચર એકદમ વધુ કમી થઈ જાય છે, જે કારણને લીધે વળી બાકી રહી ગયેલું પાણી ફરીથી ઉકળીને તેની સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે એકઝૉસ્ટમાં જતી સ્ટીમ બાઇલરની તાજી સ્ટીમ કરતા ધણી ઠંડી હોવાથી એકઝૉસ્ટ થતી વખતે તે સ્ટીમ અગાઉના ગરમ થયેલા સીલીનડર પીસ્તન અને કવરને વધુ ઠંડા કરી નાખે છે, જેથી જ્યારે પીસ્તનને પાછો નવો સ્લોક શરૂ કરવો પડે છે, ત્યારે બાઇલરની તાજી ગરમ સ્ટીમ આવા ઠંડાં થયેલાં સીલીનડરમાં દાખલ થતાજ તેનો કેટલોક ભાગ કનડેન્સ થઇ જાય છે. ઉપર મુજબની ક્રિયા થવાનું દર સ્લોકે ચાલુજ રહે છે, જેથી સ્ટીમ માટેલી ધણીક ગરમી વ્યર્થ જાય છે, કારણકે દર સ્લોકે થોડી થોડી સ્ટીમ કનડેન્સ થવાથી એટલું કામ બોણું થાય છે. સીલીનડરમાં થતું કનડેન્સેશન અટકાવવાનો એકલો ઉપાય સ્ટીમને સુપરહીટ કરવાનો છે. (જુવો પ્રકરણ—૧૬.)

સીલીનડરમાં થતું રી-ઇવેપોરેશન (Re-evaporation) ધણું નુકસાનકારક છે, કારણ કે કટ ઓફ થવા પછી એ સ્ટીમનું એક્ષપાન્સન થતી વખતે સીલીનડરમાં નવી સ્ટીમ પેદા થવાથી

કશુંખી કાર્ય સાધક પરિણામ નિપજતું નથી. એ નવી સ્ટીમ પેદા થવા માટે સીલીનડરની અંદરની દિવાલ સાથે ચોંટી પાણી પાછું ઉકળે છે, જે માટે ગરમી ખર્ચે છે, અને એ ગરમી નવી દાખલ થતી સ્ટીમમાંથી આપવી પડતી હોવાથી સ્ટીમ સામી વધુ કનડેન્સ થાય છે વળી છેક એક્ષપાનસનને છેડે એ રી-ઇવૅપોરેશન વધારે થતું હોવાથી સ્ટ્રોકને છેડે એકઝૅસ્ટ થતી વખતે ઉત્પન્ન થતી એ નવી સ્ટીમ કશો પાવર ઉત્પન્ન કરી શકતી નથી, પણ બધી એક-ઝૅસ્ટમાં ચાલી જાય છે, માટે એ રી-ઇવૅપોરેશનમાં ખર્ચેલી ગરમી બધી વ્યર્થ જાય છે. કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં અલબત્તા હાઇ પ્રેસરમાં થયેલું એ રી-ઇવૅપોરેશન જો કે હાઇ પ્રેસરમાં બેક પ્રેસર વધારે છે, તોપણ તે હો પ્રેસરમાં થોડુંક કામ કરી આપે છે, જે કમ્પાઉન્ડ એનજીનનો એક ફાયદો કહેવાય છે એ રી-ઇવૅપોરેશનને લીધે ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામનો એક્ષપાનસન ક્વર્ થીઓરેટીકલ ક્વર્ કરતાં ઉચો પડે છે ખરો, પણ તેમ એકઝૅસ્ટમાં જતી સ્ટીમનો પ્રેસર વધારે રહેવાથી બેક પ્રેસર પણ વધે છે, માટે એક્ષપાનસન ક્વર્ ઉચો પડવાથી કાંઈ કામ વધુ થતું નથી. ખરું જોતાં તો એ રી-ઇવૅપોરેશનને લીધે સીલીનડરમાં ઇનીશીઅલ (શરૂઆતનું) કનડેન્સેશન એટલું બધું થાય છે કે પુષ્કળ સ્ટીમ કામ કર્યા વગર જાણે ગુમ થઈ જતી દેખાય છે ધણીક એનજીનીઅરો એનજીનના સ્ટૉપ વાલ્વ આગળ એક સ્ટીમ જેજ રાખી તેમાં દેખાતા પ્રેસર સાથે બૉઇલર પ્રેસરની સરખામણી કરી, જો ૪-૫ પાઉન્ડ પ્રેસર ઓછો મળે તો તે પુરતો ધારે છે, પણ ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામની કટ ઓફ વખતની ઉચાઈ ઉપરથી માપી કાઢેલા પ્રેસર સાથે બૉઇલર પ્રેસરની સરખામણી કરી જોતાં માલમ પડે છે કે એક એનજીનમાં ઇનીશીઅલ કનડેન્સેશન કેટલું બધું થાય છે સીલીનડરમાં થતું એ નુકસાન અટકાવવાનો એકલો કાર્યસાધક ઉપાય આજકાલ સ્ટીમને સુપરહીટ કરીને વાપરવાનો છે.

કટ ઓફની કનડેન્સેશન ઉપર અસર—સીલીનડરમાં જેમ સ્ટીમ જલદી કટ ઓફ કરવામાં આવે તેમ કનડેન્સેશનમાં વધારો થાય છે, જેથી સ્ટીમ અને તે સાથે બળતણ વધુ ખર્ચે છે. અનુભવ ઉપરથી એવું પુરવાર થયું છે કે એક સીલીનડરનાં સીમ્પલ એનજી-

નમાં સ્લોકના ૫ માં ભાગે કટ ઑફ કરવાથી વધુમાં વધુ કરકસર કરી શકાય છે, પણ તેથી જલદી કટ ઑફ કરવાથી ધણીક સ્ટીમ કનડેન્સ થઈ જઈને વ્યર્થ જાય છે, જેથી દર કલાકે દર હોર્સ પાવરે સ્ટીમનો વધુ જથ્થો અપવાથી બળતણ પણ વધુ બળે છે. એક સીમ્પલ એનજીનમાં પેલેલાં સ્લોકના લગભગ ૧૩ માં ભાગે સ્ટીમ કટ ઑફ થતી હતી ત્યારે દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ૨૨ પાઉન્ડ સ્ટીમ અપવાની રાસ આવતી હતી, પણ પાછળથી કટ ઑફ મોડો કરી સ્લોકના ૫ માં ભાગે માડતાં દર કલાકે દર હોર્સ પાવરે ૧૮ પાઉન્ડ સ્ટીમ અપવાલાગી, જેથી બળતણના ખર્ચમાં લગભગ ૨૨ ટકાનો બચાવ થયો !

સીલીન્ડરમાં દાખલ થતી સ્ટીમનો જથ્થો

કાંઈ બધોજ બળ ઉત્પન્ન કરવામાં વપરાતો નથી, પણ તેનો ધણો ભાગ કનડેન્સ થઈ જવાથી વ્યર્થ જાય છે, જે કનડેન્સ થતી સ્ટીમનો જથ્થો કટ ઑફ ઉપર આધાર રાખે છે જે સ્ટીમ હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન કરવા વપરાય છે તેજ સ્ટીમ ડાયેગ્રામ ઉપર અસર કરે છે; કનડેન્સેશન મારફતે વ્યર્થ જતી સ્ટીમ ડાયેગ્રામ ઉપર અસર કરતી નથી જુદા જુદા એનજીનોમાં કટ ઑફના પ્રમાણમાં અપતી સ્ટીમના જથ્થાના સેક્ટે કટલા ટકા પાવર ઉત્પન્ન કરવાના કામમાં આવે છે, અને કટલા ટકા કનડેન્સેશન મારફતે વ્યર્થ જાય છે તે કોઠા— ૪ માં આપ્યું છે

કોઠો—૪. કનડેન્સેશનને લીધે વ્યર્થ જતી સ્ટીમ.

સ્લોકના પ્રમાણમાં કટ ઑફ	સીમ્પલ એનજીન		કમ્પાઉન્ડ એનજીન		ત્રીપલ એનજીન.	
	પાવર માટે અપતી સ્ટીમ	કનડેન્સેશનને લીધે વ્યર્થ જતી સ્ટીમ	હાઇ પ્રેસર માં પાવર માટે અપતી સ્ટીમ	કનડેન્સેશનને લીધે વ્યર્થ જતી સ્ટીમ	હાઇ પ્રેસર માં પાવર માટે અપતી સ્ટીમ	કનડેન્સેશનને લીધે વ્યર્થ જતી સ્ટીમ
સે ક્ટે ટકા	સે ક્ટે ટકા	સે ક્ટે ટકા	સે ક્ટે ટકા	સે ક્ટે ટકા	સે ક્ટે ટકા	સે ક્ટે ટકા
૫	૫૮	૪૨	...	...	...	...
૧૦	૬૬	૩૪	૭૪	૨૬	...	...
૧૫	૭૧	૨૯	૭૬	૨૪	૭૮	૨૨
૨૦	૭૪	૨૬	૭૮	૨૨	૮૦	૨૦
૨૫	૭૬	૨૪	૮૦	૨૦	૮૨	૧૮
૩૦	૭૮	૨૨	૮૨	૧૮	૮૪	૧૬
૪૦	૮૨	૧૮	૮૫	૧૫	૮૭	૧૩
૫૦	૮૬	૧૪	૮૮	૧૨	૯૦	૧૦

સ્ટીમ લીકેજ (Steam Leakage)—એનજીનનાં સીલીનડરમાં સ્ટીમ દાખલ થતાજ જો તે બીની (સેચ્યુરેટેડ) હોય છે તો સ્ટીમવાલ્વ, પીસ્ટન અને એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વમાંથી ગળી જમ્ને તેનો ધણોક જથ્થો વ્યર્થ જાય છે ધણી વખતે એ ગળતર ધન્ડીકેટર ડાયેગ્રામ ઉપરથી માલમ પડતી નથી, કારણ કે કાંઈવાર જેટલી સ્ટીમ સ્ટીમ વાલ્વમાંથી ગળીને સીલીનડરમાં દાખલ થાય તેટલી તે પીસ્ટન-માંથી પણ ગળીને બીજી તરફ એક્ઝૉસ્ટમાં ચાલી જાય. આવી રીતની ગળતર અટકાવવાનો મુખ્ય ઉપાય સ્ટીમને સુપરહીટ્ડ કરવાનો છે.

ઇનીશીઅલ પ્રેસર (Initial Pressure)—એનજીનના શ્રોકની શરૂઆતમાં સીલીનડરમાં દાખલ થતી વખતે સ્ટીમનો જે પ્રેસર હોય છે, તેને ઇનીશીઅલ અથવા શરૂઆતનો પ્રેસર કહે છે. બાંધલર પ્રેસર કરતા ઇનીશીઅલ પ્રેસર ધણોખરો સહેજ ઓછો રહે છે, કારણ કે બાંધલરમાંથી એનજીનના સીલીનડરમાં આવતા થોડીક સ્ટીમ કન્ડેનરડ થઈ જવાથી તેનો પ્રેસર સહેજ ઓછો થાય છે. બાંધલર પ્રેસર કરતા ઇનીશીઅલ પ્રેસર કેટલો ઓછો હોવો જોઈએ તે સ્ટીમ પાઇપની લંબાઈ, તેના છેદના એરીયા અને સ્ટીમ પાઇપ ઉપરના કવરીંગ વગેરે ઉપર આધાર રાખે છે. જેમ સ્ટીમ પાઇપ ધણી લાંબી અથવા સાકડી તેમ ઇનીશીઅલ પ્રેસર ઓછો હોય છે, સારા કૌરલીસ એનજીનો કે જેઓની નજદીકમાં બાંધલરો હોય, અને જેઓના સ્ટીમ પાઇપ ઉપર કાંઈ સારી જાતનું ગરમી હીડી જતી અટકાવનારું નૉનકનડક્ટીંગ સીમેન્ટ લગાડેલું હોય તેઓમાં ઇનીશીઅલ પ્રેસર બાંધલર પ્રેસર કરતા ૫ પાઉન્ડથી વધારે ઓછો રહેવો નહીં જોઈએ. સુપરહીટર વાપરતા ઇનીશીઅલ પ્રેસર બાંધલર પ્રેસરની બરાબર રહેવો જોઈએ.

ટર્મીનલ પ્રેસર (Terminal Pressure)—એનજીનનો એક શ્રોક પુરો થઈ રહે તે વખતે સીલીનડરમાં એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડ્યા અગાઉ સ્ટીમનો જે પ્રેસર રહે તેને ટર્મીનલ અથવા છેવટનો પ્રેસર કહે છે. નૉનકનડક્ટીંગ એનજીનમાં સીલીનડરમાં સ્ટીમ વપરાયા પછી બાહર હવામાં નિકળી જાય છે, માટે હવાના પ્રેસર ૧૫ પાઉન્ડ ઉપરાંત બીજો ૩ થી ૫ પાઉન્ડ પ્રેસર એનજીનનાં

પોતાનાં ક્રીકશન માટે અને એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમને સીલીનડરમાંથી બાહર હવામાં હડસેલી કહાડવા માટે જોઇએ છે, જેથી નૉનકનડેનસીંગ એનજીનોમાં ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર ધણોખરો ૧૮ થી ૨૦ પાઉન્ડ અથવા કોઇવાર સહેજ વધારે રહે છે. કનડેનસીંગ એનજીનોમાં ૮ થી ૧૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર રાખવો ફાયદા ભરેલો છે. અજમાયશ ઉપરથી માલમ પડે છે કે કનડેનસીંગ એનજીનોમાં ૮ પાઉન્ડ કરતાં વધારે એછો ટરમીનલ પ્રેસર રાખવામાં ફાયદો નથી, કારણકે એનજીનનાં પોતાના ક્રીકશન અને બેકપ્રેસરની સામે થવા માટે એટલો ટરમીનલ પ્રેસર જરૂરનો છે મોટો કટ ઑફ થવાથી ટરમીનલ પ્રેસર વધે છે, અને જલદી કટ ઑફ થવાથી ટરમીનલ પ્રેસર ઘટે છે. બેકપ્રેસર કરતાં ૩ થી ૫ પાઉન્ડ વધારે ટરમીનલ પ્રેસર રાખવો જોઇએ.

બેક પ્રેસર (Back Pressure)—સ્ટીમનો એકઝૉસ્ટ થતી વખતે જે પ્રેસર રહે છે તે બેક પ્રેસર કહેવાય છે—એટલે નૉનકનડેનસીંગ એનજીનમાં એકઝૉસ્ટ થતી વખતે સ્ટીમનો જે પ્રેસર રહે છે તે પીસ્ટન ઉપર સામું દબાણ કરે છે, માટે તે બેક પ્રેસર કહેવાય છે. કમપાઉન્ડ એનજીનના હાઇપ્રેસર સીલીનડરમાંથી સ્ટીમ એકઝૉસ્ટ થઇને રીસીવરમાં જાય છે, તે વખતે રીસીવર માંહેલી સ્ટીમનો પ્રેસર પીસ્ટન સામે દબાણ કરે છે માટે તે હાઇ પ્રેસર સીલીનડરનો બેક પ્રેસર કહેવાય છે. કનડેનસીંગ એનજીનમાં કનડેનસરમાં હમેશ થોડા પ્રેસરની સ્ટીમ હોય છે, જે સ્ટીમનો પ્રેસર એકઝૉસ્ટ થતી વખતે પીસ્ટન ઉપર પડે છે, માટે તે લો પ્રેસરનો બેક પ્રેસર કહેવાય છે. નૉનકનડેનસીંગ એનજીનમાં હવાના પ્રેસર (૧૫ પાઉન્ડ) ઉપરાંત ૩-૪ પાઉન્ડ બેક પ્રેસર હોય છે, એટલે સ્ટીમ એકઝૉસ્ટ થતી વખતે બધીજ ઍક્ષપાન્ડ થઇ જઇને હવાના પ્રેસર જેટલી થઇ જતી નથી, પણ એકઝૉસ્ટ થતી વખતે તેનો ૩-૪ પાઉન્ડ જેટલો પ્રેસર રહે એમ રાખવાની જરૂર છે. તેમ જો નહીં કરવામાં આવે તો એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ પોતાની મેળે સીલીનડરમાંથી બાહર નિકળી જાય નહીં પણ પીસ્ટનને હડસેલી કહાડવી પડે, જેથી પીસ્ટન ઉપર, એટલો વધુ બોળે પડે કમપાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇપ્રેસર સીલીનડરમાં બેકપ્રેસર કેટલો રાખવો તે વિષે “કટ ઑફ” ની બાબતમાં વિગતથી.

સમજાવવામાં આવ્યું છે. જેવી રીતે નૉનકનડેનસીંગ એનજીનમાં ૩-૪ પાઉન્ડ બેકપ્રેસર રાખવાની અગત્ય છે, તેવીજ રીતે કનડેનસીંગ એનજીનના લેા પ્રેસર સીલીનડરમાં પણ ૩-૪ પાઉન્ડ બેકપ્રેસર રાખવાની જરૂર છે, કે જેથી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ સેટેલાઇથી કનડેનસરમાં ચાલી જાય. નૉનકનડેનસીંગ એનજીનમાં જે ૩-૪ પાઉન્ડ બેકપ્રેસર કહ્યો, તે હવાના દબાણ (૧૫ પાઉન્ડ) ઉપરાંત હોય છે, પણ કનડેનસીંગ એનજીનમાં જે ૩-૪ પાઉન્ડ બેકપ્રેસર કહ્યો, તે હવાના દબાણથી પણ નીચે વેક્યુમ ઉપરાંત હોય છે વેક્યુમ ૦ પ્રેસર કહેવાય છે, અને તે ઉપરાંત જે પ્રેસર હોય તે ગ્રોસ અથવા એબસોલ્યુટ પ્રેસર કહેવાય છે. દુકમાં કહીએ તો સીલીનડરમાંથી એકઝૉસ્ટ થતી વખતે સ્ટીમનો જે પ્રેસર રહે તે બેકપ્રેસર કહેવાય છે.

કનડેનસીંગ અને નૉનકનડેનસીંગ (Condensing and Non-condensing)—નૉનકનડેનસીંગ એનજીનમાં એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ હવામાં જતી હોવાથી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમનો (ટરમીનલ) ગ્રોસપ્રેસર, હવાના ૧૫ પાઉન્ડ પ્રેસર ઉપરાંત એકઝૉસ્ટ સ્ટીમને સીલીનડરમાંથી હડસેલી કહાડવા માટે અને એનજીનના પોતાના ફ્રીક્શન માટે બીજા ૫ પાઉન્ડનો વધુ પ્રેસર મળીને $15+5=20$ પાઉન્ડ હોય છે, અને એ ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસપ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૨૨૮ ડીગ્રી હોય છે.

કનડેનસીંગ એનજીનનાં કનડેનસરમાં ઓછામાં ઓછી ૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરવાળી સ્ટીમ હોય છે, અને તેમાં એકઝૉસ્ટ સ્ટીમને કનડેનસરમાં હડસેલી દેવા માટે તેમજ એનજીનના પોતાના ફ્રીક્શન માટે બીજા ૫ પાઉન્ડ ઉમેરતા કનડેનસીંગ એનજીનનો ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર લગભગ $5+20=25$ પાઉન્ડ હોય છે, જે સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૧૮૩ ડીગ્રી હોય છે.

હવે જો એક નૉનકનડેનસીંગ અને એક કનડેનસીંગ એનજીન બન્ને ૧૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસપ્રેસરવાળી સ્ટીમ વાપરતાં હોય કે જે પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૩૩૮ ડીગ્રી હોય છે, તો પેલું નૉનકનડેનસીંગ એનજીન ૩૩૮° થી ૨૨૮° સુધીની ટેમ્પરેચરમાં પોતાનું કામ કરશે, અને પેલું કનડેનસીંગ એનજીન ૩૩૮° થી ૧૮૩° સુધીની ટેમ્પરેચરમાં કામ કરશે; એટલે નૉનકનડેનસીંગ એનજીન કરતાં

કનડેનસીંગ એનજીન સ્ટીમ માંડેલી વધુ ગરમીનો ઉપયોગ કરી તેના પ્રમાણમાં વધુ કામ ઉત્પન્ન કરશે. દુકમાં કહીએ તો કનડેનસીંગ એનજીન નૉનકનડેનસીંગ એનજીન કરતા સ્ટીમમાં સમાએલી ગરમી લગભગ દોઢોડગણી વધારે ઉપયોગમાં લેશે. જ્યાં પુરતું પાણી મળી શકતું હોય ત્યાં કનડેનસીંગ એનજીન મુકવામાં એક શ્રેયદો છે ૧૫૦ પાઉન્ડ વરફીંગ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરનાર એક નૉનકનડેનસીંગ કમ્પાઉન્ડ એનજીન દર એક હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે લગભગ ૨૧ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવે છે, જ્યારે તેજ એનજીનમાં જો કનડેનસર જોડયું હોય તો તે લગભગ ૧૭ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવે છે, જેથી સ્ટીમના ખપમાં (અને તેના પ્રમાણમાં બળતણમાં પણ) સેંકડે લગભગ ૧૮ ટકાનો બચાવ થઈ શકે છે. એક ત્રીપલ એક્ષ-પાનસન એનજીનમાં તો લગભગ ૨૭ ટકા સ્ટીમનો બચાવ થાય છે. અલબત્તા કનડેનસીંગ એનજીનોમાં ઔર પમ્પ ચલાવવામાં કેટલોક પાવર વપરાય છે ખરો, પણ તે ભાગ્યેજ એનજીનના કુલ લોડ ઉપર સેકડે ૩ ટકા જેટલો થવા જાય છે.

વેક્યુમ (Vacuum) એક ખાલી જગા છે, કે જેમાં હવાનો સ્ટીમનો કે કોઈપણ બીજો જાતનો પ્રેસર હોતો નથી. એક બધ વાસણમાંથી હવા કઢાડી નાખીએ તો વેક્યુમ થાય છે તેમજ કોઈ બધ વાસણમાં સ્ટીમ ભરીને તેને ઠંડા પાણીના સબધમાં લાવી એકદમ ઠંડી કરી નાંખવાથી સ્ટીમ કનડેન્સ થઈને તેનું પાણી થાય છે, જે પાણીનો જથ્થો અસલ સ્ટીમના જથ્થા કરતાં ઘણી થોડી જગા રોકતો હોવાથી તે વાસણમાં નીચે પડી રહે છે, અને તે વાસણ માંડેલી બાકીની જગામાં સ્ટીમ કે હવા કાંઈપણ નહીં હોવાથી વેક્યુમ થાય છે. સ્ટીમ એનજીનનાં કનડેનસરમાં વેક્યુમ થાય છે, એટલે કનડેનસરમાં પ્રેસર હોતો નથી. કનડેનસરમાં પૂરેપૂરું વેક્યુમ થઈ શકતું નથી, એટલે કનડેનસરમાંથી હવાનું પુરેપૂરું ૧૪૭ પાઉન્ડનું દબાણ સધળું જ નિકળી જઈ શકતું નથી, પણ થોડી ઘણી હવા અને સ્ટીમ કનડેનસરમાં રહી જાય છે. કનડેનસર માંડેલાં વેક્યુમનો આધાર તે માંડેથી બાહર પડતાં પાણીની ટેમ્પરેચર ઉપર હોય છે. કનડેનસરમાંથી બાહર પડતાં પાણીની સાધારણ રીતે લગભગ ૧૨૫ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર હોય છે, જે ટેમ્પરેચરના પાણીમાંથી નિકળતી

સ્ટીમનો ગ્રોસ પ્રેસર (કોઠા-૩ પ્રમાણે) લગભગ ૨ પાઉન્ડ હોય છે, માટે એટલેા બેક પ્રેસર કનડેનસરમાં રહે છે. એ પ્રમાણે કનડેનસરમાંથી બાહર પડતાં પાણીની ટેમ્પરેચર જેમ જેમ વધતી જાય છે, તેમ તેમ તેમાંથી નીકળતા બાફનો પ્રેસર વધવાથી તે માહેલુ વેક્યુમ ઓછુ થતુ જાય છે.

વેક્યુમની અસર—કનડેનસર વગરના નોનકનડેનસીંગ એનજીનની એકઝોસ્ટ સ્ટીમ હવામાં જાય છે, જેથી પીસ્તનની જે બાજુએ બાષ્પલરની તાજી સ્ટીમ કામ કરતી હોય તેની સામી બાજુએ કાઈ નહીતો હવાનો ૧૫ પાઉન્ડનો પ્રેસર હોય છે, પરંતુ કનડેનસીંગ એનજીનમાં એકઝોસ્ટ સ્ટીમ કનડેનસરમાં જવાથી ત્યાં ઠંડી થઈ કનડેનસરમાં વેક્યુમ થાય છે, જેથી પીસ્તન ઉપરનું તે બાજુનું હવાનું ધણુ દબાણ નિકળી જાય છે, અને વેક્યુમથી કરીને એકઝોસ્ટની બાજુએથી પીસ્તન જણે યુશાધને ખેંચાઈ જતો હોય તેમ થાય છે એક ચીજને આપણે ધક્કો મારી હડસેલતી વખતે સામી બાજુએ હવાનું દબાણ પડવાથી આપણને જે જોર વાપરવું પડે, તે કરતાં ધણુ ઓછુ જોર જે આપણે કોઈ તદખીરથી હવાનું દબાણ કઢાડી નાખીએ તો વાપરવું પડે. તેજ પ્રમાણે જ્યારે સ્ટીમ પીસ્તનને એક તરફ હડસેલે છે, ત્યારે તે પીસ્તનની બીજી બાજુએથી હવાનો અટકાવ નિકળી જવાથી સ્ટીમને પોતાનું કામ કરવામાં સહેલાઈ મળે છે, અને જણે ખુદ સ્ટીમના પ્રેસરમાંજ દર ચોરસ ઇંચે ૧૫ પાઉન્ડનો વધારો થયો તેમ થાય છે એટલે ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ કનડેનસરની મદદથી લગભગ ૧૧૫ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમની બરાબર પાવર ઉત્પન્ન કરી શકે છે સામી બાજુએ સ્ટીમ પ્રેસર વગર વેક્યુમ પોતે એકલુ કશું કામ કરી શકતું નથી.

વેક્યુમ કમી થવાનાં કારણો—વેક્યુમ કમી થવાનું મુખ્ય કારણ કોઈબી ઠેકાણેથી કનડેનસરમાં હવા દાખલ થવાનું કે કનડેનસરમાં પાણીની ટેમ્પરેચર વધી જઈને સ્ટીમ ઉત્પન્ન થવાનું હોય છે. લોપ્રેસર સીલીનડરના, અથવા જે સીલીનડરમાંથી સ્ટીમ કનડેનસરમાં જાય તે સીલીનડરના ગ્લાન્ડ, ડ્રેનકોક, એસકેપવાલ્વ, સ્ટીમ વાલ્વ, એકઝોસ્ટ વાલ્વ, પીસ્તન, કે એકઝોસ્ટ પાઇપના જોઇન્ટ વગેરે ગળવાથી વેક્યુમ ઓછુ થાય છે. બકેટના વાલ્વો ફાટી જવાથી

પણ વેક્યુમ ઉતરી જાય છે, તેમજ કનડેનસર અને ઍરપમ્પના ઑન-ટ અને વાલ્વ વગેરે ગળવાથી વેક્યુમ ઓછું થઇ શકે છે. કોઇવાર હાઇપ્રેસરનો સ્ટીમ વાલ્વ અટકી જવાથી કે ખુબ ગળવાથી ઑઇલરની તાજ સ્ટીમ હાઇ પ્રેસરમાં દાખલ થઇ એકઝૉસ્ટ મારફતે લો પ્રેસરમાં જાય છે, જેથી લો પ્રેસરનો ટરમીનલપ્રેસર ધણો વધી જાય છે, અને કનડેનસરમાં જતી સ્ટીમનો પ્રેસર વધવાથી તેની ટેમ્પરેચર પણ વધે છે, જેને ઠંડી કરવા માટે પુરતું પાણી નહીં મળવાથી કોઇવાર કનડેનસર ધણુ ગરમ થઇ જઇ ઍરપમ્પ પાણી છોડી દેયે છે, અથવા વેક્યુમ ધણુ ઓછુ થઇ જાય છે તળાવનુ પાણી ગરમ થઇ જવાથી અથવા જોઇએ તે કરતાં ઓછો ધનજેકશન આપવાથી પણ વેક્યુમ ઓછુ થઇ જાય છે. લો પ્રેસરનો પીસ્તન જ્યારે ગળતો હોય ત્યારે પીસ્તનની એક તરફની તાજ સ્ટીમ બીજી તરફની એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમ સાથે ભેળાવાથી ધણા વધારે પ્રેસરની સ્ટીમ કનડેનસરમાં જાય છે, જેથી વેક્યુમ ઉતરી જાય છે.

એનજીનની ઝડપ (Engine Speed)—દર મીનીટે એનજીનનુ ફલાઇન્ગીલ જેટલા આટા અથવા રેવોલ્યુશન્સ (revolutions) ફરે તે એનજીનની ઝડપ કહેવાય છે. કોઇખી એનજીનનો લોઝ ઓછો કરવાવગર તેની ઝડપ વધારવાથી તેના હોર્સ પાવર વધે છે. કોઇખી સાચાનાં રેવોલ્યુશન્સ વધારવાથી તેને ચલાવવા માટે વધુ બળ અથવા પાવર જોઇએ છે, માટે કોઇ સાંચાના રેવોલ્યુશન્સ વધારવા પેહુલા તેને ચલાવનાર એનજીન જોઇતો વધુ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકશે કે નહીં તે તપાસવુ જોઇએ. કેટલીક વખતે એ બાબત વિષે આગમજથી વિચાર નહીં કરવાથી એવુ બને છે કે મોટો ખરચ કરી સાચાઓની પુલીઓ તેઓના રેવોલ્યુશન્સ વધારવા માટે બદલી નાખ્યા પછી એનજીન ઉપર વધુ જોર આવવાથી એનજીનની ચાલ ધીમી પડી જાય છે, જેથી સાચાઓ તો દર મીનીટે અગાઉ જેટલા આટા ફરતા હતા તેટલાજ ફરે, અને નવી પુલીઓ વગેરે નાખવાનો ખરચ ફેક્ટ જાય એક મોટી જીનીંગ ફેક્ટરીમાં જીનનો માલ વધારવા થકી જીનની ચાલ વધારવા માટે મોટો ખરચ કરી પુલીઓ બદલવા પછી ચાલુ કરતાં એનજીનીઅરને માલમ પડ્યું કે સાંચાઓની એ વધારાની ચાલ ખેચી શકવાને એનજીનમાં પૂરતો પાવર હતો.

નહી! હાઇપ્રેસર સીલીનડરમાં ધણું જલદી કટ ઑફ થતો હોય અને કટ ઑફ થતતાં પ્રમાણમાં મોડો કરવાથી સાંચાઓ વધુ ઝડપે ચલાવી શકાશે એવી પહેલેલાં પૂરે પુરી ગણતરી અને ખાત્રી કરવા પછીજ સાંચાઓની ચાલ વધારવાની કાશેષ કરવી જોઈએ. એનજીનની ચાલ તેના સ્ત્રોક ઉપર મૂખ્ય આધાર રાખે છે. ઝડપી ચાલના એનજીનોનો સ્ત્રોક નાનો હોય છે વળી ધીમી ચાલનાં એનજીન કરતાં ઝડપી ચાલનાં એનજીન માટે ફ્લાઇ વ્હીલ પણ નાની ડાયમેટરનાં રાખવાં પડે છે. હૉરીઝાન્ટલ મીલ એનજીનો ૬૦ થી ૯૦ રેવોલ્યુશન્સનાં સાધારણ છે. ધણી ઝડપી ચાલે કૉર્લીસ વાલ્વના એનજીનો બરાબર કામ કરતાં નથી કારણકે કેટલાંકમાં ઝડપી ચાલને લીધે કૉર્લીસ વાલ્વનું ત્રીપ ગીઅર બરાબર ભેળવાયા વગર છટકી જાય છે. કેટલાંક ફ્લૂપ વાલ્વ ગીઅરનાં એનજીનો ૧૧૦ થી ૧૨૦ રેવોલ્યુશન્સ કરતાં ભેવામાં આવે છે ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ માટે વપરાતાં ઉભાં અને ધણાં ઝડપી ચાલના એનજીનો ૨૦૦ થી ૧૦૦૦ રેવોલ્યુશન્સ સુધીનાં બનાવવામાં આવે છે. ૪૦૦૦ હોર્સપાવરના મરીન એનજીનો ૪૦૦ રેવોલ્યુશન્સ સુધીનાં બનાવવામાં આવે છે, અને સ્ટીમ તરબાઇન ૧૦૦૦ થી ૩૦૦૦૦ (ત્રીસ હજાર) રેવોલ્યુશન્સ દર મીનીટે કરી શકે છે!

સ્ત્રોક (Stroke)—ચાલુમાં પીસ્ટન (અથવા ફૉસલેડ) એક છેડેથી બીજે છેડે જાય તેટલી લંબાઇને એનજીનનો સ્ત્રોક કહે છે. એનજીનનું ફ્લાઇ વ્હીલ એક આટો ફરે તેટલામાં એનજીનના બે સ્ત્રોક ચાય છે અસલ લાંબા સ્ત્રોકનાં એનજીનો પસંદ કરવામાં આવતાં હતા, પણ હાલ ઝડપી ચાલ ઉપર વિશેષ ધ્યાન અપાતું હોવાથી ટુ ક્રા સ્ત્રોકના એનજીનો ઝાઝા ભેવામાં આવે છે, તોપણ ઝડપી ચાલ અને ટુ ક્રા સ્ત્રોકનાં એનજીન કરતા ધીમી ચાલ અને લાંબા સ્ત્રોકનાં એનજીનમાં દર મીનીટે થતી પીસ્ટન સ્પીડ વધુ હોય છે, જે કોઠા-પ ઉપરથી ભેવામાં આવશે. હાઇ પ્રેસર સીલીનડરની ડાયમેટર કરતાં લગભગ બેથી અઢી ગણી લંબાઇનો સ્ત્રોક હાલ કેટલાક સારા મેકરો પોતાના એનજીનોમાં વાપરે છે.

પીસ્ટન સ્પીડ (Piston Speed)—દર મીનીટે પીસ્ટન જેટલા શ્રીટ ચાલે તેને પીસ્ટનની ચાલ અથવા પીસ્ટન સ્પીડ કહે છે. એક રેવોલ્યુશનમાં પીસ્ટન બે સ્ત્રોક કરે છે, માટે દર મીનીટે

જેટલાં રેવોલ્યુશન-સ થતાં હોય તેથી બમણા સ્રોત થાય છે; અને દર મીનીટે થતા સ્રોતની સખ્યાને સ્રોતની લંબાઇએ ગુણવાથી પીસ્તન સ્પીડ મળે છે. જેમકે સ્રોત પાંચ ફીટ લાંબો હોય અને દર મીનીટે ૬૦ રેવોલ્યુશન-સ થતા હોય તો $૬૦ \times ૨ = ૧૨૦$ સ્રોત થયા, અને $૧૨૦ \times ૫ = ૬૦૦$ ફીટ પીસ્તન સ્પીડ દર મીનીટે થઇ લાંબા સ્રોત અને ધીમી ઝડપવાળાં એનજીનોમાં બેરીંગના બ્રાસ ઢીલાં રહેવાથી ઝાઝો અવાજ મારતા નથી, અને લાઇન લેવલની સહેજ ખામી રહી ગઇ હોય તો ચાલી જાય છે લાંબા સ્રોત સાથે જોકે રેવોલ્યુશન-સ કમી હોય છે, પણ પીસ્તન સ્પીડ ખાસ વધારે રાખવામા આવે છે, જે નીચે આપેલા ક્રોડા ઉપરથી માલમ પડશે; કારણકે રેવોલ્યુશન-સ થોડા હોવાથી દર મીનીટે માત્ર થોડી વખત સ્ટીમથી સીલીનડર ભરાય છે, અને એવી વખતે જો પીસ્તન ધીમે ચાલે તો કનડેન્સેશન ધણુ થાય, માટે સીલીનડરમાં જોવી સ્ટીમ દાખલ થઇ કે પીસ્તને ઝડપથી આગળ વધી સ્રોત પુરો કરી નાખવો જોઇએ

ક્રોડા—૫. એનજીનોની ફાયદા ભરેલી પીસ્તન સ્પીડ.

સ્રોતની લંબાઇ, ફીટ	દર મીનીટે થતા રેવોલ્યુશન-સ.	દર મીનીટે પીસ્તન સ્પીડ, ફીટ
૧	૨૪૦	૪૮૦
૨	૧૪૦	૫૬૦
૪	૮૦	૬૪૦
૬	૬૦	૭૨૦
૮	૫૦	૮૦૦
૧૦	૪૨	૮૪૦

પ્રેસર અને ઝડપ—સ્ટીમ પ્રેસર વધવાથી એનજીનોની ઝડપ વધે છે, પણ એનજીનોના રેવોલ્યુશન-સના સ્ક્રેવર ઉપર પ્રેસર આધાર રાખે છે, માટે એને લગતી ગણતરીમાં રેવોલ્યુશન-સને હમેશાં સ્ક્રેવર કરવા (એટલે જેટલાં રેવોલ્યુશન-સ હોય તેને તેટલાએજ ગુણવા). આંટોમેટીક ઍક્ષપાનસન અને કૉરલીસ વાલ્વનાં એનજીનો, કે જેઓમાં ગવર્નર એનજીનોના સ્ટીમ વાલ્વ સાથે પાધરો સંબંધ

રાખે છે, તેઓમાં પ્રેસર ઓછો થવાથી એનજીનનાં રેવોલ્યુશન્સ કમી થતાં નથી, કારણકે પ્રેસર ઓછો થવાને લીધે જેવી ઝડપ ઓછી થવા માટે કે તુરત ગવરનર નીચે બેસી જઈને સ્ટીમ વાલ્વ કટ-ઑફ્ ધણો મોડેથી કરે છે, જેથી એનજીનની ઝડપ ઉપર જીવ જેવી અસર થતી નથી, જો કે તેથી સ્ટીમનો જથ્થો વધારે ખપે છે. જો એનજીનમાં સ્ટૉપ વાલ્વ આખો ઉઘાડો રાખવાથી એનજીનની ઝડપ વધી જતી હોય, તો માલમ પડે છે કે તેમાં સ્ટીમનો કટ ઑફ્ જોઈએ તે કરતાં ધણો મોડો થાય છે એવાં એનજીનમાં સ્ટૉપ વાલ્વ અર્ધી કે થોડો ઉઘાડો રાખી કામ લેવાથી બળતણ ધણું બળે છે, કારણ કે કટ ઑફ્ મોડો થવાથી સ્ટીમનો ધણો જથ્થો વપરાય છે, તથા સ્ટૉપ વાલ્વ થોડો બંધ રાખવાથી તેમાંથી સ્ટીમ પસાર થતી વખતે તેનો પ્રેસર ઉતરી જાય છે, જેથી એનજીનની ઝડપ કમી થાય છે. સ્ટૉપ વાલ્વ થોડો બંધ રાખવાથી એનજીનમાં સ્ટીમનો થોડો જથ્થો જાય છે એવો વિચાર તદ્દન ભુલ ભરેલો છે. સ્ટૉપ વાલ્વ થોડો બંધ કરવાથી એનજીનની ઝડપ કમી થાય છે તે કાર્ષ સ્ટીમ થોડી જવાથી નહીં, પણ ઓછા પ્રેસરની સ્ટીમ જવાથી થાય છે, જેથી હાઈપ્રેસર સ્ટીમ વાપરવાની કરકસર ભરેલી ખુબી મરી જાય છે માટે સ્ટૉપ વાલ્વ આખો ખુલ્લો રાખી એનજીનના વાલ્વનો કટ ઑફ્ એટલો વેહેલો કરવો કે જેથી એનજીનની ઝડપ જોઈએ તેટલી રહે. આ પ્રમાણે વાલ્વ માંડવાથી બળતણમાં ધણી કરકસર કરી શકાય છે. (જીવો વાલ્વ સેટીંગની બાબત)

પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ(Piston Displacement)—

સીલીન્ડરની અદરની બધી-જગા કે જેમાં પીસ્ટન ચાલે છે, તે જમાના માપને પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ કહે છે. સીલીન્ડરના (અથવા પીસ્ટનના) એરીઆને સ્ક્રોકની લંબાઈએ ગુણવાથી પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ મળે છે. જેમકે સીલીન્ડરનો એરીઆ ૪ ચોરસ ફીટ હોય અને સ્ક્રોક ૫ ફીટ લાંબો હોય તો $4 \times 5 = 20$ ક્યુબીક ફીટ પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ થાય. (એરીઆ ચોરસ ઇંચમાં હોય તો સ્ક્રોકની લંબાઈ પણ ઇંચમાં લેવી, અને એરીઆ ચોરસ ફીટમાં હોય તો સ્ક્રોકની લંબાઈ પણ ફીટમાં લેવી.)

કલીઅરન્સ (Clearance)—પીસ્ટન જ્યારે સ્ક્રોકને છેક છેડે હોય એટલે ડેડ સેન્ટરમાં હોય, ત્યારે તે સીલીન્ડરના ક્વરને

અથડી રહેતો નથી, પણ કવર અને પીસ્તન વચ્ચે થોડી ખાલી જગા રહે છે. તે તથા સીલીનડરના પોર્ટ (port) ની ખાલી જગાને કલીઅરન્સ કહે છે. કલીઅરન્સ વગરનું તો કોઈખી એનજીન બાંધી શકાતું નથી, પણ એ જગા જેટલી બની શકે તેટલી ઓછી હોવી જોઈએ, કારણકે તાજી સ્ટીમ જ્યારે સીલીનડરમાં દાખલ થાય છે, ત્યારે કલીઅરન્સની બધી જગા ભરાઈ રહ્યા પછીજ પીસ્તન ઉપર દબાણ કરે છે, માટે દર સ્ત્રોકે કલીઅરન્સની જગા ભરવા માટે સ્ટીમનો ચોક્કસ જથ્થો વ્યર્થ જાય છે. જો બીલકુલ કલીઅરન્સ નહી હોય તો તાજી સ્ટીમ જેવી વાસ્તવમાંથી દાખલ થાય કે તુરત પીસ્તન ઉપર દબાણ કરે. કલીઅરન્સ રાખવાની વળી કેટલીક જરૂર પણ છે, કારણ કે સીલીનડરમાં હમેશા સ્ટીમ કનડેન્સ થવાથી થોડુંક પાણી જમાવ થાય છે, જે કલીઅરન્સની જગામાં ભરાય છે, અને જો કલીઅરન્સ નહી હોય તો એ પાણીને રહેવાની જગા નહી મળવાથી સીલીનડરનું કવર ભાંગી નાખે તેજ પ્રમાણે ક્રૉસ-હેડ અને ક્રૉકપીનના ઘ્રાસ ધસાઈ જવાથી પીસ્તન એક બાજુએ ખેંચાઈ જાય છે, અને જો કલીઅરન્સ નહી હોય તો તે કવર સાથે અથડાયા કરે. વળી સ્ટીમને સહેલાઈ અને સગવડથી સીલીનડરમાં દાખલ થવા માટે સીલીનડરના પોર્ટનો એરીઆ માફકસરનો મોટો જોઈએ છે, નહી તો પોર્ટ સાકડા હોવાથી તેમાંથી સ્ટીમ પસાર થતી વખતે તેનો પ્રસર ઉતરી જાય. એ કારણોસર થોડીખી કલીઅરન્સની જગા રાખવી અગત્યની છે, જે બનતા સુધી થોડીજ હોવી જોઈએ, કારણકે જેમ કલીઅરન્સ વધારે તેમ વધારે ગેરફાયદો.

કલીઅરન્સનું માપ—કલીઅરન્સની જગાનું માપ પીસ્તન ડીસપ્લેસમેન્ટના પ્રમાણમાં કહેવામાં આવે છે. સારી બનાવટનાં અને ધીમી ચાલના ડોરલીસ વાસ્તવના એનજીનોમાં કલીઅરન્સ પીસ્તન ડીસપ્લેસમેન્ટના સેકડે ૪ થી ૫ ટકા જેટલી હોય છે. એટલે જો પીસ્તન ડીસપ્લેસમેન્ટ ૧૦૦ ક્યુબીક ફીટ હોય તો કલીઅરન્સ ૪ થી ૫ ક્યુબીક ફીટ જેટલી હોય. સાધારણ સ્લાઇડ વાસ્તવનાં અને ઘણી ઝડપી ચાલનાં એનજીનોમાં એ ૭ થી ૧૮ ટકા હોય છે, કારણકે ઝડપી ચાલના એનજીનોમાં સીલીનડર નાનું હોવાથી તથા સ્ત્રોક પણ નાનો હોવાથી પીસ્તન ડીસપ્લેસમેન્ટ તેટલાજ પાવરનાં ધીમી ચાલનાં

એનજીન કરતાં થોડું હોય છે. કલીઅરન્સ ઓછી રાખવા માટે કેટલાંક લાંબા સ્ટ્રોકનાં સ્લાઇડ વાલ્વનાં એનજીનોમાં સ્ટીમ પોર્ટ દુકા બનાવી સીલીનડરને બંને છેડે એક એક જૂદો જૂદો સ્લાઇડ વાલ્વ રાખવામાં આવે છે. કોરલીસ વાલ્વ કરતાં ડ્રાપવાલ્વનાં એનજીનોમાં કલીઅરન્સ ઓછી હોય છે પીસ્તન અને કવર વચ્ચેની કલીઅરન્સ સ્પેસ માપી શકાય છે, પણ પોર્ટ માંડેલી જગા માપવી મુશ્કેલ પડે છે, માટે કલીઅરન્સ માપવાની સર્વથી સહેલી અને ચોક્કસ રીત એ છે કે પીસ્તનને છેક છેડે ડેડ સેન્ટર ઉપર મુકીને જો કોરલીસ વાલ્વ હોય તો તે બાહ્યર કહાડીને પોર્ટમાં આગમજથી બરાબર તોલેલું પાણી છલાછલ બરાબર તેમ નાખવું. એ વખતે એકઝેસ્ટ વાલ્વ તદ્દન બંધ રહેવો જોઈએ, અને તે વાલ્વ અથવા પીસ્તન ગળતો હોવો નહીં જોઈએ. પાણીનાં વજનના ક્યુબીક ફીટ કરવાથી કલીઅરન્સ કેટલા ક્યુબીક ફીટ છે તે માલમ પડશે.

કલીઅરન્સની અસર—એનજીનમાં સ્ટીમને વહેલી કટ ઓફ કરવાથી કલીઅરન્સથી થતા નુકસાનનું પ્રમાણ વધે છે સીમ્પલ એનજીન કરતા કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં કલીઅરન્સથી થતા નુકસાનનું પ્રમાણ ઓછું હોય છે, કારણકે સીમ્પલ એનજીનમાં કલીઅરન્સની જગામાં બરાતી સ્ટીમનો જથ્થો એકઝેસ્ટ મારફતે બાહ્યર નકળી જયા કરે છે, જ્યારે કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇ પ્રેસર સીલીનડર માંડેલી કલીઅરન્સની જગામાં બરાયલી સ્ટીમ એકઝેસ્ટ મારફતે લો પ્રેસર સીલીનડરમાં જાય છે, જયા તે થોડું કામ બજાવે છે. એકજ કદ, પ્રેસર, પાવર અને ઝડપના એ એનજીનો હોય, પણ એકમાં બીજા કરતા કલીઅરન્સની જગા વધારે હોય તો તે વધારે કલીઅરન્સવાળું એનજીન ઓછી કલીઅરન્સવાળા એનજીન કરતા સ્ટીમનો વધુ જથ્થો ખપાવે છે.

ડેડ સેન્ટર (Dead Centre)—જ્યારે પીસ્તન સોડને છેક છેડે રહેવાથી ક્રેન્ક અને કનેકટીંગ રોડ એકજ સિધ્ધી લીટીમાં આવી રહે છે, ત્યારે તે એનજીનનું ડેડ સેન્ટર કહેવાય છે. આડાં એનજીનોમાં જ્યારે ક્રેન્ક તદ્દન આડી હેવલમાં હોય ત્યારે, અને ઉભા એનજીનોમાં જ્યારે ક્રેન્ક તદ્દન ઉભી ઓલંબામાં હોય ત્યારે ડેડ સેન્ટર બને છે. જ્યારે પીસ્તન એ પ્રમાણે ડેડ સેન્ટરમાં હોય

ત્યારે તેની ગતિ એક પલ વાર બંધ થઇ જઇ પીસ્તન સ્થિર થઇ જાય છે, જેટલા વખતમાં ક્રેન્કપીન કનેક્ટીંગ રોડની બેરીંગમાં સહેજ ફર્યા પછી પીસ્તન પોતાનો નવો સ્થાન શરૂ કરે છે. વારંવાર સવાલ પુછવામાં આવે છે કે જ્યારે એનજીન ડેડ સેન્ટર ઉપર હોય ત્યારે પહેલાં પીસ્તન ચાલે છે કે સ્લાઇડ વાલ્વ ? એનો ખુલાસો એ છે કે ક્રેન્ક અને વાલ્વની એક્સેન્ટ્રીક બંને એક લાઇનમાં હોતી નથી, પણ ક્રેન્ક કરતાં એક્સેન્ટ્રીક કાટખુણા કરતા પણ જરા વધારે આગળ રાખેલી હોય છે, માટે જ્યારે ક્રેન્કની લાઇન (શાફ્ટના સેન્ટર અને ક્રેન્કપીનના સેન્ટરમાંથી પસાર થતી) આડી હોય, ત્યારે એક્સેન્ટ્રીકની લાઇન (શાફ્ટના સેન્ટર અને શીવના સેન્ટરમાંથી પસાર થતી) લગભગ ઉભી હોય છે માટે જ્યારે પીસ્તન ડેડ સેન્ટર ઉપર હોય ત્યારે વાલ્વ ડેડ સેન્ટર ઉપર હોતો નથી, અને પીસ્તન તો ડેડ સેન્ટર ઉપર હોવાથી એક પલ વાર સ્થિર થઇ જાય છે, જે વખતે વાલ્વ ડેડ સેન્ટરમાં નહીં હોવાથી ચાલતોજ હોય છે માટે જ્યારે પીસ્તન ડેડ સેન્ટર ઉપર હોય ત્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ પહેલાં ચાલે છે, જેટલો વખત ક્રેન્કપીન કનેક્ટીંગ રોડની બેરીંગમાં થોડીક ફરે છે, અને પછીજ પીસ્તન ઉપડે છે.

સ્ટીમ જૅકેટ (Steam Jacket)—એનજીનનાં સીલીન-ડરમાં સ્ટીમનું કનડેન્સ થઇ જતું અટકાવવા માટે સીલીનડરની આસપાસ તેમજ બંને કવરોમાં એક પોકળ પડ રાખવામાં આવે છે, જેને સ્ટીમ જૅકેટ કહે છે. એ જૅકેટમાં બાષ્પીયની તાજી સ્ટીમ ભરી રાખવામાં આવે છે, કે જેથી સીલીનડર ગરમનું ગરમ રહે. આથી જ્યારે સીલીનડરમાં પહેલાં સ્ટીમ દાખલ થાય છે, ત્યારે સીલીનડરની ટેમ્પરેચર તો જૅકેટને લીધે સ્ટીમની ટેમ્પરેચરની બરાબર હોવાથી સ્ટીમ કનડેન્સ થતી નથી કટ આફ થતાંજ સ્ટીમનો પ્રેસર અને ટેમ્પરેચર કમી થઇ જાય છે, જે વખતે જૅકેટ-માંહેલી ગરમ સ્ટીમ થોડી કનડેન્સ થાય છે. ત્યાર પછી એક-ઑસ્ટ વાલ્વ ઉઘડતાજ સ્ટીમનો પ્રેસર અને ટેમ્પરેચર વધારે પડી જાય છે, જેથી એકઑસ્ટ થતી વખતે એકઑસ્ટ સ્ટીમ જૅકેટ માંહેલી સ્ટીમ કરતાં ઠંડી હોવાથી જૅકેટ માંહેલી સ્ટીમને ઘણી કનડેન્સ કરી

નાંખે છે, માટે જૅકેટનો આ એક મુખ્ય ગેરફાયદો છે, કારણકે જૅકેટમાં એથી કરીને ઘણી સ્ટીમ ખપે છે, જે બધી વ્યર્થ જાય છે. માટે જો સ્ટીમને આપણે સીલીનડરમાં કનડેન્સ થતી બચાવવા જમ્પએ તો જૅકેટ માંહિલી સ્ટીમ કનડેન્સ થાય છે, તેથી જૅકેટ વાપરવાથી જેટલો ફાયદો થવો જોઈએ તેટલો થતો નથી, જો કે જૅકેટથી થોડો ધણો ફાયદો તો થાય છે, કારણકે સીલીનડરમાં સ્ટીમ કનડેન્સ થવાથી જે નુકસાન થાય છે, તેથી ઓછું નુકસાન જૅકેટમાં સ્ટીમ કનડેન્સ થવાથી થાય છે.

જૅકેટ વિષે મતઢેર—કેટલાકે જૅકેટથી થતો ફાયદો એટલો નજીવો ધારે છે કે બીલકુલ જૅકેટ વાપરવાની બલામણુ કરતા નથી. જો સ્ટીમને સીલીનડરમાં જવા પેહલા સુપરહીટરમાં ગરમ કરવામાં આવે તો પછી જૅકેટની અગત રહેતી નથી. માટે જૅકેટવાળાં સીલીનડર વાપરવા કરતાં જૅકેટ વગરનાં સીલીનડર સાથે સુપરહીટર વાપરવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે, કારણકે જૅકેટ વાપરવા કરતાં સુપરહીટર વાપરવાથી એનજીન ધણું કરકસર ભરેલી રીતે કામ કરે છે હાલ કેટલાક એનજીન બાંધનારાઓ તો પોતાના એનજીનોનાં સીલીનડરો ઉપર મુદ્દલ જૅકેટ મુકતા નથી, જ્યારે કેટલાકે એવી ગોઠવણુ કરે છે કે જૅકેટમાં બાંધલરની તાજી અને જુદી સ્ટીમ આપવામાં આવતી નથી, પણ સ્ટીમ પાઇપમાંથી સ્ટીમ બધી જૅકેટમાં ફરી સીલીનડરમાં જાય છે, અને તેજ પ્રમાણે લો પ્રેસરમાં પણ રીસીવરમાની સ્ટીમ બધી જૅકેટમાં થઇને પછીજ લો પ્રેસર સીલીનડરમાં જાય છે આથી જે પ્રેસરની સ્ટીમ સીલીનડરમાં કામ કરતી હોય તેજ પ્રેસરની સ્ટીમ સીલીનડરની બાહર જૅકેટમાં ફરતી રહેવાથી સીલીનડરની ટેમ્પરેચર એકસરખી રહેતી કહેવામાં આવે છે. ખસુસ કરીને લો પ્રેસર સીલીનડરના જૅકેટમાં બાંધલરની હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ વાપરવામાં દેખીતુ નુકસાન છે જાણીતા એનજીન બાંધનારાઓ. મેસર્સ જૉન મસગ્રેવ એન્ડ સન્સ તો કમ્પાઉન્ડ કે ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોમાં માત્ર હાઇપ્રેસર, રીસીવર, અને ઇન્ટરમીડીએટ સીલીડરો ઉપરજ જૅકેટ વાપરવાની બલામણુ કરે છે, જ્યારે કોઇબી. એનજીનના લો પ્રેસર સીલીનડર ઉપર જૅકેટ વાપરવાની મુદ્દલ બલા-

મળુ કરતા નથી. જે ટેમ્પરેચરની સ્ટીમ સીલીનડરમાં વપરાતી હોય તે કરતાં થોડી વધારે ટેમ્પરેચરની સ્ટીમ (જે બની શકે તો) જૅકેટમાં વાપરવામાં કાંઈક ફાયદો છે. લડનની ઇન્ટીટ્યુશન ઑફ મિકેનિકલ એનજીનીઅર્સ સ્ટીમ જૅકેટના ફાયદા અને ગેરફાયદાની તપાસ કરવા માટે એક કમીટી નેમી હતી, પણ તે કમીટીની જૂદી જૂદી તપાસોનાં પરિણામ એટલા બધાં હેરફેર આવ્યાં કે કમીટી જૅકેટના ફાયદા વિશે કશા પણ અનુમાન ઉપર આવી શકી નહિ. તોપણ ધીમી ચાલના સીમ્પલ એનજીનોમા કમ્પાઉન્ડ અને નૉન-કનડેન્સીંગ એનજીન કરતા જૅકેટ લગાર વધારે ફાયદો કરી બતાવે છે, જ્યારે ઝડપી ચાલના એનજીનોમા જૅકેટ વાપરવામાં બિલકુલ ફાયદો થતો નથી સારી સમજદારીથી જો જૅકેટ વાપરવામાં નહિ આવે તો તે ફાયદાને બદલે સામું ઘણું નુકસાન કરે છે, માટે બનતા સુધી જૅકેટ નહીજ વાપરવું સારું છે, કારણ કે જૅકેટના ડ્રેન પાઇપ સાથે જો સારી જાતનું સ્ટીમ ટ્રેપ નહી હોય તો જૅકેટમાં પાણી ભરાઈ રહીને સીલીનડર ગોયા એક સરફેસ કનડેન્સર બની જાય છે, જેવા ઘણાક દાખલાઓ જીનીંગ ફેક્ટરીઓમાં આ લખનારે જોયા છે.

જૅકેટની ગોઠવણુ—હાઇ પ્રેસર સીલીનડરનાં જૅકેટમાં બાઇલરની તાજી સ્ટીમ ફરતી રાખવામાં આવે છે, અને ઇન્ટરમીડી-એટ તથા લો પ્રેસર સીલીનડરના જૅકેટમાં સ્ટીમ દાખલ કરવા પેહેલા “રીડ્યુસીંગ વાલ્વ” (Reducing Valve) માંથી તેને પસાર કરવામાં આવે છે, જેથી તેનો પ્રેસર કમી થઈ જાય છે, જેથી ઇન્ટરમીડીએટ કે લો પ્રેસર સીલીનડરમાં વપરાતી સ્ટીમના પ્રેસરની બરાબરના અથવા સહેજ વધુ પ્રેસરની સ્ટીમ તેઓના જૅકેટમાં રહે દરેક સીલીનડરના જૅકેટ ઉપર એક એક સ્ટ્રીગનો સેફ્ટી વાલ્વ મુકવો જોઈએ, કે જેથી તેઓના જૅકેટમાં પ્રેસર વધી જતાજ સ્ટીમ ઉડી જઈ પ્રેસર કમી થઈ જાય. જૅકેટમાં સ્ટીમના કનડેન્ડ થવાથી જમાવ થતું પાણી કહાડી નાખવાની ઘણી અગત્ય છે, કારણ કે તેમાં પાણી ભરાવાથી તે ફાયદાને બદલે ગેરફાયદો કરે છે. એ માટે જૅકેટના ડ્રેન પાઇપ સાથે સ્ટીમ ટ્રેપ જોડવામાં આવે છે, કે જેથી જેવું થોડું બી પાણી જૅકેટમાં જમાવ થાય કે તુરત ટ્રેપમાંથી નિકળી જાય કરે. જૅકેટમાં જમાવ થતું પાણી દેખાડવા માટે કેટલેક ઠેકાણે ગ્લાસ વૉટર ગેજ પણ મુકેલા જોવામાં આવે છે.

પ્રકરણ—૫.

બળતણ અને કમ્બસ્ટશન.

FUEL AND COMBUSTION.

બળતણ (Fuel)—ઑઇલરમાં બાળવાને લાયકનાં બળતણોમાં કોલસો અને લાકડાં મુખ્ય છે, જો કે ઘાસ, સરકત, તેલ, વગેરે ધણીક ચીજો ઑઇલરમાં બાળવામાં આવે છે, જે બાળવા માટે ઑઇલરની બટ્ટીમાં કેટલોક ફેરફાર કરવો પડે છે.

કોલસો (Coal)—જ્યારે વનસ્પતિ પદાર્થ જમીનમાં ધણો ઉડેા દટાઇને કાષ્ટક જમાનાઓ સુધી બિનાસ, સખ્ત દબાણ, અને જમીનની બિતરની ગરમીમાં સડ્યા કરે છે ત્યારે તેમાં ચોક્કસ રસાયણી ક્રિયાઓ અને ફેરફાર થવાથી તે કોલસાનુ રૂપ પકડે છે. કોલસો મુખ્ય ત્રણ તત્વોનો બનેલો છે —કારબન, હાઇડ્રોજન અને ઑક્સીજન. બધાં બળતણોમાં એ ત્રણ તત્વો મુખ્ય હોય છે વિલાયતી કોલસામાં કારબન ૭૦ થી ૮૦ ટકા હોય છે, પણ હિંદી કોલસામાં ૫૦ થી ૬૦ ટકા હોય છે. લાકડામાં કારબન ૪૦ થી ૫૦ ટકા હોય છે. ઑક્સીજનનુ પ્રમાણ કોલસામાં ૫ થી ૮ ટકા હોય છે, ત્યારે લાકડામાં તે ૩૦ થી ૪૦ ટકા હોય છે. એ ઉપરાંત કોલસામાં ગંધક, લોહકુ વગેરે પણ હોય છે.

કારબન (Carbon) એ ખનિજ પદાર્થ છે, જે સઘળા બળતણોમાં આગેવાન ભાગ રાખે છે. કોલસા માહેલી ગેસ બાળી નાખવાથી કારબન ઉત્પન્ન થાય છે બત્તીની મેશ અથવા કાજળ પણ કારબન છે, તેમજ કોલસામાંથી બનાવેલો કાક પણ કારબન છે કારબન ધગધગતો આતશ પેદા કરે છે, અને જેમ કારબન શુદ્ધ તેમ તે ગરમી પણ વધુ આપે છે

હાઇડ્રોજન (Hydrogen) એક જાતની ધણીજ હલકી ગેસ છે જે જ્યારે ઑક્સીજન સાથે મળે છે ત્યારે બડકો લપ્ સળગી ઉઠે છે. એ જ્યારે સળગે છે ત્યારે ધણીજ સખ્ત ગરમી પેદા કરે છે. ગંધક સાથે સબધમાં આવતાં પણ એ ગેસ સળગીને ફાટે છે.

ઑક્સીજન (Oxygen)—એ રંગ સ્વાદ કે વાસ વગરની પારદર્શક ગેસ છે, અને બળતા અથવા અંગારોના મુખ્ય ધોરાક છે.

એના વગર કોઇપણ બળતણ બળી શકે નહીં. હવામાં ઑક્સીજનનું તત્વ ધણુ બેળાયણું હોવાથી કોઇપણ ચીજને બાળવા માટે હવાની ધણી જરૂર છે. કોઇપણ ચીજ હવા વગરની બધિયાર જગામાં બળી શકતી નથી.

હવા (Air)—હવા એ જાતની ગેસની મુખ્યત્વે કરીને બનેલી હોય છે, ઑક્સીજન અને નાઇટ્રોજન ૧૦૦ ભાગ હવામાં ૨૩ ભાગ ઑક્સીજન અને ૭૭ ભાગ નાઇટ્રોજન (nitrogen) હોય છે હવા માટેલી ઑક્સીજન બળતણ માટેલા કારબન સાથે બેળાઇને બળે છે, પણ નાઇટ્રોજન બળતણના બળવામાં કશો ભાગ ભજવતી નથી. એક રતલ વિભાજીતી કોલસાને પૂરેપૂરો બાળી નાખવા માટે ૧૨ રતલ હવાની જરૂર છે એમ ગણતરી અને થીઅરીને આધારે જણાય છે, પરંતુ બાંધણીમાં કોલસો બાળતી વખતે એ કરતા ધણી વધારે હવા ભઠ્ઠીમાં દાખલ કરીએ તોજ કોલસો સારી રીતે બળે છે એવું માલમ પડયું છે. એ કારણ થકી દરેક રતલ કોલસા દીઠ આસરે ૧૮ રતલ હવા બાંધણીની ભઠ્ઠીમાં દાખલ કરવી જોઇએ, જોકે ધણુ ઠેકાણે લગભગ ૨૪ રતલ જેટલી હવા દાખલ કરવાનું તદ્દન સાધારણ છે જોઇએ તે કરતા ઓછી હવા દાખલ કરવાથી કોલસો પુરેપુરો બળતો નથી, અને જોઇએ તે કરતા વધારે હવા દાખલ કરવાથી ભઠ્ઠીની ટેમ્પરેચર જોઇએ તેટલી તેજ રહેતી નથી કુદરતી ડ્રાફ્ટ સાથે ૨૪ પાઉન્ડ અને મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ સાથ ૧૮ પાઉન્ડ હવા દાખલ કરી શકાય છે

ભઠ્ઠીની સંપૂર્ણતા (Efficiency of Furnace)
ભઠ્ઠીની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે ગમે તેટલી ઓછી કે ગમે તેટલી વધારે હવા આપીને એક રતલ કોલસો બાળીએ તો જે ગરમીનો જથ્થો પેદા થાય તેમા કશો ફરક પડશે નહીં. તેમજ એક માનીટમા કે એક કલાકમા એક રતલ કોલસો બાળીએ તોપણ ગરમીનો તે એકજ સરખો જથ્થો (quantity of heat) પેદા થવાનો પણ બન્ને દાખલામા જે ખાસ ફરક પડશે તે ગરમીનાં તેજ યાને ઇન્ટેન્સિટી (intensity) અથવા ટેમ્પરેચરમાં પડશે. થીઅરીની ગણતરીને આધારે એક રતલ કોલસો બાળવા માટે ૧૨ રતલ હવાની જરૂર પડવી જોઇએ, અને કોલસાની સ્પેસિફિક હીટ '૨૪ હોય છે, માટે દર એક રતલ દીઠ ૧૪૬૦૦ યુનીટ ગરમી ધરાવનારો વિભાજીતી સારી જાતનો કોલસો

બળતી વખતે $૧૪૬૦૦ - (૧૨+૧) \times ૨૪ = ૪૬૪૭$ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર ઉત્પન્ન થવી જોઈએ, પણ ચાલુ ઑઇલરની બટ્ટીમાં એટલી બધી ટેમ્પરેચર કદીથી ઉત્પન્ન થઈ શકતીજ નથી, કારણકે એક પાઉન્ડ કાલસા દીઠ ૧૨ પાઉન્ડને બદલે લગભગ દોઢડી કે બમણી હવા બટ્ટીમાં આપવામાં આવે છે, તેથી તેમજ બટ્ટીની આસપાસ ઓછી ટેમ્પરેચરનું પાણી હમેશાં લાગેલું રહે છે તેથી બટ્ટીની ટેમ્પરેચર ઘણામાં ઘણી ૨૬૦૦ ડીગ્રીથી વધારે રહેતી નથી.

ઑઇલરની બટ્ટીની ટેમ્પરેચર જાણવી ઘણી અમત્યની છે, કારણ કે તે ઉપરથી તેમજ ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ઉપરથી ઑઇલરની કામ કરવાની હાલત અને શક્તિનું તોલ કરવાને બની આવે છે જે ફરનેસ સારી રીતે બળતી હોય તો આગની ટેમ્પરેચર ૨૮૦૦ થી ૨૯૦૦ ડીગ્રી ફેરનહીટ જેટલી રહેવી જોઈએ. પણ જોઈએ તે કરતા વધારે હવા બટ્ટીમાં દાખલ કરવાથી તેની ટેમ્પરેચર ઘણી ઓછી થઈ જાય છે તેજ પ્રમાણે જ્યારે બટ્ટીની ટેમ્પરેચર પુરતી હોય ત્યારે ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ચીમનીનાં તળીઆમાં આશરે ૬૦૦ ડીગ્રી રહેવી જોઈએ. બટ્ટીમાં જેમ વધારે ટેમ્પરેચર રહે તેમ સાફ અને ચીમનીમાં જેમ ઓછી ટેમ્પરેચર હોય તેમ પણ સાફ, પરંતુ ઘણા ઓછા ટેમ્પરેચરની ગેસ ચીમનીમાં જવાથી ફ્લૂટ બરાબર ચાલતો નથી એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ જ્યાં ચીમનીના તળીઆમાં અથવા ઑઇલરની મેન ફ્લુમાં “ઇકોનોમાઇઝર” ગોઠવ્યું હોય, ત્યાં ગરમ ગેસ “ઇકોનોમાઇઝર”ના પાઇપોને લાગીને ઠંડી થવાથી ચીમનીમાં આથી પણ ઓછી ટેમ્પરેચર રહે છે, અને સારાં પ્રમાણની જે ચીમની હોય તો ફ્લૂટ ઉપર આગી અસર થતી નથી. ઑઇલરની બટ્ટીની અને ચીમનીની ટેમ્પરેચર સાધારણ થર્મોમીટરોથી માપી શકાતી નથી, માટે તે જાણવાને નીચલી રીત ઠીક પડશે.—

એક લોખંડની રીંગ આસરે ૧૫ થી ૨૦ રતલ સુધીના વજનની લેવી, અને તેનું વજન બરાબર નોંધી લખને તેને બટ્ટીમાં નાખવી, અને આસરે અરધો કલાક તેમાં રાખવી. ત્યાર પછી એક બાલદીમાં આસરે ૫૦ રતલ પાણી ભરી તેનું વજન પણ તોળીને નોંધી લેવું, અને તેમાં થેલી લોખંડની રીંગ એક સરખી બાલચોળ થયા પછી

ભટ્ટીમાંથી કઢાડીને એકદમ ડુબાડવી, અને તે વખતે તે પાણી જે ગરમ થશે તેની ટેમ્પરેચર એક થર્મોમીટરથી બરાબર તપાસી લેવી. પછી નીચે પ્રમાણે હિસાબ કરવો —

$$\text{ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર} = \frac{(T-t) \times W}{R \times .11} + T.$$

T = ગરમ થયેલા પાણીની ટેમ્પરેચર (રી ગ ડુબાડ્યા પછી).

t = ઠંડાં પાણીની ટેમ્પરેચર (રી ગ ડુબાડ્યા અગાઉ).

W = પાણીનું વજન રતલમાં.

R = લોખંડની રી ગનું વજન રતલમાં.

•૧૧ = લોખંડની સ્પેસિફિક હીટ.

દાખલો—૨૦ રતલ વજનની લોખંડની રી ગ ઑઇલરની ભટ્ટીમાં ખુબ લાલચોળ ગરમ કર્યા પછી, ૫૦ રતલ ૮૦ ડીગ્રીના ઠંડાં પાણીમા ડુબાડી, જેથી તે પાણી ૨૦૦ ડીગ્રી ગરમ થયું, ત્યારે ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર કેટલી ?

$$\text{ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર} = \frac{(200-80) \times 50}{20 \times .11} + 80 = 262.7 \text{ ડીગ્રી, જવાબ.}$$

ચીમનીની ટેમ્પરેચર જાણવા માટે બની શકતું હોય તો ચીમનીના તળીઆમા રહેતું બારણું ઉઘાડી તેમાં મજકુર લોખંડની રી ગ (અથવા ટુકડો) ઉપર પ્રમાણે મેલીને તે બારણું બંધ કરવું, અને તે લોખંડને તેમાં ધણે વખત સુધી તપવા દધને પછી બાહર કાઢાડી ઉપર લખ્યા મુજબ પાણીમા ડુબાડી હિસાબ કરવો લોખંડને બદલે જો બીડનો ટુકડો યા રી ગ હોય તો તેની સ્પેસિફિક હીટ ૧૩ લેવી, (જુઓ પાનુ — ૩)

બળતણનું બળવું (Combustion)—ત્યારે ધગધગતા અગાર ઉપર તાજે કાલસો નાખવામાં આવે છે ત્યારે તે બળતી વખતે નીચલા ત્રણ તબક્કામાંથી પસાર થાય છે —

૧. પેહલ્લા કાલસો જુગ્મધને તેમાંથી કેટલીક ગેસ અર્ક રૂપે ગળાઇને છૂટી પડે છે.

૨. તે ગેસને જો જોઇતી હવા મળે તો સળગીને બળે છે; નહીં તો તે બળ્યા વગર ચીમનીમાંથી બાહર નિકળી જાય છે.

૩. બાકી રહેલો કોલસો જે કોક કહેવાય છે તે બળીને તેની રાખ થઇ જાય છે.

કોલસામાંથી છુટી પડેલી ગેસને સળગાવીને બાળવા માટે પુરતી હવા આગની ઉપરથી આપવી જોઇએ, જે માટેજ ભટ્ટીના દરવાજામાં જળી રાખવામાં આવે છે, તથા કેટલાંક ઓઇલ-રેમાં સ્પ્રીટ બ્રીડજની ગોઠવણ રાખવામાં આવે છે, જેથી ભટ્ટીના પાછલા ભાગમાં થોડીક હવા દાખલ કરી નહીં સળગેલી ગેસને સળગાવવાને બની આવે. વળી ગેસને સળગાવવા માટે માત્ર હવાનીજ જરૂર છે એમ નથી, પરંતુ ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર પણ પુરતી તેજ હોવી જોઇએ એટલી ટેમ્પરેચરે ગમે તેટલી હવા આપવા છતાં ગેસ સળગતી નથી એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઇએ, કારણકે એટલી ટેમ્પરેચરે ગેસ અને હવામાંના ઑક્સીજનનો રસાયણી સંયોગ થતો નથી, તેથી ચીમનીમાંથી ગેસ ધણું કાળા અને ઘાડા ધુમાડા રૂપે બાહર નિકળી જાય છે, તથા ગેસ માટેલો નહીં બળેલો કારબન મેસ રૂપે ઓઇલરના ફ્લુઓમાં ચોટી ખેંસે છે.

ગેસ નિકળી ગયા પછી બાકી રહેલો કોક અથવા કારબન હવા માટેલી ઑક્સીજન સાથે મળીને બે જુદી જુદી જાતની ગેસ ઉત્પન્ન કરે છે. એ કોકને સળગાવવા માટે જે હવા જોઇએ છે તે ફાયરબારની નીચેથી આપવામાં આવે છે એ બે ગેસના નામ કારબોનીક ઑક્સાઇડ, અને કારબોનીક એસીડ છે.

કારબોનીક એસીડ ગેસ (Carbonic Acid Gas)—જ્યારે જોઇએ તેટલી પુરતી હવા ભટ્ટીમાં આપવામાં આવે, અને ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર પણ જોઇએ તેટલી પુરતી તેજ હોય કે જેથી બળતણના કારબન સાથે હવાના ઑક્સીજનનો રસાયણી મેળાપ બરાબર થઇ શકે, ત્યારે બળતણ પુરેપુરું બળેલું કહેવાય છે, અને તેમાંથી કારબોનીક એસીડ ગેસ નિકળે છે, જેમાં કારબન એક ભાગ અને ઑક્સીજન બે ભાગ હોવાથી ઇગ્રેજમાં તેને ટુ કમા CO_2 સીઓટુ કહેવામાં આવે છે એક પાઉન્ડ કોક અથવા શુદ્ધ કારબનને તેમાંથી કારબોનીક એસીડ ગેસ અથવા સીઓટુ નિકળે એવી રીતે સંપૂર્ણ બાળતા ૧૪૬૦૦ યુનિટ ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે, અને ૧૫ પાઉન્ડ

૨૧૨ ડીગ્રીના પાણીની હવાના પ્રેસરના બરાબરના પ્રેસરની સ્ટીમ કરી શકે છે એ ગેસ અગારમાંથી છુટી પડવા પછી પાછી સળગતી નથી, પણ જો કેાઇ બળતા અગાર ઉપર એ ગેસ ધુ કવામાં આવે તો અગારને જીભવી નાખે છે. એ ગેસને કાર્બોનીક ડાઇઑક્સાઇડ (Carbonic dioxide) પણ કહે છે. ફરનેસમા બળતણ સ પુર્ણ રીતે બળે તો તેમાંથી નિકળતી ગેસમાં સેકડે ૨૧ ટકા સીઓતુ રહેવી જોઇએ ચીમનીમા જતી ગેસમા જેમ સીઓતુનુ પ્રમાણ વધારે હોય, તેમ કમ્બસ્ટશન વધારે સ પુર્ણ કહેવાય છે. ધણાંક ઑઇલરોમા એ પ્રમાણે અપુર્ણ કમ્બસ્ટશનને લીધે સીઓતુનુ એ પ્રમાણ ઉતરીને છેક ૫ થી ૧૦ ટકા થઇ જાય છે, જેથી બળતણ ધણુ બળે છે

કાર્બોનીક ઑક્સાઇડ ગેસ (Carbonic Oxide Gas)—જ્યારે અગારને પુરતી હવા નહી મળવાથી તે ધુખરાય છે યાને ધુમાડો-ઉત્પન્ન કરે છે, અને જ્યારે ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર પણ પુરતી તેજ હોતી નથી ત્યારે તેમાંથી કાર્બોનીક ઑક્સાઇડ ગેસ નિકળે છે એમાં એક ભાગ કારબન અને એક ભાગ ઑક્સીજન હોવાથી ઇંગ્રેજીમા એને ટુ કમા CO સીઓ કહેવામા આવે છે એક પાઉન્ડ ક્રાક અથવા કારબનને તેમાંથી ફક્ત સીઓ નિકળે એવી રીતે બાળીએ તો માત્ર ૪૪૦૦ યુનીટ ગરમી ઉત્પન્ન થઇ શકે છે, અને માત્ર ૪૫ પાઉન્ડ ૨૧૨ ડીગ્રીના પાણીની ૨૧૨ ડીગ્રીની ટેમ્પરેચરની સ્ટીમ તે બનાવી શકે છે એ ગેસ પાછી સળગી શકે છે. ગેસ એનજીનના ગેસ પ્રોડ્યુસરમા એજ ગેસ બનાવી તેને એનજીનના સીલીન્ડરમા પાછી સળગાવી ધડાકા કરવામા આવે છે એ ગેસને કાર્બોનીક મોનોક્સાઇડ (Carbonic monoxide) પણ કહે છે

આગ બળતી વખતે થતી રસાયણી ક્રીયા ઉપર આવેલા વર્ણન ઉપરથી હવે ઝટ સમજમાં ઉતરશે. અગારની નીચેથી ફાયરબારની જાલીમાંથી જ્યારે હવા ભટ્ટીમા દાખલ થાય છે, ત્યારે ફાયરબારની ઉપરના સળગેલા કેાલસાના પેહલ્લાં પડમાંથી તે પસાર થઇ ઉપર ચઢતી વખતે તે હવા માહેલી ઑક્સીજન બળતણના કારબન સાથે સારી રીતે ભેળાઇને સીઓતુ ઉત્પન્ન કરે છે આ સીઓતુમાં ઑક્સીજનનો ભાગ વધારે છે, માટે તે અગારના સામટા પડમાંથી ઉપર ચઢતી વખતે પોતા માંહેલી કેટલીક ઑક્સીજન

અ ગારના ઉપલાં પડને આપી દઈ સીઓ બની જાય છે હવે જે બટ્ટીના દરવાજા માહેલી જાલી અથવા બ્રીજના પાછલા ભાગમાંથી બીજી થોડીક હવા બટ્ટીમાં અ ગારની ઉપર આપી હોય તો આ સીઓ પાછી સળગી ઉડીને બ્લુ રંગના ટુકાં બળતાં સાથે બળે છે, અને અતિશય ગરમી પેદા કરે છે, અને સીઓની સીઓતુ થઈ ચીમનીમાં જાય છે, પણ જે તેમ થતું નથી તો સીઓતુને બદલે સીઓ બળ્યા વગર ચીમનીમાં જાય છે, જેથી બળતણનો ધાણુ નિકળી જાય છે, અને પૂરકળ ગરમી ચીમનીમાંથી વ્યર્થ ઉડી જાય છે. ટુકમાં કહીએ તો ૧૪૬૦૦—૪૪૦૦=૧૦૨૦૦ યુનીટ ગરમી એક રતલ કોલસા દીઠ વ્યર્થ જાય છે માટે એક સ્ટીમ એનજીનીઅરનું કામ બાઇલરની બટ્ટીમાં કોલસામાંથી સીઓતુ ઉત્પન્ન થાય તેવી રીતે બાળવાનું છે, જ્યારે એક ગેસ એનજીનીઅરનું કામ ગેસ પ્રોડ્યુસરમાં કોલસામાંથી સીઓ ઉત્પન્ન થાય તેવી રીતે બાળવાનું છે ચીમનીમાં જતી ગેસમાં જેમ સીઓતુનું પ્રમાણ વધારે હોય તેમ ઓછી ગરમી વ્યર્થ જાય છે પણ જે ચીમનીમાં જતી ગેસમાં સીઓતુને બદલે સીઓ હોય તો બળતણનો ધાણુ નિકળી જાય છે.

સીઓતુ રીકૉર્ડર (CO₂ Recorder)—ચીમનીમાં જતી ગેસમાં સીઓતુ ગેસનું કેટલું પ્રમાણ છે તે પોતાની મેળે આગવાળાને દેખાયા કરે એવું ધણી ઉમદા કારીગીરી બરેલું યત્ર બનાવવામાં આવ્યું છે, જે ચાલુમાં તપાસ્યા કરવાથી હુશ્યાર આગવાળો પોતાના રૂમ્પરો અને ફાયર ડોરની જાલીની ગોઠવણ બરાબર રાખ્યા કરીને ચીમનીમાં જતી ગેસમાં સીઓતુનું પ્રમાણ જેમ અને તેમ ઉપરનું ઉપર રાખ્યા કરે છે, જેથી બળતણમાં ધણો અચાવ થઈ શકે છે બાઇલરની સાધારણ ફરનેસ કાઠ તદ્દન સંપૂર્ણ બનાવટની હોતી નથી કે જેથી તેમાંથી નિકળીને ચીમનીમાં જતી ગેસમાં સીઓતુનું પ્રમાણ ઉપર કહ્યું છે તેમ સેકડે ૨૧ ટકા રહે. ધણાક ચાલુ બાઇલરોમાં જતી ગેસની તપાસ કરતા એ પ્રમાણ ફક્ત ૫ થી ૧૦ ટકા દેખાયું છે, અને એવી જગ્યાએ સીઓતુ રીકૉર્ડર વાપરવાથી ચીમનીમાં જતી ગેસમાં સીઓતુનું પ્રમાણ ધણામાં ધણુ ૧૫ થી ૧૬ ટકા સુધીનું રાખી શકાયું છે, જેથી બળતણમાં ૧૦ થી ૨૦ ટકા સુધીનો અચાવ કરી શકાયો છે

કોલસાની મુખ્ય જાતો બે છે;—“એનથ્રેસાઇટ” (Anthracite) અને “બિટ્યુમિનસ” (Bituminous)

એનથ્રેસાઇટ કોલસો સખ પથરા જેવો આવે છે, તે વજનમાં ભારે હોય છે, અને ઠોકવામાં આવે તો ધાતુના જેવો અવાજ આપે છે એ એટલો સખ્ત અને સફા હોય છે કે એનો ટુકડો હાથમાં લેવાથી હાથ કાળા થતા નથી એ જાતનો કોલસો જલદી બળતો નથી, અને જ્યારે બળે છે ત્યારે ઘણી સખ્ત ગરમી ઉત્પન્ન કરવા સાથે તેમાંથી ધુમાડો નિકળતો નથી. એ કોલસો બાળવાને માટે ચુહલાનો એરીઆ મોટો હોવો જોઈએ એ ભટ્ટીમાં ઘણું લાખે લાખે વખતે પણ હર વખતે મોટા જથામાં નાખવામાં આવે છે. ફાયરબાર ઉપર એની આગ પાતળી અને એકસરખી રહેવી જોઈએ અને એને ચીમનીનો ડ્રાફ્ટ વધારે પ્રમાણમાં જોઈએ છે એક વાર ભટ્ટીમાં નાખવા પછી એને સીક મારી વાર વાર હલાવવો નહીં એ કોલસો જ્યારે બળે છે ત્યારે ફાટીને નાના નાના ટુકડા થઈ જાય છે, જે વાર વાર બળ્યા વગર ફાયરબારમાંથી નીચે પડી જાય છે વળી એ કોલસો બાળવાથી ફાયરબારો બળી જાય છે

કાર્બીફ નામના વિલાયતના પ્રગણામાંથી આવતો કોલસો અઘો એનથ્રેસાઇટ હોય છે, એટલે એ એનથ્રેસાઇટને થોડો ધણો મળતો આવે છે

ડેવીડસન વેસ્ટ હાર્ટલી વગેરે જાતનો વિલાયતી કોલસો બિટ્યુમિનસ જાતનો હોય છે.

ન્યુકૅસ્ટલ કોલ (Newcastle Coal) નું બલતુ મોટું થાય છે, તે જલદી બળે છે અને વેલ્શ કોલ (Welsh Coal) કરતા વધારે ધુમાડો કરે છે. વેલ્શ કોલ કરતા ન્યુકૅસ્ટલ કોલ માટે ફાયર ટ્રેટનો એરીઆ નાનો રાખવો જોઈએ, પણ વેલ્શ કોલ માટે ફાયરબાર વચ્ચેની જગા ન્યુકૅસ્ટલ કોલ માટે જોઈતી જગા કરતા વધુ રાખવી પડે છે. વેલ્શ કોલ ધણો થોડો ધુમાડો કરે છે

કોલસાનું વજન સરાસરી દર એક ક્યુબીક ફુટ દીઠ ૫૦ પાઉન્ડ લેવામાં આવે છે દર તન કોલસા દીઠ ૪૫ ક્યુબીક ફીટ મળવામાં આવે છે.

કોકનું વજન દરએક ક્યુબીક ફુટે ૩૦ પાઉન્ડ ગણવામાં આવે છે.

બિટ્યુમિનસ કોલસો ખાખા કાળા રંગનો અને નરમ હોય છે, તે જલદીથી સળગે છે અને ટુકડા બળતાં સાથે સાધારણ ડ્રાફ્ટ વડે ધણો સારી રીતે બળે છે એનો ધુમાડો ઝાઝો થાય છે, અને જો કે એની ફાયરબાર ઉપર બગડ બાઝતી નથી, તો પણ એ પિગળીને એક ગટ્ટા જેવો થઈ જવાથી ફાયરબારની નીચેથી દાખલ થતી હવા બંધ કરી નાખે છે, તેથી ધુમાડો વધારે થાય છે, માટે એને વારંવાર સીક વડે હલાવીને છૂટા પાડવો જોઈએ. “બિટ્યુમન” એટલે નખતેલ અથવા શિલાજીત, જે એક જલદીથી સળગી ઉઠે એવો પદાર્થ છે.

સ્ટીમ બોઇલર માટે બિટ્યુમિનસ જાતનો કોલસો ધણો ઉત્તમ છે કારણકે શિવાય વિલાયતથી આવતો લગભગ દરેક જાતનો કોલસો બિટ્યુમિનસ હોય છે, અને જો સલાળથી આગ મારવામાં આવે તથા ટ્રાફ્ટ બરાબર રાખ્યો હોય તો એમાંથી ધણો ધુમાડો થતો નથી ધણે ઠેકાણે સખ અને નરમ એ બે જાતના કોલસા બેળમેળ કરીને બાળે છે, જેથી સારો ફાયદો થતો કહેવામાં આવે છે.

રોશની માટેની “કોલગેસ” (Coal Gas) બિટ્યુ-મિનસ કોલસામાંથી ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે, જ્યારે જ્યાં રોશની નહીં પણ સખ ગરમીની જરૂર હોય ત્યાં એનથ્રેસાઇટ માટેથી ઉત્પન્ન થતી ગેસ વાપરવામાં આવે છે (જેમકે ગેસ એનજીનમાં)

બિટ્યુમિનસ કોલસો બાળવા માટે ફાયરબાર અને ભટ્ટીના મથાળા અથવા “કાઉન” વચ્ચે વધારે જગા રાખવી જોઈએ છે, જ્યારે એનથ્રેસાઇટ માટે એ જગા ઓછી જોઈએ છે.

કોલસાનો ભુકો તેજ જાતના કોલસાના સારા પ્રમાણના (એટલે આસરે ૨ થી ૩ ઇંચ જાડા) ટુકડા કરતાં સેકડે ૨૦ થી ૩૦ ટકા જેટલી ઓછી ગરમી ઉત્પન્ન કરે છે, પણ સખ જાતનો કોલસો મોટા કરતાં નાના ટુકડામાં સારી રીતે બળે છે. ભુકો બાળવા માટે ચીમની ડ્રાફ્ટ વધુ જોઈએ છે, નહીં તો ફાસ્ટ ડ્રાફ્ટ જોઈએ છે.

બળતું પોકળ પડારોકા આકારતુ હોય છે, જેની સધળી ગરમી તેની ટાંચમાં સમાયલી હોય છે. બળતાની ગેસ કરતાં ખુદ બળતામાં વધારે ગરમી સમાયેલી હોય છે જેમ જેમ બળતાની ગરમી વધતી જાય છે, તેમ તેમ તેની ઉચ્ચાઈ ઘટતી જાય છે, અને તેનો રંગ સફેદ થતો જાય છે. બળતાને બળવા માટે જેમ મોકળાશવાળી જગા વધુ હોય તેમ તેની ગરમી આપવાની શક્તિ પણ વધે છે. બળતાના રંગ ઉપરથી તેની ટેમ્પરેચરનો આસરો જાણી શકાય છે, જેમકે ઝાખા રાતા રંગની ૧૦૦૦°, લાલ લોહી જેવા રંગની ૧૫૦૦°, નારંગીઆની ૨૦૦૦° અને સફેદની ૨૫૦૦° ડીગ્રી ટેમ્પરેચર હોય છે.

કોલસાની રાખ અતિશય ગરમીને લીધે બળાને જ્યારે જમી જાય છે ત્યારે તેની જગડ (Clinker) થાય છે. સારા વિલાયતી નરમ કોલસાની સેકડે ૪ થી ૧૦ ટકા રાખ થાય છે સખ્ત જાતના કોલસાની રાખ એથી સહેજ વધુ થાય છે નાના લાગેલા બારીક ટુકડામાથી સેકડે ૨૦ ટકા ઉપર રાખ થાય છે, માટે એટલી બધી રાખ ઉત્પન્ન કરનારો કોલસો બાળવો ફાયદા ભરેલો નથી પ્રથમ કીમતમા એ કદાચ સઠનો માલમ પડે પરંતુ એની ગરમી આપવાની ઓછી શક્તિ, રાખનો જથ્થો, અને તે રાખને કઢાડી નાખવાની મજૂરી તથા અગવડ ધ્યાનમા લેતા પાછળથી એ મોઢો પડે છે વળી રાખ હમેશા ધણીજ ગરમ હોય છે, માટે બળતણુ માણેલી ધણીક ગરમી ગરમ રાખ મારફતે વ્યર્થ જાય છે. એજ વાઘો ધણી જગડ કરનારા કોલસાને પણ લાગુ પડી શકે છે જગડ કઢાડવા માટે ભટ્ટીના બારણા લાખો વખત સુધી ઉઘાડા રાખવા પડે છે, જેથી બાંધલરની પ્લેટને ઠડી હવા લાગવાથી ધણુ નુકસાન થવા ઉપરાંત સ્ટીમ પ્રેસર ધણો ઉતરી જાય છે, જે પાછો ચઢડતા ધણો વખત લાગે છે.

બંગાલ કોલની રાખ આસરે ૧૨ થી ૧૪ ટકા થાય છે.

ચારકોલ અથવા લાકડાંના કોલસાની રાખ સેકડે ૩ ટકા થાય છે.

કોલસાની ગરમી ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિનો મૂખ્ય આધાર તે કોલસામા સમાયેલાં કારબન નામના તત્વના જથ્થા ઉપર છે. સર્વથી સરસ જાતનો કોલસો અથવા શુદ્ધ કારબન

દર એક રતલે ૧૪૫૦૦ યુનીટ ગરમી ઉત્પન્ન કરી શકે છે, માટે જો કોઈ જાતના કોલસામાં ૯૦ ટકા કારબન હોય તો તે દર રતલે $૧૪૫૦૦ \times ૯૦ = ૧૩૦૫૦$ હીટ યુનીટ ઉત્પન્ન કરી શકે છે. જુદી જુદી જાતના કોલસામાં નીચે આપેલાં પ્રમાણમાં કારબન સમાવેલું હોય છે —

એન્થ્રેસાઈટ	૯૧ ટકા	બ ગાલ	૭૦ ટકા.
ન્યુકાસ્ટલ	૭૮ „	દક્ષિણ હિંદુસ્તાન	૬૪ „
ધર્મિલશ	૮૦ „	ઉત્તર હિંદુસ્તાન	૫૭ „

કોલસાનો ઇવૉપોરેટીવ પાવર (Evaporative power)— ઇવૉપોરેટીવ પાવર એટલે પાણી બાષ્પીભવનની શક્તિ કોઈ જાતના એક રતલ કોલસા કેટલા રતલ પાણીને બાષ્પીભવન કરી શકશે, તે જાણવું. ધણુ અત્યંતુ છે, કારણ કે એ ઉપરથી કોલસાની જુદી જુદી જાતના વચ્ચે સરખામણી કરવાને બની આવે છે એ શોધી કહાડવા માટે તે કોલસામાં કેટલા ટકા કારબન સમાવેલું છે તે જાણવું જોઈએ. તે જાણવા પછી એક રતલ કોલસા માટેથી કેટલા યુનીટ ગરમી ઉત્પન્ન થઈ શકશે તે ઉપર મુજબ શોધી કહાડીને જે આવે તેને ૯૬૬ એ લાગવા જેમકે એક જાતના કોલસામાં જો ૯૦ ટકા કારબન હોય તો $૧૪૫૦૦ \times ૯૦ = ૧૩૦૫૦$ યુનીટ ગરમી તે કોલસામાંથી દર રતલે મળશે અને $૧૩૦૫૦ - ૯૬૬ = ૧૩ ૫$ રતલ પાણી દરએક રતલ કોલસા દીઠ બાષ્પીભવન થશે માટે તે કોલસાનો ઇવૉપોરેટીવ પાવર ૧૩ ૫ પાઉન્ડ થયો. ૯૬૬ નો આકડો સ્ટીમની લેટટ હીટ છે જે વિષે આગળ સમજાવવામાં આવ્યું છે.

ઉપર પ્રમાણે હિસાબ કરીને ગણતરી કરતાં અમુક જાતના કોલસાની ગરમી આપવાની શક્તિ જેટલી માલમ પડે છે તેટલી શક્તિ પુરેપુરી બાષ્પીભવન ઉત્પન્ન કરી શકાતી નથી, કારણ કે ગરમીનો કેટલોક ભાગ રેડિએશન, કન્ડક્શન વગેરેને લીધે ઉડી જવા ઉપરાંત ચીમનીમાં ફ્રાક્ટ પેદા કરવા માટે ધણીક ગરમ હવાને ચીમનીમાં પસાર કરવાની ધણી જરૂર પડે છે સમજો કે લટ્ટીમાં ૩૦૦૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર હોય તો એ સધળી ગરમી બાષ્પીભવનમાં પાણી ગરમ કરવા અથવા કહો કે સ્ટીમ બનાવવા માટે વપરાઈ

જમને તદ્દન ૦ ડીગ્રીની ગેસ અથવા વાયુ કાંઈ ચીમનીમાં જતી નથી, પણ આશરે ૫૦૦ થી ૬૦૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરવાળી ગેસ ચીમનીમાં જાય છે, જેથી એટલી ગરમી નકામી જતી સમજવી. એ પ્રમાણે ગણતરી કરતાં એક રતલ કોલસાની જેટલી હીટ યુનીટ ગરમી પેદા કરવાની શક્તિ આવે તેમાથી માત્ર ૭૦ થી ૮૦ ટકાજ ગરમી બાષ્પરમાં કામે લાગે છે

કોક (Coke)—કોલસાને થોડોક ઉપર ઉપરથી બાળીને—કહો કે બુજીને—તે માણેલી કેટલીક ગેસ ઊડી નાખવામા આવે છે, જેથી તેમા ધણોખરો કારબન, થોડો ગ ધક, અને સલ્ફર રાખ રહી જાય છે, જેને કોક કહે છે. કોક બાળવાથી રાખ ધણી થોડી થાય છે એક ભાગ કોલસામાથી ૩ ભાગ કોક બની શકે છે. એ બાળવાથી ધુમાડો થતો નથી, જેથી એમા સમાએલી ધણી ગરમી ભટ્ટીના મથાળાને મળી શકે છે સારા ગેસકોકમાથી દર રતલે ૧૦૧૦૦ થી ૧૧૧૦૦ યુનીટ ગરમી મળી શકે છે, તે દર રતલે ૧૦ ૫ થી ૧૧.૫ રતલ પાણી બાળીને સ્ટીમ બનાવી શકે છે, અને તેમાથી ૮ થી ૧૨ ટકા જીગડ અને રાખ થાય છે કોક બાળવા માટે ફાયરગ્રેટ અથવા ચુલો મોટો અને મોકળાશવાળો જોઈએ, અને ગ્રેટ એરીઆ અથવા ચુલાના એરીઆનુ પ્રમાણ એવી રીતે રાખવું કે તે એરીઆના દરએક ચોરસફુટ ઉપર દર કલાકે ૮ રતલજ કોક બળી શકે. કોક બાળવા માટે સખ્ત ડ્રાફ્ટની અગત્ય પડે છે, અને જેમ જેમ કોક બળતો જાય છે, તેમ તેમ ડમ્પરો ઉધારીને ડ્રાફ્ટ વધારતા જવું પડે છે કોક બાળવા માટે ફાયર બાર બીડને બદલે લોખંડના બનાવવાની ભલામણ કરવામા આવે છે

લાકડાંનો કોલસો અથવા ચારકોલ (Charcoal)
લાકડાંને એક ખાડામા નાખીને ત્યા ધીમે ધીમે પજરાવીને બનાવવામા આવે છે એ માટે લાકડાંને પેહેલા આસરે ૪૦૦ ડીગ્રી સુધીની ગરમી લાખો વખત સુધી આપીને પજરાવવા, અને પછી ધીમે ધીમે ગરમી વધારીને ૭૦૦ સુધી કરી આગ બુજવી નાખવી, જેથી કાળો, ખરડ અને મજબુત કોલસો મળશે એ જવારે બળે છે ત્યારે ધુમાડો થતો નથી ખેર અને આવળ જેવા સખ્ત જાતના લાકડાંમાથી સારી જાતનો કોલસો બનાવી શકાય છે જેમ લાકડાંને વધુ ગરમી આપીને કોલસો બનાવવામા આવે

છે તેમ કોલસો સારો ઉતરે છે. ૭૦૦ ડીગ્રી ગરમી આપી બનાવેલા કોલસામાં સેકડે ૭૭ ટકા કારબન હોય છે, પણ ધણી ગરમી આપીને લાકડાનો કોલસો બનાવવા જતા લાકડાં બળીને રાખ થઈ જવાનો ધણો સભવ રહે છે, માટે ધણી સલામતી એ કામ કરવાની જરૂર છે ધણી ગરમી આપી બનાવેલા કોલસો જનમા સારો ઉતરે છે, પણ વજનમા કમી ઉતરે છે જેમકે ૭૦૦ ડીગ્રીએ કોલસો બનાવતા લાકડામાંથી સેકડે ૨૮ ટકા, ૨૦૦૦ ડીગ્રીએ ૧૯ ટકા, અને ૨૮૦૦ ડીગ્રીએ માત્ર ૧૬ ટકા કોલસો વજનમા ઉતરે છે ચારકોલ સેકડે ૧૦ ટકા પાણી ચુલી લેવા છતાં બાહ્યથી સુકો દેખાય છે !

લાકડાં--આપણા દેશમા બૉમ્બેમા બળતણ માટે આવળ અને ખેરનાં લાકડા મુખ્ય વપરાય છે, જે કે ધણેક ઠેકાણે એ ઉપરાત સાગ, આમો, આમલી, અજન વગેરે બીજા જાતો પણ વપરાય છે લીલા લાકડામા સુમારે ૩૦ થી ૪૦ ટકા બિનાસ રહે છે, જે ૮—૯ મહીના તડકે સુકાયા પછી જ્યારે ઉડી જાય છે, ત્યારે લાકડાના વજનમા એટલી ઘટ પડે છે લાકડામા જેમ બિનાસ વધુ રહે છે તેમ તેની ગરમી આપવાની શક્તિ ઓછી રહે છે આવળ અને ખેરના લીલા લાકડા ઉપર ધણે ઠેકાણે એક વરસે સેકડે ૩૩ ટકાની સરાસરી ઘટ ગણવામાં આવે છે બૉમ્બેમા માટેના લાકડા નાના જાલ વગરના અને ૩ થી ૬ ઇંચ સુધીના જડા જેમજે, તેમજ ૨ થી ૨ ૫ ફીટ લાંબા જેમજે જેમ લાકડું ફાડવામા સહેલ અને વજનમા ભારે તેમ તેની ગરમી આપવાની શક્તિ વધુ હોય છે તદ્દન સુકા લાકડામાં આસરે ૫૦ ટકા કારબન હોય છે, માટે $૧૪૫૦૦ \times ૫૦ = ૭૨૫૦$ યુનીટ ગરમી એક રતલ લાકડાંમાંથી મળી શકે છે, જે $૭૨૫૦ - ૯૬૬ = ૭૫$ રતલ પાણીની સ્ટીમ કરી શકે જે એક ટન બાષ્પ ત્રિવાયની કોલસો ૨ થી ૨ ૨૫ ટન સુકા આવળ યા ખેરના લાકડાની બરાબર છે લાકડા બાળવા માટે કોલસા બાળવાના ફાયરગ્રેટ કરતાં વધુ મોટો ફાયરગ્રેટ જેમજે તેમજ ભટ્ટીની સામટી જગા હું વધારે જેમજે, એટલે લાકડા માટે ફાયરગ્રેટની સપાટી વધારે જેમજે, તે ઉપરાત ફાયર બાર અને ભટ્ટીને મથાળેની પ્લેટ (Crown) વચ્ચે પણ વધારે જગા જેમજે. બીજા બોલોમાં બોલીએ તો લાકડાં માટે ફાયરબારની

લખાઈ વધારીને બીજને થોડાક પાછળ હટાવવો, તેમજ ફાયર ગ્રેટ ફરનેસટયુઅમા સહેજ નીચે ઉતારવો બાંધલર માટે બાવળ અને ખેરના લાકડા ધણું ઉત્તમ છે મધ્ય હિંદુસ્તાન અને બીજી તરફથી આવતું જગલી સાગ નામનું લાકડું પણ બાંધલર માટે ધણું સારું છે કેમકે તેમાં કાષ્ટક તેલ સમાએલું હોવાથી તેની ગરમી આપવાની શક્તિ ધણી હોય છે સાધારણ સુક્ષ્મ લાકડાંમાં ૪૦ ટકા કારબન હોય છે

હિંદી કોલસો (Indian Coal)—હિંદુસ્તાનમાં કોલસાની ખાણોનો ઉધ્યોગ ધણો વધી જવાથી હાલ લગભગ દરેક કારખાનામાં એજ કોલસો વપરાય છે વરોરાની ખાણમાંથી આવતો કોલસો હલકી જાતનો અને ચળકાટ વગરનો હોય છે, જેમાં રાખ પુષ્કળ થાય છે તેથી ચઢતો મોપાની (ગાદરવારા) ખાણનો કોલસો આવે છે, જેમાં થોડો ચળકાટ અને ડામરવાળો પદાર્થ દેખાય છે ઉમારિઆની ખાણનો કોલસો એથી વધારે સારો હોય છે, તોપણ બગાળ કોલ જે બગાળ ધલાકામાંથી મોટા જથ્થામાં આવે છે, તે જો કે તદ્દન વિલાયતી કોલસા જેવો તો નહીં તોપણ કીમત વગેરેમાં વિલાયતી કોલસાની ધણી હરીફાઈ કરે તેવો છે, અને જાતમાં વિલાયતી કરતા થોડોજ હલકો છે એ કોલસાની રાખ તથા લોખંડી જગડ ધણી થાય છે, અને વિલાયતી કોલસા કરતા લગભગ સવાગણો વધારે બળે છે એ કોલસો બાંધલરમાં સારી રીતે બાળવા માટે ચીમની ડ્રાફ્ટ ડું છંદ્ર થી ૧ છંદ્ર સુધી રાખવો જોઈએ, અને એનજીનના ૬ થી ૭ છંદ્ર-ડીકેટ હોર્સ પાવર દીઠ બાંધલરની ફરનેસમાં એક સ્કવેર ફુટ ફાયર ગ્રેટ રાખવો જોઈએ

બંગાલ કોલની જુદી જુદી જાતો—બંગાલ ધલાકામાં મુખ્ય કરીને કારહરબારી (ગીરીદી), રાનીગજ, જેહરીઆ અને કરનપુરા ખાતે કોલસાની મોટી ખાણો છે, જે ખાણોનો કોલસો આજ કાલ આખા હિન્દુસ્તાનમાં વપરાય છે સારી જાતનો બંગાલ કોલ વિલાયતી વેદશ કોલ કરતાં સેકડે ૧૭ થી ૨૦ ટકા ઉતરતો ગણવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે એક ભાગ વેદશ અને બે ભાગ બંગાલ કોલ ભેળાને બાળે છે. વિલાયતી કોલસા માટે જોઈતા ફાયરગ્રેટના એરીઆ કરતા સેકડે ૧૫ ટકા વધુ એરીઆ બંગાલ

કાલ માટે જોઈએ છે. હિંદી કાલસાની અને મુખ્ય કરીને બગાલ કાલસાની એક મોટી ખામી એ છે કે તે હમેશાં એકસરખી જાતનો આવતો નથી— એટલે એકજ ખાણમાંથી અને એક ચોક્કસ ઉગાધએથી જોદી કહાડેલા કાલસાની જાતમાં ધણો ફરક જોવામાં આવે છે માટે હમેશા એકજ ખાણમાંથી મગાવવામાં આવતા કાલસાની જાત એવી રીતે હેરફેર આવવાથી વારવાર ફર્યાદ અને વાધા ઉઠે છે. બગાલ કાલ ધણોખરો બિયુમિનસ જાતનો હોય છે.

કારહરખારી અથવા ગીરીદીહ કાલ સારી જાતનો હોય છે. એમાં ૬૭ ટકા કારબન અને ૫ થી ૧૦ ટકા રાખ હોય છે એ સારો સ્ટીમ કાલ કહેવાય છે

રાનીગંજ-ખરાકર કાલમાં ૫૦ થી ૬૦ ટકા કારબન અને ૧૦ ટકા રાખ હોય છે ગીરીદીહકાલ કરતા એ સહેજ ઉતરતી જાતનો છે એ જલ્દલાના સેન્કતોરીઆ, દેશરધર અને સીબપોર તરફથી આવતો કાલસો જાણીતો છે, તેમાં ખાસ કરી દેશરધરનો કાલસો વખણાયલો છે

જેહરીઆ કાલ હિન્દુસ્તાનમાં સારા સ્ટીમ કાલ તરીકે ધણો જાણીતો છે મુખ્ય કરીને એ કાલસો રાનીગંજ અને ખરાકર કાલને મળતોજ છે, જે કે જેહરીઆની કોષક જાત ગીરીદીહને પણ મળતી આવે છે એમાં આસરે ૬૦ ટકા કારબન અને ૧૦ થી ૧૫ ટકા રાખ હોય છે

કરનપુરા કાલ સારી જાતનો બગાલ કાલ છે, પણ એ ખાણ પાહડોની વચ્ચે આવેલી હોવાથી એ કાલ ઝાઝો આવતો નથી

દારજીલીંગ કાલ—નેપાલની સરહદ તરફ રક્તી નદી આગળ કાલસાની ખાણ છે, પણ ત્યાંનો કાલસો નાના નાના કકડાનો હોય છે, અને એનથ્રેસાઇટ જાતનો હોય છે. હિન્દુસ્તાનમાં વિલાયતી વેલ્થ કાલની બરાબરનો કાલસો જે કોષ નિકળતો હોય તો આ છે, કારણ કે એમાં સેકડે ૮૦ ટકા કારબન હોય છે. લીસુ અને રમથી નદી વચ્ચે એક કાલસાની ખાણ છે, જેના કાલસામાં ૬૧ ટકા કારબન અને આસરે ૧૨ ટકા રાખ હોય છે.

મોહપાની કોલ—મોહપાની કોલની ખાણ જળપોરની પાસે મધ્યપ્રાંતમાં આવેલી છે. એમાં ૫૦ થી ૬૦ ટકા કારબન અને ૧૦ થી ૧૨ ટકા રાખ હોય છે બગાલ કોલ કરતાં એ કોલસો હલકી જતનો છે.

વરોરા કોલની ખાણ મધ્ય પ્રાંતમાં નાગપુરની પાસે વરધા જિલ્લામાં આવેલી છે એ કોલસો મોહપાની કોલસા કરતાં પણ ઉતરની જતનો છે એમાં આસરે ૪૦ ટકા કારબન અને ૧૫ થી ૨૦ ટકા રાખ હોય છે.

ઉમારીઆ કોલની ખાણ મધ્ય હિન્દુસ્તાનમાં આવેલી છે એમાં ૪૫ થી ૫૫ ટકા કારબન અને ૧૫ થી ૨૫ ટકા રાખ હોય છે

સીંગારેની કોલ નીઝામના ખલાકામાંથી આવે છે એમાં કારબન ૪૫ થી ૫૦ ટકા હોય છે અને રાખ ૮ થી ૯ ટકા હોય છે, પણ બીજા હીન્દી કોલસા કરતાં એમાં સળગી ઉઠે તેવા બીજા (volatile) પદાર્થો વધારે (આસરે ૫૦ ટકા) હોવાથી એ સ્ટીમ કોલ તરીકે સારો કહેવાય છે

રાજપુતાના કોલ—રાજપુતાનામાં બીકાનેર જિલ્લામાં પલાનાગામ પાસે એક કોલસાની ખાણ છે, ત્યાંનો કોલસો લીગનાઇટ (lignite) જતનો હોય છે, એટલે નહીં કોલસામાં કે નહીં લાકડામાં એવી જતનો કાચો અને હલકી જતનો કોલસો હોય છે

બલુચીસ્તાન કોલ—મોલનપાસની ખાણમાં ખોત્ત અને મયમાં કોલસાની ખાણો છે ખોસ્તનો કોલસો બિલ્કુમિનસ જતનો ઠીક હોય છે પણ એમાં ગંધક ઘણી હોય છે એમાં કારબન ૪૦ થી ૫૦ ટકા અને રાખ ૫ થી ૧૦ ટકા હોય છે, પણ એની ગરમી પદા કરવાની શક્તિ ઘણી વધારે હોય છે મયનો કોલસો ખોસ્તના કોલસાને મળતો આવે છે

પંજાબ કોલ—પંજાબમાં ખેવરાની નીમકની ખાણની પાસે ડનડોત નામની જગાએ કોલસાની ખાણ છે. એમાં આસરે ૪૦ ટકા કારબન અને ૧૦ થી ૧૫ ટકા રાખ હોય છે એ કોલસો બગાલ

કોલ કરતાં ઘણી હલકી જાતનો હોય છે, અને એમાં ગંધકનું પ્રમાણ વધારે હોય છે.

આસામ કોલ—એ કોલસો અગાલ કોલની બરાબરનો અથવા તેથી પણ સહેજ ચઢિઆતા પ્રકારનો હોય છે, અને સારો સ્ટીમ કોલ કહેવાય છે. એમાં કારબન આસરે ૫૦ ટકા અને રાખ ફક્ત ૨ થી પાંચ ટકા હોય છે. માકમ અને ચેરાપુનજીની ખાણોનો કોલસો ખાસ વખણાય છે.

બરમા કોલ—એ કોલસાની રાખ થોડી થાય છે, પણ અગાલ કોલસા કરતાં એ કોલસો જાતમાં ઉતરતો છે એમાં કારબન આસરે ૪૦ ટકા હોય છે.

હિન્દી કોલસા સાથે વિલાયતી કોલસાની સરખામણી કરતી વખતે વિલાયતી કોલસા માટે નિચલા આકાડ લેવા (એવરેજ) —

એન્થ્રેસાઇટમાં કારબન ૯૧ ટકા, રાખ ૧૩, સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થ ૭, ગંધક ૧૩.

વેલ્શ કોલમાં કારબન ૮૬ ટકા, રાખ ૩, સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થ ૯, ગંધક ૧૩.

ન્યુકૅસ્ટલ કોલમાં કારબન ૮૩ ટકા, રાખ ૪, સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થ ૧૨, ગંધક ૩.

કોઠા—૬. હિન્દી કોલસાનું રસાયણી પૃથક્કરણ.

ખાણના નામ	જિલ્લો	ઈવ પાર્સ-ટોવ પાર્સ વર પાર્સ-ડ	કારબન ટકા	રાખ ટકા	સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થ ટકા	ગંધક ટકા	ટીકા
કારહરખારી	ગીરીદી	૧૨ ૬	૬૨	૯	૨૮	૫	આખો કાળો લગભર સખ્ત
ગીરીદીહ	"	૧૩ ૩	૬૧	૧૦	૨૯	૫	સાફ, ચલકતો, નરમ
કુલદીહ	"	૧૨ ૩	૬૪	૧૨	૨૭	૧૫	આખો કાળો, સાફ, સખ્ત
ચઠાખાદ	જેહરીયા	૧૨ ૭	૬૨	૧૨	૨૬	૮	ચલકતો, સાફ, નરમ
મોલકરા	"	૧૨ ૪	૫૯	૧૪	૨૭	૯	ચલકતો, ધુળથી ભરેલો, નરમ
ચોઈદુડી	"	૧૨ ૬	૬૧	૧૨	૨૭	૮	સાફ, ચલકતો, નરમ
કમ્પાગ	"	૧૨ ૪	૬૩	૯	૨૭	૬	સાફ, ગોળ કકડા, મીસાનો રંગ

કોઠો—૬. (ચાલુ). હિન્દી કોલસાનું રસાયણી પૃથકરણ.

ખાણુ નામ	જાલલા	ઇવિપોર- ટીવ પા- વર પાઉન્ડ	કાર- ખન ટકા	રાખ ટકા	સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થ ટકા	ગ ધક ટકા	ટીકા
જેહરીઆ રાજેરા	જેહરીઆ ડાલતન ગ જ	૧૦ ૭ ૧૦ ૪	૫૬ ૬૨	૧૭ ૧૪	૨૬ ૨૩	૯ ૯	ચલકતો, કડક, સખત ડામર જેવા ચલકતો, લગાર સખત, સફેદ દાઘવાળો
કુમારકુલી રાનીમ જ	રાનીમ જ	૧૨ ૨ ૧૦ ૪	૫૨ ૫૦	૧૪ ૧૧	૪૪ ૩૯	૫ ૧૫	ઝાખો ને ચલકતો ભેળ સાફ, ઝાખો, ચળકતા દાઘ
મધુનાથચક	"	૧૦ ૯ ૧૧ ૧	૪૫ ૫૪	૧૫ ૧૮	૪૦ ૨૮	૬ ૬	ધુળ ભરેલો ઝાખો ને ચળકતો ભેળ ધણો સખત ઝાખો કાળો
ખરાકર	"	૧૧ ૭ ૧૧ ૭	૫૫ ૫૫	૧૯ ૧૯	૨૬ ૨૬	૫ ૮	ઝાખો, ચલકતા દાઘવાળો ઝાખો અને ચલકતો ભેળ
પેતાના	"	૧૨ ૮ ૧૧ ૮	૫૮ ૬૧	૧૧ ૧૩	૩૫ ૨૭	૮ ૯	ધણો ચીવટ, ઝાખો કાળો લગાર સખત ચલકતો
લોયાબાદ	"	૧૨ ૩ ૧૨ ૫	૫૦ ૫૮	૯ ૯	૪૧ ૩૩	૫ ૫	ઝાખો ને ચલકતો ભેળ સખત સાફ, ઝાખો
મોડીપોર	"	૧૦ ૯ ૧૨ ૬	૪૨ ૫૧	૧૫ ૧૧	૪૩ ૩૮	૩ ૮	નરમ, ઝાખો ને ચલકતો ભેળ નરમ, ઝાખો ને ચલકતો ભેળ
લીઆકડી નીમચા	"	૧૨ ૧ ૧૩ ૧	૪૮ ૫૨	૧૦ ૯	૪૨ ૩૯	૪ ૪	ઝાખો ચલકતો ભેળ નરમ, ઝાખો ને ચલકતો ભેળ
જેરામડ ગા	"	૧૩ ૧ ૧૩ ૦	૫૨ ૫૬	૧૨ ૧૨	૩૮ ૩૨	૭ ૧	સખત, ઝાખો સુવાળો સાફ સખત સુવાળો
ધડકા	"	૧૧ ૫ ૧૧ ૮	૫૭ ૫૦	૧૫ ૧૧	૨૮ ૩૯	૧૬ ૩	સખત, ઝાખો સુવાળો સાફ ઝાખો ને ચલકતો ભેળ, નરમ
ખેલકર્થ	"	૧૧ ૧ ૧૧ ૭	૪૮ ૪૫	૧૧ ૧૧	૪૭ ૪૪	૨ ૧૫	ઝાખો ને ચલકતો ભેળ, ધુળવાળો ઝાખો, સખત
ખોનીઆ	"	૧૦ ૬ ૧૧ ૭	૩૯ ૪૯	૧૭ ૧૧	૪૪ ૪૦	૧૫ ૧૫	ઝાખો, સખત ચલકતો, સાફ, સખત
સાલનપુર	"	૧૨ ૮ ૧૨ ૨	૪૮ ૪૯	૯ ૧૩	૪૩ ૩૮	૩ ૪	ઝાખો ને ચલકતો ભેળ, ચીવટ ઝાખો ને ચલકતો ભેળ, ચીવટ
ડેશરધર	"	૧૧ ૦ ૧૧ ૧	૪૪ ૪૫	૧૨ ૧૧	૪૪ ૪૪	૦ ૨	ઝાખો ને ચલકતો ભેળ, ચીવટ ચલકતો, નરમ ને સખત ભેળ
સીરસાલ	"	૧૨ ૪ ૧૨ ૦	૪૮ ૫૩	૧૦ ૮	૪૨ ૩૫	૭ ૪	ચલકતો, નરમ ને સખત ભેળ ઝાખો ને ચલકતો ભેળ
જેમેહીંગી	"	૧૧ ૩ ૧૧ ૩	૪૯ ૪૯	૧૧ ૧૧	૪૦ ૪૦	૩ ૬	ચલકતો ને થોડોક ઝાખો ઝાખો, નરમ, ધુળવાળો
માધબપુર	"	૧૨ ૪ ૧૦ ૮	૫૭ ૫૪	૧૨ ૯	૩૧ ૩૭	૬ ૫	ઝાખો, નરમ, ધુળવાળો નરમ, ઝાખો ને ચલકતો ભેળ
સન્કતોરીઆ	"	૧૨ ૭ ૧૪ ૩	૫૩ ૫૦	૧ ૧	૪૬ ૪૫	૧ ૪	ચલકતો કાળો, નરમ ઝાખો કાળો, ધણો સખત
મારમોડીઆ	"	૧૨ ૩ ૧૨ ૩	૫૦ ૫૦	૫ ૫	૪૫ ૪૫	૫ ૧૮	સાફ, ચલકતો, સખત ઝાખો અને જેવા ચીવટ
લુચીપુર	"	૧૦ ૫ ૧૦ ૦	૪૩ ૫૨	૨૧ ૧૫	૩૫ ૩૩	૬ ૫	ઝાખો અને જેવા ચીવટ ઝાખો મલેટ જેવા, હલકા, ધુળ વાળો
ધુસીક	"	૧૦ ૩ ૮ ૫	૪૨ ૪૦	૧૭ ૧૩	૪૦ ૪૬	૪ ૧૨	ઝાખો મલેટ જેવા, સખત ઝાખો મલેટ જેવા, નરમ
ભારતચક	"	૧૦ ૬ ૧૦ ૬	૪૩ ૫૪	૨૧ ૯	૩૫ ૩૭	૧૮ ૧૨	સખત ચીવટ, ઝાખો ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ
નનડી	"	૧૧ ૧ ૧૧ ૧	૩૮ ૩૮	૧૩ ૧૩	૪૯ ૪૯	૧૮ ૧૮	ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ
કાલીપહારી	"	૧૦ ૩ ૮ ૫	૪૨ ૪૦	૧૭ ૧૩	૪૦ ૪૬	૪ ૧૨	ઝાખો મલેટ જેવા, સખત ઝાખો મલેટ જેવા, નરમ
પતવાબારી	"	૧૦ ૬ ૧૦ ૬	૪૩ ૫૪	૨૧ ૯	૩૫ ૩૭	૧૮ ૧૨	સખત ચીવટ, ઝાખો ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ
સીબપોર	"	૧૦ ૮ ૧૦ ૮	૫૪ ૫૪	૯ ૯	૩૭ ૩૭	૫ ૫	ઝાખો, નરમ, ધુળવાળો નરમ, ઝાખો ને ચલકતો ભેળ
માકમ	"	૧૨ ૭ ૧૪ ૩	૫૩ ૫૦	૧ ૧	૪૬ ૪૫	૧ ૪	ચલકતો કાળો, નરમ ઝાખો કાળો, ધણો સખત
ચેરાપુનજી	"	૧૨ ૩ ૧૨ ૩	૫૦ ૫૦	૫ ૫	૪૫ ૪૫	૫ ૧૮	સાફ, ચલકતો, સખત ઝાખો અને જેવા ચીવટ
ખોસ્ત	"	૧૦ ૫ ૧૦ ૦	૪૩ ૫૨	૨૧ ૧૫	૩૫ ૩૩	૬ ૫	ઝાખો મલેટ જેવા, હલકા, ધુળ વાળો
ઉમારિઆ	"	૧૦ ૩ ૮ ૫	૪૨ ૪૦	૧૭ ૧૩	૪૦ ૪૬	૪ ૧૨	ઝાખો મલેટ જેવા, સખત ઝાખો મલેટ જેવા, નરમ
મોહપાની	"	૧૦ ૬ ૧૦ ૬	૪૩ ૫૪	૨૧ ૯	૩૫ ૩૭	૧૮ ૧૨	સખત ચીવટ, ઝાખો ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ
માદરવારા	"	૧૦ ૩ ૮ ૫	૪૨ ૪૦	૧૭ ૧૩	૪૦ ૪૬	૪ ૧૨	ઝાખો મલેટ જેવા, સખત ઝાખો મલેટ જેવા, નરમ
વજેરા	"	૧૦ ૬ ૧૦ ૬	૪૩ ૫૪	૨૧ ૯	૩૫ ૩૭	૧૮ ૧૨	સખત ચીવટ, ઝાખો ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ
સી ગાફેની	"	૧૧ ૧ ૧૧ ૧	૩૮ ૩૮	૧૩ ૧૩	૪૯ ૪૯	૧૮ ૧૮	ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ
ડનડોત	"	૧૧ ૧ ૧૧ ૧	૩૮ ૩૮	૧૩ ૧૩	૪૯ ૪૯	૧૮ ૧૮	ઝાખો ચીવટ જેવા, નરમ

કોઠા નંબર ૬ નો ખુલાસો—એ કોઠામાં જુદી જુદી જાતના હિન્દી કોલસાનું રસાયણી પૃથકરણ આપ્યું છે, જે સરખામણી માટે ઉપયોગી થઈ પડશે. પહેલી કોલસાના જે ધવેપોરેટીવ પાવર આપ્યા છે તે ફેલોરીમીટર નામના યંત્રની તપાસ ઉપરથી છે—એટલે એ યંત્રમાં ૧ પાઉન્ડ કોલસો પાણીને ૨૧૨° ડીગ્રી સુધી ઉકાળના કટલા પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે છે તે આપ્યું છે અલગતાં સ્ટીમ ઓઇલરમાં ફેલોરીમીટર જેવું પરિણામ આવતું નથી. માટે કોલસાઓની સરખામણી કરતા ફેલોરીમીટરના પરિણામ ઉપરથી ભુલાવો ખાવો જોઈએ નહીં એક ચોક્કસ જાતનો ૧ પાઉન્ડ કોલસો ફેલોરીમીટરમાં ૧૪ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવે પણ ઓઇલરમાં બાળવા માટે તે તદ્દન નકામો હોઈ શકે. ફક્ત જુદી જુદી જાતના કોલસા વચ્ચે સરખામણી કરવા માટે એ કોઠો ઉપયોગી છે. એ કોઠામાં જે આકડા આપ્યા છે, તે કટલાક નમુનાઓની તપાસ કર્યા પછી તેઓની એવરેજ કહાડીને આપ્યા છે ફેલોરીમીટરમાં રાખનો જે જથ્થો નિકળે છે તે કરતા ઓઇલરમાં ધણો વધારે નિકળે છે, કારણ કે ઓઇલરની રાખમાં બારીક કોલસો ભેળાયેલો હોય છે

પ્રવાહી બળતણ—ફેરોસીન અથવા પેટ્રોલીઅમ વગેરે પ્રવાહી બળતણ ઓઇલરમાં બાળવાથી અતિશય ગરમી સેહેલાઈ અને સગવડ સાથે ઉત્પન્ન કરી શકાય છે, એ બળતણની ગરમીને ઝડપથી કાબુમાં રાખી શકાય છે, અને સ્ટીમ બહુ ઝડપથી પેદા થઈ શકે છે ફેરોસીન અથવા પેટ્રોલીઅમ તેલ કોલસા કરતાં પણ એથી ત્રણગણી વધુ ગરમી ઉત્પન્નવી શકે છે, કારણ કે એમાં કોલસા કરતા લગભગ ત્રણગણું વધારે “હાઇડ્રોજન” નામનું તત્વ સમાયલું છે, જે તત્ત્વ આતશ્ચય સમ્મત ગરમી ઉત્પન્ન કરવા માટે ધણું જ ઉત્તમ અને અવશ્યનું છે પેટ્રોલીઅમમાં સેકંડે ૮૫ ટકા કારબન અને લગભગ ૧૩ ટકા હાઇડ્રોજન હોય છે, જ્યારે સાધારણ વિલાયતી કોલસામાં જે કે કારબન લગભગ તેટલું જ હોય છે, પણ હાઇડ્રોજન માત્ર ૩ થી ૪ ટકા જ હોય છે પેટ્રોલીઅમ તેલની ગરમી આપવાની શક્તિ દર રતલે લગભગ ૨૧૦૦૦ યુનીટ હોય છે, જે દર રતલે (૨૧૦૦૦-૮૬૬)= ૨૧૬ રતલ પાણીની સ્ટીમ કરી શકે છે એ માત્ર ગણતરીને આધારે છે, જે કે ખરેખરા વપરાસ (practico) માટે

એ ૧૫ થી ૧૭ રતલજ પાણીની સ્ટીમ કરી શકે છે એક ટન વિલાયતી કોલસો આસરે ૧૨૫ ગ્યાલન અથવા ૧૧૦૦ રતલ પેટ્રોલીઅમ તેલની બરાબર જણાવવામા આવે છે.

પેટ્રોલીઅમ ઑઇલરમાં બાળવા માટે સ્ટીમ અથવા દબાયેલી હવાની મદદથી તેનો છટકાવ ભઠ્ઠીમાં કરવામાં આવે છે. કોલસા માટે ગોઠવેલા સાધારણ ચુલામા તે બળી શકે નહી, કારણ કે તેથી ઘણા ધુમાડો થવાથી ભઠ્ઠીની પ્લેટ ઉપર મેશનું નુકુ અને ચીકણુ પડ બધાય છે, જેથી ભઠ્ઠીની ગરમી પ્લેટને લાગી શકતી નથી પેટ્રોલીઅમ બાળવા માટે સાધારણ ચુલાના ફાયર બાર ઉપર પાતળા બીડની પ્લેટ ઢાકી તે ઉપર ન ગડ અથવા બળેલો કોલસો પાથરવો, અને ફાયરબારની નીચેની જગા “અશ્પીટ” (Ashpit) બધ કરી લેવી પેટ્રોલીઅમ તેલ ઑઇલરમા એ કામ માટે ખાસ બનાવેલા “ઇન્જેક્ટર” (Injector) નામના યંત્ર મારફતે આપવામા આવે છે, જેથી તે તેલનો સ્ટીમની મદદથી ભઠ્ઠીમા છટકાવ થાય છે

બળતણ માટે હવાની ધણી જરૂર છે, કારણ કે હવામા સમાએલુ “ઑક્સીજન” નામનું તત્વ બળતણ સાથે મળે તોજ અગ્નિ ઉત્પન્ન થઇ શકે છે હવા વગરની બધીઆર જગામા આતશ બળતો નથી કોઇ બળતી ચીજ ઉપર એકાદ વાસણ ઢાંકી દેવાથી તે છુમ્મઇ જાય છે, કારણ કે તેને હવા મળતી બધ થઇ જાય છે. સાધારણ વિલાયતી એક રતલ કોલસાને પુરેપુરો બાળી નાખવા માટે ૧૨ રતલ હવાની જરૂર છે એમ ગણતરીને આધારે જણાય છે, પરંતુ ખુદ ઑઇલરમા બળતી વખતે એ ફરતા વધુ હવા દાખલ કરીએ તોજ તે બરાબર બળે છે એવું માલમ પડ્યું છે એ કારણ થકી દરએક રતલ કોલસા ફીક આસરે ૧૮ રતલ હવા દાખલ કરવી જોઇએ, જો કે ઘણું ઠેકાણું લગભગ ૨૪ રતલ જેટલી હવા આપવાનું તદ્દન સાધારણ છે

ભઠ્ઠીમાં જોઇતી હવા દાખલ કરવા માટે તરેહવાર જતના ફાયર બારો બનાવવામા આવે છે, જેઓની મૂખ્ય નેમ એજ હાય છે કે ભઠ્ઠીમા સગવડથી હવા ફાયરબારની નીચેથી દાખલ થઇ શકે તેવી મોકળાશ રાખવી. ફાયરબાર એક બીજથી ઘણા

દૂર ગોઠવીને હવા દાખલ થવાના ગાળા વધારવાથી કોલસાના નાના ટુકડા બળ્યા વગર નીચે ઍશપીટમાં પડી જવાનો સભવ રહે છે, તેમજ એ ગાળા ધણા નાના રાખવાથી તેઓ જગડ વગેરેથી પુરાઈ જમને હવા દાખલ થવાનો રસ્તો વારંવાર બંધ કરી નાખે છે.

ફાયરબાર ઉપર જાગડ બાઝતી અટકાવવા માટે બારની નીચે ઍશપીટમાં એક નાની સ્ટીમ પાઇપ રાખવામાં આવે છે, જેનું મોહડું ટેપર કરીને નાનો છેદ રાખવામાં આવે છે, જેમાંથી વારેઘડીએ સ્ટીમ છોડવાથી બાર ઉપર જગડની પોપડી બાઝી જતી નથી મારટીન (Martin) નામના મેકરના બનાવેલા ફાયર-બારોમાં એવી હીકમત રાખેલી હોય છે કે બાર એ યા ત્રણ ટુકડે હોવાને બદલે સળગ આખા બનાવેલા હોય છે, અને તેઓ દરેક છુટા છુટા સહેજ હલાવી શકાય છે, જેથી ફાયરબાર ઉપર બાઝેલી જગડની પોપડી ભાગી જાય છે.

જુદાં જુદાં બળતણ માટે હવા કેટલા જથામાં જોઈએ છે તે નીચલા કોઠા ઉપરથી માલમ પડશે, જે ઉપરથી અમુક જાતનાં બળતણ માટે કેટલા પ્રમાણમાં ફ્રાક્ટ જોઈશે તે પણ જાણી શકાશે. કોઠો—૭. દરએક રતલ બળતણ દીઠ જોઈતો હવાનો જથ્થો.

બળતણ.	હવાનો જથ્થો	
	વજન, રતલમાં	માપ, ક્યુબીક ફીટમાં
પેટ્રોલીઅમ	૩૬	૪૭૪
સાધારણ કોલસો.	૨૪	૩૧૬
કોક	૨૧	૨૭૫
લાકડાંનો કોલસો	૨૩	૩૦૩
સુકા લાકડા	૧૨	૧૫૮

જોઈએ તે કરતાં વધારે હવા ભઠ્ઠીમાં જો દાખલ કરવામાં આવે તો ભઠ્ઠીની ટેમ્પરેચર ઉતરી જવાથી કોલસો વધારે બળે છે

ગરમ ગેસ—ઑઇલરની ભટ્ટીમાં જ્યારે બળતણ બળે છે ત્યારે તે બળતણમાં સમાએલી ગેસ છુટી પડે છે, અને પોતે ગરમ તથા હલકી હોવાથી ચીમની તરફ ધસારો કરે છે અને ઉચે ચઢવા માટે છે, જેથી તેની જગા ભરવા માટે ફાયરબારની નીચેથી ઠડી તાજી હવા ભટ્ટીમાં દાખલ થાય છે એ ગેસ બળી શકે તેવી હોવાથી તેને બાળવા માટે હવાની જરૂર છે, માટે ફાયરબારની નીચેથી દાખલ થતી તાજી હવા સાથે મળીને એ ગેસ ઑઇલરના ફ્લુમાં બળે છે. પણ તે પુરેપુરી બળતી નથી જો પુરેપુરી બાળી નાખીએ તો ચીમનીમાં ગરમ ગેસનો થોડોખી જથ્થો નહીં જવાથી નવી તાજી હવા ભટ્ટીમાં દાખલ થાય નહીં, માટે થોડીક ગરમ ગેસ ચીમનીમાંથી બાહર નિકળી જવાની જરૂર છે, કે જેથી ડ્રાફ્ટ ચાલે.

ભટ્ટીની આગની ટેમ્પરેચર ૨૭૦૦ થી ૨૯૦૦ ડીગ્રી ફેરનહીટ રહે છે એટલી ટેમ્પરેચરે ભટ્ટીની આગ ઘણીજ તેજસ્વી અને સફેદ હોય છે. ભટ્ટીની આગ માણેલી ગરમી રેડીએશન મારફતે ભટ્ટીની કાઉન પ્લેટને લાગતી હોવાથી આગ જેમ વધારે સફેદ અને તેજસ્વી રોશનીવાળી હોય તેમ વધારે સાફ.

હીટીંગ સરફેસ (Heating Surface)—ભટ્ટીની ગરમ ગેસ ચીમની તરફ જતા ઑઇલરની ફ્લુ, ટ્યુબ, અને શેલ વગેરેના જે જે ભાગોને અથડીને જાય છે તે બધી જગાને હીટીંગ સરફેસ અથવા ગરમ કરનારી સપાટી કહે છે, જે વિષે હવે પછી વિસ્તારથી સમજાવવામાં આવશે.

ધુમાડો કાલસાની બારીક ભૂખીનો બનેલો છે. એ ભૂખી ગરમ હવા સાથે મળીને ચીમનીમાંથી બાહર નિકળે છે, તેને આપણે ધુમાડો કહીએ છીએ જ્યારે ધુમાડો એ કાલસાનીજ ભૂખીનો બનેલો છે, ત્યારે એ થવાથી ઘણાક કાલસો બળ્યા વગર વ્યર્થ ઉડી જાય છે, માટે ધુમાડો થતો અટકાવવાની ઘણી જરૂર છે જ્યારે ભટ્ટીમાં કાલસો નાખવામાં આવે છે, ત્યારે તે કાલસાને સળગી ઉઠતા વાર લાગવાથી, તેમજ તેને બાળવા માટે તુરતાતુરત હવાનો જોષ્ટો જથ્થો ન મળી શકવાથી ધુમાડો થાય છે. જેમ ધુમાડો કાળો તેમ તેમાં કાલસાનો વધુ જથ્થો બારીક ભૂખીના આકારમાં બેળાયેલો હોય છે. ખુલ્લા પિળા

૨ ગનો ધુમાડો થાય તેમાં ઝાઝી હરકત નથી, તોપણ એ ધણું નહીં જોઈએ. સખ કાલસા કરતા નરમ કાલસો વધારે ધુમાડો કરે છે કેટલાક હલકી જાતના નરમ કાલસા માટે ઑઇલરની ભટ્ટીના દરવાજા માંછેલી જાળી આખો વખત ઉઘાડી રાખવી પડે છે, જેથી ધુમાડો થતો ઘણું દરજ્જે અટકે છે. ધુમાડા મારફતે બળતણનો કાંઈ અસાધારણ મોટો જથ્થો વ્યર્થ ધસડાઈ જતો નથી, પણ તપાસ કરતાં એવું માલ પડ્યું છે, કે ધણાજ કાળા અને ઘટ ધુમાડા મારફતે પણ ઑઇલર બળતા બળતણનો દર સેકન્ડે માત્ર એકજ ટકા જેટલો ભાગ નકામે જાય છે તોપણ સામગ્રી રીતે લેતા એ ખોટ ધણી લાગે છે જો દ અઠવાડીએ ૨૦૦ ટન કાલસો બળતો હોય તો એવો ધુમાડો ચાલુ થવાથી દર અઠવાડીએ એ ટન અને દર મહીને ૮ ટન વધુ બળે માટે દર મહીને આસરે ૩ ૧૫૦ નો ધુમાડો થઈ જતો મીલવાળાને પાલવે નહીં ધુમાડાથી એ પ્રમાણે થોડાક કાલસો બળ્યા વગર ઉડી જવા ઉપરાંત બીજી પીડા એ થાય છે કે ઑઇલરની હીટીંગ સરફેસ ઉપર જાડું મેશનું પડ બધાય છે, જે જેમ જાડું હોય છે તેમ ગરમીને પોતા માંહેથી પસાર થવા દેતું નથી, જો કે બધી હીટીંગ સરફેસ ઉપર ધણુંજ પાતળું મેશનું પડ અવશ્યનું છે, કારણ કે તેથી એ સપાટીઓનો ૨૦ યજ્ઞકાંટ વગરનો કાળો થઈ જવાથી તે ગરમીને ધણી સહેલાઈથી ચુસી (absorbs) શકે છે. (જુઓ પાનું ૧૪)

મેંશ (Soot) ચોખ્ખા કારબનનો બારીક ભૂકો છે, જે કેટલાક બીજા પદાર્થો સાથે ભેળાઈને પ્લેટ ઉપર બાજે છે જેમ બળતણને ડ્રાફ્ટ ઓછો મળે છે તેમ મેશ વધુ પડે છે એક ચીમની બિનાના લેમ્પની બતી બળતી વખતે ધુમાડો કર્યા કરે છે, જેથી બાજુની દિવાળ કે ઉપરની સીલીંગ ઉપર મેશ બાજે છે, જ્યારે ચીમનીવાળા લેમ્પની બતીથી ધુમાડો થતો નથી અને એટલી મેશ પડતી નથી, કારણ કે ચીમની મૂકવાથી તેને ડ્રાફ્ટ સારો મળે છે સુધી મેશ પ્લેટને ખરાબ કરતી નથી, પણ મેશ જ્યારે બિનાસ અને ચિકાશવાળી હોય છે, ત્યારે પ્લેટ ખવાઈ જાય છે કારણ કે એ મેશમાં કાલસામાંથી નિકળતો ગંધકનો તેજાગ (સલ્ફ્યુરીક ઍસીડ) હોય છે, જે જ્યારે સહેજબી બિનાસ સાથે મળેલી હોય છે, ત્યારે લોખંડ અને સ્ટીલને ખાઈ જાય છે.

ફાયરીંગ (Firing)—ભટ્ટીમાંની આગ જેમ અને તેમ વધતી ટેમ્પરેચરની રાખવાની કોશિશ કરવી, કે જે ઉપર ઑપરેટરમાં બળતણની કરકસરનો મુખ્ય આધાર છે એમ કરવાથી બળતણ પૂરેપૂરું બળી જાય છે, અને ધુમાડો થતો નથી. ભટ્ટીમાંની ગરમી ઓછી થાય છે, ત્યારે ધણીકે ગેસ બળ્યા વગર ચીમનીમાંથી બાહર નિકળી જાય છે. ભટ્ટીમાં બળતણ ધીમે ધીમે બળે તેમાં ફાયરો છે, કારણ કે તેથી બળતણ અને તેની ગેસને સંપૂર્ણ રીતે બળી જવાને વખત મળે છે ફાયરબાર ઉપર બળતા કોલસાનો કેટલો જાડો થર રાખવો તે કોલસાની જાત અને તેના ટુકડાઓના કદ ઉપર આધાર રાખે છે, તેમજ જેમ ડ્રાફ્ટ વધારે તેમ આગ પણ વધારે જોઈએ. સખ્ત એન્થ્રેસાઇટ અને કોકની આગ ફાયરબાર ઉપર ૬ ઇંચ સુધી ઉંચી રાખવી, અને સાધારણ નરમ જાતના અને બિટ્યુમિનસ કોલસા માટે ૭ થી ૧૦ ઇંચ સુધી રાખવી વળી આગ કેટલી રાખવી એ ભટ્ટીના પોતાના કદ ઉપર પણ આધાર રાખે છે નાની અને સાકડી ભટ્ટીમાં કોલસાનું જાડું પડ કરવું નુકસાનકારક છે. બળતાની ટોચ અને ભટ્ટીની ઉપલી પ્લેટ “ક્રોન” (Crown) વચ્ચેની ખાલી જગા આસરે ૮ થી ૧૦ ઇંચ સુધીની ઉંચી હોવી જોઈએ. ભટ્ટીની ગરમી વધારે રાખવા માટે કોલસાનો જાડો થર ફાયરબાર ઉપર રાખવો જરૂરનો છે બાર ઉપર આગ પાતળી રાખવાથી બારની નીચેથી ભટ્ટીમાં જોઈએ તે કરતા વધારે હવા દાખલ થઈને ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર ઉતારી પાડે છે આગ પાતળી હોવાથી જેમ જેમ તે બળતી જાય છે, તેમ તેમ ફાયરબાર કોલસા વગરના ઉઘાડા પડતા જાય છે, અને તેથી નીચેથી ઠંડી હવા ભટ્ટીમાં દાખલ થાય છે જે કોલસાનું બળતું ટુકડું થાય છે અને જે કોલસાના ટુકડા નાના હોય છે, તેની આગ ફાયરબાર ઉપર પાતળી રાખવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે. પાતળી આગ રાખવામાં મુખ્ય સંભાળ એ લેવાની છે કે કોઈ જગાએ કોલસા વગરના ઉઘાડા બાર રહી જાય નહીં, પણ બધી જગાએ એક સરખી ઉંચાઈએ કોલસાનું પડ થઈ રહે સામટી રીતે પાતળી આગ કરતા જાડી આગ બાર ઉપર રાખવામાં વધુ ફાયરો છે. જાડી આગ રાખવા માટે ભટ્ટીમાં એકી વખતે કોલસાનો મોટો જથ્થો નાખવાને બદલે થોડી થોડી વારે થોડો થોડો કોલસો ચાલુ નાખતા જવું, અને જેમ કોલસો બળતો જાય તેમ તે ઉપર નવા કોલસાનો પાતળો છટકાવ કરતા જવું.

એકી વખતે વધારે જથામાં કોલસો ભટ્ટીમાં નાખવાથી આગ સામી યુગ્મજ નહીં ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર ઉતરી જાય છે. દર ૪-૫ મીનીટને આંતરે કોલસાનો ચોક્કસ જથો થોડો થોડો ત્રણ ચાર વાર નાખો તે ફાયદાબરેલું છે, પણ તેટલો જથો બધો એકી વખતે દર પંદર યા વીસ મીનીટને આંતરે ભટ્ટીમાં નાખો તે નુકસાનકારક છે, કારણ કે તેમ કરવાથી પુષ્કળ ધુમાડો થશે અને બળતણ ઘણું બળશે. એકી વખતે વધારે કોલસા મારી જોષ્ટી સ્ટીમ લીધા પછી ડેમ્પરો બંધ કરી બેસવું એ ઠીક નથી; એ કરતાં થોડી થોડી વારે થોડો થોડો કોલસો ચાલુ મારતા રહેવું, એવી રીતે કે સ્ટીમ વધી પણ જાય નહીં, અને ઉતરી પણ જાય નહીં. થોડી થોડી વારે આગ મારવાની એક ખામી એ છે કે વારંવાર ભટ્ટીનું બારણું ઉઘાડવાથી ઠંડી હવા ફલુમા જવાથી પ્લેટને નુકસાન કરે છે, તથા ભટ્ટી અને ફલુની ટેમ્પરેચર પણ થોડીક કમી કરે છે એમ થતું અટકાવવા માટે ભટ્ટીના દરવાજા સાથે લીવરો વગેરેની મદદથી એક સાદી ગોઠવણ એવી કરવી જોઈએ કે જેથી જ્યારે આગ મારવા માટે દરવાજો ઉઘાડવામાં આવે ત્યારે શ્રીજની પાછળ ગોઠવેલી એક ખીડની પ્લેટ ઉપર ચઢીને ફલુનું મોઢોડું બંધ કરી નાંખે, અને જ્યારે દરવાજો ઢાંકવામાં આવે ત્યારે તે પ્લેટ પાછી નીચે ઉતરીને તેનું મથાળું શ્રીજની ઉપલી ધારની બરાબર રહે આવી ગોઠવણ કદાચ અગવડ-બરેલી થઈ પડે કારણકે દરવાજો ખોલતાંજ ધુમાડો ઘેરાઈને દરવાજા વાટે બાહર નિકળવાનો સંભવ રહે

થોડો વાર બંધ રાખેલું બાઈલર પાછું ચાલુ કરતી વખતે ઝપાટામાં ડેમ્પરો ખોલી નાખીને આગને ચોક્કસ-વામાં આવે તો ફલુઓમાં જમા થયેલી ગેસ એકદમ સળગી ઉઠીને ફાટી મોટો અકસમાત કરશે માટે પહેલાં ડેમ્પરો થોડા ખોલી દરવાજાની જાલી પણ થોડી ખોલવી અને ફલુઓમાં જમા થયેલી બધી ગેસ ચીમનીમાં નિકળી જવા પછીજ ડેમ્પરો આખાં ખોલવાં.

આગ મારવામાં એવી સિક્કત જોઈએ કે જ્યાં તે ફાયર ગ્રેટની બન્ને બાજુએ ઉંચી અને વચ્ચે આ પ્રમાણેનીચી રહે. એમ કરવાનું કારણ એ છે કે ભટ્ટીની બન્ને બાજુએથી ઠંડી

હવા પ્લેટને લાગીને ભટ્ટીમાં દાખલ થાય નહીં; જેમ જો થાય તો ગરમ પ્લેટ સાથે ઠંડી હવા અથડાવાથી પ્લેટને ધણું નુકસાન પુગે. ધણેક ઠેકાણે ફાયરઆરની લાઇનમાં ફરનેસ ટયુબની પ્લેટ ખવાઇ જાય છે તેનું કારણ એજ છે કેલસો મારતી વખતે એક વખત ભટ્ટીની જમણી બાજુએ તો બીજી વખત ડાબી બાજુએ અવારનવાર મારવો, તેમજ લેન્ડેશાયર બ્રાઇલરમાં બે ભટ્ટી હોવાથી એકી વખતે બન્ને ભટ્ટીઓમાં સાથે કેલસો નાખવો નહીં, પણ એક વખતે એક તો બીજી વખતે બીજી ભટ્ટીમાં નાખવો.

જે કેલસામાંથી ધુમાડો ઘણો નિકળતો હોય

તે જાતના કેલસા માટે ભટ્ટીના દરવાજા અથવા “ફાયર ડોર” આગળથી અદરથી ફાયરગ્રેટની આગળી તરફ એક ડેડ પ્લેટ (Dead Plate) રાખવામાં આવે છે, જે ઉપર આગ મારતી વખતે હમેશા પેહલાં કેલસાનો ઢગલો કરવો આમ કરવાથી ભટ્ટીની અદરની ગરમીથી તે કેલસો સહેજ ભુજીને “કોક” થવા માંડશે, અને તે એ પ્રમાણે પજરવાથી તેમાંથી ધુમાડો ઉત્પન્ન કરનારો પદાર્થ છૂટો પડી ભટ્ટીના બાકીના ધગધગતા અગાર ઉપરથી પસાર થવાથી તે સધળો બળી જશે, અને ધુમાડો ઝાઝો થશે નહીં જ્યારે બીજી વખતે આગ મારવામાં આવે ત્યારે “ડેડ પ્લેટ” ઉપરનો આગલા સહેજ ભુજાયેલા કેલસાનો ઢગલો પાવડીથી પાછળ હસેલી દૃષ્ટ “ડેડ પ્લેટ” ઉપર બીજા તાજા કેલસાનો ઢગલો કરવો, અને એજ પ્રમાણે આગ મારવી ચાલુ રાખવી આગ મારવામાં આ પ્રમાણે સલાહ અને દેખરેખ રાખવાથી હલકી જાતનો કેલસો બાળવા છતાં ઝાઝો ધુમાડો થશે નહીં આવી રીતે આગ મારવાની રીતને કોકીંગ ફાયરીંગ (Coking Firing) કહે છે.

ઘણો ધુમાડો કરતા કેલસા માટે બીજ

હમેશા ફાયરશીકનોજ બાંધવો અને લગાર તે જાડો બાંધવો, કારણકે ફાયરશીક સખત ગરમી ચુસી લઇને ઇનકેનડેસન્ટ (incandescent) યાને લાલચોળ થઇ રહે છે, જે ઉપરથી ધુમાડો અને ગેસ પસાર થતી વખતે પાછાં સળગી ઉઠીને ભટ્ટીના પાછળા ભાગમાં બળે છે.

ધુમાડો થતો અટકાવવા માટે સંભાળથી આગ

મારવી જરૂરની છે આગને કદીથી પાવડીથી વાર મવાર ઓસકવી નહીં પણ ફાયરબાર અને આગના થરની વચ્ચેથી બધી બાબતોએ આંકડી પસાર કરવી, જેથી કાલસો બળીને ગટ્ટો થઈ ગયો હોય તે ભાગી જાય ફાયરબારને કાપથી જગાએ ઉઘાડા રાખવા નહીં. જ્યારેથી કાલસો મારવામાં આવે ત્યારે ભટ્ટીના દરવાજાની જાળી આસરે એક બે મીનીટ સુધી ઉઘાડી રાખીને બંધ કરવી, જેથી ધુમાડો ધણો થશે નહીં. ધુમાડો કરતા કાલસા માટે એ પ્રમાણે દરવાજાની જાળીનો ઉપયોગ કરવો ધણો સારો છે, પણ કાલસો બળી ગયા પછી એમાંથી જોઈએ તે કરતા વધારે હવા ભટ્ટીમાં દાખલ થઈ ફુમા જઈને ટેમ્પરેચર ઉતારી નાખે નહીં તેની સંભાળ લેવી જોઈએ કેટલાક બાંધકારોમાં ભટ્ટીની અંદર દરવાજા આગળથી એક વાકદાર પ્લેટ મૂકેલી હોય છે, જેને “ડીફ્લેક્ટીંગ પ્લેટ” (deflecting plate) કહે છે એને ભટ્ટીના મોહડાની ઉપરથી અંદરની બાજુએ જડી લઈને નીચે ઉતરતા વળાણ આપેલી હોય છે, જેથી દરવાજાની જાળી માટેથી દાખલ થતી હવાને એ પ્લેટ જોઈતી વળાણ આપે છે, જેથી બળતણમાંથી છૂટી પડેલી ગેસની સાથે હવા બહુ સારી રીતે મેળાઈને બળે છે, અને ધુમાડો ધણો દરજ્જે કમી થાય છે “મારટીન” (Martin) નામના મેકરની બનાવેલી ફરનેસમાં એ પ્લેટ જડેલી નહીં પણ છૂટી જેમ ગોઠવીએ તેમ ગોઠવાઈ શકાય તેવી હોય છે, જેથી આગ મારટી વખતે તે નડતી નથી, જ્યારે જડેલી (fixed) પ્લેટ આગ મારટી વખતે નડતી હોવાથી તેને ધણો ઉંચે રાખવી પડે છે, જેથી તેની અસર “મારટીન” ની છૂટી (movable) પ્લેટ જેટલી સારી થતી નથી એ મેકરના બનાવેલા ભટ્ટીના દરવાજા અને “ડીફ્લેક્ટીંગ પ્લેટ” ની કરામત ધુમાડો થતો અટકાવવા માટે ધણી વખણાય છે. ધુમાડો અટકાવવા માટે કેટલેક ઠેકાણે બ્રીજને પોક્લ* બનાવી તેમાંથી હવા ભટ્ટીમાં દાખલ કરવામાં આવે છે, પણ એના કરતા સંભાળથી દરવાજાની જાળીમાંથી દાખલ કીધેલી હવા વધારે સારું પરિણામ નિપજાવે છે.

*જુલો પ્રકરણ-૯ માં “રિફ્લીટ બ્રીજ”નું વર્ણન.

બેદરકારીથી આગ મારવાથી વારવાર ધુમાડો થતો જોવામાં આવે છે ધણીક આગવાળા એફી વખતે ભટ્ટીમાં મોટા જથામાં કોલસો મારી પછી નિરાતે બેસે છે, કારણ કે થોડી થોડી વારે થોડો થોડો કોલસો મારતાં તેઓને કટાળો આવે છે. આવી બેદરકારીથી થતો ધુમાડો અટકાવવાનો ઉપાય કામ નથી, કારણ કે એથી ડ્રાફ્ટ બધ થઇ જઇ ટેમ્પરેચર કમી થઇ જાય છે, અને ભટ્ટીમાં કોલસો ધુખરાયા કરે છે. વળી જો બૉઇલર સહેજ નાનું હોય છે તો વારવાર સ્ટીમ ઉતરી જાય છે, જે ચઢાવવા માટે કોલસો મારમાર કરવો પડે છે, અને એ પ્રમાણે આખો વખત સ્ટીમનો પ્રેસર ચઢા ઉતર થયા કરવાથી બૉઇલરના સાધાઓ ઉપર જોર આવીને તેઓ નબળા પડી જાય છે.

કોલસાના ટુકડાઓ ધણી મોટા રાખવાથી તે એકસરખી રીતે બળતા નથી, અને થોડાક બળ્યા પછી તેઓ ફાટે છે, ત્યારે તેઓમાંથી નિકળતી ગેસ બળ્યા વગર ફ્લુમા જાય છે, કારણ કે એટલા વખતમાં તે ટુકડાઓની ટેમ્પરેચર એટલી બધી હોતી નથી કે જેથી તેઓ ગેસ સળગી ઉઠે માટે ધણી મોટા ટુકડાની આગ મારવી ફાયદાભરેલી નથી. કોલસાના ટુકડા સામટી રીતે એટલા નાના જોઇએ કે આસરે એ ઇચ અથવા તેથી પણ સહેજ ઓછા કામ જોગ છેદમાંથી બધી બાબુઓથી પસાર થઇ શકે.

અંગાર સાફ કરતી વખતે ધણી વખત સુધી ભટ્ટીનો દરવાજો ઉઘાડો રાખવો નહીં સાફ કરતી વખતે જેટલી આગ ભટ્ટીમાં હોય તે બધીને પાછળ હડસેલીને બીજીની તરફ ઢગલો કરી રાખવી, અને ફાયરબાર તદ્દન ઉઘાડા કરી જાંગડ અને રાખ વગેરે સાફ કરવી, તથા આકડીની મદદથી ફાયરબાર વચ્ચેના ગાળા સાફ કરવા. ત્યારે એ ગાળા જાંગડ અને રાખ વગેરેથી ભરાઇ જાય છે, ત્યારે પુરતી હવા નીચેથી દાખલ નહીં થવાથી કોલસો બરાબર બળતો નથી. અંગાર સાફ કરતી વખતે ડ્રમ્પરો તદ્દન બંધ કરવા નહીં, પણ સહેજ ઉઘાડાં રાખવાં.

ફરનેસ ડારની જાળીનો ઉપયોગ કરવા બાબત ઉપર લખવામાં આવ્યું છે, પણ આગ મારતી વખતે એ જાળી ચોતાની

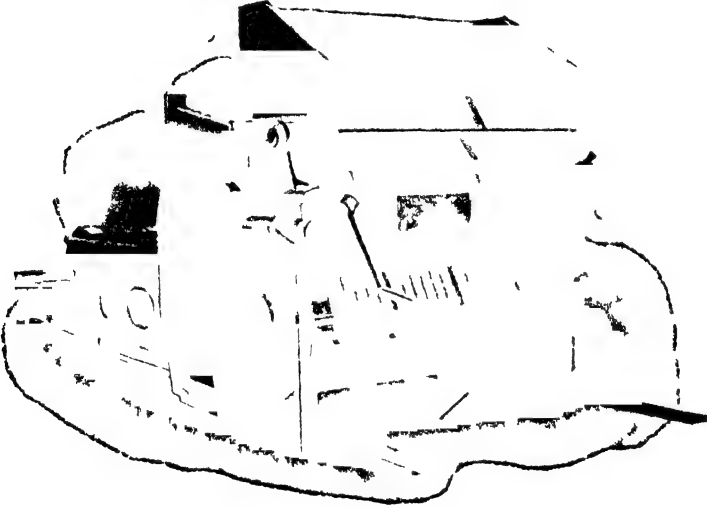
મેજે ઉધડી પોતાની મેજે બધ થયા કરે તેવી રીતના કેટલાક પેટ ટ ફાયર ડૉર આજકાલ જોવામાં આવે છે, જે ધુમાડો થતો અટકાવવા માટે ધણા ઉપયોગી માલમ પડે છે એક મેકરના ફાયર ડૉરમાં જળી ગોળ બનાવી તેની સાથે અદરથી એક લાંબો આડો ઑક્ષ જોડવામાં આવે છે, જે ઑક્ષમાં પારો (mercury) ભરવામાં આવે છે આજ ભારતી વખતે જ્યારે દરવાજો ઉઘાડવામાં આવે છે ત્યારે તેનાં મિનિગરા સાથે જડેલા એક લીવરની મદદથી જળી ઉધડી જાય છે, અને જળીની પાછળ જડેલા ઑક્ષમાંનો પારો એક તરફ ઢળી જવાથી દરવાજો બધ કરવા છતાં જળી ઉઘાડીજ રહી જાય છે એ ઑક્ષમાં એક પરદો અને વાલ્વ હોય છે, જેમાંથી પારો ધીમે ધીમે વહીને બીજી તરફ જતાં તે તરફ વજન વધતું જવાથી ધીમે ધીમે જળી બધ થતી જાય છે બ્રોડબેન્ટ (Broadbent) નામના મેકરના ફરનેસ ડૉરમાં જળી સાધારણ ખારીના વીનીશીઅન માફક બનાવેલી હોય છે, જેને એક સાંકળની મદદથી ઑછલરની એન્ડ પ્લેટ ઉપર લગાડવામાં આવતા એક યત્ર સાથે જોડવામાં આવે છે, જેમાં એક લીવર અને રૅચેટ વ્હીલ (ratchet wheel) હોય છે. આજ મારવા જ્યારે દરવાજો ઉઘાડવામાં આવે ત્યારે એ રૅચેટ વ્હીલ થોડુંક ફરે છે, અને જ્યારે દરવાજો બધ કરવામાં આવે ત્યારે પેલી જળીના વીનીશીઅનની સાંકળ એ ચાઇ રહેલી હોવાથી જળીના વીનીશીઅન ઉઘાડા રહી જાય છે, પણ પેલું રૅચેટ વ્હીલ યત્ર માહેલા કલૉક વર્ક (clock work) ને લીધે ધીમે ધીમે ફરીને સાંકળ છોડતું જાય છે, જેથી જળીના વીનીશીઅન એ યાત્રણ મીનીટે પાછા બધ થઇ જાય છે, અને જ્યાં સુધી ફરીથી આજ મારવા માટે પાછો દરવાજો ઉઘાડવામાં આવે નહીં ત્યાં સુધી બધ પડી રહે છે. ધુમાડો થતો અટકાવવા માટેની એવી જાતની કરામતો ખરેખરી ઉપયોગી છે, પણ અનાડી આદમીઓના હાથમાં એ વારવાર બિગડી જઇ નિરુપયોગી થઇ પડવાનો સંભવ રહે છે. જ્યારે એવી ઓટોમેટીક (automatic) જળી નહીં હોય ત્યારે દરવાજાની જળી ધણા ધુમાડો કરતાં નરમ જાતના કાલસા માટે દરેક વખતે આજ મારવા પછી ૨ થી ૩ મીનીટ ખુલ્લી રાખી હાથે બધ કરવી જોઇએ, પણ એ બાબદ ઉપર જેવું જોઇએ તેવું ધ્યાન આપવામાં આવતું નથી, અને કેટલેક ઠેકાણે તો એ જળી જાથુકની બધ કરી નાંખેલી જોવામાં આવે છે.

મિકેનિકલ સ્ટોકર (Mechanical Stoker)—ઑઇલરની ભટ્ટીમાં આગવાળા વગર પોતાની મેળે કાલસાનો છટકાવ થયા કરે એવાં યંત્રો કેટલેક ઠેકાણે વપરાવા લાગ્યાં છે, જેઓને “મિકેનિકલ સ્ટોકર” કહે છે. હાથે મારવામાં આવતી આગ કરતાં આ યંત્રથી મરાતી આગ ફાયદો કરે છે. આ યંત્રો કાંઈ આગવાળાની મહેનત અને મજૂરીની એકલી ગરજ સારવા બનાવેલા હોતા નથી, પણ એમાંથી આગ ઉપર એવી તો સફાઈથી અને એકસરખી રીતે કાલસો પડે છે, કે તેથી ધુમાડો થતો નથી, અને બળતણમાં કાંઈક કરકસર થાય છે. ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર વારંવાર બારણા ઉઘાડવાં પડતા નહીં હોવાથી કમી થતી નથી, અને તેથી ફ્લુમાં પણ ઠંડી હવા જઈ નુકસાન કરતી નથી, જો કે મજૂરીમાં પણ તે સેહજ બચાવ કરી શકે છે. જ્યાં ઑઇલરોમાંથી એક સરખી રીતે ચાલુ સ્ટીમ ખેંચવામાં આવતી હોય, એટલે જ્યાં વારંવાર એનજીનો બંધ-ચાલુ થતા નહીં હોય, અથવા વારંવાર ઝડપથી કે હળવે ચાલતા નહીં હોય, ત્યાં એ “સ્ટોકરો” વાપરવામાં ફાયદો છે. એ સ્ટોકરો વાપરવા છતાં સંભાળ રાખવાની જરૂર છે કે કાંઈ ઠેકાણે ફાયરબાર કાલસા વગર ઉઘાડા પડી જાય નહીં. એમ થતું અટકાવવા માટે થોડે થોડે વખતે સંભાળથી આંકડીનો ઉપયોગ કરી આગને બધી બાજુએ સરખી પાથરવી જોઈએ.

હાથે મારવામાં આવતી આગ સાથે મિકેનિકલ સ્ટોકરની સરખામણી કરતી વખતે ઘણીક બાબતો ધ્યાનમાં લેવાની છે. જ્યાં એક યા એ ઑઇલરો હોય ત્યાં મિકેનિકલ સ્ટોકર મજૂરીમાં ફાયદો કરતો નથી, કારણકે જમીન ઉપર પડેલા કાલસાને ૫-૬ ફીટ ઉંચા હોપર (hopper)માં ભરવા પડે છે. વળી મિકેનિકલ સ્ટોકર ઉપર વધારે સમજ અને ચાલાકીલરેલી ટેમ્પરેચર રાખવી પડે છે તે ભૂલવું જોઈતું નથી, તેમજ તેમાં થતા ધસાડા, ભાંગતુટ અને વપરાતો પાવર પણ ધ્યાનમાં લેવો જોઈએ. જે ખરાબ જાતનો કાલસો હાથે આગ મારતા સારી રીતે બળી શકતો નહીં હોય તેવો કાલસો બાળવા માટે મિકેનિકલ સ્ટોકર સારો છે. કાંઈ બધાજ દાખલામાં મિકેનિકલ સ્ટોકર ધુમાડો થતો અટકાવી શકતો નથી. સારી બનાવતના સ્ટોકરમાં કાલસો ઘણી સારી રીતે અને પુરેપુરો બાળી શકાય છે, જેથી ફક્ત રાખજ નીચે પડે છે.

જુદા જુદા મેકરોના મિકેનિકલ સ્ટોકરોની
બનાવટ જૂની જૂદી હોય છે કેટલાકમાં કોલસો આગ ઉપર બધે એકસરખો પથરાઈને પોતાની મેળે પડે છે, જ્યારે બીજાઓમાં કોલસો આગના જુદા જુદા ભાગોમાં અવારનવાર પડ્યા કરે છે. કેટલાક સ્ટોકરોમાં ફાયરગ્રેટ લોહડાંની સાંકળ અથવા ચેનનો બનાવેલા હોવાથી તે ધીમે ધીમે કપાસના ઓપનરની લેટીસ અથવા ચટાઈની માફક ચાલ્યા કરે છે, અને તે ઉપર કોલસો પડ્યા કરે છે. કોલસો પહોંલાં દરવાજા આગળ પડે છે, જે લુગ્ગરને તેનો કોક થઈ જાય છે, અને બળતો બળતો આગળ વધી છેક ખીજ આગળ પોંહ્યતાં તે તદ્દન બળીને તેની રાખ અથવા ખગર થઈ જવાથી ખીજ આગળ રાખેલી ખાસ ગોઠવણને લીધે તે બળેલી રાખ અને ખગર નીચે પડી જાય છે. એવી જાતના સ્ટોકરને કોકીંગ સ્ટોકર (Coking Stoker) કહે છે

ચિત્ર નાં ૨.

બેબકોક એન્ડ વીલકોક્સનો ચેનગ્રેટ સ્ટોકર.

બેબકોક અને વીલકોક્સ (Babcock & Wilcox)
નો ચેનગ્રેટ સ્ટોકર ચિત્ર નાં ૨ માં બતાવ્યો છે, જે કોકીંગ સ્ટોકરની જાતનો છે. એ સ્ટોકરની બનાવટ ઘણી સારી છે, અને

એ સ્ટોકર ખાસ કરી એજ મેકરનાં જાણીતાં વૉટરટયુઅ ઑઇલરના સબધમાં વપગય છે એ સ્ટોકર જમીન ઉપર રેલ નાખી તે ઉપર બ્હીલની મદદથી ગોઠવવામાં આવે છે, જેથી જ્યારે કામ પડે ત્યારે આખો સ્ટોકર સેહલાઇથી બાહુર ધસડી કાઢડી શકાય, જે ધણુ સગવડભરેલું છે એનો ફાયરગ્રેટ લોહડાંની સાંકળનો બનાવેલો છે, જે આગળા અને પાછળા ભાગમાં રાખેલાં ડ્રમો ઉપર ધીમે ધીમે ચાલતો રહે છે એમા કાલસો આગળા ભાગમાં આખા ગ્રેટની પોહળાઇ સુધી પથરાઇને પડે છે, જે પેહલ્લાંલુ જવાથી તેમાંથી નીકળતી ગેસ વધારે ગરમ અને સળગેલા કાલસા ઉપરથી પસાર થતા સળગીને બળે છે એ પ્રમાણે કાલસામાંથી જેમ જેમ ગેસ છૂટી થતી જાય છે તેમ તેમ કાલસો ખીજ તરફ આગળ વધતો જાય છે એ ગ્રેટની ઝડપમા તેમજ ગ્રેટ ઉપર પડતા કાલસાના જથ્થામા સેહલાઇથી વધવટ કરી શકાય એવી ગોઠવણુ એમા રાખેલી છે. એમા આગને આકડી યા પાવડી વડે ઓસકવી પડતી નથી, અને ધુમાડો બીલકુલ થતો નથી વળી ચાલુમા જે સ્ટોકર કાંઇ કારણુ સર બિગડી જાય અથવા અટકી પડે તો તુરત હાથે આગ મારી શકાય છે, અને કોઇ ચીજમા ઝાઝો ફેરફાર કરવો પડતો નથી. અલખતા એ સ્ટોકરનો ગ્રેટ ચલાવવા માટે એક નાનું એનજીન ઑઇલરની સામે રાખવુ પડે છે, અથવા જે કોઇ શાફ્ટીંગ ઉપરથી એક પટો ઑઇલરના મૂખડા આગળ લાવી શકાતો હોય તો તેથી પણ ચાલી શકે, નહીં તો કારખાનામાં કોઇ સગવડભરેલી જગામાં વિજળીનો ડાઇનેમો ચલાવી તેમાંથી તાર લાવી ઑઇલરના મૂખડા ઉપર એક નાનો વિજળીનો મોટર ચલાવી તેની મારફતે એ સ્ટોકર ચલાવી શકાય.

બળતણમાં કંટકસર કરવા માટે પોતાનુ કામ બરાબર કર્યા જતા એનજીન સાથે ફાફાં મારવા કરતા ઑઇલરની ફાયરીંગ અને ડ્રાફ્ટ ઉપર ધ્યાન આપવાથી ધણો ફાયદો થાય છે, પણ તેમ નહીં કરતા વારમવાર ઑઇલરને આગવાળાનીજ મરજી અને દયા ઉપર રાખવામાં આવે છે. એનજીનમા ગમે તેવો સુધારો અને મન-પસંદ ફેરફાર કરવા છતાં પણ જે આગવાળો સારો અનુભવી નહીં હોય તો બળતણમાં બીલકુલ ફાયદો થતો નથી એમ અનુભવ ઉપરથી સિદ્ધ થયુ છે.

એક રતલ કોલસો જે પૂરેપૂરો બળી જાય તો પાંચ હાંસ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકે એવી ગણતરી કરવામાં આવી છે, પણ હજી સુધી કોઈપણ જાતની બનાવટનાં એનજીન અને બોઇલરમાં કોલસામાં સમાયેલું એ કુદરતી બળ પુરેપુરું મળી શકતું નથી. ધણી સારી બનાવટનાં એનજીનમાં પણ તેની શક્તિનો માત્ર ૫ મો ભાગજ ઉપયોગમાં આવે છે, અને સાધારણ એનજીનોમાં તો ૧૨ થી ૧૫ મો ભાગ ઉપયોગમાં આવે છે, જ્યારે બાકીનું બળ એનજીનને પોતાને ચલાવવા માટે ખપતાં જોર અને ધસાડમાં તેમજ સ્ટીમ ઠીડી થઈને “કનડેન્સ” થઈ જવા વગેરેમાં ફેંકાઈ જાય છે. માટે એક રતલ કોલસામાંથી પાંચ હાંસ પાવર કદી મળતા નથી. વધુમાં વધુ તો માત્ર એક રતલ કોલસા દીઠ કલાકે પોણા (ઇનડીકેટડ) હાંસ પાવર મળે છે, અને તે પણ જે એનજીન (સુપરહીટરવાળું) ત્રીપલ એક્ષપાન્સન-સરક્રેસ કનડેન્સીંગ હોય અને ધણીજ બારીક ગણતરી-ઓને આધારે બનાવવામાં આવ્યું હોય તો.

કેલોરીમીટર (Calorimeter)— કોલસામાં સમાયેલું કારબનનું પ્રમાણ અને તેની ગરમી ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિનું માપ જાણવાની અને શોધી કાઢવાની દરેક એનજીનીઅરની ફરજ છે, કે જે ઉપરથી જુદા જુદા નમુનાઓમાંથી સારો કોલસો પારખી કાઢવાનું બની આવે છે. કોલસાની કૌમ્મત કોલસાની જાત અને તેમાં સમાયેલા કારબનના પ્રમાણ ઉપર આધાર રાખતી હોવાથી, કોલસો ખરીદતી વખતે જુદા જુદા નમુનાઓની તપાસ (test) કરાવી જોવી જોઈએ. એ તપાસ “કેલોરીમીટર” નામના યંત્રથી કરવામાં આવે છે. જુદી જુદી જાતનો કોલસો દેખાવમાં બધો કોલસોજ લાગે છે, પણ તેના બિતરમાં સમાયેલા રસાયણિક તત્ત્વો કેલોરીમીટરથી તપાસ્યા વગર માલમ પડતા નથી. એ યંત્રની બનાવટ ધણી સાદી હોય છે. એમાં એક નાના વાસણમાં કોલસાનો ભૂકો તોળીને લરી તે વાસણને બીજા મોટા તોળેલા પાણીથી ભરેલાં વાસણમાં મૂકવામાં આવે છે, અને પછી પેલો કોલસો સળગાવી પેલા પાણીને ગરમ કરી તેની ટેમ્પરેચર જોવામાં આવે છે, જે ઉપરથી ગણતરી કરી કોલસામાં સમાયેલું કારબનનું પ્રમાણ અને તેની ગરમી આપવાની શક્તિ વગેરે શોધી કાઢવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે

જુદી જુદી જાતના અને નમુનાના કોલસાની તપાસ કરતાં માલમ પડે છે, કે કયો કોલસો ઉત્તમ છે. આ પ્રમાણે કોલસો ખરીદવા અગાઉ તેની તપાસ ફેલોરીમીટરથી કરવામા આવે, અથવા કોઈ રસાયણી પાસે કરાવી જોવામા આવે, તો ખેશક તેથી ધણુ ફાયદો અને કરકસર થાય એવુ આ લખનારનુ મત છે.

કોલસાની સંભાળ—કોલસો વરસાદ અને તડકામા ઉધાડો રહેવાથી પોતાની ગરમી ઉત્પન્ન કરવાની ધણીક શક્તિ ખોષ દે છે. મોટા ઉચા ઢગલાઓ કરી કોલસો ભરી રાખવાથી તે વારવાર સળગી ઉઠે છે, અને નહીં તો અદરનો અદર છુપી રીતે પજ્યા કરેછે કોલસામા જે “પાઇરાઇટસ” (Pyrites) નામના સહેજ પિળા અને ધાતુ જેવા ચળકતા ટુકડાઓ હોય છે, તેઓ આગનુ મૂખ્ય મૂળ છે માટે એવા ટુકડાઓ ખનતા સુધી વિણી કઢાવી દુર મુકવા, નહીં તો કોલસાના ઢગલાની ઉપર રાખવા મોટા ટુકડા કરતા બારીક કોલસો વધારે જલદી સળગી ઉઠે છે, અને લાંબો વખત રહેવાથી ખરાબ થઇ જાય છે, માટે બારીક કોલસો પેહેલા બાળી નાખવો. કોલસાના ઢગલા ખનતા સુધી ધણુ ઉચા અને મોટા કરવા નહીં, અને જો એમ કરવુ પડે તો હવાના આવજનવ માટે ઢગલાઓ વચ્ચે લાકડાની પટ્ટીઓના ખનાવેલા પોકળ જાલીદાર ખોખા ઉભા ખોસવા જે કોલસાનો ઢગલો કર્યા પછી લાંબે વખતે એવા ખોખાં મૂકવામાં આવે તો કોલસો સળગી ઉઠવાનો વધારે સંભવ રહે છે, કારણકે ખોખા મૂકવા અગાઉ કોલસો ગરમ થઇ પજરી રહેલો હોય છે, જેને હવા મળવાથી તે વધારે ઝડપથી બળવા માડે છે. જે કોલસો મોટા ટુકડાઓ અને ભૂકાનો ભેજસેળ હોય તો ભૂકાનો જુદો મોટો ઢગલો કરવાને બદલે ટુકડા તથા ભૂકાના એક બીજા ઉપર પડ કરવા જુના કોલસા ઉપર નવો કોલસો ખનતા સુધી નાખવો નહીં કોલસાનુ ગોડાઉન માત્ર છાપરાવાળુ પણ બધી બાબુએથી ખુલ્લુ જોઇએ કોલસાના ઢગલા વચ્ચે કોઇખી જાતનુ લાકડાકામ લાગેલુ હોવુ નહીં જોઇએ. જે બની શકે તો ગોડાઉનનુ તળાઉ બાહુરની જમીનની સપાટી કરતા થોડું નીચુ રાખવુ, કે જેથી આગની વખતે તેમા પાણી છોડી શકાય કોલસાની આગ ઉપર પાણી નાખવાથી ઢગલાની સપાટી ઉપરની આગ ખુબજ જાય છે, પરંતુ તેના પેટાંમાં તો

અભ્યાજ કરે છે, અને પાણીની સપાટી ઉપરનો કાલસો ગટ્ટો થઇ જવાથી ઢગલાના પેટાંમાં પાણીનો મારો પોહોચી શકતો નથી એવી વખતે બળતા કાલસાના ઢગલા ઉપર ઘટતી જગાએ સભાળથી સ્ટીમ છોડવાની ગોઠવણ રાખી હોય તો આગ યુગ્મજ શકે છે

પ્રકરણ—૬.

ડ્રાફ્ટ અને ચીમની.

DRAUGHT AND CHIMNEY.

ડ્રાફ્ટ (Draught)—ગરમ ગેસ અને ધુમાડો વજનમા હલકો હોવાથી ઉપર ચઢે છે, જેથી ફરનેસના પાછલા ભાગમા થોડુંક વેક્યુમ થાય છે આથી ફરનેસના ફાયરબ્રારની નીચેથી આગ માહેથી થઇને બાહુરની તાજી ઠંડી હવા ફરનેસમાં દાખલ થાય છે જેને ડ્રાફ્ટ કહે છે. આગ તાજી હવા ખાય છે, યાને જેમ મનુષ્ય માત્રની જીવગી માટે તાજી હવાની જરૂર છે તેમ આગને પણ તાજી હવાની અવશ્ય જરૂર છે. એક બધ વાસણમા આગ બળી શકતી નથી, બતીની ચીમની ઉપર ઢાકણ ઢાકવાથી બતી યુગ્મજ જાય છે ચીમનીવાલી બતીનો ડ્રાફ્ટ તેના મોહડિઆ અથવા બરનર (burner) ના નીચલા ભાગમા રાખેલા છીદ્રો વાટે મળે છે, તેમ બાંધકારની ફરનેસનો ડ્રાફ્ટ ફરનેસના ફાયરબ્રાર વચ્ચેની જાલીદાર જગા માહેથી મળે છે

ડ્રાફ્ટ રાખવાની મતલબ એ છે કે આગને થોડાક પ્રેશરથી હવા મળે જેમ આગને મળતી હવાનો પ્રેશર વધુ તેમ તે જોરથી બળે છે, કારણ કે હવા બળતણ સાથે સારી રીતે ભેળાઇ જાય છે જેમ બળતણ ઘણું સખ્ત હોય તેમ તેને બાળવા માટે વધુ પ્રેશરનો ડ્રાફ્ટ જોઇએ. બળતણ બાળવા માટે જો આગની નીચે ઢમણ પુ કવામા આવે, અથવા પ ખાની મદદથી હવા આપવામાં આવે તોખી આગ સારી રીતે સળગે છે એવી જાતના ડ્રાફ્ટને ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ (Forced Draught) કહે છે પણ એવી જાતની ગોઠવણ મીલો અને ફેક્ટરીઓમાં જવદલેજ જોવામા આવે છે, કે જેઓમા ઉંચી ચીમનીની મદદથી મળતા કુદરતી ડ્રાફ્ટનોજ ઉપયોગ કરવામા આવે છે. જમીન ઉપર હવાનો પ્રેશર આસરે ૧૫ પાઉન્ડ પડે છે, પરંતુ જેમ જેમ આપણે ઉંચા

ચહડતા જમ્એ તેમ તેમ હવાનો પ્રેશર કમી થતો જાય છે. માટે ચીમની માલુલી ગરમ ગેસ અને ધુમાડો જેમ વધુ ઉચ્ચાઈએ લઈ જમ્ને ચીમનીમાંથી ખાલી કરીએ, તેમ તે ઓછા પ્રેશરવાળા જગામાં ખાલી થાય, જેથી ફરનેસની તળેથી વધારે જોશથી તાજી હવા દાખલ થાય માટે જેમ ચીમની વધુ ઉચી તેમ હવાનો પ્રેશર યાને ડ્રાફ્ટ વધુ મળે, તેમજ જેમ ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર વધુ હોય તેમ ડ્રાફ્ટનું જોર પણ વધુ હોય છે, કારણકે જેમ ગેસ વધુ ગરમ હોય તેમ તે વધુ હલકી પણ હોય, જેથી તે ઘણી ઝડપથી ઉચે ચહડે છે, અને તેટલીજ ઝડપથી તાજી હવા ફરનેસમાં દાખલ થાય છે જે ગેસની ટેમ્પરેચર ઓછી હોય તો તે જોઈતી ઝડપથી ચીમનીમાંથી બાહર નિકળતી નથી, તેથી જોઈતી ઝડપથી ડ્રાફ્ટ ફરનેસની અંદર દાખલ થતો નથી અને બળતણ બરાબર બળતું નથી ધુધુ અવાજ કરીને બાંધલરને ધમધમાવી નાખનારો ડ્રાફ્ટ ફરનેસમાં બહુ ધસારામાં હવા દાખલ કરે છે, પણ તેથી ફરનેસની ગરમી સામી ઓછી થઈ જાય છે તો પણ ડ્રાફ્ટ પુરતી ઝડપવાલો અને તીક્ષ્ણ જોઈએ, જેથી તાજી હવા ભઠ્ઠીના બળતણ સાથે બરાબર મળી જમ્ને બળે. જે ડ્રાફ્ટની ઝડપ કમી હોય તો તે ગરમ ગેસ સાથે પુરતી અસરકારક રીતે મળી જતો નથી ડ્રાફ્ટ ચીમનીના તળિયામાં રાખેલા યા ધકોનોમાઇઝરને છેડે રાખેલા ડમ્પર (Dampers) થી ઓછો વધતો કરી શકાય છે. ડ્રાફ્ટ એટલો રાખવો જોઈએ કે દરેક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર દર કલાકે ૧૮ થી ૨૦ રતલ કોલસો સેહલાઈથી બળે, અને ઘણા કાળો ધુમાડો થાય નહીં જે બાંધલર જોઈએ તે કરતા મોટું હોવાથી કોલસો દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ઉપર આપેલા પ્રમાણ કરતા ઓછો બળતો હોય અને ચીમનીની ઉચ્ચાઈ પુરતી હોવાથી ડ્રાફ્ટ બરાબર મળતો હોય, તો ફાયરગ્રેટનો એરીઆ ઓછો કરવાથી બળતણમાં ઘણી કરકસર થઈ શકે છે જેમકે કોઈ બાંધલરમાં દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૭-૮ રતલ કોલસો દર કલાકે બળતો હોય, અને ડમ્પર ઘણું ખોલવાથી ડ્રાફ્ટ ઠીક મળતો હોય, તો તે બાંધલરના ફાયરગ્રેટનો એરીઆ એટલો ટુંકો કરવો કે જેથી તે ઉપર દર કલાકે આસરે ૧૮ રતલ કોલસો દર ચોરસ ફુટ દીઠ બળે ગ્રેટ એરીઆ ઓછો કરવા માટે ફાયરબાર ટુંકા થઈ શકતા નહીં હોય તો ઇટનો ફાયરશીળ ફાયરબારની ઉપરજ બાંધી

લેવો, અથવા તો ખીજ આમળ ફાયરબાર ઉપર કાર્ટ આયર્નની એક ભડી પ્લેટનો ટુકડો ઢાંકી લેવો.

ડ્રાફ્ટનો કાયદો (Theory of Draught)—કોઈખી જગા ઉપર પડતું દબાણ તે દબાણ કરનારા પદાર્થનાં ઘટપણા, અને તે પદાર્થના જથ્થા ઉપર આધાર રાખે છે. એટલે કોઈ જગા ઉપર પડતો પ્રેસર તે પ્રેસર કરનારા પદાર્થની ડેનસીટી (density) અને તે પદાર્થની ઉચાઈ (head or height)ની બરાબર હોય છે. જો એક ટાંકીમાં પાણી ભર્યું હોય તો તેના તળિયામાં જો પ્રેસર પડે તે તે પાણીનાં (દર ક્યુબીક ફુટ યા ક્યુબીક ઇંચ દીઠ) વજન અને તે પાણીની ટાંકીમાં ઉચાઈની બરાબર હોય છે. જો દર સ્કવેર ફુટ ઉપર પડતો પ્રેસર કાઢવો હોય તો પાણીનું દર ક્યુબીક ફુટ દીઠ વજન દર ૫ પાઉન્ડ $\times$ પાણીની ઉચાઈ ફીટમાં = પાણીનો પ્રેસર દર સ્કવેર ફુટ ઉપર.

એજ પ્રમાણે એક ચીમની જેટલા ઉંચા વાસણમાં હવા ભરી હોય તો તેના તળિયામાં તે હવાનો પ્રેસર હવાની ડેનસીટી અને તે વાસણની ઉચાઈના પ્રમાણમાં થાય. ૩૨ ફીટી ટેમ્પરેચરની હવાની ડેનસીટી યાને દર ક્યુબીક ફુટ દીઠ વજન ૦૮ પાઉન્ડ હોય છે, ૧૦૦ ફીટી ટેમ્પરેચરની હવાનું વજન ૦૭ પાઉન્ડ હોય છે, અને ૫૦૦ ફીટી ટેમ્પરેચરની હવાનું વજન ૦૪ પાઉન્ડ હોય છે. હવે દર ક્યુબીક ફુટ પાણીનું વજન દર ૫ પાઉન્ડ હોય છે, માટે પાણી ૫૦૦ ફીટીની હવા સાથે સરખાવતાં દર ૫ - ૦૪ = ૧૫૫૮ ગણુ ભારે હોય છે. એટલે પાણી ૧ ઇંચ ઉંચું હોય તો તેટલાજ વજનની ૫૦૦ ફીટીની હવા ૧૫૫૮ ઇંચ—લગભગ ૧૩૦ ફીટ—ઉંચી હોવી જોઈએ બીજા બોલોમાં બોલીએ તો ૧ ઇંચ ના ડ્રાફ્ટ પ્રેસર માટે ચીમની ૧૩૦ ફીટ ઉંચી જોઈએ.

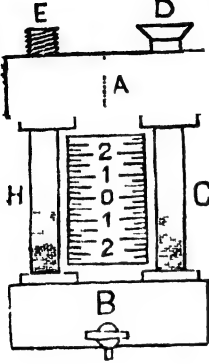
ધારો કે બે ચીમની દરેક ૧૩૦ ફીટ ઉંચી એક બીજીની જોડમાં બાંધેલી છે. પહેલ્લી ચીમનીમાં ૫૦૦ ફીટી ટેમ્પરેચરની ગરમ હવા છે. બીજીમાં ૩૨ ફીટી ટેમ્પરેચરની ઠંડી હવા છે. પહેલ્લી ગરમ ચીમનીના તળિયામાં $૧૩૦ \times ૦૪ = ૫૨$ પાઉન્ડ નો પ્રેસર દર ચોરસ ફુટ ઉપર પડશે ઠંડી ચીમનીનાં તળિયામાં $૧૩૦ \times ૦૮ = ૧૦૪$ પાઉન્ડ નો પ્રેસર દર ચોરસ ફુટ ઉપર પડશે. હવે જો બન્ને ચીમનીને

તળિયાં આગળ જોડી દેવામાં આવે તો ગરમ ચીમનીમાંની હવા હલકી હોવાથી ઉપર ચઢાશે અને ઠંડી ચીમની માંહેલી હવા ભારે હોવાથી નીચે ઉતરશે ગરમ ચીમનીની હવા કરતાં ઠંડી ચીમનીની હવા વજનમાં બમણી ભારે છે માટે ઠંડી ચીમનીની હવા ૧૦.૪-૫.૨=૫.૨ પાઉન્ડના પ્રેસરથી ગરમ ચીમનીની ગરમ હવાને હડસેલીને ઉપર ચઢાવશે. કારણકે ગરમ ચીમનીની હવા તેના હલકાં વજન છતાં દર સ્કેવર ફુટ દીઠ પાંચ પાઉન્ડનો બેક પ્રેસર કરે છે. એક ઑપ્લરની ચીમનીમાં એવીજ ક્રિયા ચાલુ થાય છે જેટલા જોશથી ગરમ હવા અને ધુમાડો ચીમનીમાં ઉપર ચઢે છે તેટલાજ જોશથી બાહરની ઠંડી હવા ફાયરઆરની નીચેથી આગના ઢગલામાં દાખલ થાય છે, અને ડ્રાફ્ટનો પ્રેસર ચીમનીમાં ઉપર ચઢતી ગરમ હવાની ડેનસીટી અને ઉચાઇ, અને બાહરની ઠંડી હવાની ડેનસીટી અને તેટલીજ ઉચાઇ વચ્ચેના ફરક ઉપર આધાર રાખે છે ચીમનીમાં ઉપર ચઢતી ગેસ ચીમનીની અદરની દિવાલને અથડીને ઉપર ચઢતાં ધણો ધસાડો યાને ફ્રીક્શન કરે છે, તેમજ બાહરની ઠંડી હવા ફાયર-આરની જાલીમાંથી આગના ઢગલામાંથી થઇને ફરનેસમાં દાખલ થાય છે તેથી પણ ધણુ ફ્રીક્શન થાય છે, જેથી ઉપર મુજબ ગણતરી કરી કાઢેલા ડ્રાફ્ટ પ્રેસર કરતા ધણો ઓછો ડ્રાફ્ટ પ્રેસર ચાલુ ઑપ્લરમાં મળે છે.

ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર આસરે ૬૦૦° થી ૬૫૦° હોય તોજ ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે છે જેમ બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર વધુ હોય તેમ ચીમનીમાં જતી ગેસની ટેમ્પરેચર પણ વધુ રાખવી પડે છે જોઇએ તે કરતા વધારે ડેમ્પર ખોલવાથી જોઇએ તે કરતા વધુ હવા ફરનેસમાં ડ્રાફ્ટ મારફતે જઇ તેની ગરમી સામી કમી કરી નાખે છે બાહરની હવાની ઓક્સિ ટેમ્પરેચરે ચીમનીમાં જતી ગેસની ટેમ્પરેચર કેટલી હોવી જોઇએ તે કોઠા નંબર ૭ માં આપ્યું છે. લોકડા બાળવા માટે ડ્રાફ્ટ કોલસા માટે જોઇતા ડ્રાફ્ટ કરતા ઓછો જોઇએ છે, જ્યારે હલકી જાતનો અને ખારીક કોલસો બાળવા માટે તેમજ સખ્ત એનગ્રેસાઇટ કોલ અને કોક માટે ડ્રાફ્ટ વધારે જોઇએ છે. જુલો પાનુ—૯૭.

ડ્રાફ્ટ માપવાનો ગેજ (Draught Gauge)—

ચિત્ર નાં ૩.

ડ્રાફ્ટ ગેજ

ડ્રાફ્ટનો પ્રેશર એવી રીતે માપવામાં આવે છે કે તે કેટલા ઇંચ ઉચાઇનો પાણીનો જથ્થો પોતા ઉપર ટેકવી રાખી શકે એક ચોરસ ઇંચ એરી-આવાળી પાઇપમાં પાણી ભર્યું હોય તો તેમાં ભરેલા દર ૨ ૩૦૫ શીટ પાણી દીઠ એક પાઉન્ડનું વજન થશે, એટલે તે પાઇપમાં તળિયાં ઉપર દર ૨ ૩૦૫ શીટ પાણી દીઠ એક પાઉન્ડનો પ્રેશર પડશે બીજા બોલોમાં બોલીએ તો જો તે પાઇપના તળિયામાં દર સ્કેવર ઇંચ દીઠ એક પાઉન્ડના પ્રેશરે હવા ઝુકીએ તો તે ૨ ૩૦૫ શીટ પાણીનું વજન પોતાની ઉપર ટેકવી રાખશે. એવીજ રીતે ફરનેસમાં દાખલ થતા ડ્રાફ્ટનો પ્રેશર કેટલા ઇંચ પાણીનું વજન પોતા ઉપર ટેકવી રાખી શકે છે તે ડ્રાફ્ટ ગેજથી માપી શકાય છે.

ડ્રાફ્ટ ગેજની બનાવટ ઘણી સહેલ છે, અને તે કાંઈખી કારખાનામાં એનજીનીઅર પોતે સેહલાઇથી બનાવી શકશે ચિત્ર નાં ૩માં એવો એક તીનનો બનાવેલો ડ્રાફ્ટ ગેજ બતાવ્યો છે A અને B તીનના બોક્ષ છે, જે ૪ ઇંચ લાંબા અને ૧ ૧/૨ ઇંચ પહોળા તથા ૧ ૧/૨ ઇંચ ઉંચા છે A બોક્ષમાં વચ્ચેવચ્ચેમાં એક બંધ પરદો છે, જ્યારે B બોક્ષમાં પરદો નથી. A માં ઉપર એક તરફ D આગળ પાણી નામવાનું મોહડું છે, જ્યારે E છેડો ચીમની સાથે જોડવાના પાઇપ માટે તૈયાર કરવામાં આવે છે ગમે તો અરધા ઇંચનો લોહડાનો પાઇપ જોડવો, અથવા રબરનો પાઇપ E આગળ બાધી લઇ તેનો બીજો છેડો ચીમનીના તળિયામાં છેદ પાડી ચણી લીધેલા લોહડાના પાઇપ સાથે જોડી લેવો ચીમનીના તળિયામાં જોડેલો એ લોહડાનો પાઇપનો છેડો જો બંધી શકે તો ચીમનીની અદર ચીમનીના સેન્ટરમાં નીચલી તરફ વાકે આપી રાખવો. B બોક્ષમાં તળે એક પાણી કાઢી નાખવાનો નાનો કોંક છે A ને તળિયે અને B ની ઉપર બંને છેડે આસરે અરધા ઇંચ ઉંચી

તીનની નીપલ સાંધી લઇ તે જગાએ બાંક્ષમાં આસરે અરધો ઇંચના છેદ પાડવામાં આવે છે. ઉપલા અને નીચલા બાંક્ષ વચ્ચે આસરે ૬ થા ૭ ઇંચ જગા રાખી નીપલોમાં બાંધલરના ગેજ ગ્લાસના ટુકડાઓ H અને C નાખી આજી બાજી રબરની રીંગ અથવા રંગ અથવા લાખી વડે હવા યા પાણી ગળે નહી તેવી રીતે મજબુત બેસાડવામાં આવે છે. બન્ને ગ્લાસની વચ્ચે એક લાકડાંનો ગેજ બનાવી મુકવામાં આવે છે. એ ગેજના સેન્ટરમાં એક આડી લીટી દોરી તેને O માડવામાં આવે છે, અને પછી તેની ઉપર તથા નીચે ઇંચ અરધા ઇંચ અને પા ઇંચના એકસરખા ભાગ કરી મારકા કરવામાં આવે છે એ ગેજ એક પાતિઆ ઉપર બેસાડી તેને ચીમનીની દિવાલ ઉપર સગવડ પડતી જગાએ લટકાવેલો, અને ચીમનીનાં તળિઆમાં હોલ પાડી તેમાં એક પાઇપ ચણી લઇ તેનું કનેક્શન H સાથે કરવું, તથા બનતાં સુધી એ કનેક્શનમાં એક કૉક જરૂર મૂકવો. હવે ડ્રાફ્ટનો પ્રેશર જેવા માટે પહેલાં કૉક બંધ કરી કનેક્શન છોડી નાખવું, અને D આગળથી સ્વચ્છ પાણી ગેજમાં ભરી તેની સપાટી બરાબર O મારકા આગળ રાખવી ત્યાર પછી કનેક્શન કરી કૉક ખોલતાંજ H ગ્લાસમાંનું પાણી ઉચે ચઢાડશે અને C માંનું પાણી નીચે ઉતરશે. D મોહડિઉ હમેશા ઉધાડુજ રાખવું, બુચ મારવો નહી એ બે ગ્લાસ માંહેલા પાણીની સપાટી વચ્ચે જેટલા ઇંચ તફાવત હોય તેટલા ઇંચ ડ્રાફ્ટ સમજવો. એટલે જો O મારકાથી H ટ્યુબમાંનું પાણી અરધો ઇંચ ઉચે ચઢે અને C માંહેલું પાણી અરધો ઇંચ નીચે ઉતરે તો બે મળીને એક ઇંચ ડ્રાફ્ટ થયો.

જુદી જુદી જાતનાં બળતણ માટે જોઈતો ડ્રાફ્ટ
કોઠા નાં ૮ મા આપ્યો છે એમાં દર ચોરસ ફુટ ફાયર ગ્રેટ ઉપર દર કલાકે ૨૦ પાઉન્ડ બળતણ બળતું ગણવામાં આવ્યું છે

કોઠા—૮. જુદાં જુદાં બળતણ માટે જોઈતો ડ્રાફ્ટ પાવર અને ચીમનીની ઉંચાઇ.

બળતણ	ડ્રાફ્ટ પાવર ઇંચમાં ફર્નેસના પાછલા ભાગમાં	જોઈતી ચીમ નીની ઉંચાઇ ફીટમાં
લાકડા સુકા	૦ ૨ થી ૦ ૩	૫૦ થી ૬૦
લાકડા, થોડા લીલા	૦ ૪ થી ૦ ૫	૭૫ થી ૧૦૦
સાધારણ સ્ટીમકોલ (વિનાયતી)	૦ ૫ થી ૦ ૬	૧૨૫ થી ૧૫૦
સ્ટીમ કોલને ભૂકો, તથા બગાલ કોલ	૦ ૬ થી ૦ ૮	૧૫૦ થી ૧૭૫
સખ્ત એનથ્રેસાઇટ કોલ(પથ્થર જેવો)	૧ ૦ થી ૧ ૫	૧૭૫ થી ૨૦૦

ચીમની ડ્રાફ્ટ અને ફરનેસ ડ્રાફ્ટ વચ્ચેનું ફરક પડી જાય છે, કારણ કે જેટલો ડ્રાફ્ટ ચીમનીનાં તળિયાંમાં હોય છે તેટલો ફરનેસના પાછલા ભાગમાં ખીજ આગળ હોતો નથી, કારણ કે ફ્લુઓમાં ગરમ ગેસનું જે ફ્રીક્શન થાને ધસાડો થાય છે તેથી ફરનેસ તરફ ડ્રાફ્ટ ઓછો થઇ જાય છે. વળી એ ફરક ચીમની અને ફરનેસ વચ્ચેની લંબાઇ ઉપર પણ આધાર રાખે છે. જેમ ચીમનીથી ફરનેસ વધારે દુર હોય તેમ ડ્રાફ્ટ પણ ફરનેસને ઓછો મળે. ડ્રાફ્ટ પ્રેશર ચીમનીની ઉચાઇ અને ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે. ધારો કે ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ૫૦૦ ડીગ્રી F હોય તો જૂદી જૂદી ઉચાઇની ચીમનીઓમાં ડ્રાફ્ટ પ્રેશર કેટલો રહે છે અને તે ફરનેસ તરફ કેટલો ઓછો થઇ જાય છે તે કોઠા નાં ૬ માં આપ્યું છે. ચોક્કસ જાતનું બળતણ બાળવા માટે કેટલો ડ્રાફ્ટ જોઇએ તે કોઠા નાં ૮ માં આપેલા ડ્રાફ્ટ પાવર ઉપરથી નક્કી કરી તેટલો ડ્રાફ્ટ મેળવવા માટે ચીમની કેટલી ઉચી રાખવી તે કોઠા નાં ૯ માં આપેલી વિગત ઉપરથી મળશે. સાધારણ બગાલ કાલ બાળવા માટે ચીમનીની ઉચાઇ ઓછામાં ઓછી ૧૨૫ ફીટથી ઓછી રાખવી નહીં જોઇએ, કે જેટલી ઉચાઇએ દર ચોરસ ફુટ ફાયર ગ્રેટ ઉપર દર કલાકે ૨૦ પાઉન્ડ કોલસો સેહલાઇથી બાળી શકાશે પણ જો એટલી ઉચાઇની ચીમની નહીં બાંધવી હોય તો તેના પ્રમાણમાં દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ઓછો કોલસો બળે તેવી રીતે ગ્રેટ એરીઆ રાખવો જોઇએ, જે વિશે ચીમનીને લગતી બાબતમાં વધારે ખુલાસાવાર સમજાવવામાં આવ્યું છે બાઇલરના ફ્લુઓમાં પાલીશ કરેલી ગ્લેઝડ ફાયર બ્રીક્કનું અસ્તર કરવાથી આ ફ્રીક્શન ઘણું ઓછું થઇ જાય છે.

ચીમની ડ્રાફ્ટ અને ફરનેસ ડ્રાફ્ટ વચ્ચે ફરક પાડવાનું બીજું કારણ ફ્લુઓનાં ઇટના બાધકામ માંદું રહી ગયલી ફાટો અને બારીક છિદ્રો વાટે બાહરની હવા અદર સુશાધ જવાનું છે. સાધારણ ઇટમાં ઘણા શુદ્ધ છિદ્રો હોય છે, તેમજ બાધકામ વખતે ઘણાક સાંધાઓ પૂરતા ચૂના વગર ખાલી રહી જાય છે, તે માંદુંથી ઘણીક બાહરની હવા ફ્લુઓમાં જઇ ડ્રાફ્ટ પ્રેસર ઓછો કરી નાખે છે. એ માટે ફ્લુઓની બાહરની સપાટી પણ ગ્લેઝડ બ્રીક

અથવા ગ્લેઝડ ટાઇલથી ચણવી જોઇએ. નહીં તો ફ્લુઓની બાઉર
ધટ તેલનો અને વારનીશનો સફેદ રંગ લગાડવો

કોઠો—૯. ચીમનીની ઉંચાઈનાં પ્રમાણમાં ડ્રાફ્ટ.

ચીમનીની ઉંચાઈ શીટમાં, ફાયરગ્રેટની લેવલ ઉપરથી	ચીમનીનાં તળિઆમાં ડ્રાફ્ટ, ઇંચ	ફરનેસના ચીજની પાછળ ડ્રાફ્ટ, ઇંચ
૫૦	૦ ૩૬	૦.૨૧
૬૦	૦.૪૪	૦ ૨૮
૮૦	૦ ૫૮	૦ ૩૫
૯૦	૦ ૬૬	૦ ૩૯
૧૦૦	૦ ૭૨	૦ ૪૩
૧૨૦	૦ ૮૯	૦ ૫૫
૧૫૦	૧ ૦૯	૦ ૬૬
૧૮૦	૧ ૩૩	૦ ૭૬
૨૦૦	૧ ૪૫	૦ ૮૭
૨૫૦	૧ ૮૨	૧ ૦૬
૩૦૦	૨ ૧૮	૧ ૩૧

હિન્દુસ્તાનમાં ચીમનીની ઉંચાઈ ઠંડા મુલકો કરતા વધુ રાખવી જોઇએ, કારણકે ચીમનીનો ડ્રાફ્ટ બાઉરની હવાની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખતો હોવાથી એક ઠંડા મુલકમાં ૧૦૦ શીટ ઉંચી ચીમની જોડેલો ડ્રાફ્ટ પેદા કરે તે કરતા ઓછો ડ્રાફ્ટ એક ગરમ મુલકમાં તેટલીજ ઉંચાઈની ચીમની પેદા કરે, માટે ચીમનીની ઉંચાઈ અને ડ્રાફ્ટની ઇંગ્રેજ પુસ્તકોમાં આપેલી ગણતરીઓમાં સુધારો કરી લેા લાગુ પાડવી ઘટે છે જેમકે ઇંગ્રેજ પુસ્તકોમાં લખવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે ચીમનીની ટેમ્પરેચર ૫૫૨ ડીગ્રી હોય ત્યારે ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે છે, પણ તે આપણા દેશને બીલકુલ લાગુ પડતું નથી વિલાયતમાં બાઉરની હવાની સરાસરી ટેમ્પરેચર ૬૨ ડીગ્રી ગણતરી ચીમનીની ગરમ ગેસની ૫૫૨ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર રાખવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે, તેનું કારણ એ છે કે ૬૨ ડીગ્રીની હવા ૫૫૨ ડીગ્રીની હવા કરતા વજનમાં બમણી ભારે હોય છે, અને જ્યારે ચીમની માંડે ઉપર ચઢતી ગરમ ગેસનાં વજન કરતાં બાઉરની ઠંડી

હવાનુ વજન બમણું ભારે હોય ત્યારે ડ્રાફ્ટનું જોર ધણું અસરકારક હોય છે. માટે ચીમનીની ઉંચાઈની ગણતરી કરતી વખતે એ વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. આપણા દેશમાં (મુખ્ય કરીને મુબમમાં) બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર સરાસરી ૧૦૦ ડીગ્રી ગણતા આપણી મીલો અને ફેક્ટરીઓની ચીમનીઓની ટેમ્પરેચર ૬૫૦ ડીગ્રી હોય તોજ ડ્રાફ્ટ ધણું અસરકારક ચાલી શકે, કારણકે ૧૦૦ ડીગ્રીની હવા કરતા ૬૫૦ ડીગ્રીની હવા વજનમા લગભગ અર્ધા અર્ધ હલકી હોય છે

ચીમનીમાં અંદરની હવા કરતાં બાહરની હવા લગભગ બમણી ભારે રહે તે માટે બાહરની હવાની ઓક્સ ટેમ્પરેચર હોય ત્યારે ચીમનીની અંદર કેટલી ટેમ્પરેચર રહેવી જોઈએ કે જેથી ડ્રાફ્ટ ધણું સારું ચાલે તે કોઠા નાં ૧૦ માં આપ્યું છે

કોઠો—૧૦. બાહરની હવાની ટેમ્પરેચરનાં પ્રમાણમાં રાખવી જોઈતી ચીમનીની ટેમ્પરેચર.
(૬૫ ઇચ ડ્રાફ્ટ રાખવા માટે)

બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર F°	ચીમનીની અંદરની ટેમ્પરેચર F°
૬૨	૫૫૨
૭૨	૫૭૫
૮૨	૬૧૦
૯૨	૬૨૫
૧૦૨	૬૫૦
૧૧૨	૬૭૫
૧૨૨	૭૦૦
૧૩૨	૭૨૦
૧૪૨	૭૫૦
૧૫૨	૮૦૦

ચીમનીની ટેમ્પરેચર કેમ શોધી કહાડવી તેની રીત આ પુસ્તકને પાને ૮૦ માં આપવામા આવી છે

ચીમનીની મેન ડ્રાફ્ટની ટેમ્પરેચર ન્યા મકાનોમાઇઝર ગોઠવ્યાં હોય ત્યાં ઓછી રહે છે, કારણ કે ગરમ ગેસની ધણીક ગરમી

ઇકોનોમાઈઝર ચુશી છે છે, માટે ચીમનીની ઉચાઇ અને ડ્રાફ્ટની ગણતરી કરતી વખતે એ વાત ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે. બનતાં સુધી ચીમનીની ટેમ્પરેચર ઓછામાં ઓછી ૫૦૦ ડીગ્રીથી ઓછી કદીખી રાખવી નહીં જોઈએ એથી ઓછી ટેમ્પરેચરે ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી. જો ટેમ્પરેચર ઓછી રહેતી હોય તો ઇકોનોમાઈઝરના ફેટલાક ટયુબ ઓછા કરવા પડશે, નહીં તો ચીમનીની ઉચાઇમાં વધારો કરી જોઇતો ડ્રાફ્ટ મેળવવો પડશે.

ઑઇલરમાં બળતાં બળતણના સેક્ટે ૨૦ થી ૩૦ ટકા જેટલું બળતણ ચીમનીમાં ડ્રાફ્ટ ઉત્પન્ન કરવા માટે ખાસ મોકલવામાં આવતી ગરમ ગેસ મારફતે વ્યર્થ જાય છે એવો અડસટો કરવામાં આવ્યો છે.

કોઠા નાં ૧૧ નો ખુલાસો—સાધારણ કાલસો ઑઇલરમાં બાળવા માટે ૬૫ ઇંચ ડ્રાફ્ટની જરૂર છે પણ બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર તથા ચીમનીની ટેમ્પરેચરમાં વધઘટ થવાથી ડ્રાફ્ટમાં ફેરફાર ફરક પડી જાય છે તે એ કોઠામાં આપ્યું છે. ચીમનીની ઉચાઇ ૧૦૦ ફીટની ગણવામાં આવી છે એ ઉપરથી જોવામાં આવશે કે ચીમનીની ટેમ્પરેચર જો એકજ સરખી રહે અને બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર વધતી જાય તો ડ્રાફ્ટ ઓછો થતો જાય છે.

કોઠા—૧૧. બાહરની હવાની અને ચીમનીની ટેમ્પરેચરમાં વધઘટ થવાથી ડ્રાફ્ટમાં પડતો ફરક. (ઇંચમાં)

ચીમનીની ટેમ્પરેચર	બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર						
	૪૦	૫૦	૬૦	૭૦	૮૦	૯૦	૧૦૦
૩૦૦	૪૭	૪૪	૪૨	૩૯	૩૬	૩૪	૩૧
૩૪૦	૫૩	૫૦	૪૭	૪૪	૪૧	૩૯	૩૬
૩૮૦	૫૭	૫૪	૫૨	૪૯	૪૬	૪૪	૪૧
૪૨૦	૬૨	૫૯	૫૬	૫૩	૫૦	૪૮	૪૫
૪૬૦	૬૬	૬૩	૬૦	૫૭	૫૪	૫૨	૪૯
૫૦૦	૬૯	૬૬	૬૩	૬૧	૫૮	૫૪	૫૩

કોઠા નાં ૧૨ નો ખુલાસો—જે ઠેકાણે થોડી જગામા ધણો કાલસો બાળવો હોય ત્યાં ચીમની વધારે ઉચી જોઈએ કે જેથી ફ્રાફ્ટ સારો ચાલે. બાંધલર નાનું હોય અને વધારે પાવર તેમાં ઉપજવવો હોય તો ચીમનીની ઉચાઈ વધારવાથી ફ્રાફ્ટ વધશે, અને દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ દર કલાકે કાલસો વધારે પ્રમણમાં બાળી શકાશે. માટે કોઠા નાં ૧૨ માં જૂદી જૂદી ઉચાઈની ચીમનીઓ ફેટલો ફ્રાફ્ટ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકશે અને તેઓની મદદથી દર કલાકે દર ચોરસ ફુટ ફાયર ગ્રેટ ઉપર ફેટલા પાઉન્ડ કાલસો બાળી શકાશે તે આપ્યું છે.

દાખલો.—ધારો કે એક ૨૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવરનું એનજીન છે, જે દર કલાકે દર હોર્સ પાવર દીઠ ૩ પાઉન્ડ કાલસો ખપાવે છે. પણ એ એનજીન ચલાવવા માટેનું બાંધલર ૨૪ શીટ લાંબું અને ૬ શીટ ગયામેટરનું હોવાથી તેનો ફાયરગ્રેટ ૨૪ સ્ક્વેર શીટ છે, જે ઉપર દર કલાકે દર ચોરસ ફુટ દીઠ ૨૫ પાઉન્ડ કાલસો બળવાની રાસ આવે છે, તો ચીમનીની ઉચાઈ કેટલી હોવી જોઈએ કે જેથી એટલો કાલસો સેફલાઈથી બાળી શકાય ? એના ખુલાસા માટે કોઠા નાં ૧૨ માં જોવાથી માલમ પડશે કે દર કલાકે દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ૨૪ પાઉન્ડ કાલસો બાળવા માટે ચીમની ૧૨૦ શીટ ઉચી જોઈએ છે, જ્યારે ૨૭ પાઉન્ડ બાળવા માટે ૧૩૦ શીટ ઉચી જોઈએ છે, માટે આ દાખલામા ૨૫ પાઉન્ડ બાળવા માટે ચીમનીની ઉચાઈ ૧૨૫ શીટ ને આસરે રાખવી જોઈએ આ ઉચાઈ સારી જાતના વિલાયતી કાલસા માટે અનુકૂળ છે બગાલ કાલ અને બીજા હીન્દી કાલસા માટે એ ઉચાઈમા ૧૦ ટકા વધારો કરવો.

કોઠા—૧૨ દર કલાકે ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર કાલસાનો ચોક્કસ જથ્થો બાળવા માટે રાખવી જોઈતી ચીમનીની ઉચાઈ.

ચીમનીની ઉચાઈ શીટમા	ચીમનીનો ડાફ્ટ ઇચમા	કાલસો પાઉન્ડમા	ચીમનીની ઉચાઈ શીટમા	ચીમનીનો ડાફ્ટ ઇચમા	કાલસો પાઉન્ડમા
૩૦	૦ ૧૮	૧૦	૧૧૦	૦ ૮૦	૨૦
૫૦	૦ ૩૬	૧૩	૧૨૦	૦ ૮૭	૨૧
૬૦	૦ ૪૩	૧૫	૧૩૦	૦ ૯૪	૨૨
૭૦	૦ ૫૧	૧૬	૧૪૦	૧ ૦૨	૨૩
૮૦	૦ ૫૮	૧૭	૧૬૦	૧ ૦૯	૨૪
૯૦	૦ ૬૫	૧૮	૧૮૦	૧ ૩૧	૨૬
૧૦૦	૦ ૭૨	૧૯	૨૦૦	૧.૪૫	૨૭

કોઠા—૧૩. ઑઇલરમાં દર કલાકે બળતા કોલસાના પ્રમાણમાં રાખવી જોઈતી ચીમનીનાં માપ.

દર કલાકે બળતો કોલસો પાઉન્ડમાં	દર કલાકે દર સ્કવેર ફુટ ફાયર ગ્રેટ દીઠ કોલસો પાઉન્ડમાં	ફાયરગ્રેટનો એરીઆ સ્કવેર ફીટમાં	ચીમનીની એરીઆ સ્કવેર ફીટમાં	ચીમનીની ઉચાઇ ફીટમાં
૧૦૦	૧૩	૭૭	૧૫	૫૦
૩૦૦	૧૫	૨૦	૪	૬૦
૫૦૦	૧૭	૩૦	૬	૮૦
૧૦૦૦	૧૯	૫૩	૧૧	૧૦૦
૨૦૦૦	૨૧	૮૫	૧૯	૧૨૦
૩૦૦૦	૨૩	૧૩૦	૨૬	૧૪૦
૫૦૦૦	૨૫	૨૦૦	૪૦	૧૭૦

કોઠા નાં ૧૩ નો ખુલાસો—એક ચોક્કસ ઑઇલર અથવા ઑઇલરોમાં જેટલો કોલસો બળવાનો હોય તે કોલસાના જથ્થાને અનુસરતી ચીમની કેટલી મોટી હોવી જોઈએ તે એ કોઠામાં આપ્યું છે જેમકે એક નવા કારખાનાનો હીસાબ કરતી વખતે એમ માલમ પડે કે તેના ઑઇલરોમાં વધુમાં વધુ ફુલ લોડ વખતે દર કલાકે ૧૦૦૦ પાઉન્ડ કોલસો બળશે, તો ઉપલા કોઠા મુજબ ચીમનીનો એરીઆ ૧૧ સ્કવેર ફીટ (આસરે ૩૩ ફીટ ડાયમેટર) અને તેની ઉચાઇ ૧૦૦ ફીટ રાખવા જોઈએ બગાલ કોલ માટે એ ઉચાઇમાં ૧૦ ટકાનો વધારો કરવો.

ચીમનીનું કામ માત્ર ભટ્ટીનો ધુમાડોજ બાહર કઢાડી નાખવાનું નહીં, પણ ભટ્ટીમાં બળતણને પૂરેપૂરું બાળવા માટે જોઈતી હવાનો જથ્થો જોરથી દાખલ કરવાનું હોય છે. ટુકમાં કહીએ તો ચીમનીનું કામ ઑઇલરની ભટ્ટીમાં ફૂદટ ઉત્પન્ન કરવાનું હોય છે, જેથી તાજી હવા ભટ્ટીમાં લગાર જોર સાથે દાખલ થાય અને બળતણમાંથી નિકળતી ગેસ સાથે બરાબર બેળાઇને બળે, તેમજ ભટ્ટીમાંથી નિકળતી ગેસ ઝેરી હોવાથી આસપાસની માલ મીલકત અને વસ્તીને નુકસાન પુગાડે નહીં જેમ ચીમનીની ઉચાઇ વધારે

તેમ ડ્રાફ્ટનું જોર વધારે હોય છે, તેમજ જેમ ચીમનીની ટેમ્પરેચર વધારે તેમ ડ્રાફ્ટ પ્રેશર વધારે રહે છે.

ચીમનીની ઉંચાઈ ડ્રાફ્ટના જોર ઉપર આધાર રાખે છે, અને ડ્રાફ્ટનું જોર અથવા પ્રેશર કેટલો રાખવો તે બળતણની જાત ઉપર આધાર રાખે છે સારી જાતનો કોલસો બાળવા માટે આસરે $\frac{1}{2}$ થી $\frac{3}{4}$ ઇંચ ડ્રાફ્ટ પ્રેશર બસ છે, પણ ખરાબ જાતનો કોલસો બાળવા માટે ૧ ઇંચ યા વધુ ડ્રાફ્ટ પ્રેશરની અગત પડે છે, જે વિશે ડ્રાફ્ટની બાબતમાં વિગતવાર લખવામાં આવ્યું છે. વળી એક સ્કેવર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર કેટલો કોલસો બાળવાનો છે તે ઉપર પણ ચીમનીની ઉંચાઈનો આધાર છે જેમકે કોઠા નાં ૧૨ માં જોવાથી માલમ પડશે કે દર સ્કેવર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ફક્ત ૧૬ પાઉન્ડ કોલસો બાળવો હોય તો ચીમનીની ઉંચાઈ ૭૦ ફીટ બસ થશે, પણ એક સ્કેવર ફુટ ઉપર જો ૨૦ પાઉન્ડ બાળવો હોય તો ૧૧૦ ફીટ ઉંચી ચીમની રાખવી જોઈશે જ્યાં ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ઘણી રહેતી હોય ત્યાં ઉંચાઈ થોડી કમી રાખેલી ચાલી જશે, કારણ કે જેમ ટેમ્પરેચર વધારે તેમ ડ્રાફ્ટ પણ વધારે ચાલે છે

ચીમનીની ઉંચાઈ દર એક સ્કેવર ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ દર કલાકે કેટલો કોલસો બાળવાની રાસ આવશે તે ઉપર આધાર રાખતી હોવાથી તેને લગતી એક સહેલ ગણતરી નીચે આપી છે જે ઘણી બરોસો રાખવા લાયક છે -

$$F = (2\sqrt{H}) - 1$$

$$H = \left(\frac{F+1}{2} \right)^2$$

H=ચીમનીની ઉંચાઈ ફીટમાં

F=દર કલાકે દર સ્કેવર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર બળતો કોલસો પાઉન્ડમાં.

એક ચાલુ ચીમનીની ઉંચાઈમાં વધારો કરવા અગાઉ ઘણીક બાબતોનો વિચાર કરવો જોઈએ, નહીં તો મોટા ખર્ચ કરી ચીમનીની ઉંચાઈ વધાર્યા પછી એવું માલમ પડે કે તેમ કરવાથી તેનો ડ્રાફ્ટ પ્રેસર વધ્યો નહીં, તો બધો ખર્ચ પાણીમાં

ગયલો જણાશે જે પહેલાંથીજ ચીમની જેમએ તે કરતાં મોટા એરીઆની હોય તોજ તેની ઉચ્ચાઈમાં વધારે કરવાથી ડ્રાફ્ટ પ્રેસર વધારે મળી શકશે, નહીં તો ઉચ્ચ વધારે કરવાના સખએ દર રકવેર પુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ વધારે બળતણ બળવાની જે રાસ આવે તે વધારાને પૂગી વળવા માટે હવાનો અસલ કરતાં વધારે મોટો જથ્થો ફરનેસમા ડ્રાફ્ટ મારફતે દાખલ થાય, જેથી ચીમનીમા જતી ગરમ ગેસનો જથ્થો પણ તેટલોજ વધે, અને ચીમનીનો એરીઆ જે પુરતો મોટો નહીં હોય તો ચીમનીમાં ઉપર ચઢતી ગેસનું પુષ્કળ ફ્રીક્શન થવાથી ડ્રાફ્ટ પ્રેસર ઘટીને પાછો અસલ જેટલોજ રહે એ બનવાજોગ છે.

એક નવાં કારખાનાં માટે ચીમનીનો ડીઝાઇન

નક્કી કરતી વખતે એ બધી બાજતો ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવું જોઈએ, નહીં તો પાછળથી ચીમનીના ડીઝાઇનમા થયેલી એ ભૂલો સુધારી શકાતી નથી ધણે ઠેકાણે ચીમનીની ઉચ્ચાઈ યા એરીઆ કમી રહેવાથી બળતણનો ધાણુ નિકળી જતો જેવામાં આવે છે, જેનો ઉપાય ફોર્સ^૬ યા ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ કર્યા વિના થઈ શકતો નથી.

ચીમનીની ઉચ્ચાઈ અને એરીઆને લગતા કોઠાઓ

જે આ પુસ્તકમા આપવામાં આવ્યા છે તે જૂદા જૂદા લખનારાઓના તૈયાર કીધેલા હોવાથી તેઓમાં કેટલોક ઉરફેર માલમ પડશે, પરંતુ એનજીનીઅરે પોતાનો અનુભવ અને સારી સમજ વાપરી ઘટતી ભૂટ મૂકી પોતાનો ડીઝાઇન તૈયાર કરવો જોઈએ, જેમ કરતી વખતે એ કોઠાઓ ધણા ઉપયોગી થઈ પડશે

નાનાં કારખાના માટે થોડી ઉંચી ચીમની

જોઈએ અને મોટાં કારખાના માટે ઘણી ઉંચી ચીમની જોઈએ એ વિચાર ધણો બુલભરેલો છે, કારણકે ચીમનીની ઉચ્ચાઈ કાંઈ કેલસાના સામટા જથ્થા ઉપર આધાર રાખતી નથી જે જાતનો કેલસો એક મોટી મીલમા બળતો હોય તેજ જાતનો એક નાની જીનીંગ ફેક્ટરીમા પણ બળતો હોય, માટે બન્ને ઠેકાણે એકસરખા પ્રેશરનો ડ્રાફ્ટ જોઈએ, જેથી બન્ને ઠેકાણે એક સરખી ઉચ્ચાઈની ચીમની પણ જોઈએ નાના કારખાનાંઓમાં મેન ફ્લુમા ઇર્કોનોમાઇઝર

મુકવામાં આવતાં નહીં હોવાથી ચીમનીમાં જતી ગેસની ટેમ્પરેચર વધારે રહેવાથી ડ્રાફ્ટને ધણી મદદ મળે છે, જેથી એવા બનાવમાં થોડી ઉચ્ચાઈની ચીમની ચાલી શકે, પણ જો નાના કારખાનાઓમાં ઇકોનોમાઇઝર પણ મુકવાનાં હોય ત્યાં તો ચીમનીની ઉચ્ચાઈ વધારેજ રાખવી જોઈએ પણ જો નાના કારખાનામાં ઉચી ચીમની બાંધવાનું નહીં પાળવે તો ઑઈલરના ફાયરગ્રેટનો એરીઆ એટલેા વધુ રાખવો કે જેથી તેની દર ચોરસ ફુટ જગા ઉપર દર કલાકે થોડોજ કોલસો બળે, કારણ કે એક નીચી ચીમની બીજી ઉચી ચીમની કરતા એક સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ઓછો કોલસો બાળી શકે છે ચીમનીનો ડ્રાફ્ટ તેની ઉચ્ચાઈ તેમજ તેમા જતી ગેસ અને ધુમાડાની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે મોટી મીલોમાં દર સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ૨૦ થી ૨૫ પાઉન્ડ, અને નાના કારખાનાઓમા ૧૩ થી ૧૫ પાઉન્ડ કોલસો દર કલાકે બાળવાની ગણતરી કરવી ઠીક થઈ પડશે.

ચીમનીનો એરીઆ—ચીમનીની ઉંચાઈ ઉપર મુજબ મુકરર કરવા પછી તેનો એરીઆ કેટલો રાખવો તેની ગણતરી થવી જોઈએ ધણુઓને એવો ખ્યાલ બેસી ગયલો છે કે ચીમનીની ઉંચાઈ થોડી રાખવી હોય તો તેનો એરીઆ મોટો રાખવો એટલે તો એમ થયું કે એક ચીમની ૫૦ સ્કવેર ફીટ એરીઆની અને પાંચ ફીટ ઉચી બાંધીએ તોપણ કામ ચાલે ! આવા ભૂલભરેલા વિચારથી એક એન્જીનીઅરે ૨૮ 'X' ૭' ના એક ઑઇલર માટે ૪૩ ફીટ ડાયામેટરની અને ફક્ત ૩૦ ફીટ ઉચી ચીમની બાંધી હતી, જેનું પરિણામ નિષ્ફળતામાં આવ્યું હતું ચીમનીનો એરીઆ કેટલો રાખવો તેની કાંઈ ખાસ મુકરર થયલી ગણતરી (ફોર્મ્યુલા) નથી જુદા જુદા લખનારાઓ જુદી જુદી ગણતરીઓ આપે છે. માટે એ બાબત મુકરર કરતી વખતે એન્જીનીઅરે પોતાનો અનુભવ અને સમજ શક્તિનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ વળી લવિષ્યમા ઑઇલરોની સખ્યામા થનારો વધારો પેહલાથીજ ધ્યાનમા લેવો જોઈએ, કારણકે એક વખત ચીમની બંધાઈ ગયા પછી તેનો એરીઆ કાંઈ વધારી શકાતો નથી, તેમજ તેની ઉચાઈ પણ કોઈજ દાખલામાં ધણુ મોટા ખર્ચે થોડીક વધારી શકાય છે, જોકે તેથી પણ જોઈએ તેવું સારું

પરિણામ નિપજતુ નથી. નાના એરીઆની અને ઓછી ઉચાઇની ચીમની મોટા એરીઆની અને વધારે ઉચાઇની ચીમની કરતા વધારે નુકસાનકારક છે માટે બનતા સુધી ચીમનીના એરીઆ અને ઉચાઇમાં પેક્ટલાંથીજ ઘટતી છૂટ રાખી હોય તો ધણુ સાફ. ચીમનીના સુરાખનો ઓછામાં ઓછો એરીઆ કેટલો રાખવો તેની કેટલીક ગણતરીઓ નીચે આપી છે. જે ચીમનીનો સુરાખ તેપર રાખવામાં આવનાર હોય તેમાં સર્વેથી નાના સુરાખનો એ એરીઆ સમજવો

મીલોમાં કે જ્યાં એક કરતા વધુ ઑઇલરો એકજ ચીમની સાથે જોડાયેલા હોય છે, ત્યાં ચીમનીની ટેમ્પરેચર લગભગ એકજ સરખી ચાલુ રહેવાથી ડ્રાફ્ટ પણ એકજ સરખો ચાલે છે, જ્યારે જ્યાં માત્ર એકજ ઑઇલર ચાલુ હોય ત્યાં ભટ્ટીમાં જેમ કોલસો બળતો જાય છે, તેમ તેમ ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર પણ ઓછી થતી જતી હોવાથી ડ્રાફ્ટનું જોર ઓછું વધતુ થયા કરે છે. માટે એક ઑઇલર માટે જેટલા એરીઆની ચીમની જોઇએ તેના કરતા પાચ ગણા વધારે એરીઆની ચીમની પાચ ઑઇલરો માટે જોઇતી નથી, પણ પાચ ગણા કરતા સહેજ ઓછા એરીઆની ચાલી શકે છે, કારણ કે કોઇ ઑઇલરની ભટ્ટીમાં વધારે તો કોઇમાં ઓછી આગ રહેવાથી ચીમનીની ટેમ્પરેચરમાં વારવાર ફરક પડ્યા કરતો નથી

ચીમનીમાં ઉપર ચઢતી ગેસની ઝડપ

(Velocity of Gases in Chimney)—ચીમનીનો એરીઆ મુકરર કરતી વખતે ચીમનીમાં કેટલી ઝડપથી ગેસ ઉપર ચઢાશે તે જાણવું જોઇએ ચીમનીમાં જ્યારે ગેસ ઉપર ચઢે છે ત્યારે ચીમનીના સેન્ટરમાં તેની ઝડપ વધારે હોય છે, અને અંદરની દિવાલ નજદીક ધણી ઓછી અથવા નહીં જેની હોય છે ૧૦૦ ફીટ ઉંચી ચીમનીમાં ગેસની વેલોસિટી દર મીનીટે ૧૦૦૦ ફીટ હોય છે એમ શોધી કહાડવામાં આવ્યું છે, માટે બીજી કાઇબી ઉચાઇની ચીમની માટે ગેસની વેલોસિટી $= ૧૦૦ \times \sqrt{\text{ઉચાઇ}}$.

નાની ચીમનીઓમાં આશરે ૮૦૦ થી ૧૦૦૦ ફીટ અને મોટી ચીમનીઓમાં આશરે ૧૨૦૦ થી ૧૪૦૦ ફીટની ગેસની વેલોસિટી રાખવાથી ધણુ સતોશકારક પરિણામ નિપજે છે.

ચીમનીનો એરીઆ સુકરર કરવામાં સુશકેલી

ખાસ એ છે કે બળતણનો ચોક્કસ જથ્થો બાળવા માટે દરએક પાઉન્ડ બળતણ દીઠ હવાનો કેટલો જથ્થો અપશે તે આગમજથી કહેવાઈ શકાતું નથી થીઅરીની રીતે જોતા તો ૧ રતલ કેલસા માટે ૧૨ રતલ હવા જોઈએ, પણ ચાલુ ઑઇલરોની તપાસ કરી જોતાં એક રતલ કેલસા દીઠ ૧૮ થી ૩૬ પાઉન્ડ સુધી હવાનો જથ્થો અપતો માલમ પડ્યો છે જે ઑઇલરોનાં ફ્લુઓ અરાઅર બાધેલાં નહીં હોય અને ધણે ઠંડાણેથી હવા ગળીને ફ્લુઓમા જતી હોય તેમજ ફરનેસમા ફાયરબાર કેલસા વગર ઉઘાડા પડી રહેવાથી પણ હવાનો ધણો મોટો જથ્થો અદર જતો હોય તેવા ઑઇલરોની ચીમનીમા જતી ગેસનું પૃથકરણ કરી જોતા તેમાં એક રતલ કેલસા દીઠ ૩૦ થી ૩૬ રતલ હવા અપેલી માલમ પડી છે, જ્યારે જે ઑઇલરોનાં ફ્લુઓમા હવાની કશી ગળતર થતી નહિ હોય અને ફરનેસ પણ અરાઅર હોય તે ઑઇલરોમા દર રતલ કેલસા દીઠ ૧૮ થી ૨૦ પાઉન્ડ હવા અપતી માલમ પડી છે. વળી હવાના જથ્થા ઉપરાત ચીમનીમા ઉપર ચઢતી ગરમ ગેસ ચીમનીની અદરની દિવાલ સાથે જે ઘસાડો યાને ફ્રીક્શન કરે છે તે બાઅન પણ જૂદા જૂદા લખનારાઓમા કેટલોક મતફેર છે આ કારણોને લીધે ચીમનીના એરીઆની જૂદા જૂદા એનજીનીઅરોએ આપેલી ગણતરીમા ધણો ફરક માલમ પડે છે.

ચીમનીના એરીઆની સહેલ અને ભરોસો રાખવા લાયક ગણતરી આ પ્રમાણે થઈ શકે —

દાખલો—એક મીલમા ૭ ઑઇલરો માટે ચીમની બાધવી છે. દરેક ઑઇલરનો ગ્રેટએરીઆ ૩૯ સ્કવેર ફીટ છે, અને દર સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૨૫ પાઉન્ડ કેલસો બળવાની રાસ આવે છે. ચીમનીની ટેમ્પરેચર ૬૦૦ ડીગ્રી રાખવી છે.

$$\text{ચીમનીની ઉચાઇ} = \left(\frac{25+1}{2} \right)^2 = 164 \text{ ફીટ (કહો કે ૧૭૦ ફીટ).}$$

એક પાઉન્ડ હવાનું વૉલ્યુમ ૮૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરે ૧૩.૫ ક્યુબીક ફીટ ગણવામા આવે છે એક પાઉન્ડ કેલસા દીઠ હવાની ગળતર વગેરે સાથે આસરે ૨૨ પાઉન્ડ હવા ફરનેસમા જવાની રાસ પકડતા, તેનું વૉલ્યુમ આસરે ૩૦૦ ક્યુબીક ફીટ થશે

૩૯X૭=૨૭૩ બધાં બાંધકારોનો સામટો ફાયરગ્રેટ એરીઅ-
સ્કવેર ફીટમાં.

૨૭૩X૨૫=૬૦=૧૧૩ ૭ પાઉન્ડ કોલસો દર મીનીટે ખપશે.

૧૧૩ ૭X૩૦૦=૩૪૧૧૦ ક્યુબીક ફીટ હવા દર મીનીટે ખપશે.

એ હવા જ્યારે ૬૦૦ ફીટી જેટલી ગરમ થશે ત્યારે તેનું કદ
ધણુ વધશે એ વધારો નીચે પ્રમાણે ગણી કહાડવો.

૮૦+૪૬૧=૫૪૧ ફીટી એબસોલ્યુટ ટેમ્પરેચર (જુલો પાનુ-૧૧)

૬૦૦+૪૬૧=૧૦૬૧ ફીટી એબસોલ્યુટ ટેમ્પરેચર

૫૪૧:૧૦૬૧ . ૩૪૧૧૦ ક્યુબીક ફીટ=૬૬૮૯૫ ક્યુબીક ફીટ ચીમ-
નીમાં ઉપર ચહડની ગેસનુ વૉલ્યુમ ૬૦૦ ફીટી ટેમ્પરેચરે.

ગેસની વેલોસીટી=૧૦૦√૧૭૦ ઉચાઇ=૧૩૦૫ ફીટ દર મીનીટે.

ચીમનીનો એરીઆ=૬૬૮૯૫-૧૩૦૫=૫૧૨ સ્કવેર ફીટ, એટલે
લગભગ ૮ ફીટ ૧ ઇંચ ડાયમેટર

ચીમનીના એરીઆની બીજી ગણતરી—જે ચીમનીની
ઉચાઇ ગણતરીમાં નહીં લઇએ તો તેનો એરીઆ બાંધકારોની ભઠ્ઠીમાં દર
કલાકે બળતા સામટો કોલસાના દર રતલ દીઠ ૧૨૫ ઇંચ જેટલો
રાખવામાં આવે છે.

દાખલો—ઉપલોજ

દર કલાકે બળતો કોલસો ૨૭૩X૨૫=૬૮૨૫ પાઉન્ડ

ચીમનીનો એરીઆ=(૬૮૨૫X૧૨૫)-૧૪૪=૫૯૨ સ્કવેર ફીટ
એટલે લગભગ ૮ ફીટ ૮ ઇંચ ડાયમેટર.

ચીમનીના એરીઆની ત્રીજી ગણતરી:—

$$A = \frac{2.4 \times G}{\sqrt{H}}$$

A=ચીમનીનો એરીઆ સ્કવેર ફીટમાં.

G=મધા બાંધકારોનો ભેગો ફાયરગ્રેટ એરીઆ સ્કવેર ફીટમાં.

H=ચીમનીની ઉચાઇ ફીટમાં

દાખલો—ઉપલોજ.

ફાયરગ્રેટ એરીઆ $૭૪૩૯=૨૭૩$ સ્કવેર ફીટ.

ચીમનીનો એરીઆ $=(૨.૫ \times ૨૭૩) \div \sqrt{૧૭૦}=૫૨.૪$ સ્કવેર ફીટ
એટલે લગભગ ૮ ફીટ ૨ ઇંચ ડાયામેટર.

ચીમનીના એરીઆની ચોઠી ગણતરી:—

$$A = \frac{૧૫ \times F}{\sqrt{H \times ૧૪૪}}$$

A=ચીમનીનો એરીઆ સ્કવેર ફીટમાં.

F=દર કલાકે બધાં બૉઇલરોમાં બળતો કોલસો પાઉન્ડમાં.

H=ચીમનીની ઉંચાઇ ફીટમાં.

દાખલો—ઉપલોજ

દર કલાકે બળતો કોલસો $= ૨૭૩ \times ૨૫ = ૬૮૨૫$ પાઉન્ડ.

ચીમનીનો એરીઆ $= \frac{૧૫ \times ૬૮૨૫}{૧૩ \times ૧૪૪} = ૫૪.૭$ સ્કવેર ફીટ એટલે

લગભગ ૮ ફીટ ૪ ઇંચ ડાયામેટર.

ચીમનીના એરીઆની પાંચમી ગણતરી—

એક અમેરીકન લખનાર ચીમનીના એરીઆની ભરોસેદાર ગણતરી નીચે મુજબ આપે છે.—

$$A = \frac{F}{૧૨ \sqrt{H}} - ૧.૦૭૬$$

A=ચીમનીનો એરીઆ સ્કવેર ફીટમાં.

F=દર કલાકે બળતો કોલસો પાઉન્ડમાં.

H=ચીમનીની ઉંચાઈ ફીટમાં

દાખલો—ઉપલોજ.

ચીમનીનો એરીઆ $= \frac{૬૮૨૫}{૧૨ \times ૧૩} - ૧.૦૭૬ = ૪૭$ સ્કવેર ફીટ એટલે

લગભગ ૭ ફીટ ૬ ઇંચ.

જે ઠંડાણે મોટી ડાયામેટરની ચીમની બાંધવા માટે કાંઈક અડચણ હોય, અને કેટલાંક બૉઇલરો સાથે જોડાઈને કામ કરતાં હોય, અથવા શરૂઆતના ખર્ચમાં કરકસર કરવાનો વિચાર ચાલતો હોય, તે ઠંડાણે

મધ્યમસર સારૂ પરિણામ મેળવવા થકી નીચલી ગણતરી ભરોસા રાખવા લાયક છે, કારણ કે એ ગણતરી પ્રમાણેનો એરીઆ રાખીને બાંધેલી કેટલીક ચીમનીઓ મધ્યમસર સારૂ પરિણામ નિપજવતી માલમ પડી છે:—

એક બાંધકર માટેની ચીમની=ફાયરગ્રેટ એરીઆ-૮=ચીમનીનો એરીઆ

એકથી વધુ બાંધકરોની ચીમની=ફાયરગ્રેટ એરીઆ- ૧૦=ચીમનીનો એરીઆ, જે ઉચાંચ ૧૦૦ થી ૧૫૦ ફીટ હોય તો

ઇફેક્ટીવ એરીઆ (Effective Area)—ચીમનીમા ઉપર ચઢતી ગરમ ગેસ ચીમનીમા ઘણું ફ્રીક્શન કરે છે, તથા ગેસની ઝડપ ચીમનીના સેન્ટરમા સર્વેથી વધારે અને દિવાલ તરફ સર્વેથી ઓછી રહે છે મોટી ચીમનીઓમા દિવાલ સાથે લાગેલું ગેસનું આસરે બે ઇંચ જાડું પડે જાયું કાર્યસાધક નથી, માટે એક ૭ ફીટ ડાયમેટરની ચીમનીનો ઇફેક્ટીવ એટલે અસરકારક એરીઆ ૬ ફીટ ૮ ઇંચના એરીઆની બરાબર હોય છે માટે એક ચીમની ડીઝાઇન કરતી વખતે તેના એરીઆમા ઘટતી છુટ રાખવી જોઈએ

મેનફ્રલુની લંબાઈ (Length of Main Flue)—કેટલેક ઠેકાણે જગા વગેરેની અગવડના સબબથી બાંધકરથી ઘણી દૂર ચીમની બાંધવામા આવે છે આથી ચીમનીમા જતી મેનફ્રલુની લંબાઈ વધવાથી ચીમનીના ડ્રાફ્ટ પાવરમા ઘટાડો થાય છે, માટે મેનફ્રલુની એ અસાધારણ લંબાઈ માટે ચીમનીના એરીઆમા ઘટતી છુટ રાખવામા આવે છે-એટલે ચીમનીનો એરીઆ ઉપલી ગણતરીઓ કરતા મહેજ મોટો રાખવામા આવે છે-જેમ જો નહીં કરવામા આવે તો ગરમ ગેસ ચીમનીમા જતા જતાજ મેનફ્રલુમા ઘણી ઠંડી થઇને જવાથી ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી બોટમ ફ્લુ, બન્ને સાઇડ ફ્લુઓ, અને મેનફ્રલુની સામગ્રી લંબાઈ લગભગ ૧૦૦ ફીટ હોય તે ઉપલી ગણતરીઓને આધારે રાખેલો એરીઆ પુરતો છે, પણ ફ્લુઓની એ લંબાઈ ૧૦૦ ફીટ કરતા વધારે હોય તો પેહેલા ઉપલી ગણતરીઓને આધારે ચીમનીના છદનો એરીઆ શોધી કાઢાડવો, અને પછી નીચે આપેલા કાઠા પ્રમાણે ફ્લુઓની જેટલી લંબાઈ હોય તેની સામે મૂકેલા

ડીમલના આંકડાએ તે એરીઆને ભાંગવા. જેમકે જો ફ્લુઓની સામગ્રી લગભગ ૪૦૦ શીટ હોય, અને ઉપલી ગણતરીઓ મંડિલી એકને આધારે ચીમનીનો એરીઆ ૨૫ ચોરસ શીટ ગણી કહાડયો હોય તો $૨૫ - ૦.૭૦૮ = ૨૪.૩$ ચોરસ શીટ જેટલો ચીમનીના છેદનો એરીઆ રાખવો જોઈએ.

કોઠો—૧૪. ફ્લુઓની લગભગના પ્રમાણમાં ચીમનીના એરીઆમાં થવો જોઈતો વધારો

ફ્લુઓની લગભગ શીટમાં	લાંબક આંકડો	ફ્લુઓની લગભગ શીટમાં	લાંબક આંકડો
૧૦૦	૧૦૦૦	૧૦૦૦	૫૧૪
૨૦૦	૮૫૩	૧૫૦૦	૪૧૩
૪૦૦	૭૦૮	૨૦૦૦	૩૧૨
૬૦૦	૬૨૫	૩૦૦૦	૨૧૭
૮૦૦	૫૬૧		

જોઈએ તે કરતાં વધારે એરીઆની ચીમની

બાંધવાથી ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી, કારણ કે ચીમનીમાં જતી ગેસ ઠંડી થઈ જતી હોવા ઉપરાંત ચીમનીના છેદનો આપો એરીઆ ભરાઈને ગેસ અને ધુમાડો ઉપર ચડતો નથી, જેથી ચીમનીમાં ઉપરથી નીચે ઠંડી હવા ઉતરે છે અને ડ્રાફ્ટને નુકસાન કરે છે એવી રીતે જોઈએ તે કરતાં મોટા એરીઆની ચીમનીમાંથી ધુમાડો ધણેજ ધીમે ધીમે અને સુસ્ત રીતે નિકળતો જણાશે, અને ચીમનીનું મથાણું કાણુ થઈ જના ઉપરાંત વારંવાર ચીમનીના મથાળાની આસપાસ ધુમાડો વિટળાઈ જતો માલમ પડશે.

ચીમનીની ટેમ્પરેચર શોધી કહાડવાની સેહલ રીત

એ છે કે તેનાં તળિયામાં એક છેદ પાડી તેમાં નીચે લખેલી ધાતુઓના ટુકડાઓ અવારનવાર મેળી જોવા જે ધાતુનો ટુકડો આસરે અરધો કલાક પછી પિગળી ગયલો માલમ પડે તે ધાતુને લગતી ટેમ્પરેચર ચીમનીની જાણવી એ ધાતુના ટુકડાઓ ૧ ઇંચ લાંબા, અને $\frac{1}{8}$ ઇંચ ચોરસ રાખવા, અને તેઓને એક લોહડાના તાર સાથે બાંધી ચીમનીમાં ઉતારવા—જસત ૭૦૦ ડીગ્રી, સીસુ ૬૩૦ ડીગ્રી, બ્રીસમઝ ૫૦૦ ડીગ્રી, કલાઈ ૪૩૦ ડીગ્રી. (વળી જુઓ પાનું-૮૦).

ચીમનીમાં હવાની ગળતરથી થતું નુકસાન—

કેટલેક ઠેકાણે ચીમનીનાં તળિઆમાં ફાટ પડવાથી તેમાંથી હવા ચુશાઇને ચીમનીમાં જાય છે. હવે જો ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસમાં કાર્બોનીક ઑક્સાઇડ ગેસ હોય તો તે એકાદ ચિગારી અને બાહરની હવાના સંબંધમાં આવતાંજ સળગી ઉઠીને બળવા માંડે છે. જેને રી-ઇગ્નિશન (re-ignition) કહે છે. ચીમનીનાં તળિઆમાં ગેસનું બળવું કાઇબી ઉપયોગી કામ કરતું નથી. કારણ કે બધી ગરમી વ્યર્થ જાય છે આ કારણને ક્ષીધે કેટલેક ઠેકાણે ઇકોનોમાઇઝરનાં ફ્લુની ટેમ્પરેચર ૪૫૦ ડીગ્રી હોવા છતાં ચીમનીના તળિઆમાં ૬૦૦ થી ૧૦૦૦ ડીગ્રી માપવામાં આવી હતી !

ફાયરગ્રેટ અને ચીમની વચ્ચે સંબંધ—

ફાયરગ્રેટના ચોક્કસ એરીઆ માટે ચીમનીનો એરીઆ ચોક્કસ રાખવો જોઇએ, કારણ કે એ બન્નેને એક બીજા સાથે સંબંધ છે એ તો દેખીતું છે, પરંતુ ફાયરગ્રેટ એરીઆ મોટો હોય અને કોલસો થોડો બળતો હોય તો ચીમનીનો એરીઆ મોટો રાખવાની અમત નથી, તેમજ વળી ફાયરગ્રેટ એરીઆ નાનો હોય અને કોલસો વધુ બળતો હોય તો મોટા એરીઆની અને મોટી ઉચાઈની ચીમની રાખવી પડે છે. ઉપર લખવામાં આવ્યું છે તેમ નાનાં કારખાનાઓમાં ૧૩ થી ૧૫ અને મોટી મીલોમાં ૨૦ થી ૨૫ પાઉન્ડ કોલસો દર કલાકે દર સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ એરીઆ દીઠ બાળવાની ગણતરી રાખી હોય તો ઠીક પરિણામ નિપજે છે માટે કોઠા નાં ૧૫ અને ૧૬ તૈયાર કરવામાં આવ્યા છે એ કોઠાઓની સમજ આ પ્રમાણે છે—ધારો કે એક નવા કારખાના માટે ચીમનીની ઉચાઈ તથા ડાયમેટર શોધી કહાડવા છે ઑપલરના ફાયરગ્રેટનો એરીઆ ૩૫ સ્કવેર ફીટ છે, અને ફુલ લોડે એટલા એરીઆ ઉપર દર ચોરસ ફુટ દીઠ દર કલાકે ૧૩ પાઉન્ડ કોલસો બાળવાની ગણતરી થાય છે, તો કોઠા નાં ૧૬ મા ફાયરગ્રેટ એરીઆની કૉલમમાં ૩૫ ના આંકડાની સામે ૨૭ ઇંચ ડાયમેટર ચીમની માટે મળશે, તથા ચીમનીની ઉચાઈ ૮૦ ફીટ મળશે, તેમજ ૩૦ ઇંચની ડાયમેટરની સામે ૫૫ ૩૫ નો આંકડો છે, જેને માટે ૫૦ ફીટ ઉંચી ચીમની જોઈશે. એટલે યા તો ૨૭ ઇંચ ડાયમેટર અને ૮૦ ફીટ ઉંચી ચીમની બાધો, યા ૩૦ ઇંચ ડાયમેટર અને ૫૦ ફીટ

ઉંચી બાધી. એજ પ્રમાણે જો દર સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ દર કલાકે ૨૦ પાઉન્ડ કોલસો બાળવા હોય તો કોઠા નાં ૧૫માં જોવાથી માલમ પડશે કે ૩૬ સ્કવેર શીટ ફાયરગ્રેટવાળાં બાઇલર માટે ૯૦ શીટ ઉંચી અને ૩૬ ઇંચ ડાયામેટરવાળી ચીમની બાંધવી જોઈશે.

કોઠા—૧૫. દર કલાકે દર સ્કવેર ફુટ ફાયર ગ્રેટ ઉપર ૨૦ પાઉન્ડ કોલસો બાળવા માટેની ચીમનીનાં માપ અને ફાયર ગ્રેટ એરીઆ.

જોળ ચીમની ડાયામેટર ઇંચમાં આલસ ચીમની સાઈઝ ઇંચમાં		ચીમનીની ઉચાઈ શીટમાં.													
		૫૦	૬૦	૭૦	૮૦	૯૦	૧૦૦	૧૧૦	૧૨૫	૧૫૦	૧૭૫	૨૦૦	૨૨૫	૨૫૦	
ફાયર ગ્રેટ એરીઆ, સ્કવેર શીટમાં.															
૧૮	૧૬	૭	૭	૬	૮	૧	૮	૭	..	..	.	...	...	..	..
૨૧	૧૯	૯	૧૦	૧૧	૧૨	..	..	...	..	...	..	..	...	..	..
૨૪	૨૨	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	..	..	...	...	..	...	...	..	..
૨૭	૨૪	૧૫	૧૭	૧૮	૧૯	૨૧	.	.	...	...	..	..	..	..	..
૩૦	૨૭	૧૯	૨૧	૨૩	૨૪	૨૬	૨૭	..	...	...	...	...	..	..	...
૩૩	૩૦	.	૨૫	૨૭	૨૯	૩૦	૩૨	૩૪	..	...	..	...	..	..	...
૩૬	૩૨	.	૩૦	૩૨	૩૪	૩૬	૩૮	૪૦	૪૩	..	..	...	..	..	...
૩૯	૩૫	.	...	૩૮	૪૦	૪૩	૪૫	૪૭	૫૧	.	..	..	...	..	..
૪૨	૩૮	..	..	૪૪	૪૭	૫૦	૫૩	૫૬	૫૯	૬૬	.	..	..	..	..
૪૮	૪૩	..	..	...	૬૦	૬૫	૬૯	૭૨	૭૭	૮૬	..	...	...	..	..
૫૪	૪૮	.	..	..	..	૮૩	૮૭	૯૧	૯૭	૧૦૯	૧૧૫	...	...	...	...
૬૦	૫૪	...	..	.	.	૧૦૨	૧૦૭	૧૧૩	૧૨૦	૧૩૪	૧૪૨	...	..	..	..
૬૬	૫૯	.	..	.	...	...	૧૩૦	૧૩૬	૧૪૫	૧૬૨	૧૭૨	૧૮૪	...	..	..
૭૨	૬૪	..	...	.	.	.	૧૫૫	૧૬૨	૧૭૩	૧૯૩	૨૦૪	૨૧૯	૨૩૨	...	...
૭૮	૭૦	..	.	..	..	..	...	૧૬૦	૨૦૩	૨૨૭	૨૪૫	૨૫૬	૨૭૨	૨૯૭	૨૯૭
૮૪	૭૫	..	.	..	..	...	..	૨૨૦	૨૩૬	૨૬૩	૨૭૮	૨૯૭	૩૧૫	૩૩૨	૩૩૨
૯૦	૮૦	.	..	..	...	...	..	..	૨૭૦	૩૦૨	૩૧૯	૩૪૧	૩૬૨	૩૮૧	૩૮૧
૯૬	૮૬	...	...	...	...	...	.	.	૩૦૮	૩૪૩	૩૬૩	૩૮૯	૪૧૨	૪૩૪	૪૩૪
૧૦૨	૯૧	...	..	...	.	..	...	...	૩૪૭	૩૮૮	૪૧૦	૪૩૯	૪૬૫	૪૯૦	૪૯૦
૧૦૮	૯૬	..	..	...	...	.	..	.	૩૮૯	૪૩૪	૪૫૯	૪૯૨	૫૨૧	૫૫૦	૫૫૦

કેઠો—૧૬. દર કલાકે દર સ્કવેર ફુટ ફાયર ગ્રેટ ઉપર

૧૩ પાઉન્ડ કોલસો ખાળવા માટેની ચીમનીનાં

માપ અને ફાયર ગ્રેટ એરીઆ.

ગોળ ચીમની ડાયમેટર ફીટમાં જોરસ ચીમની સાઈડ ફીટમાં		ચીમનીની ઉચાઈ, ફીટમાં.												
		૫૦	૬૦	૭૦	૮૦	૯૦	૧૦૦	૧૧૦	૧૨૫	૧૫૦	૧૭૫	૨૦૦	૨૨૫	૨૫૦
		ફાયર ગ્રેટ એરીઆ, સ્કવેર ફીટમાં												
૧૮	૧૬	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬									.
૨૧	૧૯	૧૭	૧૯	૨૦	૨૧		.			.				..
૨૪	૨૨	૨૨	૨૪	૨૬	૨૮	૩૦	.					..		..
૨૭	૨૪	૨૮	૩૧	૩૩	૩૫	૩૮		..				.	...	...
૩૦	૨૭	૩૫	૩૮	૪૧	૪૪	૪૭	૪૯					..	.	..
૩૩	૩૦		૪૬	૫૦	૫૩	૫૬	૫૯	૬૨				.	.	..
૩૬	૩૨	.	૫૫	૫૯	૬૩	૬૭	૭૦	૭૪	૭૯	..	..			.
૩૯	૩૫	.	.	૬૯	૭૪	૭૯	૮૩	૮૭	૯૩			.		
૪૨	૩૮			૮૧	૮૬	૯૧	૯૬	૧૦૨	૧૦૮	૧૨૦			..	..
૪૮	૪૩	.			૧૧૨	૧૧૯	૧૨૬	૧૩૨	૧૪૧	૧૫૭		.	.	
૫૪	૪૮	.			.	૧૫૧	૧૫૯	૧૬૭	૧૭૮	૧૯૯	૨૧૦	..		.
૬૦	૫૪	.	.			૧૮૬	૧૯૬	૨૦૬	૨૨૦	૨૪૬	૨૬૦		...	
૬૬	૫૯	.	.			.	૨૩૮	૨૪૯	૨૬૬	૨૯૭	૩૧૪	૩૩૬	.	..
૭૨	૬૪			..			૨૮૩	૨૯૬	૩૧૭	૩૫૩	૩૭૪	૪૦૦	૪૨૪	..
૭૮	૭૦			..				૩૪૮	૩૭૧	૪૧૫	૪૪૯	૪૬૯	૪૯૮	૫૨૫
૮૪	૭૫	.	.		..	..	૪૦૩	૪૩૧	૪૮૧	૫૦૯	૫૪૪	૫૭૭	૬૦૮	૬૫૮
૯૦	૮૦	...	..	.	...		...	.	૪૯૫	૫૫૨	૫૮૪	૬૨૫	૬૬૩	૬૯૮
૯૬	૮૬	.						.	૫૬૩	૬૨૮	૬૬૫	૭૧૨	૭૫૪	૭૯૫
૧૦૨	૯૧	.	.						૬૩૬	૭૦૯	૭૪૯	૮૦૨	૮૫૧	૮૯૦
૧૦૮	૯૬	.				.	..	.	૭૧૨	૭૯૫	૮૪૧	૯૦૦	૯૫૪	૧૦૦૬

પ્રકરણ—૭.

મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ.

MECHANICAL DRAUGHT.

કુદરતી અને હસ્તકૃત ડ્રાફ્ટ વચ્ચે સરખામણી

(Comparison between Natural and Artificial Draught)—ચીમનીનો એક મોટો ફાયદો એ છે કે તે એક વખત બાંધ્યા પછી તેનો ચાલુ ખર્ચ કશો નથી અને તેમા કશો બિગાડો થવાનો સંભવ નથી, પણ તેના ગેરફાયદા નીચલા છે —

૧. રૂતુમા ફેરફાર થવાથી ચીમનીના ડ્રાફ્ટમા ફેરફાર થયા કરે છે.

૨. ડ્રાફ્ટમા વધઘટ થઈ શકતી નથી, કારણ કે ડ્રાફ્ટ ચીમનીના એરીઆ અને ઉચાઇથી મુકરર થઈ રહેલો હોય છે

૩. ચીમનીની ધરીશીઅન્સી ધણી ઓછી રહે છે. ડ્રાફ્ટ ઉત્પન્ન કરવા માટે ચીમનીની ટેમ્પરેચર ધણી રાખવી પડે છે, તેથી ગરમ ગેસ મારફતે ધણી ગરમી વ્યર્થ જાય છે.

૪. શુદ્ધઆતનો ચીમની બાંધવાનો ખર્ચ ઘણો મોટો હોય છે

મિકેનિકલ અથવા હસ્તકૃત ડ્રાફ્ટમાં ઉપલા ગેરફાયદાઓ હોતા નથી. રૂતુમા ફેરફારની કાંઈખી અસર મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ ઉપર થતી નથી મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટમા પંખાની મદદથી ડ્રાફ્ટ પેદા કરવામા આવતો હોવાથી તે પંખાની ચાલ મરજી મુજબ રાખીને જોઈતો ડ્રાફ્ટ પ્રેસર મેળવી શકાય છે, અને તેવી મદદથી ખરાબ જાતનો કોલસો પણ બાળી શકાય છે. તેમજ જોઈતો ડ્રાફ્ટ મેળવીને એક બાંધલરમાથી કુદરતી ડ્રાફ્ટની મદદથી મેળવી શકાતા કામથી લગભગ બમણું કામ મેળવી શકાય છે હસ્તકૃત ડ્રાફ્ટને બે વર્ગોમા વહેંચી નાખી શકાય — ૧. સ્ટીમ બ્લાસ્ટ ડ્રાફ્ટ. ૨. મિકેનિકલ ફેન ડ્રાફ્ટ એ બે વર્ગોને વળી બીજા બે વિભાગોમા વહેંચી શકાય — ૧. ફોર્સ ડ્રાફ્ટ. ૨. ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ.

સ્ટીમ બ્લાસ્ટ ડ્રાફ્ટ (Steam Blast Draught)—

ફેટલીકવાર ચીમની ઉચાઇમા અથવા એરીઆમાં જોઈએ તે કરતાં નાની હોવાથી કુદરતી ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી. એ માટે ચીમનીનાં

તળિઆમાં એક પડારોકા પાષપ મૂકેલો હોય છે, જે પાષપને એનજીનના એકઝૉસ્ટ પાષપ સાથે જોડેલો હોય છે. જ્યારે ડ્રાફ્ટ જોષ્ટ છે, ત્યારે એ પાષપનો કાંક ઉધાડીને એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ એ બ્લાસ્ટ પાષપમાં છોડવાથી ચીમનીમાં જોરથી સ્ટીમ પુ કે છે, જેની મદદથી ચીમની માંહેલી ગરમ ગેસ ઘણી ઝડપથી ચીમનીમાં ઉપર ચઢવા માડવાથી તેટલીજ ઝડપે તાજી હવા ભટ્ટીમાં દાખલ થાય છે, અને ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે છે. લોકોમોટીવ તેમજ પોરટેબલ ઑઇલરોમાં તો એનજીનનો આખો એકઝૉસ્ટ પાષપજ બ્લાસ્ટ પાષપ સાથે જોડેલો હોય છે નૉનકન્ડેન્સીંગ એનજીનોમાંજ આવી ગોઠવણ ચાલી શકે છે. કારણકે કનડેન્સીંગ એનજીનોમાં તો એકઝૉસ્ટ કનડેન્સરમાં જાય છે. કેટલેક ઠેકાણે ઑઇલરની તાજી સ્ટીમ એ બ્લાસ્ટ પાષપમાં આપવા માટે એક નાનો પાષપ જૂદો ગોઠવેલો હોય છે, કે જેથી જ્યારે એનજીન બંધ હોય ત્યારે ઑઇલરની સ્ટીમ બ્લાસ્ટ પાષપમાં થોડીવાર છોડવાથી ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે અને સ્ટીમ ઝડપથી ચઢવાની શકાય. જો એ બ્લાસ્ટ પાષપની શોધ નહી થઇ હતે તો લોકોમોટીવ ઑઇલરો કદીથી વપરાસમાં આવી શકતે નહી, કારણ કે તેઓમાં ડ્રાફ્ટ ઉત્પન્ન કરવા માટે લાખી ઉંચી ચીમનીઓ જોડવાનું તદ્દન અશક્ય થઇ પડતે આ જાતનો ડ્રાફ્ટ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ (Induced Draught)ની જાતનો હોય છે, કારણકે એ બ્લાસ્ટ પાષપ ભટ્ટીમાં હવા પુકતો નથી, પણ એ ચીમનીમાં ગરમ ગેસને ખેંચે છે, તેથી ભટ્ટાની તળેથી હવા ભટ્ટીમાં અદર ખેંચાય છે

મેલડ્રમ ફરનેસ (Meldrum Furnace)—આ જાતના

ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ પણ સ્ટીમ બ્લાસ્ટે ડ્રાફ્ટના વર્ગમાં આવી શકે પણ એમાં ચીમનીમાં સ્ટીમ પુકવાને બદલે ભટ્ટીમાં પુકવામાં આવે છે એ ગોઠવણ ફેર્ડર્સ ડ્રાફ્ટની જાતની છે, કારણકે એમાં સ્ટીમની સાથે હવા જોરથી ભટ્ટીમાં પુકાય છે એ ભટ્ટીઓ ચાલુ કૉરનીશ કે લૅન્કેશાયર ઑઇલરોને સેહેલાઇથી લાગુ પાડી શકાય છે. જ્યાં એનજીનના પાવરના પ્રમાણમાં ઑઇલરનું કદ અને શક્તિ ઓછા હોય ત્યાં ઑઇલર પાસે જોઈતું વધુ કામ કરાવવા માટે એ ફરનેસો ઉપયોગી નીવડી છે. જ્યાં ચીમનીની ઉંચાઇ ઓછી હોવાથી પુરતો ડ્રાફ્ટ નહી ચાલતો હોય ત્યાં, તેમજ જે નવા કારખાનાઓમાં ઘણી

ઉચ્ચ ચીમની બાંધવાનો ખર્ચ બચાવવા હોય ત્યાં એ ફરનેસોવાળાં બાંધલેલો વાપરવાથી જોઈતી ગરજ સરે છે. વળી એ ફરનેસોની મદદથી હલકામાં હલકી જાતનો સરતો કોલસો, કોલસાનો ભૂકે કે કચરો ધણી સેહેલાઈથી બાળી શકાય છે તેમજ જે બાંધલેલોમાં કિદી કે જાપાનીસ કોલસો બાળી શકતો ન હોય તેઓમાં એ ફરનેસોની મદદથી તેવી હલકી જાતનો કોલસો સારી રીતે બાળી શકે છે.

એ ફરનેસમાં બાંધલેલના ફાયરબાર નીચેના એશપીટ (Ash-pit) બંધ કરવામાં આવે છે, અને એશપીટમાં મૂકેલા સ્ટીમ જેટ બ્લોઅર (steam jet blower) ની મારફતે ફાયરબારની નીચેથી જોરમાં હવા પુકવામાં આવે છે, જે માટેની સ્ટીમ બાંધલેલની કન્ટેન્ટર ઉપરથી લેવામાં આવે છે, એ ફરનેસ માટે ખાસ જુદા ફાયરબાર વાપરવામાં આવે છે, જે એક બીજાથી માત્ર અરધો દોરોજ દૂર ગોઠવવામાં આવે છે, જેથી ગમે તેવો બારીક કચરો પણ એ બાર ઉપર સેહેલાઈથી બાળી શકે છે બારની નીચેથી ખૂબ દબાણથી સ્ટીમ અને તે સાથે હવા પુકવાથી બાર ઠંડા રહે છે અને બારની ઉપર ખગર કે જાગડ બાઝવા પામતી નથી, જેથી સાધારણ ફાયરબારો કરતાં એ જાતના ફાયરબારો વધારે ટકે છે સુખ્ય ખુબી બ્લોઅરમાંજ છે, જેમાંથી સ્ટીમ પુકતાજ તે પોતા સાથે બાંહેરની હવાને ધસારાબંધ અદર ધસડી જાય છે, અને જાણે ધમણ પુકતી હોય તે પ્રમાણે ફાયરબાર ઉપરનું બળતું સફેદ અને કશા પણ ધુમાડા વગર બળે છે, જેથી ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર ઘણી વધે છે વળી ધુમાડો થતો અટકાવવા માટે એશપીટમાંથી બીજાની પછવાડે થઇને આગની ઉપર પણ થોડી વધારાની હવા દાખલ કરવામાં આવે છે તેથી બળતણ માટેથી છુટી પડેલી ગેસ પુરેપુરી બાળી જાય છે એ માટે ખાસ કાસ્ત આયર્નનો બનાવેલો ઢાંકણવાળો સ્પીટબીજ વાપરવામાં આવે છે

મેલ્ડ્રમ ફરનેસ વાપરવામાં રાખવી જોઈતી

સંભાળ—એ જાતની ગોઠવણ દાખલ કરી વાપરતી વખતે ખાસ સંભાળ એ લેવાની છે કે જે કોલસો વાપરવામાં આવે તે કોલસામાં ગંધકતુ પ્રમાણ ઘણું મોટું નહીં હોય જે કોલસામાં ગંધક (sulphur) ઘણી હોય તો તે સ્ટીમના બિનાશની સાથે મળીને ગંધકનો તેજ્ય સલ્ફ્યુરીક એસીડ ઉત્પન્ન કરે છે જે ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપો વગેરેને કટાવી ખાઈ નાખે છે.

ફોર્સડ્ ડ્રાફ્ટ (Forced Draught)—ઑઇલરની ભટ્ટીમાં પ ખા, ધમણ અથવા બીજા કોઇ હવા પુ કનાંરાં ય ત્રો મારફતે જોરથી હવા પુ કીને ડ્રાફ્ટ આપવામાં આવે છે, તેને “ફોર્સડ્ ડ્રાફ્ટ” કહે છે. એથી દર રતલ કોલસામાંથી ઉત્પન્ન થતી ગરમીના જથ્થામાં વધારો થતો નથી, પણ થોડી જગામાં ધણુ બળતણ બળી શકવાથી, તેમજ કુદરતી ડ્રાફ્ટ કરતા ઓછી પણ જોરથી ભટ્ટીમાં હવા પુ કવાથી ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર ધણી રહે છે હવાના દબાણથી ભટ્ટી માણેલા બળતણમાંથી નિકળતી ગેસ, ધુમાડો વગેરે હવા સાથે જોરમાં ભેળાઈ જવાથી ભટ્ટીમાંજ બળી જાય છે, જેથી એવા ડ્રાફ્ટ સાથે કામ કરનારા ઑઇલરો માટે મોટી ઉચી ચીમનીઓ બાંધવી પડતી નથી.

નાનાં ઑઇલરો પાસે વધારે કામ લેવા માટે તેઓમાં ફોર્સડ્ ડ્રાફ્ટ આપવો જોઇએ સાધારણ કુદરતી ચીમની ડ્રાફ્ટની મદદ વડે એક કલાકમાં એક ચોરસફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર વધારેમાં વધારે ૨૦ રતલ કોલસો સેલેલાઈથી બાળી શકાય છે, પણ જ્યારે કામ વધુ મેળવવાના હેતુથી અથવા એનજીનના હોર્સ પાવર વધારવાથી વધારે સ્ટીમનો અપ પડે, અને તેથી એ કરતા વધુ કોલસો બાળવાની અગત્ય પડે, ત્યારે ઑઇલરની ભટ્ટીમાં ફોર્સડ્ ડ્રાફ્ટ આપવાથી તે બળી શકે છે સાધારણ રીતે ઑઇલરની ભટ્ટીની નીચેના ઍશપીટ બંધ કરી તેમાં પ ખા અથવા “સ્ટીમ જેટ” (steam jet) ની મદદથી હવા પુ કવાથી ઑઇલરના બળમાં મધ્યમસર વધારો થઈ શકે છે

ફોર્સડ્ ડ્રાફ્ટ આપવાની સર્વથી સરસ રીત એ છે કે યાંત્રિક પ ખાની મદદથી આગની નીચેથી તેમજ આગની ઉપર ખુબ દબાણથી હવા પુ કની એ માટે મોટી ડાયામેટરનો અને ધીમે ચાલતો પ ખો વાપરવો ધણુ ઉપયોગી છે. આગની નીચેથી એટલી હવા દાખલ કરવી કે જેથી ફાયરબાર ઉપરની આગ જોરથી બળે, પણ ફાયરબાર બળી જાય નહીં, અને આગની ઉપર એટલા જથ્થામાં હવા પુ કવી કે આગમાંથી નિકળતી ગેસ, ધુમાડો વગેરે પુરેપુરા બળી જાય

લેનકેશાયર અને ફારનીશ ઑઇલરોમાં ફોર્સડ્ ડ્રાફ્ટ આપવા માટે તેઓના ઍશપીટ બંધ કરી તેમાં પ ખાનો પાછપ જોડવામાં આવે છે એ પાઈપમાંથી હવા સીધી ફાયરબારની તળે

પુકે તેની સંભાળ રાખવી જોઈએ, કારણ કે જો તેમ થાય તો રબાર ઉપરના કોલસા તે ચોક્કસ જગાએ જટલી બળી જઈ ફાયરબાર ઉધાડા પડી જાય, અથવા ફાયરબાર ઉપર બળતી આગમાં ડા પડી જાય, જેમાંથી પખાની હવા ફરનેસમાં જઈને તેની રેચર ઉતારી નાખે માટે પખાની હવા ઍક્ષપીટના આખા તળિયાં પુકે અથવા કોઈ હવા પાથરી આપનારી એફ્લ પ્લેટ (affle plate) ઉપર પુકે તેવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ.

ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ માટે ખપતી હવા—થીઅરીની રીતે ૧ એક પાઉન્ડ કોલસો બાળવા માટે આસરે ૧૦ પાઉન્ડ થવા ૧૫૦ ક્યુબીક ફીટ) હવા બસ થવી જોઈએ, પણ કુદરતી ની ડ્રાફ્ટ વાપરતા ૩૦૦ થી ૪૦૦ ક્યુબીક ફીટ હવા વપરાવાનું ૧ બાઇલરોમાં સાધારણ હોય છે ફોર્સડ ડ્રાફ્ટમાં હવા ધણી થી આગની તળે પુકાતી હોવાથી તે બળતણ સાથે ધણી સારી બેળાઈ શકે છે, અને હવામાંથી ધણીક ઍક્સીજન બળ્યા વગર જતી નથી માટે દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ૨૦૦ થી ૨૫૦ ફીક ફીટ હવા ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ મારફતે આપેલી પુરતી છે હવાનો ૧૧ આ પ્રમાણે ઓછો થવાથી ચીમની મારફતે વ્યર્થ જતી ધણીક રીતો બચાવ થાય, કારણકે જે ગરમ હવા ચીમનીમાં જાય તે ૧૧ની સાથે ધણીક ગરમી વ્યર્થ ધસી જાય.

ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ વાપરવાથી થતા ફાયદા મેળવવા બાઇલરોની ભટ્ટીના ફાયરગ્રેટનો એરીઆ ઓછો કરવોજ જોઈએ, તો બાઇલરોની સખ્યા કમી કરવી જોઈએ એમ જો નહીં ૧૧માં આવે તો કરકસર થવાને બદલે સામો ધણો ધુમાડો થાય છે ડ્રાફ્ટ સભાળથી વાપરવાથી બળતણમાં ફાયદો થાય છે, સ્ટીમ ૧૧ ઝડપથી ચઢે છે, સ્ટીમ પ્રેસર મરજીમાં આવે તેમ કાણુમાં ૧ શકાય છે, અને ગમે તેવો હલકો કોલસો અથવા બારીક ૧૧ સહેલાઈથી બાળી શકાય છે વળી રૂઝુમાં ફેરફાર થવાથી ૧૧ની ડ્રાફ્ટમાં જેમ ફરક પડી જાય છે, તેમ કાઈ ફોર્સડ ડ્રાફ્ટમાં ૧૧ નથી, અને જોઈએ તેટલા જથામાં મરજી મુજબ ભટ્ટીમાં દાખલ કરી શકાય છે એ ડ્રાફ્ટની મદદથી દર ચોરસફુટ ૨ગ્રેટ ઉપર એક કલાકમાં ૩૦ થી ૫૦ રતલ કોલસો સહેલાઈથી

બાળી શકાય છે, અને દર રતલ કોલસા દીઠ સહેજ વધુ પાણીની સીમ બનાવી શકાતી હોવાથી એ ડ્રાફ્ટ વાપરતા ચીમની ડ્રાફ્ટ માટે જોઇએ તે કરતાં નાનાં બાઇલરોથી કામ ચાલી શકે છે. ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ વાપરવાથી બાઇલરના પાવરમાં ૪૦ થી ૫૦ ટકાનો વધારો થતો જણાવવામા આવે છે, અને ફરનેસની ટેમ્પરેચર ધણી તેજ રહે છે, કારણ કે હવા થોડી ખર્ચે છે.

કુદરતી ડ્રાફ્ટની ચીમનીઓમાં ડ્રાફ્ટ ઉત્પન્ન કરવા માટે ખાસ વધારે ટેમ્પરેચરની ગેસ મોકલવી પડે છે, તેમ ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ માટે જોઇતું નથી, તેમજ કુદરતી ડ્રાફ્ટના બાઇલરોના ફ્લુના અને ચીમનીના બાધકામોમા રહી ગયલી ફાટ, બારીક છિદ્રો વગેરે મારફતે બાહરની હવા અંદર દાખલ થઇને ફ્લુની ટેમ્પરેચર કમી કરી નાખે છે, પરંતુ ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ વાપરતા બાઇલરોમા એવાં છિદ્રો અને ફાટમાથી સામી અંદરની હવા બાહર નિકળે છે, પણ બાહરની હવા અંદર દાખલ થવા પામતી નથી, તેથી કાંઇ ગેરફાયદો થતો નથી, તેમજ એ ખામી સહેલાઇથી પકડી શકાય છે

ચાલુ બાઇલરોમાં ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ—ચાલુ બાઇલરો કે જેઓ કુદરતી ડ્રાફ્ટથી મધ્યમસર કામ કરી શકતા હોય તેઓમાં ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ આપવાથી એકદમ ઘણો ફાયદો મેળવી શકાતો નથી. તેઓમા બળતણુ તો તેટલુંજ બળશે, અને દર રતલ બળતણુ દીઠ પાણી પણ તેટલુંજ બળશે, પણ બળતણુનો જથ્થો થોડો જગા ઉપર બાળી શકાશે, તેથી કદાચ કેટલાક બાઇલરો માટેલું એક બાઇલર કામ કરતું બધ પાડવું પડશે, નહીં તો બધા બાઇલરોના ફાયરગ્રેટના ઝેરીઆ ઝોજા કરવા પડશે, (એટલે ફાયરબારની લંબાઇ ટુકડી કરવી પડશે) ફાયદો એ થશે કે ચીમની ડ્રાફ્ટથી જટલા મોટા જથામા ભઠ્ઠીમાં તાજી હવા જાય છે, તેટલા મોટા જથામાં ફોર્સડ ડ્રાફ્ટથી જતી નથી, પરંતુ હવા થોડી પણ ઘણા જોરથી ભઠ્ઠીમા પુકાય છે, અને ભઠ્ઠીમાં જમ હવા થોડી આપવામા આવે તેમ તેની ટેમ્પરેચર વધુ રહેતી હોવાથી, બળતણુમાં બચાવ થશે, અથવા જો અસલ જેટલોજ કોલસો બળશે તો બાઇલરના પાવરમાં યાને હોર્સ પાવરમાં વધારો થયેલો જણાશે. જો ચાલુ બાઇલરો માટે અસલ નાની અથવા નીચી ચીમની બાધેલી હોય અને તેથી કરીને

કુદરતી ડ્રાફ્ટ બરાબર નહીં ચાલતો હોય તો ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ વાપરવાથી તે ચીમનીના કદ અથવા ઉચાઇમાં વધારો કરવાની જરૂર પડશે નહીં. એવી વખતે જ્યાં નવી ચીમની બાંધવાનો અથવા જુની ચીમનીની ઉચાઇ વધારવાનો સવાલ ચરવાતો હોય ત્યાં ફોર્સડ ડ્રાફ્ટની બાબત ઉપર ધ્યાન આપી વચાર કરવાથી ફાયદો થશે.

ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ માટેનો પંખો એક નાનું જુદું ઍનજીન ગોઠવીને ચલાવવામાં આવે છે. તે નાનાં ઍનજીન ઉપરથી પંખાની પુલી દોરડાને બદલે પટાથી ચલાવવી સારી છે, કારણ કે પંખાની પુલી ધણી ઝડપી ચાલતી હોવાથી દોરડાં કરતાં પટો વધારે સાફ કામ કરે છે. પણ જો એક નાનાં ઝડપી ચાલનાં ઍનજીનની કેન્કશાફ્ટ સાથેજ પંખો જોડી દીધો હોય તો સર્વથી સાફ. એ માટે પંખાની ઝડપી ચાલને અનુસરતાં ખાસ મજબૂત ઍનજીનો બનાવવામાં આવે છે, જેઓમાં એવી ગોઠવણુ કરવામાં આવે છે કે બાઇલરમાં સ્ટીમ પ્રેસર ઓછો વધતો થતાજ ઍનજીનની ચાલ પણ વધતી ઓછી થઇ ડ્રાફ્ટ પ્રેસર પોતાની મેળે વધઘટ થયા કરે છે, અને તેથી બાઇલરનો પ્રેસર એકસરખો રહે છે.

ફોર્સડ ડ્રાફ્ટનો પ્રેસર ૨ થી ૨૬ ઇંચ પાણી જેટલો રાખવામાં આવે છે, જેકે કેટલેક ઠંડાણુ ધણા નાના બાઇલર પાસે વધુ કામ લેવાના હેતુથી એથી પણ વધારે રાખવામાં આવે છે.

ફોર્સડ ડ્રાફ્ટને માટે બઠ્ઠીમાં બળતા કોલસાની ઉંચાઇ ફાયરબાર ઉપર વધારેમાં વધારે નવથી દશ ઇંચ અને ઓછામાં ઓછી સાત ઇંચ રાખવી. એથી ઓછી ઉંચાઇ રાખવામાં આવે પાતળી આગ રાખવામાં નુકસાન છે, તેમજ આગ અને ફરનેસનાં મથાળા અથવા કાઉન વચ્ચેનો ગાળો દશ ઇંચ અથવા બે તો તેથી પણ વધુ રાખવો. ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ વાપરનારા બાઇલરોમાં ફાયર-ગ્રેટનો એરીઆ નાનો રહેતો હોવાથી દરએક ચોરસફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૪૦ થી ૪૫ ચોરસફીટ હીટીંગ સરફેસ રાખવામાં આવે છે. હવે દર બે ચોરસફીટ હીટીંગ સરફેસ એક ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે છે, માટે $1000 \times 2 = 2000$ ચોરસફીટ હીટીંગ સરફેસ જોઇએ, અને $2000 \div 40 = 50$ ચોરસફીટ ફાયરગ્રેટનો એરીઆ જોઇએ. માટે ૫૦

ચોરસશીટ ફાયરગ્રેટ ૧૦૦૦ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે તો એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ૨૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે. ફોર્લીસ કન્ડેન્સીંગ એનજીન સાથે કામ કરતું એક ઑઇલર ચીમની ડ્રાફ્ટ સાથે ૧૦ થી ૧૨ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવરથી વધુ ઉપજાવી શકતું નથી.

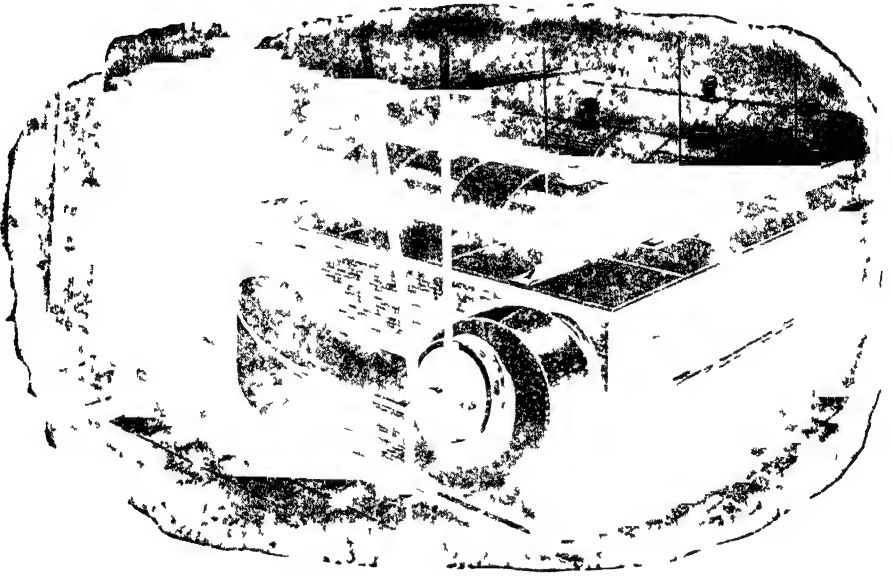
ખરાબ તેલ અને ચરબીવાળું પાણી તેમજ જે પાણીમાં કારબોનેટ ઑફ લાઇમનો ખાર ધણો હોય તે પાણી જે ઑઇલરમાં વપરાતું હોય તે ઑઇલરમાં મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ વાપરવો સલાહકારક નથી.

હાઉડેન્સ ફોર્સડ ડ્રાફ્ટ ઑઇલર (Howden's Forced Draught Boiler)માં ભટ્ટીની નીચેના ઍશપીટ બંધ કરીને તેમાં તેમજ ખુદ ભટ્ટીમાં ઑઇલરની સામે મૂકેલા એક જુદા નાના એનજીન સાથે જોડેલા ૫ ખા મારફ્ટે જોરથી હવા ફૂકવામાં આવે છે. ૫ ખાની એ હવા ભટ્ટીમાં જવા અગાઉ એ ઑઇલરના “અપટેક” (uptake) અથવા ચીમનીના મોહોડામાં મૂકેલા પાઈપોમાંથી પસાર થતા ગરમ થઇને ભટ્ટીમાં જાય છે, કારણ કે એ પાઇપોની આસપાસ ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસ ફરતી રહે છે. એ ઑઇલરોની બાંધણી લગભગ મરીન ઑઇલરોને મળતી આવે છે એ ઑઇલરો આસરે ૧૨ શીટ ડાયમેટરના અને ૧૦ શીટ લાંબા હોય છે, અને એ ઑઇલરોને ઇટના બાંધકામનાં ફલુઓમાં ચણી લેવામાં આવતા નથી, પણ માત્ર ઘોડીઓ ઉપર બેસાડેલા હોય છે ભટ્ટી માંહેલી ગરમ ગેસ ફરનેસ ટયુબમાંથી પાછલા ભાગ તરફ જઇને ત્યાં ઑઇલરમાં પાણી રહેવાની જગા (water space) માં મૂકેલા આડા ટ્યુબો મારફ્ટને પાછી ઑઇલરના આગળા ભાગ તરફ આવે છે એ આગળા ભાગમાં ઑઇલરની એન્ડ પ્લેટ ઉપરના ટ્યુબોના મોહોડા ઉપર એક પેટી જેવું કરેલું હોય છે, જેને અપટેક કહે છે, જેમાંથી ગરમ ગેસ એ અપટેકને મથાળે મુકેલી ચીમનીમાં જાય છે પણ એ ઑઇલરમાં ફોર્સડ ડ્રાફ્ટની મદદથી ગરમ ગેસ ભટ્ટીમાંજ ધણીખરી બળી જતી હોવાથી ચીમનીમાં સેહેજજ નાય છે તેમજ ચીમનીને કાંઈ ડ્રાફ્ટ આપવો પડતો નહીં હોવાથી એ ઑઇલરોની ચીમનીઓ પોરટેબલ ઑઇલરોમાં આવે છે તેવી માત્ર નાનાં

લોખંડના ભુંગળાં જેવી બનાવવામાં આવે છે, જેઓની ઉચ્ચ આશરે ૩૦ થી ૪૦ શીટ રાખવામાં આવે છે એ ઑછલરમાં ઍશપીટ બધ કાઢેલી હોય છે, અને લટ્ટીની નીચેથી તેમજ ઉપરથી હવા પુ કવામાં આવે છે ફાયરઆરની નીચેથી અથવા ઍશપીટમાં જોરથી હવા પુ કવાથી ફાલસો બળીને તેની ગંસ થાય છે, જે ગંસને પૂરેપૂરી બાળી નાખવા માટે લટ્ટીના દરવાજામાંથી અને આસપાસથી ઝીણાં છિદ્રો મારફતે જોરથી ગરમ પવન પુ કવામાં આવે છે, જેથી ગંસ તદ્દન બળીને ભસ્મ થાય છે. લટ્ટીના દરવાજા પોકળ હોય છે, અને અદરની બાજુએ તેમાં ઝીણાં છિદ્રો હોય છે, જેમાંથી પખાની મદદ વડે જોરથી અપટેકમાં મૂકેલા પાછપોમાંથી ગરમ કાઢેલી હવા પુ કવામાં આવે છે, જેનો જથ્થો કુદરતી ચીમની ડ્રાફ્ટ મારફતે લટ્ટીમાં જતી હવા કરતા જો કે ઓછો હોય છે, તોપણ એ હવા દબાણ કરીને જોરથી પુ કવામાં આવતી હોવાથી લટ્ટીની ટેમ્પરેચર ધણી રહે છે, અને બળતુ ટુકુ પણ ધગધગતુ અને સફેદ હોય છે હાઉડન્સ ફ્રાઈટ્ ડ્રાફ્ટ ઑછલરો ૮૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ પ્રેસર લેતાં કમ્પાઉન્ડ ઍનજીનો માટે દર એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૨૫ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે છે, અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન ઍનજીનો માટે ૧૪૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ પ્રેસર લેતા ૩૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે છે.

ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ (Induced Draught)—કારખાનાઓના ઑછલરોમાં ફ્રાઈટ્ ડ્રાફ્ટને બદલે ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ હમણા વધુ વપરાય છે ફ્રાઈટ્ ડ્રાફ્ટ માટે ચાલુ ઑછલરોમાં જેટલા ફેરફારો કરવા પડે છે તેટલા ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ માટે કરવા પડતા નથી, તેથી જે મીલો અને ફેક્ટરીઓની ચીમની પુરતી ઉચી નહી હોય, યા જે કારખાનાઓમાં ઑછલરોની સખ્યા ઍનજીનના પાવરના પ્રમાણમાં થોડી હોય ત્યાં એ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ સહેલાઈથી કરી શકાય છે નવા કારખાનાઓમાં જો પહેલેથીજ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ કાઢી હોય તો મોટી ઉચી ચીમની બાંધવાની જરૂર પડતી નથી. ઇટની મોટી ઉચી ચીમનીની કીમ્મત સાથે સરખાવતા ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ સસની પડે છે એક ઇટની ચીમનીની કીમ્મતના ચોઠા ભાગ જેટલા ખર્ચમાં ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ કરી શકાય છે.

ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણુ એવી હોય છે કે એમાં ચીમની અને મેનફેલુ વચ્ચે પંખો મુકવામાં આવે છે, જે મેનફેલુમાંથી ગરમ ગેસ જેથી કહાડીને ચીમનીમાં આવે છે. આથી ફેલુઓમાં અને ફરનેસ ટ્યુબોમાં થોડુંક વેક્યુમ થવાથી ફાયરગ્રેટની નીચેથી બાહરની તાજી હવા જોરથી જે ચાકને ભડીમાં દાખલ થાય છે. જીવો ચિત્રો નાં ૪, ૫, ૬

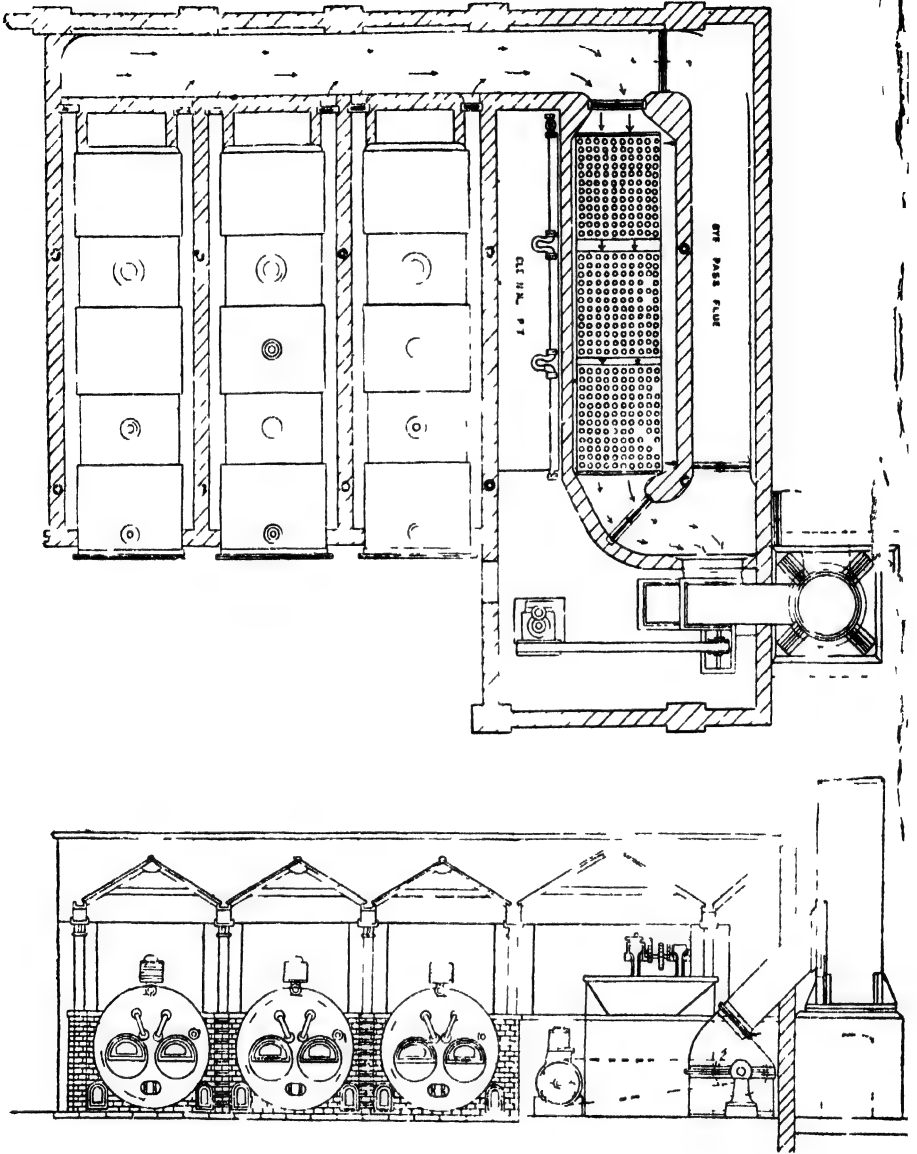
ચિત્ર નાં ૪.

ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણુ (બેસ્ટ ડ્રીવન).

ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ અને ફાસ્ટ ડ્રાફ્ટ વચ્ચે સરખામણી કરતાં કારખાનાંઓનાં બાંધણીને માટે ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણુ વધારે સગવડભરેલી માલમ પડે છે. જ્યાં કેટલાંક

ઑઇલરો સાથે કામ કરતાં હોય ત્યાં એક ઑઇલરની બટ્ટીનો દરવાજો આગ મારવા માટે ખોલતાં તેમાંથી બાહરની તાજી હવાનો મોટો જથ્થો અંદર ખેંચાઈ જવાનો સંભવ રહે છે, જો કે ધણેક ઠેકાણે એમ થતું અટકાવવા માટે ખાસ ડંબપરો મુકવામાં આવે છે ફોર્સડ ડ્રાફ્ટમાં એમ બનતું નથી પણ તેને બદલે જો આગવાળો જુલમાં હવાનો વાલ્વ અથવા ડંબપર બંધ કરવા અગાઉ ફરનેસનું આરથું ઉઘાડે છે તો અંદરની આગનાં બળતાં બાહર તેનાં મોંઢ ઉપર ઉડી આવી તેને સખત દબાડી મેળે છે. ફોર્સડ ડ્રાફ્ટના ઑઇલરોમાં એવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ કે જેથી દરવાજો ઉઘાડતાજ હવાનો વાલ્વ અથવા ડંબપર પોતાની મેળે બંધ થઈ જાય. ફોર્સડ ડ્રાફ્ટમાં ધણી વખત ફાયરગ્રેટ ઉપર બળતી આગમાં કોઈ ઠેકાણે કાલસો હવાના પ્રેસરને લીધે એકતરફ હઠી જઈને મોટું બાકુ પડી જાય છે, જેમાથી સડસડાટ ઠડી હવા ફલુમાં જાય છે, જેથી હમેશા આગને સલાળથી એકસરખી રીતે પાથરેલી રાખવી પડે છે; પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમાં એમ બનતું નથી વળી કહે છે કે ફોર્સડ ડ્રાફ્ટમાં જાણે હોસપાઇપના નોઝલમાંથી પાણીની ધાર છુટી હોય તે મુજબ ગરમ ગેસની ધાર છુટતી હોવાથી તે ફલુઓની બધી સપાટીને ફરતી લાગતી નથી, પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમાં એમ થતું નથી.

એલીસ એન્ડ ઈવિસ (Ellis & Eaves) ના ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણમાં ઑઇલરના મેન ફલુમાં ઇકોનોમાઇઝર ઉપરાંત એક ઍર હીટર (air heater) મુકવામાં આવે છે, જેની બનાવટ શીડ વૉટર હીટરના જેવી હોય છે. ચીમનીનાં તળિયામાં મેળેલો પંખો ઑઇલરની ગરમ ગેસ એ ઍર હીટરની ટ્યુબોમાં થઈને ખેંચે છે, અને એ ઍર હીટરની ટ્યુબોની આસપાસ ફરીને બાહરની ઠડી હવા ગરમ થઈને ફરનેસને તળીએથી ફરનેસમાં દાખલ થાય છે, આથી બળતણમાં સારી કચકચર કરી શકાય છે, અને ઑઇલરમાં બાહરની ઠડી હવા નહીં દાખલ થવાથી ઑઇલર ઉપર ખેંચતાણુ ઓછું પડવાથી તેની જી દગી લાગાય છે. એ ઍર હીટરની ટ્યુબોની આસપાસ કેસીંગ (casing) કરી લઈને તે એક લાખા મોટા પાઇપ અથવા લન્ક મારફતે એશપીટ સાથે જોડેલું હોય છે, માટે એશપીટમાં ખેંચાતી હવા બધી એ ઍર હીટરમાં થઈને આવતી હોવાથી તે લગભગ ૩૦૦ ડીગ્રી જેટલી ગરમ થઈને આવે છે.

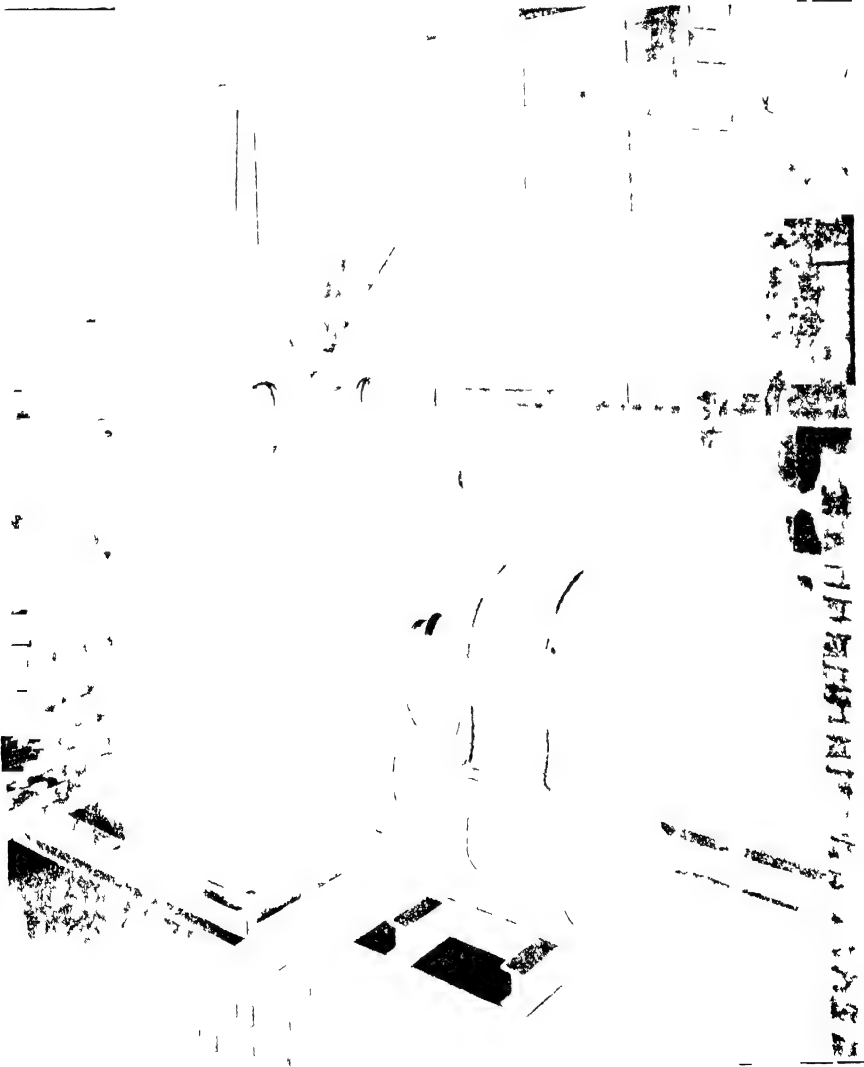

ચિત્ર નાં ૫.

ઇન્ડ્યુસ્ત્રી ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ ('લાન તથા એલીવેશન)

સીરોકો ઈન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ (Sirocco Induced Draught) ની ગોઠવણ ચિત્રો નાં ૪, ૫, અને ૬ માં બતાવી છે. ચિત્ર નાં ૪ માં બેન્કિંગ હાઉસમાં લીધેલી શાફ્ટીંગ ઉપરથી ચાલતો ૫ બો બતાવ્યો છે. ચિત્ર નાં ૫ માં એક નાના ઉભા ટીમ

ચિત્ર નાં ૬.

ઈન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ (મલેક્ટ્રીકલ ડ્રીવન)

એનજીનથી ચાલતો પંખો બતાવ્યો છે. અને ચિત્ર નાં ૬ માં ઇલેક્ટ્રીક મોટોરથી ચાલતો પંખો બતાવ્યો છે જ્યાં ધણી અગવડની જગ્યા હોય ત્યાં ખુદ એનજીનની ઉપર પંખો મુકી તેને કેવી રીતે ચીમની સાથે જોડી શકાય છે, અને વિજળીની મદદથી ચલાવી શકાય છે તે ચિત્ર નાં ૬ માં સ્પષ્ટ બતાવ્યું છે. મીરૉફો જતના પંખા ધણી સાદી પણ મજબુત બનાવટના હોય છે, અને ઘણો થોડો પાવર ખાય છે, અને આજકાલ એ પંખાની ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ ઘણું ઠેકાણું જોવામાં આવે છે.

ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટના ફાયદા ચીમની ડ્રાફ્ટ સાથે સરખાવતા ધણા છે. ફ્રાસ્ટ ડ્રાફ્ટના જે ફાયદાઓ તેને લગતી ખાતમા ઉપર લખ્યા છે તે બધા ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટને પણ લાગુ પડે છે, અને તે ઉપરાંત બીજા ધણા ફાયદા અને સગવડ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમાં હોવાથી કારખાનાઓના જે ઑઇલરોમાં ચીમની નાની હોવાથી સારો ડ્રાફ્ટ નહીં મળતો હોય અથવા જ્યાં ઑઇલરની તાકાત એનજીન સાથે સરખાવતા ઑછી હોવાથી સખ્ત આગ માર માર કરવી પડતી હોય ત્યાં ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ કરવા-માટે આ લખનાર ખાસ લલામણુ કરે છે એના ફાયદા નીચે મુજબ છે —

૧ એમાં ડ્રાફ્ટ ગેજમાં ૨ ઇંચ પાણીનો પ્રેસર રાખવાથી ધુમાડો થતો નથી, અને ઑઇલરની તાકાત સેકન્ડે ૨૦ થી ૩૦ ટકા જેટલી વધે છે. એટલે અગાઉ જે એક ઑઇલર ૧૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના એનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડતું હોય તો ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની મદદથી તેજ ઑઇલર ૧૨૦ થી ૧૩૦ હોર્સ પાવરના એનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડી શકશે. વળી ઘણાજ હલકી જતનો ને સસ્તી કીમતનો કાલસો જે સાધારણ ચીમની ડ્રાફ્ટની મદદથી બાળી શકાતો નહીં હોય તે ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની મદદથી સેલલાઇથી બાળી શકાશે.

૨ ચીમની ડ્રાફ્ટ સાથે જે ઇન્ડોમાઇઝર જોડાયે તે કરતાં મોટું હોય તો ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર કમી થવાથી ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી, પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમાં ડ્રાફ્ટના પ્રેસરનો આધાર પંખા ઉપર હોવાથી ઇન્ડોમાઇઝર મોટી સાઇઝનું મુકી શકાય છે, જેથી ઘણું ફાયદો થાય છે.

૩. ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમાં ઉંચી ચીમની બાધવી પડતી નથી. એક મોટી ને ઉચી ઇટની ચીમનીની કીમતના આસરે ત્રીજા યા ચોઠા ભાગ જેટલા ખર્ચમાં ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ કરી શકાય છે

૪ ચીમની ડ્રાફ્ટ કુદરત ઉપર આધાર રાખે છે, પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ એછો વધતો કરવો એન્જીનીઅરના હાથમાં રહે છે કામ પડતા કારખાનામાં જો વધારે પાવર કે વધારે સ્ટીમનો એકાએક ખર્ચ પડ્યો તો ચીમની ડ્રાફ્ટના બાંધણરોમાં તો સ્ટીમ પ્રેસર એકદમ ઉતરી જશે, પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમાં તો પંખાની ચાલ તુરત વધારવાથી તે વધુ ખર્ચને તુરત તુરત પુગી વળી શકાય છે વરસાદ અને બિનાશવાળા દિવસોમાં કુદરતી ચીમની ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી, પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટને કાંઈ પણ અલવલ આવતી નથી

૫ ચીમની ડ્રાફ્ટની મદદથી એક સ્કવેર ફૂટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ૬૨ કલાકે ૧૭ થી ૨૦ પાઉન્ડ સારો અગાલ કોલ બાળી શકાય છે, પણ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની મદદથી ૩૦ થી ૪૦ પાઉન્ડ કોલમાં ખરાબ જાતનો હોય તે છતાં સેહલાઈથી બાળી શકાય છે, જેથી બાંધણરોની સખ્યા ઓછી કરી શકાય છે

ઈન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટનો ખર્ચ કાંઈ ઘણો થતો નથી એનજીનના પાવરના સેકડે પોણા ટકાથી એક ટકા જેટલોજ ખર્ચ એમાં થાય છે એટલે કે જો એનજીન ૧૦૦૦ હોર્સ પાવર કરતું હોય તો આસરે ૧૦ હોર્સ પાવર ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટનો ખર્ચ ખાશે નાના કારખાનાઓમાં એ ખર્ચ કદાચ ૨ થી ૩ ટકા જેટલો થવા જાય

ફૅસ્ટ ડ્રાફ્ટનો ખર્ચ ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટના ખર્ચ કરતા પણ ઓછો થાય છે, કારણ કે ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટનો ખર્ચ ગરમ ગેસ (૩૫૦ થી ૪૦૦ ડીગ્રીની) જે ચીને ચીમનીમાં પુકે છે, જ્યારે ફૅસ્ટ ડ્રાફ્ટનો ખર્ચ ઠંડી હવા જે ચીને બટ્ટીમાં પુકે છે, અને ઠંડી હવાનું વોલ્યુમ ગરમ હવાના વોલ્યુમ કરતા ઓછું હોવાથી ફૅસ્ટ ડ્રાફ્ટમાં નાનો ખર્ચ ચાલી શકે છે, જે તેટલાજ પાવરના ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટના ખર્ચ કરતા ઓછો પાવર ખાય છે, જે એનજીનના સામંત હોર્સ પાવરના આસરે સેકડે અર્ધાથી પોણા ટકા જેટલો હોય છે

સ્ટીમ બ્લોસ્ટ ડ્રાફ્ટનો ખર્ચ, જે બાંધલરની તાજી સ્ટીમ ફરનેસમા પુ કવામાં આવતી હોય તો, એનજીનના સામટા પાવર ઉપર સેકડે ૫ થી ૧૦ ટકા જેટલો થવા જાય છે, કારણ કે એમા સ્ટીમ ધણી ખર્ચે છે.

મીકેનિકલ ડ્રાફ્ટની મદદથી દર સ્કેવર ફુટ ફાયર ગ્રેટ ઉપર દર કલાકે નીચે પ્રમાણે કાલસો બાળી શકાય છે —

૩	ધન્ય	ડ્રાફ્ટ	પ્રેસર	હોય તો	૨૫ થી ૨૮	પાઉન્ડ	કાલસો.
૧	„	„	„		૩૩ થી ૩૬	„	„
૨	„	„	„		૪૦ થી ૪૫	„	„
૩	„	„	„		૫૫ થી ૬૦	„	„
૪	„	„	„		૭૦ થી ૮૦	„	„

જુદા જુદા ડ્રાફ્ટ વચ્ચે સરખામણી—કુદરતી ચીમની ડ્રાફ્ટ વાપરતાં ગરમ હવાનો જે મોટો જથ્થો ચીમનીમા ડ્રાફ્ટ ઉત્પન્ન કરવા મોકલવો પડે છે, તેમા ગરમીનો મોટો ભાગ વ્યર્થ જાય છે તેની સાથ સરખાવતા મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણમા એવી વ્યર્થ જતી ગરમી લગભગ ૫૦ ટકા ઓછી હોય છે ગરમીનો એ બચાવ ફાસ્ટ ડ્રાફ્ટમા લગભગ ૫૩ ટકા જેટલી અને ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટમા લગભગ ૪૨ ટકા જેટલી હોય છે. આપુસ્તકને ૧૨૭ મે પાને આપેલા દાખલામા ૭ બાંધલરો વાપરનારી એક મીલ માટે ચીમની ૮ ફીટ ડાયમેટરની અને ૧૭૦ ફીટ ઉચી બાંધવાની ગણતરી મળે છે એવી એક ચીમની બાંધવા પાછળ લગભગ રૂ ૨૮,૦૦૦ થી રૂ ૩૦,૦૦૦ નો ખર્ચ લાગવો જોઈએ હવે એજ મીલમા જે ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ કરવામાં આવે તો તેને માટે જોઈતી એક નાની ચીમનીની કીમ્મત સાથ કુલ ખર્ચ રૂ ૮,૦૦૦ થી રૂ ૧૦,૦૦૦ થવો જોઈએ આ ફકત અડસટ્ટો છે, પણ એ ઉપરથી સરખામણી કરતાં માલમ પડશે કે ચીમની ડ્રાફ્ટ કરતા મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ શુદ્ધાતની કીમ્મતમા તેમજ થોડાં કે નાના બાંધલરો પાસે વધુ કામ મેળવવાની બાબદમા ધણી ચઢીયાતી છે.

પ્રકરણ—૮.

ચીમનીનું બાંધકામ.

CHIMNEY CONSTRUCTION.

ચીમનીના છેદના એરીઆનો હિસાબ ગણતી વખતે ભવિષ્યમાં કારખાનામાં થનારા વધારાનો અને તે માટે જોઇતા વધારાનાં બાંધલેરોનો વિચાર કરી આગમજથી તેના છેદના એરીઆમાં ઘટતી છુટ રાખવી જોઇએ, કારણ કે પાછળથી બાંધલેરની સંખ્યા વધવાથી નાના છેદની ચીમની મોટી કરી શકાતી નથી, તેમજ જુની ચીમની પડતી મુકી નવી બાંધવાનું પાલવે પણ નહીં ધણેક ઠેકાણે પેટેલા ચોક્કસ સંખ્યાનાં બાંધલેરો માટેજ ચીમની બાધી પાછળથી બાંધલેરોની સંખ્યા વધારવાથી બાંધલેરો ધણા ખરચાણ રીતે કામ કરતાં જોવામાં આવે છે, કારણ કે તેઓમા બળતણને પુરેપુરું બળી જવા માટે જોઇતો ડ્રાઇટ મળતો નથી.

ચીમનીની ઉંચાઈ અને એરીઆની ગણતરીઓ પ્રકરણ ૬ ઠામાં વિગતવારે આપવામા આવી છે. (જુઓ પાના ૧૨૩ થી ૧૩૪).

ચીમનીનો આકાર—ચીમની માટે સર્વથી સરસ અને મજબૂત આકાર ગોળ છે; તેથી ઉતરતો આકાર આઠ પાટી, પછી છ પાટી અને છેલ્લે ચોરસ આવે છે ગોળાકાર ચીમની ઉપર પવનનું જોર પડતાંજ તે સહેલાઈથી વલાણુ લઇને કપાઈ જાય છે, જ્યારે ચોરસ ચીમની ઉપર પડતું પવનનું દબાણ ચીમનીને ઉલટાવી નાખવાની કોશિસ કરે છે. ચોરસ દીવાલની ચીમની ઉપર દર ચોરસ ફુટે પવનનું દબાણ ૫૬ પાઉન્ડ ગણતા જુદા જુદા આકારની ચીમનીઓ ઉપર તે દબાણ નીચે પ્રમાણે પડશે.—

ચોરસ = ૫૬ પાઉન્ડ દર ચોરસ ફુટે પવનનો પ્રેસર.

છ પાટી = ૪૨ „ „ „

આઠ પાટી = ૩૬ „ „ „

ગોળાકાર = ૨૮ „ „ „

કીમ્મતની બાબતમાં ચોરસ ચીમની સસ્તી પડે છે, કારણ કે એમાં સાધારણ બાંધકામમા વપરાતી લબ ચોરસ ઈંટો ચાલી શકે

છે, પણ ગોળ ચીમની માટે ખાસ જોઇતી ગોળાઇની ઇંટો બનાવવી પડે છે. ચોરસ અને છ પાટી ચીમનીઓ કદાચ જ બાંધવામાં આવે છે. આઠ પાટી ચીમની ઉપર લગભગ ગોળાકાર ચીમની જેટલો જ ખર્ચ લાગે છે, અને તે માટે ફક્ત ખુણાની છટોજ ખાસ બનાવવી પડે છે આપણા દેશમાં ધણેખરે ઠેકાણે ગોળાકાર ચીમનીઓ જોવામાં આવે છે.

ચીમનીનો છેદ લગભગ સધળે ઠેકાણે નીચેથી ઉપર સુધી સીધો રાખવામાં આવે છે, પરંતુ કેટલાક લખનારા જણાવે છે કે જો ચીમનીનો છેદ નીચેથી સાંકડો અને ઉપરથી પહોળો રાખ્યો હોય તો ડ્રાફ્ટ વધારે સારો ચાલે છે. ધણીક લોકો મોટીવ ઍનજીનોની ચીમની એવી રીતે ટેપર રાખવામાં આવે છે, પણ તેઓમાં તો એકઝાસ્ટની મદદથી ઇન્ડ્યુસ્ડ ડ્રાફ્ટ ચાલતો હોવાથી એવી રીતના ટેપર ઘાટની ચીમની બેશક ફાયદો કરે છે, પણ એવીજ જાતના ટેપર સુરાખવાળી કુદરતી ડ્રાફ્ટની ફેક્ટરી ચીમની કાંઇ ફાયદો કરી શકે છે કે નહીં તે બાબત હજી કાંઇક મતફેર જોવામાં આવે છે તે છતાં જ્યાં બની શકે ત્યાં ચીમનીનો છેદ નીચેથી સાંકડો અને ઉપરથી પહોળો એવી રીતે થોડો ટેપર થતો બાંધવામાં આવે તો તેમાં તુકસાન કાંઇ નથી ચીમનીના સર્વેથી સાકડા છેદનો એરીઆ હમેશા ગણતરીમાં લેવો જોઇએ ધણી મોટી ઉચાઇની ચીમનીઓમાં તેઓના છેદ પણ નીચે વધારે ડાયામેટરના રાખી ઉપર ચઢતાં ટેપર કરી નાખવામાં આવે છે.

ચીમનીનો ડીઝાઇન નક્કી કરતી વખતે તેની મજબુતીનો ખ્યાલ પેહલે કરવો જોઇએ ધણે ઠેકાણે અનુભવ અને જ્ઞાનની ગેરહાજરીમાં એક કારખાનાની ચીમનીની નકલ બીજા કારખાનામાં કરવામાં આવે છે, અને વળી એવી નકલ કરતી વખતે તેના માપ સાથે અઘટીત છુટ લઇ તેમાં જેમ ગમે તેમ ફેરફાર કરી એવું બતાવવાની કોશિશ કરવામાં આવે છે, કે નકલ કરવામાં આવી નથી આમ કરતી વખતે ચીમનીની મજબુતીનો કશો ખ્યાલ રાખવામાં આવતો નથી. એક ઠેકાણે એક કારખાનાની ચીમનીની નકલ કરવા જતાં બીજા કારખાનાનાં ઍનજીનીઅરે પેહલેલી ચીમની કરતાં પોતાની ચીમની ધણી ઉંચી બાંધી, અને ચીમનીની મજબુતી યાને રટેબીલીટી

('stability')નો કશો વિચાર કર્યો નહીં. પરિણામ એ આવ્યું કે ચીમની એક તરફ ઢળી પડી, અને આખરે તેનો મોટો ભાગ તોડી પાડી ફરી બાંધવો પડ્યો.

ચીમનીની સ્ટેબીલીટી (Stability of a Chimney)-

ચીમનીની સ્ટેબીલીટી યાને મજબુતીનો આધાર તેની ઉંચાઇ, તોફાન વખતે ધુંકાતા પવનના પ્રેસર, તેની જમીન ઉપરની બેઠક અને તેના વજન ઉપર હોય છે. ચીમનીની જમીન ઉપરની બેઠકનું વજન જેમ વધારે હોય, અને તેની બેઠક જેમ જમીન ઉપર વધારે પથરાઇ હોય તેમ તે તોફાન સામે વધારે સારી રીતે ટકી શકે એ તો સાદી સમજમાં પણ ઉતરે તેવું છે. જ્યારે ધણું સખ્ત તોફાન થાય છે ત્યારે પવનનો પ્રેસર દર સ્કવેર ફુટ સપાટી ઉપર વધારેમાં વધારે ૫૬ પાઉન્ડ પડતો નોંધવામાં આવ્યો છે એ પ્રેસર ચીમનીના ઉભા સેકશનના આખા એરીઆ ઉપર પડી ચીમનીને ઉથલાવી નાખવાની કાશેશ કરે છે. ધારો કે એક ચોરસ ચીમનીની ઉંચાઇ ૧૦૦ ફીટ હોય અને તેની સરેરાસ (mean) બાજુ ૮ ફીટ પોહળી હોય તો $100 \times 8 \times 56 = 44800$ પાઉન્ડનો પ્રેસર તેના ઉભા એરીઆ ઉપર પડે પાછળ લખી ગયા પ્રમાણે ચોરસ ચીમની ઉપર એટલું દબાણ પડે પણ ગોળ ચીમની ઉપર એથી અર્ધું દબાણ પડે. એ દબાણ ચીમનીની સેન્ટર ઓફ ગ્રેવીટી ઉપર પડતું ધારવામાં આવે છે. ચીમની નીચેથી જાડી અને ઉપરથી પાતળી ટેપર થતી હોવાથી એની સેન્ટર ઓફ ગ્રેવીટી એના મધ્ય ભાગ કરતા થોડીક નીચે રહે છે, પણ સાધારણ વહેવાર ગણતરી માટે એ દબાણ ચીમનીના મધ્ય ભાગ ઉપર પડતું મણેલું પુરતું થઇ પડશે. એટલે ચીમનીના મધ્ય ભાગ જેટલા લીવરેજ ઉપર એ દબાણ જ પડે, તેને ટેકાવવાને ચીમનીની બેઠકની અરધી પોહળાઇ અથવા ડાયમેટર જેટલાં લીવરેજ ઉપર પડતું ચીમનીનું વજન પુરતું હોવું જોઇએ. એનો ફોર્મ્યુલા નીચે મુજબ છે —

$$F \times H \times P \times A = W \times \frac{H}{2}$$

P=પવનનો પ્રેસર (જૂદા જૂદા ઘાટની ચીમની માટે ઉપર આપ્યા મુજબ).

A=ચીમનીના ઉભા સેકશનનો એરીઆ (ઉંચાઇ×મીન ડાયમેટર).

W=ચીમનીનું વજન પાઉન્ડમાં (જમીનની ઉપરના ભાગનું)

B=ચીમનીની બેઠક શીટમા (ગોળાકારની ડાયામેટર, ચોરસની બાજુ).

F=ફેક્ટર ઑફ સેફ્ટી (હમેશા બેનો રાખવો.)

H=જમીનથી ચીમનીની સેન્ટર ઑફ ગ્રેવીટી સુધીની ઉચાઇ (પ્રેક્ટીકલ કામ માટે ચીમનીની અરધી ઉચાઇ લેવી).

જો ચીમની પુરતી સ્ટેબીલીટીની હોય તો ઉપલા ફોર્મ્યુલામા દાખી બાજુની રકમ કરતાં જમણી બાજુની રકમ હમેશા કાંઇક વધારે આવવી જોઇએ

દાખલો—એક ગોળાકાર ચીમનીની ઉચાઇ ૧૦૦ શીટ રાખવી છે તેની બાહરની એવરેજ ડાયામેટર ૮ શીટની અને જમીન ઉપરની ડાયામેટર ૧૦ શીટની રાખવી છે તો પુરતી સ્ટેબીલીટી (મજબુતી) માટે તેનું વજન કેટલું રાખવું ?

$$W = \frac{F \times H \times P \times A}{2}$$

$$W = \frac{2 \times 40 \times 28 \times (100 \times 8)}{4} = 848,000 \text{ પાઉન્ડ (જવાબ)}$$

ચીમનીનું વજન ઉપર મુજબ ગણી કાઢવા પછી જે ડીઝાઇન તૈયાર કીધો હોય તે ડીઝાઇન પ્રમાણે ચીમનીનું વજન કેટલું થશે તેની ગણતરી કરવી અને તે ઉપલી ગણતરીના જવાબ સાથે સરખાવી જોવું ચીમનીની બેઠકની પોહળાઇ (જમીન ઉપર ચોરસની બાજુ અથવા ગોળની ડાયામેટર) તેની ઉચાઇના ૬ માં ૧૦ માં ભાગ કરતા ઓછી રાખવાનું સલાહકારક નથી, માટે જો બેઠક પુરતી હોવા છતાં વજન ઓછું આવે તો ચીમનીની દિવાલનો ઓસાર (જડાઇ) વધારી વજન પુરું કરી લેવામાં આવે છે ચીમનીના વજનની વેહચણી કરતી વખતે તેના નીચલા ભાગમાં સર્વેથી વધુ વજન આવે અને ઉપર ચઢતા વજન ઓછું થતું જઇ સર્વેથી ઉપલા ભાગમાં સર્વેથી ઓછું વજન રાખવું જોઇએ.

ચીમનીનો પાયો (Foundation) ઘણી સખ્ત મોરમ અથવા સગીન ખડક ઉપર લેવો જોઇએ, કે જેથી ચીમની પોતાના બોજથી જમીનમાં ગર્ક થાય નહીં જમીનની ઉપરની ચીમનીની

બેઠક કરતાં જમીનની અદર પાયો ધણો પહોળો રાખવામા આવે છે, તેમજ પાયો જમીનની જાત પ્રમાણે ૧૨ થી ૨૦ ફીટ અથવા વધુ જમીનની નીચે લેવામા આવે છે જો ખડક મળે તો તેને ફાડીને તદ્દન લેવલ બધી બાજુએ કરવામા આવે છે, પાયો સહ-જખી ઢાળાવવાળો રાખવાનું ધણું જોખમભરેલું છે જોખતી ઉડાઇએ ખોદવા પછી અને પસદ પડતી સખત મોઝમ કે ખડક હાથ લાગ્યા પછી જમીનને બધે સરખી લેવલમા ખોદાવી તે ઉપર બેથી ત્રણ ફીટ અથવા વધુ જાડું ઝાંકીટનું પડ કરવામા આવે છે, જેને ખૂબ કુટાવી સખ કરી સધળે ફરતી એક સરખી જડાઇની અને તદ્દન સગીન જાણે એકજ ટુકડાની બનાવેલી હોય તેવી બેઠક બનાવવામા આવે છે, જે ઉપર ચીમનીનું બાંધકામ ઉડાવવામા આવે છે સાધારણ જમીન માટે ચીમનીના પાયાની ઉડાઇ ચીમનીની દર ૧૦૦ ફીટ ઉચાઇ દીઠ ૧૦ ફીટ રાખવી ઠીક થઇ પડશે.

પાયાની ઉંડાઈ રાખવાની મતલબ એ છે કે જમીનની સપાટી ઉપરનું માટીનું પડ નરમ હોય છે, અને જેમ જેમ જમીન ઉડી ખોદતા જઈએ તેમ તેમ વધારે ને વધારે સખત માટી મળે છે, પણ એ પ્રમાણે જમીન ઉડી ખોદતા જો સખત માટી હાથ લાગે તો એકદમ તે ઉપર ભરોસો મૂકવો જોઇતો નથી, કારણ કે ધણેક ઠેકાણે એવી સખત માટીનું પડ ઘટતી જડાઇનું હોતું નથી, માટે સખત માટી હાથ લાગતા તેનું પડ કેટલું જાડું છે તેની પણ તપાસ કરવી ઘટે છે એવી સખત માટીનું પડ કમીમા કમી ૧૨ થી ૧૫ ફીટ જાડું હોતું જોઇએ. ધણેક ઠેકાણે સખત માટીનું એ પડ ખોદી કઢાડતા તેની નીચેથી નરમ માટી અથવા માટી અને રેતીનું બેલસેલ પડ નીકળે છે.

જૂદી જૂદી જાતની જમીનની વજન ખમવાની શક્તિ જૂદી જૂદી હોય છે, માટે ચીમનીનો પાયો ફટલો પોહળો લેવો તેનો કાઇ ખાસ કાયદો કે ગણતરી નથી સાધારણ રીતે જૂદી જૂદી જાતની જમીનો દર સ્કવેર ફુટ દીઠ નીચે પ્રમાણેનું વજન ખમવાને લાયક હોય છે —

ધણો સખત સગીન ખડક, ભરોસેદાર ઘટતી ઉંડાઇનો હોય તો દર સ્કવેર ફુટે ૨૦૦ તન.

મધ્યમ સખ્તાઇનો ખડક ૧૦ તન
 સાધારણ કાચો પથ્થર અથવા ખડક દર સ્કવેર ફુટે ૫ તન.
 સ્વચ્છ સખ્ત ચિકણી માટી, જે ૧૫ શીટ ઉડુ ૫૩ હોય તો ૪ તન.
 કાંકરીવાળી સખ્ત જમીન ૪ તન
 મોરમ ૩ થી ૪ તન
 નરમ ભીની માટી ૧ તન.
 સ્વચ્છ સૂકી રેતી જે ચારે તરફથી બધિઆર હોય તો ૪ તન.
 સૂકી સ્વચ્છ રેતી ૨ તન.
 રેતી અને માટીની ભેળવાળી જમીન $\frac{3}{4}$ તનથી ૧ તન.
 નરમ ચાકવાળી જમીન ૧ તન.
 ખેતરની જમીન $\frac{1}{2}$ તન

રેતીવાળી જમીનમાં પાચો લેતાં ખાસ સલાહ એ રાખવી જોઇએ કે રેતીને બાજુએ ધસી જવાનો કાષ્ટ માર્ગ નહી હોય, કારણ કે પાયાની પાસે જમીનમાં કાષ્ટ પોળાણુ હોય તો રેતી ઉપર ચીમનીનું વજન પડતાજ રેતી ધસી જઇને તે પોળાણુમાં ઉતરી પડવાથી બાધકામ ગંભીર રીતે જોખમાશે જે રેતીનો પાચો ચારે બાજુએ સારી સખ્ત જમીન વચ્ચે બધિઆર હોય તો તે ઉપર પાચો લેવામાં અડચણ નથી, તે છતાં એવી બાબતમાં અનુભવીઓનું મત લેવું વાજબી થઇ પડશે કાષ્ટ વેળા રેતી ઉપર કાષ્ટ અગત્યનું બાધકામ ચણ્યા પછી તેની પડોશમાં અથવા કેટલેક છેટે પણ, જે કાષ્ટ કુવો હોય અને તે ઉપર પમ્પ લગાડી મોટા જથ્થામાં તે માહેલું પાણી કહાડી તે પાણીની લેવલ ઓછી કરવામાં આવે તો રેતી ઉપર લીધેલા બાધકામના ભારને લીધે રેતી તે કુવાના પોળાણુમાં ઉતરી પડે છે, અને બાધકામ ગંભીર રીતે જોખમાય છે એવા બાધકામથી સેકડો શીટ દૂર આવેલા કુવાથી પણ આવું પાર-ણામ નીપજે છે, કારણ કે જમીનના ભીતરમાંના પાણીની કુદરતી લેવલ ઓછી થવાથી રેતીનું ૫૩ નીચે ઉતરે છે

ભીની રેતીવાળી જમીનમાં પાયાની સપાટી ઉપર દર સ્કવેર ફુટ દીઠ ૧ ટનથી વધારે વજન રાખવું નહી જોઇએ એવી ભતની જમીનમાં આ લખનારે ડીઝાઇન કરી બાધેલી ચીમનીનું બાધકામ ધણુ ફતેહમદ ઉતર્યું હતું. એ ચીમની ૧૪૦ શીટ ઉચી

અને ૭ શીટ ડાયામેટરના છેદની હતી, અને તેનો ડીઝાઇન તૈયાર કરી તેનું વજન ગણી કહાડતા ૧૬૦૦ ટન થવાથી તેનો પાયો ૪૦x૪૦ શીટ લેવામાં આવ્યો હતો, કારણ કે જમીનમાં ફક્ત ૧૨ શીટ ઉગાધએ ખોદતાં પાણીવાળી રેતી અને માટી ભેળાયલી નિકળી હતી, અને નદી નજદીકમાં હોવાથી વધુ ઉગાધએ ખોદતા પાણી નિકળી આવત.

પાયાની પહોળાઈ કેટલી રાખવી તે ઉપર મુજબ ચીમનીના વજન અને જમીનની વજન ખમવાની શક્તિ ઉપર આધાર રાખે છે એ માટે પેહલ્લા ચીમનીનો ડીઝાઇન તૈયાર કરી તેનું વજન શોધી કાઢાડવું એક ક્યુબીક ફુટ છટ અને ચુનાનું બાધકામ વજનમા લગભગ ૧૧૦ થી ૧૧૫ પાઉન્ડ થાય છે, માટે જમીન માણેલા પાયાથી મથાળાં સુધી ચીમનીના બાધકામમા સમાયેલા ક્યુબીક શીટ શોધી કાઢાડી દર એક ક્યુબીક શીટ દીઠ સરેરાસ ૧૧૨ પાઉન્ડ વજન ગણતા આખી ચીમનીનું વજન તનમા શોધી કાઢાડવું, અને જમીનની જાત પ્રમાણે દર સ્કવેર ફુટ જમીન દીઠ જે વજન રાખવું હોય તેના પ્રમાણમાં પાયાના ખાડાનો ઓરીઆ રાખવો ચીમનીનો પાયો ઘણોખરો સમયોરસજ હમેશા બનાવવામાં આવે છે. ધારો કે એક ચીમનીની ઉંચાઈ, ઓરીઆ, દિવાલની જડાઈ વગેરે નક્કી કર્યા પછી તેના બાધકામનું વજન કેટલું થશે તેનો અડસટો કાઢાડતા ૧૪૫૨ ટન થયા માટે જો આપણે દર ચોરસ ફુટ પાયા ઉપર ૨ ટનનું વજન આવે તેટલો મોટો પાયો રાખવો હોય તો પાયાનો ઓરીઆ (૧૪૫૨-૨=) ૭૨૬ ચોરસ શીટ થયો, જેનો સ્કવેર રૂટ કાઢાડવાથી માલમ પડશે કે મજકુર ચીમની માટેનો પાયો લગભગ ૨૭ શીટ લાખો તથા ૨૭ શીટ પોહોળો (સમચોરસ) જોઈએ

પાયાના ઓરીઆની ગણતરી કરતી વખતે ધ્યાનમા રાખવું જોઈએ કે પાયો ચીમનીના વજન ઉપરાંત ખીજો તેટલોજ ખોજો ખમવાને શક્તિવાન હોય, કારણ કે કેટલીક વાર તોફાન વખતે ચીમની ઉપર એક બાજુએ સખ્ત દબાણ સાથ પવન ઝુકવાથી ચીમની ખીજ બાજુએ ઢળી પડવા માગે છે, જે વખતે પાયાના એક ભાગ ઉપર ચીમનીનું આખું વજન આવી જાય છે, અને જે બાજુએ

પવન મારતો હોય તે બાજુએથી જાણે ચીમની પોતાના પાયા ઉપરથી સહેજ ઉચકાઈ જતી હોય તેમ થાય છે. આ પ્રમાણે પાયાની એક બાજુએ આખી ચીમનીનું વજન એકી વખતે આવી જતું હોવાથી અને પાયાના તે ભાગનો એરીઆ પોતા ઉપર આખી ચીમનીના બોજને ટકાવી રાખવા માટે પૂરતો સામર્થવાન નહીં હોવાથી પાયાે લચી જાય છે એ માટે પાયાની મજબૂતી ચીમનીનાં વજન ઉપરાંત ફોલોડગણુ અથવા બમણું વજન ખમી શકે તેટલી રાખવાની ધણી અગત્ય છે

નરમ જમીનમાં ચીમનીનો પાયો લેવાનું કામ ઘણું બિઝટ છે, અને તે અનુભવી માણસોને હાથેજ થવું જોઈએ એ માટે જોઈતી ઉડાઈએ પાયો ખોદવા પછી ૧૨ ઇંચ સમચોરસ સગીન મજબૂત લાકડાના ખુટાઓ અથવા પાઇલ્સ (Piles) ને નીચે અણીવાળી લોખંડની બોળીઓ જડીને જમીનમાં ખૂબ જોરથી એક એક ઉપર ઠોકી ઠોકીને ગારવામાં આવે છે એ પાઇલોની સખ્યા એટલી હોવી જોઈએ કે ચીમનીના સામટા વજનના દર ૪૦ ટન દીઠ એક પાઇલ (એક ફૂટ સમચોરસ) હોય એક ટનનો બોજો ૮ ફીટ ઉચાઈએથી પાઇલના માથા ઉપર પડતાજ તે પાઇલ જમીનમાં માત્ર દરેક ફૂટકે બેથી અઢી ફોટા ગડક થતો જાય ત્યાં સુધી પાઇલો જમીનમાં ઠોકતા જવામાં આવે છે પાઇલવાળા પાયાની ઉડાઈ જમીનમાં એટલી રાખવામાં આવે છે કે જમીનની અદરના પાણીની સપાટી પાઇલો ઠોકાઈ ગયા પછી તેઓના મથાળાની પણ ઉપર ૨ થી ૩ ફીટ ઉચી રહે—એટલે પાઇલો હમેશા પાણીમાં ડુબેલા રહે પાણી વગરની તદ્દન સુકી જમીનમાં પાઇલો ઠોકેલા તદ્દન સલામત રહે છે, પરંતુ જમીનમાં હમેશા થોડોખી લિનાશ રહે છે, જે ચીમનીની થોડીક ગરમીની મદદથી પાઇલોના માથાઓ ઠાંકાવડાવી નાખે છે, માટે પાઇલો પુરતા પાણીમાં ડુબેલા રહે તે વધારે સલામતીભરેલું ધારવામાં આવે છે પાઇલોના માથાઓ ઉપર લોખંડની રીંગો ચઢાવવામાં આવે છે કે જેથી તેઓ ઠોકતી વખતે ફાટી જાય નહીં બે પાઇલો વચ્ચેની જગા ઓછામાં ઓછી સેન્ટરથી સેન્ટર સુધી અઢી ફીટ રાખવામાં આવે છે, અને પાઇલના દર ચોરસ ઇંચે ૧૦૦૦ રતલનો બોજો સલામતી ભરેલો ધારવામાં આવે છે

પાઇલોની લબાઇ કાંઇ ચોક્કસ હોતી નથી, પણ ઉપર કહ્યું તેમ આઠ શીટ ઉંચાઇએથી પડના એક ટનના વજનના ફટકાથી પાઇલ માત્ર એથી અઠી દોરા જમીનમાં ધુસે ત્યારે વધુ ઠોકવાનું અટકાવવામાં આવે છે, અને પછી જમીનના ભિત્તગમાં રહેલાં પાણીની સપાટીથી એ ચા ત્રણ શીટ વધુ ઉડું ખોદી પાઇલોના બાકી રહેલા છેડાઓ કાપી નાખવામાં આવે છે, અને પાઇલોના માથા ઉપર આડા મજબુત સ્લીપરો અને બીમો જડી લઇને એક માચડો અથવા “પ્લેટફોર્મ” બનાવવામાં આવે છે, જે ઉપર કૉન્ક્રીટનું જોઇતી બાઇઇનું ચર કરીને તે ઉપર ચીમનીનું આધકામ ઉઠાવવામાં આવે છે.

કૉન્ક્રીટની ખેઠક—(Concrete Bed) પાયાનો ખાડો ધટની ઉડાઇ તથા પોહળાઇનો ખોદ્યા પછી તુરત તેમાં કૉન્ક્રીટ કુટાવવામાં આવે છે. પાયા તથા કૉન્ક્રીટની બાબદ વધારે વિસ્તારથી લખાયેલી “ઇન્ડિયન કામ”ના પ્રકરણમાં તથા “એનજીન ઇન્જીનિયરિંગ”ના પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે. કૉન્ક્રીટનું પડ ચીમનીની ઉંચાઇના પ્રમાણમાં ચાર થી આઠ શીટ ચા વધુ જડુ રાખવામાં આવે છે. કૉન્ક્રીટની ખેઠક તૈયાર થયા પછી તેને કેટલાક દીવસ ઠરવા દેવામાં આવે છે, અને પછી તે ઉપર ધટનું આધકામ ઉઠાવવામાં આવે છે. કૉન્ક્રીટની ખેઠક ઉપરના પહેલું વેણેલા ધટના ચરની ચોરસાઈ ચીમનીની જમીન ઉપરની બાહારની ડાયામેટર કરતા લગભગ સવાગણી અથવા ચીમનીની ઉંચાઇના સાતમા અથવા આઠમા ભાગ જેટલી હોવામાં આવે છે, અને પછી જેમ જેમ આધકામ ઉપર ચઢતું જાય તેમ તેમ ચારે બાજુએ ધટતા ઍક્સિડેટ અથવા પગથીઆઓ છોડીને જમીનની સપાટી ઉપર ચીમનીની બાહારની ડાયામેટરનું માપ લાવી નાખવામાં આવે છે. કૉન્ક્રીટ તૈયાર થવા પછી તેને જેટલા વધુ દીવસ ઠરવા દીધી હોય તેટલું વધારે સારું ધણાકો પાયાનો આખો ખાડો બધો કૉન્ક્રીટથીજ ભરી લેવાનું પસંદ કરે છે.

ચીમનીનું આધકામ—ચીમનીનાં આધકામ માટે પર્યાપ્ત સમવડબરેલી બાંધવાની ધણી અગત્ય છે, કે જેથી એનજીનીઅર પણ સહેલાઇથી ઉપર ચઢી શકે અને ઉપર ચાલતું કામ તપાસી શકે. એનજીનીઅરની દેખરેખ વગર ચીમનીના આધકામમાં ઘોટાળો થવાનો ધણો સંભવ રહે છે. જ્યાં કૉન્ક્રીટથી કામ થતું હોય

ત્યાં તો એનજીનીઅરે બધાની ચીમની ઉપર વારંવાર ચઢી તપાસવું
 હોય, કે ઇંટોનું જોડકામ, તેઓની સાધો વગેરે બરાબર લેવામાં
 આવે છે કે નહીં. ચીમનીનાં બાંધકામમાં ઇંટોની સાંધ બનતા સુધી
 પાતળી રાખવાની ધણી જરૂર છે, પણ એ સાધો ચુનાથી ભરપૂર
 જોઈએ ચીમનીના પાયા ઉપર અને તેટલી સભાળ લેવી જોઈએ.
 ચીમની લચી પડવાનો જોખમ ખેડવાને બદલે પેટેલાથીજ તેના
 પાયા ઉપર થોડા પૈસા વધુ ખર્ચેલા ફાકટ જશે નહીં

ચીમનીનાં બાંધકામમાં મજબુતી માટે એક થર આડી
 ઇંટો (પાટી)નું અને તેની ઉપરનું બીજું થર ઉભી ઇંટો (તોડા)નું
 અવારનવાર લેવામાં આવે છે એક અનુભવી લખનાર બલામણ
 કરે છે કે ત્રણ અથવા ચાર થર આડી ઇંટોના લીધા પછી એક
 થર ઉભી ઇંટોનું લેવું જોઈએ

ચીમની કે મેનફ્રલુ વગેરેની દીવાલમાં રહી ગયેલી
 પોકળ સાંધ કે ફાટમાથી બાહરની ઠંડી હવા અદર દાખલ થવાથી
 ફ્રાક્ટનું જોર ધણું કમી થઈ જાય છે, માટે બહુ સભાળ અને
 બારીક દેખરેખ રાખી બાંધકામની સાધો બરાબર ભરાવવી. ધણીક
 ચીમનીઓને અને ફ્રલુઓને બાહરથી ચૂનાનું પ્લાસ્ટર કરવામાં આવે
 છે, જે એવી બાંધકામમાં રહી ગયેલી ખામીઓથી થતા અણુદીદ
 નુકસાનનો બચાવ કરે છે.

ચીમનીનાં બાંધકામમાં ધણા હોશિયાર અને અનુભવી
 કડીઆઓને કામે લગાડવા. ઇંટોની પસંદગી અનુભવી હાથે થવી
 જોઈએ, અને જે ઇંટોમાં સફેદ ચૂનાખડી ભેળાયેલી હોય તે મજૂર
 રાખવી નહીં, કારણ કે એવી ઇંટો પાણીમાં યોગતાજ તેઓમાની
 ચૂનાખડીના કાકરા ફૂલીને ફાટવાથી ઇંટ ભાગીને ભૂકો થઈ જાય
 છે તેવીજ સભાળ ચૂના માટે પણ લેવી જોઈએ એક (ભરત)
 માપ ચૂનો અને બે માપ રેતી સાથે ભેળવાથી ધણો સરસ ચૂનો
 થાય છે.

ચીમનીનું બાંધકામ બનતા સુધી ઉનાળામાં શરૂ કરી
 ધણું ધીમે ધીમે ઉચું ચઢાડવા દેવું ચીમનીના જે જે ભાગોને ગરમી
 લાગવાની હોય તે ભાગોમાં સીમેન્ટ કદી વાપરવો નહીં, કારણ કે

ગરમી સામે સીમેન્ટ બરાબર ટકતો નથી દરરોજ ૫-૬ શીટથી વધારે કામ ઉપર ચઢવા દેવું નહીં.

ઉંચી ચીમનીઓ હમેશા પોતાનાં વજનને લીધે થોડી અથવા ઘણી જમીનમા લયે છે, અને જે ચીમનીના પાયાની જમીન એકસરખી સખ્ત હોય તો ચીમની બધી બાજુએ એકસરખી રીતે લયીને ઓલબામાંથી હઠતી નથી, પણ જે પાયાની જમીન કોઇ બાજુએ સખ્ત અને કોઇ બાજુએ નરમ હોય તો ચીમની લયતી વખતે નરમ બાજુએ ઢળી પડે છે

ચીમનીનાં ઇંટનાં બાંધકામના કોઇખી ભાગ ઉપર દર ચોક્કસ પુટે બનતા સુધી ત્રણ તનથી વધારે વજન આવવું જોઇએ નહીં, એટલે કે દિવાલની જડાઇ એટલી હોવી જોઇએ કે તેની ઉપરના બાકીના બાંધકામ વગેરેનું વજન દિવાલની જડાઇના એરીઆ ઉપર દર ચોરસ પુટે અઢી યા ત્રણ તન દીઠ પડે સમજો કે ચીમનીની દિવાલ એક ચોક્કસ ઠેકાણે બે શીટ જડી છે, અને તેનો સરેરાસ ઘેરાવો (અથવા સરકમફરન્સ circumference) ૧૦ શીટ છે, એટલે દિવાલની જડાઇનો એરીઆ $2 \times 10 = 20$ ચોરસફીટ થયો હવે જે ઠેકાણે ચીમનીની જડાઇનું માપ લીધું તે જગાની ઉપરના ચીમનીના બાકીના ભાગનું વજન હિસાબ કહાડતા સમજો કે ૬૦ તન આવ્યું તો ૨૦ ચોરસફીટ એરીઆ ઉપર ૬૦ તનનું વજન એક ચોરસપુટ એરીઆ ઉપર ત્રણ તન વજનની બરાબર થાય. પણ જે એ વજન વધુ હોય તો મજકુર જગાએ ચીમનીની દિવાલની જડાઇ એટલી વધારવી કે તેના એરીઆ ઉપર, ઉપર કહેવા મુજબ, દર ચોરસપુટે લગભગ ત્રણ તન વજન આવી રહે ચીમનીના પ્લાન બનાવતી વખતે આ પ્રમાણે ગણતરીઓ કરી ચીમનીની દિવાલની જડાઇ જુદી જુદી ઉચાઇએ કેટલી રાખવી તે નક્કી કરવું જોઇએ ખરું જોતા તો ઇંટના બાંધકામ ઉપર દર સ્કવેર ફુટ દીઠ પાંચ તન સુધી વજન લેવું સલામત છે, પરંતુ આ પુસ્તકને ૧૫૮ મે પાને લખ્યા મુજબ સખ્ત તોફાન વખતે ચીમની એક તરફ ઉથલાઇ જવાની કોશેશ કરે છે, જેથી તેનો એક ભાગ ઉચકાઇ જઇ બાકીના અરધા ભાગ ઉપર બધું વજન નાખે છે, જેથી એવી વખતે તે જગ્યાએ ચીમનીના બાકીના નીચલા ભાગ

ઉપર લગભગ બમણું વજન આવી પડે છે, અને ઇંટનાં બાંધકામનો એરીઆ જો પુરતો નહીં હોય તો દર સ્કવેર ફુટ દીઠ વજન બમણું થઇ જવાથી નીચેની ઇંટો કચકાઇ જાય છે, અને ચીમનીમાં બાંધકામની ફાટ પડે છે, જે દિવસે દિવસ વધતી જાય છે. સાધારણ ઇમારતો માટે સારી પકવેલી ઇંટ ઉપર દર સ્કવેર ફુટ દીઠ પાંચ તન સુધીનો લોડ રાખવાનું સલામતીભરેલું છે.

પેડેસ્ટૅલ અથવા બેઠક (Pedestal)—ચીમનીની જમીન ઉપરની ચોરસ બેઠકને પેડેસ્ટૅલ કહે છે કેટલેક ઠેકાણે એવી ચોરસ બેઠક ગાંધવામાં આવતી નથી, પણ જમીન ઉપરથી જ ચીમનીની ગોળાઇ શરૂ કરવામાં આવે છે જ્યાં ઘણાં બાંધકારો સાથે કામ કરતા હોય, અને ચીમનીમાં બે ત્રણ રસ્તે મેનફ્રલુ જોડેલી હોય ત્યાં ચીમનીને પેડેસ્ટૅલ રાખવાની અગત્ય છે પેડેસ્ટૅલ સાથે જે દરવાજો મેનફ્રલુઓ જોડવામાં આવે છે, તે દરવાજાઓ બનતા સુધી સાકડા જોઇએ અને જોઇતો એરીઆ એ દરવાજાઓની ઉચાઇમાં વધારો કરવાથી મેળવવો જોઈએ પોહોળા બાકાઓ રાખવાથી ચીમનીની મજબૂતીમાં ઘટાડો થાય છે વળી એ બાકાઓ ઉપર મજબૂત ઇંટની તદ્દન અર્ધ ગોળાકાર કમાન (આર્ચ) મારવી બદામી અથવા બેટ્ટી આર્ચ અર્ધ ગોળાકાર આર્ચ કરતા નબળી હોય છે જે બની શકતું હોય તો ચીમનીના તળિયામાં એકજ ઠેકાણેથી મેન ફ્રલુ જોડવાને બદલે ત્રણ અથવા ચારે બાજુએ જોડવી, જે વધારે ફાયદાભરેલું છે. આથી ચીમનીના તળિયામાં એક મોટું બાકુ ગ્રહવાને બદલે ત્રણ અથવા ચાર નાના બાકાઓ રહેશે, જેથી ચીમનીનું પેડેસ્ટૅલ ચારે બાજુએ એક સરખી મજબૂતીવાળું રહેશે, તેમજ એકજ બાજુએથી ગરમ ગેસ ચીમનીમાં દાખલ કરવાથી ચીમનીની એક બાજુ બીજી બાજુએ કરતા ઘણી ગરમ થાય છે, જ્યારે ત્રણ ચાર ટુકડે ગરમ ગેસ વેહ્યુ નાખી દાખલ કરવાથી ચીમનીનાં તળિયામાં ચોતરફ એકજ સરખી ટેમ્પરેચર રહે છે કેટલેક ઠેકાણે પેડેસ્ટૅલની આસપાસ બધે ફરતી મેન ફ્રલુ બાંધવામાં આવે છે, અને ચોરસ પેડેસ્ટૅલની ચારે દિવાલોમાં રાખેલા દરવાજાઓમાંથી ગરમ ગેસ ચીમનીમાં દાખલ થાય છે જ્યારે એ પ્રમાણે બે ત્રણ કે ચાર રસ્તે ગરમ ગેસ ચીમનીમાં દાખલ કરવામાં આવે છે, ત્યારે ચીમનીના પેડેસ્ટૅલનાં

તળિઆમાં ચિત્ર નાં ૭ મા બતાવ્યા પ્રમાણે એકવડી ફાયરશીકના આડા

પાતળા પદડા બાંધવામાં આવે છે, કે જેથી ધુમાડો એક બીજા સામે અથડીને વ ટોળિઓ પેદા કરે નહીં. એ પદડાઓની ઉચાઈ મેનફ્રલુની ઉચાઈ કરતા લગભગ બમણી રાખવામાં આવે છે. પેટેસ્ટલને મજબુતી આપવા ખાતર તથા ચીમનીના પાયાની બેઠકનો

ચિત્ર નાં ૭. એરીઆ વધારવા ખાતર પેટેસ્ટલને ચારે ખુણે પુરતા પેટેસ્ટલનો પ્લાન. અથવા બ્રેસ (Buttress) બાંધવામાં આવે છે. એ બ્રેસો પેટેસ્ટલ બાંધાઈ રહ્યા પછી નહીં, પણ તે બાંધતી વખતેજ સાથે સાથે એકજ ટુકડામાં સાધી પડ્યા વગર પાયાની ઉપરથી બાંધતા આવવું જોઈએ નરમ જમીનમાં પાયો લીધો હોય ત્યાં એવા બ્રેસો બાંધવાથી ચીમનીના પાયાની બેઠક ઉપર દર ચોરસ ફુટ દીઠ પડતું ચીમનીના બોજનું દબાણ કમી થાય છે પેટેસ્ટલ હમેશા સમચોરસ હોય છે, અને તેની ચોરસાઈ અથવા પોલોળાઈ-લબાઈ ચીમનીની ઉચાઈના ૯ મા ભાગ જેટલી અથવા થોડીક વધુ રાખવામાં આવે છે જેમકે ૧૮૦ ફીટ ઉચી ચીમની હોય તો $180 \div 9 = 20$ ફીટ સમચોરસ પેટેસ્ટલ જોઈએ. પેટેસ્ટલની ઉચાઈ તેની ચોરસાઈની બરાબર અથવા કોઈવાર દબાવ અર્થે સહેજ વધુ રાખવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે જમીન ઉપર ચીમનીની બાહરની ડાયામેટર અથવા પેટેસ્ટલની ચોરસાઈ ચીમનીની ઉચાઈના ૧૦ મા ભાગ જેટલી રાખવામાં આવે છે એ ડાયામેટર અથવા ચોરસાઈ ઉચાઈના ૧૨ મા ભાગ કરતા કદીખી ઓછી રાખવી જોઈએ નહીં પેટેસ્ટલની અથવા ચીમનીની દિવાલની જડાઈ જમીનની સપાટી ઉપર નીચે પ્રમાણે જોઈએ —

દિવાલની જડાઈ ધ્રુવમા = $12 \times$ ચીમનીની ઉચાઈ + ચીમનીને મથાળે દિવાલની જડાઈ ધ્રુવમા.

જેમકે ૧૦૦ ફીટ ઉચી ચીમની હોય, અને ચીમનીને મથાળે દિવાલની જડાઈ ૯ ધ્રુવ રાખવી હોય તો $(12 \times 100) + 9 = 1209$ ધ્રુવ દિવાલની જડાઈ જમીનની ઉપર ઓછામાં ઓછી જોઈએ

ચીમનીના પેટેસ્ટલ અથવા ચીમનીના બીજા કોઈખી ભાગને બીજા કોઈ ધ્રુવમારતના પાયાથી ધણે દૂર અલગ રાખવો

જોઈએ કોઈખી કારણ થકી ચીમનીનો પાયો અને બાઈલર હાઉસની દિવાલનો પાયો તદ્દન જૂદા રાખવા, કારણ કે ચીમની પોતાનાં મોટા વજનને લીધે જ્યારે જમીનમા થોડીક ગર્ક જશે ત્યારે જો તે બીજા કોઈ બાધકામ સાથે જોડાયલી હશે તો તેનેથી સાથે બેચીને ફાડી નાખશે એજ કારણ થકી ચીમની બધાંધને બરાબર સેટલ થવા પછીજ તેની સાથે મેનફ્રલુનું જોડાણ કરવું

ચીમનીનો ટેપર અથવા ઢોળાવ—(Taper or Batter) પેડેસ્ટલ અને ચીમનીની ટોપી અથવા કૅપ (cap) વચ્ચેનું ચીમનીનું બાધકામ બાહ્યરથી એક સરખા ટેપર અથવા ઢોળાવનું બાધવામા આવે છે સર્વથી સગવડભરેલો એ ટેપર દર ૩૬ ઇંચ ઉચાઈએ એક ઇંચ રાખવામા આવે છે પણ ઘટતી મજબુતી મેળવવા માટે એ ટેપર સહેજ વધતો કે ઓછો રાખવામા આવે તો કશી હરકત નથી એ ટેપર કોઈ ઠેકાણે દર ૩૩ ઇંચ ઉચાઈએ ૧ ઇંચ, તો કોઈ ઠેકાણે ૪૮ ઇંચ ઉચાઈએ ૧ ઇંચ જટલો રાખવામા આવે છે કોઈક ઠેકાણે એ ટેપર લેમ્પની ચીમની માફક વાકેદાર બનાવવામા આવે છે, જેથી ચીમની ધણી મજબુત બને છે

ઈટની ચીમનીની દિવાલની જડાઈ—૫૪ ઇંચ તથા એથી ઓછી ડાયમેટરના છેદની ચીમનીની દિવાલની જડાઈ ઓછામા ઓછી નીચે પ્રમાણે રાખવામા આવે છે —

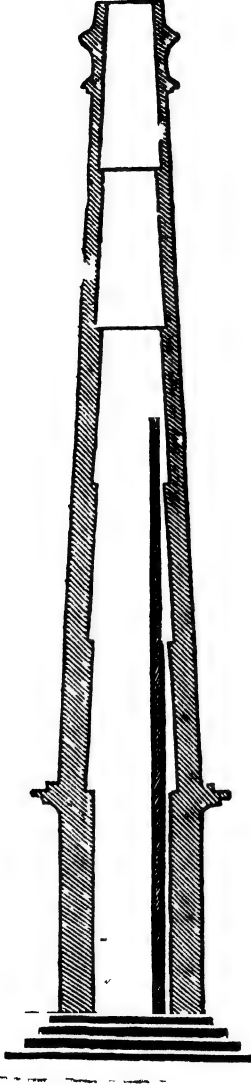
મથાળેથી ૨૫ ફીટ સુધી નીચે ઉતરતા દિવાલની જડાઈ ૯ ઇંચ બીજા ૨૫ ફીટની નીચે ઉતરતા દિવાલની જડાઈ ૧૪ ઇંચ

એ પ્રમાણે દર ૨૫ ફીટ નીચે ઉતરતા દિવાલની જડાઈ ૪ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ (અરધી ઇંટ) વધારતા જવું

૫૪ ઇંચથી વધારે ડાયમેટરના છેદની ચીમનીની દિવાલની જડાઈ ઉપરથી ૨૫ ફીટ નીચે ઉતરતા ૧૪ ઇંચ રાખવી, અને એ પ્રમાણે ઉપરથી નીચે ઉતરતા દર ૨૫ ફીટ દીઠ ૪ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ જડાઈ વધારતા જવું

પથ્થરની ચીમનીની દિવાલની જડાઈ—ધડેલા પથ્થરની ચીમની જો બાધવી હોય તો ૫૪ ઇંચ અથવા તેથી ઓછા ડાયમેટરના છેદવાળી ચીમની માટે સર્વથી ઉપર મથાળે દિવાલની જડાઈ ૧૨ ઇંચ રાખવી, અને ૫૪ ઇંચથી વધારે ડાયમેટરના

છેદની ચીમની માટે મથાળેની જાડાઈ ૧૮ ઇંચ રાખવી; અને પછી દર ૨૫ ફીટ નીચે ઉતરતા જતા દિવાલની જાડાઈ ૬ ઇંચ વધારતા જવું

ચિત્ર નાં ૮.
ચીમની

ચીમનીની દિવાલની જાડાઈ

જેમ જેમ ચીમનીની ઉંચાઈ વધતી જાય તેમ તેમ કમી કરી નાખવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે જમીનથી મથાળે સુધીના ચીમનીનો છેદ તદ્દન સીધો રાખવામાં આવે છે, કેટલેક ઠેકાણે એ છેદ નીચે પોહોળો અને મથાળે સાંકડો એવી રીતે એકસરખા ટેપરવાળો રાખવામાં આવે છે, અને કેટલેક ઠેકાણે દર ૨૫ ફીટ ઉંચાઈએ અંદરની બાજુએ આસરે ૪૫ ઇંચ (અરધી ઇંચ) જેટલો ઑફસેટ છોડતા જઈ દિવાલની જાડાઈ એટલી કમી કરવામાં આવે છે, જેથી અંદરનો છેદ ધ્રુવે ધ્રુવે ટુકડે ટેપર થઈ જાય છે છેલ્લી રીત વધારે સગવડભરેલી અને કરકસર ભરેલી ધારવામાં આવે છે, કારણ કે એ પ્રમાણે અંદરની બાજુએ ઑફસેટ છોડી દિવાલની જાડાઈ કમી કરતા જવાથી ઇંચો છોલવી પડતી નથી. ચિત્ર નાં ૮ માં બતાવેલી ચીમની એ પ્રમાણે દર ૨૫ ફીટ ઉંચાઈએ અંદરથી ૪૫ ઇંચનો ઑફસેટ છોડતા જઈ આધવામાં આવી છે આથી દર ૨૫ ફીટ ઉંચાઈ સુધી દિવાલની જાડાઈ એકજ સરખી રહે છે કેટલાક ઠેકાણે વળી એજ પ્રમાણે અંદરની બાજુએ ઑફસેટ છોડવા છતાં ચીમનીની દિવાલ અંદરની બાજુએ ઉભી એલ બામ રાખવામાં આવે છે, જેથી ચીમનીના

છેદનો ડાયામેટર જમીન ઉપર નાનો અને મથાળે મોટો થઈ જાય છે,

પણુ આ રીત હાલ નાપસદ કરવામાં આવે છે ચિત્ર નાં ૮ ઉપર
ધ્યાન પુગાડવાથી માલમ પડશે કે ચીમનીની ઉચાઇને દર ૨૫
શીટના ટુકડાઓમા વહેચી નાખી અદરની આબુએ ઑફસેટ છોડતા
જવાથી દર ૨૫ શીટ ઉચા ટુકડાની દિવાલની જડાઇ તદ્દન એકસરખી
આવે છે. અને એક દિવાલ ૨૫ શીટ ઉચી ગયા પછી એકી વખતે
તેની જડાઇમાં ૪.૫ ઇંચનો ઘટાડો કરી નાખી વળી તે ઉપર ૨૫ શીટ
ઉચી બીજી દિવાલ ઉઠાવવામા આવે છે પણુ જો ચીમનીની અદરનો
છેદ તદ્દન સીધો અને ઑફસેટ વગરનો રાખ્યો હોત, તો
ચીમનીની દિવાલ છેક નીચેથી ઉપર સુધી અદરથી સીધી
પણુ બાહરથી ટેપર એવી પડા રોકી જડાઇની બાંધવામા
આવી હોત, પણુ ઇટો એકજ કદની હોવાથી એ પ્રમાણે પડા રોકી ટેપર
દિવાલ આખી ઇટો ચણુવાથી બધાઇ શકાતી નથી. માટે ઇટના દર થર
વખતે ઇટો લાંબને જોઇતી જડાઇ લાવવી પડત. ચીમનીની અદરના
છેદના ડાયમેટરને આધારે ચીમનાં મથાળેની દિવાલની જડાઇ
આગળ લખી ગયા પ્રમાણે પસદ કરી દર ૨૫ શીટ ઉચાઇએ ઉપરથી
નીચે આવતા દિવાલની જડાઇ અરધી ઇટ (૪ અથવા ૪૫ ઇંચ)
જેટલી વધારતા જવુ, જેથી પેડેસ્ટલની ઉપર ચીમનીની દિવાલની
જડાઇ કેટલી રાખવી તે માલમ પડશે જેમકે પેડેસ્ટલની ઉપર
ચીમનીની બાકીની ઉચાઇ ૧૨૫ શીટ હોય અને અદરનો ડાયમેટર
(મથાળે) પાંચ શીટ હોય તો ચીમનીને મથાળે દિવાલની જડાઇ
(૧૬૫ મે પાને લખ્યા પ્રમાણે) એક આડી અને એક ઉભી ઇટ ૧૪ ઇંચ
લેવી, અને મથાળેથી નીચે ૨૫ શીટ ઉતરતા દિવાલની જડાઇ એકસરખી
૧૪ ઇંચજ રાખવી. બીજા ૨૫ શીટ ઉતરતાં ૧૮ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ, ત્રીજા ૨૫ શીટ
ઉતરતાં ૨૩ $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ, ચોથા ૨૫ શીટ ઉતરતા ૨૮ ઇંચ અને પાંચમા
૨૫ ઉતરતા ૩૩ ઇંચની જડાઇ પેડેસ્ટલની ઉપર ટેપરની શરૂઆતમા
જોઇએ પેડેસ્ટલની દિવાલની જડાઇ $૩૩+૮=૪૨$ ઇંચ જેટલી જોઇએ
અને ચોરસ પેડેસ્ટલની ઉપર ચીમનીની ગોળાઇ શરૂ થાય છે, માટે
એ ગોળાઇની દિવાલના ઑફસેટ પેડેસ્ટલની ઉપર બાહરની આબુએ
એક બે અથવા વધુ ટુકડે છોડવા જોઇએ. ૧૫૦ શીટ કરતા વધુ
ઉચી ચીમનીની દિવાલને ૨૫ ફીટને બદલે ૩૦ અથવા ૩૫ ફીટ
ઉચા ટુકડાઓમા વહેચી નાખી દર એટલી ઉચાઇએ બાંધકામ ચહડવા
પછી દિવાલની જડાઇ ઉપર પ્રમાણે કમી કરી નાખવામાં આવે છે.

૨૦૦ ફીટથી વધુ ઉંચાઈની ચીમનીમાં ૪૦ થી ૫૦ ફીટની ઉંચાઈએ એવા આફસેટ આપવામાં આવે છે.

નાના ડાયામેટરની ઘણી ઉંચી ચીમની બાધવા જતાં જમીન ઉપર ચીમનીની બેઠકની પોહળાઈ જોઈએ તેટલી (ચીમનીની ઉંચાઈના આશરે $\frac{1}{12}$ થા $\frac{1}{8}$ મા) લાગ જેટલી મળી શકતી નથી જેમકે ઉપર આપેલા દાખલામાં પાંચ ફીટને બદલે ચાર ફીટના ડાયામેટરની ચીમની તેટલીજ ઉંચી બાધવી હોય તો પેડેસ્ટલની ચોરસાઈ ફક્ત ૧૧ ફીટ આવશે, જ્યારે ચીમનીની ઉંચાઈ તો પેડેસ્ટલની ઉંચાઈ સાથે આસરે ૧૪૦ ફીટ થશે, જે ઉંચાઈના પ્રમાણમાં પેડેસ્ટલ ૧૪ ફીટનો જોઈએ આ માટે ચીમનીના છેદનો ડાયામેટર જમીન ઉપર જોઈએ તેટલો મોટો રાખી ચીમનીનો છેદ અદરથી ટેપર બાધતા જઈ મથાળે જોઈએ તેટલી ડાયામેટરનો લાવી નાખવામાં આવે છે.

ચીમનીનું અસ્તર અને “કુંવીટી” (Chimney Lining and Cavity)—ચીમનીની દિવાલ ઉપર ફ્લુની ગરમ ગેસની સખ્ત ગરમીની ખરાબ અસર થતી અટકાવવા માટે ચીમનીની અદર ફાયરશીકનું અસ્તર લગલગ ૨૦ થી ૩૦ ફીટની ઉંચાઈ સુધી કરવામાં આવે છે. એ માટે ચીમનીના બાધકામ વખતેજ અદરની બાજુએ ફાયરશીક વાપરી તેઓની સાથે ફાયરકલેથી પુરવામાં આવે છે મોટી અને સારી બાધણીની ચીમનીઓમાં તો ફાયરશીકનું એ અસ્તર ચીમનીની દિવાલથી તદ્દન અલગ અને અલાહેદુ રાખવામાં આવે છે—એટલે એ અસ્તર અને ચીમનીની દિવાલ વચ્ચે લગલગ ૨ થી ૩ ઇંચનો ફરતો ખાલી ગાળો રાખવામાં આવે છે, જે ગાળાને “કુંવીટી” કહે છે. આથી ચિત્ર નાં ૮ મા બતાવ્યા મુજબ ચીમનીની અદર ફાયરશીકની જાણે એક બીજી નાની ચીમની બાધવામાં આવે છે. ચીમનીમાં કુંવીટી રાખવા માટે ચીમનીના છેદનો ડાયામેટર તળિયામાં ખાસ વધારે રાખવામાં આવે છે ચીમનીની બાહરની દિવાલ બાધતી વખતેજ અદરના અસ્તરની એ ફાયરશીકની દિવાલ બાધતા જવામાં આવે છે, અને એ ફાયરશીકના અસ્તરનો છેદ ચીમનીના છેદનો જે ડાયામેટર હિસાબ પ્રમાણે રાખવો હોય તેટલો અથવા સેહજ મોટો રાખવામાં આવે છે એ અસ્તરની દિવાલની જડાઈ નીચેથી

ઉપર સુધી ૯ ઇંચ અથવા તો અરધી ઉચાઇએ ૧૪ ઇંચ અને તેની ઉપરની આડાની ૯ ઇંચ રાખવામાં આવે છે, અને એ અસ્તરનો છેદ તદ્દન સીધો ટેપર વગરનો હોય છે. એ અસ્તરની દિવાલને મજબુતીને ખાતર ચીમનીની દિવાલ સાથે ત્રણ અથવા ચાર ઠેકાણે કંવીટીમાં બાંધેલા પાતળા પદ્મોથી જોડીને બાંધી લેવામાં આવે છે, પણ તે ડીક નથી કેટલાક લખનારાઓ એ દિવાલને ચીમનીની બાહરની દિવાલથી તદ્દન અલગ રાખવાની ભલામણ કરે છે ચીમનીની દિવાલ અને અસ્તરની દિવાલ વચ્ચેના ગાળામાં છુટી રેતી ભરવામાં આવે છે, કે જેથી અદરની ગરમી બાહરની દિવાલ ઉપર અસર કરે નહીં, તેમજ રેડીએશનથી ચીમનીની ટેમ્પરેચર ઓછી થાય નહીં એક લખનાર એ ગાળા અથવા કંવીટીમાં માત્ર ૧૦ થી ૧૫ ફીટની ઉચાઇ સુધીજ રેતી ભરવાની ભલામણ કરે છે, કારણકે તે જણાવે છે કે વધુ રેતી ભરવાથી રેતી છુટી હોવાથી ચીમનીને તળિએ તેનું બધું વજન જમીન ઉપર સીધું પડવાને બદલે બાજુની દિવાલ ઉપર પડે છે, જેના દબાણથી દિવાલ ફાટી જવાનો સંભવ રહે છે ઘણેક ઠેકાણે એ અસ્તરની દિવાલની જડાઇ માત્ર અરધી ઈંટ (અથવા ૪ ૫ ઇંચ) જેટલી રાખવામાં આવે છે, જે વખતે અલખતા તેને બાહરની દિવાલ સાથે કંવીટીમાં આડા પદ્મોથી બાંધી રાખવાની અગત પડે છે, પણ તેથી અદરની ચીમની ગરમીને લીધે લબાઇમાં એક્સપાન્ડ થઇ શકતી નથી કંવીટી અથવા ઍર સ્પેસ (air space) રાખવાની ખાસ મતલબજ એ છે કે મોટી ચીમનીની અદર બીજી નાની ચીમની એવી રીતે જૂટી બાંધવી કે તે નાની ચીમની ઉપરજ ગરમ ગેસની ગરમી અસર કરે માટે એ નાની ચીમની બાહરની મોટી ચીમની સાથે ક્રોઇબી રીતે જોડવી જોઈએ નહીં. પણ અદરની નાની ચીમનીની દિવાલ જો ઘણી પાતળી હોય તો તેની સાથેજ જોડાયેલા પદ્મ કંવીટીમાં બાંધવા, પણ તે પદ્મ મોટી ચીમનીની દિવાલથી આસરે અરધો ફોરો દૂર રાખવા, જેથી ચીમની એક તરફ ઢળી પડે નહીં, પણ લબાઇમાં ગરમીને લીધે વધી શકે એ પદ્મની જડાઇ અરધી ઈંટ જેટલી બસ છે

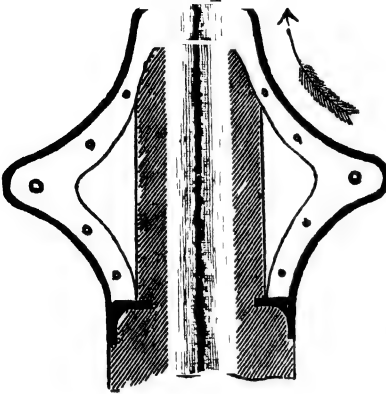
કંવીટી રાખવાનો જોખમ—એ કંવીટીમાં જો રેતી નહીં ભરી હોય તો કાંઇ વેળા સળગી ઉઠે તેવી ગેસ ભરાઇ રહેવાથી તે બ્યારે એકાએક સળગીને ફાટે છે ત્યારે ચીમનીને ઘણું નુકસાન

કરે છે પણ એવો બનાવ જવલ્લેજ બને છે એમ થતું અટકાવવા માટે અદરની ચીમનીને ઉપરથી ચિત્ર નાં ૮ માં બતાવ્યા પ્રમાણે બાહરની ચીમનીથી અલગ રાખવાને બદલે અંદરની ચીમનીનું મથાળું બાહરની ચીમની સાથે મેળવી દેવામાં આવે છે. અને પછી બાહરની ચીમનીમા તળિએ એક બે નાના છેદ રાખવામા આવે છે જેમાથી બાહરની હવા બંને ચીમની વચ્ચેની ખાલી જગ્યા યાને કુંવીટીમા ફરતી રહે, પરંતુ અદરની ચીમનીની દિવાલ ઘણી પાતળી બાધવામા આવતી હોવાથી તેમા કાંઈ ફાટ પડી જે ગળતર ચાલુ થાય તો બાહરની હવા મજબૂર છેદોમાથી અદરની ચીમનીમા જઈને ડ્રાફ્ટને નુકસાન કરે છે આ કારણો થકી કેટલાક અંજનીઓ એવી કુંવીટી બાધવાનું પસંદ કરતા નથી જે ચીમનીમાં ૫૦૦ ડીગ્રીથી ઓછી ટેમ્પરેચર રહે તે ચીમનીમા ફાયરબ્રીકનું અસ્તર કરવાની પણ જરૂર રહેતી નથી, પણ સારી રીતે સખ્ત પકવેલી સાધારણ દેશી ઇટ અદરની બાજુએ વાપરી હોય તો બસ છે જે કુંવીટીમા રેતી ભળી હોય તો કુંવીટી ૨ થી ૩ ઈંચથી વધુ પોહળી રાખવી જોઈએ નહીં અદરની ચીમનીનું મથાળું બાહરની ચીમની સાથે જોડી દેવાથી અદરની ચીમની ગરમીને લીધે બરાબર એક્ષપાન્ડ થઈ શકતી નથી. કીમતી અને મોટી ચીમનીમા એવી રીતે કુંવીટી બાધવાથી ચીમનીની દિવાલમા ફાટ પડવાનો સંભવ રહેતો નથી પણ જે ચીમનીમા એવી કુંવીટી બાધી નહીં હોય તે ચીમની બધાં જ રહ્યા પછી ચાલુ કરતી વખતે ઘણીજ ધીમે ધીમે ગરમ થવા દેવી

ચીમનીની કૅપ અથવા ટોપી (Chimney Cap)-

જોઈતી ઉચાઈએ ચીમની ચહડ્યા પછી તેને મથાળે શોભીતી કૅપ અથવા ટોપી બાધવાનું શરૂ કરવામા આવે છે. ટોપીનું બાધકામ શરૂ કરવા અગાઉ ધડેલા પથગઓના બે થર એક એક ઉપર ચણવામા આવે છે, જેઓની કિનારી શોભાને ખાતર બધે ફરતી થોડી બાહર રાખીને મન પસંદ ઘાટ આપવામા આવે છે, જેની ઉપરથી ટોપી બાધવાનું શરૂ કરવામા આવે છે ચીમનીની ટોપીઓ તરેહવાર ફાટ અને આકારની બાધવામા આવે છે, પરંતુ શોભાને ખાતર ચીમનીના ડ્રાફ્ટના જોરનો ભોગ આપવો જોઈતો નથી. તોફાન વખતે ચીમનીને

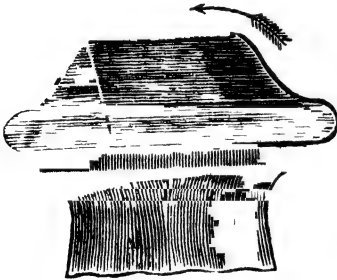
મથાળેથી ઝપાટામાં પવન તદ્દન આડો પસાર થઇ જાય છે, અને ધુમાડાને બાહ્યર નિકળવા દેતો નથી. આ પ્રમાણે થતું અટકાવવા માટે ચીમનીની ટોપીનો સર્વેથી સરસ આકાર ચિત્ર નાં ૯ માં

(ચિત્ર નાં ૯.

ચીમની કંપ (ખરી)

અને સગવડ મળે છે એથી ઉલટું ફેટલીકવાર ચીમનીની ટોપીએ માત્ર શોભાનો ખ્યાલ ધ્યાનમાં રાખીને ચિત્ર નાં ૧૦ માં બતાવ્યા

ચિત્ર નાં ૧૦.

ચીમની કંપ (ખોટી)

બતાવ્યો છે, જે ફેટલીક રેલ-વેએ (મૂખ્ય કરી બામ્બે બરેડા રેલવે)નાં એનજીનોની ચીમની-એને મળતો છે ટોપીનો આવો આકાર રાખવાથી જ્યારે પવન જોરમાં ઝુકે છે ત્યારે ટોપી ઉપર તે અથડાવાથી તેના વાકદાર આકારને લીધે તે ચિત્ર નાં ૯ માં તીરની નિશાની મુજબ એક-દમ ઉચો ચઢે છે, જેથી ચીમનીની અદરના ધુમાડાને બાહ્યર નીકળવા માટે સહેલાઈ અને

મુજબ બાહ્યરથી ગોળાકાર કરી નાંખવામાં આવે છે, તેથી જ્યારે પવન ઝુકે છે, ત્યારે તે ચીમનીને મથાળેથી પસાર થઇને ટોપીની ગોળ કિનારીને આધારે બીજી બાજુએ વળાણ લઇને ઉપરથી નીચે ઉતરે છે, જે પોતા સાથે ધુમાડાને પણ ધસડી જઇને ચીમનીની લગલગ અરધી ઉચાઇ સુધીનો દિવાલ કાળી બનાવી નાખે છે

ચીમનીની ટોપીનું વજન બનતા સુધી કમી કરી નાખી હલકી બનાવવી જોઇએ ભારે વજનદાર ટોપીવાળી ચીમનીએ તોફાન વખતે ઉથલાઇ પડવાનો ધણો સંભવ રહે છે જેમ એક લાકડીને રેતીમાં દાટી તે ઉપર મથાળે વજન મેલવાથી તે લાકડી ઉથલાઇ પડવા માગે છે અને મથાળે વજન વગર તે લાકડી ઉભી

રહી શકે છે, તેજ પ્રમાણે ચીમનીના બાબમાં પણ અને છે માટે ટોપીનું બાધકામ બનતા સુધી હલકું કરવું ચીમનીની ટોપીઓ ધણેક ઠેકાણે ઈંટથીજ બાધવામાં આવે છે, પણ કેટલેક ઠેકાણે ફાયરબ્રીકની ભતના ખાસ બનાવેલા રોનકદાર પથરાઓ વપરાય છે સર્વેથી સરસ કેપ કાસ્ટઆયર્નની આઠ યા વધતે ઓછે ટુકડે બનાવી શકાય છે, જે ટુકડાઓ પેઢેલાં જમીન ઉપર જોડી રીટ કર્યા પછી છુટા છુટા ચીમનીને મથાળે લખ જઈ જોડવામાં આવે છે, અને ચીમનીના બાધકામમાં આગમજથી માપ પ્રમાણે ચણી લીધેલા “ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ” (foundation bolt) વી એ ટોપી ચીમની ઉપર બેસાડવામાં આવે છે, જેમ કીધા પછી અદરની બાજુએ જરૂં અથવા ૯ ઈંચ જડાઈનું ઇંટનું બાધકામ ચીમનીના છેદની બરાબરનું કરી લેવામાં આવે છે, જે દિવાલની પાછળની જગાં ખાલીજ રાખવામાં આવે છે ચિત્ર નાં ૯ માં એવી એક કાસ્ટઆયર્નની આઠ ટુકડે બનાવેલી ટોપી બતાવી છે કાસ્ટઆયર્નની ટોપી જોડતી વખતે તેના ટુકડાઓ વચ્ચેના સાધા ગળે નહીં તેવી રીતે પકા સાધવા જોઈએ.

ચીમનીમાં ફાટ—ચીમનીની દિવાલમાં કોઈવાર ફાટ પડે છે, જે સખત ગરમી અથવા બાધકામની નબળાઈનું પરિણામ હોય છે ચીમનીના બાધકામમાં આડી ફાટ તો કદાચજ પડે છે, અને જો કદાચ પડે તો માની લેવું કે ફાટની ઉપરનો બાકીનો ચીમનીનો ભાગ વજનમાં ધણો હલકો હોવાથી પવનના ઉથલાવી નાખનારા ધસારા સામે ટકી રહી શક્યો નહીં ચીમનીની દિવાલની જડાઈ જેમ ચીમનીની મજબુતીમાં વધારો કરે છે, તેમજ તેના વજનમાં પણ વધારો કરીને પવનના ઉથલાવી નાખનારા પ્રેસર સામે ચીમનીને ટકાવી રાખે છે ઉભી ફાટ બાધકામની નબળાઈ અને ઇંટોના જોડામની ખામી બતાવે છે એ ફાટ વધતી અટકાવવા માટે ચીમની ઉપર પીપના વળા માફક લોખંડના પાટાના બનાવેલા આડા કલામ્પ બાધવા જોઈએ ચોરસ પેડેસ્ટલ અથવા બેડકને ચાર ખુણે કાસ્ટ આયર્નના ટ્રેક્ટો મેલી તેઓમાથી લાખા બોલ્ટો પસાર કરી ટાઇટ કરવામાં આવે છે. એ કલામ્પ હમેશા ચીમની ચાલુ કારખાનામાં ગરમ હોય તેજ વખતે ટાઇટ કરવામાં આવે છે ઠંડી ચીમની ઉપર કલામ્પ ટાઇટ કરવાથી જ્યારે ચીમની ગરમ થાય છે, ત્યારે બાધ-

કામ ગરમીથી ડુલીને એક્ષપાન્ડ થવાથી ખોલેા ઉપર ધણું ખે ચાણુ પડે છે. ખોલેા થોડા ટાઇટ કરી ફાટમા સીમેન્ટ ભરવો અને થોડા કલાક સીમેન્ટને ઠરવા દીધા પછી વધુ ટાઇટ કરવા.

રી-ઇન્ફોર્સ્ડ બ્રીકવર્ક (Re-inforced Brickwork)—

આજકાલ છટ, પથર કે કૉનક્રીટનુ કામ વધારે મજબુત કરવા માટે તેના બાધકામમા લોહડાના સળિયાઓ અને પાટાઓ એવી રીતે ચણી લેવામા આવે છે કે બાહેરથી તેવુ કશુ માલમ પડતુ નથી. એને રીઇન્ફોર્સ્ડ વર્ક કહે છે આ લખનારે બાધેલી એક મીલની ૧૫૦ ફીટ ઉચી ચીમનીમા મજબુત ૨ ઇંચ પોહલી હુપ આયર્નની બનાવેલી સપાટ રીંગો ૬૨ બધે ત્રણ ત્રણ ફીટને અંતરે દિવાલના ઓસારમા મુકીને ચણાવી હતી, જે ચીમની ૧૯૦૫ મા પંખામા થયલા સખ્ત ધરતીક પ સામે ટકી શકી હતી.

લોખંડની ચીમની—(Iron Chimney) ચિત્ર નાં

૩૧ મા બતાવ્યા મુજબ નાના કારખાનાઓમા ધણે ઠેકાણે લોખંડની પ્લેટને વાળીને બનાવેલી ચીમનીઓ વપરાય છે પ્લેટ એકથી ત્રણ ફોરા જડી હોય છે, અને ચીમનીને આખી અથવા બે ત્રણ ટુકડે બનાવવામા આવે છે. ચીમનીને તળે બીડની ઓતેલી ચોરસ ફ્લાન્જ હોય છે, જેને ચાર ખુણે ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ હોય છે પહેલા જમીનમા પાથેા ઉડેા ખોલી તે ઉપર પથર અથવા છટની ચોરસ બેઠક અથવા પેટેસ્ટલ આશરે ૬ થી ૧૦ ફીટ ઉચેા બાધવામા આવે છે બાધકામ વખતે ચાર ખુણે ચાર બોલ્ટો ઉભા બાધકામમા ચણી લેવામા આવે છે, અને બેઠક બધાઇ નૈયાર થયા પછી ચીમની ગડમની મદદથી ઉચકીને એ બેઠક ઉપર પેલા બોલ્ટોમા તેની ફ્લાન્જ બેસાડવામા આવે છે જે ચીમની બે અથવા ત્રણ ટુકડે બનાવી હોય તો દરેક ટુકડાને છેડે ફ્લાન્જ હોય છે, જેની સાથે બીજા ટુકડાની ફ્લાન્જ મેળવીને બોલ્ટથી જોડવામા આવે છે, એ ટુકડાઓ જોડવા અગાઉ બે ફ્લાન્જો વચ્ચે શી દુરને કુટેલો રંગ (red lead) લગાડી પકો જોઇન્ટ કરવો, નહી તો સાંધાની વચ્ચેથી ઠડી હવા અદર દાખલ થવાથી ક્ષીટને નુકસાન કરશે.

લોખંડની ચીમનીઓ. વજનમા ઘણી હલકી અને કદમા તદ્દન સીધી ટેપર વગરની હોવાથી પવનના સપાટાએ ઉથલાઈ જવાનો સંભવ રહે છે, જેમ થતું અટકાવવા માટે તેને ચાર બાજુએ ચાર તારનાં દોરડા વડે બાંધી રાખવામા આવે છે, જેઓને “ગાઇરોપ” (guy-rope) કહે છે એ માટે ચીમનીને મથાળેથી આશરે ત્રીજા ભાગ જેટલી નીચે એક ફરતી કલામ્પ આપી ચાર બાજુએ ચાર કડાં રાખેલા હોય છે, જેઓ સાથે આશરે એ થી અઢી ફેરા જડા તારના દોરડા બાંધીને તે દોરડા ચીમનીથી ઘણું દુર જમીનમા ગારેલા ખુટાઓ સાથે મજબુત બાંધી રાખવામાં આવે છે જમીનથી જેટલી ઉંચાઈએ એ ગાઇરોપ બાંધ્યા હોય તેટલેજ તફાવતે ચીમનીથી એ ગાઇરોપના છેડા દુર લઈ જઈ જમીનમા દાટેલા ખુટા સાથે બાંધવા મોટી ચીમની માટે એ ખુટાઓ બનાવવા માટે મજબુત લોહડાના સળિઆ આસરે એ ત્રણ શીટ ચોરસ લોહડાની પ્લેટમા જોડીને જમીનમા ૫-૭ શીટ ઉડા ખાડા ખોદી તેમા મજબુત પ્લેટ મારવી, અને તે ઉપર કૉનક્રીટ કરી લેવી દરેક ગાઇરોપમા તર્ન બકલ (turn buckle) રાખવું જોઈએ કે જેથી જ્યારે રોપ ટીકું પડે ત્યારે તે ટાઇટ કરવાને બની આવે. બેથી અઢી ફેરાનું ગેલવનાઇઝડ સ્ટીલના તારનું દોરડું ગાઇરોપ તરીકે પુરતું છે મોટી અને અગત્યની લોખંડની ચીમનીની અદર ઇટનું અસ્તર જરૂર કરવું જોઈએ, જેથી ચીમનીની ટેમ્પરેચર ઓછી થઈ જાય નહીં અને તેથી ફ્રાક્ટ ઓછો થાય નહીં. એ અસ્તર કકત ૪ફે ઇચ જાડું અગ્રંથી ઇટનું કરવામા આવે છે.

સેલ્ફ સપોર્ટીંગ ચીમની (Self-supporting Steel Chimney)—હાલમા લોહડાની ચીમનીઓ એવી રીતે બનાવવામા આવે છે કે તેઓને ગાઇરોપથી બાંધી રાખવાની જરૂર પડતી નથી, પણ ઇટની ચીમની માફક વગર ટેકાએ ખડી રહે છે ઇટની ચીમની સાથે સરખાવતા એવી જાતની સેલ્ફ સપોર્ટીંગ ચીમની કીમતમા અને બીજી ધણીક રીતે ફાયદાભરેલી માલમ પડે છે જમીન ઉપર એ ચીમની ઓછી જગા રોકવા સાથે એનું વજન ઇટની ચીમની કરતા ઘણું હલકું હોવાને લીધે એને માટે મોટો મજબુત પાયો બાંધવો પડતો નથી, તેથી નરમ જમીન ઉપર પણ એ

ચીમની ફ્લેટ્સ દી સાથ ઉભી કરી શકાય છે. એ ચીમની સ્ટીલની પ્લેટોની બનાવવામા આવે છે, પણ જોધએ તે કરતા વધારે ડાયામેટરની બનાવી તેની અદરની બાજુએ ઇટની દિવાલનુ પાતળું અસ્તર કરી લેવામાં આવે છે કાંઈ વેળા જમીનની ઉપરથી ૨૦ થી ૨૫ ફીટની ઉચાઈ સુધી ફાયરબ્રીક વાપરવામા આવે છે. અદરના અસ્તરની એ દિવાલની જડાઈ મથાળેથી નીચે ઉતરતા ૪૩ ઇંચ રાખી, દર ૩૦ થા ૪૦ ફીટ નીચે ઉતારતા દિવાલની જડાઈ ૪૩ ઇંચ વધારતા જવામાં આવે છે દાખલા તરીકે જો ૧૨૦ ફીટ ઉચી અને ૫ ફીટના

સુરાખની ચીમની હોય તો લોહડાંની ચીમનીનો અદરનો ડાયામેટર જમીન ઉપર $૫+૩=૮$ ફીટ ગણવામાં આવે છે, અને પછી જમીનથી ૩૦ ફીટની ઉચાઈ સુધી દિવાલની જડાઈ ૧૮ ઇંચ, બીજા ૩૦ ફીટની જડાઈ ૧૩૩ ઇંચ, ત્રીજા ૩૦ ફીટની જડાઈ ૯ ઇંચ, અને બાકીના ભાગની જડાઈ ૪૩ ઇંચ રાખવામા આવે છે

એ ચીમનીનો ડીઝાઇન યાને ઘાટ જમીન ઉપર ચિત્ર નાં ૧૧ મા બતાવ્યા મુજબ વટના આકારનો રાખવામા આવે છે, જેથી જમીન ઉપર એ ચીમનીનો ડાયામેટર અદરના છેદના ડાયામેટરથી

ચિત્ર નાં ૧૧.

સેલ્ફ સપ્પોર્ટીંગ ચીમની.

લગભગ બમણો રાખીને ઘટની માફક વાકદાર ટેપર ઉપર લઈ જવામા

આવે છે, આથી ચીમનીની મજબુતીમાં ધણો વધારો થાય છે, અને તે ગામ્મરોપ બાંધવા વગર ખડી ઉભી રહે છે, અને પવનના સપાટાથી ઉચ્ચલાઈ જતી નથી. એ ચીમનીનો ફાઉનડેશન જમીનમાં ૧૦ થી ૨૦ ફીટ ઊંડો હોવામાં આવે છે અને આવી રીતે A ટેપર બાંધવામાં આવે છે, તથા ફાઉનડેશનમાં ચીમનીની મોટાઈના પ્રમાણમાં ૬ થી બાર થા વધારે બોલ્ટો ઍનજીનના ફાઉનડેશન બોલ્ટો જેવા મોટા વોશર અને નટ સાથના વાપરવામાં આવે છે જેઓને ચીમનીને તળેની મજબુત કાર્ટ આયર્નની બેઝ પ્લેટ (base plate) સાથે સીકડી હોવામાં આવે છે, એ બેઝ પ્લેટ ચોરસ હોય છે, અને તે કેટલેક ટુકડે બનાવી બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે, અને ચીમનીના પ્રમાણમાં એ બેઝ પ્લેટની જડાઈ ૧ ઇંચથી ૩ ઇંચ સુધી રાખવામાં આવે છે એ જાતની ચીમનીઓની બાહર હોહડાની સીકડી જડી હોવામાં આવે છે કે જે ઉપર ચહડીને એ ચીમનીને બાહરથી રંગ લગાડી શકાય એ ચીમનીને કિટાઈ જતી અટકાવવા માટે વખતો વખત રંગ લગાડવાની જરૂર છે અદરની બાજુએ દિવાલ ચણવા અગાઉ પણ અદરથી કાલનાર લગાડવો જોઈએ.

એક ૧૦૦ ફીટ ઉંચી ચીમનીનો જમીન ઉપર ડાયામેટર:
(આસરે ૫ ફીટના છેદવાળા માટે) ૧૦ ફીટ હોવો જોઈએ, જે ૧૫ ફીટની ઉચાઈ સુધીમાં ઘટના આકારમાં ટેપર કરી નાખી આસરે ૬ ફીટ ૮ ઇંચ કરી નાખવો, અને પછી ચીમની તદ્દન સીધી ઉપર સુધી લઈ જવી જમીનથી ૨૦ ફીટ સુધી સ્ટીલની પ્લેટની જડાઈ ૩ ફોરા, બીજા ૩૦ ફીટ સુધી ૨ $\frac{૩}{૪}$ ફોરા અને બાકીની ૨ ફોરા રાખવી જમીનમાં પાચો ૧૬ ફીટ ઊંડો અને ૧૩ ફીટ ચોરસ રાખવો.

૧૬૦ ફીટ ઉંચી ૮ ફીટના છેદની ચીમનીનો
જમીન ઉપર ડાયામેટર ૧૬ ફીટ રાખવો જે ૨૧ ફીટની ઉચાઈમાં ટેપર કરી લગભગ ૧૧ ફીટ કરી નાખવો ૨૧ ફીટની ઉચાઈ સુધીની સ્ટીલની પ્લેટ ૪ ફોરાની, પછીની ૩૦ ફીટની ૩ $\frac{૩}{૪}$ ફોરાની, પછીની ૩૦ ફીટની ૩ ફોરાની, પછીની ૩૦ ફીટની ૨ $\frac{૩}{૪}$ ફોરાની, અને બાકીની ૨ ફોરાની બેઝ પ્લેટ ૧૮ ફીટ ૬ ઇંચ ચોરસ, પાચો ૨૦x૨૦x૨૦ ફીટ

સેલ્ફ સપોર્ટીંગ ચીમનીઓ ૨૦૦ થી ૨૫૦ ફીટ સુધીની ઉંચાઈની બનાવવામાં આવે છે એનાં ધરેકશન માટે ખાસ સ્ટીલનાં એંગલ આયર્નના પાજરા બનાવવામાં આવે છે જેઓને જેમ જેમ ચીમની ઉપર ચઢતી જાય છે તેમ તેમ ઉપર ચઢાવતા જાય છે એ પાજરામાં ફીટરો બેસીને જુદી જુદી પ્લેટો તેઓને આગમજથી કરી રાખેલા મારકા પ્રમાણે ગોઠવી રીવેટ કરતા જાય છે, જેથી મોટા અને ખર્ચાળુ પરાય બાધવી પડતી નથી. એ પાજરાઓને મથાળે પૈડાં જડેલા હોય છે, તેઓને ચીમનીની ઉપલી કિનારી ઉપર ફરતા રાખી તેઓની મદદથી પાજરા ટાગી રાખવામાં આવે છે, અને જ્યાં રીવેટ કરવી હોય ત્યાં પાજર ધસડી લઈ જવામાં આવે છે

કેટલીક સેલ્ફ સપોર્ટીંગ ચીમનીઓને તળે ઘટના આકાર જેવો ઘાટ નહીં બનાવતા તદ્દન સીધી બનાવવામાં આવે છે, અને પછી ચીમનીની બાહરની ડાયામેટર કરતા ત્રણ ગણી ઉંચાઈએ મજબુત સ્ટીલના ડબલ એંગલ આયર્નની રીંગ રીવેટ કરી લઈ તેમાં ફરતા છેદ પાડી તેમાંથી ૮, ૧૦, કે ૧૨ સ્ટીલના દોરડા નીચે લાવી જમીનમાં ફરતા ગાળેલા ઉડા અને મજબુત ફાઉનડેશન બોલ્ટો સાથે તર્ક બકલોથી ખેંચી બાધવામાં આવે છે એ બોલ્ટો માટેના સગકલનો ડાયામેટર ચીમનીની બાહરની ડાયામેટર કરતાં બમણો અથવા ચીમનીની ઉંચાઈના ૧૦ મા ભાગ જેટલો રાખવામાં આવે છે

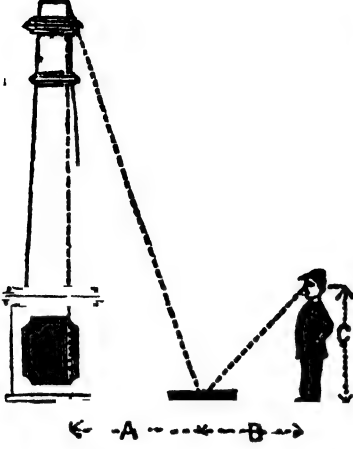
સેલ્ફ સપોર્ટીંગ ચીમનીનો પાયો ઘણો મોટો અને વજનદાર રાખવાની મતલબ એ છે કે ચીમનીને તળે મોટું વજન બોલ્ટોથી બાધી રાખ્યું હોય તો ચીમની પવનના ઝપાટાથી ઉઠેલાઈ જાય નહીં જેમ એક લાકડીને તળે ભારે વજન બાધી રાખવાથી તે લાકડીને ઉભી રાખી શકાય છે, અને થોડો આચકો મારવા છતાં બી તે ઉઠેલાઈ પડતી નથી, તેમજ ચીમનીને તળે ભારે વજન બાધી રાખવાથી તે ગાંધરોપ વગર ઉભી રહી શકે છે એવી ચીમનીનું ફાઉનડેશન સાથે કુલ વજન ૧૫૪ મે પાને આપેલા ફોર્મ્યુલાથી મળતા વજન કરતા ૪ ગણુ વધારે રાખવામાં આવે છે

(ચિત્ર નાં ૧૨.

બહમનજી પીટીટ મીલની સેલ્ફ-સપોરટીંગ સ્ટીલ ચીમની.
(મેકેર-બેબકોક એન્ડ વીલકોક્ષ ઉચાઈ ૧૫૦ ફીટ, ડાયમેટર ૬ ફીટ.)

ચીમનીની ઉંચાઈ માપવાની રીત—ચિત્ર નાં ૧૩ માં

ચિત્ર નાં ૧૩.

ચીમનીની ઉંચાઈ માપવાની રીત

ચીમનીની ઉંચાઈ માપવાની રીત સુધી (A) અને તે આરસીના મધ્ય ભાગથી તે આરસીમાં પડ-
છાયોજેનાર આદમીના પગ સુધીની લંબાઈ (B) માપી લેવી, તેમજ તે આદમીના પગથી તેની આંખ સુધીની ઉંચાઈ (C) માપવી, અને નીચે પ્રમાણે ચીમનીની ઉંચાઈ શોધી કઢાડવી.—

$$\text{ચીમનીની ઉંચાઈ} = \frac{A \times C}{B}$$

દાખલો—જો ચીમનીથી આરસી સુધી ૫૦ ફીટ, અને આર-
સીથી આદમી સુધી ૩ ફીટ, તેમજ જમીનથી આદમીની આંખ ૫ ફીટ
ઉંચી હોય તો ચીમનીની ઉંચાઈ કેટલી ?

$$\text{ચીમનીની ઉંચાઈ} = \frac{૫૦ \times ૫}{૩} = ૮૩ \frac{૧}{૩} \text{ ફીટ}$$

ચીમનીની ઘેરૂં કરતા તેનું મથાણું પહોળાઈમાં બહુ ઓછું
હોવાથી ચીમનીથી આરસી સુધીનો તફાવત ભરતી વખતે ચિત્રમાં
બતાવ્યા મુજબ મથાળેથી પડતા ઓલવાની લાઈનથી આરસી સુધી
ભરવું કે જ્યાં ગણતરી વધારે ચોક્કસ થશે.

વિજળીનો તાર (Lightning Conductor)—દરેક
ચીમની ઉપર તેમજ જાંબીનારાઓની ટાંચ ઉપર વિજળીનો તાર

મુકવાની ધણી જરૂર છે, કારણકે તોફાન અને વર્ષાદ વખતે જ્યારે વિજળી ચમકે છે, ત્યારે હમેશા ઉચી ચીજોને પેડેલું અને વેડેલું નુકશાન કરે છે, અને માત્ર એકજ ઝટકામાં ગમે તેવાં મજબુત અને ભારે બાધકામને ફાડી નાખે છે. એ માટે વિજળીને પોતામાંથી સલામતી સાથે પસાર થવા દેનારો તાર ચીમનીને મથાળે મુકવામાં આવે છે, જેને “લાઇટનીંગ કનડક્ટર” કહે છે. દરેક ધાતુ પોતામાંથી વિજળીને ઓછી વધતી સહેલાઇ સાથ પસાર થવા દે છે, પણ ત્રાણુ ધણીજ સહેલાઇથી જેમ ગરમી તેમજ વિજળી પણ પોતામાંથી પસાર કરી શકે છે, માટે ત્રાંબાનો તાર અથવા પટી એ કામ માટે વપરાય છે. આસરે ચારથી પાંચ દોરા ડાયમેટરનું ત્રાંબાના તારનું વણેલું દોરડું અથવા દોહોડથી બે ધ્રુવ પોહોળા અને એક દોરો જડી ત્રાંબાની પટી તે માટે વપરાય છે ચીમનીને મથાળે ત્રાંબાનો એક ગોળ સળિઓ આસરે એકથી દહોડ શીટ ઉભો જડી લેવામાં આવે છે, જેને મથાળે એક નાનો ત્રાંબાનો દડો આટા પાડી બેસાડેલો હોય છે, એ દડામાં આશરે ૬ ધ્રુવ લાંબી અણીઆળી ત્રાંબાની સોયો આટા પાડી ફરતી કાટા મિસાલ જડેલી હોય છે એ ઉભા સળિઆ સાથે ત્રાંબાનું દોરડું અથવા પટી ત્રાંબાના રીવેટ અને પક્ષા સોલડરથી જોડવામાં આવે છે ત્રાંબાનું એ દોરડું અથવા પટી અથવા સળિઓ દર એક પુટ દીઠ વજનમાં ૬ આઉસથી ઓછાં હોવા નહીં જોઈએ જો ત્રાંબાને બદલે લોહડાંતો સળિઓ અથવા પટી યા દોરડા વાપરવા હોય તો તે વજનમાં દર પુટે ૩૫ આઉસથી ઓછાં નહિ હોવા જોઈએ. ત્રાંબાને બદલે લોહડું વાપરવામાં કશી અડચણ નથી, પણ લોહડાંને કિટાર્થ જતુ અટકાવવું જોઈએ, અને બનતા સુધી જસતનું ૫૩ ચહડાવેલું ગલ્લેનાઇઝ હોવું જોઈએ. લોહડાંતો કનડક્ટર વાપરવામાં આવે તે છતાં તેને ઉપલે છેડે તો ત્રાંબાનીજ અણીઆળી સોય સાથનો છેડો રાખવો જોઈએ ધણાકે ઉપલે છેડે પ્લેતીનમ નામની ધાતુની ટોચ રાખવાની બલામણુ કરે છે, પણ તે કીમતમાં ધણી મોઢી પડે છે, તે છતાં ધણે ઠેકાણે ત્રાંબાની એ સોયને નીકલની ગીલ્ટ કરવામાં આવે છે કે જેથી ત્રાંબા ઉપર પણ કાટ ચહડે નહીં

કનડક્ટરને નીચેથી ઉપર સુધી ચીમની સાથેજ લાગુ રાખવો જોઈએ. અગાઉ વચ્ચે વચ્ચે કાચ અથવા કાંડીના ટુકડા ઉપર

કનડકટરને ટેકાવવામાં આવતો હતો, પણ એ રીત ધણીજ ભુલ ભરેલી અને જોખમ ભરેલી ગણવામાં આવે છે, કારણ કે વિજળી કાંઈ ચીમનીને મથાળેજ લાગતી નથી પણ ચીમનીના કોષખી ભાગમાં લાગે છે, જેથી ચીમનીનાં આખાં આંગને જો કનડકટર લાગુ રાખેલો હોય તો ધણુ સારૂ. એ પ્રમાણે કનડકટર ચીમનીની દિવાલ સાથે લાગુ રાખી જડવા માટે તેમાં ખીલા ઠોકવામાં આવતા નથી, પણ તે ઉપર કલેમ્પ મુકી તે કલેમ્પમાં ખીલા ઠોકવામાં આવે છે એ કલેમ્પો તથા ખીલા પણ ફક્ત ત્રાંબાનાજ હોવા જોઈએ, કારણ કે ત્રાંબાના સબધમાં લોહકું રાખવાથી તેમાં વિજ્જલીક શક્તિ પેદા થઈ લોહડાને ખાઈ જાય છે. જો ચીમનીની ટોપી ધાતુની બનાવેલી હોય તો તેને મથાળે ત્રાંબાની એક પટ્ટી ફરતી વિંટાળીને તે ઉપર થોડે થોડે છેટે ઉભી અણીઆળી ત્રાંબાની સોય ખેસાડવામાં આવે છે, અને કનડકટરને એ પટ્ટી સાથે જોડવામાં આવે છે.

લોહડાની ચીમની માટે લાઇટનીંગ કનડકટરની જરૂર નથી, જો લોહડાની ચીમની જમીન સાથે ઉડાફાડિનડેશન બોલ્ટોથી જોડવામાં આવી હોય તો કનડકટર બનતાં સુધી ઉપરથી નીચે સુધી તદ્દન સીધો ઉતરવો જોઈએ, એ માટે ચીમનીની ટોપીની બાહુરથી વાંક આપીને નહીં, પણ ટોપીની કંઠનીસમાં સીધો છેદ પાડી તેમથી કનડકટર તદ્દન સીધો નીચે ઉતારવો.

કનડકટરનો નીચલો છેડો બિનાશવાળી જમીનમાં ગરવામાં આવે છે. એ માટે ત્રણ શીટ ચોરસ અને અરધો દોરો જાડી ત્રાંબાની પ્લેટ ચીમનીની પાસે જમીનમાં ઉડો ખાડો ખોદી મૂકવામાં આવે છે, જેની સાથે કનડકટરનો છેડો જોડવામાં આવે છે, અને ખાડામાં બાઇલરની જગડ પુરવામાં આવે છે પ્લેટ નહીં વાપરવી હોય તો કનડકટરનો છેડો માત્ર બિનાશવાળી જમીનમાં ઉડો ખાડો ખોદી દાટવામાં આવે છે, અથવા તો રસ્તાની ગેસ અથવા વોટર પાઇપ સાથે જોડી લેવામાં આવે છે જમીનમાં છેડો દાટવા માટે આસરે ૧૫ શીટ લાંબી નાળી ખોદી તેમાં એક જુની સાફળ સાથે કનડકટર જોડી મૂકવામાં આવે છે, અને તે ખાડામાં કોલસાની રાખ, કોક અથવા લાકડાના કોલસાને ભૂકો કનડકટરની આસપાસ ભરવામાં આવે છે જ્યાં કનડકટર દાટવામાં આવ્યો હોય ત્યાં વરસાદનું પાણી જમીનમાં પડે એવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ.

પ્રકરણ--૯.

ફાયરગ્રેટ અને હીટીંગ સરફેસ.

FIRE GRATE AND HEATING SURFACE.

ફાયરગ્રેટ (Fire Grate)—ફરનેસ ટયુબ અથવા ભટ્ટીમાં ફાયરબારની બધી જગા યાને જેટલી જગા ઉપર ફાલસો બાળવામાં આવે છે તેટલી બધી જગાને ફાયરગ્રેટ કહે છે. કેટલાક બાંધલરોમાં ફાયરગ્રેટની લબાઇ છેક ૭ ફીટ જેટલી હોય છે, પણ ૬ ફીટની લબાઇ તદ્દન સાધારણ છે, જે કે સાડાચાર અથવા પાંચ ફીટની લબાઇ રાખવાથી આગવાળાથી સેહેલાઇ અને સગવડથી ફાલસાનો એકસરખો છટકાવ ભટ્ટીમાં થઇ શકે છે, જેથી ફાયરબારનો કોઇથી લાગ ફાલસા વગરનો ઉઘાડો રહેવા પામતો નથી. લાંબા કરતાં ટુકા ફાયરગ્રેટ વધારે કરકસર ભરેલા છે ફાયરગ્રેટનો એરીઆ ગણતી વખતે ફાયરબારનીજ લબાઇ ગણતરીમા લેવી, ભટ્ટીમાં દરવાજા આગળની “ડેડ પ્લેટ” ની લબાઇ એ ગણતરીમા ગણવામાં આવતી નથી.

ફાયરગ્રેટ અને ભટ્ટીનાં મથાળાં વચ્ચેની જગા સારી મોકળાસવાળી જેઇએ કે જેથી ફાલસો સારી રીતે બળવા ઉપરાંત તે બળતી વખતે માણેથી નિકળતી ગેસ ડ્રાફ્ટની સાથે બરાબર બેળાઇ જઇને પુરેપુરી બળે જેમ ફાલસો વધારે બળતો હોય અથવા ફાયરગ્રેટ ઉપર ફાલસાની આગ જેમ વધારે ઉચી રાખવામા આવતી હોય તેમ એ જગા વધારે જેઇએ. કેટલાંક બાંધલરોમાં એ જગા વધારવાના હેતુથી ફાયરગ્રેટ બ્રીજની બાજુએ ૪ થી ૬ ઇંચ જેટલો નીચે ઢળતો રાખવામા આવે છે.

ફાયરગ્રેટનો એરીઆ કેટલો રાખવો તે બાંધલરની હીટીંગ સરફેસ, ડ્રાફ્ટ, અને ફાલસાની જાત ઉપર આધાર રાખે છે. બારીક ફાલસો બાળવા માટે ફાયરગ્રેટનો એરીઆ મોટો રાખવો જેઇએ. ફાલસાનો એક એકસ જથ્થો મોટા ફાયરગ્રેટ ઉપર સાધારણ નબળા ડ્રાફ્ટ સાથે બળી શકતો હોય, પણ તેટલોજ જથ્થો નાના ફાયરગ્રેટ ઉપર બાળવા માટે સખ્ત ડ્રાફ્ટની જરૂર પડે છે ફાયરગ્રેટનો એરીઆ હીટીંગ સરફેસના પ્રમાણમા એવી રીતે રાખવો જેઇએ

કે જેથી સારો ડ્રાફ્ટ મળવા સાથે બની શકે તેટલી ઓછી ટેમ્પરેચરની ગેસ ચીમનીમાં જાય. ચીમનીમાં જતી ગેસની ટેમ્પરેચર ચીમનીનાં તળીયામાં ૫૦૦ થી ૬૦૦ ડીગ્રી જેઠાં. જે એ ટેમ્પરેચર ધણી વધારે હોય તો ગ્રેટનો એરીઆ ઓછો કરવામાં આવે છે, અને જે એ ટેમ્પરેચર ધણી ઓછી હોવાથી ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો ન હોય તો ફાયરગ્રેટનો એરીઆ વધારવામાં આવે છે. ફાયરગ્રેટનો એરીઆ ફાયરબારની લંબાઈ વધારવાથી અને બ્રીજને પાછળ હટાવવાથી વધી શકે છે. ફરનેસ ટયુબની ડાયામેટર પ્રમાણે ફાયરગ્રેટની પાછળનાં હોવાથી તે વધી શકતી નથી.

ફાયરગ્રેટનું બળ—સાધારણ ફેક્ટરીઓમાં વપરાતાં કૉરનીશ અને લૅન્કશાયર બ્રાંચલરો ધણુ ખર્ચ એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૬ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર જેટલું બળ ઉત્પન્ન કરી શકે છે; પણ મીલોનાં સારી બનાવટનાં કૉરલીસ એનજીનો સાથે જોડેલા અને હાઇપ્રેસર સ્ટીમનાં બ્રાંચલરો એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ લગભગ ૧૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે છે, અને ઇકોનોમાઇઝર સાથે જોડેલા બ્રાંચલરોમાં એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ જે ચીમની પુરતી ઉચી હોય તો ૧૨ થી ૧૨.૫ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકે છે. એ હિસાબે ગણતા ૧૦૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવરના એનજીન માટે ૧૦૦૦-૧૨.૫=૮૦ ચોરસ ફીટ ફાયરગ્રેટ પુરતો છે, તોપણ ઘટતી છુટ (margin) રાખવા થકી મીલ એનજીન માટે જોઈતા બ્રાંચલરોના ફાયરગ્રેટની એ પ્રમાણે ગણતરી કરતા દર ચોરસ ફુટ દીઠ ૯ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ગણવા જોઈએ. એક બ્રાંચલર સાથે જોડાયેલા એનજીનની જાત ઉપર ફાયરગ્રેટનો એરીઆ આધાર રાખતો હોવાથી નાનાં કારખાનાંઓમાં હીંદી કોલસો બાળવા માટે ૬ થી ૭ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર દીઠ એક સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ રાખવો ઠીક થઈ પડશે, જે હિસાબે દર હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે આસરે ત્રણ પાઉન્ડ અને દર સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર દર કલાકે ૨૦ પાઉન્ડ કોલસો બળવાની ગણતરી થશે. સીમ્પલ નૉન-કનડેન્સીંગ એનજીનો માટે તો દર સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૩ થી ૪ હોર્સ પાવરની એવરેજ ગણવી જોઈએ. મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ સાથે દર એક સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ ૨૦ થી ૨૧ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજાવી આપી શકે છે.

ફાયરબાર (Fire Bar) ઘણાખરા બીડના બનાવવામાં આવે છે, પરંતુ કોષ ઠેકાણે કાસ્ટ સ્ટીલ અથવા લોખંડના બનાવેલા પણ વપરાય છે. પાતળા અને ઉંચા બાર જડા અને સાંકડા બાર કરતાં વધારે ટકે છે. જે ભટ્ટીમાં કોલસો વધુ બળતો હોય તેમાં પાતળા બાર વધારે ફાયદાભરેલા છે, કારણ કે તેઓ અતિશય ગરમીને લીધે જડા બાર માફક બળીને મરડાઇ જતા નથી. ફાયરબારની જડાઇ મથાળે પાંચ દોરાથી સાત દોરા સુધી અને તળે અઢી દોરાથી ચાર દોરા સુધી રાખવામાં આવે છે. ફાયરબારની ઉંચાઇ વચમાં ચારથી પાંચ ઇંચ સુધી રાખવામાં આવે છે ફાયરબારને મથાળેથી એક ઇંચ સુધીનો ભાગ સરખી જડાઇનો રાખીને નીચે ઉતરતાં ટેપર કરવો જોઇએ. ફાયરગ્રેટની બંને બાજુના છેદલા ફાયરબાર એવા બનાવવા જોઇએ કે જેથી તે બાર અને ફરનેસ ટ્યુબ વચ્ચે મુદ્દલ જગા રહે નહીં. એમ જો નહીં કરવામાં આવે તો ભટ્ટીની પ્લેટ અને બાર વચ્ચેના ગાળામાંથી જે ઠંડી હવા ભટ્ટીમાં દાખલ થાય તે ગરમ પ્લેટ સાથે ચાલુ લાગવાથી ફાયરબારની લાઇનમાં ભટ્ટીની પ્લેટ ખવાઇ જાય ફાયરબારની વચ્ચે તેમજ બંને છેડે જડી રીબ રાખવી જોઇએ કે જેથી બે બાર સાથે મુકવાથી વચ્ચે જોઇતો ગાળો રહે ફાયરબારોની વચ્ચે કેટલો ગાળો રાખવો એ કોલસાની જાત અને ફ્રાક્ટ ઉપર આધાર રાખે છે સાધારણ રીતે એ ગાળો ૩ થી ૪ દોરા રાખવામાં આવે છે. જે કોલસામાંથી જાગડ અને રાખ ઘણી થતી હોય તે કોલસા માટે ગાળો એથી પણ સેડેજ વધુ રાખવો ઠીક પડશે. લાકડાં અને બંગાળ કોલ બાળવા માટે એ ગાળો પાંચ દોરા રાખવામાં આવે છે. ફોર્ડ' ફ્રાક્ટ વાપરનારા બાઇલરોમાં ફાયરબારો વચ્ચેનો ગાળો માત્ર અરધાથી બે દોરા રાખવામાં આવે છે. તેમજ ફાયરબારો પણ લગભગ ૩ દોરા જડા રાખવામાં આવે છે, અને ભટ્ટીની બંને બાજુએ બે ઇંચ પોહોળા પાટાઓ મુકીને બંને બાજુએથી ભટ્ટીમાં આવતી હવાનો અટકાવ કરવામાં આવે છે.

ફાયરબારની લંબાઈ સગવડને ખાતર ૩ શીટ કરતાં વધારે રાખવી જોઇતી નથી; ૨ શીટની લંબાઇ રાખીને ત્રણ ટુકડે એસાડેલા ફાયરબાર વધારે સારા છે. ફાયરબારને મથાળે લંબાઇમાં આવો —ખાંચો રાખવામાં આવે તો તેમાં બારીક રાખ ભરાઇ રહેવાથી

કાલસાની જાંઘ બારની ઉપર ચોંટી બેસતી નથી. જે આડા ટુકડાઓ ઉપર ફાયરબાર બેસે છે તેને “બેર” રહે છે, જેમાં ફાયરબારને એક છેડે રાખેલો ખાંચો બેસે છે. ફાયરબારનો ખીજો છેડો ખાંચા વગરનો હોય તો “સ્લોપ” રાખેલો હોય છે, જે દરવાજા આગળની ડેડ પ્લેટની અને પાછળની બીજી પ્લેટની તેવીજ સ્લોપ કિનારી ઉપર રહે છે. ફાયરબારનો એક છેડો આ પ્રમાણે સ્લોપ બનાવવાનું કારણ એ છે કે જ્યારે ગરમીથી પુલીને ફાયરબાર લંબાઈમાં વધે ત્યારે તે એક બાજુએ એ પ્રમાણે છુટો ડોવાથી લંબાઈ શકે. સાધારણ લૅન્ડેશાયર બ્રાંચલરો માટે એવા ત્રણ ટુકડે વપરાતા ફાયરબારનું માપ નીચે મુજબ છે—લંબાઈ ૨ ફીટ, છેડા ઉપર ઉંચાઈ ૨ ઇંચ, વચ્ચેના ઉંચાઈ ૪ ઇંચ, ઉપરની જડાઈ ૪ ઇંચ, નીચેની જડાઈ અઢી ઇંચ. એવા એક બારનું વજન આશરે ૭ રતલ થાય છે.

કેટલેક ઠેકાણે વારંવાર ફાયરબાર બળી અથવા મરડાઈ જવાની ફરિયાદ થાય છે, જે અટકાવવા માટે ત્રણ અથવા ચાર ફાયરબારો તેઓ વચ્ચે જોડતો ગાળો રાખી એકજ ટુકડામાં સાથે બોટાવી વાપરવાથી ફાયદો થશે.

લોખંડના ફાયરબાર ખીડના ફાયરબાર કરતા વજનમાં હલકા બને છે, કારણ કે તેઓ પાતળા બનાવી શકાય છે, અને ખીડના બારની માફક તેઓ જલદી બળી જતા નથી, તેમજ તેઓ ધણા મજબુત હોય છે. લોખંડના ફાયરબાર વાપરવા હોય તો ચાર અથવા પાંચ ફાયરબારો તેઓ વચ્ચે જોડતો ગાળો રાખવા માટે ઘટતી જડાઈના વૉશરો મુકીને સાથે રીવેટ કરી લેવા. એ પ્રમાણે બનાવેલા લોખંડના ફાયરબારની જડાઈ ત્રણથી અઢી ઇંચ રાખવામાં આવે છે.

ફાઈટિંગ ફાયરબાર (Roosting Fire Bars)—ચેત્સ એન્ડ થોમ નામના મેકર પોતાના બ્રાંચલરોમાં ફાઈટિંગ ચેત્સ હાલતા ફાયરબાર મોકલે છે. એ ફાયરબારો ફરનેસમાં ઉભા મેલવાને બદલે આડા મેલવામાં આવે છે, અને તેઓના છેડા સાથે નાનાં નાનાં લીવરોની મદદથી એક લાંબું હેન્ડલ બોટલું હોય છે, જે બ્રાંચલરના આગળા ભાગમાં ઈન્સપીટ્સ મુખડા આગળ એક તરફ રાખેલું હોય છે. એ હેન્ડલ હલાવવાથી બધા ફાયરબારો થોડા થોડા હાલે છે,

જેથી તેઓ ઉપર બાંહેલી ખંડોની પોપડી ભાંગીને નીચે પડી જાય છે. ખરાબ જાતનો અને ઘણી ખર્ચ કરતો કાલસો બાળવા માટે એ ફાયરબ્રીડજ ધણા ઉત્તમ છે.

શ્રીજ બેરર (Bridge Bearer) હમેશાં બીડનો ઓટાવી બનાવવો, જેમાં ઉપરની બાજુએ ફાયરશ્રીકની દિવાલ બાંધવાનો ખાંચો રાખવો. એ દિવાલ ૬ ઇંચ જડી રાખવામાં આવે છે. શ્રીજની આગળી બાજુએ કેટલેક ઠેકાણે ૧૦ થી ૧૨ ઇંચ પોહોળી અને ભટ્ટીના દરવાજા આગળ આવે છે તેવી એક “ડેડ પ્લેટ” રાખવામાં આવે છે, જેની કીનારી ઉપર ફાયરબ્રીડજના છેડા બેસે છે. એ ડેડ પ્લેટ રાખવાનું કારણ એ છે કે અગાર સાફ કરતી વખતે બધી અગાર હડસેલીને એ ડેડ પ્લેટ ઉપર રાખવામાં આવે છે, જેથી ઝડપથી ફાયરબ્રીડજ એકી વખતે સાફ થઈ શકે બીડનો એવો શ્રીજ બેરર નહિ હોય તો શ્રીજની દિવાલ ફેલે છે કે તળેથી બાંધવી પડે છે, જેમાં એવી ખામી છે કે ચુનો થા ઇટ પ્લેટ ઉપર વળગી રહેવાથી તેટલી જગાએ પ્લેટ ઉપર કાટ ચઢે છે, અને પ્લેટ ખવાઈ જાય છે; તેમજ એ દિવાલ વારંવાર પછવાડે પડી જાય છે, જેથી બહુ અગવડ પડે છે. કેટલાક શ્રીજ બેરરોમાં શ્રીજની નીચે ઍક્સ્પીટમાં એક નાનું બારણું રાખવામાં આવે છે, જે ઉધાડવાથી શ્રીજની પછવાડે પડેલી રાખ કાલસો વગેરે કઢાડી નાખી શકાય છે એ ધણું સગવડભરેલું છે, પણ એ બારણું જો બરાબર ટાઇટ બંધ રાખવામાં નહીં આવે તો એ વાટે ધણીક ઠંડી હવા ફરનેસ ટયુબમાં જઈ નુકસાન થવાનો સંભવ રહે છે.

ફાયર શ્રીજ (Fire Bridge)—ફાયરબ્રીડજની પછવાડે તેના છેડા ઉપર આગમાં બળી નહીં શકે તેવી ઇટ (ફાયરશ્રીક)ની એક દિવાલ બાંધવામાં આવે છે, જેને ફાયર શ્રીજ કહે છે. એ શ્રીજ બાંધવાથી ફાયરબ્રીડજ ઉપરનું બળતણ બળ્યા વગર પછવાડે ધસીને પડી જવું નથી, તેમજ બળતણમાંથી નિકળતી ગેસ ફેલુમાં જતી વખતે શ્રીજની ઉપરના ગાળામાંથી પસાર થવાથી હવા સાથે સારી રીતે બેળાઈને બળે છે. શ્રીજની એ દિવાલ ધડી ધડી ભાંગીને પડી જાય છે, તેથી કેટલાક એ દિવાલ બાંધવાને બદલે કારત આયર્નનો જડો પ્લેટ એની જગાએ લગાડે છે, જે પસંદ કરવા બેગ નથી;

કારણકે ખાસ ઇંટની દિવાલ બાંધવાનો ફાયદો એ છે કે ઇંટ ગરમી ચુશી લઇને પોતામાં સમાવી રાખે છે, જેથી ક્ષીજની એ દિવાલ ધણી ઢગઢગતી ગરમ થઇને રહે છે. જે ઉપરથી બળતણમાંથી છુટી પડેલી ગેસ પસાર થવાથી સળગી ઉડીને ક્ષીજના પાછળના ભાગમાં બળે છે, માટે ક્ષીજ ઇંટનોજ હોવો જોઇએ. એક લખનાર જણાવે છે કે “ભટ્ટીમાંની ગરમ ગેસને જલ્દીથી ફલુમાં આગળ વધતી અટકાવવાની ધારણાથી ધણેક ઠેકાણે ક્ષીજને ધણો ઉંચો બાંધવામાં આવે છે, પણ ક્ષીજ ઉંચો બાંધવાથી બળતણમાં કચકચર થતી નથી, માટે ક્ષીજને જેટલો બની શકે તેટલો નીચો બાંધવો.” ક્ષીજ ધણો ઉંચો બાંધી ક્ષીજનાં મથાળા અને ફરનેસ ટયુબનાં કાઉન વચ્ચેનો ગાળો નાનો રાખવાથી ફ્લેટને ધણી હરકત નડે છે, અને ભટ્ટીમાંનું બળતણ એ નાના ગાળામાંથી પસાર થતાં ક્ષીજની ઉપરની ભટ્ટીની પ્લેટને લાગે છે, જેથી જો ભટ્ટીની પ્લેટ ઉપર સ્કેલ બાઝેલો હોય તો તેટલો ભાગ બળી જવાની ધારતીમાં રહે છે, વળી એ નાના ગાળામાંથી ગેસ પસાર થઇ ફલુમાં જતા ઠંડી થઇ જાય છે નાના ગાળામાંથી પસાર થતાં ગરમ ગેસની ઝડપ વધે છે. અને મોટા ગાળો રાખ્યો હોય તો ધીમે ધીમે ફલુમાં જાય છે ક્ષીજ એટલો નીચો રાખવો જોઇએ કે જેથી બળતાનો અટકાવ નહીં થતાં તે ધણી સેહેલાઇથી જુનથા વગર ક્ષીજની ઉપર થઇને ફરનેસ ટયુબમાં જેટલી બની શકે તેટલી વધુ લબાઇ સુધી પોહોંચી શકે.

ક્ષીજ અને ફરનેસ કાઉન વચ્ચેના ગાળાની ઉંચાઈ ફરનેસ ટયુબના અદરના ડાયમેટરને .૩ એ ગુણવાથી જે આવે તેટલી બરાબર વચમાં રાખવામાં આવે છે દાખલા તરીકે જો ફરનેસ ટયુબ ૩૬ ઇંચ ડાયમેટરની હોય તો $36 \times .3 = 10.8$ (અથવા લગભગ ૧૧) ઇંચ ઉંચો ક્ષીજનો ગાળો રાખવો એ ગાળાની ઉંચાઈ ફાયરગ્રેટ ઉપર બળતા કોલસાના જથ્થા પ્રમાણે પણ રાખવામાં આવે છે. એટલે ભટ્ટીમાં દર કલાકે બળતા કોલસાના દરએક રતલ દીઠ ઓછામાં ઓછો પોણા ચોરસ ઇંચ અને વધતામાં વધતો એક ચોરસ ઇંચ જેટલો ક્ષીજને મથાળેના ગાળાનો એરીઆ હોવો જોઇએ, અથવા ફાયરગ્રેટના એરીઆના ૭ મા અથવા ૮ મા ભાગ જેટલો એ ગાળાનો એરીઆ હોવો જોઇએ. ધણેક ઠેકાણે

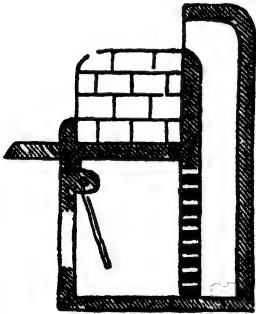
નાનાં મોટાં સર્વે ઑષલરેમાં એ ગાળો ૯ ઇંચ ઉંચો રાખવાનો રિવાજ પાડી દીધેલો જણાય છે, જે ભુલભરેલું છે. એક લખનાર તો એ ગાળાનો એરીઆ દર કલાકે બળતા કોલસાના દરેક પાઉન્ડ દીઠ ૧૩ થી ૨ ચોરસ ઇંચ રાખવાની ભલામણ કરે છે, પરંતુ સાધારણ બ્ર ગાળ કોલ માટે ઉપર લખવા મુજબ એક ચોરસ ઇંચ પુરતો છે કોઠા નાં ૧૭ માં જુદા જુદા ડાયામેટરની ફરનેસ ટ્યુબોમાં જુદી જુદી ઉચાઇના ક્રીજના ગાળા રાખવાથી કેટલો એરીઆ મળે છે તે તૈયાર આપ્યું છે, જેથી અમુક જાતના ઑષલરમાં દર કલાકે બળતા કોલસાના પ્રમાણમાં ક્રીજના ગાળાની ઉંચાઇ (વચમાં) કેટલી રાખવી તે તુરત જાણવાને બની આવશે.

કોઠા—૧૭. જુદી જુદી ડાયામેટરની ફરનેસ ટ્યુબોમાં ક્રીજના ગાળાની જુદી જુદી ઉંચાઈ રાખવાથી તે ગાળાનો મળતો એરીઆ.

ફરનેસ ટ્યુબનો ડાયામેટર ઇંચમાં	ક્રીજના ગાળાની વચમાં ઉંચાઇ ઇંચમાં	ક્રીજના ગાળાનો એરીઆ આસરે સ્કે- વેર ઇંચમાં	ફરનેસ ટ્યુબનો ડાયામેટર ઇંચમાં	ક્રીજના ગાળાની વચમાં ઉંચાઇ ઇંચમાં	ક્રીજના ગાળાનો એરીઆ આસરે સ્કેવેર ઇંચમાં
૨૪	૭	૧૨૦	૩૯	૯	૨૩૪
૨૪	૮	૧૪૪	૩૯	૧૦	૨૮૩
૨૪	૯	૧૬૨	૩૯	૧૧	૩૧૨
૨૭	૮	૧૫૨	૩૯	૧૨	૩૪૨
૨૭	૯	૧૭૫	૪૨	૧૦	૨૯૮
૨૭	૧૦	૨૦૨	૪૨	૧૧	૩૩૫
૩૦	૮	૧૬૩	૪૨	૧૨	૩૬૭
૩૦	૯	૧૮૭	૪૨	૧૩	૪૦૦
૩૦	૧૦	૨૨૦	૪૫	૧૧	૩૫૦
૩૩	૮	૧૭૭	૪૫	૧૨	૩૭૯
૩૩	૯	૨૦૬	૪૫	૧૩	૪૨૦
૩૩	૧૦	૨૪૭	૪૫	૧૪	૪૬૧
૩૩	૧૧	૨૮૦	૪૮	૧૨	૩૯૦
૩૬	૯	૨૨૬	૪૮	૧૩	૪૩૨
૩૬	૧૦	૨૬૨	૪૮	૧૪	૪૭૦
૩૬	૧૧	૨૯૭	૪૮	૧૫	૫૧૬
૩૬	૧૨	૩૩૦			

ઇનવર્ટેડ બ્રીજ (Inverted Bridge)—ધ્રુમાડો કરતા કોલસા માટે કોરનીશ અને લેન્કેશાયર ઑપલરોમાં ફાયરબ્રીજની પછવાડે ફાયરબ્રીજથી આશરે ૩ થી ૪ ફીટ દુર એક બીજી દિવાલ બાંધવામાં આવે છે જેને ઇનવર્ટેડ બ્રીજ કહે છે. એ દિવાલ આસરે ૯ થી ૧૩ ઇંચ જાડી એવી રીતે બાંધવામાં આવે છે કે ફરનેસ ટયુબનો ઉપલો અરધો ભાગ બંધ રહે અને નીચલો અરધો ભાગ ખૂલ્યો રહે. સાધારણ ફાયર બ્રીજમાં તો ફરનેસ ટયુબનો નીચલો ભાગ બંધ રાખી ઉપલો ભાગ ખૂલ્યો રાખવામાં આવે છે, પણ ઇનવર્ટેડ બ્રીજ તેથી ઉલટોજી હોય છે એ બંને બ્રીજોની વચ્ચેની જગા એક જાતનો કમ્પ્રેસ્ટેશન ચેમ્બર બની જાય છે, જેમાં બળતણુમાંથી નિકળતી ગેસ હવા સાથે સારી રીતે ભેળાઈને બળે છે, જેથી ધ્રુમાડો થતો ઘણું દરજ્જે અટકે છે. સ્પ્લિટ બ્રીજના સબધમાં એવો ઇનવર્ટેડ બ્રીજ જરૂર વાપરવો જોઈએ, જેથી સ્પ્લિટ બ્રીજમાંથી દાખલ થયેલી હવા બળતણુની ગેસ સાથે સારી રીતે ભેળાઈને બળી જાય.

સ્પ્લિટ બ્રીજ (Split Bridge)—ઑપલરના બીડના બનાવેલા બ્રીજ બેરો ફેટલીકવાર પોકળ બનાવવામાં આવે છે, કે જેથી ધ્રુમાડો થતો અટકાવવા માટે બ્રીજની નીચે ઍશપીટમાંથી બટ્ટીના પાછલા ભાગમાં તાજી હવા દાખલ કરી શકાય. ચિત્ર નં ૧૪ માં એવો સ્પ્લિટ બ્રીજ બતાવ્યો છે. એ બ્રીજ બીડનો પોકળ દાખડા જેવો બનાવવામાં આવે છે, જેને આગલી બાજુએ ઍશપીટમાં એક મિળગરાં જડેલું બારણું હોય છે, અને વચલી પ્લેટ ઉપર બારીક છેદ પાડેલાં હોય છે. મજૂર બારણુને

ચિત્ર નં ૧૪. લેખડનો એક સળાઓ જોડેલો હોય છે, સ્પ્લિટ બ્રીજ. જેની મદદથી બારણું ઉઘાડવાથી તાજી હવા બ્રીજના પોકળ ભાગમાં દાખલ થાય છે, જ્યાંથી તે પેલી પ્લેટમાં પાડેલા છેદોમાંથી થઈને બટ્ટીમાં જાય છે. ધ્રુમાડો કરતા હલકા જાતના કોલસા માટે તેમજ ગ્રાફ્ટ બરાબર

મળી શકતો ન હોય તેવાં ઑઇલરો માટે સ્પીટ બ્રીજ ઉપયોગી છે; પણ એથી ઠીક હવા ફલુમાં જવાથી ફલુની ટેમ્પરેચર ઓછી થઇ જાય છે, માટે જો બની શકે તો ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે તેવી બીજી કાંઇ ગોઠવણ કરવા ઉપર ધ્યાન આપવું જોઇએ. તેમજ ધુમાડો થતો અટકાવવા માટે ભટ્ટીના દરવાજામાં રહેતી જાળીમાંથી ફાયરબારની ઉપરથી હવા દાખલ કરવી વધારે ફાયદાકારક અને અસરકારક છે, કે જેથી ગરમ ગેસ ફલુમાં જવા અગાઉ ભટ્ટીમાંજ બળી જાય. સ્પીટ બ્રીજનો સંભાળથી ઉપયોગ કરવાથી સારૂ પરિણામ નિપજે છે.

હીટીંગ સરફેસ (Heating Surface)—ઑઇલરની ભટ્ટીની ગરમ ગેસ અથવા ધુમાડો વગેરે ચીમની તરફ જતાં જુદી જુદી ફલુઓ અથવા ગલીઓમાંથી પસાર થાય છે, તે વખતે ઑઇલરની જેટલી સપાટીને અથડી ગરમ કરીને આગળ વધે છે, તેટલી બધી સપાટી હીટીંગ સરફેસ અથવા ગરમ કરનારી સપાટી કહેવાય છે. ઇકોનોમાઇઝર અથવા ફીડ વોટર ગરમ કરનાર કાંઇ બીજી સાધન ઑઇલરની ચીમનીમાં અથવા ફલુમાં મુકવામાં આવ્યું હોય, તો તેની જેટલી સપાટી ઉપર ગરમ ગેસ લાગે છે તેટલી બધી સપાટી ઑઇલરની સામટી (total) હીટીંગ સરફેસમાં ગણવી જોઇએ. સારી જાતની પ્લેટ હોય અને તે ઉપર પાણી ચાલુ લાગેલું રહે તો તે પ્લેટની બીજી બાજુએથી ગરમી લગાડતા તે પ્લેટની મજબુતીમાં ઝાઝો ઘટાડો થતો નથી, કારણ કે તેની ઉપર પાણી લાગેલું હોવાથી તેની ટેમ્પરેચર પાણીની બાજુએ ટ્રેસરના પ્રમાણમાં આસરે ૭૦૦ ડીગ્રી રહે છે, જ્યારે તેજ પ્લેટની ટેમ્પરેચર ભટ્ટી તરફની બાજુએ સહેજ વધુ થાને આસરે ૪૦૦ ડીગ્રી રહે છે, જો કે ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર તો ૨૫૦૦ થી ૨૮૦૦ ડીગ્રી હોય છે. ઑઇલરનો ઇવેપોરેટીવ પાવર અથવા દર રતલે ઓછુ વધતુ પાણી બાળવાનો આધાર ઑઇલર માટેલી હીટીંગ સરફેસ અને સરકયુલેશન માટે રાખેલી ગોઠવણ ઉપર રહે છે. ધાતુના એક સમયોરસ દાખલામાં પાણી ભરી તેને તજેથી ગરમી લગાડવાથી તુરત પાણી ઉકળીને સ્ટીમ થવા માંડે છે, પણ તે દાખલાની બાજુએ ગરમી લગાડતાં પહેલાં કરતાં માત્ર અરધીજ સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે, અને તે દાખલાને મથાળે પાણીની સપાટી ઉપર ગરમી લગાડતાં તે પાણી ઉકળી નહીં શકવાથી સ્ટીમ

થઈ શકતી નથી. ફાઇબી વાસણુને તળેથી ગરમી આપવાને બદલે બાજુએ આપતાં જે સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે, તે પાણીમાંથી સહેલાઈથી છુટી પડી શકતી નથી, તેમજ સ્ટીમ પાણી કરતાં વજનમાં હલકી હોવાને લીધે સીધી હીટીમાં ઉપર ચઢતી હોવાથી તે વાસણુની બાજુની પ્લેટ અને પાણી વચ્ચે સ્ટીમનું ચાલુ પડ થઈ રહે છે. તેમજ એક ખાલી દાબડાને પાણીમાં થોડો કુબાડી તે દાબડાનાં તળિયાંમાં અદરથી ગરમી આપવાથી જે સ્ટીમ પેદા થાય છે તેને ઉપર ચઢવાની મોકળાશ અને સગવડ નહીં મળવાથી તે દાબડાના તળિયાં અને પાણી વચ્ચે તે સ્ટીમનું પડ થઈ રહે છે, જેથી તે પ્લેટ પાણી વગરની ફેરી પડવાથી જે વધુ ગરમી આપવાનું ચાલુ રહે તો તે બળી જાય છે. એ વિશે “સરક્યુલેશન” ની બાબતમાં વધુ ખુલાસો કરેલો છે (જુલો પાનું—૨૮.)

હીટીંગ સરફેસની પ્લેટની જાડાઈ વધતી ઓછી રાખવાથી પાણી ઉપર થતી ગરમીની અસરમાં ઝાઝો ફરક પડી જતો નથી, પણ જુદી જુદી ધાતુઓની બનાવેલી હીટીંગ સરફેસમાં એ ફરક પડે છે, જેમકે ત્રાંચું ગરમીને સહેલાઈથી પોતા માંડેથી પસાર થવા દે છે, તેથી ઉતરતું પિત્તળ છે અને તે પછી લોખંડ અને બીડ આવે છે. પણ વળી એ ધાતુઓપર એકસરખી જાડાઈનું ખારનું યા મેસનું પડ થયું હોય તો તેઓની ગરમી પસાર કરનારી શક્તિ (conducting power) લગભગ એકસરખી થઈ જાય છે. અખતરાઓ કરી પૂરવાર કરવામાં આવ્યું છે, કે ભટ્ટીની અથવા ફરનેસ ટયુબની પ્લેટો સાડાત્રણ દોરાની અથવા તેથી ઓછી જાડાઈની હોય તે છતાં તેઓની ગરમી પસાર કરવાની શક્તિ એકજસરખી હોય છે, પણ સાડા ત્રણ દોરાથી વધુ જાડાઈની પ્લેટોમાં જેમ જાડાઈ વધારીએ તેમ એ શક્તિ સહેજ ઓછી થતી જાય છે પાતળી પ્લેટ કરતાં જાડી પ્લેટ ગરમીને લીધે ટુલવાથી વધારે નુકશાન પામે છે. તેમજ પ્લેટના સાધ ઓ અને રીવેટો વગેરેમાંથી જલદી ગરમી પસાર થઈ શકતી નહીં હોવાથી તેઓ બળી જવાની ધાસ્તીમાં હોય છે

બાઈલરમાં હીટીંગ સરફેસનું પ્રમાણ એવી રીતે રાખવામાં આવે છે, કે જેથી તે બળતણ માંડેલી ઝરમ ગંસની ગરમી બની શકે તેટલી વધારે ચુસી લે, પણ એજ વખતે વળી ધ્યાનમાં રાખવું

જોઈએ કે જોઈએ તે કરતાં વધારે હીટીંગ સરફેસ રાખવાથી ગરમ ગેસની ગરમીનો મોટો ભાગ ચુસાઈ જવાને લીધે તે ઠંડી થઈને ચીમનીમા જાય છે, તેથી ફ્લૂટ બરાબર ચાલતો નથી, અને કાલસો વધુ બળે છે, તેમજ વળી હીટીંગ સરફેસ ઓછી રાખવાથી ચીમનીમા જોઈએ તે કરતા વધારે ટેમ્પરેચરની ગરમ ગેસ જવાથી ધણીક ગરમી વ્યર્થ જવા સાથે બળતણનો ધાણુ કઢાડે છે. જે ઠેકાણે ચીમનીમા જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ચીમનીના તળીઆમાં ૪૦૦ ડીગ્રી અથવા તેથી ઓછી રહેતી હોય, ત્યાં ઇકોનામાઇઝર મુકવાની ભલામણ કરવામા આવતી નથી, કારણ કે એવે ઠેકાણે ઇકોનામાઇઝર મુકવાથી ગેસની ટેમ્પરેચર ધણી ઓછી થઈ જવાથી ફ્લૂટ બીલકુલ પડી જાય. ગરમ ગેસ ભટ્ટીમાથી નિકળીને ચીમની તરફ જેમ જેમ આગળ વધતી જાય છે, તેમ તેમ તે પોતા માહેલી ધણીક ગરમી હીટીંગ સરફેસ મારફતે આંધણને આપી દેતી હોવાથી તેની ટેમ્પરેચર કમી થતી જાય છે, માટે હીટીંગ સરફેસનો ઇવેપોરેટીવ પાવર ચાને સ્ટીમ બનાવવાની શક્તિ ભટ્ટી તરફ વધારે અને ચીમની તરફ ઓછી હોય છે.

હીટીંગ સરફેસની ગોઠવણમાં ફેરફાર કરવાથી તેની ગરમી ચુસી લેવાની શક્તિ (heat absorbing power)મા ફરક પડી જાય છે, જેમકે ભટ્ટીને બરાબર મથાળેની હીટીંગ સરફેસ ઉપર ગરમીની જેટલી અસર થાય તેટલી અસર તેજ ભટ્ટીની બાજુએની હીટીંગ સરફેસ ઉપર થતી નથી.

હીટીંગ સરફેસની ગોઠવણ જુદી જુદી રીતે કરવાથી તેઓની ગરમી ચુસી લેવાની શક્તિમા કેટલો ફરક પડે છે તે નીચે બતાવ્યું છે —

આડી સપાટ હીટીંગ સરફેસ, જેવી કે પોરટેબલ આંધણરની ભટ્ટીનો
ઉપરો ભાગ ... .. ટકા ૧૦૦

અ તરગાળ અથવા કમાનદાગ હીટીંગ સરફેસ, જેવી કે લૅનકેશાયર અને કૉરનીશ આંધણરની ભટ્ટીનો ઉપરો ભાગ (આ પ્રમાણે) ૬૫

બાજુગાળ અથવા ગુબજદાર હીટીંગ સરફેસ, જેવી કે કોષ આંધણરની બાહર તળેથી આપેલી ભટ્ટીનો ઉપરો ભાગ (આ પ્રમાણે) ૯૦

સપાટ ઉભી પણ ધુમાડા અને ગરમ ગેસની આડે આવતી
હીટીંગ સરફેસ, જેવી કે પોરટેબલ ઑઇલરની બટ્ટીની સામેની
ટયુબ પ્લેટ... .. ૮૦

ગોળાકાર ઉભી પણ ધુમાડા અને ગરમ ગેસની આડે આવતી
હીટીંગ સરફેસ, જેવી કે લેનકેશાયર અને કૉરનીશ ઑઇલરો માંહેલી
ગેલોવે ટયુબોની બટ્ટીની સામેની સપાટી ૭૦

અગારની નીચે એક્ષપીટ માંહેલી બટ્ટીની સપાટી ઉપર બટ્ટીના
ગરમી અસર કરતી નહીં હોવાથી હીટીંગ સરફેસની ગણતરી કરતી
વખતે ફાયરબ્રારની નીચેના બટ્ટીના ભાગની સપાટી ગણવી જોઈએ નહીં

હીટીંગ સરફેસનું પ્રમાણ કૉરનીશ અને લેનકેશાયર
ઑઇલરોમાં ફાયરગ્રેટ સરફેસ કરતા ૧૫ થી ૨૫ ગણું વધારે રાખવામા
આવે છે—એટલે એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૧૫ થી ૨૫ ચોરસ
ફીટ હીટીંગ સરફેસ રાખવામા આવે છે, જો કે કેટલાંક ઑઇલરોમા
એ પ્રમાણ છેક ૧૦ ચોરસ ફીટ જેટલું ઓછું હોય છે, તોપણ દર
ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૧૦ ચોરસ ફીટ કરતાં ઓછી હીટીંગ સરફેસ
રાખવી નહીં જોઈએ એનજીનના દર એક ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ
૨૫ થી ૪ ચોરસ ફીટ હીટીંગ સરફેસ રાખવામાં આવે છે. પોરટેબલ
અને વરટીકલ ઑઇલરોમાં દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ૯ થી ૧૫
ચોરસ ફીટ હીટીંગ સરફેસ હોય છે. કૉરનીશ, લેનકેશાયર, અને
ગેલોવે ઑઇલરોમાં દર એક ચોરસ ફુટ હીટીંગ સરફેસ દીઠ ૩૦ થી
૪૦ રતલ પાણી ઑઇલરમા રહેવું જોઈએ વૉટર ટયુબ ઑઇલરો
(એપ્કૉક અને વીલકૉક્સ મેકર) માં હીટીંગ સરફેસના પ્રમાણમા
પાણી રહેવાની ઘણી થોડી જગા રહેવાથી દર એક ચોરસ ફુટ
હીટીંગ સરફેસ દીઠ ૯ થી ૧૦ રતલ પાણી ઑઇલરમા રહે છે.
ઘણાંક ઑઇલરોમા દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૨૫ થી ૨૬ ચોરસ
ફીટ હીટીંગ સરફેસ રાખવાથી સારૂ પરિણામ નિષ્પન્નું જણાય
છે. ફાયરબ્રારની લાંબાઈ લાંબી ટુંકી કરવાથી—એટલે ફાયરગ્રેટનો
એરીઆ વધતો ઓછો કરવાથી દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ હીટીંગ
સરફેસનું પ્રમાણ ઓછું વધતું કરી શકાય છે એક ઑઇલરના
બાળમાં એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ પહેલા ૧૫ ચોરસ ફીટ

હીટીંગ સરફેસ હતી, અને ચીમનીની ટેમ્પરેચર તપાસતાં માલમ પડ્યું કે તે ઘણી વધારે (લગભગ ૭૦૦ ડીગ્રી) હતી; તેથી ચુલાની લંબાઈ કમી કરીને દર ૨૭ ચોરસ ફીટ હીટીંગ સરફેસ દીઠ એક ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ રાખવામાં આવ્યો, જેથી બળતણમાં ૧૨ ટકાને બચાવ થયેલો જણાયો, અને બ્રાઇલરની કામ કરવાની શક્તિમાં કાંઈ ફરક પડ્યો નહીં એનું કારણ એ કે પેટેલાંભટ્ટીમાં ઉત્પન્ન થતી ગરમી બરાબર ચુસી લેવા માટે જોષ્ટતાં પ્રમાણમાં હીટીંગ સરફેસ નહીં હોવાથી ગરમ ગેસ મારફતે ઘણી ગરમી ચીમનીમાં વ્યર્થ જતી હતી; પાછળથી ફાયરબારની લંબાઈ કમી કરવાથી હીટીંગ સરફેસનું પ્રમાણ વધ્યું અને ચીમનીની ટેમ્પરેચર પણ ઓછી થઇ.

હીટીંગ સરફેસમાં વધારો કરવા માટે ઇકોનોમાઇઝરની ટ્યુબો વધારવી જોઇએ, પણ એ વધારો ઉપર લખવા પ્રમાણે ચોક્કસ પ્રમાણમાં જ થવો જોઇએ, જે ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે

મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ સાથે હીટીંગ સરફેસ વધારે રાખવી જોઇએ, કારણ કે જ્યાં મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ વપરાતો હોય ત્યાં ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ઉપર ડ્રાફ્ટના પ્રેસરનો આધાર રહેતો નથી મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટનો આ એક ખાસ ફાયદો છે. માટે મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ વાપરનારાં બ્રાઇલરોમાં ઇકોનોમાઇઝરની ટ્યુબો સાધારણ ચીમની ડ્રાફ્ટના બ્રાઇલર કરતા વધારે રાખવામાં આવે છે

હીટીંગ સરફેસની માપણી હમેશાં વૉટરસાઇડ તરફ નહીં, પણ ફાયરસાઇડ તરફ કરવી જોઇએ.

જૂદાં જૂદાં એનજીનો માટે જોઈતી હીટીંગ સરફેસ—જૂદી જૂદી જાતના એનજીનો માટે દરેક ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર દીઠ ફેટલી હીટીંગ સરફેસ ઇકોનોમાઇઝર સુધા રાખવી જોઇએ તે કોઠા નંબર ૧૮ માં આપ્યું છે. એમાં જોવાથી માલમ પડશે કે કોલસા કરતા લાકડાં બાળવા માટે હોર્સ પાવર દીઠ વધુ હીટીંગ સરફેસ રાખવી પડે છે એટલે લાકડાં બાળતાં બ્રાઇલરની હીટીંગ સરફેસ કોલસો બાળતા બ્રાઇલરની હીટીંગ સરફેસ કરતાં ઓછા હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકે છે.

કોઠો—૧૮. ફરેક ઇન્ડીકેટર હોર્સ પાવર દીઠ રાખવી જોઈતી હીટીંગ સરફેસ.

અંનજનની જાત.	કોલસા માટે	શાકડાં માટે
	સ્કવેર ફીટ	સ્કવેર ફીટ
ત્રીપલ એક્ષપાનસન કોરલીસ કનડેન્સીંગ, ૧૮૦ પાઉન્ડ	૩.૫ થી ૪	૪ ૫
ત્રીપલ એક્ષપાનસન કોરલીસ કનડેન્સીંગ, ૧૬૦ પાઉન્ડ	૫	૬
કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ કોરલીસ, ૧૨૦ પાઉન્ડ	૬.૫ થી ૭	૮
કમ્પાઉન્ડ નોનકનડેન્સીંગ, ૧૦૦ પાઉન્ડ	૮	૧૦
સીમપલ નોનકનડેન્સીંગ, ૮૦ પાઉન્ડ.	૧૦	૧૧.૫

વોટર લેવલ સરફેસ (Water-level Surface)
અથવા બોઇલરમાં ચાલુ કામ કરતી વખતની પાણીની સપાટી પુરતી મોટી જોઇએ, કે જેથી સ્ટીમના પરપોટા પાણીમાથી સહેલાઇથી છુટા પડીને સ્ટીમને રહેવાની જગા “સ્ટીમ સ્પેસ” (steam space) મા એકઠા થાય ફરનેસ ટયુબ અથવા બટ્ટીનાં મથાળાથી પાણીની એ સપાટી સાધારણ રીતે આશરે ૯ ઇંચ ઉંચી રાખવામાં આવે છે, જેને “વરકીંગ લેવલ ઓફ વોટર” (working level of water) કહે છે. જ્યારે પાણીની સપાટીનો એરીઆ નાનો હોય છે ત્યારે સ્ટીમના પરપોટા મુશ્કેલીથી પાણી માહેથી છુટા પડતા હોવાથી પાણીમાં ઉછાળો થઇ આવી પ્રાઇમીંગ થવાને કારણે મળે છે જે પ્રેસર વધારે હોય તો પાણીની એ સપાટીનો એરીઆ નાનો હશે તો ચાલશે, કારણ કે પ્રેસર વધુ હોવાથી સ્ટીમના પરપોટા નાના થાય છે. માટે ઘણા પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરનારા કવાડુપલ અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન અંનજનો માટે તેટલાજ હોર્સ પાવરના બીજા એછા પ્રેસર વાપરનારાં અંનજનો માટે જોઇતાં બોઇલરો કરતા નાનાં બોઇલરો ચાલી શકે છે.

ફરનેસ ટયુબ ઉપર પાણીની ઉંચાઈ નેટલી બની શકે તેટલી વધારે અને એક સરખી રાખવી સારી છે, કે જેથી બોઇલરમાં બધી જગાએ લગભગ એકજ સરખી ટેમ્પરેચર રહે છે, અને પાણીનો મોટો જથ્થો વધારે ગરમી પોતામા સમાવી રાખતો હોવાથી ચાલુ ટેમ્પરેચરમાં

વારંવાર ફરક પડતો નથી. સાધારણ કૉરનીશ અને લેન્ડેશાયર ઑઇલરમાં તેઓની ઉભી ડાયામેટરના આશરે પોણા ભાગ જેટલી પાણીની ઉંચાઇ રાખવામાં આવે છે, એટલે ૮ ફીટ ડાયામેટરના ઑઇલરમાં પાણીની ઉંચાઇ તળેથી આશરે ૬ ફીટ હોય છે. ફરનેસ ટ્યુબ ઉપર વધતામાં વધતું ૯ ઇંચ અને ઑછામાં ઑછું ૪ ઇંચ પાણી રહેવું જોઈએ. તે કરતાં ઑઇલરમાં પાણીની ઉંચાઇ વધારે રાખવાથી ઑઇલરની સ્ટીમ રૂપેસ કમી થઇ જાય છે, જેથી તે થોડી જગ્યામાં જે સ્ટીમ રહે છે, તે પોતાની સાથે પાણીનો પુશકળ લિનાશ આમેજ કરે છે. આવી બીની સ્ટીમ (wet steam) ઍનજીનમાં જવાથી ત્યાં તે માહેલું પાણી છૂટું પડી જાય છે, અને તે પાણી સાથે આવેલી ગરમી કામ કર્યા વિના બર્થ જાય છે. ધણાક આગવાળાઓને ઑઇલરમાં પાણીની ઉંચાઇ જેમ અને તેમ વધારે રાખવાની ટેવ પડી ગયલી હોય છે, જે જોકે સલામતીની નજરે જોતા ઠીક છે, પણ તેથી ઍનજીનમાં બીની સ્ટીમ જવાથી બળતણ ધણુ બળે છે, માટે ઑઇલરની ક્રન્ત પ્લેટ ઉપર પાણીની ચાલુ લેવલ બતાવનારો જે પીત્તળનો કાટો હોય છે તેથી વધારે પાણી ઑઇલરમાં રાખવામાં નુકસાન છે તેમજ પાણીની લેવલ વારંવાર ઑછી વધતી પણ થવા દેવી જોઈએ નહીં. ઑઇલરમાં પાણીની લેવલ હમેશા પોતાની મેજે એકજ સરખી ઉંચાઇએ રહે તે માટેના ફીડ વૉટર રેગ્યુલેટર (Feed Water Regulator) બનાવવામાં આવે છે, જેઓમાં કોઝીનો રેગ્યુલેટર સાફ પરિણામ નિપજાવે છે.

સ્ટીમ સ્પેસ (Steam Space) એટલે ઑઇલરમાં પાણીની સપાટી ઉપરની સ્ટીમને રહેવા માટેની ખાલી જગા જેમ પ્રેસર વધારે હોય છે તેમ જો જગા કમી હોય છે, એટલે હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ વાપરનારા ઍનજીનો માટે નાના ઑઇલર વાપરી શકાય છે, કારણ કે ૭૦ પાઉન્ડ ઍબ્સોલ્યુટ (અથવા ગ્રોસ) પ્રેસરવાળી સ્ટીમ દર એક રતલ વજનને ૬ ક્યુબીક ફીટ જગા રોકે છે, જ્યારે ૧૫૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરવાળી સ્ટીમ દર રતલે માત્ર ૩ ક્યુબીક ફીટ જગા રોકે છે.

નીચે આપેલા કોઠામાં જુદા જુદા ઍનજીનો માટે ઑઇલરમાં જોઈતી સ્ટીમ સ્પેસના પ્રમાણ આપ્યા છે, જે ઉપરથી એક ઍનજીન માટે કેટલું મોટું ઑઇલર જોઈએ તે પણ જાણી શકાશે.

કોઠા—૧૯. જુદાં જુદાં એનજીનો માટે ઑઇલરમાં જોઈતી સ્ટીમ સ્પેસ.

ઑઇલર પ્રેસર.	એનજીનની જાત	દર એક ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમ સ્પેસ દીઠ મળી શકતા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર.
૧૮૦ થી ૨૦૦	કવાર્ટ્સ એક્ષપાનસન.	૨.૦ થી ૩.૦
૧૫૦ થી ૧૭૦	ત્રીપલ એક્ષપાનસન.	૧.૭ થી ૨.૫
૧૦૦ થી ૧૨૫	કમ્પાઉન્ડ એક્ષપાનસન	૧.૫ થી ૨.૦
૭૫ થી ૧૦૦	સીમ્પલ એક્ષપાનસન.	૧.૨ થી ૧.૫

એક એનજીન માટે જોઈતાં ઑઇલરમાં કેટલી સ્ટીમ સ્પેસ જોઈએ તે જાણવું અગત્યનું છે, કારણ એક નવાં એનજીન માટે ઑઇલરો ખરીદતી વખતે એ બાબતનું કામ પડે છે એક અથવા વધુ ઑઇલરોની સામટી સ્ટીમ સ્પેસ તેઓ સાથે જોડેલા એનજીનનું હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડર દર મીનીટમાં જેટલા ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમ વાપરે તેના લગભગ ત્રીજા ભાગ જેટલી હોવી જોઈએ.

દાખલો—એક એનજીનમા હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડરનો ડાયમેટર ૩૦ ઇંચ છે, સ્ટ્રોકની લંબાઈ ૬૦ ઇંચ છે, એક મીનીટમા ૭૦ રેવોલ્યુશન્સ કરે છે, અને એનજીનના પુલ લોડ (full load) સાથે કામ કરવા માટે સ્ટીમનો કટ ઓફ સ્ટ્રોકનો .૭ મો ભાગ પૂરો થવા પછી કરવો પડે છે, તો તે એનજીન માટેના ઑઇલરોમા કેટલી સ્ટીમ સ્પેસ જોઈશે ?

$30 \times 30 \times 70 \times \frac{\pi}{4} \times \frac{1}{12} \times 70 \times (2 \times 70) - 1728 = 2804$ ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમ દર મીનીટે ખપે છે, માટે $2804 - 3 = 2801$ ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમ સ્પેસ ઑઇલરોમાં જોઈએ, એટલે કોઠા-૨૧ પ્રમાણે ૭ ફીટ $\times$ ૩૦ ફીટનાં અથવા ૮ ફીટ $\times$ ૨૧ ફીટનાં બે ઑઇલરો એ એનજીન માટે ચાલી શકશે.

એનજીન માટે રાખવું જોઈતું ઑઇલરનું કદ—
એક એનજીન માટે જોઈતા ઑઇલરનું કદ જાણવા માટે ઉપર આપેલી સ્ટીમ સ્પેસને લગતી ગણતરી ઉપરાંત બીજી પણ ગણતરીઓ છે ઑઇલરની કામ કરવાની ચાને પાણીની સ્ટીમ બનાવવાની શક્તિનો આધાર નીચલી

બાબતો ઉપર છે.—સરકયુલેશન, હીટીંગ સરફેસની ગોઠવણ, ફાયરગ્રેટ સરફેસ અને હીટીંગ સરફેસ વચ્ચેનું પ્રમાણ, ડ્રાફ્ટનું જોર, અને ભટ્ટીમાં બળતા કોલસાનો જથ્થો. ઑઇલરની શક્તિ અથવા “પાવર” જે જુદી જુદી રીતોથી બણી શકાય છે, એક તો ઑઇલરના “ધ્રુવ-પોરેટીવ પાવર” એટલે દર એક રતલ કોલસા દીઠ દર કલાકે બળી શકતા પાણીના જથ્થા ઉપરથી, અને બીજું તો તેના હોર્સ પાવર ઉપરથી. હવે સારા ડ્રાફ્ટની મદદથી દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર દર કલાકે ૨૦ રતલ કોલસો સહેલાઇથી બાળી શકાય છે, અને દર એક રતલ કોલસા દીઠ સાધારણ મીલ ઑઇલરોમા ૯ રતલ પાણીની સ્ટીમ સગવડ સાથે ઉત્પન્ન કરી શકાય છે, માટે ૩૮ ચોરસ ફીટ ફાયરગ્રેટ એરીઆવાળું ઑઇલર $૩૮ \times ૨૦ \times ૯ = ૬૮૪૦$ રતલ પાણી દર કલાકે બાળી શકશે, અથવા દર કલાકે ૬૮૪૦ રતલ સ્ટીમ બનાવી શકશે. હવે સારાં કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં એક ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરે દર કલાકે સરાસરી ૧૮ રતલ સ્ટીમ ખર્ચે છે, માટે ઉપલુ ૬૮૪૦ રતલ પાણી બાળનાર ઑઇલર $૬૮૪૦ \div ૧૮ = ૩૮૦$ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના એનજીન માટે સ્ટીમ પુરી પાડી શકશે—જો કે એજ ઑઇલર (જે આશરે ૩૦ ફીટ $\times$ ૮ ફીટનું હોય જોઇએ, તે) આસરે ૪૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના એનજીનને સ્ટીમ પૂરી પાડવાને લાયકનું કહેવાય છે—તેમજ જો તેજ ઑઇલર સાથે ગ્રીન્સ ઇકોનોમાઇઝર જોડેલું હોય તો દર એક રતલ કોલસા દીઠ બળતા પાણીનું વજન ૧૧ રતલ ગણતરીમા લેવું, જેથી તે લગભગ ૫૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના એનજીનને સ્ટીમ પૂરી પાડી શકે છે ત્રીપલ અને ક્વાર્ટ્રપલ એક્ષપાનસન એનજીનો કે જેઓ ઘણા હાઇ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરે છે, તેઓ માટે નાના કદના ઑઇલરો ચાલી શકે છે, જેમકે જ્યારે આશરે ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરનારા એક ૪૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે ૩૦ ફીટ $\times$ ૮ ફીટનું ઑઇલર (ઇકોનોમાઇઝર વગર) ચાલી શકે છે, ત્યારે ૧૭૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરનારા ૪૦૦ હોર્સ પાવરનાજ એક ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન માટે ૬ ફીટ—૬ ઇંચ ડાયમેટરનું અને ૨૭ ફીટ લાંબુ ઑઇલર ચાલી શકે છે, કારણકે એ ઑઇલરમા ૩૦ ચોરસ ફીટ ફાયરગ્રેટ હોય છે, જે ઉપર દર કલાકે $૩૦ \times ૨૦ = ૬૦૦$ રતલ કોલસો બળી શકે છે, અને $૬૦૦ \times ૯ = ૫૪૦૦$

રતલ પાણી બળી શકે છે. ત્રીપલ ઍક્સપાનસન ઍનજીન દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ આશરે સરાસરી ૧૪ રતલ સ્ટીમ અપાવે છે, માટે $૫૪૦૦-૧૪=૩૮૫$ હોર્સ પાવર—જે લગભગ ૪૦૦ હોર્સ પાવરની બરાબર થવા જાય છે. યાદ રાખવું જોઈએ કે ઑઇલરમાં જટલા રતલ પાણી બળે છે તેટલાજ રતલ વજનમાં સ્ટીમ પણ ઉત્પન્ન થાય છે—એટલે એક રતલ પાણીમાંથી એક રતલના વજનનીજ સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે, પરંતુ એક રતલ પાણી જટલી જગ્યા રોકે છે તે કરતાં ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ ૨૩૭ ગણી વધારે જગ્યા રોકે છે (જુઓ પ્રકરણ—સ્ટીમ).

ઑઇલરનાં કદમાં રાખવી જોઈતી છુટ—ઉપર લખ્યું છે કે ૩૦ શીટX૮ શીટનું એક ઑઇલર (ઇઝોનોમાઇઝર વગર) ૪૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના કમ્પાઉન્ડ કન્ડેન્સીંગ ઍનજીન માટે ચાલી શકે છે, માટે એવા એક ઍનજીન માટે કાંઇ એટલાજ કદનું એક ઑઇલર નાખવું જોઈતું નથી. પરંતુ એ કરતા પણ લગભગ સવા કે દોઢ ગણું કદ ઑઇલરનું રાખવામાં આવે છે, કે જેથી સ્ટીમની ગળતર, ડ્રૉપી પમ્પ, મીલ હીટીંગ, સાઇકીંગ વગેરેમાં વપરાતી સ્ટીમ તેમાંથી ખેંચી શકાય અને સંગ્રહ અને સહેલાઇથી આગ મારતાં સ્ટીમનો પ્રેસર ટકાવી શકાય. ઉપલુ ઑઇલર માત્ર ૪૦૦ હોર્સ પાવરના એકલા ઍનજીનને વિલાયતી કાલસો બાળતાં, અને લગાર સખ્ત આગ મારતા સ્ટીમ પુરી પાડી શકે છે. વળી ઉપર લખ્યા પ્રમાણેની છુટ (margin) ઑઇલરના કદમાં રાખવાની બીજી નેમ એ છે કે ઑઇલર જીવું થવાથી તેનો વરફીંગ પ્રેસર કમી કરવામાં આવે ત્યારે પણ તે જોઇતા જગ્યામાં ઍનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડી શકે.

જીડી જીડી જાતનાં ઍનજીનો માટે જોઈતાં ઑઇલરના કદની ઉપર પ્રમાણે ઘટતી છુટ સાથે ગણતરી કરવા માટે દર કલાકે દર એક ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ નીચે આપ્યા મુજબ સ્ટીમ (અથવા પાણી)નો સરાસરી ખર્ચ ગણવો:—

૪૦ રતલ પાણી સીમ્પલ નોન કન્ડેન્સીંગ ઍનજીન માટે

૩૦ રતલ પાણી સીમ્પલ કન્ડેન્સીંગ ઍનજીન માટે.

૨૦ રતલ પાણી કમ્પાઉન્ડ કન્ડેન્સીંગ ઍનજીન માટે.

૧૬ રતલ પાણી ત્રીપલ ઍક્ષપાનસન એનજીન માટે.

૧૪ રતલ પાણી ક્વાડ્રુપલ ઍક્ષપાનસન એનજીન માટે.

દરએક ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમના ઉપર આપેલાં વજનમાં ઘટતી છુટ રાખેલી છે, માટે એક એનજીન માટે જોષતા ઓછલરનુ કદ શોધી કહાડવા માટે એથી ઓછો ખપ ગણુવો નહી, જોકે ઘણાક સારા મેકરોનાં અને ઘણી સારી બનાવટનાં કોરલીસ એનજીનો દર એક ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ નીચે આપ્યા મુજબ સ્ટીમ અથવા પાણી ખપાવે છે.—

૨૫ રતલ પાણી સીમ્પલ નોનકન્ડેનસીંગ એનજીન.

૧૮ રતલ પાણી સીમ્પલ કન્ડેનસીંગ એનજીન.

૧૫ રતલ પાણી કમ્પાઉન્ડ કન્ડેનસીંગ એનજીન.

૧૩ રતલ પાણી ત્રીપલ ઍક્ષપાનસન એનજીન.

૧૦ રતલ પાણી ક્વાડ્રુપલ ઍક્ષપાનસન એનજીન.

સાધારણ કન્ડેનસીંગ એનજીનોમાં દર ઇન્ડી-કેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમનો અડસદો નીચે આપેલી ગણુતરીને આધારે કહાડી શકાશે —

૨૦૦ — $\sqrt{\text{ઑછલર પ્રેસર}}$ = દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમનુ વજન. ઘણાં સારા કમ્પાઉન્ડ કન્ડેનસીંગ કોરલીસ એનજીન માટે ઉપલી ગણુતરીમા ૨૦૦ ને બદલે ૧૮૦ નો આકડો ગણુવો, અને ત્રીપલ તથા ક્વાડ્રુપલ ઍક્ષપાનસન એનજીન માટે ૧૬૦ નો આકડો ગણુવો.

ઑછલરના નોમીનલ હોર્સ પાવર—મુ'બધ પ્રલાકાના ઑછલર ઇન્સ્પેક્ટરો દર પોણો ચોરસ ફુટ ફાયર ગ્રેટ એરીઆ દીઠ એક નોમીનલ હોર્સ પાવર ગણુ છે, અને તે પ્રમાણે ઑછલર ઇન્સ્પેકશનની શી લાગુ પાડે છે. એવો એક નોમીનલ હોર્સ પાવર એનજીનના લગભગ ૮ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરની બરાબર છે.

ગલોવે ટયુબ (Galloway Tube)—લેન્કેશાયર અને કોરનીશ ઑછલરોની ફરનેસ ટયુબમા ચિત્ર નાં ૨૭ માં બતાવ્યા પ્રમાણે ગલોવે ટયુબો મુકવાથી હીટીંગ સરફેસ વધે છે, સરકયુલેશન

સાફ ચાલતું ધારવામાં આવે છે, અને તેથી બાઇલરની ટેમ્પરેચર બધી જગાએ લગભગ એક સરખી રહે છે ગેલેવે ટ્યુબોમાં જેમ જેમ નીચેનું પાણી ગરમ થતું જાય છે, તેમ તેમ હલકું થવાથી નીચેથી ઉપર ચઢે છે, અને તેમ થતી વખતે વળી ટ્યુબની બાહ્યરની બાજુએ ગરમ ગેસ લાગતી હોવાથી તે વધુ ગરમ થતું જાય છે.

સાધારણ ગેલેવે ટ્યુબના ઉપલા ભાગનો અંદરનો ડાયામેટર ૧૦.૫ ઇંચ અને નીચલા ભાગનો ૫.૫ ઇંચ હોય છે. ટ્યુબ આ પ્રમાણે ટેપર ચાને પડા રોકી રાખવાનું કારણ એ છે કે તેમાં ઉપર ચઢતાં પાણીના પ્રવાહને વધારે મોકળાશ મળે છે. વળી એ ટ્યુબો ફરનેસ ટ્યુબમાં ઉભી જડવામાં આવતી નથી, પણ ચિત્ર નાં ૨૭ માં બતાવ્યા મુજબ જમણી અને ડાબી બાજુએ અવારનવાર સહેજ ઢળતી રાખવામાં આવે છે, કારણ કે હીટીંગ સરકેસની ઉભી સપાટી કરતાં આડી અથવા આડકત્રી સપાટી વધારે અસરકારક હોય છે. તદ્દન ઉભી ટ્યુબમાં પાણીની સ્ટીમ બની ને ઉપર ચઢતી વેળાએ તે ટ્યુબની અંદરની સપાટીને અથડીને ઉપર ચઢે છે. તેથી ટ્યુબ માંડેલાં પાણી અને ટ્યુબની સપાટી વચ્ચે ચાલુ સ્ટીમનું પડ થઈ રહે છે, જે પડ ગરમીને પોતામાંથી પસાર થવા દેતું નથી. જ્યારે ટ્યુબ ઢળતી રાખવાથી સ્ટીમ ઉભી હીટી (ઓલબા)માં ઉપર ચઢતી વખતે ટ્યુબની પ્લેટને છોડી દે છે, જેથી ટ્યુબની પ્લેટ ઉપર પાણી લાગેલું જ રહે છે. તોપણ બીજીની પછવાડેની સર્વથી પહેલી ટ્યુબ ઉભી મુકવામાં આવે છે, અને બાકીની બીજી બધી ટ્યુબો ૩૦ ડીગ્રીને ખૂણે જમણા અને ડાબા હાથ ઉપર અવારનવાર ઢળતી રાખવામાં આવે છે.

ગેલેવે ટ્યુબો બટ્ટીની પછવાડે ધણે દૂરથી મુકવી જોઈએ, નહીં તો બટ્ટીમાં આવતા ડ્રાફ્ટને તેઓ હરકત કરે છે. વળી બટ્ટીની છેક નજદીક ટ્યુબ મુકવાથી તે બટ્ટીની ટેમ્પરેચર ઉતારી નાખે છે. ફરનેસ ટ્યુબમાં ધણી ગેલેવે ટ્યુબોના ખીચડો થવો જોઈતો નથી. ૩૦ શીટ લાંબા બાઇલરમાં વધારેમાં વધારે ૧૦ ટ્યુબો હોય છે.

ધુમાડો ધણો કરે તેવી જાતનો કોલસો વાપરનારાં બાઇલરમાં સર્વથી પહેલી ગેલેવે ટ્યુબ બટ્ટીના બીજથી ૧૦ શીટ કરતાં વધારે નજદીક મુકવામાં આવતી નથી. તેમજ સારી જાતના કોલસા માટે

પેહેલી ટયુબ ખીજથી આશરે ૬ ફીટ દૂર મુકેલી હોય છે. ગંભીરે ટયુબો ઉપર ધુમાડો લાગીને તે ઉપર મેંસનુ બહુ પડ ચઢવાથી તેઓની અસર મરી જાય છે.

ગંભીરે ટયુબ બીશે મતફેર—એ ટયુબોની કામ કરવાની અસર બાબત ધણા એનજીનીઅરો મતફેર ધરાવે છે. ફરનેસ ટયુબમાં ગંભીરે ટયુબો મુકવાથી ફરનેસ ટયુબને કાંઈક મજબુતી તો મળતી હોવી જોઈએ, પણ એ મજબુતી કેટલી મળે છે તેની તપાસ થઈ શકતી નથી, માટે તે ધ્યાનમાં લેવામાં આવતી નથી એ ટયુબોમાં જ્યારે ખારનું પડ બાઝી જાય છે ત્યારે તે સહેલાઈથી ઉખેડી કઢાડી શકાતું નથી, અને ખાર બાઝ્યા પછી એ ટયુબોની હીટીંગ સરફેસની અસર રહેતી નથી. ધણા લેન્કેશાયર બ્રાઇલરો હાલમાં ગંભીરે ટયુબો વગર બનાવવામાં આવે છે કેટલાક એનજીનીયરો કહે છે કે ગંભીરે ટયુબોને લીધે જેમ કહેવામાં આવે છે તેમ સરક્યુલેશન કાંઈ ચાલતું જ નથી મેન્ચેસ્ટરની સ્ટીમ યુઝર્સ એસોસીએશને અખતરાઓ કરી પુરવાર કીધું છે કે ગંભીરે ટયુબોવાળા અને ગંભીરે ટયુબો વગરનાં લેન્કેશાયર બ્રાઇલરમાં ઠંડુ પાણી ભરી સ્ટીમ લેતી વખતે બ્રાઇલરના નીચલા અને ઉપલા ભાગની ટેમ્પરેચરોમાં કાંઈ ફરક પડતો નથી—એટલે ગંભીરે ટયુબોવાળા બ્રાઇલરમાં આગ મારી સ્ટીમ લેતી વખતે નીચલા ભાગમાં જેટલી ટેમ્પરેચર રહે છે, તેટલીજ ગંભીરે ટયુબો વગરના બ્રાઇલરના નીચલા ભાગમાં પણ રહે છે, માટે ગંભીરે ટયુબોને લીધે સરક્યુલેશન સારું ચાલતું હોય એમ સીધું થતું નથી.

પ્રકરણ—૧૦.

પાણી, ખાર અને કાટ.

INCORUSTATION AND CORROSION.

પાણી અનેક ખારો અને ખનીજ પદાર્થો સાથે હમેશા થોડું અથવા ઘણું ભેળાયેલું હોય છે. વરસાદનું પાણી વસ્તીથી દૂર કોઈ જગા ઉપર એક સાફ વાસણમાં ઝીલવામાં આવે તો તે ઘણું સ્વચ્છ માલમ પડે છે. પણ એ પ્રમાણે વરસાદનું સ્વચ્છ પાણી બ્રાઇલર માટે મેળવવું મુશ્કેલ છે જમીનના ઝરા અને નદી નાળાંઓનાં પાણીમાં હમેશાં થોડો યા ઘણો ખાર ભેળાયેલો હોય છે.

પાણી સાથે થોડા જથામાં હવા પણ ભેળાયેલી હોય છે. નદીનાં ખાણીમાં અરાઓનું અને વરસાદનું પાણી તેમજ માટી અને વનસ્પતિક પદાર્થો પણ ભેળાયેલા હોય છે. અરાના અથવા કુવાના પાણીમાં જે જમીનમાં તેઓ આવ્યા હોય તે જમીનમાં જે જે ખારો ભેળાયેલા હોય તે બધા હોય છે, જેમાં મુખ્ય ચુનો, સોડા, ફટકડી અને લોખંડના ખાર હોય છે ખારના વધતાં ઓછાં પ્રમાણ ઉપરથી પાણીને બારે અથવા હલકું કહેવામાં આવે છે. પાણીમાં સમાયેલી અસ્વચ્છતા પાણીને શીલટર કરવા અથવા ગાળવાથી, અને તેમાં સમાયેલા ખારો તેને ઉકાળવાથી કઢાડી નાખી શકાય છે ખાર કઢાડી નાખવા માટે પાણી સાથે ચોક્કસ દવાઓ અને મસાલાઓ પણ ભેળવામાં આવે છે ઑછલર માટે બની શકે તેટલું સ્વચ્છ પાણી ભેળવવાની કોશિશ કરવી જોઈએ

દરિઆનાં પાણીમાં નિમકનો ઘણો ભાગ સમાયેલો હોય છે દરિઆના પાણીમાં (વજનમાં) હુંડે એ ભાગ નિમક હોય છે, એટલે ૩૩ રતલ પાણીમાં એક રતલ નિમક સમાયેલું હોય છે, અથવા દર ગ્યાલને લગભગ પાંચ આઉસ નિમક હોય છે. હુંડે એ ખાગની એક ડીઝી કહેવાય છે

સેલીનોમીટર (Salinometer) પાણીમાં સમાયેલા ખાર અથવા નિમકનું પ્રમાણ માપવાનું યંત્ર છે એ એક પોકળ કાચ અથવા પિત્તલના દડાનું બનાવેલું હોય છે, જે દડા ઉપર એક ઉભી દાડી જડી લીધેલી હોય છે, જે દાડી ઉપર મારકાઓ હોય છે, અને એ દડાને પાણીમાં દાડી સાથે ઉભો તરતો રાખવા માટે દડાની નીચે એક વજન હોય છે ખાર તપાસવા માટે સેલીનોમીટરને પાણીમાં ઉભો તરતો મુકવામાં આવે છે જેમ પાણીમાં ખાર વધુ તેમ સેલીનોમીટર પાણીની ઉપર ઝડે છે, અને જેમ ખાર થોડો તેમ વધુ ડુબે છે. જે પાણીનો ખાર તપાસવો હોય તેને એક ડિઝાં વાસણમાં (૨૧૨°) ઉકાળીને તે ઉકળતાં પાણીમાં સેલીનોમીટર છુટો તરતો મુકવો જોઈએ. ઑછલરમાં જે દરિઆનું પાણી લીધું હોય, તો તે ઉકળી ઉકળીને તેમાંના ખારનું પ્રમાણ હુંડે ઉપરથી વધીને હુંડે, હુંડે અથવા તેથીથી વધુ થાય છે એ પ્રમાણે થાય ત્યારે વારંવાર ઑછલરનું જીનું ઉકળેલું પાણી બ્લો ઑફ કરી નવું પાણી લેવું જોઈએ, કે જેથી તેનાં ખારનું પ્રમાણ હુંડે જળવાઈ રહે.

ઑઇલરમાં બંધાતું ખારનું પડ ધણું નુકસાનકારક છે. નદી, નાળાં અને કુવા કે તળાવનાં પાણીમાં હમેશાં ખાર તો હોય છેજ, માટે એવું પાણી ઑઇલરમાં વાપરવાથી તે ઉકળીને તે માહેલો ખાર છુટો પડી નીચે ઠરે છે, જેનું ફરનેસ ટયુબ અને શેલપેટ ઉપર પડ બંધાય છે. એ ખારને સ્કેલ (scale) અથવા ઇનક્રસ્ટેશન (incrustation) કહે છે. પાણીમાં મુખ્ય કરીને સુના અને મેગનેશીઆના ખારો હોય છે, જેમાં સુનાના ખાર ધણા સાધારણ છે સુનાના ખાર બે જાતના હોય છે, જેમાંનો એક કાર્બોનેટ (carbonate) કહેવાય છે અને બીજો સલ્ફેટ (sulphate). એ ખારો ઑઇલરમાં જ્યારે જમી જાય છે ત્યારે તેનું ધણુ સખ્ત પડ પેટ ઉપર બાજે છે, અને જો એ પડને ઉખેડી નાખવામાં ધણી બેઠરકારી કરવામાં આવે છે તો એ પડ છેક અરધો ઇંચ જેટલું જડું થઇ જાય છે અને દહાડે દહાડે વધ્યા કરે છે. એ ખારના પડમાંથી ગરમી પસાર થઇ શકતી નહિ હોવાથી બટ્ટીની ગરમી માત્ર ફરનેસ ટયુબની પ્લેટનેજ લાગે છે, જે પ્લેટ સાથે બીજી બાજુએ ખારના પડને લીધે પાણી લાગેલું નહિ હોવાથી પ્લેટ બળી જાય છે અને ધણુ નુકસાન થાય છે.

પાણીમાં સમાએલા ખારો કઇ જાતના છે તે શોધી કાઢવા માટે કોઈ રસાયણી પાસે પાણીની તપાસ કરાવવી જરૂરની છે કારણ કે ચોક્કસ પાણીમાં સમાએલા ખારની જાત અને ખાશઅત જાણ્યા વગર આખા મીચીને ગમે તે જાતનું ઑઇલર કોમ્પોઝીશન ઑઇલરમાં નાખ્યા જવું તે ઑઇલરના બાબમાં ધણુ નુકસાનકારક છે, પરંતુ એ બાબત ઉપર ધણુ થોડું ધ્યાન આપવામાં આવે છે પાણીની રસાયણી તપાસ કરવાનું એનજીનીઅરનું કામ નથી, તોપણ ધણે ઠેકાણે પુરેપુરી રસાયણી તપાસ થઇ શકે તેમ ન હોવાથી એ તપાસ ટુકર્માં અને સહેલાઇથી કરવાની કેટલીક રીતો નીચે આપી છે તપાસ કીધા પછી પાણીમાં ચોક્કસ જાતનો ખાર માલમ પડે તો તે ઑઇલરમાં સખ્ત રીતે બાઝી જતો અટકાવવાના થું ઉપાય લેવા તે પણ આપ્યા છે. યાદ રાખવું કે એ ઉપાયો કરવાથી ઑઇલરમાં ખાર જમા થતો કાંઇ અટકતો નથી પણ તે નરમ હોવા જેવા આકારમાં ઑઇલરમાં પડી રહે છે, જે ઑઇલર બ્લો ઓફ કરી કાઢી નાખી શકાય છે.

ઑઘલરમાં ખાર જમા થતો અટકાવવાનો ફકત
એકજ ઇલાજ છે અને તે એ છે કે પાણીને ઑઘલરમાં દાખલ કરવા અગાઉ બાહરોબાહરથીજ જુદા બાધિલા તલાવ કે ટાંકીઓમાં એકસ દવાઓ અને મસાલાઓ સાથે ભેલીને ખારને છુટો પાડી નાખી નીચે ઠરવા દીધા પછી ઉપરનું હલકું અને નિર્મળ પાણી ઑઘલરમાં આપવું. પણ આ રીત લગાર ખર્ચાળુ છે, જો કે એ રીતે કામ લેવાથી ઑઘલરની જીદગી લખાય છે, કારણ કે પાણી માહેલો ખાર છુટો પાડવાનું કામ ઑઘલર પાસે કરાવવું નહિ જોઈએ. એ માટે કોઈ જીનું રદ થયલું ઑઘલર વાપરવું ચા જુદી ટાંકી બાંધવી.

ઑઘલરમાં પાણીનો ખર્ચ—જુદી જુદી સામગ્રીનાં ઑઘલરોમાં ખાર બાઝતો અટકાવવા માટે કેટલાં પ્રમાણમાં દવાઓ અને મસાલા જોઈએ તે નક્કી કરવા માટે ઑઘલરમા ફીડ વૉટર દર કલાકે કેટલું ખર્ચે છે તેનો એક સાધારણ અડસટ્ટો નક્કી કરવો જોઈએ. ૩૦'x૭' ફીટનાં એક ઑઘલરમાં આસરે ૩૦૦૦ ગ્યાલન પાણી રહી શકે છે, અને તેજે ૪૦૦ ઇન્ડીકેટડ હૉર્સ પાવરના ઍનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડતું હોય તો તેમા દર કલાકે ૧૦૦૦ ગ્યાલન ફીડ વૉટર ખર્ચવું જોઈએ. ફીડ વૉટરનાં ખર્ચનો આધાર ઑઘલર સાથે જોડાયેલાં ઍનજીન ઉપર હોવાથી આ કામ માટે નીચે પ્રમાણેનો અડસટ્ટો લેવો —

સીંગલ સીલીન્ડરવાળાં ઍનજીન માટે દર ઇન્ડીકેટડ હૉર્સ પાવરે દર કલાકે ૪ ગ્યાલન.

કંમ્પાઉન્ડ ઍનજીન માટે દર ઇન્ડીકેટડ હૉર્સ પાવરે દર કલાકે ૩ ગ્યાલન.

ત્રીપલ ઍક્ષપાનસન ઍનજીન માટે દર ઇન્ડીકેટડ હૉર્સ પાવરે દર કલાકે ૨ ગ્યાલન.

જુદાં જુદાં ઍનજીનોમાં થતો સ્ટીમનો ખર્ચ
બરાબર રીતે કેટલો થાય છે તે “બળતણમાં કંરકસર” વાળાં પ્રકરણમાં વિગતવાર આપ્યું છે. (તેમજ જુલો પાનું-૧૯૮).

ફીડવૉટરની રસાયણી તપાસ—(Analysis of Feed Water)—ઉપર લખ્યું છે તેમ પાણીમાં મુખ્ય કરી બે જાતના ખારો કારબોનેટ ઑફ લાઇમ અને સલ્ફેટ ઑફ લાઇમ હોય

છે, જેનો ઑપલરમાં રફેલ બાજે છે, એ ઉપરાત ધણાક પાણીમાં કોષ જાતની ઑસીડ અથવા તેજા હોય છે, જેથી ખાર બાઝતો નથી, પણ તે ઑસીડ ઑપલરની પ્લેટને ખાઈ જાય છે, અને તેથી પ્લેટમાં ખાડા ખાડા પડી જાય છે, જેને પીટીંગ (pitting) અથવા ગ્રુવીંગ (grooving) કહે છે પાણીમાં ઑસીડ છે કે નહીં તે જાણવા માટે લીટમસ પેપર (litmus paper) નામના બહુ રંગના કાગળો આવે છે એ કાગળમાં એવી ખાશિયત હોય છે કે તેને ઑસીડ અથવા ઑસીડવાળા પાણીમાં યોગતા તેનો બહુ રંગ બદલાઈને લાલ થઈ જાય છે જો પાણીમાં આલકેલી (alkali) જાતના ખાર હોય તો એવી રીતે લાલ થઈ ગયેલું કાગળ તેમાં પાછું યોગતા તે બહુ રંગનું થઈ જાય છે પાણી ઉકાળ્યા પેહલાં તેમાં બહુ લીટમસ પેપર યોગ્યાથી જો તે લાલ થઈ જાય પણ પછી તેજ પાણીને ઉકાળીને તેમાં તે યોગી જોવાથી જો તે લાલ નહીં થઈ જાય, અને સહેજ ગરમ કરવાથી લાલ થઈ ગયેલું કાગળ પાછું અગાઉ જેવું બહુ થઈ જાય તો તે પાણીમાં કાર્બોનેટ ઑફ લાઇમનો ખાર સમજવો કાર્બોનેટ ઑફ લાઇમની બીજી તપાસ એ છે કે એ ખારવાળા પાણીમાં જો કળી ચૂનાનું નીતર પાણી અથવા (lime water) લાઇમ વોટર ભેળીએ તો તે દુધના રંગનું થઈ જશે પાણીમાં સલફેટ ઑફ લાઇમ છે કે નહીં તે જાણવા માટે તે પાણીમાં થોડુંક ક્લોરાઇડ ઑફ બેરીઅમ (chloride of barium) ભેળી જેવું જેથી એક સફેદ પદાર્થ પાણીની નીચે ઠરશે, જેમ થયા પછી તેમાં થોડીક નાઇટ્રીક ઑસીડ (nitric acid) નામતા જો તે સફેદ પદાર્થ પાછો પીગળી નહીં જાય તો જાણવું કે પાણીમાં સલફેટ ઑફ લાઇમનો ખાર હોવો જોઈએ જો લાલ થયેલું લીટમસ પેપર પાણી ઉકાળ્યા પછી તેમાં યોગતા પાછું બહુ રંગનું થઈ જાય તો જાણવું કે તેમાં આલકેલી જાતના ખાર છે

એક નાની કાચની ટેસ્ટ ટ્યુબ (test tube) મા ફીડ વોટર ઉકાળવું જો ઉકાળ્યા પછી તુરત તેમાં સફેદ પાઉડર નીચે ઠરે તો જાણવું કે ચૂના અથવા મેગનેશીઆના કાર્બોનેટ હોવા જોઈએ, જો એ પ્રમાણે ઉકાળતી વખતે પાણી તદ્દન નીતર ચડી રહે તો તેમાં વટાણા જેવડો સોડા અંશ અથવા કાર્બોનેટ ઑફ સોડાનો ગાંગડો નાખવો, અને ઉકાળવાનું ચાલુ રાખવું. જો સફેદ પાઉડર નીચે ઠરે તો જાણવું કે તે સલફેટ હોવો જોઈએ.

ઑસીડવાળાં પાણીનો ઇલાજ—શીડ વૉટરમાં કાંઈ જાતની ઑસીડ હોય તો ઉપર લખ્યા મુજબ તે ઑછલરને અદરથી કિટાવી નાખીને પ્લેટને ખાંધ જાય છે. એને ઇન્ટરનલ કોરોઝન (internal corrosion) કહે છે. એના ઇલાજ તરીકે ઑછલરમાં કાર્બોનેટ ઑફ સોડા (carbonate of soda) વાપરવો. એ કાર્બોનેટ ઑફ સોડા ને સોડા અશ (soda ash) પણ કહે છે. સોડા કેટલો વાપરવો તે ઑછલરનાં કદ અને પાણીમાં સમાયેલી ઑસીડના જથ્થા ઉપર આધાર રાખે છે. સાધારણ કદનાં ઑછલર માટે દરરોજ ૩-૪ રતલ સોડા બસ થશે, જે જથ્થો અનુભવથી ઓછો યા વધતો કરી શકાશે. ઑસીડવાળાં પાણીથી ઑછલરના તળિઆંમાં અને ખાસ કરીને શેલપ્લેટના લાખના સાધાઓ અથવા લોન્જીટ્યુડીનલ સીમની લાઇનમાં પ્લેટમાં લાખો ને લાખો ખાડો પડી જાય છે, જે ધણું જોખમભરેલું છે વળી શેલપ્લેટ સાથે જે જગાએ આગલી એન્ડ પ્લેટ જોડાય છે ત્યાં નીચે ખાચામાં પણ એવી જાતના ખાડા પડવાનો ધણો સંભવ હોય છે સોડાનો ધણો મોટો જથ્થો ઑછલરમાં વાપરવાથી તેનાં પીત્તળનાં શીટીગઝ ખવાઈ જાય છે.

કાર્બોનેટ વૉટરનો ઇલાજ—જો પાણીમાં કાર્બોનેટ ઑફ લાઇમનો ખાર ભેળાયલો માલમ પડે તો ઑછલરમાં કૉસ્ટીક સોડા (caustic soda) વાપરવો એ વાપરવા માટે જો બની શકે તો કાંઈ રસાયણી પાસે પાણીમાં કાર્બોનેટનું કેટલું પ્રમાણ છે તેની તપાસ કરાવવી, અને એક ગ્યાલન પાણીમાં જેટલા ગ્રેન કાર્બોનેટ ઑફ લાઇમ હોય તે દરેક ગ્રેન દીઠ ૧૩ આઉસ કૉસ્ટીક સોડા દર એક હજાર ગ્યાલન પાણી દીઠ વાપરવો ધારો કે એક ૩૦×૭ ફીટનું લેન્ડેશાયર ઑછલર ૧૨ કલાકમાં આસરે ૧૦૦૦૦ ગ્યાલન પાણી ખપાવે છે. હવે જો ફીડ વૉટરમાં એક ગ્યાલન દીઠ ૧૦ ગ્રેન કાર્બોનેટ ઑફ લાઇમ હોય તો $૧૦ \times ૧૩ = ૧૩$ આઉસ કૉસ્ટીક સોડા દર એક હજાર ગ્યાલન દીઠ રોજ જોઈએ, માટે ઉપલાં ઑછલરમાં $૧૦ \times ૧૩ = ૧૩૦$ આઉસ યા કહો કે આસરે ૧૦ પાઉન્ડ કૉસ્ટીક સોડા દરરોજ નાખવો જોઈએ.

ઇકેનોમાઇઝરમાં બાઝતો ખાર ધણું ખર્ચ હમેશાં કાર્બોનેટ ઑફ લાઇમ અને કાર્બોનેટ ઑફ મેગનેસીઆ હોય છે

જે ધણું સખ્ત થઇ જાય છે. ઇકોનોમાઇઝરમાં પાણી ધણું ધીમેથી ગરમ થતું હોવાથી આમ થાય છે. ઑઇલરમાં પાણી ઝડપથી ઉકળતું હોવાથી કારબોનેટ છુટો પડી ઑઇલરને તળે બેસે છે. માટે કૉસ્ટીક સોડા હંમેશાં એવી રીતે વાપરવો કે તે ઇકોનોમાઇઝરમાં થઇને ઑઇલરમાં જાય.

સલફેટ વૉટરનો ઇલાજ—જો પાણીમાં સલફેટ ઑફ લાઇમનો ખાર ભેળાયલો હોય તો ઑઇલરમાં કારબોનેટ ઑફ સોડા અથવા સોડા અંશ વાપરવો. દર હજાર ગ્યાલન પાણી માટે ગ્યાલન દીઠ જેટલા ગ્રેન સલફેટ હોય તે દરેક ગ્રેન દીઠ ૧૩ આઉન્સ કારબોનેટ ઑફ સોડા વાપરવો.

જે પાણીમાં કારબોનેટ અને સલફેટ બન્ને ખારો હોય તે પાણી માટે કૉસ્ટીક સોડા અને સોડા અંશ બન્ને ઉપર લખ્યા મુજબ પ્રમાણમાં વાપરવા. ખારા કુવાઓનાં પાણીમાં એ બન્ને જાતના ખારો ધણાખરા હોય છે. નદીઓના પાણીમાં મુખ્ય કરીને કારબોનેટ વધારે હોય છે, જ્યારે દરીયાના પાણીમાં સલફેટનું પ્રમાણ ધણું મોટું હોય છે.

કોઇથી જાતનો સોડા વાપરવાની રીત એ છે કે તેને પાણીમાં પીગળાવવો. જો બને તો ગરમ પાણીમાં પીગળાવવો અને તે એકી વખતે ઑઇલરમાં નહીં નાખતા જોઇતો જથ્થો આખા દીવસમાં થોડો થોડો ઑઇલરમાં ચાલુ જ્યા કરે તેવી કાંઇ ગોઠવણ કરવી. એ માટે શીડ પમ્પના કે ડૉન્કીના સકશન સાથે એક નાનો અરધા ઇંચનો પાઇપ અને કૉક જોડી તે પાઇપ એક નાનાં પીપ યા ટાંકીમાં નાખવો, જેમાં સોડા યા ઑઇલર કૉમ્પોઝીશનનો દરરોજનો જથ્થો પાણી સાથે પીગળાવી નાખવો, અને એ નાના સકશન પાઇપનો કૉક એટલો થોડો ઉઘાડો રાખવો કે જેથી આખા દિવસમાં તે પીપ અથવા ટાંકી માંહેલું પાણી ધીમે ધીમે ચુશાયા કરે. અલબત્ત એ મસાલાવાળું પાણી ઇકોનોમાઇઝરમાં થઇનેજ ઑઇલરમાં જવું જોઇએ કે જેથી ઇકોનોમાઇઝરમાં પણ ખાર બાકે નહીં. કેટલેક ઠેકાણે એનજીનના શીડપમ્પ કે ડૉન્કી સાથે એવી ગોઠવણ નહીં કરતાં એ માટે એક બુટોજ નાનો પમ્પ અલાહેદો રાખવામાં આવે છે.

ઑઇલરમાં સ્કેલ બાઝતો અટકાવવાના બીજા ઘરગતુ ઇલાજ નીચે આપ્યા છે —

થુકેલીપતસ (Eucalyptus) નામનાં ઝાડનાં પાતરોને પાણીમાં ખુબ ઉકાળીને તેનો ઉકાળો ઑઇલરમાં નાખવાથી ધણે ઠેકાણે ખાર બાઝતો નથી.

ઑઇલર માંડેલાં પાણીના વજનના ૫૦ માં ભાગ જેટલા પેટેટા ઑઇલરમાં નાખવાથી પ્લેટ ઉપર ખારનું પડ બાઝતું નથી.

ઑઇલરમાં આવળનાં લાકડાના બે-ચાર ટુકડા જાલ સાથે પાણીમાં રૂબતા ટાંચવામાં આવે છે. એ લાકડાંમાં અને મૂખ્ય કરીને તેની જાલમાં “ટાન્નિક એસીડ” (Tannic acid) નામનો તેજબ સોવાથી પ્લેટ ઉપર ખાર બાઝતો નથી. પણ એ એસીડ પ્લેટને ખરાબ કરતી હોવાથી લાકડાં સલાળથી અને ઘટતા જથ્થામાં વાપરવાં જોઇએ, અને દર મહીને બદલવા જોઇએ.

૩ ભાગ “બ્લેકલેડ” અને ૧૮ ભાગ ચરબી સાથે મેળવી ગરમ ઑઇલરની અદર પાતળું પાતળું લગડાવી લુછાવી નાખવું. દર બે ત્રણ અઠવાડિયે આ પ્રમાણે કરવાથી સ્કેલ પ્લેટ ઉપર વળગતો નથી.

કોલતાર (Coal-tar) ને ઑઇલરની અદરની જગાએ બધે તદન પાતળો લગડાવી તુરત લુછાવી નાખવો.

૨૦ થી ૨૫ સતલ ગોળ દર ૫-૬ મહિને ઑઇલરમાં નાખવાથી સ્કેલ બાઝતો નથી, પણ ગોળમાં “એસેટીક એસીડ” (Acetic acid) હોવાથી પ્લેટ કટાક જાય છે.

દરરોજ એક પાઇન્ટ (પોણી બાટલી) ઉંચી જાતનું કેરોસીન તેલ ઑઇલરમાં ફીડને રસ્તે દાખલ કરવું પણ એથી કાંઈ વખત રીવેટા ગળવા માટે છે.

ખારનું સખ્ત પડ બાઝતું અટકાવવા માટે ઑઇલરમાં જસતનાં પત્રાં ટાંચવામાં આવે છે. એ પત્રાનું વજન દર ૧૦૦ ઇન્ડીકેટ હેક્સ પાવર દીઠ આસરે ૪૫ સતલ રાખવું. એક ૨૮ ફીટ લાંબુ ૭ ફીટનાં ડાયામેટરવાળું ઑઇલર ૩૦૦ ઇન્ડીકેટ હેક્સ પાવરના એનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડી શકે છે, માટે એવાં એક ઑઇલરમાં

૪૫X૩=૧૩૫ રતલ જસતનાં પત્રાં ટાંગવા જોઇએ. જસત ટાંગવાથી ઑઇલરમાં ચોકસ રસાયણી ક્રીયાઓની મદદથી વિજલીક પ્રવાહ ચાલુ થાય છે, જે સ્કેલને પ્લેટ ઉપર વળગતો અટકાવે છે, પણ જસત ઓગળીને જ્યારે ખારની સાથે મળી જાય છે, ત્યારે તેતુ ધણુ સખ્ત પડ પ્લેટ ઉપર બાજે છે, જે ધણી ખરાબી કરતુ હોવાથી જસત વાપરતી વખતે વારંવાર ઑઇલરને અંદરથી તપાસવાની ધણી જરૂર છે, કે ખાર છુટો છે કે જસત સાથે મળીને પ્લેટ ઉપર બધાયલો છે. જસતનાં એ પત્રા ઑઇલરમા લાંબા “લોન્ગિટ્યુડીનલ સ્ટે” (longitudinal stay) સાથે છુટા છુટા ટાંગવા ડીક થઇ પડશે.

મરીન ઑઇલરોને કેટલીક વખતે અંદરથી સાધારણ “પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ” પાતળો પાતળો રગની માફક પીછી વડે ચોપડવામાં આવે છે, જેથી ખારનું પડ પ્લેટને વળગતું નથી.

ઉપલી ચીજો વાપરવાથી ખાર થતો અટકતો નથી, પણ તે ઑઇલરમા નરમ લોચા જેવા આકારમાં પડી રહે છે, જે બહાર કઢાડી નાખવા માટે વારંવાર બ્લો ઑફ કરવુ જ જોઇએ

ઑઇલર કંપોઝીશન (Boiler Composition)
તે નામે વેચાતી કેટલીક મેળવણીઓ વાપરવાથી ઑઇલરને ધણુ નુકસાન થાય છે, જોકે કેટલીક એવી મેળવણીઓ સારી હોય છે એ મેળવણીઓમા કાઇજ નહી પણ મુખ્ય ભાગ કૉસ્ટીક સોડા હોય છે, જેને છુપો રાખવા માટે તરેહવાર રગ આપેલો હોય છે, અને એ કૉમ્પોઝીશન વાપરવાથી કેટલીકવાર જે ફાયદા થાય છે, તે તે માહેલા આ કૉસ્ટીક સોડાને લીધેજ હોય છે, પછી બીજી ગમે તે ચીજ તેમા હોય કેટલીક મેળવણીઓ સખ્ત બાજેલા સ્કેલને પિગળાવી નાખવા માટે બનાવેલી હોય છે, પણ એટલું યાદ રાખવુ કે જે ચીજ સ્કેલ જેવા સખ્ત પદાર્થ પિગળાવી શકે, તે લોખંડ અથવા સ્ટીલ ઉપર કાઇ જેવી તેવી ખરાબ અસર કરે નહી કેટલીક મેળવણીઓમા ભારોભાર ટંનીક અને ઍસેડીક ઍસીડો હોય છે, જેઓ પ્લેટ ઉપર ખાર બાઝી જતો અટકાવે છે ખરો, પણ પ્લેટને કટાવીને ખાઇ નાંખે છે.

ઑઇલર ઇનૅમલ (Boiler Enamel) નામની એક મેળવણી એજ નામની એક કુંપનીએ હાલ ફાખલ કીધી છે, જે ધણેક ઠેકાણે ઠીક પ્રશસા મેળવવા પામી છે એ મેળવણીને ઑઇલરની અદર ધણી પાતળી પાતળી લગાડવામાં આવે છે, જેથી વિલાયતી ઇનૅમલનાં વાસણો આવે છે તેવું પાતળું પણ ઑઇલરની અદર પ્લેટ ઉપર થઈ રહે છે, આથી પ્લેટ કટાઇ અથવા ખવાઇ જતી નથી, તેમજ પ્લેટ ઉપર ખારનું પણ ચોટી બેસતું નથી.

ઑઇલરમાં ખારનું પડ બાઝવા પછી જે તેમાં બીજું કોઈ હલકું અને ખાર વગરનું પાણી લઇ વાપરવામાં આવે તો મજકુર ખારનું બાઝેલું પણ થોડા વખતમાં ખરી પડે છે આનું કારણ એ છે કે ઑઇલરની પ્લેટ ગરમીથી જટલી ફૂલે છે, તેટલો ખાર ફૂલતો નથી, માટે તેમાં તરડ પડીને તે ભાંગી જાય છે, અને ઑઇલરમાં હવે ખાર વગરનું હલકું પાણી હોવાથી તે તરડો પાછી પુરાઇ જતી નથી તેથી તે સ્કેલ ભાંગીને ખરી પડે છે.

એસેટીક એસીડ અને ટેનીક એસીડવાળા પદાર્થો જેવા કે સરકો, ગોળ, બાવળની છાલ, પતંગનું લાકડું યાને લોગ ઉડ વગેરે ઑઇલરમાં વાપરતા સંભાળ રાખવી કે એ એસીડો ઑઇલરની પ્લેટને કિટાવીને ખાઇ જાય નહી. ટેનીક કરતા એસેટીક એસીડ વધારે નુકસાનકારક છે.

પાણીમાં તરતી ગલીચીના ઇલાજ માટે પાણીને કોઈ સારી જાતના શીલ્ટરમાંથી ગાળવું જોઈએ. પાણીમાં બેળાયલો ખાર સાધારણ નજરે દેખાતો નથી, અને ખારવાળું પાણી પણ નિર્મળ અને સ્વચ્છ માલમ પડે છે કારણકે ખાર પાણીમાં પિગજેલો હોય છે, પણ બીજી ગલીચી માટી, રેતી, લીલ, તેલ વગેરે પાણીમાં પિગળી જતી નહી હોવાથી તે તેમાં તરે છે અથવા ઠરે છે જે ફક્ત શીલ્ટરની મદદથીજ કાઢી નાખી શકાય છે.

સલફેટનાં પાણી માટે ખાસ સંભાળ એ લેવી જોઈએ કે એવું પાણી જે ઑઇલરમાં વપરાતું હોય તે ઑઇલરમાંનું પાણી કદીબી જ્યારે ઑઇલર ગરમ હોય ત્યારે કાઢી નાખવું નહી. સલફેટનો ખાર ગરમ પાણીમાં સખ્ત થાય છે, પણ ઠંડાં પાણીમાં

નરમ લોચા જેવા રહે છે. ધણે ઠેકાણે ગરમ ગરમ ઑઇલર બ્લો ઑફ કરી નાખવાનો રિવાજ પાડી દીધેલો હોય છે, જે સલફેટવાળાં પાણી માટે ધણો હુલભરેલો છે. આથી ખાર ધણોજ સખ્ત પથ્થર જેવા પ્લેટ ઉપર બાજે છે માટે ઑઇલરને બ્લો ઑફ કરવા પહેલાં તદ્દન ઠંડું થવા દેવું જોઇએ, અથવા જો ફાલતુ ઑઇલર નહીં હોય અને ભિતાવળતું કામ હોય તો ડૉન્કી પમ્પ ચલાવી ઑઇલરનું ગરમ પાણી બ્લો ઑફ કરતા જવું અને ઠંડું પાણી અદર લેતા જવું; તેમજ ખાર સુકાવા પહેલાં તુરત કહાડવો.

ઇકોનોમાઇઝરમાં ખાર બાજતો અટકાવવા ઇકોનોમાઇઝરને દર અકવાડિએ તદ્દન બ્લો ઑફ કરી નાખી નવું પાણી ભરવું સારું છે, તથા ઉપર લખવા મુજબ સોડા અથવા ઑઇલર કોમ્પોઝીશન ઇકોનોમાઇઝરને રસ્તે થઇનેજ ઑઇલરમા જાય એવી ગોઠવણ કરવી જોઇએ એક મીલના ઇકોનોમાઇઝરના બ્લો ઑફ વાલ્વ સાથે ફક્ત ડુંકે ઇચનો પાછપ જોડેલો આ લખનારના જેવામાં આવ્યો હતો અને કાંઈ વરસો સુધી ઇકોનોમાઇઝર બ્લો ઑફ કરવામાં આવ્યું જ નહીં હતું ! આના પરિણામમાં ઇકોનોમાઇઝરની પાઇપો ખારથી બધી ભરાઇ ગઇ હતી, અને એક ઇચથી પણ વધુ જાડો ખાર એવી સખ્ત રીતે તેમાં બાજ્યો હતો કે આખરે ઇકોનોમાઇઝર બંધ કરી તેના પાઇપો બોર (bore) કરાવવા પડ્યા હતા. ઇકોનોમાઇઝરમાં ખાર બાજવાથી ઇકોનોમાઇઝરની નેમ જે બળતણમાં કરકસર કરવાની છે તે કદી બર આવતી નથી.

કેરોસીન ઑઇલ જે ઑઇલરમાં નાખવામાં આવતું હોય તે ઑઇલરને સફા કરવા માટે ઉઘાડતી વખતે તેમાં તુરતાતુરત કોઇ આદમીને બતી સાથે જવા દેવો નહીં જોઇએ, કારણ કે તેમાં પેત્રોલીઅમ ગેસ જો જમા થઇ હશે તો તે સળગી ઉડીને ફાટશે અને મોટો અકસમાત થશે માટે ઑઇલરના મેન હોલ અને મડ હોલ એક આખો દીવસ ઉઘાડા રાખી ગેસને નિકળી જવાનો પુરતો વખત આપવો જોઇએ.

મેગનેસીઆ નામના ખારવાળું પાણી ઑઇલરમાં વાપરવાથી ઑઇલરમાં રકેલ સખ્ત બાજતો નથી, પણ ઑઇલરને તળિએ તે આટા જેવા પાઉડરના આકારમાં પડી રહે છે. એ ખાર

જ્યારે ચરખી અને તેલ સાથે મળે છે ત્યારે ઑઇલરને મોટું અને ગંભીર નુકસાન કરે છે ઍનજીનની એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ સાથે કનડેનસરમાં અને ત્યાંથી હોટ વેલમાં થઇને શીડ વોટરમાં જતાં તેલ અને ચરખી સાથે એ ખાર મલી જઇને એક એવી જાતનો પદાર્થ બને છે, કે જે ઑઇલરની પ્લેટને ચોંટવાથી ભઠ્ઠી અને ઑટમ ફ્લુની ગરમી ઑઇલરનાં પાણીને લાગી શકતી નથી, કારણ કે એ પદાર્થ પોતામાંથી ગરમીને પસાર થવા દેતો નથી, યાને નોન કનડક્ટર ઑફ હીટ હોય છે, તેથી પ્લેટ બળી જાય છે, અને સાધાઓ અને રિવેટો ઉપર ખેચતાણુ થવાથી તેઓ ગળી ઉડે છે જ્યારે ઘણી બેદરકારી વાપરવામાં આવે ત્યારે ફરનેસ ટયુબ ખેસી પણ જાય છે. સરફેસ કનડેન્સીંગ ઍનજીનોમાં તો ઍનજીનમાં વપરાતી બધી ચરખી અને તેલ ઑઇલરમાં જ જાય છે, માટે એવા ખારવાળું પાણી જ્યાં હોય ત્યાં કનડેન્સરનું પાણી કોઇ તેલ અને ચરખી છૂટા પાડનારા ખાસ બનાવટના શીલ્ડરમાંથી પસાર થઇ સ્વચ્છ થઇને જ ઑઇલરમાં જાય તેવી ગોઠવણુ થવી જોઇએ કેટલેક ઠેકાણે ફરનેસ ટયુબો ઉપર ખારનું પડ સખ્ત અને જાડું બાજેલું હોતું નથી તે છતાં ટયુબ બળી જાય છે અને ખેસી જાય છે તેનું અસલ કારણુ એજ હોય છે

ઑઇલરનો ખાર અથવા સ્કેલ પોતા માટેથી ગરમીને પસાર થવા દેતો નથી, એટલે તે “નોન-કનડક્ટર” (non conductor) કહેવાય છે પ્લેટ ઉપર સ્કેલ બાજવાથી ભઠ્ઠીની ગરમી પાણીને પોહોચી શકતી નથી, તેથી પુખ્ત કોલ્ડસો ફ્રીકટ બળી જવા સાથે કોઇવાર ભઠ્ઠીની ઉપગતી પ્લેટ (કાઉન) બળી જવાની ધારતી રહે છે એવા સખ્ત બાઝી ગયલા ખાર અથવા સ્કેલની અમુક જાડાઇના પડને લીધે બળતણુ સેકેડે કેટલા ટકા વધુ બળવું જોઇએ તે નીચે આપ્યું છે —

સ્કેલની જાડાઇ $\frac{1}{8}$	ઇંચ	હોય તો ૨ ટકા બળતણુ વધુ બળે.
”	$\frac{1}{4}$ ”	૯ ” ”
”	$\frac{1}{2}$ ”	૧૮ ” ”
”	$\frac{3}{4}$ ”	૩૮ ” ”
”	૧ ”	૬૦ ” ”
”	$\frac{3}{2}$ ”	૯૦ ” ”

ઉપર આપેલી ગણતરી કાંઈ ખરેખરાં ઑઇલરો સાથે અખતરા કરીને નહીં, પણ લેબોરેટરીમાં નાના પ્રકારના અખતરા કરી આપવામાં આવી છે. ધણેક ઠેકાણે જોવામાં આવ્યું છે કે ચાલુ ઑઇલરોમાં ખારતુ પડે ધણુ જાડું બધાયા છતાં બળતણમાં ઉપર મુજબનો અસાધારણ વધારો થતો દેખાતો નથી, તેનું કારણ એ છે કે એક ઑઇલરમાં જો પ્લેટ ઉપર કોઈ ઠેકાણે જાડો સ્કેલ બાઝ્યો હોય તો બીજે ઠેકાણે સ્કેલનું પડ ધણુ પાતળું હોય છે તેથી કોઈ ઠેકાણે પ્લેટ ફેલુની ગરમી ઓછી ચુશી હોય, તો ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ધણી ઓછી નહીં થતાં તે આગળ વધે ત્યારે બીજી કોઈ પ્લેટ તે ગરમી વધારે ચુશી હોય, એટલે કે એક તરફની હીટીંગ સરફેસ ઓછી અસરકારક રહે તો બીજી તરફની હીટીંગ સરફેસ ગેસની ટેમ્પરેચર વધવાથી વધારે અસરકારક રહે એ બનવા જોગ છે પણ તેથી ઑઇલરમાં ખારતુ પડે બધાવા દેવું કોઈ સલાહકારક નથી, કારણ કે ખારના પડને લીધે પ્લેટમાંથી ગરમી પસાર નહીં થઈ શકવાથી તેની ટેમ્પરેચર વધે છે, અને તેમ થવાથી તે નરમ થઈ બળી જાય છે, ખેસી જાય છે, યાતો ફાટી જાય છે માટે ઑઇલરમાં બનતાં સુધી સારૂ અને સ્વચ્છ પાણી દાખલ કરવાની સલાહ રાખવી જોઈએ.

ખાર તદ્દન કઢાડી નાખીને નિર્મળ બનાવેલું

પાણી ઑઇલરમાં ચાલુ વાપરવાથી ઑઇલરની પ્લેટ કટાઈને ખવાઈ જાય છે એવું માલમ પડ્યું છે, જેથી ભલામણ કરવામાં આવે છે કે પાણીમાંથી અથવા ઑઇલરમાંથી તદ્દન ખાર કઢાડી નહીં નાખતાં ઑઇલરની પ્લેટ ઉપર કાગળ અથવા ઇડાના પાતળા કોટલા જેટલું જાડું પડ ચઢાવવા દેવું સારૂ છે, કે જેથી પ્લેટ ઉપર કાટ ચઢે નહીં ખાર કરતા કાટ વધુ નુકસાન કરે છે, માટે આ બાબત ધ્યાનમાં રાખવી અગત્યની છે.

ઑઇલરમાં તેલ—કનડેન્સર માટેલું પાણી ફીડને રસ્તે પાછું ઑઇલરમાં જવાથી તેની સાથે સીલીન્ડર માટેલા તેલ, ચરબી વગેરે પણ જાય છે. સીલીન્ડરમાં નાખવામાં આવતું તેલ હમેશાં એકઝેસ્ટ સ્ટીમ સાથે ઘસડાઈને કનડેન્સરમાં જ જાય છે, જ્યાં તે સ્ટીમ કનડેન્સર થઈને પાણી થવા છતાં તે તેલ પાણી સાથે બેળાયેલું

રહે છે, અને ફીડપમ્પ હંમેશાં કનડેન્સરના “હોટ વેલ”(hot well) માંથી પાણી ખેંચતો હોવાથી તે તેલવાળું પાણી ઑઇલરમાં જવા પામે છે. એ ચરખી અને તેલ માટેલા ચોક્કસ રસાયણી પદાર્થો અને તેલઓ (oils) ઑઇલરની પ્લેટને ખાઈ નાંખે છે. મુખ્ય કરીને વનસ્પતિના બનાવેલાં તેલ જેવાં કે એરડીઓ, કોપરેલ વગેરે જો સીલીન્ડરમાં વાપરવામા આવતાં હોય, તો તે ઑઇલરમાં જવાથી એ પ્રમાણે ધણુ નુકસાન નિપજાવે છે, જ્યારે ખનીજ તેલો (mineral oils) જેવાં કે “સીલીન્ડર ઑઇલ,” “અનજીન ઑઇલ” વગેરેમાં એવા ખરાબ પદાર્થો અને તેલઓ નહીં હોવાથી કાંઈ નુકસાન કરતાં નથી. માટે અનજીનમા વનસ્પતિના બનાવેલાં તેલો કરતા ખનીજ તેલ વાપરવાં ધણું સારા છે. ઑઇલરમા ગયલું એ તેલ અથવા ચરખી જ્યારે ફરીથી સ્ટીમની સાથે ઉછાજો મારીને સીલીન્ડરમા પાછુ આવે છે, ત્યારે તે એટલુ તો સખ્ત થઇ ગયલુ હોય છે, કે સીલીન્ડરની અંદરની પોલીશ ફેસને કાતરી નાખે છે, અને સીલીન્ડર ઉઘાડી જોતાં તેને બન્ને છેડે કાજો લાઢી જેવો પદાર્થ જમાવ થયલો મળે છે

ઑઇલરમાં તેલ જવાથી થતું નુકસાન—ઑઇલરમાં જતુ એ તેલ (અથવા ચરખી) પેહોલા તો હલકુ હોવાથી પાણીની સપાટી ઉપર તર્યા કરે છે, જેથી ઑઇલરના શેલની પ્લેટ પાણીની સપાટીની લાઇનમા બધે કટાઇને ખવાઇ જાય છે. પાછળથી એ તેલ ઉકળી ઉકળીને બધા એકરસ ગોજો થઇ જાય છે, અને બારે થવાથી નીચે ખેસે છે, અને કાંઈખી જગામા પ્લેટ ઉપર ચોટી ખેસે છે. એ તેલનું પડ પોતામાથી ગરમીને ખીલકુલ પસાર થવા દેતુ નથી, માટે જો તેનુ પડ ફરનેસટયુબ ઉપર અથવા ઑઇલરને તળે થયુ હોય તો ભટ્ટી માંહેલી ગરમી પાણીને પોંડોચી નહીં શકવાથી પ્લેટ બળી જાય છે તેમજ તેલના ગમે તેટલાં પાતળા પડમાંથી ભટ્ટીની ગરમી પસાર થઇને પાણીને બરાબર નહીં લાગવાથી બળતણ વધુ બળે છે

ઑઇલરમાં તેલથી થતાં નુકસાનના અટકાવ માટે બનતા સુધી ખનીજ તેલ વાપરવુ જોઇએ ચરખી તથા એરડીઓ કે કોપરેલ ખીલકુલ સીલીન્ડરમા નાખવુ નહી. આજકાલ ધણી જાતનાં “સાઇટ ફીડ લુબ્રીકેટર” (sight feed lubricator) વેચાય છે,

જેઓની મદદથી જેટલું જોઈએ તેટલુંજ તેલ સીલીન્ડરમાં દાખલ કરી શકાય છે, જેથી તેલ થોડું ખપવા સાથે તેલનો ધણો નાનો જથ્થો ઑઇલરમાં જાય છે. ઑઇલરના પાણીની સપાટી ઉપર તેલ તરતુ રહેવાથી ઑઇલરનો “સ્કમ કૉક” (scum cок) વાર વાર ખોલીને “સરફેસ બ્લો ઓફ” કરવું જોઈએ તેમજ ઑઇલરમાં વાર વાર સોડા ખાર નાખવાથી તેલની અસર ઘણી કમી થાય છે. પાણી સાથે ભેળાયલું એ તેલ જીદુ પાડવા માટે તેને ફીલ્ટરમાંથી પસાર કરી ગાળવામાં આવે છે એ ફીલ્ટરોમાં ઉનની ધાખળી, વાદળુ, કેક, વેહેર વગેરેની ગોઠવણ કીધેલી હોવાથી તેમાંથી પાણી પસાર થતા તેલ વગેરે છૂટું પડી તે સ્વચ્છ થાય છે

ઑઇલરની પ્લેટનું કટાઈને ખવાઈ જવું

(Internal Corrosion)—પાણીમાં સમાએલી કેટલીક ગેસ અને તેજાઓ અથવા ઍસીડો ઑઇલરની પ્લેટને કટાઈને ખાઈ નાખે છે નિર્મળમાં નિર્મળ પાણી જે હવા સાથે ભેળાયલું હોય તો પણ તે લોખંડને કટાવે છે પાણીમાં હમેશા થોડી ઘણી હવા તો ભેળાયેલી હોય છેજ, જે જ્યારે પાણી ઉકળે છે ત્યારે છૂટી પડે છે અને સ્ટીમની જગા (steam space)માં ભરાય છે, અને તેને બાહ્યર નિકળવાનો રસ્તો નહીં મળવાથી તે પ્લેટને લાગી રહે છે, જેથી પ્લેટ કટાઈ જાય છે વળી હવા સ્ટીમ કરતા ભારે હોવાથી તે સ્ટીમના જથ્થાની નીચે અને પાણીની સપાટીની ઉપર રહે છે તેથી પણ પાણીની સપાટીની લાઇનમાં બધે ફરતી પ્લેટ ખવાઈ જાય છે ઑઇલરમાં કેટલીક વખતે શીડ અથવા ડૉન્કીપમ્પ પાણી વગર ખાલી ચાલ્યા કરવાથી હવા દાખલ થાય છે જ્યારે પમ્પ પાણી છોડી દેછે ત્યારે તે કેટલીક હવા ચુસીને ઑઇલરમાં આપે છે માટે એ પ્રમાણે લાખો વખત સુધી ઑઇલરમાં પમ્પ હવા દાખલ કર્યા નહીં કરે તેની સભાળ રાખવાની જરૂર છે પ્લેટ ઉપર જ્યારે કાટ ચહડવો ચાલુ રહે છે, ત્યારે તેના પોપડા બધાંઈને ખરી પડવાથી પ્લેટમાં ખાડા પડે છે જેથી તે બાજુએ પ્લેટની જડાઈ કમી થઈ જાય છે એવા ખાડા પડેલા ભાગને સ્ક્રેપરથી સહેજ ઓખવી નાખી પ્રૌઢીક સોડાના પાણીથી ઘોષ નાખવો, અને પછી તે ઉપર સાધારણ સીમેન્ટનું પાતળું પડ કરવું, જેથી તે ખાડા પૂરાઈ જવાથી વધુ ઉડા થતા અટકશે.

જસતનાં પત્રાં ઑાઇલરના પાણીમાં ફૂબેલાં ટાંગવાથી જેમ પ્લેટ ઉપર ખારનુ પડ બાઝતું નથી તેમ પ્લેટ કટાઇ પણ જતી નથી જે વિષે આગળ સમજવવામાં આવ્યું છે (જુઓ પાનું—૨૦૭). સાધારણ ૨૮'X૭' લેન્કેશાયર ઑાઇલર માટે આશરે ૨૦ થી ૨૫ રતલ જસત પ્લેટને માત્ર કટાતી અટકાવવા માટે પૂરતું છે, પણ જસત વખતના વહેવા સાથે ખવાઇને કમી થઇ જતું હોવાથી તે તોલીને વાર વાર તેમા પડતી ઘટ પૂરવી જોઇએ, અથવા તો એ કરતાં પણ વધારે જથામાં જસત વાપરવું જોઇએ ઑાઇલરમા સોડા નાખવાથી તેનું એક ઘણું પાતળું પડ પ્લેટ ઉપર થઇ રહે છે, તેથી પણ પ્લેટ કટાતી નથી તેમજ આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ઉંચી જાતનું ફેરોસીન તેલ ઑાઇલરમા નાખવાથી પણ પ્લેટ ખવાતી નથી (વધુ માટે જુઓ પ્રકરણ— ૧૭)

પ્રકરણ-૧૧.

ઑાઇલર અને તેની બનાવટ.

BOILER CONSTRUCTION

સારી બનાવટનાં ઑાઇલરોમાં નીચે પ્રમાણે ખૂબીઓ હોવી જોઇએ—

૧ સત્રામતી ભરેલી અને કરકસરથી કામ ઉપજાવે તેવી બનાવટ.

૨ ધીમે ધીમે આગ મારવાથી સેહેલાઇ અને સગવડથી જોઇતું બળ મળી શકે તેટલું કદ.

૩ સાદી ગુચવાડા વગરની બનાવટ, કે જેથી ઑાઇલરની બાહુરના તેમજ અંદરના ભાગો સેહેલાઇથી તપાસી શકાય અને દરેક ખુણે ખુણે સાફ થઈ શકે, તેમજ કોઇ ભાગીતુટી ચીજ સેહેલાઇથી કહાડીને તેને બદલે બીજી નવી નાખી શકાય, અથવા ભાગેલી ચીજ સેહેલાઇથી સમારી શકાય

૪ ઑાઇલરમા વાપરવામાં આવતી પ્લેટો વગેરેની મજબૂતી અને ઉંચી જાત.

૫ ગરમીને લીધે ઑાઇલરના જુદા જુદા ભાગો કદમાં ખુલીને વધે તે માટેની પૂરતી જોગવાઇ.

૬ ભટ્ટીની ગરમી અને ગરમ ગેસની મદદથી જેટલો અને તેટલો ઑઇલરનો ભાગ ગરમ થાય તે માટેની પુરતી જગા અથવા હીટીંગ સરફેસ.

૭ ઑઇલર મહિલું પાણી એક જગાએથી બીજી જગાએ સહેલાઈથી ફરી શકે તે (સરકયુલેશન) માટેની ગોઠવણ.

૮ પાણીની સ્ટીમ થયા પછી તેને રહેવા માટેની મોકળાશની જગા અથવા સ્ટીમ સ્પેસ

૯ ભટ્ટીની સારી ગોઠવણ કે જેથી બળતણ વ્યર્થ નહીં જતાં પુરેપુરું બળી જાય

૧૦ બળતણ અને હીટીંગ સરફેસનાં પ્રમાણમા રાખેલી ભટ્ટીની જગા અથવા ફાયરગ્રેટ.

૧૧ ફાયરગ્રેટ ઉપર કોલસા રહેવા ઉપરાંત તેનું બળતું બરાબર બળી શકે તે માટે ફાયરગ્રેટ અને ભટ્ટીના મધ્યાગા વચ્ચેની મોકળાશવાળી જગા

૧૨ ઑઇલરની પ્લેટના કોષબી સાધા અથવા રીવેટા ઉપર ભટ્ટીની અથવા ફ્લુની ગરમી પાધરી લાગે નહીં તેવી ગોઠવણ

કાસ્ટ આયર્ન (Cast Iron)—ઑઇલરની બનાવટમાં કાસ્ટઆયર્ન બીલકુલ વપરાતું નથી, કારણ કે કાસ્ટઆયર્નમાં બોઇએ તેવી ચીવટાઇ (ductility) યાને મુળાયમપણું હોતું નથી, તથા તેનું ખેચાવાનું જોર (tensile strength) ઘણું ઓછું હોય છે, તેથી તે બરડ (brittle) હોય છે પણ એ કીમ્મતમા સસ્તું છે અને ઢાળી અથવા ગાળી શકાય છે, તેથી ઓછા પ્રેસરનાં ઑઇલરને લગતી ફેટલીક સામગ્રી યાને શીટીંગ્સ બનાવવા માટે એ હજી વપરાય છે, પણ વધારે પ્રેસરનાં ઑઇલરોનાં શીટીંગ્સ હવે કાસ્ટઆયર્નને બદલે કાસ્ટ સ્ટીલના બનાવવામાં આવે છે. કાસ્ટઆયર્નની ડક્ટીલીટી અથવા ટીનેસીટી ફક્ત ૫ થી ૭ ટન જેટલી હોય છે તેથી, તેમજ એ ધાતુ અદરનો પ્રેસર ખમવા માટે બરોસો રાખવા લાયક હોતી નથી તેથી એની કોષ ચીજ બનાવતી વખતે, જો તેમાં કોંઈ પ્રેસર રહેવાનો હોય તો, તે ૭ થી ૧૦ ગણી વધારે મજબુત બનાવવી જોઇએ. કાસ્ટ આયર્ન ઢાળતી વખતે તેમાં હવા બરાધ રહી તેનું

કાસ્ટીંગ ધણીક વખત ડિલોવાળું પોકળ બનવાનો સંભવ રહેતો હોવાથી ગમે તેટલા ઑાછા પ્રેસર માટેના કાસ્ટ આયર્નના પાષપ કે વાલ્વના ઑાડી (valve body) ની બઝાષ અરધા ધયથી ઑાછી કદીબી રાખવી નહી. વળી જ્યાં કાસ્ટઆયર્ન ૧૦૦૦ ડીગ્રી જેટલું યા વધુ ગરમ થવાનો સંભવ હોય ત્યાં તે કોષબી પ્રેસર ખમવા માટે વાપરવુ નહી બેધએ.

મેલીએબલ કાસ્ટ આયર્ન (Malleable Cast Iron)—ટીપીને ધડી શકાય તેવુ કાસ્ટ આયર્ન સ્ટીલ અને રૉટ આયર્નને બદલે સેફ્ટીવાલ્વના લીવરો, ઑાષલરના વાલ્વ બોડવા માટે વપરાતી બેકકો વગેરે બનાવવા માટે વપરાય છે એ સાધારણ કાસ્ટ આયર્નના કાસ્ટીંગ બનાવ્યા પછી તેઓને એનીલ (anneal) કરીને યાને તેને એકસરખી ટેમ્પરેચરે લાબો વખત સુધી ગરમ રાખી મેળીને અથવા કોષ બીબ પ્રયોગથી તેઓ માલુલો કારબન થોડોક કાહડી લધને બનાવવામા આવે છે, જેથી સાધારણ કાસ્ટઆયર્ન કરતા એનુ ટેનસાઇલ સ્ટ્રેંથ લગભગ દોહડગણુ વધે છે, પણ પ્રેસર ખમવાની બાબતમા એ ધાતુ પણ બરોસો મુકવા લાયક નથી

રૉટ આયર્ન (Wrought Iron)—હાલમાં સ્ટીલનાં ઑાષલરો બનતા હોવાથી સારી જાતનુ રૉટ આયર્ન ઑાષલરની બનાવટમાં હવે ધણુ વપરાતુ નથી નરમ સ્ટીલ કરતા રૉટ આયર્ન કોરોઝન યાને કાટ સામે વધારે સારી રીતે ટકી શકે છે, તેમજ સ્ટીલ કરતા રૉટ આયર્ન વેલડીંગ (welding) યાને ગરમ કરી સાધો મારવા માટે વધારે સાફ છે, તથા ધણુ ચિવ્વટ હોવા ઉપરાત મુળાયમ અને મજબુત હોય છે, તેથી એને સહેલાઇથી વાળીને ફ્લેન્ગડ (flanged) કરી શકાય છે રૉટ આયર્નના સળિઆ અને પ્લેટ બનાવતી વખતે તેઓને રોલરોમાં દાબીને રોલ કરવામાં આવતા હોવાથી તેઓમાં ઉલા રેસા (fibre) પડી રહેલા હોય છે એ રેસા અથવા ફાઇબરની લાઇનમાં રૉટ આયર્નની મજબૂતી વધારે હોય છે અને એ રેસાઓને આડે ઑાછી મજબૂતી હોય છે. સારી જાતની રૉટ આયર્નની પ્લેટની મજબૂતી (tensile strength) તેના રેસા અથવા ફાઇબરની લાઇનમા આસરે ૨૧ ટન અને રેસાઓને આડે આસરે ૧૯ ટન દર રકવેર ધયે હોય છે. આથી ઑાષલરનું શેલ બનાવવા માટે

પ્લેટ વાળતી વખતે તે પ્લેટના રેસા શેલની ગોળાઇમાં આવે તેમ વાળવામાં આવે છે.

માઇલ્ડ સ્ટીલ (Mild Steel)—સારી જાતનું રૉટ આયર્ન નરમ સ્ટીલ કરતાં કિમ્મતમાં મોઘું હોય છે, અને વળી મજબૂતીમાં ઉતરતું હોય છે, તેથી હાલમાં ઑષ્ટલરોની બનાવટમાં નરમ સ્ટીલ ધણુ વપરાય છે નરમ સ્ટીલમાં ડક્ટીલિટી (યાને વાળ્યે તેમ વળે તેવું) અને ટિનેસિટી (ખેચ્યે તેમ ખેચાય તેવું) ના ગુણુ વધારે હોય છે. વળી રૉટ આયર્નની પ્લેટ ધણી લાખી બનાવી શકાતી નથી, પણુ સ્ટીલની પ્લેટ લગભગ ૨૫ થી ૨૭ શીટ લાખી બનાવી શકાય છે. જેથી લગભગ ૯ શીટ ડાયામેટરના શેલની રીંગ એક ટુકડામાંથી વાળી શકાય છે ઑષ્ટલર પ્લેટ જે જાતના સ્ટીલની બનાવવામાં આવે છે તેને સીમેન્સ માર્ટીન (Siemens—Martin) સ્ટીલ કહે છે શેલ બનાવવા વપરાતી પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ દર સ્કેવર ઇંચે ૨૭ થી ૩૨ ટન સુધીનું, અને આગમાં વપરાતી ફરનેસ ટયુબની પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ ૨૬ થી ૨૮ ટન સુધીનું હોય છે જેમ ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ વધારે તેમ પ્લેટ વધારે મજબૂત હોય છે ખરી, પણુ તેની ડક્ટીલિટી (મુળાયમ-પણુ) તેથી કમી થાય છે ઑષ્ટલર બનાવવા માટેના રૉટ આયર્ન તેમજ માઇલ્ડ સ્ટીલની ૨ ઇંચ પોહળી અને ૧૦ ઇંચ લાખી પટ્ટી જે ટેસ્ટીંગ મશીનમાં પકડી ખેચવામાં આવે તો તે ભાગી જાય તે અગાઉ તેની લંબાઇમાં ૨૦ થી ૨૫ ટકાનો વધારો થવો જોઇએ, એટલે તે ૨ થી ૨૩ ઇંચ લંબાવી જોઇએ એને ઇલોન્ગેશન ટેસ્ટ (elongation test) કહે છે વળી પ્લેટ જેટલી જાડી હોય તે કરતા ત્રણ ગણા જાડા સળિયા ઉપર પ્લેટ ઠી હાલતમાં વાળીને ફાટયા વગર ડબલ કરી શકાવી જોઇએ સ્ટીલ પ્લેટમાં રૉટ આયર્ન પ્લેટની માફક રેસા અથવા ફાઇબર આગા ગૂંથતા નથી, તેથી એની મજબૂતી રેસાની લાઇનમાં તથા રેસાની આડે લગભગ સરખી હોય છે સ્ટીલની પ્લેટમાં વેલડી ગયી સાધો સારી રીતે કરી શકતો નથી, અને કરી શકાય તો તે ઘણું ભરોસો મુકવા લાયક હોતો નથી વળી સ્ટીલની પ્લેટને જ્યારેખી ગરમ કરીને તે ઉપર કાઠ કામ કરવામાં આવે ત્યારે તેને પાછલથી એનીલ કરી તેનું પાણી ઉતારી કાઢવું જોઇએ, નહીં તો સ્ટીલ તે જગાએ ખરડ થઇ જાય છે રૉટ

આયર્નને એમ કરવાની જરૂર નથી. રીવેટના સળિઆનું ટેનસાઇલ ૨૫ થી ૩૦ ટનનું હોયુ જોઇએ. વાળીને ફેલેન્ગડ કરવા માટેની પ્લેટને તો લાલચોળ ગરમ કરી ૮૦ ડીગ્રીનાં પાણીમાં તુરત ડુબાડી એનીલ કર્યા વગર ઉપર મુજબ વાળીને તેની બેન્ડીંગ ટેસ્ટ કરવામાં આવે છે. સ્ટીલની પ્લેટ જેવી રીતે બધી બાજુએ એકજ સરખી જાતની બનાવી શકાય છે તેવી રીતે રૉટ આયર્નની પ્લેટ બનાવી શકાતી નથી, એટલે રૉટ આયર્નની એકજ પ્લેટમાં જગે જગે ધાતુમાં હેરફેર જોવામાં આવે છે. પણ વળી સ્ટીલ પ્લેટ રોલ કરતી વખતે તેમાં લાખી ને લાખી પોકળ નસ રહી જાય છે સ્ટીલના લાદા યાને બાર બનાવતી વખતે તેમાં હવા ભરાઇને વચ્ચે થોડુંક પોળાણુ રહી જાય છે, જે તે બારને રોલ કરી પ્લેટ બનાવતી વખતે દબાઇને લાખી ને લાખી નસ યાને પાઇપ પ્લેટમાં રહી જાય છે, જેને લેમીનેશન (lamination) કહે છે આવી જાતની પ્લેટ ઑઘલર બનાવવા માટે ધણી ધારતી ભરેલી હોય છે ઑઘલર બનાવતી વખતે સ્ટીલ પ્લેટને લાલ લોહી જેવી ગરમ કરીને વાળવા યા મરડવામાં આવે છે, અને બનતા સુધી ફક્ત એકજ વખત ગરમ કરીને જે કામ કરવું હોય તે ઝડપથી પુરૂ કરી નાખવામાં આવે છે ધડી ધડી પ્લેટને ગરમ કરવામાં આવતી નથી, તેમજ બ્લુ રંગની ઓછી ગરમી આપીને પ્લેટને વાળવામાં આવતી નથી જો કે વીજલીની મદદથી પ્લેટના છેડા વેલડ કરી જોડવાની રીત આજ કાલ ફતેહમદીથી ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે, તોપણ ઑઘલરના શેલની પ્લેટના છેડા એવી રીતે કદીખી જોડવામાં આવતા નથી, કારણકે એવી રીતે જોડેલો સાંધો હજીખી ભરોમો મુકવા લાયક ગણવામાં આવતો નથી સ્ટીલની સ્ટીમ પાઇપોને એવી રીતે વેલડ કરી જોડવામાં આવે છે ખરી, પણ એવી પાઇપોનો ડાયમેટર ઑઘલર શેલ કરતા તો નાનો હોય છે, અને તે છતાં ધણાક મેકરો એવી રીતે વેલડ કીધેલા પાઇપના સાધાઓ ઉપર પણ રીવેટ કરીને બટ રૂપ ચઢાવે છે

કાસ્ટ સ્ટીલ (Cast Steel)—ઑઘલર ઉપર સેફ્ટીવાલ્વ, સ્ટોપવાલ્વ વગેરે જોડવા માટે શેલની સાથ રીવેટ કરી લીધેલા પાઇપો, મેનહોલના મોહડાયાં, સ્ટોપવાલ્વ અને સેફ્ટીવાલ્વના ઑડી

વગેરે બનાવવામાં કાસ્ટ સ્ટીલ ધણું વપરાય છે, પણ એની એક ખામી એ છે કે એને કાસ્ટ કરતી વખતે એનાં કાસ્ટીંગમાં હવાના છિદ્રો (blow holes) ધણા રહી જવા પામે છે, માટે ધણો અગત્યની જગાઓમાં કાસ્ટ સ્ટીલને બદલે રૉટ સ્ટીલ વાપરવું સાફ છે, જે કાસ્ટ સ્ટીલ કરતાં કિંમતમાં મોઘું છે.

કૌપર (Copper)—લોહડા કરતાં ત્રણ પોતામાથી ગરમીને વધારે જલ્દી પસાર કરતું હોવાથી લોકોમોટીવ ઍન્જીનના ફાયર-બ્રૉક્ષ કેટલીક વખતે ત્રાંબાના બનાવવામાં આવે છે, જેથી તેઓમાં સ્ટીમ પ્રેસર જલ્દી લાવી શકાય. ત્રણ કિટાઇને ખવાતું નથી, એ ધણું જ મુળાયમ, અને લવચીક હોવાથી જ્યાં ગરમીથી લબાઇમાં થતી વધવટ થવા માટે છુટ રાખવી હોય ત્યાં ત્રણ વપરાય છે. ત્રાંબાનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્ગ્થ આસરે ૧૪ તન છે, પણ ગરમીથી તેની એ મજબૂતી ધણી ઓછી થઇ જાય છે ૫૫૦ ડીગ્રીએ એ મજબૂતી ૧૦ તન, અને ૮૫૦ ડીગ્રીએ ૭ તન, એટલે અરધો અર્ધ ઓછી થઇ જાય છે. હાજેલા ત્રાંબાની મજબૂતી ૭ થી ૮ તન જેટલી જ હોય છે વળી ત્રાંબાને ધીમી ધુખરાતી આગ ઉપર ધણોવાર સેકયા કરવાથી પણ તેની મજબૂતી ધણી ઓછી થઇ જાય છે એ કારણ-થી ત્રાંબાની પાઇપને બ્રેઝીંગ (brazing) કરતી વખતે યાને આળતી વખતે ધણી સલાજ રાખવી જોઇએ.

અલ્ટીમેટ સ્ટ્રેન્ગ્થ (Ultimate Strength)—કોઇ વસ્તુને તોડીને ભાગી નાખવા માટે જે જોર જોઇએ તે તેનું અલ્ટીમેટ સ્ટ્રેન્ગ્થ કહેવાય છે જે તે વસ્તુ બેચવાથી ભાગી જાય તો તે જોર અલ્ટીમેટ ટેનસાઇલ (tensile) સ્ટ્રેન્ગ્થ કહેવાય છે. જે તે દબાણ કરવાથી ભાગી જાય તો તે અલ્ટીમેટ કમપ્રેસીવ (compressive) સ્ટ્રેન્ગ્થ કહેવાય છે. જે તે કપાઇને ભાગી જાય તો તે અલ્ટીમેટ શીઅરીંગ (shearing) સ્ટ્રેન્ગ્થ કહેવાય છે. જે તે ચિરાઇને ભાગી જાય તો તે અલ્ટીમેટ ટેરીંગ (tearing) સ્ટ્રેન્ગ્થ કહેવાય છે. જે તે અમળાઇને ભાગી જાય તો તે અલ્ટીમેટ તોરસનલ (torsional) સ્ટ્રેન્ગ્થ કહેવાય છે.

સેફ વરકીંગ સ્ટ્રેન્થ (Safe Working Strength)—

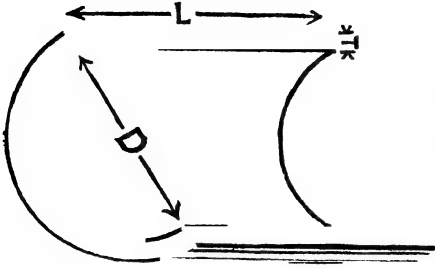
એક વસ્તુ ઉપર ચાલુમાં સલામતી સાથે લેવામાં આવતું જોર તેનું સેફ વરકીંગ સ્ટ્રેન્થ કહેવાય છે, પછી તે ટેનસાઇલ, કમપ્રેસીવ કે ક્રાઇપ્શી જાતનું હોય.

ફેક્ટર ઑફ સેફટી (Factor of Safety)—

વસ્તુનાં અલ્ટીમેટ સ્ટ્રેન્થ અને સેફ વરકીંગ સ્ટ્રેન્થ વચ્ચેના પ્રમાણને ફેક્ટર ઑફ સેફટી અથવા સલામતીનું પ્રમાણ કહેવામાં આવે છે જેમકે સ્ટીલનો એક સળિયો ૩૦ તનનાં વજનથી જો તૂટી જાય, અને તે ઉપર ફક્ત ૫ તનનું જોર લેવામાં આવતું હોય તો $30 \div 5 = 6$ ફેક્ટર ઑફ સેફટી થયો. ઑષલરની બનાવટમાં ફેક્ટર ઑફ સેફટી ધણોખરો ૫ થી ૬ નો રાખવામાં આવે છે, એટલે કે ઑષલરનો સેફ વરકીંગ પ્રેસર તેના ઓછામાં ઓછા બ્રેક્ટીંગ પ્રેસર કરતાં ૫ થી ૬ ગણો ઓછો રાખવામાં આવે છે. ઑષલર ઇન્સપેક્ટરોની જાણ માટે ધડવામાં આવેલાં સરકારી કાનુનોમાં ઑષલરની બનાવટમાં વપરાતી જૂદી જૂદી રીતોઓ માટે જૂદા જૂદા ફેક્ટર ઑફ સેફટી મુકરર કરી રાખ્યા છે.

ઑષલર શેલ (Boiler Shell)—

સર્વેથી મજબૂત ઑષલર તદ્દન ગોળ દડા જેવું બની શકે, પણ તેના કદ સાથે સરખાવતાં તેની હીટીંગ સર્ફેસ કમી હોવાથી તેમજ તે અગવડ બરેલું હોવાથી કરકસર બરેલું નથી, માટે લુગર્ના જેવા આકારના ઑષલરો બનાવવામાં આવે છે, જે જોકે દડા રોકાં ઑષલરો કરતાં મજબૂતીમાં ઉતરતા છે, પણ બીજા બધા આકારના ઑષલરો કરતાં તો વધારે મજબૂત અને કરકસર બરેલાં છે. ઑષલરનું શેલ બનાવવા માટે પ્લેટને જોઇતી ગોળાઇમાં વાળી તેઓના છેડા રીવેટથી સાંધી લેવામાં આવે છે.

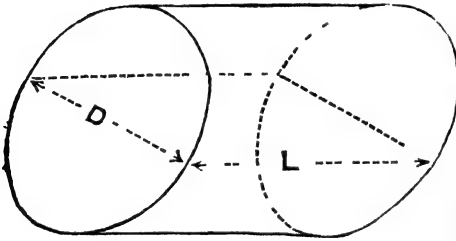
ચિત્ર નાં ૧૫.

લૉન્ગીટ્યુડીનલ રપચર

લરની લબાઇમા વધઘટ કરવાથી તેની મજબુતી ઉપર કશી અસર થતી નથી

ઑઇલરનાં શેલની ડાયમેટર જેમ જેમ વધારતા જઇએ, તેમ તેમ તે નબળુ થતુ જાય છે. એકજ સરખી જડાઇની પ્લેટ-માંથી બનાવેલાં બે ઑઇલરોમાં એક ૩ શીટ અને બીજુ ૬ શીટ ડાયમેટરનું હોય તો નાનું ઑઇલર મોટા ઑઇલર કરતા બમણો પ્રેસર ખમી શકે ઑઇ

એક ઑઇલરનું ફાટવું જે રીતે થાય છે એકતો તેની

ચિત્ર નાં ૧૬.

ઑઇલર શેલ

લબાઇની લાઇનમાં તેના બે આડા ફાડ્યા ચિત્ર નાં ૧૫ મા બતાવ્યા મુજબ થઇ જાય છે જેને લૉન્ગીટ્યુડીનલ રપચર (longitudinal rupture) કહે છે, અને બીજી તો તેની ગોળાઇમાંથી કપાઇને તેની બે ગદેરીઓ છુટી પડી જાય

છે, જેને ત્રાન્સવર્સ રપચર (transverse rupture) કહે છે.

લૉન્ગીટ્યુડીનલ રપચરનો આધાર ઑઇલરની લબાઇ અને ઑઇલરની ડાયમેટરથી થતા ચોખ્ખુ (rectangle) ઉપર પડતા સામટા પ્રેસર ઉપર (ચિત્ર નાં ૧૬ મા બતાવ્યા મુજબ) હોય છે ધારો કે ઑઇલર ૧૮૦ ઇંચ લાંબુ અને ૫૦ ઇંચ ડાયમેટરનું હોય, તો તેના ચોખ્ખુ અથવા રેક્ટેન્ગલનો એરીઆ $180 \times 50 = 9000$ સ્કવેર ઇંચ થયો, અને ઑઇલરને ફાડી નાખવા માટેનો પ્રેસર જે ૬૦૦ પાઉન્ડનો હોય તો $9000 \times 600 = 5400000$ પાઉન્ડ તોટલ પ્રેસર થયો.

હવે એ તોટલ પ્રેસરને ઑઇલરનાં શેલની પ્લેટ ડાયમેટરની સામ-સામે બે બાજુએથી ટેકાવી રાખે છે, જે ચિત્ર નાં ૧૫ મા કાળી

પટી પાડી બતાવી છે. એ બે પટીઓ આગળથી ઑાઇલર ફાટી જમ તેનાં બે ફાડ્યાં થાય છે, માટે એ પટીઓમાં જેટલી ધાતુ હોય તેના એરીઆ, અને તે એરીઆ ઉપર પડતાં પ્લેટનાં ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થની બરાબર ઉપલો તોટલ પ્રેસર થવો જોઈએ પટીનો એરીઆ=ઑાઇલરની લ બાઇડ પ્લેટની જડાઇ.

ધારો કે પ્લેટની જડાઇ T ઇંચ છે અને દર સ્કવેર ઇંચ અલ્ટીમેટ ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ ૫૦૦૦૦ પાઉન્ડ છે. માટે બે પટીઓની મજબુતી=૨ $\times$ ઑાઇલરની લ બાઇડ $120 \times$ પ્લેટની જડાઇ $T \times 50000 = 6000000$ પાઉન્ડ.

હવે ઑાઇલરનો તોટલ પ્રેસર ૫૪૦૦૦૦ પાઉન્ડ છે, અને તેની પ્લેટની મજબુતી ૬૭૫૦૦૦ પાઉન્ડ છે, તેથી ૬૦૦ પાઉન્ડના બરસ્ટીંગ (bursting) પ્રેસર માટે આ ઑાઇલર લોન્જીટ્યુડીનલ રપચર થવા માટે પુરતું મજબુત છે એના ફોર્મ્યુલા નીચે મુજબ છે—

$$P \times D \times L = 2(L \times T) \times S.$$

એમા L બન્ને તરફ એક સરખી છે માટે તે કાઢી નાખતાં
 $P \times D = 2 \times T \times S$

$$P = \frac{2 \times T \times S}{D} \quad D = \frac{2 \times T \times S}{P}$$

P =લોન્જીટ્યુડીનલ રપચર કરવા માટે જોઇતો (બરસ્ટીંગ) પ્રેસર

L =ઑાઇલરની લ બાઇડ ઇંચમા

D =ઑાઇલરની ડાયમેટર ઇંચમા

S =ઑાઇલરની પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ પાઉન્ડમા

T =શેલની પ્લેટની જડાઇ ઇંચમા.

ટ્રાન્સવર્સ રપચર—ઑાઇલરને તેની ગોળાઇના સાંધા આગળથી બે છુટી ગદેરીઓમા તોડી નાખવા માટે જે પ્રેસર પડે તે તેના ઘેરાવાના એરીઆ ઉપર પડે એ તોટલ પ્રેસરની સામે થવા માટે ઑાઇલરના ઘેરાવા (સરકમફ્રસ) મા આવેલી ધાતુની જડાઇ પુરતી હોવી જોઇએ. જે એ ઘેરાવા માંહેલી પ્લેટની જડાઇનો એરીઆ અને તે ઉપર પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ ઑાઇલરના એરીઆ ઉપર પડતા તોટલ પ્રેસર કરતાં ઓછા હોય તો ઑાઇલર તેની ગોળાઇમાંથી ચિરાઇ જાય.

એનો ફોર્મ્યુલા નીચે મુજબ —

P =ત્રાન્સવર્સ રપચર કરવા માટે જોઈતો (બરસ્તી ગ) પ્રેસર.

A =ઑછલરની ડાયામેટરનો એરીઆ સ્કવેર ઇયમાં.

T =શેલની પ્લેટની જડાઈ ઇયમાં

S =શેલની પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્ગ્થ

C =ઑછલરની સરકમફરન્સ ઇયમાં.

$$P \times \left\{ \frac{\text{એરીઆ}}{(D \times D \times 0.785)} \right\} = \left\{ \frac{\text{સરકમફરન્સ}}{D \times (0.785 \times C)} \right\} \times T \times S$$

$$P = \frac{4TS}{D}$$

$$D = \frac{4TS}{P}$$

લોન્જીટ્યુડીનલ અને ત્રાન્સવર્સ રપચર વચ્ચે સરખામણી—ઉપલા બે ફોર્મ્યુલાઓની સરખામણી કરતા જોવામાં આવશે કે એક ઑછલરનું લોન્જીટ્યુડીનલ રપચર કરવા માટે જેટલો પ્રેસર જોઈએ તે કરતા બમણો પ્રેસર તેજ ઑછલરનું ત્રાન્સવર્સ રપચર કરવા માટે જોઈએ છે આ કારણથી ઑછલરનાં શેલના લોન્જીટ્યુડીનલ જોઇન્ટ સરકયુલર જોઇન્ટના કરતા બમણા મજબુત કરવામાં આવે છે. અથવા બીજા બોલોમાં બોલીએ તો એક ઑછલરનું ત્રાન્સવર્સ રપચર કરવા માટે જેટલો પ્રેસર જોઈએ તે કરતા બરાબર અરધો પ્રેસર તેજ ઑછલરનું લોન્જીટ્યુડીનલ રપચર કરવા માટે જોઈએ છે.

દાખલો—એક ઑછલરની ડાયામેટર ૫૦ ઇંચ છે શેલની પ્લેટની જડાઈ $\frac{1}{2}$ ઇંચ છે પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્ગ્થ ૫૦૦૦૦ પાઉન્ડ છે, તો તે ઑછલરનું લોન્જીટ્યુડીનલ રપચર અને ત્રાન્સવર્સ રપચર કરવા માટે કેટલો પ્રેસર જોઈશે ?

$$\text{લોન્જીટ્યુડીનલ રપચર માટે } P = \frac{2TS}{D}$$

$$= \frac{2 \times 4 \times 50000}{50} = 1000 \text{ પાઉન્ડ.}$$

$$\text{ત્રાન્સવર્સ રપચર માટે } P = \frac{4TS}{D}$$

$$= \frac{4 \times 4 \times 50000}{50} = 2000 \text{ પાઉન્ડ}$$

લોન્ગિટ્યુડીનલ સીમ (Longitudinal Seam)—

ઑઝલરની શેલ પ્લેટના લંબાઈમાં આવતા સાંધાને લોન્ગિટ્યુડીનલ સીમ કહે છે. તેઓને એ રીતે સાંધવામાં આવે છે:— પહેલું તે એક પ્લેટને બીજી ઉપર ચઢાવીને બન્ને છેડાઓમાં રીવેટની એક અથવા વધુ હાર ઠોકવામાં આવે છે જેને લૅપ જૉઇન્ટ (lap joint) કહે છે; અને બીજી તે બન્ને છેડાઓની કિનારીને લગોલગ સાથે મેલવી તે ઉપર એક અથવા બન્ને બાજુએ બીજા પાટા ગોઠવી તે પાટાને બન્ને છેડા સાથે સાધાની બન્ને બાજુએ રીવેટની એક અથવા વધુ હારથી જોડી દેવામાં આવે છે એ સાંધાને બટ જૉઇન્ટ (butt joint) કહે છે. એ પ્રમાણે ટુકડે ટુકડે ભુગળા બનાવી એવાં ૪ થી ૮ ભુગળાઓને સાથે જોડીને ઑઝલરનું શેલ આખું બનાવવામાં આવે છે. એ ભુગળાઓને સાથે જોડતી વખતે તેઓના લંબાઈના સાધા એક લાંબાઈમાં નહીં પણ અવારનવાર રાખવામાં આવે છે. દરેક ભુગળા અથવા રીંગ આશરે ૬૦ ઇંચથી વધુ લાંબું બનાવવામાં આવતું નથી. આજના વખતમાં ઑઝલરના લોન્ગિટ્યુડીનલ સીમ કદીખી લૅપ જૉઇન્ટથી સાધવામાં આવતા નથી, કારણ કે તેમ કરવાથી શેલ બરાબર ગોળાકાર થતું નથી, તેથી જ્યારે અદરના પ્રેસરને લીધે તે બીલકુલ ગોળાકાર થવાની કોશિશ કરે છે, ત્યારે તેના લૅપજૉઇન્ટ બે આઠ મરડાઈને ધણા નબળા થઈ જાય છે.

સરકયુલર સીમ (Circular Seam)—ઑઝલરના

શેલના ગોળાઈમાં આવતા સાંધાઓને સરકયુલર સીમ કહે છે. ઑઝલરના શેલનાં જૂદાં જૂદાં ભૂગળાઓ સરકયુલર સીમથી એક બીજા સાથે જોડાયેલા હોય છે. ધણાંક ઑઝલરોમાં જ્યારે લોન્ગિટ્યુડીનલ સીમ ડબલ રીવેટ્સ હોય છે ત્યારે સરકયુલર સીમ સીંગલ રીવેટ્સ હોય છે, કારણ કે લોન્ગિટ્યુડીનલ સીમમાંથી એક ઑઝલરને ફાડી નાખવા માટે જોઈએ તે કરતાં બરાબર અર્ધું જોર તેજ ઑઝલરને તેના સરકયુલર સીમમાંથી ફાડી નાખવા માટે જોઈએ છે. પાંચ ફીટથી વધારે ડાયામેટરના અને ૬૦ પાઉન્ડ કરતા વધારે પ્રેસરના ઑઝલરના સરકયુલર સીમ ડબલ રીવેટ્સ કરવા જોઈએ.

રીવેટ કીધેલા સાંધાઓ (Riveted Joints)—

ઑઝલરના જૂદાં જૂદાં રીતે કીધેલા સાંધાઓની ગોઠવણ નીચે પ્રમાણે હોય છે:—

લેપ જોઇન્ટ એટલે પ્લેટના એક છેડાને બીજા છેડા ઉપર ચઢાવી રીવેટથી કાઢેલો સાધો. એ સાંધામાં જો રીવેટની એક હાર ઠોકા હોય તો સીંગલ રીવેટેડ, અને બે હાર ઠોકા હોય તો ડબલ રીવેટેડ લેપ જોઇન્ટ કહે છે.

બટ જોઇન્ટ એટલે બે પ્લેટોના છેડા એક એક સાથે લગોલગ રાખી તે સાધાની ઉપર તથા નીચે બીજા પાટા મુકી રીવેટથી જોડેલો સાધો. એમાં સાધાની બન્ને બાજુએ રીવેટની એક એક હાર હોય તો સીંગલ રીવેટેડ, અને બે હાર હોય તો ડબલ રીવેટેડ, અને ત્રણ ત્રણ હાર હોય તો ત્રેબલ રીવેટેડ બટ જોઇન્ટ કહે છે તેમજ સાધા ઉપર એકજ બાજુએ પાટો અથવા સ્ટ્રીપ હોય તો સીંગલ સ્ટ્રીપ, અને સાધાની બન્ને બાજુએ પાટાઓ હોય તો ડબલ સ્ટ્રીપ બટ જોઇન્ટ કહે છે.

રીવેટના સાંધાઓની મજબુતી (Strength of Riveted Joints) બે રીવેટ વચ્ચેની પ્લેટના સેક્શનના એરીઆ અને રીવેટના સેક્શનના એરીઆ ઉપર આધાર રાખે છે એટલે એક રીવેટ બે રીવેટની વચ્ચે આવેલા પ્લેટના ટુકડાને ટેકાવી રાખે છે, અને બાંધલર ફાટતી વખતે એ બે માઉલુ જે વધારે નબળુ હોય તે પહેલાં ચીરાઇ જાય છે એક રીવેટના સેન્ટરથી બીજા રીવેટના સેન્ટર સુધીના તક્ષવતને રીવેટનો પીચ કહે છે એક પીચમાં બે અરધા રીવેટ (એટલે એક આખો રીવેટ) આવે છે માટે એક રીવેટને સાંધાની જે જગા ટેકાવી રાખવાની હોય છે તે P-D હોય છે, જેમાં P તે પીચ અને D તે રીવેટનો ડાયામેટર સમજવો એ જગા ઉપર પડતું જોર એક રીવેટના એરીઆ A ને ટેકાવી રાખવું પડે છે. પ્લેટ ઉપર ટેનસાઇલ અને રીવેટ ઉપર શીઅરી ગનુ જોર પડે છે, અને જો એ બન્ને જોર દર સ્કેવર ઇંચ એરીઆ ઉપર એક સરખા હોય તો $T \times (P-D)$ ની જગા માહેલી ધાતુ રીવેટના A ની ધાતુની બરાબર રાખવી જોઈએ એનો ફોર્મ્યુલા નીચે મુજબ છે:—

$$T \times (P-D) \times St = A \times Sh.$$

$$T = \text{પ્લેટની જડાઇ ઇંચમાં.}$$

$$St = \text{પ્લેટનું ટેનસાઇલ સ્ટ્રેન્થ.}$$

Sh=રીવેટનું શીઅરી મ સ્ટ્રેન્થ.

$$P = \frac{A \times Sh}{T \times St} + D \quad A = \frac{(P-D)T \times St}{Sh}$$

$$D = P - \frac{A \times Sh}{T \times St} \quad T = \frac{A \times Sh}{(P-D)St}$$

રીવેટ કરવા માટે પેટેલાં પ્લેટને જોડતી ગોળામંડાં વાળ્યા પછી પન્થથી અથવા ડ્રીલથી બન્ને છેડાઓમાં સાથે છેદ પાડવામાં આવે છે, અને ત્યાર પછી એ બન્ને છેડા પાછા થોડા છુટા પાડી છેદ પાડવાથી છેદની આસપાસ આવેલો હોમ અથવા “બર્” (burr) કઠાડી નાખવા માટે છેદને સડેજ “કાઉન્ટર સન્ક” (counter sunk) કરવામાં આવે છે, અને પછી પ્લેટના છેડાઓને પાછા બરાબર ગોઠવી રીવેટ કરવામાં આવે છે રીવેટ કાંધા પછી સાધાના છેડાઓની કિનારીઓને એક બુટ્ટી છીણીથી છુદીને “ક્રાફીંગ” (caulking) કરવામાં આવે છે, કે જ્યાં તે સાધામાંથી પાણી અથવા સ્ટીમ ગળતી નથી સાધાની બન્ને પ્લેટમાં સાથે છેદ પાડવાથી છેદ ધણી ચોકસાઈથી એક બીજા સાથે મળતા આવે છે, જ્યાં રીવેટ બરાબર મજબુત બેસે છે

ચેન રીવેટીંગ (Chain Riveting)—ડબલ રીવેટીંગ એટલે રીવેટની બે હારમાં જ્યારે રીવેટો એક બીજાની સામ સામે હોય ત્યારે તેને ચેન રીવેટીંગ કહે છે

ઝીગઝગ રીવેટીંગ (Zig-zag Riveting)—ડબલ રીવેટીંગમાં જ્યારે એક હારની રીવેટ બીજી હારના રીવેટ વચ્ચેના ખાચાની સામે રાખેલા હોય છે ત્યારે તેને ઝીગઝગ રીવેટીંગ કહે છે. ઝીગઝગ કરતાં ચેન રીવેટીંગથી કાંધેલા સાધા વધારે મજબુત હોય છે, પણ ઝીગઝગ રીવેટીંગથી સાધા વધારે ટાઇટ થઇ શકે છે.

હૅન્ડ રીવેટીંગ (Hand Riveting) કરતી વખતે જ્યારે રીવેટનાં માથાં ઉપર હથોડીના થોડાક ઠોકા પડે છે, ત્યારે માથું પહેલાં છુદાઇ રીવેટની ગરદનમાં રીવેટ ઝડો થઇ જવાથી હોલમાં રીવેટ ઢીલો પડી રહે છે.

હાઇડ્રોલીક રીવેટીંગ (Hydraulic Riveting) થી રીવેટનાં માથા ઉપર ધીમેથી દાબીને પ્રેસર આપવામાં આવતો હોવાથી આખી રીવેટ દબાઇને હોલ રીવેટથી પુરાઇ જાય છે, અને હોલમાં રીવેટ ઉભો દબાઇને ડુલવા પછીજ માથું બને છે.

ડ્રીલ અને પન્ય—પન્યથી છેદ પાડવાથી છેદની આસપાસની પ્લેટ ખેંચાઇને નબળી થઇ જાય છે, માટે આજના દરેક સારા બાઇલર મેકરો બાઇલર બનાવતી વખતે પ્લેટોમાં હમેશા ડ્રીલથીજ છેદ પાડે છે. એમ કરવા માટે ખાસ ડ્રીલીંગ મશીનો બનાવેલા હોય છે જેમાં એકી વખતે જોઇતા પીચના સખ્યાબદ છેદ સાથે પડે છે સખ્ત સ્ટીલની પ્લેટને નરમ સ્ટીલની પ્લેટ કરતા પન્યથી વધારે નુકસાન થાય છે સ્ટીલ પ્લેટને પન્ય કીધા પછી તેને એનીલ કરવી જોઇએ, અને ડ્રીલ કીધા પછી બધાં હોલને સહેજ કાઉન્ટર સન્ક કરી તેઓની તિક્ષણ કિનારી કાપી કાઢવી જોઇએ, નહીં તો સાધા ઉપર ખેંચાણ આવતાજ રીવેટની ગરદનમાં કાપ પડે છે, જે દાહડે દાહડે વધતો જઇ રીવેટ તૂટી જાય છે પન્યથી હોલ પાડતા સાધાની મજબુતીમાં સેકડે પ થી ૭ ટકાનો ઘટાડો થાય છે.

લેપ જોઇન્ટ અને સી ગલ સ્ટ્રૅપ બટજોઇન્ટના રીવેટો “સીંગલ શીઅર” (single shear)માં અથવા ખેંચાણથી લાગતી વખતે ખેંટુકડા થઇ જાય એવી હાલતમાં કહેવાય છે, અને ડબલ સ્ટ્રૅપ બટ જોઇન્ટના રીવેટો “ડબલ શીઅર” માં એટલે ખેંચાણથી લાગતી વખતે ત્રણ ટુકડા થઇ જાય એવી હાલતમાં કહેવાય છે.

જુદી જુદી રીતે કીધેલા રીવેટના સાંધાઓની મજબુતી સગીન સાંધા વગરની પ્લેટ સાથે સરખાવતા નીચે પ્રમાણે હોય છે —

સગીન સાંધા વગરની પ્લેટની મજબુતી	૧૦૦ ટકા
ત્રેબલ રીવેટડ બટ જોઇન્ટની મજબુતી	૮૫ „
ડબલ રીવેટડ બટ જોઇન્ટની મજબુતી	૮૦ „
ડબલ રીવેટડ લેપ જોઇન્ટની મજબુતી	૭૫ „
સી ગલ રીવેટડ લેપ જોઇન્ટની મજબુતી	૬૦ „

સીંગલ રૂફ યટ ઝેઇન્ટની મજબુતી લેપ ઝેઇન્ટની
અરાબર હોય છે.

ઑાઇલરનો વરફીંગ પ્રેસર શોધવા માટે ૨૨૩ મે પાને આપેલા ફારમ્યુલા મુજબ સાધા વગરની શેલ પ્લેટની મજબુતી શોધી કાઢવા પછી જે ફેક્ટર ઑફ સેફ્ટી રાખવો હોય તે મુજબ સેફ વરફીંગ પ્રેસર ગણી કાઢવામાં આવે છે, પછી ઑાઇલરના શેલના સાધા જે રીતે કરવામાં આવ્યા હોય તે રીત માટે ઉપર આપેલાં પ્રમાણ મુજબ વરફીંગ પ્રેસરમાં ઘટાડો કરવામાં આવે છે, જેમકે ધારોકે શેલ પ્લેટની મજબુતી ૨૨૩ મે પાને લખ્યા મુજબ ૬૦૦ પાઉન્ડ મલી, અને ફેક્ટર ઑફ સેફ્ટી પાંચનો રાખવો હોય તો વરફીંગ પ્રેસર ૧૨૦ પાઉન્ડ થયો. જે તે ઑાઇલરનું શેલ ૩બલ રીવેટડ યટ ઝેઇન્ટથી બનાવેલું હોય તો તેનો ઉપર મુજબ સેંકડે ૮૦ ટકા પ્રમાણે હીસાબ કરવાથી વરફીંગ પ્રેસર ૯૬ પાઉન્ડ થયો.

ઑાઇલરના વરફીંગ પ્રેસરમાં એવરેજ ચાલી શકતી નથી. એટલે કે શેલ, એન્ડ પ્લેટ, ફરનેસટયુબ વગેરેના વરફીંગ પ્રેસર કાઢી તેની એવરેજ ખરા વરફીંગ પ્રેસર તરીકે લેવામાં આવતી નથી, પણ ઑાઇલરના દરેક ભાગનો વરફીંગ પ્રેસર ગણી કાઢવા પછી જે ભાગનો વરફીંગ પ્રેસર સર્વેથી ઓછો આવે તે તેનો ખરા વરફીંગ પ્રેસર રાખવામાં આવે છે.

ફરનેસ ટયુબ (Furnace Tube) ઑાઇલરની લટ્ટીવાળા આખાં ભુગળાને ફરનેસ ટયુબ કહે છે ઑાઇલરમાં પ્રેસરના પ્રમાણમાં ફરનેસ ટયુબની પ્લેટની જડાઇ અને તેટલી પાનલી રાખવામાં આવે છે, કારણ કે ત્રણ દોરાથી વધુ જેમ જેમ જડાઇ વધારતા જઇએ, તેમ તેમ પ્લેટની પોતામાથી ગરમી પસાર કરવાની શક્તિ (conducting power) ઓછી થતી જાય છે. વળી જડી પ્લેટોમાં જલદીથી બળી જવાનો, બેસી જવાનો કે ઉપસી આવવાનો વધારે સંભવ રહે છે, જ્યારે પાતળી પ્લેટ એવી ખામીઓથી મોકળાં હોય છે.

અસલના વખતમાં ઑાઇલરોની ફરનેસ ટયુબોના લંબાઇના સાંધા પ્લેટને ગોળ વાળીને ઑાઇલર શેલની માફક રીવેટથી જોડવામાં આવતા હતા. હાલમાં એ સાંધાઓ અખંડ સધિલા અથવા “વેલડેડ”

(welded) હોય છે. ફરનેસ ટયુબના છુટા છુટા ભુગળાઓ અસલના વખતમાં એક એક ઉપર ચઢાવી લેપ નૉંછન્ટથી બાંધલરના શેલની માફક જોડવામાં આવતા હતા, પણ તેથી ટયુબ બરાબર ગોળાકાર નહીં થવાથી ધણી નબળી થતી હતી. ફરનેસ ટયુબના લબાઇના સાધા જો લેપ નૉંછન્ટ કીધા હોય તો તે બટ નૉંછન્ટ કરતાં સેકડે ૩૩ ટકા ઓછો પ્રેસર ખમી શકે છે

ફરનેસ ટયુબની એકસરખી ગોળાઈ રાખવી ધણી અગત્યની છે, કારણકે એ ટયુબ જો કોઈ જગાએ સહેજખી બેઠેલી હોય તો પ્રેસર વધવાથી અથવા તેટલો ભાગ નબળો પડવાથી એ ચપટી જગા એકદમ બેસી (collapse) જવાનો ધણો સભવ રહે છે બાંધલરમાં રહેતી સ્ટીમનુ દબાણ બાંધલર શેલ ઉપર અદરથી પડતું હોવાથી જો શેલ કોઈ બાજુએ ચપટુ યા બેઠેલું હોય તો તેને સ્ટીમનુ દબાણ અદરથી દાબી ઉપસાવીને આખા શેલને લગભગ એક સરખા ગોળાકારમાં રાખવાની તજવીજ કરે છે પરંતુ ફરનેસ ટયુબની બાહર સ્ટીમનુ દબાણ પડતું હોવાથી જો એ ટયુબનો કોઈખી ભાગ થોડોખી બેસી જમ્બે ચપટો થયો હોય તો તે ઉપર સ્ટીમનું દબાણ પડવાથી તે વધારેને વધારે બેસતો જાય છે, કારણ કે તદન ગોળાકાર સપાટી કરતા ચપટી સપાટ સપાટી સ્ટીમનું દબાણ ખમવા માટે ધણી નબળી હોય છે એજ કારણને લીધે ફરનેસ ટયુબના જુદા જુદા ભુગળાઓના લબાઇના સાધા હાલમાં અખડ સાધી (welded) બનાવવામાં આવે છે, કારણ કે તેઓને જો પ્લેટની કિનારીને એક બીજા ઉપર ચઢાવીને “લેપનૉંછન્ટ” કરવામાં આવે તો ટયુબ એક સરખી ગોળાકારવાળી બની શકે નહીં એ સાધાઓ લેપનૉંછન્ટ કરવા કરતાં તો બટ નૉંછન્ટ કીધેલા વધારે સારા, કારણકે બટ નૉંછન્ટમાં પ્લેટની કિનારી એકબીજા ઉપર ચઢાવવી પડતી નથી, તો પણ “સાધા એટલા વાધા” એ કહેવત પ્રમાણે અખડ સાધી મારેલી ટયુબ સર્વેથી ઉત્તમ અને ટકાઉ છે પરંતુ ફરનેસ ટયુબોનાં છુટા છુટા ભુગળાઓના ગોળાઇના સાધા ટયુબને ધણી મજબુતી આપતા હોવાથી એ ભુગળાઓ નાની નાની લબાઇનાં બનાવી એવા ધણા સાધાઓ રાખવામાં આવે છે, કારણ કે જેમ એ ટુકડો અથવા ભુગળુ લાણુ તેમ નબળું હોય છે. અસલ એ ભુગળાઓ લાખા બનાવી થોડે ટુકડે આખી ફરનેસ ટયુબ બનાવ-

વામાં આવતી હતી, પણ હાલમાં સાધારણ કદનાં ઑધલરોમાં ૧૬ થી ૧૮ ટુકડે ફરનેસ ટયુબો બનાવેલી હોય છે. માટે “સાધા એટલા વધા” ની કહેવત ફરનેસ ટયુબના ગોળામ્પના સાધાની બાબતમાં ખરી પડતી નથી. ઉપર કહ્યું તેમ ધણી જડી પ્લેટ ફરનેસ ટયુબને લાયક નહીં હોવાથી જડી પ્લેટ વાપરી થોડે ટુકડે ટયુબ બનાવવાને બદલે પાતળી પ્લેટ વાપરી ધણે ટુકડે ટયુબ બનાવવાનું વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે.

ઑધલરના પાછલા ભાગમાં ફરનેસ ટયુબનો ડાયામેટર ઓછો કરી નાખવામાં આવે છે, કે જેથી ઑધલર સાફ કરતી વખતે એ ટયુબોની વચ્ચે પુરતી જગા થવાથી તેમાં થઇને ઑધલરને તળે જવાને બની આવે, તેમજ એ ટયુબો ઑધલરને છેડેની પાછલી “એન્ડ પ્લેટ” સાથે અદરથી “અંગલ આયન” ની રીંગ આપી જોડી શકાય. નહીં તો એ રીંગ ધણી પહોળા હોવાથી એ ટયુબો વચ્ચેની તેમજ ટયુબ અને શેલ વચ્ચે રહેતી સાકડી જગામાં મુકી શકાય નહીં.

ફરનેસ ટયુબોની જડાઈ સાધારણ રીતે ૭૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે ત્રણ દોરા, ૮૫ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે સવા ત્રણ દોરા, ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે સાડા ત્રણ દોરા, અને તેથી વધારે પ્રેસર માટે ચારથી સાડાચાર દોરા સુધી રાખવામાં આવે છે.

અડમસન્સ ફ્લેન્જડ જોઇન્ટ (Adamsen's Flanged Joint) નામનો ફરનેસ ટયુબના ભુગળાઓનો સાધા ચિત્ર નાં ૧૭ માં બતાવ્યો છે એમાં ભુગળાઓના બન્ને છેડા ગરમ કરી વાળીને (પાછપોમાં આવે છે તેવી) ફ્લેન્જ બનાવવામાં આવે

ચિત્ર નાં ૧૭.

અડમસન્સ ફ્લેન્જડ જોઇન્ટ. જડાઈની પ્લેટની અખંડ રીંગ મુકવામાં આવે છે. આ રીંગ ફરનેસ ટયુબને બાહરની બાજુએથી થતા સ્ટીમ

પ્રેક્ષરને લીધે બેસી જતી અટકાવે છે. આ જાતના જૉઇન્ટ ધણીજ ઉત્તમ છે, કારણકે એમાં સાંધાઓની રીવેટો ભઠ્ઠીમાંની આગ અથવા ગરમ ગેસની બાજુએ મુદ્દલ આવતી નથી, પણ રીવેટો પાણીમાં રહે છે. તેમજ એ ફેલ્ડ-એ ચોરસ કાટખુણે નહિ પણ ગોળાક્રમાં વાળેલી હોવાથી ફરનેસ ટયુબ ગરમ થવાથી જ્યારે ધ્રુવીને લબાય છે, ત્યારે ટયુબનો એ વધારો સાંધાઓની ફેલ્ડ-એની ગોળાક્રમાં ધણી સેહુલાઇથી સમાઇ જાય છે, જેથી બાઇલરને છેડેની એન્ડ પ્લેટો (end plates) ફરનેસ ટયુબની એ લબાઇને લીધે બાહરે ઉપસી આવીને પેટું કઢાડતી નથી. બે ફેલ્ડ-એ રીવેટ કરતી વખતે તેઓ વચ્ચે મુકવામાં આવતી રીંગને “કૉકીંગ રીંગ” કહે છે, કારણ કે રીવેટ કર્યા પછી એ રીંગની ધાર બધેથી ફરતી છુદીને કૉકીંગ (caulking) કરવામાં આવે છે કે જેથી સાંધામાંથી પાણી ગળે નહી.

બોવલીંગ હુપ (Bowling Hoop) નામનો ફરનેસ ટયુબનો બીજો સાંધો ચિત્ર નાં ૧૮ માં બતાવ્યો છે એમાં ફરનેસ ટયુબના બુગળાઓના છેડા સાધારણ રીતે સિધા રાખવામાં આવે છે અને બે બુગળાઓને જોડતી વખતે એકમેકથી થોડા દુર રાખી તેઓ ઉપર ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણેની એક રીંગ ફરતી મૂકી રીવેટ કરી લેવામાં આવે છે આ રીંગની ગોળાક્ર સ્થિતિસ્થાપક હોવાથી ગરમીને લીધે ટયુબની લબાઇમાં થતી વધઘટ તે

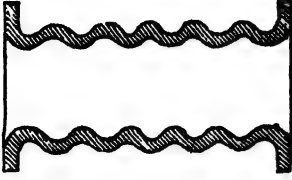
ચિત્ર નાં ૧૮.

બોવલીંગ હુપ

સમાવી શકે છે ખરી, પણ એ સાધાની મૂખ્ય ખામી એ છે કે એમાં રીવેટના એક બાજુના માથા ફરનેસ ટયુબની અંદર

આવતા હોવાથી તેઓ ઉપર ભઠ્ઠીની અને ગરમ ગેસની ગરમી ધણી નુકસાનકારક અસર કરે છે, જેથી લાંબા વખતે રીવેટના એ માથાં બળી જઇને નજળા પડી જવાની ધાસ્તીમાં રહે છે. આ કારણને લીધે “બોવલીંગ હુપ” હાલના ધણી સારી બનાવટનાં બાઇલરોમાં વપરાતા નથી, પણ ઍડમસન્સ “ફેલ્ડ-એ જૉઇન્ટો” ધણી વપરાય છે.

કૉર્રુગેટેડ ફરનેસ ટયુબ (Corrugated Furnace Tube)—ચિત્ર નાં ૧૯ માં બતાવેલી ફરનેસ ટયુબને કૉર્રુગેટેડ

ચિત્ર નાં ૧૯.

કૉર્રુગેટેડ ફરનેસ ટયુબ.

ટયુબ કહે છે, જે સાદી ફરનેસ ટયુબો કરતાં ઘણી મજબુત અને ગરમીથી લંબા-ઇમાં થતી વધઘટ સમાવી શકે એવી વધારે સ્થિતિસ્થાપક હોય છે એ ફરનેસ ટયુબની હીટીંગ સરફેસ તેટલીજ લંબા-ઇની સાદી ટયુબ સાથે સરખાવતા લગ-લગ ૨૦ થી ૨૫ ટકા વધારે હોય છે—એટલે જે ૧૨૫ ઇંચ લાંબી સાદી ટયુબ હોય તો તેને ફેનસરડીના નામનાં વાળની ધમણની માફક દાખીને ૧૦૦ ઇંચ કરવામાં આવે છે. એ ટયુબો વાપરવામાં એક ગેરફાયદો એ છે કે જે પાણી ધણા ખારવાળું હોય છે તો એ ટયુબના વિ ટાઓના ગાળાઓમાં બધા ખાર બાઝી જાય છે, જેને ઓખની કાઢાડતાં ઘણી મુશ્કેલી પડે છે કેટલીકવાર એવી કૉર્રુગેટેડ ફરનેસ ટયુબોના વિ ટાઓને સ્ક્રૂની માફક વળ દબ પેચ અથવા આટા આપવામાં આવે છે, જેથી તે ટયુબ લંબાઇમાં મજબુત થાય છે, પણ ગોળાઇમાં સેહેજ ઓછી મજબુત હોય છે

રીબ્ડ ફરનેસ ટયુબ (Ribbed Furnace Tube)

ચિત્ર નાં ૨૦ માં બતાવી છે બધી ફરનેસ ટયુબોમાં એ ટયુબ વધારે સગવડ ભરેલી અને મજબુત કહેવાય છે. એ ટયુબ માટે પ્લેટ બનાવતી વખતે તેમાં નવ ઇંચને છેડે જાડી રીબો અખડ રાખવામાં આવે છે,

ચિત્ર નાં ૨૦.

રીબ્ડ ફરનેસ ટયુબ.

અને પ્લેટ ન્યારે વાળી સાધા મારીને ટયુબ બનાવવામાં આવે છે, ત્યારે ચેલી રીબો પીપનાં વળા અથવા પાટા માફક ટયુબ ઉપર ફરતી દેખાય છે. એ રીબો ટયુબની મજબૂતીમાં ઘણો વધારો કરે છે. ટયુબની બાકીની સાદી પ્લેટ કરતા એ રીબો વધારે જાડી રાખવામાં આવે છે. એ રીબોની ઉચાઇ સાદી પ્લેટને મથાળેથી લગલગ ૧૧ દોરા અને એ રીબોના ખાચાની ઉંચાઇ ૭ દોરા હોય છે, જેથી બાકીની પ્લેટ કરતાં એ રીબોનું દળ વચ્ચેથી લગલગ ૪ દોરા વધારે જાડું હોય છે.

જુદી જુદી ફરનેસ ટયુબો વચ્ચે સરખામણી
નીચે આપેલા આંકડાઓ ઉપરથી કરી શકાશે. જો ચોક્કસ કદ અને જડાઈની લોખંડની પ્લેટની બનાવેલી સાદી ફરનેસ ટયુબ ૧૦૦ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેસર માટે ચાલી શકતી હોય તો તેટલાંજ કદ અને જડાઈની પણ જુદી જુદી ધાતુ અને બનાવટની ટયુબો નીચે પ્રમાણેનો વરકીંગ પ્રેસર ખમી શકે તેટલી મજબુત કહેવાય છે.—

સાદી લોખંડની ફરનેસ ટયુબ ... વરકીંગ પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ.

સાદી સ્ટીલની ફરનેસ ટયુબ. ... .. , ૧૧૦ ,

વળ અથવા પેચ દીઘેલી કૉર્ગેટેડ ફરનેસ ટયુબ , ૧૮૦ ,

સીધી કૉર્ગેટેડ ફરનેસ ટયુબ. ... . , ૨૦૦ ,

રીબ્ડ ફરનેસ ટયુબ ... .. , ૨૨૦ ,

એન્ડ પ્લેટ (End Plate)—કૉરનીશ અને લેન્કેશાયર બ્રાઇલરોના બંને છેડાની સપાટ પ્લેટોને એન્ડ પ્લેટ કહે છે હાલનાં સારી બનાવટના બ્રાઇલરોમાં એન્ડ પ્લેટો એકજ અખડ પ્લેટમાંથી લેધ ઉપર કાપી કાઢાડવામાં આવે છે, તેમજ ફરનેસ ટયુબો માટેના છેદ પણ લેધ ઉપરજ ઉતારવામાં આવે છે, કે જેથી એકસરખી જાળાઈ ઉતરે બ્રાઇલરની આગળી એન્ડ પ્લેટ શેલની સાથે ઍન્ગલ આયર્નની પોહોળી રીંગથી જોડવામાં આવે છે. પાછલી એન્ડ પ્લેટની કિનારી વાળીને રકાબી અથવા “ડીશ” ની માફક બનાવેલી હોય છે, જે કિનારી શેલની અદર ધુસારીને રીવેટ કરી લેવામાં આવે છે. બંને એન્ડ પ્લેટો સારા બ્રાઇલરોમાં રીવેટની બે હારથી અથવા ડબલ રીવેટથી જોડવામાં આવે છે. બ્રાઇલરના એન્ડ પ્લેટોવાળા છેડા સપાટ હોવાથી તેઓ શેલ પ્લેટ કરતા ધણા નબળા હોય છે, કારણ કે તેઓ ઉપર સ્ટીમનું દબાણ પડવાથી તેઓ બાહર ઉપસી આવવા માગે છે એમ થતું અટકાવવા માટે અને એન્ડ પ્લેટોને મજબૂતી આપવા માટે તેઓને બે રીતે ટેકા આપવામાં આવે છે એક તો “ગસેટ સ્ટે” થી, અને બીજી તો “લોન્જીટ્યુડીનલ સ્ટે” થી.

ડીસ્ક એન્ડ પ્લેટ (Dished End Plate) ફ્લેટ એન્ડ પ્લેટ પ્રેસરને લીધે બાહર ઉપસી આવતી હોવાથી તેઓને

પહેલાંથીજ રકાબી અથવા કડાઇની માફક ગોળાકાર ઉપસી આવેલી બનાવવામાં આવે છે, જેને ડીસઝ એન્ડ પ્લેટ કહે છે. જે એવી પ્લેટ શેલ પ્લેટની જડાઇ જેટલી જડાઇની બનાવેલી હોય તો તેઓને સ્ટે આપવાની જરૂર રહે છે, પણ જે ફ્લેટ એન્ડ પ્લેટની જેટલી જડાઇ રાખવામાં આવે તેટલીજ જડાઇની એ ડીસઝ એન્ડ પ્લેટ બનાવી હોય તો તેને કાઇબી જાતના સ્ટે આપવાની જરૂર રહેતી નથી થોમ્પસન મેકરના લેન્કેશાયર ઑઇલરો તથા એબકૉક વીલકૉક્સના વૉટર ટયુબ ઑઇલરોમા એવી ડીસઝ એન્ડ પ્લેટ જોવામાં આવે છે.

ઑઇલર સ્ટે (Boiler Stays)—ઑઇલરની બનાવટમા જ્યાં જ્યાં ફ્લેટ યાને સપાટ પ્લેટ વપરાય ત્યાં ત્યાં તેને સ્ટે અથવા ટેકા આપી સજ્જડ કરવાની જરૂર છે. કૉરનીશ અને લેન્કેશાયર ઑઇલરોમા આગળી અને પાછળી એન્ડ પ્લેટોને ગસેટ સ્ટે અને લૉન્ગિટ્યુડીનલ સ્ટેથી ટેકાવવામા આવે છે લોકોમોટીવ અને પોર-તેબલ ઑઇલરોમા ફાયરબ્રૉક્સનું સપાટ કાઉન યાને મથાળુ ગરદર સ્ટે અને સ્લીગ સ્ટેથી અને ફાયરબ્રૉક્સની સપાટ બાજુઓ સ્ક્રુ સ્ટેથી ટેકાવવામા આવે છે એજ જાતનાં ઑઇલરોની આગળી અને પાછળી સપાટ ટયુબ પ્લેટો સ્ટે ટયુબથી ટેકાવી રાખવામા આવે છે.

ગસેટ સ્ટે (Gusset Stay) પ્લેટમાથી કાપીને બનાવવામાં આવે છે, જેની એક કિનારી એન્ડ પ્લેટ ઉપર લાગે અને બીજી શેલ પ્લેટ ઉપર લાગે તેવી રીતે કાટખુણે હોય છે. એ સ્ટેને બંને છેડે એન્ગલ આયર્નના પાટાઓ બંને બાજુએ મુકીને ચિત્ર નાં ૨૬ મા બતાવ્યા મુજબ એન્ડ પ્લેટ અને શેલ સાથે રીવેટથી જડી લેવામાં આવે છે એન્ડ પ્લેટ સાથે ફરનેસ ટયુબો પણ જોડાયેલી હોવાથી તેઓ એન્ડ પ્લેટને કેટલીક મજબુતી આપે છે ખરી, પણ ફરનેસ ટયુબોની ઉપરનો અને નીચેનો એન્ડ પ્લેટનો ભાગ તદ્દન ખુદલો સપાટ ટેકા વગરનો હોય છે, જેને સ્ટે અથવા ટેકા આપવાની ધણી જરૂર પડે છે ટયુબની ઉપરના આગલા અને પાછલા ભાગમા પાચ ગસેટ સ્ટે હોય છે, ટયુબની નીચે પાછલા ભાગમાં ત્રણ અને આગલા ભાગમાં બે ગસેટ સ્ટે હોય છે—આગલા ભાગમાં ફ્લુની નીચે મેન હોલ આવતુ હોવાથી એક ગસેટ સ્ટે ઓછો હોય છે. ગસેટ સ્ટે ઉપર ગરમીથી થતી વધઘટની ઝાઝી અસર થતી નથી. એન્ડ પ્લેટ

ઉપર સ્ટીમનું દબાણ સિધી લીટીમાં કાટખુણે પડતું હોવાથી જે લીટીમાં સ્ટીમનું દબાણ પડે તેજ લીટીમાં સ્ટેટું ખેંચાણ થવું જોઈએ, પરંતુ ગસેટ સ્ટે એન્ડ પ્લેટને કાટખુણે (૯૦ ડીગ્રીએ) નહીં પણ લગભગ ૬૦ ડીગ્રીને ખૂણે હોય છે, માટે એ સ્ટેની જેટલી અસર થવી જોઈએ તેટલી થતી નથી તોપણ દરેક સ્ટે પોતાની આસપાસની ધણી મોટી જગાને મજબુતી આપતો હોવાથી એની ઉપલી ખામી છતાં પણ એ ધણો ઉપયોગી છે.

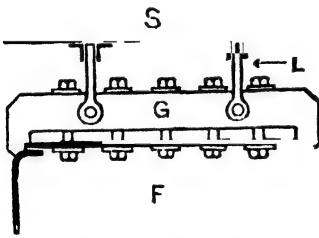
લોન્જિટ્યુડીનલ સ્ટે (Longitudinal Stay) માત્ર લાંબા અખડ સાધા વગરના લોખડના સળીયાના બનાવેલા હોય છે, જેઓને બાઇલરને બન્ને છેડાની પ્લેટમાંથી આરપાર પસાર કરી બાહરથી મોટા વોશર અને નટથી જડેલા હોય છે. કોષક બાઇલરમાં એ સ્ટેના છેડાઓને આઇમેલ્ટ જેવા બનાવી એન્ડ પ્લેટોમાં અદરની બાજુએ નટથી જડેલા ચીપીઆ જેવા ચીરેલા ડબલ આઇ મેલ્ટની વચ્ચે પીનથી બેસાડેલા હોય છે, અને કેટલાકોમાં તો એન્ડ પ્લેટો ઉપર અદરની બાજુ એંગલ આર્ચના બે ટુકડા જડી તેઓ વચ્ચે એ સ્ટેનો છેડા પીનથી જોડેલા હોય છે એ સ્ટે બાઇલરની આખી લબાઇ સુધી લબાયેલા હોવાથી વારંવાર વચ્ચેથી ઝુલાઇ પડે છે, જેમ થતું અટકાવવા માટે તેને ઉપલી શેલ પ્લેટ સાથે કેટલેક ઠેકાણે ટાંગી રાખવામાં આવે છે વળી એની બીજી ખામી એ છે કે વધતી ઓછી ગરમીથી એની લબાઇમાં વધઘટ થયા કરે છે. તો પણ એની મુખ્ય ખુબી એ છે કે જે લીટીમાં એન્ડ પ્લેટો ઉપર સ્ટીમનું દબાણ પડે છે, તેજ લીટીમાં એ સ્ટે એન્ડ પ્લેટને ખેંચી રાખે છે—એટલે કે એ સ્ટે એન્ડ પ્લેટને કાટખુણે આવેલા હોવાથી સારી અસર કરે છે, પરંતુ એ સ્ટે પોતાની આસપાસની ધણી મોટા ઘેરાવાની જગાને મજબુતી આપી શકતો નથી લોન્જિટ્યુડીનલ સ્ટેને એકદમ ખુબ કશીને ટાઇટ કરી બન્ને એન્ડ પ્લેટોને સીકડી રાખવી જોઈતી નથી, કારણ કે ફરનેસ ટયુબ જ્યારે ગરમીથી ટુલે છે, ત્યારે લબાઇમાં વધે છે, જે વધારો એન્ડ પ્લેટ ઉપર થોડી ધણી અસર કરતો હોવાથી એ વધારો બધી બાજુએ ફરતો એન્ડ પ્લેટમાં સમાઇ જાય એટલી છુટ લોન્જિટ્યુડીનલ સ્ટેમાં હોવી જોઈએ.

સારી બનાવટના મોટા બાઇલરોમાં ઉપલા ભાગમાં બન્ને છેડે પાંચ પાંચ ગસેટ સ્ટે ઉપરાંત બે લોન્જિટ્યુડીનલ સ્ટે પણ આવેલા

હોય છે. વેલડીંગથી સાંધેલા રૉડને કદીબી રટે તરીકે વાપરવો નહીં, પણ એક આખો સાંધા વગરનો ખાર વાપરવો.

ગરદર રટે (Girder Stay)—લોકામોટીવ અને લોકાટાઇપ પોરટેબલ ઑધલરના ફાયર ઑક્સિડનું સપાટ મથાળું અથવા ક્રાઉન (crown) તેની ઉપર પડતા સ્ટીમ પ્રેશર સામે ટેકાવી રાખવા માટે ચિત્ર નાં ૨૧ માં બતાવ્યા મુજબ ગરદર રટે વપરાય છે. એ ચિત્રમાં આડા G ગરદર રટે છે એ ગરદર અગાઉ કાસ્ટ આયર્નના બનાવવામાં આવતા હતા, પણ હાલમાં રૉટ આયર્નના ધડીને બનાવવામાં આવે છે. જેના બે છેડા ફાયર ઑક્સિડની બે ઉભી બાજુઓ ઉપર ટેકે છે, અને ગરદર અને ક્રાઉન વચ્ચે આસરે બે ઇચની જગા રાખવામાં આવે છે, જેથી ક્રાઉનને પાણી બરાબર લાગેલું રહે એ ગરદરને ક્રાઉન પ્લેટ સાથે બોલ્ટોથી સીકડી રાખવામાં આવે છે જેથી પ્રેસરનો બધો બોજ ફાયર ઑક્સિડની બે ઉભી સાઇડો ઉપર પડે છે આથી એ સાઇડો ઉપર ઘણું સખ્ત દબાણ પડે છે ગરદર અને ક્રાઉન વચ્ચેની જગા સાંકડી હોવાથી તેમાં પાણીનું સરકયુલેશન બરાબર ચાલતું નથી. તેમજ એ જગામાં ખાર બધાઇ જાય છે.

સ્લીંગ રટે (Sling Stay)—ગરદર રટેથી ફાયર ઑક્સ (F) ની બાજુઓ ઉપર પડતું સખ્ત દબાણ ઓછું કરવા માટે એ ગરદરને ઑધલરના શેલ (S)ની સાથે સ્લીંગ રટેથી ટાગી રાખવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૨૧ માં (L) બતાવ્યો છે એનો ફાયદો એ છે કે ફાયર ઑક્સના ક્રાઉન ઉપર પડતું સ્ટીમનું દબાણ અને શેલ પ્લેટ ઉપર પડતું સ્ટીમનું દબાણ એ

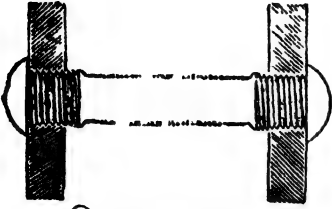

(ચિત્ર નાં ૨૧.

ગરદર રટે અને સ્લીંગ રટે.

સમતોલ (equilibrium)માં રાખે છે. એ રટેનો ઉપયોગ છેડો શેલની અદર રીવેટથી જડેલા બે એન્ગલ આયર્નની વચ્ચે બોલ્ટથી બેડવામાં આવે છે, અને નીચેલો છેડો ચીરી ગરદર રટે સાથે બોલ્ટથી બેડવામાં આવે છે.

સ્ક્રુ સ્ટે (Screw Stay)—એ સ્ટે લોકો ટાઇપ ઑઇલરના

ચિત્ર નાં ૨૨
સ્ક્રુ સ્ટે.

ફાયર બોક્ષની સપાટ બાજુઓને શેલ સાથે સીકડી રાખે છે, જે ચિત્ર નાં ૨૨ માં બતાવ્યો છે. પોણા ઇંચ જડા સળિયાના બંને છેડા સાત દોરા જડા ધ્રુલવી તેઓને આટા પાડીને એ શેલ પ્લેટ અને ફાયર બોક્ષ પ્લેટમાં ફેગવી ચઢાવામાં આવે છે, અને પછી બંને છેડે રીવેટ કરી લેવામાં આવે છે.

ઘણી એસીડવાળા પાણીમાં એ સ્ટે રહેવાથી ખવાઇ જાય છે, અને એ સ્ટે નજરે દેખી શકાતો નથી, માટે ઘણે ઠેકાણે એ સ્ટે એવા કામ માટે ખાસ ત્રાખાના પણુ બનાવવામાં આવે છે.

સ્ટે ટ્યુબ (Stay Tube)—લોકો ટાઇપ ઑઇલરની સપાટ ટ્યુબ પ્લેટને સીકડી રાખવા માટે એ ટ્યુબ સ્ટે વપરાય છે એ સ્ટે કાઇજ નહીં પણ ટ્યુબ હોય છે, જે બાકીની બીજી હીટીંગ ટ્યુબો કરતા વધારે જડી અને મજબુત હોય છે. કેટલાક મેકરો એ સ્ટે ટ્યુબને છેડે આટા પાડી પ્લેટમાં બેસાડે છે, અને કેટલાકો તેઓ ઉપર પાતળા નટ ચઢાવી ટ્યુબના છેડાની કિનારી વાળી (beaded) દીપે છે એ કામ માટે લોન્ગટ્યુડીનલ સ્ટે જેવા સળિયાને બદલે ટ્યુબ વાપરવાનું કારણ એ છે કે જો સળિયા વાપરવામાં આવે તો બીજી પોકળ ટ્યુબો કરતા બદ સળિયાનું એક્ષિપાનસન કોન્ટ્રેક્શન ઓછું વધતું થયા કરવાથી તેઓ પોતાનું ધારણું કામ સતોશકારક કરે નહીં.

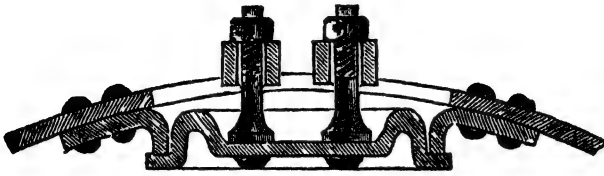
કેમ્બર્ડ ફાયર બોક્ષ ટોપ (Cambered Firebox Top)—હાલમાં મેસર્સ મારશલ સન-સવાળાઓ પોતાના લોકો ટાઇપ ઑઇલરના ફાયર બોક્ષના સપાટ મથાળા માટે ગરદર સ્ટે અને સ્લીંગ સ્ટે નહીં વાપરતા ફાયર બોક્ષનાં મથાળા ઉપર એક ક્રોસના આકારમાં આવી-અપડ રીબ ઉપસાવી કાઢડી બનાવે છે, જેથી કોઇબી જાતના સ્ટેની જરૂર પડતી નથી, અને સ્ટે લગાડવાથી ઉત્પન્ન થતી અગવડો અને બીજી ખામીઓથી એવાં ઑઇલર નિરાલાં રહે છે.

શ્રીધીંગ સ્પેસ (Breathing Space)—ઔષધરની ફર-
નેસ ટ્યુબો જ્યારે ગરમીથી વધીને લાખી થાય છે, ત્યારે ઔષધરના
બન્ને છેડાની એન્ડ પ્લેટોને ઉપસાવે છે; અને એ પ્રમાણે લટ્ટીની
ગરમી વધતી ઓછી થયા કરવાથી ફરનેસ ટ્યુબોની લબાઈમાં વધઘટ
થવાને લીધે એન્ડ પ્લેટો પણ વધતી ઓછી ઉપસયા કરે છે, જેને
“શ્રીધીંગ” (breathing) કહે છે, જેનો અર્થ “દમ લેવો”
એવો થાય છે, કારણ કે દમ લેતી વખતે પ્રાણીની છાતી જેમ ઉપસે
છે, તેમ પ્લેટમાં પણ થાય છે એન્ડ પ્લેટો સારી સગવડ અને
મોકળાશથી ઉપસી શકે તે માટે ફરનેસ ટ્યુબની આસપાસ બધે
ફરતી લગભગ ૧૦ ઇંચ જેટલી જગા ખુદી ટેકા અથવા સ્ટે આપ્યા
વગરની રાખવામાં આવે છે—એટલે ફરનેસ ટ્યુબના એન્ડ પ્લેટ
સાથના સાધના રીવેટ અને ગસેટ સ્ટેઓના નીચલા છેડાના
રીવેટ વચ્ચે ઉપર મુજબ ૧૦ ઇંચને આસરેનો તફાવત
રાખવામાં આવે છે ફરનેસ ટ્યુબની આસપાસની એ ફરતી
જગાને “શ્રીધીંગ સ્પેસ” કહે છે. જે એવી સગવડ નહીં રાખતા
છેક ફરનેસ ટ્યુબના સાધા સુધી નીચે ગસેટ સ્ટે જોડેલો હોય તો
ટ્યુબ જ્યારે ગરમીથી વધીને લાખાય ત્યારે એન્ડ પ્લેટ ઉપર અને
તે સાથે સ્ટે ઉપર પણ બહુ બેચાણુ આવવાથી સ્ટેના રીવેટો વગેરે
તુટી જવાનો સભવ રહે

માઉન્ટીંગ બ્લૉક (Mounting Blocks)—ઔષધર
ઉપર સ્ટોપવાલ્વ, સેફ્ટીવાલ્વ વગેરે ગોઠવવા માટે લોખંડ અથવા
કાસ્ટ સ્ટીલની બેઠકો શેલ ઉપર રીવેટથી જડી લીધેલી હોય છે, જેને
માઉન્ટીંગ બ્લૉક કહે છે એ બેઠકો હમેશા શેલ સાથે રીવેટથી જ
જોડેલી હોવી જોઈએ—જો બોલ્ટથી જોડવામાં આવે તો સાધો વારં-
વાર ગળી ઉડી અગવડમાં નાખે છે એ બેઠકો ઉપર વાલ્વોને બોલ્ટથી
જોડી “જૉઇન્ટ” કરવામાં આવે છે. બેઠકો હવે સાધારણ બીડની
કદી પણ બનાવવામાં આવતી નથી એવો એક માઉન્ટીંગ બ્લૉક
ચિત્ર નાં ૩૭ માં હૉપક્રીનસન્સ વાલ્વની નીચે બેસાડેલો બતાવ્યો છે.

મૅનહોલ અને મડહોલ (Man-hole & Mud-hole)
ઔષધરમાં માણસો સફાઈ કરવા ઉતરી શકે તે માટે શેલ ઉપર જે
દરવાજો અથવા બાકુ રાખવામાં આવે છે તેને મૅનહોલ કહે છે;

તેમજ આગલી એન્ડ પ્લેટ ઉપર નીચે એક બાકું હોય છે જેને મડ-હોલ કહે છે. ચિત્ર નાં ૨૫ માં બતાવેલું બાઇલર ઉપરનું મેનહોલ ગોળાકાર છે, જેની બેઠક લોખંડ અથવા સ્ટીલની બનાવેલી હોય છે, અને અંદરની ડાયમેટર લગભગ ૨૦ ઇંચ હોય છે. કેટલેક કેસો એવું ઢાંકણ તદ્દન સપાટ નહીં પણ વચ્ચેથી ઉપસાવેલું હોય છે, જેથી તે અંદરની બાજુએથી સ્ટીમનો પ્રેસર ખમવા માટે ધણું મજબૂત બને છે. ચિત્ર નાં ૨૩ માં બતાવેલું મેનહોલ ઇડારોકા

ચિત્ર નાં ૨૩.

મેનહોલ.

આકારનું (ઓ-વલ) હોય છે, જે કેટલાંક બાઇલરોમાં વપરાય છે એની લાંબી ડાયમેટર ૧૫ થી ૧૭

ઇંચ અને ટુકડી ડાયમેટર ૧૧ થી ૧૩ ઇંચ સુધી હોય છે. બાઇલરની લંબાઈની લાંબાઈમાં મેનહોલની ટુકડી ડાયમેટર આવે એવી રીતે આકુ એને મૂકવામાં આવે છે. એના ઢાંકણની બેઠક અંદરની બાજુએ જડી લીધેલી હોય છે. એ મેનહોલ ધણુ સગવડ ભરેલું હોય છે, કારણ કે એવું ઢાંકણ ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ બાઇલરની અંદરથી ઢાંકી બાહરની બાજુએ બે ઘોડીઓ (cross-bars) સાથે બે લાંબા બોલ્ટથી બેંચી બાંધવામાં આવે છે એની ઉપર અંદરની બાજુએથી પ્રેસર પડવાથી એ શેલ સાથે મજબૂત ચોટી બેસે છે, અને એના બે ઘોડીઓવાળા બોલ્ટો ઉપર બીલકુલ બેચાણ પડતું નથી-માટે એ બોલ્ટોનું કામ બાઇલરમાં જ્યારે પ્રેસર નહીં હોય ત્યારે ઢાંકણને બાઇલરમાં નીચે પડી જતું અટકાવવા માટે બેંચી પકડવાનું હોય છે.

મડહોલ ધણુ ખર્ચ હમેશા ચિત્ર નાં ૨૩ માં બતાવેલા મેનહોલ જેવું જ ઇડારોકા અને અંદરના ઢાંકણવાળું હોય છે.

ગોળ મેનહોલનાં કવર હવે કાર્ટ આયર્નના બનાવવામાં આવતાં નથી, પણ લોહડા અથવા સ્ટીલનાજ બનાવવામાં આવે છે. એવી જાતનાં કવરના બોલ્ટો જોઈએ તે ક્રતા વધારે જડા રાખવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે, કારણ કે એ કવરો વારંવાર

વામાં આવતા હોવાથી તેઓના બોલ્ટો ઉપર ઘણા ધસાડો પડે ત્રણી બોલ્ટોને ઘણા લાંબા પાનાએ બે ચીને ટાઈટ કરવામાં આવતા થી પાનાના બે ચાણુથી પડતુ જોર વરકી ગ પ્રેસરમાં ઉમેરીને બોલ્ટોના ડાયમેટરની ગણતરી કરવી જોઈએ, યાને એ બોલ્ટો ગ પ્રેસર ઉપરાંત બીજો ૨૫ થી ૩૦ ટકા વધુ પ્રેસર ખમી તેટલા મજબુત હોવા જોઈએ

મૅનહોલ માટે સર્વેથી સરસ જૅઈન્ટ કે ધચ ડાયના છેદની સીસાની પાંખપથી થઈ શકે છે એ પાંખપની એક રીંગ ના બોલ્ટોના સરકલની અંદર એસે નેટલી મોટી બનાવવી અને પાંખ એક છેડો જરા પોણાળો કરી તેમાં બીજો છેડો ધુસાડવો. અદકવરવાળાં મૅનહોલ માટે વાયર વોવન એસએસતોસ શીટ વાપરવો.

કૅમ્પેન્સેટીંગ રીંગ—મૅનહોલ, મડહોલ વગેરે માટે તરમા જે જે ઠેકાણે બાકાં પાડવામાં આવે છે, તે ઠેકાણેની પ્લેટ પાકાંને લીધે નબળી પડી જાય છે, જેને મજબૂતી આપવા માટે તર પ્લેટની જેટલીજ જડાઈની પ્લેટમાંથી પોણાળી રીંગ કાપી તે બાકાઓની આસપાસ રીવેટથી જડી લેવામાં આવે છે, કૅમ્પેન્સેટીંગ રીંગ (compensating ring) કહે છે. એ નો એરીઆ ઓછામાં ઓછો છેદના એરીઆની બરાબર હોય છે.

ફરનેસ ડોર (Furnace Door)—ભટ્ટીના દરવાજાને સ ડોર કહે છે ફરનેસ ટયુબને છેડે લગભગ અર્ધે ભાગે ચિત્ર ૨૭ માં બતાવ્યા મુજબ એક પ્લેટ બોલ્ટથી જોડી લઈ તે ઉપર રવાજો મૂકવામાં આવે છે એ પ્લેટને માઉથપીસ (Mouth ૦૦) કહે છે. કાષ્ટક બાંધણરોમાં એ પ્લેટ બીડની બનાવેલી હોય પણ એ ધાતુ ગરમ થવાથી ફાટી જવાનો સંભવ રહે છે, માટે ડોરની માઉથપીસ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે. એ માઉથપીસથી ટયુબનો એન્ડ પ્લેટ સાથેનો રીવેટનો સાધો ઢકાઈ જવો એ નહીં. એ માઉથપીસ લોખંડની બે પ્લેટોને વચ્ચે ગાળો રાખી ને બનાવેલો હોય છે, જે ગાળો હવા આવજવ કરી શકે તે ખાસ રાખવામાં આવે છે, કે જેથી બાહુરની પ્લેટ તપી તેમજ

બળી જાય નહીં એ દરવાજો ફેલસા બાળવા માટે ફરનેસ ટયુબની ડાયમેટરના પ્રમાણમાં ૧૫ થી ૨૦ ઇંચ પહોળો અને ૧૨ ઇંચ ઊંચો હોય છે જ્યારે લાકડાં બાળવા માટે એ દરવાજાની ઉંચાઈ તેમજ પોહોળાઈ બની શકે તેટલી વધુ જોઈએ. એ દરવાજો હમેશા પોકળ બનાવવામાં આવે છે એની આગલી પ્લેટ ઉપર ઉઘાડાયેલ કરી શકાય તેવી જળી હોય છે, અને પાછલી પ્લેટ ઉપર બારીક છેદ હોય છે, જેઓમાંથી જળી માહેથી દાખલ થયેલી હવા ધુ ફારા મારતી આગ ઉપર ધસે છે, જેથી ધુમાંડો થતો કેટલેક દરજ્જે અટકે છે એ છેદ બેથી ત્રણ હોરા ડાયમેટરના હોય છે, અને તેઓનો સામટો એરીઆ દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ બેથી ત્રણ ચોરસ ઇંચ રાખવામાં આવે છે (જુલો પાનુ-૧૦૨).

પ્રકરણ-૧૨.

જુદી જુદી જાતનાં બૉઇલરો.

TYPES OF BOILERS

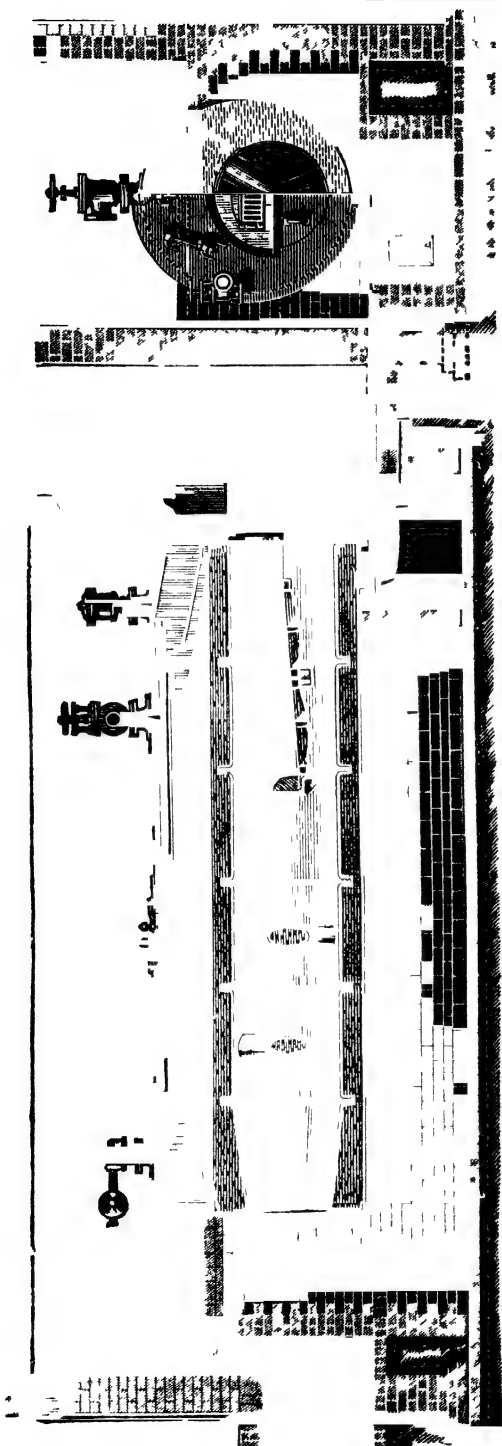
કૉર્નિશ બૉઇલર (Cornish Boiler)—જ્યાં થોડાં બળનો ખર્ચ થતો હોય ત્યાં કૉર્નિશ બૉઇલર વાપરવા ઠીક છે. એ જાતનાં બૉઇલરોમાં માત્ર એકજ ફરનેસ ટયુબ હોય છે, જે મોટી હોવાથી એમાં લાકડા અને હલકી જાતનો ફેલસો સારી રીતે બાળી શકાય છે. એ ફરનેસ ટયુબનો ડાયમેટર બૉઇલરના ડાયમેટર કરતાં લગભગ અર્ધો રાખવામાં આવે છે, અને ફરનેસ ટયુબને તળે શેલ અને ટયુબ વચ્ચે ઓછામાં ઓછી ૬ ઇંચ જોડેલી જગા રાખવામાં આવે છે. એ બૉઇલરોમાં સરકયુલેશન સાફ ચાલે તેટલા માટે ગેલેવો ટયુબ મૂકવાની ધણી અગત્ય છે એ ટયુબો જો ન હોય તો બૉઇલરનો ઉપલો ભાગ નીચલા ભાગ કરતાં ધણો વધારે ગરમ રહે છે, જેથી ઉપલો ભાગ વધુ ગરમીને લીધે વધીને નીચલા ભાગ કરતા વધારે લંબાવાથી બૉઇલરના સાધાઓ ઉપર ધણુ ખેચાણ આવે છે. બીજી બધી બનાવટની બાબતમાં એ બૉઇલરો જાણીતા લેન્કેશાયર બૉઇલરોને મળતાં આવે છે. એ બૉઇલરો ૪૩ થી ૬૩ ફીટ ડાયમેટરનાં આવે છે.

કૉર્નિશ બૉઇલરોને લગતી કેટલીક જાણવા જોગ વિગતો નીચે આપી છે.—

કોઠો—૨૦. ફારનીશ બૉઇલરોને લગતી વિગતો.

બૉઇલરની ડાયામેટર શીટ-ઇચિ	બૉઇલરની લ બાઇ શીટ	ફરનેસ ટયુબની ડાયામેટર શીટ-ઇચિ.	ચુલાની લ બાઇ શીટ-ઇચિ	હાટી ગ સરફેસ ચોરસશીટ	જોષ્ટતા ઍનજીનના ઇન્ડીકેટર હૉર્સપાવર.	બૉઇલરનું વજન ટન હદરવેટ
૪—૬	૧૫	૨—૩	૪—૬	૨૩૦	૮૦	૪—૧૬
૫—૦	૧૫	૨—૬	૪—૬	૨૫૫	૯૦	૫—૯
૫—૦	૧૮	૨—૬	૫—૦	૩૦૫	૧૦૦	૬—૫
૫—૦	૨૧	૨—૬	૫—૬	૩૫૫	૧૧૫	૭—૧
૫—૬	૧૮	૨—૯	૫—૦	૩૫૦	૧૧૫	૭—૨
૫—૬	૨૧	૨—૯	૫—૬	૪૧૦	૧૩૦	૭—૧૮
૫—૬	૨૪	૨—૯	૬—૦	૪૭૦	૧૫૦	૮—૧૪
૬—૦	૧૮	૩—૦	૫—૦	૩૭૦	૧૨૦	૭—૧૨
૬—૦	૨૧	૩—૦	૫—૬	૪૩૫	૧૪૦	૮—૧૧
૬—૦	૨૪	૩—૦	૬—૦	૫૦૦	૧૭૫	૯—૧૦
૬—૬	૨૧	૩—૩	૫—૬	૪૯૭	૧૭૦	૯—૧૫
૭—૦	૨૪	૩—૬	૬—૦	૫૭૯	૨૦૦	૧૧—૧૦

લૅન્કેશાયર બૉઇલર (Lancashire Boiler)—મીલો અને ફેક્ટરીઓના કામ સારૂ વપરાતાં લૅન્કેશાયર બૉઇલરોનું બીજી બધી જાતના બૉઇલરો ઉપરનું ચઢીઆતાપણુ જાણીતું છે, જે બૉઇલરો કરકસરભરેલાં હોવા સાથે શુચવણુ વગરની સાદી બનાવટના, સાફ કરવાની અને ખુણેખુણું તપાસી જોવાની સગવડ ભરેલા, અને એકાએક કામમાં મોટી ખલલ નહીં કરી શકે તેવાં હોય છે એ બૉઇલરોની મુખ્ય ખુખી એ છે કે એમાં કાંઈખી ભાગ એવો રહેતો નથી કે જ્યાં આપણો હાથ અથવા નજર પોહોંચી નહીં શકે—એ કારણને લીધે કાંઈખી ખોડખાપણુ કે ભાગતૂટ માલમ પડ્યા વિના લાભો વખત સુધી શુપચુપ ચાલુ રહેતી નથી. જ્યાં કામ ધણું હોવાથી મોટા જથામાં બૉઇલરોનો ખપ પડતો હોય ત્યાં હમેશા લૅન્કેશાયર બૉઇલરોજ હારખંધ ગોઠવવામાં આવે છે. એ બૉઇલરો જુદાં જુદા કામને લાયકનાં તરેહવાર કદનાં બનાવવામાં આવે છે, પણ મોટામાં મોટું કદ ૩૦ શીટ લાંબું અને ૮ શીટ ડાયામેટરનું સગવડભરેલું રહેવાય છે. જેવું એક બૉઇલર ધટતાં કદના ઇકોનોમાઇઝર સાથે વાપરતાં વધારેમાં વધારે ૫૦૦ ઇન્ડીકેટર હૉર્સ પાવરનાં એક સારા કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ ઍનજીન માટે

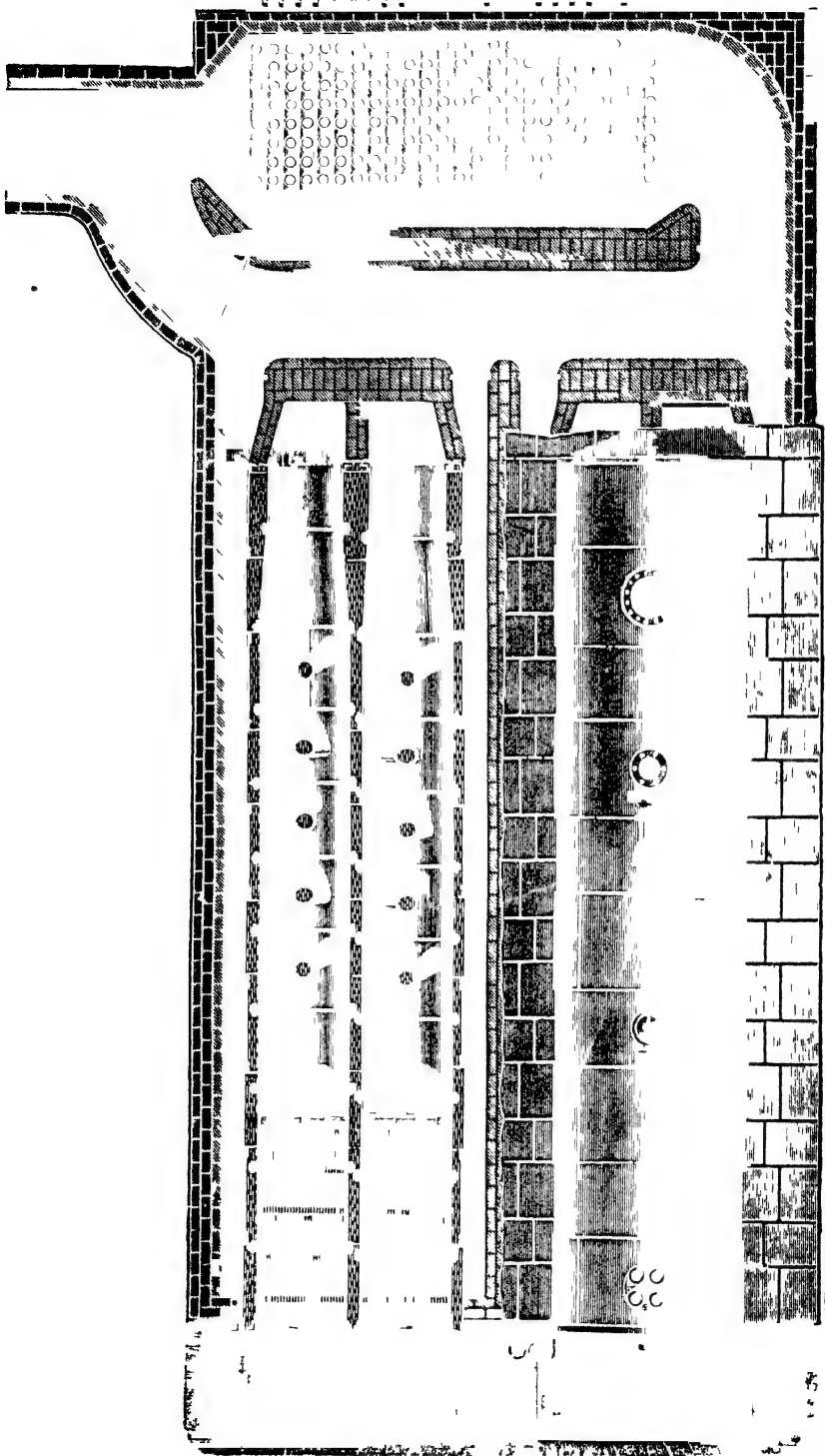

ચિત્ર નાં ૨૪.

મારશલ સન્સ એન્ડ કંપનીનું કોરનીશ બોઇલર

સ્લીમ પુરી પાડી શકે છે. ઇકોનોમાઇઝર વગર એ ઑષધર આસરે ૪૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉપજવી શકે છે એ ઑષધરોમા એ ફરનેસ ટયુબો આવતી હોવાથી કૌરનીશ ઑષધરો કરતા એમાં હીટીંગ સરકેસ વધારે હોય છે. ઑષધરની ડાયમેટર કરતાં લગભગ લગભગ ૪ ગણી વધારે રાખવાની ભલામણ કરવામા આવે છે એમા એ ફરનેસ ટયુબો વચ્ચે ઓછામાં ઓછી ૫ ઇંચ અને ફરનેસ ટયુબ અને શેલ વચ્ચે ઓછામાં ઓછી ૪ ઇંચ જગા રાખવામા આવે છે, જેથી ઓછી જગા સરકયુલેશનને હરકત કરે છે ઑષધરના શેલની લગભગના સાધાઓ એવી રીતે અવારનવાર ગોઠવેલા હોય છે કે ઑષધરને ઇટના ફલુના બાંધકામમા ચણુતી વખતે એ સાધાઓ બાંધકામની દિવાલમા પૂરાઇ જાય નહીં મિકેનિકલ સ્ટોકર વાપરવા માટે ફાયરગ્રેટ અથવા ભટ્ટીની લગભગ ૪ ફીટ, અને હાથે આગ મારવા માટે ૬ ફીટ કરતા વધારે રાખવી જોઇએ નહીં કૌરનીશ તેમજ લેન્ડેશાયર ઑષધરોને ઇટના ફલુઓના બાંધકામમાં એવી રીતે બેસાડવામા આવે છે કે ભટ્ટી માટેલી ગરમ ગેસ ફરનેસ ટયુબના પાછલા ભાગમા જઇ ત્યાંથી ઑષધરને તળે બાધેલી ઑટમ ફલુમા નીચે ઉતરે છે, જ્યાંથી તે ઑષધરના આગળા ભાગમા આવે છે, અને ત્યાં તે બે ભાગમા વહેવારને ઑષધરની બન્ને બાજુએ બાધેલી સાઇડ ફલુઓમા દાખલ થાય છે, જેમાંથી તે ઑષધરના પાછળા ભાગમા જઇ મેન ફલુમા થઇને ચીમનીમા જાય છે. ગરમ ગેસને આવી રીતે રસ્તો આપનારી રીત એ ઑષધરો માટે વણી કરકસરભરેલી અને અસરકારક છે, કારણકે ઑષધરને તળે હમેશા સર્વેથી ઓછુ ગરમ અથવા ઠંડુ પાણી રહેતુ હોવાથી તેને ગરમ કરવા માટે પહેલા ઑષધરને તળેની ફલુમા ગરમ ગેસ દાખલ કરવામા આવે છે, જેથી સર્વેથી ઠંડા પાણીને સર્વેથી ગરમ ગેસ લાગે છે, અને જેમ જેમ ગરમ ગેસ ફલુઓમા આગળ વધતી જાય છે તેમ તેમ તે ઠંડી થતી જાય છે.

મોટામાં મોટું લેન્ડેશાયર ઑષધર ૮ ફીટ
ડાયમેટરનુ બનાવવામા આવે છે, પણ ૮ ફીટ ડાયમેટરવાળું કદ સાધારણ છે લેન્ડેશાયર ઑષધરો ૨૦૦ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેશર માટે જવલ્લેજ બનાવવામાં આવે છે, કારણ કે એટલા અથવા

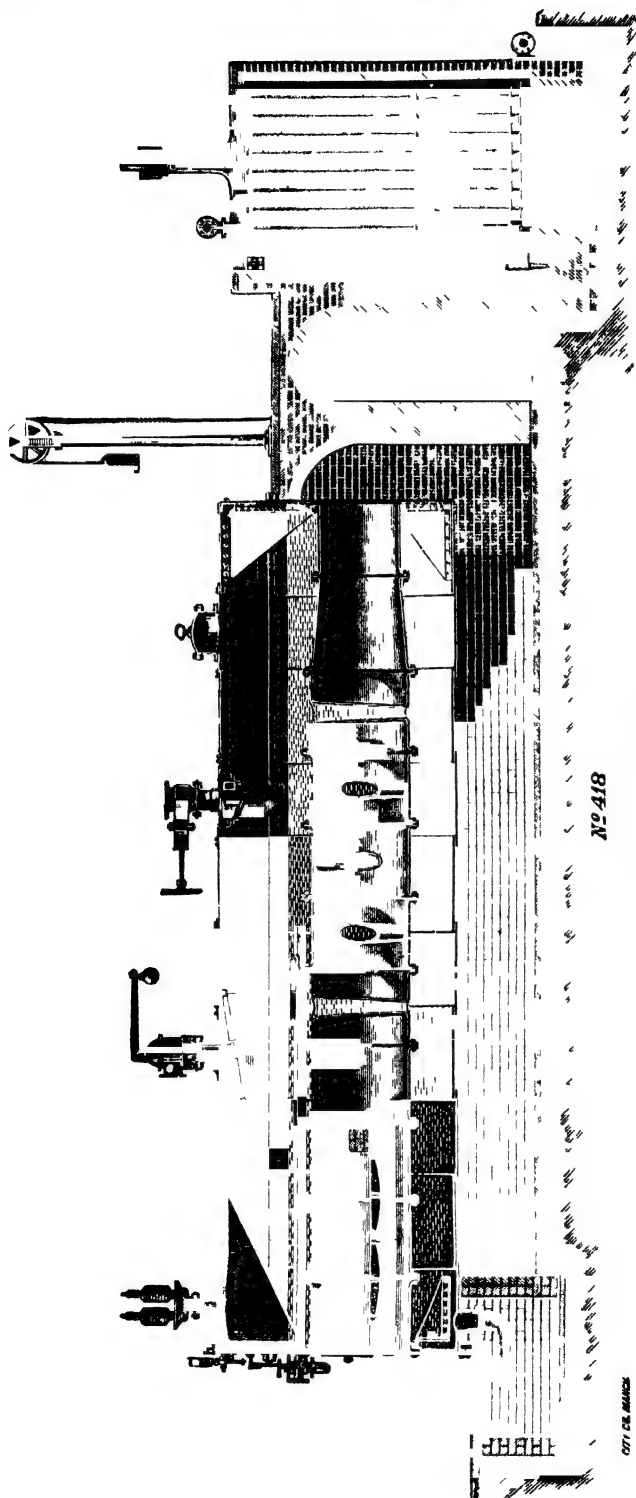
ચિત્ર નંબર ૨૫. મસજીવ એન્ડ સન્સના લેન્ડ્રીયાયડ બાઈલર. (પ્લાન).
 NY 417

એથી વધુ પ્રેશરનાં ઑઇલર બનાવી શકાય છે ખરાં, પણ ૧૮૦ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેશરથી વધુ પ્રેશર માટેનાં ઑઇલરોમાં એન્ડ પ્લેટ ધણી જાડી રાખવી પડતી હોવાથી તે સ્થિતિસ્થાપક (elastic) હોતી નથી તેથી રીવેટો ઉપર પુશકળ ખેંચતાણુ પડે છે. ૬૩ શીટ કરતાં ઓછી ડાયામેટરનું લૅન્કેશાયર ઑઇલર વાપરવાની જલામણુ કરવામા આવતી નથી, કારણ કે નાના ઑઇલરમા ફરનેસ ટ્યુબ ધણી નાની હોવાથી ધણી અગવડભરેલી હોય છે

કૉરનીશ અને લૅન્કેશાયર ઑઇલરોની ખામી

એ છે કે એઓમાં સરકયુલેશન બરાબર ચાલતુ નથી, જેથી જ્યાં ધણી ઝડપથી સ્ટીમ ચઢાવવી હોય ત્યાં એ જાતના ઑઇલરો પસંદ કરવામા આવતા નથી, કારણ કે એઓમા સ્ટીમ ધણીજ ધીમેથી ચઢે છે, અને જો સ્ટીમ ઉતાવળથી આગ મારમાર કરી ચઢાવવાની કેશેસ કરવામાં આવે છે તો ઑઇલરના સાંધા મળી ઉઠે છે, કારણ કે સરકયુલેશન સાફ નહી ચાલવાથી ઑઇલરના બધા ભાગમાં એક્સરખી ટેમ્પરેચર નહી હોવાથી એના સાંધાઓ ઉપર પુશકળ ખેંચતાણુ પડે છે.

ચિત્રો નાં ૨૫, ૨૬, અને ૨૭મા મેસર્સ મસગ્રેવ એન્ડ સન્સનાં એક મીલ માટે ખાસ બનાવેલાં એ ઑઇલરો ઇકોનોમાઇઝર અને ફ્લુઓના બાધકામ સાથે બતાવ્યાં છે. મેસર્સ મસગ્રેવના ઑઇલરો ધણીક મીલોમાં હાલ વપરાય છે જેઓ બનાવટમાં બધી રીતે મજબૂત અને કામ કરવામા મનમાનતી રીતે કરકસર ભરેલાં છે. ચિત્ર નાં ૨૫ ઑઇલરોનો પ્લાન રજુ કરે છે, જેમાં એક ઑઇલરની અદરના ભાગો દેખાય છે, જે ઉપરથી જોવામાં આવશે કે ફરનેસ ટ્યુબનાં ભુગળાઓ ઍડમસન્સ ફ્લૅન્જડ જૅંઝન્ટથી જોડેલાં છે, જે રીત સર્વેથી સરસ કહેવાય છે. તેમજ ઑઇલરના સરકમફરનશીઅલ સીમ ડબલ રીવેટડ છે. ફરનેસ ટ્યુબોના પાછલા છેડા ટેપર કરી તેઓના ડાયામેટર કમતી કરી નાંખવામાં આવ્યા છે, જેથી એ ટ્યુબો વચ્ચેની જગામાથી માણસને ઑઇલરને તળે જવાની સહેલાઇ મળે છે, તેમજ પાછલી એન્ડ પ્લેટ સાથે ટ્યુબોના મોહડાં ઍન્ગલ આયર્નથી જોડવાની સગવડ મળે છે. ચિત્ર નાં ૨૬ માં એક

No 418

ચિત્ર નાં ૨૬.

મસજીવ એન્ડ સન્સનું લેન્ડશાયર બ્રાધર (સેકશનલ સાઇડ એલીવેશન)

ઑઇલરનો બાજુએથી દેખાતો અદરનો દેખાવ રજુ કરવામાં આવ્યો છે, જે એટલો તો સ્પષ્ટ છે કે વધુ વર્ણનની જરૂર નથી. એ ચિત્રમાં સ્ટોપ વાલ્વ નીચે સાધારણ એન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઇપને બદલે “ગ્લોબ વોટર સેપરેટર” બતાવ્યું છે, જે વિષે પ્રકરણ—૧૪ મા વિગતથી લખવામાં આવ્યું છે જ્યારે ઑઇલરમાં પુરતું પાણી હોય ત્યારે હોપકીનસનસ વાલ્વનું લીવર કેવી હાલતમાં રહે છે તે એ ચિત્રમાં સાફ દેખાય છે.

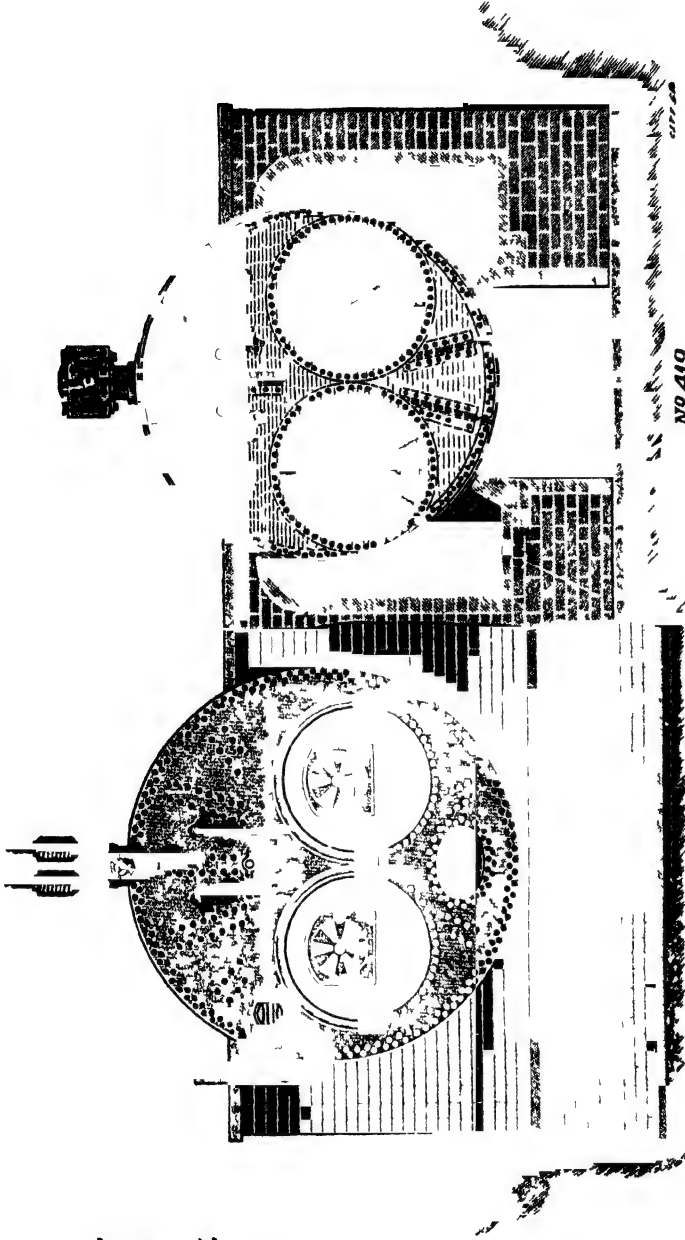
જુદાં જુદા કદના અને ૧૦૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ પ્રેસરના લેન્કેશાયર ઑઇલરોને લગતી જાણવાજોગ વિગતો ક્રોડા નાં ૨૧ મા આપી છે.

ત્રણ ફલુનાં લેન્કેશાયર ઑઇલર—હાલમાં ત્રણ ફરનેસ ટયુબના લેન્કેશાયર ઑઇલરો કેટલાક મેકરો બનાવે છે, જેઓ સાડા આઠથી નવ શીટની ડાયામેટરના અને ૩૦ શીટ લાંબા હોય છે ત્રણ ફલુઓ માહેલી ઉપલી બે દરેક ત્રણ શીટ ડાયામેટરની અને નીચલી સવા બે શીટ ડાયામેટરની હોય છે, જે દરેકમાં અવારનવાર આગ મારવામાં આવે છે સાધારણ બે ભટ્ટીના લેન્કેશાયર ઑઇલરો કરતાં એમાં ખાસ ખુબીઓ એ હોય છે કે એના કદના પ્રમાણમાં એમાં હીટીંગ સરફેસ વધારે હોય છે, તેમજ ઑઇલરના પાણીની ટેમ્પરેચર તબે ઉપર લગભગ એક સરખી હોવાથી સરક્યુલેશન ઠીક ચાલે છે, તેમજ ઑઇલરના જુદા જુદા ભાગો ઉપર એકસરખી ગરમીને લીધે એકસરખું બેચતાણું પડે છે વળી નીચલી વધારાની ફરનેસ ટયુબ ઑઇલરની એન્ડ પ્લેટોના નીચલા ભાગને ટેકા આપતી હોવાથી તેઓને એ જગાએ ગસેટ સ્ટે આપવાની જરૂર રહેતી નથી જેની રીતે લેન્કેશાયર ઑઇલરોને બાધકામમાં ચણતી વખતે ફલુઓની ગોઠવણ રાખવામાં આવે છે, તેવીજ રીતે આ ઑઇલરમાં પણ રાખવામાં આવે છે એ ઑઇલરોની મુખ્ય ખામી એ હોય છે કે એમાં સ્ટીમ સ્પેસ થોડી રહેતી હોવાથી પ્રાઇમીંગ થાય છે. ઑઇલર ઉપર સ્ટીમ ડોઝ મુકવા છતાંખી પ્રાઇમીંગ થવાનો સંભવ ઓછો થતો નથી, તેમજ એ ઑઇલરોની ઉપલી બે ફરનેસ ટયુબો ધણી ઉચી હોવાથી આગ મારવાની ધણી અગવડ પડે છે એ કારણો યકી એ ત્રણ ફલુના લેન્કેશાયર ઑઇલરો ઝાઝા વપરાતા જેવામાં આવતા નથી.

ક્રોડો—૨૧. ૧૦૦ પાઉન્ડ મેશરનાં લેન્ડ્રીશાયર ઔઠકોને લગતી વીગતો. (હર્સેનોઆઈઝર વગર.)

[illegible]

ચિત્ર નંબર ૨૭.
મસજીવ એન્ડ સન્સનાં લેન્ડેશાયર બાષ્પકર. (એન્ડ એલીવેશન અને સેકેશન)

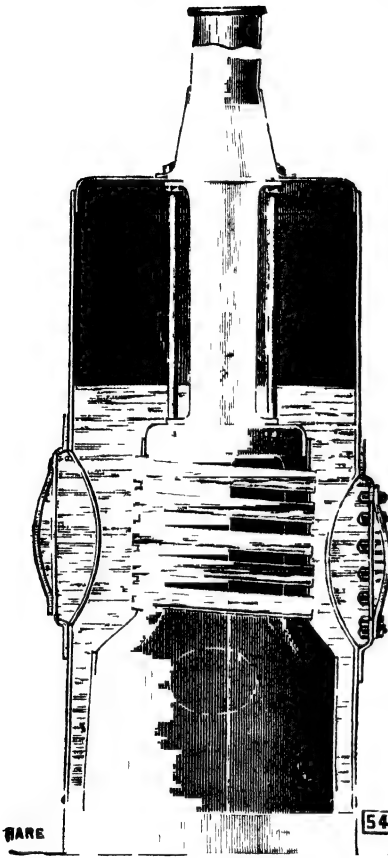
ગલ્લોવે બાષ્પકર (Galloway Boiler) - લેન્ડેશાયર બાષ્પકરોમાં કરવામાં આવેલા તરેહવાર સુધારાઓમાં જે કાષ્ઠબી ફતેહમંદ નિવડ્યો. હાય તો તે આ માત્ર ગલ્લોવે બાષ્પકરનોજ છે. એ

ઑઇલર જાણીતા મેસર્સ ગેલોવેસ લીમીટેડની બનાવટ છે, જેઓએ એ જાતના ઑઇલરો બનાવવામાં સારૂ નામ કઢાડ્યું છે, અને એ મેકરો એટલા મોટા જથામાં એ ઑઇલરો બનાવે છે કે એઓનું કારખાનું ઑઇલરો બનાવવાના કારખાનાઓમાં સર્વેથી મોટું અને ગંજાવર કહેવાય છે. એ ઑઇલરમાં લેન્કેશાયર ઑઇલર માફક આગળથી બે ભટ્ટીઓ હોય છે, પણ બ્રીજની પાછળ એ બે ફરનેસ ટ્યુબોને જોડી દઇને એક મોટી અને પહોળી ટ્યુબ બનાવવામાં આવે છે એ મોટી ટ્યુબમાં સખ્યાબંધ ઉભી ગેલોવે ટ્યુબો બેસાડેલી હોય છે, તથા બાજુમાં કેટલાક ખાચાઓ રાખેલા હોય છે, જેને સાઇડ પોકેટ (side pocket) કહે છે, એ ગેલોવે ટ્યુબોને લીધે હીટીંગ સરફેસનું પ્રમાણ સાધારણ લેન્કેશાયર ઑઇલર કરતા ગેલોવે ઑઇલરમાં વધારે હોય છે, તેથી ધણીક વખતે ગેલોવે ઑઇલરની લાંબા એની ડાયમેટરના પ્રમાણમાં લગભગ એકઠી રાખવામાં આવે છે. એ ઑઇલરની ફરનેસ ટ્યુબોને પાછલા ભાગમાં જોડી દઇને આવા ઓઘાટની કરી નાખવામાં આવે છે તેથી તેની મજબુતી એકઠી થતી હોવાથી ૧૨૫ પાઉન્ડથી વધુ પ્રેસર માટે એ જાતના ઑઇલરોની ભલામણ કરવામાં આવતી નથી. વળી ગેલોવે ટ્યુબોમાં સરકયુલેશન ચાલવા બાબતે પણ ધણો મતફેર છે (જુઓ પાનુ—૧૦૮) ૩૦×૮ શીટના એક ગેલોવે ઑઇલરમાં ૩૮ ગેલોવે ટ્યુબો હોય છે આ પ્રમાણે હીટીંગ સરફેસ વધુ હોવાને લીધે એ ઑઇલરમાં સ્ટીમ ધણી જલદી ઉત્પન્ન કરી શકાય છે અને સાધારણ લેન્કેશાયર ઑઇલર કરતા એમાં થોડોક વધુ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય છે ધણી ખારવાળા પાણીને લીધે એની ટ્યુબોમાં ખારનું સખત પડ બાઝી જવાનો સંભવ હોય છે ગેલોવે ઑઇલરમાં સરકયુલેશન સારૂ ચાલતું ધારવામાં આવતું હોવાથી તેને ઘટના બાધકામમાં ચલતી વખતે ફલુઓની ગોઠવણ જુદીજ રીતે રાખવામાં આવે છે—તે એવી રીતે કે ગરમ ગેસ ભટ્ટીમાંથી નીકળ્યા પછી ઑઇલરના પાછલા ભાગમાં જઈ ત્યાં બે ભાગમાં વહે ચાઇને સાઇડ ફલુઓમાં જાય છે, જ્યાંથી તે આગલા ભાગમાં આવી ઑટમ ફલુમાં જાય છે, જ્યાંથી તે પાછી ઑઇલરના પાછલા ભાગમાં જઇને મેન ફલુમાં થઇને ચીમનીમાં જાય છે એ કારણે લીધે એ ઑઇલરમાં ધુમાડો જવા માટે ઑટમ ફલુને નાકે માત્ર એકજ ડેમ્પર રાખવામાં આવે છે.

લૅન્કેશાયર મલ્ટી-ટ્યુબ્યુલર બોઇલર (Lancashire Multitubular Boiler)—એ જાતનાં બોઇલરમાં ગેલેવે બોઇલરની માફક બન્ને ફરનેસ ટ્યુબોના ક્રીજના પાછલા ભાગમાં ○ આવા આકારની એક એવલ ફરનેસ ટ્યુબમાં જોડી દબને તેમાં ઉભાને મદલે આડા સખ્યાબધ પાઇપો મુકવામાં આવે છે ઉભી સપાટી કરતાં આડી સપાટી હીટીંગ સરફેસ તરીકે વધુ અસરકારક હોવાથી ગેલેવે બોઇલર કરતાં એ બોઇલરમાં સરકયુલેશન વધારે સારૂ ચાલે છે, અને બળતણમાં પણ કરકસર કરી શકાય છે જ્યાં ઇર્કેનોમાઇઝર મુકવામાં કાંઈ અડચણ હોય ત્યાં આવી જાતનું મલ્ટીટ્યુબ્યુલર લૅન્કેશાયર બોઇલર વાપરવાની જલામણ કરવામાં આવે છે એ બોઇલરની ફરનેસ ટ્યુબો માહેલા આડા પાઇપો અઢીથી ત્રણ ઇંચ ડાયમેટરના હોય છે. જ્યાં ત્રણ આરવાળું પાણી હોય ત્યાં એ જાતનાં બોઇલર વાપરવાની જલામણ કરવામાં આવતી નથી. એ જાતના બોઇલરને ઇટના ફ્લુના બાધકામમાં યશુતી વખતે ગેલેવે બોઇલરમાં રાખવામાં આવે છે તેવી ગોઠવણ કરવામાં આવે છે, એટલે ગરમ ગેસ અને ધુમાડો ફરનેસ ટ્યુબમાંથી બોઇલરના પાછલા ભાગમાં જઈ પહેલા સાઇડ ફ્લુઓમાં જાય છે, જ્યાંથી તે આગળા ભાગમાં આવી બોઇલરની બોટમ ફ્લુમાં જાય છે. ૧૨૦ પાઉન્ડથી વધુ પ્રેશર માટે એ જાતના બોઇલરો પસંદ કરવામાં આવતા નથી. એકસરખી લાંબાઈનાં લૅન્કેશાયર બોઇલર સાથે સરખાવતાં એ બોઇલરમાં ૬૦ થી ૮૦ ટકા વધુ હીટીંગ સરફેસ હોય છે.

થોમ્પસન લૅન્કેશાયર બોઇલર (Thompson Lancashire Boiler)—એ બોઇલરની બનાવટ સાધારણ લૅન્કેશાયર બોઇલરને મલ્ટી આવે છે. પણ એમાં એન્ડ પ્લેટને ડીશ (dish) ની માફક આવી) રીતે ગોળાકાર બનાવવાથી એમાં ગસેટ સ્ટેફ લૅન્કેશાયરની જેમ સ્ટેની જરૂર પડતી નથી. વળી એ ચેકર ખીજા કેટલાક ચેકરની માફક એન્ડ પ્લેટ સાથે જ જગાએ ફરનેસ ટ્યુબો જોડવામાં આવે છે, તે જગાએ એન્ડ પ્લેટને બાહરની બાજુએ ફ્લેન્જ કરીને ફરનેસ ટ્યુબોના છેડા એન્ડ પ્લેટમાંથી આરપાર માહેર કઢાડીને જોડે છે. જેથી એ સાધાના રીવેટો પાણીની બાજુમાં રહેવાને બદલે બાહર દેખાતા રહે છે.

વરટીકલ ઑઇલર (Vertical Boiler)—થોડા પાવર

માટે વરટીકલ યાને ઉભાં ઑઇલરો વાપરવાનું ધણું સાધારણ થઇ પડ્યું છે. સાદાં વરટીકલ ઑઇલરોમાં એક ઉભો અને સડેજ ટેપર ફાયર બોક્ષ હોય છે, અને એ ફાયર બોક્ષમાં ઑઇલરના કદના પ્રમાણમાં બે, ત્રણ, કે ચાર આડા વોટરપાઇપો હોય છે, તથા બોક્ષની ઉપર ધુમાડો જવાનું અપટેક અને ચીમની હોય છે એ જાતનાં ઑઇલરો ૩ શીટથી ૭ થા ૮ શીટ સુધીની ડાયમેટરના બનાવવામાં આવે છે, અને તેની ડાયમેટરથી લગભગ ૨ થી ૨½ ગણી ઉચાઇ રાખવામાં આવે છે.

વરટીકલ ઑઇલરની

ખામીઓ એ હોય છે કે એના ફાયર ગ્રેટના પ્રમાણમાં એમાં હીટીંગ સરફેસ ઘણી થોડી હોય છે, તેથી એ ઑઇલરનો ધવેપોર

ચિત્ર નાં ૨૮.

મારશલનું વરટીકલ ઑઇલર

ટીવ પાવર ધણો ઓછો હોય છે

ઘણા નાના અને કામચલાઉ પાવર માટે એ ચાલી શકે, પણ જ્યાં

કોઇ ઉદ્યોગ માટે એ ઑઇલર મુકવાના હોય ત્યાં એ કરકસર ભરેલા થઇ પડતા નથી. એની હીટીંગ સરફેસ વધારવાના હેતુથી એમાં ઘણી તરેહની આડી ઉભી ટ્યુબો મુકવામાં આવે છે, જે બધી ગોઠવણો ગુચવાડા ભરેલી થઇ પડે છે એ જાતનાં ઑઇલરની બીજી ખામી એ હોય છે કે એમાં સ્ટીમ છુટી પાડનારી પાણીની સપાટી ઘણી થોડી હોય છે, જેથી એમાં પ્રાઇમીંગ થવાનો સંભવ ધણો હોય છે વળી નાનાં વરટીકલ ઑઇલરો ઘણા સાધારણ અને હલકી પકતીના મેકરો

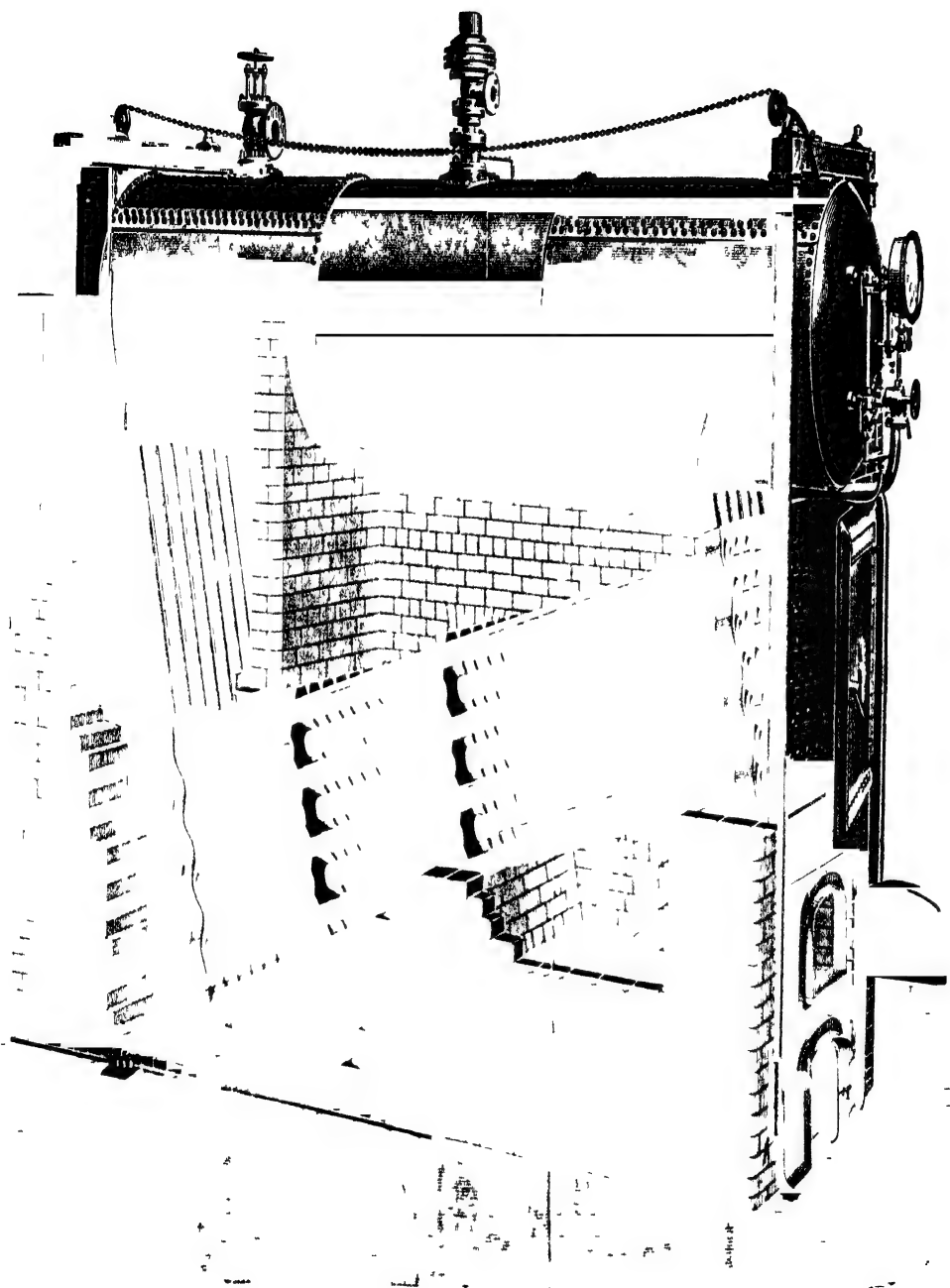
સસતાં બનાવતા હોવાથી તેઓની બનાવટમાં ધણી ખામી રહી જાય છે, જે ખામીઓ વળી એવાં ઑષધરો ઉપર રહેતા ફલકા પગારના આદમીઓથી વધતી જમને કાષ્ટ વખતે ધણુ મોટું અને ગભીર નુકસાન કરે છે, જો કે મારશલ અને બીજા સારા મેકરના વરટીકલ ઑષધરો ધણી સારી બનાવટના હોય છે એ ઑષધરોના ફાયર ઑક્ષ અને અપટેકની પ્લેટ જલદી ખવાઈ જાય છે, માટે સારા મેકરો ફાયર ઑક્ષ અને અપટેકની પ્લેટની જડાઈમાં ઘટતી છુટ રાખે છે, અને નાનાંમાં નાના ઑષધરોમાં પણ એ પ્લેટની જડાઈ ૧/૬ થયેથી ઓછી રાખવામા આવતી નથી એ ઑષધરોની સંકડાસવાળી અને અગવડભરેલી જગાને લીધે એમાં કાષ્ટ રીતની મરામત થઈ શકતી નથી. ફાયર ઑક્ષનો ઉભો સાધો બનતા સુધી વેલ્ડ (weld) કાઢેલો હોય તો સાફ, કારણ કે જો રીવેટ કાઢેલો હોય અને જો રીવેટ પાછળથી ગળે તો તે કાંકી ગ કરી શકાતી નથી. ફાયર ઑક્ષને શેલનાં તળિઆ સાથે જોડવા માટે બન્ને વચ્ચે એક જડી રીંગ મુકી રીવેટ કરવાનું પસંદ કરવામાં આવે છે, કારણ કે ફાયર ઑક્ષને ફેલ્ડ-જ કરી જોડવાથી ફેલ્ડ-જની બાબુએ પ્લેટ પાતળી થઈ જાય છે. વળી વરટીકલ ઑષધરનો એંશપીટ નીચેથી તદ્દન ખૂલેલો હોવો જોઈએ કે જેથી ફાયરબાર કાઢી નાખીને ઑષધર ઇન્સપેક્ટર ફાયર ઑક્ષમા જઈ તે તપાસી શકે ફાયર ઑક્ષની ઉપરના અપટેકનો ધણોડ ભાગ સ્ટીમ રેપેસમા રહેવાથી તે બળી જમને ખવાઈ જવાનો સંભવ હોય છે, માટે ચીમનીનો છોડો નીચે એ અપટેકમા ફાયર ઑક્ષના મથાળા સુધી ઉતારેલો હોવો જોઈએ કે જેથી આગની નુકસાનકારક અસર અપટેકની પ્લેટ ઉપર થાય નહીં ધણુ મોટાં વરટીકલ ઑષધરમા એ અપટેકમા ફાયર બ્રીકનું પડ ઘણી લેવામા આવે છે, તો પણ કાર્ટ આયર્નનું એક લાઇનર જો એવી રીતે મુકયું હોય કે જેથી અપટેક અને તે લાઇનર વચ્ચે આશરે પોણા ઇંચ ફરતી ખાલી જગા રહે તો તે પણ તેવીજ ગરજ સારે છે. એ માટે અપટેકનો અંદરનો ડાયમેટર અલબત્ત જોઈએ તે કરતા વધારે મોટો રાખેલો હોવો જોઈએ.

વરટીકલ ઑષધરમાં કોલસાનો ખર્ચ દર કલાકે દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૧૦ થી ૧૨ પાઉન્ડ હોય છે; કારણકે દુકા ચીમનીને લીધે વધુ જથ્થામાં કોલસો ખાળી શકાતો નથી, અને

એમાં ૧ પાઉન્ડ કોલસો ૫ થી ૬ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે છે

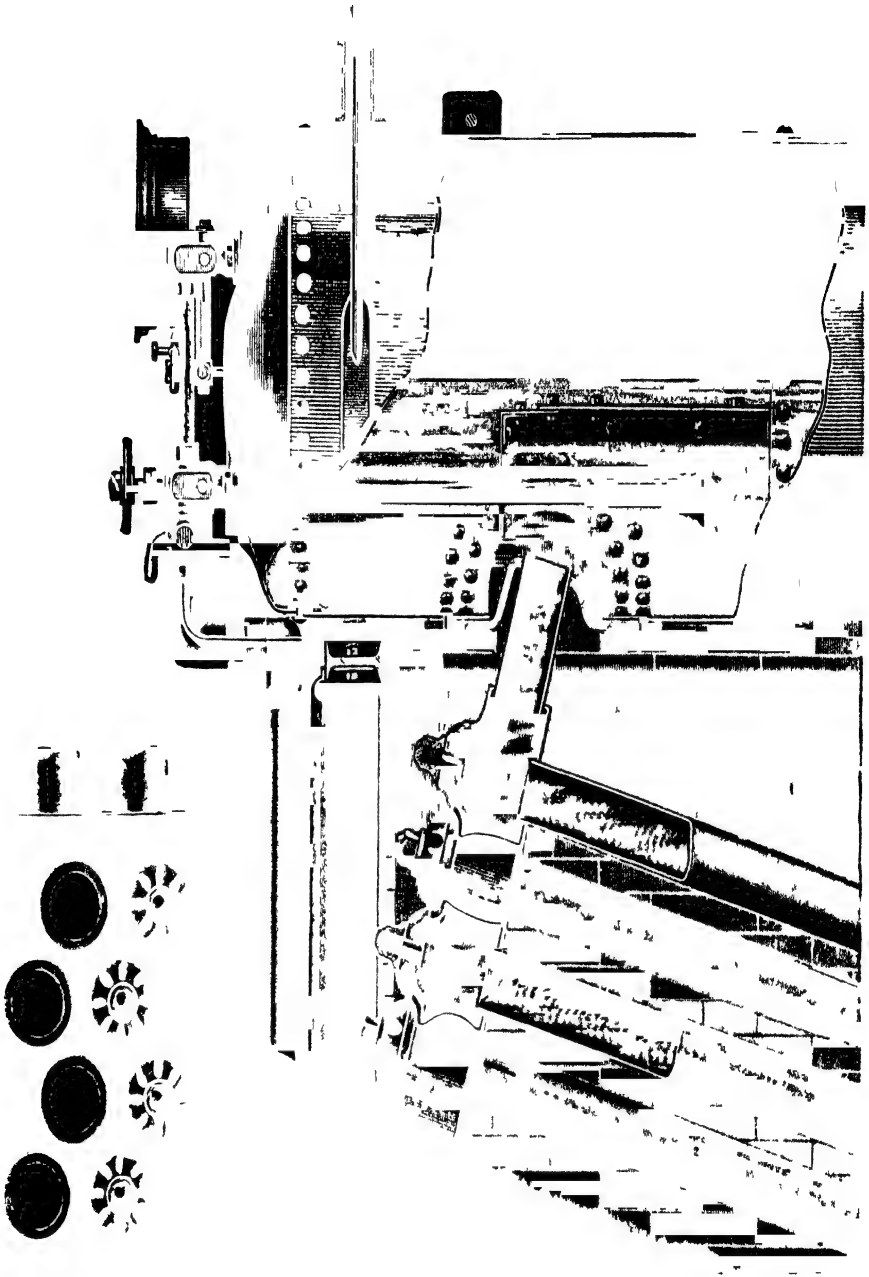
વરટીકલ મલ્ટી-ટ્યુબ્યુલર બોઇલર ધણી જાતનાં આવે છે, પણ તેઓ એટલા બધા ગુચવાડાજરેલા હોય છે કે નાની ફેક્ટરીઓમાં વાપરવાની ભલામણ કરવામાં આવતી નથી મારશલ સન્સ એન્ડ કંપની પાતાના નાનાં વરટીકલ બોઇલરોમાં ફાયર બ્રેક્કને મથાળે આડા વોટર ટ્યુબો મુકે છે, અને એ ટ્યુબોને બંને છેડે શેલમાં મોટા મેન હોલ રાખે છે, કે જેથી એ ટ્યુબો સહેલાઈથી સાફ કરી શકાય તથા બદલી શકાય. બીજા ધણી જાતના વરટીકલ મલ્ટી-ટ્યુબ્યુલર બોઇલરો સ્ટીમ ફાયર એનજીન, સ્ટીમ મોટર કાર, અને મોટર વૅગન માટે બનાવવામાં આવે છે, જેઓ ધણા ગુચવાડાજરેલી બનાવટના હોવાથી ફેક્ટરીઓ માટે વપરાતાં નથી

પોર્ટેબલ અને લોકો ટાઇપ બોઇલર (Portable and Loco-Type Boilers)—એ જાતના બોઇલરો પોર્ટેબલ એનજીનોમાં અને પૈડા વગરના સેમી પોર્ટેબલ એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે. એ બોઇલરોની બનાવટ લોકોમોટીવ બોઇલરને મળતી આવે છે લોકોમોટીવ બોઇલરો ધણા કરકસરજરેલા કહેવાય છે, કારણકે એઓમાં એનજીનના અને ગાડી ચાલવાના ચાલુ ધુન્જરા (vibrations) ને લીધે સરક્યુલેશન ધણુ સારુ ચાલે છે, અને પાણી ચાલુ હાલ્યા કરવાથી તેમાંથી સ્ટીમ ધણી જલદીથી છૂટી પડે છે. એજ બોઇલરને જો પાકા ફાઉનડેશન ઉપર બેસાડીને ફેક્ટરી ચલાવવા માટે વાપરવામાં આવે તો તે એટલી બધી અસરકારક અને કરકસર-જરેલી રીતે કામ કરી શકતુ નથી. પૈડાવાળાં પોર્ટેબલ બોઇલરો જ્યારે કામચલાઉ બેસાડેલા હોય છે, ત્યારે તેઓ થોડાક હાલ્યા કરે છે. પોર્ટેબલ બોઇલરનુ એ પ્રમાણે હાલવુ બળતણના અપમા ધણી કરકસર કરે છે, જ્યારે સેમી પોર્ટેબલ બોઇલર કે જેની નીચે પૈડાં નહી હોવાથી તેને પાકા ફાઉનડેશન ઉપર બેસાડવામાં આવે છે તે પોર્ટેબલ બોઇલર જેટલી કરકસર કરી દેખાડતું નથી. વળી બોઇલરના એ પ્રમાણે હાલવાથી અને તે ઉપરના એનજીનના ધુન્જરાને લીધે ફરતેસમાંની આગ થોડી થોડી હાલ્યા કરવાથી તે ધણીજ સફાઈથી

ચિત્ર નાં ૨૯.
 એન્ડ્રીયસ વીલકોક્સન વોટર રીયુઅર

ચિત્ર નાં ૩૦.

એન્જિન અને વીલકોલન વોટર ટયુબ એસેમ્બલ (અ ફગ્નો દેખાય)

બળે છે. ઝડપી ચાલનાં એક લોકોમોટીવ મેલ એનજીનમાં દર કલાકે દર ૨૬વેર ડ્રુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ ૧૦૦ થી ૧૨૦ પાઉન્ડ કોલસો સહેલાઈથી બાળી શકાય છે, ત્યારે એજ ઑઇલરને ફાઉનડેશન ઉપર એસાડી અજમાયશ કરી જોવાથી દર ૨૬વેર ડ્રુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર દર કલાકે ફક્ત ૨૦ થી ૨૫ પાઉન્ડ કોલસો બાળી શકાય છે ! એ જાતના ઑઇલરોમાં એનજીનનો એકઝૉસ્ટ ઑઇલરની ચીમનીમાં આપવાથી ફાફટ પણ ધણો સારો ચાલે છે

એક્સ્ટરનલી ફાયર્ડ ઑઇલર (Externally-fired Boiler)— ઉપર જે જે ઑઇલરોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે તે બધા ઇન્ટરનલી ફાયર્ડ ઑઇલર (Internally-fired Boilers) કહેવાય છે, કારણ કે તેઓમાં ફરનેસ ખૂદ ઑઇલરની અંદર બનાવેલી હોય છે જે ઑઇલરોની બાહર ફરનેસ બનાવી ખૂદ ઑઇલરના શેલની તળેથી આગ મારવામાં આવતી હોય તે એક્સ્ટરનલી ફાયર્ડ ઑઇલર કહેવાય છે, કે જે વર્ગમાં “એલીફન્ટ” (Elephant) વગેરે જૂના ટાઇપના ઑઇલરો આવી જાય છે. બેંચકાક વીલકોક્ષ અને બીજા ઘણાક વૉટર ટયુબ ઑઇલરો પણ એક્સ્ટરનલી ફાયર્ડ કહેવાય છે એવી જાતના ઑઇલરોની ખૂબી એ હોય છે કે એમાં ગમે તેટલી મોટી ફરનેસ બાધી ગમે તેટલો મોટો ફાયરગ્રેટ એરીઆ રાખી શકાય છે જેથી ગમે તેવી હલકા જાતનો કોલસો અને કચરો સહેલાઈથી બાળી શકાય છે, કે જેમ ઈંગ્લીશ અને લૅન્કેશાયર જેવા ઇન્ટરનલી ફાયર્ડ ઑઇલરમાં થઈ શકતું નથી. વળી એવી જાતના ઑઇલરો યુરોપમાં વપરાતા લાખા મીલીનડર જેવા સાદા હોય છે પણ એ ઑઇલરોમાં ઘણીક ખામીઓ હોવાથી હાલમાં આમાં વપરાતા નથી. મુખ્ય ખામી એ હોય છે કે ઑઇલર ગેલને તળેથી આગ મારવામાં આવતી હોવાથી શેલ ઉપર ઓછું વધતું ખેંચનાણું (એક્સપાન્સન કોન્ટ્રેક્શન) પડે છે. વળી એક લૅન્કેશાયર ઑઇલરની ફરનેસ ટયુબ બની પ્લેટ કરતા શેલની પ્લેટ ઘણી જાડી હોય છે, માટે ગેલની બાહરથી જો આગ મારવામાં આવે તો એ જાડી પ્લેટમાંથી મર્યા જલ્દી પસાર થઈ પાણીને લાગતી નથી. વળી ખરાબ ખાગવાળા અને કચરાવાળા પાણીમાં બધા ખાર અને કચરો ઑઇલરને તળે એમીને ઠરતો હોવાથી ઑઇલરનું શેલ એવી વખતે બળી જવાને સંભવ ગ્રહી છે માટે એવી જાતના સીલીન્ડ્રીકલ ઑઇલર હવે આમાં જોવામાં

આવતાં નથી, પણ વૉટર ટયુબ ઑઇલરોમાંજ એવી ગોઠવણુ નજરે પડે છે, કે જેઓમા ઑઇલરની તળેથી આગ મારવાની ખુબીનો લાભ લઇને ઉપર લખેલી ખામીઓ દુર કરેલી હોય છે.

ફ્લેશ ઑઇલર (Flash Boiler)—એ જાતનાં ઑઇલર ફેક્ટરીઓમાં વપરાતાં નથી, પણ સ્ટીમ મોટરકાર અને મોટર વૅગનમા વપરાય છે, પણ એની ગોઠવણુ જાણવાજેગ હોવાથી અત્રે એની નોંધ લીધી છે. એમા સેક્ટો શીટ લાખી પાઇપનુ એક ગુચળું (coil) હોય છે, જેમાં ફોર્સથી શીટ વૉટર દાખલ કરવામા આવે છે, જે એ પાઇપમા દાખલ થતાને વારજ તેની સ્ટીમ થઈ જાય છે, અને એ પાઇપનુ ગુચળું હમેશા આગમાં રહેતુ હોવાથી તે લાલ-ચોળ થઇ રહે છે, જેથી તેની ટેમ્પરેચર એટલી બધી હોય છે કે, પાણીની સ્ટીમ થઈને એ કોઇલ અથવા ગુચળામા આગળ વધતાજ તે સ્ટીમ વળી સુપરહીટડ થઈને તદન સુકી સ્ટીમ એનજીનમા જાય છે. એ ઑઇલરમા પાણીનો જથ્થો રહેતોજ નથી, પણ પાણી લાલચોળ થઇ રહેલા પાઇપના ગુચળામા દાખલ થતાજ ફ્લેશ થઈને યાને એકદમ બળી જઈને તેની સ્ટીમ થઇ જાય છે.

વૉટર ટયુબ અને ફાયર ટયુબ—ટયુબોવાળા જે ઑઇલરોમાં એવી ગોઠવણુ હોય છે કે ટયુબોની અદર પાણી રહે અને ટયુબોની બાહ્ય આગ રહે તેવાં ઑઇલરો વૉટર ટયુબ ઑઇલર કહેવાય છે, એવી જાતના ઑઇલરને વળી ટયુબ્યુલસ (Tubulons) ઑઇલર પણ કહે છે. જે ઑઇલરોની ટયુબની બાહ્ય પાણી રહે અને ટયુબની અદરથી આગ અને ધુમાડો તથા ગરમ ગેસ જતા હોય તે ઑઇલરો ફાયર ટયુબ ઑઇલર અથવા ટયુબ્યુલર (Tubular) ઑઇલર કહેવાય છે. મેંબ્રેક વીલફોક્સ જાતના ઑઇલર વૉટર ટયુબ હોય છે જ્યારે પોર્ટેબલ અને લોકોમોટીવ ટાઇપના ઑઇલર ફાયર ટયુબ હોય છે. વૉટર ટયુબ ઑઇલરોમા ખાર વગરનું ધણું સ્વચ્છ પાણી વાપરવાની ધણી જગર છે, નહીં તો પાઇપોમા ખાર ખાત્રી જવા ઉપરાંત પ્રાઇમીંગ થવાનો સભવ ધણો રહે છે. વૉટર ટયુબની અદર પ્રેસર રહેતો હોવાથી જો તેમા ખાર ખાત્રી થયો હોય તો ટયુબ બળી જઈને ફાટી જાય છે, જ્યારે ફાયર ટયુબની બાહ્ય પ્રેસર રહેતો હોવાથી એ ટયુબ ફાટી જતી નથી,

પણ સામી દબાઇને સંકેતાય છે ફાયર ટ્યુબોવાળાં ઑઇલરમાં ટ્યુબોમાં રાખ, મેંશ વગેરે ભરાઇ ગયેલાથી ટ્યુબોનો નીચલો અરધો ભાગ હીટીંગ સરફેસ તરીકે પુરતો અસરકારક રહેતો નથી; માટે ટ્યુબો વારંવાર સાફ કરવી પડે છે.

વૉટર ટ્યુબ ઑઇલર (Water-tube Boiler)—વૉટર ટ્યુબ ઑઇલરોમાં એવી ગોઠવણ હોય છે, કે નાના ડાયમેટરની અને પાતળી પ્લેટની બનાવેલી સખ્યાબધ ટ્યુબોમાં પાણી રાખવામાં આવે છે, જે ટ્યુબોની બાહરે બઢીનું બળતું અને ગરમ ગેસ વીગેરે લાગવાથી પાણી ટ્યુબોમાં ઉકળીને સ્ટીમ થાય છે એ બઢી સાધારણ રીતે ટ્યુબોને તળે રાખવામાં આવે છે, જે ટ્યુબો ઘણીખરી બઢીમાં આડકત્રી અને પાછલી બાજુએ ઢળતી મૂકેલી હોય છે એ ઑઇલરોને કેટલીકવાર “સેફ્ટી ઑઇલર (Safety Boiler)” નું નામ આપવામાં આવે છે, કારણ કે એ ઑઇલરોને જ્યારે કાંઈ નુકસાન થાય છે ત્યારે જાનમાલની ખરાબી કરતાં નથી ઑઇલરોને છૂટી છૂટી ટ્યુબોના બનાવેલાં હોવાથી જ્યારે પ્રેસર વધી જાય છે, અથવા પાણી ઘટી જાય છે, ત્યારે સર્વેથી નબળી એકાદ ટ્યુબ પહેલાં ફાટે છે, અને એટલીજ હદમાં નુકસાન અટકી રહે છે પણ જ્યારે સાધારણ લેન્ડેશાયર કે કોંગ્રીશ ઑઇલરો ફાટે છે ત્યારે તેઓના એટલો બધો ભાગ છુટો પડી જાય છે કે તે વાટે સ્ટીમ અને ગરમ પાણીનો ઘણો મોટો જથ્થો એક્ષમ બહાર ધસી આવે છે, જે આસપાસનું બાધકામ, માલમીલકત અને જાનની મોટી ખરાબી કરે છે પણ વૉટર ટ્યુબ ઑઇલરમાં તો એકાદ ટ્યુબ ફાટતાજ તેમાંથી પાણી અને સ્ટીમ નિકળવા માટે છે, જે આમને જીતવી નાખે છે. એટલુંજ નહીં પણ એ નુકસાન નાની હદમાં હોવાથી બીજી ખરાબી કરતું નથી.

વૉટર ટ્યુબ ઑઇલરને નુકસાન થવાથી તેઓ ઘણી ખરાબી કરતા નથી એવી દલીલથીજ માત્ર એ ઑઇલરોને સલામતી ભરેલા મણવાં જોઇતા નથી જે કારણથી વૉટર ટ્યુબ ઑઇલરની ટ્યુબ ફાટે છે, તેજ કારણથી કોઇબી લેન્ડેશાયર ઑઇલર ફાટી જાય, પણ વૉટર ટ્યુબ ઑઇલરોમાં એ ટ્યુબો વારંવાર ફાટી જતી હોવાથી સામેત થાય છે, કે ઑઇલર ફાટવા જેવો એમાં વધારે સંભવ હોવો

જોષએ—પછી માત્ર એકાદ ટયુબ ફાટવાથી ઝોછી ખરાબી થતી હોય તો શું થયું? એક બાહોશ લખનાર જણાવે છે કે, એક ધણાજ અનુભવી અને હોશિયાર એનજીનીઅરના ચાર્જ માટેલાં વૉટરટયુબ ઑઇલરના પાંચ ટયુબો છ મહીનાના અરસામાં ફાટી ગયા! હવે જે કારણોથી ટયુબો ફાટી ગયા તેજ કારણોથી જે લૅન્કેશાયર ઑઇલરો હતા તેઓ પણ ફાટી જતા, માટે છ મહીનામાં પાંચ લૅન્કેશાયર ઑઇલરો ફાટવાનો સભવ અને જોખમ કોણ કણલ કરવાની હીમત કરશે? આ બાબત ઉપર વિચાર કરતાં માલમ પડશે કે બીજા ઑઇલરો કરતા એ ઑઇલરોમાં ફાટી જવા (explosion) નો સભવ ઘણો વધારે હોય છે, પણ ફાટતી વખતે એ ઑઇલરો મોટી ખરાબી કરતા નહીં હોવાથી અને એના ફાટવાનું પરિણામ નાની હદમાં આવી અટકતું હોવાથી એ ઑઇલરો સેફ્ટી ઑઇલરો અથવા સલામતી ભરેલા ઑઇલરો કહેવાય છે.

વૉટર ટયુબ ઑઇલરોની ખામીઓ એ હોય છે કે એના જુદા જુદા ભાગો ધણા ગુચવણભરેલા અને સકડાસવાળા હોવાથી તેઓ સારી પેટે સાફ થઇ શકતા નથી એમાં હીટીંગ સરક્રેસ ધણી હોવા છતાં ધણી અસરકારક હોતી નથી, ઇટનું બાધકામ વાગવાગ ફાટી જવાથી ચણતું પડે છે, ભટ્ટી તમામ ઇટના બાધકામની બાધેલી હોવાથી એ બાધકામ મારફતે ધણીક ગરમી રેડીએશન થઇને ઉડી જાય છે ટયુબો વારંવાર ફાટે છે, જે બદલવી પડે છે જે ટયુબો ભટ્ટીની છેક નજદીક હોય છે તો ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલતો નથી વળી ભટ્ટીનું બળતું અને ગરમ ગેસ બહાર અગાઉ ટયુબો ઉપર લાગવાથી તેઓ ઠંડી થઇ જાય છે, અને ધુમાડો ઉત્પન્ન કરે છે સાફ કરતી વખતે ઑઇલરના ધણા સાધા ખોલવા પડે છે, જેથી ધણી અગવડ પડે છે ટયુબોમાં જ્યારે સર્કયુલેશન બરાબર થતું નથી ત્યારે ખાર બાઝી જઇ ટયુબો ફાટી જાય છે એ ઑઇલરોમાં ચાલુ શીડ આપવો પડે છે, કાચુ કે જે તેમ નહીં કરવામાં આવે તો પાણી એકદમ ઉકળવા માડી ઉછાળો કરી પ્રાઇમીંગ કરે છે જ્યારે કોઇ ઑઇલરોમાં એ ટયુબો તદ્દન આડી મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે પાણી ઉકળી સ્ટીમ થઇને તે સ્ટીમ ટયુબોના ઉપલા ભાગમાં બીજા સાધારણ ઑઇલરો માફક જમાવ થાય છે, જે ભાગને બાહુરથી

ભટ્ટીની ગરમી લાગવાથી ટયુબોના ઉપલા ભાગ બળી જઇને ટયુબ ફાટી જાય છે. એ કારણ થકી ટયુબોમાં પાણીનું સરકયુલેશન ચાલુ રાખવું પડે છે. વળી જો કોઇ કારણથી ઑઇલરમાં એકએક આગ મારવી બંધ કરવામાં આવે (જેમકે કારખાનું બપોરે બંધ કરતી વખતે) તો ટયુબોમાં સરકયુલેશન થતું બંધ પડે છે, જેથી ધણોક ખાતર ટયુબોમાં જમાવ થાય છે અને ચાલુ કરતી વખતે જ્યારે ફરીથી આગ મારવામાં આવે છે, ત્યારે એ ખાર ગરમીથી કઠણ થઇને ટયુબોમાં સખ્ત બાઝી જાય છે. જો બંધ એનજીન એકદમ ચાલુ કરીને એવાં ઑઇલરમાંથી એકદમ ઝીમ કઢાડી લેવામાં આવે, તો એમાં એટલું બધું પ્રાણમીગ થાય છે કે ટયુબોમાંથી પાણી ઉછાળો મારી ઉપલા ઝીમ ડોમમાં ધમી આવે છે તથા ટયુબો પાણી વગરની તદન ખાલી થઇ જાય છે, અને ઑબ્જેક્ટમાં કેટલું પાણી છે તે માત્રમ પડતું નથી એમાં ઝીમને રહેવાની જગા નાની હોવાથી વારંવાર પ્રેશરમાં વધવટ થયા કરે છે.

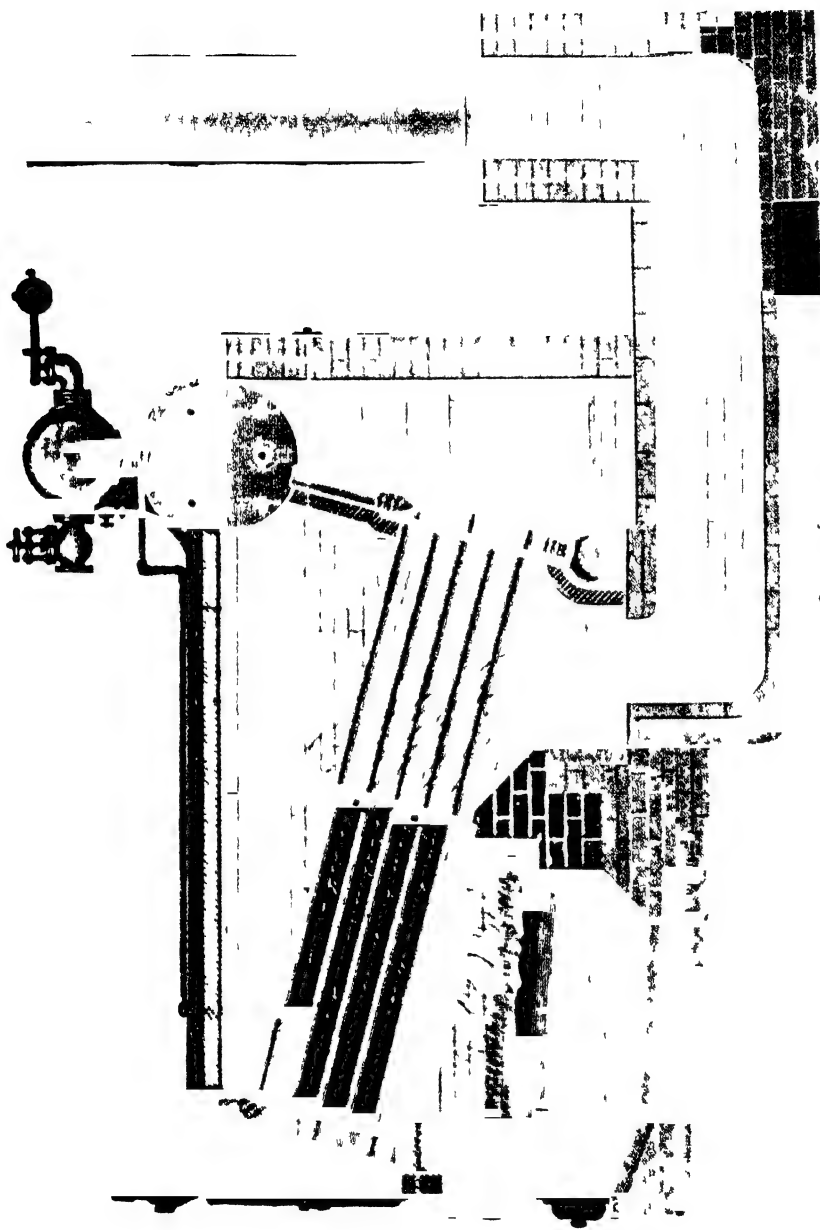
વૉટર ટયુબ ઑઇલરમાં ચરબી અને તેલ દાખલ થવાથી ધણું નુકસાન થાય છે એવી જાતના ઑઇલરમાં થોડીખી ચરબી ફીડ વૉટર મારફતે દાખલ થતાજ તેનું પાનળું પણ ટયુબોમાં થઇ જવાથી ટયુબો બળી જાય છે એવી જાતનાં ઑઇલર જ્યાં વપરાતાં હોય ત્યાં દોટવેલનું પાણી ફીડ પંચમાં જવા પહેલાં કોઈ ચરબી અને તેલ ગાળીને કાઢી નાખનારા ફીલ્ટરમાંથી પસાર કરવું જોઇએ તે છતાં તેલ અને ચરબી કોઇવાર પાણી સાથે એવી તો સરસ રીતે બેળાઇ જાય છે કે ફીલ્ટરમાં ગાળવા છતાં બી નીકળી જતા નથી માટે એ વૉટર ટયુબ ઑઇલર જ્યાં વપરાતા હોય ત્યાં ફીડ વૉટર સાથે ત્રણાજ થોડા જથામાં ચૂનો ઑઇલરમાં દાખલ થયા કરે તેવો બંદોબસ્ત કરવાની કેટલાકે ભલામણ કરે છે ૧૦૦૦ હૉર્સ-પાવાર ફીડ દરરોજ ૨ પાઉન્ડ ચૂનો એ કામ માટે પુરતો છે. એ ચૂનો ચરબી અને તેલ સાથે મળી જઇને વૉટર ટયુબ ઑઇલરના મડદમાં જઈને ફરે છે, જ્યાંથી જ્યાં ઑઇલર ફરી કાઢી નાખી શકાય છે

વૉટર ટયુબ ઑઇલરના ટયુબ સફા કરવા માટેનાં રફેપરો તરેહવાર જાતના આવે છે. એમાં તારના ઘસ ઉપરાંત સ્ટીલના કરવની જેવાં ડીસ્ક રફેપરો પણ હોય છે, જેઓ ખસે

તેવા સખ્ત રકેલને કાપી કાઢે છે. મેશસ^૧ બેબકોક એન્ડ વીલકોક્સ ટયુબની અંદરના સખ્ત રકેલને કાપીને બાહર કાઢવા માટે એક જાતનો ટરબાઇન સ્ક્રેપર (turbine scraper) બનાવે છે, જેની સાથે ડાન્ડી પમ્પનો એક ફ્લેક્સીબલ (flexible) યાને જેમ ગમે તેમ વાળી શકાય તેવા હોસ પાઇપ જોડવાથી તે ટરબાઇન પાણીના પ્રેશરથી લગભગ મીનીટે ૨૦૦૦ રેવોલ્યુશન ફરે છે, અને તેની સાથની કટર પશુ એટલીજ ઝડપે ફરવાથી રકેલ કપાતો જાય છે, અને વળી સાથે સાથે પાણીના મારથી ધોવાતો જાય છે. એ માટે પાણીનો પ્રેશર ૮૦ થી ૧૦૦ પાઉન્ડ હોવો જોઈએ. ખીજી જાતના સ્ક્રેપરોમાં સ્ટીલની કટરોને સાકળ અથવા દોરડું બાંધી આગળ પાછળ ખેંચવામાં આવે છે જેથી રકેલના પોપડા નીકળી પડે છે.

વોટરટયુબ બોઇલરની ખુબીઓ એ હોય છે કે એમાં પાણી જુદા જુદા ટયુબોમાં વેહ્યાયલુ હોવાથી તેમજ એ ટયુબો ભઠ્ઠીના પાછલા ભાગમાં ઢળતા રાખેલા હોવાથી એમાં સરકયુ-લેશન ધણુ સારૂ ચાલે છે, જેથી બોઇલરની ટેમ્પરેચર બધા ભાગમાં એકસરખી રહેતી હોવાથી એના કોઇ ભાગ કે સાધા ઉપર અસાધારણ ખેચાણ આવતુ નથી એ બોઇલરોની ટયુબો તથા સ્ટીમ ડોમ નાના ડાયમેટરના હોવાથી પ્રેશર સામે ધણુ ટકાઉ અને મજબુત હોય છે, કારણકે એકજ સરખી જડાઈની પ્લેટના નાની ડાયમેટરના બોઇલરો મોટી ડાયમેટરના બોઇલરો કરતા વધારે મજબુત હોય છે, એ કારણને લીધે ધણુ મોટા પ્રેશરને લાયકના એ બોઇલરો હોય છે વળી ઉપર સમજાવ્યું તેમ એ બોઇલરોનું કાટવું નાની હદમાં હોવાથી એ જનમાલની ખરાબી કરતા નથી એ બોઇલરોમાં સ્ટીમ ધણુ ઝડપથી ઉત્પન્ન કરી શકાય છે. એ બોઇલરો છુટા છુટા ટુકડાના બનાવેલા હોવાથી પાહડી, ઉચી, અને ખગળ રસ્તાવાળી જગ્યાઓ ઉપર સહેલાઈથી લઇ જઇ શકાય છે, તેમજ અડચણ અને સાકડી જગ્યામાં ઉભા કરી શકાય છે.

બેબકોક એન્ડ વીલકોક્સ (Babcock and Wilcox) મેકરનું બનાવેલું વોટર ટયુબ બોઇલર ચિત્રો નાં ૨૯, ૩૦, ૩૧, અને ૩૨માં બતાવ્યું છે. ઉભા થાબલા ઉપર મુકેલા આડા ગરદરો ઉપર એ બોઇલર ટાંગવામાં આવે છે, અને પછી તેની આસપાસ બધે ફરતુ ઇંટનું બાંધકામ કરી લેવામાં આવે છે. ટયુબોની નીચે ફાયરશીટની ભઠ્ઠી બાંધવામાં

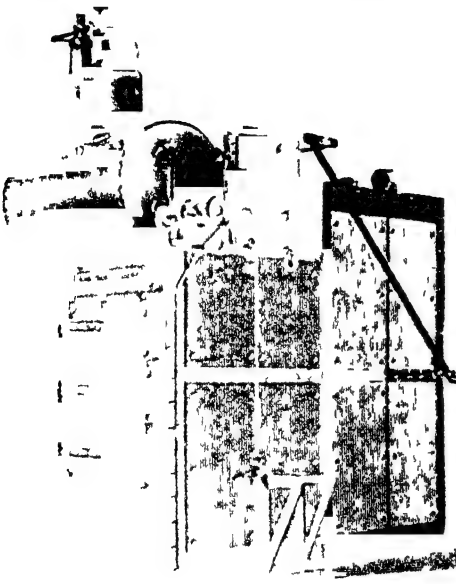

ચિત્ર નંબર ૩૧. બેબેલોન અને વીલોક્સ યોદર ટ્યુબ ઔષધર (કાસ ટાઇપ)

આવે છે. એ ટ્યુબોને લટ્ટીમાં પાછલી બાબુમા ઢળતી રાખવામા આવે છે, અને ચિત્ર નાં ૨૯ મા બતાવ્યા પ્રમાણે ટ્યુબોના છેડાઓને “કનેક્ટીંગ પોક્ષ” ની મદદથી એકબીજા સાથે જોડેલા હોય છે, જે “કનેક્ટીંગ પોક્ષ” ને ઉપલા સ્ટીમ અને વોટરડોમ સાથે જોડેલા હોય છે ટ્યુબોના પાછલા ભાગમાં નીચે આડું “મડડ્રમ” (mud drum) ગખેલું હોય છે, જેમા બધા ખાર વગેરે ભરાઈ રહે છે એ “મડડ્રમ” ઉપર બધો ઓઈ ડોક મુકેલો હોય છે. એ ઓઈલરમા સન્કયુલેશન થાણુ સારૂ ચાલે છે, અને એની બાંધણી, બનાવટ, વગેરે વાણુ ઉત્તમ પ્રકારની ગખવામા આવે છે, જેથી એ મેકરના ઓઈલરો વાણુ માનીતા અને જાણીતા થઈ પડ્યા છે એની ટ્યુબો આસરે ૪ થયે ડાયમેટરની અખડ સાધા વગરની હોય છે, જે કન્સાઈન ટાટે છે, અને જ્યારે ટાટે છે ત્યારે ઝાડું નુકસાન થતું નથી, તેમજ બીજી ટ્યુબ સહેલાઈથી નાખી શકાય છે એ ઓઈલરમા પાણી નાના નાના જથ્થાઓમા વહેવાર ગયતું હોવાથી તેમજ એના ભાગો નાના હોવાને લીધે પાનળી પથેટો વાપરવામા આવતી હોવાથી એમા વળી ઝડપથી સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરી શકાય છે મેમસ ઓઈલરોમાંથી ચિત્ર નાં ૨૧ મા બતાવ્યા મુજબનું એક નુવરેલી દબનું ટ્રાસ ટાઈપ વોટર ટ્યુબ ઓઈલર બનાવે છે, જેમા સ્ટીમ અને વોટરડોમ બીધો મુકવે તે મદલે ઓઈલરની પાછળ આડો મુકયો છે, જે ઉપર વળી એક વવાગનો સ્ટીમ ડોમ અથવા સ્ટીમ ચેમ્બર મુકેલો છે એ ઓઈલર ટ્રટા ટ્રટા નાના ટુકડાઓમા એવી રીતે બનાવવામા આવે છે કે ઉચી પહાડી અને અગવડભરેલી જગા ઉપર તે સહેલાઈથી લઈ જઈ શકાય છે એ ઓઈલરો ગરડો ઉપર અધ્ધર ટાગવામા આવતા હોવાથી ગરમીને લીધે થતું એક્સપેન્શન અને કોન્ટ્રેક્શન સહેલાઈથી સમાવી શકે છે, જેથી બીજા ઓઈલરો માફક એના સાધાઓ ઉપર અસાધારણ એચનાણુ થતું નથી વોટર ટ્યુબ ઓઈલરોને “મેક્ટી ઓઈલર” તરીકે આપવામા આવતી ઉપમા આ મેકરના ઓઈલરો થાણુ દરજ્જે ખરી પાડી આપે છે, કારણકે એમા ટ્યુબો અને ડોમ વગેરે નાના ડાયમેટરના વાપરવામા આવતા હોવાથી તેમજ થાણુ અને બનાવટ થાણુ ઉંચા પ્રકારના હોવાથી તેઓ થાણુ હાઈ પ્રેશર માટે તદ્દન સલામત ધારવામા આવે છે ચિત્ર નાં ૩૦ મા એ ઓઈલરનો

અંદરનો ભાગ બતાવ્યો છે, જેમાં જોવાથી માલમ પડશે કે દરેક ટ્યુબને છોડે કવરો આપેલા છે, જેઓ ધણી સહેલાઈથી ઉઘાડીને ટ્યુબ સાફ કરી શકાય છે. કનેક્ટીંગ બૉક્ષ અથવા હેડર (header) નો દેખાવ એક બાજુએ છૂટો આપ્યો છે એ ઑઇલરમાં સરકયુલેશન ઘણી ઝડપથી ચાલે છે, અને ઑઇલરના ડ્રમના પાછલા ભાગમાંથી પાણી ટ્યુબોમાં નીચે ઉતરે છે, અને આગલા ભાગમાંથી ઉંચે ચઢી પાણી પાછું ડ્રમમાં જાય છે, જ્યાં તેમાંથી સ્ટીમ છૂટી પડે છે. ચિત્ર નાં ૩૨ માં

એજ મેકરનું પોર્ટેબલ ઑઇલર બતાવ્યું છે એ ચિત્ર નાં ૩૨ માં બતાવેલા ફોસટાઇલ જાતનું જ છે પણ જે કેકાણે કાયમીક નહીં મળતી હોય, અથવા કામ ચલાઉ પાછલું ઉત્તું કરવું હોય ત્યાં એ ઑઇલરને પસંદ કરવામાં આવે છે, કાચુ કે એની આસપાસ મંદનું બાધકામ કરવું પડતું નથી, પણ મેકરે લોહાની પ્લેટનું બનાવેલું કેમીંગ ઑઇલર સાથેજ મોકલે છે.

ચિત્ર નાં ૩૨.

મૅગ્નેટીક રીલેક્ષનું પોર્ટેબલ ઑઇલર

બંબકાંક—લીલકાંક ઑઇલરમાં હીટીંગ સર-કેસનું પ્રમાણ દરએક સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ દીઠ આશરે ૪૫ સ્કવેરફીટ હોય છે, અને કે ધ્રુવ ફાફટ સાથે દરએક સ્કવેર ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર દરકલાકે આસરે ૧૫ પાઉન્ડ બ માલ કોલસો સેહલાઈથી બાળી શકે છે, અને દરએક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ (૨૧૨ ડીગ્રી શીટ વૉટર લેતા) ૧૦.૫ થી ૧૦.૭૫ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે છે, જે પરિણામ સંતોષકારક લેખાવું જોઈએ

કોઠો—૨૨. જુદી જુદી જાતનાં એનજીનો સાથે જોડાયેલાં
ઑપરેટરોમાંથી મળી શકતા ઈન્ડીકેટર હૉર્સપાવર
(ઈકોનોમાઇઝર સાથે.)

ઑપરેટરની ડાયમેટર શીટ.	ઑપરેટરની લ ઓર્ડિ શીટ	કલોરિ ફી દર જુદી મી. પાઉન્ડ	ઑપરેટર સાથે જોડાયેલાં એનજીનોના ઈન્ડીકેટર હૉર્સપાવર							
			A	B	C	D	E	F	G	H
૬	૨૦	૩૬૦૦	૧૦૦ ૨૦૦	૨૪૦ ૨૫૦	૨૮૦	૩૦૦ ૩૨૦	૩૪૦ ૩૫૦			
૬	૨૨	૩૮૫૦	૧૦૦ ૨૦૦	૨૫૦ ૨૮૦	૩૦૦	૩૨૦ ૩૪૦	૩૫૦ ૩૭૦			
૬	૨૪	૪૨૦૦	૧૨૦ ૨૨૦	૨૮૦ ૩૦૦	૩૨૦	૩૫૦ ૩૭૫	૪૦૦			
૬	૨૬	૪૫૪૦	૧૩૦ ૨૩૦	૩૦૦ ૩૩૦	૩૫૦	૩૮૦ ૪૦૦	૪૩૦			
૭	૨૪	૪૮૦૦	૧૫૦ ૨૬૦	૩૨૦ ૩૪૦	૩૭૦	૪૦૦ ૪૨૦	૪૫૦			
૭	૨૬	૫૨૦૦	૧૬૦ ૨૮૦	૩૪૦ ૩૭૦	૪૦૦	૪૩૦ ૪૫૦	૪૮૦			
૭	૨૮	૫૫૦૦	૧૭૦ ૩૦૦	૩૭૦ ૩૮૦	૪૨૦ ૪૬૦	૪૮૦ ૫૩૦				
૭	૩૦	૫૯૦૦	૧૮૦ ૩૨૦	૪૦૦ ૪૨૦	૪૫૦ ૪૮૦	૫૦૦ ૫૭૦				
૭	૨૬	૫૫૦૦	૧૭૦ ૩૦૦	૩૭૦ ૩૮૦	૪૨૦ ૪૬૦	૪૮૦ ૫૩૦				
૭	૨૮	૬૦૦૦	૧૮૦ ૩૩૦	૪૦૦ ૪૩૦	૪૬૦ ૫૦૦	૫૧૦ ૫૮૦				
૭	૩૦	૬૫૦૦	૨૦૦ ૩૫૦	૪૩૦ ૪૬૦	૫૦૦ ૫૪૦	૫૪૦ ૬૪૦				
૮	૨૮	૬૫૦૦	૨૦૦ ૩૫૦	૪૩૦ ૪૬૦	૫૦૦ ૫૪૦	૫૪૦ ૬૪૦				
૮	૩૦	૭૦૦૦	૨૦૦ ૬૦	૪૭૦ ૫૦૦	૫૪૦ ૫૮૦	૬૦૦ ૬૮૦				
૮	૩૨	૭૫૦૦	૨૨૦ ૪૦૦	૫૦૦ ૫૩૦	૫૭૦ ૬૧૦	૬૩૦ ૭૨૦				
૮	૩૦	૭૪૦૦	૨૨૦ ૪૦૦	૪૮૦ ૫૨૦	૫૫૦ ૬૦૦	૬૨૦ ૭૧૦				
૮	૩૨	૮૦૦૦	૨૫૦ ૪૩૦	૫૨૦ ૫૪૦	૫૮૦ ૬૩૦	૬૬૦ ૭૫૦				
૯	૩૦	૮૨૫૦	૨૬૦ ૪૫૦	૫૩૫ ૫૬૦	૬૦૦ ૬૪૦	૬૮૦ ૭૭૦				
૯	૩૨	૮૭૦૦	૨૭૦ ૪૭૦	૫૬૦ ૫૮૦	૬૪૦ ૬૮૦	૭૭૦ ૮૦૦				

A—સીમપલ એનજીન, ૫૦ થી ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસર (નાનુ)

B—કમ્પાઉન્ડ એનજીન, નૉનકનડેનસી ગ, ૮૦ થી ૧૦૦ પાઉન્ડ

C—કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ, સ્ટ્રાઇક વાલ્વ, ૧૦૫ પાઉન્ડ

D—કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ, કોંગ્લીમ, ૧૪૦ પાઉન્ડ

E—કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ, કોરલીસ, ૧૬૦ પાઉન્ડ (ઉચ્ચ જાતનું)

F—ત્રીપલ કનડેનસી ગ, કોરલીસ, ૧૮૦ પાઉન્ડ.

G—કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ, કોરલીસ, સુપરહીટર, ૧૬૦ પાઉન્ડ.

H—ત્રીપલ કનડેનસી ગ, કોરલીસ, સુપરહીટર, ૧૮૦ પાઉન્ડ.

કોઠો—૨૩. ઑષકોક-વીલકોક ઑષધોને લગતી વીગતો.

કોટી ગ સરકેસ	દર કલા કે બનતી	ટયુબ			ફ્રમ.				
સ્કેવર શીટ.	સ્ટીમ પાઉન્ડ	પહોળા છમાં	ઉચ્ચ છમાં	લંબાઈ શીટ	સંખ્યા.	ડાયમેટર છંદ	લંબાઈ શીટ છંદ	વજન ટન.	
૫૯૩	૧૮૦૦	૪	૮	૧૪	૧	૮૦	૧૬-૯	૭	
૭૩૫	૨૨૫૦	૫	૮	૧૪	૧	૩૬	૧૬-૧૦	૮	
૮૭૦	૨૬૫૦	૬	૭	૧૬	૧	૩૬	૨૧-૧૧	૧૦	
૯૮૩	૩૦૦૦	૬	૮	૧૬	૧	૩૬	૨૧-૧૧	૧૦	
૧૦૯૮	૩૩૫૦	૬	૯	૧૬	૧	૩૬	૨૧-૧૧	૧૧	
૧૨૧૮	૩૭૦૦	૬	૯	૧૮	૧	૩૬	૨૩-૧૦	૧૨	
૧૨૬૫	૩૮૫૦	૧૭	૮	૧૮	૧	૩૬	૨૩-૧૦	૧૩	
૧૪૧૧	૪૩૦૦	૭	૯	૧૮	૧	૩૬	૨૩-૧૧	૧૮	
૧૪૨૬	૪૩૫૦	૧૭	૯	૧૮	૧	૪૦	૨૪-૧	૧૪	
૧૬૧૯	૪૯૦૦	૮	૯	૧૮	૧	૪૦	૨૪-૧	૧૪	
૧૭૪૧	૫૩૦૦	૧૨	૭	૧૬	૨	૩૬	૨૧-૧૧	૧૭	
૧૭૯૦	૫૪૦૦	૮	૧૦	૧૮	૧	૪૨	૨૪-૦	૧૬	
૧૮૨૭	૫૬૦૦	૯	૯	૧૮	૧	૪૮	૨૪-૩	૧૭	
૧૯૬૬	૬૦૦૦	૧૨	૮	૧૬	૨	૩૬	૨૧-૧૧	૧૯	
૨૦૧૦	૬૧૦૦	૯	૧૦	૧૮	૧	૪૮	૨૪-૩	૧૯	
૨૧૬૭	૬૭૦૦	૧૨	૯	૧૬	૨	૩૬	૨૧-૧૧	૨૦	
૨૨૫૫	૬૮૦૦	૧૦	૧૦	૧૮	૧	૫૪	૨૪-૫	૨૦	
૨૪૩૭	૭૪૦૦	૧૨	૯	૧૮	૨	૩૬	૩૧-૦૦	૨૨	
૨૫૩૧	૭૭૦૦	૧૪	૮	૧૮	૨	૩૬	૨૩-૧	૨૪	
૨૬૯૦	૮૨૦૦	૧૨	૧૦	૧૮	૨	૩૬	૨૩-૧	૨૪	
૨૮૨૩	૮૬૦૦	૧૪	૯	૧૮	૨	૩૬	૨૩-૧૦	૨૫	
૨૮૫૨	૮૭૦૦	૧૪	૯	૧૮	૨	૪૨	૨૪-૧	૨૫	
૩૧૪૦	૯૬૦૦	૧૪	૧૦	૧૮	૨	૪૦	૨૪-૧	૨૬	
૩૨૪૦	૯૯૦૦	૧૬	૯	૧૮	૨	૪૨	૨૪-૧	૨૭	
૩૫૮૦	૧૧૦૦૦	૧૬	૧૦	૧૮	૨	૪૨	૨૪-૧	૨૮	
૩૬૫૪	૧૧૨૦૦	૧૮	૯	૧૮	૨	૪૮	૨૪-૩	૩૨	
૪૦૨૦	૧૨૩૦૦	૧૮	૧૦	૧૮	૨	૪૮	૨૪-૩	૩૪	
૪૫૧૦	૧૩૮૦૦	૨૦	૧૦	૧૮	૨	૫૪	૨૪-૫૨	૩૯	
૪૭૮૦	૧૪૬૦૦	૧૮	૧૨	૧૮	૨	૪૮	૨૪-૩	૩૮	
૫૫૪૦	૧૭૦૦૦	૧૮	૧૪	૧૮	૨	૪૮	૨૪-૬	૪૨	
૬૧૮૨	૧૯૦૦૦	૨૦	૧૪	૧૮	૨	૫૪	૨૪-૦	૪૬	

ઑઈલરના હોર્સ પાવર—કોણ નાં ૨૦ અને ૨૧ મા ટ્રોનીશ અને લેનકેશાયર મોઇલરો કેટલા ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવરને સ્ટીમ પુરી પાડી શકે છે તે આપ્યું છે, પણ એ આકડા ફક્ત ઇકોનોમોઇઝર વગરના કમપાઉન્ડ કનડેન્સીંગ એનજીનો માટે છે એકજ કદના મોઇલરો જદી જૂદી જાતના એનજીનો સાથે જોડતા જદા જૂદા પાવર ઉત્પન્ન કરી શકે છે, જે કોણ નાં ૨૨ મા આપ્યું છે એમા જોવાયી માત્રમ પડશે કે ૩૦'x'૭' શીટનું એક મોઇલર એક મીમ્પલ નોન કનેડનમી ગ (A) એનજીન સાથે જોડાયલુ હોય તો ફક્ત ૧૮૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવરના એનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડી શકશે, પણ એજ સાઇઝનું એક મોઇલર વણીજ સારી જાતના સુપર હીટર અને ઇકોનોમોઇઝરવાળા ત્રીપલ એક્સપાન્શન એનજીન (H) સાથે જોડતા ૧૭૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકશે

વોટર ટયુબ ઑઈલરના હોર્સ પાવર પણ એજ કોણ નાં ૨૨ માયી મળી નકશે એક મોઇલર ૨૦ ક્વોર્ટ કેટલા પાઉન્ડ સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરી શકે છે તે જાણવા પછી કોણ નાં ૨૨ માયી નેટલા પાઉન્ડ સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરનાર મોઇલર જદી જદી જાતના એનજીનોના અનુસાર કેટલા ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવરને સ્ટીમ પુરી પાડી શકે છે, તે તુરંત મળી આવશે, માટ એ કોણ એકલા ટ્રોનીશ અને લેનકેશાયર મોઇલરો માટ નહી પણ મેચકોલ્ડ-વીવોલ્ક અને બ્રીજ જાતના મોઇલરો માટેયી ઉપયોગી છે જૂદા જદા મોઇલરના મેચકોલ્ડ-વીવોલ્ક મોઇલરોને લગતી અગત્યની વિગતો કોણ નાં ૨૨ મા આપી છે

પ્રકરણ—૧૩.

ઑઈલર સેટીંગ.

BOILER SETTING

ઑઈલર સેટીંગ (Boiler Setting)—ધણાક એનજીનીઅરનો એવો ખ્યાલ છે કે મોઇલર મેકરો તરફથી આપવામા આવતા કલુના બાધકામના જ્ઞાનો અચૂક હોવા જોઇએ પરંતુ બન્નર મોઇલરોની બાબમા એ ખરૂ હોતુ નથી કેટલાક મેકરો તરફથી

મોકલવામા આવતા એ પ્લાનો કાંઈ જમાના અગાઉના લીથોગ્રાફ કે ફેરો ટાઇપ કીધેલા હોય છે, માટે છેલ્લામા છેલ્લા સુધારા મુજબનો તેઓમાં ફેરફાર કરવાની ઍનજીનીઅરની ફરજ છે નહીં તો કોઇ અનુભવી ઍનજીનીઅરની સલાહ સાથે નવા પ્લાનો છેલ્લામા છેલ્લા સુધારા સાથેના તૈયાર કરાવવા જોઇએ. આથી ઑપલરની જીદગી લખાવા સાથે ઑપલરના કરકસરે કામ કરવાની બાબતમા ધણી ફરક પડે છે દાખલા તરીકે હજી કેટલાક મેકરોના પ્લાનોમાં જે જગ્યાએ ફાયરશીકના મીટીંગ બ્લૉક ઑપલરના શેલને ટેકે છે તે જગ્યાએ ૩ થી ૪ ઇંચની પોહણી બેરીંગ બતાવેલી હોય છે, તેમજ સાઇડ ફ્લુઓની ઉપરના ગોળ કવરોને બદલે સાઇડ ફ્લુની દિવાલની છટોને થોડો થોડો ઑફસેટ આપી બાહર કાઢીને શેલ પ્લેટ સાથે લગભગ એકઠુટ પોહણી દિવાલ લાગુ કીધેલી દેખાડેલી હોય છે જે રીન ભૂલ ભરેલી છે હાલમા સીટીંગ બ્લૉકની ઉપલી ધાર પણ ૧ આવી ગોળ કરી નાખી ઑપલરને એ ગોળાઇ ઉપર ટેકાવવામા આવે છે, તેમજ સાઇડ ફ્લુઓ ઉપરના ગોળ કવરોના છેડા પણ એવીજ રીતે ગોળ કરી નાખી તેઓની ફક્ત એક બુટ્ટી ધાર ઑપલરના શેલ સાથે ટેકાવવામા આવે છે એ રીતનો ફાયદો એ છે કે ઑપલરનો કોઇપણ ભાગ છટના પોહણા બાધકામ સાથે કોઇપણ જગ્યાએ લાગુ રહેતો નથી ઑપલરના શેલની પ્લેટને છટના બાધકામથી જેટલુ બને તેટલુ ઓછુ લાગુ રાખવાનુ કારણ એ છે કે છટ ગરમીને ચુશીને પોતામા લાગ્યો વખત સમારી રાખી શકે છે, માટે ન્યારે ઑપલર બ્લોઓફ કરી ખાલી કરવામા આવે ત્યારે એ ગરમ થયેલી છટની પોહણી દિવાલ જો શેલ સાથે લાગુ હોય તો તે પાણી વગરના ઉઘાડા પડેલા શેલને તપાવ્યા કરે અને પછી તે જગ્યાએ શેલ પ્લેટ બળાને ધીમે ધીમે ખવાઇ જાય

ફ્લુઓની ગોઠવણ—ફોરનીસ અને લેન્ડેશાયર ઑપલરોની ફ્લુઓ એવી રીતે બાધવામા આવે છે કે ભટ્ટી માહેલી ગરમ ગેસ ફરનેસ ટયુબના પાછલા ભાગમા જઇને ઑપલરના પાછલા ભાગમા બાધેલી ઉભી “ડાઉન ટેક ફ્લુ”માથી ઑપલરને તજે બાધેલી “બાટમ ફ્લુ”મા ઉતરે છે, ન્યાથી તે ઑપલરના આગલા ભાગમા આવી ઑપલરની બન્ને બાજુએ બાધેલી “સાઇડ ફ્લુઓ”મા

વેહેચાઇ જાય છે, જેઓમાંથી થઇને તે ગેસ પાછી ઑઇલરન પાછલા ભાગમાં જાય છે, અને “ડાઉન ટેક ફ્લુ”ની પાછળ બાંધેલી “મેન ફ્લુ”માં થઇને ચીમનીમાં જાય છે. ગેલોવે ઑઇલરની ફ્લુઓની ગોઠવણુ એવી રાખવામાં આવે છે કે ભટ્ટીની ગરમ ગેસ ફરનેસટયુઅના પાછલા ભાગમાંથી પેહેલા સાઇડ ફ્લુઓમાં જાય છે, જ્યાંથી આગલા ભાગમાં આવી ઑટમ ફ્લુમાં જાય છે, જેમાંથી મેન ફ્લુમાં થઇને ચીમનીમાં જાય છે પહેલી ગોઠવણુ કોરનીશ અને લેન્કેશાયર ઑઇલરો માટે ધણી અસરકારક છે. કારણુ કે ઑઇલરમાં હમેશા ઠંડું પાણી તો રહેતુ હોવાથી તેને ગરમ કરવા માટે ગરમ ગેસ પેહેલા ઑટમ ફ્લુમાં દાખલ કરવી જોઇએ એ બંને જાતની ગોઠવણુને “સ્પ્લીટ ડ્રાફ્ટ” (Split Draft) કહે છે. અગાઉ ઑઇલરોમાં ઑટમ ફ્લુ નહીં બાધતા માત્ર સાઇડ ફ્લુઓજ બાધવામાં આવતી હતી, અને ગરમ ગેસ પેહેલા એક સાઇડ ફ્લુમાં દાખલ કરી તેને ચઢાવે આપીને બીજી સાઇડ ફ્લુમાં મોકલવામાં આવતી હતી, જેમાંથી તે ચીમનીમાં જતી હતી એ ગોઠવણુને (Wheel Draft) “વ્હીલ ડ્રાફ્ટ” કહે છે.

સ્પ્લીટ ડ્રાફ્ટની પેહલ્લી ગોઠવણુ કે જેમાં ફરનેસટયુઅ માણેલી ગરમ ગેસ પેહેલા ઑટમ ફ્લુમાં જાય છે, તે વધારે પસંદ કરવા જોગ છે કારણુ કે એથી ઑઇલરને તળિએ રહેતા ઠંડાં પાણીને વધારે ટેમ્પરેચરની ગેસ મળવાથી તળિએનુ પાણી ગરમ થઇ ઉપર ચઢે છે જેથી સરકયુલેશન સારુ ચાલે છે એ ઉપરાંત એ ગોઠવણુથી ઑઇલરની ટેમ્પરેચર બધા ભાગમાં લગભગ એકસરખી રહેવાથી તેના સાધાઓ ઉપર બેચત્રાણુ પડતુ નથી પણ વળી એ ગોઠવણુને એક ગેરફાયદો છે, અને તે એ છે કે જે ખારવાળુ પાણી હોય અને ઑઇલરને તળિએ ખાગ અથવા ગલીચીનુ પડ બાઝયુ હોય તો જ્યાં થયું હોય તો તળિઉં જળી જવાનો સંભવ ગણે છે પાણીમાં ફક્ત માટી અને રેતી હોય અને તે પણ જે ઑઇલરને તળિએ ફરે તો તે બી નુકશાનકારક છે, પણુ સર્વેથી વધુ નુકશાનકારક તો સાધારણુ સુતરનો તેલવાલો વેસ્ત છે, જે જે ઑઇલરમાં સફાઇ કરતી વખતે રહી ગયો હોય તો તે તળિએ જઇ એસવાથી ઑટમ ફ્લુની ગરમી તેટલી જગાએ શેલનાં તળિઆંની પ્લેટને બાળી નાખે છે આ કારણુથી પાણી

ખારવાળું નહીં હોવાથી ઔષધરમાં ખાર નહીં જમતો હોય તે છતાં ઔષધરને વારંવાર ખોદી આંક ક્યાં કરવું સારું છે, કે જેથી તેમાં સમાએલી ગલીચી રેતી માટી વગેરે જે નીચે ઠરે તે બાહેર કાઢડી નાખી શકાય.

ફ્લેટ ફ્રાક્ટની બીજી ગોઠવણ કે જેમાં ફરનેસ ટ્યુબની ગરમ ગેસ પેહલ્લા બન્ને સાઇડ ફ્લુઓમાં વેહ્યાઇ બન્ય છે તેનો ગેરફાયદો એ છે કે તેથી ઔષધરનો ઉપલો બાગ નીચલા બાગ કરતા વધુ ગરમ થાય છે. ઔષધરના ઉપલા બાગ માટેલુ પાણી ફરનેસ ટ્યુબની મદદથી ગરમ થયલું જ હોય છે, માટે ફરનેસ ટ્યુબની ગરમી પેહલ્લાં સાઇડ ફ્લુઓમાં જઇને ઉપલા બાગનાં પાણીનેજ વધુ ગરમ કરે છે, જેમ કરતાં ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ઉતરી જઇને ઓછી ટેમ્પરેચરની ગેસ ઔષધરને તળિએ જાય છે કે જ્યાં તે ઔષધરના તળિયામાં રહેતા ઠંડાં પાણીને ધણુ ગરમ કરી શકતી નથી, જેથી એવી ગોઠવણવાળા ઔષધરના ઉપલા ભાગની ટેમ્પરેચર નીચલા ભાગની ટેમ્પરેચર કરતા વધુ રહે છે જે નુકસાનકારક છે, કારણ કે એથી ઉપલો બાગ વધુ ગરમીને લીધે નીચલા બાગ કરતા વધુ લબાવાથી ઔષધરના સાધાઓ ઉપર ખેચતાણુ પડે છે તોપણુ મલ્ટીટ્યુબ્યુલર ઔષધરોમાં સરકયુલેશન સારું ચાલતું હોવાથી કોઇવાર એ ગોઠવણ મુજબ ફ્લુઓ બાંધવામાં આવે છે

જગાની પસંદગી અને પાથો—ઔષધરને ઇટના બાંધકામમાં ચણવા માટે તદ્દન સુધી બિનાસ વગરની જગા પસંદ કરવી જોઇએ જે જમીનમાં બિનાસ વધારે હોય તે જમીનમાં ઔષધર બેસાડવાથી ઔષધરના શેલની પ્લેટ બાહેરથી કટાઇને ખવાઈ જાય છે જમીનની સપાટીની નીચે ખાડામાં ઔષધર બેસાડવું નુકસાનકારક છે. ઔષધર હાઉસની સામેની જગા બનતાં સુધી ખુલ્લી જોઇએ, અને સામે કોઇ ટેકરી કે ઇમારતનો ઓથો નહીં જોઇએ. એવું નહીં થાય કે ઔષધર બેસાડ્યા પછી ચીમની બાંધવા જતા ચીમની માટે તે જગા ધણીજ નાલાયક અને બીનઅનુકૂલ માલમ પડવાથી ચીમની માટે કોઇ બીજી ઔષધરથી ધણી દુરની જગા પસંદ કરવી પડે. બાહેરની જમીનથી પણ ઔષધર હાઉસનું

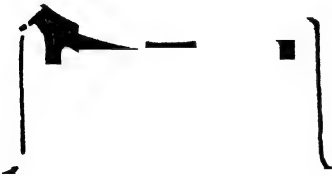
બોયતળિઉ (plinth) એકાદ પુટ ઉચુ રાખેલુ હોય તો ધણુ સાફ પાયો ફેટલો ઉડો ખોદવો તે જમીનની જાત અને હાલત ઉપર આધાર રાખે છે નરમ જમીનમાં પાયો ધણો ઉડો ખોદવો પડે છે નરમ જાતની કાળી યા પીળી મટોડી કાઢાડી નાખી ખડક કે મુરમ ઉપર પાયો લેવામાં આવે છે. ખાંધલરમાં પાણી ભર્યા પછી તે ધણુ ભારે થાય છે, માટે નરમ જમીનમાં પાયો ચણતી વખતે ધણી સભાળ રાખવાની જરૂર છે. પાયાના ખાડામાં તળિએ કૉનક્રીટ ફેટલી જાડી કરવી તે પણ જમીન ઉપર આધાર રાખે છે, પણ સાધારણ રીતે એ કૉનક્રીટનું થર ૯ થી ૧૨ ઇંચ સુધીનું કરવામાં આવે છે કૉનક્રીટ કેવી રીતે કરવી તે “કૉનક્રીટ”ના મથાળા ઉકળ એનજીન ઇરેક્શનની બાબતમાં વિગતથી સમજાવવામાં આવ્યું છે ખાંધલરનું બધું વજન નીચલી ઑટમ ફ્લુની બંને બાજુની ઉભી દિવાલો ઉપર પડતું હોવાથી એ ફ્લુની દિવાલો ધણી મજબૂત બાધવામાં આવે છે પાયાના ખાડામાં બરાબર રીતે કૉનક્રીટ થઇ રહ્યા પછી તે ઉપર પ્લાનમાં આપેલા માપ મુજબ ઑટમ ફ્લુ બાધવામાં આવે છે પાયાની કૉનક્રીટની સપાટી બધે એક સરખી લેવલમાં રાખવામાં આવે છે

ઑટમ ફ્લુ (Bottom Flue) બાધતી વખતે તેની અદરની બાજુએ બધી જગાએ ફાયરશીટ વાપરવામાં આવે છે, જેઓની સાથ ચૂના અથવા મીમેન્ટથી નહીં પણ ફાયરકલેથી પુરવામાં આવે છે. એ ફાયરશીટ નામની છટ તથા ફાયરકલે નામની માટી આગમાં બળી જતી નથી ફાયરશીટનું અસ્તર માત્ર ૪ફે ઇંચ જેટલું જાડું રાખવામાં આવે છે ખાંધલરનું તળિઉ અને ઑટમ ફ્લુનું મથાળું (અથવા સાઇડ ફ્લુનું તળિઉ) એક લાઇનમાં ગણવામાં આવે છે, જુલો ચિત્ર નાં ૨૭ ઑટમ ફ્લુની ઉચાઇ વચમાં ખાંધલરના તળિ આંથી સાધારણ રીતે ૨ થી ૩ ફીટ ગણવામાં છે, અને પોલોગાઇ લગ લગ ખાંધલરના અરધા ડાયમેટર અથવા રેડીઅસની બરાબર રાખવામાં આવે છે, એ ફ્લુનો એરીઆ બંને કરનેસ ટયુબોના સામટા એરીઆ કરતાં સેલેન્ વધારે રાખવામાં આવે છે

ખાંધલરનું ઢળાણુ—ખાંધલર બેસાડતી વખતે તેને આખી લખાઇમાં દોહોડ થી બે ઇંચ આગલી બાજુએ ઢળાણુ પડતું રાખવામાં આવે છે, કે જેથી બેલો આફ કરતી વખતે બધું પાણી નિકળી

જમ શકે એ ઢળાણનો ખીજો ફાયદો એ છે કે ઑપલરની બહી (કે જ્યાં ગરમી ધણી રહે છે) ઉપર ઑપલરના પાછલા ભાગ કરતાં પાણીની ઉચાઇ લગાર વધારે રહે.

ઑપલર ચેર (Boiler Chair)—કટલેક ઠેકાણે ઑપલરોને ખીડની એ કે ત્રણ ઘોડીઓ અથવા ચેર ઉપર બેસાડવામાં આવે છે જે ચિત્ર નાં ૩૩ માં બતાવી છે, એ ઘોડીને ઑટમ ફલુ બાંધતી વખતે ફલુમા ચણવામાં આવે છે. ચેગની ચોહોળાઇ અને ઉચાઇ ઑટમ ફલુના માપ ઉપર આધાર રાખે છે, પણ ઉડાઇ નીચે ૧૨ ઇંચ અને ઉપર ૯ ઇંચ હોય છે. ઉપરની ગોળાઇ

ચિત્ર નાં ૩૩.
ઑપલર ચેર

ઑપલરનાં શેલની ગોળાઇને માફક આવની રાખવામાં આવે છે એ ગોળાઇ ઉપર ત્રણ કે વધુ ટુકડાઓ અથવા “ચીપીંગ સ્ટ્રીપ્સ” (chipping strips) આસરે અરધો ઇંચ ઉચા ઓતાવવામાં આવે છે, કે જેઓ ઉપર ઑપલર ટેકીને બેસે, તેમજ એ

ટુકડાઓ જોઇએ તે પ્રમાણે ચીપ કરીને ઑપલરના શેલની ગોળાઇને શીટ થતા બનાવવામાં આવે, કે જેથી ઑપલર બધી જગ્યાએ સરખું બેસે અને હાલે નહીં. આ ઘોડીઓના વચલા ભાગની ઉચાઇ સાઇડ ફલુઓનાં તળિયાંની લાઇનમાં રાખવામાં આવે છે કે જેથી ઉપર કહ્યું તેમ ઑપલરનું તળિયું અને સાઇડ ફલુનું તળિયું એક લાઇનમાં આવે. ઑટમ ફલુમાં એ ઘોડીઓ એવી રીતે ગોઠવવી કે ઑપલરના ગોળાઇના સાંધા ઘોડીઓ ઉપર આવે નહીં. એ ઘોડીઓ હાલે નહીં તેમ મજબૂત ફાયર કલેથી ઑટમ ફલુમાં ચણવામાં આવે છે આવી ઘોડીઓ ઉપર ઑપલર બેસાડવાનો રિવાજ હવે નાશુદ થતો જાય છે, અને કોઇજ ઠેકાણે એવી ઘોડીઓ વાપરવામાં આવે છે. ચેરની ધાતુની જડાઇ ૧૩ ઇંચથી ઓછી નહીં હોવી જોઇએ

સીટીંગ બ્લોક (Seating Block)—હાલમાં લગભગ દરેક ઠેકાણે ઑપલરોને ફાયરશીટ જાતના સીટીંગ બ્લોક નામના પથરાઓ ઉપર બેસાડવામાં આવે છે, જે રીત ધણી પસંદ કરવા

જોગ છે, અને ચિત્રો નાં ૨૪ તથા ૨૭ માં બતાવી છે. એ બ્લૉકોને બોટમ ફ્લુને મથાળે બને બાજુએ ધારોધાર ગોઠવીને તેઓ ઉપર બોઇલરને ટેકવવામાં આવે છે. જુની ઢપના એ બ્લૉકો જે જગાએ બોઇલર શેલને લાગે છે તે જગાએ માત્ર ત્રણ કે ચાર ઈંચ પોહોળા હોય છે, અને એ બ્લૉકોનો જમીન ઉપર એસતો છેડો ૬ થી ૧૨ ઇંચ પોહોળા હોય છે. ઘોડી કરતા સીટીંગ બ્લૉકો ઉપર બોઇલર એસાડવું ઘણું ફાયદાબરેલું છે, કારણ કે એ બ્લૉકો જે જગાએ શેલને લાગે છે તે જગા ધણી સાંકડી હોય છે, તેમજ એ બ્લૉકો વાપરવાથી સાઇડ ફ્લુના તળિયાં અને શેલ વચ્ચે ઘણું સાંકડું ખુણું થવું નથી એવું સાંકડું ખુણું થાય તો તેમાં મેંશ, રાખ વગેરે ભરાઇ રહે જે સાફ કરવાની ધણી અગવડ પડે, તેમજ એ બાજુએથી પ્લેટ ખવાઇ જાય એ બ્લૉકો ઉપર જ્યાં જ્યાં શેલના ગોળાઇના સાધા આવે ત્યાં ત્યાં એ બ્લૉકો ઉડા કોતરી કાઢાડી એસાડવા જોઇએ, અને પછી એ ખાલી ખાડાઓમાં ફાયર ક્લે ભરવી જોઇએ કે જેથી જ્યારે ગોળાઇના સાધાના રીવેટ તપાસવા પડે ત્યારે માત્ર એ ફાયર ક્લે કોતરીને ઉમેડી કઢાડવાથી સાધા ખુલ્લો માલમ પડે, એમ નહીં કરવામાં આવે તો બોઇલર એસાડવા પછી એ બ્લૉક ભાગી ને સાધા ખુલ્લો કરતા ધણી મહેનત પડે છે. નવી ઢપના સીટીંગ બ્લૉકની બોઇલર સાથે લાગુ રહેતી બેરીંગ સરફેસ ગોળ કાઢેલી હોય છે, જેથી શેલ પ્લેટ સાથે એ બ્લૉક ધણી જોડા લાગુ રહે છે.

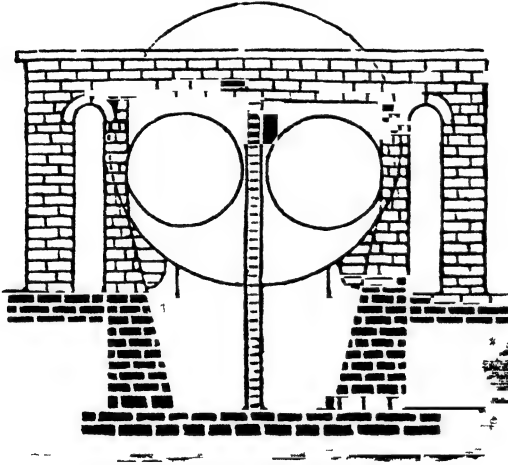
બોઇલરની કામચલાઉ બેઠક—બોટમ ફ્લુ બધાંને સુકાઇ રહ્યા પછી બોઇલરને તે ઉપર મળ્યાવી લાવવામાં આવે છે, અને પછી બોટમ ફ્લુમાં બે યા ત્રણ રફુ જેક મૂકી તેઓ ઉપર બોઇલરને અદર રાખવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે લાકડાની વેડજ અથવા ફાયરો ઉપર બોઇલરને ટેકાવી રાખવામાં આવે છે, એ વેડજો બોટમ ફ્લુમાં ગોઠવવા પહેલાં જમીન ઉપર સુકી રેતી પાથરી તે ઉપર ગોઠવવી, કે જેથી જ્યારે વેડજો કઢાડી નાખવી હોય ત્યારે એ રેતી કોતરી કઢાડવાથી વેડજો ઢીલી પડી સહેલાઇથી નિકળી આવે, નહીં તો હથોડા મારી વેડજો કઢાડવાથી બાધકામને નુકશાન પુગે છે. બોઇલરને એ પ્રમાણે કામચલાઉ જોઇતી ઉચાઇમાં અદર હિચકી રાખીને બન્ને બાજુએ સીટીંગ બ્લૉકો ભરી લેવામાં આવે.

છે. સંભાળ રાખવાની ધણી જરૂર છે કે જે ઠેકાણે બાઈલરને સીટીંગ બ્લૉકો લાગે તે ઠેકાણે કદીબી કાપબી કારણસર ચૂને વાપરવામાં આવે નહીં, પણ માત્ર ફાયરકલેબ વાપરવી. ચૂનામાં બાઈલર બેસાડવાથી થોડાં વર્ષમાં શેલપ્લેટ તદ્દન ખવાઈને બચ બરેલી રીતે પાતળી થઈ જાય છે. બન્ને બાબતોએ પ્રમાણે સીટીંગ બ્લૉકો મજબુત બરીને તે સુકાયા પછી સ્ક્રૂ જૅક અથવા ફાચરો સભાળથી આરીઆં કરી કઢાડી લેવામાં આવે છે જેથી બાઈલર સીટીંગ બ્લૉકો ઉપર ટેકી રહે છે જો બાઈટમ ફલુમાં થોડીઓ ચણી લીધી હોય તો સ્ક્રૂ જેકનું કે ફાચરોનું કામ પડતું નથી. એ થોડીઓ ઉપર બાઈલર બેસાડીને બન્ને બાબતોએ ખુલા રહેતા માળાઓ ફાયરક્લેબ અને ફાયરકલેથી ચણી બંધ કરી લેવામાં આવે છે. બાંધ-કામનો બને એટલો ઓછો ભાગ શેલ પ્લેટને લાગવો જોઈએ.

બાઈલરની આડી લેવલ—બાઈલરને બાઈટમ ફલુ ઉપર ચણી લેવા પેહેલા તેને લબાઈમાં દોહડા યા બે ધ્રુવ આગલી બાબતોએ ઢળતુ રાખવામાં આવે છે, પણ આડુ તો બરાબર લેવલ-માંજ રાખવામાં આવે છે જો બાઈલર એવી લેવલમાં નહીં હોય અને જમણી કે ડાબી બાબતોએ ઢળતુ હોય તો એક જેજગલાસમાં બીજા જેજગલાસ કરતા પાણી વધારે દેખાય, તેમજ એક ફરનેસ ટયુબ ઉપર બીજા ફરનેસ ટયુબ કરતા પાણીની ઉંચાઈ વધારે રહે. માટે બાઈલરની આડી લેવલ બરાબર રાખવાની ધણી જરૂર છે. એમ કરવા માટે બન્ને જેજગલાસોના કોકોના એક બીજા વચ્ચેના તફાવતનો સેન્ટર કઢાડી તેમાંથી એક સીધી લીટી ચાકવતી એન્ડ પ્લેટ ઉપર ઇટકાવવી, અને ઓલખો નાખીને એ લીટી ઓલખા સાથે મેળવી લેવી, અથવા તો બાઈલર ઉપર સ્ટૉપ વાલ્વ કે સેફ્ટી વાલ્વ જોડવા માટેની ફેસ ક્રીપેલી ફલેન્ગ આવે છે, તેઓ ઉપર લેવલ બાટલી મૂકી તપાસવું. સર્વેથી સારી રીત એ છે કે બાઈલરમાં ઉતરી બન્ને ફરનેસ ટયુબો ઉપર લાકડાંની “લેવલ પટ્ટી” આડી મૂકીને તે ઉપર લેવલ બાટલી મૂકી લેવલ કરવી.

ડાઉનટેક ફલુ (Down-take Flue)—ચિત્રો નાં ૨૫ અને ૨૬ માં બતાવ્યા મુજબ બાઈલરને બાઈટમ ફલુ ઉપર જોડવતી વખતે બાઈલરની પાછલી એન્ડ પ્લેટ અને બાઈટમ ફલુના છેડા

વચ્ચે ૨ શીટ ૬ ઇંચ જોટલો તફાવત રાખવામાં આવે છે, જે ઉધાડા ગાળા ઉપર ચિત્ર નાં ૩૪ માં બતાવ્યા મુજબ બાંધવામાં આવે છે. ફરનેસ ટયુબોમાંથી આવતી ગરમ ગેસ ફલુમાં થઈને બાંધવામાં આવે છે. ડાઉનટેક ફલુની બાંધવામાં આવે છે એ ફલુની પેડાળાઈ મથાળે એટલી રાખવામાં આવે છે કે ફરનેસ ટયુબોનાં મોડેલા આખા એ ફલુની અંદર આવે, તેમજ એ ફલુની ઉપર ચિત્ર નાં ૩૪ મુજબ સાંધક ફલુની ઉપર જોટલી (ફરનેસ ટયુબની આસરે ૩ થી ૪ ઇંચ ઉપર) રાખવામાં આવે છે. ફલુ બાંધતી વખતે બે

ચિત્ર નાં ૩૪.

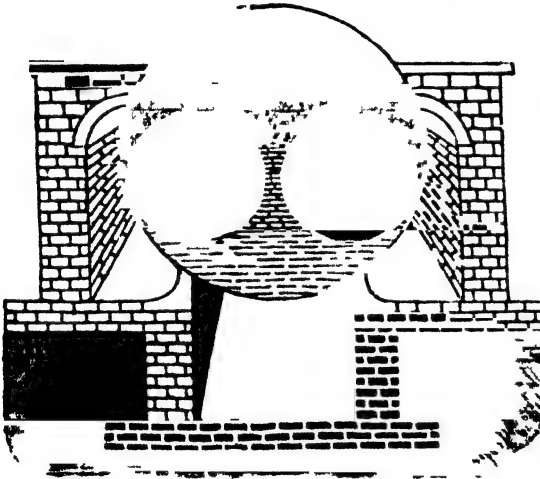
ડાઉનટેક ફલુ

ફરનેસ ટયુબો વચ્ચે આસરે ૪૬ ઇંચ જાડી ફાયરશીટની દિવાલનો પડદો કરી લેવામાં આવે છે, જે પડદો બાંધવામાં તો બાંધવામાં આવે છે, જે પડદો બાંધવામાં તો બાંધવામાં આવે છે. આથી ડાઉનટેક ફલુમાં બે જુદા જુદા ખાંચાઓ થઈ જાય છે, જે દરેક ખાંચામાં અડધું ફરનેસ ટયુબનું મોડકું

હોય છે. એ પડદો બાંધવાનું કારણ એ છે કે બંને ફરનેસ ટયુબોમાંથી નિકળતી ગરમ ગેસ પેડેલા જુદા જુદા નિકળીને બાંધવામાં આવે છે. સાથે બેળાય, તેમજ બંને ફરનેસ ટયુબોની ગેસ બેળાઈ વ ટોળિઓ થાય નહીં ડાઉનટેક ફલુને મથાળે ફાયરશીટની જાતનાં કમાનદાર ઢાંપાંઓ મૂકી બંધ કરવામાં આવે છે, નહીં તો ફાયરશીટનું આરકું (આર્ચ) મારવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે ડાઉનટેક ફલુને મથાળે સપાટ ફાયરશીટની જાતનાં ચોરસાં (flat bars) મૂકવામાં આવે

છે, જે મૂકવા માટે ઔષધરની બાજુએ મજબૂત એન્ગલ આયર્ન એન્ડ પ્લેટ સાથે બિડાવીને આડો મૂકવામાં આવે છે, અને એન્ડ પ્લેટની સામેની ડાઉનટેક ફ્લુની દિવાલને મથાળેથી કૉન્ટ્રીશની માફક ઇંટો થોડી થોડી દર થરે બાહર (over hanging) કઢાડતા આવીને એન્ડ પ્લેટ અને દિવાલ વચ્ચેનો ગાળો માત્ર એક યા સવા ટુટ જેટલો સાકડો કરી નાખવામાં આવે છે પછી ચોરસાઓના એક છેડા દિવાલ ઉપર અને બીજા છેડા એન્ગલ આયર્ન ઉપર મુકી ચણી લેવામાં આવે છે એન્ગલ આયર્ન મુકતી વખતે તેની ઉભી કિનારી મથાળે આવે તેમ L આ પ્રમાણે મુકવી જોઈએ. કેટલેક ઠેકાણે એવાં ચોરસાને બદલે પોણાળો બીડનો પ્લેટ ઢાકવામાં આવે છે, જે ઉપર મજબૂતી ખાતર રીઓ કાર્ટ કરેલી હોય છે

સાઇડ ફ્લુ (Side Flue)—ડાઉનટેક ફ્લુ બધાઇ રહ્યા પછી સાઇડ ફ્લુઓ બાંધવી શરૂ કરવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૩૫ માં

ચિત્ર નાં ૩૫.

સાઇડ અને ઔટમ ફ્લુ

બતાવી છે એ ફ્લુઓની પહોળાઇ ઔષધરની ડાયમેટરની લાઇનમા સાધારણ રીતે ૯ ઈંચ રાખવામાં આવે છે, પરંતુ એ પોણાળાઇ ૧૨ ઈંચ રાખવી વધારે સગવડ અને ફાયદા ભરેલી છે. કેટલાકે ધારે છે કે જેમ ફ્લુઓ સાકડી રાખવામાં આવે તેમ ગરમ ગેસ ઔષધરની પ્લેટને અથડીને આગ-

ળ વધે, પણ આ વિચાર બુલભરેલો છે સાકડી ફ્લુઓ રાખવાથી ચીમની તરફ જતી ગરમ ગેસની ઝડપ વધે છે, ન્યારે પુરતા મોકળા-શવાળી ફ્લુઓ માણેથી ગરમ ગેસ ઘણી હળવે પસાર થઇને ચીમની તરફ જાય છે, જેથી તે ગેસ માણેલી ગરમી ચુસી લેવાને ઔષધરની

પ્લેટને અવકાશ મળે છે. વળી ફ્લુઓ સાંકડી રહેવાથી તેઓ બરાબર સાફ થઈ શકતી નથી, અને પ્લેટ ઉપર ચઢેલું 'મેંસનું' પડ મરાબર ઓખવી કાઢાડી શકાતું નથી ઑછલરના ઠાંપળી ફ્લુની અંદરની જગા ઓટલી બધી સાંકડી નહીં હોવી જોઈએ કે એક સાધારણ મજબુત બાંધાનો આદમી સેહેલાઈથી અદર જઈ નહીં શકે. સાઈડ ફ્લુની ઉચાઈ અદરના ભાગમાં ફરનેસ ટયુબનાં મથાળાંથી માત્ર ત્રણ અથવા ચાર ઇંચ જેટલી ઉચી રાખવી—એટલે ઑછલરની ચાલુ પાણીની વરકી મ લેવલથી એ ઉચાઈ પાંચ અથવા છ ઇંચ નીચે રાખવી, કે જેથી કોઈવાર અકસ્માતથી ઑછલરમાં પાણી ધણું નીચે ઉતરી જાય, ત્યારે પાણી વગરની કારડી શેલ પ્લેટ ઉપર ફ્લુની મરમી બાહેરની બાજુએ અસર કરીને પ્લેટને બાળી નાખે નહીં. સાઈડ ફ્લુનું તળિયું અને ઑછલરનું તળિયું એક લાઇનમાં હોવાં જોઈએ સાઈડ ફ્લુઓને મથાળે ફાયરશીક જાતના કમાનદાર ઢાંપાંઓ ઢાંકી ચણી લેવામાં આવે છે (જુવો ચિત્ર નાં ૩૫) સાઈડફ્લુઓ જે ઠંડાણે મેનફ્લુને મળી જાય છે તે ઠંડાણે એક એક "ડમ્પર" મુકવામાં આવે છે.

ક્રોસ ફ્લુ (Cross Flue)—ઑછલરના આગળા ભાગમાં ન્યાં બોટમ ફ્લુ સાઈડ ફ્લુઓને મળે છે તે જગાને ક્રોસ ફ્લુ કહે છે. એ ફ્લુમાં બ્લો ઑફ કોક માટેના ખાંચાની દિવાલ પણ આવતી હોવાથી એ ફ્લુની પોહળાઈ ઘટતી મોકળાશવાળી રાખવાની અમત છે, જેથી અદર સેહેલાઈથી આદમી જઈને ફરી શકે ચિત્ર નાં ૨૬ માં એ ફ્લુ દેખાય છે. એ ફ્લુમાં ન્યાં સાઈડ ફ્લુના છેડા મળે છે ત્યાં સાઈડ ફ્લુના તળિયાંને દુરથી રહેાપ અથવા ઢળાણ પડતું કરી લાવી સાઈડ ફ્લુનું તળિયું એ ક્રોસ ફ્લુના તળિયા સાથે સફાઈથી મેળવી દેવું. તેમજ બોટમ ફ્લુ માહેત્રી મરમ ગેસ જે ખુણેથી વળાણ લઈને સાઈડ ફ્લુમાં જાય છે તે ખુણાની દિવાલ પણ જોળ કરી લેવી જોઈએ. એવી રીતે બધા ખુણાં જોળ કરવાથી ખુણાઓમાં રાખ જમા થતી નથી, અને ફ્રાઈટને હરકત થતી નથી.

હાર્થ પીટ (Hearth Pit)—ઑછલરના આગલા ભાગમાં બ્લો ઑફ વાલ્વને માટે તેમજ ક્રોસ ફ્લુની દિવાલમાં મુકવામાં આવતાં ફ્લુ કવરો માટે ૨ થી ૩ ફીટ પોહલો એક ખાંચો અથવા

ખાડો બાંધવામાં આવે છે જેને હાર્થ પીટ કહે છે. એ ખાંચા ઉપર કાસ્ટ આયર્નનું ચોકડું મુકી તે ઉપર કાસ્ટ આયર્નની ચોકડીવાળી પ્લેટ ઢાંકવામાં આવે છે.

પાર્ટીશન વૉલ (Partition Wall)—જ્યાં એક કરતાં વધુ ઑપલર સાથે ગોઠવેલાં હોય ત્યાં બે ઑપલરોની સામડ ફલુઓ વચ્ચેની દિવાલ ૧૪ ઇંચથી ઓછી કદીબી બાંધવી નહીં. ૧૮ ઇંચની દિવાલ હોય તો વધારે સારું. ઘણી પાતળી દિવાલ ઘણી ગરમ થઈ જાય છે, માટે બે વચ્ચેમાંનું કોષ ઑપલર સફાઈ કરવા માટે ખોલ્યું હોય તો આબુખાબુનાં ચાલુ ઑપલરોની ગરમીથી એ વચલી પડદા દિવાલ એટલી બધી ગરમ રહે છે કે બંધ ઑપલરોનાં ફલુઓમાં આદમી જઈ શકતાં નથી.

કોઠો—૨૪. ફોર્નીશ અને લેન્ડેશાયર ઑપલરોની ફલુઓનાં માપ.

ઑપલરની ડાયમેટર શીટ-ઇંચ	સામડ ફલુની પોઢળાઇ ઇંચ	ઑટમ ફલુની પોઢળાઇ શીટ-ઇંચ	ઑટમ ફલુની ઉચાઇ શીટ-ઇંચ	કૉસ ફલુની પોઢળાઇ શીટ-ઇંચ	ડાઉનટેક ફલુની પોઢળાઇ શીટ-ઇંચ	ડમ્પરોનો સામડો એરીઆ. સ્કવેર-શીટ
૩ ૬	૮	૧ ૮	૧ ૮	૨ ૦	૧ ૬	૩
૪ ૦	૮	૨ ૦	૧ ૮	૨ ૩	૧ ૬	૪
૪ ૬	૮	૨ ૩	૨ ૦	૨ ૬	૧ ૮	૪ ૩
૫ ૦	૮	૨ ૬	૨ ૦	૨ ૮	૧ ૮	૫
૫ ૬	૮	૨ ૮	૨ ૩	૨ ૮	૨ ૦	૫ ૩
૬ ૦	૧૦	૩ ૦	૨ ૬	૨ ૧૦	૨ ૦	૬
૬ ૬	૧૦	૩ ૩	૨ ૮	૩ ૦	૨ ૦	૬ ૩
૭ ૦	૧૦	૩ ૬	૩ ૦	૩ ૦	૨ ૩	૭
૭ ૬	૧૨	૩ ૮	૩ ૩	૩ ૨	૨ ૩	૮
૮ ૦	૧૨	૪ ૦	૩ ૬	૩ ૪	૨ ૬	૧૦
૮ ૬	૧૨	૪ ૩	૩ ૮	૩ ૬	૨ ૮	૧૧
૯ ૦	૧૨	૪ ૬	૪ ૦	૩ ૬	૩ ૦	૧૨

નોટ:—મેન ફલુનો એરીયા = ચીમનીનો એરીઆ.૨.

આગલી દિવાલ (Front Wall)—સામડ ફલુઓ તથા ઑટમ ફલુને ઢાંકી દેનારી આગલી મુખડાની દિવાલ ઓખામાં ઓછી ૮ ઇંચ (એક ઉભી ઇંચ) જેટલી તદ્દન ફાયરપ્રૂફની બાંધવામાં આવે.

છે એ દિવાલ બાંધલરની આગલી એન્ડ પ્લેટથી એટલે છેટે બાંધવામાં આવે છે કે એન્ડ પ્લેટને શેલ સાથે જોડવા માટે વપરાતાં એન્ગલ આયર્નની રીંગ રીવેટા સાથે ખુદી દેખાય; તેમજ બાંધલરને તળે બ્લો ઓફ કોંક્રી શેલ ઉપરની ફલેન્જ તેના રીવેટા વગેરે સાથે ખુદી રહે તે માટે આગલી દિવાલને ચિત્ર નાં ૨૬ મા બતાવ્યા મુજબ નીચેથી વાંક આપવામાં આવે છે દિવાલનો એ ખાચો એટલો મોટો રાખવામાં આવે છે કે બ્લો ઓફ કોંક્રી એલબો પાઇપ (elbow pipe) નો જોઇન્ટ શેલ સાથે કરતી વખતે બધી નોંડને સગવડથી પાનુ લાગે ચિત્ર નાં ૨૬ પ્રમાણે એ દિવાલ અને સાઇડ ફ્લુ વચ્ચે કોંસ ફ્લુ રાખવામાં આવે છે, કે જેમાં થઈને બોટમ ફ્લુ માટેલી ગરમ ગેસ સાઈડ ફ્લુઓમાં જાય આગલી દિવાલ જે સુક્રેડ ગ્લેઝડ ફાયરબ્રીકની બાધી હોય તો બાંધલરની ખુબસુરતીમાં વધારો થવા સાથે રાખ ઉડીને એ દિવાલ ઉપર ચોંટતી નથી તેથી સફાઈ ધણી સારી ગ્હે છે, તેમજ એ દિવાલ ધણી પાતળી હોવાથી બીજી દિવાલો કરતા વધારે ગરમ થાય છે, પણ ગ્લેઝડ બ્રીકથી બાધી હોય તો ગરમીનું રેડીએશન ધણું કમી થઈ જાય છે. વળી સાધારણ લાલ ઇટ જેવી પોકળ અને શુદ્ધ છિદ્રોવાળી (porous) ગ્લેઝડ બ્રીક હોતી નથી તેથી બાંધરની હવા અદર ચુશાષને ડ્રાફ્ટ ઓછો થતો નથી

ગ્લેઝડ બ્રીક્સ (Glazed Bricks) ના ઉપર દરશાવેલા ફાયદા એટલા બધા છે કે જે બાંધલરની બધી ફ્લુઓ ગ્લેઝડ બ્રીકથી બાધી હોય તો ધણુ સારુ ફળની અદગના ભાગમાં પણ અસ્તર તરીકે ગ્લેઝડ ફાયરબ્રીક વાપરી હોય તો ચીમનીના તળિઆ કરતા ફર્નેસમાં ડ્રાફ્ટ ઓછો મળે નહીં (જુલો પાનુ ૧૧૭). ધણી સખ્ત ટમ્પરેચરમાં ગ્લેઝડ બ્રીકની પોલીશ ટકી શકતી નથી માટે બનતા સુધી ધણીજ સુવાળી ઇટો ફ્લુના અગ્તર તરીકે વાપરવી

મેન ફ્લુ (Main Flue)—બાંધલરની ગરમ ગેસ બાંધલરની બોટમ ફ્લુ તેમજ સાઇડ ફ્લુઓમાં ફર્યા પછી બાંધલરને છોડીને જે ફ્લુમાંથી ચીમનીના તળિઆમાં જાય છે તે ફ્લુને મેન ફ્લુ અથવા મોટી ફ્લુ કહે છે. મેન ફ્લુમાં મેસ, રાખ વગેરે ધણી જમાવ થાય છે, માટે મેન ફ્લુના છેદનો એરીઆ ચીમનીને મથાળેના

ઓછામાં ઓછા છેદના એરીઆ કરતાં બમણો રાખવામાં આવે છે. મેન ફલુનો એરીઆ કેટલેક ઠેકાણે ફાયરગ્રેટ એરીઆના ૬ થી ૮ માં ભાગ જેટલો રાખવામાં આવે છે. જો બની શકે તો મેન ફલુ તદ્દન લુગગાં જેવી ગોળાકાર બાંધવી, કે જેવા આકારની ફલુમાથી મેંસ ધણી સેહેલાઇથી પસાર થઇ શકે છે મેન ફલુ લબાઈમાં બને એટલી ઓછી રાખવામાં આવે છે—એટલે બાંધલરની બને તેટલી નજદીક ચીમની બાંધવામાં આવે છે—કે જેથી બાંધલર છોડીને ગરમ ગેસ ચીમનીમાં જતાં જતા હડી થઇ જાય નહી—જેમ જો થાય તો ફાઇટ સારો ચાલે નહી. મેન ફલુની અદરની દિવાલોને સફાઇથી બાધી સુવાળી રાખવી જોઇએ, તેમજ બાંધલરના બાધકામના દરેક ફલુમાં આવેલા ખુણાઓ, કિનારીઓ વગેરેને મોટો વાક આપી ગોળ કરી નાખવા જોઇએ. ૩૦x૧૭ શીટના એક બાંધલર માટે મેન ફલુનો એરીઆ ઓછામાં ઓછો ૧૨ રકવેર શીટ રાખવો જોઇએ

ફરનેસ ડોરની ઉંચાઈ—સાડાસાન શીટ ડાયમેટર સુધીનાં બાંધલરની આગળી એન્ડ પ્લેટની નીચલી ધાર બાંધલર હાઉસની જમીન (ફુટ પ્લેટ)ની બરાબર ઉપર રાખવામાં આવે છે, પણ એથી વધારે ડાયમેટરના બાંધલરોની એન્ડ પ્લેટ જમીનની ઉપર રાખવાથી ફરનેસ ડોર યાને બટ્ટીનો દરવાજો ધણો ઉચો રહે છે, જેથી આગ મારવાની અગવડ પડે છે કેટલેક ઠેકાણે જમીનની સપાટીથી ફરનેસ ડોરની ડેડ પ્લેટ લગભગ ૨ શીટ ૮ ઇંચ ઉચી રાખવામાં આવે છે, પણ મોટી ડાયમેટરના બાંધલરમાં એવી રીતે ફરનેસ ડોરની ઉંચાઈ રાખવાથી એન્ડ પ્લેટનો કેટલોક ભાગ જમીનમાં માગવો પડે છે, જેથી એન્ડ પ્લેટનો નીચલો ભાગ રાખ વગેરે જમા થવાથી કિટાઇને ખવાઇ જાય છે. એન્ડ પ્લેટ અને ફુટ પ્લેટ વચ્ચેની સાધમા રાખ બરાબ રહેવાથી તે બિનાથ ચુશી લઇને પ્લેટને ખાઇ જાય છે. ધણે ઠેકાણે ૮ શીટ ડાયમેટરના બાંધલરની એન્ડ પ્લેટની નીચલી ધાર જમીનની લગભગ રાખવા છતાં અને તેથી ફરનેસ ડોર ઉંચું રહેવા છતાં પહેલાથીજ એ ઉંચી ફરનેસમાં આગ મારવાની આગવાલાને ટેવ પડી જવાથી ધણી અગવડ પડતી નથી. બ્લો ઓફ કૉક અને ફલુઓમાં જવાના બારણાંઓ ફુટ પ્લેટની નીચે રહેતા હોવાથી ફુટ પ્લેટને એન્ડ પ્લેટની સાથે એવી રીતે જાયુકની જોડી રખાય

નહી, કે જેથી તેઓ વચ્ચેની સાંધામાં રાખ બરાબ નહી. એન્ડ પ્લેટની નીચલી ધાર પુટ પ્લેટથી આસરે એક યા બે ઇંચ ઉચે રાખવી જોઈએ કે જેથી રાખ એન્ડ પ્લેટને ખીલકુલ લાગેલી રહે નહી. જો એન્ડ પ્લેટનો નીચલો ભાગ પુટ પ્લેટની નીચે રાખવાની જરૂર પડે તો એન્ડ પ્લેટ અને પુટ પ્લેટ વચ્ચે આસરે ૬ થી ૧૨ ઇંચ પોઢળો અને જોઈએ જોઈએ તેટલો ઉડો. એક ખાંચો રાખવો કે જેમા જો રાખ પડે તો સહેલાઈથી સાફ કરી શકાય. અલખતાં એ ખાંચામાં પણ એક પ્લેટ ઢાકવો કે જે એન્ડ પ્લેટની નીચલી કિનારીથી એક યા બે ઇંચ નીચોજ રહે. ટુકમાં કહીએ તો ફાઇબી કારણસર એન્ડ પ્લેટને ફાઇબી ખીજ પ્લેટ જમીન યા બાધકામ સાથે લાગુ રાખવી નહી.

રાખ કઢાડવા માટેની ગોઠવણી—ઑપલરમાંથી રાખ વગેરે કઢાડીને ઑપલરની નબદીકમાંજ ઠંડી કરવાનો રિવાજ ધણો જ ગલી અને નુકસાનકારક છે, કારણ કે બીની રાખ ઑપલર પ્લેટ ઉપર ધણી ખરાબ અસર કરે છે, અને એ પ્રમાણે ચાલુ કર્યા કરવાથી થોડા વખતમાં એન્ડ પ્લેટ અને તેના સાંધાના રિવેટો ઉપર પોપડા બાઝીને તેઓ ખવાઈ જાય છે. ભટ્ટીમાંથી રાખ કઢાડતાજ તેને ઑપલર આગળથી ખસેડવી જોઈએ, નહી તો હલકી લોખડની માડીઓ ભટ્ટી નીચે લાવી ઉભી રાખી તેમા રાખ કઢાડી લઈ જવી જોઈએ. જ્યાં ધણું ઑપલરો હારખ ધ ગોઠવેલાં હોય ત્યાં રાખ કઢાડી લઈ જવાનો સર્વેથી સરસ પ્લાન તો એ છે કે ઑપલરોની એન્ડ પ્લેટ આગળની પુટ પ્લેટો આસરે બે શીટ પડોળાઈ સુધીની બધી જળાઓની બનાવવામા આવે છે, અને પુટ પ્લેટની નીચે એક લાખો ને લાખો બુગડો (bug) બાધી તેમાં હલકા પાટાઓ નાખી તે ઉપર તેવીજ હલકી નાની સાકડી લોખડની માડીઓ ફરતી રાખવામા આવે છે. જે ઑપલરની રાખ કઢાડવી હોય તે ઑપલરની નીચે માડી ગળડાવી લાવી ઉભી રાખી રાખ કઢાડતા તે જળાઓમાંથી નીચે પડી માડીમાં બરાબ છે, જે ગળડાવીને બુગડામાંથી બાહરે લઈ જઈ ખાલી કરવામાં આવે છે. આવી ગોઠવણીથી ઑપલર હાઉસમાં ધણી સફાઈ રહેવા સાથે બીની રાખની બચબરેલી અસરના જોખમમાંથી એન્ડ પ્લેટો બચી જાય છે.

ઑપકોક એન્ડ વીલકોક્ ઑપલરનું સેટીંગ—

એ ઑપલર માટે કૉરનીશ અને લૅન્કેશાયર ઑપલરની ફલુઓ જેવી ગુચ-વાડાબરેલી ફલુઓ બાંધવામાં આવતી નથી, પણ પ્લાનમાં આપેલાં માપ મુજબ ઑપલરને તળિએ કૉનક્રીટ કરી તે ઉપર ચાર છેડે ચાર થાંભલા ઉભા કરી તે ઉપર ઑપલરને ટાંગી રાખી બાજુ બાજુ દિવાલ ચણી લેવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૨૯ મા ૨૫૫ બતાવ્યું છે ઑપલરનું બધું વજન ચાર થાંભલાઓ ઉપર પડતું હોવાથી એ થાંભલા નીચે કૉનક્રીટ લગાર વધારે સંભાળથી કરવી જોઈએ, અને બે તો થાંભલાઓ નીચે પોહળા પથરા મુકવા જોઈએ.

ઑપલરનાં બાંધકામની સાંધ્યો ધણીજ પાતળી રાખવી જોઈએ, અને તેઓને બરાબર ફાયરકલે, ચુના અથવા સીમેન્ટથી પુરવી જોઈએ. જે ઠેકાણે બાંધકામ પ્લેટને લાગે તે ઠેકાણે કદીબી ચૂનો વાપરવો નહીં. ફલુની દિવાલો ગરમીથી પુલીને વધવાથી ધણીક વાર ફાટી જાય છે, માટે દિવાલોમાં ફની પાકી ગાસડી બાંધવા માટે વપરાય છે તેવી (steel hoops) સ્ટીલની હરની પટ્ટી લાખીને લાખી દિવાલના ચણતરમાં મુકવી, દર ૪-૫ ફૂટના થર ચઢડ્યા પછી દિવાલની જડાઈના પ્રમાણમાં એવી બે ચા ત્રણ પટ્ટીઓ પાથરી ઉપર ચણતર કરવું બનતાં સુધી સાઈકલની દિવાલોને ઑપલર હાઉસની દિવાલો તરીકે ઉપયોગમાં લેવી નહીં.

ફાયરશીક અને ફાયરકલેથી ઑપલરનાં ફલુઓનું અસ્તર કરવું વધારે પસંદ કરવા જોય છે. ઑપકોક એન્ડ વીલકોક્ ઑપલરોમાં તો આખી ફરનેસ છૂટનીજ બાંધવામાં આવતી હોવાથી હંમેશાં ફાયરશીકજ વાપરવી જોઈએ. જે કૉરનીશ અને લૅન્કેશાયર ઑપલરોમાં ફાયરશીક નહીં વાપરવાની મરજી હોય તો બનતા સુધી ડાઉનટેક ફલુ ફાયરશીકનીજ બાંધવી, અને બીજી ફલુઓમાં સખ્ત પકવેલી છોટા મટ્ટી અથવા મારામાં ચણવી. ફલુની અંદરની બાજુએ કદીબી ચૂનો ચા સીમેન્ટ વાપરવો નહીં. જે ફાયરકલે વાપરવી હોય તો ફાયરકલેને પાણીમાં મેળવી રમ જેવી પાતળી કરવી અને તેમાં છોટા ફક્ત બોળીનેજ ચણતર કરવું, કે જેથી છોટાની સાંધ ધણીજ પાતળી રાખી શકાશે. બાપી વડે ફાયરકલે ચૂના માફક છોટાપર

ખિછાવતા ફાયરકલે ધણી ખપવા સાથે સાંધ મોટી રહે છે. જો ફાયરકલે નહીં વાપરવી હોય તો ચીકણી માટીને બારીક ચાળણીમાંથી છાંડીને એજ પ્રમાણે પાણીમાં મેળવી વાપરવી.

બૉઇલર હાઉસ (Boiler House)—બૉઇલર હાઉસની જમીન એનજીનની જમીન કરતા બની શકે તેટલી નીચી રાખવામાં આવે છે, કે જેથી સીલીન્ડર કરતા બૉઇલરો નીચાં રહે અને પ્રાથમીય વખતે બૉઇલરનું પાણી ઉછાળો મારી સીલીન્ડરમાં જાય નહીં. બૉઇલર હાઉસની દિવાલની જડાઇ જમીનની ઉપર ૧૮ ઇંચ રાખેલી બસ છે. આગળી દિવાલ આરકાઓની બનાવવામાં આવે છે, જેથી બૉઇલર હાઉસમાં સારો ઉજાસ રહેવા સાથે ડ્રાફ્ટને હરકત નડે નહીં અને કોલસો અદર લાવવા સગવડ મળે. એ આરકાઓના ગાળાની પોહોળાઇ બૉઇલરના ડાયમેટર કરતાબી એકથી દોહડ શીટ વધારે રાખવી કે જેથી કોઇ વેળા જૂનું બૉઇલર કહાડવું પડે. યા નવું નાખવું પડે ત્યારે દિવાલ ભાગવાની જરૂર પડે નહીં. બૉઇલર હાઉસની સામે ઉચી ધમારતો, ટેકડીઓ કે ઝાડો આવવાથી ડ્રાફ્ટને હરકત નડે છે. બૉઇલર હાઉસ તદ્દન બધીઆર બનાવવું જોઇએ, અને રાતની વખતે તથા કારખાનું બંધ રહે તે દિવસે બધા બારણા બંધ કરી અદર હવા જતી અટકાવવી જોઇએ. પણ ચાલુમાં બૉઇલર હાઉસનો આગલો ભાગ તદ્દન ખૂલી જવો જોઇએ.

બૉઇલર હાઉસને બારણાં કરવાની અગત્યથી છે. લગભગ દરેક ઠેકાણે બૉઇલર હાઉસનો મુખડો આરકાઓ અને ચાલસાઓનો બનાવવામાં આવતો. હોવાથી બૉઇલર હાઉસનો આગલો ભાગ ગતની વખતે તદ્દન ઉધાડો. ગહેવાથી બૉઇલર ઠંડુ થઇ જઇ ધણી ગરમી વ્યર્થ જાય છે. બૉઇલર હાઉસના બારણા સાધાગણુ મિશ્નગરાવાળા કે આજુએ ખસેડવાના કરવાથી ધણી અગવડ પડે છે, માટે એના બારણા ડૉમ્પરની માફક વજનથી ઉપર ઉચકાઇ ઉઘડી શકે તેવા બનાવવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે. આરકાઓની ગોળાઇમાં કાચના ચોકકા જડી લઇ નીચલા બારણા એવી રીતે ઉપર ઉચકાઈ શકે તેવા હલકા બનાવવા. એ માટે કોર્સેટ્ડ શીટ સ્ટીલના અથવા લેડીસની માફક સ્ટીલની પટ્ટીઓના બનાવેલા

પદડા આવે છે, જે ધણીજ સહેલાઈથી નીચે ઉપર ચઢડ ઉતર કરી શકે છે. જે ઑપલર હાઉસનો આગળો ભાગ ચાલુમાં કોઈ કારણસર કાચના બારણાથી બંધ રાખવો પડે તો ઑપલર હાઉસની જુદી જુદી દિવાલોમાં ચો તરફ મોટાં ખુલ્લાં છેદ યાને વેન્ટીલેટર (ventilator) રાખવા જોઈએ, જેઓનો સામટો એરીઆ ચીમનીના એરીઆ કરતાંબી થોડો વધુ રાખવો, કે જેથી ડ્રાફ્ટને હરકત નડે નહીં. એક લખનાર લખે છે કે એ છેદોનો એરીઆ ઑપલરમાં બળતા દરેક પાઉન્ડ ફાલસા દીઠ ૧૩ ચોરસ ઇંચથી ઓછો નહીં રાખવો.

ઑપલર હાઉસની જમીન બનતા સુધી બધી બીડ કે લોખડની ખડબચડી પ્લેટોની બનાવવી જોઈએ સાદી પ્લેટો બિજાવવાથી કામ કરતા માણસોના પગ લપસી જઈ ઇજા થવાનો સંભવ રહે છે. ફાલમા લોખડની પાતળા પ્લેટોને રોલરોમાં દાખીને તેઓની સપાટી શોબીની ચોકડીઓવાળા અને ખડબચડી બનાવવામા આવે છે, જે પ્લેટો બીડની બારી પ્લેટો કરતા સારી છે, તેમજ એ પ્લેટો ઉપર પડેલા ફાલસાના ઢગલામાથી “ શોવેલ ” (shovel) અથવા ચમચો બરવાની ધણી સગવડ મળે છે.

ઑપલર હાઉસનું ડાપરૂં લગભગ સધળે ટેકાણે ગેલવેના નાઇટ્ઝ આર્પર્નશીટનુ બનાવવામા આવે છે, જે આપણા ગરમ દેશને અનુકુળ નથી. એ કરતા તો બની શકે ત્યાં ધણું અથવા ફ્લેટ રૂફ બનાવ્યું હોય તો વધારે સારું. ઑપલર હાઉસનાં ડાપરાંમા બે ચાર વેન્ટીલેટરો એવી રીતે રાખવા જોઈએ કે ચાલુમા તેઓને ઉધાડા રાખી રાત્રે બંધ કરી શકાય આથી ચાલુમા સેફ્ટી વાલ્વ વગેરેમાથી નિકળતી સ્ટીમ ઑપલર હાઉસમા બરાબ નહીં ગંઢેનાં તુરત બાહર નીકળી જશે ડાપરાની ઉલવેલ અથવા કેચી (truss) લાકડાને બદલે લોખડની બનાવેલી વધારે સારી છે. ઑપલરને મથાળેથી ડાપરૂં ઓછામા ઓછું ૧૦ ફીટથી વધુ નીચુ રાખવુ નહીં.

બ્લો ઓફ ક્રોક, રકમ ક્રોક વગેરેના પાઈપોના છેડાઓ ઑપલર હાઉસની સામે થોડે છેટે ખોદેલા એક ખાસ ઉડા ખાડામા મુકવા જોઈએ, જે ખાડાને ઉપરથી બંધ કરી પુરી નહીં નાખતા, તેની આસપાસ કંટેરા કરી તેને ઉધાડો રાખવો જોઈએ, કે જેથી કોઈ વેળા બ્લો ઓફ કે રકમ ક્રોક મળે તે વેળા તે તુરત

જણાવવા આવે. કેટલેક ઠેકાણે ઑપરેટરના બધા ઑફ કોર્ક એનજીનના તળાવમાં મુકવામાં આવે છે, જે રીત ધણીજ વાંધાભરી અને જંગલી છે. એથી કરીને તળાવનું પાણી થોડા વખતમાં ધણા ખારવાળું અને ગલીય થઇ જાય છે. ઑપરેટરના પાણી ઉકળી ઉકળીને નિર્મળ પાણીનીજ સ્ટીમ બને છે, જ્યારે ગલીયી, ખાર વગેરે અદરજ રહી જાય છે, જે બધા ખાર અને કચરા બધા ઑફ મારફતે પાછો તળાવમાં જવાથી તળાવનું પાણી દહાડે દહાડે ધણુજ ખરાબ થતું જાય છે. ઍર પમ્પ તળાવમાં પાણી ખેંચે છે અને ઍર પમ્પના ડીસચાર્જ વોટરમાંથીજ ઑપરેટરને શીડ વોટર આપવામાં આવતું હોવાથી તળાવનું એ ગલીય પાણી ફરી ફરીથી ઑપરેટરમાં જમા કરે છે, જ્યાં તે વધુને વધુ ખરાબ થઇ પાણુ તળાવમાં જાય છે. પાણીનો ખરચ કમી કરવા માટે ઑપરેટરનું ઉકળેલું પાણી પાણુ તળાવમાં નાખવું એ દલીલ ધણી નબળી છે.

ફાલતુ ઑપરેટર-હમેશાં એક ઑપરેટર ફાલતુ રાખવું ધણું ફાયદા અને સગવડભરેલું છે. ફાલતુ ઑપરેટર રાખવાથી ચાલુ ઑપરેટર અવાર નવાર મહીને પદર દિવસે ખોલીને સગવડ અને ધીરજથી સાફ થઈ શકે છે ફાલતુ ઑપરેટર ન હોય તો ચાલુ ઑપરેટરમાંનું એક સાફ કરવા માટે કોઇ રમના દિવસ સુધી થોભવું પડે છે, અને વળી રમ એક કે બે દિવસની હોવાથી ઑપરેટર ઉતાવળે ઉપર ટપકેથી સાફ કરી લઇ ચાલુ કરવું પડે છે વળી ફાલતુ ઑપરેટર ન હોય તો ચાલુમાં કોઇ ઑપરેટરને કાંઇ અકસ્માત થવાથી કારખાનું આખું કે થોડું બંધ રાખી તે સમારી લેવું પડે છે, જે સમારકામ પણ ઉતાવળું અને ઉપર ટપકે કરી લેવામાં આવે છે ફાલતુ ઑપરેટર હોય તો તે ચાલુ કરવા આગમજ તેમાં કારખાનાના ચાલુ વખતે છકોનોમાઇઝરનું ગરમ પાણી ભરી શકાય છે જે ઑપરેટર ફાલતુ નહી હોય તો તેને કારખાનું બંધ હોય ત્યારે સાફ કરી લઇ તાણુ ફક્ત પાણી ભરી આગ મારવાથી ઑપરેટરને થું નુકસાન થાય છે તે આગળ સમજવવામાં આવ્યું છે.

ડેમપરોની ગોઠવણુ—જ્યાં એક કરતા વધારે ઑપરેટરો દારબંધ ગોઠવેલા હોય ત્યાં ઑપરેટરોની સાઇડ ફલુઓ મેન ફલુ સાથે છુટી છુટી જોડીને દરેક સાઇડ ફલુને છોડે એક એક જૂદું ડેમપર મુકવામાં

આવે છે; પણ ઠેકાણે માત્ર એક જ બાંધણી છુટું હોય તો બન્ને સાઇડ ફલુઓને પાછલા ભાગમાં એક કરી નાખી મેન ફલુમાં માત્ર એક જ ડેમ્પર મુકવામાં આવે છે. જ્યાં એક કરતાં વધારે બાંધણી હોય ત્યાં મેન ફલુમાં જરૂર એક ડેમ્પર મુકવું જોઈએ. જુલો ચિત્ર નં. ૨૪.

ડેમ્પર (Damper)—ડ્રાફ્ટ બોલો વધતો કરવા સારું બાંધણીની સાઇડ ફલુઓ અને મેન ફલુમાં ડેમ્પર નામના દરવાજા મુકવામાં આવે છે. સાધારણ રીતે એ ડેમ્પરો ઉપરનીએ ચઢાડિત કરી શકે તેવા બનાવવામાં આવે છે, જેઓની સાંકળોના છેડા બાંધણીની આગલી બાજુએ લાવીને તેઓને છેડે ડેમ્પરને સમતોલ રાખવા માટે વજનો ટાંચવામાં આવે છે. બાંધણીની ઉપર જવા વગર આગવાળો પોતાની જગ્યાએથી એ ડેમ્પરો ઉઘાડ બંધ કરી શકે તેવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ એ જાતના ડેમ્પરોની બનાવટ ઘણી સાદી હોય છે. બીડની બનાવેલી એક ફ્રેમ અથવા ચોકડામાં બીડની એક પ્લેટ ચઢાડિત કરે છે. કેટલેક ઠેકાણે ડેમ્પરોની પ્લેટને ઉભા સ્પીનડલ ઉપર જડી લઈ તે સ્પીનડલનો છેડો બાંધકામની બાહર કાઢવામાં આવે છે, જે ઉપર એક હેન્ડલ હોય છે, જે ફેરવવાથી ડેમ્પર ઉઘાડબંધ થઈ શકે છે. આ જાતના ડેમ્પરોમાં ખુબી એ છે કે ગરમીથી એઓની પ્લેટ વળી જવા છતાં સહેલાઈથી ઉઘાડબંધ થઈ શકે છે, પણ લીવરો વગેરેની મદદથી એ ડેમ્પરો આગવાળાની જગ્યાપરથી જ ઉઘાડબંધ કરવાની ગોઠવણ કરવી જોઈએ. સાદાં ચઢાડિત કરતાં ડેમ્પરોની પ્લેટ વારંવાર ગરમીથી વળી જાય છે, ત્યારે ચોકડામાં ચોટી બેસે છે. વળી એ ડેમ્પરોની પ્લેટ ઉઘાડતી વખતે બાંધકામની બાહર નિકળતી હોવાથી આસપાસથી ખુલ્લા રહેતા માળામાંથી થઈને ઘણી ઠંડી હવા ફલુઓમાં જાય છે. કેટલેક ઠેકાણે એમ થવું અટકાવવા માટે એ માળામાં વેન્ટ અથવા બારદાનના ડુઆ દાખવામાં આવે છે, જે પસંદ કરવાજોઈ નથી. એને બદલે ડેમ્પરની પ્લેટ જમીનથી નેટલી બાહર નિકળતી હોય તે કરતાં આસરે ૬ ઇંચ વધુ ઉચાં સુધી ચારે તરફ ફરતી પાતળી દિવાલ ચણાવી લેવી, અને એ માળાને ઉપરથી પણ ઘાંટ અથવા ભાર પ્લેટથી બંધ કરી લેવો, અને ડેમ્પરની પ્લેટમાં ટાંગેલાં સળિઓ સહેલાઈથી નીચે ઉપર થઈ શકે તેટલો જ છેદ મથાળે ગાંખવો, જેથી

કોષખી રસ્તે ઠંડી હવા ડંખરની પ્લેટની આબુઆબુના ગાળામાંથી નીચે ફલુમાં દાખલ થવા પામે નહીં ઉર્લા સ્પીનડલવાળા સ્વીવેલ (Swivel) અથવા પાખા ડંખરના સ્પીનડલનો છેડો ડંખરના ચોક્કાને મથાળે રાખેલા છેદમાં શીટ હોવાથી તેમાંથી ઠંડી હવા ફલુમાં જતી નથી, પણ સ્વીવેલ ડંખરે સાકડી ફલુમાં મૂકી શકાતા નથી.

કોષ ઠેકાણે પોતાની મેળે ઉઘાડબંધ થઈ શકે તેવા સ્ટીમ ડંખર વપરાય છે, જેમાં એવી ગોઠવણ કાઢેલી હોય છે કે જ્યારે સ્ટીમનો પ્રેસર વધે છે ત્યારે ડંખર પોતાની મેળે થોડું બંધ થાય છે, અને પ્રેસર ઘટે છે ત્યારે તેના પ્રમાણમાં થોડું ઉપર ઉઘકાઈને ઉઘડે છે. એ ડંખર ધણી સગવડભરેલા અને ફાયદાભરેલા છે. જ્યાં સખ્યાબંધ બાંધલરો સાથે કામ કરતાં હોય ત્યાં મેન ફલુમાં એવું એકજ સ્ટીમ ડંખર રાખવામાં આવે છે, અને બધા બાંધલરોના સાકડ ફલુઓના ડંખરે આખા ખુલ્લા રાખવામાં આવે છે. સ્ટીમ ડંખર નહીં હોય તોપણ બાંધલરોનો પ્રેક્ષક મેન ફલુમાં ઇકોનોમાઇઝરની બહાર મૂકેલા ડંખરથીજ ઓછો વધતો કરવો જોઈએ, અને સાકડ ફલુના ડંખરે આખા ઉઘાડા રાખવાં જોઈએ, જેથી જોઈએ તે કરતા વધારે જથ્થામાં ઠંડી હવા ઇકોનોમાઇઝરમાં આવીને તેની ટેમ્પરેચર કમી કરી નાખે નહીં કેટલાક ઘણો ધુમાડો કરે તેવી જાતના કોલસા બાળવા માટે ફરનેસની નીચે (અંશપીટમાં)થી થોડીજ હવા દાખલ કરી ફરનેસ ડોરની જાળીમાંથી વધારે હવા આપવાની જરૂર પડે છે એવી વખત મેન ફલુનું ડંખરજે થોડુંક બંધ રાખ્યું હોય તો ફરનેસમાં અંશપીટ તેમજ જાળી બંનેમાંથી દાખલ થતી હવાનો સામટો જથ્થો ઓછો થઈ જાય છે. માટે જો અંશપીટમાંજ એક ડંખર રાખ્યું હોય તો તે થોડુંક બંધ રાખી તથા દરવાજાની જાળી ખુલ્લી રાખી મેન ફલુનું ડંખર આખું ખુલ્લું રાખી શકાય, જેથી પ્રેક્ષકના પ્રેસરમાં ફરક પડે નહીં, અને આગને ઉપરથી જોડતા જથ્થામાં અને જોઈતા પ્રેસરથી હવા મળવાથી તે સારી ગીતે બળે અને ધુમાડો થાય નહીં. પરંતુ ફોરનીશ અને લેનકેશાયર બાંધલરોમાં એવી ગીતે અંશપીટમાં ડંખર મુકવામાં આવતા નથી તેથી મેન ફલુના ડંખર ઉપરજ આધાર રાખવો પડે છે.

નવાં બેસાડેલાં બાંધલરમાં આગ મારી સ્ટીમ લેવા પહેલાં ઓછામાં ઓછા બે દિવસ અને રાત બહુજ ધીમેથી આગ મારી બધું બાંધકામ ગરમ થવા દેવું જોઈએ બાંધકામ

બંધાઈ રહેવા પછી પશુ તેને ૨૦ થી ૩૦ દિવસો સુધી બરાબર સૂકાઈને ઠરવા દેવું જોઈએ, અને પછી ફરનેસમાં થોડાં લાકડાં અને કચરો સળગાવી લગભગ ૪૮ કલાક સુધી ધણીજ ધીમી આંચ એવી રીતે રાખવી કે બાઇલરમાં સ્ટીમ પ્રેસર ચઢે નહીં. એવી રીતે ગરમ કરતી વખતે જો કોઈ ઠંડાણે બાઇલરમાં ફાટ પડેલી જણાય તો તેને ગરમ ગરમમાંજ ચૂના યા સીમેન્ટથી બંધ કરી લેવી. ૪૮ કલાક સુધી એ પ્રમાણે બધું બાઇકામ ગરમ થવા દીધા પછી ધીમે ધીમે સ્ટીમનો પ્રેસર ચઢાવવો.

પ્રકરણ—૧૪.

શીડવોટર હીટર અને ઇકોનોમાઇઝર.

Feed Water Heater and Economiser.

ગરમ શીડવોટર (Hot Feed Water)—બાઇલરમાં ઠંડું પાણી દાખલ કરવાથી વારંવાર તેની ટેમ્પરેચર ચઢક ઉતર થવા કરે છે, જેથી તેના બાગોમાં એછી વધતી ગરમીને લીધે વધવટ (expansion and contraction) થવાજ કરવાથી બાઇલરના સાધાઓ ઉપર ધણુ ખેંચાણુ પડે છે, અને બાઇલરની જીદગી દુકી થઈ જાય છે. માટે બાઇલરમાં શીડની મારફતે જેટલું વધારે ગરમ પાણી જાય તેટલું ફાયદાબરું છે. વળી શીડવોટર ગરમ કરીને બાઇલરમાં આપવાથી તે માંડેલો ખાર, તેલ, ચરબી વગેરે ધણેક દરજ્જે છુટાં પડે છે, જે ગલીચી પાણી બાઇલરમાં મોકલવા અગાઉ બાહરોબાહર (શીડવોટર હીટર કે ઇકોનોમાઇઝરમાંથી) કઢાડી નાંખી શકાય છે. એવા એવા બીજાં ધણાંક કારણોને લીધે બાઇલરમાં તદ્દન ઠંડું પાણી દાખલ કરવું એ આજકાલ જાનલી રિવાજ કહેવાય છે. બાઇલરના પાણીની ટેમ્પરેચરની બરાબર શીડવોટરને ગરમ કરવું જોઈએ, કે જેથી તે બાઇલરમાં જતાને વારંવાર તેની સ્ટીમ થવા માડે. બાઇલરમાં બળતણની કચકસરનો આધાર તેમાં આપવામાં આવતાં શીડવોટરની ટેમ્પરેચર ઉપર પશુ છે, કારણકે ઠંડું પાણી આપવાથી તેને ગરમ કરવા માટે કોલસાનો વધારે ખર્ચ થાય છે. શીડવોટર ગરમ કરવા માટે તેને કોઈ જુદી બકી સળગાવીને ગરમ કરવામાં આવતું નથી, પણ એનજીનમાંથી

એકઝૉસ્ટમાં જતી સ્ટીમ અથવા ચીમનીમાં જતી ગેસમાં સમાએલી ગરમીની મદદથી તેને ગરમ કરવામાં આવે છે, જેમ કરવા માટે બળતણનો કાંઈ ખાસ ખર્ચ કરવો પડતો નથી, કારણકે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ તેમજ ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસ મારફતે ધણીક ગરમી કામ કર્યા વિના વ્યથ જાય છે, જેને કાંઈ ઉપયોગમાં લાવવાથી બળતણમાં ઘણી કરકસર કરી શકાય છે

લાઈવ સ્ટીમ હીટર (Live Steam Heater)—જ્યાં એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમ શીડવૉટરને ગરમ કરવા માટે મલી શકતી નહી હોય ત્યાં ઑઇલરની તાજી સ્ટીમની મદદથી શીડવૉટરને ગરમ કરી ઑઇલરમાં આપવામાં કેટલોક ફાયદો છે. અલબત્ત એથી બળતણમાં કરકસર કરી શકાતી નથી, પણ ઠંડુ પાણી ઑઇલરમાં આપવાથી ઑઇલર ઉપર ખેચતાણ પડી જે નુકશાન થાય છે તે તાજી સ્ટીમની મદદથી પાણી ગરમ કરી આપવાથી બચી જાય છે, અને ઑઇલરમાં સ્ટીમ જલદી ઉત્પન્ન થાય છે, અને ઑઇલરની જીદગી લબાય છે

રીસીવર સ્ટીમ હીટર—(Receiver Steam Heater) કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ એનજીનોમાં જ્યાં ઇકોનોમાઇઝર કેાઈ કારણથી વાપરી નહી શકાતું હોય ત્યાં હાઇ પ્રેસર અને લો પ્રેસર સીલીનડરોની વચ્ચે મુકેલા રીસીવર માહેલી થોડીક સ્ટીમ શીડવૉટર ગરમ કરવા માટે વાપરી હોય તો તેથી ફાયદો બેશક થાય છે આ લગાર નવાઈ જેવું લાગશે, પણ પુખ્ત વિચાર કરવાથી માલમ પડશે કે રીસીવર માહેલી સ્ટીમ પણ હાઇ પ્રેસર સીલીનડરમાં કેટલુક કામ કરી આવ્યા પછી એકઝૉસ્ટ થયેલી હોય છે, જેનો થોડોક ભાગ જે શીડવૉટર ગરમ કરવાના કામમાં વાપરવામાં આવે તો સ્ટીમ માહેલી ઘણીક ગરમી શીડવૉટર યુક્ત લઈ ઑઇલરમાં પાછી દાખલ કરશે. જ્યારે તે સ્ટીમ લો પ્રેસરમાં જતા ત્યાં કેટલુક કામ ઉત્પન્ન કરી શકશે ખરી પણ તે કામ કીધા પછી એકઝૉસ્ટ થઈ કનડેન્સરમાં જતા ત્યાં તેમાં બાકી રહેલી ગરમી બધી ડીસચાર્જ વૉટર મારફતે વ્યર્થ જશે ઑઇલરની તાજી (live) સ્ટીમની મદદથી શીડવૉટર ગરમ કરવામાં બળતણમાં કશો ફાયદો થતો નથી, તેમજ નુકશાન પણ થતું નથી, જ્યારે આવી રીતે રીસીવરમાંથી એક નાને પાંદપ જોડીને તેની થોડીક સ્ટીમ શીડવૉટર ગરમ કરવાનાં

કામમાં વાપરવામાં બળતણમાં કેટલોક ફાયદો કરી શકાય છે, તેમજ પાણી ગરમ કરવાને લીધે તેમાંથી હવા નિકળી જવાથી બૉઇલરની અંદર કાટ (corrosion) ચહડતો નથી.

બળતણમાં થતી કરકસર—શીડવૉટર ગરમ કરીને બૉઇલરમાં આપવાથી બળતણમાં સેકંડે કેટલા ટકાનો બચાવ થઇ શકે છે, તેની ગણતરી નીચે આપી છે —

$$\text{બળતણમાં બચાવ, સેકંડે ટકા} = \frac{100 (T-t)}{H-t}$$

T =ગરમ કર્યા પછી શીડવૉટરની ટેમ્પરેચર.

t =ગરમ કર્યા અગાઉ શીડવૉટરની ટેમ્પરેચર.

H =ચોક્કસ પ્રેસરની સ્ટીમમાં સમાએલી ગરમીના હીટયુનીટ (જુલો કૉઠો-૩, પાનુ-૪૩)

દાખલો—બૉઇલર પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ છે, અને બૉઇલરમાં જતા શીડવૉટરની ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રી છે, પણ જો તેને “શીડવૉટર હીટર” કે “ઇકૉનોમાઇઝર” માં ૨૫૦ ડીગ્રી સુધી ગરમ કરી બૉઇલરમાં આપવામાં આવે તો બળતણમાં સેકંડે કેટલા ટકા બચાવ થશે ?

કોણ—૩ પ્રમાણે ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમમાં ૧૨૧૬ પ હીટયુનીટ ગરમી સમાએલી હોય છે, માટે—

$$\frac{100 (250-100)}{(1216-100)} = 13.8 \text{ ટકા (જવાબ)}$$

ઉપલી ગણતરીને આધારે કોણ—૨૫ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે, જેમાં ૬૦ પાઉન્ડની સ્ટીમની સરેરાશ ગણીને જુદી જુદી ટેમ્પરેચર સુધી શીડવૉટર ગરમ કરીને વાપરવાથી બળતણમાં દર સેકંડે કેટલા ટકાનો બચાવ થઇ શકે છે, તે બતાવ્યું છે. જેમ સ્ટીમ પ્રેસર વધારે હોય તેમ બળતણની આ પ્રમાણેની કરકસરમાં ઘણો સહેજ વધારો થાય છે.

કોઠો—૨૫. ગરમ ફીડવૉટર વાપરવાથી બળતણમાં થતી
કરકસર, સેકડે ટકા.

ગરમ કયા અગાઉની ટેમ્પરેચર	ફીડવૉટર ગરમ કયા પછીની ટેમ્પરેચર.										
ટેમ્પરેચર	૧૦૦	૧૨૦	૧૪	૧૬૦	૧૮૦	૨૦૦	૨૨૦	૨૪૦	૨૬૦	૨૮૦	૩૦૦
૬૦	૩૫૫૨	૬૬	૮૭	૧૦.૪	૧૨૨	૧૪૦	૧૫૬	૧૭૪	૧૯૬	૧૨૦	૬
૭૦	૨.૬૪.૪	૬૧	૭૬	૬૬	૧૧૪	૧૩૧	૧૪૬	૧૬૭	૧૮૪	૨૦	૨
૮૦	૧૭૩.૫	૫૩	૭૦	૮૮	૧૦૬	૧૨૩	૧૪૨	૧૫૬	૧૭૭	૧૯૫	
૯૦	૦૬૨૬	૪.૪	૬૨	૮૦	૬૮	૧૧.૬	૧૩૪	૧૫.૨	૧૭૦	૧૮૮	
૧૦૦	..	૧૮	૩૬	૫૪	૭૨	૯૦	૧૦૮	૧૨૬	૧૪૪	૧૬૨	૧૮૦
૧૧૦	..	૦૬	૨૭	૪૫	૬૩	૮૨	૧૦૦	૧૨૭	૧૩૬	૧૫૪	૧૭૨
૧૨૦	...	...	૧૮	૩૬	૫૫	૭૩	૯૨	૧૧૦	૧૧૮	૧૪૭	૧૬૪
૧૩૦	..	..	૦.૬	૨૭	૪.૬	૬૬	૮૩	૧૦૨	૧૨૦	૧૩૬	૧૫૨
૧૪૦	...	..	..	૧૮	૩૭	૫૬	૭૫	૯૩	૧૧૨	૧૩૦	૧૪૬
૧૫૦	...	..	...	૦૬	૨૮	૪૭	૬૬	૮૫	૧૦૪	૧૨૩	૧૪૧

એકઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી ફીડવૉટર ગરમ
કરવાની સાદી રીત એ છે કે પાણીની એક બધ ટાકીમાં
એકઝૉસ્ટ પાઇપનું મોઢકું પાણીની સપાટીથી થોડુંક ઉપર રાખવામાં
આવે છે, જેથી એનજીનમાંથી એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમ પાણી ઉપર
પુક્યા કરી તે પાણીને ગરમ કરે છે. એ માટે ટાકી તદ્દન બધ
રાખવી જોઈતી નથી, પણ એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ પાણીને લાગ્યા પછી
બાહુર નિકળી જાય તે માટે ટાકીને મથાળે એકઝૉસ્ટ પાઇપના
ડાયામેટરનું એક બાકુ પાડવામાં આવે છે ચિત્ર નાં ૩૬ માં એવી

ચિત્ર નાં ૩૬.
ફીડવૉટર હીટર.

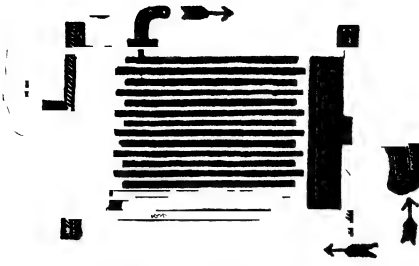
એક ટાકી બતાવી છે, જેમાં ટાકીને મથાળે
બાહુમાં એકઝૉસ્ટ પાઇપ જોડેલો છે, અને
ટાકીને મથાળે સ્ટીમની માફક એક બીજો
પાઇપ એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઉડી જવા માટે
મૂકેલો છે. વળી એમાં ટાકી ગફલતીથી
ઉપર સુધી બરાબ જઈ એકઝૉસ્ટ પાઇપમાં
પાણી જાય નહીં તે માટે એકઝૉસ્ટ પાઇપની
થોડેક નીચે ટાકીમાં એક છેદ પાડવામાં
આવે છે, જે ઉધાડો રાખવામાં આવે છે,
અને તે છેદમાંથી પાણી નીકળે ત્યારે માલમ
પડે છે કે ટાકીમાં વધુ પાણી દાખલ કરવું જોઈએ નહીં. અલબત્ત

શીડ પમ્પ કે ડૉન્કી પમ્પના સકશન પાઇપો એ ટાંકી સાથે મથાળે જોડેલા હોય છે, તેમજ વોટર વર્ક્સ કે કુવાનું ઠંડું પાણી એમાં જરવા માટેની ગોઠવણી પણ રાખેલી હોય છે. એ ટાંકી ઉપર એક વોટરગેજ ગ્લાસ મૂકવો પણ સારો છે. એમાં પાણી લગભગ ૨૦૦ ડીગ્રી સુધી ગરમ થઇ શકે છે. એ શીડવોટર હીટરની મૂખ્ય ખામી એ છે કે એનજીનના સીલીનડરમાં નાખવામાં આવતાં તેલ, ચરબી વગેરે એકઝૉસ્ટ મારફતે ટાંકીમાં જાય છે, જ્યાંથી તે શીડને રસ્તે બોઈલરમાં જવા પામે છે, માટે એવાં શીડવોટર હીટર વપરાસમાં હોય ત્યાં સીલીનડરમાં માત્ર ખનીજ તેલ (mineral oil) જ નાખવું જોઈએ. (જુવો પાનુ—૨૧૨)

એકઝૉસ્ટ પાઇપની આસપાસ જૅકેટ—કેટલેક
 ઠેકાણે એકઝૉસ્ટ પાઇપની આસપાસ એક પડ અથવા જૅકેટ રાખવામાં આવે છે, જેમાં એક છેડેથી શીડપમ્પનું પાણી દાખલ કરી બીજે છેડે બહાર કાઢાડી નાખી બોઈલરમાં મોકલવામાં આવે છે. પાઇપમાંથી પસાર થતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમને લીધે પાણી ગરમ થાય છે. આ જૅકેટમાં પાણી ઘણો વખત સુધી બરાબ રહેતું ન હોવાથી તે ઘણું ગરમ થઇ શકતું નથી, તેમજ એકઝૉસ્ટ પાઇપની આસપાસ ખાર બાઝી જાય છે, જેથી પણ પાણીને સ્ટીમની ગરમી ઘણી ઓછી લાગે છે.

સ્પાયરલ કોઇલ હીટર (Spiral Coil Heater)—
 નાના એનજીનો માટે એકઝૉસ્ટ પાઇપની અંદર ત્રાંબાનો એક રકું જેવો સ્પાયરલ કોઇલ મુકવામાં આવે છે, જેમાં શીડવોટર ફરતું રાખવામાં આવે છે, જે તે કોઇલની બાહ્યરથી પસાર થતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી ગરમ થાય છે.

ફીડવોટર હીટર (Feed-water Heater)—એકઝૉસ્ટમાં જતી સ્ટીમની મદદથી શીડવોટર ગરમ કરવા માટે ખાસ છુટા શીડવોટર હીટર બનાવવામાં આવે છે એ હીટરોની બનાવટ ઘણી સાદી હોય છે. ચિત્ર નાં ૩૭ માં એવો એક આડો હીટર બતાવ્યો છે,

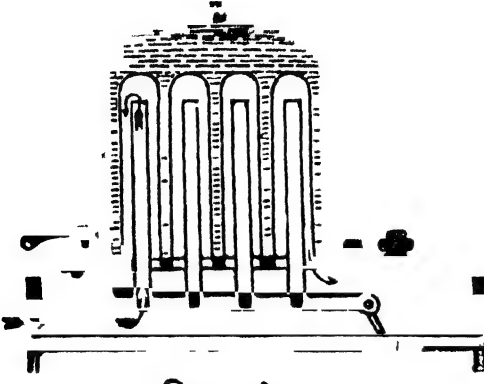
ચિત્ર નાં ૩૭.

આડો ફીડવોટર હીટર.

હીટરના નીચલા ભાગમાં એક છેડેથી દાખલ કરે છે, જે ગરમ થતું આગળ વધી બીજે છેડે હીટરના ઉપલા ભાગમાંથી બાહર પડી બાષ્પરૂપમાં જાય છે. એકઝૉસ્ટ પાછપના છેદના એરીઆ કરતાં હીટરની ટ્યુબોના છેદોનો સામટો એરીઆ લગભગ દોઢોડ ગણો વધારે રાખવામાં આવે છે, કે જેથી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ તેઓમાંથી સેડેલાઈથી પસાર થઈ શકે, અને એનજીન ઉપર બેક પ્રેસર (back pressure) પડે નહીં.

કેટલાક હીટરો ઉભા બનાવવામાં આવે છે. જેઓમાં $\square$ આવા આકારની ધણીક ટ્યુબો હોય છે, અને એવી ગોઠવણ કાઢેલી હોય છે કે એ ટ્યુબોને એક છેડેથી એકઝૉસ્ટ અંદર દાખલ થઈ બીજે છેડે બાહર નિકળી જાય છે એ ટ્યુબોની આસપાસ ફીડવોટર ફરતું રાખવામાં આવે છે, જે ગરમ થઈ બાષ્પરૂપમાં જાય છે.

ફીલ્ડ ટ્યુબ હીટર—(Field Tube Heater) ચિત્ર નાં ૩૮ માં એક બીજી જાતનો ઉભો ફીડવોટર હીટર બતાવ્યો છે, જેમાં બે ખાંડો છે. આશરે ૨ ઈંચ ડાયમેટરની પાતળી પિત્તળની ટ્યુબો પ્લેટમાં ઉભી જડેલી છે, જે ટ્યુબોનાં ઉપલાં મોઢાંડાં બંધ છે. એ ટ્યુબોની અંદર આશરે ૧ ઈંચ ડાયમેટરની લોખંડી ટ્યુબો નીચેથી ધુસાડેલી છે, જે ટ્યુબોનાં બંને મોઢાંડાં ખુલ્લાં છે. એ લોખંડી ટ્યુબો પિત્તળની મોટી ટ્યુબો કરતાં લગભગ ચોડી ૬ થી ૮ છે, જેથી તેઓના ઉપલા છેડા પિત્તળની ટ્યુબોને મથાળે પુગતા નથી. એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ચિત્રમાં તીરની નિશાનીથી બતાવ્યા

ચિત્ર નાં ૩૮.

ફીડ વોટર શીડવોટર હીટર.

પ્રમાણે એ લોખંડની ટ્યુબોવાળા ખાંચામાં દાખલ કરવામાં આવે છે, જે ઉપર ચઢીને પિત્તળની ટ્યુબોમાં ખાલી થાય છે, ન્યાંથી તે નીચે ઉતરી પિત્તળની ટ્યુબોનાં ઉધાડાં મોઢાંવાળા ખાંચામાંથી બાહર નિકળી જાય છે એ પિત્તળની ટ્યુબોની

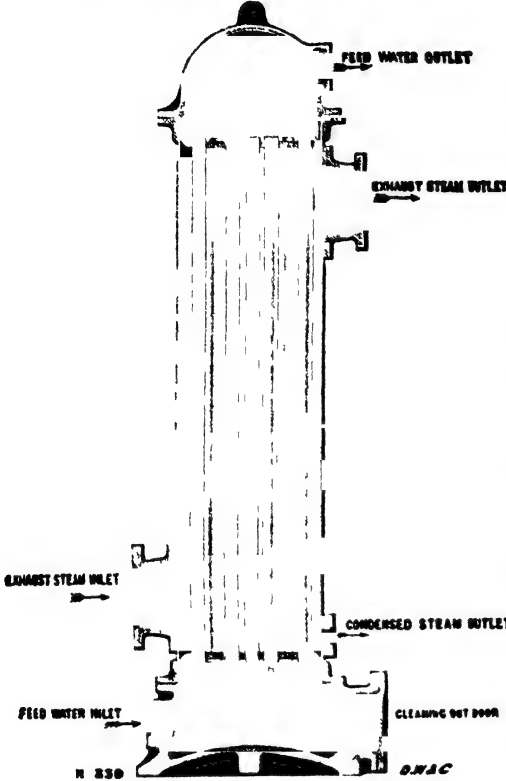
આસપાસ શીડ પમ્પમાંથી આવતું પાણી ફરતું રાખવામાં આવે છે. નીચે એકઝૉસ્ટ બાહર નિકળી જવાની જગાએ એકઝૉસ્ટ પાઇપમાં એક ઉભો પ્લેટનો બનાવેલો ફ્લેપ વાલ્વ છે, જે સહેજ ઢળતો હોવાથી પોતાના વજનથી બંધ પડી રહે છે, પણ જ્યારે એકઝૉસ્ટનો પ્રેસર હીટરમાં ધણો થાય છે, ત્યારે એકઝૉસ્ટના દબાણથી એ વાલ્વ ઉઘડી થોડીક સ્ટીમ હીટરમાં જવા અગાઉ બાહર કાઢાડી નાખે છે, કે જેથી એનજીનમાં બેક પ્રેસર ધણો થાય નહીં.

મારશલ્લનો શીડવોટર હીટર (Marshall's Feed Heater) ચિત્ર નાં ૩૯ માં બતાવ્યો છે એમાં ડાબા હાથ ઉપર નીચેથી શીડવોટર દાખલ કરવામાં આવે છે, જે ઉભી ટ્યુબોમાં ફરી જમણા હાથ ઉપર મથાળેથી બાહર નીકળી બાઇલરમાં જાય છે. ટ્યુબોની બાહર એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ફરતી રહે છે, જે ડાબા હાથ ઉપર નીચેથી દાખલ થઇ જમણા હાથ ઉપર મથાળેથી બાહર પડે છે. ટ્યુબોની બાહરનું કેસીંગ સ્ટીલનું બનાવેલું હોય છે, જેથી એ હીટર ફાટી જવાનો સંભવ ધણોજ ઓછો રહે છે, જ્યારે કાસ્ટ આયર્નના કેસીંગવાળા હીટર ધણીક વેળા ફાટી જાય છે.

શીડવોટર હીટરની બાહર લેગીંગ કરવાની અમત્ય છે, જેથી હીટરની ગરમી ઉડી જાય નહીં. એ માટે કોઇ સારી ભત્રું

નોનકનડક્ટીંગ કૉમ્પોઝીશન યા નમદો હીટરની બાહર લગાડી તે ઉપર પાટિયાનું લૅગી મ કરી લેવું જોઈએ.

ચિત્ર નાં ૦ ૩૯.
મારચલનો શીડવૉટર હીટર.

શીડવૉટર હીટરોમાં એક બ્લો
ઓફ કૉક તળિએ રાખવામાં આવે છે, જે જ્યારે પાણી ધણા ખારવાળું હોય ત્યારે વારંવાર બ્લો ઓફ કરવાથી ગરમીથી પાણીમાંથી છુટો પડેલો થોડોક ખાર બાહર કાઢાડી નાખી શકાય છે.

શીડવૉટર હીટરોમાં ઠંડું પાણી
નીચેથી આપવામાં આવે છે, અને ગરમ પાણી મથાળેથી લેવામાં આવે છે, કારણકે સર્વેથી ગરમ પાણી હલકુ હોવાથી હીટરને છેક મથાળે રહે છે.

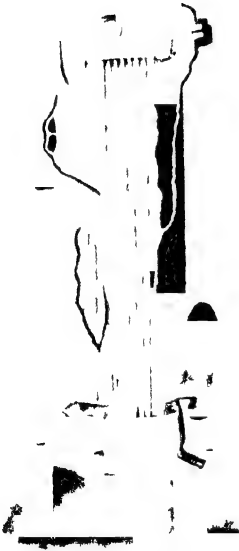
શીડવૉટર હીટરોના ટયુબો ધણા પાતળા અને પિત્તળના રાખવામાં આવે છે, કે જેથી પાણી જલદી ગરમ થવા ઉપરાંત ટયુબો ઉપર ખાર બાજે નહીં.

શીડવૉટર હીટરનાં કંદનો અડસટો નીચે પ્રમાણે કઢાડવામાં આવે છે.

હીટરનાં શેલનો ડાયામેટર=એકઝાંસ્ટ પાઇપનો અંદરનો ડાયામેટર×૪.

હીટરની ઉંચાઇ અથવા લંબાઇ=શેલના ડાયામેટરથી ત્રણ અથવા ૪ ગણી. હીટરના ટ્યુબોની હીટીંગ સરફેસ (અથવા પાણીને ગરમ કરનારી ટ્યુબોની બાહ્યરની સામટી સપાટી=એનજીનના દરએક ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર દીઠ ૧.૫ થી ૨ ચોરસ ફીટ.

વરધીંગતન શીડવોટર હીટર (Worthington

ચિત્ર નાં ૪૦.
વરધીંગતન શીડવોટર હીટર.

Feed Water Heater) ચિત્ર નાં ૪૦ માં બતાવેલ છે. એમાં ખાસ ખુબી એ છે કે એમાં ઉભા પદાર્થો અને પાર્ટીશન (partitions) કીધેલા હોય છે, જેથી ડાબા હાથ ઉપરની ઇનલેટ ફ્લેન્જ-માથી સ્ટીમ દાખલ થઇને જમણા હાથની આઉટલેટ ફ્લેન્જ-માથી બાહ્યર પડવા અગાઉ ત્રણ વખત સ્ટીમ એ હીટરમાં ચકરાવેલ હોય છે, જેથી ટ્યુબોમાં ફરતુ પાણી ધણી સારી રીતે ગરમ થઈ શકે છે વળી ટ્યુબો ગરમીથી એક્ષપાન્ડ થઇ શકે તે માટે એવી ગોઠવણ રાખેલી હોય છે કે તેઓના નીચલા છેડા હીટરના કાસ્ટીંગની પ્લેટ સાથે જોડી ઉપલા છેડા એક છૂટા ટ્યુબ હેડ (tube head) સાથે જોડેલા હોય છે, જે હેડને એક સ્થિતિસ્થાપક (elastic)

પ્લેટની મદદથી હીટરના કેસીંગ સાથે જોડી રાખેલો હોય છે, જેથી ટ્યુબોનો આખો ઝુમખો ગરમીથી એક્ષપાન્ડ થઇ શકે છે. જે હીટરોમાં આવી ગોઠવણ હોતી નથી તેઓ ગળી ઉઠે છે.

ગ્રીન્સ ઇકોનોમાઇઝર (Green's Economiser)—

જ્યારે શીડવોટર ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની મદદથી ગરમ કરવામાં આવે છે, ત્યારે ઉપર લખેલાં એકઝૅસ્ટ સ્ટીમ શીડવોટર હીટરો કરતાં પણ ઘણો વધારે બચાવ બળતણમાં થઇ શકે છે, કારણકે તેથી પાણી ૨૫૦ થી ૩૦૦ ડીગ્રી સુધી ગરમ થઇ શકે છે. એ પાણી બંધિઆર વાસણમાં ઉઠાવે તે સાથે સ્ટીમનો ઘણો

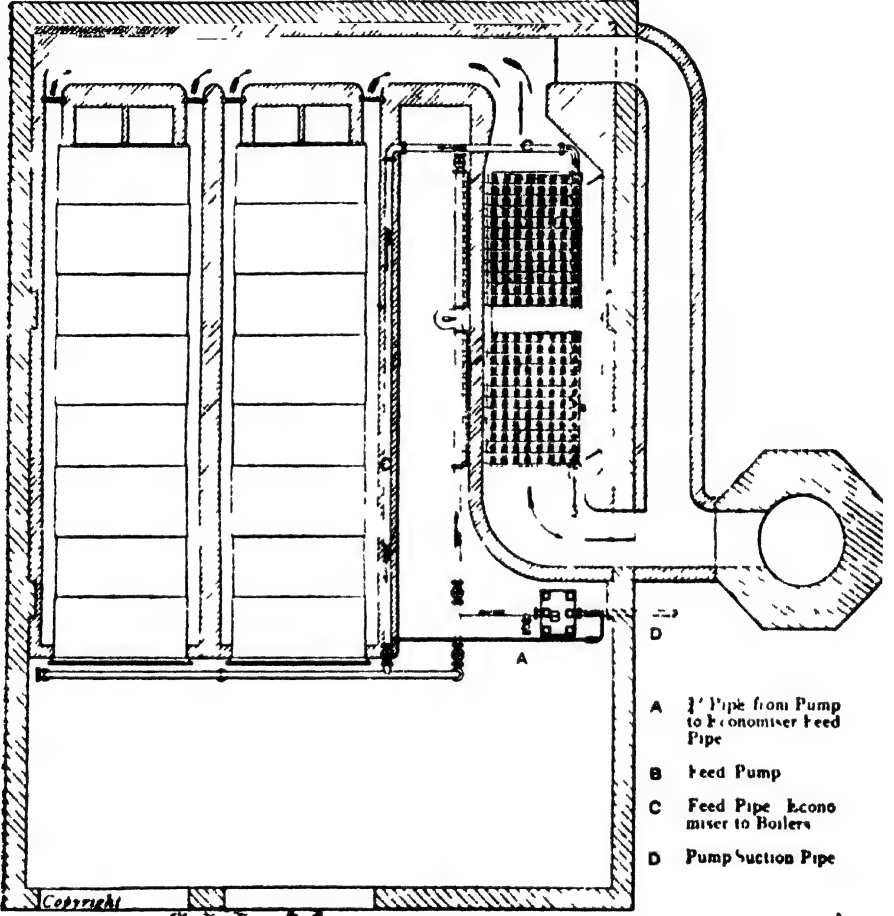
જથો ભેળાયલો હોવાથી પાણીની એટલી વધુ ટેમ્પરેચર થાય છે. ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસ મારફતે ધણીક ગરમી કામ કર્યા વિના વ્યર્થ જાય છે, એમ આગળ વિસ્તારથી સમજાવવામાં આવ્યું છે, માટે એ ગરમીને કામે લગાડી શીડવૉટરને ગરમ કરવાનું સર્વેથી સરસ સાદુ અને સલામતીભરેલું સાધન “મીન્સ પેટન્ટ ફ્યુઅલ ઇકોનોમાઇઝર” છે, જે મેનચેસ્ટરની મેશર્સ ઇં મીન એન્ડ સન લીમીટેડ નામની જાણીતી અને જુની પહેડી બનાવે છે ઇં સં ૧૮૪૬માં એ ઇકોનોમાઇઝર પહેલાં પ્રજા સનમુખ રજુ કરવામાં આવ્યું, ત્યારથી તે આજ સુધી એ ઇકોનોમાઇઝર એની પુરવાર થયેલી સગીન, સાદી અને કરકસરભરેલી બનાવટને લીધે ટકી રહ્યું છે, અને આજે મીન્સ ઇકોનોમાઇઝર વગર કોઇપણ મીલ કે ફેક્ટરીનાં બૉઇલરોની સામગ્રી સંપૂર્ણ ધારવામાં આવતી નથી આ ચત્રની બનાવટ કોઇપણ ગુચવાડા વગરની સાદી હોય છે, એ એની મુખ્ય ખુબી છે, તેમજ એ પોતાના નામ પ્રમાણે કામ કરે છે તે માટે બે મત છેજ નહીં, કારણકે “ઇકોનોમાઇઝર” શબ્દનો અર્થ “કરકસર કરનાર” એવો થાય છે. બૉઇલરની સાથે મીન્સ ઇકોનોમાઇઝર વાપરવાથી બજાતજુના ખર્ચમાં સેકડે ૧૦ થી ૨૦ ટકાનો ઘટાડો થઇ શકે છે

ગરમ ગેસ અને શીડવૉટરની ટેમ્પરેચર—ઈકોનોમાઇઝર વાપરવાથી ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર જે બૉઇલરની બાજુ તરફ લગભગ ૬૫૦ ડીગ્રી હોય છે તે ઇકોનોમાઇઝરના પાછાપોની આસપાસ પસાર થઇને ચીમનીની બાજુ તરફ બાહરે પડતાં લગભગ ૩૫૦ ડીગ્રી થઇ જાય છે, અને શીડવૉટરની ટેમ્પરેચરમાં લગભગ ૧૫૦ થી ૨૦૦ ડીગ્રીનો વધારો થઇ શકે છે એટલે જો ૧૦૦ ડીગ્રી ગરમ શીડવૉટર ઇકોનોમાઇઝરમાં દાખલ કરવામાં આવે તો તે લગભગ ૨૫૦ થી ૩૦૦ ડીગ્રી સુધી ગરમ થઇ બૉઇલરમાં જાય છે. જ્યાં ચીમનીમાં જતી ગેસની ટેમ્પરેચર ૪૦૦ ડીગ્રી કરતાં ઓછી રહેતી હોય ત્યાં ઇકોનોમાઇઝર વાપરવાની બલામણુ કરવામાં આવતી નથી. તેમજ ઇકોનોમાઇઝરમાંથી બાહરે પડી ચીમનીમાં જતી વખતે ગેસની ટેમ્પરેચર ૩૫૦ ડીગ્રી ઓછામાં ઓછી રહેવી જોઈએ. ચીમનીમાં જતી ગેસની ટેમ્પરેચર એથી ઓછી રાખવાથી ગ્રાફટ બરાબર ચાલતો નથી.

શીડવૉટર જેટલું મળી શકે તેટલું ગરમ
 ઇકોનોમાઇઝરમાં દાખલ કરવું જોઇએ, કારણકે છેકજ ઠંડુંમાર પાણી ઇકોનોમાઇઝરમાં આપવાથી ગરમ ગેસમાં સમાએલો બિનાસ ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપોની બાહરે કનડેન્સ થઇ જાય છે, તેથી એ બિનાસને લીધે પાઇપો બાહરની બાજુએ કિટાઇને ખવાઇ જાય છે. ઇકોનોમાઇઝરમાં દાખલ થતાં શીડવૉટરની ઓછામાં ઓછી ટેમ્પરેચર ૯૦ ડીગ્રી સુધીની જોઇએ. જો પાણી એથી ઠંડુ હોય તો ઇકોનોમાઇઝરને મથાળેના ગરમ બાન્થ પાઇપમાંથી એક પોણા ઇંચની પાઇપ લઇને શીડપમ્પના સકશન પાઇપ સાથે જોડવી કે જેથી પમ્પમાં જતા ઠંડા પાણીમાં થોડુ ગરમ પાણી ભેળાયા કરવાથી શીડવૉટર ઇકોનોમાઇઝરમાં મોકલવા અગાઉ થોડુ ગરમ કરી શકાશે. એ ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૪૨ માં બતાવી છે એમાં B શીડપમ્પ અથવા ડૉન્કી પમ્પ છે, D તેનો સકશન પાઇપ છે A ઇકોનોમાઇઝરથી પમ્પમાં જતો પોણા ઇંચનો પાઇપ છે, અને C ઇકોનોમાઇઝરમાંથી બાઇલરમાં જતો શીડ પાઇપ છે. ઇકોનોમાઇઝર વાપરતી વખતે શીડપમ્પ કે ડૉન્કી પમ્પ સાથે શીડ પાઇપનું કનેક્શન કેવી રીતે કરવું તે એ ચિત્ર ઉપરથી સ્પષ્ટ માલમ પડશે. સાબના એનજીન બધ થયા પછી જ્યારે બાઇલરમાં તાજુ પાણી ડૉન્કી પમ્પ મારફતે ભરવામાં આવે ત્યારે તે તદ્દન ઠંડુ નહીં ભરતાં આવી ગોઠવણની રૂઢે સહેજ ગરમ કરી ભરવું જોઇએ. એવી ગોઠવણ સાથે શીડ પમ્પના સકશન પાઇપ ઉપર એક ડુટ વાલ્વ અથવા નૉન-રીતર્ન વાલ્વ જરૂર મુકવો જોઇએ.

• **ઇકોનોમાઇઝરમાં ઠંડો શીડ આપવાથી ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપો બાહરથી નીચલા છેડા તરફ ખવાઈ જતા માલમ પડયા છે, કારણકે બાઇલરની ફરનેસમાં જો બીનો કોલસો વાપરવામાં આવતો હોય તો તે માહેલા પાણીની સ્ટીમ બની ગરમ ગેસ સાથે ઇકોનોમાઇઝરના ફ્લુમાં જતા તે સ્ટીમ ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપોનાં સબધમાં આવતાં પાઇપ ઉપર કનડેન્સ થાય છે, અને તેની સાથે રાખ વગેરે મળી જઈ પાઇપ ઉપર કોરોઝન (કાટ) ચહડે છે અને પાઇપો ખવાઇ જાય છે.**

ARRANGEMENT FOR TAKING, THE CHILL OFF FEED WATER

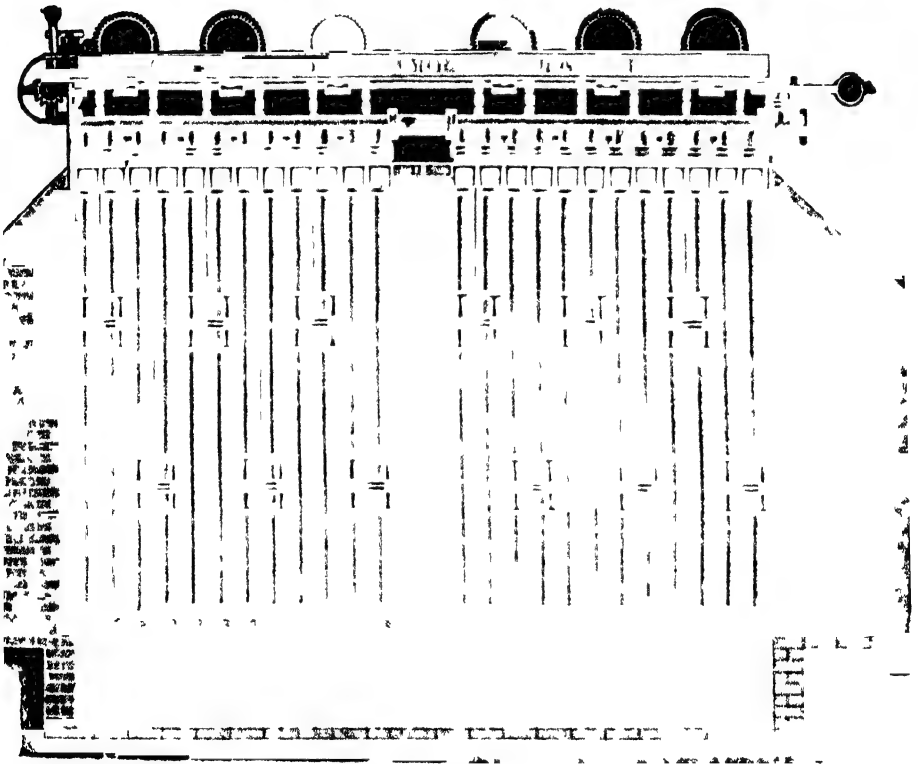

ચિત્ર નાં ૪૧.

ષકોનોમાષઝરમા ગરમ શીડ્યોટર આપવાની ગોઠવણ.

ઝોઈલરની લંબાઈની હદ—લં-કેશાયર ઝોઈલરની લંબાઈ તેના ડાયામેટરથી ૪ ગણી કરતાં વધારે રાખવાને બદલે મેનફેલ્ડમાં ષકોનોમાષઝર વાપરવું વધારે ફાયદાબરેલું છે—એટલે ૭ શીટ ડાયામેટરનું ઝોઈલર ૩૦ શીટ લાંબું વાપરવું તેના કરતાં (૭x૪) ૨૮ શીટ લાંબું વાપરી, તેની સાથે ષકોનોમાષઝર વાપરવામાં

ફાયરો વધારે છે. કારણકે ઑઇલરની હીટીંગ સરફેસ કરતાં ઇકોનો-
માઇઝરની હીટીંગ સરફેસ ચાલુ રહેપરોથી સાફની સાફ રહેતી
હોવાથી વધારે અસરકારક હોય છે, જ્યારે ઑઇલરની હીટીંગ સરફેસ
ઉપર વારંવાર મેન્શનું પડે બાકેલું રહે છે. વળી ઑઇલરનું પાણી
પોતે ગરમ હોવાથી ગરમ ગેસની જોઈએ તેટલી ગરમી ચૂસી લેતું
નથી, પરંતુ ઇકોનોમાઇઝરમાં દાખલ કરવામાં આવતું પાણી ઑઇલરનાં
પાણી કરતાં અલખતાં ઘણું ઓછું ગરમ હોવાથી તે ગરમ ગેસ
માંથી ઘણી ગરમી ચૂસી લઈ પોતામાં સમાવી શકે છે.

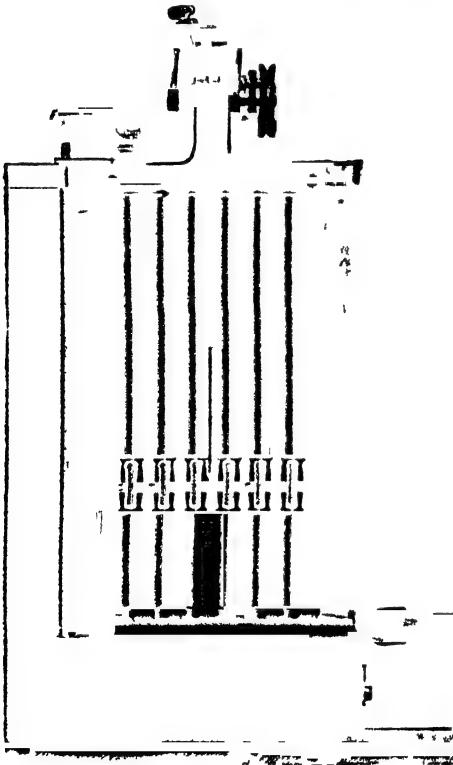
ચિત્ર નાં ૪૨.

મીન્સ ઇકોનોમાઇઝર (બાબુનો રેખાવ.)

ઇકોનોમાઇઝરની બનાવટ—આ પુસ્તકની શરૂઆતમાં
જે રંગીન ચિત્ર આપ્યું છે તે ઉપરથી તેમજ પાસેનાં ચિત્રો નાં ૪૧,
૪૨, અને ૪૩ ઉપરથી ઇકોનોમાઇઝરની બનાવટ સ્પષ્ટ માલમ પડી
આવે છે. રંગીન ચિત્રમાં ૧૬૨ ટ્યુબનું એ દુકડે બનાવેલું ઇકોનોમાઇઝર

ઝર ઑષલરોની મેનફ્રેમમાં મૂકેલું બતાવ્યું છે. ઑષલરોની સાઇડફ્રેમ-ઓમાંથી નિકળી ગરમ ગેસ બળતી બળતી ફેવી રીતે ઇકોનોમાઇઝરના ટ્યુબોને અથડતી ચીમનીમાં જાય છે, તે એ ચિત્ર ઉપરથી સાફ દેખાય છે. ચિત્ર નાં ૪૨ ઇકોનોમાઇઝરના ચેમ્બર (chamber) નો એક બાજુએથી દેખાતો દેખાવ રજુ કરે છે, ચિત્ર નાં ૪૩ એ ઇકોનોમાઇઝરનો એક છેડેથી દેખાતો દેખાવ રજુ કરે છે, અને ચિત્ર નાં ૪૪ તેજ ઇકોનોમાઇઝરનો પ્લાન અથવા મથાળેથી દેખાતો દેખાવ રજુ કરે છે.

ગ્રીન્સ ઇકોનોમાઇઝર ઉચી જાતના કાર્ટ આયર્ન અથવા બીડની એતેલી આસરે ૪ ઇંચ ડાયામેટરની અને ૯ ફીટ લાંબી પાઇપોના જનાવવામાં આવે છે. એ પાઇપોને જોડતી પોહો-

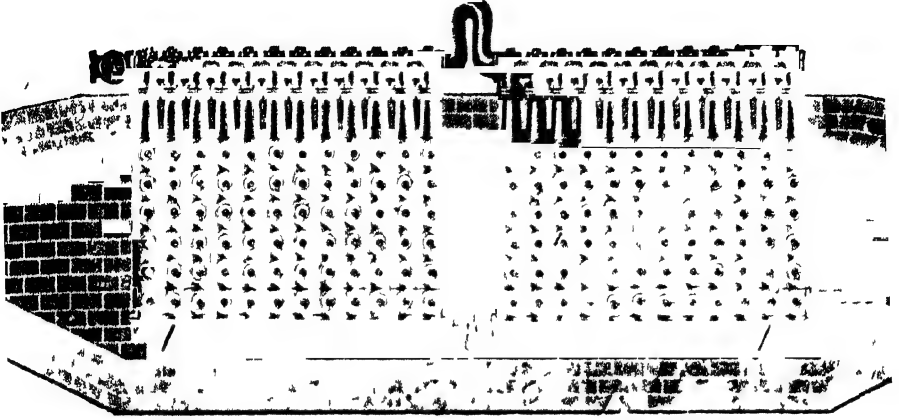

ચિત્ર નાં ૪૩.

ગ્રીન્સ ઇકોનોમાઇઝર (છેડેનો દેખાવ.)

જાઇમાં હારખધ ઉભી રાખી તેઓને ઉપર અને નીચે બીજા આડા પાઇપો સાથે જોડેલી હોય છે, જેથી છુટા છુટા ચોકા (sections) બને છે. ઉપરના આડા ચોરસ પાઇપને ટોપ બોક્ષ (top box), અને નીચેના આડા પાઇપને બોટમ બોક્ષ (bottom box) કહે છે વળી એ ચોકાઓના ટોપ અને બોટમ બોક્ષોને સામસામી બાજુએ બીજા જાન્ય પાઇપો (branch pipe) ની સાથે જોડેલા હોય છે નીચેના જાન્ય પાઇપને એક છેડે (ધણ ખર ઑષલર તરફના છેડાપર) એક બોલો બોક્ષ

વાલ્વ મૂકેલો હોય છે, અને ઉપલા જાન્ય પાઇપ ઉપર એક લીવર સેફ્ટી વાલ્વ, એક થર્મોમીટર, અને એક પ્રેસર ગેજ મૂકેલો હોય છે.

ચિત્ર નાં ૪૪.

ગ્રીન્સ ઇકોનોમાઇઝર (પ્લાન.)

ઑઇલર પ્રેસર કરતા ઇકોનોમાઇઝરમા થોડો વધુ પ્રેસર રહે છે, તેટલા માટે એ સેફ્ટી વાલ્વ એવી રીતે માડવામા આવે છે કે, ઑઇલર પ્રેસર કરતાં વધુ પ્રેસર ઇકોનોમાઇઝરમા થાય કે વાલ્વ ઉડીને પાણી કઢાડી નાખે ઑઇલર પ્રેસર કરતાં ૧૫ થી ૨૦ પાઉન્ડ વધારે પ્રેસરના હિસાબે ઇકોનોમાઇઝરનો સેફ્ટી વાલ્વ માડવામા આવે છે.

સ્ક્રેપર્સ (Scrapers)—ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપોની ઉપર ધુમાડામાણેલી મેશ વગેરેનું પડ ચવાળી પાઇપોની ગરમી ચુસવાની શકતી મળી જાય છે, માટે તેમ થતું અટકાવવા થ્રી દરેક પાઇપો ઉપર એક એક સ્ક્રેપર મુકેલું હોય છે. એ સ્ક્રેપર ત્રણ ટુકડે એવી રીતે બનાવેલું હોય છે, કે તેની ધારો હમેશા પાઇપોને પોતાની મેળે લામીને પાઇપોની સપાટીને ઓખડ્યા કરે પાઇપોની દર અમે હારના સ્ક્રેપરો એક એક સાથે જોડી દબ એક પુલી ઉપરથી લીધેલી સાંકળને બંને છેડે એ સ્ક્રેપરોના જથ્થા ટાંગેલા હોય છે, જે પુલી અવારનવાર એક અથવા બીજી બાજુએ ફરવાથી સ્ક્રેપરો ચિત્ર નાં ૪૨ માં બતાવ્યા મુજબ ચલકાડતર કર્યા કરે છે એ પુલીઓ ઇકોનોમાઇઝરને મથાળે બાષકામની બાહર એક લાખા મરદર (garder) ઉપર મુકેલી હોય છે, જે દરેક પુલી સાથે એક એક વર્મ-વ્હીલ (worm-wheel) હોય છે. એ વ્હીલોની નીચે લાંબી ને લાંબી એક શાફ્ટીય હોય છે, જે ઉપર દરેક વર્મ-વ્હીલની નીચે એક એક વર્મ હોય છે. એ શાફ્ટીયને છેડે એક

બેવલ-વ્હીલ (bevel-wheel) હોય છે અને એક બીજી નાની આડી શાફ્ટીંગ ઉપર બે નાનાં બેવલ-વ્હીલો હોય છે, તથા તે આડી શાફ્ટીંગને છેડે એક પટા કે દોરડાંની પુટી હોય છે જે કાષ્ઠથી સગવડભરેલી શાફ્ટીંગ ઉપરથી પટા કે દોરડું નાખી અથવા તેા એક

નાનાં જુદાં એનજીનથી ચલાવવામાં આવે છે. એ પુલીને દર મિનિટે ૫૫ રેવોલ્યુશન્સથી વધારે આંટા ફેરવવી જોઈએ નહીં. એ પુલીવાળી આડી શાફ્ટીંગ ઉપરનાં બેવલ વ્હીલો છુટાં હોય છે, અને એ બન્ને બેવલ વ્હીલોની વચ્ચે એક કલચ (cog) હોય છે, જે કલચ ઉપર એક ઉભુ લીવર હોય છે, (જુલો ચિત્ર નં. ૪૫). એ ચત્રમાં એવી ગોઠવણ રાખેલી હોય છે કે જ્યારે એક બાજુના સ્ક્રેપરે પાછપોતે છેક મથાળે આવી રહે, ત્યારે એક ઠેસી મજકુર લીવરને અથડાવે તેને બીજી બાજુએ પાડી નાખે છે, જેથી તે લીવર સાથેના કલચ તે બાજુનાં બેવલ વ્હીલમાં બેળવાઈને તે બેવલ વ્હીલ ફરવા માડવાથી વર્મ શાફ્ટ ઉલટી ફરવા માડે છે, અને વળી જ્યારે બીજી બાજુના સ્ક્રેપર ઉપર આવી રહે ત્યારે બીજી ઠેસી લીવરને બીજી બાજુએ પાડી નાખવાથી તે બાજુનું બેવલ વ્હીલ કલચમાં બેળવાઈ વર્મ શાફ્ટને સુલટી ચલાવે છે, અને એ પ્રમાણે વર્મ વ્હીલો સાથે જોડેલી સાંકળની પુલીઓ ઉલટી સુલટી ફર્યા ફરવાથી સ્ક્રેપરો પોતાની મેળે ચઢા ઉતર ફર્યા કરે છે, અને પાછપો ઉપર મેંશન પડ બીલકુલ બાજવા દેતાં નથી.

ચિત્ર નં. ૪૫.
ઇકોનોમાઇઝર પાઇપ
કવરો

ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપો (Pipes) ધણાખરા અઢી દોરા બાડા હોય છે. એ પાઇપો ઉભા ઓટેલા હોય છે, જેથી તેઓ શેષ વમરના તદ્દન સંમીન ઉતરે છે. એ પાઇપોને ૬૫૦ પાઉન્ડ સુધી પ્રેસર

આપી ટેસ્ટ કીધેલા હોય છે, જેથી તેઓ ૨૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે તદ્દન સલામતીબરેલા કહેવાય છે. પાઇપોના બંને છેડા જરા ટેપર ટર્ન કરી હાઇડ્રોલીક પ્રેસરની મદદથી ટોપ અને બોટમ બોક્ષમાં ખુબ દાબીને બેસાડેલા હોય છે, જેથી સધાઓ ધાતુ સાથે ધાતુ મળી જવાથી બીલકુલ ગળતા નથી.

ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપનાં કવરો (Pipe Lids)—

દરેક પાઇપની ઉપર ટોપ બોક્ષમાં એક એક કવર હોય છે, જે ઉધાડી પાઇપોને અંદરથી સાફ કરી શકાય છે. એ કવરો બે રીતે બનાવવામાં આવે છે. સાધારણ ૧૦૦ પાઉન્ડ બોઇલર પ્રેસરના ઇકોનોમાઇઝર માટે ચિત્ર નાં ૪૫ (Fig. 2) માં બતાવેલાં કવરો વપરાય છે. એ કવરો ટોપ બોક્ષના ટેપર કીધેલા છેડામાં મજબુત શીટ બેસે છે, અને અંદરથી એક ઘોડી આપી કવરમાંથી એક બોલ્ટ પસાર કરી કવર ટાઇટ કરવામાં આવે છે. ચિત્ર નાં ૪૫ માં (Fig. 1) માં બતાવેલાં કવર ધણું હાઇ પ્રેસર બોઇલરો માટેના ઇકોનોમાઇઝરો માટે વપરાય છે જેમાં બોક્ષની અંદરથી કવર આપેલું છે, જે ઇકોનોમાઇઝરની અંદરના પાણીના પ્રેસરને આધારે પોતાની ટેપર સીટ અથવા બેલ્ક ઉપર શીટ બેસી રહે છે. બંને જાતનાં એ કવરોના જોઇન્ટ સી દુર, કામગીરી કે કોઇબી એવી ચીજથી કરવામાં આવતા નથી, પણ સાધારણ કોંક્રી માફક ગ્રાઇન્ડ કરીને એ કવરોની બેરીઝ લીધેલી હોવાથી તેઓ ધાતુ સાથે ધાતુ લાગીને કોંક્રી માફક બધિઆર રહે છે, અને કદીપણ તકલીફ આપતાં નથી. મેસર્સ ગ્રીન એન્ડ સનની આ કરામત અત્યંત આવકારદાયક છે, કારણકે આટલા બધા પાઇપોના સાધારણ રીત પ્રમાણે જોઇન્ટ કરવા પાળવેજ નહી, તેમજ તેઓ વારંવાર મળી ઉઠવાથી કેટલી મહેનત આપે તે વિચારવું સહેલ છે.

ઓવલ પાઇપ કવર— મેસર્સ ગ્રીન એન્ડ સન ધણી હાઈ પ્રેસરનાં ઇકોનોમાઇઝર વારંવાર પાઇપનાં કવરો ઇઝરોમાં ઓવલ (oval) પણ બનાવે છે જે ચિત્ર નાં ૪૬ માં બતાવ્યાં છે. આવી રીતનાં કવરો બનાવવાથી તેઓને કહાડી નાખવામાં ઘણી સહેલાઈ મળે છે. એ જાતના ઇન્ટરનલ (internal) યાને અંદરથી નાખવાનાં કવરો પાઇપ ઉપર બેસાડતી વખતે તેના મોઢાં ઉપર હોઢાંને

એક આડો ઢુકડો મુકી આવી T જતનાં માથાવાળા બોલ્ટોથી ઉપર ખેચી લેવામાં આવે છે, જે આ ચિત્રમાં બતાવ્યું છે. અલ-ખતાં એ બોલ્ટ માટેનો કવર માણેલો છેદ આરપાર હોતો નથી.

ચિત્ર નાં ૪૬.

ઇકોનોમાઇઝરના પાષપના ઓવલ કવરો

માસ્તર લીડ (Master Lid)—પાષપના કવર અથવા લીડમાં સવથી છેલ્લો દાખલ કરવામાં આવેલો સુધારો માસ્તર લીડ અથવા માસ્તર કવરનો છે એ ગોડવણમાં લીડ ઓવલ નહીં બનાવતા આખા પાષપ હેડરમનુ એક લડ વધારે ડાયમેટરનુ રાખેલું હોય છે, જેમાંથી થઇને બીજા પાષપોના લીડ બાહર કઢાડી શકાય છે એ માસ્તર લીડ પણ તફન ગોળાકાન્ન હોય છે ઓવલ લીડ બ્યારે ગળે ત્યારે તેઓને ગ્રાફન્ડ કરી રાકાતા નથી માસ્તર લીડ રાખવાની મતલબ એ છે કે અફગના લીડ અથવા કવરો કઢાડવા તથા નાખવા માટે મથાળેનો બાન્ધ પાષપ બોલવો પડે નહીં

હીટીંગ સરફેસ (Heating Surface)—ઇકોનોમાઇઝરની દરેક પાષપ દીડ ૯ ચોન્ન શીટ હીટીંગ સરફેસ હોય છે.

ઇકોનોમાઇઝરમાં પાણીનું ફરવું (Circulation) એટલું તો ધીમું હોય છે કે તે દર મિનિટ બાબેજ એક ધ્રુવ આગળ વધે છે જેથી મેનફ્રુ માણેલા ગરમ ગેસની ધ્રુવિક ગરમી ચુસી લેવાને પાણીને પુરતી સગવડ અને અવકાશ મળે છે

ઇકોનોમાઇઝર માટે બેઘતી મેનફ્રુની પોહોળાઈ (Width of Flue)—ઇકોનોમાઇઝર ૬ મેશ બાઇલરોમાંથી ચીમનીમાં જતી મેનફ્રુમાં મુકવામાં આવે છે. મેનફ્રુની પોહોળાઈના

પ્રમાણમાં ઇકોનોમાઇઝરની પોહોળાઇમાં આવતી પાઇપોની સખ્યા મુકરર કરવામાં આવે છે. ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપોની હારને માફક આવતી મેનફ્રુન્ટી પોહોળાઇ ફેટલી રાખવી તે નીચે આપ્યું છે:-

૪ પાઇપોની પોહોળાઇવાળાં માટે ફ્રુન્ટી અ દરની પોહોળાઇ ૩ શીટ-૪૫ ચ	
૬ " " " " ૪ " -૮ "	
૮ " " " " ૬ " -૦ "	
૧૦ , " " " ૭ " -૪ ,	

જે ચિત્રો નાં ૪૩ અને ૪૪ માં બતાવ્યા પ્રમાણે ઇકોનોમાઇઝરની એક બાજુએથી એક માણસ સહેલાઇથી પસાર થઇ શકે તેટલી જગા રાખવી હોય તો ઉપલી પોહોળાઇઓમાં ૯ ઇંચનો વધારો કરવો જોઇએ

એક્સપાન્સન જોઇન્ટ (Expansion Joint)—જે ઇકોનોમાઇઝરોમાં ૯૬ પાઇપો કરતા વધારે પાઇપો જોઇએ, તેઓને ચિત્ર નાં ૪૪ માં બતાવ્યા મુજબ એવા વધુ સરખા ભાગમાં વહેચી નાખવામાં આવે છે એ જે ભાગોના આન્ય પાઇપોને જોડતી વખતે વચમાં આવા Π આકારનો ચિત્ર નાં ૪૪ માં બતાવેલો એક (ball joint) પાઇપ મુકવામાં આવે છે, જે આન્ય પાઇપની લંબાઇમાં ગરમીથી થતી વધઘટ પોનામાં સમાવી દેઇને “એક્સપાન્સન જોઇન્ટ” ની ગરજ સારે છે, અને બાંધકામ ફાટી જતું બચાવે છે.

ઇકોનોમાઇઝરની ગોઠવણ (Arrangement) એવી રીતે રાખવામાં આવે છે કે તેમાં શીડ પંખ બાહરનું પાણી દાખીને આપે છે શીડ પંખમાંથી આવતો ડીલીવરી પાઇપ હમેશાં ઇકોનોમાઇઝરના નીચલા આન્ય પાઇપના ચીમની તરફના છેડા સાથે જોડવામાં આવે છે, તેમજ ઇકોનોમાઇઝરમાંથી બાહરના જતો શીડ પાઇપ ઇકોનોમાઇઝરનું ઉપલા આન્ય પાઇપના બાહર તરફના છેડા સાથે જોડેલો હોય છે આ પ્રમાણે જોડકામ કરવાની ઘણી અગત્ય છે, કારણકે ઇકોનોમાઇઝરમાંથી પસાર થતી વખતે ગરમ ગેસની ટેમ્પરેચર ધીમે ધીમે ઓછી થતી જાય છે, જેથી ઇકોનોમાઇઝરના ચીમની તરફના છેડાની ટેમ્પરેચર બાહર તરફના છેડાની ટેમ્પરેચર કરતાં થોડીક ઓછી રહે છે—માટે ઇકોનોમાઇઝરના સર્વેથી ગરમ ભાગમાંથી બાહ-

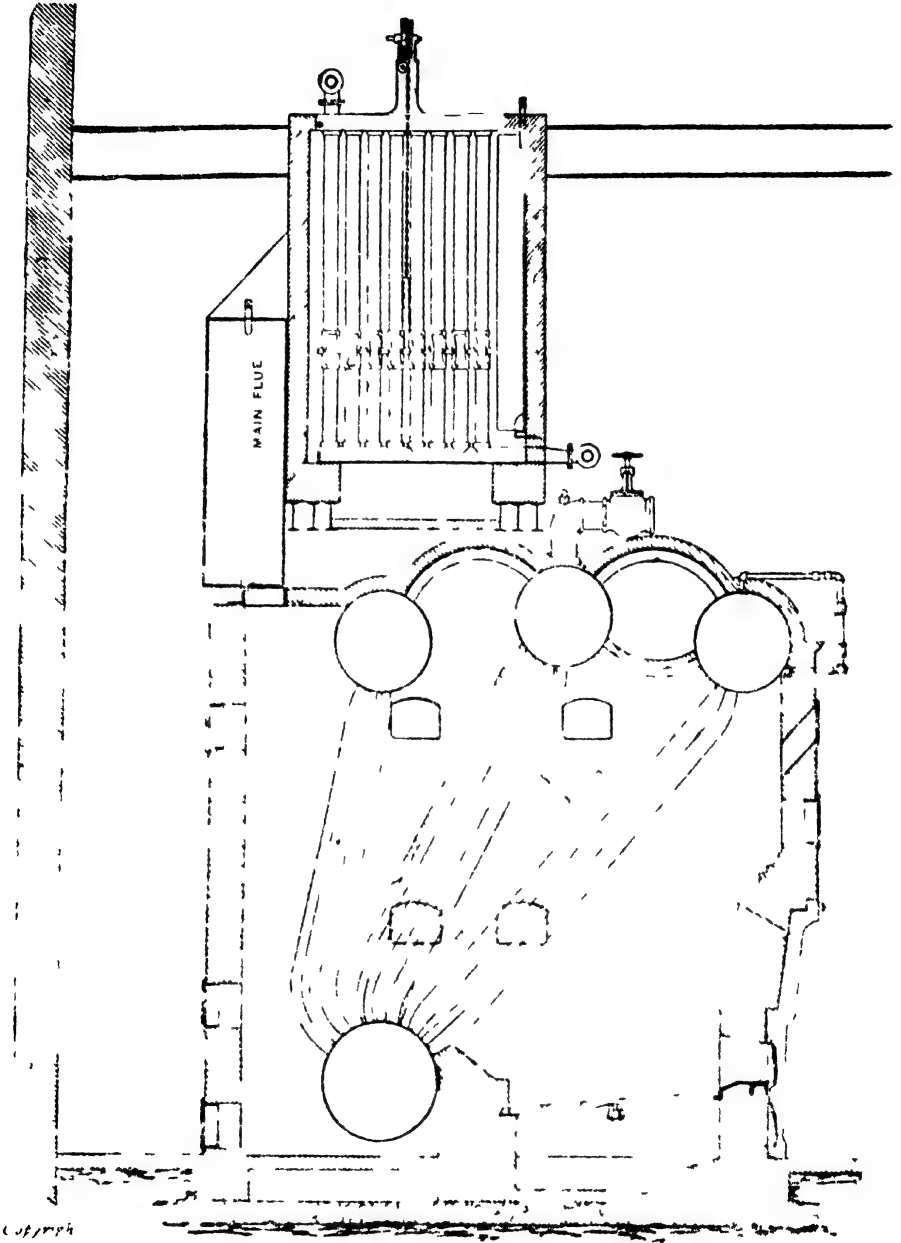

ચિત્ર નાં ૪૭.

ઇકોનામાઇઝરનું ઇરેક્શન

નાં ૪૪ માં આપેલા પ્લાનમાં દેખાડ્યાં છે. અલબત્ત ચાલુમાં એ ડંખરો બંધ રાખવા જોઈએ. ઇકોનોમાઇઝરના ચેમબરની અદરની બાજુએ બધે ફાયરશીટ વાપરવી જોઈએ. ચિત્ર નાં ૪૯ માં ઇકોનોમાઇઝરના બાંધકામનો એક પ્લાન બતાવ્યો છે, જેમાં ત્રણ બાઇલરો સાથે જોડાયેલા ૨૮૮ પાઇપના ઇકોનોમાઇઝર ત્રણ ભાગમાં ગોઠવેલા બતાવ્યા છે. ઇકોનોમાઇઝરને બંને છેડે એક એક ડંખર મુકવામાં આવે છે. ચાલુમાં બાઇલર તરફના છેડા તરફનું ડંખર તેમજ બાઇલરના સાઇડ ફ્લુના ડંખરો આખા ઉધાડાં રાખવામાં આવે છે, અને ચીમની તરફના છેડાનું ડંખર જોઈએ તેટલું ઉધાડ બંધ કરી ગ્રાફ્ટ એકસરખો રાખવામાં આવે છે. જેમ બાઇલરના ફ્લુઓમાં તેમજ ઇકોનોમાઇઝરના ફ્લુમાં પણ ઠંડી હવા કોઇપણ ઠંડાણથી અદર દાખલ થતી અટકાવવી જોઈએ રફેરોની સાકળ જે ઠંડાણ બાંધકામમાં ઉતરે છે તે ઠંડાણના છેદોમાંથી ઘણીક ઠંડી હવા અદર દાખલ થવા પામે છે, જેથી ઇકોનોમાઇઝરની ટેમ્પરેચર ઉતરી જાય છે. માટે માત્ર સાકળજ પસાર થઇ શકે તેટલા મોટા છેદ રાખવા જોઈએ વારંવાર એ છેદો ચરખી, ધુળ વગેરેથી એવી રીતે પુરાઈ જાય છે કે જેથી સાકળની કડીઓ તેમાંથી બરાબર શીટ જાય છે, જે સાફ કરી કઢાડી નાખવું જોઈએ નહીં મેનફ્લુની ઉચાઇ કરના ઇકોનોમાઇઝરની ઉચાઇ વધુ હોવાથી ઇકોનોમાઇઝરનું મથાળું મેનફ્લુના મથાળા સાથે મળતું નથી, માટે મેનફ્લુનું મથાળું બંને છેડે દૂરથી સ્પોષ કરતા આવી તે ઉપર મજબૂત T આયર્ન મુકી તે ઉપર પ્લેટો ઢાકવા, અને તે ઉપર ઇટનું પાતળું ચણતર કરી લેવું, જે ચિત્ર નાં ૪૨ માં જોવાથી સમજ પડશે.

ઇકોનોમાઇઝરના પ્લાન (Plans) ચિત્રો નાં ૨૫, ૪૧, ૪૮, ૪૯ અને ૫૦ માં બતાવ્યા છે ચિત્ર નાં ૪૮ માં સ્ટરલીંગ વોટરટયુબ બાઇલરને મથાળે ઇકોનોમાઇઝર કેવી રીતે ગોઠવવામાં આવે છે, તેની એક નવાઇ જેવી રીત બતાવી છે. જ્યાં પુરતી જગ્યા નહીં હોય ત્યાં લેન્ડશાયર બાઇલરોની મેનફ્લુને મથાળે પણ એવી રીતે ઇકોનોમાઇઝર મુકી શકાય છે પુરાણા કારખાનાઓ કે જેઓમાં પહેલાં ઇકોનોમાઇઝર નહીં મુક્યાં હોય પણ પાછળથી મુકવાનો ઇરાદો થતો હોય ત્યાં ઇકોનોમાઇઝરની ગોઠવણ કેવી રીતે થઇ શકે તેનો અચ્છો ખ્યાલ ચિત્રો નાં ૪૯ અને ૫૦ પુરો પાડે છે.

ચિત્ર નંબર ૮૮.

સ્ટીમ એન્જીનના મીલ એનજીનીયરીંગ

રીઝર્વ ફ્લુ (Reserve Flue)—ચિત્રો નાં ૨૫, ૪૧, ૪૯ અને ૫૦ જોવાથી માલમ પડશે કે ઇકોનોમાઇઝરનાં બાષ્પકામની બાજુમાજ એક બીજી સાદી મેનફ્રુ બાંધવામાં આવે છે, જેને રીઝર્વ ફ્લુ કહે છે ત્યારે કોઈ કામસર ઇકોનોમાઇઝર બધ રાખવું હોય ત્યારે ઇકોનોમાઇઝરને બંને છેડેના ડેમ્પરો બંધ કરી આ રીઝર્વ ફ્લુનું ડેમ્પર ખોલવામાં આવે છે, જેથી બાષ્પ-લરનો ધુમાડો ગેસ વગેરે ઇકોનોમાઇઝરમાં જવાને બદલે પાંચગી રીઝર્વ ફ્લુમાં થઈને ચીમનીમાં જાય છે, અને ઇકોનોમાઇઝર ખોલીને જે કામ કરવું હોય તે સહેલાઈથી થઈ શકે છે ચાલુમાં અલબત્ત એ ફ્લુનું ડેમ્પર તદ્દન બંધ રાખવામાં આવે છે

ઇકોનોમાઇઝરનું કદ અને પ્રમાણ (Dimensions)—દર અડવાડીએ બપત્તા (વિત્રાયતી) કોલસાના વજનના દર એક ટન દીઠ ૪ પાઇપ પ્રમાણે ઇકોનોમાઇઝરની ગણતરી કરવામાં આવે છે એટલે જો દર અડવાડીએ ૩૦ ટન કોલસો બળતો હોય તો $30 \times 4 = 120$ પાઇપવાળું ઇકોનોમાઇઝર મુકવું જોઈએ જ્યાં કોલસાના બપત્તો અડસટો માલમ નહીં હોય, ત્યાં ઇકોનોમાઇઝરનું કદ ફેટલું રાખવું તે જાણવાની બીજી રીત એ છે કે એનજીનના દર ૩ ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર દીઠ ૧ પાઇપ રાખવી—જેમકે ૫૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવરના એનજીનને સ્ટીમ પુરી પાડનાર બાષ્પલરો માટે ૫૦૦—૩=એટલે ૧૬૮ પાઇપોનું ઇકોનોમાઇઝર મુકવું જોઈએ બાષ્પલરોની સામટી હીટીંગ સરફેસ કરતા ઇકોનોમાઇઝરની હીટીંગ સરફેસ થોડી વધારે રાખવામાં આવે છે ઇકોનોમાઇઝરનું કદ ફેટલું રાખવું તેની સર્વેથી સરસ રીત એ છે કે, દર કલાકે ઇકોનોમાઇઝર તદ્દન ખાલી થઈ જાય એવી રીતનું પ્રમાણ રાખવું ઇકોનોમાઇઝરમાં દરેક પાઇપ દીઠ $\frac{1}{2}$ ગેલન પાણી રહે છે, માટે દર કલાકે બાષ્પલરમાં જેટલા ગ્યાલન પાણી બપત્તું હોય તેટલા ગ્યાલન પાણી રહી શકે તેટલું ઇકોનોમાઇઝર મુકવું જેમકે ધારો કે દર કલાકે બાષ્પલરમાં ૬૦૦૦ પાઉન્ડ પાણી બપે છે, યાને દર કલાકે એટલા પાણીની સ્ટીમ ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, તો દર ગ્યાલન દીઠ ૧૦ પાઉન્ડ વજન ગણતા ૬૦૦ ગ્યાલન પાણી દર કલાકે તે બાષ્પલરમાં બપશે, અને $6000 - \frac{1}{2} = 5999$ પાઇપનું ઇકોનોમાઇઝર તે બાષ્પલર માટે જોઈશે જુદી જુદી જાતનાં

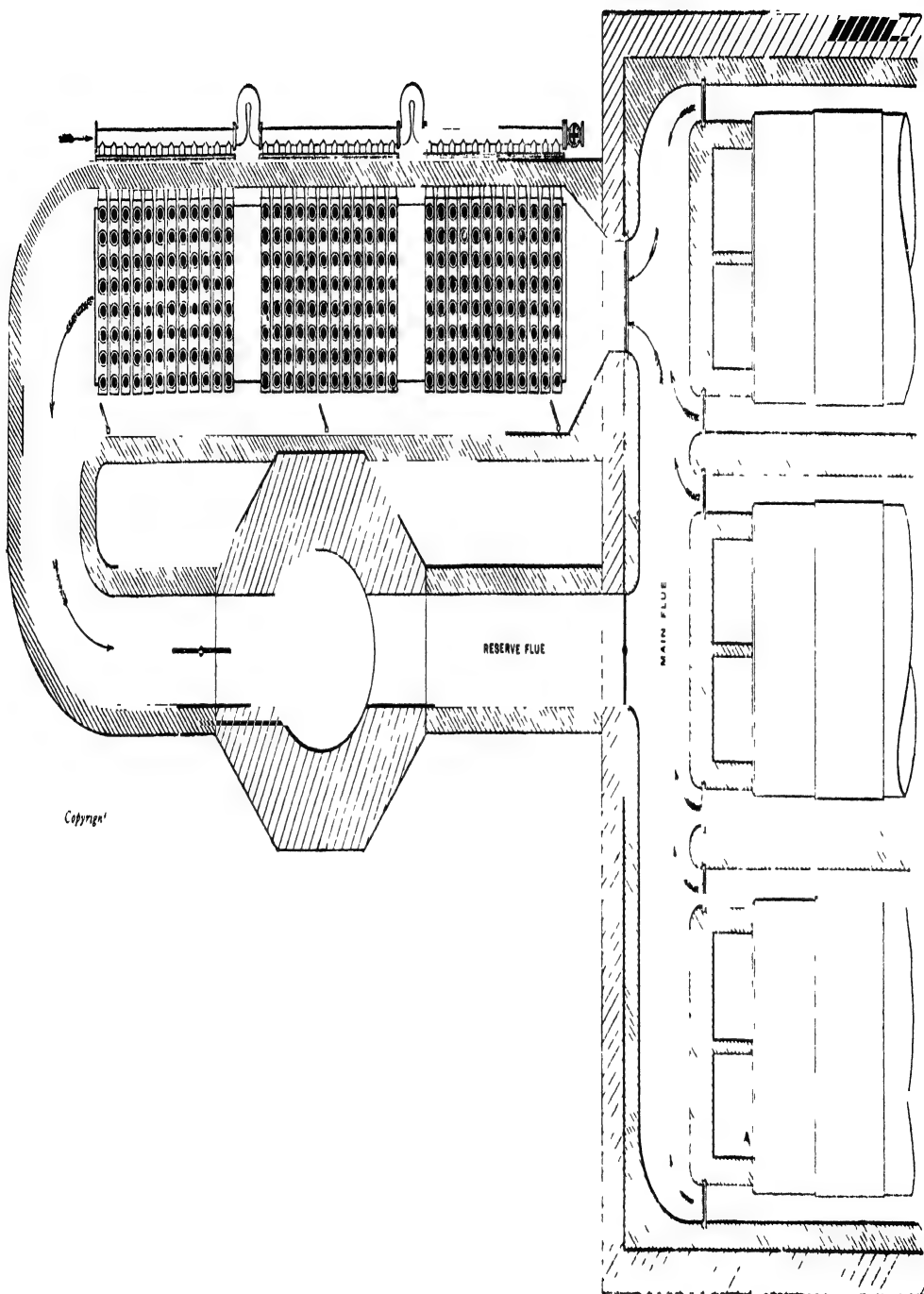
ઑઇલરોમાં દર કલાકે ખપતાં પાણી અથવા ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમ માટે જીવો કોઠા નાં ૨૧, ૨૨, ૨૩.

મોટાં ઇક્કાનોંમાઇઝરો જે યા વધુ ભાગમાં બનાવવામાં આવે છે ઇક્કાનોંમાઇઝરની પોહોળાઇમાં ૪, ૬, ૮, કે ૧૦ પાઇપો રાખવામાં આવે છે, અને દરેક ભાગમાં વધુમાં વધુ પાઇપોની એવી ૧૨ હારો હોય છે ચિત્ર નાં ૪૨ માં બતાવ્યા પ્રમાણે પાઇપોની દર ૪ હાર દીઠ સ્કેપરો ચલાવવા માટેની એક પુલી હોય છે, માટે ઇક્કાનોંમાઇઝરના કદમાં વધારો કે ઘટાડો કરવો હોય તો એકી વખતે ૪ હાર વધારવા કે ઘટાડવાથી થઇ શકે છે—એટલે ઇક્કાનોંમાઇઝરમાં પાઇપોની હાર ૪, ૮, ૧૨, ૧૬, એ પ્રમાણે જોઇએ, અને જો ૬ પાઇપોની પોહોળાઇવાળું ઇક્કાનોંમાઇઝર હોય તો $6 \times 4 = 24$ પાઇપોનો, તેમજ ૮ પાઇપોની પોહોળાઇવાળું હોય તો $8 \times 4 = 32$ પાઇપોનો એકી વખતે વધારો કે ઘટાડો પાઇપોની સંખ્યામાં થવો જોઇએ ચિત્ર નાં ૪૪ માં ઇક્કાનોંમાઇઝરનો પ્લાન બતાવ્યો છે, જેમાં ૬ પાઇપોની પોહોળાઇવાળું ઇક્કાનોંમાઇઝર જે ભાગમાં બતાવેલું છે, જે દરેક ભાગમાં પાઇપોની ૧૨ હાર છે, અને પાઇપોની ચાર હાર દીઠ સ્કેપરો ચલાવવાની એક પુલી પ્રમાણે દરેક ભાગને મથાળે ત્રણ ત્રણ પુલીઓ છે

ઇક્કાનોંમાઇઝરમાં પાણીનું માપ (Water Capacity) દર એક પાઇપ દીઠ $1\frac{1}{2}$ ગ્યાલન ગણવામાં આવે છે. એટલે જો ૧૨૦ પાઇપનું ઇક્કાનોંમાઇઝર હોય તો $120 \times 1\frac{1}{2} = 180$ ગ્યાલન પાણી તેમાં સમાશે.

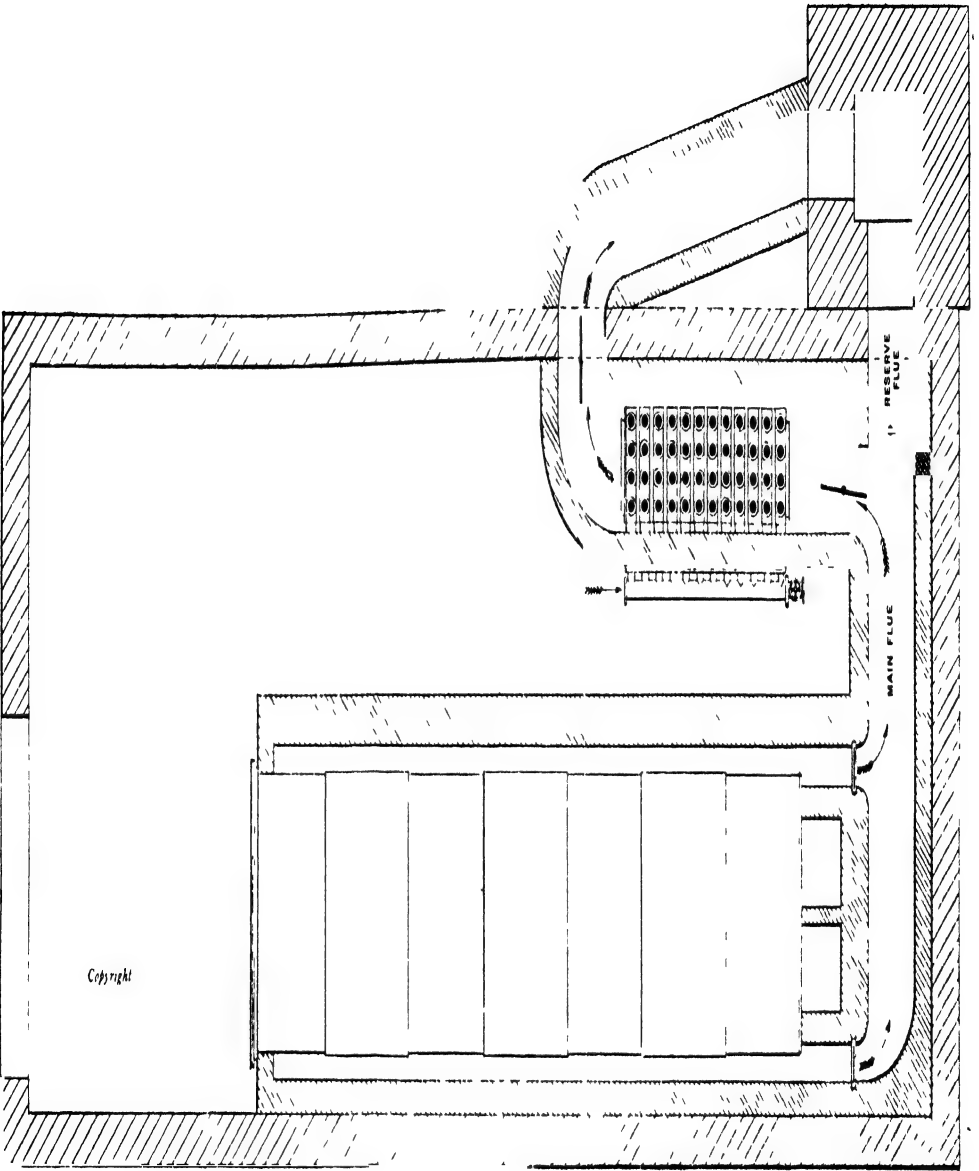
ઇક્કાનોંમાઇઝરનું વજન (Weight) દર ૮ પાઇપો દીઠ એક ટન ગણવામાં આવે છે

ઇક્કાનોંમાઇઝરની સંભાળ (Care)—ત્યારે ઑઇલરમાં શીડ ચાલતો નહીં હોય, એટલે ત્યારે એનજીન બંધ હોય, ત્યારે ઑઇલરમાં સ્ટીમ લેવા માટે આગ મારતી વખતે ઇક્કાનોંમાઇઝરને બંને છેડેના ડેમ્પરો તદ્દન બંધ ગણવા, અને રીઝર્વ ફ્લુનું ડેમ્પર ઉઘાડવું, કારણકે કોઇ વેળા ઇક્કાનોંમાઇઝર માંડેલું પાણી બળી જવાથી કે ગળી જવાથી પાઇપો પાણીથી અધુરા ભરાએલા હોય

ચિત્ર નંબર ૪૯.

પંચાંગાચાર્યનો પ્લાન

ચિત્ર નં ૫૦.

હાઈડ્રોપામ્પરનો પ્લાન.

છે, તેવી વખતે તેઓ ઉપર બાહરથી ગરમ ગેસ લાગવાથી પાઇપો બળી જવાનો સંભવ રહે છે.

કારખાનુ બંધ હોય ત્યારે અથવા સ્ટીમ છેતી વખતે બાઇલર અને ઇકોનોમાઇઝર વચ્ચેનો વાલ્વ ઉઘાડો રાખવો.

ઇકોનોમાઇઝરમાં ચાલુ ફીડ આપવોજ જોઇએ.

કાઇબી કારણસર ચાલુમા ઇકોનોમાઇઝરમા પાણી જતુ અટકાવવું નહીં એ માટે બાઇલરનો શીડચેક વાલ્વ એટલેા ઉઘાડો રાખી જોડવા કે બાઇલરમા શીડ હમેશા ચાલુજ રહે જો શીડચેક વાલ્વ બંધ કરવો પડે તો એવી જોડવાણુ રાખેવી હોતી જોઇએ કે શીડપમ્પનુ પાણી ઇકોનોમાઇઝરમા જવા પગીજ બાહર નીકળી જાય શીડપમ્પ ઉપર શીડ એમકેપ વાલ્વ હોય છે, અને જ્યારે બાઇલરનો શીડચેક વાલ્વ બંધ હોય ત્યારે એમકેપ વાલ્વ ઉડીને પાણીને બાહર કઢાડી નાખે છે, પરંતુ યાદ રાખવુ જોઇએ કે ઇકોનોમાઇઝર આખુ ભરાયા પગીજ એમકેપ વાલ્વ ઉપર પ્રેસર આવતા ને ઉડે છે, અને જેવો ઇકોનોમાઇઝરમા પાણી કમી થવાથી પ્રેસર ઘટે, કે એમકેપ વાલ્વ પોતાની સ્પ્રીંગના દમાણથી બંધ થઈ ઇકોનોમાઇઝરમા પાણી મોકલે છે માટે બાઇલરમા પાણી જોઇએ કે નહીં જોઇએ તોપણુ શીડપમ્પ તો ચાલુજ રહેવો જોઇએ.

બાઇલરની સાઇડ ફ્લુઓનાં ડંમપરો આખા ઉઘાડા રાખવા અને ઇકોનોમાઇઝરના ચીમની તરફના મોટા ડંમપરને ઉઘાડ બંધ કરીનેજ જોઇનેા ડાફ્ટ મેગવવો જ્યાંકે ઇકોનોમાઇઝર કામ કરતુ નહીં હોય, અને રીઝર્વ ફ્લુતુ ડંમપર ઉઘાડુ હોય ત્યારેજ બાઇલરના ડંમપરો વાપરવા.

ઇકોનોમાઇઝરના બ્લો ઓફ વાલ્વ અને સેફ્ટી વાલ્વમાંથી રોજ થોડુ પાણી બ્લો ઓફ કરવુ જોઇએ. સેફ્ટી વાલ્વમાનું પાણી એકાએક ઉડીને માણસોને ધમ્મ કરે નહીં તે માટે તે સાથે પાઇપ જોડીને તેનો છોડા કેથે દુર લઇ જવો.

સ્કેપરો હમેશાં ચાલુ રહેવાં જોઇએ. કાઈવાર સ્કેપર અટકી જાય છે, માટે સાકળની પુલીને વર્મ બ્હીલથી જુડી કરીને હાથ વડે પુતી ફેરવી ફેરવી સ્કેપરો ઉંચે નીચે કરવાં, અને પછી

પાછી પુત્રી જોડી દહને ચાલુ કરવાં સાંકળોમાં કદીખી ચરખી કે તેલ નાખવું નહી, નહી તો તેઓ પુત્રી ઉપરથી સરી જશે. લાંબો વખત વપરાયાથી સાંકળો લબાઇમાં વધે છે, માટે એવી વખતે તપાસ કરી સાંકળો ટુકડા કરવી સાંકળો એક બાજુએથી ધસાઇ જાય ત્યારે તેઓને ફેરવીને નાખવી

થર્મોમીટરનો નીચલો દડો પારાના કપમાં બરાબર કુએલો છે કે નહી તે તપાસવું જોઇએ, નહી તો ટેમ્પરેચર ખોટી દેખાડશે

ઇકોનામાઇઝરને મથાળે રીડીએશનથી ગરમી ઉડી ન જાય તે માટે કોઇ નોનકન્ડક્ટીંગ સીમેન્ટનું પડ કરવું નહી, પણ સહેજાઇથી ઉખડી આવે તેની ચીજનું પાતળું પડ કરવું ધણેક ઠંડાણે મથાળે કીચક અને છટ પાથવામા આવે છે મીલીકેટ કોટન, નમદો, યા એસએસટોસનું કવરીંગ એ કામ માટે સાફ છે

નોનકન્ડક્ટીંગ સીમેન્ટ નહી વાપરવાનું કારણ એ છે કે જો ટ્રાપમોક્ષ માઉલા કવરોનો કોઇ બોઇન્ટ ગળતો હોય તો તુરત માત્રમ પડી આવે, નહી તો તે છુપી રીતે ગળ્યા કરવાથી ટ્રાપમોક્ષ કટાઇને ખરાઇ જઇ નબળો પડી જાય છે

જો પાણી ઘણું ખારવાળું હોય અને બોઇલર ડૉમ્પોઝીશન વાપરવામા આવતું હોય તો તે ઇકોનામાઇઝરમા થઈને બોઇલરમા જાય એવી રીતે નાખવું એ માટે મેસર્સ ગ્રીન એન્ડ સન ઇકોનામાઇઝરમા ડૉમ્પોઝીશન નાખવ કરવા માટે એક જતનો ખાસ ઇનજેક્ટીંગ પમ્પ બનાવે છે.

ઉભી પાઇપો અને નીચલા ટયુબ બોક્ષ દર વર્ષે ખોલીને અંદરથી ઘોષ સાફ કરાવવા જોઇએ.

ફ્લુનાં મેન હોલ ખોલીને દર મહીને ઇકોનામાઇઝરની તળે તેમજ બાજુએ જમાવ થતી રાખ, મેશ વગેરે કઢાડી સાફ કરવું જોઇએ. પાઇપોની આસપાસ રાખ અને મેશનો મોટો ટુકડો થયો જોઇએ નહી.

પાઇપોની અંદર બાજેલો ખાર છુટો કરવાનો ઉપાય એ છે કે, તેમાં એક બોઈલર દીઠ આસરે ૫૦ પાઉન્ડ કારબોનેટ ઑફ સોડા નાખી ૪૮ કલાક સુધી ધીમી આગ મારી બોઇલરમાં ૧૫ થી ૨૦ પાઉન્ડ જેટલોજ પ્રેસર રાખવો. સોડા ખારને પહેલાં આગમજથી થોડા પાણીમા પિગળાવીને ઇકોનોમાઇઝરના સેફ્ટી વાલ્વમાથી નાખવો, યાતો જો ઘટતી ગોડવણ હોય તો ડૉન્કી મારફતે ઇકોનોમાઇઝરમા શીડ કરવો, અને ૪૮ કલાક સુધી બીજું પાણી ઇકોનોમાઇઝરમા લેવું નહીં જ્યારે ખાર ધણોજ સખ્ત અને જડો હોય ત્યારે એ કામ માટે ખાસ બનાવેલા બોરીંગ બાર (boring bar) ની મદદથી પાઇપોને ખોર કરાવ્યા વિના છુટકો નથી એ માટે મેસર્સ ઇ થ્રીન એન્ડ સન બોરીંગ બાર પણુ બનાવી મોકલે છે, જેની મદદથી એકાં વખતે કેટલીક ટયુમે સામગ્રી ખોર કરી શકાય છે

પાઇપોની બાહર મેંશના સખ્ત પોપડા કોઇવાર બાઝી જાય છે, જે કહાડવા માટે ઇકોનોમાઇઝર તદ્દન ખાલી કરી નાખવું, બધા વાલ્વો ખોલી નાખવા, અને પછી થોડા કલાક સુધી ઇકોનોમાઇઝરની ફ્યુમા મરમી આપવી, જે વખતે સ્કેપરો ચાલુ રહેવા જોઇએ, જેથી મેંશના પોપડા બાળી જઇને ખખડી પડશે ફરીથી પાણી ભરતી વખતે ઘણીજ સલાખ રાખવી જોઇએ કે પાઇપો તદ્દન ઠંડા થઇ ગયા હોય પાઇપો ગરમ હોય ત્યારે કડી મી તેમા પાણી ભરવું નહીં મેંશના પોપડા બાળી નાખવાનું આ કામ કોઇ અનુભવી આદમીને હાથજ થવું જોઇએ

ફ્યુમાં ગળતર વગેરેથી થતો બનાશ એકદમ અટકાવવો જોઇએ

જો કોઈ કારણસર ઇકોનોમાઇઝરનું પાણી ખાલી થઈ જાય, અથવા કમી થઇ જાય, તો એકદમ રીઝર્વ ફ્યુનું ડેમ્પર ખોલી નાખવું, ઇકોનોમાઇઝરનું બોઇલર તરફનું ડેમ્પર તદ્દન બંધ કરવું, અને ચીમની તરફનું આખું ઉધાડું રાખવું ઇકોનોમાઇઝરના મેન હોલના કવર જલ્દી કાઢાડી નાખવા, અને પાઇપો ઠંડા પડે ત્યાં સુધી સેફ્ટી વાલ્વને હાથ લગાડવો નહીં. એવી વખતે ઇકોનોમાઇઝરમાં પાણી દાખલ કરવું નહીં, પણ

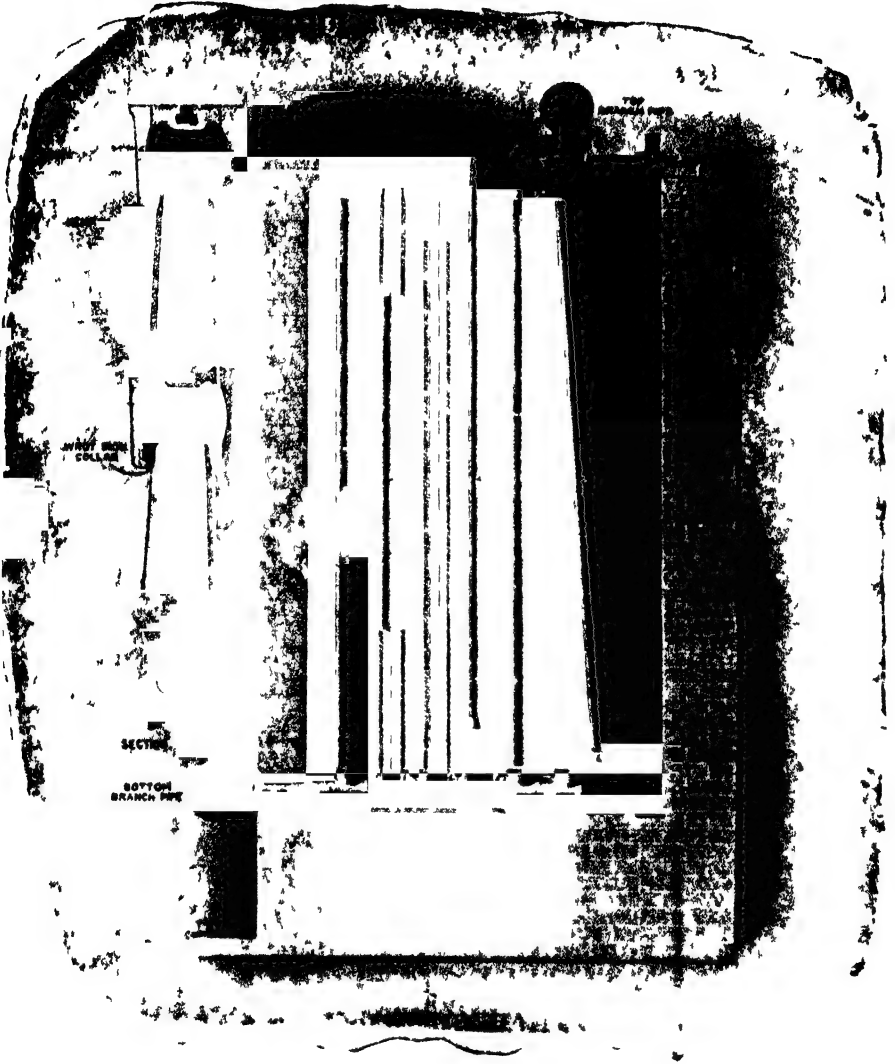
ઠકું થયા પછીજ પાણી ચાલુ કરવું, જટલો વખત ઑઇલરને બાહરોબહારથી શીડ આપવો.

ઇકૉનોમાઇઝરને અકસ્માત—ગ્રીન્સ ઇકૉનોમાઇઝર એટલું મજબુત બનાવેલું હોય છે કે તેને કદાચજ અકસ્માત થાય છે, અને જ્યારે તેને અકસ્માત થાય છે, ત્યારે તે સહેલાઇ, સગવડ અને ઝડપથી સમારી શકાય છે. ઇકૉનોમાઇઝરના ટ્યુબો તથા ટ્યુબબૉક્ષો લાંબા વખતે ખવાઈ જઈ નબળા પડીને ફાટી જાય છે. તેમજ કોઇવાર પાણી ઘટી જવા છતાં ટ્યુબોની બાહરે ઑઇલરની ગરમી લાગવાથી ટ્યુબો બળી જઈ ફાટી જાય છે. અકસ્માત હમેશા બેદરકારીથીજ બને છે. પણ સારી સલાહ સાથે રાખેલા ઇકૉનોમાઇઝર ધણી લાંબો વખત સુધી ટકે છે. જો રીઝર્વ ફ્લુ બાધેલી હોય તો માત્ર ઇકૉનોમાઇઝરના ડેમ્પરો બદલ કરી રીઝર્વ ફ્લુનું ડેમ્પર ચાલુ કરવાથી તેમજ ઇકૉનોમાઇઝરમાં પાણી જતું અટકાવી, ઑઇલરને શીડ બાહરોબહારથી આપવાથી કારખાનું બદલ કર્યા વગર ઇકૉનોમાઇઝર ખોલીને સમારકામ વગર ઢીલે અને અડચણ થઈ શકે છે નવા ઇકૉનોમાઇઝરોમાં ટ્યુબો હાઇડ્રોલીક પ્રેસરથી ખુબ દાખીને ટ્યુબ બૉક્ષોમાં બેસાડેલા હોય છે, પણ એ ટ્યુબો ફાટી જવાથી જ્યારે નવા નાખવા પડે છે, ત્યારે તે વખતે કામ લાગે તેવા ખાસ ટેપર કીધેલા છેડાઓ સાથના ટ્યુબો ફાલતું રાખી મુકવામાં આવે છે તેજ પ્રમાણે ટ્યુબ બૉક્ષો પણ ફાલતું રાખવામાં આવે છે, જેઓ માટેલા ટ્યુબો માટેના છેદો ખાસ મોટા ડાયામેટરના રાખેલા હોય છે એ ટ્યુબો તથા બૉક્ષો નીચે પ્રમાણે બેસાડવામાં આવે છે.

ફાટેલા ટ્યુબો—ચિત્ર નાં ૫૧ માં ૬ પાઇપોની પોહાળાઇનું એક ઇકૉનોમાઇઝર બતાવ્યું છે.

૧ લા ટ્યુબમાં અસલ નવા ઇકૉનોમાઇઝરમાં ટ્યુબો ફેવી રીતે બેસાડેલા હોય છે તે બતાવ્યું છે.

૨ જો ટ્યુબ ફાટેલો બતાવ્યો છે, જેને ગળતો અટકાવવા માટે કામચલાઉ પ્લગ માર્યા છે ચિત્રમાં બતાવેલા કાળા પ્લગો લોખંડના બનાવેલા છે, જેઓ એક પાતળી પાઇપ કે સળીયાને છેડે જોડેલા છે, એ પ્લગો ટ્યુબમાં ધણી દીલા ગ્ડે છે, જે ટ્યુબ ફાટેલો હોય તેની ઉપરનું કવર ઉઘાડી એ પ્લગ ટ્યુબમાં ઉતારવામાં આવે છે, અને

ચિત્ર નાં ૫૧.

ઇકોનોમાઇઝરના ફાટેલા ટ્યુબ કહાડી નવા બેસાડવાની રીત પછી તેઓની આસપાસ ખાલી રહેલી જગામા બીડનો બારીક ભુકો અને નવસાગર ખાર મેળવીને થોડા થોડા ભરવામા આવે છે જેને રાઇટ જોઇન્ટ (right joint) કહે છે. એ રાઇટ જોઇન્ટને લગભગ ૧૨ કલાક સુધી ઠરવા દઇને પછી ઇકોનોમાઇઝર ચાલુ કરવો જોઇએ, નહીં તો જોઇન્ટ ધોવાઇ જશે.

૩ જો ટયુઅ ફાટી જવાથી તે ફરી રીને બાહર ખેંચી કહાડવામાં આવે છે તે બનાવે છે પેટુલા ફાટેલા ટયુઅને મથાળેનું કચર ખોલી ફાટેલા ટયુઅનો ઉપલા ટયુઅ ઓક્ષ માંદુલો છેડો એક છીની વડે કાપી કહાડવામાં આવે છે પછી ટયુઅમાં બે ઉલટી સુત્રી મજમુન લોખંડની બનાવેલી લાખા સળીયાઓ સાથે જોડેલી વેડજે અથવા ફાયરો ચિત્રમાં બનાવ્યા મુજબ ઉતારવામાં આવે છે એક વેડજમાં બાબુએ થોડો ખાચો હોય છે, જે ટયુઅની બહાર જટલોજ ઉડો હોય છે, અને તે વેડજ ટયુઅના છેડાની ધારમાં ભેરવવામાં આવે છે એ પછી ટયુઅને મથાળે એક મજમુન લોખંડનો પાટો આડો મુડી ખાયવાળા વેડજના સજ્યાને છેડેની નટ ખુમ ટાઇટ કરવામાં આવે છે જેથી વેડજ ઉપર ચડડવા માટે છે, અને પોતાની સાથે પાછપને ખેંચતી આવે છે જો ફાટેલો ટયુઅ ઈકોનાં-માઈઝરને છેડેનો હોય, અને સગવડથી તેના બંને છેડા છીની વડે કાપી કહાડી શકાતા હોય, તો પછી ઉપર પ્રમાણે વેડજની કશી અગત્ય પડશે નહિ

૪ થામાં ફાટેલી ટયુઅ કહાડી લીધા પછી નવી ટયુઅ ફરી રીને ઉપરથી ઉતારવામાં આવે છે તે બનાવ્યું છે. એ ટયુઅના બંને છેડા ખાસ ત્રણ ટેપર કરી નાખેલા હોય છે નીચલા છેડાને થોડાક સી દુરનો રંગ કે સફેદ વાહીટ લેડ લગાડી નીચલા ટયુઅ ઓક્ષના છેડામાં ટયુઅને ઉપરથી ત્રણ વડે ફેંકી ખેસાડવામાં આવે છે ધનનો ફટકો જ્યારે સગીન વાગે ત્યારે વડું ફેંકતા અટકાવવું જોઈએ, નહીં તો નીચલો ટયુઅ ઓક્ષ ફાટી જશે નવા ટયુઅનો નીચલો છેડો એ પ્રમાણે ફેંકીને ખેસાડવા પછી ઉપલા છેડાની આસપાસ થોડુંક સજ્ય અથવા કાષ્ટખી દુલો જેમ ગ્રહાડમાં પેંકી ગ ભરવામાં આવે છે તેમ દાખીને છેક નીચે ઉતરે ત્યાં નુધી ફેંકીને ભરવો, અને પછી બાકીની જગામાં મથાળા સુધી બીડનો ભુકો અને નવસાગર ભરી રન્ટ જાઇન્ટ કરવો

૫ મા ટયુઅમાં નવો ટયુઅ ખેસાડ્યા પછી ફરી રીને ઉપલા છેડાની આસપાસ રન્ટ જાઇન્ટ કરવામાં આવે છે તે બનાવ્યું છે સજ્યનો દુલો ભરવાનું કાગજ એ કે બીડનો ભૂકો આસપાસ ભરતી વખતે નીચે ગળી પડે નહીં એનો દેખાવ ચિત્રમાં દાખા હાથ ઉપર મથાળે મોટાં કદનો જુદો બનાવ્યો છે

૬ હા ટયુબમાં ઉપલા આન્ય પાઇપની બરાબર નીચેનો ટયુબ જો ફાટી ગયો હોય તો તેને બદલે નવો ટયુબ આન્ય પાઇપ કહાડ્યા વગર ફેવી ઝીને નાખી શકાય છે તે બતાવ્યું છે. એ માટે ફાટેલા ટયુબને ઉપલા અને નીચલા ટયુબ ઔક્ષમાથી કાપી કહાડવો, અને પછી ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ નવો ટયુબ નીચેથી આડકત્રો ધુસાડી ટયુબનો નીચલો છેડો નીચલા ઔક્ષની ઉપર લઇ તેને ઉપર લખ્યા મુજબ ઠોકીને બેસાડવો અને ટયુબને ઉપલે છેડે રસ્ત જોઇન્ટ કરી લેવો.

જો કોઇ કારણસર એ પ્રમાણે ઉપલી આન્ય પાઇપ કહાડ્યા વિના નીચેથી ટયુબ ધુસાડી શકાતો નહી હોય, તો ઉપલી આન્ય પાઇપ કહાડી નાખવી, અને ફાટેલા ટયુબની બરાબર ઉપરની ઉપલા ઔક્ષની ફલાન્ગની અદરની ફોર એટલી ચીપ કરી કહાડવી કે તેમાથી ફાટેલો ટયુબ સહેલાઇથી પસાર થઇ શકે પછી ચિત્રમાં ઉજા ટયુબમાં બતાવેલી વેઝનેની મદદથી ફાટેલો ટયુબ બાહર બેચી કહાડી નવો ટયુબ ઉપરથી અદર ધુસાડવો.

બનતાં સુધી તો ઉપલા ઔક્ષની ફલાન્ગની ફોર ચીપ કરવાને બદલે ઉપર આપેલી પેહેલી રીતજ કામે લગાડી.

ફાટેલા ટયુબ ઔક્ષો—જો ઉપલો ટયુબ ઔક્ષ ફાટી ગયો હોય તો ઉપલી આન્ય પાઇપ છોડી નાખવી, અને ફાટેલા ઔક્ષને ભાગી તોડીને કહાડી નાખવો જે નવા ફાલતુ ઔક્ષ રાખવામાં આવે છે તેઓ માહેલા ટયુબ રેહવા માટેના છેદો ખાસ મોટા ડાયામેટરના ગબેલા હોય છે, માટે નવો ઔક્ષ ટયુબોના છેડાઓમાં બેસાડી, ટયુબોના છેડાની આસપાસની ફરતી જગામાં ઉપર લખ્યા પ્રમાણેના રસ્ત જોઇન્ટ કરી લેવા.

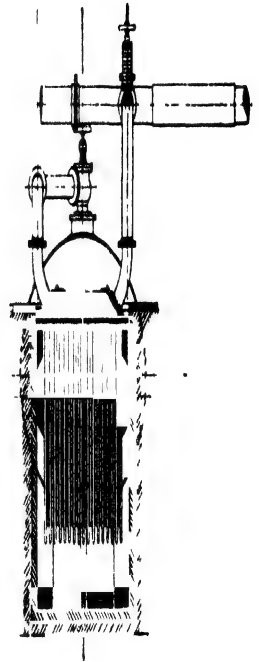
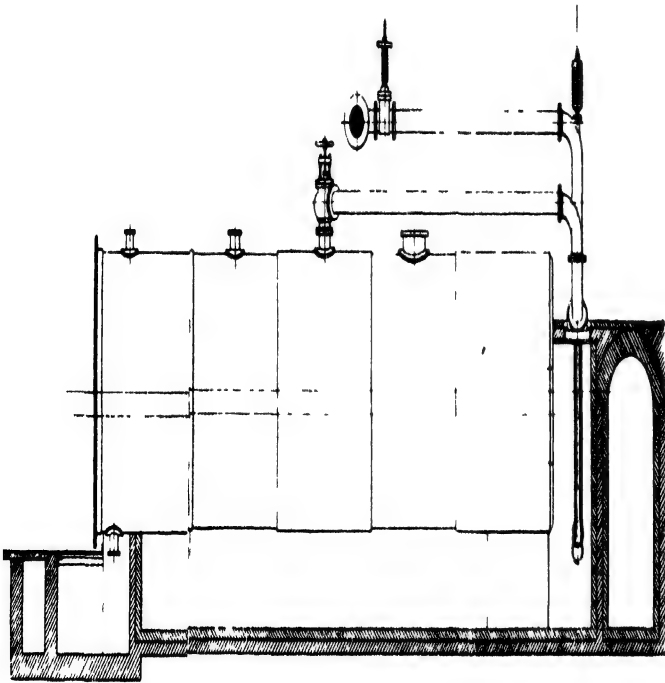
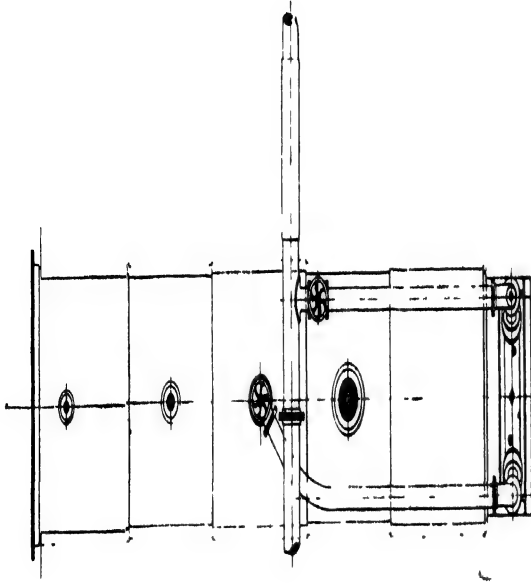
નીચલો ટયુબ ઔક્ષ જો ફાટી ગયો હોય તો નીચલી આન્ય પાઇપ ફાટેલા ઔક્ષથી છુટી કરવી ફાટેલા ઔક્ષનું નીચેનું બાધ કામ કાપી કહાડવું, અને ફાટેલો ઔક્ષ ભાગી તોડીને ટુકડા કરી કહાડી લેવો. નવા ફાલતુ ઔટમ ઔક્ષમાં તળીઆમાં બે ચા ત્રણ ખાસ છેદ રાખેલા આવે છે, માટે નવો ઔટમ ઔક્ષ તેની જગામાં ટયુબોના છેડાઓ નીચે ગોઠવી, તે ટયુબોના મથાળેના કવરો કહાડી નાખવા, અને ઉપરથી લાખા બોલ્ટો નીચે ઔટમ ઔક્ષના તળીઆમાં રાખેલા ખાસ છેદોમાંથી પસાર કરવા, અને ટયુબોને મથાળે આડા મજબુત પાટા-

માંથી તે બોલ્ટો પસાર કરી ટાઇટ કરતાં જવું, જેથી ઑટમ ઑક્ષ ટયુબોના છેડાઓમાં ધુરતો જશે. ટયુબોના છેડા ઉપર ઑક્ષ બરાબર ચઢડ્યા પછી તેની તળેના મજકુર બોલ્ટવાલા છેડામાં પ્લગ મારી પુરી નાખવા, અને બાધકામ પાછું ચણી લઇ બાધકામને મથાળે ઑક્ષની નીચે-લોખંડની ફાંચરો ટાઇટ ઠોકી બેસાડવી કે જેથી ઑક્ષ નીચે લટી પડે નહીં.

જો બાધકામ કાપી નહીં કઢાડવું હોય તો ઉપલી અને નીચલી બ્રાન્ચ પાઇપ છોડી નાંખી ભાંગેલા ઑટમ ઑક્ષવાળા આખા સેક્શન (section) અથવા ભાગને ઉપર ઉચકી બાંધવો, અને પછી ઉપર લખ્યા પ્રમાણે નવો ઑક્ષ બેસાડી તે સેક્શન આરીઆં કરી બ્રાન્ચ પાઇપોના જોઇન્ટ કરી લેવા.

ફાટેલો ટયુબ ઑક્ષ ગળતો અટકાવવા માટે
ઉપલી અને નીચલી બ્રાન્ચ પાઇપોના ફાટેલા ઑક્ષ સાથના જોઇન્ટ છોડી નાંખી, દરેક જોઇન્ટની ફલાન્જો વચ્ચે પાતળી પ્લેટો અને રબરની રીંગો ધુસાડી પાછા જોઇન્ટ કરી લેવા, જેથી ફાટેલા ઑક્ષ અથવા ફાટેલી ટયુબવાળા ભાગમાં 'ઇકોનોમાઇઝરનું' પાણી દાખલ થતું બંધ થશે, અને કામ ચાલુ કરી શકશે. પણ બનતી હિતાવળે અને જોગવાઇએ સમારકામ કરી લઇ તે સેક્શન ચાલુ કરવો જોઇએ, નહીં તો તે સેક્શન માહેલો બાકીનો સાબુત ભાગ અથવા ટયુબો પાણી વગર બળી જઇ વધુ નુકશાન થશે.

જે નવા ટયુબ ઑક્ષો મેસર્સ ટ્રીન એન્ડ સન વિલા-યતથી ફાલતુ તરીકે મોકલી આપે છે તેઓમા ટયુબો માટેના છેદ ખાસ ધણા મોટા રાખવામા આવે છે, તેમજ નવા ફાલતુ ટયુબોના ઉપલા છેડા પશુ ટેપર કરી નાખી પાતળા કરી નાખેલા હોય છે, માટે એવા મોટા છેદોવાળા નવા ઑક્ષમાં નવા ટયુબો બેસાડવા પડે ત્યારે ટયુબોના ઉપલા છેડાની આસપાસ ધણી જમા રહે છે, માટે નવા ઑક્ષમાં ટયુબો બેસાડવા આગમ્ય ટયુબોના ઉપલા છેડાઓ ઉપર ત્રણ દોરા બાંધી લોખંડની રીંગો ગરમ કરી ચઢડાવવી, કે જેથી ટયુબોના છેડાનો બાહેરનો ડાયામેટર ટયુબના બાકીના ભાગની

ચિત્ર નંબર ૫૨.
હીક હાર્થોન્સ ઍન્ડ કુલે નુ સુપરહીટર

અરાબર થઈ રહે, અને જેથી રસ્ટ નોંધન્ટ કરતાં અગવડ પડે નહીં. ચિત્ર નાં ૫૧ માં ડાબી બાજુએ એનો દેખાવ મોટાં કદનો છુટો બતાવેલો છે.

ઇકોનોમાઇઝર ચાલુમાં કેવું કામ કરે છે તે જાણવા માટે તેમાં પાણી દાખલ કરવાના પાઇપ ઉપર અને તેમાંથી પાણી બાહર પડવાના પાઇપ ઉપર થરમામીટર મૂકી રાખવાં, અને દરરોજ ટેમ્પરેચરોની નોંધ લેતા રહેવું. એ બે ટેમ્પરેચરો વચ્ચે જેમ વધારે ફરક પડે તેમ ઇકોનોમાઇઝર સારી રીતે કામ કરે છે એમ સમજવું. પણ જો એ ફરક દહાડે દહાડે ઓછો થતો જાય તો જાણવું કે ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપોમાં ખારનું પડ અથવા તેઓની બાહર મેસનુ પડ બાજનું જાય છે.

પ્રકરણ-૧૫.

સ્ટીમ સુપરહીટર.

STEAM SUPERHEATER.

સ્ટીમને લગતા કાયદાઓ જે સ્ટીમને લગતાં પ્રકરણ— ૩ માં આપ્યા છે તે જ્યાંસુધી સ્ટીમ બોઇલરની અદર પાણીની સપાટી ઉપર હોય ત્યાંસુધી લાગુ પડે છે. જેમકે બોઇલરમાં સ્ટીમનો પ્રેસર વધાર્યા વગર તેની ટેમ્પરેચર વધતી નથી, પણ સ્ટીમને બોઇલરમાંથી બાહર કઢાડ્યા પછી તેને વધુ ગરમ કરી તેની ટેમ્પરેચર વધારી શકાય છે, જેમ કરતાં તેનો પ્રેસર વધતો નથી.

સ્ટીમ પ્રેસરની હદ (Limit of Steam Pressure)—

કમ્પાઉન્ડ, ત્રીપલ કે ક્વાડ્રુપલ એક્ષપાનસન એનજીનોમા વાપરવામાં આવતા સ્ટીમ પ્રેસરની ચોક્કસ હદ હોય છે, જે હદ ઉપરાંત વધારે પ્રેસરની સ્ટીમ અમુક એનજીનમા વાપરવામાં ફાયદો કાંઈ નથી, પણ નુકસાન છે. પણ સ્ટીમ એનજીનની ધરીશીઅન્સી યાને સપ્પુજીતાનો આધાર તેમાં વપરાતી સ્ટીમના પ્રેસર કરતાં તેની ટેમ્પરેચર ઉપર વધારે હોવાથી સ્ટીમનો પ્રેસર ચોક્કસ હદ ઉપરાંત નહીં વધારતાં તેની ટેમ્પરેચર જો વધારવામાં આવે તો તેમાં બેશક ફાયદો છે ધણી સારા કમ્પાઉન્ડ એનજીનોમાં ૧૫૦ થી ૧૬૦ સુધી, ત્રીપલ એનજીનોમા ૧૬૫ થી ૧૮૦

સુધી અને ક્વાર્ટુપલ એનજીનોમાં ૧૮૦ થી ૨૦૦ પાઉન્ડ સુધીના સ્ટીમ પ્રેસર વાપરવાનું હાલમાં સાધારણ છે. મીલો અને કારખાનાઓનાં ઑઇલરોમાં ધણુમાં ધણુ ૨૦૦ પાઉન્ડથી વધારે પ્રેસર વાપરવામાં આવતો નથી, જોકે ૧૮૦ પાઉન્ડ વરફીગ પ્રેસર સાધારણ છે. થોડાંક વર્ષો ઉપર ધણુ હાઇ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરી ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન સ્ટીમ વાપરવાની લલામણુ કરવામાં આવતી હતી, પણ સુપરહીટર વધારે વપરાસમાં આવવા લાગવાથી હવે ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન એનજીનો અનાવવાનું લગભગ સધળા મેકરોએ છોડી દીધું છે, અને ૧૮૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનો સુપરહીટર સાથે આજ કાલ ધણુ જ સાઈં પરિણામ નિપજાવતાં દેખાય છે. ધણુ મોટા પ્રેસર માટે ઑઇલર અને એનજીનના ભાગો ધણુ વધારે મજબૂત બનાવવા પડતા હોવાથી, એ વધારાના ખર્ચનો બદલો સ્ટીમ અને બળતણની કરકસરમાં પૂરેપૂરો વળી રહેતો નથી, જ્યારે થોડા ખર્ચમાં સુપરહીટર ગોઠવીને ફક્ત ૧૦૦ પાઉન્ડના પ્રેસરની સ્ટીમ સાદા એનજીનમાં વાપરતા સુપરહીટર વગર ૧૮૦ પાઉન્ડની સ્ટીમ મોઘી કીમતનાં એનજીનમાં વાપરવા કરતાંથી વધારે કરકસર બળતણમાં કરી શકાય છે.

ઑઇલરમાંથી આવતી સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમમાં ધણુ બીનાસ હોય છે એ બીનાસ સ્ટીમ પાઇપની અદરની સપાટી ઉપર ઝાકળ રૂપે લાગી રહે છે, અને જેમ જેમ વધારે સ્ટીમ એ બીની સપાટીના સબધમાં આવતી જાય છે તેમ તેમ તે કનડેન્સ થતી જાય છે આથી જો સ્ટીમ પાઇપ લાખી અને ધણુ વાંક વાળી હોય તો ઑઇલરમાંથી એનજીનમાં આવતા સ્ટીમનો પ્રેસર (અને તેની સાથે તેની ટેમ્પરેચર પણ) સેંકડે ૧૦ ટકા કમી થાય છે ત્યારપછી સીલીન્ડરમાં આવતા પાછુ તેવું જ વધુ નુકશાન થાય છે. વળી તદ્દન સુકી સ્ટીમ કરતા બીનાસવાળી સ્ટીમની ગળતર વાદ્ધ અને પીસ્તનમાં વધારે થાય છે, તેથી સારી હાલતમાં રાખેલાં એનજીનમાં પણ ૨૦ થી ૨૫ ટકા સ્ટીમ કામ કર્યા વિના બ્યથ જાય છે (જુલો પાનુ-૬૨). ધણુક જીનાં, અને જોષએ તે કરતા નાના એરીઆવાળી સ્ટીમ પાઇપવાળાં અને ગળતા સ્લાઇડ વાદ્ધ અને પીસ્તનવાળાં એનજીનમાં તો ઑઇલરમાં ઉત્પન્ન કીધેલી સ્ટીમનો ૪૦ થી

૫૦ ટકા ભાગ ખીલકુલ કામ કર્યા વીના વ્યર્થ જાય છે ! વળી બીનાસવાળી સ્ટીમ સીલીનડર અને વાલ્વની સુવાળી ફેસને જેટલી કાપી નાખી ખડખડી કરે છે તેટલી સુકી સુપરહીટર સ્ટીમ કરતી નથી.

સુપરહીટીંગ (Superheating)—સ્ટીમનો પ્રેસર વધાર્યા વગર તેની ટેમ્પરેચર વધારવા માટે તેને બાષ્પરૂપમાંથી કઢાડી લેવા પછી પાછી ગરમ કરવામાં આવે છે, જેને સુપરહીટીંગ કહે છે. એ પ્રમાણે ગરમ કરવાથી સ્ટીમ માણેલો બધો બીનાસ સુકાઈ જઈ સ્ટીમ તદ્દન સુકી થઈ જાય છે. સ્ટીમમાં સમાયેલો બીનાસ સ્ટીમને કનડેન્સ થવા માટે મદદ કરતો હોવાથી, જ્યારે તે માણેલો બીનાસ સુકાઈ જઈ સ્ટીમ સુકી થઈ જાય છે ત્યારે તે સહેલાઈથી કનડેન્સ થતી નથી, અને ઍનજીનમાં સ્ટીમનું કામ કરવા અગાઉ યા કામ કરતી વખતે કનડેન્સ થઈ જવું ધણું નુકસાનકારક હોવાથી એવી રીતે સુપરહીટર કરેલી સ્ટીમ ઍનજીનમાં વાપરવાથી બળતણમાં બાષ્પમાં બાષ્પી સેકેડે ૧૦ થી અને વધારેમાં વધારે ૨૫ ટકા સુધીની કરકસર કરી શકાય છે સ્ટીમમાં સમાયેલી ગરમીનું કામ ઉત્પન્ન કરે છે, માટે એ ગરમીને કાઢી રીતે કામ કર્યા વીના વ્યર્થ હીડી જતી અટકાવવામાં ધણો ફાયદો છે. બાષ્પરૂપમાંથી નિકળતી સ્ટીમ સહેજે ઠંડી થતાજ તેનો પ્રેસર કમી થઈ જાય છે. પણ સુપરહીટર સ્ટીમને તેની અસલ ટેમ્પરેચર ઉપરાંત વધુ ગરમ કરી રાખેલી હોવાથી તે સહેજે ઠંડી થતાં તેનો પ્રેસર ઘટતો નથી માટે સુપરહીટર સ્ટીમ વાપરવાથી બાષ્પરૂપ પ્રેસરની બરાબર સીલીનડરમાં ધનીથીઅલ પ્રેસર રહે છે, એટલું જ નહીં પણ સીલીનડરમાં સ્ટીમ કામ કરતી વખતે પણ તેમાં કનડેન્સેશન નહીં થવાથી તેનો પ્રેસર ધણો ઉપર રહે છે અને તેથી કામ વધુ નિપજે છે મોટાં કરતાં નાના ઍનજીનોમાં અને કમ્પાઉન્ડ કરતાં સીમ્પલ ઍનજીનોમાં સુપરહીટીંગ વધારે સારું પરિણામ નિપજાવે છે. જેમ સુપરહીટીંગ વધારે કરવામાં આવે તેમ વધારે ફાયદો થાય છે. (જુલો કોઠો-૨૬) વળી સહેજે ઠીલા વાલ્વ અને પીસ્ટનમાંથી સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમની જેટલી ગળતર થાય છે તેટલી સુપરહીટર સ્ટીમની થતી નથી.

સ્ટીમને પાણીનાજ સંબંધમાં રાખીને સુપરહીટ આપી શકાતી નથી, કારણ કે એ વધારાની ગરમી પાણી યુશી લઈ

વધારે સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ પેદા કરે છે, પણ એ સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ સુપર-હીટેડ થતી નથી.

સુપરહીટીંગના ફાયદા (Advantages of Super-heating)—ઝાંઘલરમાંથી એનજીનમાં જતાં સ્ટીમ ઠંડી પડી ને તેનો કેટલોક પ્રેસર જે ઓછો થાય છે તે સુપરહીટી ગથી થતો નથી. વળી ખુદ સીલીનડરમાં કામ કરતી વખતે થતું સ્ટીમનું કનડેનસેશન સુપર-હીટી ગથી થતું નથી (જુલો પાનું ૫૯). કટ ઓફ થવા પછી સ્ટીમમાં સુપરહીટ રહે નહી તે પ્રમાણે સ્ટીમને સુપરહીટેડ કરવાથી વધારેમાં વધારે કરકસર કરી શકાય છે, એટલે કટ ઓફ થતાજ સ્ટીમની ટેમ્પરેચર તેટલાજ પ્રેસરની સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમની ટેમ્પરેચરની બરાબર થઇ જવી જોઇએ, નહીં તો એકઝાસ્ટમાં જતી સ્ટીમમાં સુપરહીટેડ સ્ટીમ જવાથી એનજીનની ઇફીશીઅન્સી ઓછી થવા સાથ પુરતી કરકસરલેણું પરિણામ નિપજતું નથી સ્ટીમને સુપરહીટેડ કરવા માટે ગરમીનો ખપ પડે છે ખરો, પણ એ ગરમી યાતો વધારે ફાલસો બાળીને મેળવવામાં આવે છે, યાતો ચીમનીમાં જતી ગરમ ગેસની ગરમીનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, પણ સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ વાપરવાથી (ફાકા— ૪ પ્રમાણે) સીલીનડરમાં કનડેનસેશન થવાથી અને ઝાંઘલરમાંથી એનજીનમાં આવતા કનડેનસેશન અને રેડીએશન થવાથી સ્ટીમનો જે મોટો જથ્થો (એનજીનની જાત પ્રમાણે ઝાંઘલરમાં ઉત્પન્ન થતી સામગ્રી સ્ટીમના ૧૫ થી ૫૦ ટકા જેટલો જથ્થો) વ્યર્થ જાય છે, તેની સાથ સરખાવતા સુપરહીટીંગમાં વપરાતી એ વધારાની ગરમીનું પ્રમાણ મોટું નથી ૧૦૦ ડીગ્રીનું ફીડ્બાટર વાપરતા ૧૬૦ પાઉન્ડના પ્રેસરની સ્ટીમમાં (દરએક રતલ સ્ટીમ દીઠ) ૧૧૨૫ યુનીટ હીટ સમાએલી હોય છે હવે સ્ટીમની રપેસીફીક હીટ જો ૬ લઈએ (એટલે કે એક પાઉન્ડ સ્ટીમને એક ડીગ્રી વધારે ગરમ કરવા માટે ૬ યુનીટ હીટ જોઇએ) તો ૧૫૦ ડીગ્રી સુપરહીટ આપવા માટે ૯૦ યુનીટ હીટ વધારે જોઇએ, જે વધારો માત્ર સેકેડે ૮ ટકા જેટલો છે, ત્યારે કનડેનસેશન વગેરેમાં વ્યર્થ જતી ગરમી ઉપર કલ્કા પ્રમાણે સેકેડે ૧૫ થી ૫૦ ટકા હોય છે, જેનો સુપરહીટીંગ વાપરવાથી બચાવ થઇ શકે છે

કટ ઓફ થવા પછી સુપરહીટ ઝાઝી સ્ટીમમાં રહેતી નથી, તોપણ બનતાં સુધી રીલીઝ વખતે યાને એકઝાસ્ટ વાફવ ખુલતી વખતે સુધી સ્ટીમ એકઝાસ્ટમાં જવી જોઇએ.

રી-હીટર રીસીવર (Reheater Receiver)—ધણી ઉંચી બનાવટનાં કમ્પાઉન્ડ એનજીનોમાં હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડરમાંથી એકઝૅસ્ટ થતી સ્ટીમને રી-હીટર રીસીવરમાંથી પસાર કરીને તેને પાછી ગરમ કરવામાં આવે છે. એ રીસીવર સરફેસ કનડેન્સર કે શીડ વૉટર હીટરની માફક ટ્યુબોવાળું બનાવેલું હોય છે, જેની ટ્યુબોમાં થઇને એકઝૅસ્ટ સ્ટીમ લેા પ્રેસર સીલીન્ડરમાં જાય છે અને ટ્યુબોની આસપાસ સુપરહીટર સ્ટીમ ફરતી રાખીને તે સ્ટીમને થોડીક સુપરહીટર કરવામાં આવે છે એકઝૅસ્ટ સ્ટીમ સાથે થોડીક સુપરહીટર સ્ટીમ ભેળા નાખીને તેને ગરમ કરવા કરતાં આવી રીતે સરફેસ રી-હીટર કરવું વધારે ફાયદાબરેલું જણાય છે. પણ એ રીત ધણી ખર્ચાળ અને ગુચવણુબરેલી હોવાથી ધણી જુજ વપરાય છે એને કેટલાકે ઇન્ટર હીટર (Inter Heater) પણ કહે છે એ વાપરવા માટે પહેલાં બાઇલરની તાજ સ્ટીમને ૬૫૦ ડીગ્રી જેટલી ગરમ કરી પહેલાં એ રી હીટર અથવા ઇન્ટર હીટરમાં આપવામાં આવે છે, જે હાઇ પ્રેસરમાંથી લેા પ્રેસરમાં જતી એકઝૅસ્ટ સ્ટીમને થોડીક સુપરહીટર કરીને પછીજ હાઇ પ્રેસરમાં જાય છે, જે વેળા તેની ટેમ્પરેચર ૬૫૦ ડીગ્રી ઉપરથી ધરીને ૫૦૦ યા ૫૨૫ ડીગ્રી સુધી થઇ રહેલી હોય છે. સ્ટીમ પ્લાન્ટની આવી જાતની ઉત્તમ ગોઠવણથી દર ઇન્ડીકેટર હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૧૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ અને આસરે ૧ પાઉન્ડ કોલસો ખપતો કેટલાક દાખલાઓમાં નોંધાયેલો છે સ્ટીમને સુપરહીટર કરવા છતાં પણ હાઇ પ્રેસરમાં કટ ઑફ થતા સુધીમાં તો સ્ટીમની બધી સુપરહીટ ખપી જાય છે, અને કટ ઑફ થવા પછી સ્ટીમ પાછી સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ જેવી થઇ જાય છે. હાઇ પ્રેસરમાંથી એકઝૅસ્ટ થઇ લેા પ્રેસરમાં તે સ્ટીમ જતાં લેા પ્રેસરના કટ ઑફ સુધીમાં તેનો જથ્થો કનડેન્સેશનને લીધે પાછો ૨૫ થી ૩૦ ટકા કમી થઇ જાય છે, માટે રી હીટર રીસીવર વાપરવાથી ખેશક ફાયદો થાય છે.

જુનાં કારખાનાઓમાં સુપરહીટર મોટા અને ખર્ચાળ ફેરફાર કરી ગોઠવવામાં ફાયદો છે કે નહીં તે એક સવાલ છે, કારણકે સુપરહીટરથી જે ફાયદો થાય તે એવી રીતે ફેરફાર કરવામાં ખર્ચેલાં નાણાંની લાગત અને તેરીખ સાથે સરખાવતાં જો બરાબર

થઇ રહે તો સુપરહીટરની લગાર ગુચવણુજરેલી કડાકુટમાં જવામાં સાર નથી નવાં કારખાનાના સ્ટીમ પ્લાન્ટમાં પહેલાંથીજ સુપરહીટર સમાવ્યુ હોય તો તેની માત્ર કી મત ઉપરાંત બીજે ઝાઝો વધુ ખર્ચ કરવો પડતો નથી, પણ ચાલુમાં સુપરહીટર ઉપર ચાલાકીજરેલી દેખ-રેખ રાખી શકે તેવા ચચલ એન્જીનીઅરની જરૂર પડે છે, નહીં તો સુપરહીટર એક “સફેદ હાથી” સમાન થઇ પડે છે. એક જુના કારખાનામાં સુપરહીટર નાખતી વખતે બધી સ્ટીમ પાઇપ કાઢાડી નાખી નવી અને લગાર મોટા ડાયામેટરની નાખવી પડે છે, તેમજ સ્ટોપ વાલ્વ પણ બદલવા પડે છે સીલીનડરના સ્ટરીંગ બાક્ષમાં મેટલીક પેકીંગ બેસાડવી પડે છે, અને બાઇલરની ડાઉન-ટેક ફ્લુ તોડી તેમાં ફેરફાર કરવો પડે છે, તેમજ સીલીનડરમાં ધણી ઉચી જાતનું તેલ વાપરવું પડે છે.

સુપરહીટરની ઇકોનોમાઇઝર ઉપર અસર—

સુપરહીટર મૂકવાથી ઇકોનોમાઇઝર ઉપર ઝાઝી અસર થતી નથી, કારણકે સુપરહીટર વાપરવાથી સ્ટીમના ખર્ચમાં જે ઘટાડો થાય છે તેથી શીડવોટર બોક્ષ ખર્ચે છે, અને ઇકોનોમાઇઝરમાંથી હવે બોક્ષ ફીડવોટર પસાર થવાથી તેની ટેમ્પરેચર ઝાઝી બોક્ષ થતી નથી.

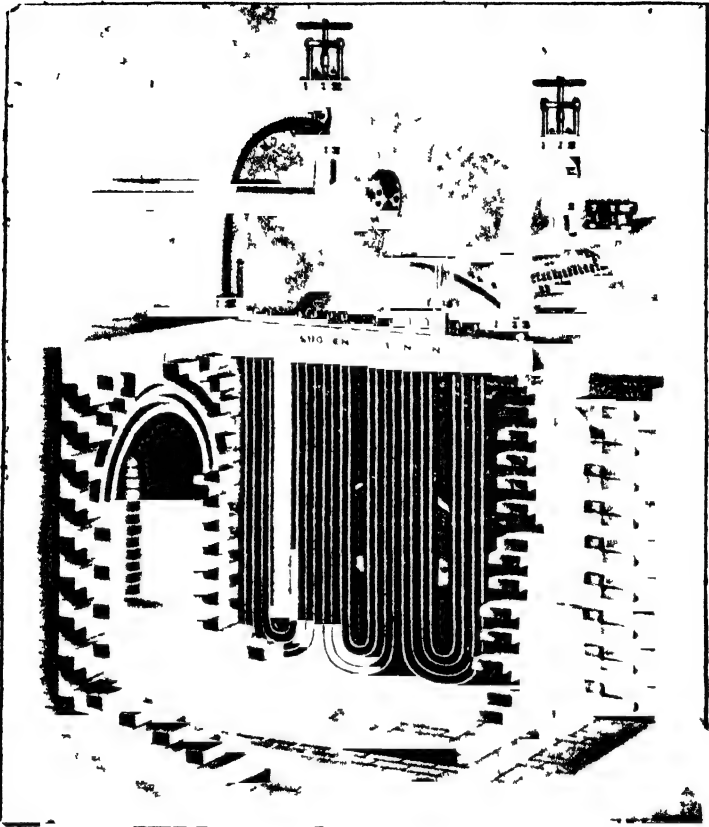
ગન મેટલના વાલ્વ અને સીટ સુપરહીટર સ્ટીમ માટે વાપરવા નકામાં છે, કારણકે સ્ટીમની સખ્ત ગરમીથી એ ધાતુ નરમ થઇ જવાથી વાલ્વ કદીબી સ્ટીમ ટાઇટ રહેતા નથી એ માટે નીકલ અથવા નીકલની બેળવાળા કાસ્ટ આયર્નના વાલ્વ અને સીટ વાપરવા જોઇએ નીકલ કાસ્ટ આયર્ન ધણુ સખ્ત હોય છે અને તે કિટાવુ નથી હોપકીનસન મેકરના વાલ્વ તથા સીટ પ્લેટનમ (Platnam) નામની એક જાતની ધાતુ (પ્લેટીનમ નહીં) ના બનાવેલા હોય છે, જે સુપરહીટર સ્ટીમ સાથે વાપરવા લાયક હોય છે કારણકે તે નીકલ સ્ટીલ કરતા પણ વધારે સખ્ત હોય છે. સુપરહીટર સ્ટીમ સાથે ત્રાખાના પાઇપ કે ત્રાખાના એક્ષપાનસન જોઇન્ટ વાપરવા નહીં જોઇએ, કારણકે ત્રાખુ સખ્ત ગરમી સામે ટકી શકતું નથી

સુપરહીટરની બનાવટ (Construction of Super-heater)—સુપરહીટર સાધા વગરના સ્ટીલના પાઇપોનું બનાવવામાં આવે છે. મેસર્સ હીક હારગ્રીવ્સ (Hick Hargreaves)નું સુપરહીટર

ચિત્ર નાં ૫૨ માં બતાવ્યું છે, જે તેના હેડર સુદ્ધાં રીટ સ્ટીલનું બનાવવામાં આવ્યું છે. બાઇલરમાંથી આવતી સ્ટીમની પાઇપ ડાબા હાથ ઉપર બેઠેલી છે, અને સુપરહીટરની જમણી બાજુએથી સુપરહીટર થયેલી સ્ટીમ બાહ્યર કહાડી મેન સ્ટીમ પાઇપમાં આવેલી છે એમાં સખ્યાબધ પાઇપો U આવા આકારના હોય છે ઉપલા હેડર અથવા પાઇપ બાંધવાર એક પદડો હોય છે. પાઇપોને એક છેડેથી સ્ટીમ દાખલ થઇ સુપરહીટર થઇ પાઇપોને બીજે છેડેથી મેન સ્ટીમ પાઇપમાં જાય છે. ડાઉન-ટેક ફ્લુને મથાળે કાર્ટ આયર્નની એક ફ્રેમ મૂકી તે ઉપર ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ સુપરહીટર મુકવામાં આવે છે, જેથી તેના પાઇપો ડાઉન-ટેક ફ્લુમાં ઝુલતા રહે છે જ્યારે કાંઇ કારણસર સુપરહીટર કહાડી લેવું પડે ત્યારે એક કમ્પીની મદદથી સુપરહીટર ઉચકી લઈ ફ્લુના ઉઘાડા રહેતા ગાળા ઉપર એક સાદો પ્લેટ ઢાકવામાં આવે છે

સગડન્સ સુપરહીટર (Sagden's Superheater)—

ચિત્રો નાં ૫૩, ૫૪ અને ૫૫ માં બતાવ્યું છે ચિત્ર નાં ૫૩ માં બતાવેલું સુપરહીટર ચિત્રો નાં ૫૪ અને ૫૫ માં બતાવેલા સુપરહીટર કરતા સહેજ જુદું પડે છે, કારણકે એ સુપરહીટર જે બુના ચાલુ બાઇલરમાં ડાઉન-ટેક ફ્લુની પોહળાઇ ધણી સાકડી હોય ત્યાં ફ્લુના બાધકામમાં કાંઇબી ફેરફાર કર્યા વગર ખાસ મૂકવાને માટે ફ્લેટ (flat) બનાવેલું છે જેથી તે ધણીજ થોડી જગા રોકે છે એ મેકરનું સુપરહીટર બાંધવા ટયુબ વગેરે સાથે બધું માઇલ્ડ સ્ટીલનું બનાવેલું હોય છે ઉપલા ટયુબ બાંધવા તદ્દન અખડ કરાવણુ સાધ્યા કે રીવેટ વગરના સ્ટીલના હોય છે, જેઓમાં સ્ટીલના અખડ બનાવેલા (drawn) ટયુબો ઘાલીને એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવે છે બાંધતી ઉપરના સ્ટીમ પાઇપ માટેના ફ્લેન્જવાળા મોહડામાં પણુ બાંધવા સાથે અખડ બેઠેલા હોય છે એ બાંધતે મથાળે ટયુબો માટેના હેન્ડલ રાખેલા હોય છે, જેઓના સ્ટીલનાં કવરો ઇકોનાં-માઇગરના ટયુબ બાંધના કવરોની માફક એસએસટોસ કે રંજ વગર ફક્ત મેટલ ટુ મેટલ (metal to metal) જોઇન્ટ કીધેલાં હોય છે

[ચિત્ર નાં ૫૩.

સગડનનું સુપરહીટર

(બાઈપાસ ટંપર વગરનું)

સુપરહીટરની ગોઠવણ (Arrangement of Super-heater—સુપરહીટર લેન્ડેશાયર કે કૌરનીશ બાઈપાસની ડાઉન-ટેક ફ્લુમાં મુકવામાં આવે છે, જે ફ્લુ માઉલ્ટી ગરમ ગેસની ગરમી ૧૦૦૦ થી ૧૩૦૦ ડીગ્રી હોય છે બાઈપાસના મેન ફ્લુમાં સુપરહીટર મુકવાથી ઘણો ફાયદો થતો નથી વળી મેન ફ્લુની ઓછી ટેમ્પરેચરને લીધે સુપરહીટરની બાહ્યર મેશના પોપડા બાજે છે જે ડાઉન-ટેક ફ્લુમાં મુકવાને ન બને તો મેન ફ્લુમાં પણ સુપરહીટર મુકવાથી થોડોબી ફાયદો તો થાય છે, કારણકે એથી સુકી સ્ટીમ એનજીનમાં જાય છે.

પ્રાઇમીંગ કરતાં ઑઇલરમાં સુપરહીટર મુકવાથી સ્ટીમને ઘણી સુપરહીટર કરી શકાતી નથી, પણ પ્રાઇમીંગનું પાણી સ્ટીમની સાથે જે સુપરહીટરમાં ખેંચાઇ આવે તેનેજ ફક્ત સુપર હીટર સુકવી નાખી શકે છે, જેથી ઍનજીનમાં જતી સ્ટીમ સુકી થઇ જાય છે, જેથી બળતણમાં સારી કરકસર કરી શકાય છે.

સુપરહીટરની ટેમ્પરેચરનો આધાર સ્ટીમમાં સમા એલા બીનાશ (moisture) ઉપર તથા ડાઉન-ટેક ફ્લુની ટેમ્પરેચર ઉપર હોય છે જે ઑઇલરમાં પ્રાઇમીંગ થતું હોય તો પ્રાઇમીંગનું પાણી સુપરહીટરમાં જવાથી ત્યાં તે એક વૉટર ટયુબ ઑઇલરની માફક પાછું ઉકળીને તેની સ્ટીમ બનાવવાનું કામ સુપરહીટરમાં થવાથી સુપરહીટરની ખરી મતલબ સમી નથી, તેમજ જે જોઇએ તે કરતા મોટું ઑઇલર હોવાથી ફાયર ગ્રેટ ઉપર આગ થોડી રાખવામાં આવતી હોય તો ડાઉન-ટેક ફ્લુમાં સુપરહીટરને પુરતી ગરમી નહીં લાગવાથી પણ સુપરહીટર નકામું જેવું થઇ પડે છે. સ્લાઇડ વાલ્વના ઍનજીનોમાં સાધારણ સળુ યા એસએસટાંસની પેકીંગવાળા સ્ટરીંગ ઑક્ષ સાથે સુપરહીટરની ટેમ્પરેચર આસરે ૪૦૦ થી ૪૫૦ ડીગ્રી રાખવી ફીક થઇ પડશે પણ આજના ઉચ્ચ બનાવટના મેટેલીક પેકીંગના કૉરલીસ ઍનજીનમાં સુપરહીટરની ટેમ્પરેચર ૬૦૦ થી ૬૫૦ ડીગ્રી રાખવાથી બળતણમાં ઘણી સારી કરકસર કરી શકાય છે તોપણ મેસર્સ લીક હારટ્રીન્સ ઍન્ડ કુાં પોતાના અનુભવને આધારે સ્ટીમની ટેમ્પરેચરથી ૧૦૦ થી ૧૫૦ ડીગ્રી વધારે સુપરહીટરની ટેમ્પરેચર રાખવાની ભલામણ કરે છે, જેથી સુપર હીટરની સામગ્રી ટેમ્પરેચર આસરે ૫૦૦ થી ૫૫૦ ડીગ્રી સુધી રહે મેનફ્રેક્ચર સુપરહીટર મુકવાથી તેની ટેમ્પરેચર સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતા આસરે ૫૦ થી ૭૫ ડીગ્રી વધુ થઇ શકે છે તે છતાં બળતણમાં આસરે ૧૦ ટકા ફાયરો થઇ શકે છે કેટલાક અનુભવી લખ નારાઓ સ્ટીમની ટેમ્પરેચરથી ૨૦૦ ડીગ્રી વધારે સુપરહીટરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર રાખવાની ભલામણ કરે છે. જેમ વધારે સુપરહીટર આપવામાં આવે તેમ સ્ટીમના ખર્ચમાં અને તે સાથે બળતણના ખર્ચમાં બચાવ થાય છે ખરો, પણ ઘણી સમ્પત ગરમીને લીધે સીલીન-ડરમાં નાખવામાં આવતું તેલ બળી જવાથી સીલીનડર અને પીસ્ટન

ધસાધ જાય છે એક સારાં કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ ફ્રોલીસ એનજીન-માં જૂદી જૂદી ટેમ્પરેચરની સુપરહીટ આપવાથી સ્ટીમના અપમાં ફેટલો ઉગાળો થાય છે તે કાઠા નાં ૨૬ માં આપ્યું છે જ્યાં ઑઇલરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર અને ઑઇલરનાં ડાઉન-ટેક ફ્લુની ટેમ્પરેચર વચ્ચે ઓછામાં ઓછો ૪૦૦ ડીગ્રીનો ફરક નહીં હોય ત્યાં સુપરહીટર મુકવાની લલાગણુ કરવામાં આવતી નથી.

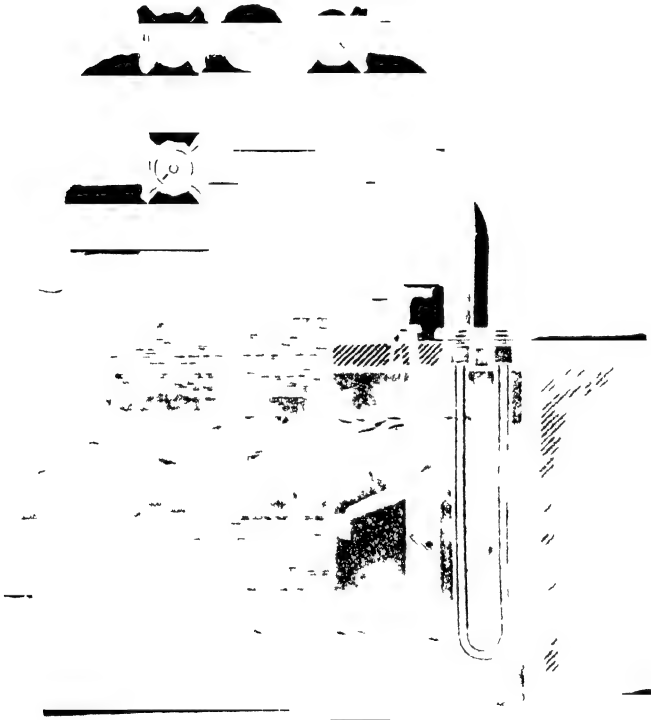
કોઠો—૨૬. સુપરહીટર વાપરવાથી થતો સ્ટીમના અપમાં ઘટાડો.

સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ઉપર પાવર દીઠ દર કલાકે રાત સુપરહીટ, ડીગ્રીમાં	દર ઇન્ડીકેટડ હોસ અપની સ્ટીમ પાઉન્ડમાં	સ્ટીમના અપમાં થતો ઘટાડો સેકન્ડે ટકા
૦	૧૪ થી ૧૫	૦
૫૦	૧૩ થી ૧૪	૮
૧૦૦	૧૨ થી ૧૩	૧૪
૧૫૦	૧૧ થી ૧૨	૨૧
૨૦૦	૧૦ થી ૧૧	૨૬
૨૫૦	૯ થી ૧૦ ૫	૩૦
૩૦૦	૮ થી ૧૦	૩૪

પાઇપ કનેક્શન (Pipe Connections)—ઑઇલરની સાધારણ સેચ્યુરેટેડ (saturated) સ્ટીમ માટે જે સ્ટીમ પાઇપ જોઇએ તે કગતા વધારે એરીઆનો સ્ટીમ પાઇપ સુપરહીટેડ સ્ટીમ માટે રાખવો પડે છે સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ઉપરાંત જેટલી ડીગ્રી વધુ સુપરહીટ આપવામાં આવતી હોય તેની દરેક ૧૦૦ ડીગ્રી દીઠ પાઇપના છેદના એરીઆમાં મેકડે ૧૨૬ ટકા જેટલો વધારો કરવો જોઇએ જ્યારે કોઇ કાગલુસર સુપરહીટર બધે રાખવું પડે ત્યારે ઑઇલરની સ્ટીમ બાહરોબાહર એનજીનમાં લઇ શકાય તેવી રીતનું પાઇપ કનેક્શન કરવું જોઇએ.

સુપરહીટરની સામગ્રી—સુપરહીટર ઉપર એક સ્ટીમ પ્રેસર જેજ, એક મેફૂડી વાલ્વ અને એક થર્મોમીટર જરૂર મૂકવા જોઇએ. ધણીક વખતે સ્ટોપ વાલ્વ ગળ્યા કરવાથી એનજીન બધે હોય ત્યારે એ ગળતા વાલ્વમાંથી સ્ટીમ અને પાણી ગળીને સુપર-

હીટરમાં ભરાય છે, જ્યાં તેની સ્ટીમ થઇ જવાથી જો તે સ્ટીમને બાહરે નિકળવાને રસ્તો નહીં મળે તો સુપરહીટર ફાટી જાય છે. સુપરહીટરનું થર્મોમીટર તેના બાહરે નિકળતા પાઇપ ઉપર સુપરહીટરથી બે ત્રણ ફીટ દૂર મૂકેલું સારું છે, એ ઉપરાંત એક થર્મોમીટર સીલીનડરની વાલ્વ ચેસ્ટ અથવા સ્ટોપ વાલ્વ ઉપર પણ રાખવું જોઈએ. સુપરહીટરના ફલુમાં એક પાઇપોમીટર પણ મૂકેલું ધણું ઉપયોગી થઇ પડશે.

ચિત્ર નંબર ૫૪.

સગડનનું સુપરહીટર (ચાલુ).

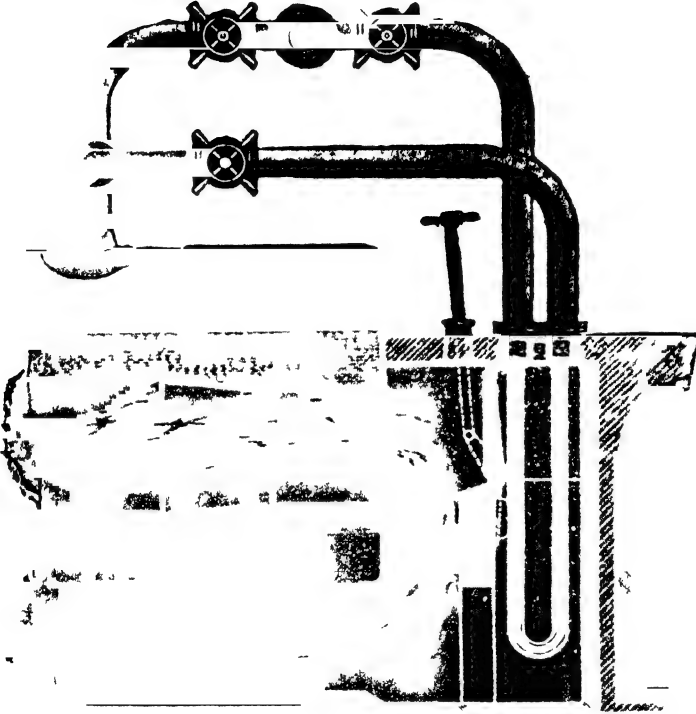
સુપરહીટરનું રેગ્યુલેટીંગ (Regulating of Super-heater)—સુપરહીટર જ્યારે બાષ્પીકરણ ગાઉન-ટેક ફલુમાં મૂકેલું હોય ત્યારે તેને ચાલુમાં રેગ્યુલેટ કરવાની ઝાઝી જરૂર પડતી નથી, કારણકે ગાઉન-ટેક ફલુની ટેમ્પરેચર સુપરહીટરને લગભગ માફક

આવતી હોય છે. તોપણ જ્યારે ૬૬' ઑઇલર ચાલુ કરવું પડે ત્યારે સુપરહીટર સ્ટીમ વગરનું તદ્દન ખાલી રહે છે, માટે તે વેળાએ સુપરહીટરના ટ્યુબો સખ્ત ગરમીથી બળી જતા અથવા જોખમાતા બચાવવા જોઈએ એ માટે ડાઉન-ટેક ફ્લુમાં ખાસ ડમ્પરો રાખવામાં આવે છે જેની ગોઠવણ ચિત્રો નાં ૫૪ અને ૫૫ માં સ્પષ્ટ બતાવી છે. એ ગોઠવણ બળીતા સુપરહીટર બનાવનારાઓ મેસર્સ ટી સગડન (T. Sugden) ના સુપરહીટરોમાં જોવામાં આવે છે એમાં ડાઉન-ટેક ફ્લુ ખાસ પહેલાથીજ પોહળી બાંધી વચ્ચે એક ફાયરશીકનો પદડો ચણી તે ઉપર એક ડમ્પર મૂકવામાં આવે છે, જે ડમ્પર તદ્દન બેલન્સ કીધેલું હોવાથી સહેલાઈથી ઉઘાડબંધ કરી શકાય છે ચિત્ર નાં ૫૪ માં બતાવ્યા મુજબ જ્યારે એ ડમ્પર આડું રહે છે ત્યારે ગરમ ગેસ સુપરહીટરમાં થઈને ઑટમ ફ્લુમાં જાય છે, પણ જ્યારે એ ડમ્પર ચિત્ર નાં ૫૫ મુજબ ઉભું રહે છે ત્યારે સુપરહીટરમાં ગરમ ગેસ નહીં જતા બાહરોબાહર ઑટમ ફ્લુમાં જાય છે, અને એ ડમ્પર સુપરહીટરના પાછપો બળી જતા અટકાવે છે એ ડમ્પરને બાઈપાસ ડમ્પર (Bypass Damper) કહે છે.

સ્ટીમ સરક્યુલેટીંગ પાઈપ (Steam Circulating Pipe)—જે ચાલુ બુના ઑઇલરમાં ડાઉન-ટેક ફ્લુની પોહળાઇ કમી હોવાથી બાઇપાસ ડમ્પર મુકવાની જગા નહીં હોય ત્યાં સ્ટીમ વગરના કડા ઑઇલરમાં આગ મારતી વખતે સુપરહીટરના ટ્યુબો બળી જતા અટકાવવા માટે ટી સગડન (T. Sugden) ના સુપરહીટરમાં એક સ્ટીમ સરક્યુલેટીંગ પાઇપ દોહડાવી બે ઇચ ડાયમેટરની ઑઇલરમાંથી લઈને સુપરહીટરના આઉટલેટ (outlet) યાને બાહર નિકળતા છેડા સાથે જોડવામાં આવે છે આથી ઑઇલરમાં સહેજબી બાફ્યા વરાળ (vapour) ઉત્પન્ન થતાજ તે સુપરહીટરમાં ફરવા માડવાથી તેના ટ્યુબો સખ્ત ગરમ થઇ બળી જતા નથી, તેમજ સુપરહીટરની ટ્યુબોમાં ગરમી જમા થઇ જઈને ટ્યુબો લાલ-ચોળ થઇ જતા નથી ઑઇલરમાં જ્યારે સ્ટીમ ચહડવા માટે કે દુરન સુપરહીટરનો સ્ટીમ દાખલ કરનારો (inlet) વાલ્વ સહેજ ઉઘાડો રાખવાથી તેમાંથી સ્ટીમ સુપરહીટરમાં જઈને સરક્યુલેટીંગ પાઇપમાંથી પાછી ઑઇલરમાં જશે વળી ચાલુમાં કોઇબી કારણસર

સુપરહીટર સ્ટીમની ટેમ્પરેચર વધી જાય, ત્યારે એ સરકયુલેટીંગ ખામપનો વાલ્વ થોડોક ખુલ્લો મૂકવાથી સુપરહીટરમાંથી એનજીનમાં જતી સુપરહીટર સ્ટીમ સાથે બાષ્પરની કાચી સેચ્યુરેટેડ સ્ટીમ થોડી થોડી બેળાયા કરવાથી સ્ટીમની સુપરહીટ જેમએ તેટલી રાખી શકાય છે.

ચિત્ર નાં ૦ ૫૫.

સગડનનું સુપરહીટર (બધ)

ફ્લોડીંગ (Flooding)—જુના કારખાનાઓમાં બાષ્પાસ ડેમ્પરની ગોડવણ નહીં થઈ શકવાથી જ્યારે સુપરહીટરમાં સ્ટીમ જતી નહીં હોય ત્યારે તેમાં પાણીનું સરકયુલેશન રાખવું પડે છે, જેને ફ્લોડીંગ પણ કહે છે હવે સુપરહીટરને તળે કાંઈ ટ્રેન કોક કે બ્લો ઓફ કોક રાખી નહીં શકાતા હોવાથી, જ્યારે તેમાં પાણી ભરી ફ્લોડીંગ કીધા પછી એનજીન ચાલુ કરવા માટે સુપરહીટરમાં સ્ટીમ દાખલ કરવી પડે ત્યારે તેમાં જે થોડું બી પાણી ભરાઈ રહેલું

હોય તો તે સ્ટીમ સાથે ધસડાઇ જઇને એનજીનમાં જઇ નુકસાન કરે છે અથવા તો સુપરહીટરમાં વૉટરહૅમર થવાથી સુપરહીટર ભાગી જાય છે આમ થતું અટકાવવાનો એકલો ઉપાય એ છે કે સુપર હીટરમાં એકવાર પાણી ભરી ફલડીંગ કીધા પછી તેમાં સ્ટીમ છોડવા અગાઉ સુપરહીટરમાં ભરાયેલું બધું પાણી બળીને તેની સ્ટીમ થઇ જઇ સુપરહીટર તદ્દન ખાલી થઇ જાય ત્યાંસુધી થોભવું જોઇએ, નહીં તો મોટા અકસમાત થવાનો સંભવ રહે છે.

ફલડીંગના ગેરફાયદા ઉપર લખ્યા ઉપરાંત બીજાબી ધણા છે, જેથી ધણાક મેકરો અને એનજીનીઅરો સુપરહીટરને ફલડીંગ કરવાનું પસંદ કરતા નથી જે પાણી ખારવાળું હોય તો વારવાર ફલડીંગ કરવાથી સુપરહીટરમાં ખાર બાઝી જઇ તે નકામું થઇ પડે છે. વળી વારવાર સુપરહીટરને સુકું અને બીનું કરવાથી તે ઉપર કાટ ચઢે છે અને પાઇપો ખવાઇ જાય છે. પાણીના કનેક્શનના વાલ્વ ગળતા હોય તો ચાલુમાખી સુપરહીટરમાં પાણી ટપક્યા કરવાથી સુપરહીટરની બધી ખુબીઓ મરી જાય છે આથી ફલડીંગની ગોઠવણ રાખવાની બલામણુ કરવામાં આવતી નથી.

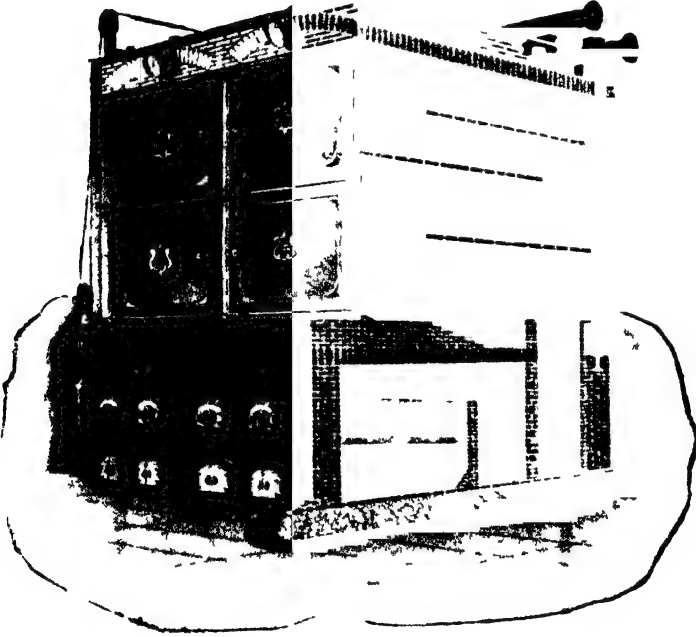
સુપરહીટરની સંભાળ (Care of Superheater) —

જ્યારે ડાઉન-ટેક ફલુમા સુપરહીટરનો એમઅર બંધ કરવાનું ડેમ્પર નહીં હોય ત્યારે નવા ચાલુ કરવામાં આવતાં ઑઇલરમાં આગ મારતી વખતે ધણી ધીમે ધીમે મારવી જે ચાલુ કરવામાં આવતું ઑઇલર ધણાક ઑઇલરો માટેલું એક હોય અને પાસેના ઑઇલરોમાં સ્ટીમ હોય તો આગ મારતી વખતે તેઓમાંથી સુપરહીટરમાં સ્ટીમ દાખલ કરવી. ખાલી સુપરહીટર સાથે આગ મારી સ્ટીમ લેતી વખતે સ્ટીમ ચઢાવવામાં જેમ વધુ વખત લાગે તેમ વધારે સારું. સુપરહીટર જીનું થવા પછી એટલી બધી સંભાળ લેવાની ધણી જરૂર પડતી નથી, કારણકે તે ઉપર મેસના પોપડા બાઝી જવાથી તેની પાઇપો બળી જવાના સંભવ ઓછા રહે છે. એનજીન ઉપરનો લોડ ચાલુમાં એકાએક ઓછો થઇ જાય તો ધણી થોડી સ્ટીમ સુપરહીટરમાંથી પસાર થવાથી તેની ડેમ્પરેચર અતિ ધણી વધી જશે, જેથી એનજીન માં નુકસાન થવાનો સંભવ રહેશે. માટે એનજીન ઉપરનો લોડ ઓછો થતાજ સુપરહીટર ઉપર નજર રાખવી જોઈએ, અને સ્ટીમની ડેમ્પરેચર વધતી અટકાવવી જોઈએ.

સીલીનડરમાં તેલ (Cylinder Lubrication) —

૬૦૦ ડીગ્રી યા વધુ સુપરહીટ વાપરનારા એનજીનનાં સીલીનડરમાં ધણીજ ઉચી જાતનું સીલીનડર ઑઇલ વાપરવું જોઈએ, નહીં તો સખ્ત ગરમીને લીધે સાધારણ સીલીનડર ઑઇલ ઉડી જઇને સીલીનડર કોરકુ પડી જવાથી થોડા વખતમાં ધસાઈ જશે, અને ધણી તકલીફ

આપશે. હાઇ પ્રેસર સીલીનડરમાં સીલીનડર ઑઇલ સાથે સેકડે પાંચ ટકા જેટલી સારી જાતની ચરબી ભેળી વાપરવાથી ઠીક ચાલે છે. તેલ અથવા ચરબીમાં ફેટલાકા થોડોક પ્લમ્બેગો (plumbago) અથવા ગ્રાફાઇટ (graphite) પાઉડર ભેળીને વાપરે છે, પણ તેથી પીસ્ટન-રીંગો વગેરે જામ થઇ જવાનો સંભવ રહે છે. ૫૦૦ ડીગ્રી સુધીની સુપરહીટ માટે સાધારણ સીલીનડર ઑઇલ ચાલી શકે છે સુપરહીટર સ્ટીમ સીલીનડરમાં દાખલ થતાં જ તેની ટેમ્પરેચર ઘણી ઓછી થઇ જાય છે, અને કંટ ઑફ સુધી તો ભાગ્યેજ સુપરહીટ રહે છે. માટે ખરે જોતાં તો સારી જાતનું તેલ સીલીનડરના સ્ટીમ વાલ્વ માટે જોઇએ છે, કે જેઓને ઘણી સખ્ત ગરમીમાં કામ કરવું પડે છે એજ કારણ થકી સુપરહીટર સ્ટીમ સાથે સ્નાયુ કે કૅરલીસ વાલ્વને બદલે ડ્રૅપ વાલ્વ વાપરવાની ખાસ બલામણ કરવામાં આવે છે, કારણકે તેઓમાં ફ્રીક્શન થતું નથી.

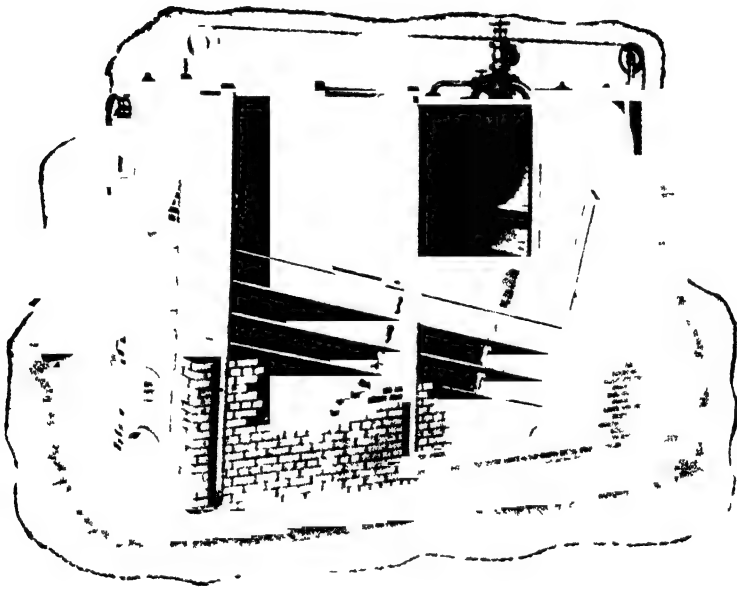

ચિત્ર નાં ૦ ૫૬.

ઇન્ડીપેન્ડન્ટ-લીલ કાક્ષનું ઇન્ડીપેન્ડન્ટ સુપરહીટર.

ઇન્ડીપેન્ડન્ટ સુપરહીટર (Independent Super-heater)—ફેટલેક ઠેકાણે સુપરહીટર જૂદું ગોઠવી તેની નીચે ખાસ

ફરનેસ બાધી તેમા આગ મારી ગરમ કરવામાં આવે છે. મેસર્સ બેબ્કોક-વીલકોક્સનું એવું એક ઇનડીપેન્ડન્ટલી ફાયર્ડ સુપરહીટર ચિત્ર નાં ૫૬ માં બતાવ્યું છે. ઘણા મોટા કારખાના કે જ્યાં સખ્યાબંધ બોઇલરો સાથે કામ કરતા હોય ત્યાંજ એવા સુપરહીટર વાપરવા ઠીક થઇ પડે છે, પણ નાના કારખાનામાં એવાં અલાહેદા સુપરહીટર વાપરવા ખરચાણ થઇ પડે છે. એવાં ઇનડીપેન્ડન્ટલી ફાયર્ડ સુપરહીટરમાં સ્ટીમની ટેમ્પરેચર જોઇએ તેટલી સહેલાઇથી રાખી શકાય છે, કારણકે ફરનેસ ઉપર કાણુ રાખી શકાય છે.

ચિત્ર નાં ૫૭.

બેબ્કોક-વીલકોક્સનું સુપરહીટર

બેબ્કોક-વીલકોક્સ સુપરહીટર (Babcock-Wilcox Superheater) ચિત્ર નાં ૫૭ માં બતાવ્યું છે, જે એન મેકરના વોટર ટયુબ બોઇલરોના સખધમાજ વપરાય છે એમાં બોઇલરની ફરનેસમાં વોટર ટયુબોની ઉપર C આવા આકારના પાઇપોનું બનાવેલું સુપરહીટર જોડેલું છે બોઇલરની સ્ટીમ બોઇલરની અદરથી સ્ટીમ રેપેસમાંથી લીધેલા એક ઉભા પાઇપ મારફતે સુપરહીટરના

ઉપલા ભાગમાં ફાખલ થાય છે, જ્યાથી તે વળાણ લઇ સુપરહીટર થઇને નીચલા ભાગમાં આવે છે, જ્યાથી તે ચિત્રમાં ઑઇલરની બાહર બતાવેલા ઉમા પાઇપ મારફતે સ્ટોપ વાલ્વમાં જાય છે એ સુપરહીટર ફરનેસના ઘણી સખ્ત ગરમીવાળા ભાગમાં બેસાડેલું હોવાથી જ્યારે સુપરહીટર વપરાસમાં નહીં હોય ત્યારે તેમાં પાણી ભરવાની યાને તેમાં જલડીંગ કરવાની ઘણી જરૂર છે, જેમ કરવા માટે ઑઇલરના પાછલા ભાગમાં ઑઇલરની વોટર સ્પેસમાંથી એક પાઇપ લઇને સુપરહીટરના નીચલા ભાગમાં જોડેલો હોય છે, જે ઉપર એક ટ્રી-વે (three-way) યાને ત્રણ રસ્તાનો કોંક હોય છે જ્યારે સુપરહીટર નહીં વાપરવું હોય ત્યારે એ કોંક એક ચોક્કસ તરફ ફેરવવાથી ઑઇલર માહેલું પાણી સુપરહીટરમાં ફરી વળે છે, અને સુપરહીટરમાં પાણી ઉકળીને જે સ્ટીમ થાય તે તેના ઉપલા ભાગમાં જોડેલા પાઇપ મારફતે ઑઇલરની સ્ટીમ સ્પેસમાં જાય છે, જેથી સુપરહીટર ઑઇલરનો એક ભાગ થઇ પડે છે જ્યારે સુપરહીટર ચાલુ કરવું હોય ત્યારે મજકુર ટ્રી-વે કોંક બીજી તરફ ફેરવવાથી ઑઇલર માહેલું પાણી સુપરહીટરમાં આવવું બંધ થઇ સુપરહીટરમાં ભરાયલું પાણી તેજ કોંક મારફતે બાહર નિકળી જાય છે, અને એ પાણી બધું ધસારાબંધ નિકળી જઇ સુપરહીટરમાં એક સરખો પ્રેસર થઇ રહે તે માટે એક નાનો આડો પાઇપ સ્ટોપ વાલ્વની નીચેથી લઇ ઑઇલરની સ્ટીમ સ્પેસ સાથે જોડેલો ચિત્રમાં દેખાડ્યો છે મેસર્સ બ્લૉક એન્ડ વીલકોક્ષની સુપરહીટરની આ ગોઠવણ અને બનાવટ ઘણી વખાણવા લાયક છે

સુપરહીટર કયાં ફાયદો કરી શકે?—સીંગલ સીલીન્ડર સીમ્પલ એનજીનો, ઘણા ઓછા પ્રેસરવાળા એનજીનો, ઘણાજ અડર-લોડેડ એનજીનો, ઘણાજ ઓવર-લોડેડ ઑઇલરો, અને ઑઇલરથી ત્રણે લાભે છેટે મુકેલા એનજીનોમાં સુપરહીટર વાપરવાથી બળતણમાં ઘણો ફાયદો થાય છે ઘણા હાઇ પ્રેસરવાળા અને ઓવર-લોડેડ કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોમાં સુપરહીટર ઘણો થોડો બલકે નહીં જેવો ફાયદો કરે છે, અને એવી જગાઓમાં સુપરહીટર મુકવાના વધારાના ખર્ચ અને તે ઉપરની દેખરેખ, મરામત વગેરેનો બદલો પૂરેપૂરો વળી રહે છે કે નહીં તે એક સવાલ

થઇ પડે છે ધણીજ અડર-લોડેડ ઑઇલર કે જેમા ધણી થોડી આગ મારવાથી જોઇતો સ્ટીમ પ્રેસર મળી રહેતો હોય ત્યાં પણ સુપરહીટર ઝાઝો ફાયદો કરી શકે નહીં. ૮૦ થી ૧૦૦ થા ૧૨૫ પાઉન્ડ પ્રેસર વાપરનારાં મોટા અને જુના એનજીનો બદલી નાખી નવાં હાઇ પ્રેસર અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનો નાખવાના મોટા ખર્ચ કરવા કરતાં જુનાજએ નજીનો સાથે સુપર હીટર વાપરવાથી નવા ખર્ચાળુ એનજીનો જેટલોજ ફાયદો થશે સારી જાતના કમ્પાઉન્ડ કોર્લીસ એનજીનોમા પણ સુપરહીટર વાપરવાથી ૧૦ ટકાથી ઓછો ફાયદો થતો નથી કમ્પાન્ડ એનજીનોમાં સુપરહીટર વાપરવાથી તે સુપરહીટર વગરના ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન જેટલી કરકસર બતાવી શકે છે જે કારખાનામા લોડમા ધણી વધઘટ થયા કરવાથી કટ ઑફમા ધડી ધડી ફરક પડ્યા કરતો હોય તે કારખાનામા સુપરહીટર વાપરવાથી ફાયદો થાય છે, કારણકે ધણો જલદી કટ ઑફ થવાથી સ્ટીમનું કનડેન્સેશન જે વધવું જોઇએ તે સુપરહીટર સ્ટીમને લીધે થતું નથી નાના સ્ટીમ એનજીનો સાથ સુપર-હીટર વાપરવાથી તેઓ મોટા અને સારી બનાવટના (સુપરહીટર વગરના) એનજીનો જેટલી કરકસરે કામ કરે છે જીનીંગ કેક્ટરીઓના કેટલાક બજાર ખટારા એનજીનો સાથ જો સુપરહીટર નાખ્યા હોય તો બજા-તણના ખર્ચમા જરૂર ઘટાડો થઈ શકે

બજાતણમાં બચાવ (Economy in Coal)—સુપરહીટર વાપરવાથી ઑઇલરમા બજાત સામટા કોલસાના ખપમા ૪ થી ૫ ટકાનો વધારો થવો જોઇએ ખરો, પણ તેટલાજ પાવર માટે એનજી-નમા કનડેન્સેશન ઓછું થઇ ૨૫ થી ૩૦ ટકા સ્ટીમ ઓછી ખપ-વાથી બજાતણમા ખરેખરો બચાવ ૨૦ થી ૨૫ ટકા થાય છે જે ઑઇલરમાથી સેચુરેટેડ સ્ટીમ માત્ર સુધી હાલતમા એનજીનમા જાય નો બજાતણમા સેકડે પાવર ટકા બચાવ થાય પણ જો તે સેચુરેટેડ સ્ટીમને સુપરહીટર કરવામા આવે તો દર ૧૦ ડીગ્રી સુપરહીટ દીક સેકડે સવા ટકા વધુ બચાવ કોલસામા થાય એવો અડસટો કરવામા આવ્યો છે માટે જો સ્ટીમને ૧૦૦ ડીગ્રી સુપરહીટ વાપવામા આવે તો $4+12\frac{1}{2}=16\frac{1}{2}$ ટકાને આસરે કોલસામા બચાવ થાય. એ ઉપ-રાત લીલા સ્ટીમ વાદ્ય અને પીસ્ટનમાંથી થતી સ્ટીમની ગળતર

સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ વાપરવાથી થતી નથી, માટે બીજા ૫-૭ ટકા બળ-
તણુમાં બચાવ થાય છે નવા એનજીનમાં સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ વાપર-
વાથી ૧૫ થી ૨૦ ટકા, અને જુના ધસાયલા એનજીનોમા ૨૦ થી
૨૫ ટકા સુધી બળતણુમાં બચાવ થઇ શકે

પ્રકરણ—૧૬.

ઑઇલરનાં ફીટીંગ્સ.

BOILER FITTINGS.

સેફ્ટી વાલ્વ (Safety Valve)—ઑઇલરમા સ્ટીમનો
પ્રેસર જોઇએ તે કરતા વધી જતો અટકાવવા માટે તે ઉપર સેફ્ટી
વાલ્વ મુકવામા આવે છે દરેક ઑઇલર ઉપર એ સેફ્ટી વાલ્વે
મુકવાની ધણી જરૂર છે હાલમા લગભગ સધળે કેસલે દરેક ઑઇલર
ઉપર એક ડેડવેટ, અને એક “હાઇ સ્ટીમ ઍન્ડ લો વોટર”
(હોપકીનસન) એવા એ સેફ્ટી વાલ્વે મુકેલા હોય છે સ્પ્રીંગવાળા
સેફ્ટી વાલ્વ ધણા સગવડ ભરેલા છે, પણ દારખાનાઓના ઑઇલરો
ઉપર એ જાતના વાલ્વ જવડેજ જોવામા આવે છે દરેક સેફ્ટી
વાલ્વ એટલો મોટો હોવો જોઇએ કે ઑઇલરમા જોઇતા પ્રેસર કરતા
વધુ પ્રેસર થયો કે તુરંતજ જેટલી ઝડપથી સ્ટીમ ઉત્પન્ન થતી હોય
તેટલીજ ઝડપથી તે સ્ટીમનો વધારાનો જથ્થો બાહર કાઢાડી નાખી
રાક, અને પ્રેસરને બીજકુલ વધવા દે નહીં, તથા જો સેફ્ટી વાલ્વ
ખોલની વખતે ખુબ જોરથી આગ મારમાર કરવામા આવે તોપણ
ઑઇલરમા પ્રેસર સેકડે ૧૦ ટકાથી વધુ ઉપર જવો નહીં જોઇએ
સેફ્ટી વાલ્વની લીફ્ટ (lift) તેની ડાયમેટરના એથા ભાગ કરતા
કનીબી ઓછી ગણવી નહીં ધણાકેને ખબર નથી કે વધારે પ્રેસરના
ઑઇલર માટે સેફ્ટી વાલ્વનો જેટલો એરીઆ જોઇએ તે કરતા
વધારે એરીઆ ઓછા પ્રેસરના ઑઇલર માટે જોઇએ છે. જેમ કે
૭૫ પાઉન્ડ જેજ પ્રેસરના ઑઇલર માટે સેફ્ટી વાલ્વનો જેટલો
એરીઆ જોઇએ તે કરતા ત્રણ ગણો વધારે એરીઆ ૧૫ પાઉન્ડ
પ્રેસરના તેટલીજ મોટી સાઇઝના ઑઇલર માટે જોઇએ છે વળી
૧૫ પાઉન્ડ પ્રેસરના ઑઇલરમા બીજો ૧૫ પાઉન્ડ પ્રેસર વધારે

લઘુએ તો તેની સલામતી અધીર્ અર્ધ ધટી જાય છે, કારણકે તેની પ્લેટો ઉપર ડબલ સ્ટ્રેન પડે છે પણ ૭૫ પાઉન્ડ પ્રેસરના ઓછલરમા ૧૫ પાઉન્ડ પ્રેસર વધારીએ તો તેની સલામતી ફક્ત ૮ જેટલીજ ધટે છે માટે થોડા પ્રેસરના ઓછલરોમા મોટા એરીઆના સેફ્ટી વાલ્વ રાખવાની ઘણી જરૂર છે, તેથી કોઇ જુનાં ઓછલરને માટે નવો સેફ્ટી વાલ્વ મગાવતી વખતે એ બાબદનો ખ્યાલ રાખવો જોઇએ

સેફ્ટી વાલ્વનો ડાયામેટર સાધારણ ફેક્ટરી ઓછલરો માટે ૨ ઇંચ થી ઓછો રાખવો નહીં જોઇએ બધા સેફ્ટી વાલ્વો ચાલુમાં હાથ વડે ઉચકાને સ્ટીમ ઉડારી શકાય તેવી ગોઠવણ સેફ્ટી વાલ્વો ઉપર કરેલી હોવી જોઇએ. જે લીવરના છેદમા ખાસનો જુશ નહીં લરેલો હોયતો પીન ખાસની રાખવી લીવર અને પીન બન્ને લોખંડના કદી નહીં વાપરવા, કારણ કે કોઇ દિવસ તેઓ કિટાઇને ચોટી જવાથી વાલ્વ જોઈતા પ્રેસરે ઉચકાશે નહીં.

સેફ્ટી વાલ્વનો એરીઆ ફાયરગ્રેટના એરીઆના દર સ્તરેર કુટ દીઁ અર્ધા ઇંચથી ઓછો રાખવો નહીં જોઇએ મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ વાપરનાગ ઓછલરોમા સેફ્ટી વાલ્વનો એરીઆ એથીબી થોડોક વધુ ગખ્યો હોય તો દીઁ એ વધારો સેક્ટે ૨૦ થી ૨૫ ટકાનો હોવો જોઇએ

લીવર સેફ્ટી વાલ્વ (Lever Safety Valve) ની બનાવટ ઘણી સાદી હોય છે ચિત્ર નાં પદ જોવાથી માલમ પડશે કે એમા એક આડા લીવરને એક છેડેથી વાલ્વની બેડક સાથે પીનથી જોડેલુ હોય છે, જે છેડાને “ફલક્રમ” (fulcrum) કહે છે, અને લીવરને બીજે છેડે જોઇતુ વજન મુકેલુ હોય છે, જેના દબાણથી વાલ્વ પોતાની મીટ ઉપર દબાયેલો રહે છે એની સીટ (seat) અથવા દેરાથી વધુ પોલુણી રાખવામા આવતી નથી એની ઉપર ફેટલુ વજન મુકવુ તેની ગણતરી નીચે આપી છે —

$$W = \frac{(P \times A) \times C}{L}$$

W=લીવરને છેડે મુકવામા આવતુ વજન રતલમાં

P=બાંધકાર પ્રેસર

A=વાદ્ય એરીઆ ચોરસ ઇંચમા

L=ફલકમના સેન્ટરથી વજનના સેન્ટર સુધીનો તફાવત ઇંચમા

C=ફલકમના સેન્ટરથી વાદ્યના સેન્ટર સુધીનો તફાવત ઇંચમા

જો વજન નૈયાર હોય તો તે લીવર ઉપર ફલકમથી કેટલે દુર મુકવું તેની ગણતરી નીચે પ્રમાણે છે —

$$L = \frac{(P \times A) \times C}{W}$$

લીવર સેફ્ટી વાદ્યમાં લીવરનું પોતાનું વજન
વાદ્યના એરીઆ ઉપર પડતું હોવાથી તે ધ્યાનમાં લેવાની અગત્ય છે. લીવર એક આજુએ જોડેલું હોવાથી લીવરનું આખું વજન વાદ્ય ઉપર પડતું નથી. કેટલાક સેફ્ટી વાદ્યોમાં ચિત્ર નાં પદ માં અતાચા પ્રમાણે ફલકમની બીજી આજુએ લીવર ઉપર એક નાના વજન રાખેલા હોય છે, તેને આગળ પાછળ ખસેડવાથી લીવર સમતોલ અને છે એ મટ લીવર ઉપરનું મોટું વજન કાઢી લઈ, વાદ્યને તેની જગ્યાએજ લીવર સાથે ટાંગવો અથવા બાંધવો, અને પછી પેલું “કાઉન્ટરબેલન્સ” (counter balance) અથવા સમતોલ વજન આગળ પાછળ ખસેડી એરી રીને મુકવું કે તોલવાના કાટાની માફક લીવર (પેતા આવેતા વાદ્યની સાથે) પોતાના ફલકમ ઉપર અચળ સમતોલ રહે એ પ્રમાણે ડર્યા પછી સમતોલ વજનનો સ્ક્રૂ ટાઈટ કરીને ઉપર આપેલી ગણતરીઓ પ્રમાણે વાદ્ય ઉપર પડતા પ્રેસર માટે જોઈતા વજન અને ફલકમથી તેના તફાવત માટેની ગોડવણ કરવી.

લીવર અને વાદ્યનાં વજનને સમતોલ રાખવા માટેની
ઉપર લખ્યા પ્રમાણેની ગોડવણ નહીં હોય તો લીવર ઉપર મુકવામાં આવનારા વજન વગેરેની ગણતરી કરતી વખતે લીવર અને વાદ્યના વજન નીચે પ્રમાણે ગણતરીમાં લેવા જોઈએ —

$$W = \frac{A \times P \times C - \{ (V \times C) + (G \times F) \}}{L}$$

$$P = \left\{ \frac{(G \times F) + (L \times W)}{C} + V \right\} \div A$$

$$L = \frac{(A \times P \times C) - \left\{ (V \times C) + (G \times F) \right\}}{W}$$

V = વાલ્વ અને પીનનું વજન રતલમાં.

F = લીવરનું વજન રતલમાં

G = લીવરની સેન્ટર ઑફ ગ્રેવીટી અને ફલક્રમ વચ્ચેનો તફાવત ઇંચમાં

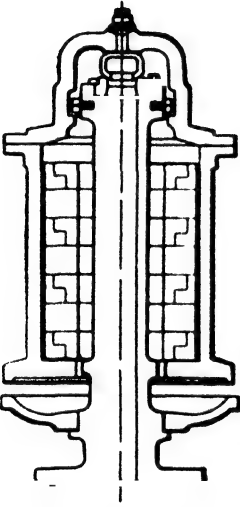
(એ તફાવત કહાડવા માટે લીવરને કોષ્ટ ધારવાળી ચીજ ઉપર તોળવાના કાટાની માફક એવી રીતે મૂકવું કે બંને છેડા સમતોલ રહે, ત્યાર પછી જે જગાપર લીવર ટેકાવ્યું અથવા ટાંગ્યું હોય તે જગાપર મારકો કરવો, જે તે લીવરની સેન્ટર ઑફ ગ્રેવીટી થઈ, અને એ મારકાથી ફલક્રમ સુધીનો તફાવત તે G)

સેફ્ટી વાલ્વની સીટ જે તદ્દન સપાટ (flat) હોય તે તેની અદરના છેદનો નહીં પણ વાલ્વનો બાહ્યરનો ડાયમેટર ગણુનરીમા લેવો

સેફ્ટી વાલ્વનાં લીવરની લંબાઈ વિસાળ પ્રમાણે રાખી જે લીવર લાંબુ હોય તે બાકીનો ભાગ કાપી નાખવો, કે જેથી લીવરને છેક છેડેજ વજન મૂકવામાં આવે, અને ભૂલમાં કે જાણી જોઈને કોષ્ટ વજનને લીવર ઉપર વધારે દર મૂકી બાંધકારને જોખમમાં નાખે નહીં

ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વ (Dead-weight Safety Valve)—એ વાલ્વ ઉપર લીવર કે સ્પ્રીંગ વગેરે કંતુ હોતુ નથી, પણ માત્ર વજનના ચોડા કીધેલા હોય છે એ વાલ્વ તદ્દન ગોળ દડામાથી કાપી કહાડેલા દુકડા જેવો આવો — હોય છે, અને એની સીટ પણ તેને માફક આવતી ગોળાઈની હોય છે, જેથી વાલ્વ ગળ્યા વગર ગમે તેમ દિયકા બાંધ લાકી શકે છે વાલ્વના વજનો વાલ્વની એકક કરતા ઘણા નીચે રહેતા હોવાથી એ વાલ્વને સીધો ઉચકાવા માટે ગાંધડ વગેરેની કશી જરૂર નથી કાઉબર્ન મેકર (Cowburn)

ના સેફ્ટી વાલ્વમા ૪ નાના ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વો બાંધણીના એક મોડેલ સાથે જોડેલા હોય છે, જે ચિત્રો નાં ૨૬ તથા ૨૭ માં બતાવેલા બાંધણી ઉપર દેખાય છે. મોટા એક વાલ્વ કરતાં એવા નાના ચાર વાલ્વ વધારે અસરકારક છે, કારણકે એમાનો એક વાલ્વ જો કોઈ કારણસર તેની સીટ ઉપર ચોટી એમે તો બીજા વાલ્વો પોતાનું કામ કર્યા બંધ છે વળી સેફ્ટી વાલ્વની અસરનો આધાર જેમ તેના એરીઆ ઉપર તેમ તેની સરકમફ્રેન્સ ઉપર પણ હોય છે, કારણકે જ્યારે સેફ્ટી વાલ્વ વધી ગયલા સ્ટ્રીમના પ્રેસરને લીધે ઉઠે છે ત્યારે તેનો ડ્રુલ એરીઆ ઉઘડતો નથી ૪ ઇંચ ડાયમેટરનો વાલ્વ તેના આખા એરીઆ જેટલો ઉઘડવા માટે તેની સીટ ઉપરથી એક ઇંચ ઉચકાવો જોઈએ,

ચિત્ર નાં ૫૮.

લાપગ્રેનસન્સ
ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વ.

પણ ચાલુમા વધી ગયલી સ્ટ્રીમના પ્રેસરથી એવો એક વાલ્વ એક ઇંચ જેટલો ઉચકાતો નથી, પણ ધણુ તો એક યા બે દોરો ઉચકાય છે / ઇંચના વાલ્વની સરકમફ્રેન્સ આસરે ૧૦ ઇંચ હોય છે, અને જો વાલ્વ એક દોરો ઉચકાતો હોય તો તેની ૧૨ ઇંચ લાંબી અને ૧ દોરો પોહળી ધાર ખુલ્લી થાય છે. હવે કાઉન્નર્ન સેફ્ટી વાલ્વમા ૮ ઇંચના એક મોટા વાલ્વને બદલે એક એન્ડ ઇંચના ૪ નાના વાલ્વો હોય છે, અને વાલ્વ ઉચકાતી વખતે ૪ ઇંચના વાલ્વમા જેમ ૧૨ ઇંચ લાંબી ધાર ખુલ્લી થાય છે, તેમ એ ચારે નાના વાલ્વમા પણ સામટી ૧૨ ઇંચ ધાર ખુલ્લી થાય છે, પણ ૧૦૦ પાઉન્ડ વરફીંગ પ્રેસર માટે ૪ ઇંચના એક ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વ ઉપર જ્યારે ૧૨૫૦ પાઉન્ડનું વજનનું મુકવામા આવે છે, ત્યારે

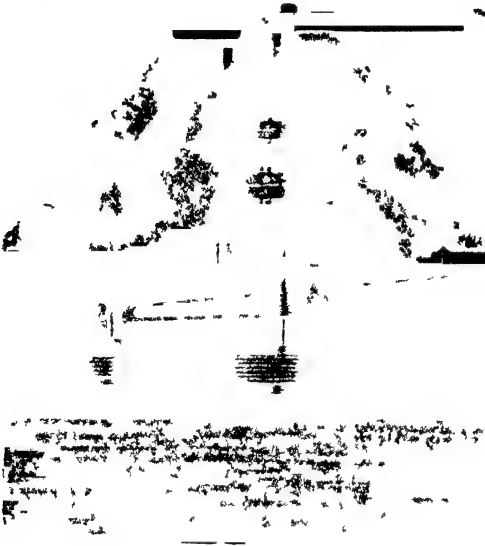
એન્ડ એક ઇંચના ૪ વાલ્વ ઉપર ૩૧૪ પાઉન્ડનું જ સામટું વજન પુરતું થઈ પડે છે, માટે એક મોટા વાલ્વ કરતાં ૪ નાના નાના વાલ્વો વાપરવાનું વધારે પસંદ કરવામા આવે છે

પ્રાથમીય થવાથી કોઈ વેળા ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વમાથી પાણી એટલો બધો ઉઘળો મારે છે, કે તેની ઉપરના વજનો ઉઠારી મુકે છે. એમ થતું અટકાવવા માટે વાલ્વની સીટના કોંસરની નીચે વાલ્વની

જે ટોપી ઉપર વજન મુકવામાં આવે છે, તેમા ફરતા ત્રણ સ્ક્રુ એસાડવામાં આવે છે એ સ્ક્રુ કોલરથી એટલા નીચા રાખવા કે જેથી વાલ્વની ડાયામેટરના ચોથા ભાગ જેટલી લીફ્ટ વાલ્વને મળે

ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વ ઉપર કેટલુ વજન મુકવુ તે જાણવા માટે વાલ્વનો એરીઆ ક'હાડી તેને ઓછલરના વરકીંગ પ્રેસરે ગુણુવા, જે આવે તેટલા રતલ વજન વાલ્વ ઉપર મુકવુ

હોપકીનસન્સ સેફ્ટી વાલ્વ (Hopkinson's Safety Valve)—આ વાલ્વ આજ કાલ ઘણો માનીતો થઇ પડ્યો છે,

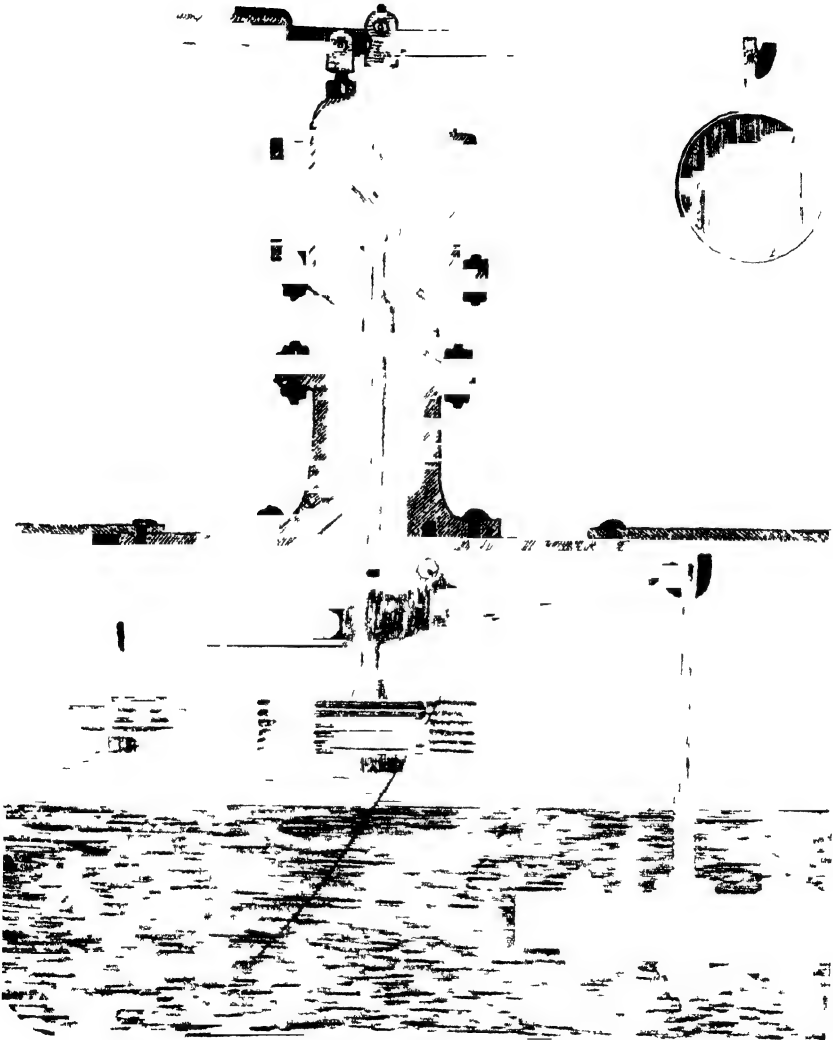

અને હવે લગ લગ દરેક ઓછલર જોડે મગાવવામાં આવે છે એ વાલ્વનુ ખરૂ નામ “લાઇ સ્ટીમ એન્ડ લો વોટર મેક્ટી વાલ્વ” છે, કારણ કે એ વાલ્વ જેમ પ્રેસર વધી જાય તે

ચિત્ર નાં ૦ પદ.

હોપકીનસન્સ લાઇ સ્ટીમ એન્ડ લો વોટર મેક્ટી વાલ્વ વખતે સ્ટીમ ઉઠારી નાખે

છે, તેમ ઓછલરમા પાણી ઓછુ થઇ જાય ત્યારે પણ સ્ટીમ ઉઠારે છે, તેથી જ પાણી વગર કનેસ ટયુબ ફેરી પડી જઇ લાલ ચક્ર આવી હોય તોપણ સ્ટીમ ઉડી જવાને લીધે પ્રેસર ઓછો થવાથી ટયુબ દબાઇને બેગી જતી નથી. એ વાલ્વ જેમ જેમ પાણી ઘટતુ જાય તેમ તેમ વધુ અને વધુ ઉડીને મોટા અવાજ અને ધસારાળુ સ્ટીમ ઉઠારી નાખતો હોવાથી આસપાસના માણસોને ખબર પડે છે

ચિત્ર નાં ૬૦.

હાઇપ્રીનસન્સ સેક્ટી વાલ્વ.

કે ઑઇલર જેખમમાં છે, અને તેથી ફરનેસટયુઅ તદ્દન પાણી વગરની કારી પડી જાય તે અગાઉ ઑઇલરમાં પાણી દાખલ કરવા માટે અથવા તેા આગ ખેચી કઢાડવા માટે મદદ મેળવી શકાય છે. એ વાલ્વ વગર ઑઇરની સામગ્રી સપુર્ણ કહેવાય નાહી.

હૉપકીનસન્સ સેફ્ટી વાલ્વ ચિત્રો નાં ૫૯ અને ૬૦ માં બતાવ્યો છે એમા એ વાલ્વ આવે છે. આસરે ૪ ઇંચ ડાયામેટરનો એક મોટા વાલ્વ સાધારણ લીવર સેફ્ટી વાલ્વની માકક ગોઠવેલો હોય છે. એ વાલ્વ પોકળ પાજરાં જેવો બનાવેલો હોય છે, અને એ વાલ્વની અદર એ ઇંચ ડાયામેટરનો એક છેદ રાખી તે છેદ ઉપર એક બીજો નાનો વાલ્વ ઢાકેલો હોય છે, જે નાના વાલ્વ સાથે એક ઉભો સ્પીન્ડલ નીચે લટકતો જોડેલો હોય છે, જે સ્પીન્ડલ ઉપર ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વના કાયદા મુજબ વજનો ટાગેલા હોય છે એ સ્પીન્ડલ તથા વજનો ચિત્રમા બતાવ્યા મુજબ અલગતા ઑઇલરની અદર રહે છે મોટા વાલ્વ ઉપર ગમે તેટલું વજન મુકવા છતાં નાના વાલ્વ ઉપર તેની અસર થતી નથી, કારણ કે એ વાલ્વ મોટા વાલ્વથી તદ્દન અલગ કામ કરે છે ઑઇલરની અદર શેલ પ્લેટની નીચે તેલવાના કાટા જેવું એક આકૃ લીવર ટાગેલું હોય છે, જેને એક છેડે એક બાનનો લકડો પથરો, જેને ફ્લોટ (float) કહે છે, તે ટાગેલો હોય છે, અને તે લીવરને બીજા છેડે પેલા પથરને જેછતા પ્રમાણમા સમતોલ રાખવા (કાઉન્ટર બેલન્સ) વજનો ટાગેલા હોય છે પેલા નાના વાલ્વનો લટકતો સ્પીન્ડલ એ આડા લીવરમા રાખેલા ખાચા-માથી પસાર થાય છે એ સ્પીન્ડલનો જે ભાગ આડા લીવરના ખાચામાથી પસાર થાય છે, તે ઉપર આટા પાડી એક મોટા નટ ચઢાવેલો હોય છે, જે લીવરને મથાગે રહે છે એ વાલ્વમા એવી ગોઠવણ કાઢેલી હોય છે કે ઑઇલરમા ત્યારે પાણી પૂરતું હોય ત્યારે પેલો પથરો પાણીમા ઉચકાઇને સપાટી ઉપર તરતો રહે છે, જેથી ચિત્રમા બતાવ્યા મુજબ લીવર એક બાજુએ ઢળી પડે છે, અને નાનો વાલ્વ તેના સ્પીન્ડલ ઉપર ટાગેલા વજનના ભારથી ઢકાયેલો રહે છે પણ ઑઇલરમા પાણી જેવું ઘટતું જાય છે, તેવાજ તેની સાથે પેલો પથરો પણ નીચે ખેસતો જાય છે, જેથી લીવરનો ડાખા હાથ તરફનો ભાગ ઉચકાઇ જઈને પેલા સ્પીન્ડલ ઉપરના નટને અથડીને સ્પીન્ડલને ઉચકે છે, જેથી નાનો વાલ્વ વજન સુધ્ધા ઉચ-

કાંઈને સ્ટીમ ઉડારે છે. નાનો વાહવ ઉચકાવાથી મોટા વાહવ ઉપરથી તેનું વજન કમી થઈ જાય છે, તેથી તે પણ જે સ્ટીમ પ્રેસર વધારે હોય તો ઉચકાય છે અથવા મોકળો થાય છે, અને જે કદાચ તે નહિ પણ ઉચકાય તોપણ નાનો વાહવ સ્ટીમ ઉડારી નાંખી આસપાસના માણુમોને ચેતવણી આપવા માટે પૂરતો છે. વળી ત્યારે સ્ટીમ પ્રેસર વધે છે, ત્યારે તે જેમ નાના વાહવ ઉપર તેમજ મોટા વાહવ ઉપર પણ અસર કરે છે, જેથી બંને વાહવ ઉઠે છે, અને જાણે ૪ ઇંચ ડાયમેટરનો એકજ વાહવ હોય તે પ્રમાણે કામ કરે છે. મોટા વાહવ ઉપરના લીવરપરનું વજન મોટા વાહવના એરીઆ-માથી નાના વાહવનો એરીઆ બાદ કરીને મૂકેલું હોય છે માત્ર સ્ટીમ વધવાથી જ્યારે નાનો વાહવ ઉઠે છે, ત્યારે તેનો સ્પીન્ડલ ફ્લોટના લીવરના ખાયામા ઘણો દીવો હોવાથી તે સહેલાઈથી ઉચકાય છે, અને લીવર ઉપર કશી અસર થતી નથી જ્યારે આંધલરમા પાણી ઘણું વધી જાય છે ત્યારે પણ હોપકીનસન્સ વાહવ ઉડીને સ્ટીમ ઉડારે છે, કાણુકે તે વખતે ફ્લોટની સામેનું બેલન્સવેટ પણ પાણીમા ડુબે છે, જેથી તે હલકું થતાજ ફ્લોટ પાછો નીચે એસે છે.

હોપકીનસન વાહવની જગા આંધલર ઉપર હમેશા પાણી એન્ડ પ્લેટથી આસરે પણ ચાર શીટ દૂર રાખતી. આંધલરના આગતા ભાગ ઉપર એ વાહવ બેસાડવાથી એનો ફ્લોટ પાણીના ઉગળા સાથે ઠાક્યા કરે છે પાણીના એવો ઉગળો આંધલરના પાણીના ભાગમા ઘણો ઓછો થાય છે.

હોપકીનસન વાહવને ગોઠવવાની રીત સહેલ છે ફરનેસ ટયુબ ઉપર અકસ્માત વખતે પણ ઓછામા ઓછું ૩ થી ૪ ઈંચ પાણી રહેતું જોઈએ, અને પાણી એથી ઓછું થતું જાય તે વખતે વાહવ ઉડીને સ્ટીમ ઉડારી નાખે એવી રીતે એ વાહવ ગોઠવવો જોઈએ એમ કરવા માટે ફરનેસ ટયુબ ઉપર ૩ ઇંચ ઉચી લ કડાની નીચી પટ્ટી આડી મુઝી તે ઉપર પેના પથરાને ટેકાવવો, જે વખતે પેનુ આડું લીવર લગભગ લેવડમા હોતું જોઈએ જે પથરાને ટેકાગ્યા પછી લીવર બરાબર લેવડમા નહીં હોય તો પથરાને તેના સળીઆ ઉપર જોઈએ તેમ નીચે અથવા ઉપર કરીને લીવર અને શેલ પ્લેટ વચ્ચેની જગા બંને છેડે એકસરખી રાખતી, એટલે

લીવર ઑઇલરની લેવલની અરાઅરની લેવલમાં રહેશે. લીવરને એ પ્રમાણે રાખીને નાના વાલ્વના વજનના સ્પીનડલ ઉપરની પોહોળી નટ નીચે ઉતારીને લીવરને અરાઅર અડી રહે તેટલી રાખીને તે ઉપર એક નટ ટાઇટ કરી લેવી—એટલે હોપકીનસન વાલ્વ અરાઅર ગોઠવાઇ રહેશે. વાલ્વ અરાઅર ગોઠવાઇ રહે ત્યારે ક્લોટનું મથાણુ ઑઇલરની ફરનેસ ટ્યુઅથી ૬ ઇંચ ઉચું રહેવું જોઇએ, (જે વખતે લીવર અરાઅર ઑઇલરની લેવલમાં આવું રહે)

વોટર ટ્યુઅ ઑઇલરમાં હોપકીનસન વાલ્વ
ઉપર મુજબજ ગોઠવવો, પણ તેના ફ્લોટનું તળિઉં ગેજ ગ્લાસના નીચલા કોંકની સેન્ટર લાઇનથી આસરે એક ઇંચ ઉચું રાખવું

હોપકીનસન વાલ્વનો ફ્લોટ (Float)—હોપકીનસન વાલ્વનો પથરો વારવાર ખવાઇ જઇને હલકો થઇ જાય છે, જેથી વાલ્વ અરાઅર કામ કરતો નથી, માટે એ પથરાનું વજન નોધી રાખીને હમેશા એ પથરાને એકસગખા વજનનો રાખવો જોઇએ, અને વજનમા પડતી ઘટ પૂરવી જોઇએ કોઇવાર એ પથરો ખવાઇને ભાગી જાય છે, જે વખતે સાધારણ ફાયગ્રીફાને એ જાડી ગ્લેટોની વચ્ચે ઓલટથી મજબૂત મીકડીને જેટલા જોઇએ તેટલા વજનનો કામચલાઉ ફ્લોટ બનાવી શકાય છે અલબત્ત એ કામ ચલાઉ ફ્લોટ આખા મેન હોલમાંથી ઑઇલરમાં જઇ શકતો નહીં હોવાથી એ ટુકડે બનાવી ઑઇલરમાં લઇ જઇ જોડવો જોઇએ પરંતુ અસલ ફ્લોટ કરતા વધારે કે ઓછા વજનનો એ હોવો જોઇએ નહીં. ફ્લોટ અરાઅર વજનનો છે કે નહીં તે જાણવા માટે જ્યારે હોપકીનસન વાલ્વ ઑઇલરમાં તેની જગાએ અરાઅર ગોઠવ્યો હોય ત્યારે આસરે ત્રણથી ચાર પાઉન્ડનું વજન લઇ ફ્લોટની સામેના કાઉન્ટર બેલન્સ (વજન) ઉપર મુકવું, જેથી ફ્લોટ ઉચકાઇને લીવર તોલવાના કાટાની માફક લગભગ લેવલમાં રહેવું જોઇએ જ્યારે ઑઇલરમાં વરફીંગ પ્રેસર હોય ત્યારે જો પાણી ઓછું થઇ જાય તો ફ્લોટને નીચે બેસીને વાલ્વને ઉચકવામાં કાઇ ધણુ જોર પડતું નથી, કારણકે પ્રેસરને લીધે વાલ્વ ઉચકાવાની તૈયારીમાંજ હોય છે, પણ જ્યારે ઑઇલરમાં પ્રેસર ઘણો ઓછો હોય ત્યારે જો પાણી

કમી થઇ જાય તો ફ્લોટને નીચે એસી વાલ્વને ને ઉપરના ભારે વજન સાથે ઉચકવો પડે છે એ કારણ થકી ફ્લોટ ધણો મોટો અને ભારે બનાવવામા આવે છે તેથી જ્યારે ફ્લોટનો થોડોક ટુકડો ભાગી જવાથી યા ફ્લોટ ખવાઇ જવાથી હલકો થઇ જાય ત્યારે તેની સામેનું કાઉન્ટર બેલન્સ વજન થોડુંક ઓછું કરવાનો રિવાજ નુકસાનકારક છે, માટે ફ્લોટના વજન અને કદમા પડતી ઘટ પુરવા માટે ફ્લોટનેજ બદલી નાખવો જોઇએ આસરે ૧૨૫ પાઉન્ડ સુધીના વરતીગ પ્રેસર માટે હાઇડ્રોનસન વાલ્વના ફ્લોટનું માપ ૨૮"X૨૪"X૩" હોય છે અને તેનું વજન આસરે ૧૫૫ પાઉન્ડ હોય છે, જ્યારે એથી વધારે પ્રેસરના બાંધકારો માટેનો ફ્લોટ ૨૮"X૨૪"X૪" નો હોય છે અને તેનું વજન આસરે ૧૯૦ પાઉન્ડ હોય છે એ ફ્લોટ જ્યારે નવો હોય છે, ત્યારે હલકો હોય છે, પણ પાછળથી આસરે ૧૦ પાઉન્ડ પાણી ચુશી લઇ ભારે થાય છે. માટે નવા ફ્લોટ સાથે તેની સામેનું બેલન્સ વેટ બરાબર સમતોલ રાખવું પાછળથી બાંધકારમા પાણી ભરતાજ ફ્લોટ પાણી ચુશી લઇ વજનમા ભારી થઇ જશે જુના ફ્લોટ સાથ ઉપર લખ્યા મુજબ બેલન્સ વેટમા આસરે ત્રણ-ચાર પાઉન્ડ વજન ઉમેરતાજ લીવર સમતોલ થઇ બરાબર આવું થાય તેટલો બેલન્સ વેટ કરતા ફ્લોટ ભારી રાખવો

હાઇડ્રોનસન્સ ટ્યુબ્યુલર ફ્લોટ (Tubular

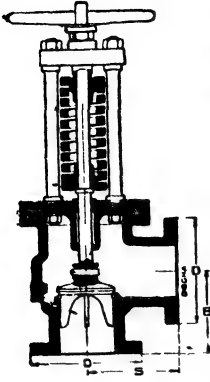
Float) ચિત્ર નાં ૬૧ મા બતાવ્યો છે. જે પાણીમા માટીનો બનાવેલો સાધારણ ફ્લોટ ધરી ધરી ખવાઇ જતો હોય તે પાણીમા એ જતનો ફ્લોટ વાપરવાની ભલામણ કરવામા આવે છે એ ફ્લોટ બીજકુલ લોહડાનો બનાવેલો છે, અને એમા ચાર પોકળ હવા ભરેલી બધ ટ્યુબો છે, જેઓને નીચે ઉપર લોહડાની પ્લેટની કલેમ્પથી સીકડી રાખી સાધારણ ફ્લોટ માફક ટાગવામા આવે છે

ચિત્ર નાં ૬૧.

હાઇડ્રોનસન્સ
ટ્યુબ્યુલર ફ્લોટ.

સ્પ્રીંગ લોડેડ સેફ્ટી વાલ્વ (Spring-loaded

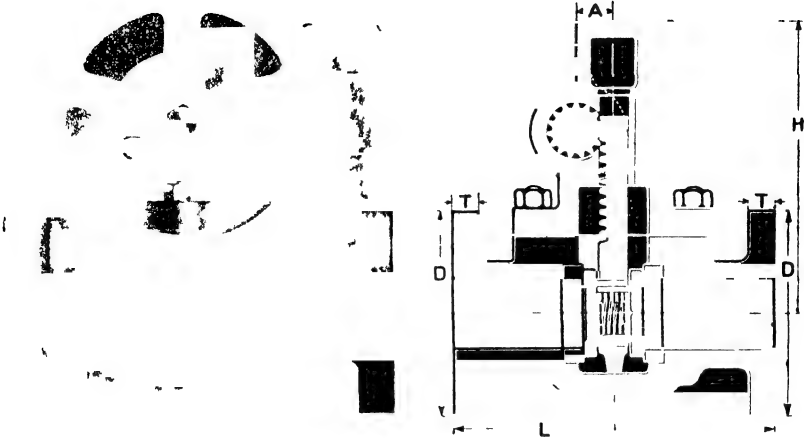
Safety Valve)—એ જાતના સેફ્ટી વાલ્વ મીલો અને ફેક્ટરીઓનાં બોઈલરો ઉપર જવલ્લેજ ભેવામા આવે છે, પણ પોરટેબલ અને એવાંજ બીજા બોઈલરો કે જેઓને કામચલાઉ ખેસાડવાને લીધે ચાલુમા થોડા થોડા હાલ્યા કરતાં હોય તેઓ, તેમજ લોકોમોટીવ અને મરીન બોઈલરો ઉપર એ જાતના સેફ્ટી વાલ્વ વપરાય છે. હોપકીનસન મેકરનો સ્પ્રીંગ લોડેડ સેફ્ટી વાલ્વ ચિત્ર નાં ૨ માં બતાવ્યો છે એ વાલ્વની સ્પ્રીંગ જોકે ચોક્કસ વચિત્ર નાં ૬૨ ફીગ પ્રેસરને માટે ખાસ ગણતરી કરી બનાવેલી સ્પ્રીંગ લોડેડ હોય છે, તોપણ સ્પ્રીંગને જેમ વધુ દબાવી ટાઇટ સેફ્ટી વાલ્વ કરીએ તેમ વાલ્વ ઉપરનું દબાણ થોડું વધતું જાય છે, માટે ચાલુમા જ્યારે પ્રેસર વધવાથી વાલ્વ

ઉઠે છે ત્યારે સ્પ્રીંગ દબાય છે, જેના દબાણથી વાલ્વ ઉપર વધારે જોર આવવાથી તે પૂરેપૂરો ઉઠવા પામતો નથી આના ઇલાજ તરીકે સીટના છેદ કરતા વાલ્વનો ડાયમેટર ઘણો મોટો બનાવવામા આવે છે, અને સીટ ફ્લેટ રાખવામા આવે છે (જે આ ચિત્રમા બતાવ્યું નથી), આથી જ્યારે વાલ્વ સહેજ ઉઠે છે, ત્યારે સ્ટીમનો પ્રેસર વાલ્વના મોટા એરીઆ ઉપર દબાણ કરવાથી તે હવે વધારે ઉઠે છે એ સેફ્ટી વાલ્વની સ્પ્રીંગની લંબાઈ પુરતી રાખવી જોઈએ કે જેથી વાલ્વ ઉઠતાંજ બધા વીટલા (coils) એક બીજા સાથે મલી જઇ વાલ્વને વધારે ઉઠતો અટકાવે નહીં

પોરટેબલ બોઈલરોમાં લીવર સેફ્ટી વાલ્વનાં લીવરને છેડે વજનને બદલે સ્પ્રીંગ બેલન્સ બાધવામા આવે છે કેટલાક અનાડી આગવાળાઓ એ સ્પ્રીંગ બેલન્સની સ્પ્રીંગ એવી રીતે ટાઇટ કરે છે કે તેનો પોઇન્ટર અથવા કાટો બેલન્સના સ્લાટમા છેક નીચે આવી જામ થઈ જાય છે એવી રીતે વાલ્વ ગોઠવવામા ઘણાજ ગભીર જોખમ સમાએલો છે, કારણકે એથી વાલ્વ ઉઠતોજ નથી એ પોઇન્ટર અથવા કાટાને સ્લાટની અર્ધ વચ્ચેજ રાખવો જોઈએ, કારણ કે લીવરની લંબાઈના પ્રમાણમા જ્યારે લીવરનો છેડો આસરે અર્ધો ઇંચ ઉચકાય ત્યારે વાલ્વ ફક્ત અર્ધોજ દોરો ઉચકાતો હોય

બ્લો ઑફ કૉક (Blow-off Cock)—ઑઘલરનુ પાણી કહાડી નાખી ઑઘલર ખાલી કરવા માટે તેમજ ઑઘલરમાં તળે બેસતો ખાર કચરો વગેરે “બ્લો ઑફ” કરી નાખવા માટે ઑઘલરની આગલી બાજુએ ઑઘલરને તળે એક બ્લો ઑફ કૉક મુકેલો હોય છે. બ્લો ઑફ કૉક ઑઘલરના શેલ ઉપર પાંધરો જોડવામાં આવતો નથી, કારણ કે તેથી કામ કરતા ધણી અગવડ પડે, તેમજ ઑઘલરના તળિયાની ટેમ્પરેચર વારંવાર બદલાયા કરવાથી તેની અસરથી કૉક ખરાબ થઈ જાય, માટે બ્લો ઑફ કૉક ઑઘલર સાથે જોડવા માટે ચિત્ર નાં ૨૬ માં બતાવ્યા મુજબ સ્ટીલનો ઓટલો એક વાકેલો “એલ્બો પાઇપ” (elbow-pipe) વાપરવામાં આવે છે, જેનું કૉક તરફના મોઢડાં કરતા ઑઘલર સાથે જોડાતું મોઢોટું ધણુ પોહોળું રાખી ટેપર બનાવવામાં આવે છે, કે જેથી કચરો વગેરે ધસારાળા કૉકમાંથી નિકળી જાય, તેમજ મીઠા પાઇપ કરતા એવો પડારોકો પાઇપ મજબુતીમાં પણ વધારે હોય છે. ધણીકવાર આગવાળાને એ પાઇપ ઉપર ઉભા રાખી કાંઈ કામ કરવું પડે છે, જેથી એ પાઇપ ખાસ મજબૂત હોવો જોઈએ એ પાઇપને કોઈથી કારણસર છૂટના બાધકામમાં ચણી લેવો નહીં. બ્લો ઑફ કૉક હમેશાં (આગવાળાને ઉભા રહેવાની) પુટ પ્લેટની નીચે હાર્થપીટમાં એવી રીતે મુકવામાં આવે છે કે ઑઘલરની એન્ડ પ્લેટથી તે થોડોક બાહર રહે જેથી તેને ઉત્ક્રાંતિ થઈ શકે તે સગવડ મળે.

હાપકીનસન્સ બ્લો ઑફ વાલ્વ ચિત્ર નાં ૬૩ માં બતાવ્યો છે એ વાલ્વ સ્લુઇસ (sluice) વાલ્વની જાતનો હોય છે, પણ એમાં વાલ્વ બે ટુકડે પોકળ બનાવી વચ્ચે સ્પ્રોગ મુકવામાં આવે છે, જેથી વાલ્વ બંને તરફની સીટ ઉપર તાઇટ રહે છે. વાલ્વની સાથે એક સ્પીન્ડલ જોડી તે સ્પીન્ડલને છેડે એક રૉક (rack) હોય છે, જે એક દાતા વાળા પીનીઅનમાં ગીઅર થાય છે, અને એ પીનીઅન ચાવી વડે ફેરવવાથી વાલ્વ ઉઘાડી બંધ કરી શકાય છે એ પીનીઅનની શાફ્ટનો ચોરસ માથાવાળો છેડો એક સ્ટ્રીક બૉક્સ અને ઝલેન્ડમાંથી બાહર કાઢેલો હોય છે. એ જાતના વાલ્વ ધણુજ સગવડ અને સલામતી ભરેલા છે, અને એ સાધારણુ પ્લગવાળા કૉક માફક જમ થઈ જતા નથી, તેમજ

ચિત્ર નાં ૬૩.

હોપકીનસન્સ બ્લો ઓફ વાલ્વ

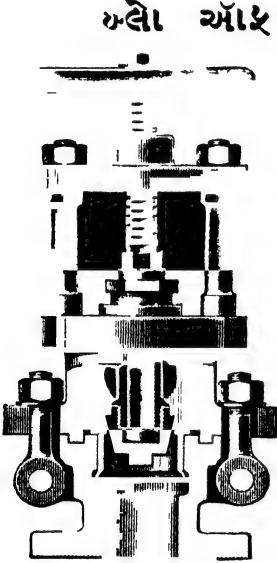
એને ઉઘાડવા માટે જેમ કોક માટે સાધારણ જોઇએ છે તેમ લાણુ લીવર પણ જોઇતુ નથી. જ્યારે એ વાલ્વ આખો ઉઘડે છે ત્યારે વાલ્વનો આખો જોળ છેદ સીધો ખુલ્લો થાય છે, અને બાહર નિકળતા પાણી કે કચરાને અટકીને ભરાઇ બેસવાને કશું ખુણું મળતુ નથી. એ વાલ્વ ઉઘડતી વખતે પોતાની સીટ ઉપર સફાઇથી સરતો હોવાથી એની સીટમા ખાડા પણ પડતા નથી, અને બધી રીતે ઘણી હાઇ પ્રેસર સ્ટીમના બાઇલર માટે એ જાનના વાલ્વ સાધારણ પ્લગવાળા કોક કરતા ઘણાજ ઉત્તમ છે

ઇનવર્ટેડ પ્લગ (Inverted Plug) બ્લો ઓફ કોક મા પ્લગ પોકળ હોય છે અને તે આવી રીતે Λ ઉઘી નીચેથી બેસાડવામા આવે છે, અને પ્લગનો ઉપલો ચોરસ છેડો પ્લગના શેલમાથી બાહર કાઢવામા આવે છે, જેમા ચાવી નાખી તે ઉઘાડબધ કરી શકાય છે. પ્લગ બાહર કાઢવા માટેનું ડવર નીચે હોય છે. એ જાનના કોક સાધારણ કોક માફક જામ થતા નથી. અને એમા ડબલ ગ્લેન્ડ રાખવાની પણ જરૂર પડતી નથી

બ્લો ઓફ કોકના પ્લગની ટેપર (Taper of Blow off Cock)—બ્લો ઓફ કોક આખા ગન મેટલ (gun metal) ના બનાવેલા જોઇએ, અને પ્લગની ટેપર ૧૦૦ પાઉન્ડ

પ્રેસર માટે ૬ ઇંચ લંબાઇએ ૧ ઇંચ, ૧૭૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે ૮ ઇંચ લંબાઇએ ૧ ઇંચ, અને તેથી વધુ પ્રેસર માટે ૧૦ ઇંચ લંબાઇએ ૧ ઇંચ રાખવામા આવે છે જે પ્લેગ સગીન હોય તો કોકના તળિયામાં બાહેરથી એક બોલ્ટ આપવો કે જે ટાઇટ કરવાથી પ્લેગ થોડો ઉપડીને ઢીલો પડે કેટલાક બ્લો ઑફ કોકને ડબલ ગ્લાન્ડ (double gland) હોય છે, જે પસંદ કરવા જોમ છે. એમા ઉપલી ગ્લાન્ડ ટાઇટ કરવાથી પ્લેગ જમ થતો નથી.

બ્લો ઑફ કોકનું જોડાણ—જ્યા કેટલાંક ઑઇલરો સાથે કામ કરતા હોય ત્યા બધા બ્લો ઑફ કોકને એકજ બ્લો ઑફ પાઇપ સાથે જોડવામા આવે છે બ્લો ઑફ કોકને પાઇપો એ પાઇપ સાથે સાઇટેથી નહીં જોડતા કંક સાથે એક કોપરનો અથવા રૈટ આયર્નનો બેન્ડ જોડી તે બેન્ડનો નીચલો છેડો પાઇપને મથાળે જોડવો, જેથી જ્યારે ગરમીથી ઑઇલર એક્ષપાન્ડ થાય ત્યારે બ્લો ઑફ કોકના એલબો ઉપર કશું જોર પડે નહીં.

ચિત્ર નાં ૬૪.

બ્લો ઑફ વાલ્વ.

બ્લો ઑફ વાલ્વ—ચિત્ર નાં ૬૪ મા મેક્શર્સ શાફ્ટર એન્ડ બુડેનબર્ગ (Schaffer & Budenberg) નો બનાવેલો બ્લો ઑફ વાલ્વ બતાવ્યો છે સાધારણ પ્લેગવાળા કાક સાથે સરખાવતા આ વાલ્વમા ખાસ ખુબી એ છે કે તે કદી પાણું જમ થતો નથી, અને ઘણી સહેલાઇથી ઉઘાડ બંધ કરી શકાય છે એ માણેલો વાલ્વ સાધારણ ડીરક વાલ્વ જેવો નહીં પાણું કોકના પ્લેગ જેવો ઉડો બનાવવામા આવ્યો છે, જેથી તે પોતાની સીટ ઉપર ઘણી મજબૂતીથી બંધ રહે છે, અને ગળ્યા કરતો નથી વળી એ વાલ્વનો ઉપલો ભાગ નીચલા ભાગ સાથે ચિત્રમા બતાવ્યા પ્રમાણે મુજબ મિનગરાવાળા (hinged) બોલ્ટોથી જોડેલો છે કે જેથી તે સહેલાઇથી અને ઘણી ઝડપથી છોડીને પાછો જોડી

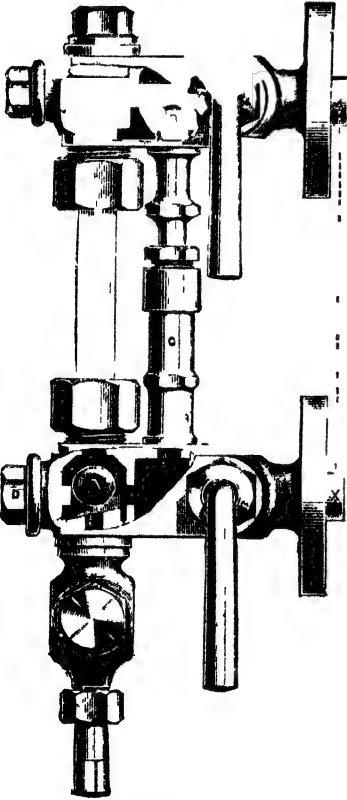
શકાય છે એ જાતના વાલ્વ થોડા પ્રેસરના નાના ઑઇલર માટે અથવા ઇક્સાન્સાઇઝર માટે ઠીક છે

સ્કમ કૉક (Scum Cock)—ઑઇલરમા પાણીની સપાટી ઉપર તરતો કચરો, ચિકાશ વગેરે “બ્લો ઑફ” કરી નાખવા માટે ઑઇલરની આગલી એન્ડ પ્લેટ ઉપર એક સ્કમ કૉક મૂકેલો હોય છે એ કૉકને ઑઇલરની અદર મૂકેલી એક છાલકી ગટર સાથે જોડેલો હોય છે, જે ગટર પાણીની ચાલુ સપાટીથી સહેજ નીચે અને તદન લેવલમા મૂકેલી હોય છે એ કૉકમાથી બ્લો ઑફ કરતી વખતે એ ગટરમા બધો કચરો વગેરે એકઠો થઈ કૉક તરફ તણાઈ આવે છે જેટ કનડેનસીંગ એનજીનોમા સીલીનડરમા નાખવામા આવતું તેલ, ચરબી વગેરે એક્ઝૉસ્ટ મારફતે કનડેનસરમા જઈ ત્યાંથી હાટવેલમા આવે છે, જેમાથી શીડ પમ્પ ઑઇલરમા પાણી આપતો હોવાથી તે સધળું તેલ, ચરબી વગેરે શીડ મારફતે ઑઇલરમા જાય છે, અને પાણીની સપાટી ઉપર તર્યા કરે છે જે સ્કમ કૉકમાથી બ્લો ઑફ કરવાથી નીકળી જાય છે પરંતુ ઑઇલરમા સવે થી નિર્મળ અને હલકું પાણી સપાટી ઉપર ગળેવાથી સ્કમ કૉકમાથી બ્લો ઑફ કરતી વખતે એવા સારા પાણીનો ઘણો જથ્થો બાહર નિકળી જાય છે, જેથી ઑઇલરમા ખારનું પ્રમાણ વધે છે માટે પાણીની સપાટી ઉપર કચરો અથવા ચિકાશ તરે છે એવી ખાત્રી હોય તોજ સ્કમ કૉકમાથી બ્લો ઑફ કરવું જોઈએ તેમજ કૉકની સપાટીની નીચે પાણીની સપાટી જાય કે તુરંત કૉક બંધ કરવો જોઈએ નહીં તો કૉકમાથી સ્ટીમ નિકળવા માડશે જોકે ઑઇલરને બ્લો ઑફ થક તરફ સહેજ ટળતું બેસાડવામા આવે છે, તોપણ સ્કમ કૉકની ગટર યાને ત્રક (trough) ની ઉપલી ધાર લેવલમાજ રાખવી કારણકે ઑઇલરમા પાણીની સપાટી તો હમેશા લેવલમાજ રહે છે.

વોટર ગેજ (Water Gauge) ઑઇલરમા પાણીની લેવલ અથવા સપાટી કેટલી છે તે દેખાડે છે એમા ત્રણ કૉક હોય છે ઉપરોક્ત કૉક ઑઇલરની સ્ટીમ સ્પેસ સાથે અને વચ્ચેના વોટર સ્પેસ સાથે સંબંધ રાખે છે, ત્યારે છેક નીચેનો કૉક શીશીમાથી કચરો વગેરે બ્લો ઑફ કરી નાખવા માટે વપરાય છે એ કૉકના છેદ અરધા ઇંચ કરતા ઓછા રાખવા નહીં જોઈએ શીશીના ગ્લાસના છેદનો ડાયમેટર શીશીની બાહરની ડાયમેટર કરતા પણ અરધો દોરો વધુ જોઈએ, કારણકે ગરમીથી શીશી ડાયમેટરમા વધે છે, અને જો ગ્લાસ શીટ હોય તો શીશી ભાગી જાય છે. વચ્ચેના વોટર કૉકનો સેન્ટર ફરેસ ટયુબની ૩-૪ ઇંચ ઉપર રાખવામા આવે છે ફરેક ઑઇલર ઉપર હાલ બે ગેજ ગ્લાસ મૂકવામા આવે છે, કે જેથી ત્યારે એક ભાગી જાય અથવા બગડી જાય ત્યારે બીજો કામ લાગે ગેજ ગ્લાસના ઉપરના કૉકને સ્ટીમ કૉક, વચ્ચેના વોટર કૉક, અને નીચેના ડેન કૉક કહે છે.

હાઇડ્રીનસન્સ ઑટોમેટીક ગ્લાસ વૉટર ગેજ

ચિત્ર નાં ૬૫ મા બતાવ્યો છે, જેમા એવી ગોઠવણ કીધેલી હોય છે કે જ્યારે અકસ્માતથી શીશી તુટી જાય છે ત્યારે સ્ટીમ અને વૉટર કૉકની પાછપોમા રાખેલા છુટા બૉલ વાલ્વો સ્ટીમ અને પાણીના દમાણથી પોતપોતાના કૉકના મોહડા ઉપર બેસી જાય છે, જેથી સ્ટીમ અથવા ગરમ પાણી બાહરે ઉડીને બાઇલર ઉપર કામ કરતા માણસોને ધન કરતા નથી એ ગેજ ગ્લાસોની પછવાડે એક જુદી પિત્તળની ટયુબ હોય છે, જેના મોહડા ઉપર સ્ટીમ કૉક માણેલો વાલ્વ જ્યારે શીશી આખી હોય છે, ત્યારે આવી બેસે છે, અને વૉટર કૉક માણેલો વાલ્વ ચિત્રમા બતાવ્યા મુજબ એક ખાચામા પોતાના વજનથીજ ગબડી પડી રહે છે પરંતુ જ્યારે શીશી ભાગી જાય છે, ત્યારે પાણીના ધસારાથી વૉટર કૉક માણેલો વાલ્વ ઉચકાઇને ચિત્રમા મીડાઓથી ઘેરેલી જગામા જઇ બેગી પાણી બાહરે ઉડતુ અટકાવે છે, અને સ્ટીમ

ચિત્ર નાં ૬૫.

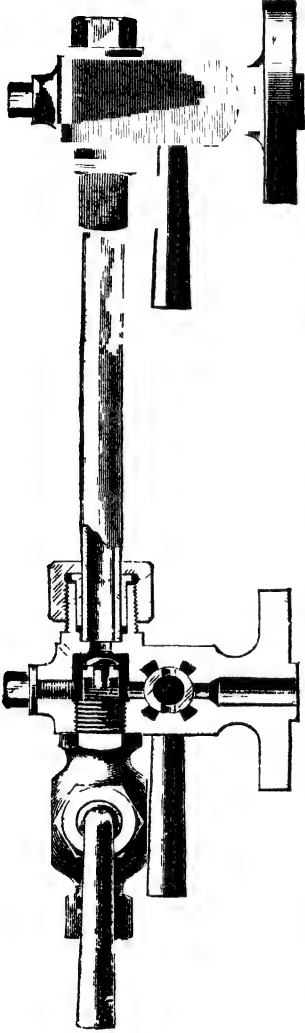
હાઇડ્રીનસન્સ ગ્લાસ વૉટર ગેજ.

કૉક માણેલો વાલ્વ પીત્તળની ટયુબ માણેલા પાણીના ધસારાથી ઉચકાઇ સ્ટીમ કૉકમાથી આવતી સ્ટીમ, અને ટયુબમાથી આવતા પાણી, એ બન્નેના દમાણથી ચિત્રમા મીડાઓથી બતાવેલી જગામા ચોટી બેસે છે, અને સ્ટીમને બાહરે ઉડતી અટકાવે છે આ ગોઠવણ ઘણી કતોરડા અને સલામતીભરેલી છે.

શૉરેરનો ઑટોમેટીક

ગેજ ગ્લાસ ચિત્ર નાં ૬૬ મા બતાવ્યો છે એમા વૉટર કૉક આગળ શીશીની નીચે એક છુટો વાલ્વ રાખેલો હોય છે જે જ્યારે અકસ્માતથી શીશી ભાગી જાય છે ત્યારે પાણીના ધસારાથી ઉપર ઉચકાઇ શીશીનું મોહડું બંધ કરી નાખે છે, જેથી ગરમ પાણી બાહરે ઉડી શકતુ નથી સાધારણ પેલગવાળા કૉક કરતા ઍસઍસટોસની પેટી ગ કરેલા કૉક વધારે પસંદ કરવા યોગ્ય છે, જે બતના કૉકની ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૬૬ મા સ્પષ્ટ બતાવી છે એમા કૉકના શેલ

અથવા ફેટલામા ચાર ઉલા ખાંચાઓ પાડી તેમા એસએસટોસની પેકીંગ ભરવામા આવે છે, જે પેકીંગ ઉપરજ કોંકનો પ્લગ લાગુ રહે છે જેથી પ્લગ અને શેલ ઘસાતા નથી અને કદી ગળતા નથી

ચિત્ર નાં ૬૬.

ગ્લાસ વોટર ગેજ.

(સેફ્ટર એન્ડ બુટેનબર્ગ.)

કોંકની ટેપર—નવા કોંક બના-

વતી વખતે કોંકની ટેપર દર એક ઇંચ લબાઈએ અરધો દોરો રાખવામા આવે છે.

ગ્લાસ વોટર ગેજની સંભાળ—

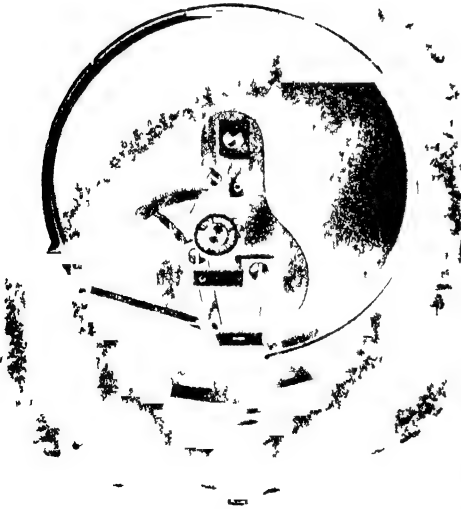
વોટર ગેજ માટેની કાચની નળી બરાબર જોઈતી લબાઈનીજ વાપરવી જોઈએ જે જોઈએ તે કરતા વધુ લાંબી નળી વાપરવામા આવે તો નળીના ઉપલા છેડાની આસપાસ કચરો અને ખાર જમા થઈ જઈ રટીમ કોંકનો રસ્તો થોડોક બંધ કરી નાખે છે, તેમજ કોઈ વેળા સાફ કરવા માટે ઉપલા કોંકની સામેનો પ્લગ ખોલી તેમા તાર નાખતા તે આરપાર જઈ શકતો નથી તેમજ નળી જોઈએ તે કરતા ટુકડા હોય તો શીશીની ઉપલી ગ્લેન્ડમા પેકીંગ ભરી તાઈટ કરતા ફેટલીક પેકીંગ નળીના મોહડા ઉપર જઈ તેનું મોહડું ઘણુ યા થોડુ બંધ કરી નાખે છે વોટર ગેજના ઉપલા અને નીચલા કોંકની ગ્લેન્ડને બાંધલર ઉપર જોડતી વખતે ત્રણીજ સંભાળથી બંનેના છેદ તફન સીધા એક લાઇનમા રાખવા જોઈએ, નહીં તો બંનેના સેન્ટર વચ્ચે જરાબી ફરક રહી જવાથી કાચની નળી ગ્લેન્ડની નટને કોઈ તરફ લાગુ રહેવાથી વારંવાર નળી ભાગ્યા કરશે ગ્લેન્ડની નીચલી અને ઉપલી નટોમા ગેજ ગ્લાસ તદન ખૂલેલો રહેવો જોઈએ, એ કાચુ થઈ ગ્લેન્ડની નટ માહેલા છેદના ડાયામેટર કરતા અરધો દોરો ઓછી ડાયામેટરનો ગેજ ગ્લાસ પસંદ કરવો ફેટલીક વખત કોંકના ગ્લેન્ડ સીધા રાખવા છતાં પ્લગના છેદ મલતા નથી માટે કોંકમાથી પ્લગ કાઢી તપાસી ખાતરી કરવી, નહીં તો ગેજમા પાણીની લેવલ ખોટી દેખાશે

ગેજ ગ્લાસ (Gauge Glass)—સાધારણ કાયની જે નળીઓ ગેજ ગ્લાસને નામે બજારમા સસ્તી વેચાય છે તે ઔધલરના કામ માટે ખીલકુલ સારી હોતી નથી કારણકે તે વારવાર ભાગ્યા કરે છે જેના (Jena) તથા ડ્યુરેક્ષ (Durax) નામના ગેજ ગ્લાસ બેકે કીમતમાં લગાર મોઘા હોય છે તોપણ ટકવામા ધણી સારા હોય છે વળી સાધારણ ગેજ ગ્લાસ જે સેલેજ લીલા રંગના હોય છે તેવા એ હોતા નથી પણ સાફ અને વધુ પારદર્શક હોય છે ગેજ ગ્લાસમા પાણી કેટલું છે તે દૂરથી જોઈ શકાય તે માટે ધણી જાતના ખાસ ગ્લાસ બનાવવામા આવે છે એકમા તો ગ્લાસના પાછળા ભાગમા એક રંગીન લીટી રાખેલી હોય છે જે પાણીની અદરથી જોતા ધણી પોહોળી દેખાય છે જેથી ગ્લાસનો નીચલો પાણીવાળો ભાગ ઉપલા ભાગ કરતા ધણેજ સ્પષ્ટ રંગીન દૂરથી દેખાય છે

રબર રીંગ (Rubber Rings)—વૉટર ગેજ ગ્લાસને સ્ટીમ ટાન્ટ રાખવા માટે તેની ડેન્ડમા રબરની રીંગની પેકીંગ ભરવામા આવે છે એસએસસોની પેકીંગ કરતા રબરની રીંગ વધારે સારી છે કારણકે એસએસસો સખ્ત થઈ જવાથી કાયની ટયુબ તડ ખાધને ભાગી જાય છે હૉપકીનસન મેકર પોતાના ગ્લાસ વૉટર ગેજ માટે રબરના કોન (cone) મોકલે છે જે ગ્લાસની ટયુબને એક્ષપાન્ડ થવા દીયે છે, તથા લામો વખત ટકે છે

સ્ટીમ ગેજ (Steam Gauge)—સ્ટીમ ગેજની બનાવટ

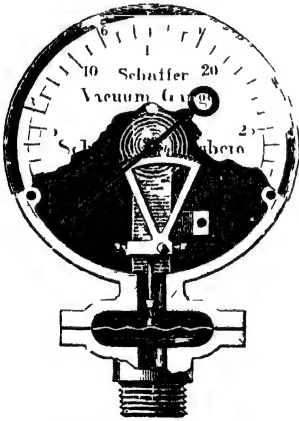

ચિત્ર નાં ૬૭.

સ્ટીમ ગેજનો અદરનો દેખાવ

ધણી સાદી હોય છે ચિત્ર નાં ૬૭ મા જણીતા હૉપકીનસન મેકરના સ્ટીમ ગેજનો અદરનો ભાગ બતાવ્યો છે, જે ગેજ સાધારણ બજાર સ્ટીમ ગેજ કરતા મજબુતી અને કારીગરીમા ધણે અહ-ડયાતો છે એ જાતના ગેજને બુરડોન (Bourdon) સ્ટીમ ગેજ કહે છે એમા આવા આકારની એક પાતળી અને ચપટી ટયુબ હોય છે, જેનું એક મોહડું બધ કાંધેલું હોય છે અને બીજે મોહડેથી તેમા સ્ટીમ

દાખલ કરવામાં આવે છે, જેના દબાણથી ટયુબનો વાક ખૂલતો જાય છે એ ટયુબના બધા છેડા સાથે એક દાતાવાળા ચક્કરનો પા ભાગ અથવા ક્વાડ્રન્ટ (quadrant) એક લીન્કની મદદથી જોડેલો હોય છે, જે સાથે એક નાનું દાતાવાળું પીનીઅન ગીઅરમા હોય છે. એ પીનીઅનની ધરી ઉપર સ્ટીમ ગેજનો કાટો યાને પોઇન્ટર (pointer) જોડેલો હોય છે ટયુબમા પ્રેસર આપવાથી જ્યારે તેનો વાક ખૂલવા માટે છે, ત્યારે પેલા ક્વાડ્રન્ટનું લીવર ખેંચાઈને પીનીઅનને ફેરવે છે જેથી કાટો ફરે છે. ૧૨૦ પાઉન્ડથી વધારે વરફીંગ પ્રેસર માટે સ્ટીમ ગેજ માહેલી ટયુબ સ્ટીલની લેવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે, કારણકે પીતલની ટયુબ વધારે પ્રેસર માટે અનુકૂળ નથી સ્ટીલ ટયુબવાળા ગેજ કીમતમાં લગભર મોઢા પડે છે, પણ તે વધારે ભરોસા રાખવા લાયક હોવા ઉપરાંત વધારે વખત ટકે છે સ્ટીલની એક ટયુબ બનાવવા માટે સ્ટીલના સગીન સળિઆમાં અરપાર છેદ પાડી, તેને વાળી, ચપટો કરી, પાણી પાછને ટયુબ બનાવવામાં આવે છે એ જાતના ધુરડોન સ્ટીમ ગેજ જે ટંકાણે બાંધેલો ચાલુ હાલ્યા કરતા હોય તે ટંકાણે વાપરવા નકામા છે, કારણકે એનો કાટો હાલ્યા કરે છે

ચિત્ર નંબર ૬૮.

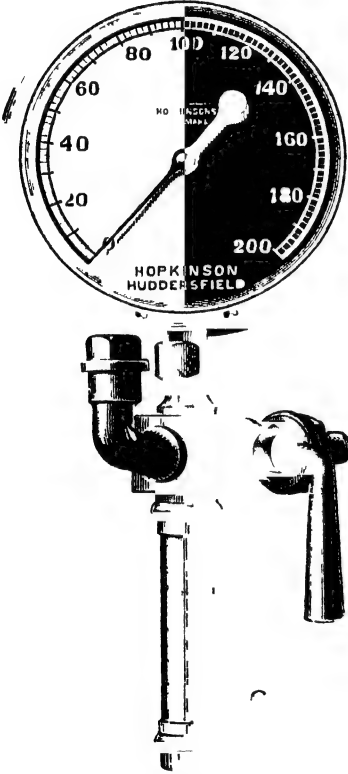
શૅફર સ્ટીમ ગેજ

શૅફર સ્ટીમ ગેજ (Schaffer Steam Gauge)—ચિત્ર નંબર ૬૮ મા બતાવેલો સ્ટીમ ગેજ જાણીતા બનાવનારા મેસર્સ શૅફર એન્ડ બુડેનબર્ગ (Messrs Schaffer & Budenberg) ની બનાવટ છે જે મેકરો દરેક જાતના પ્રેસર અને વૅક્યુમ ગેજ આખી દુનિયામાં સર્વથી મોટા જથામાં બનાવવા માટે તેમજ એ ગેજોની ચહડતી પકિતની ઉત્તમ કારીગીરી માટે ઘણા જાણીતા અને માનીતા છે ચિત્રમાં બતાવેલા ગેજમાં સાધારણ ધુરડોન ગેજ માફક વાંકી પોકળ ટયુબ હોતી નથી, પણ તેમાં એક આવો

પાતળો ફાઇગેટ્ડ પ્લેટ હોય છે, જેની ઉપર એક ઉભી લીન્કની મદદથી ગેજના કાટાની ધરી ઉપર બેસાડેલું દાતાવાળું પીનઅન ફેરવનારૂં

કવાડ્રન્ટ જોડેલુ હોય છે, જ્યારે કૉંગ્રેટ પ્લેટની નીચે સ્ટીમ પ્રેસર આપવામા આવે છે, ત્યારે સ્ટીમના દબાણથી પ્લેટ ઉપસીને લીન્કને ઉચકે છે, જેથી કવાડ્રન્ટ ફરીને કાટાના પીનઅનને ફેરવે છે એ ગેજમા કાટાની ધરી ઉપર નાના ઘડિઆળોમા આવે છે તેવી વાળની સ્પ્રીંગ (hair spring) મુકવામાં આવે છે, જેથી કાટો ઘણી સફાઈથી ચલડ ઉતર કરે છે, અને જ્યારે પ્રેસર ૦ થાય છે ત્યારે કાટો પણ સફાઈથી ૦ ઉપર આવે છે એવી હેર સ્પ્રીંગ હવે સારી જાતના ષુરકોન સ્ટીમ ગેજમા પણ જોવામા આવે છે જ્યાં ઑષલર ચાલુમા હાલ્યા કરતા હોય (જેવા કે પોરટેબલ, લોકોમોટીવ વગેરે) ત્યાં એ જાતના ગેજ વાપરવાથી ગેજનો કાટો હાલ્યા કરતો નથી

સાઇફન ટ્યુબ (Syphon Tube)—સ્ટીમ ગેજ પાંધરો

ચિત્ર નાં ૬૯.

સ્ટીમ ગેજ અને સાઇફન ટ્યુબ.

ખખડાટથી ચાલુ ધુજ્યા કરતો

ઑષલર ઉપર લગાડવામાં આવતો નથી, પણ એક આવા J આકારની ટ્યુબની મદદથી ઑષલર ઉપર જોડવામા આવે છે જેને સાઇફન ટ્યુબ કહે છે એ ટ્યુબ રાખવાની મતલબ એ હોય છે કે એમા સ્ટીમ કન્ટેનર થઇને પાણી ભરાઇ રહે છે, જેથી સ્ટીમની ગરમી ગેજ ઉપર ખરાબ અસર કરીને ગેજને બિગાડી નાખી શકતી નથી સ્ટીમ ગેજ ઉપર સગવડથી હાથ મુકી શકાય તેવી વધુ ગરમ તે રેલવો જોઇએ નહીં એવા વાક વાળા સાઇફન ટ્યુબને બદલે હાલ ઘણાક ગેજોમા ચિત્ર નાં ૬૯ મા બતાવ્યા પ્રમાણેનો એક જુલતો સીધો ટ્યુબ મુકેલો હોય છે, જેને કેટલાકે પીલર સાઇફન કહે છે, અને જે પણ સાઇફનનીજ ગરજ સારે છે એનો ફાયદો એ છે કે એ દેખાવે ઠીક લાગવા ઉપરાંત એની ઉપર ગોઠવેલો ગેજ એનજીન વગેરેના નથી, પણ સ્થીર રહે છે, જ્યારે

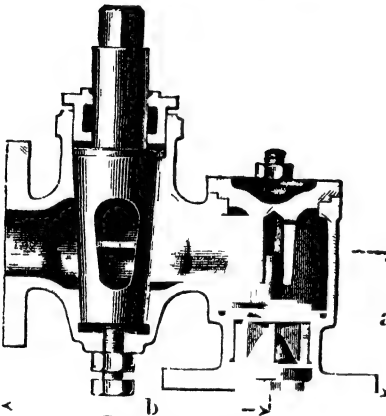
સાધારણ J સાધકન ઉપર મુકેલો ગેજ વાર વાર હાલ્યા કરે છે એ પીલર સાધકનમાં અદર એક બીજો પાતળો ટયુબ હોય છે, જે બાહરના ટયુબના નીચલા છેડા સુધી ગયેલો હોય છે, અને એ અદરના ટયુબનો બીજો છેડો બાહર કહાડી તે ઉપર ગેજ બેસાડેલો હોય છે, જ્યારે બાંધલર સાથનું કનેક્શન બાહરના મોટા ટયુબ સાથે હોય છે એ બંને ટયુબની જગામા પાણી ભરાઈ રહે છે ધણેક ઠેકાણે એ સાધકન ટયુબ ગેજની આસપાસ એક આબો વીટો આપીને બનાવવામાં આવે છે

બોઇલર પ્રેસર ડાએગ્રામ (Boiler Pressure Diagram)—એવી ઉભી ટયુબો સાથે એક જુદું મોહકુ પ્લગ મારીને રાખેલું હોય છે, જે રાખવાની મતલબ એ છે કે તેનો પ્લગ કહાડી તે ઉપર ઇન્ડિકેટર લગાડી જોવામાં આવે કે ઇન્ડિકેટરની ઝંપી ગના દબાણની બરાબર ગેજમા પ્રેસર દેખાય છે કે નહી, તેમજ બીજો કોઈ સારો ગેજ એ મોહોડીઆ ઉપર લગાડવાથી માલમ પડે છે કે ચાલુ ગેજ બરાબર પ્રેસર દેખાડે છે કે નહી ઇન્ડિકેટરમા જોઈતા બાંધલર પ્રેસરની ઝંપી ગ ભરીને હ મેશ મુજબ ડ્રમ ઉપર કાગળ વિ ટાળી સ્ટીમ ગેજના મોહોડીઆ ઉપર ચઢાવવો અને પછી ડૉક ઉઘાડવો, જેથી ઇન્ડિકેટરનો પીનન ઉપર ચઢી પેનમીલ ઊંચકાશે, તે વખતે ડ્રમની દોરી હાથ વડે તાણીને પેનમીલથી ડ્રમ ઉપરના કાગળ ઉપર લાઈન પાડવી, તેમજ ડૉક બંધ હોય ત્યારે પણ દોરી ખેંચીને પેનમીલ વડે હવાના દબાણની “અટમોસ્ફેરીક લાઈન” (atmospheric line) પાડી લેવી, એ બે લાઈન વચ્ચેના તકાવતને રજી ગના સ્કેલથી માપીને જોવામાં આવે છે કે સ્ટીમ ગેજમા દેખાતા પ્રેસર પ્રમાણે બાંધલરના એ “પ્રેસર ડાએગ્રામ” મા પણ સરખાજ પ્રેસર મળે છે કે નહી અલબત્ત ડાએગ્રામ લેતી વખતે સ્ટીમ ગેજમા જે પ્રેસર દેખાતો હોય તે સાથેજ એ સરખામણી થવી જોઈએ

સ્ટીમ ગેજની સ લાળ—સ્ટીમ ગેજમા વધુમા વધુ જોટલા પ્રેસરનો આકડો હોય તેથી અરધો પ્રેસર તેમા લેવો જોઈએ, એટલે કે જો સ્ટીમ ગેજ ૨૦૦ પાઉન્ડ સુધી માડેલો હોય તો તેને ૧૦૦ પાઉન્ડ વરફી ગ પ્રેસર માટેજ વાપરવો જોઈએ આ પ્રમાણે કરવાથી વરફી ગ પ્રેસરના આકડા આગળ કાટો હ મેશ સીધો ઉભે

રહેશે જેજ હમેશાં ઑપલરના સર્વેથી ઉંચા ભાગ ઉપર કોઈખી જાતની સાધકન પાઇપની મદદથી જોડવો જોઇએ, જે પાઇપનો છેદ ત્રણ દોરા કરતા ઓછો નહી હોવો જોઇએ કોઇખી કારણસર સાધારણ સીધા પાઇપના ટુકડા સાથે જેજ કદી પણ જોડવો નહી. જેજનો સાધો ગળયા કરીને જેજની અંદર પાણી કે મીમનો બિનાસ જઈ નહી શકે તે માટે જેજ પાઇપ ઉપર ચઢાવતી વખતે વચ્ચે સીસાનુ વોશર મુકી પછા જોઇન્ટ કરવો એ માટે રેડ લેડ કે રબર વાપરવુ નહી જેજના અંદરના ભાગેમા બિનાશ લાગવાથી જેજ બગડી જાય છે જેજના ડૉક હમેશા ધણુજ ધીમેથી ઉઘાડવા અથવા બંધ કરવા એકદમ ડૉક ઉઘાડવાથી કે બંધ કરવાથી જેજનુ સાચાકામ આચકો ખાઈને તુરત બિગડી જાય છે

ફીડ ચેક વાલ્વ (Feed-check Valve) ઑપલરની

ચિત્ર નાં ૭૦.

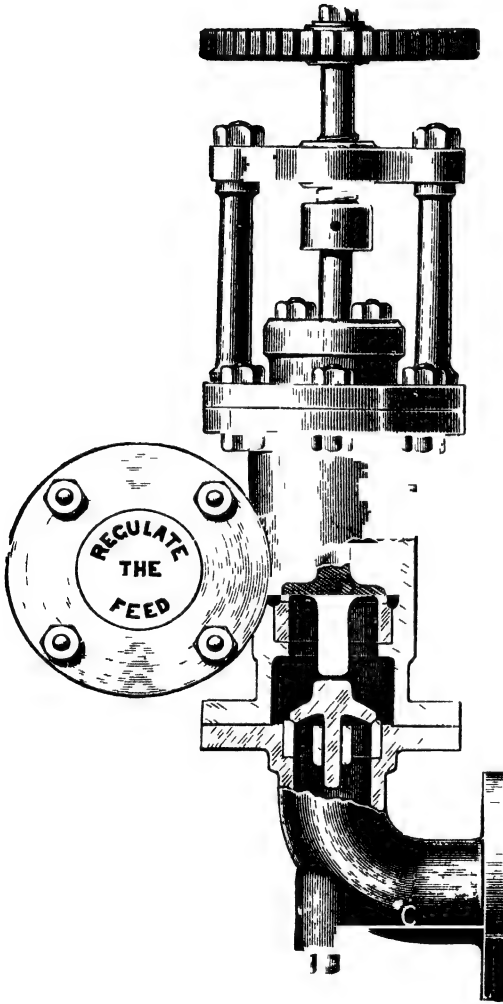
ફીડ ચેક વાલ્વ.

એન્ડ પ્લેટ ઉપર ચાલુ વોટર લેવલની આસરે ૫-૬ ઇંચ નીચે જોડેલો હોય છે અંદરના નટને બદલે બાહરના નટવાળો વાલ્વ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, કારણકે નટ અંદર રહેવાથી તે કટાઇને ખવાઇ જાય છે, તેમજ વારવાર તેમા ખાર બાઝવાથી વાલ્વનો સ્પીન્ડલ ફેરવવો ધણુ મુશ્કેલ પડે છે ફીડ ચેક વાલ્વ સ્પીન્ડલની સાથે સ્ટોપ વાલ્વની માફક જોડેલો નહી પણ તદન છુટો હોય છે અને સ્પીન્ડલ ફેરવીને નીચે

ઉતારવાથી તેનો છેડો વાલ્વની પીડ ઉપર ટેકી જવાથી વાલ્વ ઉપડી શકતો નથી તેથી તે બંધ થાય છે વાલ્વ પોતાની બેઠક અથવા સીટથી જટલો ઉચકાય છે, તેટલી ઉચાઇને વાલ્વની લીફ્ટ (Lift) કહે છે ફીડ ચેક વાલ્વ નાનો રાખી તેની લીફ્ટ વધારે રાખવા કરતા વાલ્વ મોટો રાખી તેની લીફ્ટ માત્ર એક દોરો અથવા સેહજ વધુ રાખવી સારી છે, કારણ કે વધારે લીફ્ટ રાખવાથી વાલ્વની સીટ છુડાઇ જાય છે ચાલુ ઑપલરમા ફીડ ચેક વાલ્વ એટલો ખુલ્લો

રાખવામાં આવે છે કે ચાલુ વૉટર લેવલ હમેશાં એકજસરખી રહે એકી વખતે ઑછલરમા પાણી ભરી લઇને પછી શીડ ચેક વાલ્વ બંધ કરી બેસવું, અને વૉટર લેવલ ઑછી થવાથી પાછો વાલ્વ ઉઘાડી પાણી લેવા માડવું એ ફાયદા ભરેલું નથી, કારણ કે એથી ઑછલરની ટેમ્પરેચરમા ફેરફાર થયા કરે છે.

ફીડ ચેક વાલ્વ ન્યા ઑછલરની સાથે જોડાયેલો હોય છે,

ત્યા ઑછલરની અદરથી એક ૧૦ થી ૧૫ શીટ લાભો પાઇપ આડો જોડેલો હોય છે, જે પાઈપને સામે છેડેથી લખાઇના લગભગ ત્રીજા ભાગમા ઝીણા ઝીણા આસરે ચાર દોરા ડાયામેટરના કાણા પાડેલા હોય છે એથી પાણી એક જથ્થામા ધોધમાર ઑછલરમા પડવાને બદલે સરખી રીતે વહે ચાઇને પડે છે શીડ ચેક વાલ્વ હમેશા કરનેસ ટયુઅની આસરે ૩-૪ ઇચ ઉપર (અથવા ઉપર કહ્યું તેમ વાટર લેવલની ૫-૬ ઇચ નીચે) રાખવાનું કારણ એ છે કે કોઇવાર ચાલુમા વાલ્વ કે વાલ્વ ઑક્ષ અકસ્માતથી ભાગી જાય, યા ગતના ન્યારે ઑછલર માણેલું પાણી એકદમ બધું ગળીને નિકળી જાય ત્યારે કરનેસ ટયુઅનું કાઉન

ચિત્ર નાં ૭૧.

હૉપકીનસન્સ ફીડચેક વાલ્વ

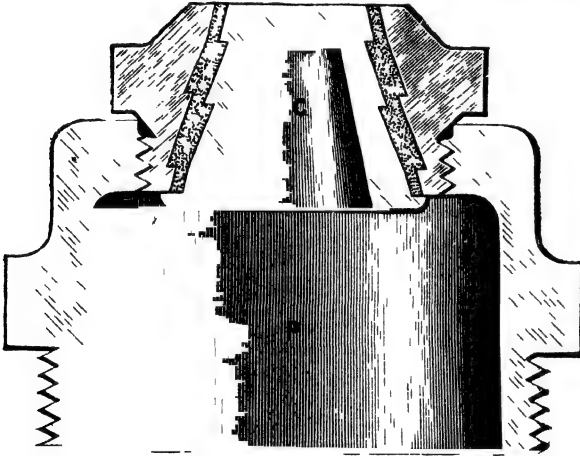
અથવા મથાણું પાણી વગરનું કોરૂ પડી નહીં જાય અને તે બધી જવા પામે નહીં, કારણકે તે ઉપર ૩-૪ ઇંચ ઉચાઈ સુધીનું પાણી રહી જાય.

ફીડ ચેક વાલ્વ કોઈવાર જામ થઈ જાય છે.

જો તેની સીટ ધણી ટેપર હોય, અથવા પાણી ધણું ખાર અને ગલીચીવાળું હોય તો એ પ્રમાણે અને છે. પણ ચાલુ ઑઞલરમા એ વાલ્વ કહાડીને સાફ થઈ શકતો નથી એ અગવડ મટાડવા સારૂ મેશર્સ શેફર ઍન્ડ બ્રુડેન બર્ગવાળાઓ પોતાના બનાવેલા શીડચેક વાલ્વ સાથે ઑઞલર અને વાલ્વની વચ્ચે કાંક મૂકે છે, જે ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૭૦ માં બતાવી છે, આથી જ્યારે શીડ વાલ્વ કાઢાડવો પડે છે, ત્યારે ટાક બંધ કરવાથી સહેલાઈ અને સલામતી સાથે કાઢાડી શકાય છે. મેશર્સ હોપકીનસનની ક્રાંતિ પણ એવી જાતનો શીડ ચેક વાલ્વ બનાવે છે, જે ચિત્ર નાં ૭૧ માં બતાવ્યો છે, જેમા જે સીટ હોય છે નીચેની સીટ ઉપર હ મેશ માફકનો એક છૂટો શીડચેક વાલ્વ હોય છે, અને ઉપરની સીટ ઉપર સ્પીન્ડલ સાથે જોડેલો. એક સાધારણ સ્ટોપ વાલ્વ હોય છે, એ સ્ટોપ વાલ્વની નીચે ગાર્ડ તરીકે કામ કરતી દાડી નીચેના શીડચેક વાલ્વની લીફ્ટ ઓછી વધતી કરવામા કામ લાગે છે, કાગળ કે જેમ સાધારણ જાતના સાદા શીડ ચેક વાલ્વોમા સ્પીન્ડલ ઉપર નીચે કરવાથી લીફ્ટ વધતી ઓછી થાય છે તેમ એમા પણ થાય છે, પણ મૂખ્ય બુખી એ છે કે જ્યારે નીચેલો ચેક વાલ્વ કાઢાડવો પડે છે ત્યારે ઉપરનો સ્ટોપ વાલ્વ બંધ કરવાથી તે બાહર કાઢાડી સમારીને પાછો મુકી શકાય છે. અલબત્તા એવી રીતે ચેક વાલ્વ કાઢાડવામા આવે ત્યારે ઑઞલરમા પાણી જતું બંધ થાય છે, જેથી એનજીન પણ બંધ રાખવું પડે છે. આના ઉપાય તરીકે કોઈક ઠેકાણે એવી ગોઠવણ કરવામા આવે છે કે એક થ્રીવે કોક (Three-way cock) સાથે જે અલાહેદા ચેક વાલ્વ રાખવામા આવે છે, જેથી થ્રીવે કોકને ચોક્કસ જગાએ ફેરવીને રાખતા ગમે તે એક ચેક વાલ્વ કહાડી શકાય છે, જ્યારે બીજા ચેક વાલ્વને રસ્તે પાણી ઑઞલરમા જમા કરે છે. જ્યાં કેટલાક ઑઞલરો સાથે જોડાઈને કામ કરતા હોય ત્યાં કોઈ એક બંધ ઑઞલરને બીજા ચાલુ ઑઞલરોથી અલાહેદું કરી નાખવા માટે સલામતી ખાતર શીડ પાછપ ઉપર દરેક ઑઞલર માટે જૂદો એક સ્ટોપ વાલ્વ મૂકવો જોઈએ.

ફ્યુઝીબલ પ્લગ (Fusible Plug)—લટ્ટીમાં ફરનેસ ટયુબના મથાળાં અથવા કાઉનમાં છેદ પાડીને નરમ ધાતુ ભરેલો એક પ્લગ અથવા બુચ મારવામાં આવે છે, જેને ફ્યુઝીબલ પ્લગ અથવા પિગળી શકે તેવો બુચ કહે છે એ રાખવાની મતલબ એ હોય છે કે કોઈ વેળા ગફલતી અથવા અકસમાતથી બાંધલરતું પાણી છેકળ ગળી જઈને લટ્ટીનું કાઉન ગરમ થઈને લાલ થઈ જાય તે અગાઉ પેલા પ્લગ માહેલી નરમ ધાતુ પિગળી જઈને તેમાંથી ધસારા-બધ સ્ટીમ પુ કવાથી લટ્ટીની આગ જુગમ્બ જાય, જેથી વધુ નુકસાન થતું અટકે, તેમજ ટયુબ લાલ થઈ આવીને ફાટી કે બેસી જાય નહીં એ કારણ માટે દરેક બાંધલરમાં એવા પ્લગ મૂકવાની ખરે-ખરી અગત્ય છે

ફ્યુઝીબલ પ્લગો ઘણી જાતના આવે છે, જે માહેલો એક ચિત્ર નાં ૭૨ મા બતાવ્યો છે, જે મેશર્સ શેકર ઍન્ડ બુટેન-બર્ગની બનાવટ છે એમાં એક પિત્તળનું બોખું P આટા પાડી

ચિત્ર નાં ૭૨.

ફ્યુઝીબલ પ્લગ.

ફરનેસ ટયુબને મ-થાળે બાંધલરની અદર બેસાડવામાં આવે છે, જે બોખા માહેલા છેદમાં આ-ટા પાડી નરમ ધાતુ ભરેલો પ્લગ બેસા-ડેલો છે એ પ્લ-ગમાં ખાસ જુબી એ છે કે લટ્ટીમાંની આગ નરમ ધાતુ ઉપર લાગ્યા કરીને ધાતુને ખરાબ કરતી નથી, કારણ કે

ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ એક ફલાન્જવાળો બુચ C એ ધાતુ ઉપર ઢાકણ માફક બેસાડેલો હોય છે એ કારણને લીધે એ પ્લગ માહેલી ધાતુ બે વર્ષે બદલવાની લલામણ કરવામાં આવે છે એ પ્લગનું મથાળું ફરનેસ ટયુબના મથાળાની બે થી ત્રણ ઇંચ ઉપર રાખવા-

મા આવે છે, કે જેથી જ્યારે ફરનેસટયુબની ઉપર એટલું પાણી રહે તે વખતે પ્લગ પિગળી જાય અને બધું પાણી તદ્દન બળી જાય તે અગાઉ આગ બુજવી નાખી ટયુબને નુકસાન થતું એટલાવે કેટલાક પ્લગોની ઉપર જસતની ટોપી ઢાકવામા આવે છે કે જેથી તે ઉપર ખારનું પડ બાઝતું નથી

કેટલાક ફ્યુઝીબલ પ્લગની કૅપમા નાના નાના છેડ
પાડી તેઓમા સીસું ભરવામા આવે છે એ જાતના પ્લગ ધણા અસરકારક હોતા નથી, કારણકે ઑઘલરમાં પાણી ધટવાથી જ્યારે એકાદ નાનો છેડ સીસું પિગળીને ખૂલ્લો થાય છે, ત્યારે તેમાથી પાણી નિકળવા માડવાથી તે બાકીના બીજા છેડો માહેલું સીસું પિગળવા દેતું નથી, અને એવો એકાદ નાનો છેડ ખૂલ્લો થવાથી તે આગ બુજવી શકતો નથી

લેડ રીવેટ (Lead Rivet)—અગાઉપુગણા ઑઘલરોમા ફરનેસ કાઉનમા છેડ પાડી તેમા એક સીસાનો રીવેટ ઢાકવામા આવતો હતો અને હજીબી કેટલાક નાના વરડીકલ તથા પોરેબલ ઑઘલરોમા એવા લેડ રીવેટ જોવામા આવે છે એની ખામી એ હોય છે કે એ ચાલુ પાણીમા રહેવાથી પાણીની બાબુ તે ઉપર ખાર બાઝે છે, અને ભટ્ટીની બાબુના રીવેટનું માયુ ચાલુ આગમા રહેવાથી તે સખ્ત થઇ જાય છે જેથી જોઇતી વખતે એ રીવેટ પિગળતો નથી, અને જો પિગળે છે તો થોડોક પિગળીને સહેજ ખૂલ્લો થતાજ તેમાથી પાણી નિકળવાથી રીવેટનો બાકીનો ભાગ પિગળતો નથી, અને આગ બુજતી નથી

ફ્યુઝીબલ પ્લગ માટેની નરમ ધાતુ—એ પ્લગમા ભરવા માટે ઓખી કલાઈ સર્વથી સરસ છે, કારણ કે કલાઇ જુની થવા છતાં ગરમીથી સખ્ત થઇ જતી નથી કલાઇ ૪૪૦ ડીગ્રી ગરમી થતાજ પિગળી જાય છે માત્ર સીસું ભરેલા પ્લગો ભરેસો રાખવા લાયક કહેવાતા નથી, કારણકે મીસુ ચાલુ ગરમીમા રહેવાથી સખ્ત થઇ જાય છે, અને જ્યારે જોઈએ ત્યારે પિગળતું નથી સીસું ૬૨૦ ડીગ્રીએ પિગળે છે પ્લગમાં એવી ધાતુ ભરવી જોઇએ કે ઑઘલરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતા થોડી વધુ ટેમ્પરેચરે તે પિગળી જાય

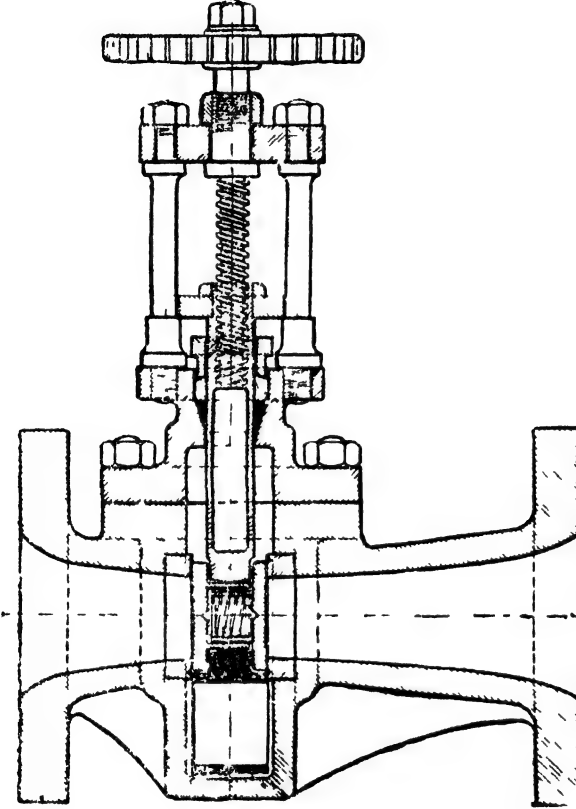
ફ્યુઝીઅલ પ્લગમાં ભરવા લાયક ધાતુની જુદી જુદી મેળવણીઓ કેટલી ટેમ્પરચરે પિગળી જાય છે તે નીચે આપ્યું છે —

૨	લાગ કલાઈ	૧	લાગ સીસુ	૩૪૦	ડીગ્રીએ પિગળે છે.
૪	„ „	૧	„ „	૩૬૫	„ „
૧	„ „	૧	„ „	૩૭૦	„ „
૮	„ „	૧૧	„ „	૪૦૦	„ „
૮	„ „	૧૭	„ „	૪૫૦	„ „
૮	„ „	૩૩	„ „	૫૦૦	„ „
૧	„ „	૧૨	„ „	૫૫૦	„ „

આઇસોલેટીંગ વાલ્વ (Isolating Valve)—જ્યાં કેટલાક બાઇલરો સાથે જોડાઈ કામ કરતા હોય ત્યાં જ્યારે કોઈ બાઇલરને સાફ કરવા માટે બીજા ચાલુ બાઇલરોથી અલાઈડ કરવું પડતું હોય ત્યાં સ્ટીમપાઇપ અને જલો ઓફ પાઇપ ઉપર આઇસોલેટીંગ વાલ્વ મૂકવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે એવી વખતે બધા બાઇલરને ચાલુ બાઇલરોથી તાત્ત અલાઈડ કરી નાખવાનો સર્વેથી સરસ રસ્તો તો એ પાઇપ કનેક્ટરનો છોડી નાખી બધા ફલોન્જો વાપરવાનો છે, પણ તેમ કરતાં ઘણું ઠેકાણું ઘણીક અગવડ અને કડાકુટમાં ઉતરવું પડે છે આઇસોલેટીંગ વાલ્વ સાદી ગતતા નોત રીતના વાલ્વ જેના છુદા વાલ્વ હોય છે, જે એકજ તરફથી પ્રેસર પડતા ઉતરી શકે છે, જેથી એક ચાલુ બાઇલરની સ્ટીમ કે પાણી બીજા બધા બાઇલરમાં જઈ શકતું નથી ઘણું ઠેકાણું કોઈ બધા બાઇલરમાં આદમીઓ કામ કરતી વખતે ભૂલમાં કોઈ ચાલુ બાઇલરનો જલો ઓફ કૉક ઉઘાડવામાં આવતાજ બધા બાઇલરના ઉઘાડા રહેલા જલો ઓફ કૉક મારકને ગરમ પાણી બધા બાઇલરમાં દાખલ થઈ પ્રાણધાતક અકસ્માત નિપજવલા નોંધાયલા છે તેજ પ્રમાણે બધા બાઇલરનો સ્ટૉપ વાલ્વ ભૂલમાં ઉઘાડતાજ તેવું ગભીર પરિણામ નિપજે છે, જેનો અટકાવ આઇસોલેટીંગ વાલ્વ વાપરવાથી થઈ શકે છે

સ્ટૉપ વાલ્વ (Stop Valve) બાઇલર અને સ્ટીમ પાઇપની વચ્ચે મૂકવામાં આવે છે, જેનો ડાયમેટર સ્ટીમ પાઇપના ડાયમેટર જેટલોજ અથવા સહેજ વધુ રાખવામાં આવે છે હાઇ-

પ્રેસર સ્ટીમ માટે સ્ટોપ વાલ્વ ચડીલના ઓતીને બનાવવામા આવે છે વાલ્વ અને તેની સીટ નીકલ યા ગનમેટલની બનાવવામા આવે છે, જેથી વાલ્વ સીટ ઉપર ઓટી બંધ નહી. અદરના નટવાળા કરતા બાહ્યરના નટવાળા સ્ટોપ વાલ્વ વધુ પસંદ કરવા બેગ છે

ચિત્ર નાં ૭૩.

ટોપકીનસન-ફેરેન્ડી સ્ટોપ વાલ્વ

સ્ટોપ વાલ્વ ઉપર સ્ટીમનો પ્રેસર પડતો હોવાથી તેના સ્પીન્ડલના ઓટા મજબુત અને બહુ ગમવામા આવે છે ઘણાખરા સ્ટોપ વાલ્વોમા નીચે સ્ટીમ પ્રેસર રહે છે, જેથી વાલ્વ બંધ કરવાથી તેની ગ્લાન્ડ કંદાડીને પેટી - ગ ભરી વાકાય છે, જે અલગતા ઘાટુ સગવડ ભરેલું હોવાથી હંમેશા એવી જ ગોઠવણ રાખવી જોઈએ વાલ્વની સીટ અરધા દોરાથી વધુ પહોળાઈએ લાગવી જોઈએ નહીં કેટલેક કેટલાં

સ્ટોપ વાલ્વની નીચે છેદ પાડી તેમાથી એક છ ચતો પાઇપ લઇને સ્ટીમ પાઇપ સાથે અથવા વાલ્વના ઉપલા ભાગ સાથે પાઇપો જોડવામા આવે છે અને એ નાની પાઇપ ઉપર પણ એક નાનો વાલ્વ અથવા કોક મૂકવામા આવે છે સ્ટોપ વાલ્વ ઉઘાડવા પહેલાં એ નાનો વાલ્વ ઉઘાડી સ્ટીમ પાઇપમા સ્ટીમ હોડવામા આવે છે, જેથી પાઇપ ધીમે ધીમે ગરમ થાય છે, તેમજ સ્ટોપ વાલ્વ ઉઘાડવાને પણ

સહેલાઈ મળે છે નહીં તો એકદમ સ્ટોપ વાલ્વ ઉઘાડી પાછપમાં સ્ટીમ દાખલ કરવાથી વારંવાર તેના જૉઇન્ટો ગળી ઉઠે છે, અથવા વોટર હૅમર થવાથી પાછપ ફાટી જાય છે સ્ટોપ વાલ્વની લીફ્ટ તેની ડાયમેટરના ચોથા ભાગથી ઓછી રાખવામાં આવતી નથી સ્ટોપ વાલ્વ જેટલો ઉઘડી શકે તેટલો આખો ઉઘડેલો રાખવો જોઈએ વાલ્વ થોડો ઉઘાડવાથી તેમાંથી સ્ટીમ પસાર થતી વખતે તેનો પ્રેસર ધણો કમી થઈ જાય છે, અને હાઈપ્રેસર સ્ટીમ વાપરવાની ખુબીની ફાયદા ભરેલી અસર મરી જાય છે સ્ટીમ ઓછી ખર્ચે (?) એવા હેતુથી ધણેક ઠેકાણે સ્ટોપ વાલ્વ થોડો ઉઘાડો રાખવામાં આવે છે, જે વિચાર ધણોજ ભૂલ ભરેલો અને નુકસાનકારક છે, જે વિષે વાલ્વ સેટીંગને લગતી બાબતમાં વિગતથી સમજાવવામાં આવશે.

હોપકીનસન શ્રેન્ડી સ્ટોપ વાલ્વ (Hopkinson-Ferranti Stop Valve)--આ જાતનો વાલ્વ ચિત્ર નાં ૭૩ માં બતાવ્યો છે એની ખાસ ખુબી એ છે કે એમાં સ્ટીમને પસાર થવા માટે વાક વગરનો તફાવત સીધો રસ્તો મળે છે, અને બીજી ખુબી એ છે કે પાછપના ડાયમેટર કરતા વાલ્વનો ડાયમેટર ધણો નાનો હોય છે ચિત્રમાં જોવાથી માલુમ પડશે કે એમાં વાલ્વની બન્ને તરફ નોઝલ (nozzle) હોય છે એક તરફથી સ્ટીમ દાખલ થતા તેને (converging) નોઝલના કમી કરેલા એરીઆમાંથી પસાર થવું પડતું હોવાથી સ્ટીમનો પ્રેસર ઓછો થઈ પ્રેસરની શક્તિ ગતિ અથવા ઝડપ (velocity) માં બદલાઈ જાય છે, અને તે સ્ટીમને પાછી મોટા કરેલા (diverging) નોઝલના મોટા એરીઆમાંથી પસાર કરતા તે ગતિ અથવા ઝડપ પાછી ઓછી થઈ સ્ટીમનો પ્રેસર અસલ જેટલો પાછો વધે છે આથી સ્ટીમ વાલ્વની સાકડી ગરમીમાંથી પસાર થવા બતા આ બે નોઝલોની ગોઠવણને લીધે વાયર ડ્રૉન (wire drawn) થતી નથી વાલ્વનો ડાયમેટર નાનો હોવાથી બાર ધ અનાછેદવાળા સ્ટીમ પાછપ ઉપરનો વાલ્વ પણ ધણી સહેલાઈથી ઉઘાડ બંધ થઈ શકે છે વળી સીટ ઉપર વાલ્વ સરતો હોવાથી તે હમેશા સ્ટીમ ટાઇટ રહે છે એના વાલ્વ અને સીટ “પ્લેટનમ” (Platinum) નામની ધણી સખ્ત ધાતુના બનાવવામાં આવતા હોવાથી એ જાતના વાલ્વ સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ સાથે વાપરવા ધણા અનુકૂળ છે.

સ્ટૉપ વાલ્વની સીટ અને વાલ્વ નીકલની ધાતુનાં બનાવેલાં હોય તો તેઓમાં જલદી ખાડા પડી જઇ ગળતાં નથી. સાધારણ ગન મેતલની સીટ અને વાલ્વ ધણા હાઇ પ્રેસરની સ્ટીમ માટે અનુકુલ નથી, કારણકે સ્ટીમની ગરમીથી એ ધાતુ નરમ થઇ જાય છે. સાધારણ સખત જાતની ગનમેતલ પણ ૪૦૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરે નરમ થઇ જાય છે. સુપરહીટ્ટેડ સ્ટીમ માટે તો ગનમેતલ ખીલકુલ પસંદ કરવા જોગ નથી સ્ટૉપ વાલ્વના સ્પીન્ડલ માટે ડેલ્ટા (Delta) મેતલ અને ફોસ્ફોર બ્રોન્ઝ ((Phosphor-Bronze) નામની ધાતુઓ વાપરવી સારી છે, જ્યારે વાલ્વ અને મીટ માટે તો નીકલ (Nickel) અને નીકલના ભેળવાળી ધાતુઓજ વાપરવી જોઇએ. સુપરહીટ્ટેડ સ્ટીમ માટે નીકલ સ્ટીલના વાલ્વ અને સીટ બનાવવામાં આવે છે. હોપકીનસન મેકર પ્લેટીનમ (Platinum) નામની ધાતુના વાલ્વ અને સીટ બનાવે છે, જે નીકલ સ્ટીલ જેટલાજ સખત હોય છે (પ્લેટીનમ નહીં)

સ્ટૉપ વાલ્વ બે ફીસમના આવે છે. એક સ્લુઇસ (sluice) વાલ્વ જાતના અને બીજા મશરૂમ (mushroom) વાલ્વ જાતના સ્લુઇસ વાલ્વનો ફાયદો એ હોય છે કે એમાં સ્ટીમ પસાર થવા માટેનો રસ્તો તદ્દન સીધો હોય છે, જ્યારે મશરૂમ વાલ્વમાં સ્ટીમને વાક લઇને પસાર થવું પડે છે, પણ સ્લુઇસ વાલ્વમાં તેના છેદની ડાયામેટર જેટલી લંબાઇએ સ્પીન્ડલ બાહર કાઢવાથી વાલ્વ આખો ઉઘડે છે, જ્યારે મશરૂમ વાલ્વમાં તેના ડાયામેટરના ચોથા ભાગ જેટલો સ્પીન્ડલ ઉચકાવાથી વાલ્વ આખો ઉઘડે છે

સાધારણ સ્લુઇસ વાલ્વમાં વાલ્વ ટેપર વેડજ (wedge) જેવો V આવો હોય છે જે તેવીજ ટેપર સીટમાં જઇ બેસે છે, પણ જ્યારે વાલ્વ કે સીટ ધસાઇ જાય ત્યારે વાલ્વ મીટમાં ઢીલો પડે છે અને ગળવા માટે છે આના ઉપાય તરીકે કેટલાક મેકરો એ વાલ્વ બે ટુકડે બનાવી તેઓની વચ્ચે એક વેડજ મુકે છે જે બન્ને બાજુના વાલ્વને તેઓની સીટ ઉપર ટાઇત બેસાડે છે. મેશર્સ જે હોપકીનસન એન્ડ કુાં પોતાના જાણીતા બ્લો આફ વાલ્વની ઢપ ઉપર “પેરેલલ સ્લાઈડ સ્ટૉપ વાલ્વ” બનાવે છે જેની ગોઠવણ તેઓના બ્લો આફ વાલ્વને મળતીજ હોય છે, પણ રૅક અને પીની-

અનને બદલે સાધારણ આટાંવાલા સ્પીનડલથી તે ઉધાડ બધ કરી શકાય છે એ જાતના વાલ્વ સ્ટીમના દબાણથી ફક્ત એકજ તરફ સીટ ઉપર લાગુ રહે છે, અને જોકે વાલ્વ બે ટુકડે બનાવી વચ્ચે સ્પ્રીંગ મુકવામાં આવે છે (જુવો ચિત્ર નાં ૭૩) તોપણ એ સ્પ્રીંગ એટલી મજબુત હોતી નથી કે સ્ટીમના દબાણની સામે વાલ્વને તેની સીટ ઉપર દાબી રાખે

મશરૂમ વાલ્વ સ્ટૉપ વાલ્વ તરીકે ઘણા વપરાય છે. સારા મેકરના વાલ્વમાં તેની સીટ વાલ્વની અદર ઠોકીને નહીં બેસાડતા રકુંની મદદથી છુટી બેસાડેલી હોય છે, જે ઘણાં સહેલાઈથી કઢાડીને ઝડપથી બદલી શકાય છે રાત દીવસ ચાલુ કામ કરતા કારખાનાઓમાં આવી ગોઠવણવાળા સ્ટૉપ વાલ્વ ઘણા સગવડભરેલા થઈ પડે છે કેટલાક સ્ટૉપ વાલ્વમાં વાલ્વને મથાળે સ્પીનડલ ઉપર એક આવો નાનો ટેપર કૉલર રાખેલો હોય છે, જે વાલ્વને આખો ઉધાડતા વાલ્વના કવરની અદરની બાજુએ રાખેલા તેવાજ ટેપર ધાટના ખાચામાં જામ થઈ જાય છે, જેથી ગ્લેન્ડમાંથી સ્ટીમ ગળતી નથી, અને ચાલુમાં સ્ટ્રીક બૉક્ષમાં પેકીંગ ભરી શકાય છે કેટલાક ઘણા મેટા સ્ટૉપ વાલ્વના બ્હીલમાં લોહડાની ખારી નાખી લાખા લીવરેજથી કસીને બધ કરવા પડે છે, જેમ જે નહીં કરવામાં આવે તો તેઓ ગળ્યા કરે છે આથી વાલ્વના સ્પીનડલ ઉપર ઘણું જોર પડે છે, અને કાંઈ વેળા સ્પીનડલ વાકે થઈ જાય છે આના ઉપાય તરીકે કેટલાક મેકરો વાલ્વનો બ્રીજ કે જેમાં સ્પીનડલની નટ હોય છે તેને વાલ્વના કવર ઉપર મજબુત બાંધી નહીં ગણતા બોલ્ટો વચ્ચે મજબુત સ્પ્રીંગો મુકે છે, આથી વાલ્વને ગમે તેટલો કરી ટાઇટ કરતા બ્રીજ સેહેજ ઉચકાઈ સ્પીનડલ ઉપર જોર પડવા દેતો નથી, તેમજ જ્યારે ઠંડા બૉઇલરમાં આગ મારી સ્ટીમ લેવામાં આવે ત્યારે ઠંડી હાલતમાં કસીને બધ કીધેલા સ્ટૉપ વાલ્વનો સ્પીનડલ ગરમીથી એક્ષપાન્ડ થઈને લખાય છે જેથી વાલ્વ એટલો બધો તો જામ થઈ જાય છે કે કાંઈ વેળા ઘણું જોર વાપરવા છતાં ઉઘડતો નથી પણ જો આવો સ્પ્રીંગવાળો ફ્લોટીંગ બ્રીજ હોય તો એમ થતું નથી જ્યાં એવો સ્પ્રીંગવાળો બ્રીજ નહીં હોય ત્યાં ઠંડા બૉઇલરોમાં થોડીક ૫-૧૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ ચહડવા પછી વાલ્વને ઉધાડી રમતો કરવો જોઈએ

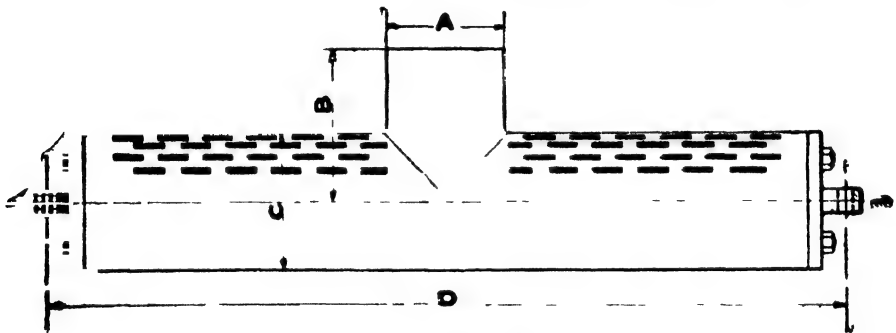
સ્ટૉપ વાલ્વની ડાયામેટર સ્ટીમ પાઈપની ડાયામેટર જેટલી રાખવાનો ચાલ છે, પણ હાલમાં એવું પુરવાર કરવામાં આવ્યું છે કે સ્ટીમ પાઈપ કરતા સ્ટૉપ વાલ્વની ડાયામેટર થોડીક નાની રાખવાથી પાઈપમાંથી વહેતી સ્ટીમના જથ્થામાં પ્રેસરમાં કાંઈ વધારો થતો નથી.

સપ્લીમેન્ટરી અથવા પાઈલટ વાલ્વ (Supplementary or Pilot Valve)—ધણા મોટા સ્ટૉપ વાલ્વ જ્યારે સ્ટીમ પ્રેસર સામે ઉઘાડવા પડે છે ત્યારે ધણુ જોર મારે છે, અને એક કરતા વધારે આદમીની મદદ વગર ઉઘડી શકતા નથી આથી કેટલાક મેકરો મોટા વાલ્વની પીઠ ઉપરજ એક નાનો દોહડા યા બે ઇંચ ડાયામેટરનો વાલ્વ મૂકે છે, અને એવી ગોઠવણુ ધીધેલી હોય છે કે જ્યારે વાલ્વ ઉઘાડવા માટે સ્પીનડલ ફેરવવામાં આવે ત્યારે પેહલ્લા એ નાનો વાલ્વ ઉચકાય છે, જે માણેથી સ્ટીમ પાઈપમાં દાખલ થવા માટે છે આથી મોટા વાલ્વની બંને બાજુએ સ્ટીમનો એકસરખો પ્રેસર થઈ જાય છે નાનો વાલ્વ ઉઘડી રહ્યા પછી તે મોટા વાલ્વમાં અટકી જાય છે, જેથી જેમ જેમ સ્પીનડલ વધુ ફેરવતા જાય તેમ તેમ હવે મોટો વાલ્વ ઉચકાવા માટે છે કેટલાક મેકરો મોટા વાલ્વને બંને છેડે છેદ પાડી તેઓમાંથી પાઈપ જોડી લાવી વચમાં એક નાનો વાલ્વ જોડે છે એને કેટલાકે બાઇ-પાસ રીલીફ વાલ્વ (Bye-pass Relief Valve) કહે છે.

હાઇડ્રો-પ્રેસર સેન્ટર પ્રેસર સ્ટૉપ વાલ્વમાં સીટની નીચે અને ઉપર બંને બાજુએ એક એક વાલ્વ હોય છે ઉપરનો વાલ્વ મેન વાલ્વ કહેવાય છે અને નીચેનો કન્ટ્રોલીંગ વાલ્વ કહેવાય છે જેનું બહાર ફેરવતા પેહલ્લા ઉપરનો મેન વાલ્વ ઉઘડે છે, અને તે ઉઘડી રહ્યા પછી નીચેનો કન્ટ્રોલીંગ વાલ્વ ઉઘડી સ્ટીમ દાખલ કરે છે બંધ કરતી વખતે પેહલા નીચેનો કન્ટ્રોલીંગ વાલ્વ બંધ થાય છે અને પછી ઉપરનો મેન વાલ્વ બંધ થાય છે આથી મેન વાલ્વ અને તેની સીટ હમેશા સાફ અને સ્ટીમ તાઇટ રહે છે, અને વાલ્વ ધણીજ સહેલાઈથી ઉઘાડ બંધ થઈ શકે છે.

અન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઈપ (Anti-Priming Pipe)—કૉર્નીશ અને લેન્કેશાયર મોઇલરોમાં સ્ટૉપ વાલ્વની નીચે સ્ટીમ રપેસમાં અન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઈપ ટાંગવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં

૭૪ માં બતાવી છે એ પાઇપના બન્ને છેડાના મોહડા બધ હોય છે, અને પાઇપની ઉપરની બાજુએ લાંબા અને સાકડા લબચોરસ છેદ રાખેલા હોય છે એ છેદોનો સામટો એરીઆ સ્ટૉપ વાલ્વ કે સ્ટીમ પાઇપના છેદના એરીઆથી $\frac{1}{4}$ ગણો રાખવામાં આવે છે છેદોનો એરીઆ એથી વધારે રાખવાથી એન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઇપની મતલબ સરતી નથી એ છેદોમાં થઇને સ્ટીમ સ્ટૉપ વાલ્વમાં જાય છે, જેથી સ્ટીમ સાથે બેળાયેલું પાણી નીચે પડી જાય છે એ પાઇપમાં ભરાઇ રહેતા પાણીને નીચે પડી જવા માટે પાઇપને તળે એક નાનો છેદ હોય છે ઑઇલરમાં પ્રાઇમીંગ થવાથી જ્યારે ઑઇલરનું પાણી ઉછાળો મારે છે, ત્યારે પાઇપની નીચે છેદો નહીં હોવાથી તે પાણી એ પાઇપમાં દાખલ થવા પામતું નથી એ પાઇપની લંબાઇ સાધારણ કદના ઑઇલરોમાં ૪ થી ૫ ફીટ જેટલી હોય છે લોકોમોટીવ ઑઇલરોમાં ઑઇલરને

ચિત્ર નંબર ૭૪.

હાઇડ્રોનસન્સ એન્ટી-પ્રાઇમીંગ પાઇપ

મથાળે એકું ઉચું ને ઉચું સ્ટીમ ડોમ મૂકી તેમાંથી સ્ટીમ ખેંચવામાં આવે છે, જેથી સ્ટીમ સાથે પાણી આવે નહીં, પણ એવું ડોમ ઑઇલર ઉપર મુકવા માટે ઑઇલરના શેલમાં મોટું બાકું પાડી બેડવુ પડે છે, તેથી શેલ તે જગાએ નબળું પડી જાય છે માટે એવા ડોમ કરતા એન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઇપ વધારે પસંદ કરવા બેગ છે

ઑઇલરનાં ફીટીંગ્સના જોઇન્ટ (Joints) કરવા માટે
રબર શીટ અતુકુળ નથી, કારણકે સ્ટીમની ગરમીથી રબર પિગળીને ફેસ સાથે ચોટી જાય છે, અને જોઇન્ટ ખોલતી વખતે ઘણી તકલીફ આપે છે. ૧૦૦ પાઉન્ડ અને વધારે પ્રેસર માટે ત્રાખાના તારની

જળી સાથ વણેલા એસએસતોસ શીટના જંખન્ટ ધણા સારી રીતે થઇ શકે છે. ફેસ કાઢીલી ફલેન્જો માટે બની શકે તેટલો પાતલો એસએસતોસ શીટ વાપરવો. ટ્રેકાઇટ પાઉડરનો બનાવેલો પાઇપ જંખન્ટ કમ્પાઉન્ડ રેડલેડ કરતાં પણ ધણો ઉત્તમ હોય છે.

પ્રકરણ—૧૭.

ઑષલરોનું ક્રાટવું અને ખીજ અકસ્માતો.

BOILER EXPLOSIONS.

ઑષલર ક્રાટી જવાનું સીધું કારણ ઑષલરની પોતાની નબળાઇ અને તે નબળાઇના પ્રમાણમા લીધેલો ધણો વધારે પ્રેસર હોય છે—પણ ઑષલરને નબળુ કરીને નુકસાન કરનારા ખીજ અનેક કારણો છે, જેઓમાનુ એક મૂખ્ય કારણ ધણી ખરાબ જાતનુ એસીડવાળુ શીડ વૉટર વાપરવાનુ છે, કે જે માલેલી એસીડ અથવા તેજા પ્લેટને ખાઇ જાય છે. તેજ પ્રમાણે ઑષલરમા પાણી સાથે જતો ખીજો ખરાબ પદાર્થ અને ચરખી વગેરેથી પણ પ્લેટ ધણી ખરાબ રીતે ખવાઇ જાય છે કેટલાક દાખલાઓમા તો એ ખરાબ પાણીનું એટલુ ખરાબ પરિણામ આવેલુ જણાય છે કે વૉટરલેવલની લાઇનમા ઑષલરના શેલની પ્લેટ અદરની બાજુએ ખવાઇ જઇ પ્લેટમા ખાડાઓ પડી પાતળી થઇ ગઇ હતી (જુવો ચિત્ર નાં ૮૦) ખીજુ મૂખ્ય કારણ ઑષલરના શેલની પ્લેટ બાહરની બાજુએ ખવાઇ જવાનુ છે જે ઠેકાણે પ્લેટ ખવાઇ જવાની ક્રિયા ગુપચુપ ચાલ્યા કરે છે, અને જ્યારે પ્લેટ ખવાઇ જઇને તેમા ખાડા પડી જાય છે, ત્યારે ઑષલર એકાએક ક્રાટી જાય છે.

અંદરથી ખવાઇ જવું (Internal Corrosion)—જે ઑષલરોના શેલની પ્લેટો લૅપ જંખન્ટથી જોડેલી હોય છે, તેઓમા

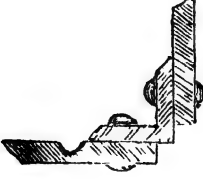

ચિત્ર નાં ૭૫.

ચુવી ગ.

લૅપને છેડે ચિત્ર નાં ૭૫ મા બતાવ્યા પ્રમાણે લાખો ખાડો પડે છે. ઑષલરની ઑન્ડ પ્લેટો જે જગાએ શેલ સાથે જોડાય છે તે જગાએ નીચેના ભાગમાં ખવાઇ જાય છે. એક ઑષલરની પાછલી ઑન્ડ પ્લેટ શેલ સાથે અદરથી ઑન્ગલ આયર્ન આપી જોડેલી હતી. જે

એન્ડ પ્લેટ તે એન્ગલ આર્ચની ઉપર ચિત્ર નાં ૭૬ મા બતાવ્યા પ્રમાણે નીચલા ભાગમાં ફરતી ખવાઇ જઇને જડાઇમાં અરધો દોરો ઓછી થઇ ગઇ હતી આ મોઢકાણુને લીધે એક વેળા આખી એન્ડ પ્લેટ ચિરાઇને ઉડી ગઇ હતી અને આખુ શેલ ધસી આવ્યું હતું

ચિત્ર નાં ૭૬.

એન્ગલ આર્ચ
જંઘન્ટની ખામી

ગટરની પાસે આવેલા કુવા માંહેલાં પાણીમાં ઘણીક એસીડ બેળાયલી હોય છે, જે વાપરવાથી ઑઇલરની પ્લેટ ખવાઇ જાય છે. એસીડની નુકશાનકારક અસર મારી નાખવા માટે એવાં શીડવૉટર સાથે ઑઇલરમાં સાધારણ સોડા ખાર વાપરવો સારો છે તેમજ બીજો ઉપાય જસતના પત્રા ઑઇલરમાં ટાંગવાનો આગળ સુચવ્યો છે. (જુલો પાનાં ૨૦૬ થી ૨૦૭)

જુનાં ખખ થઈ ગયેલાં ઑઇલરો ઉપર ઘણુ ધ્યાન આપવાની અગત્ય છે એક ઠેકાણે એક તદ્દન જુના અને ખવાઇ ગયેલા લેન્કેશાયર ઑઇલરમાં પાણીના નિરજીવ ખરચની કરકસરને ખાતર એનજીનના ફ્લાઇ વ્હીલની નીચેના ખાડાનું અને તેવીજ એક બીજી ગટરનું તદ્દન ગદ્દલું વાસ મારતું અને ભારોભાર તેલ અને ચરબીથી બેળાયલું પાણી વાપરવામાં આવતું આ લખખતારના જોવામાં આવ્યું હતું, કે જે ઑઇલર રદ કરવાની ઑઇલર ઇન્સ્પેક્ટરે નોટીસ વટીક આપી હતી, અને તેનો વરફીગ પ્રેસર પણ છેક ઘટાડી નાખી ૩૫ પાઉન્ડ આપવામાં આવ્યો હતો. એવી બેદરકારીથી ઑઇલર વાપરનારા માણસો પોતાની તેમજ આસપાસનાઓની જી દગીને કેટલી જોખમમાં નાખે છે, તેનું તેઓને કાંઈ બી ભાન હોતું નથી, કારણકે મજકુર બેદરકારીનું કારણ પુછતા જણાવવામાં આવ્યું હતું, કે તે ઑઇલર હવે રદ કરવાનું હોવાથી તે ઉપર વધુ ખરચ અને સંભાળની કશી જરૂર હતી નહીં !

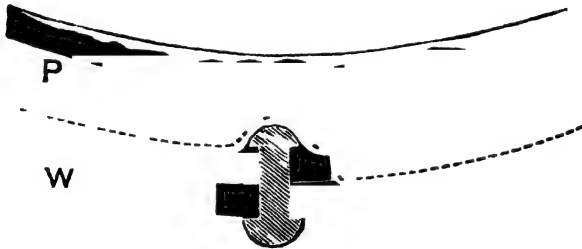
જુનાં ઑઇલરોની ફરનેસ ટચુઓ એટલી બધી તો ખવાઇ જઇને પાતળી થઇ ગયેલી હોય છે, કે ચાલુ વરફીગ પ્રેસરે પણ તેઓ એકાએક એસી જઇ ફાટી જાય છે એક ઘણા જુનાં

ઑઘલરની ફરનેસટયુઅની પ્લેટ ખવાઈ જમને પાતળી થઈ જવાથી દહાડે દહાડે ટયુઅ મેસ્તી ગઈ હતી, અને તે ચપટી થઈ જવાથી તેનો આડો ડાયામેટર ઉભા ડાયામેટર કરતા લગભગ દોહડ ઇંચ વધુ હતો; તે છતાં કોઈએ તેની દરકાર નહીં કરવાથી તે એકાએક તદન એસી જઈ ફાટી ગઈ હતી.

એક જુનાં ઑઘલરમાં ખવાઈ ગયલી પ્લેટો
ફટલેક ઠેકાણેથી કાપી કઢાડી નવી જડી પ્લેટોના ગામડાઓ (patches) તેઓ ઉપર મારવામાં આવ્યા હતા, જે જડી પ્લેટો આસપાસની જુની અને પાતળી પ્લેટો કરતા ગરમીથી વધુ ફુલવાથી ખુબ ખેચાઈને ઉડી ગઈ, અને ઑઘલરના ધુરંચે ધુરંચા થઈ ગયા.

ટ્રુવીંગ (Grooving)—ઑઘલરની ગરમીમાં વધવટ થવાથી તેમાં ચાલુમાં ઓછુ વધતુ ખેચતાણુ યાને એક્ષપાનસન અને કોન્ટ્રેક્શન થયાજ કરે છે જેથી તેના ધણુક ભાગો મરડાયા કરે છે. હવે ઑઘલરમાં એસીડવાળુ પાણી હોવાથી તેમાં કાટ ઉત્પન્ન થયો હોય ત્યારે તે કાટ અથવા કેરોઝનને આગળ વધવામાં આવી રીતનું ખેચતાણુ અને પ્લેટનુ મરડાવુ મદદ કરે છે, તેથી સાધાઓ અને ખૂણાઓ આગળ પ્લેટમાં ચીરા પડી જાય છે, જેને ટ્રુવીંગ કહે છે. ચિત્રો નાં ૭૫ અને ૭૬ માં બતાવેલી ખામીઓ પણ એ ટ્રુવીંગના વર્ગમાં આવે છે જેમ એક તીનના પત્રાને આગળ પાછળ ચાલુ મરડયા કરવાથી પહેલ્લા તેમાં તડળ પડી થોડા વારમાં તે નબળુ પડી જઈ ભાગી જાય છે, તેમજ ઑઘલરની પ્લેટમાં પણ બને છે, અને સહેજ ચીરા પડતાજ તેમાં એસીડવાળુ પાણી ભરાવાથી તે ચીરા દાહડે દાહડે વધતો જઈ ખાડો પડે છે એ બનાવ મુખ્ય કરીને લૅપ નૅઇન્ટથી સાધેલી પ્લેટોમાં બને છે, કારણકે લૅપ નૅઇન્ટ કરીને બનાવેલુ ઑઘલરનુ શેલ તદન ગોળાકારમાં હોતુ નથી, માટે તેની અંદર સધળી બાજુએ એકસરખો પ્રેસર પડવાથી તે ગોળાકારમાં વળવાને ચત્ન કરે છે જેથી સાધા પાસે ચિત્ર નાં ૭૫ માં બતાવ્યા મુજબ ખાડો પડે છે ડબલ બટ સ્પ્રૂપના નૅઇન્ટ કરવાથી એ પ્રમાણે બનતુ નથી બેદરકારપણે ઑઘલરના ગળતા સાધાઓ કૉકીંગ (corking) કરવાથી પણ પ્લેટમાં ચીરા પડે છે, જે દહાડે દહાડે વધતા જાય છે.

પીટીંગ (Pitting)—ઑસીડવાળા પાણી માટે એવું ધારવામાં આવશે કે તે આખા ઑાઇલરને અદરથી ખાઇ નાખતું હોવું જોઇએ, પણ તેમ થતું નથી. ઘણેક ઠેકાણે પ્લેટ સાફ ચળકતી કાળી માલમ પડે છે, ત્યારે ઘણેક ઠેકાણે પ્લેટમાં કાટના પોપડા બાઝી તે ખરી પડતા તેમાં ખાડા ખાડા પડી જાય છે, જેને પીટીંગ કહે છે. કેટલેક ઠેકાણે એ ખાડા ઊંડા થતા જાય છે, ત્યારે કેટલેક ઠેકાણે ફક્ત પ્લેટની સપાટી ખડખડી થતી જાય છે એક ઠેકાણે ફક્ત બે ઇંચ ડાયમેટર જેટલા ભાગ ઉપર પીટીંગ શુરૂ થઇ અડધો ઇંચ જાડી પ્લેટને આરપાર ખાઇ નાખી હતી, અને આજુબાજુની પ્લેટ વગર કાટ ચહડવે સાફ રહી હતી. જ્યારે ઑાઇલર વારંવાર ગરમમાજ બ્લો ઑફ કરી નાખવામાં આવે છે, ત્યારે પણ તેમાં કોરોઝન યાને કાટ ચહડવા માટે છે, અને ઇટનું બાધકામ તો ગરમજ રહેવાથી જે ઠેકાણે ઑાઇલરની પ્લેટને ઇટનું બાધકામ લાગેલું હોય તે ઠેકાણે કોરડી પ્લેટ ઉપર ઇટમાં સમાએલી ગરમી ચાલુ લાગ્યા કરવાથી પ્લેટ ખવાવા માટે છે. પીટીંગ કેવી રીતે થાય છે તે ચિત્ર નાં. ૭૭ માં P આગળ બતાવ્યું છે.

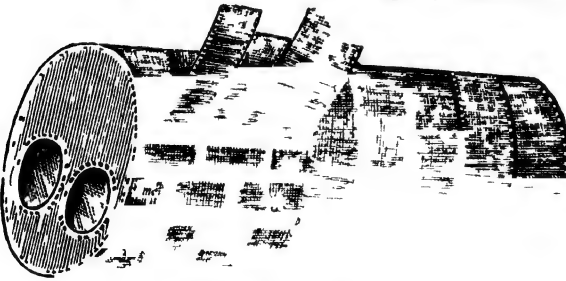
ચિત્ર નાં. ૭૭.
પીટીંગ અને વેસ્ટીંગ.

વેસ્ટીંગ (Wasting)—ઘણેક ઠેકાણે કાઇબી દેખીતા કારણ વગર, કોરોઝન યાને કાટ કે પીટીંગ દેખાયા વગર, ઑાઇલરની પ્લેટ ગળાઈ જતી જોવામાં આવે છે, જેથી તેની જાડાઇ દાહડે દાહડે કમી થતી જાય છે, જે કે તેની સપાટી સાફ ચલકતી માલમ પડે છે. પાણી વગર કોરડી પડી જતી જગ્યાઓ ઉપર જે ચાલુ ગરમી લાગ્યા કરે તો એમ થાય છે, તેમજ પાણીમાં સમાએલી રેતી

અને ધણી સખ્ત જતના ખારના ચાલુ ઘસાડા (friction) થી પણ પ્લેટ એ પ્રમાણે ઘસાડા જમ્મને ગળાઈ જાય છે, જેને વેસ્ટીંગ કહે છે ગળતા રીવેટામાંથી ચાલુ પાણી નિકળ્યા કરવાથી પાણી સાથે સખ્ત બધાયલા ખારની રજકણો પણ જોરથી નિકળે છે, જેથી પ્લેટ ખવાતી જાય છે એજ પ્રમાણે રીવેટો પણ અદરખાનેથી ખવાઈ જાય છે, અને પછી માથામાંથી છુટા પડી જાય છે જ્યારે ઑછલરનો કોષ જોઈન્ટ ગુપચુપ ગળ્યા કરે છે ત્યારે, અથવા જ્યારે સ્ટીમ પાંપના કોષ જોઈન્ટમાંથી ઑછલરના શેલ ઉપર ચાલુ પાણી ટપક્યા કરે છે, ત્યારે તે જગાએ પ્લેટ ખવાઈ જાય છે ફાયરખારની લાઇનમાં, તેમજ વરફીંગ વૉટર લેવલની લાઇનમાં એવી રીતે પ્લેટ ગુપચુપ ખવાતી જાય છે બીની રાખ ઑછલરની પ્લેટનો કટો વેરી છે, તેમજ પાણી માલુલી એમીડ પણ પ્લેટને ખાઈ નાખે છે ઘણું ડેકાણું પ્લેટ એ પ્રમાણે ખવાઈ જમ્મને પાતળી થઈ જવા છતાં તે સુવાળી રહે છે, અને બાહરથી એવું વેસ્ટીંગ માલમ પડતું નથી, જે ચિત્ર નાં ૭૭ માં W આગળ બતાવ્યું છે

ઑછલરની પ્લેટમાં ખાડા પડ્યા હોય તો તેઓને પહેલા એક સ્ક્રેપર વડે ઓખવી નાખી સખ્ત સોડાના પાણી વડે ધોવા, અને પછી તે ખાડાઓમાં ઉચી જતનો પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ (Portland cement) ભરવો, કે જેથી તે ખાડાઓ વધુ ઉડા થતા અટકે એક લખનાર ઑછલરને અદરથી ઝીન્ક ઑક્સાઇડ (Zinc oxide) ના રગથી રગવાની લલામણ કરે છે જેથી પ્લેટ ઉપર કાટ ચહડતો અટકે છે શીડ વૉટરમાં સમાએલી હવા પણ ઑછલરમાં કાટ ઉત્પન્ન કરે છે, અને ગરમ કરતા ડુડા પાણીમાં હવા વધારે સમાએલી હોય છે, માટે શીડવૉટર હમેશા ગરમ કરીનેજ વાપરવું સારું છે

બાહરથી ખવાઈ જવું (External Corrosion)—

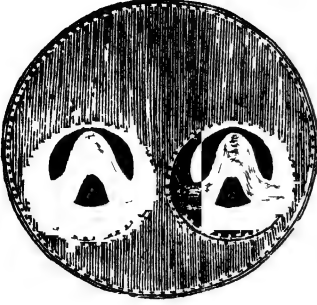
ચિત્ર નાં ૭૮.

બાહલરના સાધા-
ઓ ચાલુ ગળ્યા
કરવાથી તે સાધા-
ઓની નજદીકની
પ્લેટ કિટાઇને ખ-
વાઈ જાય છે
ચિત્ર નાં ૭૮ માં
બતાવેલા ઑછલ

ગબતરને લીધે કિટાઇને ખવાઈ જવાથી ઑછલરનું ફાટવું. રમાં એ પ્રમાણે ગળતા સાધા લા-

ખો વખત સુધી કોઇની જાણમાં આવ્યા વિના ગળ્યા કરવાથી તે બાજુથી કિટાઇને ઉખડી ગયા હતા.

ચિત્ર નાં ૭૯ મા બતાવેલા ઑપલરની ફરનેસ ટયુબોનો નીચલો

ચિત્ર નાં ૭૯.

બાહરથી કિટાઈને ખવાઈ જવાથી મથાળા કરતા પાણીમા વધારે ઉકુ ફરનેસ ટયુબોન ઉપર ધસી આવવું કુમેલુ હોવાથી તેના તળીઆ ઉપર સ્ટીમ પ્રેસર ઉપરાંત પાણીના એ વધારે જથ્થાના વજનનુ દબાણ પડે છે, માટે ટયુબના મથાળા કરતા ટયુબના તળિઆની બાહર વધારે પ્રેસર પડતો હોવાથી તે નીચેથી ઉપર જોર કરી ધસી આવે છે, અને કોલ્ડ થઈ જાય છે એક ૩ શીટ ડાયામેટરની ફરનેસ ટયુબનો દાખલો લઈએ તો માલમ પડશે કે ચાલુમા ટયુબને મથાળે લગભગ ૧૦ ઇંચ પાણી ઉંચું રહે છે, જ્યારે ટયુબના તળિઆથી તે પાણીની સપાટી સુધીની ઉંચાઈ ૩ શીટ-૧૦ ઇંચ હોય છે હવે પાણી હમેશા બધી બાજુએ એકસરખુ દબાણ કરે છે અને પાણી દર ૨.૩ શીટ ઉંચાઈ દીડ દર ચોરસ ઇંચ ઉપર એક પાઉન્ડનો પ્રેસર કરે છે, માટે પુરવાર થાય છે કે જેમ પાણીની ઉંચાઈ વધારે તેમ તેના વજનને લીધે પડતો પ્રેસર પણ વધારે તેજ પ્રમાણે ખુદ ઑપલરની અંદર શેલના ઉપલા ભાગ કરતા તળિઆમા વધારે પ્રેસર હોય છે, કારણકે તળીઆ ઉપર સ્ટીમ પ્રેસર ઉપરાંત પાણીના આખા જથ્થાનો બોજો પડે છે યાદ રાખવું જોઈએ કે ઑપલરમા ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમ ઑપલરની અંદરના દરેક ભાગ ઉપર બધે એકજ સરખો પ્રેસર કરે છે.

ફરનેસ ટયુબમાંથી એશપીટમાં પડેલી રાખ
લોહડાની પાવડીથી ચાલુ કઠાડયા કરવાથી એશપીટમા ટયુબના તળિઆમા લાંબાને લાંબો ખાચો પડી જાય છે, જેથી ટયુબ તે

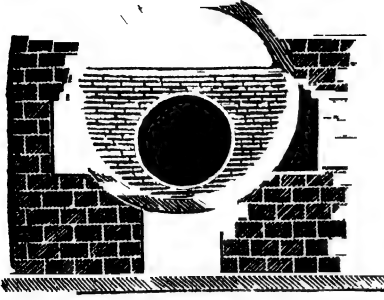
જગાએ પાતળી થઇ જાય છે. એ માટે લાંકડાની પાવડી વાપરવી જોઇએ. રાખ કાઢડતી વખતે પાવડીનો લોહડાનો દાડો ટચુબના મોહડા ઉપર ધસાયા કરવાથી ત્યાં પણ ઉડા ખાચા પડી જાય છે.

ઔઘલરમાંથી કહાડેલી રાખ જગડ વગેરેને ઔઘલરની નજદીક એન્ડ પ્લેટની અડોઅડ રાખીને તે ઉપર ઠંડુ પાણી નાખી ઠંડી કરવાનો વાધા ભરેલો રિવાજ ધણે ઠેકાણે જોવામાં આવે છે એથી પ્લેટ ઉપર પાણીની ભીનાશથી રાખ ચોટી જઇને તેમાં ચાલુ ભિનાશ પ્રસર્યા કરવાથી પ્લેટ ખવાઇ જાય છે, માટે રાખ વગેરે ઔઘલરથી દુર લઇ જઇ ઠંડી કરવાની ગોઠવણ કરવી જોઇએ. (જીવો પાનુ—૨૮૨)

બ્લો ઑફ કોકની શેલ સાથે જોડાયેલી ફલ્લોન્જનો સાધો વાર વાર અણુદીઠ ચાલુ ગળ્યા કરવાથી, તે બાજુએ પ્લેટ ખવાઇ જઇને કોઇવાર ગાબડું નિકળી પડવાની ધણી ધારતી રહે છે, (કે જેમ ધણે ઠેકાણે બનેલું છે,) માટે દર વર્ષે બ્લો ઑફ કોકની આસપાસ કોલતાર લગાડવો જોઇએ ધ્રુટપ્લેટની નીચે બ્લો ઑફ કોકના ખાડામાં રાખ વગેરે ભરાઇ રહેવાથી પ્લેટ ખવાઇ જાય છે, માટે એ ખાડો વાર વાર સાફ કરાવવો જોઇએ, અને તેમાં ભીની રાખ જમા થવા દેવી નહીં જોઇએ.

ભીનાશવાળી જગામાં ઔઘલર મેસાડવાથી તે બાજુએથી તે કિટાઇને ખવાઇ જાય છે ચૂનો ઔઘલરની પ્લેટનો કદ્દો વેરી છે. જ્યાંખી પ્લેટ સાથે ચૂનો લાગેલો હોય ત્યાં પ્લેટ કિટાઇ જઇ તે ઉપર કાટના પોપડા બાજે છે, જેથી પ્લેટની જડાઇ દહાડે દહાડે કમી થતી જાય છે. ઔઘલરના બાધકામમાં ચણેલા શેલના સાધા કોઇવાર ગુપચુપ ગળ્યા કરે છે, જેથી બાધકામમાં ભીનાશનો પ્રવેશ થઇ પ્લેટને ખવાઇ જવાને વધારે ઉત્તેજન મળે છે. ઔઘલરને બાધકામની પોહળી ભીંત ઉપર અને ચૂનાના ચણતરમાં મેસાડવા જોઇએ નહીં, પણ માત્ર ફાયરશીટની જાતના બનાવેલા સીટીંગ બ્લૉક ઉપરજ મેસાડવા જોઇએ, જે સીટીંગ બ્લૉકો જે જગાએ શેલ પ્લેટને લાગે છે તે જગાએ માત્ર ૩ ઇંચજ પોહળી

હોય છે; તેમજ સીડી ગ બ્લૉક અને શેલ વચ્ચે ચૂનાને બદલે માત્ર

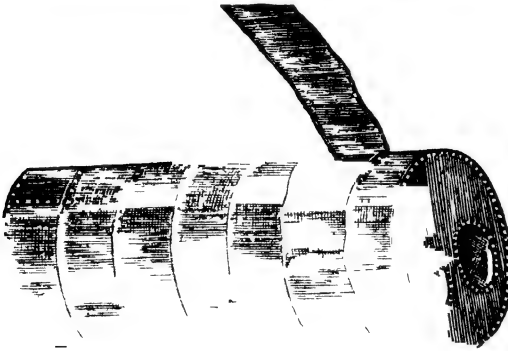

ચિત્ર નાં ૮૦.

ખોદુ ઑઘલર સેડી ગ

પ્લેટ ખવાઈ જાય છે સીડી ગ બ્લૉક ઉપર ઑઘલર ખેસાડવાથી આવો સાકડો ખુણો થતો નથી. ચિત્ર નાં ૮૧ માં બતાવેલાં ઑઘલરનો સાધો એજ પ્રમાણે ચૂનાના બાધકામમા ખવાઈ જવાથી ઉખડી ગયો હતો.

ઑઘલરનો પાયો મજબુત નહીં હોવાથી એક બાજુએ

ચિત્ર નાં ૮૧.

ચૂનાના બાધકામમા ઑઘલર ખેસાડવાને લીધે કિટાઈને ખવાઈ જવાથી ઑઘલરનું ફાટવું.

ઑઘલર ન્યારે લચી પડે છે, ત્યારે તેના શેલના સાધાઓ ઉપર પુષ્કળ ખેચાણ પડવાથી સાધાઓ ખેચાઈ તણાઈને ગળી ઉઠે છે, જે ગળતરથી બિનાસ ઉત્પન્ન થવાથી પ્લેટો ખવાઈ જઈ ઑઘલર ફાટવાને કારણ મળે છે.

ફરનેસટયુબના અકસ્માતો—ફરનેસટયુબો ઉપર ભટ્ટીને મથાળે જ્યારે ખારનું જાડું પડ બાજે છે, ત્યારે ભટ્ટીની ગરમીથી પ્લેટ બળી જાય છે. ઑઘલરમા આપવામા આવતો સોડા અને

શીડવૅટર સાથે આવતી ચરખી તેલ વગેરે સાથે મળ્યાથી એક જાત-નો સાબુ જેવો પદાર્થ ઉત્પન્ન થાય છે, જે ભટ્ટીને મથાળે ફરનેસ ટયુબ ઉપર ફરવાથી પ્લેટ બળી જાય છે કોઇ ખામીભરેલી બનાવટના ઑઇલરમા જ્યારે સરકયુલેશન સારૂ થતુ નથી, ત્યારે એક જગાનુ પાણી ગરમ થઇ ત્યાજ પડી રહે છે, અને ગરમ પાણી ઉપર ચઢી ૪૬° પાણી નીચે ઉતરી શકતુ નથી, તેથી પણ પ્લેટ ગરમ થઇને બળી જાય છે હદ બાહરે જડી ફરનેસ ટયુબની પ્લેટ વાપરવાથી, તેમજ ભટ્ટીની બરાબર ઉપર ફરનેસ ટયુબના લખા-ઇના લેપ અથવા બટ કીધેલા સાધાઓ આવવાથી તે બેવડી પ્લેટમાથી ગરમી જલદી પસાર થઇ શકતી નહી હોવાથી પ્લેટ તે બાજુએ બળી જાય છે, કેટલાક હલકા ઑઇલર કૅમ્પોઝીશનેમા એવી ખાસીઅત હોય છે કે શીડવૅટર મારફતે આવતા તેલ ચરખી વગેરે સાથ તે મળી જવાથી તે સખ્ત થઇ જઇ ભટ્ટીની પ્લેટ ઉપર બાઝે છે, અને પાણી ભટ્ટીની પ્લેટ સાથે લાગી રહેતુ' નથી, જેથી પ્લેટ બળી જાય છે

ફરનેસ ટયુબની પ્લેટ બળી જવાથી જ્યારે ઘણી નબળી પડી જાય છે, ત્યારે તેની ઉપર પાણી અને સ્ટીમનુ દબાણ હોવાથી એકાએક ફાટી જતી નથી, પણ એસી જાય છે, અને જો ઘાતુ ખરાબ જાતની બરડ હોય તો એસી જતી વખતે ફાટી જાય છે

કોઇવાર ગફલતીથી ઑઇલરમા પાણી કમી થઇ જવાથી પાણી વગરની કારી ફરનેસ ટયુબ ઉપર ભટ્ટીની ગરમી લાગ્યા કરે છે, જેથી તુરત ભટ્ટીને મથાળેની પ્લેટ (ક્રાઉન) લાલચોળ થઇ આવે છે, અને પછી સ્ટીમના દબાણને લીધે ચિત્ર નાં ૮૨ માં બતાવ્યા મુજબ

ચિત્ર નાં ૮૨.

ફરનેસ ટયુબનુ બેસી જવુ.

એસી જાય છે કોઇવાર ગેજ-ગ્લાસના ડૉક કચરા અથવા ખારથી પુરાઇ જવાથી શીશી-મા પાણી બરાબર દેખાયા કરે છે, જેને ભરોસે ઑઇલરમા વધુ શીડવૅટર લેવામાં

આવતુ નથી અને પરિણામમા ઑઇલરનુ પાણી કમી થઇ જાય છે. એજ પ્રમાણે કોઇવાર રાતના બેઝો ઑફ કૉક સહેજ ખુલ્લો રહી જવાથી થોડો થોડો ગળ્યા કરે છે, જેથી પણ પાણી ઉતરી જાય

છે અને પાછલી રાત્રે આગવાળો અધારામા શીશીમાં પાણી નેચા વિના આગ માર્યો જવાથી ફરનેસટયુઅ બળી જઇ બેસી જઇને ફાટી જાય છે પાણી વગર જ્યારે ફરનેસટયુઅ કોરડી પડી જાય છે ત્યારે તેનો ઉપલો ભાગ કાઢિન નીચે બેસી જાય છે, પણ જ્યારે ફર-નેસટયુઅ ઉપર ખાર બાઝવાથી તે લાલ થઇ જાય છે, ત્યારે તે ઘણુ ખર્ચ બન્ને સાઇડથી બેસી જાય છે

ઝાંઘલરમાં જે ગરમલીથી પાણી ઓછું થઈ જાય અને ફરનેસતુ મથાળુ અથવા કાઢિન પ્લેટ કોરડી પડી જવાથી ગરમ થઇ જાય તો એકદમ શીડ ચાલુ કરવો નહી, પણ અગારને જેમ બને તેમ જલદી બુજવી નાખવાની કાશેસ કરવી ભટ્ટીના બારણા સહેજ ખુલ્લા મેલીને ઝાંઘલરને ધીમે ધીમે ઠંડુ પડવા દેવુ, તેમજ સેફ્ટી વાલ્વ ઉચકી રાખી ધીમે ધીમે સ્ટીમ ઉડી જઇ પ્રેસર ઓછો થઇ જાય તેમ કરવુ ફાયરબાર ઉપર જે આગ પાતળી હોય, અને પ્લેટ લાલચોળ થઇ ગઇ નહી હોય, તો ઝડપથી આગ બેચી કઢાડવી, પણ જે અદર આગ વધારે હોય, અને ભટ્ટીનુ મથાળુ ગરમ થઇ લાલચોળ થઇ ગયું હોય તો બિની રાખ, અથવા ધુળ તે આગ ઉપર નાખીને ભટ્ટીમાજ બુજવી નાખવી, ટેમ્પરે બધ કરી દેવા, શીડ ચાલુ કરવો, અને ઝાંઘલરને પોતાની મેજે ધીમે ધીમે ઠંડુ પડવા દેવુ પ્લેટ લાલ થઇ ગઇ હોય, અને ઝાંઘલરમા સ્ટીમ પ્રેસર હોય ત્યારે ઝાંઘલર ઉપર કામ કરતા અને આસપાસના માણસોના જનની સલામતીનો પહેલો વિચાર કરવો જોઇએ.

ફરનેસ ટયુઅ જ્યારે થોડી પણ લાલ નહી થઇ હોય ત્યારે આગ બેચી કઢાડવી, અને દરવાજા તથા ડેમ્પર બધ કરવા, પણ જે ફરનેસટયુઅની પ્લેટ લાલચોળ થઇ આવી હોય તો આગ બેચી કાઢાડવાની તજવીજ કરવી ઘણુ જોખમભરેલુ છે એવી વખતે સમયસૂચકતા અને ધ્યાન ઠેકાણે રાખી સહેજ બીની રાખ આગ ઉપર છાટી આગ બુજવી નાખવી, પણ એમ કરતી વખતે જે ટયુઅ ફાટી તો આસપાસના માણસોના જન જોખમમા આવી પડશે ફરનેસ કાઢિન પાણી વગર કોરડુ પડી લાલ થઇ આવ્યુ હોય ત્યારે આગ બેચી કઢાડવાની તજવીજ કરતા આગને વધારે ઓસકવાથી તેની ટેમ્પરેચર સામી વધી જઇને ત્રણ ગભીર અને જીવલેણ

અકસ્માત થયલા નોધાયા છે. એ વખતે શીડ ચાલુ કરી ઑષ્ઠલરથી દૂર જવુ અને બીજા માણસોને ચેતવણી આપી દૂર રાખવા જો બીજા ઑષ્ઠલરો મજબૂર ઑષ્ઠલરો સાથે જોડાયલા હોય તો અકસ્માત વાળા ઑષ્ઠલરનો જ કશન વાલ્વ બંધ કરી નાખવો, નહીં તો બીજા ઑષ્ઠલરોની સ્ટીમ તે ઑષ્ઠલરમા ધસી આવી વધારે ખરાબી નિપજાવશે.

ગરમ પ્લેટ ઉપર ઠંડાં પાણીની અસર—આ પુસ્તકને પાને ૨૪ મે લખવામા આવ્યુ છે કે ઘણી ગરમ પ્લેટ ઉપર એકાએક ઠંડુ પાણી નાખવાથી તે પાણીની એકે સપાટે એટલા મોટા જથ્થામા સ્ટીમ ઉત્પન્ન થઇ જાય છે, કે સેફ્ટી વાલ્વમાથી તેટલો મોટો જથ્થો એકદમ નીકળી નહીં જઇ શકવાથી તે ઑષ્ઠલરને ફાડીને બહાર નીકળે છે આ વાત કેટલાક જાણીતા અને બાહોશ લખનારાઓ સાફ ના પાડે છે, અને કહે છે કે ગરમ પ્લેટ ઉપર ઠંડુ પાણી નાખવામા એટલો બધો જોખમ સમાવલો નથી આ બાબદ પુરવાર કરવા માટે જોખમ ખેડીને એક ઑષ્ઠલર ઉપર અખતરો કરવામા આવ્યો હતો તેમા ૧૫૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ લીધી, અને પછી ધગધગતી આગ છતાં પાણી બ્લો ઑફ કરી નાખીને ફરનેસટયુબના મથાળા અથવા ફાઉન લાલચોળ થવા દીધા એ પછી ઠંડુ પાણી ડાન્કી પમ્પ મારફતે તુરત આપલુ ચાલુ કરવામા આવ્યુ, જેના પરિણામમા સ્ટીમનો કાષ્ઠબી મોટો જથ્થો પેદા થયો નહીં હતો અને ઑષ્ઠલર ફાટી જવાને બદલે ફરનેસટયુબની પ્લેટ સામી ઠડી થઇ ગઇ હતી!

એક બીજા ઑષ્ઠલર ઉપર એવોજ અખતરો કરી જોતા પુરવાર થયું કે તે ઑષ્ઠલર પણ એકદમ લાલચોળ પ્લેટ ઉપર ઠંડા પાણીનો શીડ આપવાથી ફાટી ગયુ હતુ નહીં, પણ ગરમ થયલી પ્લેટને ઠંડુ પાણી લાગવાથી તે એકદમ સંક્રાંતિ (contract) જવાથી તેના સાવાઓ ઉપર ઘણુ બેચાણુ થયુ હતું જેથી તેઓ ગળી ઉડ્યા હતા.

ગરમ પ્લેટ ઉપર ઠંડુ પાણી નાખવાથી તે પાણીની એકદમ સ્ટીમ થઇ જવાનો આગળ વર્ણવેલો કુદરતી કાયદો (spheroidal condition of water) કાષ્ઠ ખોટો નથી, પણ એવુ પુરવાર કરવામા આવ્યુ છે, કે ઑષ્ઠલરના બાબમા તેમ થતુ નથી,

અને ગરમ લાલચોળ થયલી પ્લેટ ઉપર ઠંડું પાણી દાખલ કરવાની એટલા માટે ભલામણ કરવામા આવતી નથી, કે ગરમ પ્લેટ એકદમ ઠંડી થઇ જઇને સ કોચાવાથી તેના સાંધા ખેચાઇ તણાઇને ગળી ઉઠે છે, અથવા જો સાંધા નબળા હોય તો રીવેટ કતરાઇ જઇ ઉખડી જાય છે, અને પ્લેટ સ્ટીલની હોય તો તે ઉપર પાણી ચઢી તે બરડ થઇ જાય છે

માટે પાણી વગર બાઇલર ફાટી જાય છે તેનું સીધું કારણ એ છે કે ફરનેસટયુઅ ગરમ થઇ જવાથી નરમ થઇ જાય છે, અને જે પ્રેસર તે વખતે બાઇલરમા હોય તેનું દબાણ ટયુઅની નરમ થઇ ગયલી પ્લેટ ઉપર પડવાથી ટયુઅનો તેટલો નરમ ભાગ ખેંચી જાય છે, અને જો પ્લેટની ધાતુ સ્થિતિસ્થાપક (elastic) નહીં હોય તો ખેંચી જતી વખતે ટયુઅની પ્લેટ તડ ખાઇને ફાટી જાય છે

ફરનેસ ટયુઅ ઉપર ફોફેયા અથવા “બ્લીસ્ટર”

(Blister)—જેમ માણસને દાઝી જવાથી ફોફેયા ઉઠે છે, તેમ ફરનેસ ટયુઅ ઉપર આગની બાબુએ કોઇવાર એવા પોકળ ફોફેયા ઉઠે છે એનું કારણ અસલ પ્લેટની અદરજ કાંઇ ખામી કે કચરો

રહી જવાનું હોય છે, જેથી પ્લેટના તે જગાએ છૂટાં ખે પડ થઇ રહે છે, અને જ્યારે પ્લેટને એક બાબુ-એથી ગરમી લાગે છે, ત્યારે આગની બાબુનું પડ બીજી બાબુના પાણીમા રહેતા પડ કરતા ગરમીથી કદમા વધારે પુલે છે, અને તેને આગળ લાવાવાની જગા નહીં મળવાથી વચમાથી ફોફેયા ઉઠે છે.

ચિત્ર નાં ૮૩.

ફરનેસ ટયુઅ ઉપર થતું બ્લીસ્ટર

જો ફોફેયા નાનો હોય તો તેમા તેના કદ પ્રમાણે છેદ પાડી તેમા એક પ્લગ આટા પાડી ચઢાવવામા આવે છે, પણ જો ફોફેયા ઘણો મોટો હોય તો તે આખું બ્લીસ્ટર અથવા ફોફેયા કાપી કાઢાડી

આગની બાબુએથી એક પેચ (patoh) અથવા ગાબડું મારવું, જેથી આગની ગરમીની અસર તે ગાબડાં ઉપરજ થાય અને પ્લેટ ઉપર થાય નહીં.

ફરનેસ કાઉન જે બેસી ગયું હોય તો તેટલી જગા ઉપર મજબૂત આડા પાટા મૂકી ફરનેસટયુઅના બેસી ગયલા ભાગમાં છેદ પાડી તેમાં બોલ્ટો નાખી આડા પાટાઓ સાથે તે બોલ્ટો જે ચી બાધવા, કે જેથી તે વધુ બેસી જતુ અટકશે. અલગતા આ ઉપાય માત્ર કામચલાઉ છે, અને જ્યારે જોગવાઈ મળે ત્યારે ટયુઅનો તેટલો ખરાબ થયલો ભાગ કાપી કઢાડી નવો નાખવો; અથવા જે પ્લેટ તડખાઈ નહી હોય અને સારી હાલતમાં હોય તો તેને નીચેથી સ્ક્રૂજેક મારી તેની અસલ જોળાઈમાં ઉચકીને પછી મજબૂત ઍન્ગલ આયર્નની “ ઍન્ટી-કોલેપ્સીંગ રીંગ ” ઑઘલર ઇન્સપેક્શનના પ્રકરણમાં લખ્યા મુજબ તે નબળા થઈ ગયલા ભાગ ઉપર ચઢાવવી, અને વરકીંગ પ્રેસર ઘટાડવો જીવો પાનુ-૩૯૯

શેલ પ્લેટ જે પાતળી થઈ ગઈ હોય તો તે પાતળા જગા ઉપર એક પેચ અથવા ગાબડું ઑઘલરની અદર (પાણી)ની બાબુએ મારવું. જે ઘણે ઠેકાણે એવા ગાબડાં મારવાં પડે તો વરકીંગ પ્રેસર તેની નબળાઈના પ્રમાણમાં ઓછો કરવો.

સાંધાઓનું ગળી ઉઠવું—ઑઘલરના સાંધાઓ ગરમીથી ઓછા વધતાં કદમાં ધ્રુલવાથી જે ચાઇ તણાઈને ગળી ઉઠે છે કોઇ-વાર લેન્કેશાયર ઑઘલરની માત્ર એકજ ભટ્ટીમાં આગ રાખી બીજી ભટ્ટી તદ્દન આગ વગરની ખાલી અને ઠંડી રાખવાથી એક ફરનેસ ટયુઅ ગરમ થઈ બીજી ઠંડી ટયુઅ કરતા લબાઈમાં વધે છે, જેથી ઍન્ડ પ્લેટ સાયના અને બીજા સાંધાઓ ઉપર પુષ્કળ અસાધારણ જે ચાણુ પડે છે, જેથી તેઓ ગળી ઉઠે છે એક લેન્કેશાયર ઑઘલરની એક ભટ્ટીમાં વિલાયતી ફાલસો અને બીજામાં લીલા લાકડાં બાળવાથી એ મુજબનુ નુકસાન થયલું આ લખનારના જોવામાં આવ્યુ હતું.

ઑઘલરની તજેના જોળાઈના સાંધા (circumferential seams) વારંવાર ચુપચુપ ગળ્યા કરે છે, જેનું કારણ એ છે કે ઑઘલરનો ઉપલો ભાગ ગરમીથી જેટલો વધીને લબાય છે, તેટલો નીચલો

ભાગ લાંબાતો નથી, અને પરિણામમાં શેલના ગોળાદના સાંધાઓ ઉપર ખેંચાણ પડે છે. આ કારણથી થતી ગળતર ગમે તેવાં કોંક્રી ગથી પણ બધ થઇ શકતી નથી, અને એનો એકલો ઉપાય એજ છે કે હમેશા બોઇલરમાં ઠંડુ પાણી ભરીને આગ મારવાને બદલે બનતાં સુધી ગરમ પાણી ચાલુમા ઇકે ને માઇઝરમાંથી ભરવુ, નહીં તો આ પુસ્તકને ૩૧ મે પાન સુચવેલી ગોઠવણો અમલમા મેળવી જોઇએ. બોઇલરના સાંધા ચાલુ ગળ્યા કરવાથી તે બાજુએ શેલ પ્લેટ કેવી ભયભરેલી રીતે ખવાઇને થોડા વખતમા પાનળી થાય છે, તે આ બાબતની શરૂઆતમા વીસ્તારથી સમજાવવામા આવ્યું છે જ્યારે બોઇલરમા સ્ટીમ પ્રેસર હોય ત્યારે કોંક્રી ગ કરવુ નહીં જો કોઇ સાંધા વારંવાર કોંક્રી ગ કરવા છતાં ગળ્યા કરે તો થોડાક રીવેટ કાઢવી લઇ સાંધો બરાબર તપાસવો કે કોઇ ઠેકાણેથી સાંધાની પ્લેટમા ફાટ પડી નહીં હોય.

ખામીભરેલાં સ્ટીટીંગ્સ અથવા સામગ્રી—બ્લો

ઑફ કોંક જે એલ્મો પાઇપથી બોઇલર સાથે જોડા લો હોય છે તે એલ્મો પાઇપના ખાડામા રાખ વગેરે ભરાઇ રહેવાથી તે પાઇપ કાટાઇને ખવાઇ જાય છે, અને કોઇવાર એકાએક ફાટી જાય છે બ્લો ઑફ કોંક જો ધણો જામ થઇ ગયલો હોય તો ખુબ જોર કરીને ઉઘાડતા કોઇવાર તેની ગરબમાંથી કોંક ઉડી જાય છે જેથી આસપાસના માણસો દાઝી મરે છે, એટલુજ નહીં પણ જો બોઇલરમા તે વખતે આગ હોય તો બોઇલરનુ પાણી ભાગેના કંકમાંથી સડસડાટ નિકળી જતાજ ફરનેસટયુબ ફાટી બોઇલરના કુન્સેપ્ટરયા કરી નાખે છે કોઇવાર ખરાબ થઇ ગયલો અને ખાડા પડી ગયલા પ્લગવાળો બ્લો ઑફ કોંક સહેલાઇથી ઉઘાડ્યા પછી ગમે તેવું જોર કરતા પણ બધ થતો નથી એવી વખતે બ્લો ઑફ કોંક બધ કરવાના ફાફા મારવાને બદલે જો બોઇલરમા આગ હોય તો તે ખેંચી કહડાવવા ઉપર પેટેલુ ધ્યાન આપવું જોઇએ, અને તેજ વખતે સેફ્ટી વાલ્વ પણ થોડો ઉચકી રાખવો હમેશા બ્લો ઑફ કોંક ઉઘાડ્યા પેટેલા તેમા થોડું કોપરેલ નાખ્યા કરવાથી કોંક ધણો ઢીલો ફરે છે, અને તેના પ્લગમા ખાડા પડતા નથી જેજ ગાસના કોંક લાભો વખત વપરાયા પછી ધસાઇ પિસાઇને પાતળા થઇ જાય છે, તેમજ બોઇલરની પ્લેટમા બેસાડેલા તેઓના આઠાવાળા છેડા ખાર વગેરેથી

ખવાઈ ગયલા હોય છે, જેથી કોઈવાર જામ થયેલો કોંક જોર કરી ઉધાડવાથી કોંક મરડાઈ જાય છે, અથવા તો આંટામાંથી ઉડી જાય છે. એજ પ્રમાણે શીડએક વાદવનો સ્પીનડલ પણ ખવાઈ જઈ કોઈવાર આંટામાંથી ઉડી જાય છે ફ્યુઝીયલ પ્લગ ઉપર ખાર અને મેસ બાઝવાથી જ્યારે જોઈએ ત્યારે તેઓ દગો દે છે. સ્ટીમજેજ વારવાર ખીગડી જઈ ખોટો પ્રેસર બતલે છે, માટે વારવાર સ્ટીમ જેજ ખીજ કોઈ સારી બનાવટના જેજ સાથે સરખાવેલો જોઈએ

વાદવ અને કોંક—ખેલો ઓઈનાં કામ માટે સાધારણ સ્ટોપ વાદવ જેવા ડીસ્ક વાદવ વાપરવાનું પસંદ કરવા જોગ નથી, કારણ કે વાદવમાં સીટ ધણીજ સાંકડી હોય છે, જે કચરા, ખાર અને રેતી સાથે ભેગાયેલા પાણીને લીધે જલદી ખરાબ થઈ જાય છે, અને કદીખી ટાઇટ રહેતા નથી વળી વાદવ બધા કરતાં વખતે કોઈ ચીજ વાદવ અને સીટ વચ્ચે આવી જવાથી જોકે વાદવ બધા થયેલો દેખાય છે, તે છતાં થોડોક ઉત્તરો રહી જવાથી ગળ્યા કરે છે જે એ પ્રમાણેની મળતર રાતના થાય તો રાતના ઔષધર માટેજુ બધું યા થોડું પાણી નિકળી જવાથી ફરનેસ કાઉન પાણી વગરના કોરડાં પડી જાય, અને રાતના ફરનેસમાં થોડીખી આગ રાખી હોયતો કાઉન લાગ્યેલ થઈ જઈ ધણુ નુકસાન થાય કોંક કરતા વાદવ ધણુ સહેલાઈથી ઉધડે છે, અને સીટ ઉપર જામ થઈ જતો નથી, તે છતાં ખેલો ઓઈના કામ માટે સાધારણ ડીસ્ક યા સ્ટોપ વાદવ કરતાં તો સારી જાતના પ્લગ કોંક યા હોપકીનસન્સ જેવી સારી બનાવટના સ્લુઇસ વાદવ વધારે પસંદ કરવા જોગ હોય છે પ્લગ કોંક ધણી વાર સહેલાઈથી ઉધડે છે, પણ ઉધડ્યા પછી પ્લગ વધુ ગરમ થઈને ઓક્સિપાન્ડ થઈ જઈ જામ થઈ જવાથી બધા થઈ શકતો નથી, અને તે બધા કરવાના કાંઈ ઉપાય અજમાવવામાં આવે તે અગાઉ તો ઔષધરમાં પાણીની લેવલ ધણી ઝડપથી નીચે ઉતરી જઈ ઔષધરમાં જે આગ હોય તો તે ધાસ્તી ભરેલી હાલતમાં આવી પડે છે, માટે પ્લગવાળા ખેલો ઓઈ કોંક સાથનાં ઔષધરને બનતા સુધી જ્યારે ઔષધરમાં આગ હોય ત્યારે ખેલો ઓઈ કરવું નહીં

ઔષધરમાં આગ હોય તે વખતે ખેલો ઓઈ કરવું પસંદ કરવા જોગ નથી. તેમજ ગરમ ઔષધરને એકદમ ખેલો

ઑફ ઠરી નાખવાથી તેના ગરમીથી લંબાયલા ભાગ એકદમ સ કાચાવા મારે છે, જેથી સાંધાઓ ઉપર ધણુ જ ખેચાણ પડે છે, કેમ નબળા રીવેટો હોય તો કેમવાર તુટી જાય છે, અથવા પ્લેટ ખરાબ જાતની હોય તો તેમા તડ પડી જવાનો સંભવ રહે છે જે બાંધણીને કાંઈ કામસર જલ્લદી ઠંડુ કરવાની અગત્ય પડે તો પહેલાં ધણીક સ્ટીમ ઉડાડી નાખવી, અને પછી બ્લો ઑફ બોલી ડૉનક્રી ચાલુ રાખવી જેથી બાંધણી ધીમે ધીમે ઠંડુ થતુ જશે ગરમ બંધણીને એકદમ બ્લો ઑફ કરી નાખવાથી તેનુ ઈટનુ બાધકામ પણ ખખડી જાય છે, અને ઇટની સાધો ખુલી જાય છે પાણી ધણુ ખારવાળુ હોય ત્યારે દહડામા બે ત્રણ કે વધુ વખત થોડું થોડું બ્લો ઑફ કરવામા આવે છે બાંધણી થોડુ બી બ્લો ઑફ કરવુ હોય તે છતા હમેશા કૉક આપો (full open) ઉઘાડવો, અધુરો ઉઘાડી બ્લો ઑફ કરતાં કૉક યા વાલ્વની સીટ કપાઈને ખરાબ થઈ જાય છે

બ્લો ઑફ કૉક સાથે જોડેલો પાઇપ કેમબી કારણસર ઇટના બાધકામમા સર્જી કરી ચણી લેવો નહી, પણ છુટો રાખવો કારણ કે જ્યારે બ્લો ઑફ કરવામા આવે છે, ત્યારે પાઇપ ગરમ થઈ એકદમ લંબાઈમા વધે છે, અને જે તેને વધવા માટે ખુલ્લો માર્ગ નથી મળતો તો બ્લો ઑફ કૉકના એલબો ઉપર ખેચાણ પડી તે ભાગી જઈ ધણો ગભીર અકસમાત કરે છે. જે કેટલાક બાંધણીના બ્લો ઑફ કૉકના પાઇપ એકજ આડા પાઇપ સાથે જોડવાના હોય તો વચ્ચે ત્રાબાના બેન્ડ આપી જોડવા.

બ્લો ઑફ કૉકનું જામ થઈ જવું ધણુ સાધારણ છે, અને એવા જામ થઈ ગયલા કૉકને જખર જરતીથી ઉઘાડવા જતા કૉક ભાગી જવાથી ધણીકવાર ભયકર પરિણામ નિપજે છે બીડના એતેલા શેલ અથવા કેટલાંમા પિત્તળના પ્લગ (plug) વાળો કૉક ધણો વાધા ભરેલો છે, કારણકે પિત્તળ લોખંડ કરતા ગરમીથી વધારે ટુલવાથી પિત્તળનો પ્લગ બીડના કેટલા કરતા વધારે ટુલી અતિશય જામ થઈ જાય છે. વારવાર કૉક સેટેલાઈથી ઉઘડે છે, અને પછી એવો જામ થઈ જાય છે કે બધ થતો નથી, કારણકે કૉક ઉઘાડ્યા પહેલા તેની એક બાજુનું ગરમ થયેલી હોય છે, પણ ઉઘાડવા પછી તેમાથી ગરમ પાણી પસાર થવાથી આખો કૉક

ગરમ થઈ કુલીને જામ થઈ જાય છે. વળી કેટલીકવાર બ્લો ઑફ કૉકની ટેપર ધણીજ સીધી હોય છે, તેથી પણ તે જામ થઈ જાય છે. કૉક એકજ બાજુએ ફેરવીને ઉઘાડ્યા કરવાથી લાંબા વખતે તેના શેલમાં ખાંચો પડી જાય છે, માટે તેને ઉઘાડતી વખતે અવાર નવાર બાજુએ ફેરવીને અથવા તો આખો આટો ફેરવીને ઉઘાડવો જોઈએ.

બ્લો ઑફ કૉકની ચાવી એવી રીતે બનાવેલી હોવી જોઈએ કે જે જ્યારે કૉક ઉઘાડો હોય ત્યારે કૉકમાંથી નિકળેજ નહીં, પણ કૉક બંધ કરવામાં આવે તોજ નિકળે. એ માટે ચાવી ઉપર એક ઠેસી હોય છે, અને કૉક ઉપર એક ગાર્ડ (guard) હોય છે, જેમાં રાખેલા ખાચામાં ચાવીની ઠેસી જવા પછી ચાવી જ્યારે ફેરવવામાં આવે છે, ત્યારે પેલી ઠેસી ગાર્ડમાં બેળવાઈને ચાવીને બાહર નિકળવા દેતી નથી, પણ જ્યારે ચાવી પાછી ઉલટી ફેરવી કૉક બંધ કરવામાં આવે ત્યારેજ ચાવી તેમાંથી નીકળી શકે છે. ચાવી રીતની ગોઠવણુ ધણી જરૂરી છે, કારણકે સાજો બ્લો ઑફ કરતી વખતે ધણીક વખતે અનાડી આગવાળા કૉક પુરેપુરો બંધ નહીં કરતા બેદરકારીથી સહેજ ખુલ્લો રાખે છે, જેથી તે ગળતો રહેવાથી રાતના ઔષધરમાં પાણી એકદમ ઓછુ થઈ જાય છે, અને પાછળી રાત્રે ઔષધરમાં પુરતુ પાણી છે, એવા ભરોસાથી આગ ભારતાં ઔષધરને ગભીર નુકસાન થાય છે. એવી બેદરકારીથી ધણુ ઔષધરો ફાટી ગયલાં જણાયલાં છે. કેટલાક દાખલાઓમાં તો બ્લો ઑફ કૉક ઉઘાડી પાછો બંધ કરતાજ ભુલી જવામાં આવેલું નોંધાયલું છે. વળી જ્યાં કેટલાક ઔષધરો સાથે કામ કરતાં હોય અને તેઓના બ્લો ઑફ કૉક એકજ ડ્રેન પાર્ષપ સાથે જોડાયેલા હોય, ત્યાં કોઈ ફાલતુ બંધ ઔષધરનો બ્લો ઑફ કૉક ભૂલમાં ઉઘાડો રહી જવા પછી તેમાં સફાઈ કરવા આદમીઓ ઉતરે ત્યારે પાસેનાં કોઈ ચાલુ ઔષધરનો બ્લો ઑફ કૉક ઉઘાડવાથી તે ચાલુ ઔષધરનું ગરમ પાણી તે બંધ ફાલતુ ઔષધરમાં ધસી જતા આદમીઓ દઝાઈ મરવાનો સંભવ ધણુ રહે છે. પણ જો ઉપર લખ્યા મુજબનો કીગાર્ડ સાથેનો કૉક હોય તો તે ઉઘાડો રહી જતાં તેમાં ચાવી લાગેલી રહેવાથી તે દુરથી પણ નજરે પડે છે.

ફ્યુઝીબલ પ્લગ કાંધ ધડી ધડી પિગળા જઈ ઉપયોગમાં નહીં આવવાને લીધે લાખો વખત પડી રહેવાથી તે ઉપર ખારતુ પડ બાઝી જાય છે, તેમજ તેમાં ભરેલી નરમ ધાતુ ચાલુ ગરમીથી સખ્ત થઈ જાય છે, જેથી એક જુનો પ્લગ અકસ્માત વખતે પિગળતો નથી; માટે ઑઇલર સાફ કરાવતી વખતે એ પ્લગો કહાડી તપાસવા જોઈએ, અને એ પ્લગો માહેલી નરમ ધાતુ દર વર્ષે કે એ વર્ષે બદલી નાખવી જોઈએ.

ગેજનું બિગડી જવું—લાંબા ચાલુ વપરાસ પછી સ્ટીમ ગેજ બિગડી જાય છે, અને ઑઇલરમાં પ્રેસર નહીં હોય ત્યારે કાટો ૦ બતાવવાને બદલે થોડાક પાઉન્ડ પ્રેસરનો આકટો બતાવે છે એ ખામી સુધારવા માટે સ્ટીમ ગેજને ઉખેડી તેના કાટાનું પીનીઅન બાહરે કહાડી સહેજ ફેરવીને પાછું ક્વાર્ન્ટના ગીઅરમાં એવી રીતે મુકવું જોઈએ કે કાટો ૦ બતાવે જો કાટાની ધરી ચોરસને બદલે ગોળ હોય તો માત્ર કાટો કહાડીને ધરીપર જોઈએ તેમ ફેરવી પાછો મજબૂત બેસાડવામાં આવે છે

ગેસનું સળગીને ફાટવું—જ્યારે ઑઇલરનાં ડેમ્પરો તદ્દન બંધ હોય, અને ઑઇલરમાં ધગધગના કાલસાનો અગાર હોય, ત્યારે તે અગારમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી ગેસને ચીમનીમાં જવાનો રસ્તો નહીં મળવાથી તે કોઇવાર એટલો બધો ધસારો કરે છે, કે ઑઇલરના દરવાજામાંથી અગાર અને બળતા બાહરે નિકળે છે. જ્યારે રાખથી ફ્યુઝો ભરાઈ ગયેલી હોય અને તેથી ગ્રાફ્ટ રોકાતો હોય ત્યારે પશુ એ પ્રમાણે બને છે, તેમજ કોઇવાર ચીમનીને તળે ભેગી થયેલી મેસ સળગી ઉઠે છે એ પ્રમાણે ધણો વખત સુધી ડેમ્પરો તદ્દન બંધ રાખીને એકદમ ઉઘાડવાથી ફ્યુઝોમાં જમાવ થયેલી ગેસ એકદમ હવાના સબધમાં આવતાજ સળગી ઉઠીને ફાટે છે એજ કારણથી મેનફ્યુ માહેલી ગેસ સળગીને ફાટવાથી મેનફ્યુમાં મુકેલા ઇકોનોમાઇઝરના ટુકડે ટુકડા થઈ ગયેલા જણાયલા છે માટે ભટ્ટોમાં ધગધગતી આગ સાથે બધા ડેમ્પરો બંધતાં સુધી એકદમ બંધ કરી નાખવા નહીં પણ સહેજ ઉઘાડા રાખવા. જો બંધ કરવાની ફરજ પડે તો ઑઇલર પાછું ચાલુ કરતી વખતે પેહલલાં ડેમ્પરો સહેજ ખોલીને ફ્યુઝોમાં જમા થયેલી ગેસને ચીમનીમાં નિકળી જવા દેવી

પૈય-વર્કની ખામીઓ (Defects of Patch-work)—એક ખામી ભરેલા ભાગ ઉપર પૈય યાને ઠીગડું મારવાનું કામ અનુભવી ઔષ્ણલર મેકરને બદલે સાધારણ શીટરો યા લુહારો પાસે કરાવવું નહીં જોઈએ ખવાઈ ગયેલા કેાઈ ભાગ ઉપર પૈય મારતી વખતે તે ખવાઈ ગયેલા ભાગ આખો કાપી કઢાડવો જોઈએ, અને નહીં કે તે ખવાયેલા ભાગની ઉપરજ પૈય મારવો. ઉતાવળમાં કામ ચલાઉ પૈય મારવો હોય તો એમ ચાલી શકે, પણ જાન્યુક માટે તો એવી રીતનું કામ ઔષ્ણલરનાં ખાખમાં ધણુ જોખમ ભરેલું છે. કારણ કે એમ કરવાથી અસલ ખાખી ઢકાઈ જમને તે દહાડે દહાડે વધતી જાય છે પૈય કરતી વખતે પૈયના અને ઔષ્ણલર પ્લેટના રીવેટના છેદ ખરાબર સાથે મેળવવા જોઈએ જો એ પ્રમાણે છેદ નહીં મળતાં હોય તો તેમાં ટેપર ડ્રીફ્ટ (taper draft) ઠેકાને કઢીખી છેદ મેળવવા નહીં, પણ એ કામ માટે રીમર (reamer) વાપરવું જોઈએ ડ્રીફ્ટ યા પય ઠેકવાથી છેદની આસપાસ પ્લેટમાં ચીરા પડે છે વળી પૈય મારવા માટે જે ભાગ કાપી કાઢવામાં આવે તેનાં ખુણા હમેશા ગોળ રાખવા પૈય હમેશા રીવેટથી જોડવો, પણ જો કેાઈ વણીજ અગવડની જગ્યામાં રીવેટ કરી નહીં શકાતા હોય તો પોણા ધયના સ્ટડ અથવા બોલ્ટ ગેસથ્રેડ પાડી વાપરવા, અને જે બોલ્ટો વચ્ચેનો પીચર ધયથી વધુનો રાખવો નહીં પયથી હોલ કઢીખી પાડવા નહીં

પૈયના રીવેટના પીચ—એક ઔષ્ણલરની મજબૂતીનો આધાર તેના નખખામાં નખખા સાધા ઉપર હોય છે, અને સાધાની મજબૂતીનો આધાર તેના રીવેટના પીચ ઉપર હોય છે, કારણકે જેમ રીવેટ પાસે પાસે કરેલા હોય તેમ તે સાધાની મજબૂતી ઓછી હોય છે એક ઔષ્ણલરના શેલના લૉન્જીટ્યુડીનલ સીમ ડબલ બટ સ્ટ્રૅપ અને ત્રેમલ રીવેટ હોય, કે જે જાણે ૬ ધયના પીચ રાખી સાદો સીગલ રીવેટ લેપ જૉઇન્ટ કાઢો હોય તેની મજબૂતીની ખરાબરનો હોય છે. હવે ધારો કે તમે તે ઔષ્ણલરના શેલનો કેાઈ ખવાઈ ગયેલા ભાગ કાપી કઢાડી પૈય મારીને તે પૈય ૩ ધયના પીચનો સીગલ રીવેટ લેપ જૉઇન્ટનો કરો તો અસલ ઔષ્ણલરના લૉન્જીટ્યુડીનલ સીમની મજબૂતી કરતાં એ પૈયની મજબૂતી ઘણી

ઝાઢી રેહશે, અને એ પૈયના સાંધા ઉપરથી ઑંધલરનો વરકી ગ ટ્રેસર ગણી કહાડવો પડશે માટે બનતાં સુધી ઑંધલરના અસલ સાંધાઓની મંજૂરીની બરાબર પૈયના સાંધાની મંજૂરી રાખવી જોઈએ.

પૈયની પ્લેટની જડાઈ—ઑંધલરમાં પૈય કરતી વખતે કાપી કહાડેલા ભાગની પ્લેટની જેટલી જડાઈ હોય તેટલીજ જડાઈની પ્લેટ પૈય માટે વાપરવી આગની જગામા પાતલી પ્લેટ સાથે જાડી યા જાડી સાથે પાતળી પ્લેટ કદીબી જોડવી નહી.

ઑંધલરનાં શેલના પૈય બાઈલરની અદરની બાજુએ મારવામા આવે છે, જેથી અદરના ટ્રેસરને લીધે રીવેટા ઉપર જોર પડે નહી, તેમજ ફરનેસટયુબના પૈય ટયુબની અદરથી આગની બાજુએથી મારવામાં આવે છે, જેથી આગની અસર પૈય ઉપર થાય અને ટયુબના કાપી નાખેલા ભાગની ધાર ઉપર થાય નહી, કારણ કે એવી ધાર આગમા રહેવાથી તે દહાડે દહાડે ખવાતી જાય છે, જેથી જુનો પૈય કહાડી નવો મોટી સામ્રાનો મારવો પડે છે, જ્યારે જો પૈયની ધાર આગમા રહેવાથી ખવાઈ જાય તો પૈય ઉખેડી સેહલાઈથી બદલી શકાય.

જો કોઈ ગલોવે ટયુબ કાપી કાઢકવી પડે તો તે જગાએ પૈય મારી ઉપરથી એન્ટી કાલેંપસી ગ રીંગ ચહાડાવવી.

પોરટેબલ અને લોકેટાઇપ ઑંધલરના ફાયર બાક્ષમા સફુ કાઢેલા રોના છેડા ખવાઈ જવાથી જ્યારે ગલે છે ત્યારે કેટલાકો તે છેડામા એક નાનો છેદ પાડી તેમા આંટા પાડી એક મોટું વૉશર મૂકી તેમા એક સ્તંડ ચહાડાવે છે. આથી રોના છેડો ધણો કમજોર થઈ જાય છે. સર્વેથી સરસ ઉપાય તો એ છે કે પુરાણો રો કહાડી નવો નાખવો, જેમ કરતા જો પ્લેટમાના આંટા ખવાઈ ગયલા કે ખવાઈ ગયલા માલમ પડે તો છેદ મોટા ડાયામેટરનો કરી જાડો રો નાખવો. એ સ્ક્રુ રો જ્યારે ખવાઈ ગયલો હોય ત્યારે તે દેખી શકાતો નથી. માટે જે રો ઉપર વજ્રમ હોય તે રોના સેન્ટરમાં એક દોરાનો એક બારીક છેદ રોની લબાઈના લગભગ અરધા ભાગ સુધી પોહાડે તેટલો ઉડો પાડવો. જો એ હોલમાંથી પાણી ગળે તો બાજુબુ કે રો અદરથી ખવાઈ ગયલો હોવો જોઈએ.

વરટીકલ ઑઘલરની ચીમની ટ્યુબનો સ્ટીમ રપેસમાં રહેતો ભાગ હમેશાં ખવાઇને નબળો પડી જાય છે, અને પછી તે કોઇવાર કોલ્ડપરડ થઇ જાય છે, માટે જ્યારે વહેમ પડે ત્યારે તેમાં એક બારીક છેદ પાડી પ્લેટની જગાઈ તપાસવી (જુવો પાનુ—૨૫૫).

ઑઘલર ફાટવા પછી થતું વધુ નુકસાન—પહેલાં સર્વેથી નબળા ભાગમાં એક ગાળક પડી ઑઘલર ફાટે છે ગાળક પડતાજ તેમાંથી સ્ટીમ અને પાણી ઉડવા માડે છે, આથી ઑઘલરનો પ્રેસર કમી થવાથી તેમાં રહી ગયેલા પાણીની ધણી ઝડપથી સ્ટીમ થવા માડે છે આ નવી ઉત્પન્ન થયેલી સ્ટીમનો જથ્થો એટલો મોટો હોય છે, કે ઑઘલરનું આખું શેલ ફાડીને બાહરે નિકળે છે પાણીની સપાટી ઉપર હવા કે સ્ટીમનું દબાણ જેમ ઓછું હોય તેમ પાણી ધણી ઝડપથી ઉકળે છે, માટે ગાળક પડવાથી જેવો પ્રેસર ઓછો થયો કે પાણી એકદમ ઉકળવા માંડી સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરે છે, જે સેફ્ટી વાલ્વમાંથી એકદમ નિકળી નહીં જઇ શકવાથી ઑઘલરના ધુરંધુરચા કરી નાખે છે

ઑઘલર ફાટવાથી થતી લંચકર ખરાબીનો ખ્યાલ એટલા ઉપરથી આવશે, કે ૬૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ પ્રેસરના ઑઘલરમાંનું દર એક ક્યુબીક ફુટ પાણી એક રતલ બદુકના દારૂગોળા જેટલું બળ ધરાવે છે, માટે ૩૦'x૮'નું એક ઑઘલર જેમાં લગભગ ૫૦૦ ક્યુબીક ફીટ પાણી રહે છે, તે જો ફાટે તો ૫૦૦ રતલ દારૂગોળા ફાટવા જેટલી ખરાબી નિપજાવે !

જેઘએ તે કરતાં વધારે પ્રેસર લેવાથી ધણા ઑઘલરો ફાટે છે કેટલીક વખતે સેફ્ટીવાલ્વો લાખા વખતના તપાસ્યા વગરના પડી રહેવાથી તેઓ પોતાની સીટ ઉપર ચોંટી બેસે છે, જેથી ઑઘલરમાં પ્રેસર વધુ થતાજ તેઓ ઉઘાડીને વધારાની સ્ટીમ બાહરે કાઢી નાખી નહીં શકવાથી ઑઘલર જો નબળું હોય તો ફાટી જાય છે ધણેક ઠેકાણે સેફ્ટી વાલ્વો ઉપર પેહેલાથીજ ખરાબર હીસાબ કાઢીને વજન મુકવામાં આવતાં નથી, અને જ્યારે વાલ્વ ચાલુમાં ગળ્યા કરે છે, ત્યારે પાછળથી લોખંડના ટુકડા ઇટ પથ્થર અથવા જે હાથમાં આવે તે વાલ્વ ઉપર મુકી દઇ વાલ્વને બોલતો અટકા-

વવામાં આવે છે, જે બહુ જોખમભરેલું છે. કોઈ ઠેકાણે લીવર સેફ્ટરીવાદવનું લીવર જે ગાઇડ સ્લૉટમાંથી પસાર થાય છે, તે સ્લૉટમાં લાકડાંની ફાંચર ઠોકી વદવની લીફ્ટ માત્ર એક અથવા અરધા દોરા જેટલી રાખવામાં આવે છે—જેથી જાણે વાદવનો પોતાનો એરીઆ કમી કરવા જેવું થાય છે. સેફ્ટરી વાદવની લીફ્ટ તેના ડયામેટરના ચોથા ભાગ કરતા કદી પણ ઓછી હોવી જોઈએ નહીં.

આણુઘડ આગવાળાઓને જ્યાં સુધી સસ્તા પગારની લાલચે નોકરીએ રાખવામાં આવશે ત્યાં સુધી ઑઇલરના અકસ્માતો બનતાજ રહેશે, અને તેજ પ્રમાણે કેટલાક પોતાને “પ્રેક્ટીકલ” (practical) અથવા “હાથના કામવાળા”માં ખપાવતા મીલ્મીઓને માટે પણ કહી શકાય, કે જેઓ લાંબો વખત સુધી આગવાળા કે શીટરનું કામ કરવા પછી “ઇજનેર” થવા છતાં ઑઇલરની બનાવટના કાયદા અને તેની મજબૂતીની ગણતરીઓનો એક બોલ વટીક સમજતા નથી એ આમદ ઉપર લખતા એક બાહ્યોશ એનજીનીઅર સરવેઅર—ઇન—ચીફ ટીકા કરે છે કે—“એક માણસ લુહારના ધધામાં બલે હોશ્યાર હોય, અને ઑઇલરોનું કેટલુંક સમારકામ પણ કરી જાણતો હોય, પરંતુ તે ઉપરથી એવું ઠરતું નથી કે તેવો એક માણસ ઑઇલરોની મજબૂતી વિષે સમજ ધરાવે છે, અથવા તે ગણતરી કરી શકે છે, અર્થ જોતાં તે એવા માણસ સ્ટીમ ઑઇલરોની બનાવટની મજબૂતી વિષે કાંઈપણ જાણતા નથી.”

હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ ભરોસો રાખવા લાયક નથી;

કારણકે સ્ટીમના પ્રેસરથી જેવી અસર નમળી પ્લેટ ઉપર થાય છે તેવી અસર ધીમે ધીમે લીધેલા હાઇડ્રોલીક પ્રેસરથી થતી નથી એક જાના ઑઇલરમાં ૧૨૦ પાઉન્ડ સુધી હાઇડ્રોલીક પ્રેસર લઇ ટેસ્ટ ક્રીધા પછી તે માટે ૬૦ પાઉન્ડનો વરકીંગ પ્રેસર આપવામાં આવ્યો હતો, પણ ટેસ્ટ ક્રીધા પછી વધુ ખાત્રી માટે ઑઇલરની અદર ઉતરી ઈન્સ્પેક્ટરે હથોડી ઠોકી બધેથી પ્લેટની જડાઇ તપાસતા એક ઠેકાણે પ્લેટ એટલીબધી તો પાતળી થઇ ગયલી માલમ પડી કે જોરથી હથોડી ઠોકતા ઑઇલરમાં ગાબડું પડ્યું ! તે ઠેકાણે પ્લેટ છેકજ ખવાઇ જઇ માત્ર પોણા દોરો જડી રહી હતી, અને તે છતાં ૧૨૦ પાઉન્ડનો હાઇડ્રોલીક પ્રેસર ખમી શકી હતી ! એવા ઘણાક દાખલાઓ અનુભવી ઑઇલર ઇન્સ્પેક્ટરો આપી શકે છે—માટે હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ ખીલકુલ ભરોસો રાખવા લાયક નથી, અને એ સાથે ઑઇલરની નજરની અને હીસાબી તપાસ કરવીજ જોઈએ.

પ્રકરણ—૧૮.

ઑઇલર ઇન્સપેક્શન.

BOILER INSPECTION.

કારખાનાનો ચાર્જ લેતી વખતે ઍન્જીનીઅરની

મૂખ્ય ફરજ તેના ઑઇલરની બારીક તપાસ કરવાની છે, કારણકે ખાસ કરીને ઑઇલરની બાબતની ઍન્જીનીઅરની જોખમદારી ધણી મોટી છે. દર સાલ સરકારી ઑઇલર ઇન્સપેક્ટર ઑઇલર તપાસી જાય છે, તેથી તે ઑઇલરના ચાર્જમાં રહેતા ઍન્જીનીઅરની જોખમદારી કોઇમી રીતે ઓછી થતી નથી. ઑઇલર ઇન્સપેક્ટરે ઑઇલર તપાસ્યા પછી થોડા વખતમાં તેજ ઑઇલરને ગભીર અકસ્માત બનેલા જાહેરમાં આવ્યા છે, માટે ઍન્જીનીઅરે ઑઇલર ઇન્સપેક્ટરને બરોસે નહીં રહેતા બનતા સુધી દર મહીને પોતાના ઑઇલરની બારીક તપાસ કરવી જોઇએ. મૂખ્ય કરીને જીનીંગ અને પ્રેમીંગ ફ્રેક્ટરીઓમાં કે જ્યાં મોહસમ મોહસમે ઍન્જીનીઅરો બદલવાનો જોયા રીવાજ પડી ગયો છે ત્યાં કોઇ અજાણા કારખાનાનો એકદમ ચાર્જ લઇ તે ચાલુ કરવા જતા ઍન્જીનીઅરે ખાસ સલાહ લેવી જોઇએ અને પોતાની ઉપરની ગભીર જોખમદારીઓ ધ્યાનમાં રાખીને પોતાની ફરજ બજાવવાની હક લેવી જોઇએ. ઘણે ઠેકાણે કટોકટી વખતે ઍન્જીનીઅરને મોજાતી એકદમ કારખાનું ચાલુ કરવાનો હુકમ આપવામાં આવે છે, જેની વખતે ઍન્જીનીઅરને પોતાના ઑઇલરની તપાસ કરવાની તક મળતી નથી. આ આપવામાં આવતી નથી, જે ઘણું જીવલેલું છે.

ઑઇલરની તપાસ કરવા માટે મેનહોલમાંથી ઑઇલરમાં ઉતરી એ ચાર માણસો સાથે ઘસડી ધામધુમ કરી અદર એક આટો મારી પાછા બાહર નિકળી આવવામાં કાંઇ ઑઇલર ઇન્સપેક્શનનું કામ આવી જતું નથી. એ તપાસ ઍન્જીનીઅરે ધણીજ ધીરજ અને ખતથી પોતે હાથમાં સળંગેલી મીનબની પકડી કરવી જોઇએ, અને ઑઇલરનું ખૂણેખૂણું ધણીજ બારીકી અને ચાલાકીથી તપાસવું જોઇએ. કારણકે ઑઇલરમાં ઉત્પન્ન થયેલી

ખામીઓ કાંઈ તેની સાફ સીધી સપાટ પ્લેટા ઉપર નજર પડતી નથી, પણ ખાસ કરીને ખૂણાઓ અને સાધાઓ આગળ મળી આવે છે.

ઑઈલરની તપાસ કરવા પહેલ્લાં તેને તપાસ માટે તૈયાર કરવાની અગત છે એ માટે ઑઈલરને અદરથી તેમજ બાહ્યેરથી ખૂબ સાફ કરાવવું જોઈએ, અને તેમાં જમા થયેલા ખાર અથવા સ્કેલ બરાબર ઓખવી કાઢવો જોઈએ. તેમજ ફ્લુઓમાથી રાખ કાઢી નાખી ઑઈલરનાં શેલ અને ટ્યુબ ઉપર બાજેલા મે સના પોપડા વગેરે ખુબ રગડીને સાફ કરાવવા. ફરનેસ ટ્યુબમાથી ફાયરએટ બાઉર કાઢી નખાવવો, અને ટ્યુબો પણ સાફ કરાવવી. જો તપાસ કરવાનું ઑઈલર ફેટલાક ઑઈલરો માહેલુ એક હોય અને બાજુના બીજા ઑઈલરો ચાલુ હોય તો તેઓ સાથનો મજકુર ઑઈલરનો સબધ બીલકુલ છોડી નખાવવો; એટલે કે ફક્ત સ્ટૉપ વાલ્વો ઉપર ભરોસો નહીં મૂકતાં તપાસ કરવાના ઑઈલરની સ્ટીમ પાઇપો તથા શીડ પાઇપ ના કનેક્શન છોડી નખાવવા, તથા જો બધાં ઑઈલરોના બ્લો ઑફ કૉક એકજ પાઇપ સાથે જોડેલા હોય તો બ્લો ઑફ કૉકનું મજકુર પાઇપ સાથનું કનેક્શન પણ છોડી નખાવવું. ફેટલેક ઠેકાણે દર મહીને એ પ્રમાણે કનેક્શનો છોડી નહીં નાખતા સ્ટૉપ વાલ્વ, શીડએક વાલ્વ, બ્લો ઑફ કૉક વગેરેના બ્હીલોને સાકળથી બાધી તાળા મારવાની ગોઠવણ કરવામા આવે છે જે એવી ગોઠવણ કીધેલી હોય તો તાળુ મારવા છતાં સાંકળ ઢીલી રહેવાથી વાલ્વનું બ્હીલ થોડું ફરી શકતું નહીં હોય તેની ખાત્રી કરવી અને બધાં તાળાઓની ચાવી એનજીનીઅરે પોતાની પાસે રાખવી. એ બાબતમાં બેદરકારી કરવાથી ધણાક જીવલેણ અકસમાતો બનેલા છે.

ઑઈલરને ખાલી કરી ઠંડું કરવા માટે બેથી ત્રણ દિવસનો વખત લેવો જોઈએ. ધણે ઠેકાણે કારખાનાના માલેકો એનજીનીઅરની જાતી ઉપર ઉભા રહી તુરતા તુરત ઑઈલર બ્લો ઑફ કરાવી તુરતા તુરત હાલ હવાલ સફા કરાવી પાછું ચાલું કરાવે છે, જેથી ઑઈલરની જીદગી ફેટલી ટુકી થાય છે તેનું તેઓને બાન હોતું નથી. ઑઈલરને બંધ કરવા માટે તે માહેલી આગ કાઢી નાખી ડંમપરો અને જનકશન વાલ્વ બંધ રાખવા, કે જેથી ઑઈલરની અને તેનાં ઇન્ટના બધિકામની ટેમ્પરેચર એકસરખી થઈ રહે, અને ઑઈલર

હળવે હળવે ઠંડું થતું જાય જેમ ઑઇલરને હળવે હળવે ઠંડું કરવામાં આવે તેમ તેમાં આવેલો ખાર ઘણીજ સેહલાઈથી કહાડી નાખી શકાય છે, કારણકે ઑઇલરને એકદમ ઝલો આંક કરી તેમાંથી પાણી બાહર કાઢી નાખવાથી તેમાં તે વખતે જે ખાર લોચા જેવો નરમ હોય છે તે ગરમ પ્લેટ ઉપર ભૂજાઈને તેનો એટલો બધો સખત પોપડો બાઝી જાય છે કે તેને છીણી હથોડી વડે ભાગીને કહાડવો પડે છે ઑઇલરમાં જ્યારે સ્ટીમ પ્રેસર હોય ત્યારે તેને ઝલો આંક કરવાથી તેના સાધાઓ ઉપર ધણું ખેચતાણુ થાય છે, અને તેઓ ગળી ઉઠે છે ઑઇલરમાંથી જેવું પાણી કાઢી નાખ્યું કે તુરતા તુરત તેની સફાઈ કરવાનું કામ શુરૂ કરવું જોઈએ, અને ખારને સુકાઈ જઈને પ્લેટ ઉપર બાઝી જવાનો જરાખી વખત આવવો નહીં જોઈએ.

જે ઑઇલરને એકદમ જલદી ઠંડું કરવાની ફરજ પડે તો એવી રીતની ગોઠવણુ કરવી કે ડોન્કી પરખ મારફતે તેમાં એક તરફથી ઠંડું પાણી દાખલ થતું જાય, અને ઝલો આંક કાંક મારફતે ગરમ પાણી બાહર નિકળતું જાય, પણ તેમ છતાં ઑઇલરની વાંટર લેવલ એકજસરખી રહે, અને તેમ કરતા કરતાં જ્યારે ઑઇલર બરાબર ઠંડું થઈ જાય ત્યારેજ શીડ બંધ કરી ઝલો આંક વધુ ઉઘાડી બધું પાણી બાહર કાઢાડી નાખવું બનતા સુધી ઑઇલરનું પાણી ઑઇલરમાંજ ઠંડું થઈને નિકળે તો ઘણું સારું. એવી વખતે ડમ્પરો ઉતારા રાખવા પણ ઑટમ ફ્લુના દરવાજા તો બંધજ રાખવા કે જેથી બાહરની ઠંડી હવા ઑઇલરના ફ્લુઓમાં એકસરખી રીતે ફરીને ચીમનીમાં જાય, જેથી ઑઇલરના બધા ભાગ એક સરખા ઠંડા થાય ઘણાકે ઉતાવળને લીધે એવી વખતે ફ્લુના ઢાંકણા પણ ખોલાવી નાખે છે, જેથી ઑઇલરને તળેથી ઠંડી હવા દાખલ થઈ પાંધરી ડમ્પર તરફ જાય છે, જેથી તેનું તળિયું વહેલું ઠંડું થાય છે અને ફરનેસ ટયુઓ તો ગરમજ રહે છે, જેથી સાધાઓ ઉપર ધણું ખેચતાણુ થાય છેન (straw) આવે છે પાણી નિકળી જવા પછી મેનહોલ તથા મહોલ પણ ખોલાવી નાખવા.

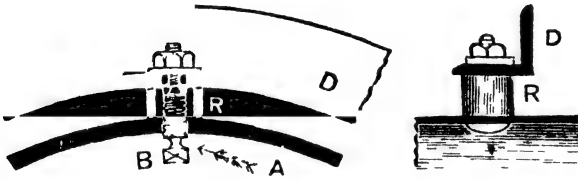
સ્ટીમગેજ ભરોસો રાખવા લાયક હોતા નથી માટે સ્ટીમગેજમાં જોતાં પ્રેસર નિકળી ગયલો સમજી એકદમ મેનહોલ ખોલવાની કોશિશ કરવી ઘણું જોખમભરેલું છે. ઑઇલરના કોષ્ટક

જોઇન્ટ ખોલવા અગાઉ સેફ્ટી વાલ્વની નીચે ડગરૂં મૂકી તેને ઉંચકેલો રાખવો.

ફરનેસ ટયુબની તપાસ—પહેલા ફરનેસ ટયુબની તપાસ શુરૂ કરવી એ માટે અરધા ઇંચના પાઇપનો એક ટેલેસ્કોપીક ગ્રેજ (telescopic gauge) બનાવવો. એ બનાવવા માટે આશરે ૧૮ ઇંચ લાંબા પાઇપના ટુકડાને એક છેડે સ્ટીલનો સેન્ટર પોઇન્ટ લગાડી બાજે છેડે એક ટર્ન કરેલી કપ્લીંગ ચઢાવવી, જેમા ૩ દોરાનો છેદ પાડી તેમા સ્ટીલનો એક ટર્ન કરેલો સળીઓ ચઢાડ ઉતર કરી શકે તેવો રાખવો અને એ સળીઓ મજબુત મુજબ બાહર કાઢી જે જગ્યાએ રાખવો હોય તે જગ્યાએ રાખી શકાય તે માટે મજબુત કપ્લીંગમા હાથ વડે ટાઇટ કરી શકાય તેવો ચાવીના માથાનો સ્ટડ ચઢાવવો, અને સળીઆનો છેડો પણ સેન્ટર પોઇન્ટ જેવો અણીઆળો કરવો એ ગેજ વડે ફરનેસ ટયુબનો ડાયમેટર બધી બાજુએ એકસરખો છે કે નહી તે તપાસવો. મુખ્ય કરીને ટયુબના પહેલા ચાર ચા પાંચ ભુગળાની તપાસ ઘણી મારીકાવી કરવી, કારણકે એજ જગ્યાએ ટયુબ બેસી જવાનો વધારે સંભવ રહે છે ગેજ હમેશા ટયુબના ભુગળાના સેન્ટરમા ભરવો, સાધા આગળ ભરવો નહી પહેલા ઉભો ડાયમેટર ભરીને પછી આડો ડાયમેટર ભરી જો. અને એ બંને વચ્ચે કેટલો ફરક છે તેની નોંધ લઇ લેવી જુના બોઇલરોમા જ્યારે ફરનેસ ટયુબ નબળી થવાથી થોડીક બેસી જાય છે અથવા તેની પ્લેટ ખવાઇ જઇને પાતળી થઇ જાય છે, ત્યારે બોઇલર ઈન્સ્પેક્ટરો તેની ઉપર ઍન્ટી ક્રાલેપ્સીંગ રીંગ ચઢાવવાની ભલામણ કરે છે ફરનેસ ટયુબનું કાઉન્ટ જો દોઢથી બે દોરા સુધી બેસી ગયું હોય અને બીજી બધી રીતે ટયુબ મજબુત હોય તો તે ઉપર ઍન્ટી ક્રાલેપ્સીંગ રીંગ ચઢાવવામા આવતી નથી, પરંતુ એવી રીતે થોડી બેસી ગયેલી ટયુબની તપાસ વારંવાર ગેજથી કરવી જોઇએ અને બારીક નોંધ રાખવી જોઇએ, અને જો તે જરાબી વધુ બેસી જતી માલમ પડે તો તુરત તે ઉપર નીચે લખ્યા પ્રમાણે ઍન્ટી ક્રાલેપ્સીંગ રીંગ ચઢાવવી. એવી રીતે બે ત્રણ દોરા બેસી ગયેલી ટયુબને પાછી ઉપસાવીને જોનાઈમા લાવવાની જરૂર નથી, કારણકે એ કામ ઘણી કડાકુટ અને

જોખમનું હોવાથી ધણીજ સલાહથી કરવું જોઇએ છે, જે ખીન-અનુભવીને હાથે ચુથાઇને બિગડી જવાનો સભવ રહે છે અલબત્તા જ્યાં ફરનેસ ટયુઅ ધણી ખેસી ગઇ હોય ત્યાં તો સ્કું જેક વડે તેને પાછી કેપસારી કહાડી બરાબર ગેજમાં કરવી જોઇએ, જેમ કરતી વખતે ટયુમનો તેટલો ભાગ ગરમ કરવાની જરૂર પડે છે, જે કામ અનુભવીનજ હાથે થવું જોઇએ.

જીનનાં ઑઇલરોમાં ચહડાવવાની એન્ટી કોલ્ડ-પ્રેસીંગ રીંગ ખે દુકડે સ્ટીલનાં એન્ગલ આયર્નમાંથી બનાવવામાં આવે છે એન્ગલ આયર્નની સાઇઝ ત્રણ ઇંચ પહોળા અને ૩ ઇંચ જાડી હોવી જોઇએ રીંગના ખે દુકડાઓને બંને સાઇડમાં ડાન મટ સ્ટ્રીટી જોડવામાં આવે છે, જે માટે ૩ દોરા જાડા સ્ટીલના પાટાઓ લઇ સાધાની બંને બાજુએ ૫ દોરાના ત્રણ ત્રણ બેલ્ટો રાખવામાં આવે છે એ રીંગ ફરનેસ ટયુઅ ઉપર રીવેટ કરી લગાડવાની બનામણ કરવામાં આવતી નથી ધણે ઠેકાણે એવી રીતે રીવેટ કરી રીંગ ચહડાવતા કામ તદ્દન ચુથાઇ ગયલું ને રીવેટો ગળા ઉઠેલી આ લખનારે જોઇ છે અગવડની જગાએ

ચિત્ર નાં ૮૪.

જીનના ઑઇલરમાં ચહડાવવાની એન્ટી કોલ્ડ-પ્રેસીંગ રીંગ

ગરમ રીવેટ બરાબર થઇ શકતી નથી. એ માટે ધણીજ સરસ નરમ જાતના લોમોર (Lowmore) આયર્નમાંથી સ્કું બનાવવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૮૪ માં બતાવ્યો છે એ સ્કું સાત દોરાનો બનાવી તે ઉપર ગેસ ગ્રેડના આટા આસરે ૨ ઇંચ સુધી પાડવામાં આવે છે, અને બાકીનો છેડો ૬ દોરા ટર્ન કરી કહાડી તે ઉપર ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે સાદા (વ્હીટવર્થ) આટા પાડવામાં આવે છે એ સ્કુંનો B આગળનો છેડો ચોરસ માથાવાળો બનાવી A જગા આગળ લેધમાજ થોડો ખાઓ પાડી રાખવામાં આવે છે, જેથી પાછળથી એ સ્કું ચહડાવી એ માથું સહેલાઇથી કાપી નાખી શકાય.

પેહલા ફરનેસ ટયુઅને સાફ કરી, તેનું જે ભૂંગળું એસી ગયું' યા નબળું થઇ ગયું હોય તે ભૂંગળાના એ સાંધાની વચ્ચે ફરતો ચાક લગાડી ગોળ ફરતી લીટી દોરવામાં આવે છે. યાદ રાખવું કે ઍન્ટી કોલ્પ્સી ગ રી ગ હમેશા ટયુઅનાં ભૂંગળાંના સેન્ટરમાંજ ચઢાવવામાં આવે છે એ મુજબ લીટી દોરવા પછી ટયુઅમાં નીચે એક લાંબી સ્પીરીટ લેવલ બરાબર આડી લેવલમાં ગોઠવી ટયુઅના ઉપલા ભાગમાંથી મજકુર લીટીની ઉપર એક ઓલબો પકડી નીચે લેવલના પરપોટાના સેન્ટરમાં નાખવામાં આવે છે, અને ઉપલા ભાગમાં એ ઓલબાની નીશાની કરી લઇ લેવલ કઢાડી નાખી પાછો તેજ મારકાથી નીચે ઓલબો નાખી ટયુઅના નીચલા ભાગમાં ગોળ ફરતી લીટી ઉપર મારકો કરી લેવામાં આવે છે, જેથી ટયુઅ એ એકસરખા ભાગમાં વેહ્યાઇ ગયલી માલમ પડશે ત્યાર પછી એ બંને મારકાઓની બંને બાજુએ સલાળથી એક સરખા મારકાઓ આસરે ૬ થી ૮ ઇંચને તફાવતે ટયુઅની ડાયમેટરના પ્રમાણમાં કમપાસથી કરી લેવા આસરે ૩ શીટ ડાયમેટરની ટયુઅમાં એ પ્રમાણે મારકા કરતા નીચલા ભાગમાં અને ઉપલા ભાગમાં મલીને ૧૪ મારકા થશે એ મારકાઓમાં સેન્ટર પચ મારી મારકા કાયમ કરવા પછી ઓલબાની મદદથી કીધેલા ઉપલા અને નીચલા ફક્ત બેજ મારકાઓમાં રાચેટપ્રેસથી ત્રણ દોરાના છેદ પાડવા, એજ પ્રમાણે આગમજથી તૈયાર કીધેલી ઍન્ગલ આયર્ન રી ગમાં પણ ઉપર અને નીચે બરાબર સેન્ટરમાં એક એક છેદ ત્રણ ત્રણ દોરાનો પાડી રી ગના ટુકડાઓ બાઇલરની અદર લઇ જઇને જે જગાએ રી ગ લગાડવાની હોય તે જગાએ બટરફ્લેપથી જોડવા, અને બધી બાજુએ ફરતી વેડજે મારી રી ગના છેદ અને ફરનેસ ટયુઅમાં પાડેલા છેદ મેળવી તેઓમાં ત્રણ દોરાના બોલ્ટ નાખી કામચલાઉ બાધી લેવા બાઇલરની ફરનેસ ટયુઅના બાહરના ડાયમેટરથી હમેશાં ઍન્ગલ આયર્નની રી ગનો અદરનો ડાયમેટર ૨ થી ૩ ઇંચ વધુ રાખવામાં આવે છે માટે સમજો કે જો રી ગ ત્રણ ઇંચ વધારે ડાયમેટરની બનાવી હોય તો તે ટયુઅ ઉપર ચઢાવી ઉપર મુજબ કામ ચલાઉ જોડતા બધે ફરતી ૧૩ ઇંચની જગા રહેવી જોઇએ એ જગામાં લોખંડી બનાવેલી ફેસ કીધેલી રી ગો ચિત્રમાં R ની જગાએ બતાવ્યા પ્રમાણે મૂકવામાં આવે છે, જેને ફેરલ (ferrule) કહે છે.

રીંગને ઉપર મુજબ કામચલાઉ બાંધી બધી બાબતોએ તપાસી ખાત્રી કીધા પછી ટયુબમાં છેદ પાડવાના સર કરવામાં આવે છે, જે છેદ બનતાં સુધી લ્વીસ્ટ ટ્રીલ (twist drill) થી પાડવા, અને સાથે સાથે ઍન્ગલ આયર્ન રીંગમાં પણ તેજ વખતે છેદ પાડવા જેથી એકસરખા છેદ પડશે. છેદ પાડતી વખતે રીંગ હડી નહીં જાય તેની સ્ખાળ રાખવી ફરનેસ ટયુબમાં પાડેલા છેદમાં ગેસ થ્રેડ પાડવા માટે ટેપ (tap) ફેરવતી વખતે રીંગને કાહડી નાખવી ઍન્ગલ આયર્નની રીંગમાં પાડેલા છેદમાં આંટા પાડવામાં આવતા નથી રીંગમાં ચઢાવવાના લોભોર આયર્નના સ્ક્રુઓને ધણાજ સહેજ ટેપર તર્ન કરી આંટા પાડ્યા હોય તો ધણું સારું. એ સ્ક્રુ લોહકે એવું જોઇએ કે તેને ઠકુજ રીવેટ કરી શકાય, જેમ કરતી વખતે તે છુદાઇને ફાટીને તેમાં ચીરા પડી જાય નહીં એ સ્ક્રુઓનાં માથા ચોરસ હોવાથી ચાવીથી ફેરવીને ખુબ ટાઇટ ચઢાવી સ્ક્રુનો છેડો ટયુબની બાહરે આસરે દોહડથી બે દોરાજ રાખવો, અને પછી A આગળ પાડેલા ખાંચામાંથી માથુ કાપી નાખી અદરની બાબતોએ લાગ પકડી માથુ ઠકુજ બતાસા જેવું ફ્લેટ રીવેટ કરી નાખવું, જે પછી ઍન્ગલ આયર્ન રીંગ પર વૉશર મુકી નટ ચઢાવી સ્ક્રુ બેચીને ટાઇટ કરવો. સ્ક્રુ બેસાડતી વખતે ફરનેસ ટયુબ અને રીંગ વચ્ચે ચિત્રમાં R ની જગાએ બતાવ્યા પ્રમાણેની લોખડની એકસરખી ઉચાઇની ફેરવો અથવા રીંગો આશરે ૨ ઇંચ ડાયામેટરની મુકવાની યાદ રાખવી અલખતા ફરનેસ ટયુબ કાંઈ લેધમાં ટર્ન કરેલી હોતી નથી, માટે રીંગ અને ટયુબ વચ્ચેની ફરતી જગ્યામાં સહેજસાજ ફરક માલમ પડશે, જેમાં એ ફેરલ ધસીને શીટ કરીને બેસાડવી પડશે એવી રીતે રીવેટો થઇ જવા પછી ઉપલા અને નીચલા છેદમાં નાખેલા કામચલાઉ બોલ્ટો કહાડી નાખી તે છેદ પણ ખીજ છેદ માફક સાત દોરાના પાડી તેઓમાં પણ એજ મુજબ સ્ક્રુ નાખી રીવેટ કરી લેવા સ્ક્રુ ધણું ટાઇટ ટયુબના છેદમાં જવા જોઈએ, તેમજ સ્ક્રુને ટાઇટ કરવા છતા ફક્ત દોહડ કે બે દોરાજ તેનો છેડો ફરનેસ ટયુબની બાહરે રહેવો જોઇએ જે વધારે લાખો છેડો બાહરે રહેશે તો મોટા માથાવાળો રીવેટ થશે જે આગમાં બળી જશે એ રીવેટ ફ્લેટ બતાસાના ધાટનો થવો જોઇએ એ રીવેટ ઉપર કશું જોર આવતું નથી, પણ તે પાણીને

ગળતુ અટકાવવા માટે ઉપયોગી છે ચિત્ર નાં ૮૪ માં F ફરનેસ ટયુબ છે અને D એન્ગલ આયર્નની એન્ડ્રી કોલેપ્સીંગ રીંગ છે રીંગની મજબુતીનો બધો આધાર સ્ક્રુમાં અને ફરનેસ ટયુબના સુરાખોમાં પાડેલા ગેસ થ્રોડ ઉપર હોવાથી એ આટા ધણી સભાળથી પુરેપુરા પાડવા, અને સ્ક્રુ ફેરવતી વખતે આટા ચવાઈ નહીં જાય તેની ધણી સભાળ રાખવી. એવી રીતે ખેસાડેલી એન્ડ્રી કોલેપ્સીંગ રીંગ અને ફર નેસ ટયુબ વચ્ચેની સાંકડી જગામાં ખાર બાઝી જવાનો ધણો સભવ રહે છે, માટે વારંવાર એ જગાને બધી બાજુએ ફરતી સાફ કરાવવાની અગત્ય છે.

ફરનેસ ટયુબમાં ઉત્પન્ન થતી ખામીઓ—

ફરનેસ ટયુબની તપાસ કરતી વખતે કઇ કઇ જગાએ ખામી માટે શોધ કરતી જોઇએ તે જાણવું જોઇએ ઉપર લખ્યા મુજબ ફરનેસ ટયુબની અદરથી તે કેટલી ખેસી ગઇ છે તેની તપાસ કીધા પછી ફાયરઆરની લાઇનમાં બંને પાસે તપાસ કરવી કે તે જગાએ ટયુબની પ્લેટ કેટલી ખવાઇ ગઇ છે જો એ જગાએ ટયુબ પ્લેટમાં ધણા ખાડા પડેલા માલમ પડે તો એક નાનો છદ્દ પાડી એ જગાએ ટયુબની પ્લેટ કેટલી જાડી છે તેની ખાત્રી કરવી જોઇએ, કારણકે એ જગાએ ફરનેસ ટયુબ ખવાઇ જઇને તેની પ્લેટ પાતળી થઇ જવાનો સભવ રહે છે વળી ઑઇલરના આગલા ભાગમાં જ્યાં ફરનેસ ટયુબ એન્ડ પ્લેટ સાથે જોડવામાં આવે છે ત્યાં એક્ષીટમાંથી પાવડી વડે રાખ કહાડતા કહાડતા પાવડીને સળિઓ ટયુબના નીચલા ભાગમાં ધસાયા કરવાથી ખાચા પડી જાય છે, તથા ટયુબના રીવેટોના માથા તદ્દન ધસાઇ જાય છે. એમ થતું અટકાવવા માટે ઑઇલરના દરવાજાવાળા માઉક્રીસ સાથે આવી રીતનો—11કફર સળિઓ હમેશા જોડેલો રાખવો કે જેથી એ સળિઆ ઉપર પાવડીનો દાડો ધસાયા કરે. ધણા જૂના ઑઇલરોમાં એક્ષીટમાંથી રાખ કહાડતી વખતે સ્લોખડની પાવડી ચાલુ ધસાયા કરવાથી લાખો ખાચો પડી જાય છે.

જો ઑઇલરમાં બ્રીધીંગ સ્પેસ બરાબર નહીં હોય

યાને તેના ગસેટ સ્ટે ફરનેસ ટયુબની ધણા નજીકમાં જોડેલા હોય છે, તો, જ્યારે ફરનેસ ટયુબ ગરમીન લીધે લંબાય છે ત્યારે તે વધારો સમાવી દેવા માટે એન્ડ પ્લેટમાં જોઇતી મોકળાસ રહેતી

નથી. આથી જ ઍન્ગલ આયર્નથી ટયુબ એન્ડ પ્લેટ સાથે જોડવામાં આવે છે તે ઍન્ગલ આયર્ન ઉપર પુશકળ ખેંચતાણ થાય છે, અને તેમાં ફાટ (grooving) પડી જાય છે. એ ફાટ અથવા ઝુલીંગ ઍન્ગલ આયર્નના ઉપક્રા અને આગળા ભાગમાં ધણી ખરી જોવામાં આવે છે, કારણ કે ફરનેસ ટયુબના ઉપક્રા અને આગળા ભાગમાં ગરમીની વધઘટ વધારે થયા કરવાથી એ તરફ ધણુ ખેંચતાણ થયા કરે છે એ પ્રમાણે થતું અટકાવવા માટે ગસેટ સ્ટેના એન્ડ પ્લેટ સાથના નીચલા એક બે રીવેટો કાપી કાઢાડવા જોઈએ કે જેથી ફરનેસ ટયુબની આસપાસની બ્રીધીંગ સ્પેસને ઉપસવા માટે સારી મોકળાસ મળે.

એસીડવાળાં પાણીને લીધે ફરનેસ ટયુબ પાણીની બાબુ-એથી ખરાબ જાય છે એ માટે ફરનેસ ટયુબને બાહુરની બાબુએથી ફરતી તપાસવી. મુખ્ય કરીને ટયુબની બાહુરની બાબુએ નીચલા ભાગમાં ટયુબ કિટાઈ જઈને તેમાં ખાડા ખાડા પડી જાય છે, તથા ઍડમસન્સ જૉઇન્ટના રીવેટના માથા પણ ખવાઈ જાય છે તેની તપાસ કરવી જ્યારે ટયુબ ઉપર બાઝેલો સ્કેલ અથવા ખાર એકસરખો પથરાયલો હોવાને બદલે છુટા છુટા લેપડા બાઝેલા હોય યાને કોઈ જગાએ ખાર બાઝેલો હોય અને કોઈ જગાએ નહીં હોય ત્યારે ફરનેસ ટયુબને નુકસાન થવાનો ધણો સંભવ રહે છે. એવી રીતે બાઝેલા ખારવાળા ફક્ત એકજ વરસ વપરાયલાં એક નવા બાઇલરમાં ફરનેસ ટયુબો એક એક ધ્રુવ બેસી ગયલી આ લખનારે જોઈ હતી, માટે જો એવું માલમ પડે તો ખાર બનેતેટલો બોખવી કહડાવવાની કોશિશ કરવી જોઈએ.

શેલમાં ઉત્પન્ન થતી ખામીઓ—એક જૂનું બાઇલર સ્ટીલનું બનાવેલું છે કે લોહાનું તે શોધી કહાડવાનું કામ લગાર મુશ્કેલ છે શેલ પ્લેટ કંઈ જાતના સ્ટીલ અથવા લોહાંની બનાવેલી છે તેના જાપ અથવા માર્કા ધણુ ખરૂં બાઇલરની અદર સ્ટીમ સ્પેસમાં માલમ પડશે. જો શેલનું ભૂગળું એક સાધાને બદલે બે યા ત્રણ લૉન્જીટ્યુડીનલ સીમનું બનાવેલું હોય તો તે બાઇલર લોહાંનું સમજવું, કારણ કે આજ કાલ જેટલી લાંબી સ્ટીલની પ્લેટો બનાવવામાં આવે છે તેટલી લાંબી પ્લેટો અગાઉ બની શકતી હતી નહીં. કેટલાંક જૂનાં

સ્ટીલનાં બનાવેલાં બાંધલરોમાં પણ શેલનાં ભૂંગળાં અથવા રીંગ જે લોન્જીટ્યુડીનલ સીમથી બનાવેલાં માલમ પડે છે. લોહાંની પ્લેટ ૬ થી ૮ ફીટથી વધારે લાંબી બની શકતી હતી નહીં

શેલનાં એન્ડ પ્લેટ સાથનાં જોડાણનાં ખુણામાં ઘણા ધ્યાનથી તપાસ કરવી જોઈએ કારણકે એ ખુણામાં મુખ્યકરી પાણીવાળા ભાગમાં પ્લેટ ખવાઈ જતી જોવામાં આવે છે. એ ખુણામાં બાજેલો ખાર બિલકુલ ઓખવાવી કાઢડી બળતી મીનબતીથી બધું ખૂણું ઘણી ચોકસાઈથી તપાસવું શેલને એન્ડ પ્લેટ સાથે જે ઍન્ગલ આયર્નથી જોડવામાં આવે છે તે ઍન્ગલ આયર્ન ખાસકરીને નીચલા ભાગમાં ખવાઈ જાય છે વળી જે ઠેકાણે શેલ સાથે બેલો ઍક્ કૉકનો એલ્મો પાછપ જોડેલો હોય છે તે જગાએ લિનાશ અને રાખને લીધે શેલ પ્લેટ કિટાઈને ખવાઈ જાય છે, માટે દર મહીને એ જગાએ અને ક્રન્ટ પ્લેટના ઍન્ગલ આયર્નને કાલતાર લગાડવો જોઈએ.

લિનાશવાલી જગામાં બાંધલર બેસાડવાથી બાંધલરનું તળિયું કિટાવા માટે છે અને તેમાં ખાડા ખાડા (pitting) પડી જાય છે. વળી કોઈ અણુધડ એનજીનીઅર ચૂનામાં બાંધલર બેસાડેલું હોય તો તે ઘણું જ જોખમભરેલું થઈ પડે છે, કારણકે બાંધલરની પ્લેટને જે જગાએ ચૂનો લાગે છે તે જગાએ તે થોડાજ વખતમાં ખવાઈ જાય છે, માટે બાંધલરના સીટીંગ બ્લૉક તથા સાઇડ ફ્લુના કવરીંગ થોડીક જગાએ ઉખેડીને જોવા, અને જે પ્લેટ અને બાંધકામ વચ્ચે સાધમાં ચૂનો માલમ પડે તો બધું બાંધકામ ઉખેડાવી નખાવી એ સાધ ફક્ત માટી અથવા ફાયરક્લે (fire-clay) થી પૂરી જે ઠેકાણે છટના બાંધકામની ઘણી પોઢળી મીટીંગ ઉપર બાંધલર બેસાડેલું હોય છે તે ઠેકાણે પણ બાંધકામ સાથે લાગેલો શેલનો ભાગ ખવાઈ જવાનો સંભવ છે

બાંધલર હાઉસની જમીનની નીચે દટાયેલો ક્રન્ટ પ્લેટનો ભાગ લિનાશ અને રાખથી ખવાઈ જાય છે, માટે જે એવી રીતે બાંધલર બેસાડેલું હોય કે જેથી તેની આગળ એન્ડ પ્લેટની થોડીખી કિનારી જમીનની નીચે દટાઈ હોય તો પુટ પ્લેટ ઉખેડાવી નાખી એ ભાગ બારીકથી તપાસવો, અને ખવાઈ ગયેલો ભાગ એમરી

પેપર અને સ્કેપરથી ઑખવી કહાડી તે ઉપર જડો દામર અથવા કોલ-તાર લગાડવો, અને બનતાં સુધી કુટ પ્લેટ નીચે ઉતારી ઑધલરની આગલી એન્ડ પ્લેટ આખી ખૂદલી દેખાય તેવી રીતે ખેસાડવી જે એમ નહીં કરવામાં આવે તો થોડા વખતમાં એન્ડ પ્લેટનો નીચલો ભાગ ધણો ખવાઈ જવાથી તે ઉપર પેંચ મારવો પડશે.

ફ્લુઓમાં તપાસ કરતી વખતે શેલનો કોષ સાધો યા રીવેટ ગળતો હોય તો તુરત તેને બંધ કરવાની તબવીજ કરવી. સેહ-જખી ગળતર ચાલુ રાખવામાં ધણો જેખમ સમાએલો છે, કારણકે એ પ્રમાણે સેહજ ગળતરમાંથી નિકળતું પાણી ઑધલરની રાખ સાથે મળીને ગળતા રીવેટ અથવા સાધાની આજુબાજુની પ્લેટને ખાઈ નાખે છે.

ઑધલરની પાછલી એન્ડ પ્લેટને ડીશ (dish) ની માર્ક વાળીને શેલ સાથે જોડવામાં આવેલી હોય છે, માટે આ પ્લેટનું વાંકદાર ખૂણું ધણી બારીકાથી તપાસવું જોઈએ. કારણકે ઑછી વધતી ગરમીને લીધે ફરનેસ ટયુબની લબાઈમાં થતી વધ-ધટનું ખેચતાણુ ફ્રેટ એન્ડ પ્લેટની માર્ક એ બેંક એન્ડ પ્લેટ ઉપર પણ પડે છે જેથી એ ખૂણામાં બારીક ફ્રેટ અથવા ચીરો (grooving) પડી જાય છે.

વોટર લેવલની લાઇનમાં શેલ પ્લેટ હમેશા ખવાઈ જતી માલમ પડે છે. કોષ ઠેકાણે જે ઑધલરની સાઇડ ફ્લુ વોટર લેવલ સરફેસથી પણ વધારે ઉચી બાધેલી હોય છે તો શેલ પ્લેટ નો ફેટલોક ભાગ પાણી લાગ્યા વગરનો ઉધારો પડી જાય છે, જેને સાઇડ ફ્લુમાં ચાલુ ગરમી લાગ્યા કરવાથી પ્લેટ ખવાતી જાય છે, જે હથોડી થોડી જોવાથી અવાજ ઉપરથી માલમ પડશે.

ધણે ઠેકાણે પ્લેટ એવી સફાઈથી ખવાઈ જાય છે કે ખવાઈ ગયેલો ભાગ માલમ પડતો નથી બાહુરથી જોતાં પ્લેટ તદન સાફ ચલકતી અને સુવાળી માલમ પડે છે, પણ તેમાં છેદ કરીને તપાસતા તેની જડાઇ ધણી કમી થઈ ગયેલી માલમ પડે છે. એવી શક પડતી અને દગાખોર જગાઓ જરૂર છેદ કરી તપાસવી જોઈએ, તથા હથોડી વડે ઠોકરી જોઈ ખાત્રી કરવી જોઈએ.

સ્ટીમ પાઇપના ગળતા જંઘન્ટોમાંથી પડતું પાણી ઑઇલરના ઉપલા ભાગમાં પડ્યા કરવાથી કોરોઝન (corrosion) યાને કિટાઇને ખવાઇ જવાની ક્રિયા ગુપચુપ તે ભાગમાં ચાલ્યા કરે છે, માટે જે જગાએ એવી રીતે ચાલુ પાણી પડ્યા કાઢેલું માલમ પડે તે જગાએ ઑઇલરની ઉપરનું કવરીંગ ઉખેડાવી તપાસ કરવી જોઇએ.

શેલના લેપ જંઘન્ટોના ખાંચામાં ચીરો અથવા ગુલીંગ પડી જવાનો સભવ હોય છે, માટે એ જાતના ઑઇલરોમાં દરેક લેપ જંઘન્ટ બારીકાથી તપાસવો જોઇએ.

ઑઇલરનાં ફીટીંગ્સની તપાસ—ઑઇલર ઇન્સપેક્શન વખતે તેના બધા વાલ્વ અને કૉક બાહરે કઢાડી નાખી છુટા છુટા તપાસવા જોઈએ ધણીકવાર શીડ ચેક વાલ્વ સાથે ઑઇલરની અદર જોડેલી સુરાખો વાળી પાઇપના સુરાખો ખારથી તદ્દન ભરાઇ જઇને ફક્ત એ ચાર સુરાખોજ ખુલ્લા રહેલા દેખાય છે માટે એ પાઇપને બાહરે કઢાડી લુહારની ભટ્ટીમાં ફેરવી ફેરવીને ગરમ કરીને તે ઉપર બાજેલા ખારના પોપડા ઠોકી ઠોકીને કઢાડી નાખવા તેજ પ્રમાણે ઍન્ડી ગ્રાઇમીંગ પાઇપના સુરાખો પણ ખારથી બંધ થઇ જાય છે, જે પણ પાઇપને નીચે ઉતારી સાફ કરાવવા જોઇએ જેજ ગ્લાસના ફ્રન્ટ ઍન્ડ પ્લેટ ઉપરના સુરાખો વારંવાર ખારથી બંધ થઇ જાય છે, તેમજ જેજ ગ્લાસની ટ્યુબોની પેકીંગ લગતા ધણીકવાર પેકીંગ નીચે ઉતરી જઈ ટ્યુબનું મોહક તદ્દન અથવા થોડું બંધ કરી નાખે છે. ચાલુ ઑઇલરમાં જ્યારે જેજ ગ્લાસ બ્લો આફ કરવામાં આવે ત્યારે ડ્રેન કૉક બંધ કરતાજ ઑઇલરનું પાણી ઝડપથી પાછું ગ્લાસમાં ચઢી જવું જોઇએ, પણ જો પાણી ધણુજ ધીમેથી ગ્લાસમાં ચઢતું દેખાય તો જાણવું કે તેની પેકીંગનો ડુઓ અથવા ખાર ગ્લાસના મોહકમાં ભરાઈ એસેલો હોવો જોઇએ.

લૉન્જીટ્યુડીનલ સ્ટે ઉપર હથોડી ઠોકી ખાત્રી કરવી કે તે સારગીના તારની માફક ખૂબ ખેચીને ટાઇટ કાઢેલો નહીં હોય. એ સ્ટે હમેશા સહેજ ઝુલતો અને લગાર દીલો હોવો જોઇએ.

હાપકીનસન સેફ્ટી વાલ્વ બરાબર તપાસી તેનું સેટીંગ ઠીક છે કે નહીં તેની ખાત્રી કરવી. ડેડવેટ તથા લીવર સેફ્ટી વાલ્વનાં વજનો કહાડીને તોલી જોવાં અને વરફાગ પ્રેસરનો હીસાબ કહાડવો તથા લીવર સેફ્ટી વાલ્વની પીન અને સ્પીન્ડલ વગેરે ઉપર કાટ ચઢાડે નહીં હોય અને તેઓ જામ થઈ ગયાં નહીં હોય તેની ખાત્રી કરવી એ પીનો તથા સ્પીન્ડલો હમેશાં પીત્તળનાજ બનાવેલાં હોવા જોઈએ. સ્પ્રીંગ સેફ્ટી વાલ્વની સ્પ્રીંગ ખૂબ દાબીને ટાઇટ કાઢેલી હોવી નહીં જોઈએ, પણ સ્પ્રીંગના આટાઓની વચ્ચે ઓછામાં ઓછીબી એક દોરો જગા હોવી જોઈએ.

ફ્યુઝીબલ પ્લગ કહાડી તેઓમા દર વરસે નવી ધાતુ જરૂર બરવી. ધણે ઠેકાણે વરસો સુધી જૂના પ્લગોને કાંઈ કહાડતું નથી એક ઠેકાણે તો પ્લગ ઉપર ખાર બાઝી જવાથી તેનો છેદ એવી સખ્ત રીતે બધ થઈ ગયો હતો કે તે માઉલુ સીસુ બિલકુલ પિગળી જઈ નિકળી ગયું હતું, તે છતાં પ્લગમાથી પાણી ગળ્યું નહીં! એ પ્લગ ઉપર બાંધણીની સલામતીનો ધણો આધાર છે તે છતાં અજબ જેવું છે કે એ પ્લગ ગળી ઉડીને તકલીફ આપે એવી ધાસ્તીથી ધણાક એન્જનીઅરો તેને હાથ લગાડવાના અખાડા કરે છે, અને વરસો સુધી જૂનો પ્લગજ ચાલવા દે છે આગમા ચાલુ પડી રહેવાથી એ પ્લગમા ભરેલી ધાતુ ઉપર કાંઈવાર એવી અસર થાય છે કે તે જોઈતી ગરમીએ પિગળતી નથી, અને દગો દેયે છે.

મૅનહોલ, મડહોલ અને બીજા જોઈન્ટોના બોલ્ટ પણ બારીકીથી તપાસી જોવા જોઈએ, કારણકે તેઓના આટામા કાટ લાગુ પડવાથી તેઓ ખવાઈ જાય છે. જે બોલ્ટો વારંવાર કહાડી ટાઇટ ઢીલા કરવામા આવતા હોય તે બોલ્ટો ઉપર વારંવાર ખેચાણ પડતું હોવાથી જોઈએ તે કરતાં મોટી ડાયામેટરના રાખેલા સારા છે જેમકે ૧૬ થી ૧૭ ઇંચ ડાયામેટરના મૅનહોલ માટે ૧૨૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના બાંધણીમા ઓછામાં ઓછા ૧ ઇંચ ડાયામેટરના ૧૬ બોલ્ટો રાખવા જોઈએ, તથા ૨૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસર સુધીનાં બાંધણી માટે ૧૬ ઇંચના ૧૬ બોલ્ટો રાખવા જોઈએ.

ઇકોનોમાઇઝરના પાઇપોની તપાસ દર વરસે થવી જોઈએ, કારણકે એ પાઇપો ખારથી ભરાઈને પુરાજી જવા ઉપરાંત

કોઇ ખરાબ એંસીડવાળાં પાણીથી કિટાઇને એટલા બધા નબળા થઇ જાય છે કે વારંવાર ફાટી જાય છે. એક ઠેકાણે તો એ પાઇપો એવી રીતે ખવાઇ ગયા હતા કે, બાહરથી જોતાં તેની જગાઇ કમી થયલી દેખાતી હતી નહીં, પણ તેની ધાતુ એટલી નરમ થઇ ગઇ હતી કે સાધારણ છુરીથી છોલી શકાતી હતી ! (ખાર છુટો કરવાની રીત માટે જુઓ પાનું ૩૧૫.)

વોટરટયુબ બાઇલરના ટયુબોમાં બાઝેલો ખાર
પણ એજ રીત મુજબ છુટો પાડી શકાય છે. પણ બાઇલરમાં ૫૦ રતલ સોડા નાખી ફક્ત ૫ થી ૧૦ પાઉન્ડનોજ પ્રેસર ૪૮ કલાક સુધી રાખવો અને તે દરમ્યાન બીજું પાણી લેવું નહીં. ધણીક જાતના ખાર એમ કરવાથી છુટા પડે છે, પણ વળી કોઇ જાતના ખાર ઉપર સોડાથી અસર થતી નથી, ત્યારે બીજા ધલાજ અજમાવવા પડે છે. (જુઓ પ્રકરણ-૧૦.)

વગર વપરાસનાં બાઇલરને કિટાતાં અટકાવવા માટે
તેમાં પહેલા બળતા કોકનું તગાર મુકી તે માહેલો બિનાસ તદ્દન સૂકાવી નાખવો, અને પછી તેમા વગર જુલવેલા કળીચૂનાના બે ચાર તગારા મુકીને બધા છેદ રેડલેડ (સી ફૂર)ના જોઇન્ટથી એવી રીતે બંધ કરી લેવા કે જેથી અદર જરાબી હવા દાખલ થવા પામે નહીં આથી જે થોડાબી બીનાસ અદર રહી ગયો હશે તે ચૂનો ચુસી લેશે. ચૂનો બાઇલરની પ્લેટને કોઇ ઠેકાણે લાગેલો નહીં હોવો જોઇએ દર છ મહીને બાઇલર ઉઘાડી અદરથી તપાસીને ચૂનો બદલવો જોઇએ. પાણી નાખી જુલવીને પાઉડર કાઢેલો ચૂનો એ કામ માટે વાપરવો નહીં. જે થોડાજ દિવસ બાઇલર વપરાસ વગર બંધ રાખવું હોય તો બાઇલરમા છેક ઉપર સુધી જલાજલ પાણી ભરી બધા છેદ મજબુત બંધ કરી દેવા, અને તેમા બળતા સુધી કોઇ જગા ખાલી રહી નહીં ગઇ હોય યા હવા દાખલ નહીં થાય તેની સંજાણ રાખવી એ પાણી બળતા સુધી નિર્મળ અને કોઇબી જાતની એંસીડ વગરનું હોવું જોઇએ (પાણીમાં એંસીડ છે કે નહીં તે શોધી કાઢવા માટે જુઓ પાનું—૨૦૪) જે એક વરસ યા વધારે વખત સુધી બાઇલરને વપરાસમાં નહીં લેવું હોય તો તેની ઉપર લાગેલું ઇટનું બાંધકામ ઉખેડી નખાવી બળતા સુધી ઇટના બાંધકામથી બાઇલરની પ્લેટ

અલાહેદી રાખવી અને ઉપર લખ્યા મુજબ અંદર કળીચૂનો મુકવો, અને બાહરે રંગ અથવા કોલતાર લગાડવો. વેચવા કાઢેલી અને વધામાં પડેલી ફેક્ટરીઓના ઑંધલરો એ પ્રમાણે ખવાઇ જઇને રદ થઇ ગયલાં આ લખનારે જોયા છે.

ઑંધલરની જીંદગી તેની લેવામાં આવતી સલાહ, તેમાં વપરાતાં પાણી અને બળતણ, તેમજ તેની બનાવટ અને ધાતુ વગેરે ઉપર આધાર રાખે છે. સારા લેન્કેશાયર ઑંધલરો સરાસરી ૨૫ વર્ષો સુધી ટકે છે, જે અરસામાં તેમાં થોડુંક સમારકામ કરવું પડે છે, જોકે ચાર વર્ષમાં બદલી નાખેલાં ઑંધલરો આ લખનારની જાણમાં આવેલા છે, જે ખેદરકાર માણસોના સ્વાધીનમાં આપવાથી તેમજ ગદલુ ખરાબ પાણી વાપરવાથી ખવાઇ ગયાં હતાં સારી બનાવટનાં અને ચાલુ સલાહ અને દેખરેખ હેઠળ રાખેલાં તેમજ વારંવાર સફાઇ અને ઘટ્ટુ સમારકામ કરાવેલા ઑંધલરો નીચે લખ્યા પ્રમાણેની મુદત સુધી ટકી શકે છે —

કૉરનીશ	૩૩	વર્ષ.	વરટીકલ	૨૧	વર્ષ
લેન્કેશાયર	૩૦	,,	પોરટેબલ	૨૦	,,
લોકોમોટીવ	૨૪	,,	વૉટરટયુબ	૨૦	,,
ટયુબ્યુલર	૨૨	,,	મરીન	૧૮	,,

વખતના વહેવા સાથે ઑંધલરની જીંદગી ટુકડી થતી જતી હોવાથી ઘણીજ સારી હાલતમાં રાખેલાં ઑંધલરો માટે દર પાંચ વર્સે ૫ થી ૭ પાઉન્ડ વરટીંગ પ્રેસર કમ કરવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે, કારણકે અણુદીઠ રીતે પ્લેટો ખવાઇ જઇ ધીમે ધીમે પાતળી થતી જાય છે.

ઑંધલરની હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ (Hydraulic Test)— ઑંધલરની મજબુતી તપાસવા માટે તેના બધા છેદ બંધ કરી હાથે ચાલતા એક નાના પમ્પની મદદથી તેમાં ઠૂડાં અથવા ગરમ પાણીને દાબીને ભરીને પ્રેસર લેવામાં આવે છે નવાં ઑંધલરો બધાઇને તૈયાર થયા પછી તેના સાધા ગળે છે કે નહીં, તેમજ તેનો કોષક ભાગ નબળો રહી ગયો છે કે કેમ, તે તપાસવા માટે એ પ્રમાણે તેની હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ કરવામાં આવે છે, અને ઑંધલર જેટલા વરટીંગ

પ્રેસર માટે બનાવવામાં આવ્યું હોય તે કરતાં દોઢગણે વધારે પાણીનો પ્રેસર તેમાં લઇ તપાસવામાં આવે છે. એ માટે જે પમ્પ વપરાય છે તે સાધારણ જાતનો હાથે ચલાવી શકાય તેવો ફોર્સ પમ્પ હોય છે, જે ઉપર એક પ્રેસર ગેજ મુકેલો હોય છે, જે તપાસ વખતે ઑઇલરમાં પાણીનો વધતો જતો પ્રેસર દેખાડે છે.

સ્ટીમ ટેસ્ટને બદલે હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ કરવાની

મતલબ એ છે કે સ્ટીમનો પ્રેસર લઇ તપાસવા જતા ઑઇલર ફાટી જઇ જાત માલની ખરાબી થવાનો જેવો સભવ રહે છે તેવો હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટમાં રહેતો નથી, કારણકે હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ કરતી વખતે કોઈ ઠેકાણે સહેજખી ફાટ પડતાજ પાણીનો પ્રેસર એકદમ ઉતરીને ૦ થઇ જાય છે, અને વધુ નુકસાન થતું અટકે છે. સ્ટીમ લવચીક યાને સ્થિતિસ્થાપક (elastic) હોય છે, પણ પાણી તેવું હોતું નથી પાણીને ગમે તેટલું દાબતા તે દાબી શકાતું નથી પમ્પની મદદથી જમ હાઇડ્રોલીક પ્રેસરને કાબુમાં રાખી શકાય છે તેમ સ્ટીમ પ્રેસર કાબુમાં રહેતો નથી.

વરફીંગ પ્રેસર કરતાં વધારેમાં વધારે બમણા

પ્રેસરથી વધારે હાઇડ્રોલીક પ્રેસર કદી પણ ઑઇલરમાં લેવો જોઇએ નહીં, કારણ કે તેમ કરવાથી ઑઇલર પુરતું મજબુત હોવા છતાં તે સામું નબળું પડી જઇ જાયું નુકસાન પામે છે નવા ઑઇલરે તપાસતી વખતે તેના બધા વાલ્વો (સેફ્ટી વાલ્વ શિવાય) અને કોકો જોડીનેજ તપાસવામાં આવે છે, અને શેલના કોષખી છેદ ઉપર બધા ફ્લેન્જ મારવામાં આવતી નથી, જોઇતો પ્રેસર લીધા પછી તે લગભગ ૧૫ મીનીટ સુધી રાખી મેળવામાં આવે છે, અને પછી પાણી બ્લો ઓફ કરી પ્રેસર કહાડી નાખવામાં આવે છે જોઇએ તે કરતા વધુ પ્રેસર આપી ઑઇલર ટેસ્ટ કરવાથી તેમાં નહીં ખામીની ખામી પેદા થાય છે, અને તેના જે ભાગો અસલ સારા મજબુત હોય છે, તે વધુ પ્રેસર લેવાથી એ ચાઇ તણાઇને સામા નબળા પડી જાય છે. એ નબળાઇ ટેસ્ટ કરતી વખતે કદાચ માલમ નહીં પડે, પણ ઑઇલરના વપરાશમાં તે ભાગો દહાડે દહાડે વધુ નબળા પડી જઇ એકાએક અકસ્માતને જન્મ આપે છે તેમજ વધારે હાઇડ્રોલીક પ્રેસર લેવાથી જો ઑઇલર ફાટી ગયું તો તેને તદ્દન રદ કરવું પડે છે.

હાઇડ્રોલીક પ્રેસર ઑઘલરમાં લેવા અગાઉ જુદા જુદા ભાગોના માપ વગેરે લઈ તેની નોંધ લેવામાં આવે છે. ફરનેસ ટ્યુબો સરખી ગોળાકામાં છે કે નહીં તેની બરાબર સંભાળભરી તપાસ ગેજથી કરી નોંધ લેવામાં આવે છે, તેમજ ઑઘલરના બન્ને છેડાની એન્ડ પ્લેટો પ્રેસર લેવા અગાઉ બરાબર સપાટ છે કે કેટલી ઉપસેલી અથવા અદર બેઠેલી છે તેની પણ નોંધ લેવામાં આવે છે, અને જોખતો પ્રેસર લીધા પછી તે બધા ભાગોની ફરી એક વાર તપાસ કરવામાં આવે છે કે પ્રેસરને લીધે ઑઘલરના કયા કયા ભાગો ઉપસી આવ્યા કે બેસી ગયા છે, તેમજ કયા કયા સાધા અને રીવેટો ગળી ઉઠ્યા છે આખા મીચીને પમ્પ ચલાવ્યા કર્યા કરતા બધી બાજુએ ફરતા રહી એકેએક રીવેટ તથા દરેક સાધો ખૂબ ધ્યાનથી તપાસવો ફરનેસ ટ્યુબોની ગોળાકા ગેજની મદદથી તપાસવી પાણી કાઢાડી નાખ્યા પછી ફરી એકવાર બધા ભાગો તપાસી જોવા કે પ્રેસર લેવાથી જે જે ભાગો ઉપસી આવ્યા હતા તેમજ બેસી ગયા હતા, તે ભાગો પાછા પોતાની અસલ હાલતમાં આવ્યા છે કે નહીં. બધા ભાગો નાની હથોડી વડે ઠોકી જોવા કે જો તેઓમાં કાંઈ ફાટ પડી હોય તો બોખરા અવાજથી પકડાઈ આવે.

હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટને માટે પાણી હાલ વાપરવાની લલામણુ કરવામાં આવે છે અગાઉ હડાને બદલે ગરમ પાણી વાપરવામાં આવતું હતું, પરંતુ પાણી ગરમ હોવાને લીધે બારીક ફાટો અને છીદ્રો વાટે ઉડતાનેવાર ચૂકાઈ જાય છે, તેથી એવી બારીક ખામી ગરમ પાણીને લીધે પકડી શકાતી નથી પહેલેલા ઑઘલરમાં પાણી ભરતી વખતે તેના સેફ્ટી વાલ્વે યા મીજ કોઈ મથાળેના રસ્તા વાટે ઑઘલરની અંદરની હવા નિકળી જઈ શકે તે માટે તે ઉધાડો રાખવો જોઈએ, અને ઑઘલરમાં પાણી છલાછલ ભરાઈ ગયા પછીજ તે રસ્તો બંધ કરી પ્રેસર ચઢાવવો ઑઘલરમાં પ્રેસર ધણીજ આસ્તેથી લેવો જોઈએ, કારણ કે પમ્પના ફક્ત એકજ સ્ટ્રોકે પ્રેસર ૨૦ થી ૨૫ પાઉન્ડ યા વધારે ઉપર ચઢી જાય છે સ્ટીમ ડોન્કી પમ્પ યા કોઈપણ જાતના પાવર પમ્પથી કદીપણ હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ કરવી નહીં.

સ્ટીમ પાઇપની હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ જરૂર કરવી જોઈએ ખાસ કરીને નવા બનાવેલા કોસ્ટ યા રૉટ આયર્ન યા સ્ટીલના

પાઇપને વરડીંગ પ્રેસરથી બમણો યા ત્રણગણો પ્રેસર આપી ટેસ્ટ કરવા જોઇએ. કારણ આયર્નના નવા પાઇપ ભરોસો રાખવા લાયક હોતા નથી, માટે તેઓને હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ કીધા વગર સ્ટીમમાં વાપરવામાં ઘણો જોખમ છે.

હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ ભરોસો રાખવા લાયક નથી.

માત્ર હાઇડ્રોલીક પ્રેસર લઇને ઑઇલર તપાસવાથી કાંઇ તેની મજબૂતી વિષે અચુક ખાત્રી થતી નથી એ ટેસ્ટ સાથે નજરની ખારીક તપાસ યાને ઇન્સપેક્શન જરૂરજ થવું જોઇએ ઑઇલરની મજબૂતીનું ખરેખર તોલ જેમ તેની હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ તેમજ તેના જૂદા જૂદા ભાગોની મજબૂતી વિષેની ગણતરીઓને આધારે થવું જોઇએ છે, અને તેમ કરતી વખતે તેની બનાવટ, ગોઠવણ અને તેમા વાપરેલી ધાતુની હલકી ઉચી જાતનો પણ વિચાર કરવો જોઇએ.

હાઇડ્રોલીક પ્રેસર લીધાથી જો ફરનેસ ટયુબો ઘણી ચપટી થઈ જાય તો તે ઑઇલર જે પ્રેસર માટે બનાવેલું હોય તે પ્રેસરે કામ કરવા માટે નાલાયક ધારવામા આવે છે, તેમજ જો ઑઇલરની એન્ડ પ્લેટો હાઇડ્રોલીક પ્રેસરથી ઘણી ઉપસી આવે તો તેના સ્ટે બરાબર મજબૂત નહી હોવા જોઇએ ફરનેસ ટયુબની ગોળાઇ માપવા માટે સ્ટીલના સળિયાના જેજ બનાવવામાં આવે છે જે ટયુબોમા બધે ફરવી જોવામા આવે છે કે ટયુબ ગોળાઈમા છે કે નહી, તેમજ એન્ડ પ્લેટો માટે સ્ટીલની “લેવલપટી” અથવા “સ્ટ્રેટ એજ” (straight edge) વાપરીને તેઓ ઉપસી આવે છે કે નહી તે જોવામા આવે છે મુખ્ય કરીને આગલી અને પાછલી એન્ડ પ્લેટો ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવામાં આવે છે, કારણ કે એ સપાટી સપાટ (flat) હોવાથી ઘણી કમજોર હોય છે. એ માટે એન્ડ પ્લેટો ઉપર છ આડી લીટીઓ દોરવામા આવે છે. અને તે દરેક લીટીઓ ઉપર સ્ટ્રેટ એજ મુકી અથવા બે એક સરખી ઉંચાઇના બ્લૉક ઉપર ખારીક દોરી બેચી હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ વખતે એ ભાગો કેટલા ઉપસી આવે છે તેની નોંધ લેવામાં આવે છે. એ માટેની પહેલી લાઇન ઉપરના વચલા ગસેટ સ્ટેના સેન્ટરમાથી, બીજી લાઇન તે ગસેટ સ્ટેના નીચલા છેડામાથી, ત્રીજી લાઇન ફરનેસ ટયુબનાં મથાળાંમાથી,

ચોથી લાઇન બાઇલરના સેન્ટરમાંથી, પાંચમી લાઇન ફરનેસ ટયુબનાં તળિયામાંથી, અને છઠ્ઠી લાઇન નીચલા ગસેટ સ્ટેના સેન્ટરમાંથી દોરવામા આવે છે

જુદા જુદા વરફીંગ પ્રેસર માટે હાઇડ્રોલીક (પાણીના) પ્રેસર ફેટલો લેવા તે નામદાર સરકારે મુકરર કાઢેલું છે, જે નીચે આપ્યું છે.—

૧૦૦ પાઉન્ડ વર્ફીંગ પ્રેસરની ઉપર અને	૧૨૫ પાઉન્ડ સુધી માટે ટેસ્ટ પ્રેસર ૨૦૦ પાઉન્ડ
૧૨૫ „ „ „	૧૫૦ „ ... „ ૨૩૦ „
૧૫૦ „ ... „	૧૭૫ „ ... „ ૨૫૦ „
૧૭૫ „ ... „	૨૦૦ „ ... „ ૨૭૦ „
૨૦૦ „ ... „	૨૨૫ „ ... „ ૨૯૦ „
૨૨૫ „ ... „	૨૫૦ „ ... „ ૩૧૦ „
૨૫૦ „ ... „	૨૭૫ „ ... „ ૩૩૦ „
૨૭૫ „ ... „	૩૦૦ „ ... „ ૩૫૦ „

પ્રકરણ—૧૯.

સ્ટીમ પાઇપ.

STEAM PIPE.

સ્ટીમ પાઇપ (Steam Pipe)—બાઇલરથી એનજીનમા જતી સ્ટીમ પાઇપ બનતા સુધી સીધી અને થોડા ખુણા અથવા વાકવાળા હોવી જોઈએ લાખી પાઇપોમા સ્ટીમ ઠંડી થઈ જઈ તેનું પાણી (condensation) ધણું થાય છે, માટે સ્ટીમ પાઇપની લાખાઇ બને તેટલી ટુંકી રહે તેવી ગોઠવણ રાખવાની ધણી જરૂર છે સ્ટીમ કનડેનસડ થવાથી તેનો પ્રેસર કમી થાય છે બાઇલરમાંથી એનજીનમા જતા સ્ટીમના પ્રેસરમા વધુમા વધુ પાચ પાઉન્ડથી વધારે ઘટ પડવી જોઈએ નહીં જેમ સ્ટીમ પાઇપનો ડાયામેટર મોટો હોય તેમ સ્ટીમને તે માઉથી પસાર થવાની ધણી સહેલાઈ મળે છે પણ જેમ ડાયામેટર મોટો તેમ રેડીએશન અને કનડેનસેશન ધણું થાય છે પાઇપની અંદરનો છેદ અથવા બોર (bore) બનતા સુધી સુવાળો જોઈએ, કારણ કે ખડખડી સપાટીને લાગીને સ્ટીમ પસાર થતી વખતે ધણો ધસાડો થાય છે, જેમાં સ્ટીમનું ફેટલુંક જેર

ખપે છે. એ માટે પાઇપના સાધા આગળના જુદા જુદા ટુકડાઓના બેર બરાબર એકજ ડાયામેટરના હોવા જોઈએ, જેથી જ્યારે સાધો થાય ત્યારે બન્નેના બેર ધારોધાર મળી રહે. જો એક પાઇપની ધાર બીજી કરતાં ઉચી રહે તો પાઇપમાં ભરાયલું પાણી બરાબર નિકળી જવા કરે નહીં, જેથી વોટર હૅમર થઇ મોટો અકસ્માત થવાનો સંભવ રહે.

ઑઇલર હાઉસમાં સ્ટીમ પાઇપની ગોઠવણ
 ધણે ઠેકાણે આમી ભરેલી જોવામાં આવે છે સ્ટીમ પાઇપને છાપરા સાથે કદીબી ટાગી રાખવી નહીં, તેમજ તેનું વજન ઑઇલર યા દિવાલ ઉપર પડે તેવી રીતે પણ તેની ગોઠવણ રાખવી નહીં. જ્યાં એક કરતા વધુ ઑઇલરો હોય ત્યાં મેન સ્ટીમ પાઇપને દિવાલ ઉપર આડા મુકેલા એક મજબૂત ગરદર સાથે કલંબોથી ટાગી રાખવી, અને એનજીન હાઉસ અને ઑઇલર હાઉસ વચ્ચેની દિવાલમાંથી સ્ટીમ પાઇપ લેતા તેને દિવાલમાં કદીબી ચણી લેવી નહીં, પણ દિવાલમાં કમાણુ અથવા આર્ચ મારી સ્ટીમ પાઇપ કરતા બમણો મોટો છેદ રાખી તે છેદના તળિયામાં એક પ્લેટ ગોઠવી તે ઉપર આવા ( ) આકારનો એક રોલર ઢીલો ફરનો રહે તેવી રીતે મકવો, અને તે ઉપર સ્ટીમ પાઇપને ટેકવવો, કે જેથી ગરમીથી પાઇપની લાખમાં થતી વધઘટ સહેલાઈથી થઇ શકે, અને દિવાલ ઉપર કશું જોર પડે નહીં. એક મીલમાં સ્ટીમ પાઇપને એ દિવાલમાં મજબૂત ચણી લેવાથી દિવાલ ફાટી ગયલી આ લખનારે જોઇ હતી.

મેન સ્ટીમ પાઇપની ગોઠવણ (Arrangement of Main Steam Pipe)—ઑઇલરના સ્ટોપ વાલ્વ સાથે ઉના બ્રાન્ચ પાઇપ જોડવાની રીત જે ધણે ઠેકાણે જોવામાં આવે છે તે આમી ભરેલી અને વાંધા ભરેલી છે. ઑઇલરના સ્ટોપ વાલ્વમાંથી નિકળતા બ્રાન્ચ પાઇપ અને મેન સ્ટીમ પાઇપ એકજ લેવલમાં રાખવા જોઈએ, નહીંતો ઉભા બ્રાન્ચ પાઇપોમાં કનડેન્સેશન થઈ તેઓમાં સ્ટોપ વાલ્વને મથાળે પાણી ભરાઇ રહેશે, અને સ્ટોપ વાલ્વ ખોલતાજ પાઇપમાં વોટર હૅમર થઇ પાઇપ ફાટી જઇ મોટું અને ગંભીર નુકસાન થશે. જો એનજીન રૂમ ઉચે હોવાથી પાઇપન કાંઈ ઠેકાણે ઉભો લઇ જવો પડે તો તેના બેન્ડના નીચલા ભાગમાં એક

છેદ પાડી તે સાથે વૉટર સેપરેટર અને સ્ટીમ ટ્રૂપ જોડવો, નહીતો ઉભા પાઇપના નીચલા ભાગમાં બેન્ડને બદલે આવો — તી લગાડી એ તીના નીચલા છેડાને બંધ ફલ્લેન્જ મારી બંધ કરવો, અને તેમા છેદ પાડી તે સાથે એક સ્ટીમ ટ્રૂપ જોડવો, તેમજ એક ડ્રેન કૉક પણ જોડવો. આડા સ્ટીમ પાઇપમાં જો કેથે સ્ટૉપ વાલ્વ મુકવો પડે તો હમેશાં સ્લુઇસ વાલ્વની જાતનો અથવા પેરેલલ સ્લાઇડ વાલ્વ મુકવો જોઇએ સાધારણ ગ્લોબ સ્ટૉપ વાલ્વમાં સ્ટીમનો રસ્તો — આવી રીતે હોવાથી પાઇપમાં ભરાઇ રહેતું પાણી સડસડાટ આગળ ચાલી શકતું નથી, પણ નીચલા ભાગમાં ભરાઇ રહે છે, જે ગભીર અકસમાતને જન્મ આપે છે જો સાધારણ જાતનો સ્ટૉપ વાલ્વ હોય તો તેના નીચલા ભાગમાં છેદ પાડી તે સાથે એક સ્ટીમ ટ્રૂપ જોડવો અથવા ડ્રેન કૉક મુકવો જો બાઇલર ઉપરના સ્ટૉપ વાલ્વથી થોડેક ઉંચે મેન સ્ટીમ પાઇપ હોય તો બાઇલર ઉપર ઉભો પાઇપ જોડી તે ઉભા પાઇપને મથાળે બાઇલરનો સ્ટૉપ વાલ્વ મુકવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે, જેથી ઉભો પાઇપ હમેશા બાઇલરના સબધમા રહે અને તેમા પાણી ભરાઇ રહેવાનો સંભવ રહેજ નહી. મેન સ્ટીમ પાઇપ બનતા સુધી સીધી એનજીન રૂમમા જઇ ત્યાં ફક્ત એકજ બેન્ડ મારફતે સીલીનડરને મથાળે ઉતરવી જોઇએ એ માટે એનજીન અને બાઇલર રૂમની ગોઠવણુના પ્લાનો આગમજથી બનાવી સ્ટીમ પાઇપની ગોઠવણુ અને તેટલા ઓછા વાંકવાળી મુકરર કરી બાઇલર મેકરને ઘટતી જગામા બાઇલરનો સ્ટૉપ વાલ્વ મુકવાની ફરજ પાડવી જોઇએ. લાંબી સ્ટીમ પાઇપને દિવાલો ઉપર આડા મૂકેલા ગરદર સાથે મજબૂત સળિઆ ઝુલતા જોડી તેને કલેમ્પની મદદથી ટાંગી રાખવી, તેજ પ્રમાણે કોઇ દિવાલની બાજુએથી જતી લાંબી પાઇપને દિવાલમાં જડેલા ઍક્રેટો સાથે ઝુલતી ટાંગી રાખવી, અથવા તો ઍક્રેટો ઉપર મૂકેલા વાંકદાર રોલરો ઉપર ટેકાવવી. કેટલેક ઠેકાણે એવા રોલરો ઉપર સ્ટીમ પાઇપ ટેકાવવાથી તે એનજીનના ધપકારાની સાથે ધુન્ધા કરે છે, માટે સ્ટીમ પાઇપની નીચે એક ફેસ ક્રીધેલી સપાટી રાખી તેને ઍક્રેટ ઉપર જડેલી પીત્તળની ફેસ ક્રીધેલી પ્લેટ ઉપર ચરખી અને ઍક્સાઇટ પાઉડર લગાડી ટેકાવે છે, જેથી પાઇપ સહેલાઇથી સરી શકે. કોઇ વેળા વૉટર હેમર થવાથી કે કોઇ આંચકો આવવાથી પાઇપ ઍક્રેટ ઉપરથી ઉછળાને નીચે પડી નહીં બાંધે તે

માટે તે ઉપર ટ્રિકેટ સાથે બાંધેલા ઢીલા કલેમ્પ ચઢાવવા. જે ઠોકાણે પાઇપ સાથે સ્ટીમ ટ્રેપ જોડવા પડે તે ઠોકાણે પાઇપની બંને તેટલા નજદીકમાં સ્ટીમ ટ્રેપ રાખવો, પણ લાંબા ટ્રેન પાઇપ આપીને ટ્રેપ જોડવો નહીં જે ટ્રેન પાઇપ લાંબો રાખવાની ફરજ પડે તો તે ઉપર પણ સ્ટીમ પાઇપ જેવું જાડું લેગીંગ કરવું. મેન સ્ટીમ પાઇપનો ઢાળ હંમેશાં એનજીન તરફ રાખી એનજીન તરફના છેડા ઉપર એક વૉટર સેપરેટર અને સ્ટીમ ટ્રેપ રાખવા. પાઇપનો ઢાળ ઑઇલર તરફ કદી પણ રાખવો નહીં.

સ્ટીમ પાઇપની સંભાળ—પાઇપમાં સ્ટીમ છોડવા પહેલાં તેના બધા ડ્રેન કૉકે બોલી પાણીને પોતાની મેજે બાહર નિકળી જવા દેવું, અને પછી ધણેજ થોડો વાલ્વ ઉઘાડી આખી પાઇપ સ્ટીમથી ભરાઇ જાય ત્યાં સુધી થોભવું. ખાલી પાઇપમાં સ્ટીમ છોડતી વખતે જે મોટા ધડાકા જેવા અવાજ થાય તો તુરત વાલ્વ બંધ કરવો, અને પાઇપમાં ભરાયલું પાણી ખીલકુલ બાહર નિકળી જવા દેવું (જુવો પાનુ—૩૬૮) નવા સ્ટીમ પાઇપને જોડવા અગાઉ અદરની બાજુએથી સારી પેઠે સ્કેપરોથી ઓખવી સાફ કરવા, નહીંતો અદર બાજેલી પોપડીઓ સ્ટીમના ધસારાથી ઉખડી જઇ એનજીનમાં જતાં સીલીનડરને કાતરીને ખરાબ કરી નાંખશે.

વૉટર હૅમર (Water-hammer)—મોટી સ્ટીમ પાઇપમાં અદરની બાજુએ કેટલાક ખાડા ખખેચ્યા રહી ગયલા હોય છે, તેમાં જ્યારે એનજીન બંધ હોય છે, ત્યારે થોડીક અદર રહી ગયેલી સ્ટીમનું પાણી થઇને ભરાઇ રહે છે, અને જ્યારે એનજીન ચાલુ કરવા માટે તેમાં એકદમ સ્ટીમ છોડવામાં આવે છે, ત્યારે તે પાણી અદર એવો તો ધસારો કરે છે કે કોઇ પાઇપને હથોડા વતી ઠોકતું હોય તેવા મોટા અવાજ થાય છે, સાધા ગળી ઉઠે છે, અને કોઇવાર પાઇપ નબળો હોય તો ફાટી જઈને લય કર પરિણામ નિપજાવે છે. પાઇપમાં થતા એ અવાજને વૉટર હૅમર કહે છે. ઠંડી પાઈપોમાં એકદમ સ્ટીમ છોડવાથી પણ આ પ્રમાણે થાય છે. સ્ટીમ પાઇપને કોઇવાર ઑઇલર તરફ સહેજ ઢળતી રાખવામાં આવે છે, એવા વિચારથી કે પાઇપમાં પાણી થાય તે પાછું ઑઇલરમાં જાય, પણ એ વિચાર ભુલભરેલો છે, કારણ કે એથી તો પાણી ઑઇલરમાં

જવાને બદલે સામે ધસી આવતી સ્ટીમના ધસારા સાથે એકદમ પાઇપની બાજુઓને અથડીને મોટો અવાજ કરે છે, જેથી પાઇપ ભાંગી જવાનો ધણો સંભવ રહે છે. એ વૉટર હૅમરના ઉપાય તરીકે પાઇપને અંનજન તરફ સહેજ ઢળતી રાખી સ્ટૉપ વાલ્વ નીચે એક નાનો કૉક મુકવો, કે જે ઉધાડી પાણી કઢાડી નાંખ્યા પછી હળવે હળવે પાઇપમા સ્ટીમ છોડવામા આવે, જેથી પાઇપમા ભરાય રહેલું પાણી અંનજનમાં જઈ નુકસાન કરે નહીં વૉટર સેપરેટર પણ અંનજન તરફના સ્ટીમ પાઇપના છેડા ઉપર ગોઠવવામા આવતો હોવાથી પાઇપ અંનજન તરફ સહેજ ઢળતી રાખવામા આવે છે, અને એ સેપરેટર સાથે પણ સ્ટીમ ટ્રૅપ એવી રીતે જોડવામા આવે છે, કે સેપરેટરમા એકદુ થતું પાણી પોતાની મેળે નીકળી જ્યાં કરે

મેન સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ (Area of Main Steam Pipe)—જુદા જુદા બૉઇલરો સાથે જે મોટી આડી સ્ટીમ પાઇપ જોડાયેલી હોય છે, અને જે સ્ટીમ પાઇપ પાધરી એનજનમાં જાય છે, તે મેન સ્ટીમ પાઇપ કહેવાય છે. મેન સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ સ્ટીમની દોડવાની અથવા વહેવાની ઝડપ ઉપર આધાર રાખે છે જેમ એરીઆ નાનો તેમ ઝડપ વધારે હોય છે મેન સ્ટીમ પાઇપમાં સ્ટીમની ઝડપ (velocity) દર સેકન્ડે ૪૦ ફીટ રાખવામા આવે છે એ પ્રમાણે સ્ટીમની ઝડપ દર મીનીટે ૪૦×૬૦=૨૪૦૦ ફીટ ગણતાં એક એનજન માટે જોઈતા સ્ટીમ પાઇપના છેદનો એરીઆ નીચે પ્રમાણે શોધી કઢાડવામા આવે છે—

$$\text{સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ ચોરસ ઇંચમાં} = \frac{A \times R \times L \times 2}{2400}$$

A=હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડરનો એરીઆ ચોરસ ઇંચમાં

R=દર મીનીટે થતા એનજનના રેવોલ્યુશન્સ

L=સ્રોતની લંબાઈ ફીટમાં

દાખલો—એક મીલ એનજનના હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડરનો ડાયા-મેટર ૪૦ ઇંચ છે, સ્રોતની લંબાઈ ૫ ફીટ છે, દર મીનીટે ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ થાય છે, તો તે માટે કેટલા એરીઆ અથવા ડાયામેટરના છેદવાળો સ્ટીમ પાઇપ જોઈશે ?

$$\text{સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ} = \frac{40 \times 40 \times 5 \times 50 \times 2}{2400} = 216 \frac{2}{3}$$

ચોરસ ઇંચ.

એટલે $\sqrt{2697-7748}=17.2$ ઇંચ ડાયામેટરનો મેન સ્ટીમ પાઇપ જોઈશે

મોટાં એનજીનોના મેન સ્ટીમ પાઇપનો એનજીનમાં આવતો છેડો ધણે દુરથી ટેપર કરી નાંખી તેના છેદનો એરીઆ લગભગ અર્ધો અર્ધ કરી નાખવામાં આવે છે એટલે તે તરફ સ્ટીમની ઝડપ દર સેકન્ડે ૮૦ ફીટ જેટલી રાખવામાં આવે છે. જેથી ઉપલા દાખલામાં મેન સ્ટીમ પાઇપના સ્ટોપ વાલ્વ સાથે જોડાતા છેડાના ખોરનો એરીઆ $2697-2=130.4$ ચોરસ ઇંચ, અને ડાયામેટર $\sqrt{\frac{130.4}{7748}}$ = લગભગ ૧૩ ઇંચનો જોઈશે

નાનાં એનજીનોના સ્ટીમ પાઇપ—જ્યાં એકજ ઑઇલર એનજીન સાથે જોડાયેલું હોય ત્યાં સ્ટીમ પાઇપ તદ્દન સીધો ટેપર વગરનો બનાવવામાં આવે છે, જેના છેદ અથવા ખોરનો એરીઆ ગણતી વખતે સ્ટીમની ઝડપ દર મીનીટે $45 \times 60 = 2700$ ફીટ ગણવામાં આવે છે

ત્રીપલ અને ક્વાડ્રુપલ એનજીનોના મેન સ્ટીમ પાઇપના ખોરનો એરીઆ ગણતી વખતે સ્ટીમની ઝડપ દર મીનીટે $30 \times 60 = 1800$ ફીટ લેવામાં આવે છે, તેમજ તે સ્ટીમ પાઇપના એનજીનના સ્ટોપ વાલ્વ સાથે જોડાતા છેડાના ખોરનો એરીઆ મેન સ્ટીમ પાઇપના એ મુજબ શોધી કઢાડેલા એરીઆ કરતા લગભગ અર્ધો રાખવામાં આવે છે.

બ્રૅન્ચ પાઇપ (Branch Pipe)—જ્યાં સખ્યાબધ ઑઇલરો સાથે કામ કરતા હોય ત્યાં દરેક ઑઇલર જે નાના પાઇપો મારફતે મેન સ્ટીમ પાઇપ સાથે જોડાયેલું હોય છે, તે નાના ઉભા પાઇપને બ્રૅન્ચ પાઇપ કહે છે મેન સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ શોધી કાઢ્યા પછી તે એરીઆને ઑઇલરોની સખ્યાએ ભાગવાથી બ્રૅન્ચ પાઇપનો એરીઆ મળશે જેમકે ઉપર આપેલા દાખલામાં મેન સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ ૨૬૧.૭ ચોરસ ઇંચ છે, અને જો એ મેન પાઇપ સાથે ૬ ઑઇલર જોડાયેલા હોય તો દરેક ઑઇલરના બ્રૅન્ચ પાઇપનો

એરીઆ=૨૬૧ ૭-૬=૪૩.૬ ચોરસ ઇંચ અથવા ડાયામેટર લગભગ ૭.૫ ઇંચ થશે.

કાસ્ટ આયર્ન સ્ટીમ પાઇપ (Cast Iron Pipe)—

આપણા દેશમાં ઘણે ઠેકાણે બીડની જ ઓતેલી સ્ટીમ પાઇપો વપરાય છે. લગભગ ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે બીડની સ્ટીમ પાઇપ ઠીક છે, પણ તેથી વધુ પ્રેસર માટે લોખંડની પાઇપો વધારે પસંદ કરવા જોગ છે બીડની સ્ટીમ પાઇપ ઘણા ચીવટ બીડ અથવા કાસ્ટ આયર્ન માથી ઓતાવવી જોઈએ, અને તેની અદરની બાજુ બનતા સુધી સાફ અને સુવાળી હોવી જોઈએ. બીડની સ્ટીમ પાઇપ ઘણી જાડી બનાવવી પડતી હોવાથી એનજીન ચાલુ કરવાની શુરૂઆતમાં પાઇપને ગરમ કરવામાં ઘણી ગરમી વ્યર્થ જાય છે, કારણ કે જડાઇ ઘણી હોવાથી તે જલદી ગરમ થતી નથી બીડની સ્ટીમ પાઇપ જેવા જોઈએ તેવા વાક અને વળાણમાં બનાવી શકાય છે. તોપણ જ્યાં પાઇપ ઉપર વારંવાર એકાએક અસાવારણ આચકા (shocks) આવતા હોય, ત્યાં બીડની સ્ટીમ પાઇપ વાપરવામાં સલામતી ભરેલું નથી સ્ટીમ પાઇપ કંઈ ધાતુની બનાવવી તે બાબદ વિચાર કરતી વખતે ફક્ત સ્ટીમ પ્રેસર ધ્યાનમાં લેવાનો નથી, પણ કેઈ વખત પાઇપમાં વોટર હૅમર થતી વખતે પાઇપ ઉપર જે સખ્ત આંચકા પડે છે તે ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ, જે સખ્ત આચકા ખમવાને કાસ્ટ આયર્ન અનુકૂળ નથી.

કાસ્ટ આયર્ન સ્ટીમ પાઇપની જડાઈ જોઈએ તે કરતાં પણ સહેજ વધુ રાખવામાં આવે છે કે જેથી લાંબા વખતે ચાલુ વપરાવાથી જ્યારે તેની ધાતુ ખવાઈ જાય, ત્યારે તેની જડાઈ કમી થઈ જઈને તે નબળી પડી જાય નહીં જો બોઇલર પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડની અદર હોય અને પાઇપના છેદનો ડાયામેટર ૨ ઇંચથી ૧૨ ઇંચ સુધીનો હોય તો તેની જડાઈ કેટલી રાખવી તે શોધી કાઢાડવાની એક સહેલ રીત નીચે પ્રમાણે છે —

$$\text{સ્ટીમ પાઇપની જડાઈ ઇંચમાં} = \frac{D+8}{16}$$

D=સ્ટીમ પાઇપનો અદરનો ડાયામેટર ઇંચમાં

P=બોઇલર પ્રેસર.

જો સ્ટીમ પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ અથવા તેથી વધુ હોય અને પાઇપની અદરનો ડાયામેટર ગમે તેટલો મોટો હોય તો તેની જડાઇ નીચે પ્રમાણે રાખવામાં આવે છે —

$$\text{સ્ટીમ પાઇપની જડાઇ ઇંચમાં} = \frac{D \times P}{8000} + \frac{1}{2}$$

જો ભરોસેદાર કાસ્ટીંગ મેળવવાનો સભવ નહીં હોય, તો ઉપલી જડાઇમાં પાઇપનાં કદનાં પ્રમાણમાં એકથી બે દોરારનો વધારો કરવો.

કાસ્ટ આયર્ન સ્ટીમ પાઇપની ફ્લેન્જની જડાઇ પાઇપની જડાઇ કરતા લગભગ દોઢગણી રાખવામાં આવે છે, તેમજ તેની બાહુરની પોહળાઇ બોટ્ટના ડાયામેટર કરતા લગભગ ૨ ગણી રાખવામાં આવે છે ફ્લેન્જના મોહડા ટર્ન કરી ફેસ કરવામાં આવે છે મોટા પાઇપોની ફ્લેન્જ ઉપર બાહુરથી બોટ્ટના છેદોની વચ્ચે એક એક બ્રેકેટ મજબુતીને વાસ્તે એતાવવા જોઇએ

સ્ટીલના સ્ટીમ પાઇપ (Steel Steam Pipe)—હાલમાં હાઇપ્રેસર સ્ટીમ વાપરનારા એનજીનો ધણે ઠેકાણે વપરાવા લાગવાથી સ્ટીલની પ્લેટ વાળીને બનાવેલા સ્ટીમ પાઇપો વપરાવા લાગ્યા છે એ પાઇપોના સાધા રીવેટથી જોડવામાં આવે છે પણ કેટલાક બનાવનારાઓ એ સાધા વિજળીની મદદથી અખડ સાધો મારી (welded) બનાવે છે હાઇપ્રેસર સ્ટીમ માટે એ પાઇપોની મજબુતી વીષે બે મત છેજ નહીં એ પાઇપો બેથી અઢી દોરાર જડી પ્લેટોના બનાવવામાં આવે છે, જેથી બીડના પાઇપો કરતા વજનમાં એ ઘણું હલકા બને છે એ પાઇપોની ફ્લેન્જ કેટલેક ઠેકાણે પાઇપોને વાળીનેજ અખડ બનાવેલી હોય છે, નહીં તો કાસ્ટ સ્ટીલની ફ્લેન્જ જો નાના ડાયામેટરનો પાઇપ હોય તો આટા પાડી ચઢાવવામાં આવે છે, પણ મોટા ડાયામેટરના પાઇપો ઉપર એવી ફ્લેન્જો રીવેટથી જડી લેવામાં આવે છે કેટલાક મેકરો ૧૦ ઇંચ ડાયામેટર સુધીના સ્ટીલના પાઇપ અખડ સાધા વગરના (solid drawn) બનાવે છે, જે સુપરહીટ સ્ટીમ માટે ઘણું ભરોસા રાખવા લાયક હોય છે

મોલ્દિડ સ્ટીલના પાઇપની જડાઈ નીચે પ્રમાણે રાખવામાં આવે છે —

$$T = \frac{P \times D}{6000}$$

T=સ્ટીમ પાઇપની જડાઇ, ઇંચમાં. .

P=ઑઇલર પ્રેસર, પાઉન્ડમાં.

D=સ્ટીમ પાઇપનો અદરનો ડાયમેટર, ઇંચમાં.

સ્ટીલના સ્ટીમ પાઇપમાં કોરોઝન થવાથી ચાને તેમાં કાટ ચઢવાથી ઑઇલર માફક ખવાઇ જાય છે, માટે એની જડાઇ પહેલાથીજ થોડીક વધુ રાખી હોય તો સારું. સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ માટે તો સ્ટીલના સ્ટીમ પાઇપ જરૂર વાપરવા જોઇએ. જે દોરાથી ઓછી જડાઇના પાઇપો વાપરવાની બલામણુ કરવામાં આવતી નથી.

પાઇપના જોઇન્ટ (Pipe Joints)—૧૦૦ થી ૧૨૫ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે સાધારણ ફેસ ક્રીપેલી ફ્લેન્જને વચ્ચે ઍસમેસતોસના જોઇન્ટ ઠીક કામ આપે છે, પણ વધારે પ્રેસર માટે પાતળી ત્રાયાની રીંગ ફ્લેન્જને વચ્ચે મુકીને જોઇન્ટ ક્રીપા હોય તો લાભો વખત ટકે છે સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ અને ઘણા હાઇપ્રેસર માટે ફ્લેન્જને સીધી ફેસ નહીં કરતા એક ફ્લેન્જમાં સહેજ ખાચો (recess) પાડી તેમાં શીટ આવતો કોલર અથવા ઍસ બીજી ફ્લેન્જ ઉપર તર્ન કરી કાઢાવો જોઇએ, અને તેઓ વચ્ચે પાતળી ત્રાયાની કે પીત્તળની રીંગ મુકી જોઇન્ટ કરવો જોઇએ ઘણું ઠેકાણું ફ્લેન્જની ફેસ તર્ન કરવામાં ગફલતી કરવાથી અથવા પાઇપનો છેદ સાધા આગળ બરાબર મળતો નહીં આવવાથી જોઇન્ટો ગળ્યા કરે છે, અને ઘણી તકલીફ આપે છે આખી ફેસ ક્રીપેલી ફ્લેન્જને વચ્ચેનો ઍસમેસતોસથી ક્રીપેલો સાધો બોલ્ટ કાઢી નાખવા પછી કરવતીથી કાપીને છૂટો કરી શકાય છે, અને કરવતીની મદદથી સાફ પણુ કરી શકાય છે, પણ ખાંચાવાળો સાધો એ પ્રમાણે સફા કરવામાં ઘણી મુશ્કેલી પડે છે સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ માટે કોર્ગેટેડ ત્રાયાની પાતળી પ્લેટના બનાવેલા વૉશરો સાધા માટે વપરાય છે, નહીં તો દોહડ દોરાનો ત્રાયાનો તાર બોલ્ટોની અદરની આબુએ એક બે ફેરા વીટાળી તેનો સાધો કરવામાં આવે છે

સ્ટીમ પાઇપના બોલ્ટોની સંખ્યા (Number of Bolts)—સ્ટીમ પાઇપની ફ્લેન્જના સાધા કરવા માટે બોલ્ટોની સંખ્યા ૪ ની સંખ્યાના ગુણાકાર પ્રમાણે ૪, ૮, ૧૨, ૧૬, એ પ્રમાણે રાખવામાં આવે છે. જેમકે ૨ ઇંચ ડાયમેટરના પાઇપ માટે ૪

બોલ્ટ, તેથી વધુ પાંચ ઇંચ સુધીના પાઇપ માટે ૮ બોલ્ટ, તેથી વધુ ૧૦ ઇંચ સુધીના પાઇપ માટે ૧૨ બોલ્ટ પાંચ દોરા ડાયમેટર સુધીના બોલ્ટો માટેના ફેલ્ડના માણેલા છેદ અરધો દોરો, અને તેથી વધારે જડા બોલ્ટો માટે એક દોરો વધારે ડાયમેટરના રાખવા.

સ્ટીમ પાઇપના બોલ્ટનો ડાયમેટર (Diameter of Bolts)—હિસાબ કરતી વખતે બોલ્ટનો ડાયમેટર આંટાની બાહ્યરથી ભરીને ગણવામાં આવતો નથી, પણ આંટા વચ્ચેના ખાંચામાં બોલ્ટનો ડાયમેટર ભરવામાં આવે છે એક ઇંચના બોલ્ટનો ડાયમેટર ૧ ઇંચ નહીં, પણ ૮૪ ઇંચ ગણવો જોઈએ (જુલો પ્રકરણુ છેલ્લું), અને તેનો એરીઆ પણ તેજ પ્રમાણે કાઢાડવો જોઈએ, કારણ કે બોલ્ટ ઉપર જે બેચાણુ આવે છે, તે આટા કાપ્યા પછી બાકી રહેલી બોલ્ટની ધાતુની જડાઈ ઉપર પડે છે, અને આટા કાપ્યા પછી બોલ્ટની જડાઈ અથવા ડાયમેટર આટાના ખાંચામાં કમી થવાથી બોલ્ટ એટલો નબળો પડે છે વળી પાનાથી બોલ્ટ ખુબ ટાઇટ કરવાથી બોલ્ટ પાઇપમાં પ્રેસર ન હોય તે છતાં બેચાઈ રહેલો હોય છે, જેમાં પાઇપમાં સ્ટીમ પ્રેસર આપવાથી વધુ બેચાણુનો વધારો થાય છે. માટે બોલ્ટનો ડાયમેટર અથવા એરીઆ મુકરર કરતી વખતે એ બેચાણુ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ, જેથી સારા લોખડના બોલ્ટ માટે ૨૦૦૦ પાઉન્ડ અને સ્ટીલના બોલ્ટ માટે ૨૫૦૦ થી ૩૦૦૦ પાઉન્ડ દર ચોરસ ઇંચ એરીઆએ બેચાણુ અથવા સ્ટ્રેન (strain) ગણવામાં આવે છે જડા પણ થોડા બોલ્ટ કરતા પાતળા પણ ઘણા બોલ્ટ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે.

દાખલો—સ્ટીમ પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ છે, અને પાઇપની અંદરનો ડાયમેટર ૮ ઇંચ છે, તો લોખડના બોલ્ટ કેટલા ડાયમેટરના વાપરવા ?

(૮ ઇંચના પાઇપ માટે ૧૨ બોલ્ટ જોઈએ)

૨૦૦૦×બધા બોલ્ટોનો સામટો એરીઆ=૧૦૦×પાઇપનો એરીઆ

૨૦૦૦×બધા બોલ્ટોનો સામટો એરીઆ=૧૦૦×૫૦ ૨

બધા બોલ્ટોનો સામટો એરીઆ= $\frac{૧૦૦ \times ૫૦^2}{૨૦૦૦}$ = ૨૫ ચોરસ ઇંચ

હવે ૧૨ બોલ્ટ વાપરવા હોય તો ૨૫-૧૨= ૨૦૮ ચોરસ ઇંચ દરેક બોલ્ટનો એરીઆ થયો, જે અલખતાં આટાના ખાંચામાં બાકી

રહેલી બોલ્ટની જગાં અથવા ડાયમેટરનો હોલો જોઈએ, માટે એ બોલ્ટનો ડાયમેટર લગભગ ૪૩ દોરા આંટાના ખાંચામાં, અથવા આંટાની બાહરે ૫ દોરા સાધારણ ડાયમેટર જોઈએ-એટલે ઉપલા દાખલા માટેની પાઇપ માટે ૫ દોરાના ૧૨ બોલ્ટ જોઈએ.

ચોક્કસ ડાયમેટરના બોલ્ટનો આંટાના ખાંચામાં ફેટલો ડાયમેટર રહે છે, તે આ પુસ્તકને છેડે પરચુરણ બાબતોના પ્રકરણમાં આપ્યું છે

સ્ટીમ પાઇપના બેન્ડ (Band) અથવા વાક બહુ દુરથી વાળવા જોઈએ થોડી લબાઇમાં એકદમ વાક વાળી નાખવાથી તેમાંથી સ્ટીમને વાક લઇને પસાર થતા ઘણી મુશ્કેલી અને અટકાવ (resistance) પડે છે. સ્ટીમ પાઇપના બેન્ડ અથવા વાકનો રેડીઅસ જો બની શકે તો વધતામાં વધતો પાઇપના અંદરના ડાયમેટર કરતા લગભગ ૬ ગણો વધારે જોઈએ, અને ઓછામાં ઓછો પાઇપના અંદરના ડાયમેટર કરતા ત્રણ ગણો રેડીઅસનો વાક હોવો જોઈએ

એક્સપાન્સન જોઇન્ટ (Expansion Joint)—એવી ગણતરી કરવામાં આવી છે કે સ્ટીમ પાઇપ ગરમીથી દર ૫૦ ફીટ લબાઇએ ૧ ઇંચ લબાઇમાં વધે છે. લાંબી સ્ટીમ પાઇપોમાં થતો એ વધારો સમાવી દેવાની ગોઠવણ નહીં કરવામાં આવી હોય તો પાઇપ ભાગી જવાનો સંભવ રહે છે એ વધારો સમાવી દેવા માટે ટુકડા લબાઇની પાઇપો ઉપર ફેટલેક ઠેકાણે ત્રાખાના બેન્ડ અથવા વાક મુકવામાં આવે છે, કારણ કે ત્રણ લોખંડ કરતા વધારે સ્થિતિસ્થાપક હોવાથી એ વાક અથવા બેન્ડ મરડાઇને પાઇપમાં થતો

એ વધારો સમાવી શકે છે ફેટલીકવાર સ્ટીમ પાઇપો ઉપર ચિત્ર નાં ૮૫ માં બતાવેલા આકારના ત્રાખાના ટુકડાઓ જોડવામાં આવે છે, જેઓને એક્સપાન્સન જોઇન્ટ કહે છે સ્ટીમ પાઇપને કોઇપણ કારણસર ભીત અથવા થાભલા સાથે કલેમ્પ વગેરેથી મજબુત જડી લેવી જોઈતી નથી, પણ માત્ર એક્ટ વગેરે ઉપર તદન છુટી મેળવી જોઈએ, અને બને તો એ

ચિત્ર નાં ૮૫.
એક્સપાન્સન જોઇન્ટ

એક્ટોની નીચે નાના આડા રોલરો મુકવા કે જેથી પાઇપને લબાટી વખતે જોર પડે નહીં જો પાઇપને લબાટી કે સકોચાટી અટકાવવામાં આવે તો તેની ઉપર દર ચોરસ ઇંચે લગભગ ૧૪ ટન જેટલું બેચાણ કે દબાણ પડે છે, જે કોઇપણ જાનનું લોખંડ કે સ્ટીલ ખમી શકેજ નહીં ફેટલેક ઠેકાણે ચિત્રો નાં ૮૬ અને ૮૭ માં

અતાવ્યા પ્રમાણે પાઇપના એક દુકડાને છેડે એક સ્ટરીંગ બોક્ષ

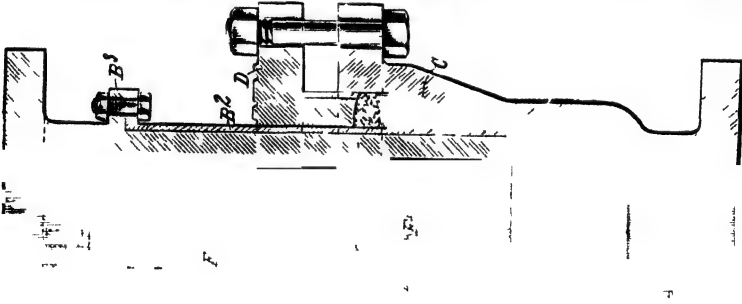

(stuffing box) એત-
વામાં આવે છે જેમાં બીજા
દુકડાનો સાફ ફેલ્ડ-જ વગ-
રનો છેડો ખોસી આસપાસ
પેકીંગ ભરી તે ઉપર સાધા-
રણ ગ્લાન્ડ (gland)
મુકીને તાઇટ કરવામાં
આવે છે, જેથી જ્યારે પાઇપ
લબાય છે, ત્યારે પેકીંગ
સાદો છેડો સ્ટરીંગ બોક્ષમાં

ચિત્ર નાં ૮૬.

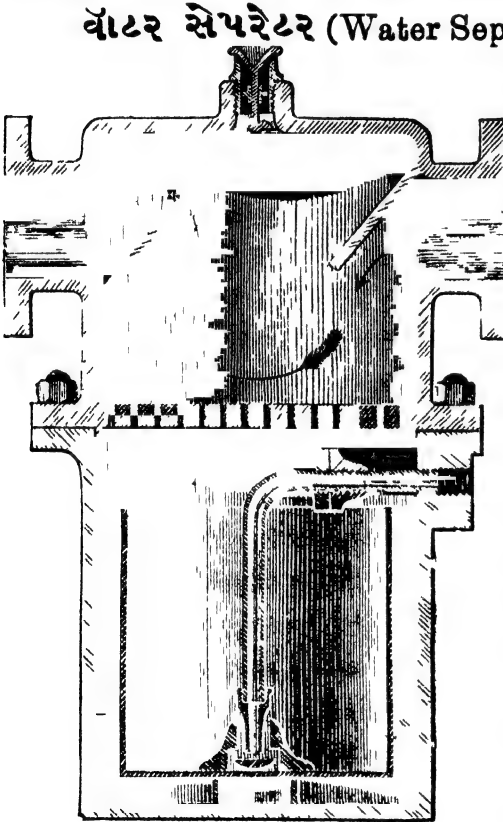
એક્ષપાનસન ઝંઘન્ટ.

સહેલાઇથી સરે છે એનજીન ચાલુ કરતી વખતે સ્ટીમના ધસારાથી પેલા
પાઇપનો છેડો ગ્લાન્ડમાંથી બાહ્ય નિકળી નહીં આવે તે માટે પાઇપ
ઉપર ચિત્રમાં અતાવ્યા મુજબ એક કોલર એતેલો હોય છે, જેમાંથી
મજકુર ગ્લાન્ડના લાખા બોલ્ટો પસાર કરીને બીજી નટો ચઢાવેલી
હોય છે એ નટો તે કોલરને લાગી રહે તેમ નહીં, પણ આસરે એક
ધ્રુવ અથવા વધુ છેડે રાખેલી હોય છે કે જેથી પાઇપ સહેલાઇથી
લબાય જો એ નટો ભુલથી અથવા ગફલતીથી કોલર ઉપર લાગુ કરી
ટાઇટ રાખવામાં આવી હોય તો પાઇપને લંબાવાનો માર્ગ ન મળવાથી
તે કોલર, પાઇપ, કે બોલ્ટો તુટી જાય ચાલુમાં જ્યારે પાઇપ ગરમીથી
લબાય ત્યારે એ નટો ફેલ્ડ-જની નજદીક લાવી સહેજ દૂર બધી
રાખવી જોઇએ ચિત્ર નાં ૮૫ માં અતાવેલા એક્ષપાનસન ઝંઘન્ટમાં
પાણી ભરાઇ રહે છે, જેથી વોટર હેમર થવાનો સંભવ રહે છે

ચિત્ર નાં ૮૭. હોપકીનસન્સ એક્ષપાનસન ઝંઘન્ટ.

સ્ટીમ પાઇપની હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ (Hydraulic Test)—કાસ્ટ આયર્નના પાઇપ માટે વરકીંગ પ્રેસર કરતાં બમણા અને સ્ટીલના પાઇપ માટે વરકીંગ પ્રેસર કરતાં ૩ થી ૪ ગણા વધારે હાઇડ્રોલીક પ્રેસર લઇને સ્ટીમ પાઇપ ટેસ્ટ કરવામાં આવે છે એ ટેસ્ટ પાઇપ વર્કશોપમાં બનાવી તૈયાર કીધા પછી કરવી જોઇએ. પાઇપોના જોઇન્ટની તપાસ માટે પાઇપ ઍનજીન બાઇલરમાં લગાડયા પછી વરકીંગ પ્રેસર કરતા આસરે ૧૦૦ પાઉન્ડ વધારે હાઇડ્રોલીક પ્રેસર લઇ તપાસ કરવી (વધુ માટે જુવો બાઇલરની હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટવાળી બાબત, પાનુ—૪૦૯).

વોટર સેપરેટર (Water Separator)—સ્ટીમમાં થોડું યા ઘણું પાણી હમેશાં ભેળાયેલું રહે છે, જે ઍનજીનમાં આવવાથી નુકસાન કરે છે સ્ટીમમાં ભેળાયેલું પાણી છૂટું પાડવા માટે બાઇલરમાં જે ઍન્ડી-ગ્રાઇમીંગ પાઇપ સ્ટોપ વાલ્વની નીચે મુકવામાં આવે છે તેની કામ કરવાની શક્તિ વિષે ઘણાક ઍનજીનીયરોમાં મતફેર છે સ્ટીમ સાથે ભેળાયેલું પાણી એ પાઇપના છેદો સાથે સ્ટીમ અથડાવાથી બરાબર છૂટું પડતું નથી એમ કેટલાકેનું કહેવું છે, માટે સ્ટીમ પાઇપ ઉપર ખાસ વોટર સેપરેટર (પાણી છૂટું પાડનાર) મૂકવામાં આવે છે જે સ્ટીમ પાઇપ ઘણી લાંબી હોય તો બાઇલરમાંથી ઍનજીનમાં આવતા આવતા ધણીક

ચિત્ર નાં ૮૮.

વોટર સેપરેટર અને સ્ટીમ ટ્રેપ.

સ્ટીમ કન્ડેન્સ થઇ જઇને તેનું પાણી થાય છે, જે સઘળું ઍનજીનમાં આવી જમાવ થાય છે. માટે લાંબી પાઇપો ઉપર સેપરેટરો મૂકવાની

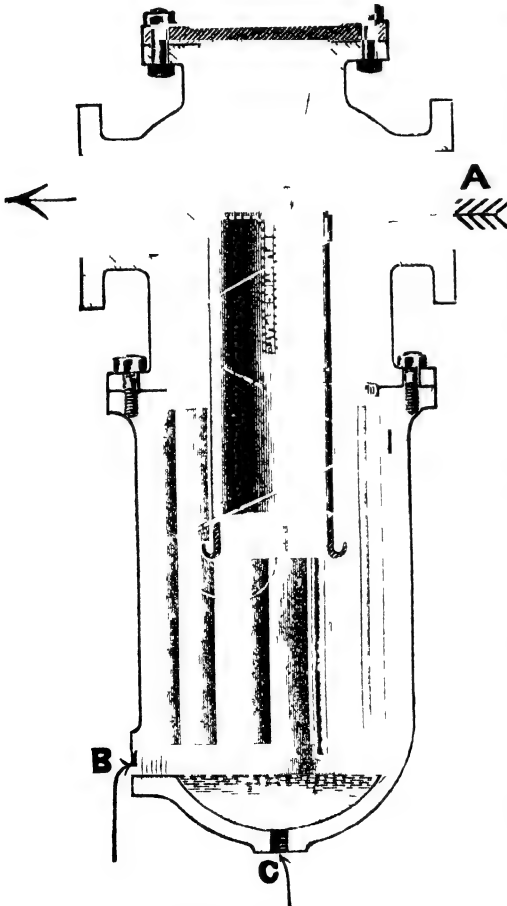
ધણી જરૂર છે એવાં સેપરેટરો હમેશાં સ્ટીમ પાઇપના એનજીન તરફના છેડા ઉપર મૂકવામાં આવે છે, જેથી પાઇપની અંદર સ્ટીમ કન્ડેન્સ થવાથી જે પાણી ઉત્પન્ન થાય તે પાણી એનજીનમાં જવા પામે નહીં સેપરેટરો ધણીક તરેહના બનાવવામાં આવે છે, જેમાંનો એક સાદો જાતનો ચિત્ર નાં ૮૮ ના ઉપલા ભાગમાં બતાવ્યો છે, જે શેફર ઍન્ડ બુટેનબર્ગ બનાવે છે એ એક સાધારણ ગોળ દાબડા જેવો છે, જેમાં બે બાજુએ પડદા છે બાઇલરમાંથી એનજીનમાં જતી સ્ટીમ જમણે છેડેથી દાખલ થાય છે, જે ચિત્રમાં બતાવેલા પડદાઓ સાથે અથડી વળાણ લઇને આગળ વધવાથી તે માહેલુ પાણી છુટું પડી જઇ નીચે જમાવ થાય છે, જે એક ડ્રેન ડ્રૉક ઉઘાડવાથી કઢાડી નાખી શકાય છે ચિત્રમાં સેપરેટરની નીચે એક સ્ટીમ ટ્રૂપ જોડેલો બતાવ્યો છે, જે ગોઠવણ ધણી પસંદ કરવા ભેગ છે, કારણકે એથી સેપરેટર માહેલુ પાણી પોતાની મેળે નિકળી જવા કરે છે એવી ગોઠવણ થઇ નહીં શકતી હોય તો સેપરેટર ઉપર એક ગ્લાસ વૉટરગેજ મૂકવામાં આવે છે, કે જેથી તેમાં જે પાણી ભરાય તો દુરથી માલમ પડે, જે ડ્રેન ડ્રૉક મારફતે તુરત કઢાડી નાખી શકાય એ વૉટર સેપરેટરને કેટલીક વાર ઇન્ટરસેપ્ટર (Interceptor) પણ કહે છે

ગ્લોબ વૉટર સેપરેટર (Globe Water Separator)

ચિત્ર નાં ૨૬ માં બતાવેલાં બાઇલરની અંદર સ્ટોપ વાલ્વની નીચે જોડેલો બતાવ્યો છે, જે મેશર્સ મસગ્રેવ ઍન્ડ સન્સની જાણીતી પેટેડીની બનાવટ છે એની મુખ્ય ખુખી એ છે કે એ સેપરેટર ઍન્ટી પ્રાઇમીંગ પાઇપની માફક બાઇલરની અંદર સ્ટોપ વાલ્વની નીચે મૂકવામાં આવે છે, જેથી સ્ટીમ સાથે ભેળાયેલુ પાણી છુટું પડી પાછું બાઇલરમાં જ પડે છે, જ્યારે સાધારણ સેપરેટરો બાઇલરની બાહ્યર હોવાથી તે પાણી બાહ્યર વ્યર્થ જવા સાથે ગરમી વ્યર્થ જાય છે વળી સ્ટીમ સાથે ભેળાયેલુ પાણી સ્ટીમ પાઇપમાં જવાથી પાઇપ માહેલી ત્રણીક સ્ટીમ તે પાણીને લીધે કન્ડેન્સ થાય છે, એટલે સ્ટીમમાં ભેળાયેલુ પાણી પાઇપમાં સ્ટીમના કન્ડેન્સ થવાને સામું ઉત્તેજન આપી કન્ડેન્સેશનમાં વધારો કરે છે, માટે પેટેલાથીજ સ્ટીમમાંથી પાણી છૂટું પાડેલુ વધારે સારું છે એ સેપરેટર સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સ (centrifugal force) ના કાયદાને આધાર બનાવવામાં આવ્યો છે, જે કાયદો એવું શિખવે છે કે એક વસ્તુ વજનમાં ભારે અને બીજી વજનમાં હલકી એવી બે વસ્તુઓને સાથે ભેળીને ભેરથી ગોળ ફેરવવામાં આવે તો ભારે વસ્તુ ઘૂટી પડી બાહ્યર ઉડી પડે છે, અને હલકી વસ્તુ મધ્ય મિન્ડુ (સેન્ટર) માં રહે છે એ સેપરેટરમાં એજ પ્રમાણેની ક્રિયા થાય છે ચિત્રમાં જોવાથી માલમ પડશે કે એ એક ઉભા ગોળ પોકળ દાબડા જેવો છે, જેમાં ઉપરની બાજુએ ફરતા ચાર મોહોડા રાખેલાં હોવાથી તેઓ વાટે

સ્ટીમ દાખલ થતાંજ તેનો પ્રવાહ જોરથી ગોળ ફરે છે, જેથી તે સાથે મેળાયલું પાણી ઉપલા કાયદાને આધારે છૂટું પડી સેપરેટરની અદરની બાજુને અથડાઈ નીચે પડે છે, અને ચોખ્ખી સ્ટીમ સેપરેટરને મથાળે વચ્ચે રાખેલા મોહોડામાંથી સ્ટોપ વાલ્વમાં જાય છે, એના તળિયામાં એક વાલ્વ રાખેલો હોય છે. જે વાલ્વને તોલવાના કાંટા માફક જરીની ધાર ઉપર સમતોલ રાખેલો હોય છે. એ વાલ્વ ઉપર પાણી જમાવ થઈ વજન વધતાંજ તે નીચે ઉઘડી જાય છે, જેથી પાણી બાષ્પરૂપમાં પડે છે, અને વાલ્વ ઉપરનું વજન હલકું થવાથી તે પાછો બંધ થાય છે, જેથી એ વાલ્વ વાટે સેપરેટરમાં સ્ટીમ દાખલ થવા પામતી નથી.

લૅન્કેસ્ટર સ્ટીમ ડ્રાયર (Lancaster Steam Dryer)— આ જાતનો વોટર સેપરેટર અથવા સ્ટીમ ડ્રાયર ચિત્ર નાં ૮૯ માં બતાવ્યો

ચિત્ર નાં ૮૯.
લૅન્કેસ્ટર સ્ટીમ ડ્રાયર.

છે એમાં જમણી બાજુ A આગળથી સ્ટીમ દાખલ થઈ સામા પદ્ધતિ સાથે અથડી વચમાં મેળેલી ટયુબની આસપાસ ચક્રાવો લઈ ટયુબમાં તળેથી દાખલ થાય છે. આવો ચક્રાવો લેતા સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સ ઉત્પન્ન થાય છે, જેથી સ્ટીમમાં સમાયેલું પાણી સ્ટીમ કરતા વજનમાં ભારે હોવાથી તે સેપરેટરના કેસી ગની અદરની બાજુએ જડેલા ઉભા પદ્ધતિ અથવા રીબ સાથે અથડાઈ છૂટું પડી તેના રેલા નીચે ઉતરે છે, અને સુકી સ્ટીમ વચલા ટયુબમાં નીચેથી દાખલ થઈ ઉપર ચઢી એનજીનમાં જાય છે. B છેદ સાથે સ્ટીમ ટ્રંપ જોડવામાં આવે છે, અને C છેદ સાથે ડ્રૂન કાંક લગાડવામાં આવે છે. આ જાતના સ્ટીમ ડ્રાયર ઘણું સારું કામ કરતાં જોવામાં આવે છે.

સ્ટીમ ટ્રૅપ (Steam Trap)—સ્ટીમ પાઇપ, જૅકેટ, રીસીવર વગેરે કાંઈખી ભાગમાં સ્ટીમના કનડેન્સ થવાથી જમાવ થતું પાણી પોતાની મેળે નિકળી જ્યા કરે તે માટે તે ભાગની નીચે સ્ટીમ ટ્રૅપ જોડવામા આવે છે કાંઈખી વાસણુમાં પાણી ભરાઈ રહે અને તેના સબધમાં સ્ટીમ આવ્યા કરે તો તે વધુ અને વધુ કનડેન્સ થતી જાય છે માટે જેવું પાણી જમા થયું કે તુરતા તુરત તેને બાહર કાઢી નાખવું જ જોઈએ. એ કામ પોતાની મેળે થયા કરે તે માટે સ્ટીમ ટ્રૅપ વપરાય છે એવા ટ્રૅપ હમેશા કાંઈખી વાસણુને તળિએ જોડેલા હોવાથી તેઓમા કચરો વગેરે જમા થવાનો સબવ ધણો રહે છે, જેથી તેઓ કામ કરતા અટકી જાય છે, આથી એવા ટ્રૅપ વારવાર ખોલાવીને સફા કરાવવા જોઈએ એવા ટ્રૅપમાથી ધણી વખત સહેજ સ્ટીમ નિકળતી જોવામા આવે છે, જેથી એવા ભૂલાવો ખાવો નહીં જોઈએ કે ટ્રૅપનો વાલ્વ ગળે છે. એનો ખુલાસો એ છે કે પાણીની ટ્રૅમ્પરેચર સ્ટીમની ટેમ્પરેચરની બરાબર હોવાથી પાણી બાહર નિકળતાજ તે માણેલી સ્ટીમ છૂટી પડે છે

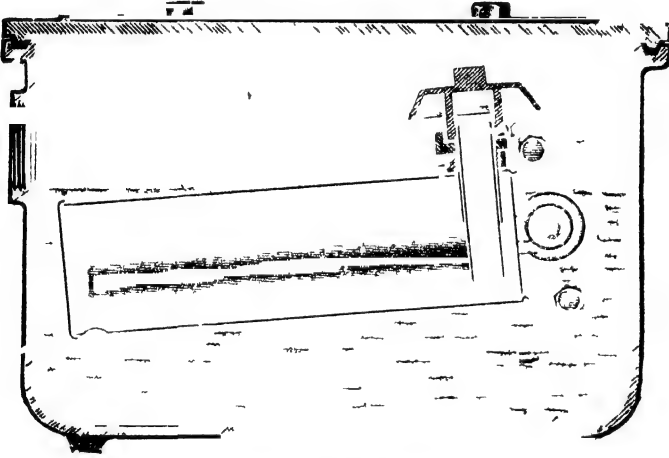
સ્ટીમ ટ્રૅપ ઘણી જાતના આવે છે, જેઓને બે વર્ગમા વહેચી શકાય એક વર્ગમા ફ્લોટની જાતના સ્ટીમ ટ્રૅપ આવે છે, જેઓમા એક તરતો ફ્લોટ ઉચકાવાથી યા નીચે બેસવાથી એક વાલ્વ ઉઘડી ટ્રૅપમાનું પાણી પોતાની મેળે બાહર નિકળે છે બીજા વર્ગમા બે જૂદી જૂદી ધાતુઓના ગરમીથી જુદી જૂદી હદમા પુલીને વધવાને લીધે વાલ્વ ઉઘડે છે પહેલ્લા વર્ગના ટ્રૅપ ફ્લોટ ટ્રૅપ કહેવાય છે, અને બીજા વર્ગના એક્ષપાનસન ટ્રૅપ કહેવાય છે

ફ્લોટ ટ્રૅપ (Float Trap) ચિત્ર નાં ૮૮ મા સેપરેટરની નીચે જોડેલો બતાવ્યો છે, જે પારકર્સ (Parker's) સ્ટીમ ટ્રૅપના નામથી ઓળખાય છે. એ એક દાખડા જેવો બનાવવામા આવે છે, જેમા એક છુટું અને ઉઘાડું તરતું વાસણુ છે, જેને તળિએ એક પીત્તળનો વાલ્વ જોડેલો છે, જે એક ઉભી ડીલીવરી પાઇપના મોહડાની સામે રહે છે. ટ્રૅપમાં પેહેલા અદરના તરતા વાસણુ અથવા ફ્લોટ (float) ની આસપાસ પાણી જમાવ થાય છે. જેથી ફ્લોટ ઉચકાઈને ડીલીવરી પાઇપનું મોહડું પેલો વાલ્વ બંધ

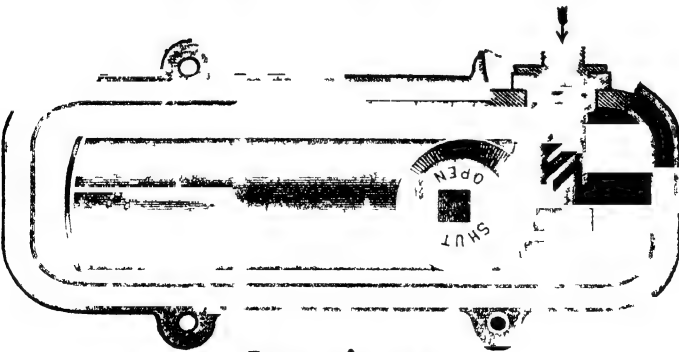

રાખે છે. જ્યારે પાણીનો જથ્થો વધે છે ત્યારે તે પાણી ઉભરાઇને ફ્લોટની અંદર પડે છે, જેના બારથી ફ્લોટ નીચે એસી પાઇપનું મોઢું ઉઘડે છે, જેમાથી સ્ટીમના પ્રેસરને લીધે ફ્લોટમાં જમા થયેલું પાણી ધસારા બંધ બાહરે નીકળી જાય છે, અને જેવું પાણી ધટીને તેનું વજન ઓછું થવા માટે કે ફ્લોટ ઉચ્ચાઇને વાલ્વ બંધ કરે છે, જેથી પાણી નીકળી ગયા પછી સ્ટીમ નીકળવા પામતી નથી.

લૅન્કેસ્ટર ફ્લોટ ટ્રૅપ (Lancaster Float Trap)
જે ધણો લોકપ્રીય છે, અને હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ માટે ધણો વપરાય છે, તે ચિત્રો નંબર ૯૦ તથા ૯૧ માં બતાવ્યો છે જુની ઢપના લૅન્કેસ્ટર

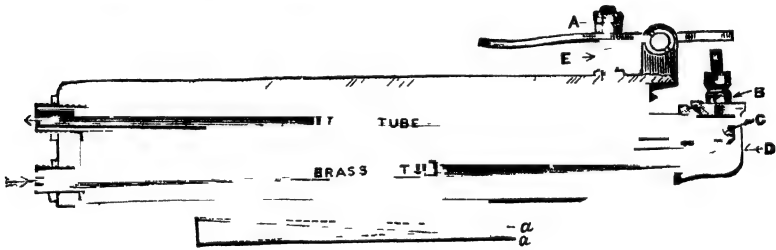
ચિત્ર નંબર ૯૦.
લૅન્કેસ્ટર સ્ટીમ ટ્રૅપ (સેક્શન)

ચિત્ર નંબર ૯૧.
લૅન્કેસ્ટર સ્ટીમ ટ્રૅપ (પ્લાન.)

ટ્રૅપમાં કેટલોક સુધારો કરી આ નવી ઢપનો ટ્રૅપ બનાવ્યો છે. એમાં એક ફ્લોટ છે, જેમાં તળિએ બે નાના છેદ છે. ફ્લોટને એક પોકળ સ્પીન્ડલ

સાથ જોડેલો છે, જે સ્પીનડલ ઉપર લાંબા આટા છે, અને તેને છેડે એક છુટો વાલ્વ છે સ્પીનડલના બીજા છેડા સાથે સ્ટીમ પાઇપ જોડવામાં આવે છે. શુદ્ધાતમાં ફ્લોટ નીચે ખેંચેલો હોય છે, જેથી સ્પીનડલ ઉપરનો છુટો વાલ્વ ઉઘાડો રહે છે, અને સ્ટીમ પાઇપ માં હુથી પાણી ફ્લોટમાં દાખલ થાય છે. જ્યાં સુધી બધું પાણી આવી રહે ત્યાં સુધી ફ્લોટ તેમાં ભરાયલા પાણીના ભારથી નીચે ખેંચેલો રહે છે, પણ સ્ટીમ આવવા માડતાજ તે ફ્લોટમાં ભરાયલું પાણી એક વાલ્વ મારફતે બાહર કઢાડી નાખે છે, જે ટ્રૂપના કેસીંગમાં થઇને દાખી બાજુ બતાવેલા ડીસચાર્જ પાઇપમાંથી બાહર નિકળી જાય છે, પણ સ્ટીમના ફ્લોટમાં દાખલ થવાથી ફ્લોટ હલકો થઇ જઇ ઉંચકાય છે, જેથી સ્પીનડલ ફરીને તેની ઉપરના આટાને લીધે તે પોકળ સ્પીનડલના છેડા ઉપરનો ઇનલેટ (inlet) વાલ્વ બંધ કરી નાખે છે, અને સ્ટીમને વ્યર્થ જતી અટકાવે છે. ફ્લોટમાં ભરાયેલી સ્ટીમ કનડેન્સ થતાજ ફ્લોટમાં નીચેના છેદમાંથી કેસીંગ માંહેલું પાણી ભરાવા માડવાથી ફ્લોટ નીચે ઉતરે છે, અને સ્ટીમ પાઇપ માંહેલા પાણીને પાછો દાખલ થવા દે છે.

ચિત્ર નાં ૯૨.

જપલ સ્ટીમ ટ્રૂપ

એક્ષપાનસન ટ્રૂપ (Expansion Trap)—બીજા વર્ગનો સ્ટીમ ટ્રૂપ ચિત્ર નાં ૯૨ માં બતાવ્યો છે એમાં એક BCD વાલ્વ બોક્સની સાથે એક પિત્તળનો અને એક લોહાંનો એવા બે પાઇપ જોડેલા હોય છે, જે પાઇપોના બીજા છેડા ટ્રૂપના બોક્સ સાથે જોડાયા છે. વાલ્વ બોક્સમાં C વાલ્વ તદ્દન છુટો છે નીચલી પિત્તળવાળી પાઇપનો છેડો સ્ટીમ પાઇપ યા સેપરેટર સાથે જોડવામાં આવે છે, જે રસ્તે પાણી ટ્રૂપમાં

દાખલ થઇને વાલ્વને ઉચકીને ઉપલી લોહડાવાળી પાઇપ મારફતે બાહર નિકળી જાય છે જ્યારે બધું પાણી નિકળી જવા પછી સ્ટીમ નિકળવા માટે છે, ત્યારે સ્ટીમની ગરમી તેના કનડેન્સ થયલાં પાણીની ગરમી કરતા વધુ હોવાને લીધે પીતળની પાઇપ લોહ-ડાંની પાઇપ કરતાં વધારે લાંબા છે પણ એ તેમજ લોહડાંની પાઇપ ટ્રંપનાં ખોખા સાથે જથ્થાકની જોડેલી હોવાથી લોહડા કરતા પીતળની પાઇપ વધુ લાંબાવાને લીધે તે બીજા છેડે જોડેલો વાલ્વ બંધ ઉચકે છે, જેથી વાલ્વનો સ્પીન્ડલ મથાળેની સ્ટૉપને લાગુ થઇ જવાથી વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપર ચોટી એસે છે, અને સ્ટીમને નિકળવા દેતો નથી જ્યારે ટ્રંપ ઠંડો હોય યાને જ્યારે તેમાંથી પાણી નિકળતું હોય, ત્યારે વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપરથી આસરે એક દોરો ઉઠી શકે તેટલી લીક્ષ રાખવામા આવે છે એટલે વાલ્વના સ્પીન્ડલ અને સ્ટૉપ વચ્ચે એક દોરાની જગા રાખવામા આવે છે. જેથી જ્યારે સ્ટીમ નિકળવાથી આસપાસપ એક્ષપાન્ડ થઇને લાંબાવાથી વાલ્વ બંધ એક દોરો ઉપર ઉચકાય ત્યારે વાલ્વનો સ્પીન્ડલ સ્ટૉપ સાથે લાગુ થઇ જઇને વાલ્વ સીટ ઉપર જામ થઇ જાય. એ સ્ટીમ ટ્રંપને જીપલ સ્ટીમ ટ્રંપ (Geipel Steam Trap) કહે છે, જે મેશર્સ મારશલ સન્સ એન્ડ કંપની પોતાના એનજીનોના સબધમા વાપરે છે.

પ્રકરણ—૨૦

જુદી જુદી જાતનાં એનજીનો.

TYPES OF ENGINES

સીમ્પલ એનજીન (Simple Engine)—એક સીલીન્ડરના એનજીનને સીમ્પલ એનજીન યાને સાદું એનજીન કહે છે, કારણકે એમાં માત્ર એકજ સીલીન્ડર, એકજ ક્રાંતિલેડ અને એકજ ક્રેન્ક હોવાથી ઝાઝો ગુચવાડો હોતો નથી જ્યાં થોડા બળનો ખર્ચ હોય, અને જ્યાં શરૂઆતમાજ થોડો ખર્ચ કરવો હોય, ત્યાં સીમ્પલ એનજીનો વપરાય છે. જ્યાં આખો વખત એનજીન ચાલુ નહીં રહેતા હોય, પણ થોડે થોડે વારે ચલાવી બંધ કરવામા આવતા હોય, ત્યાં તો કમ્પાઉન્ડ એનજીનો કરતા સીમ્પલ એનજીનો વાપરવામાં

ફાયદો છે કેટલેક ઠેકાણે એક મોટું સીમ્પલ એનજીન બનાવવાને બદલે બે સીલીન્ડરોનું સીમ્પલ એનજીન બનાવવામાં આવે છે, જે બન્ને સીલીન્ડરો હાઇ પ્રેસરજ હોય છે, એટલે કે એ બન્ને સીલીન્ડરોમાં બાઇલરની તાજી સ્ટીમ આપવામાં આવે છે એવાં એનજીનોના સીલીન્ડરો એક બીજાની જોડમાં મુકીને તેઓની કેન્કા શાફ્ટ ઉપર એક બીજીને કાટપુણે મુકેલી હોય છે, જેથી એ એનજીનોને ચાલુ કરવા અગાઉ સેન્ટરમાં લેવા પડતા નથી, પણ ગમે તે હાલતમાં ચાલુ થઇ શકે છે, કારણ કે જ્યારે એક સીલીન્ડરની કેન્ક ડેડસેન્ટર ઉપર આડી હોય તો બીજા સીલીન્ડરની કેન્ક ઉભી હોય છે

સીમ્પલ એનજીનો સાથે કેટલીક વાર કનડેનસરો જોડવામાં આવે છે, જેથી તેઓ સીમ્પલ કનડેનસીંગ એનજીન બને છે પણ સીમ્પલ એનજીનોમાં ઘણા વધારે પ્રેસરની સ્ટીમ વપરાઇ શકાતી નથી, કારણકે એકજ સીલીન્ડર હોવાથી સ્ટીમને જેટલી જોઇએ તેટલી, પણ નુકસાન વગર, એક્ષપાન્ડ કરી શકાતી નથી

સીમ્પલ એનજીનોના સીલીન્ડરોમાં કનડેનસેશન ધણુ થાય છે, કારણકે એમાં ઇનીશીઅલ (એટલે ગરમીઆતના) અને ટર્મીનલ (એટલે છેવટના) પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર વચ્ચે ધણો તફાવત રહે છે. એક દાખલો લઇએ ધારો કે એક સીમ્પલ એનજીનમાં ૧૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરવામાં આવે છે જે સીલીન્ડરમાં કામ કર્યા પછી એક્ઝૉસ્ટ મારફતે બાહર પડતા તેનો ગ્રોસ પ્રેસર ૨૦ પાઉન્ડ રહે છે ૧૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસર (૧૦૫ પાઉન્ડ બાઇલર પ્રેસર) ની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર (કેલ્ડા—૩ પ્રમાણે) ૩૪૧ ડીગ્રી છે, અને ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસર (૫ પાઉન્ડ બાઇલર પ્રેસર)ની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૨૨૮ ડીગ્રી છે, માટે દર સ્ત્રોકે ૩૪૧-૨૨૮=૧૧૩ ડીગ્રીનો તફાવત સીલીન્ડરની ટેમ્પરેચરમાં પડે છે, એટલે કે સ્ત્રોકની શરૂઆતમાં સીલીન્ડર ૩૪૧ ડીગ્રી ગરમ થાય છે, અને સ્ત્રોકની છેવટે તે ૬૬૦ થઇ જઇ માત્ર ૨૨૮ ડીગ્રીજ રહે છે, માટે બીજા સ્ત્રોક વખતે બાઇલરની તાજી અને ૩૪૧ ડીગ્રીની ગરમ સ્ટીમ ૨૨૮ ડીગ્રીનાં બોઇલિંગ ગરમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થવાથી તે ઠંડી થઈ જઇ કનડેનસેશન ધણુ થાય છે, જેથી સ્ટીમની કામ કરવાની શક્તિ ધણી બોઇલી થાય છે.

કોઠો—૨૭. જુદાં જુદાં કદનાં સીમ્પલ નૉનકનડેનસીંગ એનજીનોના હૉર્સપાવર.

સીલીન્ડરની ડાયમેટર	સ્પીન્ડી લંબાઇ	મીનીટે રેવોલ્યુશન્સ	૮૦ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેસરે થતા ઇન્ડીકેટડ હૉર્સ પાવર		૧૦૦ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેસરે થતા ઇન્ડીકેટડ હૉર્સ પાવર	
			કરકસરભરેલા	વધુમા વધુ	કરકસરભરેલા	વધુમા વધુ
૯	૨૦	૧૨૦	૨૧	૩૧	૨૩	૩૯
૧૦	૨૦	૧૨૦	૨૬	૩૯	૨૯	૪૯
૧૧	૨૪	૧૦૦	૩૧	૪૭	૩૫	૫૯
૧૨	૨૪	૧૦૦	૩૬	૫૫	૪૨	૭૦
૧૩	૨૪	૧૦૦	૪૩	૬૫	૪૯	૮૨
૧૪	૩૦	૯૦	૫૧	૮૪	૫૯	૯૨
૧૫	૩૩	૯૦	૬૫	૯૭	૬૯	૧૧૩
૧૬	૩૩	૮૦	૭૨	૧૦૯	૮૦	૧૩૮
૧૭	૩૩	૮૦	૮૧	૧૨૩	૯૨	૧૫૬
૧૮	૩૬	૭૫	૯૨	૧૪૨	૧૦૪	૧૮૦
૧૯	૩૬	૭૫	૧૦૨	૧૫૭	૧૧૫	૧૯૮

નોટ—સીમ્પલ કનડેનસીંગ એનજીનોના વધુમાં વધુ હૉર્સપાવર ઉપર આપેલા કરતાં સેકડે ૧૫ ટકા વધુ ગણવા. એક નૉનકનડેનસીંગ એનજીનમાંથી જોટલા કરકસરભરેલા યાને “ધક્રૉનોમીકલ” હૉર્સપાવર ઉપજાવી શકાય છે, તેટલાજ હૉર્સપાવર તેટલીજ સાધજનાં એક કનડેનસીંગ એનજીનમાંથી પણ ઉપજાવી શકાય છે પણ કનડેનસીંગ એનજીનના “એક્ષીમમ” યાને વધુમાં વધુ હૉર્સપાવર તેટલીજ સાધજનાં નૉનકનડેનસીંગ એનજીન કરતાં ૧૫ ટકા વધુ હોય છે

કમ્પાઉન્ડ એનજીન (Compound Engine)—સીમ્પલ એનજીનમાં ઉપર જણાવેલું જે કન્ડેન્સેશન થાય છે, તે ઓછું કરવા માટે યાને સીલીન્ડરની શરૂઆતની અને છેવટની ટેમ્પરેચરો વચ્ચેનો તફાવત ઓછો કરવા માટે કમ્પાઉન્ડ એનજીન વપરાય છે, જેમાં એક નાનાં હાઇપ્રેસર સીલીન્ડરમાં સ્ટીમને થોડી એક્ષપાન્ડ કર્યા પછી તેને બીજાં મોટાં લો પ્રેસર સીલીન્ડરમાં દાખલ કરી વધુ એક્ષપાન્ડ

કરવામાં આવે છે. આથી બંને સીલીન્ડરોની શરૂઆતની અને છેવટની ટેમ્પરેચરો વચ્ચે મોટો ફરક પડતો નથી. દાખલા તરીકે આપણે સીમ્પલ નૉનકંડેન્સીંગ એનજીનના બાબમાં બોયું કે ૧૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરી ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર રાખતા સ્લોકની શરૂઆતની અને છેવટની સીલીન્ડરની ટેમ્પરેચર વચ્ચે ૧૧૩ ડીગ્રીનો ફરક પડે છે. હવે એક કમ્પાઉન્ડ નૉનકંડેન્સીંગ એનજીન લઈ તપાસીએ. જેમાં ૧૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ હાઇપ્રેસરમાં આપી અર્ધા સ્લોકે કટ-ઓફ કરતાં તેનો ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર ૧૨૦-૨=૬૦ પાઉન્ડ રહે છે. ૧૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૩૪૧ ડીગ્રી છે, અને ૬૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૨૯૨ ડીગ્રી છે, માટે ૩૪૧-૨૯૨=૪૯ ડીગ્રીનો ફરક દર સ્લોકે હાઇપ્રેસર સીલીન્ડરની ટેમ્પરેચરમાં પડે છે હવે ૬૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની હાઇપ્રેસરમાંથી એકઝોસ્ટ થયેલી સ્ટીમ લો પ્રેસરમાં દાખલ કરવામાં આવે છે, જ્યાં તેને સ્લોકના ત્રીજા ભાગે કટ ઓફ કરવાથી તેનો ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર ૬૦-૩=૨૦ પાઉન્ડ થઈ રહે છે. ૬૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૨૯૨ ડીગ્રી છે, અને ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૨૨૮ ડીગ્રી છે, માટે ૨૯૨-૨૨૮=૬૪ ડીગ્રીનો ફરક દર સ્લોકે લો પ્રેસર સીલીન્ડરની ટેમ્પરેચરમાં પડે છે, માટે એ ઉપરથી એવા અનુમાન ઉપર આવી શકાય છે કે એક સીમ્પલ એનજીનમાં દર સ્લોકે સીલીન્ડરની ટેમ્પરેચર ૧૧૩ ડીગ્રી સુધી ઘટી જાય છે, તે તેટલાજ પાવર અને પ્રેસરના એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇ-પ્રેસરમાં માત્ર ૪૯ ડીગ્રી અને લો પ્રેસરમાં માત્ર ૬૪ ડીગ્રી સુધી જ કમી થાય છે, માટે કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં એ પ્રમાણે સીલીન્ડરોની શરૂઆતની અને છેવટની ટેમ્પરેચરો વચ્ચેનો તફાવત ઘણો કમી નહીં થઈ જવાથી કંડેન્સેશન ઘણું ઓછું થાય છે. પીસ્ટન સ્પીડ ૬૦૦ ફીટથી ઓછી હોય તોજ સીમ્પલ એનજીનના સીલીન્ડરની શરૂઆતની અને છેવટની ટેમ્પરેચરો વચ્ચેનો ફરક મોટો રહે છે, અને ત્યારે કમ્પાઉન્ડીંગ ફાયદો કરે છે તેથી વધુની ૧૦૦૦ થી ૧૨૦૦ ફીટ પીસ્ટન સ્પીડ સુધીના હાઇસ્પીડ એનજીનોમાં એક-ઝોસ્ટ સ્ટીમને સીલીન્ડરની દિવાલની ટેમ્પરેચર ઓછી કરી નાખવાનો અવકાશ અને વખત મળતો નથી.

કમ્પાઉન્ડ એનજીનનો બીજો ફાયદો એ છે કે એમાં ફ્રેન્કપીન ઉપર સ્લોકની શરૂઆતમાં એકદમ ઘણું જોર પડતું નથી.

સીમ્પલ એનજીનમાં બધી પાવર એકજ સીલીન્ડરમાં ઉપજાવવા પડતો હોવાથી સ્ટ્રોકની શરૂઆતમાં ક્રેન્કપીન ઉપર ધણુ જોર પડે છે, પણ કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં એ જોર બે સીલીન્ડરોમાં વહેંચાઈ ગયલું હોય છે. મુખ્ય કરીને જ્યારે કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇપ્રેસર અને લોપ્રેસર સીલીન્ડરો એકબીજાની જોડમાં મુકીને ક્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર બંનેની ક્રેન્ક એકબીજાને કાટખુણે મુકવામાં આવે છે, ત્યારે ક્રેન્કપીનો ઉપરનું સ્ટ્રોકની શરૂઆતનું એ અસાધારણુ જોર ધણુ કમી થઈ જવા સાથે એનજીનની ચાલ ધણીજ એકસરખી રહે છે. કમ્પાઉન્ડ તેનડમ એનજીન (Compound Tandem Engine) કે જેમાં હાઇપ્રેસરની પછવાડેજ લો પ્રેસર સીલીન્ડર મુકી એકજ ક્રેન્ક સાથે બંને સીલીન્ડરોના પીસ્ટનો એક પીસ્ટનરોડ અને એક કનેક્ટીંગ રોડ સાથે જોડેલા હોય છે, તેમાં પણ સીમ્પલ એનજીન કરતા ક્રેન્કપીન ઉપર ધણુ ઓછું શરૂઆતનું જોર અથવા “ઇનીશીઅલ સ્ટ્રેસ” (initial stress) પડે છે. આ બાબત પુરવાર કરવા પેહોલા ધ્યાનમાં રાખવું અગત્યનું છે કે એક ચોક્કસ પાવર માટે સીમ્પલ એનજીનમાં જેટલી ડાયામેટરનું સીલીન્ડર રાખવામાં આવે છે, તેટલીજ ડાયામેટરનું લો પ્રેસર સીલીન્ડર તેટલાજ પાવરના કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે જોઈએ છે, અને હાઇ પ્રેસરનું સીલીન્ડર લો પ્રેસર કરતા ત્રણ-ચારગણુ નાનું રાખવામાં આવે છે. ૪૦૦ ઇનડીક્ટેડ હોર્સ પાવરના સીમ્પલ એનજીનમાં સીલીન્ડરનો ઓરીઆ ૮૦૪ ચોરસધંચ (૩૨ ઇંચ ડાયામેટર) હોય છે, જ્યારે ૪૦૦ ઇનડીક્ટેડ હોર્સ પાવરના કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં ૮૦૪ ચોરસધંચ ઓરીઆ (૩૨ ઇંચ ડાયામેટર)નું લો પ્રેસર હોય છે. ઉપર આપેલા સીમ્પલ એનજીનના દાખલામાં ૧૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરતા અને બેકપ્રેસર ધ્યાનમાં નહીં લેતા સ્ટ્રોકની શરૂઆતમાં ક્રેન્કપીન ઉપર $૮૦૪ \times ૧૨૦ = ૯૬૪૮૦$ પાઉન્ડનું જોર પડે છે, જ્યારે ઉપર આપેલા તેટલાજ પાવરનાં તેનડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં એકજ ક્રેન્કપીન હોવા છતાં અને ૨૨૭ ઇંચ ઓરીઆના હાઇપ્રેસરમાં ૧૨૦ પાઉન્ડ, અને લો પ્રેસરમાં ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસર વાપરતા સ્ટ્રોકની શરૂઆતમાં ક્રેન્કપીન ઉપર $(૨૨૭ \times ૧૨૦) + (૮૦૪ \times ૨૦) = ૪૩૩૨૦$ પાઉન્ડનું જોર પડે છે. માટે સીમ્પલ એનજીન કરતા એક ક્રેન્કવાળું તેનડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીન પણ ધણુ ચઢયાતું છે, જો કે બે સીલીન્ડરો એકબીજાની જોડમાં (side by side) મુકીને બનાવેલું એકબીજાને કાટખુણે મુકેલી બે ક્રેન્કોવાળું કમ્પાઉન્ડ એનજીન એ કરતા પણ વધુ સરસાઈ ધરાવે છે. કારણકે તેમાં બે ક્રેન્કપીનો હોવાથી શરૂઆતનું જોર બંને ક્રેન્કપીનો ઉપર વહેંચાઈ જઈને પડે છે, અને ક્રેન્કો એકબીજાને કાટખુણે હોવાથી જ્યારે એક ક્રેન્ક ડેડસેન્ટર ઉપર આવવાથી તેની શક્તી મરી જાય છે, ત્યારે બીજો ક્રેન્ક ઉભી હોવાથી તે પોતાનું જોર વાપરીને તેનો ખર્ચ વાળી આપે છે, જેથી એનજીનની ચાલ ધણી એકસરખી રહે છે.

કોઠો-૨૮.		જુદાં જુદાં કદનાં કમ્પાઉન્ડ કનરેનસીંગ એનજીનોના ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર.								
સીલીન્ડરનો ડાયમેટર ઇંચ.	સો.કની લ યાઇ ઇંચ.	રેવોલ્યુ- શન્સ.	૮૦ પાઉન્ડ પ્રેસરે થતા ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર		૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરે થતા ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર.		૧૨૫ પાઉન્ડ પ્રેસરે થતા ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર		૧૪૦ પાઉન્ડ પ્રેસરે થતા ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર.	
			કરકસર ભરેલા	વધુમા વધુ.	કરકસર ભરેલા.	વધુમા વધુ.	કરકસર ભરેલા	વધુમા વધુ.	કરકસર ભરેલા.	વધુમા વધુ.
૧૦	૨૪	૧૨૫	૭૬	૬૩	૮૬	૧૧૭	૬૨	૧૪૪	૬૭	૧૬૪
૧૧	૩૦	૧૧૦	૬૬	૧૨૨	૧૧૧	૧૫૪	૧૨૦	૧૬૦	૧૨૬	૨૧૩
૧૨	૩૦	૧૧૦	૧૨૨	૧૪૬	૧૩૬	૧૮૬	૧૪૫	૨૩૧	૧૫૨	૨૬૧
૧૩	૩૬	૧૦૦	૧૫૨	૧૮૫	૧૭૦	૨૩૨	૧૮૨	૨૮૭	૧૬૦	૩૨૬
૧૪	૩૬	૧૦૦	૧૬૦	૨૩૦	૨૧૦	૨૬૦	૨૨૫	૩૬૦	૧૩૭	૪૦૩
૧૬	૪૨	૮૬	૨૪૫	૨૮૮	૨૬૨	૩૬૦	૨૮૩	૪૫૦	૨૬૫	૫૦૮
૧૮	૪૨	૮૬	૩૦૭	૩૭૫	૩૪૨	૪૭૦	૩૬૭	૫૮૫	૩૮૫	૬૫૨
૨૦	૪૮	૭૫	૩૮૩	૪૬૩	૪૨૩	૫૮૪	૪૫૩	૭૨૫	૪૭૫	૮૧૨
૨૨	૪૮	૭૫	૪૪૦	૫૩૧	૪૮૫	૬૭૦	૫૨૦	૮૩૧	૫૪૮	૯૩૧
૨૨	૪૨	૬૦	૪૮૫	૬૨૫	૫૧૦	૭૦૨	૫૫૦	૮૬૦	૫૮૦	૯૬૦
૨૪	૪૪	૬૦	૫૫૫	૬૬૫	૫૬૦	૭૮૦	૬૩૦	૯૭૦	૬૬૦	૧૦૪૦
૨૫	૪૬	૬૦	૬૩૦	૭૬૦	૬૫૫	૮૫૫	૭૧૦	૧૦૪૫	૭૩૫	૧૧૨૫
૨૬	૪૮	૭૦	૬૪૮	૭૭૫	૬૬૮	૮૬૬	૭૩૨	૧૦૬૩	૭૫૨	૧૧૪૬
૨૭	૫૦	૭૦	૭૨૦	૮૪૫	૭૩૮	૯૪૦	૮૦૪	૧૧૩૫	૮૨૭	૧૨૨૪
૨૮	૫૨	૬૦	૮૭૦	૯૬૫	૮૮૦	૧૦૮૬	૯૫૪	૧૬૮૫	૯૭૭	૧૩૭૪

ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન (Triple-expansion Engine)—કમ્પાઉન્ડ એનજીનની આબતમા દરશાવેલા અધા ફાયદા વધુ મેળવવા માટે તેમજ વધારે ઔષ્ઠલર પ્રેસર વાપરી હાઇપ્રેસર સ્ટીમની ખુબીઓનો લાભ મેળવવા માટે ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનો વપરાય છે, જેમાં સાધારણ રીતે ત્રણ સીલીન્ડરો હોય છે. એક હાઇપ્રેસર, એક ઇન્ટરમીડીએટ અને એક લો પ્રેસર. હાઇ-પ્રેસરમા સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ થયા પછી ઇન્ટરમીડીએટમા અને ઇન્ટર-મીડીએટમા એક્ષપાન્ડ થયા પછી લોપ્રેસરમાં જાય છે આથી સ્ટીમને તેના અસલ કદ કરતાં ઘણી વખત એક્ષપાન્ડ કરવામા આવે છે, અને તે કામ ત્રણ કંકડે થતુ હોવાથી સીલીન્ડરોની ટેમ્પરેચરોમા ઘણી વધઘટ થતી નથી જો ત્રણડે સીલીન્ડરો એક બીજાની બાજુએ મુકી ત્રણ ક્રૅન્કો વાપરવામા આવે તો તે ત્રણે ક્રૅન્કો ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર એકસરખે (૧૨૦ ડીગ્રી) ખુણે ગોઠવેલી હોય છે, જેથી એનજીનની ચાલ બે ક્રૅન્કોવાળા કમ્પાઉન્ડ એનજીન કરતા પણ વધારે સરસ રીતે એકસરખી રહે છે આ પ્રમાણે ત્રણ જુદી જુદી ક્રૅન્કો વાપરવાની રીત ઘણુ ખર્ચ ઉભાં (vertical) ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોમાજ વાપરવામાં આવે છે, જ્યારે આડા (horizontal) ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનમા એક મોટા લો પ્રેસરને બદલે બે નાનાં લો પ્રેસરો વાપરી ચાર સીલીન્ડરોનુ એનજીન બનાવવામાં આવે છે જેમા ઇન્ટરમીડીએટ સીલીન્ડરની એક્ઝાસ્ટ સ્ટીમ બને લો પ્રેસરમાં સાથેજ જાય છે. એ ચાર સીલીન્ડરો બે હારમાં તેન્ડમ રીત મુજબ એવી રીતે ગોઠવવામાં આવે છે કે એક બાજુએ હાઇપ્રેસર, અને તેની પછવાડે અથવા આગળ એક લો પ્રેસર, અને બીજી બાજુએ ઇન્ટરમીડીએટ, અને તેની પછવાડે અથવા આગળ બીજી લો પ્રેસર, અને એ બ-બે સીલીન્ડરોની એક એક હારને એક એક ક્રૅન્ક સાથે જોડવામા આવે છે, જે ક્રૅન્કો એક બીજીને કાટખુણે હોય છે. આ પ્રમાણે સીલીન્ડરોની ગોઠવણુ કરવાથી બને ક્રૅન્કપીનો ઉપર લગભગ એકસરખુ જોર પડે છે.

ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોનો મુખ્ય ફાયદો
હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ વાપરવામાં છે. એ એનજીનો માટે ઓછામા ઓછા ૧૫૦ પાઉન્ડ અને વધતામાં વધતો ૧૮૦ પાઉન્ડ ઔષ્ઠલર પ્રેસર

વાપરવામાં આવે છે ૧૫૦ પાઉન્ડ કરતાં ઘણા ઓછા પ્રેસર ત્રીપલ એનજીનમાં વાપરતા તેટલાજ પ્રેસર અને પાવરના એક કમ્પાઉન્ડ એનજીન કરતાં વધુ ફાયદો મેળવી શકાતો નથી કેટલાક મેકરો હાઇ પ્રેસર કરતાં લો પ્રેસર સીલીન્ડર ૪ ગણુ મોટું બનાવી, એટલે હાઇ અને લો પ્રેસર વચ્ચે ૧૪ નો રેશ્યો રાખી, ૧૫૦ થી ૧૬૦ પાઉન્ડ સુધીનાં વરક્રીગ પ્રેસર સાથેના કમ્પાઉન્ડ એનજીનો બનાવે છે, જેઓ સુપરહીટર સાથે ઘણા સારી જાતના ત્રીપલ કૉરલીસ એનજીનો જેવીજ બલકે તેથીબી વધુ કરકસર ભરેલી રીતે કામ કરતાં જોવામાં આવે છે વરક્રીગ પ્રેસર વધારી કમ્પાઉન્ડને બદલે ત્રીપલ એનજીન વાપરવા કરતા કમ્પાઉન્ડ એનજીન સાથેજ સુપરહીટર વાપરવામાં વધારે ફાયદો છે (જુવો પાનુ-૩૩૭).

કોઠો—૨૯. જુદાં જુદાં કદનાં ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોના ઈન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર.

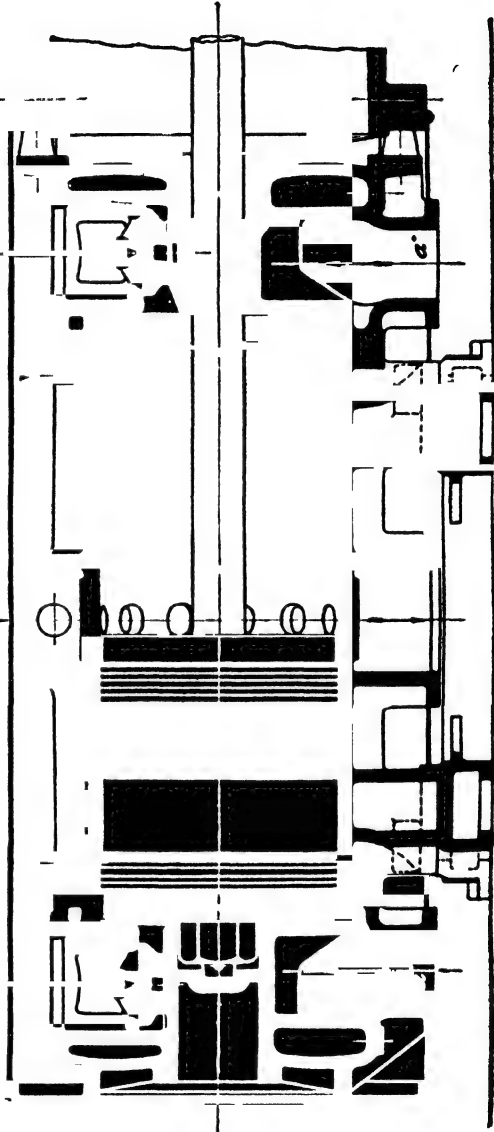
સીલીન્ડરની ડાયમેટર ઇંચ			જુદાં જુદાં કદનાં		સ્ટીમપાઇપની ડાયમેટર		૧૬૦ પાઉન્ડ પ્રેસર ઈન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર, વધુમાં વધુ
હાઇ	ઇન્ટર	લો દરેક	ઇંચ	ફીટ	ઇંચ	ફીટ	
૯ $\frac{1}{2}$	૧૪ $\frac{1}{2}$	૧૬	૩૬	૮૦	૨ $\frac{1}{2}$		૧૬૮
૯ $\frac{1}{2}$	૧૪ $\frac{1}{2}$	૧૬	૩૦	૯૦	૨ $\frac{1}{2}$		૧૬૦
૧૦ $\frac{1}{2}$	૧૬	૧૮	૩૬	૮૦	૩		૨૧૬
૧૧ $\frac{1}{2}$	૧૮	૨૦	૪૨	૭૫	૩		૨૯૬
૧૨ $\frac{1}{2}$	૨૦	૨૨	૪૨	૭૫	૩ $\frac{1}{2}$		૩૬૫
૧૪	૨૧ $\frac{1}{2}$	૨૪	૪૮	૭૦	૩ $\frac{1}{2}$		૪૬૮
૧૫	૨૩ $\frac{1}{2}$	૨૬	૪૮	૭૦	૪		૫૫૪
૧૬	૨૫	૨૮	૬૦	૬૦	૪ $\frac{1}{2}$		૬૯૨
૧૮	૨૮	૩૧	૬૦	૬૦	૫		૮૪૦
૧૯ $\frac{1}{2}$	૩૦ $\frac{1}{2}$	૩૪	૭૨	૫૫	૫ $\frac{1}{2}$		૧૧૦૫
૨૧	૩૩ $\frac{1}{2}$	૩૭	૭૨	૫૫	૬		૧૨૯૫
૨૩	૩૬	૪૦	૭૨	૫૫	૭		૧૫૦૦
૨૫	૩૯	૪૩	૭૨	૫૫	૮		૧૭૬૦

ક્વાર્ટ્રુપલ એક્ષપાનસન એનજીન (Quadruple Expansion Engine)—થોડાંક વર્ષોની વાત ઉપર ૮૦ થી ૧૦૦ પાઉન્ડ ઑઇલર પ્રેસર ધણો મોટો કહેવાતો હતો, પણ સ્ટીમની ખુબી-ઓનો જેમ જેમ વધુ અને બારીક અભ્યાસ થતો ગયો તેમ તેમ વધારે અને વધારે ઑઇલર પ્રેસર તરફ લોકોનું ધ્યાન ખેંચાતું ગયું, અને પછી ૨૦૦ પાઉન્ડ ઑઇલર વરફીંગ પ્રેસર સાધારણ થઇ પડ્યો. ૮૦ કે ૧૦૦ પાઉન્ડની સ્ટીમ ચાર પાંચ વખત એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવતાજ નેમ્મતો ઓછામાં ઓછો ટરમીનલ પ્રેસર મળી જતો હતો, પણ ૨૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમને એક કન્ટેનસીંગ એનજીનમાં ૨૭ વખત એક્ષપાન્ડ કરવી નેમ્મતો, કે જેથી તેનો ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર ૮ પાઉન્ડ રહે પણ એક કે બે સીલીન્ડરોમાં સ્ટીમને ૨૭ વખત એક્ષપાન્ડ કરવાનું ગેરફાયદાભરેલું અને નુકસાનકારક થઇ પડવાથી ચાર સીલીન્ડરનું ક્વાર્ટ્રુપલ એક્ષપાનસન એનજીન બનાવવામાં આવે છે, જેમાં હાઇ પ્રેસર માટેથી એકઝૅસ્ટ થયેલી સ્ટીમ પહેલાં ઇન્ટરમીડીએટમાં જાય છે, પહેલાં ઇન્ટરમીડીએટમાંથી એકઝૅસ્ટ થયેલી સ્ટીમ બીજા ઇન્ટરમીડીએટમાં જાય છે, અને બીજા ઇન્ટરમીડીએટમાંથી એકઝૅસ્ટ થયેલી સ્ટીમ લો પ્રેસરમાં જાય છે આ પ્રમાણે સ્ટીમના એક્ષપાનસનની વહેંચણી ૪ ભાગે ચાર જુદા જુદા સીલીન્ડરોમાં કરવામાં આવે છે, જેથી દરેક સીલીન્ડરની સ્ટ્રોકની શરૂઆત વખતની અને છેવટ વખતની ટેમ્પરેચરો વચ્ચે ધણો મોટો ફરક પડતો નથી સ્ટીમનો કટ ઑફ સીલીન્ડરમાં જેમ વહેલો (early) કરવામાં આવે તેમ સીલીન્ડરમાં કન્ટેનસેશન ઘણું થાય છે, માટે એક સીલીન્ડરમાં જો સ્ટીમને બધી ૨૭ વખત એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવે, તો તેને સ્ટ્રોકના ૨૭ માં ભાગે કટ ઑફ કરવી પડે, જેથી એટલું બધું કન્ટેનસેશન થાય કે પાવરના પ્રમાણમાં બળતણનો ઘણું નિકળી જાય બનતાં સુધી કોઇબી સીલીન્ડરમાં સ્ટ્રોકના ત્રીજા ભાગ કરતાં ઓછો સ્ટીમ કટ ઑફ થવી જોઇએ નહીં (જે વિષે કટ ઑફની બાબતમાં વિગતથી સમજાવવામાં આવ્યું છે), અને તેમ કરવા માટે નાનું હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડર વાપરી મોટો (late) કટ ઑફ કરવામાં આવે છે. કોહા- ૪ ઉપરથી માલમ પડશે કે એક સીમ્પલ એનજીનમાં સ્ટીમને સ્ટ્રોકની લંબાઇના સેકેડે ૫ ટકા જેટલા ભાગે-એટલે સ્ટ્રોકના ૨૦ માં ભાગે-કટ ઑફ કરવાથી જો સ્ટીમનો જથ્થો વપરાય છે,

તેમાંથી સેકડે ૫૮ ટકા જેટલોજ ભાગ પાવર ઉત્પન્ન કરવામાં વપરાય છે, અને બાકીનો ૪૨ ટકા જેટલો ભાગ કનડેન્સેશનમાં વ્યર્થ જાય છે, દાહાડે દાહાડે સુપરહીટર વધારે વપરાસમાં આવવાને લીધે તેનાથી થઇ શકતી બળતણમાં કરકસર થોડા વરકી ગ પ્રેસર સાથેબી એટલી બધી હોય છે કે ઘણો હાઇ પ્રેસર વાપરીને ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન એનજીનો બાંધવાની હવે લગભગ બધા મેકરો દરકાર કરતા નથી, કારણકે સુપરહીટર સાથેનાં એક સારા કમ્પાઉન્ડ એનજીન કરતા ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન કીમતમાં ઘણુ મોઘુ પડે છે, અને બળતણ તો લગભગ તેટલુજ બાળે છે

યુનીફ્લો એનજીન (Uniflow Engine)—કેટલાક વર્ષો ઉપર ૨૦૦ પાઉન્ડ વરકી ગ પ્રેસરના ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન સ્ટીમ એનજીનોની ભલામણ કરવામાં આવતી હતી, પણ તેથી એનજીનની કીમત વધવાના પ્રમાણમાં બળતણમાં ઘણી કરકસર મેળવી નહી શકાવાથી ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન પસંદગી પામવા લાગ્યુ, પણ તેજ કારણોને લીધે તે પણ પડતુ મૂકાઇને ૧૬૦ થી ૧૮૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના કમ્પાઉન્ડ એનજીનો લોકપ્રીય થવા લાગ્યા, અને હમણા વળી સુપરહીટડ સ્ટીમ સાથના સીલિન્ડર યુનીફ્લો અથવા યુનીફ્લો એનજીનો ઘણુ ધ્યાન ખેંચવા લાગ્યા છે, જેના એકલા સીલિન્ડરમાં સ્ટીમનુ બધુ એક્ષપાનસન મેળવવામાં આવે છે, જે માટે બાઇલર પ્રેસર ૧૬૦ થી ૧૭૦ સુધીનો રાખવા સાથે સીલિન્ડરમાં કટ ઓફ ડ્રુલ લોડ માટે પણ સ્ટ્રોકના માત્ર $\frac{1}{2}$ કે $\frac{3}{4}$ માં ભાગે કરવામાં આવે છે સાધારણ સીમ્પલ એનજીનમાં એટલો બધો જલ્દી કટ ઓફ કરવામાં આવે તો સીલિન્ડરમાં સ્ટીમનુ કનડેન્સેશન એટલુ બધુ થાય કે બળતણનો ઘણુ નિકળે, જે બાબત આ પુસ્તકના પાના ૫૯ થી ૬૨ માં સમજાવવામાં આવ્યુ છે. આનુ ખાસ કારણ એ છે કે સાધારણ એનજીનમાં જે છેડેથી સ્ટીમ સીલિન્ડરમાં દાખલ કરવામાં આવે છે તેજ છેડેથી તેને પાછી એક્ઝૉસ્ટ

કરવામાં આવે છે, જેથી એકઝૉસ્ટ થતી વખતે સીલીન્ડરની દિવાલની ટેમ્પરેચર ઓછી થઈ જઈ નવી દાખલ થતી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ઉતારી પાડે છે. આવી રીતે સીલીન્ડર વારાફરતી ઠંડું ગરમ થયા કરવાથી સ્ટીમ ઘણી કનડેન્સ થાય છે યુનીફોર્મ એનજીનમાં એવી ગોઠવણ કરવામાં આવે છે કે સીલીન્ડર લગભગ લાંબુ બનાવી તેને બંને છેડે સ્ટીમ દાખલ કરવાના ધનલેટ વાલ્વ રાખવામાં આવે છે, અને સીલીન્ડરની વચ્ચે એકઝૉસ્ટ પોર્ટ રાખ્યા છે, જે પીસ્ટન પોતેજ ઉધાડ બંધ કરી શકે છે ચિત્ર નાં ૯૩ માં જૉન મસગ્રેવ (J. Musgrave & Sons) ના યુનીફોર્મ એનજીનનું સીલીન્ડર બતાવ્યું છે, જેમાં જોવાથી એ ગોઠવણ તુરત સમજ પડશે.

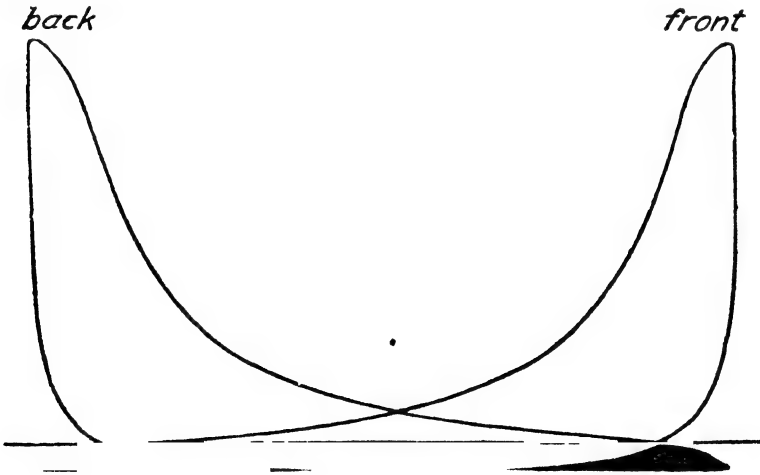

મસગ્રેવનું યુનીફોર્મ એનજીન.

ચિત્ર નાં ૯૩.

સાધારણ એનજીનના પીસ્ટન કરતા યુનીફોર્મ એનજીનનો પીસ્ટન ઘણો લાંબો બનાવવામાં આવે છે. A પાછપમાં સુપરહીટડ સ્ટીમ દાખલ થઈ મથાળેના ડ્રોપ વાલ્વ મારફતે સીલીન્ડરમાં દાખલ થાય છે, જે સ્ટ્રોકના $\frac{1}{4}$ માં ભાગે કટ ઓફ થવા પછી તેનું એક્સપાન્સન થાય છે,

અને પીસ્ટન સ્ટ્રોકને બીજે છેડે જમ્ લાગતાજ તે સીલીન્ડરની વચ્ચે રાખેલા એક્ઝોસ્ટ માટેના છીદ્રને ખુલ્લાં કરે છે, જેથી સ્ટીમ એક્ઝોસ્ટમા જાય છે આથી સીલીન્ડરના છેડાઓ અને સ્ટીમ એસ્ટ એકજ સરખી ટેમ્પરેચરના રહેતા હોવાથી નવી આવતી તાજ સ્ટીમ દર સ્ટ્રોક વખતે કનડેન્સ થયા કરતી નથી, કારણકે એક્ઝોસ્ટ પોર્ટ સ્ટીમ પોર્ટથી ધણે દૂર રાખેલા છે સાધારણ એનજીનમા એક્ઝોસ્ટ પોર્ટ ધણે લાંબો વખત ખુલ્લા રહે છે અને પીસ્ટન પણ લાંબો વખત એક્ઝોસ્ટ સ્ટીમના સબધમાં રહે છે, પણ યુનીફલો એનજીનમા તો ધણોજ થોડો વખત ખુલ્લા થઈ પીસ્ટનના પાછા ફરવાને લીધે તુરત બધ થઈ જાય છે, જેથી પીસ્ટનની પેતાની ટેમ્પરેચર પણ ઘણી ઓછી થવા પામતી નથી આવી રીતે એનજીનની બનાવટ ધણીજ સાદી અને ગુચવાડા વગરની થવા સાથે તેથી એનજીનની કીમત પણ ઓછી થવા છતાં એ જાતના એનજીન કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ એનજીનો કરતા પણ સ્ટીમ અને બળતણનો ઓછો ખર્ચ બતાવવા લાગ્યા છે આપણે ૪૩૨ મે પાને જોઈ ગયા કે એકજ સીલીન્ડરમા સ્ટીમને એક્ષપાન્ડ કરતા શુરૂઆતની અને છેવટની ટેમ્પરેચર વચ્ચે જે ફરક પડે તેથી સીલીન્ડરની ફિવાલની ટેમ્પરેચર જે કમી થયા કરે તે જટલ અને તેટલું કમી કરવાના હેતુથી સ્ટીમનું એક્ષપાન્ડેશન બે કે ત્રણ સીલીન્ડરોમા કરવા માટે કમ્પાઉન્ડ કે ત્રીપલ એનજીનો વપરાય છે પણ જો યુનીફલો જેવાં એનજીનના એકજ સીલીન્ડરમા સ્ટીમનું બધું એક્ષપાન્ડેશન થવા છતાં

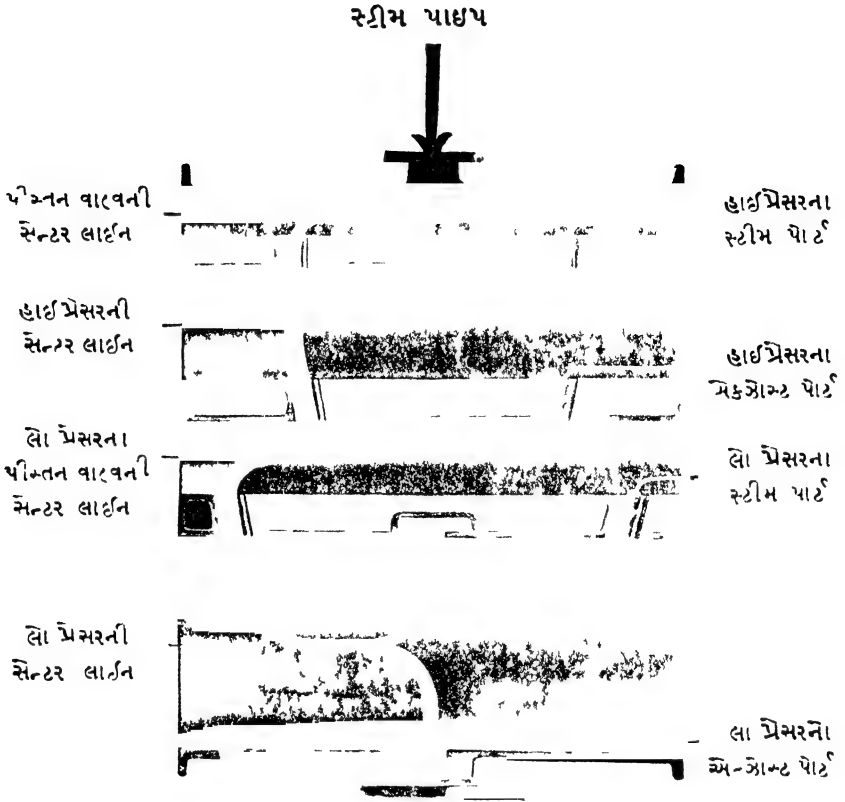

ચિત્ર નાં ૯૪.

મસમેવના યુનીફલો એનજીનનો ડાએગ્રામ.

તાજ દાખલ થતી સ્ટીમનું ઇનીશીઅલ કનડેન્સેશન (initial condensation) અટકાવી શકાય હોય તો કમ્પાઉન્ડીંગ કરવાની કશી જરૂર રહેતી નથી. ચિત્ર નાં ૯૪ માં મસજેવના યુનીફલો એનજીનનો ખરો ઇનડીકેટર હાએગ્રામ આપવામાં આવ્યો છે, જે ઉપરથી એ એનજીન કેટલી સફાઈથી કરકસરે કામ કરે છે તેનો તુરત ખ્યાલ આવશે યુનીફલો એનજીનના બીજા ફાયદાઓ એ છે કે એને જોઈએ ત્યારે ધણો ઓવર લોડ પણ આપી શકાય છે, અને તેથી ધણુ ઓછા અનડર લોડે કે ધણુ વધારે ઓવર લોડે એની ઇશીઅન્શીમાં ઝાઝો ફરક પડતો નથી વળી એ એનજીન ધણુ સાદુ હોવાથી એમા એનજીન ફ્રીક્શન ઝમી હોઈ એની મિકેનિકલ ઇશીઅન્શી ધણુ વધારે હોય છે.

હીક હારગ્રેવ્સ એન્ડ કો (Hick Hargreaves & Co) એ પોતાના યુનીફલો એનજીનમા કેટલાક મુધારા દાખલ કરી તેનું નામ સેન્ટ્રલ એક્ઝૉસ્ટ એનજીન (Central Exhaust) આપ્યું છે એ મેકરે પીસ્ટનની જગાઈ સાધારણ એનજીનના પીસ્ટન જેટલી જ રાખી વચલા એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ ઉપર એક એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ મુક્યો છે તે ઉપરાંત હમેશના સીલીન્ડર એસકેપ અથવા રીલીફ વાલ્વની જગાએ સીલીન્ડરને બંને છેડે કમ્પ્રેસન રીલીફ વાલ્વ મુક્યા છે, જે મરજી પડે ત્યારે એક કૅમ શાફ્ટ સાથે ગીઅરમા મુકી ચાલુ કરી શકાય છે, યા મરજી પડે ત્યારે બધું રાખી શકાય છે આથી જેટલી જોઈએ તેટલી કમ્પ્રેસન સીલીન્ડરમા રાખી શકાય છે, અને જગા અને ભારે પીસ્ટનને લીધે સીલીન્ડરના તળિયાં ઉપર ફ્રીક્શન ઓછું થાય છે મીલ એનજીનને લગતાં પ્રકરણમા કેટલાંક યુનીફલો એનજીનોનું વર્ણન આપેલું છે.

સ્ટીમ એકઝોસ્ટ

ચિત્ર નાં ૯૫.

ઉદ્દેશ્ય કમ્પાઉન્ડ યુનીફ્લો એનજીન.

યુનીફ્લો કમ્પાઉન્ડ એનજીન (Uniflow Compound Engine)—જરમન મેકર આર ઉલ્ફ (R Wolf)ના યુનીફ્લો સીસ્ટમના કમ્પાઉન્ડ એનજીનના સીલીન્ડરોની ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૯૫ તથા ૯૬ માં બતાવી છે. ચિત્ર નાં ૯૫ માં જોવાથી માલમ પડશે કે બન્ને સીલીન્ડરોમાં જે પોર્ટ્સથી એક વેળા સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થઈ કે તેજ પોર્ટ્સથી તે પાછી એકઝોસ્ટ થતી નથી બન્ને સીલીન્ડરોને પીસ્ટન વાલ્વ રાખેલા છે, અને હાઈ પ્રેસર સીલીન્ડરમાં કોરલીસ સીલીન્ડર માફક ઉપર સ્ટીમ એડમીશન પોર્ટ અને નીચે

એકઝાસ્ટ પોર્ટ જૂદા જૂદા રાખેલા છે. લેા પ્રેસર સીલીન્ડર ચિત્ર નાં ૯૩ મા બતાવેલી રીત મુજબ યુનીફોર્મ સીસ્ટમ ઉપર બનાવેલું છે, જેમાં બન્ને છેડે સ્ટીમ એડમીસન પોર્ટ રાખી સીલીન્ડરની વચ્ચે એકઝાસ્ટ પોર્ટ છે, જે પીસ્ટનના ચાલવાથી ઉધાડ બંધ થાય છે, એ એનજીનની બીજી ખુખી એ છે કે એમાં સીલીન્ડરે એક બીજાની તદ્દન જોડમાં મૂકેલા હોવાથી સ્ટીમ પોર્ટ ઘણાજ ટુકડા છે, અને વચ્ચે કશાખી પાર્શ્વ રાખેલા નથી એ એનજીનનો વરફીગ પ્રેસર ૨૧૫ પાઉન્ડ હોવાથી, લેા પ્રેસર સીલીન્ડર યુનીફોર્મ સીસ્ટમનું હોવા છતાં એને કમ્પાઉન્ડ કરી શકાય છે, અને સ્ટીમ સુપરહીટ્ટેડ હોવાથી તેની ટેમ્પરેચર ૫૭૨ થી ૬૬૨ ડીગ્રી સુધી રાખવામાં આવે છે આથી હાઇ પ્રેસર, કમ્પાઉન્ડીંગ, સુપર હીટીંગ, યુનીફોર્મ અને કન્ટેનસીંગ વગેરેની બધી ખુખીઓનો લાભ આ એકજ એનજીનમાં લેવામાં આવેલો છે, જેથી એ એનજીન દર એક હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે લગભગ ૯ પાઉન્ડ સ્ટીમ અપાવતું જણાવવામાં આવે છે, જે એ એનજીનની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી ૯૫ ટકા ગણતા દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર ઉપર હિસાબ કઢાડતા ફક્ત ૮૩ પાઉન્ડ થવા જાય, તેમજ ઉચી જાતના વિલાયતી કોલસાનો અપ દર એક હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે ફક્ત ૧ પાઉન્ડ થતો કહેવાય છે.

ચિત્ર નાં ૯૬.

ઉદ્દતું કમ્પાઉન્ડ યુનીફોર્મ એનજીન

હોરીઝોન્ટલ એનજીન (Horizontal Engine) એટલે આડાં એનજીનોએ હજી સુધી ઉભાં એનજીન ઉપર પોતાની સરસાઇ જાળવી રાખી છે આડાં એનજીનોની મુખ્ય ખુખી એ છે કે એમા બધી જગ્યાએ સહેલાઇથી પોહોચી વળાય છે. મોટાં મીલ એનજીનો હાલ ત્રણ દુકડે બનાવવાનું પસંદ કરવામાં આવે છે, જેમાં સીલીન્ડર, ક્રાંસશ્રેડ ગાઇડ, અને ક્રેન્ક પેડેસ્ટલ છુટાં છુટાં બનાવી મજબૂત ફલાન્જોની મદદથી એકબીજા સાથે જોડવામાં આવે છે, જેથી લાઇન લેવલ વગેરેમાં કાંઇ ભૂલચુક રહી શકતી નથી આડા એનજીનોમાં વાલ્વ ગીઅર, ક્રાંસશ્રેડ, કનેક્ટીંગ રોડ, અને સીલીન્ડર ગ્લાન્ડોને લગતું સમારકામ અને જોડકામ વગેરે કરવાની ધણી સગવડ મળે છે. એ જાતના એનજીનોમાં મુખ્ય વાંધાભરેલું એ હોય છે, કે લાંબા વપરાસથી એમાં સીલીન્ડરનું તળિયું અને પીસ્ટનની નીચલી ધાર ધસાઇ જવાથી સ્ટીમની મળતર ચાલુ થાય છે, કારણકે પીસ્ટન પોતાના આખા વજન સાથે સીલીન્ડરના તળિયાં સાથે ધસાય છે, તોપણ આ ખામી વખતના વધારા સાથે ઘટતી ચાલી છે, કારણકે પીસ્ટનનું વજન સીલીન્ડરના તળિયા ઉપર પડતું અટકાવવા માટે પીસ્ટનની બીજી બાજુએ પીસ્ટન રોડ લાગવી તેને સીલીન્ડરના પાછલા કવરમાંથી બાહર કઢાડવામાં આવે છે, અને તેને છોડે એક નાનું “શુ” (shoe) જોડેલું હોય છે, જે સીલીન્ડરની પાછળ મુકેલી ગાઇડો ઉપર ચાલ્યા કરે છે આથી પીસ્ટન રોડ સીલીન્ડરની સેન્ટર લાઇનમાં જેમ જોઇએ તેમ ઉચકી રાખી શકાય છે વળી હોરીઝોન્ટલ એનજીનોનો મુખ્ય ફાયદો એ છે કે એમાં લાંબો સ્ટ્રોક વાપરી શકાય છે, જે ફાયદાભરેલું છે, કારણકે સ્ટ્રોક લાંબો હોવાથી તેના પ્રમાણમાં કલીઅરન્સ ઓછી હોય છે—અને જેટલી કલીઅરન્સ સ્પેસ ઓછી હોય તેટલું ફાયદાભરેલું છે. આડાં હોરીઝોન્ટલ વાલ્વના એનજીનો, કે જેમાં એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ સીલીન્ડરને તળે હોય છે, તેમાં બીજો એક ફાયદો એ થાય છે કે સીલીન્ડરમાં જમાવ થતું પાણી એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વમાંથી પોતાની મેળે નીકળી જવા કરે છે, જે ધણું ફાયદાભરેલું છે, કારણકે સીલીન્ડરમાં પાણી જમાવ થવાથી કનડેન્સેશનને ઉત્તેજન મળે છે આડા એનજીનો જગા ધણી રોકતા હોવાથી તે જગાનો, પાયાનો તથા મોટા એનજીન હાઉસનો ખર્ચ પણ ઘણો થાય છે. એ જાતના એનજીનોમાં એર પમ્પ, કનડેન્સર વગેરે એનજીન

હાઉસની જમીનની નીચે મૂકવામાં આવતાં હોવાથી તેઓ તરફ એદરકારી થવાનો સંભવ રહે છે, વળી હૉરીઝાન્ટલ એનજીનો પાયા ધણો મજબુત અને ધણી ચોકસાઈથી બાંધવો પડે છે, નહીં તો એ એનજીનો જલ્દીથી લાઇન લેવલની “આઉટ” થઈ જવાનો સંભવ ધણો રહે છે. વરટીકલ એનજીનો ધણાંખરાં એક એડ પ્લેટ ઉપર બાંધેલાં આવે છે, પણ હૉરીઝાન્ટલ એનજીનોને પાયા ઉપર ધણી બારીકી અને ચોકસાઈથી બેસાડવા પડે છે.

વરટીકલ એનજીન (Vertical Engine) એટલે ઉભા એનજીન વાપરવાનો શોખ હાલ લગભગ વધી ગયલો જણાય છે, પણ એ આડા એનજીનો કરતા કાંઈ ખાસ ધણા ફાયદાભરેલી ખુબી ધરાવતાં નથી. વરટીકલ એનજીનોમાં એન્જલ સીલીન્ડર અને પીસ્ટન ધસાતા નથી, પણ સામટું ક્રીકશન તો જેટલું આડા એનજીનમાં હોય તેટલું જ વરટીકલ એનજીનમાં હોય છે—એટલે પીસ્ટન, પીસ્ટન રોડ, ક્રાંસહેડ, અને કનેક્ટીંગ રોડના વજન, જે આડા એનજીનમાં સીલીન્ડર, અને ગાઇડ ઉપર પડે છે, તે ઉભા એનજીનમાં ક્રેન્ક-શ્ફટીંગ અને કેન્ક-પીન ઉપર પડે છે ઉભા એનજીનોમાં Δ આવી જાતના ઉભા ચાલકા, જેઓને “સ્ટેન્ડર્ડ” (standard) કહે છે, તેઓ ઉપર સીલીન્ડર ગોઠવેલા હોય છે એ સ્ટેન્ડર્ડો ધણી ચોકસાઈથી મજબુત બનાવવામાં આવે છે, કે જેથી તેઓ ચાલુ વખતે ધુજે નહીં, તેમજ ચાલુ વખતે તેઓમાં બેચત્રાણ થઈને સીલીન્ડરની ઉભી લાઇન ઓલબામાંથી હઠી જાય નહીં વરટીકલ એનજીનો માટે ધણી નાની જગા જોઈએ છે, તેમજ એનજીન હાઉસ અને પાયાનો ખર્ચ પણ ઓછો થાય છે, જે કે એનજીન હાઉસની ઉંચાઈ વધારે રાખવી પડે છે એ એનજીનોમાં સ્લોક ટુ ફાસ્ટ રાખવામાં આવે છે, જેથી તેઓની ચાલ ધણી ઝડપવાળી રાખવામાં આવે છે. સ્લોકની લંબાઈ ટુંકી હોવાથી તેના પ્રમાણમાં ક્લીઅરન્સ સ્પેસ વધારે હોય છે, પણ ચાલ ધણી ઝડપવાળી હોવાથી સીલીન્ડરમાં કનડેન્સેશન ઓછું થાય છે ઉભા એનજીનના મેન બેરીંગના ખાસો હમેશા તળેથી ધસાય છે, જેથી તેઓને સહેલાઈથી મેળવી લઈ શકાય છે, પણ આડા એનજીનોમાં ખાસનો ધસારો બંને બાજુએ થતો હોવાથી તે મેળવી લેવાની લગભગ કડાકુટ પડે છે એમાં એર પમ્પ કનડે-

નસર વગેરે ધણુ 'ખર્ચ' એનજીન રૂમની જમીન ઉપરજ ગોઠવેલાં હોવાથી તેઓ સાફસફ રાખી શકાય છે, અને ગલીચી થતી નથી, પરંતુ ખુદ એનજીનના ચાલુ ભાગો સાફ રાખવાની ધણી મુશ્કેલી પડે છે, અને જરા બેદરકારી થતાંજ એનજીન મેલું થઈ જવાનો સંભવ રહે છે. એમાં સ્ટીમ કનડેન્સર થવાથી સીલીન્ડરમાં જમાવ થયેલું પાણી પીસ્ટન ઉપર અને નીચલાં કવર ઉપર ભરાઈ રહે છે, તે જો બરાબર રીતે જલદીથી પોતાની મેળે નીકળી જાય તેવી ગોઠવણ ન કરીધેલી હોય તો કનડેન્સેશનને ધણુ ઉત્તેજન મળે છે.

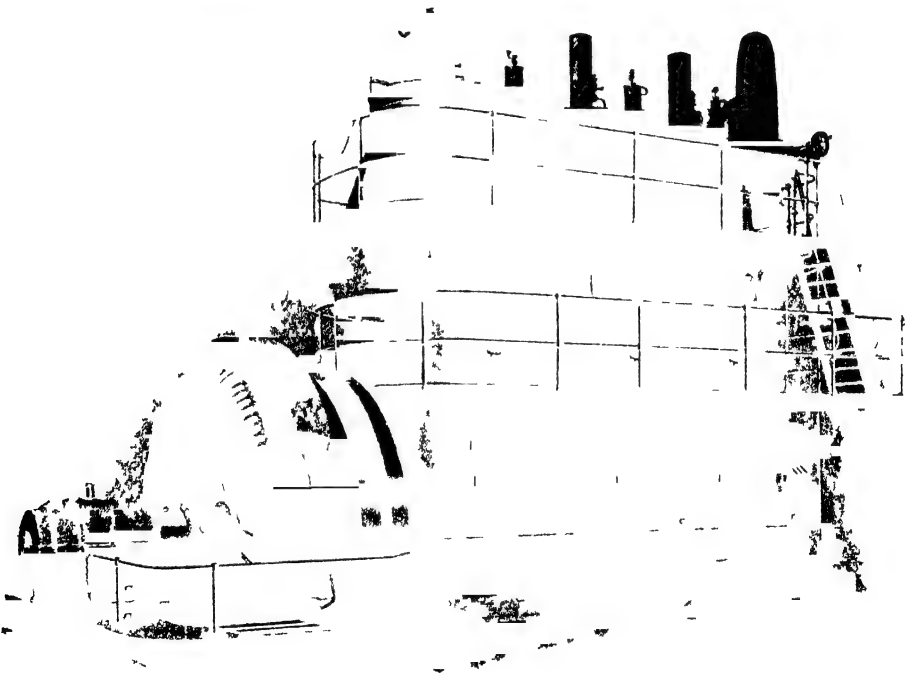
ટેનડમ એનજીન (Tandem Engine) મા એકની પછવાડે બીજી સીલીન્ડર મુકી બન્નેના પીસ્ટન એકજ પીસ્ટન રૉડ સાથે જોડેલા હોય છે, જે એકજ કનેક્ટીંગ રૉડ મારફતે એકજ ક્રૅન્કને ચલાવે છે. એક મોટું કમ્પાઉન્ડ એનજીન વાપરવાને બદલે ૩બલ ટેનડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીન વાપરવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે. જેમાં બે નાના જુદા કમ્પાઉન્ડ ટેનડમ એનજીનો એકજ ફ્લાઈવ્હીલની બન્ને બાજુએ સાધારણ કમ્પાઉન્ડ એનજીન માફક એકબીજીને કાટખુણે રાખેલી ક્રૅન્ક સાથે જોડવામાં આવે છે. આવી રીતની ગોઠવણ પસંદ કરવાનો ફાયદો એ છે કે કોઈવાર કારખાનાનો અરધો કે સહજ વધુ ભાગજ ચલાવવો પડે ત્યારે એક બાજુનું એનજીન ક્રૅન્કમાંથી છોડી નાખી માત્ર એકજ એનજીન ચાલુ રાખી શકાય, જેથી બળતણમાં ઘણો ફાયદો થાય, તેમજ કોઈવાર એક બાજુના એનજીનને કાંઈ અકસ્માત થવાથી તે છોડી નાખી બીજા એનજીન મારફતે કારખાનાનો મોટો ભાગ ચાલુ રાખી શકાય. વરટીકલ એનજીનોને પણ એકની ઉપર બીજી સીલીન્ડર ગોઠવી ટેનડમ બનાવવામાં આવે છે. જો કે સીમ્પલ એનજીનની માફક ટેનડમ એનજીનમાં ફક્ત એકજ ક્રૅન્ક હોય છે, તે છતાં તેની ચાલ સીમ્પલ એનજીન કરતાં વધારે સારી હોય છે, કારણકે સ્લોકની શરૂઆતમાં એક સીમ્પલ એનજીનની ક્રૅન્ક ઉપર જટલું જોર પડે છે તેટલું એક ટેનડમ એનજીનની ક્રૅન્ક ઉપર પડતું નથી. (જુવો પાનુ ૪૩૫)

ઝડપી ચાલનાં એનજીન (High-speed Engines)— એકજ સરખા પાવર માટે જોઈતાં બે એનજીનોમાં એકની ઝડપ

થોડી અને બીજાની વધારે હોય તો વધારે અડપવાળા એનજીનનાં સીલીન્ડરનું કદ ધીમી અડપવાળા એનજીન કરતા નાનું રાખવામા આવે છે, કારણકે કદ નાનું રાખવાથી પાવરમા જે ઘટ પડે તે તેની ચાલ વધુ હોવાથી વળી રહે છે , એટલે ૨૦ ઈંચ ડાયામેટરના સીલીન્ડરવાળું અને દર મીનીટે ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ ફરનારું એક એનજીન, તેટલીજ લાંબાના સ્ટ્રોકના, પણ લગભગ ૧૬ ઈંચ ડાયામેટરનાં, અને ૮૦ રેવોલ્યુશન્સ ફરનારા એનજીનની બરાબર હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરી શકશે તેજ પ્રમાણે ૪ ફીટના સ્ટ્રોકવાળું અને ૮૦ રેવોલ્યુશન્સ ફરતું એક એનજીન, તેટલીજ ડાયામેટરના સીલીન્ડરવાળા પણ લગભગ ૬ ફીટના સ્ટ્રોકના, અને ૫૫ રેવોલ્યુશન્સ કરતા એનજીનની બરાબર હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરી શકશે. જેમ અડપ વધારે તેમ સ્ટ્રોક નાનો રાખવો પડે છે, અને જેમ અડપ ઓછી તેમ સ્ટ્રોક મોટો રાખવો પડે છે અડપી ચાલનાં એનજીનો હાલ ઘણાં માનીતા થઇ પડ્યા છે, અને કેટલેક દરજ્જે તેઓ ફાયદા બરેલાં છે એ જાતના એનજીનોના સીલીન્ડરોમા કનેક્ટિંગ રોડ પ્રમાણે ઓછું હોય છે, કારણકે ઉપરાસાપરી અડપથી સીલીન્ડરમા બાઇલરની તાજી સ્ટીમ દાખલ થયા કરવાથી તે ગરમનું ગરમ રહે છે, પણ એ જાતના એનજીનોની બનાવટમા જે જરાબી ખામી રહી ગઇ હોય તો ચાલુમા તે તુરત જણાઇ આવે છે કનેક્ટીંગ રોડ અને ક્રેન્કના ખાસો જરા પણ ઢીલા હોય તો મોટો અવાજ કરે છે, અને તે ઉપર જે ધ્યાન નહીં આપવામા આવે તો બેરી ગો દાહાડે દાહાડે વધુ અને વધુ ખરાબ થતી જાય છે, કારણ કે તેઓ ઉપર ઘણા અડપથી માર પડે છે અડપી ચાલના એનજીનોમા બેરી ગો અને સ્લાઇડો ઘણાજ “ટુ” (true) અને લાઇનમા હોવા જોઈએ અડપી ચાલ માટે ઉભા એનજીનો ઘણા માલમ પડ્યા છે, પણ ઉભા એનજીનના થાભલા અથવા કૉલમ્સ (columns) જે સારી બનાવટના અને મજબુત નહીં હોય તો ઉભા એનજીનો ચાલુમા ઘણા ધુજે છે અડપી ચાલના એનજીનોમા ક્રેન્કશાફ્ટ તથા શાફ્ટ વગેરે ઘણાં મજબુત રાખવામા આવે છે, અને આખા એનજીનની રચના અને બનાવટ ઘણા ઉચા પ્રકારની અને ઉત્તમ કારીગીરીની હોય છે, જેથી તેઓ ધીમી ચાલના એનજીનો કરતા ક્રીમતમા સેહેજ મોઢા પડે છે. એ એનજીનોમા સ્ટ્રોક ટુ કા અને ફ્લાઈ વ્હીલો નાના

હોય છે, તેમજ કનેક્ટીંગ રોડ પણ ધણુ ખર્ચ હુકા હોય છે, જેથી એકસરખા પાવરના ધીમી ચાલના એનજીન કરતાં ઝડપી ચાલના એનજીનનું વજન ઘણુ ઓછુ હોય છે

હાઇસ્પીડ એનજીનો હાલમાં ખાસ ઇલેક્ટ્રીક ડાઇનેમો ચલાવવા માટે ધણા વપરાય છે મોટી મીલો પણ હવે ઇલેક્ટ્રીક પાવરથી ચલાવવાનું પસંદ કરવામાં આવતું હોવાથી ઝડપી ચાલનાં યાને હાઇ સ્પીડ એનજીનો હવે ધણા વપરાસમાં આવવાનો સભવ છે, કારણકે હવે હાઇસ્પીડ એનજીનની કૅન્ક શાફ્ટ સાથેજ ડાઇનેમોની શાફ્ટ પાધરી જોડવામાં આવતી હોવાથી એનજીન અને ડાઇનેમો વચ્ચે પટા કે દોરડાની કશી જરૂર પડતી નથી જે ધણુ સગવડભરેલું થઇ પડ્યું છે હાઇ સ્પીડ એનજીનો ધણાખરા વરતીકલન બનાવવામાં આવે છે

ચિત્ર નાં ૯૭.

બેલીસ એન્ડ મારકોમનું હાઇ સ્પીડ ત્રીપલ એનજીન

બેલીસ એન્ડ મોરકોમ (Belliss & Morcom)

નુ ઇલેક્ટ્રીક પાવર ઉત્પન્ન કરનાર એવુ વરટીકલ ત્રીપલ એક્ષપાન-સન એનજન ચિત્ર નાં ૯૭ માં બતાવ્યું છે એ મેકરના વરટીકલ એનકલોઝડ (enclosed) એટલે સદતર બધિઆર કાઢેલા એન-જનો ખાસ કરીને ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ અને પાવર ઉત્પન્ન કરવા માટે ઘણા જાણીતા છે એમા ફ્રેન્કફેસ તદ્દન બધ કરી તેમા એક ફ્રેસ પમ્પની મદદથી તેલનો પ્રેસર ગળવામા આવે છે, તેથી બધી બેરી ગોમા ફ્રેસથી લુબ્રીકેશન આપવામા આવતુ હોવાથી એનજનનુ ફ્રીકેશન ઘણુ જ ઓછુ થઇ ઘસારો (wear & tear) ઘણુ જ ઓછો થાય છે એ એનજનને લગતી વધુ વિગત મીલ એનજનોના પ્રકરણમા કલકત્તાની બજારમા મીલમા વપરાતાં એવાં એક એનજનના વર્ણનમા આપવામા આવી છે

રેલો સ્પીડની હદ કયા બાધવી અને કેટલા રેલોલ્યુશન્સને હાઇ સ્પીડ કહેવી તે બાબે એનજનીઅરોમા મતફેર છે, પણ જુદા જુદા કદના એનજનો જુદી જુદી ઝડપના બનાવવામા આવતા હોવાથી આજના હાઇ સ્પીડ એનજનો કેટલી ઝડપે ચાલે છે તેનો નીચલા આકાડાઓ ઉપરથી કાંઇક ખ્યાલ આવશે —

૫૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના એનજન .				૫૫૦ રેલોલ્યુશન્સ	
૧૦૦	„	„	„	૫૦૦	„
૧૫૦	„	„	„	૪૫૦	„
૨૦૦	„	„	„	૪૦૦	„
૩૦૦	„	„	„	૩૭૫	„
૪૦૦	„	„	„	૩૫૦	„
૬૦૦	„	„	„	૩૨૫	„
૧૦૦૦	„	„	„	૩૦૦	„

ઝડપી ચાલનાં એનજન જલ્દીથી વસાઇ જાય છે એવો વિચાર ભૂલભરેલો છે, કારણકે એ એનજનમા બેરી ગ સરફેસનું પ્રમાણુ ધીમી ચાલના એનજનો કરતા વધારે રાખેલુ હોવાથી તથા ફ્રેસથી લુબ્રીકેશન આપવાની ગોઠવણુ કાઢેલી હોવાથી એ એનજનો ઘણુ સારુ પરિણામ રજુ કરે છે હાઇ સ્પીડ એનજનોમા ફ્રેન્ક તથા ફ્રેન્ક શાફ્ટની બેરી ગો તેલમા કુબેલી ચાલે છે, અને લુબ્રીકેશનની

અને બેલ-સીંગની એવી સારી ગોઠવણ કાઢેલી હોય છે કે એક હાઇ સ્પીડ એનજીન ચાલતી વખતે તેનો જરાબી અવાજ થતો નથી, અને બધું ઑટોમેટીક યાને પોતાની મેળે કામ કરે તેવું હોવાથી ફક્ત એક તેલવાળો યા ડ્રાઇવર ચાર-પાંચ હાઇ સ્પીડ એનજીનો ઉપર દેખરેખ રાખી શકે છે ૭૫ રેવોલ્યુશનનું એક ૪૦૦૦ હોર્સપાવરનું સ્લો સ્પીડ એનજીન વજનમાં ૬૦૦ ટન થાય છે, જ્યારે ૪૦૦ રેવોલ્યુશનનું ૪૦૦૦ હોર્સપાવરનું એક ટોરપીડો બોટનું હાઇ સ્પીડ મરીન એનજીન વજનમાં ફક્ત ૨૧ ટન થાય છે ! મોટા અને ભારી ધીમી ચાલના ખટારા-એનજીનોનો જમાનો હવે વહી જતો જાય છે, અને તેઓને બદલે હવે હલકા અને ઝડપી ચાલના એનજીનો વપરાસમાં આવતા જાય છે, જેઓના જૂદા જૂદા ભાગો એટલા બધા હલકા હોય છે કે હવે એનજીન હાઉસમાં મોટી અને ભારી કેન રાખવાનીબી અગત પડશે નહીં એવું લાગે છે

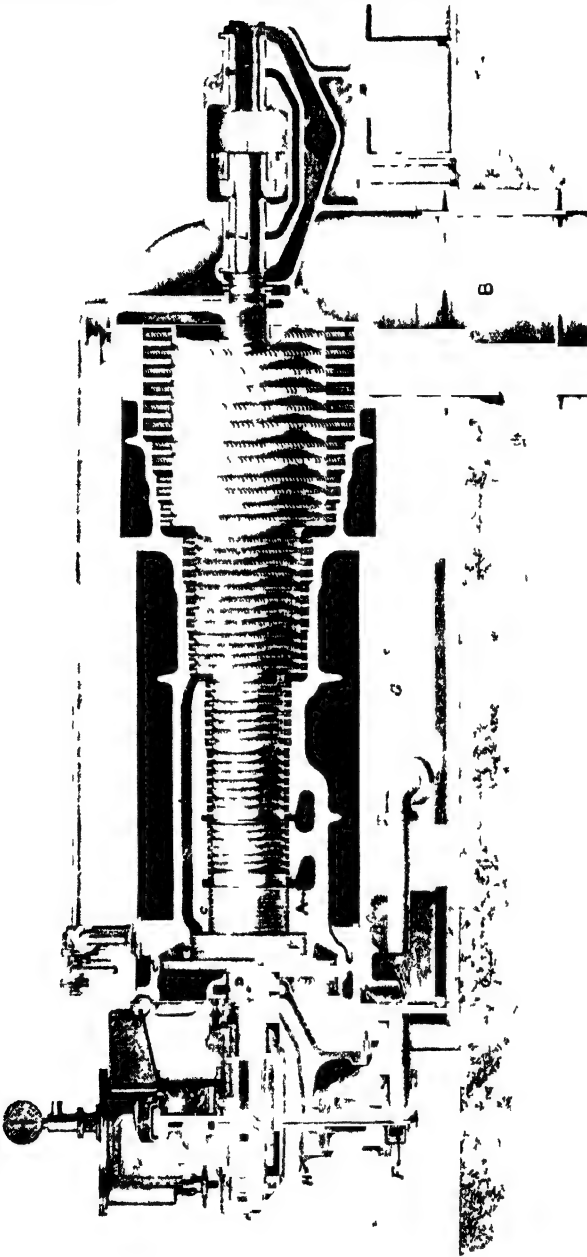
ઝડપી ચાલનાં એનજીનો મીલ એનજીન તરીકે

હવે વપરાવા લાગ્યા છે, કારણ ધીમી ચાલના મોટા અને આડા કોરલીસ એનજીનો જેવીજ કરકસરે તેઓ કામ કરી શકે છે, પણ તેઓ ઓછી જગા રોકે છે એક કોરલીસ હોરીઝન્ટલ મીલ એનજીન માટે જેટલું મોટું એનજીન હાઉસ અને ફાઉન્ડેશન જોઈએ છે તે કરતા લગભગ $\frac{1}{3}$ થી $\frac{1}{2}$ ભાગ જેટલું એનજીન હાઉસ અને ફાઉન્ડેશન તેટલાજ પાવરના ઝડપી ચાલના એનજીન માટે જોઈએ છે વળી હાલના એનકલોઝડ ટાઇપ (enclosed type) ઝડપી ચાલના એનજીનોમાં તેજ પણ ઘણુંજ થોડું ખર્ચે છે કારણકે તેના ચાલુ ભાગો જેવા કે કેન્ક, ઍસ હુડ વગેરે તેજમાં ફુએલાજ ચાલતા હોવાથી અને તેઓમાં ફોર્ડ પુશોકેશન આપવામાં આવતું હોવાથી ફ્રેન્ક ચેમબરમાં એક વખત ભરેલું તેજ ઘણો લાભો વખત સુધી ચાલ્યા કરે છે, અને જરાબી વ્યર્થ જતું નથી ૧૫૦ હોર્સ-પાવરનું એક કમ્પાઉન્ડ એનજીન ૩૧૮૮ કલાક ચાલવા છતાં તેમાં ફક્ત ૪ ગ્યાલન તેજ વપરાયું હતું ! વળી ધીમી ચાલના એનજીનોમાં દર અઠવાડીએ કોઇને કોઇ બેરીંગ ગ્રાસ કાહડી ધસીને શીટ કરવા પડે છે, અને તેમ જો નહીં કરવામાં આવે તો મોટો અવાજ કરે છે, તેમ ઝડપી ચાલના એનજીનોમાં કરવામાં આવતું નથી

ઝડપી ચાલનાં અને ફોર્સ લુથ્રીફેશનવાળા એનજીનોમાં એરીંગનાં ખાસો મહીનાઓ વગર ટાઇટ કરવે આવ્યા કરે છે, અને વર્ષોના વપરાસ પછી તેઓમા ધણોજ નજવો ધસાડો થાય છે જુવો ચિત્રનાં ૬૭.

સ્ટીમ ટરબાઇન (Steam Turbine)—મીલો અને કારખાનાઓ સ્ટીમ ટરબાઇનથી ચલાવવાનો જમાનો આપણા દેશમાં હજી આવ્યો નથી, જોકે વિલાયતની ધણીક મીલો અને કારખાનાંઓ હમણા સ્ટીમ એનજીનને બદલે સ્ટીમ ટરબાઇનથી ચાલવા લાગ્યા છે, અને આપણા દેશમા પણ હાથરસની મીલમા સ્ટીમ ટરબાઇન દાખલ થવા પછી ત્રાંભે પાવર હાઉસો, હાઇડ્રો ઇલેક્ટ્રીક પાવર હાઉસો ઉપરાંત બીજા કેટલાક કારખાનાંઓ માટેથી સ્ટીમ ટરબાઇન વપરાવા લાગ્યા છે પાવર ઉત્પન્ન કરવા માટેના ઇલેક્ટ્રીક ડાઇનેમો હવે સ્ટીમ ટરબાઇનથી ચલાવવાતું વધારે પસંદ કરવામા આવે છે, કારણકે સ્ટીમ ટરબાઇન મોટી ઝડપે ચાલી શકતો હોવાથી તે પટા કે દોરડા વગર પાધરો ડાઇનેમો સાથે જોડી શકાય છે. એક સ્ટીમ ટરબાઇન એક સ્ટીમ એનજીન કરતા બળતણના ખપમાં કાંઇ વધારે કરકસર બતાવી શકતો નથી, પણ તેમા જે ખાસ ખુબી છે તે એ છે કે તેની ચાલ અતિશય નિયમીત હોય છે, જે મીલ ડ્રાઇવીંગ માટે ધણુજ અગત્યનું છે સ્ટીમ ટરબાઇન આજ-કાલ એટલા બધા સુધારવામા આવ્યા છે કે મોટી સાઇઝના ટરબાઇનો તેટલીજ સાઇઝના ફોર્લીસ ડ્રોપવાદ્ય એનજીનો કરતા કીમ્મતમા સસ્તા પડે છે તેઓમા કશુબી ગુચવાડા ભરેલું વાદ્ય ગીઅર હોતું નથી, તેથી તેઓ અવાજ વગર ચાલે છે, અને સ્ટીમ એનજીન કરતા થોડી જગા રોકે છે વળી તેઓના મીલીન્ડરમા કશુબી ફ્રીક્શન થતું નહી હોવાથી કશુબી તેલ સીલીન્ડરમા નાખવામા આવતું નથી, તેથી એમા લુથ્રીફેટીંગ ઓઇલનો ખર્ચ ધણોજ ઓછો આવે છે, અને તેલવાળાની મજુરી પણ ઓછી થાય છે. એક સ્ટીમ એનજીન માટે જેટલું તેલ જોઇએ તેનો ફક્ત ૮ મો ભાગ એક ટરબાઇન માટે જોઇએ છે, એવો અડસટ્ટો કરવામા આવ્યો છે ટરબાઇન ધણુ ખર્ચ જે જાતના બનાવવામા આવે છે, જેમાના એકને રી-એક્શન (reaction) ટરબાઇન, અને બીજાને ઇમ્પલ્સ (impulse) ટરબાઇન કહે છે વળી કેટલાક મેકરો એ બન્ને જાતના

ચિત્ર નાં ૯૮, પારસન્સ સ્ટીમ ટરબાઇન

ટરમાઇનને જોડીને જૂની જૂની જાતના કોમ્બીનેશનો (Combinations) બનાવે છે. એ ઉપરાંત એક સ્ટીમ ટરમાઇન નીચલી ચાર જૂની જૂની ગોકવણોને આધારે બનાવી શકાય છે —

૧. હાઈ પ્રેસર ટરમાઇન (High Pressure Turbine)—એમાં બાષ્પરની તાજ સ્ટીમ વાપરી કન્ડેન્સરમાં એકઝેસ્ટ કરવામાં આવે છે

૨. મીક્ડ પ્રેસર ટરમાઇન (Mixed Pressure Turbine)—એમાં કોઈ વેળા બાષ્પરની તાજ સ્ટીમ, તો કોઈ વેળા એક ચાલુ સ્ટીમ એનજીનમાંથી એકઝેસ્ટ થતી સ્ટીમ, તો કોઈ વેળા તાજ અને એકઝેસ્ટ બન્ને સ્ટીમ સાથે વપરાય છે, અને ટરમાઇનનો એકઝેસ્ટ કન્ડેન્સરમાં જાય છે એક સ્ટીમ એનજીનને કન્ડેન્સીંગ ચલાવવા કરતા તેને નોન-કન્ડેન્સીંગ ચલાવી તેની એકઝેસ્ટ સ્ટીમની મદદથી એક સ્ટીમ ટરમાઇન ચલાવવાથી બળતણના ખર્ચમાં ઘણી મોટી કચકસર કરી શકાય છે, પણ જો એનજીનમાંથી મળતી એકઝેસ્ટ સ્ટીમ પુરૂ નહીં હોય તો એક મીક્ડ પ્રેસર ટરમાઇનની મદદથી એકઝેસ્ટ સ્ટીમ ઉપરાંત જોષએ નેટલી તાજ સ્ટીમ પણ સાથે સાથે એ ટરમાઇનમાં વાપરી શકાય છે

૩. બેક પ્રેસર ટરમાઇન (Back Pressure Turbine)—એમાં બાષ્પરની તાજ સ્ટીમ વાપરી થોડીક એક્સપાન્ડ કરી, જોષએ તેટલા પ્રેસરની એકઝેસ્ટ સ્ટીમ બીજા કોઈ કામ માટે વાપરી શકાય છે. બાષ્પરની હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ એક સ્ટીમ રીડ્યુસીંગ વાલ્વમાંથી પસાર કરી તેનો પ્રેસર ઓછો કરવાને બદલે જો તેનાથી એક બેક પ્રેસર સ્ટીમ ટરમાઇન ચલાવીને તેનો પ્રેસર ઓછો કરી એકઝેસ્ટ સ્ટીમ વાપરવામાં આવે તો જોષતા પ્રેસરની સ્ટીમ જોષતા જગ્યામાં મળવા ઉપરાંત પાવર લગભગ મુક્તમાં ઉત્પન્ન થઈ શકે. કાપડ રંગવાના અને ઘોવાના તેમજ કાગળ અને ખાડ બનાવવાના કારખાનાઓમાં લો પ્રેસર સ્ટીમનો મોટો ખર્ચ થાય છે એવા કારખાનાઓમાં લો પ્રેસર સ્ટીમ બનાવવાના જૂદા બાષ્પરો રાખવાને બદલે હાઇ પ્રેસર સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરી તેની મારફતે એક બેક પ્રેસર ટરમાઇન ચલાવી તેનાથી મશીનરી માટે જોષતો પાવર

આપી શકાય છે, અને વળી ટરબાઇનમાંથી એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમ રંગવા, ઘોવા કે બીજાં કાંઈ કામો માટે જાણે મુક્તમાં વાપરી શકાય છે. આવું પરિણામ એક સ્ટીમ એનજીનથી મેળવી શકાય નહીં, કારણકે ટરબાઇનમાં સ્ટીમને એક્ષપાન્ડ કરી તેનો એકઝૉસ્ટ પ્રેસર જોષએ તેટલો રાખતા તેની ઇરીશીઅન્સીમા ધણો ફરક પડતો નથી.

૪. લો પ્રેસર ટરબાઇન (Low Pressure Turbine)—એમા કોઈ ચાલુ નોનકનડેનસી ગ એનજીનમાંથી નિકળતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ વાપરવામા આવે છે, અને ટરબાઇનનો એકઝૉસ્ટ કનડેનસરમા જાય છે, એને એકઝૉસ્ટ ટરબાઇન પણ કહે છે એ જાતના ટરબાઇન માટે “એકઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ” વાળા પ્રકરણમા વધારે વિગતથી લખવામા આવ્યું છે

પાર્સન્સ રી-એક્શન ટરબાઇન (Parsons' Reaction Turbine) ચિત્ર નાં ૬૮ મા બતાવ્યો છે. એમા L શાફ્ટ ઉપર ત્રણ જૂદી જૂદી ડાયામેટરનું એક ડ્રમ જોડેલું છે, જે ડ્રમની બાહરની સપાટી ઉપર આવી))))))) બ્લેડ (blade) જોડેલી હોય છે, જેને મુવીંગ બ્લેડ કહે છે તેજ પ્રમાણે એ ડ્રમ જે સીલીન્ડરમા ફરે છે તે સીલીન્ડરમા કેસીગની અદરની બાજુએ પણ આવી ((((((શીફ્ટ બ્લેડ જોડેલી હોય છે A આગળ બતાવેલા પોર્ટમાંથી સ્ટીમ દાખલ થતાજ તે પહેલા શીફ્ટ બ્લેડની એક રીંગ અથવા હારમાંથી પસાર થતાજ તે એક્ષપાન્ડ થઇ તેની ઝડપ (velocity) વધે છે, અને તે ડ્રમ ઉપર જોડેલી મુવીંગ બ્લેડો ઉપર જોરથી ડુકે છે, જેથી મુવીંગ બ્લેડોને ગતિ મળીને ડ્રમ ફરવા માંડે છે મુવીંગ બ્લેડની પહેલ્લી હારમાંથી સ્ટીમ નીકળી તે પાછી કેસીગમા જોડેલી શીફ્ટ બ્લેડ સાથે અથડે છે, જેના ધક્કા (reaction) થી ડ્રમને વધુ ગતિ મળે છે, અને ત્યાંથી સ્ટીમ પાછી મુવીંગ બ્લેડની બીજી હાર અથવા રીંગમાં દાખલ થાય છે એ પ્રમાણે જેમ જેમ સ્ટીમ કામ કરતી જાય છે, તેમ તેમ એક્ષપાન્ડ થઇ તેનો પ્રેસર ઘટતો જાય છે, તેથી એકઝૉસ્ટ B તરફ ડ્રમનો ડાયામેટર વધારે રાખવા ઉપરાંત બ્લેડો વચ્ચેની જગા અને બ્લેડોની ઉચાઇ પણ વધારે રાખવામા આવે છે એ ટરબાઇનમા

એક છેડેથી સ્ટીમ દાખલ થતી હોવાથી સ્ટીમનો બધો પ્રેસર એકજ તરફ પડી બેરીંગ ઉપર બાજુનો સાઇડ થ્રસ્ટ (side thrust) પડે નહી, તે માટે A ની ડાબી બાજુએ ફ્રમની ત્રણ જૂદી જૂદી ડાયામેટર જેટલાજ ડાયામેટરનાં પંજુ લબાઇમાં નાનાં ફ્રમ C રાખવામાં આવ્યા છે, જેને ડમી પીસ્ટન (dummy piston) કહે છે, જેથી સાઇડ તરફથી પડતો પ્રેસર બેલન-સમાં રહે છે

ઇમ્પલ્સ ટર્બાઇન (Impulse Turbine)—આ જાતના ટર્બાઇનમાં એક વ્હીલ અથવા ડીસ્ક હોય છે, જેને રોટર (rotor) કહે છે એ રોટરની બાહરની સપાટી ઉપર આવી $\equiv$ બ્લેડ જડેલી હોય છે, અને એ રોટરની એક બાજુએ ફેટલાક નોઝલ (nozzle) રાખેલા હોય છે, જેમાંથી સ્ટીમ ધ્રુ કવામાં આવે છે એ નોઝલ ઉલટા અથવા ડાઇવર્જીંગ (diverging) હોય છે, એટલે તેઓનો છેદ અદરથી નાનો હોઇ છેડા આગળ મોટા થતો આવે છે, જેથી સ્ટીમનું એક્ષપાનસન એ નોઝલમાં થાય છે, અને વ્હીલની એક બાજુએથી બ્લેડમાં સ્ટીમ ધ્રુ ફી બીજી બાજુએથી એક્ઝાસ્ટમાં જાય છે એ જાતના ટર્બાઇનની સ્પીડ દર મીનીટે ૧૦૦૦૦ થી ૩૦૦૦૦ (ત્રીસ હજાર) રેવોલ્યુશન-સ સુધીની હોય છે, જેથી તેઓને ડબલ હેલીકલ ગીઅર (double helical gear) થી દસ ગણી ઓછી કરી નાખીને કામમાં લેવામાં આવે છે

પ્રકરણ—૨૧.

પાવરનાં પ્રમાણમાં સીલીનડરનો ડાયામેટર.

PROPORTIONS OF CYLINDERS

પાવરનો અડસ્ટ્રો (Estimate of Power)—કોઇ મીલ કે ફેક્ટરી માટે જોઇતા એનજીનનું કદ મુકરર કરવા માટે તે કારખાનું ચલાવવા માટે ખપનારા પાવરનો બરાબર અડસ્ટ્રો થવો જોઇએ છે. કારખાનામાં કઇ જાતના અને કેટલા સાચા મુકવાના છે, અને તે દરેક સાચા કેટલા ઇન્ડીકેટર હોર્સ પાવર ખાય છે, તે તેમજ શાફ્ટીંગ અને મીલ ગીઅરીંગ કેટલા હોર્સ પાવર ખાય છે, તે વગેરે ઉપરથી જોઇતા એનજીનના પાવરનો અડસ્ટ્રો કહાડી શકાય છે એ

પાવરના અડસદામા એનજીનનાં પોતાનાં ક્રીકશન અથવા ધસારા પાછળ ખપતો પાવર ઉમેરવો જોઈએ (જુલો પાનું—૫૫) તેમજ કારખાનાના ભવિષ્યના વધારા માટેનો વિચાર પણ એનજીનનું કદ સુકરર કરતી વખતે થવો જોઈએ, કારણકે કારખાનામા વધારો કરવા થકી એનજીન બદલી નાખવું પાલવે નહીં એ પ્રમાણે જોઈતા એનજીનના પાવરનો અડસદો બરાબર ચોક્કસ રીતે નહીં કરવામા આવે તો જોઈએ તે કરતા ઘણું મોટું કે ઘણું નાનું એનજીન નાખવાથી તે કરકસરભરેલી રીતે કામ કરતું નથી એક એનજીન પાસે જોઈએ તે કરતા વધુ કામ કરાવવાથી, યાને તેને ઓવર લોડેડ (over loaded) કરવાથી જેમ બળતણનો ધાણુ નીકળી જાય છે, તેમજ તે એનજીન પાસે તેના કદના પ્રમાણમા ઘણું ઓછું કામ કરાવવાથી, યાને તેને “અ ટર લોડેડ” (under loaded) કરવાથી પણ બળતણ ઘણું બળે છે સાધારણ રીતે જોઈએ તે કરતા સહેજ વધુ પાવરના એનજીનો વાપરવામા આવે છે, અને પાવરના પ્રમાણમા એનજીનનું કદ માફકસરનું વધારે મોટું રાખ્યું હોય તો અડચણ નથી, પણ કદમા રાખેલો એ વધારો હટાડીને હોવો નહીં જોઈએ જો ભવીશ્યમા કારખાનું વધારવાનો વિચાર નહીં હોય તો ઘણામા ઘણું જોઈએ તે કરતા મેક્ટે ૧૦ થી ૧૫ ટકા વધારે કદનું એનજીન નાખવામા આવે છે

એક ચોક્કસ કદનું એનજીન કેટલો પાવર ઉત્પન્ન કરશે તે જાણવાની પણ ઘણી જરૂર છે આજના હરીફાઈના જમાનામા ઘણા મેક્ટે પોતાના એનજીનમા ઉત્પન્ન થઈ શકતા પાવરના સબધમા ઘણી સહરાગત કરે છે, જેમકે એક ચોક્કસ મેક્ટે હાઈ પ્રેસર ૧૩ ઇચ, લો પ્રેસર ૨૨ ઇચ, અને સ્ટ્રોક ૩૬ ઇચવાળું એક એનજીન ૩૮૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર કરકસરભરેલી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકશે એમ જાણાવી વેચ્યું હતું ! કે જે કદનું એનજીન ઘણામા ઘણું આસરે ૨૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનું કહેવાઈ શકાય આ કાઈ મતફેરની વાત નથી, પણ એક ચોક્કસ એનજીન ઓવરલોડેડ કરીને થોડો વખત ટેસ્ટ કરવા માટે તેમાથી બની શકે તેટલો વધુ પાવર ઉપજાવીને તેને તેટલા હોર્સપાવરનું એનજીન કહેવું એ ઘણો ભૂલાવો ખવાડનાર છે, અને જીનીંગ અને બીજી

નાની ફેક્ટરીઓના માલિકો, કે જેઓ એનજીન બાંધવાના ઓરડર આપતી વખતે અનુભવી એનજીનીઅરોની સલાહ લેતા નથી, તેઓ અને મેકરો અથવા તેઓના એજન્ટો વચ્ચે એ બાબદસર પાછળથી ઘણા વાધા પડે છે અત્રે એક દાખલો આપેલો જનરુવાળો થઇ પડશે પંખાની એક રાઇસ મીલનું એક એનજીન ૨૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનું કહીને વેચવામાં આવ્યું હતું, જે બેસારી કારખાનું ચાલુ કરતા સઘળાં મશીનરી ખેતી શક્ય નહીં એ એનજીન આ લખનારને દેખાડી સલાહ પુછતા તે ઘણા ઓછા પાવરનું કહેવામાં આવ્યાથી કારખાનાના માલિકો અને એનજીન મગાવી આપનારા એજન્ટો વચ્ચે વાઘો ઉઠ્યો. પાછળથી એજન્ટો પોતાની તરફથી એક ખાસ એનજીનનીયર લઈ આવ્યા, જેણે એનજીનના ગવર્નરના લીવર ઉપર મુકવામાં આવતું વજન જેટલું બન્યું તેટલું વધારવા પછી તે લીવરને એક મજબુત દોરીવડે ખેતીને ગવર્નરને તેની સીટ ઉપર બાંધી ગંખી એનજીન ચાલુ કરતા બધી મશીનરી ચાલુ થઇ ગઇ, જેથી કારખાનાના માલિકો સતોષ પામ્યા પણ થોડાજ દિવસમાં કોલસાનો ઘણો ધાણું નીકળી જતો જોઇ આ લખનારને પાછો ખોલાવી એનજીન દેખાડતા ગવર્નરને નીચે બાંધી રાખવાના પરીણામમાં હાઇપ્રેસરનો કટ ઓફ સ્પ્રિંગના ટૂંકા માં ભાગે થતો માલમ પડ્યો હતો !

ઇકોનોમીકલ લોડ (Economical Load)—એક એનજીનમાંથી સ્ટીમ અને બળતણમાં સારી કચકસર કરી શકાય તેવી રીતે જેટલો પાવર સગવડથી ઉત્પન્ન કરી શકાય તે તેનો ઇકોનોમીકલ લોડ કહેવાય છે એક એનજીનનો ઇકોનોમીકલ લોડ ૫૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર હોય તે છતાં તે ઉપર ૬૦૦ થી ૭૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર પણ લઇ શકાય છે, જે તેનો મેક્સીમમ લોડ (maximum load) કહેવાય છે, પણ તેમ કરતાં દર હોર્સપાવર દીઠ બળતણ સ્ટીમ અને બળતા કોલસાનો ખર્ચ વધી જાય છે જેમકે ૫૦૦ હોર્સપાવર લેતાં જો તે એનજીન દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે ૨ પાઉન્ડ કોલસો બાળતું હોય તો તેને ઓવર લોડ આપી તે ઉપર ૬૦૦ થા ૭૦૦ હોર્સપાવર ઉપભવતાં દર હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે કોલસાનો ખર્ચ ૨ પાઉન્ડ ઉપરથી

વધી રફ્ટ યા ૩ પાઉન્ડ થઇ જાય. માટે જનતા સુધી એનજીનમાં તેના ઇક્કોનોમીકલ લોડથી વધારે કે ઓછા લોડ લેવા જોઇએ નહીં

કોહા નાં ૩૦ નો ખુલાસો—એક એનજીનમાં કરકસર ભરેલી રીતે વધારેમાં વધારે કેટલા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય તે કોહા નાં ૩૦ માં આપ્યું છે એમાં લો પ્રેસર સીલીન્ડરના ડાયમેટર અને ઑછલર પ્રેસરને અનુસરતો જે આકડો મળે તેને પીસ્તન સ્પીડ સાથે ગુણુવાથી તે એનજીનમાં કરકસરભરેલી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકાતા હોર્સપાવર મળશે.

દાખલો—એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇપ્રેસર ૧૬ ઇંચ, લો પ્રેસર ૩૦ ઇંચ, ઓક્ ૩ શીટ, રેવોલ્યુશન્સ ૮૦, અને ઑછલર પ્રેસર ૧૫૦ પાઉન્ડ છે તો તેમાં કેટલા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર કરકસર અને ફાયદાભરેલી રીતે ઉપજવી શકાશે?

$$\text{પીસ્તન સ્પીડ} = 3 \times 80 \times 2 = 480 \text{ શીટ}$$

આપણને હાઇપ્રેસર મીલીનડર સાથે કામ નથી લો પ્રેસર ૩૦ ઇંચનું હોવાથી ૩૦ ઇંચ ડાયમેટર માટે ૧૫૦ પાઉન્ડ ઑછલર પ્રેસરની કોલમમાં ૬૪૨ નો આકડો (કોન્સ્ટન્ટ) મળશે, માટે $480 \times 642 = 308160$ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર (જવાબ)

અલખતા એ કોહા પ્રમાણે ગણતરી કરી કાઢેલા હોર્સપાવર કરતાં આસરે પાંચ ટકા ઓછા કે વધતા હોર્સપાવર એનજીનમાં લેવાથી તેની કરકસરભરેલી રીતે કામ કરવાની શક્તિમાં કાંઈ ઘણો ફરક પડેલો દેખાશે નહીં.

સરકયુલર ઇંચ (Circular inch)—જેમ લખાઇને પોલળાઇએ ગુણુવાથી ચોરસઘંચ આવે છે તેમ ડાયમેટરને ડાયમેટરે ગુણુવાથી સરકયુલર ઇંચ આવે છે અથવા ડાયમેટર $^2 =$ સરકયુલર ઇંચ

નામીનલ હોર્સપાવર (Nominal Horse Power)—આજ કાલ એનજીનના નામીનલ હોર્સપાવર વપરાસમાં લેવામાં આવતા નથી, કારણકે એ ગણતરીથી એનજીનોના પાવર નહીં પણ માત્ર કદજ માલમ પડે છે, તોપણ સેકન્ડ અને થર્ડ ક્લાસ એનજીનીઅરોને ચોક્કસ નામીનલ હોર્સપાવર સુધીના એનજીનોનોજ

ચાજ્ મળતો હોવાથી જુદી જુદી જાતના એનજીનોના નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર કહાડવાની ગણતરીઓ નીચે આપી છે, જે એ બાબદમાં ઉપયોગી થઈ પડશે:—

નોનકનડેનસીંગ એનજીનના નૉમીનલ હૉર્સ'

પાવર નીચે પ્રમાણે શોધી કહાડવામાં આવે છે —

જો સીલીનડરનો ડાયામેટર ૧૦ ઇંચ અથવા તેથી ઓછો હોય તો —

સીલીનડરનો ડાયામેટર^૨ ÷ ૮ = નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર

જો સીલીનડરનો ડાયામેટર ૧૦ ઇંચથી વધુ અને ૧૪ ઇંચ અથવા તેથી ઓછો હોય તો —

સીલીનડરનો ડાયામેટર^૨ ÷ ૧૦ = નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર.

જો સીલીનડરનો ડાયામેટર ૧૪ ઇંચથી વધુ હોય તો —

સીલીનડરનો ડાયામેટર^૨ ÷ ૧૧ = નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર

કનડેનસીંગ એનજીનના નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર

નીચે પ્રમાણે શોધી કહાડવામાં આવે છે —

સીલીનડરનો ડાયામેટર^૨ ÷ ૩૦ = નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર

ઉપલામાં જો કમ્પાઉન્ડ એનજીન હોય તો બન્ને અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન હોય તો ત્રણે સીલીનડરોના ડાયામેટરો જુદા જુદા રહેવર કરીને તેઓનો સરવાળો કરવો, અને જે આવે તેને ૩૦ જે ભાગી નાખવાથી નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર મળશે અગાઉ એ રીત પ્રમાણે નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર ગણી કહાડવામાં આવતા હતા, પણ હાલમાં સરકારી અમલદારો કમ્પાઉન્ડ કે ત્રીપલ એનજીનમાં જે લો પ્રેસ' સીલીનડરો કનડેનસર સાથે પાધરા જોડાયેલા હોય તેઓને કનડેનસીંગ એનજીન ગણીને અને બાકીના સીલીનડરોને નૉનકનડેનસીંગ એનજીન ગણીને જુદા જુદા નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર ઉપલી રીતે પ્રમાણે ગણી કહાડી સરવાળો કરીને એનજીનના સામટ નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર શોધી કહાડે છે જેમકે એક કમ્પાઉન્ડ કનડેનસીંગ એનજીનમાં હાઇપ્રેસર ૧૭ ઇંચનું અને લો પ્રેસર ૩૦ હોય તો (૧૭×૧૭-૧૧) ÷ (૩૨×૩૨-૩૦) = ૬૦.૪ નૉમીનલ હૉર્સ'પાવર

કોઠા—૩૦. એનલનમાં સર્વેથી સરસ પ્રાયદાભરેલા ફેટલા ધન્ડીકેટ હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય તે શાધી કાઢાડવા માટેના આંકડા.

ઑક્સિજન પ્રેસર, પાઉન્ડમાં														
ફૅ	૭૦	૮૦	૯૦	૧૦૦	૧૧૦	૧૨૦	૧૩૦	૧૪૦	૧૫૦	૧૬૦	૧૭૦	૧૮૦	૧૯૦	૨૦૦
૨૧૮	૨૨૬	૨૪૫	૨૫૧	૨૬૧	૨૬૪	૨૭૩	૨૮	૨૮૩	૨૮૬	૨૯૨	૨૯૮	૩૦૨	૩૦૮	૩૧૨
૨૪૧	૨૬૧	૨૭૭	૨૭૭	૨૮૬	૨૯૨	૩	૩૦૮	૩૧૨	૩૧૫	૩૨૨	૩૨૩	૩૩૨	૩૪	૩૪૪
૨૬૪	૨૮૫	૨૯૬	૩૦૫	૩૧૧	૩૨	૩૩	૩૩૮	૩૪૩	૩૪૬	૩૫૫	૩૬૨	૩૬૫	૩૭૪	૩૭૬
૨૮૯	૩૦૨	૩૨૫	૩૩૩	૩૪૨	૩૫	૩૬	૩૭	૩૭૪	૩૭૭	૩૮૬	૩૯૪	૩૯૮	૪૦૬	૪૧
૩૦૪	૩૧૪	૩૪	૩૫૫	૩૬૫	૩૮	૩૯૬	૪૦૩	૪૦૬	૪૧	૪૨	૪૩	૪૩૫	૪૪૩	૪૪૭
૩૨	૩૬૮	૩૮૪	૩૯૩	૪૦૫	૪૧૨	૪૨૮	૪૩૭	૪૪૧	૪૪૬	૪૫૬	૪૬૫	૪૭	૪૮	૪૮૫
૩૬૮	૪૩	૪૪૬	૪૨૫	૪૪	૪૪૫	૪૬૨	૪૭૨	૪૭૬	૪૮૫	૪૯૩	૫૦૫	૫૧	૫૨	૫૨૫
૩૯૭	૪૩	૪૪૬	૪૫૭	૪૭૨	૪૮	૪૯૬	૫૦૮	૫૧૨	૫૨	૫૩	૫૪૨	૫૪૮	૫૬	૫૬૫
૪૨૮	૪૬૧	૪૮	૪૯૨	૫૦૮	૫૧૮	૫૩૨	૫૪૮	૫૫૨	૫૬	૫૭	૫૮૨	૫૯	૬૦૨	૬૧
૪૬	૪૯૫	૫૦૫	૫૨૮	૫૪૨	૫૫૨	૫૭૨	૫૮૮	૫૯૨	૬	૬૧૨	૬૨૫	૬૩૨	૬૪૮	૬૫૨
૪૯	૫૧	૫૫	૫૬૫	૫૮	૫૯૨	૬૧૨	૬૨૮	૬૩૪	૬૪૨	૬૫૬	૬૭	૬૭૭	૬૯૨	૭
૫૨૫	૫૬૮	૫૬	૬૦૪	૬૨૪	૬૩૨	૬૫૮	૬૭૨	૬૮	૬૮૫	૭	૭૧૬	૭૨૫	૭૪	૭૪૮
૫૬	૬૦૨	૬૨૫	૬૪	૬૬૨	૬૭૨	૭	૭૧૫	૭૨૫	૭૩	૭૪૫	૭૨	૭૭	૭૮૮	૭૯૫
૫૯૩	૬૪૨	૬૬૫	૬૮૮	૭૦૫	૭૧૮	૭૪૨	૭૬	૭૭	૭૮	૭૯૨	૮૧૨	૮૨	૮૩૮	૮૪૮
૬૩	૬૮	૭૦૭	૭૨૫	૭૪૮	૭૬	૭૯	૮૦૮	૮૧૫	૮૨૪	૮૪૨	૮૬૩	૮૭	૮૯	૯
૬૭	૭૨	૭૫	૭૭	૭૯૫	૮૧	૮૩	૮૬	૮૬૬	૮૭૨	૮૯૫	૯૧૫	૯૨૨	૯૪૨	૯૫૨
૭૦૫	૭૬	૭૯	૮૧	૮૪	૮૫૬	૮૮૨	૯૦૩	૯૧૪	૯૨૨	૯૪૨	૯૬૫	૯૭૫	૯૯૨	૧૦

કોષ્ટક—૩૦. (ચાક્ર) એનજીનમાં સર્વેથી સરસ કાયદાભરેલા ફેડલા ઈન્ડીકેટર હોસપાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય તે શોધી કાઢવાના આંકડા.

સિ. પ્રેસનું લાયામેટર કાયમા	ઑપરેટર પ્રેસર પાઉન્ડમાં													
	૬૦	૭૦	૮૦	૯૦	૧૦૦	૧૧૦	૧૨૦	૧૩૦	૧૪૦	૧૫૦	૧૬૦	૧૭૦	૧૮૦	૨૦૦
૩૭	૭૪૮	૮૧	૮૪	૮૬	૮૮	૯૦	૯૩	૯૬	૯૭	૯૮	૧૦	૧૦૨	૧૦૩	૧૦૫
૩૮	૭૪૮	૮૫	૮૮	૯૦	૯૪	૯૫	૯૮	૧૦	૧૦૨	૧૦૩	૧૦૫	૧૦૮	૧૦૯	૧૧૧
૩૯	૮૩	૮૫	૯૩	૯૫	૯૮	૧૦૧	૧૦૪	૧૦૬	૧૦૮	૧૦૯	૧૧૧	૧૧૩	૧૧૫	૧૧૮
૪૦	૮૭	૯૮	૯૮	૧૦	૧૦૩	૧૦૫	૧૦૯	૧૧૨	૧૧૩	૧૧૪	૧૧૬	૧૧૮	૧૨	૧૨૩
૪૧	૯૨	૯૯	૧૦૩	૧૦૬	૧૦૯	૧૧૧	૧૧૫	૧૧૮	૧૧૯	૧૨	૧૨૩	૧૨૬	૧૨૭	૧૩૧
૪૨	૯૬	૧૦૪	૧૦૮	૧૧૧	૧૧૪	૧૧૬	૧૨	૧૨૪	૧૨૫	૧૨૬	૧૨૮	૧૩૩	૧૩૬	૧૩૭
૪૩	૧૦	૧૦૮	૧૧૩	૧૧૬	૧૨	૧૨૨	૧૨૬	૧૨૮	૧૩	૧૩૨	૧૩૫	૧૩૭	૧૪૨	૧૪૪
૪૪	૧૦૬	૧૧૪	૧૧૮	૧૨૨	૧૨૫	૧૨૮	૧૩૨	૧૩૫	૧૩૬	૧૩૮	૧૪૧	૧૪૪	૧૪૬	૧૫
૪૫	૧૧૧	૧૧૯	૧૨૪	૧૨૭	૧૩૧	૧૩૪	૧૩૮	૧૪૨	૧૪૪	૧૪૫	૧૪૮	૧૫૧	૧૫૩	૧૫૮
૪૬	૧૧૬	૧૨૫	૧૩	૧૩૩	૧૩૮	૧૪	૧૪૫	૧૪૮	૧૫	૧૫૧	૧૫૫	૧૫૮	૧૬	૧૬૫
૪૭	૧૨૧	૧૩	૧૩૫	૧૩૯	૧૪૩	૧૪૬	૧૫	૧૫૪	૧૫૬	૧૫૮	૧૬૧	૧૬૫	૧૬૭	૧૭૨
૪૮	૧૨૬	૧૩૮	૧૪૧	૧૪૫	૧૪૯	૧૫૦	૧૫૮	૧૬૧	૧૬૩	૧૬૪	૧૬૮	૧૭૨	૧૭૪	૧૭૯
૪૯	૧૩૧	૧૪૨	૧૪૭	૧૫૧	૧૫૬	૧૫૯	૧૬૪	૧૬૮	૧૭૦	૧૭૨	૧૭૬	૧૭૯	૧૮૧	૧૮૫
૫૦	૧૩૬	૧૪૭	૧૫૩	૧૫૭	૧૬૨	૧૬૫	૧૭૧	૧૭૫	૧૭૭	૧૭૯	૧૮૩	૧૮૫	૧૮૮	૧૯૫
૫૧	૧૪૨	૧૫૩	૧૫૮	૧૬૩	૧૬૮	૧૭૧	૧૭૮	૧૮૧	૧૮૩	૧૮૫	૧૮૬	૧૮૬	૧૮૬	૧૯૧
૫૨	૧૪૮	૧૫૯	૧૬૬	૧૭	૧૭૫	૧૭૮	૧૮૫	૧૮૯	૧૯૧	૧૯૩	૧૯૮	૨૦૨	૨૦૪	૨૧૮
૫૩	૧૫૪	૧૬૭	૧૭૨	૧૭૭	૧૮૨	૧૮૬	૧૯૨	૧૯૬	૧૯૮	૨૦૨	૨૦૫	૨૧	૨૧૨	૨૧૬

પ્રેક હોર્સ પાવર (Brake Horse Power)—એક એનજીનમાંથી મશીનરી ચલાવવા માટે જેટલા હોર્સ પાવર મલી શકતા હોય તે પ્રેક હોર્સ પાવર કહેવાય છે જ્યારે એનજીન ચાલે છે ત્યારે તેના જુદા જુદા ચાલુ ભાગોમાં ધણો ધસાડો યાને ફ્રીક્શન થવાથી એનજીનને પોતાને ચાલવા માટેથી કેટલોક પાવર ખર્ચ થાય છે એનજીન પોતે પણ એક મશીન છે, અને જેમ એક મશીન ચલાવવા માટે પાવર જોઈએ છે તેમ એનજીન ચલાવવા માટેથી કેટલોક પાવર જોઈએ છે, જે એનજીન પોતે ઉત્પન્ન કરેલા પાવરમાંથી ખાય છે. એ પ્રમાણે એનજીન પોતાના ફ્રીક્શનમાં કેટલાક હોર્સ પાવર ખાધા પછી મશીનરી ચલાવવા જેટલા હોર્સ પાવર ફાળવ પાડી શકે તે તેના પ્રેક હોર્સ પાવર કહેવાય છે નાના એનજીનોના પ્રેક હોર્સ પાવર શોધી કાઢવા માટે તેઓના ફ્લાઇવ્હીલ ઉપર લાકડાની એક પ્રેક લગાડી એનજીનને યુલ સ્પીડે ચલાવી ટેસ્ટ કરવામાં આવે છે પણ મોટા એનજીનોમાં તો ખાલી એનજીન ચલાવી ફ્રીક્શન ડાએગ્રામ લઈ તે ઉપરથી એનજીન પોતાના ફ્રીક્શનમાં કેટલા હોર્સ પાવર ખાય છે તે શોધી કાઢવામાં આવે છે એનજીનના ઇન્ડિકેટેડ હોર્સ પાવરમાંથી એ ફ્રીક્શનના હોર્સ પાવર બાદ કરવાથી પ્રેક હોર્સ પાવર મળે છે પ્રેક હોર્સ પાવરને ઇફેક્ટીવ (effective) હોર્સ પાવર પણ કહે છે (વધુ માટે જુઓ પાનું ૫૫)

ઇન્ડિકેટેડ હોર્સ પાવર (Indicated Horse Power)—એક પાઉન્ડનો બોજો એક ફુટ ઉચકવામાં કે ખેચવામાં આવે તો એક ફુટ પાઉન્ડ કામ થયું એમ કહેવાય છે. તેજ પ્રમાણે ૪ પાઉન્ડનો બોજો ૧૨ ફીટ ઉપાડવામાં આવે તો $૧૨ \times ૪ = ૪૮$ ફુટ-પાઉન્ડ થયા એવો અડસટો કરવામાં આવ્યો છે કે ૩૩૦૦૦ ફુટ-પાઉન્ડ એક ઇન્ડિકેટેડ હોર્સ પાવરની બરાબર છે ઇન્ડિકેટેડ હોર્સ પાવર ઇન્ડિકેટર ડાએગ્રામ ઉપરથી સીલીન્ડરોના મીન પ્રેસર શોધી કાઢ્યા પછી નીચલી ગણતરીને આધારે શોધી કાઢવામાં આવે છે —

$$\frac{P \times L \times A \times N}{33000} = \text{ઇન્ડિકેટેડ હોર્સ પાવર (I.H.P.)}$$

P=સીલીનડરનો મીનપ્રેસર.

L=સ્ટ્રોકની લંબાઈ, ફીટમાં

A=સીલીનડરનો એરીઆ, ચોરસ ઇંચમા.

N=દર મીનીટે થતા સ્ટ્રોકની સંખ્યા (રેવોલ્યુશન-સ×૨)

ઉપલી ગણતરીને ઉલટાવી નાંખવાથી તે ઉપરથી મીનપ્રેસર, તથા સીલીનડરનો એરીઆ નીચે પ્રમાણે નિકળી શકે છે —

$$\frac{(I H P) \times 33000}{L \times A \times N} = \text{મીનપ્રેસર (P)}$$

$$\frac{(I.H.P) \times 33000}{P \times L \times N} = \text{સીલીનડરનો એરીઆ (A)}$$

હોર્સ પાવર કૉન્સ્ટન્ટ (Horse power Constant)-

એક એનજીનમા મીનપ્રેસર વારવાર વધતો ઓછો થયા કરે છે, પણ સીલીનડરનો એરીઆ (A), સ્ટ્રોકની લંબાઈ (L), અને સ્ટ્રોકની સંખ્યા (N), તે હંમેશા તેના તેજ રહે છે, માટે (A L N-૩૩૦૦૦) એ સંખ્યાનો હિસાબ કરી એક ચોક્કસ આકડો અથવા કૉન્સ્ટન્ટ આગમજથી શોધી રાખી નોંધી રાખ્યો હોય, તે પછી કાંઈકાં આગમજથી લઈ મીનપ્રેસર કાઢાડીને તેનો પેલા કૉન્સ્ટન્ટ સાથે ગુણાકાર કરી નાખવાથી તુરત ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર મળશે, અને વારવાર ઉપલી લખાણુ ગણતરી કરવાની માથાકુટ કરવી પડશે નહીં દાખલા તરીકે એક એનજીનના સીલીનડરનો ડાયમેટર ૨૦ ઇંચ હોય, ૫ ફીટ લાંબો સ્ટ્રોક હોય, અને દર મીનીટે ૫૦ રેવોલ્યુશન-સ થતાં હોય, તે તેનો કૉન્સ્ટન્ટ=(૨૦×૨૦×૭૮૫૪)×૫×(૫૦×૨)-૩૩૦૦૦=૪૭૬ થયો. એ કૉન્સ્ટન્ટ સાથે મીનપ્રેસરનો ગુણાકાર કરવાથી તરત ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર મળશે.

કોઠા ૩૧ માં જુદા જુદા ડાયમેટરનાં સીલીનડરો અને જુદી જુદી પીસ્ટન સ્પીડ (સ્ટ્રોકની લંબાઈ×૨×રેવોલ્યુશન-સ) માટેના

તૈયાર હોર્સપાવર કૉન્સ્ટન્ટ આપ્યા છે. એ કોઠો ડેસીમલની ગણ-
તરી પ્રમાણેનો છે, જેથી એ કોઠામાં આપેલી પીસ્ટન સ્પીડ કરતાં
વધતી કે ઓછી પીસ્ટન સ્પીડ માટે સહેલાઈથી કૉન્સ્ટન્ટ કહાડી
શકાય. દાખલા તરીકે જો ૨૦ ઇંચનાં સીલીનડર, અને ૬૫૮ શીટની
પીસ્ટન સ્પીડ, તથા ૨૦ પાઉન્ડ મીનપ્રેસરનાં એનજીનના ઇન્ડીકેટેડ
હોર્સપાવર શોધી કહાડવા હોય તો, કોઠા—૩૧ માં ૨૦ ઇંચ
ડાયમેટર અને ૬૦૦ શીટ પીસ્ટન સ્પીડનો કૉન્સ્ટન્ટ=૫.૭૧૨
છે. બાકીની ૫૮ શીટ પીસ્ટન સ્પીડનો કૉન્સ્ટન્ટ કહાડવા
માટે પેહેલા ૫૦ શીટ માટે જુલો ૫૦૦ પીસ્ટન સ્પીડવાળી
કૉલમમા ૨૦ ઇંચના ડાયમેટરની સામે કૉન્સ્ટન્ટ=૪.૭૬૦ છે, જેનું
ડેસીમલ પૉઇન્ટ એક આંકડો ડાબી બાજુ ખસેડવાથી .૪૭૬૦ મળશે,
જે ૫૦ પીસ્ટન સ્પીડનો કૉન્સ્ટન્ટ થયો, તેમજ બાકીના ૮ શીટ
માટે ૮૦૦ પીસ્ટન સ્પીડની કૉલમમા ૨૦ ઇંચ ડાયમેટરની સામે
કૉન્સ્ટન્ટ=૭.૬૧૬ છે, જેનું ડેસીમલ પૉઇન્ટ ડાબી બાજુએ બે
આંકડા સુધી ખસેડવાથી .૦૭૬૧૬ મળશે, જે ૮ શીટ પીસ્ટન
સ્પીડનો કૉન્સ્ટન્ટ થયો, માટે ૬૫૮ પીસ્ટન સ્પીડનો સામટો
કૉન્સ્ટન્ટ=૫.૭૧૨+.૪૭૬+૦.૦૭૬=૬.૨૬૪ અને મીનપ્રેસર ૨૦ પાઉન્ડ
નડX૬.૨૬૪=૧૨૫.૨૮ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર.

ઉપલા દાખલા ઉપરથી જોવામા આવશે, કે બે આંકડાની રકમ
માટે ડેસીમલ પૉઇન્ટ ડાબા હાથ પર એક આંકડો ખસેડી મુકવામા
આવે છે, અને એક આંકડાની રકમ માટે બે આંકડા ખસેડી મુકવામાં
આવે છે. જેમકે ૩૦ ઇંચના સીલીનડર અને ૯૦૦ શીટ પીસ્ટન
સ્પીડનો કૉન્સ્ટન્ટ ૧૯.૨૭૮ છે, જ્યારે ૯૦ શીટ પીસ્ટન સ્પીડ
માટે તે ૧.૯૨૭૮ થશે, અને ૯ શીટ માટે ૧.૯૨૭૮ થશે.

કોઠો—૩૧. ઇન્ડીકેટર હોસ પાવરના કોન્સ્ટન્ટ.

સીલીનડરની ડાયમેટર પ્રમાણ.	દર મીનીટે પીસ્ટન સ્પીડ, શીટમાં=બ્રોકની લાંબાઈ X રેવોલ્યુશન્સ.									
	૧૦૦	૨૦૦	૩૦૦	૪૦૦	૫૦૦	૬૦૦	૭૦૦	૮૦૦	૯૦૦	૧૦૦૦
૧૦	૦ ૨૩ ૦ ૪૭	૦ ૭૧	૦ ૬૫	૧ ૧૬	૧ ૪૨	૧ ૬૬	૧ ૬૦	૨ ૧૪	૨ ૩૮	
૧૧	૦ ૨૮ ૦ ૫૭	૦ ૮૬	૧ ૧૫	૧ ૪૪	૧ ૭૨	૨ ૦૧	૨ ૩૦	૨ ૫૬	૨ ૮૮	
૧૨	૦ ૩૪ ૦ ૬૮	૧ ૦૨	૧ ૩૭	૧ ૭૧	૨ ૦૫	૨ ૩૯	૨ ૭૪	૩ ૦૮	૩ ૪૨	
૧૩	૦ ૪૦ ૦ ૮૦	૧ ૨૦	૧ ૬૦	૨ ૦૧	૨ ૪૧	૨ ૮૧	૩ ૨૧	૩ ૬૨	૪ ૦૨	
૧૪	૦ ૪૬ ૦ ૯૩	૧ ૩૯	૧ ૮૬	૨ ૩૩	૨ ૭૯	૩ ૨૬	૩ ૭૩	૪ ૧૯	૪ ૬૬	
૧૫	૦ ૫૩ ૧ ૦૭	૧ ૬૦	૨ ૧૪	૨ ૬૭	૩ ૨૧	૩ ૭૪	૪ ૨૮	૪ ૮૧	૫ ૩૫	
૧૬	૦ ૬૦ ૧ ૨૧	૧ ૮૨	૨ ૪૩	૩ ૦૪	૩ ૬૫	૪ ૨૬	૪ ૮૭	૫ ૪૮	૫ ૦૬	
૧૭	૦ ૬૮ ૧ ૩૭	૨ ૦૬	૨ ૭૫	૩ ૪૩	૪ ૧૨	૪ ૮૧	૫ ૫૦	૬ ૧૯	૬ ૮૭	
૧૮	૦ ૭૭ ૧ ૫૪	૨ ૩૧	૩ ૦૮	૩ ૮૫	૪ ૬૨	૫ ૩૯	૬ ૧૬	૬ ૯૪	૭ ૭૧	
૧૯	૦ ૮૫ ૧ ૭૧	૨ ૫૭	૩ ૪૩	૪ ૨૯	૫ ૧૫	૬ ૦૧	૬ ૮૭	૭ ૭૩	૮ ૫૯	
૨૦	૦ ૯૫ ૧ ૯૦	૨ ૮૫	૩ ૮૦	૪ ૭૬	૫ ૭૧	૬ ૬૬	૭ ૬૧	૮ ૫૬	૯ ૫૨	
૨૧	૧ ૦૫ ૨ ૦૬	૩ ૧૪	૪ ૧૯	૫ ૨૪	૬ ૨૯	૭ ૩૪	૮ ૩૯	૯ ૪૪	૧૦ ૪૯	
૨૨	૧ ૧૫ ૨ ૩૦	૩ ૪૫	૪ ૬૦	૫ ૭૫	૬ ૯૧	૮ ૦૬	૯ ૨૧	૧૦ ૩૬	૧૧ ૫૧	
૨૩	૧ ૨૫ ૨ ૫૧	૩ ૭૭	૫ ૦૩	૬ ૨૯	૭ ૫૫	૮ ૮૧	૧૦ ૦૭	૧૧ ૩૩	૧૨ ૫૯	
૨૪	૧ ૩૭ ૨ ૭૪	૪ ૧૧	૫ ૪૮	૬ ૮૫	૮ ૨૨	૯ ૫૯	૧૦ ૬૬	૧૨ ૩૩	૧૩ ૭૦	
૨૫	૧ ૪૮ ૩ ૯૭	૪ ૪૬	૫ ૯૫	૭ ૪૩	૮ ૯૨	૧૦ ૪૧	૧૧ ૬૦	૧૩ ૩૮	૧૪ ૮૭	
૨૬	૧ ૬૦ ૩ ૨૧	૪ ૮૨	૬ ૪૩	૮ ૦૪	૯ ૬૫	૧૧ ૨૬	૧૨ ૮૭	૧૪ ૪૮	૧૬ ૦૮	
૨૭	૧ ૭૩ ૩ ૪૭	૫ ૨૦	૬ ૯૪	૮ ૬૭	૧૦ ૪૧	૧૨ ૧૪	૧૩ ૮૮	૧૫ ૬૧	૧૭ ૩૫	
૨૮	૧ ૮૬ ૩ ૭૩	૫ ૫૯	૭ ૪૬	૯ ૩૨	૧૧ ૧૯	૧૩ ૦૬	૧૪ ૯૨	૧૬ ૭૯	૧૮ ૬૫	
૨૯	૨ ૦૦ ૪ ૦૦	૬ ૦૦	૮ ૦૦	૧૦ ૦૦	૧૨ ૦૧	૧૪ ૦૧	૧૬ ૦૧	૧૮ ૦૧	૨૦ ૦૧	
૩૦	૨ ૧૪ ૪ ૨૮	૬ ૪૨	૮ ૫૬	૧૦ ૭૧	૧૨ ૮૫	૧૪ ૯૯	૧૭ ૧૩	૧૯ ૨૭	૨૧ ૪૨	
૩૧	૨ ૨૮ ૪ ૫૭	૬ ૮૬	૯ ૧૪	૧૧ ૪૩	૧૩ ૭૨	૧૬ ૦૧	૧૮ ૨૯	૨૦ ૫૮	૨૨ ૮૭	
૩૨	૨ ૪૩ ૪ ૮૭	૭ ૩૧	૯ ૭૪	૧૨ ૧૮	૧૪ ૬૨	૧૭ ૦૬	૧૯ ૪૯	૨૧ ૯૩	૨૪ ૩૭	
૩૩	૨ ૫૯ ૫ ૧૮	૭ ૭૭	૧૦ ૩૬	૧૨ ૯૫	૧૫ ૫૫	૧૮ ૧૪	૨૦ ૭૩	૨૩ ૩૨	૨૫ ૯૧	
૩૪	૨ ૭૫ ૫ ૫૦	૮ ૨૫	૧૧ ૦૦	૧૩ ૭૫	૧૬ ૫૦	૧૯ ૨૫	૨૨ ૦૧	૨૪ ૭૬	૨૭ ૫૧	
૩૫	૨ ૯૧ ૬ ૮૩	૮ ૭૪	૧૧ ૬૬	૧૪ ૫૭	૧૭ ૪૯	૨૦ ૪૦	૨૩ ૩૨	૨૬ ૨૩	૨૯ ૧૫	
૩૬	૩ ૦૮ ૬ ૧૬	૯ ૨૫	૧૨ ૩૩	૧૫ ૪૨	૧૮ ૫૦	૨૧ ૫૯	૨૪ ૬૭	૨૭ ૭૬	૩૦ ૮૪	
૩૭	૩ ૨૫ ૬ ૫૧	૧૦ ૭૭	૧૩ ૦૩	૧૬ ૨૯	૧૯ ૫૪	૨૨ ૮૦	૨૬ ૦૬	૨૯ ૩૨	૩૨ ૫૮	
૩૮	૩ ૪૩ ૭ ૮૭	૧૦ ૩૧	૧૩ ૭૪	૧૭ ૧૮	૨૦ ૬૨	૨૪ ૦૫	૨૭ ૪૯	૩૦ ૬૩	૩૪ ૩૬	

કોડો—૩૧ (ચાલુ). ઇન્ડીકેટેડ હોસ પાવરના કોન્સ્ટન્ટ.

સીલીન્ડરનીડાયમેટર ઇંચમાં	દર મીનીટે પીસ્ટન સ્પીડ શીટમાં.									
	૧૦૦	૨૦૦	૩૦૦	૪૦૦	૫૦૦	૬૦૦	૭૦૦	૮૦૦	૯૦૦	૧૦૦૦
૩૬	૩.૬૨	૭.૨૪	૧૦.૮૬	૧૪.૪૮	૧૮.૧૦	૨૧.૭૨	૨૫.૩૪	૨૮.૯૬	૩૨.૫૮	૩૬.૨૦
૪૦	૩.૮૦	૭.૬૧	૧૧.૪૨	૧૫.૨૩	૧૯.૦૪	૨૨.૮૪	૨૬.૬૫	૩૦.૪૬	૩૪.૨૭	૩૮.૦૮
૪૧	૪.૦૦	૮.૦૦	૧૨.૦૦	૧૬.૦૦	૨૦.૦૦	૨૪.૦૦	૨૮.૦૦	૩૨.૦૦	૩૬.૦૦	૪૦.૦૦
૪૨	૪.૧૯	૮.૩૯	૧૨.૫૯	૧૬.૭૯	૨૦.૯૯	૨૫.૧૯	૨૯.૩૯	૩૩.૫૯	૩૭.૭૯	૪૧.૯૯
૪૩	૪.૪૦	૮.૮૦	૧૩.૨૦	૧૭.૬૦	૨૨.૦૦	૨૬.૪૦	૩૦.૮૦	૩૫.૨૦	૩૯.૬૦	૪૪.૦૦
૪૪	૪.૬૦	૯.૨૧	૧૩.૮૨	૧૮.૪૩	૨૩.૦૩	૨૭.૬૪	૩૨.૨૫	૩૬.૮૬	૪૧.૪૬	૪૬.૦૭
૪૫	૪.૮૧	૯.૬૩	૧૪.૪૫	૧૯.૨૭	૨૪.૦૯	૨૮.૯૧	૩૩.૭૩	૩૮.૫૫	૪૩.૩૭	૪૮.૧૯
૪૬	૫.૦૩	૧૦.૦૭	૧૫.૧૦	૨૦.૧૪	૨૫.૧૮	૩૦.૨૧	૩૫.૨૫	૪૦.૨૮	૪૫.૩૨	૫૦.૩૬
૪૭	૫.૨૫	૧૦.૫૧	૧૫.૭૭	૨૧.૦૩	૨૬.૨૮	૩૧.૫૪	૩૬.૮૦	૪૨.૦૫	૪૭.૩૧	૫૨.૫૭
૪૮	૫.૪૮	૧૦.૯૬	૧૬.૪૫	૨૧.૯૩	૨૭.૪૧	૩૨.૯૦	૩૮.૩૮	૪૩.૮૬	૪૯.૩૫	૫૪.૫૫
૪૯	૫.૭૧	૧૧.૪૨	૧૭.૧૪	૨૨.૮૫	૨૮.૫૭	૩૪.૨૮	૪૦.૦૦	૪૫.૭૧	૫૧.૪૩	૫૭.૧૪
૫૦	૫.૯૫	૧૧.૯૦	૧૭.૮૫	૨૩.૮૦	૨૯.૭૫	૩૫.૭૦	૪૧.૬૫	૪૭.૬૦	૫૩.૫૫	૫૯.૫૦
૫૧	૬.૧૯	૧૨.૩૮	૧૮.૫૭	૨૪.૭૬	૩૦.૯૫	૩૭.૧૪	૪૩.૩૩	૪૯.૫૨	૫૫.૭૧	૬૧.૯૦
૫૨	૬.૪૩	૧૨.૮૭	૧૯.૩૦	૨૫.૭૪	૩૨.૧૭	૩૮.૬૧	૪૪.૫૧	૪૯.૫૭	૫૬.૬૧	૬૪.૩૫
૫૩	૬.૬૮	૧૩.૩૭	૨૦.૦૫	૨૬.૭૪	૩૩.૪૨	૪૦.૧૧	૪૬.૭૬	૫૩.૪૮	૫૯.૬૦	૬૬.૮૫
૫૪	૬.૯૪	૧૩.૮૮	૨૦.૮૨	૨૭.૭૬	૩૪.૭૦	૪૧.૬૪	૪૮.૫૮	૫૫.૫૨	૬૨.૪૬	૬૯.૪૦
૫૫	૭.૧૯	૧૪.૩૯	૨૧.૫૯	૨૮.૭૯	૩૫.૯૯	૪૩.૧૯	૪૯.૫૦	૫૬.૫૭	૬૪.૭૯	૭૧.૯૯
૫૬	૭.૪૬	૧૪.૯૨	૨૨.૩૯	૨૯.૮૫	૩૭.૩૭	૪૪.૭૮	૫૦.૨૪	૫૬.૭૧	૬૭.૧૭	૭૩.૬૩
૫૭	૭.૭૩	૧૫.૪૬	૨૩.૧૯	૩૦.૯૩	૩૮.૬૬	૪૬.૩૯	૫૧.૬૧	૫૭.૬૬	૬૮.૭૭	૭૫.૩૨
૫૮	૮.૦૦	૧૬.૦૦	૨૪.૦૦	૩૨.૦૦	૪૦.૦૦	૪૮.૦૦	૫૬.૦૦	૬૪.૦૦	૭૨.૦૦	૮૦.૦૦
૫૯	૮.૨૮	૧૬.૫૭	૨૪.૮૫	૩૩.૧૩	૪૧.૪૨	૪૯.૦૦	૫૭.૬૬	૬૬.૬૬	૭૪.૩૩	૮૩.૮૩
૬૦	૮.૫૬	૧૭.૧૩	૨૫.૫૦	૩૪.૨૭	૪૨.૮૪	૫૦.૪૦	૫૯.૬૮	૬૮.૫૪	૭૭.૧૧	૮૫.૬૮
૬૧	૮.૮૫	૧૭.૬૭	૨૬.૫૬	૩૫.૪૨	૪૪.૨૮	૫૩.૧૩	૬૧.૬૯	૭૦.૮૪	૭૯.૮૮	૮૮.૫૬
૬૨	૯.૧૪	૧૮.૨૯	૨૭.૪૪	૩૬.૫૯	૪૫.૭૪	૫૪.૮૯	૬૪.૦૪	૭૩.૧૯	૮૨.૩૩	૯૧.૪૮
૬૩	૯.૪૨	૧૮.૮૯	૨૮.૩૩	૩૭.૭૮	૪૭.૨૩	૫૬.૬૭	૬૬.૧૨	૭૫.૫૭	૮૫.૦૧	૯૪.૪૬
૬૪	૯.૭૪	૧૯.૪૪	૨૯.૩૮	૩૯.૪૮	૪૮.૭૪	૫૮.૪૯	૬૮.૨૩	૭૭.૬૮	૮૭.૭૩	૯૭.૪૮
૬૫	૧૦.૦૫	૨૦.૧૧	૩૦.૧૬	૪૦.૨૨	૫૦.૨૫	૬૦.૩૩	૭૦.૩૮	૮૦.૪૪	૯૦.૪૩	૧૦૦.૦૦

એક્ષપાનસનનો રેશ્યો (Ratio of Expansion)—

જો ૬ શીટ લાખો સ્ત્રોક હોય, અને સ્ત્રોકને છોડથી પીસ્ટન એક ફુટ ચાલ્યા પછી સ્ટીમ કટ ઓફ થતી હોય, તો સ્ટીમને ૬ વખત એક્ષપાન્ડ કરવામા આવે છે એમ કહેવાય છે. તેજ પ્રમાણે જો બે શીટ કટ ઓફ કરવામા આવે તો સ્ટીમ $૬-૨=૩$ વખત એક્ષપાન્ડ થાય છે વળી જો ૧૦૦ પાઉન્ડ ઇનીશીઅલ ગ્રોસપ્રેસર હોય, અને ૨૦ પાઉન્ડ ટરમીનલ ગ્રોસપ્રેસર હોય તો સ્ટીમને $(૧૦૦-૨૦)=૮૦$ વખત એક્ષપાન્ડ કરવામા આવે છે, અને તેથી તે સ્ટીમને સ્ટ્રોકના પાંચમા ભાગે કટ ઓફ કરવામા આવતી હોવી જોઈએ માટે સ્ટ્રોકના જોટલામા ભાગે સ્ટીમ કટ ઓફ કરવામા આવતી હોય, તેટલામાજ ભાગે તેનો પ્રેસર પણ સ્ટ્રોકને છોડે ઘટે છે જેમકે જો સ્ટીમને સ્ટ્રોકના ચોથા ભાગે કટ ઓફ કરવામા આવે તો તેનો ટરમીનલ પ્રેસર અસલ ઇનીશીઅલ પ્રેસરના ચોથા ભાગ જેટલો રહે. કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોમા સર્વેથી છેલ્લા સીલીનડરનો ટરમીનલ ગ્રોસપ્રેસર લઈ તે વડે ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસરને ભાગતા જે આવે તેટલી વખત સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ થાય છે એમ કહેવામા આવે છે, અને તેને રેશ્યો ઓફ એક્ષપાનસન કહે છે જેમકે એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમા ૧૭૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસર હોય અને લોપ્રેસરનો ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર ૧૭ પાઉન્ડ હોય તો $૧૭૦-૧૭=૧૫૩$ રેશ્યો ઓફ એક્ષપાનસન થયો રેશ્યો ઓફ એક્ષપાનસન કટ ઓફ અને સીલીનડર રેશ્યો ઉપરથી પણ શોધી કહાડી શકાય છે જેમકે એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમા હાઇ પ્રેસર કરતા લો પ્રેસર સીલીનડર ૪ ગણુ મોટુ હોય તો સીલીનડર રેશ્યો ૪ નો થયો હવે એ એનજીનમા જો હાઇ પ્રેસરમા સ્ટ્રોકના $\frac{૧}{૪}$ ભાગે કટ ઓફ કરવામા આવે તો $૪-\frac{૧}{૪}=૩\frac{૩}{૪}$ વખત સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ કરવામા આવે, માટે તેનો રેશ્યો ઓફ એક્ષપાનસન ૧૬ થયો.

મીનપ્રેસર (Mean Pressure)—એક કારખાના માટે

જોઈતા એનજીનના સીલીનડરની સાઇઝ નક્કી કરવા પહેલા ઓછલર પ્રેસર કેટલો વાપરવામા આવનાર છે તે નક્કી કરવુ જોઈએ, અને તે નક્કી કીધા પછી સારી કરકસર ભરેલી રીતે પાવર ઉત્પન્ન કરવા માટે કેટલો મીનપ્રેસર રાખવો પડશે તે નક્કી કરવુ જોઈએ. એક

સીલીનડરનાં સીમ્પલ એનજીન માટે તો અલબત્તાં હાઇપ્રેસર સીલીનડરનો મીનપ્રેસર કહાડવામાં આવે છે, પણ કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનો માટે જાણે બધી સ્ટીમ લોપ્રેસર સીલીનડરમાં એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવનાર હોય એમ ધારી લઈ તે લોપ્રેસરનો મીનપ્રેસર ગણી કહાડવામાં આવે છે, અને તેની રૂઠે લોપ્રેસરનો ડાયમેટર શોધી કહાડીને પછી હાઇપ્રેસર અને લોપ્રેસર વચ્ચે જટલો રેશ્યો રાખવો હોય તેના પ્રમાણમાં હાઇપ્રેસર સીલીનડરનો ડાયમેટર શોધી કહાડવામાં આવે છે.

મીનપ્રેસર કેટલો રાખવો તે જમ બાઇલર પ્રેસર ઉપર તેમજ એનજીનની જાત ઉપર આધાર રાખે છે અનુભવથી પુરવાર થયું છે કે ચોક્કસ પાવર માટે જેમ મીનપ્રેસર વધુ રાખો તેમ એનજીન કી મતમાં સરવુ પડે છે. ખુલ્લા શયદોમાં બોલીએ તો ૫૦ પાઉન્ડ મીનપ્રેસરવાળું ૧૦૦૦ હોર્સ પાવરનું એક એનજીન, ૬૦ પાઉન્ડ મીનપ્રેસરવાળાં ૧૦૦૦ હોર્સ પાવરના એનજીન કરતા કીમતમાં મોઢું પડે છે. બાઇલર પ્રેસર અને રેશ્યો ઓફ એક્ષપાનસનના પ્રમાણમાં જો ચોક્કસ મીનપ્રેસર રાખવામાં આવે તો એનજીન ઘણું કરકસર ભરેલી રીતે કામ કરે છે, માટે એવો બળતણમાં સર્વેથી વધુ કરકસર કરી બતાવનારો મીનપ્રેસર એનજીનમાં ચાલુ રાખવા માટે તેના સીલીનડરોની ડાયમેટર પહેલાંથીજ જો બરાબર ગણી કહાડી રાખી હોય તો ચાલુમાં પાછલથી તકલીફ પડે નહી. કેટલાક જાણીતા એનજીન મેકરો પોતાના એનજીનો બનાવતી વખતે નીચે આપેલા મીનપ્રેસર ગણતરીમાં લે છે, અને તેઓને અનુસરીને પોતાના એનજીનોના સીલીનડરોની સાઇઝ રાખે છે એ કોઠામાં આપેલા મીનપ્રેસર એનજીન પર ટુલ લોડ લેતાં ચોક્કસ બાઇલર પ્રેસર માટે રાખતા એનજીન ઘણું કરકસરભરેલી રીતે કામ કરે છે, જો કે એ કોઠામાં આપેલા મીનપ્રેસર કરતા સહેજ વધુ મીનપ્રેસર રાખવાથી સ્ટીમના ખપમાં કાંઈ જીવજોવા ફરક પડતો દેખાતો નથી

કોઠા નાં ૩૨ માં આપેલા મીનપ્રેસર ચાલુ એનજીનમાં ખરેખરા જે મીનપ્રેસર મળી શકે તે છે સીમ્પલ એનજીનમાં તો અલબત્તાં એકજ સીલીનડર હોવાથી તે સીલીનડરને લાગુ પડે છે, પરંતુ કમ્પાઉન્ડ, ત્રીપલ કે ક્વાર્ટુપલ એનજીનના સબધમાં એ મીનપ્રેસર

છેક છેલ્લાં યાને લોપ્રેસર સીલીનડરનેજ લાગુ પડે છે—એટલે જાણે બાઇલરની બધી સ્ટીમ એકલાં લોપ્રેસર સીલીનડરમાંજ એક્ષપાન્ડ કરી વાપરવાની હોય એમ ધારી લેવામાં આવે છે, અને એ મીન-પ્રેસરને અધારે સીલીનડરનો જે ડાયામેટર ગણી કહાડવામાં આવે તે ફક્ત લોપ્રેસરનોજ સમજવો. હાઇપ્રેસર અને ઇન્ટરમીડીએટ સીલીન-ડરના ડાયામેટર લોપ્રેસર સીલીનડરના ડાયામેટર ઉપરથી, જે પ્રમાણે સીલીનડર રેશ્યો રાખવાનો હોય તે પ્રમાણે, ગણી કહાડવામાં આવે છે જે આગળ ચાલતા વિગતથી સમજાવ્યું છે.

કોઠા નાં ૩૨ માં આપેલા મીનપ્રેસર ધીમી ચાલનાં મીલ એનજીનોને લાયકના છે. હાઇસ્પીડ એનજીનોમાં એ કોઠામાં આપેલા મીનપ્રેસર કરતા આસરે સેકડે ૩૫ ટકા વધારે મીનપ્રેસર રાખવામાં આવે છે.

કોઠા—૩૨. કરકસર ભરેલા મીન પ્રેસર.
(રીફર્ડ તુ લો પ્રેસર સીલીનડર)

ઇનીશીઅલ પ્રેસર	મીનપ્રેસર સીમ્પલ નૉન કનડેનસી ગ.	મીનપ્રેસર કમ્પાઉન્ડ કનડેનસી ગ.	મીનપ્રેસર કમ્પાઉન્ડ નૉનકનડેનસી ગ	મીનપ્રેસર ત્રીપલ કનડેનસી ગ
૮૦	૩૧	૨૬	૨૮	૨૪
૯૦	૩૩	૨૭	૩૦	૨૫
૧૦૦	૩૫	૨૮	૩૨	૨૬
૧૧૦	૩૭	૨૯	૩૪	૨૭
૧૨૦	૩૯	૩૦	૩૬	૨૮
૧૩૦	૪૦	૩૧	૩૮	૨૯
૧૪૦	૪૧	૩૨	૪૦	૩૦
૧૫૦	૪૨	૩૩	૪૨	૩૧
૧૬૦	૪૩	૩૪	૪૪	૩૨
૧૮૦	૪૫	૩૫	૪૬	૩૪
૨૦૦	૪૭		૪૮	૩૬

રીફર્ડ મીનપ્રેસર (Referred Mean Pressure)—
કોઠા નાં ૩૨ માં આપેલા મીનપ્રેસરને મીનપ્રેસર રીફર્ડ તુ લો પ્રેસર સીલીનડર (mean pressure referred to low pressure cylinder) કહે છે, જે દુકામાં રીફર્ડ મીનપ્રેસર પશ્ચ કહેવાય છે. હવે એક ચાલુ કમ્પાઉન્ડ કે ત્રીપલ એનજીનમાં એ રીફર્ડ મીનપ્રેસરની વેહચણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ તે જાણવું સારું છે, કે જેથી પોતાનું એનજીન કરકસરભરેલી રીતે ચાલે

છે કે નહીં તે એક એનજીનીઅર જાણી શકે એ રીફર્ડ મીનપ્રેસર તો ઉપર કહ્યું તેમ એવું ધારીને ગણી કહાડવામાં આવેલા છે કે જાણે એકજ સીલીનડરનું એનજીન હોય, અને બધી સ્ટીમ તે એકજ સીલીનડરમાં વાપરવામાં આવતી હોય એનજીન પાસે કરકસરભરેલી રીતે કામ કરાવવા માટે એ રીફર્ડ મીનપ્રેસરની વેહચણી નીચે પ્રમાણે કરવામાં આવે છે

N =સીલીનડરોની સંખ્યા. P =રીફર્ડ મીનપ્રેસર

લો પ્રેસરનો ખરો મીનપ્રેસર= $\frac{P}{N}$

ઇન્ટરમીડિએટનો ખરો મીનપ્રેસર= $\frac{P}{N} \times$ લો પ્રેસર અને ઇન્ટર

વચ્ચેનો સીલીનડર રેશ્યો

હાઇપ્રેસરનો ખરો મીનપ્રેસર= $\frac{P}{N} \times$ લો પ્રેસર અને હાઇપ્રેસર

વચ્ચેનો સીલીનડર રેશ્યો

દાખલો—૧૮૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ પ્રેસર વાપરનારા એક ત્રીપલ એક્ષપાનસન કનડેન્સીંગ એનજીનમાં હાઇપ્રેસર અને લો પ્રેસર વચ્ચેનો સીલીનડર રેશ્યો ૧.૭ છે, અને ઇન્ટરમીડિએટ અને લો પ્રેસર વચ્ચેનો રેશ્યો ૧.૨૫ છે રીફર્ડ મીનપ્રેસર ૬૫—૩૨ મુજબ ૩૪ પાઉન્ડ છે, તો જુદા જુદા સીલીનડરોમાં ચાલુમાં કેટલો મીન પ્રેસર રાખવો જોઈએ, કે જેથી એનજીન કરકસરભરેલી રીતે ચાલે ?

સીલીનડરોની સંખ્યા $N=3$ રીફર્ડ મીનપ્રેસર $P=34$

લો પ્રેસરનો મીનપ્રેસર= $\frac{34}{3}=11.3$ પાઉન્ડ

ઇન્ટરનો મીનપ્રેસર= $\frac{34}{3} \times 1.25=14.2$ પાઉન્ડ

હાઇપ્રેસરનો મીનપ્રેસર= $\frac{34}{3} \times 1.7=39.1$ પાઉન્ડ

મીનપ્રેસરનો અડસટ્ટા—ઇન્ડિકેટર ડાયાગ્રામની મદદ વગર મીનપ્રેસરનો અડસટ્ટો કાઢવાની ગણતરી ૫૧ માં પાને આપી છે.

ડાયાગ્રામ ફેક્ટર (Diagram Factor)—૫૧માં પાનામાં આપેલી ગણતરી અથવા ફોર્મ્યુલાને આધારે ગણી કાઢેલા મીનપ્રેસર પ્રમાણે એનજીનમાં ચાલુમાં મીનપ્રેસર બરાબર મળતો નથી, પણ એથી ઓછો મળે છે, કારણકે કટઓફ, એક્ઝોસ્ટ, અને કુશનીંગ થતી વખતે ઇન્ડિકેટર ડાયાગ્રામનાં ખૂણા જે ગોળ થઈ જાય છે તેથી પ્રેક્ટીકલ ડાયાગ્રામનો એરીઆ થીઓરેટીકલ ડાયાગ્રામના એરીઆ કરતાં કેટલોક ઓછો થઈ જાય છે સીમ્પલ કરતાં કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં અને કમ્પાઉન્ડ કરતાં ત્રીપલ એનજીનમાં એ ઘટ વધારે પડે છે, કારણકે એક સીલીનડરમાંથી સ્ટીમ એક્ઝોસ્ટ થઈ બીજામાં

જતાં સ્ટીમપ્રેસર ફેટલોક ધટી જાય છે એ ધટને ડાએગ્રામ ફેક્ટર કહે છે. જુદી જુદી જાનના એનજીનોમા એ ધટ ફેટલી પડે છે તે નીચે આપ્યું છે—માટે ઉપલી ગણતરીને આધારે અથવા દોઢા પ્રમાણે મીનપ્રેસર કહાડી તેને નીચે આપેલા ડાએગ્રામ ફેક્ટરના આકડાએ ગુણવાથી લગભગ ખરો મીનપ્રેસર મળશે કે જેવો ચાલુ એનજીનના ડાએગ્રામ ઉપરથી મળી શકે —

સ્લાઇડવાલ્વ કૉરલીસવાલ્વ

સીમ્પલ એનજીન માટે	૮	૯
કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે... ..	૭	૮
ત્રીપલ એનજીન માટે.....	૬	૭

કોઠો—૩૩. કટઑફનાં પ્રમાણમાં મીનપ્રેસર.

કટઑફ થતી વખતે સ્ટ્રો કનો પુરો થયેલો ભાગ	સ્ટીમને ફેટલી વખત અક્ષપાન્ડ કરવામા આવે છે તે સખ્યા એક્ષપાનસન રેશ્યો	મીન પ્રેસરનો ગુણુક આકડો (કૉન્સ્ટનન્ટ)
	૨૦	૧૦૦
	૧૯	૨૦૮
	૧૮	૨૧૬
	૧૭	૨૨૬
	૧૬	૨૩૬
	૧૫	૨૪૭
	૧૪	૨૬૦
	૧૩	૨૭૪
	૧૨	૨૯૦
	૧૧	૩૦૯
	૧૦	૩૩૦
	૯	૩૫૫
	૮	૩૮૫
	૭	૪૨૧
	૬	૪૬૫
	૫	૫૨૨
	૪	૫૯૬
	૩	૬૯૯
	૨	૮૪૬
	૧ ૫	૯૩૪
	૧ ૩	૯૬૮

કોઠા નાં ૩૩ નો ખુલાસો —એ કોઠામાં વધતા ઓછા કટઑફના પ્રમાણમાં સીલીનડરમાં થતો થીઓરેટીકલ મીનપ્રેસર બતાવ્યો છે. મીનપ્રેસર કહાડવા માટે સીલીનડરના ગ્રાસ ઇનીશીઅલ પ્રેસરને જટલો કટઑફ હોય તેના પ્રમાણમા ત્રીજી કૉલમમાં આપેલા ગુણક આંકડા (constant) એ ગુણવા, અને જે આવે તેમાંથી ગ્રાસ બેક પ્રેસર બાદ કરવો. ગ્રાસ બેક પ્રેસર કનડેનસીંગ એનજીન માટે ૫ પાઉન્ડ, અને નૉનકનડેનસીંગ માટે ૨૦ પાઉન્ડને આસરે લેવો. એ પ્રમાણે જે મીનપ્રેસર આવે તેને ઉપર આપેલા ડાએગ્રામ ફેક્ટર પ્રમાણે સુધારી લેવો.

સીલીનડર રેશ્યો (Cylinder Ratio)—કમપાઉન્ડ એનજીન માટે ચોક્કસ પાવરના પ્રમાણમા સીલીનડરોના ડાયમેટર ફેટલા રાખવા તેની ગણતરી કરવા અગાઉ હાઇપ્રેસર સીલીનડર સાથે લો પ્રેસર સીલીનડરનું ફેટલું પ્રમાણ (ratio) રાખવું તે જાણવાની ધણી જરૂર છે તેજ પ્રમાણે ત્રીપલ અને ક્વાર્ટપલ એક્ષપાનસન એનજીનોના સીલીનડરોના પ્રમાણ પણ આગમચથી નક્કી કરવા જોઇએ એક સીલીનડર બીજા કરતા ફેટલું મોટું છે તે દેખાડનારો આંકડો સીલીનડરનો રેશ્યો કહેવાય છે જેમકે એકજ સરખી લબાઇના સ્લોકવાળા સીલીનડરોમા એકનો એરીઆ ૩૦ ચોરસ ઇંચ હોય અને બીજાનો ૯૦ ચોરસ ઇંચ હોય તો $૯૦-૩૦=૩$ સીલીનડર રેશ્યો થયો, જે આ પ્રમાણે લખવામા આવે છે=૧૩ સીલીનડર રેશ્યો, એટલે કે એક સીલીનડર બીજા કરતા ત્રણગણું મોટું છે.

એક સીલીનડર કરતાં બીજું ફેટલું મોટું રાખવું તે વિષે જુદા જુદા એનજીન બાધનારાઓ એકમત નથી, જેથી એકજ સરખા પાવરના એનજીનોમા વારવાર સીલીનડરોના રેશ્યોમા ધણો તફાવત જોવામા આવે છે અનુભવ ઉપરથી માલમ પડે છે કે સીલીનડરોના રેશ્યોમાં સહેજ વધધટ કરવાથી એનજીનની કરકસરભરેલી રીતે કામ કરવાની ખુબીમાં ઝાઝો ઘટાડો નથી.

કમપાઉન્ડ એનજીનમાં સીલીનડર રેશ્યો નીચે પ્રમાણેની ગણતરીને આધારે કાઢવો, કે જે પ્રમાણેનો રેશ્યો હાલ ધણુક જાણીતા મેકરોના કમપાઉન્ડ એનજીનમા જોવામા આવે છે:—

(ધનીશીઅલ ગ્રોસપ્રેસર X ૩) ÷ ૧૦૫ = સીલીનડર રેશ્યો.

સાધારણ રીતે કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં લોપ્રેસર સીલીનડરનો એરીઆ હાઇપ્રેસરના એરીઆ કરતાં ૩ થી ૪ ગણો રાખવામાં આવે છે, પણ કેટલાક સારા એનજીન મેકરો આજકાલ નીચે પ્રમાણે સીલીનડર રેશ્યો રાખવાનું પસંદ કરે છે —

બાઇલર પ્રેસર, પાઉન્ડ.	૮૦	૯૦	૧૦૦	૧૨૫	૧૫૦	૧૬૦
હાઇ પ્રેસરનો એરીઆ.....	૧	૧	૧	૧	૧	૧
લો પ્રેસરનો એરીઆ....	૨	૨ $\frac{૧}{૪}$	૨ $\frac{૧}{૨}$	૩	૩ $\frac{૧}{૪}$	૪

કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં સીલીનડર રેશ્યો કેટલો

રાખવો તે વિષે એક જીનો લખનાર આ પ્રમાણે ગણતરી કરવા જણાવે છે—સ્ટીમને જેટલી વખત એક્ષપાન્ડ કરવી હોય તેટલી સખ્યાનો જે સ્કેવરશ્ટ હોય તેટલો સીલીનડર રેશ્યો રાખવો. દાખલા તરીકે એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં જો ધનીશીઅલ ગ્રોસ પ્રેસર ૧૪૫ પાઉન્ડ હોય અને ટરબીનલ ગ્રોસપ્રેસર ૯ પાઉન્ડ રાખવો હોય તો $૧૪૫-૯=૧૬$ વખત સ્ટીમને એક્ષપાન્ડ કરવી પડશે, માટે $\sqrt{૧૬}=૪$ એટલે હાઇપ્રેસર અને લો પ્રેસર વચ્ચે ૧૪ નો રેશ્યો રાખવો.

ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનમાં સીલીનડર

રેશ્યો—હાઇપ્રેસર અને લો પ્રેસર સીલીનડરો વચ્ચેનો રેશ્યો, અથવા લો પ્રેસરના એરીઆ કરતાં હાઇપ્રેસરનો એરીઆ કેટલો ઓછો રાખવો તે નીચે પ્રમાણે શોધી કાઢવામાં આવે છે.

(ધનીશીઅલ ગ્રોસપ્રેસર X ૪.૫) ÷ ૧૦૫ = સીલીનડર રેશ્યો (હાઇપ્રેસર અને લો પ્રેસર વચ્ચે).

ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનમાં ઇન્ટરમીડીએટ અથવા વચલા સીલીનડરનો એરીઆ = લો પ્રેસરનો એરીઆ ÷ ૨.૫

અથવા ઇન્ટરમીડીએટનો એરીઆ = હાઇપ્રેસરનો એરીઆ X ૨.૫

સાધારણ રીતે હાઇપ્રેસર સ્ટીમનાં ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોમાં હાઇપ્રેસર કરતાં લો પ્રેસર સીલીનડરનો એરીઆ ૬ થી ૭.૫ ગણો વધારે, અને ઇન્ટરમીડીએટ સીલીનડરનો એરીઆ હાઇપ્રેસર કરતાં ૨.૫ ગણો વધારે રાખવામાં આવે છે

કેટલાક સારા મેકરો આજકાલ ત્રીપલ એક્ષપાનસન ઐનજનો માટે નીચે પ્રમાણે સીલીનડર રેશ્યો રાખવાનું પસંદ કરે છે —

બાઇલર પ્રેસર	૧૩૦	૧૪૦	૧૫૦	૧૬૦	૧૮૦
હાઇપ્રેસરનો એરીઆ.....	૧	૧	૧	૧	૧
ઇનટરમીડીએટનો એરીઆ...	૨ ૧	૨ ૩	૨ ૪	૨ ૫	૨ ૭
લો પ્રેસરનો એરીઆ . ..	૫ ૫	૬	૬ ૫	૭	૭.૫

**ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન ઐનજન માટે સીલી-
ન્ડર રેશ્યો**—હાઇપ્રેસર અને લોપ્રેસર સીલીન્ડરો વચ્ચેનો રેશ્યો નીચે પ્રમાણે રાખવામાં આવે છે

(ઇનીશીઅલ ગ્રોસપ્રેસર×૪ ૫)÷૧૦૫=સીલીન્ડર રેશ્યો હાઇપ્રેસર અને લોપ્રેસરના એરીઆ વચ્ચે

પેલુલા ઇનટરમીડીએટ સીલીન્ડરનો એરીઆ=હાઇપ્રેસરનો એરીઆ×૨

બીજા ઇનટરમીડીએટ સીલીન્ડરનો એરીઆ=હાઇપ્રેસરનો એરીઆ×૪

એક કારખાના માટે જોઈતાં ઐનજનનું કદ
મુકદ્દર કરતી વખતે ઘણી બાબતો ધ્યાનમાં લેવાની છે. પેલુલા તો કારખાના માટેલી તમામ મશીનરીનું લીસ્ટ બનાવી દરેક મશીન કેટલા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર ખાશે તેનો સરવાળો કરવો. પછી શાફ્ટીંગ અને ગીઅરીંગ ખાતે કુલ હોર્સ પાવર ઉપર સેકડે ૧૦ ટકા ઉમેરવા ત્યારપછી ઐનજનના પોતાના ક્રીકશનમાં કેટલા હોર્સ પાવર સમાઈ જશે તેનો અડસટ્ટો કહાડવો, જે બાબત આ પુસ્તકને ૫૫ મે પાને વીગતવાર લખ્યું છે. એ માટે હોર્સ પાવરના કુલ જુમલામાં ઐનજનની જાત પ્રમાણે નીચે મુજબ ઉમેરો કરવો —

૧૦ ટકા સીમ્પલ ઐનજન માટે

૧૫ ટકા ટેનડમ ઐનજન માટે

૨૦ ટકા સાઇડ-બાઇ-સાઇડ કમ્પાઉન્ડ યા ડબલ હાઇપ્રેસર ઐનજન માટે.

૨૫ ટકા ડબલ ટેનડમ ચાર સીલીનડરવાળા ઐનજન માટે.

૩૦ ટકા ત્રીપલ ઇન્ડના ઐનજન માટે.

એક નબી બંધાતી જીનીંગ ડ્રેક્ટરીનો દાખલો—

ધારો કે ૬૦ સીંગલ જીનનું એક કારખાનું બધાય છે તે માટે સાઇડ-બાઇ-સાઇડ કમ્પાઉન્ડ એનજીન નાખવું છે તો કેટલા હોર્સ-પાવરનું નાખવું?

૬૦ સીંગલ જીન, દરેક દીઠ ૨૬ હોર્સ પાવર	૧૫૦ હોં	૫૦
૨ સીંગલ ઓપનર, દરેક દીઠ ૫ હોર્સ પાવર	૧૦	,,
૧ લેધ	૧	,,
૧ ઝૂવ કટીંગ મશીન	૧	,,
શાફ્ટીંગ અને ગીઅરીંગ (૧૬૨ હોં ૫૦	૧૬	,,
ઉપર ૧૦ ટકા દીઠ)		
એનજીનના પોતાનાં ફ્રીક્શનમાં (આસરે ૨૦૦		
હોં ૫૦ ઉપર ૨૦ ટકા દીઠ)	૪૦	,,

જીમલે ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર ૨૧૮

ઉપર મુજબ ૬૦ જીનના એક કારખાનું માટે ૨૧૮ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરનું એનજીન જોઈશે, જે કે એવી રીતે પૂરેપૂરો પાવર ઉપજાવનારાં એનજીનને બદલે આશરે ૧૦ ટકા વધુ પાવર ઉત્પન્ન કરી શકે તેટલી છુટ એનજીનના કદમાં પેહલ્લાથીજ રાખી હોય તો વધારે સારૂ, કારણ કે અવારનવાર જીન શીટરો જીનમાં નવા મોટી ડાયામેટરના લેધર રોલર નાખવા ઉપરાંત એ લેધર રોલરો અને જીનની ફ્રેન્કશાફ્ટના પગો પુશકળ દાખીને ટાઇટ કરી નાખે છે, જેથી એનજીન ઉપર પુશકળ પાવર આવી પડે છે

સીમ્પલ એનજીન માટે સીલીનડરનો ડાયામેટર—

ચોક્કસ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના એકજ સીલીનડરના નોનકનડેનસીંગ એનજીન માટે સીલીનડરનો ઓરીઆ અથવા ડાયામેટર કેટલો રાખવો તે નીચે પ્રમાણે શોધી કહાડવામાં આવે છે —

એક દાખલો લઈએ ધારો કે એક સીમ્પલ નોનકનડેનસીંગ એનજીન ૨૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરનું જોઈએ છે તેનો સ્ટ્રોક ૩ ફીટ લાંબો અને રેવોલ્યુશન્સ ૮૦ દર મીનીટે મુકરર કરવામાં આવ્યા છે ૧૦૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ પ્રેસરનું બાઇલર જોડવામાં આવનાર છે, તો તે એનજીનના સીલીનડરનો ડાયામેટર કેટલો રાખવો ?

પેટેલાં એ એનજીનમાં ૧૦૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ કરકસરે વાપરવા માટે ટરમીનલ પ્રેસર ફેટલો રાખવો તે શોધી કહાડવું. એનજીન નૉનકનડે-નસીંગ હોવાથી એકઝૉસ્ટ હવામા નિકળી જશે, માટે હવાનો પ્રેસર ૧૫ પાઉન્ડ અને બેકપ્રેસર ૫ પાઉન્ડ મળીને ૨૦ પાઉન્ડ ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર રાખવો જોઈએ.

પછી ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર રાખવા માટે સ્ટીમને સીલીન્ડરમાં સ્રોકના કેટલામે ભાગે કટઑફ કરવી પડશે તે શોધી કહાડવું. ૧૦૦ પાઉન્ડ બોઇલર પ્રેસર છે, માટે ૧૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસર થયો. અને બોઇલરમાંથી એનજીનમા આવતાં સ્ટીમનો પ્રેસર જો પાંચ પાઉન્ડ પડી જાય એમ સમજીએ, તો $૧૧૫-૫=૧૧૦$ પાઉન્ડ ગ્રોસ ઇન્ટીમિટલ પ્રેસર થયો. માટે ૨૦ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર મેળવવા માટે સ્ટીમને $૧૧૦-૨૦=૯૦$ વખત-કહો કે પાંચ વખત-એક્ષપાન્ડ કરવી જોઈએ, એટલે તેને સ્રોકનાં $\frac{૧}{૫}$ મા ભાગે કટઑફ કરવી જોઈએ સ્રોકની લંબાઈ ૩ ફીટ અથવા ૩૬ ઇંચ રાખવી છે, માટે $૩૬-૫=૩૧$ ઇંચ સ્ટીમ કટઑફ કરવી પડશે.

એ પછી ઉપર પ્રમાણે કટઑફ અને ટરમીનલ પ્રેસર રાખતા મીનપ્રેસર ફેટલો થશે તે શોધી કહાડવું. સ્ટીમને પાંચ વખત એક્ષપાન્ડ કરવામા આવનાર છે, માટે કોહા-૩૩ પ્રમાણે મીનપ્રેસરનો ફોર્મ્યુલા-૮.૫૨૨ છે. અને ૪૭૪ મે પાને લખ્યા પ્રમાણે મીનપ્રેસર=

$\left\{ (૧૧૦ \times ૫૨૨) - ૨૦ \right\} \times ૮૦ = ૩૩$; મીનપ્રેસર એ ઉપરથી ૪૬૫ મે પાને આપેલી ગણતરી પ્રમાણે સીલીન્ડરનો એરીઆ શોધી કહાડવો —

$$A = \frac{૩૩૦૦૦ \times \text{હોર્સ પાવર}}{PLN} = \frac{૩૩૦૦૦ \times ૨૦૦}{૩૬.૬ \times (૮૦ \times ૨ \times ૩)} = ૪૦૬૨ \text{ ચોરસ ઇંચ}$$

મીલનડરનો એરીઆ. માટે ઉપલા દાખલા માટેલાં એનજીન માટે

$$\frac{\sqrt{૪૦૬૨}}{૩.૭૮૫૪} = \text{લગભગ ૨૩ ઇંચ ડાયમેટરનું સીલીન્ડર નાંખવું}$$

જોઈશે, કે જે ૩ ફીટ લાંબા સ્રોક અને ૮૦ રેવોલ્યુશન્સ સાથે ૨૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર સહેલાઈથી ઉપજાવી શકશે.

કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે સીલીનડરોના

ડાયામેટર—કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇપ્રેસર સીલીનડરની પરાયલી સ્ટીમ લોપ્રેસર નામનાં મોટાં સીલીનડરમાં દાખલ કરીને રીથી વધુ એક્ષપાન્ડ કરી વાપરવામાં આવે છે, માટે એવાં ચોક્કસ સંપાવરના એનજીન માટે બન્ને સીલીનડરોના ડાયામેટર કેટલા ખવા તે નીચે પ્રમાણે શોધી કાઢવામાં આવે છે.

દાખલો—એક કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ મીલ એનજીનના હાઇપ્રેસર અને લોપ્રેસર સીલીનડરોના ડાયામેટર શોધી કાઢવા છે. પ્રેનજીનના ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર ૧૦૦૦ થવા જોઈએ. સ્ટ્રોકની લંબાઈ ૨૫ ઇંચ અને દર મીનીટે ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ મુકરર કરવામાં આવ્યાં છે. ૧૨૫ પાઉન્ડ વરફીંગ પ્રેસરનાં બાઈલરો જોડવામાં આવનાર છે

ગ્રોસપ્રેસર=૧૨૫+૧૫=૧૪૦ પાઉન્ડ

ઇનીશીઅલ ગ્રોસ પ્રેસર= ૧૪૦-૫=૧૩૫ પાઉન્ડ.

ટરમીનલ ગ્રોસ પ્રેસર=૯ પાઉન્ડ (લોપ્રેસર સીલીનડરમાં.)

બેકપ્રેસર=૫ પાઉન્ડ (લોપ્રેસર સીલીનડરમાં.)

સીલીનડર રેશ્યો=(૧૩૫×૩)-૧૦૫=૩૮ (એટલે હાઇપ્રેસરના પ્રેરીઆ કરતા લોપ્રેસરનો એરીઆ ૩.૮ ગણો વધુ હોવો જોઈએ.)

કમ્પાઉન્ડ (ટેમજ ત્રીપલ અને ક્વડ્રુપલ) એનજીનના સીલીનડરોના ડાયામેટરની ગણતરી કરતી વખતે જે મીનપ્રેસર ગણી કાઢવામાં આવે છે, તે કાંઈ હાઇપ્રેસરમાં કે લોપ્રેસરમાં થતો ખરેખરો મીનપ્રેસર નથી, પણ એમ સમજવામાં આવે છે, કે જાણે એનજીનના મધ્ય હોર્સપાવર એકલાં લોપ્રેસરમાં જ કરવામાં આવનાર છે. માટે વારો કે બાઈલરની સ્ટીમ પેછેલા લોપ્રેસરમાં જ દાખલ કરીને તેને એટલી વખત એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવે છે કે તેના સ્ટ્રોકને છોડે છેવટનો ટરમીનલ ગ્રોસપ્રેસર ૯ પાઉન્ડ રહે, કે જેટલો ટરમીનલ પ્રેસર કનડેન્સીંગ એનજીનોના લોપ્રેસરમાં રાખવો ફાયદાબરેલો છે

૧૩૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસરની સ્ટીમને સીલીનડરમાં દાખલ કરી તેનો છેવટનો ટરમીનલ ગ્રોસપ્રેસર ૯ પાઉન્ડ રાખવા માટે તેને ૧૩૫-૯=૧૨૬ વખત એક્ષપાન્ડ કરવી જોઈએ—એટલે તેને સ્ટ્રોકની લંબાઈના ૧૨૬ માં ભાગે કટઆંક કરવી જોઈએ. માટે કોઈ

૩૩ પ્રમાણે સ્ટીમને ૧૫ વખત એક્ષપાન્ડ કરતા મીન પ્રેસરનો કોન્સ્ટન્ટ .૨૪૭ છે, માટે

૪૭૪ મે પાને લખ્યા પ્રમાણે (ડાએગ્રામ ફેક્ટર ૮૫ લેતાં) —

$$\text{મીનપ્રેસર} = \left\{ (૧૩૫ \times ૨૪૭) - ૫ \right\} \times ૮૫ = ૨૪.૦૯ \text{ પાઉન્ડ.}$$

એ ૨૪ પાઉન્ડ મીનપ્રેસર તો બાંધલરની સ્ટીમ એક્લાં લોપ્રેસર સીલીનડરમા આપી એક્ષપાન્ડ કરવામા આવે તો થાય છે, માટે લોપ્રેસરનો એરીઆ નીચે પ્રમાણે શોધી કાઢાવો — (જુવો પાનુ-૪૬૫)

$$\text{લોપ્રેસરનો એરીઆ} = \frac{૧૦૦૦ \times ૩૩૦૦૦}{૨૪ \times ૬૪ \times (૫૦ \times ૨)} = ૨૨૬૧ \text{ ફ ચોરસ ઇંચ.}$$

$$\text{લોપ્રેસરનો ડાયામેટર} = \sqrt{૨૨૬૧ \text{ ફ} - ૭૮૫૪} = ૫૪ \text{ ઇંચ}$$

લોપ્રેસર સીલીનડરના એરીઆને જે સીલીનડર રેશ્યો હોય તે વડે ભાગવાથી હાઇપ્રેસર સીલીનડરનો એરીઆ મળે છે આ દાખલામા સીલીનડર રેશ્યો ૩.૮ છે, માટે

$$\text{હાઇપ્રેસરનો એરીઆ} = ૨૨૬૧.૬ - ૩.૮ = ૬૦૩ \text{ ચોરસ ઇંચ.}$$

$$\text{હાઇપ્રેસરનો ડાયામેટર} = \sqrt{૬૦૩ - ૭૮૫૪} = ૨૮ \text{ ઇંચ}$$

માટે આ દાખલામા ૨૮ ઇંચ ડાયામેટરનું હાઇ પ્રેસર અને ૫૪ ઇંચ ડાયામેટરનું લોપ્રેસર સીલીનડર નાખી ૬ શીટ લાભો સ્લોક અને દર મીનીટે ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ આપવાથી બાંધલર પ્રેસર ૧૨૫ પાઉન્ડ સાથે ૧૦૦૦ ઈનડીકેટડ હોર્સ પાવર એનજીનમાથી ઉપજવી શકાશે

કોઠા નાં ૩૨ માં આપેલા મીનપ્રેસરમાંથી જે એક ઘટતો મીનપ્રેસર પસંદ કરી તેની રૂંદે ઉપર આપેલા હીસાબ મુજબ સીલીનડરના ડાયામેટર શોધી કાઢાવામા આવશે તો મીનપ્રેસર ગણતરી કરી શોધી કાઢાવાની કડાકુટ મટી જશે

ત્રીપલ અને ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાન્ડેશન એનજીન માટે સીલીનડરના ડાયામેટર શોધી કાઢાવા માટે જેમ કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે ઉપર લખેલી રીત આપી છે તેજ પ્રમાણે હિસાબ કરવો પેહુલા ઉપર મુજબ મીનપ્રેસર શોધી કાઢાવી લો પ્રેસરનો એરીઆ શોધી કાઢાવો, અને લો પ્રેસર સીલીનડરનો જે એરીઆ

આવે તેને હાઇપ્રેસર તેમજ ઇન્ટરમીડીએટ સીલીન્ડરો માટેના સીલીનડર રેશ્યો જે હોય તે વડે ભાંગી નાખવાથી હાઇપ્રેસર તેમજ ઇન્ટરમીડીએટ સીલીનડરોના એરીઆ (અથવા તે ઉપરથી ડાયામેટર) મળશે સીલીન્ડર રેશ્યો માટે જુવો પાનું ૪૭૫

દાખલો—૭૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવરનાં એક ત્રીપલ એક્ષ-પાનસન એનજીન માટે હાઇપ્રેસર, ઇન્ટરમીડીએટ, અને લોપ્રેસર સીલીનડરોના ડાયામેટર શોધી કાઢવા છે સ્ટ્રોકની લંબાઇ ૪ ફીટ, રેવોલ્યુશન્સ ૭૫ દર મીનીટે, અને ઇનીશીઅલ પ્રેસર ૧૬૦ પાઉન્ડ રાખવાનો છે

પીસ્તન સ્પીડ $= 8 \times 75 \times 2 = 1200$ ફીટ દર મીનીટે.

મીનપ્રેસર કોઠા નાં ૩૨ પ્રમાણે ૧૬૦ પાઉન્ડના ઇનીશીઅલ પ્રેસર માટે $= ૩૨$ હવે કોઠા નાં ૩૧ મા આપેલા કોન્સ્ટન્ટને મીન પ્રેસરે ગુણવાથી ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર મળે છે—એટલે કે કોન્સ્ટન્ટ $\times$ મીનપ્રેસર $=$ હોર્સપાવર માટે હોર્સપાવર-મીનપ્રેસર $=$ કોન્સ્ટન્ટ

તેથી ૭૦૦ હોર્સપાવર-૩૨ મીનપ્રેસર $= ૨૧૮$ કોન્સ્ટન્ટ

હવે કોઠા નાં ૩૧ મા ૧૦૦ પીસ્તન સ્પીડની કોલમમા શોધતાં ૨૧ ૭ ના કોન્સ્ટન્ટની સામે ૩૯ ઇંચ સીલીન્ડરનો ડાયામેટર મળે છે, માટે

લોપ્રેસર સીલીન્ડરનો ડાયામેટર $= ૩૯$ ઇંચ

લોપ્રેસરનો એરીઆ $= ૩૯ \times ૩૯ \times ૭૮૫૪ = ૧૧૯૪૫$ સ્કવેર ઇંચ ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન માટે સીલીન્ડર રેશ્યો ૪૭૫ મે પાને લખ્યા પ્રમાણે ૧૬૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે હાઇપ્રેસર ૧, ઇન્ટરમીડીએટ ૨ ૫, લોપ્રેસર ૭ છે, માટે

હાઇપ્રેસરનો એરીઆ $= ૧૧૯૪૫ - ૭ = ૧૧૭૦$ ૬ સ્કવેર ઇંચ

હાઇપ્રેસરનો ડાયામેટર $= \sqrt{1170 \div 7854} = ૧૪$ ૭૫ ઇંચ

ઇન્ટરમીડીએટનો એરીઆ $= ૧૭૦ \times ૨૫ = ૪૨૬૫$ સ્કવેર ઇંચ.

ઇન્ટરમીડીએટનો ડાયામેટર $= \sqrt{4265 \div 7854} = ૨૩$ ૬

હાઇપ્રેસર   ઇન્ટરમીડીએટ   લોપ્રેસર

જવાબ $= ૧૪\frac{૩}{૪}$ ઇંચ   ૨૩ $\frac{૩}{૪}$ ઇંચ   ૩૯ ઇંચ
૩૧

સીલીન્ડરોના ડાયામેટરમાં વધઘટ કરવાથી

થતી અસર—લો પ્રેસર કે ઈન્ટરમીડીએટ સીલીનડરનો કટઑફ જેટલો હોય તેટલોજ રાખી તેઓના ડાયામેટરમાં વધારો કરવાથી તેઓનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર કમી થશે એટલે જે સીલીનડરનો ડાયામેટર (અથવા એરીઆ) વધારવામાં આવે તેનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર તેની આગમજના સીલીનડરના ટરમીનલ પ્રેસર કરતાં ઓછો રહે છે. તેજ પ્રમાણે (કટઑફ તેટલોજ રાખી) સીલીનડરનો ડાયામેટર ઓછો કરવાથી તેનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર તેની આગમજનાં સીલીનડરના ટરમીનલ પ્રેસર કરતા વધે છે કમપાઉન્ડ એનજીનમાં જો લોપ્રેસરનો ડાયામેટર વધારવામાં આવે, અને કટઑફ અસલ માફકજ રાખવામાં આવે તો હાઇપ્રેસરના ટરમીનલ પ્રેસર કરતા લોપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર ઓછો રહે છે, તેમજ જો લોપ્રેસરનો ડાયામેટર નાનો કરવામાં આવે તો હાઇપ્રેસરના ટરમીનલ પ્રેસર કરતા લોપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર વધે છે

મુળધની એક ચોકસ મીલમાં પાછલથી સાંચાકામ

વધારવાથી એનજીનના હોર્સપાવર વધારવાની અગત પડી, જે માટે હાઇપ્રેસર સીલીનડરમાં સ્ટીમને મોડેથી (late) કટઑફ કરવાથી હાઇપ્રેસરનો ટરમીનલ પ્રેસર ઘણો વધી ગયો, જેથી અલખતા લોપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર પણ ઘણો વધી ગયો. આથી લોપ્રેસરમાંથી કનડેન્સરમાં જતી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ટરમીનલ પ્રેસર ઓછો કરવા માટે લો પ્રેસરમાં સ્ટીમને ઘણીજ વહેલી (early) કટઑફ કરવાની અગત જણાઇ, કારણકે જો તેમ કરીને સ્ટીમને બરાબર એક્સપાન્ડ કરવામાં નહીં આવે તો કનડેન્સરમાં જતી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ટરમીનલ પ્રેસર વધારે રહેવાથી અને વધારે પ્રેસરને લીધે તેની ટેમ્પરેચર પણ વધારે રહેવાથી કનડેન્સરમાં વેક્યુમ ઘણુંજ કમી થઇ જાય પણ આ પ્રમાણે લોપ્રેસરમાં ઘણાજ વહેલો કટઑફ કરવાથી તો હાઇપ્રેસરમાં ઓકપ્રેસર ઘણાજ વધી જવા લાગે, જેથી લોપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર ઔર વધ્યો, અને હાઇપ્રેસરની કામ કરવાની શક્તિ ઓકપ્રેસરને લીધે ઘટી ગઇ માટે તે એનજીનના હોર્સપાવર વધારવા માટે આખરે વધારે મોટા ડાયામેટરનું એક લોપ્રેસર સીલીનડર ખીજી

મગાવી જુના લોપ્રેસરની જગાએ ગોઠવવામાં આવ્યું. આથી હાઇ પ્રેસરમાં કટઑફ મોડો કરવાથી તેનો જે ટરમીનલ પ્રેસર વધ્યો, અને તેથી કરીને લોપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર પણ જે વધ્યો, તે મોટી ડાયમેટરવાળું મજકુર લો પ્રેસર સીલીન્ડર સમાવી શક્યું, કારણકે મોટી ડાયમેટરનું લો પ્રેસર મુકવાથી તેમાં અસલ કરતાં વેહલો કટઑફ કરવા છતાં હાઇપ્રેસરમાં બેકપ્રેસર ઘણો થયો નહીં, અને એ પ્રમાણે લો પ્રેસરમાં વેહલો કટઑફ કરવાથી લો પ્રેસરની એકઝર્સટ થતી સ્ટીમનો ટરમીનલ ગ્રોસપ્રેસર આસરે ૧૦-૧૨ પાઉન્ડ રાખી શકાયો.

જુદાં જુદાં સીલીન્ડરોમાં પાવરની વહેંચણી
(Distribution of Power)—કમ્પાઉન્ડ, ત્રીપલ, કે ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન એનજીનમાં બધા સીલીન્ડરોમાં લગભગ એક્સરખા હોર્સપાવર મેળવવાથી એનજીનની ચાલ એક્સરખી રહે છે, અને બધી કેન્કપીનો વગેરે ઉપર એક્સરખું જોર પડે છે. તોપણ એક લખનાર જણાવે છે કે હાઇપ્રેસર કરતાં લો પ્રેસરમાં વધારે હોર્સપાવર ઉપજવવાથી સ્ટીમના ખપમાં સહેજ કરકસર કરી શકાય છે; તેજ પ્રમાણે ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનમાં હાઇપ્રેસર કરતાં ઇન્ટરમીડીએટમાં વધારે અને ઇન્ટરમીડીએટ કરતાં લો પ્રેસરમાં વધારે કામ ઉપજવવામાં આવે છે. ત્રીપલ એનજીનમાં એ વધારો ૮, ૯, ૧૦ ના પ્રમાણમાં આવેલો જોઈએ જેમકે જો હાઇપ્રેસરમાં ૮૦, તો ઇન્ટરમીડીએટમાં ૯૦, અને લો પ્રેસરમાં ૧૦૦ હોર્સપાવર થાય તેમ કરવું જોઈએ.

પ્રકરણ—૨૨.

એકસેન્ત્રીક અને તેનું સેટીંગ.

ECCENTRIC

એકસેન્ત્રીક (Eccentric)—લગભગ દરેક એનજીનના વાલ્વ ચલાવવા માટે એકસેન્ત્રીક વપરાય છે. ઘણાખરા એનજીનોમાં તો એકસેન્ત્રીક ફ્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર જોડેલી હોય છે, પણ હાલમાં કેટલાક મોટા એનજીનોમાં ફ્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર મુકેલા બેલ વ્હીલની મદદથી કોઈ સગવડ પડતી જગામાં એક બીજી કાઉન્ટર શાફ્ટ (counter

shaft) ચલાવી તે ઉપર એક્સેન્ત્રીકા ગોઠવવામાં આવે છે, જેથી એક્સેન્ત્રીકા ઘણી મોટી બનાવવી પડતી નથી એક્સેન્ત્રીકને શાફ્ટ ઉપર જડવા સાથે શાફ્ટમાં ખાઓ કાઢી ચાવી ઠોકવામાં આવતી નથી, પણ શાફ્ટની ગોળાઇની બરાબર ચાવીને ગોળ ધસીને ઠોકવામાં આવે છે, જેથી ભવિષ્યમાં જો કદાચ એક્સેન્ત્રીક ફેરવવી પડે તો તે સહેલાઇથી થઇ શકે એ જાતની ચાવી “સેડલ કી” (saddle key) કહેવાય છે

એક્સેન્ત્રીકનું કામ શાફ્ટની ગોળ ગતિને સીધી ગતિમાં ફેરવી નાખવાનું હોય છે—એટલે કે એક્સેન્ત્રીક પોતે શાફ્ટ જોડે ગોળ ફેરે છે, ત્યારે તે સાથે જોડેલો વાલ્વનો સ્પીન્ડલ સીધી લીટીમાં આગળ પાછળ ચાલે છે.

એક્સેન્ત્રીક શીવ અને સ્ટ્રૅપ (Eccentric Sheave and Straps)—એક્સેન્ત્રીક હમેશા એ ભાગમાં બનાવવામાં આવે છે. જે ભાગ શાફ્ટ ઉપર ચાવીથી જડવામાં આવે છે, તેને એક્સેન્ત્રીક શીવ કહે છે, અને જે ભાગમાં શીવ પોતે ફેરે છે તેને એક્સેન્ત્રીક સ્ટ્રૅપ કહે છે મોટાં એનજીનોમાં શીવ એ ટુકડે બનાવવામાં આવે છે, કે જેથી તે સહેલાઇથી કાઢી શકાય એ બે ટુકડાઓને બોલ્ટ અને કોન્ટરથી જોડી લેવામાં આવે છે સ્ટ્રૅપ હમેશા એ ટુકડે બનાવવામાં આવે છે, જેઓને બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે કાર્ટ સ્ટીલની શીવ અને કાર્ટ આયર્નના સ્ટ્રૅપ એક્સેન્ત્રીક માટે ઘણા સારા છે

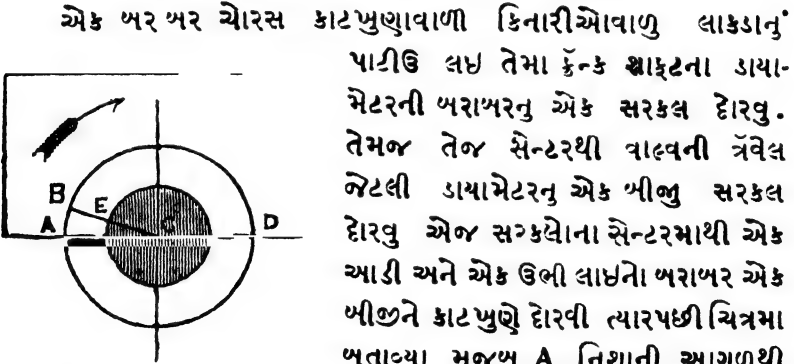
એક્સેન્ત્રીક રોડને ફેટલેક ટેકાણે એક્સેન્ત્રીકના સીલીન્ડર તરફના સ્ટ્રૅપમાં ખાસ છેડ પાડી તેમાં ખોસવામાં આવે છે, અને ઉપરથી કોન્ટર મારવામાં આવે છે ફેટલેક ટેકાણે રોડને છેડે ફલાન્જ બનાવી તેને સ્ટ્રૅપ સાથે એ બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે એક્સેન્ત્રીક રોડ ફેટલાક એનજીનોમાં લબચેરસ રાખવામાં આવે છે, જ્યારે ફેટલાકમાં ગોળ રાખવામાં આવે છે સ્નાઈડ વાલ્વના એનજીનોમાં વાલ્વને હડસેલવા માટે એક્સેન્ત્રીકને ઘણું જોર કરવું પડતું હોવાથી ઘણાખરા બ્રાન્સ રોડ વપરાય છે, જ્યારે કોરલીસ એનજીનોમાં ગોળ રોડ સાધારણ છે, જેઓ એક્સેન્ત્રીક તરફ જડા અને ખીજે છેડે સહેજ પાતળા હોય છે, કે જેથી ચાલુમાં ધુળે નહીં.

એકસેન્ત્રીકનો થ્રો (Throw)—એકસેન્ત્રીકની શીવના સેન્ટરથી ક્રૅન્ક શાફ્ટના સેન્ટર સુધીના તફાવતને એકસેન્ત્રીકનો થ્રો કહે છે એ બે સેન્ટરોમાથી જો એક લાઇન દોરવામા આવે, તો તે એકસેન્ત્રીકની થ્રોલાઇન કહેવાય છે

સ્લાઇડ વાલ્વની ટ્રેવેલ (Travel)—સ્લાઇડ વાલ્વ આગળ પાછળ ચાલે છે, તે ચાલના તફાવતને વાલ્વની ટ્રેવેલ કહે છે એકસેન્ત્રીક ગ્રાથી વાલ્વની ટ્રેવેલ બમણી હોય છે, અથવા તો $(\text{પોર્ટ-ઓપનીંગ} \times 2) = \text{ટ્રેવેલ}$ એટલે જો પોર્ટની પોહળાઇ ૨ ઇંચ હોય, અને લેપ ૧.૫ ઇંચ હોય તો આખો પોર્ટ ઉઘાડવા માટે સ્લાઇડ વાલ્વની ટ્રેવેલ $= (2 \times 1.5) \times 2 = 7$ ઇંચ જેમજે.

એકસેન્ત્રીકની શાફ્ટ ઉપર જગા (Position of Eccentric)—શાફ્ટ ઉપર એકસેન્ત્રીક ગોઠવવી વખતે એકસેન્ત્રીકની થ્રોલાઇન ક્રૅન્કની લાઇન (ક્રૅન્ક શાફ્ટ અને ક્રૅન્કપીનમાથી પસાર થતી લાઇન) સાથે કાટખુણાથી પણ સહુજ (એનજીન જે તરફ ફરતું હોય તે તરફ) હડાવી મુકવામા આવે છે. જો શાફ્ટ ઉપર એકસેન્ત્રીક ગોઠવવા માટેનો મારક હોય તો તે કેવી રીતે ગોઠવવી તે ચિત્ર નાં ૯૯ માં બતાવ્યું છે, જેનો ખુલાસો નીચે મુજબ છે —

ચિત્ર નાં ૯૯.

શાફ્ટ ઉપર એકસેન્ત્રીક ગોઠવવાની રીત

પાટી ઉપર તેમા ક્રૅન્ક શાફ્ટના ડાયામેટરની બરાબરનું એક સરકલ દોરવું. તેમજ તેજ સેન્ટરથી વાલ્વની ટ્રેવેલ જેટલી ડાયામેટરનું એક બીજું સરકલ દોરવું એજ સરકલોના સેન્ટરમાથી એક આડી અને એક ઉભી લાઇનો બરાબર એક બીજીને કાટખુણે દોરવી ત્યારપછી ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ A નિશાની આગળથી વાલ્વ ટ્રેવેલના સરકલ ઉપર વાલ્વનો જેટલો લેપ હોય તેટલો, અને જેટલી લીડ રાખવી હોય તેટલી મળીને જે તફાવત મળે તે તફાવતે B નિશાની કરવી, અને તેમાથી એક આડકત્રી લાઇન દોરી સરકલના C

સેન્ટર સાથે જોડી નાખવી. પછી પાટીઉ AB લાઇનમાંથી બરાબર અર્ધું કાપી નાખી ક્રૅન્ક શાફ્ટના સરકલનો અરધો ગાળો કોતરી કાઢવો, અને ક્રૅન્કને ફેરવીને નીચે ઝુલતી ઓલબામાં રાખી ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર જે જગામાં એક્સેન્ટ્રીક ગોઠવવી હોય તે જગાએ પેલું પાટીઉ ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ એવી રીતે મુકવું કે તેમાં દોરેલી ઉભી લાઇન ઓલબામાં રહે, અથવા તો પાટીઆની ઉપલી ધાર ઉપર લેવલ બાટલી મુકી લેવલ કરવી એ પછી BC લાઇન જે જગાએ ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર લાગી રહે, તે જગાએ શાફ્ટ ઉપર એક મારકો કરવો, જે મારકોમાંથી શાફ્ટ ઉપર લબાઇમાં એક સીધી લાઇન દોરવી, અને પાટીઉ કાઢી લઇ એક્સેન્ટ્રીકની ઓ લાઇન શાફ્ટ ઉપર કીધેલા મારકોમાંથી દોરેલી લાઇન સાથે મેળવી લઇ આવી મારવી. ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ એક્સેન્ટ્રીક ગોઠવવાથી એનજીન ચિત્રમાં તીરની નીશાનીથી બતાવ્યું છે તે તરફ ફરવા માંડશે, માટે જે એનજીનની ચાલ ઉલટી રાખવી હોય તો પાટીઆના જમણા હાથ ઉપર આગળ લેપકલીડનું માપ લઇ BC જેવી લાઇન દોરવી અને તે પ્રમાણે એક્સેન્ટ્રીક ગોઠવવી

એક્સેન્ટ્રીક ફેરવવાનું પરિણામ થું આવે છે તે વાલ્વ સેટીંગની બાબતમાં આપ્યું છે (જુલો પ્રકરણ—૨૪)

સ્ટીમ કૅરલીસ વાલ્વ માટેની એક્સેન્ટ્રીક—

વાલ્વ સેટીંગની બાબતમાં કૅરલીસ વાલ્વ કેમ સેટ કરવા તેની પુરે-પુરી સમજણ આપી છે, અને ઉપર સ્લાઇડ વાલ્વ માટે ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર એક્સેન્ટ્રીક કેવી રીતે સેટ કરવી તે આપ્યું છે. પણ કોઇ વાર કૅરલીસ વાલ્વ માટે એક્સેન્ટ્રીકની જગા ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર શોધી કાઢવી પડે છે, કે જે માટે ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર કશા મારકોએ આપેલા ન હોય કૅરલીસ એનજીનોમાં ધણુ ખરૂં સ્ટીમ અને એક્ઝૅસ્ટ વાલ્વ ચલાવવા માટે જુદી જુદી એક્સેન્ટ્રીકો રાખેલી હોય છે સ્ટીમ વાલ્વ માટેની એક્સેન્ટ્રીક ગોઠવવાની રીત નીચે આપી છે.

જો રીસ્ટ પ્લેટ (wrist plate) ની મદદથી સ્ટીમ વાલ્વ ચાલતા હોય તો પેહલ્લા રીસ્ટ પ્લેટને, અથવા તે નહીં હોય તો જે રૅકીંગ લીવર મારફતે સ્ટીમ વાલ્વ ચલાવવામાં આવતા હોય તેને

મીડ પોઝીશન (mid position) માં મુકવુ. એ માટે રીસ્ટ પ્લેટ ઉપર સેન્ટરનો એક મારકો તથા તેની ફેરીઅર પીન (carrier pin) ઉપર આ પ્રમાણે / / / ત્રણ મારકાઓ હોય છે. વચ્ચેના મારકો સેન્ટર અથવા મીડ પોઝીશન માટે, અને આજુબાજુના મારકાઓ એકના છેડા માટે. જ્યારે રીસ્ટ પ્લેટનો મારકો પીન ઉપરના વચ્ચેના મારકો સાથે મળે ત્યારે રીસ્ટ પ્લેટ બરાબર સેન્ટરમાં ગોઠવાયેલી સમજવી. એવી હાલતમાં રીસ્ટ પ્લેટ પડી રહે અને હાલે નહીં તે માટે કામચલાઉ કાગળ અથવા આમડાંનું વૉશર તેની પીન ઉપર મુકી રીસ્ટ પ્લેટને એ જગાએ સીકડી રાખવી, અને પછી બન્ને સ્ટીમ વાલ્વના બાઇડલ રૉડ (bridle rod) જોડીને વાલ્વના લૅપ તપાસવા સ્ટીમ વાલ્વનો લૅપ જુદા જુદા મેકરો પોતાની મરજી મુજબ રાખે છે, પરંતુ મેકરે વાલ્વનો લૅપ ફેટલો આપ્યો છે તે જો માલમ નહીં પડે તો નીચે પ્રમાણે સીલીનડરની સાર્થકનાં પ્રમાણમાં લૅપ રાખવો લૅપમાં સેહજ ફેરફાર કરવાથી કાંઈ ઘણો ફરક પડતો નથી.

સીલીનડરનો ડાયામેટર					સ્ટીમ વાલ્વનો લૅપ
૧૨ થી ૧૩ ઇંચ	...	...	...	...	$\frac{1}{4}$ ઇંચ.
૧૪ થી ૧૭ ...	...	...	...	...	$\frac{3}{8}$ ”
૧૮ થી ૨૩ ...	...	...	...	...	$\frac{1}{2}$ ”
૨૪ થી ૨૯ ...	...	...	...	...	$\frac{5}{8}$ ”
૩૦ થી ૩૭ ...	...	...	...	...	$\frac{3}{4}$ ”
૩૮ થી ૪૩ ...	...	...	...	...	$\frac{7}{8}$ ”
૪૪ થી ૫૦ ...	...	...	...	...	$\frac{1}{2}$ ”

લૅપ ઓછો વધતો કરવા માટે ડૅક્ષપૉટના રૉડ લાખા ટુંકા કરવા પડે છે સ્ટીમ વાલ્વ બન્ને બાજુએ એ પ્રમાણે એકસરખા ગોઠવ્યા પછી એકસેન્ત્રીક રૉડ અને વાલ્વ રૉડ વચ્ચે જે ફેરીઅર લીવર અથવા ઝુલતુ લીવર આવે છે તેને બરાબર ઓલંબામાં ગોઠવી કામ ચલાઉ જામ કરવું; અને પછી એ ફેરીઅર લીવરથી રીસ્ટ પ્લેટ સુધીનો રૉડ લાખો યા ટુંકો કરી ઘટતી લંબાઈનો રાખીને જોડવો, જે વખતે મજકુર ફેરીઅર લીવર તથા રીસ્ટ પ્લેટ પોતાની જગાએથી હડી નહીં જાય તેની સલાહ રાખવી.

એટલું કીધા પછી ફેરીઅર લીવર અને રીસ્ટ પ્લેટને ઢીલા ફરતાં કરી એક્સેન્ત્રીક રૉડ ફેરીઅર લીવર અને એક્સેન્ત્રીક સાથે કામચલાઉ જોડવો અને એક્સેન્ત્રીક શીવને ફ્રેન્કશાફ્ટ ઉપર ચાવી મારવા વગર હાથે ફેરવી જોઇને આખું વાલ્વ ગીઅર તપાસવું. જો એક્સેન્ત્રીક હાથે ફેરવી નહીં શકાય તો શાફ્ટ ઉપર ગમે ત્યાં કામ ચલાઉ ચાવી મારી શાફ્ટ ફેરવીને તપાસવું, અને રીસ્ટ પ્લેટનો મારકો સ્ત્રોકને છેડે તેની પીન ઉપરના બંને બાજુના મારકાઓને બરાબર મળે છે કે નહીં તે જોવું, અને કાંઈ કસર હોય તો ૩ કંટ એક્સેન્ત્રીક રૉડને લાંબો ટુકો કરી લેવો અથવા જો એક્સેન્ત્રીક રૉડ લાંબો ટુકો કરી શકાય તેવો નહીં હોય તો ફેરીઅર લીવર અને રીસ્ટ પ્લેટ વચેના રૉડને લાંબો ટુકો કરી રીસ્ટ પ્લેટને એવી રીતે ગોઠવવી કે તે બંને તરફ એક્સેન્ત્રીક સ્ત્રોક કરીને સ્ત્રોકની આખરીએ તેનો મારકો પીન ઉપરના બંને બાજુના મારકાઓને બરાબર મળી રહે.

પછી એક્સેન્ત્રીકની કામચલાઉ ચાવી છોડી નાખવી અને ફ્રેન્કને એક ડેડસેન્ટર ઉપર મુકવી, અને એક્સેન્ત્રીકની શીવ જે તરફ એનજીન ફેરવવાનું હોય તે તરફ ફેરવીને એવી જગામાં મુકવી કે જ્યાં જે તરફ પીસ્ટન ડેડસેન્ટર ઉપર હોય તે તરફના વાલ્વને અરધો દોરો લીડ મળી રહે એ જગામાં એક્સેન્ત્રીકની ચાવી મારી બીજા ડેડસેન્ટર ઉપર એનજીનની ફ્રેન્ક રાખી તે તરફ વાલ્વને બરાબર લીડ મળે છે કે નહીં તે તપાસી જોવું, અને એ પ્રમાણે જો બંને બાજુએ લીડ એક્સરખી મળી રહે ત્યારે તે જગામાં એક્સેન્ત્રીક કાયમ કરી પાટી ચાવી મારી જામ કરવી.

એક્ઝાસ્ટ કૉરલીસ વાલ્વ માટેની એક્સેન્ત્રીક-
એ એક્સેન્ત્રીકનો મારકો જ્યારે ફ્રેન્ક, શાફ્ટ ઉપર નહીં હોય ત્યારે એને ગોઠવવા પહેલાં એક્ઝાસ્ટ વાલ્વ ચલાવનારી રીસ્ટ પ્લેટ અથવા લીવર ઉપર લખ્યા મુજબ મીડ પોઝીશનમાં મુકવું, અને તે વખતે બંને તરફના વાલ્વની ધાર પોઈન્ટની ધારને બરાબર મળી રહે, યાને વાલ્વ ઉઘડવાની તૈયારીમાં હોય, તેમ વાલ્વ ગોઠવી વાલ્વના બ્રાઇડલ રૉડ બાંધવા એવી હાલતમાં કેટલાકે બંને વાલ્વ અરધો દોરો યા એક દોરો ખુલ્લા રાખવાની ભલામણ કરે છે, જેને

સ્લાઇડ વાલ્વમાં ખાઈનસ એકઝૉસ્ટ લૅપ કહે છે. એ ઠેકાણે રીસ્ટ પ્લેટ કામચલાઉ જામ કરી એકઝૉસ્ટ વાલ્વના રૉડ અને એકસેન્ત્રીક રૉડ વચ્ચેનાં ફેરીઅર લીવરને બરાબર ઉભુ ઓલબામાં રાખી તે જગાએ કામચલાઉ જામ કરી એકઝૉસ્ટ વાલ્વનો રૉડ જોડી લેવા પછી એકસેન્ત્રીક તથા એકસેન્ત્રીક રૉડ જોડી એકસેન્ત્રીકની શીવને હાથે ફેરવી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ચલાવનારી રીસ્ટ પ્લેટ અથવા લીવર પોતાના સેન્ટરની બંને તરફ એકજ સરખો સ્ત્રોક કરે છે કે નહીં તે તપાસવું. જો એક તરફ વધારે ને બીજી તરફ ઓછી ચાલ હોય તો એકસેન્ત્રીક રૉડને લાખો ટુ કો કરી લેવો, અથવા જો એકસેન્ત્રીક રૉડ લાખો ટુ કો કરી શકાય તેમ નહીં હોય તો રીસ્ટ પ્લેટ અને ફેરીઅર લીવર વચ્ચેના રૉડને લાખો ટુ કો કરી રીસ્ટ પ્લેટની ચાલ એવી રીતે રાખવી કે જેથી તે બંને તરફ એક સરખો સ્ત્રોક કરીને સ્ત્રોકની આખેરીએ તેનો મારકો તેની પીન ઉપરના બંને તરફના મારકાઓને બરાબર જમ મળી રહે.

પછી ક્રૅન્કને એક તરફ ફેરવી ડૅડ સેન્ટર ઉપર મુકવી, અને એકસેન્ત્રીક શીવને ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર હાથવડે ફેરવી એવી જગામાં મુકવી કે જેથી જો તરફ ક્રૅન્ક ડૅડસેન્ટર ઉપર હોય તેની સામી બાજુનો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ લગભગ આખો ખુલ્લો (full open) રહે જે જગામાં એ પ્રમાણે વાલ્વ ખુલ્લો રહેતો હોય તે જગામાં એકસેન્ત્રીક કામચલાઉ જામ કરી એનજીન ફેરવી બીજા ડૅડસેન્ટર ઉપર મુકવું, અને તેની સામી બાજુનો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ પણ તેટલોજ બરાબર ખુલ્લો રહે છે કે નહીં તે તપાસી જોવું જો બંને તરફ એકઝૉસ્ટ વાલ્વ એકસરખા પ્રમાણમાં ખુલ્લા રહે તો એકસેન્ત્રીક તે જગામાં કાયમ કરી પાકી ચાવી મારવી પાકી ચાવી મારવા અગાઉ વાલ્વ સેટીંગની બાબતમાં લખ્યા મુજબ એકઝૉસ્ટના રીલીઝ અને કમ્પ્રેસન અથવા કુશળીય જોષ્ઠતા પ્રમાણમાં રહે છે કે નહીં તે પણ તપાસી જોવું. એટલે પીસ્ટનનો સ્ત્રોક પૂરો થાય તેની થોડુંક આગમજ એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડવો જોઈએ (રીલીઝ), અને બીજો સ્ત્રોક પૂરો થાય તેની થોડુંક આગમજ એકઝૉસ્ટ વાલ્વ બંધ થઈ જવો જોઈએ (કમ્પ્રેસન).

પ્રકરણ—૨૩.

વાલ્વ અને વાલ્વ ગીઅર.

VALVES & VALVE GEAR.

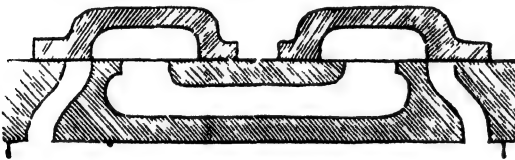
સ્લાઇડ વાલ્વ (Slide Valve) નું કામ સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ દાખલ કરવાનું, દાખલ કર્યા પછી તેને એક્ષપાન્ડ કરવાનું, અને એક્ષપાન્ડ કર્યા પછી તેને એક્ઝૉસ્ટ કરવાનું હોય છે નાનાં એનજીનોમાં એ વાલ્વ ધણો સાધારણ હોય છે, પણ મીલોના મોટાં અને સારી બનાવટના એનજીનોમાં હાલમાં સ્લાઇડ વાલ્વ ઝાઝા વપરાતા નથી. એની મુખ્ય ખામી એ હોય છે કે એકલો એકજ વાલ્વ ઉપર લખેલા ત્રણે કામ કરતો હોવાથી, તેને મરજી મુજબ ગોઠવી શકાતો નથી, કારણ કે તેના એક કામમાં સુધારો કરવા જતા તેના બીજા કામમાં ફરક પડી જઈ બિગાડો થાય છે એની બીજી ખામી એ છે કે જે રસ્તેથી એ સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ દાખલ કરે છે, તેજ રસ્તેથી તે સ્ટીમ વપરાયા પછી એક્ઝૉસ્ટ મારફતે બાહ્ય કઢાડી નાખે છે, સીલીન્ડરમાં દાખલ થતી તાજી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર એક્ઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતા હંમેશાં વધારે હોય છે, માટે ગરમ થયેલા સ્લાઇડ વાલ્વ અને પોર્ટમાં થઈને ઠંડી થયેલી સ્ટીમ નિકળી જવાથી તે ભાગો ઠંડા (એટલે ઓછા ગરમ) થઈ જાય છે, અને બીજે સ્ત્રોતે ત્યારે તાજી સ્ટીમ તેજ રસ્તે સીલીન્ડરમાં દાખલ થાય છે, ત્યારે તે સ્ટીમ કનડેન્સ થાય છે. વળી સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર સ્ટીમનું અતિશય દબાણ પડતું હોવાથી તે સીલીન્ડરની ફ્રેસ (fibre) સાથે ખુબ દબાઈને ધસાય છે, તેથી ધણું ફ્રીક્શન થાય છે, અને વાલ્વને ચલાવવા માટે ધણું જોર જોઈએ છે.

સ્ટીમ અને એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ (Steam & Exhaust Ports)—સીલીન્ડરમાં જે રસ્તેથી તાજી સ્ટીમ દાખલ થાય છે તે રસ્તાને સ્ટીમ પોર્ટ કહે છે, તેમજ વપરાયેલી સ્ટીમ સ્ટીમ પોર્ટમાં થઈને જે રસ્તેથી એક્ઝૉસ્ટ પાછપમાં જાય છે, તેને એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ કહે છે સાધારણ નાના એનજીનોમાં સીલીન્ડરના મધ્ય ભાગમાં વાલ્વ ચેસ્ટ (valve chest) એટલે વાલ્વની પેટી રાખી

તેમાં વચ્ચે મોટો એક એકઝાસ્ટ પોર્ટ અને તેની આજુબાજુ એક એક નાનો સ્ટીમ પોર્ટ હોય છે.

એકઝાસ્ટ થતી વખતે સ્ટીમ પોર્ટ આખો ઉધડે છે, પણ કોઈ એનજીનમાં સ્ટીમ દાખલ થતી વખતે કોઈવાર સ્ટીમ પોર્ટ આખો નહીં પણ થોડો ઉધડે છે, અને એ જોડેલો ઉધડે છે તેને “પોર્ટ ઓપનીંગ” (port opening) કહે છે.

બે ટુકડે બનાવેલો સ્લાઇડ વાલ્વ—જ્યારે એનજીનનો એક ધણો લાખો રાખવાથી સીલીન્ડર પણ લાંબુ બનાવવું પડે છે, ત્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ માટેના સીલીન્ડર માટેલા સ્ટીમ પોર્ટ પણ ધણા લાંબા રાખવા પડે છે આથી કલીઅરન્સ સ્પેસ વધવાથી સ્ટીમ વધારે ખર્ચે છે, જેમ થતુ અટકાવવાની નેમથી સ્લાઇડ વાલ્વ બે ટુકડે બનાવવામાં આવે છે, અને સીલીન્ડરને બંને છેડે જુદા જુદા એક એક સ્ટીમ પોર્ટ અને એક એકઝાસ્ટ પોર્ટ હોય છે, જે

ચિત્ર નાં ૧૦૦.

બે ટુકડે બનાવેલો સ્લાઇડ વાલ્વ

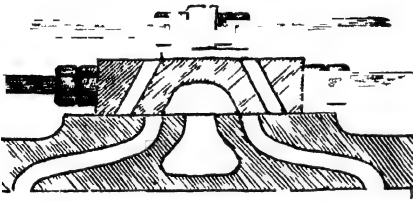
જોઈવળુ ચિત્ર નાં ૧૦૦ માં બતાવી છે આથી સ્ટીમ પોર્ટ ધણા ટુંકા બનાવી શકાય છે. આવા બે વાલ્વ વાપરવાથી ફ્રીક્શન વધુ

થવાથી કાંઈક ગેરફાયદો થાય છે ખરો, પરંતુ સ્ટીમ પોર્ટ ટુંકા હોવાથી કલીઅરન્સ સ્પેસ ઓછી રહેવાથી જે ફાયદો થાય છે, તે મજબૂત ગેરફાયદા કરતાં વધારે હોય છે.

એક્ષપાનસન વાલ્વ (Expansion Valve)—કેટલેક ઠેકાણે સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર બીજો એક એક્ષપાનસન વાલ્વ ચાલે છે, જેનું કામ માત્ર સ્ટીમ કન્ટ્રોલ કરવાનું જ હોય છે, જ્યારે મુખ્ય સ્લાઇડ વાલ્વ લીડ અને એકઝાસ્ટ ઉપર કાબુ રાખે છે. એ એક્ષપાનસન વાલ્વ એક જુદી એક્સેનરીકથી ચલાવવામાં આવે છે સાધારણ સ્લાઇડ વાલ્વ કરતાં એક્ષપાનસન વાલ્વ સ્ટીમને ધણી ઝડપથી કન્ટ્રોલ કરે છે, કારણ કે જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ એક

ખાનુએ ચાલતો હોય ત્યારે એક્ષપાનસન વાલ્વ તેની ઉલટી ખાનુએ ચાલે છે, જેથી પોર્ટ ઝડપથી બંધ થઈ જાય છે. વળી સ્ટીમના કટઓફમાં ફેરફાર કરવાથી એક્ઝૉસ્ટ, કુશનીંગ, લીડ વગેરેના નામમાં ખલલ થતી નથી.

ફીક્ડ એક્ષપાનસન વાલ્વ (Fixed Expansion

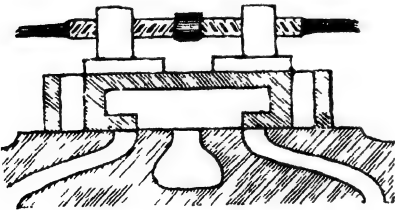
ચિત્ર નાં ૧૦૧.

ફીક્ડ એક્ષપાનસન વાલ્વ

Valve) ચિત્ર નાં ૧૦૧ માં બતાવ્યો છે, જેમાં સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર એકજ ટુકડે બનાવેલો એક્ષપાનસન વાલ્વ છે એ વાલ્વ એક્સ વખતેજ સ્ટીમ કટઓફ કરે છે, અને વાલ્વને આગળ પાછળ કરવાથી કાંઈ કટ-

ઓફમાં વધઘટ થતી નથી, પણ કટઓફ ઓછો વધતો કરવા માટે તે વાલ્વની એક્સેન્ટ્રીક ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર ફેરવીને ગોઠવવી પડે છે એ વાલ્વ તેના સ્પીન્ડલ ઉપર જોડાતી જગામાં ગોઠવી બંને ખાનુએ ટોચી સિકડી લેવામાં આવે છે.

મુવેબલ એક્ષપાનસન વાલ્વ (Moveable Expansion

ચિત્ર નાં ૧૦૨.

મુવેબલ એક્ષપાનસન વાલ્વ

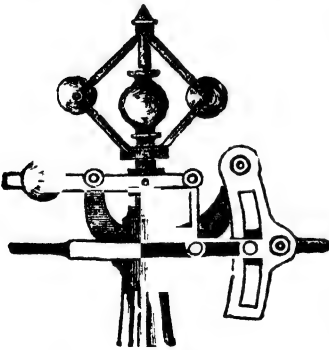
Valve) ચિત્ર નાં ૧૦૨ માં બતાવ્યો છે એમાં બે જુદા જુદા વાલ્વ એક સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર ચાલે છે એ બંને વાલ્વો એક સ્પીન્ડલ ઉપર જોડવામાં આવે છે, જે સ્પીન્ડલ ઉપર એક તરફ ઉલટા અને બીજી

રફ સુલટા આટાઓ પાડેલા હોય છે, તેજ પ્રમાણે બંને વાલ્વોના છેદમાં જુદા જુદા આટા હોય છે, જેથી સ્પીન્ડલ ફેરવવાથી એ બંને વાલ્વો ક બીજાની પાસે કે એક બીજાથી દૂર થાય છે, જેથી સ્ટીમનો કટઓફ વધી કે ઓછો કરી શકાય છે. એ વાલ્વના સ્પીન્ડલનો બીજો છેડો વાલ્વ

એસ્ટમાથી બાહ્યર કહાડી તે ઉપર એક બ્લીલ મુકેલુ હોય છે, જે હાથવડે ફેરવવાથી સ્પીન્ડલ ફરે છે; કેટલાક એનજીનોમાં એ સ્પીન્ડલ સાથે એક કાટો અથવા પૉઇન્ટર ચક્કરો વગેરેની મદદથી જોડેલો હોય છે, જે કાટો સ્પીન્ડલ ફેરવવાથી એક તપ્પી અથવા ડાયલ ઉપર ફરે છે, અને એક્ષપાનસન વાલ્વ એનજીનના સ્ક્રોકના કેટલાકે ભાગે ગ્રીમ કટઑફ ફરે છે તે બતાવે છે. શીડ્ડ એક્ષપાનસન કરતાં મુવેબલ એક્ષપાનસન કરતા વધારે સારા છે, કારણ કે એથી ચાલુ એનજીનમાં માત્ર પેલુ બ્લીલ ફેરવીને કટઑફમાં જોઇતો ફેરફાર કરી શકાય છે એવા વાલ્વ-વાળા એનજીનોમાં એનજીનનો સ્ટૉપવાલ્વ હમેશા આપો ખુલ્લો રાખવામાં આવે છે, અને પછી એક્ષપાનસન વાલ્વનું બ્લીલ ફેરવી જોઇતો કટઑફ એવી રીતે માડવામાં આવે છે, કે એનજીનના જોઇતો રેવોલ્યુશન્સ મળી રહે— એટલે કે સ્ટૉપવાલ્વ આપો ખુલ્લો રાખતા જો એનજીન ફાસ્ટ જાય તો કટઑફ વહેલો કરવામાં આવે છે, અને જો ધીમે જાય તો કટઑફ મોડો કરવામાં આવે છે, કે જેથી જોઇતી ઝડપે એનજીન ચાલે.

ઓટોમટીક એક્ષપાનસન વાલ્વ (Automatic Expansion Valve) નું ગીઅર ચિત્ર નાં ૧૦૩ માં બતાવ્યું છે.

ચિત્ર નાં ૧૦૩.

ઓટોમટીક એક્ષપાનસન
વાલ્વ ગીઅર.

એમાં સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર ચાલતા એક્ષપાનસન વાલ્વના સ્પીન્ડલને એકસેન્ટ્રીક સાથે પાધરો નાદી જોડતા ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબના એક ઝુલતા લીવરના ઉભા ખાચામાં ચઢડ ઉતર કરતા એક દુકડા સાથે જોડેલો હોય છે, જે લીવરના મધ્ય ભાગમાં એક્ષપાનસન વાલ્વ ચલાવનારી એકસેન્ટ્રીકનો સ્પીન્ડલ જોડેલો હોય છે. વળી વાલ્વના સ્પીન્ડલ સાથે એક ઉભો સળિયો જોડી તેનો બીજો છેડો ગવરનરના ચઢડ ઉતર કરતા કૉલર સાથે જોડેલો હોય છે, જેથી જ્યારે એનજીન ફાસ્ટ જવાથી ગવરનર ઉચકાય ત્યારે તેની સાથે પેલો સળિયો પણ ઉચકાઇ વાલ્વ સ્પીન્ડલને ઉપાડે જેથી

વાલ્વની ચાલ (travel) ટુંકી થાય, અને વાલ્વ જલદી સ્ટીમ કટઓફ કરવા માટે; તેમજ જ્યારે એનજીન ધીમે ચાલવાથી ગવરનર નીચે ખેસે ત્યારે પેલા સળિયાની મારફતે વાલ્વ સ્પીન્ડલનો છેડો પણ પેલાં ઝુલતા લીવરના ખાંચામા નીચે ઉતરે, જેથી વાલ્વની ચાલ અથવા ટ્રેવેલ લાખી થવાથી વાલ્વ મોડો કટઓફ કરવા માટે. ચિત્ર ઉપર ધ્યાન પુગાડવાથી તુરત માલમ પડશે કે પેલાં ઝુલતા લીવરની ચાલ નીચે છેડે ધણી લાખી હોય છે, વચ્ચે તે કરતા ટુંકી હોય છે, અને છેક ઉપર ધણીજ થોડી હોય છે કેટલાંક એનજીનોમા મજકુર ઝુલતુ લીવર ઉપરને બદલે નીચે પીન સાથે જડેલુ રાખી ઉપરની બાજુએ ઝુલતુ રાખવામા આવે છે, જેથી એવા લીવરના સ્લોટમા ચઢાડ ઉતર કરતા ટુંકડા સાથે જોડેલા વાલ્વ સ્પીન્ડલની ટ્રેવેલ સ્પીન્ડલ નીચે ઉતરવાથી કમી થાય છે, અને ઉપર ચઢાડવાથી વધે છે આ જાતના વાલ્વ બીજા બધા એક્ષપાનસન સ્લાઇડ વાલ્વો કરતા ચઢીયાતા હોય છે, કારણ કે એમા એનજીનમા થતા કામના પ્રમાણુમા પોતાની મેળે કટઓફ થયા કરે છે. જે કારખાનામા કોઈ ખાતુ કે સાંચા બધ થવાથી એનજીન ઉપરનો લોડ કમી થાય તો તુરત એનજીન ઝડપથી ચાલવા માડતાજ ગવરનર ઉચકાઇને સ્ટીમનો કટઓફ વહેલો કરી નાખે છે, જેથી એનજીન પોતાની હમેશની ઝડપેજ ચાલ્યા કરે છે

ગ્રીડાયરન એક્ષપાનસન વાલ્વ—(Grid-iron Expansion Valve)—એ વાલ્વ એક પ્લેટ જેવો સપાટ બનાવવામા આવે છે, જેમા બને છેડે જાળીની માફક ઊભા આસરે બે-ત્રણ દોરા પોહળા સખ્યા બધ ખાચાઓ હોય છે, તેમજ તેઓનેજ મળતા સાકડા ખાચાઓ સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર પણ હોય છે, જેઓ વાલ્વ માહેલા સ્ટીમ પોર્ટની ગરજ સારે છે આ વાલ્વની ખુબી એ છે એ કે વાલ્વ ખાચાઓની પોહળાઇ જેટલો (એટલે માત્ર બે-ત્રણ દોરા) આગળ ચાલે કે સ્લાઇડ વાલ્વના બધા ખાચાઓ ઉઘડે છે, અને તેટલોજ ઉલટી બાજુએ ચાલે કે બધા પોર્ટ બધ થાય છે જેથી ધણી થોડી ચાલમા આખા પોર્ટ ઉઘડે છે.

સ્લાઇડ વાલ્વનું ફીકશન—સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર બધે તાજ સ્ટીમનું દબાણ પડતુ હોવાથી તે સીલીન્ડરની ફેસ

સાથે ધણું દબાણથી ધસાઇને ચાલે છે, જેથી તેને ચલાવવા માટે ધણુ જોર વાપરવું પડે છે. જો એક સ્લાઇડ વાલ્વ ૧૨ ઇંચ લાંબો અને ૧૦ ઇંચ પોહળો હોય, અને દર ચોરસ ઇંચે ૧૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની સ્ટીમ વપરાતી હોય તો $(12 \times 10) \times 100 = 12000$ પાઉન્ડનો બોજો સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર બળે લાધ્યો હોય તેટલાં દબાણથી વાલ્વ સીલીન્ડરની ફેસ સાથે ધસાય છે સ્લાઇડ વાલ્વના મોટાં કનડેન્સીંગ એનજીનોમા એ દબાણ પડતું અટકાવવાની તરેહવાર ગોઠવણો કાઢેલી હોય છે, જેમાંની એક ચિત્ર

ચિત્ર નાં ૧૦૪.

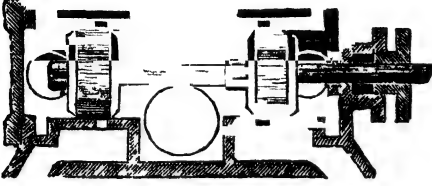
સ્લાઇડ વાલ્વનું ક્રીકશન એજી કરવાની ગોઠવણ.

નાં ૧૦૪ માં બતાવી છે. એમાં એક પિસ્ટનની રીંગ બરાબર ટર્ન અને ફેસ કરીને વાલ્વ ચેસ્ટ (Pachsch) ના કવર માહેલા આવે છે, જે રીંગની

બાહરની બાજુ સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર બધે બેરીંગમાં લાગુ હોય છે, અને વાલ્વ પોતે એ રીંગ સાથે ધસાઇને ચાલે છે. ફેટલેક ઠેકાણે એ રીંગની વચ્ચેનો પોહળ ભાગ વાલ્વ ચેસ્ટના કવરમાં એક છેદ પાડી એક પાછપ મારફતે કનડેન્સર સાથે જોડેલો હોય છે, જેથી વાલ્વ ઉપર સ્ટીમનું દબાણ ધણું થોડું પડતાં વાલ્વ સામે ફેસ ઉપરથી ઉચકાવાની વેત્રણ કરે છે, પણ પેલી રીંગની નીચેની સ્ટ્રીગો તથા સ્ટીમ પ્રેસર તેને ફેસ સાથે દાબી રાખી તેને ગળતો અટકાવે છે

પીસ્ટન વાલ્વ (Piston Valve)—આ જાતના વાલ્વ સ્લાઇડ વાલ્વના જેવું જ કામ કરે છે, તોપણ સ્લાઇડ વાલ્વ કરતાં સારા છે, કારણ કે જેમ સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર સ્ટીમનું અતિશય દબાણ પડે છે, તેમ એમાં પડતું નથી એ જાતના વાલ્વ ની ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૧૦૫ માં બતાવી છે. એમાં એક સ્પીન્ડલ

ઉપર જે નાના પીસ્તનો છે, જે પીસ્તનો સાધારણ સીલીન્ડરના પીસ્તન જેવા (સ્પ્રીંગ, પેકીંગરીંગ, અને જનકરીગવાળા) હોવા ઉપરાંત તેઓમા વધુ કથુ હોતુ નથી સ્ટીમ સીલીન્ડરની બાજુએ રાખેલાં એક બીજા નાના વાલ્વ સીલીન્ડરમાં એ પીસ્તનો ચાલે છે,

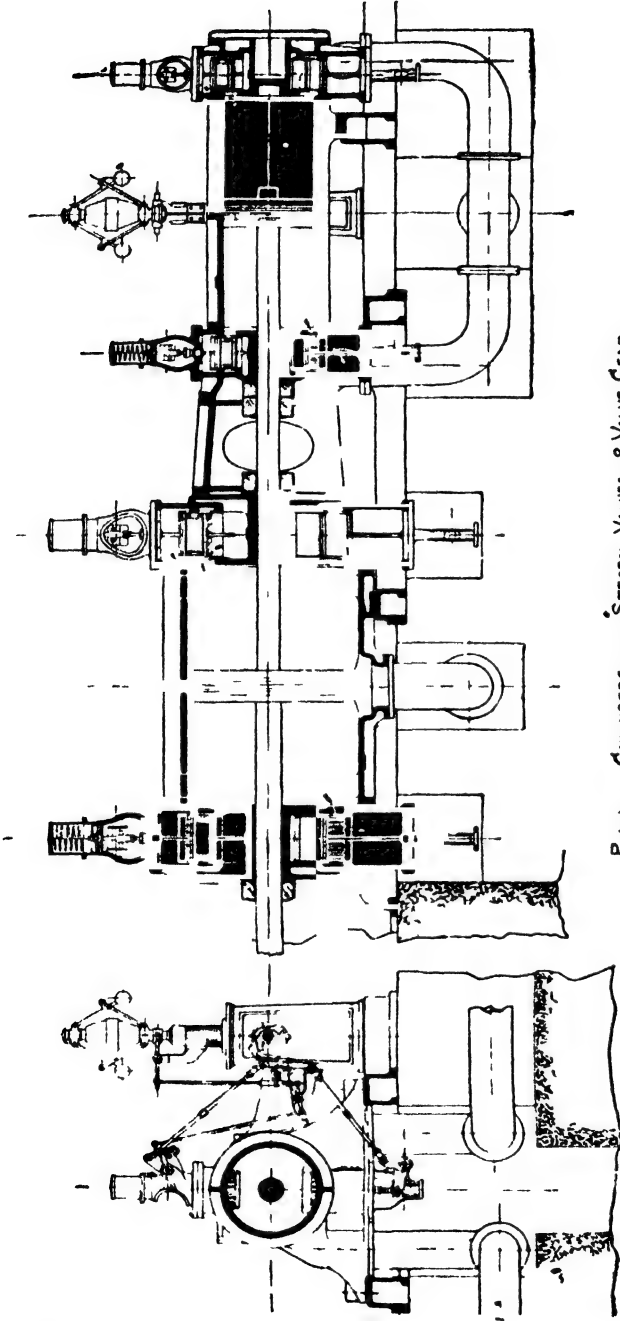
ચિત્ર નાં ૧૦૫.

પીસ્તન વાલ્વ.

અને એ વાલ્વનાં સીલીન્ડરમાં બને છેડે ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ સ્ટીમ પોર્ટ હોય છે અને પીસ્તનોની બાહરની બાજુએ સ્ટીમ પોર્ટ ઉધડી મોટા સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ દાખલ કરે છે, જ્યારે અને પીસ્તનો વચ્ચેના ગાળામાથી એકઝાસ્ટ

સ્ટીમ બાહર નીકળી જાય છે જ્યારે પેકીંગરીંગ અને જનકરીગવાળા પીસ્તનો વપરાય છે, ત્યારે પીસ્તનની ફ્લેન્જ અને જનકરીગની બાહરની ધારે ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ ક્રાસ કરી નાખવામાં આવે છે, માટે કટઆફ, લેપ, લીડ વગેરે જે થાય છે તે પીસ્તન વાલ્વની પેકીંગ રીંગની બાહરની ધારથીજ થાય છે વાલ્વ સીલીન્ડરના પોર્ટમાં ફેટલીક આડકત્રી રીબ એતેલી હોય છે, જેથી પીસ્તન વાલ્વની રીંગ પોર્ટમાં ભરાઇને પોર્ટની ધારે ખરાબ કરી નાખે નહીં જ્યારે પીસ્તન વાલ્વો તદ્દન સગીન બનાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓની ધારે ચેરસજ રાખવામાં આવે છે મોટા એનજીનના પીસ્તન વાલ્વો એક બીજા સાથે વચ્ચે એક પાર્શ્વની મદદથી જોડેલા હોય છે, જેથી એક બાજુની સ્ટીમ બીજી બાજુ જઈ શકે, અને અને છેડે સ્ટીમ પાછપ જોડેલા પડે નહીં

પીસ્તન વાલ્વ જે બરાબર સ્ટીમ ટાઇટ નહીં હોય તો ગલ્યા કરી મેદનત આપે છે સ્લાઇડ વાલ્વ તો સ્ટીમના દબાણથીજ સીલીન્ડરની ફ્રેસ ઉપર દકાઇને રહે છે, પણ પીસ્તન વાલ્વ ઉપર તેતુ દબાણ પડતુ નથી હાલ પીસ્તન વાલ્વ ઝાઝા વપરાતા નથી, તો પણ ફેટલાક મેકરો પોતાના ઉભા મીલ એનજીનોમા ઇન્ટરમીડીએટ કે લોપ્રેસર સીલીન્ડરો ઉપર પીસ્તન વાલ્વ મુકે છે

PLAN OF CYLINDERS AND STEAM VALVES & VALVE GEAR

ચિત્ર નં ૧૦૬.

સ્ટીમ પીસ્ટન ટ્રોપ વાલ્વ અને વીપ ગીઅર. (જેન મસજેક એન્ડ સન્સ.)

ડબલ બીટ ડ્રૉપ વાલ્વ (Double Beat Drop Valve)—એ જાતના વાલ્વ હાલમાં કૉરલીસ વાલ્વ ઉપર ધણી સરસાઇ ભોગવવા લાગ્યા છે થોડા વરસો ઉપર કૉરલીસ વાલ્વ ધણીએક પ્રિય હતા, પણ હાલમાં લગભગ અધા મોટા અને અગત્યના એનજીનો ડ્રૉપ વાલ્વનાજ બનાવવામાં આવે છે એ વાલ્વની મૂખ્ય ખુબી એ છે કે સ્લાઇડ અને કૉરલીસ વાલ્વ માફક એ વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપર ધસાઇને કે સરીને ચાલતા નથી, તેથી એમાં ફ્રીક્શન બીજકુલ થતુ નથી, અને વાલ્વને ચલાવનાર ગીયર અને એક્સેન્ટ્રીક ધણા નાળુક બનાવી શકાય છે, તેથી એનજીનની મિકેનિકલ ઇશીશીઅન્સી ધણી વધે છે એમાં એકજ સ્પીન્ડલ ઉપર બે વાલ્વ અને બે સીટ હોય છે, જેથી વાલ્વ જાણે સ્ટીમપ્રેસરમાં તરતો રહે છે, અને જેમ સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર સ્ટીમનો પ્રેસર હોય છે તેમ એમાં હોતુ નથી આથી એ જાતના વાલ્વ ઇકવીલીબ્રીઅમ વાલ્વ (equilibrium valve) પણ કહેવાય છે વાલ્વની બન્ને બાજુએ પ્રેસર હોવાથી એ વાલ્વ ઉઘાડવા માટે સ્પીન્ડલ ઉપર અને મોશન ઉપર ધણુ જોર પડતુ નથી, પણ જો એ વાલ્વ સાધારણ ડીસ્કવાલ્વની માફક “સી ગલ બીટ”ના બનાવ્યા હોય તો વાલ્વની એકજ તરફ, યાને તેની પીઠ ઉપર, સ્ટીમ પ્રેસર રહેવાથી તે પ્રેસરની સામે વાલ્વને ઉચકીને ઉઘાડતી વખતે સ્પીન્ડલ ઉપર અને મોશન ઉપર પુષ્કળ જોર પડે સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ માટે કૉરલીસ કે સ્લાઇડ વાલ્વ કરતા ડ્રૉપ વાલ્વ વધારે સારા છે, કારણ કે એ વાલ્વમાં ફ્રીક્શન થતુ નહી હોવાથી એમાં લુબ્રીકેશન આપવાની જરૂર રહેતી નથી સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ વાપરતી વખતે સીલીન્ડર કરતા સ્ટીમ એડમીસન વાલ્વમાં સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ધણી વધારે રહે છે, તેથી કૉરલીસ કે સ્લાઇડ જાતના વાલ્વ સખત ગરમીમાં સીટ ઉપર ધસાઇને કામ કરવાથી થોડા વખતમાં વાલ્વ અને સીટ બન્ને ખરાબ થઇ જાય છે

સ્ટેજેન પીસ્ટન ડ્રૉપ વાલ્વ (Stegen's Valve)—એ જાતના વાલ્વોની ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૧૦૬ માં બતાવી છે એ વાલ્વ હાલમાં મેસર્સ મસગ્રેવ એન્ડ સન્સ પોતાના સ્ટેજેન એનજીનોમાં વાપરે છે. એ વાલ્વ પોકળ પીસ્ટન જેવા હોય છે. એ પીસ્ટનની

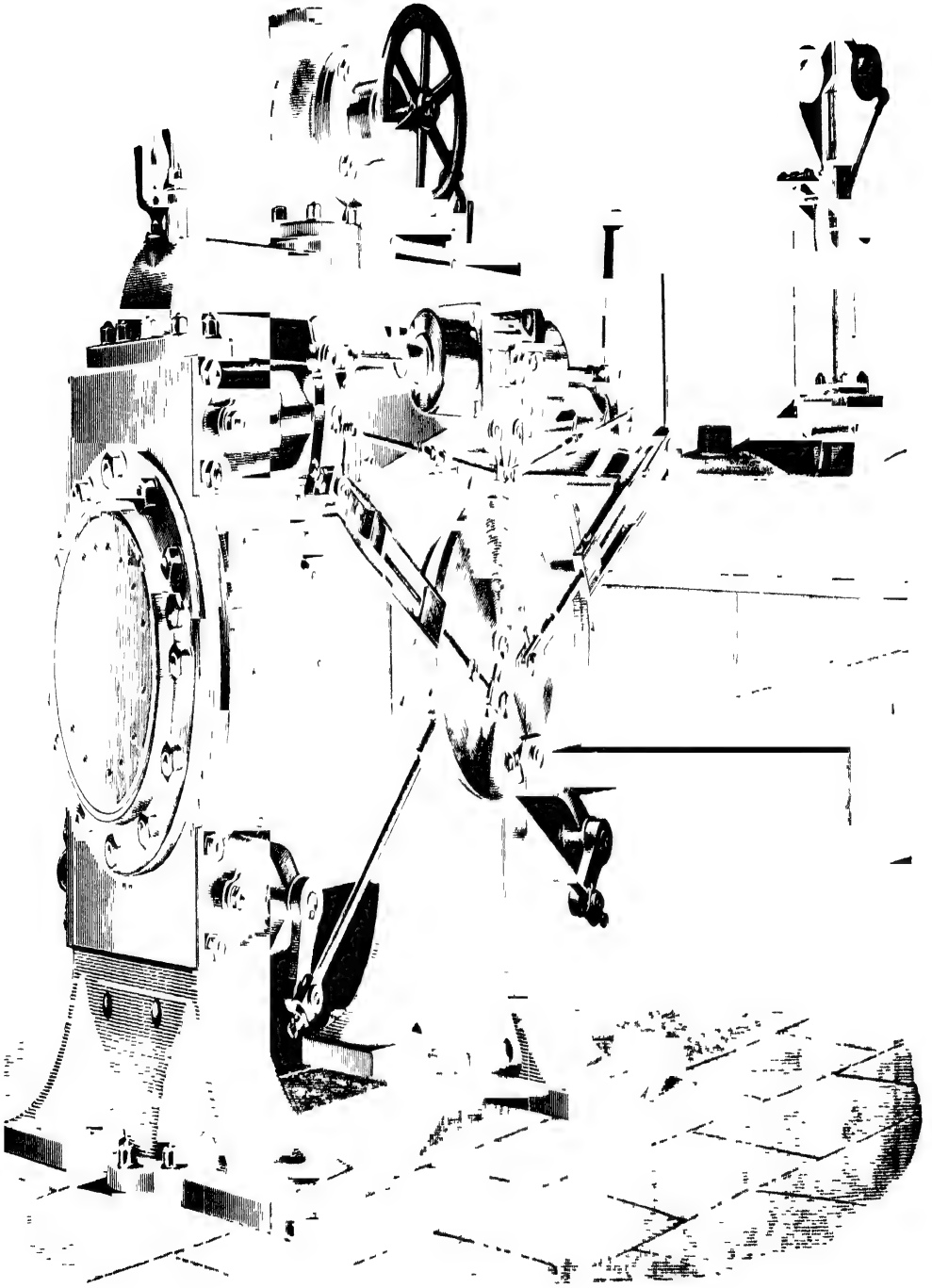
અદરથી ફરતો પોર્ટ હોય છે, જે જ્યારે વાલ્વ ઉચકાય છે, ત્યારે સીલીન્ડરના પોર્ટની સામે આવવાથી વાલ્વમાંથી થઇને સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થાય છે. વાલ્વના સ્પીન્ડલનો ઉપગ્રો છેડો ડેશપોટ સાથે જોડેલો હોય છે. અને ટ્રીપ મોશનથી કટઓફ થતી વખતે વાલ્વ જટકીને જ્યારે નીચે પડે છે ત્યારે વાલ્વની નીચે કશી સીટ નહીં હોવાથી વાલ્વ અફળાતો નથી, તેમજ વાલ્વની પીઠ ઉપર સ્ટીમ પ્રેસરનું દબાણ પણ હોતું નથી વળી એ વાલ્વ ઉભા હોવાથી ધસાડા યાને ફ્રીક્શનથી વાલ્વ કે વાલ્વના સીલીન્ડર કાઢખી રીતે ધસાડને ખરાબ થઇ જવાની ધારતી નથી એ વાલ્વની મુખ્ય ખુબી એ હોય છે કે એ સીલીન્ડરના કવરમાજ આવેલા છે, જેથી સ્ટીમ પોર્ટ ધણુજ ટુકા હોવાથી કલીઅરન્સ સ્પેસ ધણુજ ઓછી રહે છે જે સ્ટીમના અપના બાબમા ધણુજ કરકસર ભરેલું છે (જુલો પાનુ-૭૧) એ વાલ્વ ઉપર કોઈ રીતનો સ્ટીમ પ્રેસર પડતો નહીં હોવાથી નાના ડેશપોટ અને નાની નાની એક્સેન્ટ્રીકની મદદથી એ ચાલી શકે છે, જેથી એનજીનની મિકેનીકલ ઇફીશીઅન્સી ધણી વધારે રહે છે (જુલો પાનુ-૫૬) એ વાલ્વ ચલાવવાનું વાલ્વ ગીઅર સાધારણુ ડબલ બીટ ડ્રોપ વાલ્વ માટે વપરાતા ગીઅર જેવુંજ હોય છે એક્ઝાસ્ટ વાલ્વ ટ્રીપ મોશન વગર એક્સેન્ટ્રીકની મદદથી પાધરા ચાલે છે, અને તેઓને બધ રાખવા માટે કશી સ્પ્રીંગ વાપરવામા આવતી નથી, જે ધણુજ અગત્યનું છે

મારશલના ડબલ બીટ ડ્રોપ વાલ્વ (Marshall's Double Beat Drop Valve) —ચિત્ર નાં ૧૦૭ મા એ જાણીતા મેકગની ડ્રોપ વાલ્વ સાથની ટ્રીપગીઅર મતાવી છે એમા A સ્ટીમ વાલ્વ છે અને N એક્ઝાસ્ટ વાલ્વ છે, જે સીલીન્ડરની બાજુએ રાખેલી એક લે શાફ્ટ (lay shaft) ની મદદથી ચલાવવામા આવે છે એ વાલ્વ ડબલ બીટ જતના છે ચિત્રમા જોવાથી માલમ પડશે કે એડમીસન વાલ્વ અથવા સ્ટીમ વાલ્વ ઉચકવા માટે લે-શાફ્ટ M ઉપરની એક્સેન્ટ્રીક ઉપર એક રૉડ છે, જેને ઉપલે છેડે એક બેલ ક્રેન્ક લીવર C છે એ રૉડ એક્સેન્ટ્રીકની મદદથી બેચાવાથી C લીવર આડા B લીવરને દબાવે છે. B લીવરના ઉપલા છેડામા એક ખાચો છે, જેમા C લીવરની નીચલી

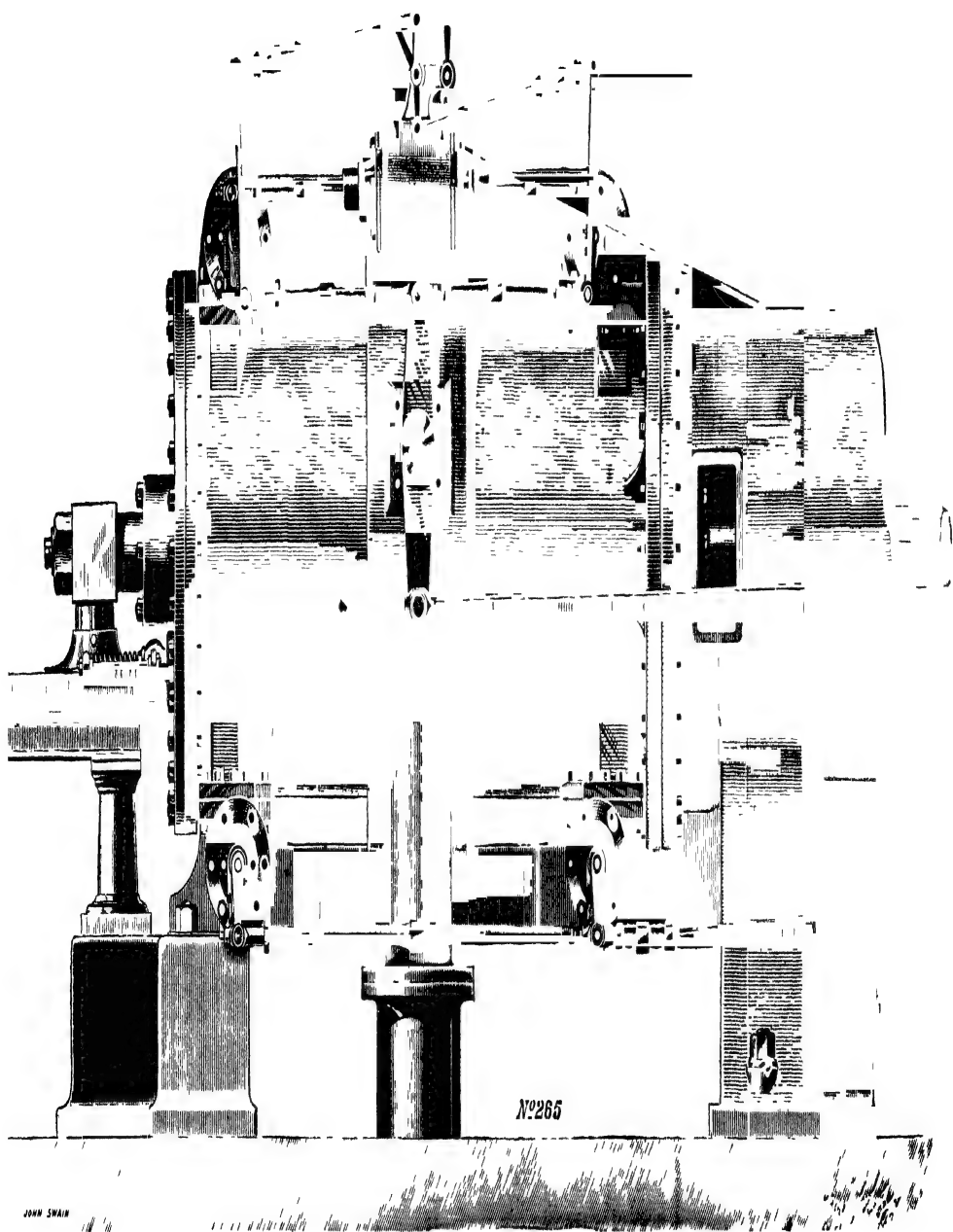
ચિત્ર નાં ૧૦૭.
મારશહના દ્વૈપ વાલ્વ અને દ્વીપગીચર

ચિત્ર નાં ૧૦૮.

હીક હાર્મીન્સની કૉર્સલીસ વાલ્વ ગીઅર

અવ નાં ૧૭૯.

મસએવની ઠારલીસ વાલ ગીઅર

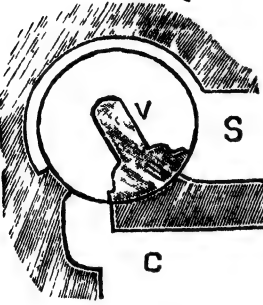
ધાર ભેરવાય છે. ગવરનર સાથે જોડેલી J શાફ્ટ ઉપર એક નાની એક્સેન્ત્રીક H છે, જે ઓછા વધતો કટઑફ કરવા માટે ટ્રીપ પેડ (trip pad) G નું પોઝીશન મદદ્યા કરે છે. C લીવરના બીજા છેડા F ઉપર એક નાનું રોલર છે જે જ્યારે રોડ ખેચાય C ની મદદથી B ને દબાવે છે, ત્યારે C લીવરનો બીજો છેડો F ટ્રીપ પેડ G ઉપર અટકી જવાથી C નો સબધ B સાથેથી છુટી જાય છે, અને ડેશ પોટમાં રાખેલી L સ્પ્રીંગની મદદથી વાદ્ય છટકતાજ બધ થઈ જાય છે એનજીનની ચાલ વધતાજ J શાફ્ટ ઉપરની H એક્સેન્ત્રીક સહેજ ફરે છે, જેથી ટ્રીપ પેડ G ઉચકાય છે, અને જલ્દી કટઑફ થાય છે આ ટ્રીપ મોશનની મુખ્ય ખુબી એ છે કે G ઉપર F અટકી જઈને વાદ્ય છટકતાં H એક્સેન્ત્રીક કશો આચકો ખાતી નથી, અને તેથી જેમ બીજા કેટલાંક એનજી-નોમાં વાદ્યના છટકવા સાથે ગવરનર નાચ્યા કરે છે તેમ એમાં થતું નથી કેટલીક બીજી જાતની ટ્રીપ મોશનમાં ઓછા વધતા કટઑફના પ્રમાણમાં ટ્રીપ મોશન ઓછી વધતી ભેરવાયા કરે છે, તેમ આ મેકરની મોશનમાં થતું નથી એટલે કે કટઑફ જલ્દી થાય કે મોડો થાય તે છતાં B ના છેડામાં C નો છેડો તો પૂરેપૂરોજ ભેરવાયા કરે છે, અને કટઑફનો આધાર H એક્સેન્ત્રીકના ઓછા વધતા ફરવા ઉપર રહે છે ડેશપેડને તળિએ K આગળ એક નાનો ઓર વાદ્ય હોય છે, જેને ઓછા વધતો કરી ઘટતા પ્રમાણમાં ગોઠવવાથી ડેશ પોટના પીસ્તન અને તેના કવર વચ્ચે થોડીક હવા દબાઈને કુશનીય થાય છે, જેથી કટઑફ થતી વખતે વાદ્ય એકદમ છટકીને સીટ ઉપર જોરથી અફળાતો નથી, અને સીટ ખરાબ થતી નથી. એકઝેસ્ટ વાદ્ય N ચલાવવા માટે એજ લે શાફ્ટ ઉપર મુકેલી એક્સેન્ત્રીક સાથે જોડેલા રોડને P પીન ઉપર જોડેલા એક લીવર O સાથે જોડેલો હોય છે, જે ઉચકાવાથી R પીન ઉપર જોડેલા એક બીજા લીવર Q ને ઉંચકે છે. વાદ્યના સ્પીનડલ ઉપર આટા પાડી તે ઉપર એક પેડ નટ (pad nut) T ચઢાવેલો હોય છે, જે જ્યારે વાદ્ય સીટ ઉપર ખરાબર બધ હોય ત્યારે Q લીવર ઉપર ખરાબર લાગુ રાખવામાં આવે છે પરંતુ સલાળ રાખવી જોઈએ કે Q ઉપર T ટેકી જવાથી વાદ્ય સેહજબી ઉઘાડો રહી જાય નહીં. એ માટે Q થી T નટ સહેજ અલગ

રાખેલી સારી છે એકઝૅસ્ટ વાલ્વના સ્પીનડલ સાથે વળી S સ્ટ્રીંગ પણ જોડેલી છે, જે વાલ્વને તેની સીટ ઉપર ખેંચીને બંધ રાખે છે.

અમેરીકન ગ્રીડ વાલ્વ—એ જાતના વાલ્વ સાધારણ ગ્રીડાયર્ન^૧ એક્ષપાનસન વાલ્વ જેવાજ હોય છે, પણ તેઓ સ્લાઇડ વાલ્વની માફક સીલીન્ડરની લાઇનમા ચાલવાને બદલે, કૉરલીસ વાલ્વ માફક સીલીન્ડરને દરેક છેડે એક એક આડો વાલ્વ રાખેલો હોય છે, જે સીલીન્ડરની બાજુએ ચાલતી એક લે શાફ્ટ અથવા સાઇડ શાફ્ટની મદદથી સીલીન્ડરની લાઇનને કાટખૂણે ચાલે છે એમા પણ પોર્ટ ધણા ટુકા રહેવાથી કલીઅરન્સ સ્પેસ ધણીજ થોડી રાખી શકાય છે વાલ્વ જલીદાર હોય છે, અને તેની ત્રેવલ અથવા સ્ટ્રોક મોટા મીલ એનજીનોમા પણ અરધા ઇંચથી દોહડ ઇંચ સુધી હોય છે આથી ક્રોકશન ધણુ થોડુ રહેવા ઉપરાંત સ્ટીમની ગળતર ખીલકુલ થતી નથી, અને વર્ષોના કામ કરવા પછી પણ વાલ્વ અને તેની સીટની ફેસ ધણીજ સારી રહે છે, કે જેમ કૉરલીસ વાલ્વના બાબમા બનતુ નથી વળી એની સીટની આખી પ્લેટ વાલ્વ એન્જીનમા છુટી બેસાડવામા આવે છે, જે કહાડીને ધણી સહેલાઇથી નવી નાખી શકાય છે અમેરીકાના ન્યુયોર્ક શહેરના ધણા જાણીતા એનજીન મેકર મેસર્સ મેકઇનતોશ એન્ડ સીમેર (McIntosh & Seymour) પોતાના એનજીનોર્મા એ જાતના વાલ્વ વાપરે છે, અને એ એનજીનો ધણી કરકસર ભરેલી રીતે કામ કરવા માટે જાણીતા છે

કૉરલીસ વાલ્વ (Corliss Valve) ચિત્રો નાં ૧૧૦, ૧૧૧, ૧૧૨, ૧૧૩ મા બતાવ્યા છે એ જાતના વાલ્વ પેહલા ઇંગ્લાંડમા દાખલ કરવામા આવ્યા, તે વખતથી તે આજ સુધીની મુદતમા એ વાલ્વ એટલા બધા તો લોકપ્રિય થઇ પડ્યા છે કે સારી બનાવટના દરેક એનજીનમા એ વપરાવા લાગ્યા છે એમા સીલીન્ડરને દરેક છેડે એક એક સ્ટીમ વાલ્વ અને એક એક એકઝૅસ્ટ વાલ્વ મળીને ચાર છુટા વાલ્વ હોય છે એ વાલ્વ નીચેના ચિત્રોમા બતાવ્યા મુજબ લાગ્યા અને ગોળાકાર હોય છે, અને લબાઇમાથી એક ભાગ કાપી નાખેલો હોવાથી જ્યારે વાલ્વ ફરે છે ત્યારે એ કાપી નાખેલો ભાગ સીલીન્ડરનો પોર્ટ ઉઘાડે છે, અને સ્ટીમ દાખલ કરે છે ચિત્ર નાં ૧૧૨ મા બતાવ્યા

મુજબ કેટલાક વાલ્વના મધ્યમા આખી લબાઈ સુધીનો એક લબચોરસ ખાંચો હોય છે, જેમા તેવોજ લબચોરસ વાલ્વનો સ્પીન્ડલ આરપાર દીલો અને છુટો નાખેલો હોય છે, જેથી સ્પીન્ડલને કહાડ્યા વગર વાલ્વ સહેલાઈથી બાહર ખેંચી કહાડી શકાય છે

ચિત્ર નાં ૧૧૦.

કૌરલીસ સ્ટીમ વાલ્વ
સી ગલ પાર્ટેડ

તેમજ વાલ્વ પોતાના વજનથી પોર્ટ ઉપર ટકાયલો રહે છે કેટલાક વાલ્વને એક છેડેજ માત્ર એક ચોરસ ખાંચો કીધેલો હોય છે, જેમા વાલ્વના સ્પીન્ડલનો ચોરસ છેડો રહે છે, જેથી વાલ્વ ફરે છે કૌરલીસ વાલ્વ બરાબર સંભાળથી બોર (bore) કીધેલા નાના નાના સીલીન્ડરોમા રાખવામાં આવે છે, જેઓને બન્ને છેડે કવરો હોય છે, અને આગલા કવર માંથી બાહર કહાડેલા વાલ્વના સ્પીન્ડલ સાથે જોડેલા લીવરો વગેરેની મદદથી એ વાલ્વ પોતાના સીલીન્ડરમા થોડો થોડો ફર્યા કરે છે કૌરલીસ

વાલ્વગીઅર ધણુ ચલડયાતુ ગણવામા આવે છે, કારણ કે એમા

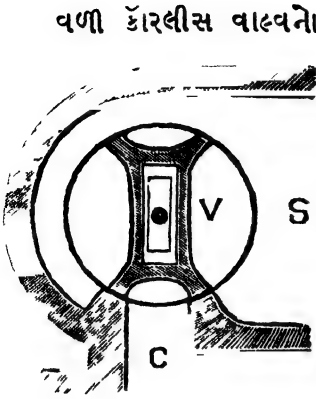

ચિત્ર નાં ૧૧૧.

કૌરલીસ એક્ઝૉસ્ટ-
વાલ્વ, સી ગલ
પાર્ટેડ

જુદુ જુદુ કામ કરવા માટે જુદા જુદા વાલ્વો હોવાથી તેઓને મરજી પડે તેવી રીતે ગોઠવી શકાય છે, જેથી સીલીન્ડરમા કામ કરતી સ્ટીમની ખુબીઓનો જેવો જોષએ તેવો લાલ લાઈ શકાય છે વળી એ વાલ્વો ઉપર સ્લાઇડ વાલ્વ માફક સ્ટીમનુ અનિશય દબાણ પડતુ નથી, અને સ્ટીમ તથા એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ તથા પોર્ટો તદ્દન જુદા હોવાથી સ્ટીમ પોર્ટમાંથી દાખલ થતી તાજી સ્ટીમ ઠંડી પડી બર્ષ કનડેન્સ થતી નથી એ વાલ્વ પોતાના વજનથીજ સ્ટીમ પોર્ટ ઉપર ટકાયલા રહે છે, પણ જ્યારે ધસાઈ પિસાઈ જવાથી ગળે છે ત્યારે કેટલીક અગવડમા નાખે છે, કારણ કે તે વખતે

વાલ્વના સીલીન્ડરોને પાછા ખોર કરવા પડે છે, અને ને નવા છેદમા શીટ આવતા નવા વાલ્વ બનાવી બેરીંગ લેવી પડે છે.

ચિત્ર નાં ૧૧૨.

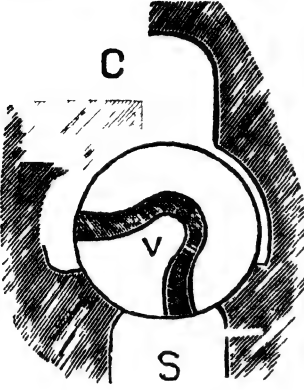
કૌરલીસ સ્ટીમ વાલ્વ
ડબલ પૉરટેડ.

વળી કૌરલીસ વાલ્વનો બીજો ફાયરો એ છે કે એ વાલ્વ સીલીન્ડરને છક છેડે છુટા છુટા હોવાથી લાખા સ્ટીમ પોર્ટ રાખવા પડતા નથી, જેથી કલીઅરન્સ સ્પેસ ઓછી રાખી શકાય છે, જે ઘણું કરકસર ભરેલું છે કલીઅરન્સ સ્પેસ થોડી હોવાથી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ઘણો જલદી બંધ કરવો પડતો નથી વાલ્વનો લાંબો સ્પીન્ડલ વાલ્વમા દીર્ઘ રાખવાથી જ્યારે વાલ્વનું તળિયું ઘસાઈ જાય છે, ત્યારે વાલ્વ તેના સ્પીન્ડલ ઉપર ટીગાઈ ન રહેતા નીચે ઉતરી તેની સીટ ઉપર શીટ એસે છે, એટલું જ નહીં પણ જો કદાચ સીલીન્ડરમા સ્ટીમ કનડેન્સ થવાથી કે ઑઇલરમા પ્રાઇમીંગ થવાથી પાણી ભરાય તો પીસ્ટન સ્ત્રોકને છેડે આવી તે પાણીને કવર સાથે દાખતાજ વાલ્વ થોડો ઉચકાઈ પાણીને રસ્તો કરી આપે, જેથી ઘણું નુકસાન થતું બચે. જે કૌરલીસ એનજીનેમા સીલીન્ડરને મથાળે સ્ટીમ વાલ્વો, અને તળે એકઝૉસ્ટ વાલ્વો હોય છે, તે ગોઠવણ ઘણી પસંદ કરવા જોગ છે, કાનણકે એકઝૉસ્ટ વાલ્વ સીલીન્ડરને તળે હોવાથી સીલીન્ડરમા પાણી ભરાવા પામતું જ નથી, પણ તે એકઝૉસ્ટ વાલ્વમાથી પોતાની મેળે નિકળી જવા કરે છે.

સીંગલ અને ડબલ પૉરટેડ કૌરલીસ વાલ્વ—

સ્લાઇડ વાલ્વની માફક કૌરલીસ વાલ્વ પણ સીંગલ અને ડબલ પૉરટેડ આવે છે જે પાસેના ચિત્રોમા બતાવ્યા છે સીંગલ કરતા ડબલ પૉરટેડ વાલ્વની ચાલ કમી હોય છે કારણકે તેને થોડોક ફેરવતાજ આખો પોર્ટ ખુલ્લો થાય છે ચિત્ર ના ૧૧૦ મા સીંગલ પૉરટેડ સ્ટીમ વાલ્વ અને ચિત્ર ના ૧૧૧ મા સીંગલ પૉરટેડ એકઝૉસ્ટ વાલ્વ બતાવ્યો છે સ્ટીમ પોર્ટ માટે સીંગલ પૉરટેડ વાલ્વ ચાલી શકે, પણ એકઝૉસ્ટ માટે જો સીંગલ પૉરટેડ કૌરલીસ વાલ્વ હોય તો તેને એક રીસ્ટ પ્લેટ (wrist plate) ની મદદથી ચલાવવો જોઈએ જો રીસ્ટ પ્લેટ નહીં હોય તો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ડબલ પૉરટેડ રાખેલા વધારે સારા

છે ડબલ પોરટેડ સ્ટીમ વાલ્વ ચિત્ર નાં ૧૧૨ માં, અને ડબલ પોરટેડ એક્ઝોસ્ટ વાલ્વ ચિત્ર નાં ૧૧૩ માં બતાવ્યો.

ચિત્ર નાં ૧૧૩.

કૌરલીસ એક્ઝોસ્ટ વાલ્વ
ડબલ પોરટેડ

છે એ ચિત્રોમાં C સીલીન્ડર, V વાલ્વ, અને S સ્ટીમ ચેસ્ટ અથવા એક્ઝોસ્ટ ચેસ્ટ દર્શાવે છે કેટલાક મેકરો સ્ટીમ કૌરલીસ વાલ્વને તેના સ્પીન્ડલ ઉપર તેમજ તેના વાલ્વ ચેમ્બરમાં ફીલો ગમે છે, જેથી તે એસકેપ વાલ્વની ગરજ સારે છે એટલે કે જ્યારે કોઈવાર પ્રાથમીય થવાથી સીલીન્ડરમાં પાણી આવે ત્યારે તે પીસ્ટન અને ક્વર વચ્ચે દબાતાજ એ સ્ટીમ કૌરલીસ વાલ્વને ઉચકીને બાહર નીકળી જાય.

ટ્રીપ મોશન (Trip Motion)—કૌરલીસ સ્ટીમ વાલ્વના સ્પીન્ડલના છેડા વાલ્વના ક્વરમાંથી બાહર કાઢાડી તે ઉપર એક લીવર જોડેલું હોય છે, જે લીવર કોઈક જનના વાલ્વમાં દાખવાથી અને કોઈકમાં ખેંચવાથી વાલ્વ ફરીને ઉઘડે છે આ પ્રમાણે લીવરને ખેંચી અથવા દાખીને વાલ્વ ઉઘાડવાની ગોઠવણ તે લીવર સાથે જથ્થકની જોડેલી નહીં પણ તદ્દન છુટી હોય છે, જેથી વાલ્વ જોઈતા પ્રમાણમાં ઉઘડી રહ્યા પછી ગવરનર સાથે જોડેલા કોઈ ખીજા નાના લીવર કે ટેસીની મદદથી તેનો સબધ તુટી જઈ વાલ્વ એક સ્પ્રીંગના ખેંચાણથી છટકી જઈ એકદમ બંધ થઈ જાય છે આ પ્રમાણે સ્ટીમ વાલ્વ ઉઘડી રહ્યા પછી તેને કટઓફ કરવા માટે છટકાવી નાખવાની ગોઠવણ ટ્રીપ મોશન કહેવાય છે, જે દરેક મેકરો તદ્દન જુદી જુદી બતતી બનાવતા હોવાથી તે દરેકનું વર્ણન કરવું મુશ્કેલ છે.

કૌરલીસ વાલ્વ ચલાવવાની ગોઠવણ—કેટલાક મેકરો કૌરલીસ વાલ્વ ચલાવવા માટે ચિત્ર નાં ૧૦૮ માં બતાવ્યા મુજબની “રીસ્ટ પ્લેટ” (wrist plate) પસંદ કરે છે સીલીન્ડરના મધ્યમાં એક સ્ટડ ઉપર એક થાળી જેવી ગોળાકાર પ્લેટ ફરતી રાખવામાં આવે છે, જેની કિનારી આગળ એક્સેન્ટ્રીક રૉડ

જોડેલા હોય છે, તેમજ વચ્ચે કૉરલીસ વાલ્વ ચલાવનારા “આઇડલ રૉડ” (bridle rod) જોડેલા હોય છે એક્સેન્ટ્રીક રૉડ ચાલવાથી રીસ્ટ પ્લેટ આમતેમ હાલે છે, જેની જોડે વાલ્વના આઇડલ રૉડ પણ અવારનવાર ટ્રીપ મોશનમાં ભેળવાય છે કેટલાકો એકજ રીસ્ટ પ્લેટ ઉપર સ્ટીમ અને એક્ઝૉસ્ટના ચારે વાલ્વોના આઇડલ રૉડો જોડે છે, જ્યારે કેટલાકોમાં સ્ટીમ વાલ્વો અને એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વો ચલાવવા માટે બે જુદી રીસ્ટ પ્લેટો એકજ સ્ટડ ઉપર ગોઠવેલી હોય છે, જે બન્ને રીસ્ટ પ્લેટોને જુદી જુદી બે એક્સેન્ટ્રીકો ચલાવે છે, જે વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, કારણકે એથી જેમ ગમે તેમ વાલ્વની ગોઠવણમાં ફેરફાર કરવાને ધણી સગવડ અને સહેલાઈ મળે છે. રીસ્ટ પ્લેટ વાપરવાનો મુખ્ય હેતુ એ છે કે એનજીનના શ્રોકની શરૂઆતમાં વાલ્વને એકદમ આખો ઉઘાડી નાખી ટ્રીપ મોશનથી કટઑફ થાય ત્યાં સુધી તેને ઉઘાડોજ રાખી મેલવો જેથી દાખલ થતી સ્ટીમને શરૂઆતમાં જ ખુલ્લો રસ્તો મળવાથી તેનો પ્રેસર ઉતરી જાય નહીં હાલમાં ઘણાક મેકરો રીસ્ટ પ્લેટ વાપરવાને બદલે રૉકીંગ લીવર (rocking lever), સ્લાઇડ, અને એવીજ જાતની બીજી ગોઠવણો વાપરે છે, જેથી પણ રીસ્ટ પ્લેટની ગરજ સરે છે રીસ્ટ પ્લેટ વાપરવામાં આવે કે ન આવે તોપણ દરેક જાતના કૉરલીસ સ્ટીમ વાલ્વોને છટકાવી નાખી સ્ટીમ કટઑફ ફરી નાખવા માટેની ટ્રીપ મોશન તો હોય છેજ, જેથી સ્ટીમનો કટઑફ એકદમ ઝડપથી થઈ જાય છે, અને વાલ્વ આગતે આગતે સરીને સ્લાઇડ વાલ્વ બંધ થતી વખતે જેમ થાય છે તેમ પોર્ટ ઓપનીગનો એરીઆ કમી થતો જઈને સ્ટીમનું વાયર ડ્રૉઇંગ (wire drawing) થાય છે, તેમ થતું નથી.

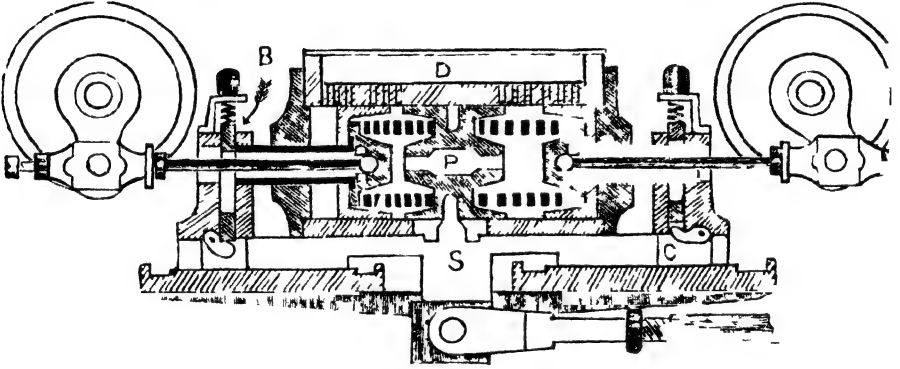
કૉરલીસ એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ સાથે ટ્રીપ મોશન જોડવામાં આવતી નથી પરંતુ ચિત્ર નાં ૧૦૯ માં બતાવ્યા પ્રમાણે એ વાલ્વના લીવર અથવા ક્રેન્કને એક્સેન્ટ્રીક રૉડ સાથે પાંચરી જોડેલી હોવાથી એ વાલ્વ ચાલુ હાલ્યા કરે છે કેટલાક મેકરો એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વને પણ રીસ્ટ પ્લેટ મારફતે ચલાવે છે, કારણકે રીસ્ટ પ્લેટની મદદથી ઉપર કહ્યું તેમ વાલ્વ પોતાના શ્રોકને છોડે એક પળવાર સ્થિર થઈ જાય છે, જેથી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમને સીલીન્ડરમાંથી નિકળી જવાને સહેલાઈ અને અવકાશ મળે છે.

મેસર્સ મસગ્રેવ ઍન્ડ સન્સનો કૉરલીસ વાલ્વ--

એ વાલ્વમા ખાસ ખુબી એ છે કે વાલ્વના પાછલા કવરમા જતા વાલ્વના સ્પીન્ડલના છેડા ઉપર એક જડા આટાવાળો યુગ્મ હોય છે જેનો આટો વાલ્વના કવરમા રાખેલા ખાચામા ભેરવાય છે, જેથી જ્યારે વાલ્વ ફરે છે, ત્યારે તે ગોળ ફરવા સાથે સ્પીન્ડલ ઉપર આગલ પાછળ હટવા કરે છે, જેથી વાલ્વની બેરીંગ તેની સીટ ઉપર ઘણીજ સરસ રહે છે, અને સીટમા ખાડા પડતા નથી મેસર્સ મસગ્રેવની આ ગોઠવણુ ઘણી પસંદ કરવા બેગ છે

ડૅશ પોટ (Dash Pot)—ઘણા ખરા દરેક કૉરલીસ સ્ટીમ વાલ્વ ટ્રીપ મોશનથી છટકી જવા પછી સ્પ્રીંગના દબાણથી બધ થઇ જાય છે એ સ્પ્રીંગ ચિત્ર નાં ૧૧૪ મા બતાવ્યા મુજબ

ચિત્ર નાં ૧૧૪.

સ્ટીમ ઍન્ડ હોડસનની કૉરલીસ વાલ્વ ગીઅર

ડૅશપોટ નામના એક નાના સીલીન્ડરમા રાખેલી હોય છે, જેમા બન્ને છેડે પીસ્ટન હોય છે, જે પીસ્ટન સથે એક પોકળ ત્રક (trunk) જોડેલો હોય છે, જે ડૅશપોટના કવરમાથી બાહર નીકળે છે એ ત્રકમા સ્ટીમ વાલ્વના લાવરને બીજે છેડે જોડેલો કનેક્ટીંગ રોડ જોડેલો હોય છે જ્યારે વાલ્વનો બાહ્ય રોડ ટ્રીપમોશનમા ભેગવાય છે, ત્યારે વાલ્વ ઉઘડે છે, અને ડૅશપોટ માહેલી સ્પ્રીંગ દબાય છે, અને મોશન જ્યારે છટકી જાય છે, ત્યારે મજબૂર સ્પ્રીંગ જે દબાયેલી હતી, તે હવે સામું દબાણ કરી વાલ્વને બેરથી બધ કરી નાખે છે. જ્યારે સ્પ્રીંગના અતિશય

દબાણથી વાદ્ય બધ થઇ જાય ત્યારે ડેશપોટનો પીસ્તન તેના કવર સાથે અથડીને મોટો અવાજ કરે નહીં, તેટલા માટે ડેશપોટમાં એવી ગોઠવણ રાખેલી હોય છે, કે જ્યારે વાદ્યના ઉધડવાથી સ્પ્રીંગ દબાય છે, ત્યારે ખાસ રાખેલાં કેટલાક નાના છેદો મારફતે બાહ્યેરની હવા ડેશપોટમાં દાખલ થાય છે, અને જ્યારે વાદ્ય છટકી જઈ સ્પ્રીંગના દબાણથી બધ થઇ જાય છે, ત્યારે પેલા છેદો તેઓ ઉપર મુકેલા ચામડાના વાલ્વોથી બધ થઇ જઈ અદર દાખલ થયેલી હવાને બાહ્યેર નિકળવા દેતા નથી, જેથી તે હવા ડેશપોટના પીસ્તન અને કવર વચ્ચે દબાઈને કુશનીંગ થાય છે, જેથી પીસ્તન કવર સાથે જોડાઈ અથડાતો નથી તોપણ અદર દાખલ થયેલી હવાનો કેટલોક જથ્થો બાહ્યેર કહાડી નાખી જોડતા પ્રમાણમાં કુશનીંગ કરવા માટે ડેશપોટ ઉપર બે નાના વાદ્ય હોય છે, જેઓને સહેજ ઉઘાડી રાખવાથી ડેશપોટમાં જોડતા પ્રમાણમાં કુશનીંગ થઈ વાદ્ય ધણી સફાઈથી અવાજ વગર બધ થાય છે.

કૉરલીસ વાદ્યની એક ખામી—કૉરલીસ વાદ્યનો કટઆફ ગવરનર ઉપર આધાર રાખતો હોવાથી જ્યારે એનજીન બધ હોય છે ત્યારે ગવરનર નીચે ખડેલો હોય છે, માટે એનજીન ચાલુ કરતી વખતે વાદ્યનો કટઆફ એનજીનનો લગભગ આખો સ્ત્રોક પુરો થાય તે વખતે ધણોજ મોડેથી થતો હોવાથી ડેશપોટની સ્પ્રીંગ ધણીજ દબાઈ વાદ્ય જ્યારે છટકે છે, ત્યારે ડેશપોટના કવર સાથે અથડાઈને મોટા ધડાકા કરે છે અને જ્યાં સુધી એનજીન પોતાની હમ્મેશની ઝડપમાં આવી ગવરનર ઉચકાઈને કટઆફ હમ્મેશ જેટલો વહેલો થતો નથી ત્યાં સુધી એ પ્રમાણે અવાજ થયા કરે છે તેજ પ્રમાણે એનજીન બધ કરતી વખતે સ્ટોપ વાદ્ય બધ થઈ રહ્યા પછી એનજીનની ચલ જેમ જેમ ધીમી પડતી જાય છે, તેમ તેમ કટઆફ મોડો થતો જઈ ડેશપોટમાં ધડાકા થયા કરે છે, જેથી કાંઈ વેળા કાંઈ નુકસાન થવાનો સંભવ રહે છે વળી જે કૉચ (cath) ટ્રીપ મોશનમાં ભેળવાય છે, તે કૉચને ડેશપોટ માહેલી સ્પ્રીંગને દાખીને વાદ્યને ઉઘાડવો પડતો હોવાથી તે કૉચની ધાર ઉપર વારંવાર પુષ્કળ ધસાડો પડે છે, જેથી તેની ધાર ધસાઈ જવાને

લીધે કાંઈ વાર કંચ ટ્રીપ મેશનમા ભેળવાતો નથી, અથવા તો ધાર ઘસાઈને ગોળ થઈ જવાને લીધે કટઑફ થવા અગાઉ પોતાની મેળે છટકી જાય છે, જેના ઉપાય તરીકે તે કંચ અથવા તો તેની ધારો (edges), જે છુટી રહી કીધેલી હોય તો બદલો નાખવી પડે છે. આ ખામીઓ દુર કરવા માટે મેસર્સ સ્કોટ ઍન્ડ હાઉસન નામના જાણીતા એનજીન બાધનારાઓએ એક નવી જાતની કૉરલીસ વાલ્વ ગીઅર શોધી કાઢી છે, જે ચિત્ર નાં ૧૧૪ મા બતાવી છે, એમા ડેશપોટની નીચે એક સ્લાઇડ ચાલે છે, જે સ્લાઇડ સાથે એક્સેન્ત્રીકનો રૉડ જોડેલો છે ડેશપોટમા બે છેડે બે પીસ્તનો હોવા ઉપરાંત વચ્ચે એક ત્રીજો છુટો પીસ્તન P છે, જે પીસ્તન ડેશપોટના સીલીન્ડરમા તળીએ રાખેલા ખાચા મારફતે પેલી સ્લાઇડ સાથે જોડેલો છે, જેથી સ્લાઇડના ચાલવા સાથે ડેશપોટનો એ વચલો પીસ્તન P પણ ચાલે છે. ડેશપોટના કવરમાથી હમેશ મુજબના પીસ્તન સાથે જોડેલા ત્રક બાઉર નિકળે છે, અને વાલ્વને ચલાવનારા રૉડ એ ત્રકમા થઈને પીસ્તન સાથે જોડાયેલ અને સ્ક્રો-ટથી જોડવામા આવ્યા છે સ્લાઇડને બંને છેડે બે કંચ છે, જે અવારનવાર નીચે પડીને ત્રકના છેડાની ધાર સાથે ગીઅર થાય છે, અને કટઑફ વખતે એ કંચની નીચે રાખેલુ લીવર ઊંચકાવાથી કંચ ઊંચકાઈને ત્રકને છટકાવી નાખે છે આ વાલ્વ ગીઅરની મુખ્ય ખુબી એ છે કે કટઑફ ગમે તેટલો વહેલો કે મોટો થતો હોય તે છતાં ડેશપોટની સ્પ્રીંગો હમેશા એકજ સરખી દબાઈને છટકે છે, અને સાધારણ બીજા ગીઅરમા જ્યારે કટઑફ વહેલો થાય ત્યારે સ્પ્રીંગ થોડી દબાઈને તથા જ્યારે મોટો થાય ત્યારે બહુજ દબાઈને છટકે છે, તેમ આ ગીઅરમા થતું નથી વળી બીજા ખુબી એ છે કે એમા કંચ ત્રકમા ભેળવાયા પછી કાંઈ સ્પ્રીંગ દબાતી નથી, પરંતુ કંચ ત્રકમા ભેળવાય તે અગાઉ ડેશપોટની સ્પ્રીંગ તૈયાર દબાયલી હોય છે, જેથી કંચને સ્પ્રીંગ દબાવવી નહીં પડતી હોવાથી કંચ અને ત્રકની ધાર ઘસાઈ જતી નથી ચિત્રમા ધ્યાનથી જોવાથી માલમ પડશે કે જ્યારે જમણા હાથ તરફનો વાલ્વ ઉઘાડવા માટે એક્સેન્ત્રીક રૉડ જમણી બાજુ તરફ બે ચા-તો હોય, ત્યારે તેની સાથે ડેશપોટની નીચેની સ્લાઇડ પણ જમણી બાજુ તરફ હલે છે, અને એ સ્લાઇડ સાથે જોડેલા ડેશપોટનો વચલો પીસ્તન જમણી બાજુની સ્પ્રીંગને ડેશપોટના કવર સાથે દાબે છે એજ વખતે

જમણી બાજુનો કંચ ત્રકની બાહુર નિકળી જવાથી તે કંચ ઉપર મુકેલી નાની ઉભી સ્પ્રીંગના દબાણથી કંચ નીચે પડી જાય છે, અને હવે એક્સેન્ટ્રીકનો સ્પ્રોક પુરે થઇ રહેવાથી તે બીજો ઉલટો સ્પ્રોક કરે છે, જેથી સ્લાઇડ દાબી બાજુ તરફ ધસડાય છે, અને પેલો કંચ ત્રકના છેડા સાથે હવે લાગુ થયેલો હોવાથી તે પેલી બે પીસ્ટનો વચ્ચે દબાયેલી સ્પ્રીંગને પણ ડેશપોટમા માત્ર હટાવે છે, જેથી વાલ્વ બેચાઈને ઉઘડે છે, અને જ્યારે કટઓફ થવાનો હોય ત્યારે કંચની નીચેનું લીવર C ઉચકાઈ જવાથી કંચ ઉચકાઈને દબાયેલી સ્પ્રીંગને લીધે ત્રક છટકી જાય છે, અને વાલ્વ બંધ થઈ જાય છે કટઓફ થતી વખતે ડેશપોટમા પીસ્ટન કવર સાથે જોરથી અફળાઈને અવાજ નહીં કરે તેટલા માટે ડેશપોટની ઉપરના ખાચા D માં કેટલાક છેદો રાખેલા છે જે છેદો માંથી કેટલાકેમા ખુટી (peg) મારી બરાબર ગેડવવાથી પીસ્ટન અને કવર વચ્ચે હવા દબાઈને કુશની ગ થાય છે.

કૌરલીસ વાલ્વની બીજી ખામી--જ્યારે એનજીન પુલ લોડે ચાલે છે, ત્યારે એ વાલ્વની ઉપર અને તળે લગભગ એક સરખો સ્ટીમ પ્રેસર હોવાથી વાલ્વ લગભગ સમતોલ સ્થિતિ (equilibrium) માં હોય છે બીજા બોલોમા બોલીએ તો સ્ટીમ ચેસ્ટમા જેટલો પ્રેસર હોય તેટલોજ લગભગ પ્રેસર વાલ્વને તળે સીલીન્ડરમા કમપ્રેસન થતી વખતે હોય છે, કે જે વખતે વાલ્વ ઉઘડે છે, અને કટઓફ વખતે પણ સીલીન્ડરમા પુલ પ્રેસર રહે છે, કે જે વખતે વાલ્વ ડેશપોટની સ્પ્રીંગના જોરથી બંધ થાય છે પણ જ્યારે એનજીન અન્ડર લોડેડ હોય ત્યારે કટઓફ ધણોજ જલ્દી થઈ સીલીન્ડરમા ધણીજ ઓછી સ્ટીમ જવાથી, વાલ્વની તળેનો પ્રેસર ધણો ઓછો થઈ જાય છે, અને સ્ટીમ ચેસ્ટમા પુલ પ્રેસર હોવાથી, વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપર ધણોજ દબાણથી ધસાઈને ચાલે છે તેથી પુષ્કળ ફ્રીક્શન થાય છે આના પરીણામમા ધણી વખત ડેશપોટની સ્પ્રીંગ વાલ્વને બંધ કરવામા નિષ્ફળ નિવડે છે, જેથી સ્ટીમ વાલ્વ સહેજ ઉઘાડા રહી જવાથી એનજીનની સ્પીડ અસાધારણ વધી જવાથી ગભીર તુકસાન થવાનો સંભવ રહે છે જે પહેલાથીજ ડેશપોટની સ્પ્રીંગ ધણી મજબૂત બનાવવામા આવે તો પુલ લોડ વખતે જ્યારે વાલ્વ ઇકવીલીબ્રીઅમમા હોય ત્યારે

ડેશપોટનો પીસ્ટન ધણુ જોરથી ડેશપોટના સીલીન્ડરમાં અથડાયા કરે, અને ડેશપોટમાં ગમે તેટલી હવાની કુશની ગ આપવા છતાં અવાજ બંધ થાય નહીં ડ્રોપ વાલ્વોમાં આવી ખામી હોતી નથી, કારણ કે એ વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપર ધસાઈને ચાલતા નથી અને કશું ફ્રીકશન કરતા નથી મેસર્સ હીક હારથીન્સ વાળાઓ પોતાની નવી વાલ્વ ગીઅર સાથે સ્ટીમ ડેશપોટ મોકલે છે, જે એનજીન ઉપરનો લોડ ગમે તેટલો ઓછો થવા છતાં સ્ટીમની મદદથી વાલ્વને બરાબર બંધ કર્યા કરે છે.

પ્રકરણ—૨૪.

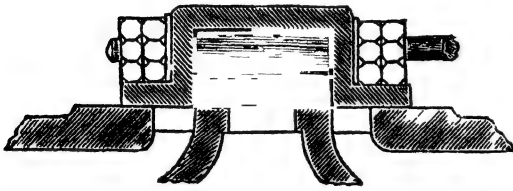
વાલ્વ સેટીંગ.

VALVE SETTING

વાલ્વ સેટીંગ (Valve Setting)—એનજીનના વાલ્વની સલાખભરી ગોઠવણ ઉપર એનજીનની કરકસરનો મુખ્ય આધાર છે. ક્રેન્કને એક વખતે એક અને બીજી વખતે બીજી બાજુના ડેડ સેન્ટર ઉપર રાખીને સ્લાઇડ વાલ્વને બંને બાજુએ એક સરખી લીડ આપી નટ ટાઇટ કરવામાં, જેમ કેટલાકો ધારે છે તેમ, સ્લાઇડ વાલ્વને ગોઠવવાની બધી રીત સમાઈ ગઈ નથી આજના હરીફાઈના જમાનામાં જ્યારે મીલો અને ફેક્ટરીઓ દોહડાયે દોહડયાની સલાખ ભરી કરકસર ઉપર બારીક ધ્યાન આપે છે, ત્યારે અગાઉની એવી લીડ આપી નટ ટાઇટ કરવાની હાલહવાલ રીત ચાલીજ ન શકે. ઘણાકોનું એવું કહેવું છે કે વિલાયતના એનજીન બાધનારાઓ એનજીન બાધતી વખતે સ્લાઇડ વાલ્વને બરાબર ગોઠવીને જોઈતા પ્રમાણમાં રાખી એક્સેન્ઝીકની ચાવીના મારકા વગેરે કરી મોકલે છે, જેવી હયાતા એનજીનિયરોએ માત્ર વાલ્વને બંને બાજુએ એક સરખો ચાલે તેમ રાખીને ગોઠવે, પણ બધાજ દાખલામાં એ પ્રમાણે ચાલી શકતું નથી જ્યારે કોઈ એક્સ કામસર પાવર ઉત્પન્ન કરી શકે તેવા એનજીનો ખાસ બનાવી મગાવવામાં આવે છે, ત્યારે વિલાયતવાળાઓ તે એનજીનમાં ઉત્પન્ન થનારા પાવરના પ્રમાણમાં તેના વાલ્વો વગેરે ગોઠવી મોકલે છે, પરંતુ એક મોટા એનજીન પાસે થોડું કામ કરાવતી વખતે તેના અસલ પાવરના પ્રમાણમાં

ગોઠવેલા વાલ્વની ગોઠવણુ શામાટે ચાલુ રાખવી જોઈએ ? ધણીકવરા એવુ બને છે કે ભવિષ્યમા કારખાનાના વધારાનો વિચાર કરીને એનજીન ધણુ મોટુ મંગાવવામા આવે છે, જે વખતે તે મોટા એનજીનમા થનારા કામના પ્રમાણુમા વાલ્વ ગોઠવવા પડે છે, તેમજ પાછળથી કારખાનામા વધારે થતાં વાલ્વની ગોઠવણુ ફેરવવી પડે છે

સ્ટીમ લેપ (Steam Lap)—જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ

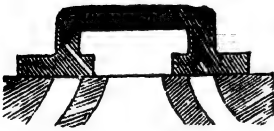

ચિત્ર નાં ૧૧૫.
સ્ટીમ લેપ.

સ્ટીમ પોર્ટોની ઉપર બન્ને બાજુએથી સરખો ઢંકાયેલો હોય (એટલે વાલ્વ પોતાના સ્લોકના મધ્ય ભાગમા હોય) તે વખતે વાલ્વના છેડા સ્ટીમપોર્ટની બાહરની ધારથી જેટલા દુર હોય, અથવા પોર્ટો

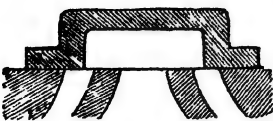
ઉપર વાલ્વનો જેટલો ચઢાવ હોય, તેને સ્ટીમ લેપ કહે છે. ચિત્ર નાં ૧૧૫ મા લેપ બતાવ્યો છે. સ્ટીમ લેપનુ કામ પીસ્ટન સ્લોકને છેડે જાય તે અગાઉ સ્ટીમ કટઓફ કરીને સ્ટીમને એક્ષપાન્ડ થવા દેવાનુ હોય છે.

એક્ઝૉસ્ટ લેપ (Exhaust Lap)—ચિત્ર નાં ૧૧૬

ચિત્ર નાં ૧૧૬.
એક્ઝૉસ્ટ લેપ.

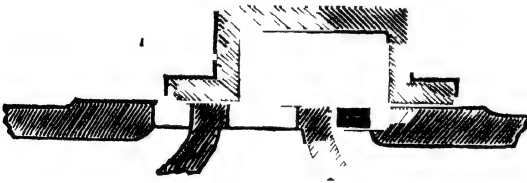
મા બતાવ્યા પ્રમાણે જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ સ્લોકના મધ્ય ભાગમા હોય ત્યારે વાલ્વની અદરની કિનારીનો સ્ટીમપોર્ટની અદરની ધાર ઉપર જેટલો ચઢાવ હોય તેને એક્ઝૉસ્ટ લેપ કહે છે જ્યારે એક્ઝૉસ્ટ લેપ ન હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૧૭ મા બતાવ્યા પ્રમાણે જ્યારે વાલ્વ પોતાના સ્લોકના મધ્ય ભાગમા હોય ત્યારે, સ્લાઇડ વાલ્વ માણેલો એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ સીધી-ડરના બન્ને સ્ટીમ પોર્ટોમા બન્ને બાજુએ થોડો થોડો ઉઘાડો રહે છે, જેને “માઇનસ એક્ઝૉસ્ટ લેપ” (minus exhaust lap) કહે છે. એક્ઝૉસ્ટ લેપનુ કામ પીસ્ટન સ્લોકને

ચિત્ર નાં ૧૧૭.
માઇનસ એક્ઝૉસ્ટ લેપ.

છેડે જ્ય તે અગાઉ સ્ટીમપોર્ટ બંધ કરી નાખીને એકઝાસ્ટમાં જતી સ્ટીમને અટકાવવાનું છે, જેથી સીલીન્ડરમાં બાકી રહી ગયેલી સ્ટીમ સીલીન્ડર ક્વર અને પીસ્ટન વચ્ચે દબાય છે, જેને “કુશનીંગ” (cushioning) કહે છે. એકઝાસ્ટ લેપ થોડો અથવા બીલકુલ નહીં હોવાથી પીસ્ટન સ્લોકને છેડે જ્ય તેની ધણો વખત અગાઉ એકઝાસ્ટ પોર્ટ ઉધડે છે, જેથી સ્ટીમ હજી તો પોતાનું કામ પૂરું કરી રહે તે પેહેલાં એકઝાસ્ટમાં ચાલી જવાથી કામ ઓછું થાય, અને મીન પ્રેસર કમી થઇ જાય. એકઝાસ્ટ લેપ બેઠકે તે કરતા વધારે હોવાથી એકઝાસ્ટ પોર્ટ ધણો મોડેથી—એટલે પીસ્ટન સ્લોકને છેડે જવા પછીજ—ઉધડે છે, જેથી પીસ્ટન પાછો ફરે તે અગાઉ સીલીન્ડર માઉલેલી વપરાયેલી સ્ટીમ તુરતાતુરત એકઝાસ્ટમાં નહીં જવાથી પીસ્ટનની સામી બાજુએ બેકપ્રેસર થાય. દુ ક્રમાં એકઝાસ્ટ લેપ સ્ટીમને મોડેથી એકઝાસ્ટ કરે છે, અને એકઝાસ્ટ પોર્ટ જલદી બંધ કરીને કુશનીંગ કરે છે ધણી ઝડપી ચાલનાં એનજીનોમાં એકઝાસ્ટ લેપ રાખવો જરૂરનો છે. એકઝાસ્ટ લેપ નહીં રાખવાથી એકઝાસ્ટ પોર્ટ જલદી ઉધડે છે, અને મોડેથી બંધ થાય છે, જેથી કુશનીંગ બરાબર થતી નથી.

લીડ (Lead)—જ્યારે પીસ્ટન પોતાના સ્લોકને છેડે

ચિત્ર નાં ૧૧૮.

સ્લાઇડ વાલ્વની લીડ.

યાને તદન ડેડસેન્ટરમાં હોય ત્યારે સ્લાઇડ (અથવા કૌરલીસ વગેરે કોઇબી) વાલ્વ હઠીને સ્ટીમ પોર્ટ જેટલો ઉધાડો રહે તેને લીડ કહે છે. સ્લાઇડ વાલ્વની લીડ ચિત્ર નાં ૧૧૮ માં

ખતાવી છે. આ પ્રમાણે લીડ આપવાથી પીસ્ટન જેવા સ્લોકને છેડે આવે તેવાજ તે ઉપર સ્ટીમનો પ્રેસર પડવાથી તે આંચકો ખાતો નથી, જેથી ક્રેન્કપીન વગેરે ઉપર સખ્ત બેચાણ થતું નથી. જેમ એક દુકા દોરડીને છેડે એક મોટા પથરો બાંધી, તે દોરડીનો બીજો છેડો કોઇ ઉચી જગ્યાએ બાંધી ત્યાંથી તે પથરો છોડી દીએ, તો તે

પથરો નીચે પડતાંજ દોરડી ઉપર અદ્ધર ટી ગાવાથી દોરડીને આચકે મારી તોડી નાખી જમીન ઉપર પડશે, પણ જો તે દોરડી જ્યાં સુધી જમીનને પુગે ત્યાં એક નરમ ગાદી અથવા રૂનો ઢગલો મુક્યો હોય તો પથરો પડતાંજ તે ગાદી ઉપર પડવાથી તે દબાઈ જઈને પથરાની ગતિ ધીમી પાડી નાખશે, જેથી દોરડી ખેચાવા છતાં તે ઉપર બહુ ખેચણુ એકદમ નહીં પડવાથી તે તુટી જશે નહીં તેજ પ્રમાણે સ્ટીમના દબાણથી જ્યારે પીસ્તન સ્ત્રોકને છેડે ધસી આવતો હોય ત્યારે તેની ખીજ બાજુએ થોડીક સ્ટીમ આપવાથી પીસ્તન છેક છેડે આવતાજ તે સ્ટીમ સ્ટ્રીંગ અથવા ગાદીની માફક દબાવાથી પીસ્તનની ગતી ઘણી નરમ પડી જાય છે વળી જો લીડ નહીં રાખવામા આવે તો સ્ટીમપોર્ટમાંથી દાખલ થઈને સ્ટીમને પીસ્તન સુધી આવતા વખત લાગતો હોવાથી પીસ્તન ફલાઈ બહીલના ઝોકથી સ્ત્રોકને છેડેથી કેટલોક આગળ વધી ગયા પછીજ તે ઉપર સ્ટીમનો પ્રેસર પડવો શુરૂ થાય, કારણ કે સ્ટીમ પોર્ટ તથા કવર અને પીસ્તન વચ્ચેની ખાલી (કલીઅરન્સની) જગા સ્ટીમથી તમામ ભરાઈ રહ્યા પછીજ સ્ટીમ પીસ્તન ઉપર દબાણ કરવા માટે છે, જે અગાઉ તો ફલાઈ બહીલના ઝોકથી પીસ્તન થોડોક આગળ વધી જાય છે તેમજ હદ બાહુર લીડ આપવાથી હજી તો પીસ્તન સ્ત્રોકને છેડે આવી પુગે તેની ઘણો વખત અગાઉ તેની સામી બાજુએ તાજી સ્ટીમનો પ્રેસર પડવાથી તે ઉપર ઘણો બેક પ્રેસર થાય છે

લીડ કેટલી રાખવી તે એનજીનની ચાલ ઉપર આધાર રાખે છે જેમ એનજીનની ચાલ વધુ હોય તેમ લીડ વધુ આપવી પડે છે એક અનુભવી લખનાર તો ધીમી ચાલના એનજીનોમા બીલકુલ લીડ નહીં આપવાની ભલામણ કરે છે, અને કહે છે કે ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામની લીડ લાઇન તદ્દન સીધી અને ઉભી રાખવાની કાંઈ જરૂર નથી. જે જોઈતા પ્રમાણમા કુશળીંગ રાખ્યા હોય તો તેની સ્ટીમ કલીઅરન્સ સ્પેસમા દબાઈને ભરાઈ રહેવાથી જ્યારે પીસ્તન સ્ત્રોકને છેડે આવી રહીને પાછો નવો સ્ત્રોક શરૂ કરે ત્યારે તે દબાયેલી સ્ટીમ પાછી સ્ટ્રીંગની માફક એક્સપાન્ડ થઈને પીસ્તનને આગળ હડસેલી આપી શકે છે, પણ જો એ કુશળીંગ ઉપરાત લીડ પણ ઘણી હોય તો તે

પીસ્તન ઉપર ઍક્રેસર કરે છે ધણી ધીમી ચાલનાં એનજીનોમાં એક ડીનનાં પત્રાંથી એક છરની પટી જેટલો વાદ્ય લીડ વખતે ખુલ્લો રાખેલો બસ થઇ પડે છે, જ્યારે ધણાં ઝડપી ચાલના એનજીનોમાં એકથી દોહડ દોરા સુધી લીડ આપવાની અગત્ય પડે છે.

લીડ ઓછી વધતી કરવા માટે શાફ્ટ ઉપર એક-સેન્ટ્રીક એનજીન જે તરફ ચાલતું હોય તે તરફ સહેજ હકાવવાથી વાદ્યની બન્ને બાજુની લીડમાં વધારો થાય છે, અને તેની ઉલટી તરફ ફેરવવાથી ઓછી થાય છે કે રલીસ અને ડ્રોપવાદ્યનાં એનજીનોમાં એકસેન્ટ્રીકને શાફ્ટ ઉપર ફેરવવા વગર લીડ વધતી ઓછી કરવાની જૂદા જૂદા મેકરોની જૂદી જૂદી ગોઠવણો હોય છે.

કુશનીંગ (Cushioning)—એનજીનના વાદ્ય હમેશા એની રીતે ગોઠવવામાં આવે છે, કે પીસ્તન સ્ટ્રોકને છોક છેડે આવી પુગે તે પહેલાં એકઝેસ્ટ પોર્ટ બંધ થઇ જાય છે, જેથી સીલીન્ડરમાં થોડીક સ્ટ્રીમ એકઝેસ્ટ થયા વગરની રહી જાય છે, જે સ્ટ્રીમ તેજ વખતે લીડ માટેથી દાખલ થયેલી તાજી સ્ટ્રીમ સાથે ભેળાય છે, અને સ્ટ્રોકનો બાકી રહી ગયેલો ભાગ પીસ્તન પરો કરતી વખતે એ સ્ટ્રીમને સીલીન્ડર કવર સાથે ખુબ દાખે છે, જેને કુશનીંગ કહે છે કુશનીંગનું કામ ઉપર લીડને લગતી બાબતમાં કહ્યું તેમ ઝડપથી ધસી આવતા પીસ્તનની ગતિ ધીમી પાડી નાખી તેને ઝોક અથવા આચકો ખાતો અટકાવવાનું છે, કારણ કે સ્ટ્રીમ લવચીક (elastic) હોવાથી તે પીસ્તન અને કવર વચ્ચે દબાઇને પીસ્તન ઉપર નરમ ગાદી જેવી અસર કરે છે જ્યારે એનજીનમાં કુશનીંગ જોઇતા પ્રમાણમાં હોતી નથી, ત્યારે ક્રેન્કપીન અને મેનશ્ફરીંગ વગેરેના ઘાસ વારવાર પડતા આચકાથી ખખડી જઇ દીલા થઇ જઇને મોટો અવાજ કર્યા કરે છે એક ઝડપી ચાલના કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ ટેન્ડમ એનજીનમાં વર્ષો સુધી ચાલુ મોટો અવાજ થયા કરતો હતો, જે વિષે એવું કહેવામાં આવતું હતું કે ખુબ એનજીન ગોઠવવામાં જામી રહી જવાથી એ અવાજ કાઢી નહી શકાય તેવો હતો, કારણ કે ધણીકવાર મેન ઘાસો બરાબર બેરીંગ લાઇટ ટાઇટ મુકવા છતાં થોડા વખતમાં દીલા પડી જઇ મોટો અવાજ કરતાં હતા પાછળથી એ એનજીનમાં જે બાજુએ અવાજ થતો હતો, તે બાજુએ થોડીક

કુશનીંગ વધારે આપવાથી તે અવાજ નીચુંકે. બધું થઈ ગયેલું હોય. ઝડપી ચાલનાં એનજીનોમાં કુશનીંગ વધારે રાખવામાં આવે છે.

કુશનીંગ રાખવાનો બીજો હેતુ વધારે અગત્યનો અને ફાયદો કરનારો છે સીલીન્ડરમાં રહી ગયેલી સ્ટીમ સ્ટ્રોકને છેડે પીસ્ટન અને કવર વચ્ચે એટલે કલીઅરન્સ સ્પેસમાં દબાય છે, જેથી તેનો પ્રેસર વધે છે, અને કુશનીંગ કેટલી રાખવી તેનો મુખ્ય આધાર એ પ્રેસર ઉપરજ છે. કુશનીંગ એટલી રાખવી જોઈએ કે તેની સ્ટીમ દબાઈને પીસ્ટન બરાબર સ્ટ્રોકને છેડે આવી રહે ત્યારે તે દબાયેલી સ્ટીમનો પ્રેસર લગભગ સીલીન્ડરના ઇનીશીઅલ પ્રેસરની બરાબર થઈ રહે. આથી કલીઅરન્સની જગ્યામાં હાઈપ્રેસર સ્ટીમ દર નવા સ્ટ્રોકની શુરૂઆતમાં ભરાયેલી હોવાથી દર સ્ટ્રોકે બાઈલરની તાજી સ્ટીમ કલીઅરન્સમાં ભરવી પડતી નથી. કલીઅરન્સની બાબતમાં સમજાવવામાં આવ્યું છે કે દર સ્ટ્રોકની શુરૂઆત વખતે બધી કલીઅરન્સની જગ્યામાં બાઈલરની સ્ટીમ ભરાયા પછીજ પીસ્ટન ઉપર સ્ટીમનું દબાણ થવું શુરૂ થાય છે, માટે કુશનીંગની સ્ટીમને દાખીને બાઈલર પ્રેસરની બરાબર તેનો પ્રેસર કરી કલીઅરન્સ સ્પેસમાં ભરી હોય, તો દર સ્ટ્રોકે તાજી સ્ટીમ કલીઅરન્સમાં ભરવી પડતી નથી, જેથી એટલી સ્ટીમ ઓછી ખપે છે, અને કંકસર કરી શકાય છે વળી એક્ઝૉસ્ટ થતી વખતે એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમની ટેમ્પરેચર બાઈલર સ્ટીમની ટેમ્પરેચર કરતા ધણી ઓછી હોવાથી સીલીન્ડર કવર અને સીલીન્ડરના છેડાની ટેમ્પરેચર ઓછી થઈ જાય છે, અને એવા ઓછી ટેમ્પરેચરવાળા ભાગમાં નવી વધારે ટેમ્પરેચરની સ્ટીમ દાખલ થવાથી તે પણ થોડી ઠંડી થઈ જઈ તેનો પ્રેસર કેટલોક ઓછો થાય છે. માટે કુશનીંગની સ્ટીમ દાખીને તેનો પ્રેસર બાઈલર પ્રેસર (અથવા સીલીન્ડરના ઇનીશીઅલ પ્રેસર) ની બરાબર કરવાથી પ્રેસર વધવાથી તેની ટેમ્પરેચર પણ વધે છે, જેથી ઠંડા થઈ ગયેલા કવર અને સીલીન્ડરના છેડાની ટેમ્પરેચર પાછી વધીને ઇનીશીઅલ પ્રેસરની સ્ટીમની ટેમ્પરેચરની બરાબર થઈ રહે છે, જેથી કનડેન્સેશન થતું ધણું દરજ્જે ઓછું થાય છે. જ્યારે કુશનીંગ ઇનીશીઅલ પ્રેસર જેટલી રાખી હોય, યાને જ્યારે ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામમાં કુશનીંગનો વાંક છેક સ્ટીમ લાઇનનાં ખૂણાં સુધી ઉઘેલું જવામાં આવેલો હોય, ત્યારે લીડ ધણી ઓછી રાખવામાં ફાયદો

છે. એવી વખતે જો લીડ પણ વધુ રાખી હોય, તો મજકુર ખૂણામાં લુપ (loop) પડે છે. ધીમી ચાલનાં મીલ એનજીનોમા એટલી બધી કુશનીંગ રાખવાની કાંઈ અગત્ય નથી, પણ જો કુશનીંગના વાંકની ઉંચાઈ ટરમીનલ પ્રેસરની લાઇન જેટલી ઉંચાઈની રાખી હોય તો બસ છે. કુશનીંગ ધણી રાખવાથી એનજીનની ચાલ અવાજ વગરની સફાઈ ભરેલી માલમ પડે છે ખરી, પણ એથી મીનપ્રેસર કમી થાય છે.

કુશનીંગ અને કમ્પ્રેસન (Cushioning and Compression)—કુશનીંગને કેટલાકે કમ્પ્રેસન કહે છે ખરું જોતા તો સ્ટીમના કમ્પ્રેસનથી એનજીનના સીલીન્ડરમાં કુશનીંગ થાય છે—એટલે કે સ્ટ્રોકની આખેરીએ થોડીક સ્ટીમને પીસ્તન અને કવર વચ્ચે દબાવવાથી પીસ્તન ઉપર નરમ ગાદી જેવી અસર થાય છે. માટે સ્ટીમના કમ્પ્રેસનથી કુશનીંગની અસર થાય છે.

કટઓફ (Cut-off)—સ્ટ્રોકની શુરૂઆતથી પીસ્તન થોડોક આગળ ચાલ્યા પછી વાલ્વ સ્ટીમ પોર્ટને બંધ કરી નાખી વધુ સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થતી અટકાવે છે, જેને કટઓફ કહે છે. સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ કયે વખતે કટઓફ કરવી તે વીધે કાંઈ ચોક્કસ કહી શકાય નહીં, કારણ કે એનજીન પાસે કરાવવામા આવતા કામ ઉપર કટઓફનો મુખ્ય આધાર રહે છે. તોપણ સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ એવી રીતે કટઓફ કરવી જોઈએ કે જેથી તે સ્ટ્રોક પુરો કર્યા પછી એક્ઝોસ્ટમાં જાય તે વખતે જો એનજીન નોનકન્ડેન્સીંગ હોય તો તે એક્ઝોસ્ટ થતી સ્ટીમનો પ્રેસર હવાના પ્રેસર (૧૫ પાઉન્ડ) ની બરાબર થઈ રહે, અને જો એનજીન કન્ડેન્સીંગ હોય તો તેનો પ્રેસર કન્ડેન્સરના પ્રેસરની બરાબર થઈ રહે. આ એક માત્ર હિસાબી ગણતરી છે, પરંતુ એનજીનમાં એ પ્રમાણે કરવામાં આવતું નથી. એનજીનમા એક્ઝોસ્ટ થતી સ્ટીમનો પ્રેસર હવાના અથવા કન્ડેન્સરના પ્રેસર ઉપરાંત બે—ચાર પાઉન્ડ વધારે રાખવામા આવે છે, કે જેથી સ્ટીમ સીલીન્ડરમાથી પોતાની મેજે સીલેલાઈથી હવામાં કે કન્ડેન્સરમાં નિકળી જાય, અને પીસ્તનને સીલીન્ડરમાથી સ્ટીમને હડ-સેલી કાઢાડવી પડે નહીં. હવાના કે કન્ડેન્સરના પ્રેસર ઉપરાંતનો એ વધારાનો પ્રેસર બેક પ્રેસર કહેવાય છે. વળી એક્ઝોસ્ટ પોર્ટ

ઉપરથી અગાઉ સ્ત્રોકને છેડે સ્ટીમનો ટરમીનલ પ્રેસર બેક પ્રેસર કરતા આસરે પાંચ પાઉન્ડ વધારે રાખવામાં આવે છે માટે કન્ડેન્સીંગ એનજીનમાં ૩ પાઉન્ડ બેક પ્રેસર અને ૫ પાઉન્ડ ટરમીનલ પ્રેસર મળીને ૮ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર રહે છે (જે ડાયેગ્રામમાં એક્સપાન્ડિયુટ વેક્યુમની લાઇન અને સ્ટ્રોકને છેડે એક્સપાન્સન લાઇન વચ્ચેના તફાવત ઉપરથી માપવામાં આવે છે) જ્યારે નોનકન્ડેન્સીંગ એનજીનમાં હવાનો પ્રેસર ૧૫ પાઉન્ડ + ૩ પાઉન્ડ બેકપ્રેસર + ૫ પાઉન્ડ ટરમીનલ પ્રેસર=૨૩ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર રાખવામાં આવે છે

સીમ્પલ નોનકન્ડેન્સીંગ એનજીનમાં કટઓફ માડવાની ગણતરી નીચે આપી છે.

દાખલો—એક સીમ્પલ નોનકન્ડેન્સીંગ એનજીનમાં ૧૦૫ પાઉન્ડ બોઇલર પ્રેસર છે, અને ૪૦ ઇંચ લાંબો સ્ટ્રોક છે, તો સ્ટીમ સ્ટ્રોકના કેટલામે ભાગે કટઓફ કરવી કે જોઈ કરકસર ભરેલી રીતે કામ થાય?

$$૧૦૫+૧૫=૧૨૦ \text{ પાઉન્ડ ગ્રોસ બોઇલર પ્રેસર}$$

$$૧૨૦-૫=૧૧૫ \text{ પાઉન્ડ ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસર.}$$

$$૧૧૫-૨૩ \text{ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર}=૯૨ \text{ વખત સ્ટીમ એક્સ-}$$

પાન્ડ થવી જોઈએ

$$૪૦-૫=૮ \text{ ઇંચ (જવાબ)}$$

માટે આ દાખલમાં પીસ્ટન ઓફની ગુરૂઆતથી ૮ ઇંચ ચાલ્યા પછી જો સ્ટીમ કટઓફ કરવામાં આવે તો ૨૩ પાઉન્ડ ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર મળી રહે

કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ એનજીનમાં કટઓફ

માડવાની રીત લગાર ગુચવાડા ભરેલી છે, પેહેલા લોપ્રેસરમાં એવી રીતે કટઓફ માડવામાં આવે છે કે હાઇપ્રેસરની બધી એક્ઝાસ્ટ થયેલી સ્ટીમ લોપ્રેસરમાં દાખલ થાય તે વખતે તેનો પ્રેસર કમી થઈ જાય નહીં, કાગળ કે નાના વાસણુ માટેની સ્ટીમ મોટા વાસણુમાં દાખલ કરતાં જ સ્ટીમ ટુલી અથવા એક્સપાન્ડ થઈને તેનો પ્રેસર કમી થઈ જાય છે, માટે પેહેલા હાઇપ્રેસર કરતા લોપ્રેસરનો એરીઆ

કેટલો મોટો છે તે (એટલે સીલીન્ડર રેસ્યો) શોધી કાઢવામાં આવે છે, અને હાઇપ્રેસર કરતાં લોપ્રેસર જેટલું મોટું હોય તેટલા (સ્ત્રોકના) ભાગે સ્ટીમ લોપ્રેસરમાં કટઓફ કરવામાં આવે છે ધારે કે હાઇપ્રેસર કરતા લોપ્રેસરનો એરીઆ ત્રણ ગણો મોટો છે, તો સ્ટ્રોકના ત્રીજા ભાગે લોપ્રેસરમાં સ્ટીમ કટઓફ કરવામાં આવે છે, કારણ કે લોપ્રેસરનો ત્રીજો ભાગ આખા એક હાઇપ્રેસરની બરાબર છે, અને એક ચોક્કસ કદના વાસણ માટેની સ્ટીમ તેટલાંજ કદના ખીજા વાસણમાં દાખલ કરવાથી તે સ્ટીમનો પ્રેસર ઘટતો કે વધતો નથી.

હાઇપ્રેસરમાં સ્ટીમ કટઓફ કરવાનો આધાર સ્ટીમના બાકી રહેલા એક્ષપાનસન ઉપર હોય છે, જે એક દાખલો લેવાથી તુરત સમજ પડશે.

દાખલો—એક કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ એનજીનમાં ઇનીશીઅલ ગ્રોસપ્રેસર ૧૩૫ પાઉન્ડ છે, અને લોપ્રેસરનો ટર્મીનલ ગ્રોસપ્રેસર ૯ પાઉન્ડ રાખવો છે, સ્ટ્રોક ૬૦ ઇંચ છે, અને સીલીન્ડર રેસ્યો ૧૩ છે (એટલે હાઇપ્રેસર કરતા લોપ્રેસર ત્રણગણું મોટું છે) તો બન્ને સીલીન્ડરમાં કટઓફ કેટલે માડવો ?

૧૩૫-૯=૧૫ વખત સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવે તો છેવટે તેનો ટર્મીનલ ગ્રોસપ્રેસર ૯ પાઉન્ડ રહે.

ઉપર કહ્યું તેમ હાઇપ્રેસર કરતા લોપ્રેસર ત્રણગણું મોટું છે, માટે લોપ્રેસરમાં સ્ટ્રોકના ત્રીજા ભાગે કટઓફ કરવો જોઈએ, જેથી લોપ્રેસરમાં ૩ વખત સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ કરવામાં આવશે.

હવે ૧૫-૩=૫ વખત સ્ટીમને એક્ષપાન્ડ કરવાની બાકી રહી જે હાઇપ્રેસરમાં કરવી જોઈએ, માટે હાઇપ્રેસરમાં સ્ટીમ સ્ટ્રોકના ૫મ ભાગે કટઓફ કરવી પડશે.

માટે હાઇપ્રેસરમાં ૬૦ ઇંચ સ્ટ્રોક-૫=૧૨ ઇંચ પીસ્ટન સ્ટ્રોકને છેડેથી આગળ ચાલ્યા પછી સ્ટીમ કટઓફ થવી જોઈએ, અને લોપ્રેસરમાં ૬૦-૩=૨૦ ઇંચ સ્ટીમ કટઓફ થવી જોઈએ.

ત્રીપલ અને ક્વાર્ટ્રપલ એનજીનમાં કટઓફ માડવાની રીત ઉપર આપેલી કમ્પાઉન્ડ એનજીનની રીતને મળતીજ છે. એટલે કે ઈન્ટરમીડીએટ સીલીન્ડર કરતા લોપ્રેસર જેટલું મોટું હોય તેટલા સ્ટ્રોકના ભાગે લોપ્રેસરમાં કટઓફ કરવામાં આવે છે,

અને હાઇપ્રેસર કરતાં ઇન્ટરમીડીએટ જેટલું મોટું હોય તેટલા સ્લોકના ભાગે ઇન્ટરમીડીએટમાં કટઓફ કરવામાં આવે છે સ્ટીમનાં બાકીના એક્ષપાનસનને આધારે હાઇપ્રેસરમાં કટઓફ કરવામાં આવે છે, જે નિયંત્રક દાખલા ઉપરથી તુરત સમજ પડશે.

દાખલો—એક ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનમાં ગ્રોસ ઇનીશીઅલ પ્રેસર ૧૮૦ પાઉન્ડ છે, લોપ્રેસરનો ગ્રોસ ટરમીનલ પ્રેસર ૯ પાઉન્ડ રાખવો છે, સ્લોક ૫૦ ઇંચ છે, લોપ્રેસરનો એરીઆ ઇન્ટરમીડીએટના એરીઆ કરતા ૩ ગણો વધારે છે, અને ઇન્ટરમીડીએટનો એરીઆ હાઇપ્રેસરના એરીઆ કરતા ૨.૫ ગણો વધારે છે માટે બધા સીલીન્ડરોમાં કટઓફ કેટલે માડવો ?

૧૮૦-૯=૨૦ વખત સ્ટીમ એક્ષપાન્ડ કરવી જોઈએ

લોપ્રેસરમાં કટઓફ સ્લોકના ત્રીજા ભાગે કરવો જોઈએ, એટલે ૫૦-૩-૧૬ ૬ ઇંચ પીસ્ટન સ્લોકને છેડેથી આગળ વધ્યા પછી સ્ટીમ પોર્ટ બંધ થઈ જવો જોઈએ

ઇન્ટરમીડીએટમાં કટઓફ સ્લોકના ૨.૫ મા ભાગે કરવો જોઈએ, એટલે ૫૦-૨ ૫=૨૦ ઇંચ સ્ટીમ કટઓફ થવી જોઈએ

૩X૨.૫=૭ ૫ વખત સ્ટીમ ઇન્ટરમીડીએટ અને લોપ્રેસરમાં મળીને એક્ષપાન્ડ થઈ ગઈ, અને ૨૦-૭ ૫=૧૨ ૬ વખત એક્ષપાન્ડ કરવાની બાકી રહી, જે હાઇપ્રેસરમાં એક્ષપાન્ડ કરવી જોઈએ માટે હાઇપ્રેસરમાં સ્લોકના ૨ ૬ મા ભાગે કટઓફ થવો જોઈએ, એટલે ૫૦-૨ ૬=૧૯ ૨ ઇંચ સ્ટીમ કટઓફ થવી જોઈએ

કટઓફમાં ફેરફાર કરવાનું પરિણામ—ઉપર આપેલી કટઓફ માડવાની ગણતરીઓ માત્ર હિસાબી છે, અને તેઓમાં ઘણો ફેરફાર કરી શકાય છે બનતા સુધી કોઈપણ સીલીન્ડરમાં તેના સ્લોકના ઓછામાં ઓછા પાંચમાં અને વધુમાં વધુ ત્રીજા ભાગ કરતા વધારે જલદી કે મોટો કટઓફ કરવામાં નહીં આવે એટલું કદ દરેક સીલીન્ડરનું રાખેલું સાફ છે કારણ કે ઘણો જલદી કટઓફ કરવાથી સીલીન્ડરમાં કનડેન્સેશન ઘણું થાય છે જ્યાં કામના પ્રમાણમાં ઘણું મોટું એનજીન નાખ્યું હોય ત્યાં સીલીન્ડરમાં ઘણીજ વેલ્યુલી સ્ટીમને કટઓફ કરવી પડે છે, જે ઘણું નુકશાનકારક છે. કેટલાંક

એનજીનોમાં એવું માલમ પડ્યું છે કે સ્ટીમ જલદી કટઓફ કરવાથી કામના પ્રમાણમાં બળતણ વધારે બળે છે, અને મોડેથી કટઓફ કરવાથી ઓછું બળે છે (જુલો પાનુ-૬૨) સાધારણ નજરથી તો એવું દેખાય છે કે સીલીન્ડરમાં સ્ટીમને જલદી કટઓફ કરી થોડી સ્ટીમ વાપરવાથી તો બળતણ ઓછું બળવું જોઈએ, પણ તેમ થતું નથી, કારણ કે જલદી કટઓફ કરવાથી સીલીન્ડરની ટેમ્પરેચર ધણી ઉંચી જાય છે, અને જલદી કટઓફ કરવાથી જો કે હૉર્સપાવર ઓછા થાય છે, પરંતુ દર હૉર્સપાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમનું વજન વધે છે, માટે સીલીન્ડરનું કદ એટલું જોઈએ કે તેના સ્લોકના ઓછામાં ઓછા પાંચમા ભાગે કટઓફ કરતાં સ્ટીમનો ટરમીનલ પ્રેસર જે જોઈએ તે મળી રહે, તેમજ જેટલા હૉર્સપાવર જોઈએ તેટલા થઈ રહે.

કામના પ્રમાણમાં ધણું નાનું એનજીન નાખવામાં પણ નુકસાન છે, કારણ કે તેમાં જોઈતા હૉર્સપાવર મેળવવા માટે કટઓફ ધણી મોડેથી કરી મીનપ્રેસર વધારવામાં આવે છે આથી સ્ટીમનો ટરમીનલ પ્રેસર સ્લોકને છેડે જોઈએ તે કરતાં પણ ધણી વધારે રહે છે, અને એ પ્રમાણે વધારે ટરમીનલ પ્રેસરની સ્ટીમ એક્ઝાસ્ટ મારફતે હવામાં કે કનડેન્સરમાં જવાથી સ્ટીમની ધણી ગરમી અને શક્તિ વ્યર્થ જાય છે, અને કામના પ્રમાણમાં બળતણ વધુ બળે છે.

જો હાઇપ્રેસરમાં કટઓફ લગાર જલદી કરવામાં આવે તો હાઇપ્રેસરનો મીનપ્રેસર કમી થવાથી તેના હૉર્સપાવર થોડા ઓછા થશે, પણ લોપ્રેસરના હૉર્સપાવરમાં વધારે ઘટાડો થશે. જો ત્રીપલ એનજીન હોય તો હાઇપ્રેસર કરતાં ઇન્ટરમીડીએટમાં અને ઇન્ટરમીડીએટ કરતાં લોપ્રેસરના હૉર્સપાવરમાં વધારે ઘટાડો બતાવશે.

ઉપર લખેલી કટઓફ કરવાની રીત પ્રમાણે કટઓફ કરવાને બદલે જો એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનના લોપ્રેસરમાં સ્ટીમને જલદી કટઓફ કરવામાં આવે, તો તેનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર વધી મીનપ્રેસર અને હૉર્સપાવર પણ વધે છે, કારણ કે આખા હાઇપ્રેસર કરતાં લોપ્રેસરમાં કટઓફ થતી વખતે થોડી જગા હોવાથી તે થોડી જગામાં હાઇપ્રેસરની બધી સ્ટીમ દાખી દાખીને ભરવી પડે છે, અને આગળ કહ્યું તેમ મોટાં વાસણ માણેલી સ્ટીમ નાના વાસણમાં દાખી દાખીને ભરવાથી તેનો પ્રેસર વધે છે, તેજ પ્રમાણે આખું

હાઇપ્રેસર ભરીને સ્ટીમ લોપ્રેસર માંડેલી થોડી જગામાં ભરવામાં આવવાથી તે સ્ટીમનો પ્રેસર વધે છે

આ પ્રમાણે લોપ્રેસરમાં સ્ટીમને દાખીને ભરવાનું કામ હાઇપ્રેસરના પીસ્ટનને બળવવું પડતું હોવાથી હાઇપ્રેસરના પીસ્ટન ઉપર બેકપ્રેસર વધે છે, જેથી હાઇપ્રેસરનો મીનપ્રેસર કમી થઇ તેના હોર્સપાવર પણ કમી થાય છે, માટે લોપ્રેસરમાં કટઓફ જલદી કરવાથી જેમ લોપ્રેસરના હોર્સપાવર વધે છે, તેમ હાઇપ્રેસરના હોર્સપાવર તેટલાજ પ્રમાણમાં કમી થાય છે અને સીલીન્ડરમાં એક સરખા હોર્સપાવર કરવા સાફ, અથવા તો લોપ્રેસરમાં હાઇપ્રેસર કરતાં સેણેજ વધુ હોર્સપાવર ઉપજાવવા સાફ આ પ્રમાણે વારંવાર કરવું પડે છે.

તેજ પ્રમાણે જો ઉપર લખ્યા પ્રમાણે કટઓફ કરવાને બદલે ત્રીપલ એનજીનના ઇન્ટરમીડીએટ કે લોપ્રેસરમાં સ્ટીમ જલદી કટઓફ કરવામાં આવે તો તેઓનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર વધી તેઓ દરેકના હોર્સપાવર વધે છે, અને તેટલાજ પ્રમાણમાં તેઓની આ ગમજના સીલીન્ડરના હોર્સપાવર કમી થાય છે. એટલે કે જો ત્રીપલ એનજીનના લોપ્રેસરમાં જલદી કટઓફ કરવામાં આવે તો લોપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર અને મીનપ્રેસર વધી તેના હોર્સપાવર વધે છે, અને ઇન્ટરમીડીએટમાં બેકપ્રેસર વધી મીનપ્રેસર કમી થવાથી તેના હોર્સપાવર કમી થાય છે. તેમજ જો ઇન્ટરમીડીએટમાં જલદી કટઓફ કરવામાં આવે તો તેનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર અને મીનપ્રેસર વધી તેના હોર્સપાવર વધે છે, અને હાઇપ્રેસરમાં બેકપ્રેસર વધી મીનપ્રેસર કમી થવાથી તેના હોર્સપાવર ઓછા થાય છે, પણ ઇન્ટરમીડીએટમાં જલદી કટઓફ કરવાથી લોપ્રેસર ઉપર ઝાઝી અસર પડતી નથી, કારણ કે ઇન્ટરમીડીએટમાં જલદી કટઓફ કરવાથી જેમ તેનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર વધે છે, તેમ અસલ કરતાં હવે સ્ટીમ જલદી કટઓફ થવાથી તે વધુ એક્ષપાન્ડ થઇ તેનો ટરમીનલ પ્રેસર અસલ જેટલો રહેતો હોય તેટલોજ લગભગ રહે છે

એકસેન્ટ્રીક ડ્રેવવાનું પરિણામ—સ્લાઇડ વાલ્વના એનજીનમાં એકજ વાલ્વ લીડ, કટઓફ, એકઝેસ્ટ, કુશની ગ વગેરે કરતો હોવાથી એક ચીજ નુકાવવા જતા બીજી ચીજ બીગડી

જવાનો સભવ રહે છે. જ્યારે ડૉરલીસ એનજીનમાં દરેક કામ જુદા જુદા ચાર વાલ્વ મારફતે થતું હોવાથી એક વાલ્વમા ફેન્કાર કરવાથી બાકીના ત્રણ વાલ્વની ગોઠવણ ઉપર અસર થતી નથી. તેમજ વળી વાલ્વને ચલાવનારા રોડને ચાલુમાજ લાખા ટુકા કરવા માટે એવી સહેલ અને સગવડ ભરેલી ગોઠવણ કાઢેલી હોય છે કે એમા જવલ્લેજ એકસેન્ટ્રીક ફેરવવી પડે છે જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વના બાબમા ધણીકવાર એકસેન્ટ્રીક ફેન્ક શાફ્ટ ઉપર ફેરવી નાખ્યા વિના જોઇતું પરિણામ મળતું નથી માટે સ્લાઇડ વાલ્વના એનજીનમા એકસેન્ટ્રીક ફેરવવાથી વાલ્વની ગોઠવણ ઉપર શું અસર થાય છે તે પેણેલા ધ્યાનમા રાખવું જોઇએ —

જો એકસેન્ટ્રીક સુલટી (એટલે જે બાજુએ એનજીન ફરતું હોય તે બાજુ) ફેરવવામા આવે તો સ્ક્રોકને બન્ને છેડે લીડ વધશે, કટઑફ જલદી થશે, એકઝૉસ્ટ જલદી ઉધડશે, અને જલદી બધ થવાથી કુશનીંગ વધારે થશે

જો એકસેન્ટ્રીક ઉલટી (એટલે જે બાજુએ એનજીન ફરતું હોય તેની ઉલટી બાજુ) ફેરવવામા આવે તો સ્ક્રોકને બન્ને છેડે લીડ કમી થશે, કટઑફ મોડો થશે, એકઝૉસ્ટ મોડો ઉધડશે, અને મોડો બધ થવાથી કુશનીંગ ઘણી ઓછી અથવા ગિલકુલ નહીં થશે

વાલ્વ સેટ કરવાની રીત—જો સ્લાઇડ હોય તો તેને બાહર કાઢાડી તે માણેલા એકઝૉસ્ટ પોર્ટને મળતા મારકા તેની પીક ઉપર પાતળા ધીણી કે મારકાંગ વડે કરવા તેજ પ્રમાણે સીલીન્ડરના સ્ટીમ અને એકઝૉસ્ટ પોર્ટની કિનારીઓને મળતા મારકાઓ વાલ્વ ચેસ્ટમા તળિએ કરવા, અને પછી વાલ્વને સ્પીન્ડલ ઉપર ગોઠવી નટો ચઢાવવા જો ડૉરલીસ વાલ્વ હોય તો તે પણ બાહર કાઢાડી તેની કિનારીને મળતો મારકો તેને છેડે કરવો, અને તેજ પ્રમાણે પોર્ટની કિનારીઓના મારકા ચેસ્ટ ઉપર આકી લેવા ઘણાખરા એનજીનોમા અને મૂખ્ય કરી ડૉરલીસ એનજીનોમા એ મારકાઓ ખાસ વિલાયતથી બરાબર કરીનેજ રાખેલા હોય છે, તો પણ એ મારકાઓ ખરા છે કે નહીં તે એક સ્ક્રેવર અથવા કાટખુણાની મદદથી તપાસી જોવામા વખત ફેકટનો ગુમાવેલો કહેવાશે નહીં

પેહેલાં વાલ્વને લીડ આપવામાં આવે છે.

એ માટે જો બારીંગ એનજીન હોય તો તે વડે, નહીં તો માથુસી મારફતે એનજીનને ફેરવાવી જે સીલીન્ડરના વાલ્વ ગોઠવવાના હોય તે સીલીન્ડરની ક્રૅન્કને ડેડ સેન્ટર ઉપર મેલવી. ડેડસેન્ટર કનેક્ટીંગ રૉડના કોઇથી સપાટ છેડા ઉપર લેવલ આટલી મુકી સહેલાઇથી મેળવી શકાય છે એ પ્રમાણે જે બાજુએ ક્રૅન્ક ડેડસેન્ટર ઉપર હોય તે બાજુએ સ્ટીમ પોર્ટ સહેજ ઉઘાડો દેખાય તેવી રીતે વાલ્વને હઠાવી મુકવો ધણાખરા દાખલાઓમાં ધીમી ચાલે ચાલતા એનજીનમાં એ પોર્ટ માત્ર અરધો દોરો, અને ઝડપી ચાલના એનજીન માટે સહેજ વધુ ઉઘાડો રાખવામાં આવે છે, જે લીડ કહેવાય છે, જે વિષે પાછળ સમજાવ્યું છે (જુઓ પાનુ-૫૧૩). કૉરલીસ એનજીનમાં એ પ્રમાણે પોર્ટ ઉઘાડો દેખાતો નથી, પરંતુ વાલ્વને છેડે કીધેલા મારકાઓને આધારે જાણી શકાય છે, કે વાલ્વ ઉઘડેલો છે કે નહીં સ્લાઇડ વાલ્વમાં લીડ આપવા માટે વાલ્વને સ્પીન્ડલ ઉપર હઠાવવો પડે છે, પણ જો તેમ કરતાં સ્રોકને બંને છેડે લીડ નહીંજ મળે, તો એકસેન્ટ્રીકને ક્રૅન્ક શાફ્ટ ઉપર જે તરફ એનજીન ફરતું હોય તે તરફ સહેજ હઠાવી એવી રીતે ગોઠવવી કે સ્રોકને જોઇએ તેટલી લીડ મળી રહે કૉરલીસ વાલ્વમાં વાલ્વને બંને છેડે ચલાવનારા બ્રાઇડલ રૉડ લાખા દુકા કરવાથી જોઇતી લીડ મેળવી શકાય છે, અને એ પ્રમાણે ચાલુમાંજ રૉડ લાખા દુકા કરવા માટેની ગોઠવણુ રાખેલી હોય છે જુદી જુદી જાતના કૉરલીસ વાલ્વોમાં તરેહવાર કરામતો આવતી હોવાથી વાલ્વ હઠાવવા માટે શુ કરવું તે અત્રે લખવું મુશ્કેલ છે

સ્લાઇડ વાલ્વ ગોઠવતી વખતે એનજીનને ફેરવ્યા કરીને સ્રોકને બંને છેડે વાલ્વની ગોઠવણુ તપાસી એકસરખી રાખવી પડે છે એટલે કે સ્રોકને એક છેડે લીડ માડ્યા પછી ક્રૅન્કને બીજા ડેડસેન્ટર ઉપર લઇ ત્યાં વાલ્વની લીડ કેટલી રહે છે તે તપાસવામાં આવે છે જો બંને બાજુએ લીડ એક સરખી અને જોઇએ તેટલી રહે તો ઠીક, પણ જો એક બાજુએ વધારે અને બીજા બાજુએ ઓછી હોય તો સ્લાઇડ વાલ્વના સ્પીન્ડલ ઉપરના એક બાજુના નટ ઢીલા કરી બીજાના ટાઇટ કરવાથી વાલ્વ પોતે સ્પીન્ડલ ઉપર ઢી

બંને બાજુએ એક સરખી લીડ આપી શકશે પછી જોવું કે એ પ્રમાણે એક સરખો વાલ્વ ગોઠવ્યાથી જે લીડ બંને બાજુએ મળી તે જોઈએ તેટલી છે કે નહીં જે લીડ બંને બાજુએ વધારે હોય તો એકસેન્ત્રીકને જે તરફ એનજીન ફરતું હોય તેની ઉલટી તરફ સહેજ હઠાવી ચાવી મારવી, પણ જો બંને બાજુએ લીડ ઓછી અથવા તદ્દન નહીં હોય તો એકસેન્ત્રીકને જે તરફ એનજીન ફરતું હોય તે તરફ સહેજ ફેરવવી. એ પ્રમાણે એકસેન્ત્રીકને ઉલટી કે સુલટી ફેરવવાથી વાલ્વની બંને બાજુની ગોઠવણુમા એક સરખો ફરક પડે છે.

લીડ માંડ્યા પછી એનજીનને જે તરફ તે ચાલુમાં ફરતું હોય તે તરફ ફેરવીને વાલ્વ કયે વખતે સ્ટીમ કટઑફ કરે છે તે તપાસવું વાલ્વ ગોઠવતી વખતે હમેશાં એનજીનને તે ચાલુમાં જે તરફ ફરતું હોય તેજ તરફ ફેરવવામા આવે છે

સાદા સ્લાઇડ વાલ્વનો કટઑફ એવી રીતે ગોઠવવા જોઈએ કે જેથી એનજીનનો સ્ટોપ વાલ્વ આખો ઉઘાડો રાખવાથીજ એનજીનને જોઈતાં રેવોલ્યુશન્સ મળે જો સ્ટોપ વાલ્વ આખો ઉઘાડો રાખવાથી એનજીનને જોઈએ તે કરતા વધુ રેવોલ્યુશન્સ મળે-એટલે કે જો એનજીન ફાસ્ટ ચાલવા માંડે-તો એનજીનના પાવરના પ્રમાણુમા વાલ્વનો કટઑફ ગોઠવાયલો નથી એમ સમજવું અમાગ કહેવાની બતલબ એ છે કે એનજીનનો સ્ટોપ વાલ્વ હમેશા આખો ઉઘાડો રાખવો જોઈએ. જો આખો ઉઘાડો રાખવાથી એનજીન ફાસ્ટ ચાલવા માંડે તો સ્ટોપ વાલ્વને થોડો બંધ કરી જોઈતા રેવોલ્યુશન્સ નહીં મેળવતા, ખુદ સ્લાઇડ વાલ્વનો કટઑફ જલદી માડવો જોઈએ, કે જે રીત ધણી ફાયદા ભરેલી છે. સ્ટોપ વાલ્વ બંધ કરવાથી સ્ટીમ રોકાય છે, અને તેને સ્ટીમપાઇપ કરતા ઓછા એરીઆના છેદમાથી પસાર થવું પડતું હોવાથી તેનો પ્રેસર કમી થઇ જાય છે, જેને “વાયર ડ્રોઈંગ” (wire drawing) કહે છે. જેમ એક ધાતુના તારને નાના છેદમાથી પસાર કરી ખેંચવાથી તે પાતલો થઇ જાય છે, તેજ પ્રમાણે સ્ટોપ વાલ્વ થોડોક બંધ રાખવાથી નાના છેદમાથી સ્ટીમ ખેંચાઇને તેનો પ્રેસર કમી થઇ જાય છે, અને એ પ્રમાણે ઓછા પ્રેસરની સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થવાથી

અલખતા એનજીનનાં રેવોલ્યુશન્સ ઓછા થાય છે—પરંતુ બાષ્પલરમા હાઇપ્રેસર સ્ટીમ ઉત્પન કરી વાપરવામા જે કરકસરભરી ખુબી સમાયલી છે, તે ખુબીની અસર મરી જાય છે, અને જાણે ઓછા પ્રેસરની સ્ટીમ વાપરીએ તેમ કામ થાય છે. બાષ્પલરમા ઓછા પ્રેસરની સ્ટીમ ઉત્પન કરવા માટે જેટલા બળતણનો ખપ પડે છે, તેટલાજ લગભગ બળતણનો ખપ વધારે પ્રેસરની સ્ટીમ ઉત્પન કરવા માટે પડે છે, પણ જેમ પ્રેસર વધારે તેમ સ્ટીમનો જથ્થો ચોક્કસ પાવર માટે થોડો વપરાય છે, અને જેમ સ્ટીમનો જથ્થો થોડો વપરાય તેમ બળતણમા કરકસર થાય છે. ઓર્ગેમેટીક એક્ષપાનસન સ્લાઇડ અને ક્રૅસ્લીસ વાલ્વ સાથના એનજીનમા ગવરનરને ટ્રોતલ વાલ્વને બદલે એક્ષપાનસન સ્લાઇડ અથવા ક્રૅસ્લીસ સ્ટીમ વાલ્વ સાથે જોડેલો હોય છે, જેથી જ્યારે એનજીન ઉપરનો લોડ કમી થવાથી એનજીન ફાસ્ટ જવા માગે, કે તુરત ગવરનર ઉચકાઈને એક્ષપાનસન અથવા ક્રૅસ્લીસ વાલ્વનો કટ-ઓફ વેહલો કરી નાખે છે, જેથી કામના પ્રમાણમા વાલ્વનો કટ-ઓફ પોતાની મેળે ગોઠવાયા કરવાથીસારી કરકસર થાય છે. અસલી એનજીનોમા, અને હાલ પ નાણુ ના અને હલકી બનાવટના એનજીનોમા જ્યારે ગવરનરને ટ્રોતલ વાલ્વ સાથે જોડવામા આવે છે, ત્યારે એનજીન ઉપરનો લોડ કમી થવાથી ગવરનર ઉચકાઈને ટ્રોતલ વાલ્વને થોડો બધ કરે છે એ ટ્રોતલ વાલ્વ સ્ટીમ પાછપ ઉપર મુકેલો હોવાથી, અને એનજીનમા આવતી સ્ટીમ એમા થઈને સીલીન્ડરમા દાખલ થતી હોવાથી, જ્યારે ટ્રોતલ વાલ્વ થોડો બધ થાય છે, ત્યારે સ્ટીમનો પ્રેસર કમી થઈ જઈ સ્ટીમ વાયર ડ્રૅમ (wire drawn) થાય છે, જે ઉપર લખ્યા પ્રમાણે સ્ટૉપ વાલ્વ બધ કરવાથી નીપ-જતા પરિણામને મળતુ જ છે.

ક્રૅસ્લીસ વાલ્વનો કટ-ઓફ ચાલુમા માડવામા આવે છે જ્યારે એનજીન બધ હોય છે ત્યારે ગવરનર નીચે ખેડેલો હોય છે, જેથી વાલ્વ ધણો મોડેથી કટ-ઓફ કરે છે, પણ એ પ્રમાણે મોડો કટ-ઓફ હોવાથી ચાલુમા એનજીન ફાસ્ટ જવા માગે છે, જેથી ગવરનર ઉડીને વાલ્વને વેહલો જટકાવી નાખે છે બધ એનજીનમા એ પ્રમાણે અરધા ઓકથી પણ વધુ તબાઈએ કટ-ઓફ બંને બાજુએ સરખો માડી જ્યારે એનજીન ત્રાયલ માટે ચાલુ કરવામા આવે છે,

ત્યારે વાલ્વના ટ્રીપમેશનના અને ગવરનરના રૉડ જોઇએ તેટલા લાખા દુકા કરી એવી રીતે ગોઠવવામા આવે છે કે સ્ટોપ વાલ્વ આખો ઉધાડો રાખ્યા પછી એનજીન તેને નેમી આપેલી ઝડપે ચાલે. એ પ્રમાણે કૉરલીસ એનજીનોમા ચાલુમા કટ ઍફ મા ફેરફાર કરી જોઇતા રેવોલ્યુશન્સ મેગવવામા આવે છે, જે કરવા માટે જુદા જુદા મેક-રોના કૉરલીસ વાલ્વ ગીઅરમા જુદી જુદી ગોઠવણો રાખેલી હોય છે.

ઑટોમેટીક એક્ષપાનસન સ્લાઈડ વાલ્વમાં
પણ કૉરલીસ વાલ્વ માફક પેહલા મોડેથી કટઍફ માડી ચાલુમા ગવરનર સાથે જોડેલો રૉડ લાખો દુકા કરી એવી રીતે કટઍફ માડવામા આવે છે કે એનજીન જોઇતી ઝડપે ચાલે.

સુવેબલ એક્ષપાનસન સ્લાઈડ વાલ્વમાં એક્ષપાનસન વાલ્વને પેહલા બન્ને બાજુએ એક્સરખો ચાલે તેમ રાખી ચાલુમા તેનો સ્પીન્ડલ વ્હીલ અથવા બીજી ખાસ રાખેલી ગોઠવણની મદદથી ફેરવીને જોઇતો કટઍફ રેવોલ્યુશન્સના પ્રમાણમા માડવામા આવે છે.

એનજીનમ ચાલુમા ખરેખરો કટઍફ કયે વખતે થવો જોઇએ તે વિષે લખાણથી કટઍફની બાબતમા પાછળ સમજાવવામા આવયુ છે (જુલો પાના-૫૧૭ થી ૫૨૨)

રીલીઝ (Release)—કટઍફનુ નકી થવા પછી એનજીન આગળ ફેરવવુ અને સ્લોકનો ૧૦મો અથવા ૧૨મો ભાગ પુરો થવાને હજી બાકી રહે ત્યાં એનજીન અટકાવવુ આ જગાએ એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ ઉધડવા માડવો જોઇએ, જેને રીલીઝ (release) કહે છે જો સ્લોક ૬૦ ઇંચ લાખો હોય તો ૬૦-૧૦=૫૦ ઇંચ પીસ્તન સ્લોકને સામે છેડેથી દૂર રહે તે વખતે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ ઉધડવાની તૈયારી હોવી જોઈએ, જેથી એ બાકીની ૫૦ ઇંચની જગામાં પીસ્તન ચાલીને સ્લોકને છૂક છેડે આવે તે વખતે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ લગભગ આખો ઉધડી રહે આ પ્રમાણેની વાલ્વની ગોઠવણ ઘણી જરૂરની છે, કારણ કે એમ જો ન કરવામા આવે તો જ્યારે પીસ્તન સ્લોકને છૂક છેડે જઈ ત્યાંથી પોતાનો નવો સ્લોક શરૂ કરે, ત્યારે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ જોઇતાં પ્રમાણમા ઉધડેલો નહીં હોવાથી પીસ્તન ઉપર ધણો બેક પ્રેસર થાય, તેમજ જો એ કરતા

પણુ વહેલો એકઝૉસ્ટ પૉર્ટ ઉઘાડી નાખવામાં આવે તો સ્ટીમ પોતાનું કામ પુરૂ કર્યા પેહેલાં એકઝૉસ્ટમાં જવા માંડવાથી કામ ઓછું થાય, અને મીનપ્રેસર કમી થાય.

સ્લાઇડ વાલ્વનાં એનજીનમાં જો એકઝૉસ્ટ બંને બાજુએ મોડો ઉઘડતો હોય તો સ્લાઇડ વાલ્વ માહેલા એકઝૉસ્ટ પૉર્ટની અદરની ધાર બંને તરફ સહેજ ધસી નાખવામાં આવે છે, પણુ જો એકઝૉસ્ટ મોડો ઉઘડવા સાથે લીડ અને કુશનીંગ પણુ કમી હોય, તો એક-સેન્ટ્રીકને સુલટી બાજુએ સહેજ ફેરવીને ગોઠવવામાં આવે છે. તેમજ જો એકઝૉસ્ટ જોઇએ તે કરતા પણુ વહેલો ઉઘડી મીનપ્રેસર કમી કરી નાખતો હોય તો સ્લાઇડ વાલ્વની અદરના એકઝૉસ્ટ પૉર્ટની બંને કિનારીઓ ઉપર જોઇતી જડાઇની પટીઓ રીવેટ કરી લેવામાં આવે છે, પણુ જો એકઝૉસ્ટ વહેલો ઉઘડવા સાથે લીડ વધારે હોય અને કુશનીંગ પણુ વધારે હોય, તો એકસેન્ટ્રીકને ઉલટી બાજુએ સહેજ ફેરવી લેવાથી સઘળું યરાયર થઇ શકશે. યાદ રાખવું કે સ્લાઇડ વાલ્વની સ્ટીમ કે એકઝૉસ્ટની કોઇખી ગોઠવણુ એક બાજુએ વધારે અને બીજી બાજુએ ઓછી હોય તો તે ખામી માત્ર સ્લાઇડ વાલ્વને તેના સ્પીન્ડલ ઉપર આગળ પાછળ હટાવી બંને બાજુએ એક સરખો રાખવાથી મટાડી શકાય છે, પણુ જો સ્ટીમ કે એકઝૉસ્ટની ગોઠવણુ બંને બાજુએ એકસરખી વધારે કે ઓછી માલમ પડે તો તે ખામી એકસેન્ટ્રીકને ઉલટી કે સુલટી શાફ્ટ ઉપર હટાવી લેવાથી સુધારી શકાય છે.

કૉંસલીસ એનજીનમાં ઉપર કહ્યું તેમ પીસ્ટન સ્લોકને છેડેથી સ્લોકના આસરે ૧૦ કે ૧૨ મા ભાગ જેટલો દુર હોય તે વખતે એકઝૉસ્ટ વાલ્વની ધાર સીલીન્ડરના એકઝૉસ્ટ પૉર્ટની ધાર સાથે લાગી રહી વાલ્વ ઉઘાડવાની તૈયારીમાં હોય તે પ્રમાણે ગોઠવવામાં આવે છે, જે કરવા માટે વાલ્વને ચલાવનારો રૉડ જોઇતા પ્રમાણમાં લાંબો ટુકડો કરી લેવામાં આવે છે. બંને બાજુના એકઝૉસ્ટ વાલ્વ એ પ્રમાણે વારા ફરતી ગોઠવવામાં આવે છે.

કુશનીંગ—એકઝૉસ્ટ પૉર્ટ ઉઘડવાની ગોઠવણુ નક્કી કર્યા પછી એનજીનને આગળ ફેરવવામાં આવે છે, જેથી હવે પીસ્ટન પોતાનો એક સ્લોક પુરો કરી નવો સ્લોક કરવા માટે પાછળ હટે છે.

એ પ્રમાણે એનજીનને ફેરવીને પીસ્તનને પાછો હઠાવતાં, તે પોતાના અસલ સ્થાને છેડેથી સ્થાને આસરે ૮ મા કે ૧૦ મા ભાગ જેટલો દુર રહે ત્યાં પીસ્તનને થાળાવવો. આ ઠેકાણે એકઝાસ્ટ પોર્ટ તદ્દન બંધ થઈ જવો જોઈએ, કે જેથી સીલીન્ડરમાં જે થોડી સ્ટીમ રહી જાય, તે સીલીન્ડર કવર અને પીસ્તન વચ્ચે દબાવવાથી કુશળી ગ થાય. એટલે જો ૬ ફીટ લાંબો સ્લોક હોય તો પીસ્તન પોતાના અસલ સ્થાને છેડેથી આસરે ૯ થાય દુર રહે તેટલાં એકઝાસ્ટ પોર્ટ બંધ થઈ જવો જોઈએ. જો એકઝાસ્ટ પોર્ટ જોઈએ તે કરતાં વેલેથો બંધ થઈ જાય તો કુશળી ગ એટલી બધી થાય કે પીસ્તન અને કવર વચ્ચે સ્ટીમનો ધણો મોટો જથ્થો દબાવવાથી પીસ્તન ઉપર પુષ્કળ બેકપ્રેસર થાય, અને પાવર કમી થાય જ્યારે એકઝાસ્ટ પોર્ટ ધણો મોટો બંધ થવાથી કુશળી ગ નહીં થાય ત્યારે એનજીનમાં આચકા આવવા સાથે થોડું કનડેન્સેશન થાય છે, જે કુશળી ગની બાબતમાં પાછળ સમજાવવામાં આવ્યું છે.

ઉપર પ્રમાણે કૌરલીસ એનજીનમાં એક તરફના વાલ્વોની ગોઠવણ કયાં પછી બીજી તરફના વાલ્વો તેજ પ્રમાણે ગોઠવવામાં આવે છે, અને પછી ચાલુમાં ઇન્ડિકેટર ડાયગ્રામ લખને વાલ્વની ગોઠવણમાં સહેજ સુધારો કરી લેવામાં આવે છે, જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વના બાબતમાં તો સીલીન્ડરને બંને છેડેની ગોઠવણ સાથે સાથેજ તપાસતા જઈ વાલ્વને બંને બાજુએ એક સરખો રાખવામાં આવે છે.

એનજીનના વાલ્વ સેટીંગનો ટુંક સાર આ પ્રમાણે આપી શકાય - સીલીન્ડરમાં સ્લોક શરૂ થાય તે અગાઉ સ્ટીમ દાખલ થવી જોઈએ (લીડ), સ્લોક પુરો થાય તે અગાઉ સ્ટીમ દાખલ થતી બંધ થવી જોઈએ (કટઓફ), પીસ્તન સ્થાને છેક છેડે જઈ પુગે તે આગમન એકઝાસ્ટ પોર્ટ ઉઘડવો જોઈએ (રીલીઝ), અને પીસ્તન સ્થાને સામે છેડે જઈ પુગે તે આગમન એકઝાસ્ટ પોર્ટ બંધ થઈ જવો જોઈએ (કુશળી ગ).

પ્રકરણ—૨૫

ઇન્ડીકેટર.

INDICATORS.

ઇન્ડીકેટર (Indicator)—એનજીનના સીલીન્ડરમાં સ્પ્રિંગના જુદા જુદા ભાગ વખતે રહેતો સ્ટીમ પ્રેસર માપવા માટે ઇન્ડીકેટર નામનું યંત્ર વપરાય છે. એની મદદથી વળી સીલીન્ડરમાં સ્ટીમનું દાબલ થવું, કટઓફ થવું, કે એકઝૉસ્ટ થવું, એવું તો સ્પષ્ટ દેખાય છે, કે એ કામોમા કાંઈ ખામી હોય તો તે તુરત પકડાઈ આવે છે, જેથી એનજીનના વાલ્વો ગોઠવતી વખતે એની મદદ ધણી ઉપયોગી થઈ પડે છે.

ઇન્ડીકેટરની બનાવટ—ઇન્ડીકેટરો ધણી જુદી જુદી જાતના આવે છે, પરંતુ તેઓની મુખ્ય બનાવટ લગભગ એક સરખીજ હોય છે—ફરક માત્ર તેઓમા પેનસીલને ચલાવવા માટે વપરાતી જુદી જુદી જાતની મોશન (motion) મા હોય છે ચિત્ર નંબર ૨૪ મા જોવાથી માલૂમ પડશે કે એમા એક નાનું ઉભું સીલીન્ડર W હોય છે, જેનો ઉપલો છોડો બધ અને નીચલો ખુલ્લો હોય છે એ સીલીન્ડરમાં બરાબર શીટ થતો પીસ્ટન V હોય છે, જેની ઉપર એક સ્પ્રીંગ મુકવામા આવે છે. પીસ્ટન રોડ S ઉપલાં કવરમાથી બાહર નિકળેલો હોય છે, જે એક લીવર G ને ચલાવે છે, જે લીવરને છોડે એક પેનસીલ હોય છે, જે પીસ્ટન રોડની ગતિ મુજબ ઉપર નીચે ચાલે છે, અને બાબુમા મુકેલા એક પેપરડ્રમ (paper-drum) ઉપર વિટાળેલાં કાગળ ઉપર ડાબેઆમ ચિત્રે છે. એ ડ્રમમા એક સ્પ્રીંગ A હોય છે, જેથી ડ્રમની નીચે રાખેલી એક પુલી ઉપર દોરી વિટાળીને ખેંચતા ડ્રમ પોતાની ધરી ઉપર એક તરફ ફરે છે, જે વખતે પેલી સ્પ્રીંગ ખેંચાય છે, પણ દોરી ઢીલી મુકતા પેલી સ્પ્રીંગના ખેંચાણને લીધે ડ્રમ ઉલટું ફરે છે. ડ્રમ ઉપર વિટાળેલી એ દોરી ધણું ખર્ચ ફોસડેડની મદદથી ચાલતાં એક લીવર કે મોશન સાથે જોડવામા આવે છે, જેથી ફોસડેડના ચાલવા સાથે પેપર ડ્રમ પણ ઉલટું સુલટું ફરે છે. એનજીનના સ્પ્રિંગ સાથે પેપર ડ્રમનો સબધ એવી રીતે રાખેલો હોય છે, કે જ્યારે એનજીન એક સ્પ્રિંગ ફરે ત્યારે પેપર ડ્રમ પણ એક સ્પ્રિંગ ફરે; અને જોકે ફોસડેડ સાથે

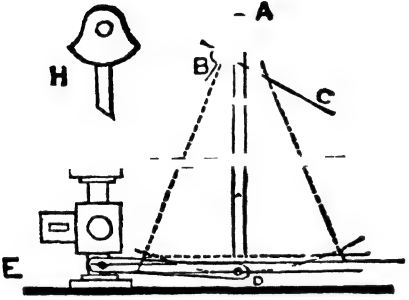
એડેલા લીવર કે મોશનની મદદથી ડ્રમના સ્પ્રિંગની લંબાઇ એનજીનના સ્પ્રિંગની લંબાઇ કરતાં ખાસ ઘણી નાની રાખવામાં આવે છે, તોપણ એનજીનના સ્પ્રિંગનો કોઇ પણ ભાગ ડ્રમના સ્પ્રિંગના તેટલાજ ભાગની બરાબર હોય છે—એટલે એનજીન પોતાના સ્પ્રિંગનો ૨૦ મો ભાગ ચાલે, તો ડ્રમ પણ પોતાના સ્પ્રિંગના ૨૦ મા ભાગ જેટલું જ ફરે. આવી રીતની ગોઠવણ રાખવાની ખાસ અગત્ય છે, નહીંતો ડાયેગ્રામ ખોટા પડે છે. આમતેમ હાલનાં જે ગમે તે લીવરને દોરી બાધી ડાયેગ્રામ લેવાથી જે ખોટા ડાયેગ્રામ પડે તેની મદદથી વાલ્વ સેટ કરતા એનજીન કેવી રીતે ચુ ચાઇ જવાનો સંભવ રહે છે, તે બાબદ “એનજીનના અકસમાતો” વાળા પ્રકરણમાં વધુ લખવામાં આવ્યું છે.

ઇન્ડીકેટરનો પીસ્તન ઇન્ડીકેટરના સીલીન્ડરમાં બીલકુલ ટાઇટ શીટ રાખવો નહીં જોઇએ. એ પીસ્તનને તદ્દન સ્ટીમ ટાઇટ રાખવા માટે તરેહવાર ફાફા માર્યા પછી હવે એનજીનની અરે અને મેકરે અખતરાઓ કરી એવા અનુમાન ઉપર આવ્યા છે કે એ પીસ્તન ઇન્ડીકેટરના સીલીન્ડરમાં જરા ઢીલો અને સહેજ રમતો અને ગળતો હોય તો સારું. એ પીસ્તન ગળતો રહેવાથી ડાયેગ્રામમાં ઝાઝી ખામી દેખાતી નથી, પણ પીસ્તન જરાબી ટાઇટ હોવાથી ડાયેગ્રામ ખોટા પડે છે.

પેપરડ્રમ ચલાવવા માટેની ગોઠવણ—પેપર ડ્રમના સ્પ્રિંગની લંબાઇ એનજીનના સ્પ્રિંગની લંબાઇના એક સરખા પ્રમાણમાં જોડી કરી તેને ચલાવવા અથવા ફેરવવા માટે તરેહવાર ગોઠવણો કરવામાં આવે છે, જેમાંની કોઇ ગોઠવણો તો તદ્દન ખામી ભરેલી અને મિલકુલ ભરોસો નહીં રાખવા જોગ હોય છે. પેપર ડ્રમને ચલાવવા માટેની સર્વેથી સરસ સાદી અને તદ્દન ખરી ગોઠવણ જે પુલી-ઓની મદદથી થઇ શકે છે. પરંતુ એ જાતની ગોઠવણ ૮૦ રેવોલ્યુશન્સથી વધુ ઝડપે ચાલતાં એનજીનમાં સારું પરિણામ નીપજાવતી નથી, કારણકે ઘણી ઝડપને લીધે એની પુલીઓ દરેક સ્પ્રિંગની આખેરીએ એકદમ અટકી નહીં જતાં ઝેક (inertia) ને લીધે લગભગ વધુ ફરી જવાથી ખોટા ડાયેગ્રામ પડે છે ૬૦ રેવોલ્યુશન્સથી વધારે ઝડપના એનજીનો માટે એ પુલીઓ લાકડાંની યા એલ્યુમીનીયમની વજનમાં હલકી બનાવી હોય તો સારું. કૉસ્ટ્રોના માઇડ બારને

બંને છેડે એક પીન ઉપર એક એક હલકી પુલી ખેસાડવામાં આવે છે, અને એ બંને પુલીઓની આસપાસ પટાની માફક એક દોરી વિંટાળવામાં આવે છે. ક્રૉસહેડ પીન સાથે એ દોરી જોડવાથી ક્રૉસહેડના ચાલવા સાથે એ દોરી અવાર નવાર ખેંચાય છે, જેથી બંને પુલીઓ અવાર નવાર ઉલટી સુલટી કરે છે. ખેમાની એક પુલીના બાંસ ઉપર બીજી એક ધણા નાના ડાયમેટરની પુલી હોય છે, જે ઉપર પેપર ડ્રમની દોરી વિંટાળવાથી ડ્રમ ક્રૉસહેડની ચાલને અનુસરીને ઉલટું સુલટું કરવા માટે છે. એ નાની પુલીનો સરકમફ્રન્સ પેપર ડ્રમની ચાલના પ્રમાણમાં હોય છે.

લીવરની મદદથી પેપર ડ્રમ ચલાવવાની ગોઠવણ

ચિત્ર નાં ૧૧૯.

ઈન્ડિકેટર ચલાવનાર લીવર.

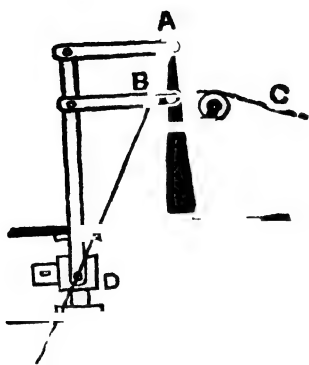
ચિત્ર નાં ૧૧૯ માં બતાવી છે એમાં એનજીનીયરીંગ એક્સપ્લેટ અથવા ફ્રેમ ઉપર એક થાલલો. ઉભો કરવામાં આવે છે, જેને ઉપલે છેડેથી એક લીવર પીનની મદદથી ટાગવામાં આવે છે જે લીવરની લાંબા એનજીનના સ્ટ્રોકની લાંબાની લગભગ અગળર ગણવામાં આવે છે. ક્રૉસ હેડના ડોઝબી ભાગમાં એક પીન ખેસાડવામાં આવે છે અને સ્ટ્રોકની લાંબા હેડ અથવા હેડ માં ભાગ જેટલી લાંબા એક

લીન્ક (link) ની મદદથી એ પીન અને ઉભા લીવરનો નીચલો છેડો જોડવામાં આવે છે થાલલો એવી જગ્યાએ ખેસાડવામાં આવે છે, કે ક્રૉસહેડ જ્યારે પોતાના સ્ટ્રોકના અગળર મધ્ય ભાગમાં હોય ત્યારે ઉભા લીવર તદ્દન ઓલગામાં અથવા પીસ્ટન રૉડની લાંબાનને કાટખુણે હોવા જેઘએ ઉભા લીવરની ઉપની પીનની ઉચાંચ થામત્તા ઉપર કેટલી રાખી તે શોધી કાઢવા માટે ક્રૉસહેડને સ્ટ્રોકને છેડે લાવી લીવરની નીચલી પીન જે જગ્યાએ રહે ત્યાં એક મારકા કરવે, પછી ક્રૉસહેડને સ્ટ્રોકના મધ્ય ભાગમાં લાવી લીવરની નીચલી પીન જે જગ્યાએ રહે ત્યાં બીજો મારકા કરવો, અને એ બંને મારકાની અંધ વચ્ચેના પમાર થતી આડી લાંબા ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ ક્રૉસહેડમાં ખેસાડેલી લીન્કની પીનના સેન્ટર સાથે તદ્દન લેવલમાં જેઘએ ઉપર મુજબ ઘટતા સ્કેલથી પહેલાં

ફ્રાઇંગ કરવાથી જુદા જુદા ભાગો અને પીનો વચ્ચેના તફાવતનાં ચોક્કસ માપ મળે છે, જેને આધારે એ લીવર અને લીન્ક બનાવવામાં આવે છે એ પછી ડાયેગ્રામ જેટલો લાંબો મેળવવો હોય તેના પ્રમાણમા ઉભાં લીવરની ઉપલી પીનની થોડેક નીચે ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ એક ખૂટી મારવામાં આવે છે. જ્યારે લીવર બરાબર ઓલ બામા હોય ત્યારે એ ખૂટી અને ઉપલી પીનના સેન્ટરમાંથી પસાર થતી લાઇન ધન્ડીકેટર ચલાવવા માટેની દોરીને બરાબર કાટખુણે રહેવી જોઈએ. જો એ દોરી ગાઇડ પુલીઓની મદદથી બરાબર આડી લેવલમા લઈ જવામાં આવે તો મજકુર ખૂટી લીવરના મધ્ય ભાગમા આવે, પણ જો ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ એ દોરી આડકત્રી લઇ જવામા આવે તો કાટ ખુણો મેળવવા માટે એ ખૂટી લીવરની એક બાજુએ ખસેડી મુકવી જોઈએ, નહીં તો ચિત્રમા દાખા હાથ ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે ઉપલી પીનમાથી લીવરની સાથે એક સેગમેન્ટ ઝુલતો જડવો, અને તેને છોડે દોરી બાધની, જે દોરી સેગમેન્ટની કિનારીમા પાડેલા ખાયામા બેસે છે જો એ સેગમેન્ટ નહીં વાપરવામાં આવે, અથવા જો ખૂટી લીવરના સેન્ટરમા મુકી કાટખુણો મેળવવા માટે ગાઇડ પુલીઓ નહીં વાપરવામા આવે, તો જે ડાયેગ્રામ પડે તે ડાયેગ્રામની અરધી લંબાઇ એનજીનના સ્ટ્રોકની લંબાઇનો સેકડે ૪૬.૭૫ ટકા જેટલો ભાગ રજુ કરશે, અને બાકીની અરધી લંબાઇ સ્ટ્રોકની લંબાઇનો સેકડે ૫૩.૨૫ ટકા જેટલો ભાગ રજુ કરશે, જેથી ધણો ભુલવો ખાવાનો સંભવ રહે છે.

ટેલેસ્કોપીક લીવર (Telescopic Lever) કેટલેક ટેકાણે પેપરડ્રમ ચલાવવા માટે વપરાય છે, જે લીવર ધણી ખામી ભરેલુ હોય છે એમા એક ઉભુ ઝુલતુ લીવર પાંચપ જેવું પોકળ હોય છે, જેમા ક્રૉસહેડ સાથે જોડેલુ નાની ડાયામેટરનુ બીજુ લીવર ચહડ ઉતર કરે છે, જેથી ઉભા લીવરની લંબાઇમા વધઘટ થયા કરવાથી ડાયેગ્રામની અરધી લંબાઇ એનજીનના સ્ટ્રોકની લંબાઇનો ૪૪.૬ ટકા જેટલો ભાગ બતાવે છે, અને બાકીની અરધી લંબાઇ ૫૫.૪ ટકા જેટલો ભાગ બતાવે છે—માટે જો એનજીનમા ૪૮ ઇંચનો સ્ટ્રોક હોય, અને ૨૪ ઇંચે સ્ટીમ કટઓફ થતી હોય તો ડાયેગ્રામમા ૨૧.૪ ઇંચે સ્ટીમ કટઓફ થતી હોય એવુ માલમ પડશે, જે અવ્યતિ ધણો ભુલવો ખવાડનાર છે.

પેન્ટોગ્રાફ મોશન (Pantagraph Motion)—ઉપર જુલેલાં લીવરો વાપરવાથી જે છબી થવાનો સભવ રહે છે, તેવી જુલ આ જાતની મોશન વાપરવાથી થતી નથી. એક સાદી જાતનો પેન્ટોગ્રાફ ચિત્ર નાં ૧૨૦ માં બતાવ્યો છે, જે લાકડાંનો બનાવવામાં

ચિત્ર નાં ૧૨૦. દોરી એક ગાંધી પુલી ઉપર ન્હીકેટર ચલાવનારી પેન્ટબ્રાશ મોશન થઇને પેપરડ્રમ તરફ જાય છે. પે ગાંધી પુલી ઉપલી પીનથી લીન્કપીન જોડાયે તફાવતે હોય તેટલેજ ફાવતે મુકવામાં આવે છે. ઉભા લીવરની લંબાઈ એનજીનના ક્રોકની લગલગ બરાબર રાખવામાં આવે છે, પણ એ લીવર સાથે જોડેલી લીન્કોની લંબાઈ ઉભા લીવરની લંબાઈ કરતા અરધી રાખવામાં આવે છે.

તેબોર રીડ્યુસીંગ ગીઅર (Tabor Reducing Gear) - તેબોર ઇન્ડીકેટરના મેકરે પોતાના ઇન્ડીકેટરમાં વાપરવાનું આ પેક ઘણું ઉપયોગી ગીઅર શોધી કાઢ્યું છે, જેની મદદથી એનજીનના સહુ સાથે ઇન્ડીકેટરની દોરી પાંચરી બાંધી કાઢી લીધે કે મોશન ગર ડાયેગ્રામ લઈ શકાય છે એમાં એવી ગોઠવણ કરી લીધેલી હોય છે કે પેરડમની નીચે એક વર્મવ્હીલ હોય છે, જે એક વર્મની મદદથી રે છે એ વર્મના સ્પીન્ડલ ઉપર એક રોપ પુલી હોય છે, જે પર દોરી વિટાળીને ક્રાંસહુડ સાથે જોડવાથી જ્યારે ક્રાંસહુડ એનજીનના એક મુજબ ફેરવાઈ શીટ ચાલે ત્યારે ઇન્ડીકેટરનું પેરડમ ફક્ત ૧૨ થી પાંચજ ઇંચ ચાલે છે એ રોપ પુલી વર્મના સ્પીન્ડલ ઉપર લૂસ (loose) હોય છે, અને તેમાં એક સ્પ્રીંગ હોય છે. જ્યારે ડાયેગ્રામ લેવાના હોય ત્યારે એક ક્લચ (clutch) ની મદદથી એ ૧૫ પુલી વર્મના સ્પીન્ડલ ઉપર જામ થઈને વર્મને ફેરવે છે, જેથી પેરડમ ચાલે છે. ડાયેગ્રામ લીધા પછી ક્લચ છુટા કરી નાખવાથી

રોપ પુલી વર્મના સ્પીન્ડલ ઉપર ખાલી (લુસ) કર્યા કરે છે, અને પેપરડ્રમ બંધ રહે છે. એ ગોઠવણ બધી સગવડ બરેલી છે.

ક્રોસબી રીડયુસીંગ ગીઅર (Crosby Reducing

Gear)—ક્રોસબી મેકરનું

રીડયુસીંગ ગીઅર ચિત્ર નાં ૧૨૧ માં બતાવ્યું છે.

એમાં બેવલ બ્હીલોની

મદદથી એનજીનના સ્ટ્રોકની

લંબાઈ ઓછી કરી ધન્ડીકે-

ટરના પેપર ડ્રમના સ્ટ્રોકને

અનુસરતી રાખવામાં આવે

છે. એમાં ૧૨ ઇંચથી ૭૨

ઇંચ સુધીના એનજીનના

સ્ટ્રોકને માફક આવતી જૂદી

જૂદી ડાયમેટરની એડ્યુમી-

નીઅમ ધાતુની બનાવેલી

હલકી પુલીઓ એ ગીઅર

સાથે આપવામાં આવે છે,

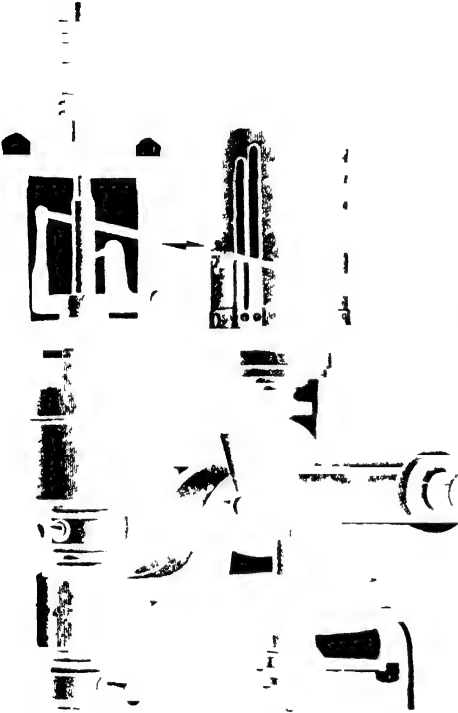
જેમાની એક પસંદ કરી

એ ગીઅરની નીચે શ્રીક્ષ્

કરી તે ઉપર દોરી વિટા-

ળીને તે દોરીનો બીજો છેડો

પાધરો કૉસહેડ સાથે

ચિત્ર નાં ૧૨૧.

ક્રોસબી રીડયુસીંગ ગીઅર.

બાધવામાં આવે છે. વળી એ ગીઅર બૉલ બેરીંગ સાથનું

બનાવવામાં આવતું હોવાથી ફ્રીક્શન ઘણું જ થોડું થાય છે બેવલ

બ્હીલોની સામે આડા મૂકેલા બૉક્સમાં એક કૉઇલ (coil) સ્પ્રીંગ

છે, જેથી કૉસહેડના વળતા સ્ટ્રોકે દોરી ઢીલી નહીં પડતા પુલ

ઉપર પાછી વિટલાય છે.

સ્પ્રીંગ (Springs)—ડાયેગ્રામ છેતી વખતે ધન્ડીકેટરમાં

કઈ સ્પ્રીંગ બરવી તે જે સીલીન્ડરનો ડાયેગ્રામ લેવા હોય તેના ધનીશીઅલ

પ્રેસર ઉપર આધાર રાખે છે. એ સ્પ્રીંગો એવી રીતે બનાવેલી હોય

છે, કે તેને એક ઇંચ દાબતાં તે સ્ટીમપ્રેસરનો ચોક્કસ ભાગ બતાવે છે; જેમકે ૪૦ નંબરની સ્ટ્રીંગ જો એક ઇંચ દાબવામાં આવે તો ૪૦ પાઉન્ડ બતાવે છે—અને જો એક ઇંચના ૪૦ ભાગ કર્યા હોય તો તે દરેક ભાગ એક પાઉન્ડ સ્ટીમપ્રેસર બતાવે છે તેજ પ્રમાણે ૧૨ નંબરની સ્ટ્રીંગને ૧૨ પાઉન્ડના પ્રેસરથી દાબતાં તે એક ઇંચ ઉભી લીટી દોરે છે, અને એક ઇંચના ૧૨ ભાગ કર્યા હોય તો દરેક ભાગ એક પાઉન્ડ સ્ટીમપ્રેસર બતાવે છે આ પ્રમાણે દરેક નંબરની સ્ટ્રીંગને લગતો એક સ્કેલ બનાવવામાં આવે છે. ડાયેગ્રામ લેવા માટે જેટલા અને તેટલા હલકા નંબરની સ્ટ્રીંગ વાપરવાની બહામણ કરવામાં આવે છે, જેથી ડાયેગ્રામ ઉચો મળવાથી માપ ઘણી બારીકાથી લેવાઈ શકાય તોપણ અતિશય ઝડપી ચાલ (૨૦૦ રેવોલ્યુશન્સથી વધારે) માટે ભારે નંબરની સ્ટ્રીંગ વાપરવાથી ડાયેગ્રામ સારો મળે છે સ્ટ્રીંગની પસંદગી ડાયેગ્રામ લેનારની વિચાર શક્તિ કે ફાટા ઉપર આધાર ગળે છે, તોપણ ચોક્કસ પ્રેસર માટે કંઈ સ્ટ્રીંગ પસંદ કરવી તે નીચલા કોઠા ઉપરથી માલમ પડશે.

કોઠો—૩૪. ચોક્કસ સ્ટીમપ્રેસર માટે જોઈતી ઇન્ડિકેટર સ્ટ્રીંગ.

સ્ટીમ પ્રેસર	સ્ટ્રીંગનો સ્કેલ	સ્ટીમ પ્રેસર	સ્ટ્રીંગનો સ્કેલ	સ્ટીમ પ્રેસર	સ્ટ્રીંગનો સ્કેલ	સ્ટીમ પ્રેસર	સ્ટ્રીંગનો સ્કેલ
૧૦	૮	૪૦	૨૦	૧૦૦	૪૦	૧૬૦	૬૪
૧૫	૧૦	૪૮	૨૪	૧૨૦	૪૮	૧૮૦	૭૨
૨૦	૧૨	૭૦	૩૦	૧૨૫	૫૦	૨૦૦	૮૦
૨૪	૧૬	૮૦	૨૨	૧૫૦	૬૦	૨૫૦	૧૦૦

ઇન્ડિકેટર કૉક (Indicator Cook)—ડાયેગ્રામ લેવા માટે ઇન્ડિકેટરને સીલીન્ડરને છેડે ખાસ રાખેલા એક કૉકના મોહડાં ઉપર બેસાડવામાં આવે છે ઘણુંક ટેકાણે સીલીન્ડરને બંને છેડેથી ટુંક ઇંચની પાછપ જોડી લાવી વચ્ચે એક ત્રણ મોહડાંનો કૉક મુકેલો હોય છે, જે ઉપર ઇન્ડિકેટર બેસાડવામાં આવે છે, અને કૉકનું જે તરફનું

મોહકું ખોલવામાં આવે તે તરફનો ડાયેગ્રામ પડે છે આ રીત ધણી સગવડ ભરેલી છે, પણ લાંબા પાછપ અને બેન્ડને લીધે ડાયેગ્રામમાં—મુખ્ય કરીને ઝડપી ચાલનાં એનજીનોમાં—ભુલ આવવાનો સંભવ રહે છે માટે ડાયેગ્રામ લેતી વખતે સીલીન્ડરને બંને છેડે જુદા જુદા બે ધન્ડીકેટરો તેઓના જુદા જુદા કોંક ઉપર બેસાડવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે, જેથી એકી વખતે બંને છેડેના ડાયેગ્રામ લઈ શકાય જો એકજ ધન્ડીકેટર હોય તો તે એક છેડે બેસાડી ડાયેગ્રામ લઈને પછી ત્યાંથી કાઢી બીજે છેડે બેસાડી ડાયેગ્રામ લેતા ધણો વખત નિકળી જાય છે, જેટલા વખતમાં એનજીનના લોડ અથવા પાવરમાં કેટલીક વધઘટ થઈ જાય એ બનવા જોગ છે ડાયેગ્રામ લેવા પહેલાં સીલીન્ડરના કોંક ઉઘાડી સ્ટીમ ઉઠારવી જોઈએ, જેથી પાછપ વગેરેમાં કાંઈ કચરો કે પાણી ભરાયેલું હોય તે નિકળી જવા સાથે તે બરાબર ગરમ થાય.

પાછપ કનેક્શન—ધન્ડીકેટર માટે જ્યારે સીલીન્ડરને બંને છેડેથી પાછપ લઈ વચમાં થ્રી-વે કોંક બેસાડવામાં આવે ત્યારે એ પાછપ લગાર મોટા છેદની રાખી હોય તો સારૂ જેમ કે સીલીન્ડરને છેડેજ ધન્ડીકેટર લગાડવો હોય તો અરધા ઇંચનો છેદ ચાલે, પણ જો પાછપ કનેક્શન કરીને વચમાં ધન્ડીકેટર લગાડવો હોય તો પાંચ યા છ દોરાના છેદનો પાછપ રાખવો જોઈએ; તેમજ ખુણા ઉપર એલબો નહીં રાખતા મોટા વાકના બેન્ડ વાપરવા જોઈએ. ધન્ડીકેટર માટેના સીલીન્ડરમાં પાડેલો છેદ સીલીન્ડરના છેક છેડા ઉપર હોવો જોઈએ, અને એવી રીતે જોઈએ કે જ્યારે પીસ્ટન સ્ત્રોકને છેડે ડેડસેન્ટર ઉપર આવે ત્યારે પીસ્ટન એ છેદને બંધ કરી નાખે નહીં—નહીતો ડાયેગ્રામ મોટા પડશે.

ઇલેક્ટ્રીક ગીઅર—જ્યારે એનજીનમાં એકજ ધન્ડીકેટર હોય ત્યારે તે એક સીલીન્ડરને લગાડી ડાયેગ્રામ લીધા પછી તેને કહાડી ઠડો કરી, બીજી સ્પ્રીંગ બદલી, બીજા સીલીન્ડર ઉપર લગાડી ડાયેગ્રામ લેવામાં ધણો વખત નીકળી જાય છે, જેટલા વખતમાં એનજીનના પાવરમાં ધણો ફરક પડી જાય છે, કારણ કે કારખાનામાં વારંવાર મશીનો બંધ ચાલુ થતા રહે છે. જ્યારે ત્રણ

અથવા ચાર સીલીન્ડરોના ડાયેગ્રામ લેવા પડે છે ત્યારે તો ઘણી અડચણ પડવા સાથે ઘણો વખત નિકળી જાય છે. આના ઉપાય તરીકે દરેક સીલીન્ડર ઉપર એક એક ઇન્ડીકેટર લગાડી તે બધા ઇન્ડીકેટરોને વીજલીની એક બેટરી સાથે જોડવામાં આવે છે, અને તેની એકજ સ્વીચ અથવા ચાવી રાખવામાં આવે છે જ્યારે એ સ્વીચ દબાવવામાં આવે છે ત્યારે બધા ઇન્ડીકેટરો સાથેજ ચાલવા માંડે છે, અને એકી વખતે બધાં સીલીન્ડરોના ડાયેગ્રામ લેવાય છે, એ માટે બધા ઇન્ડીકેટરો સીલીન્ડરો ઉપર લગાડી સ્ટીમ કૉક ખોલવામાં આવે છે, તથા પેપરડ્રમ ચાલુ કરવામાં આવે છે પણ ડ્રમ ઉપર પેનસીલ લાગતી નથી પછી જેવી સ્વીચ દબાવવામાં આવે કે બધા ઇન્ડીકેટરોના ઉપલા કવર ઉપરની સ્વીવેલ પ્લેટ (swivel plate) કે જે ઉપર પેનસીલ ચલાવનારી મોશન હોય છે તે એકદમ ફરી જઈ પેનસીલ પેપરડ્રમને લાગુ થઈ જાય છે, અને ડાયેગ્રામ ચિત્રાય છે, અને સ્વીચ કાઢી નાખતા પાછી તે સ્વીવેલ પ્લેટ ઉલટી ફરી જઈને પેનસીલ પેપરડ્રમથી દુર થઈ જાય છે આવી ગોઠવણુ તેમજ ઇન્ડીકેટરના મેકરો પોતાના ઇન્ડીકેટરો સાથે કરી આપે છે, અને ખચ્ચીત તે ઘણીજ સગવડ ભરેલી અને ઉત્તમ છે.

આઉટસાઇડ સ્પ્રીંગ (Outside Spring)—હાલમાં કેટલાક મેકરો પોતાના ઇન્ડીકેટરોમાં ઇન્ડીકેટરના સીલીન્ડરમાં સ્પ્રીંગ નાખવાને બદલે સીલીન્ડરની બાહર કવર અને મોશનની વચ્ચે નાખે છે, જે કેટલીક રીતે સગવડ ભરેલું છે કારણકે સ્પ્રીંગ બદલવા માટે ઘડી ઘડી ઇન્ડીકેટરનું સીલીન્ડર ખોલી પીસ્ટન કાઢવો પડતો નથી, અને ઝડપથી સ્પ્રીંગ બદલી શકાય છે, વળી સ્પ્રીંગ પણ ઠીક રહે છે સીલીન્ડરની અદર વાપરવાની સ્પ્રીંગ બાહર ચાલી શકે નહીં, કારણ કે અદર વાપરવાની સ્પ્રીંગ સ્ટીમની ટેમ્પરેચરે ટેસ્ટ કરી ખાસ તેટલીજ ગરમીએ વાપરવા માટે બનાવેલી હોય છે તે છતાં આવી રીતે બનાવીને ટેસ્ટ કરેલી સ્પ્રીંગ ઘણી ભરોસો રાખવા લાયક નહીં હોવા ઉપરાંત સ્પ્રીંગ ચાલુ ગરમીમાં કામ કરવા પછી તેનું પાણી ઉતરી જાય છે તેથી બાહરની સ્પ્રીંગ વાપરવાનું આજ કાલ ઘણું પસંદ કરવામાં આવે છે. ખાસ કરીને સુખ્તીટોડ

સ્ટીમ સાથે તેમજ ઇન્ડરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનો માટે બાઉરનીજ સ્ટ્રીંગવાળા ઇન્ડીકેટર વાપરવા જોઇએ.

પેપરડ્રમ ચલાવવા માટેની દોરી એવી હોવી જોઇએ કે ડાયગ્રામ લેતી વખતે તે તણાઇને લંબાઇમાં વધી જાય નહીં. આ પ્રમાણે ડાયગ્રામ લેતી વખતે દોરીના ખેંચાવાથી પણ ડાયગ્રામ ખોટા મળે છે, માટે એ બાબત નજીવી મણુવી જોઇતી નથી એ કામ માટે ખાસ સખ્ત ગુથેલી દોરીઓ બનાવવામાં આવે છે, જેઓ માહેલી કોઇકમાં તો બારીક ધાતુના તાર ગુથી લીધેલા હોય છે, કે જેથી દોરી ખેંચાવાથી લંબાય નહીં તોપણ જ્યારે વપરાસમાં ન હોય ત્યારે એ દોરીના ટુકડાઓને નીચલે છેડે ભારે વજન બાધી કોઇ જગ્યાએ લટકાવી રાખવા, જેથી દોરી તણાયલી અને તણાયલી રહે પેપરડ્રમની સ્ટ્રીંગનુ ખેચાણુ જોઇએ તે કરતાં વધુ હોવાથી દોરી ધણી ખેચાય છે, માટે સ્ટ્રીંગનુ ખેચાણુ એવી રીતે માડવું કે કૉસહેડના વળતા સ્રોક વખતે દોરી ઢીલી પડવા વગર સ્ટેલાઈથી પેપરડ્રમ પોતાની મેળે ઉલટુ ફરે

પેનસીલ અને કાર્ડ—ડાયગ્રામ લેવા માટે ખાસ એક જાતનાં મેટલિક પેપર (metallic paper) બનાવવામાં આવે છે, જેઓ ઉપર ત્રાબા કે પિત્તળથી લખી શકાય છે, અને એ કાગળ અથવા કાર્ડ ઉપર ડાયગ્રામ લેવા માટે ઇન્ડીકેટરમાં ત્રાબા કે પિત્તળના તારની બનાવેલી પેનસીલ વાપરવામાં આવે છે સાધારણ સીસાપેન કરતા આ ધાતુની પેનસીલ વધારે સારી અને ટકાઉ છે, કારણ કે કાર્ડ ઉપર એથી ધણી બારીક લીટી દોરાય છે, જ્યારે સાધારણ સીસાપેનથી જે લાઇન પડે છે તે ધણી જડી હોય છે, તેમજ સીસાપેનને દર વખતે ધડીને અણીઆળી કરવી પડે છે, જે ધણુ અગવડ ભરેલું છે. તોપણ ધાતુની પેનસીલથી લખાયેલા ડાયગ્રામ થોડા દિવસ પછી

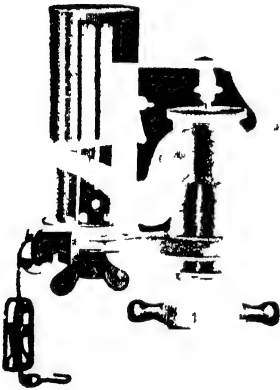
ભુસાઇ અથવા ઉડી જાય છે, માટે ડાયેગ્રામ લઇને સાધારણ પેન-સીલ કે શાહીથી તે ડાયેગ્રામ ઉપર સંભાળથી છુટવું જોઇએ, યાને તે ત્રેસ (trace) કરવો જોઇએ જે ચાદીનો તાર પેનસીલ તરીકે વાપરવામાં આવે તો તેથી લીધેલો ડાયેગ્રામ એ પ્રમાણે ભુસાઇને ઉડી જવાનો સંભવ રહેતો નથી.

ડાયેગ્રામની લંબાઈ—સાધારણ ઝડપથી ચાલતાં એનજીનો માટે ડાયેગ્રામની લંબાઈ ૪ થી ૪.૫ ઇંચ સગવડ બરેલી છે. પણ ઘણી ઝડપી ચાલના એનજીનો માટે ડાયેગ્રામની લંબાઈ ખાસ ટુંકી કરવામાં આવે છે, અને ઘણાક દાખલાઓમાં તો ૨ થી ૧.૫ ઇંચ જેટલી લંબાઈ રાખવાથીજ સારો અને ખરો ડાયેગ્રામ પડે છે, તેમજ એવાં ઝડપી ચાલના એનજીનો માટે સ્પ્રીંગ પણ વધારે સ્કેલની વાપરવાથી ડાયેગ્રામની ઉંચાઈ તેની ઘટાડેલી લંબાઈને અનુસરતી ટુંકી આવે છે, જેથી ડાયેગ્રામ લેતી વખતે પેનસીલ ધુજતી નથી, અને ખરો ડાયેગ્રામ મળે છે.

ડાયેગ્રામ લેવાની રીત—ડાયેગ્રામ લેવા પેહેલા પેપર ડ્રમનો સ્ત્રોક માડવામાં આવે છે, અને દોરીની લંબાઈમાં વધઘટ કરીને એવી રીતે ગાખવામાં આવે છે કે દોરી તણાયલી અને તણાયલીજ રહે, અને પેપર ડ્રમ પોતાના સ્ત્રોકને છોક છોડે જઈ અથડ્યા કરે નહીં ત્યાર પછી ડ્રમ ઉપર કાગળ કે કાર્ડ વિટાળી જ્યારે ડ્રમ ચાલતું હોય અને ઇન્ડિકેટરનો ઝાંક તદ્દન બંધ હોય ત્યારે ઇન્ડિકેટરની પેનસીલ ડ્રમના સંબંધમાં લાવી કાગળ ઉપર એક આડી લીટી દોરવામાં આવે છે, જેને એટમોસ્ફેરીક લાઇન (atmospheric line) કહે છે ત્યાર પછી ઝાંક ઉઘાડવાથી ઇન્ડિકેટરમાં સ્પ્રિંગ દાખલ થાય છે, પણ ડાયેગ્રામ લેવા પેહેલા ઇન્ડિકેટરના પીસ્તનને ૬-૭ સ્ત્રોક કરવા દેવામાં આવે છે, કે જેથી ઇન્ડિકેટર બરાબર ગરમ થાય ત્યાર પછી પેનસીલને કાગળના સંબંધમાં લાવી કાગળ સાથે ઘણી સહેજ દબાવવામાં આવે છે જેથી ડાયેગ્રામ પડે છે જે વાસ્તવ ગોઠવવા માટે ડાયેગ્રામ લેવા હોય તો ખનતા સુધી એનજીનનો પીસ્તન સ્ત્રોકની શરૂઆત કરે તેજ વખતે

પેનસીલ કાગળ ઉપર દબાવી, જ્યારે પીસ્તન પાછો રત્રોકને છેડે આવી રહે કે પેનસીલ ઉપાડી લેવી— એટલે કે એક આખો આટો એનજીન ફરે તેટલો વખત પેનસીલ કાગળ ઉપર દબાવી રાખવી પણ જો હૉર્સ પાવર કાઢવા માટે ડાયેગ્રામ લેવા હોય તો એનજીન ચાર પાંચ આંટા ફરે તેટલો વખત સુધી પેનસીલ કાગળ ઉપર દબાવી રાખવી જેથી ચાર પાંચ લીટીઓ એક એકની પાસે પડશે; આ પ્રમાણે કરવાનું કારણ એ છે કે દરપળે કારખાનામાં સાંચા બધ-ચાલુ થયા કરવાથી એનજીનના પાવરમાં વધઘટ થયા કરે છે, જેથી જો આ પ્રમાણે એકી વખતે ચાર પાંચ ડાયેગ્રામ સાથે લીધા હોય તો તેઓ માહેલો વચલો ડાયેગ્રામ ગણતરીમા લઇ પાવરની એવરેજ અથવા સરાસરી રાસ કાઢવાને બની આવે છે.

રીચર્ડર્સ ઇન્ડીકેટર (Richards Indicator)—અસલી

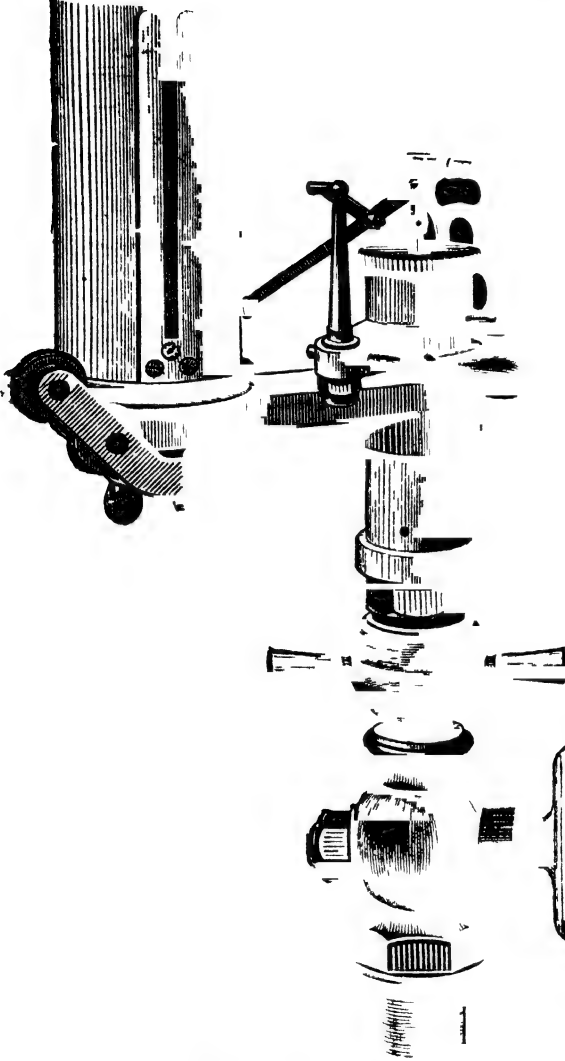

ચિત્ર નાં ૧૨૨.
રીચર્ડર્સ ઇન્ડીકેટર.

જાતના રીચર્ડર્સ ઇન્ડીકેટર હાલ આજા વપરાતા નથી, કારણ કે હાલના ઝડપી ચાલના એનજીનો માટે એ ઇન્ડીકેટરો અનુ-સરતા નથી. એમા પેનસીલ ચલાવવા માટે જે પેરેલલ મોશન વાપરવામાં આવે છે, તે ડાયેગ્રામ લેતી વખતે પેનસીલને એટલી બધી ધુમ્મવે છે, કે તેથી ડાયેગ્રામ તદ્દન ખોટા પડે છે, અને ઘણો ભુલાવો ખરાડે છે તોપણ હાલમા સુધારેલી ઢપના રીચર્ડર્સ ઇન્ડીકેટરો ફટલેક ઠેકાણે વપરાય છે એ ઇન્ડીકેટરમાં જે જાતની પેરેલલ મોશન વાપરવામા આવે

છે તેને Z પેરેલલ મોશન કહે છે. એ મોશન ઘણી ગુ થવાડાવાળી લાખી અને વજનમા ભારી હોવાથી કટઆફ વખતે જ્યારે ડાયેગ્રામ ઉપર એક્ષપાનસન લાઇનનો વાક પડે છે ત્યારે ઇન્ડીકેટરનો પીસ્તન ઝટકો ખાઇ એકદમ નીચે ઘેસવાથી એ મોશન પોતાના ભારી વજનને લીધે ધુજે છે, અને એક્ષપાનસન લાઇન સફાઇ ભરેલી વાકદાર પડવાને બદલે વાકીટીટી પડે છે, જે ઉપરથી એનજીનના પીસ્તન અથવા વાલ્વમા ગળતર થવાનો ભુલાવો ખાવો નહી જોઇએ.

થોમ્પસન ઇન્ડીકેટર (Thompson Indicator)

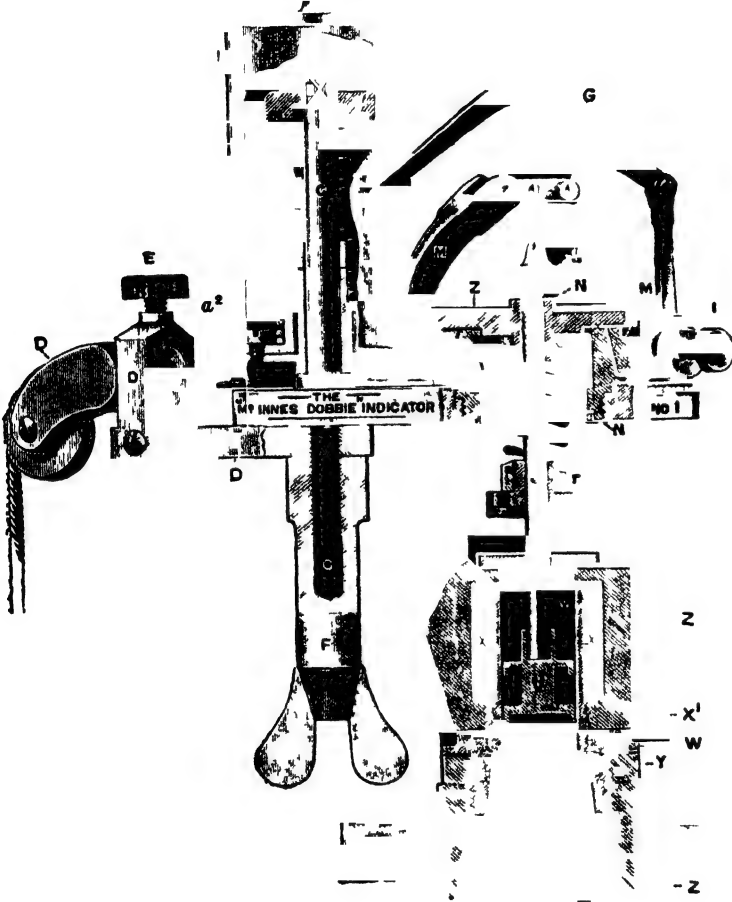
ચિત્ર નાં ૧૨૩.

થોમ્પસન ઇન્ડીકેટર

ચિત્ર નાં ૧૨
મેસર્સ શેફર
બુડેનબર્ગ (affer
Budenbe
મેકરનો બ
થોમ્પસન ઇન્
બતાવ્યો છે
ડર્સ ઇન્
રની ઉપર
ખામીઓ સુ
માટે જે ઇન્
શોધી કાઢ
આવ્યો હતો
પેનસીલ ચ
માટે જે
મોશન વાપ
આવે છે, તે
સાદી અને
હોવાથી
ચાલનાં એન
ડાયેગ્રામ લેટ
પેનસીલ
નથી, જેથી રી
ઇન્ડીકેટર (
એ સુધારો અ
દાયક છે દર
૪૦૦ રેવોલ્વ

કરતાં એનજીનના પશુ એ ઇન્ડીકેટરથી ડાયેગ્રામ લઈ
છે, જે ડાયેગ્રામ સફાઈદાર અને ખરા ઉત્તરે છે એમાં
રેડ ત્રન્ક જેવો પોકળ રાખવામા આવે છે, જેની અંદરથી એક

જોડી તેને પેનસીલના લીવર સાથે જોડવામાં આવે છે. સીલીન્ડર પરથી છુટું બનાવી ઇન્ડીકેટરના પેટામાં આટા ફેરવી બેસાડેલું હોય છે, જે જ્યારે જોડાયે ત્યારે સંબંધિત કાહડી સાફ કરી શકાય છે, અથવા તો બદલી શકાય છે.

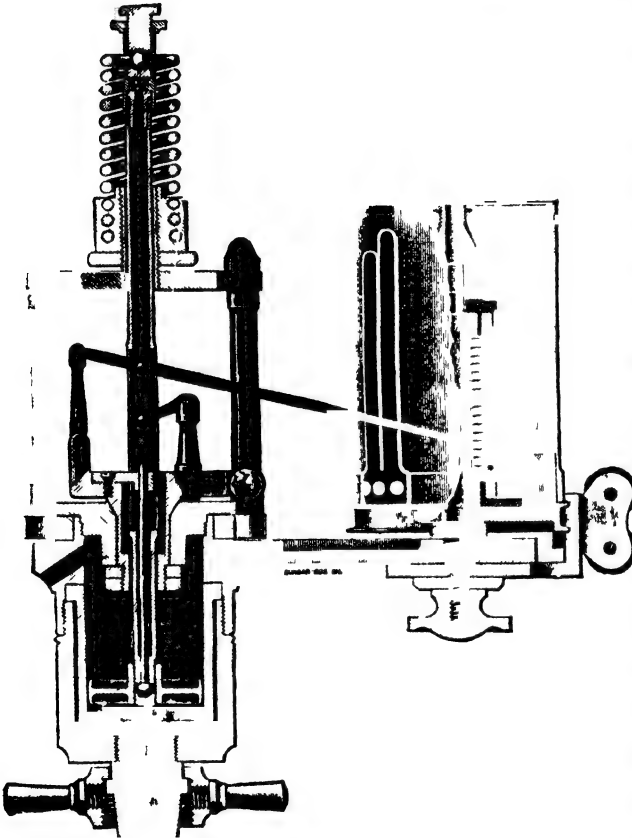
ચિત્ર નાં ૧૨૪.

મેક-ઇન્નીસ ઇન્ડીકેટર.

મેક-ઇન્નીસ ઇન્ડીકેટર (McInnes Indicator)—એ ઇન્ડીકેટર ચિત્ર નાં ૧૨૪ માં બતાવ્યો છે એની પણ મુખ્ય ખુબી એની પેરેલલ મોશન છે, જે ઘણીજ સાદી નાની અને વજન-

નમાં ઘણી હલકી હોવાથી ઘણી ઝડપી ચાલનાં એનજીનો માટે એ ઇન્ડીકેટર ઘણો લાયક છે એ મેકર પોતાના ઇન્ડીકેટરના સીલીન્ડરની બાહર વલકેનાઈટનું બોખું ચઢાવે છે, જેથી ડાયેગ્રામ લેતી વખતે ઇન્ડીકેટર ઠંડો રહેવાથી તે કાઢતા મુકતાં તકલીફ પડતી નથી એ ઇન્ડીકેટર આઉટ સાઇડ સ્પ્રીંગ સાથેનો છે, અને એનો ડબ્બા પીસ્ટન સ્ટીલનો એવી રીતે બનાવેલો છે કે એ પીસ્ટનો વચ્ચે તેલ રહી શકે જેથી ફ્રીક્શન બોધ થાય સીલીન્ડર લાઈનર ખેરલમા છુટું બેસાડેલું હોવાથી જ્યારે તે ઘસાઇ જાય ત્યારે બદલી શકાય છે આ ઇન્ડીકેટરની બનાવટ ઘણી સારી છે

ક્રોસબી ઇન્ડીકેટર (Crosby Indicator) ચિત્ર

ચિત્ર નાં ૧૨૫.

ક્રોસબી ઇન્ડીકેટર

નાં ૧૨૫ મા બતાવ્યો છે એ ઇન્ડીકેટરની બનાવટ ઘણીજ સારી છે એમા ખાસ ખુબી એની સારી પેરેલલ મોશન, આઉટ સાઇડ સ્પ્રીંગ મૂકવાની ઘણીજ સહેલ ગોઠવણ, અને ઘણાજ હલકા પીસ્ટનમા છે. એના પીસ્ટનની બાહરની સપાટી ગોળાકાર બનાવી છે, જેથી ફ્રીક્શન ઘણુંજ બોધ થાય છે એમા પીસ્ટન

કાઢવા વગર સ્પ્રીંગ બદલી શકાય છે, અને પીસ્ટન રાંડ પીસ્ટન સાથે બોલ અને

સૉકેટ (ball & socket) જૉઇન્ટથી જોડેલો છે સીલીન્ડર લાઇનર પણ ખેરલમા છુદું હોવાથી જ્યારે જોઇએ ત્યારે બદલી શકાય છે, અને સામટી રીતે એ ઇન્ડીકેટર ઘણી ભરોમો રાખવા લાયક બનાવટનો છે

ટેબોર ઇન્ડીકેટર (Tabor Indicator)—પેનસીલ ચલાવનારી પેરેલલ મોશનને હજીબી સાદી અને વજનમા તદ્દન હલકી કરવાના હેતુથી એ ઇન્ડીકેટર શોધી કાઢવામાં આવ્યો છે એમાં પેનસીલના લીવરને સીધી લીટીમા ચહડાઉતર કરવા માટે ઓનપસન ઇન્ડીકેટરમા જે એક આડી લીન્ક પેનસીલના લીવર સાથે જોડેલી છે, તે તદ્દન કાઢી નાખી પેનસીલની સીધી લીટીમા ગતિ મેળવવા માટે લીવર ઉપર એક બારીક રોલર રાખ્યું છે, જે બાજુમા ઉભા મુકેલા એક ટુકડા માણેલા વાકદાર ખાચામા ચાલે છે, જેથી પેનસીલ પીસ્તનની ગતિને અનુસરતી તદ્દન સીધી લાઇનમા ચહડાઉતર કરે છે એમા પણ સીલીન્ડરને ઇન્ડીકેટરના પેટામાં આટા પાડી એસાડવામા આવ્યું છે પીસ્તન સાથે પીસ્તન રૉડને બોલ-સૉકેટથી જોડવામા આવ્યો છે જે રૉડનો સીલીન્ડરના કવરમાંથી બાહર નીકળતો ભાગ પોકળ બનાવી ડાયમેટરમા જાડો રાખવામા આવ્યો છે એમા વપરાતી સ્પ્રીંગો ડબલ બનાવવામાં આવે છે, એટલે કે છુટી છુટી સ્પ્રીંગો બનાવી એક બીજામા ઉતારેલી હોય છે, જેથી સ્પ્રીંગ દબાવાથી બાજુમા મરડાઇ વાકી ટીકી થતી નથી, અને પીસ્તનને સીલીન્ડરમા મીઘો રાખે છે એ ઇન્ડીકેટરની સામટી બનાવટ અને કારીગીરી ઘણા ઉત્તમ પ્રકારની રાખવામા આવે છે, અને પેનસીલ ચલાવનારી મોશનના ઘણાંજ હલકાં વજનને લીધે એ ઇન્ડીકેટર દર મીનીટે ૧૦૦ રેવોલ્યુશન્સ કરતાં ઓનજીનના પણ સફાઇથી ડાયેગ્રામ લઇ શકતો કહેવાય છે.

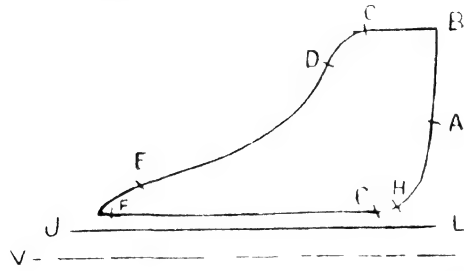
પ્રકરણ—૨૬.

ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ.

INDICATOR DIAGRAMS.

ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ (Indicator Diagram)—

સરખામણી કરવાને બની આવે તેટલ માટે ચિત્ર નાં ૧૨૬ માં

ચિત્ર નાં ૧૨૬.

ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ

એક નમુનેદાર ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ બતાવ્યો છે એમા જેવાથી માલમ પડશે કે ઇન્ડીકેટરના સીલીન્ડરમા સ્ટીમ દાખલ થતાજ તે પીસ્ટનને ઉપર હસેલે છે, જેથી ઉભી સીધી લીટી AB પડે છે એનજીનના સ્લોકને છેડે

એનજીનનો પીસ્ટન એક પળવાર સ્થિર થવાથી પેપરડમ સ્થિર રહે છે, જેથી આ પ્રમાણે ઉભી લીટી પડે છે. ત્યાર પછી એનજીનનો પીસ્ટન સ્લોક શુરૂ કરી આગળ ચાલે છે, જેથી કૉસડેડ સાથે બાધેલી પેપરડમની દોરી બે ચાઇને ડ્રમને ફેરવે છે, જેથી આડી લીટી BC પડે છે C આગળ સ્ટીમનો કટઑફ શરૂ થાય છે, એટલે સ્ટીમ પોર્ટ બંધ થવા માટે છે, અને D આગળ કટઑફ થઇ રહે છે, એટલે સ્ટીમ પોર્ટ તદ્દન બંધ થઇ જાય છે કૉરલીસ વાલ્વના એનજીનોમા સ્ટીમ વાલ્વ છટકીને ઘણી ઝડપથી એકદમ બંધ થઇ જતો હોવાથી CD નો વાક થોડો પડે છે, પરંતુ સ્લાઇડ અને પીસ્ટન વાલ્વના એનજીનની ચાલ પ્રમાણે ધીમે ધીમે વાલ્વ ચાલીને પોર્ટને બંધ કરતો હોવાથી CD નો વાક ઘણો પડે છે કટઑફ થવા પછી સ્ટીમ પ્રેસર ઘટવા માટે છે, જેથી ઇન્ડીકેટરનો પીસ્ટન તેની ઉપરની સ્પ્રીંગના દબાણને લીધે નીચે ઉતરતો જાય છે, અને તે વખતે પેપરડમ ફરતુ રહેવાથી DE નો વાક પડે છે E આગળ એક્ઝોસ્ટ પોર્ટ ઉઘડવા માટે છે—એટલે એનજીનનો પીસ્ટન સ્લોકને છેડે છેડે જાય તે અગાઉ

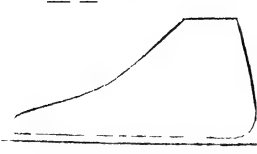
એકઝૉસ્ટ ઉધડે છે. F આગળ એનજીનનો પીસ્તન સ્ત્રોકને છેક* છેડે જઇ રહેવાથી હવે પાછો ફરવા માંડે છે, જેથી પેપરડ્રમ ઉલટું ચાલે છે, અને F G લાઇન પડે છે, જેટલો વખત એનજીનના સીલીન્ડરમાંથી સ્ટીમ એકઝૉસ્ટ થવી ચાલુ રહે છે. G આગળ એકઝૉસ્ટ પોર્ટ^૧ બંધ થવા માંડે છે, અને H આગળ એકઝૉસ્ટ પોર્ટ^૨ તદ્દન બંધ થઇ જાય છે— એટલે પીસ્તન પોતાના સ્ત્રોકને છેડે આવી રહે તે અગાઉ એકઝૉસ્ટ પોર્ટ^૨ બંધ થઇ જાય છે, જેથી સીલીન્ડરમાં બાકી રહી ગયેલી સ્ટીમ કલી-અરન્સ સ્પેસમાં પીસ્તન અને કવર વચ્ચે વ્યાપ્ય છે, જેથી સ્ટીમનો પ્રેસર પાછો વધી જાય છે, અને તેથી H A લીટી પડે છે.

ટુકર્મ કહીએ તો A B ની લાઇનને એડમીસન લાઇન કહે છે; B C ને સ્ટીમ લાઇન કહે છે; D E ને એક્ષપાન-સન લાઇન કહે છે; F G ને એકઝૉસ્ટ લાઇન કહે છે, (અથવા ઍક પ્રેસર લાઇન) કહે છે, H A ને કમ્પ્રેસન લાઇન (અથવા કુશની ગ લાઇન) કહે છે, અને J L ને ઍત્મસફેરીક લાઇન કહે છે. જો એનજીન કન્ડેન્સીંગ હોય તો F G ની લાઇનને વૅક્યુમ લાઇન કહે છે. ઍત્મસફેરીક લાઇનની નીચે અને હાથેગ્રામના સ્કેલ ઉપરથી ૧૪૭ પાઉન્ડના માપે એક બીજી તદ્દન આડી લાઇન V S હાથ વડે દોરવામાં આવે છે, તેને એબ્સોલ્યુટ વૅક્યુમ લાઇન કહે છે.

ઍત્મસફેરીક લાઇનથી સ્ટીમ લાઇન વચ્ચેના માપને ઇનીશીઅલ પ્રેસર કહે છે, ઍત્મસફેરીક લાઇનથી એક્ષપાનસન લાઇનના છેડા E વચ્ચેના માપને ટરમીનલ પ્રેસર કહે છે, નૉનકન્ડેન્સીંગમાં ઍત્મસફેરીક લાઇન અને એકઝૉસ્ટ લાઇન વચ્ચેના માપને ઍક પ્રેસર કહે છે, કન્ડેન્સીંગમાં ઍત્મસફેરીક લાઇન અને એકઝૉસ્ટ લાઇન વચ્ચેના માપને વૅક્યુમ કહે છે અને એબ્સોલ્યુટ વૅક્યુમ લાઇન અને એકઝૉસ્ટ લાઇન વચ્ચેના માપને એબ્સોલ્યુટ ઍક પ્રેસર કહે છે.

ઇન્ડીકેટર હાથેગ્રામ ઉપરથી એનજીનની ખોડ-ખાપણુ શોધી કાઢવાને બની આવે તેટલા માટે નીચે ફેટલાક હાથેગ્રામો આપવામાં આવ્યા છે.

એડમીસન લાઇન (Admission Line)—ચિત્ર નાં ૧૨૭ માં બતાવ્યા મુજબ જ્યારે ડાયેગ્રામમાં એડમીસન લાઇન ડાયેગ્રામની અદરની બાજુએ ઢળતી પડે, ત્યારે એનજીનમાં લીડ પુરતી નથી એમ માનવામાં આવે છે.

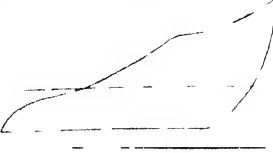
ચિત્ર નાં ૧૨૭.
લીડ નથી

જેમ કુશની ગ અથવા કમ્પ્રેસન ઓછું હોય છે તેમ ઓછી લીડની ડાયેગ્રામ ઉપર થતી આવી અસર વધુ દેખાય છે જ્યારે લીડ પુરતી અને બરાબર હોય છે, ત્યારે એડમીસન લાઇન ચિત્ર નાં ૧૨૬ પ્રમાણે તદ્દન સીધી ઉભી પડે છે સ્ટીમ પોર્ટ બરાબર નહીં ઉઘડવાને લીધે કોઈ વાર લીડ એટલી બધી ઓછી અથવા નહીં સરખી હોય છે, કે સ્પ્રિંગની શરૂઆતમાં સીલીન્ડરમાં પીસ્ટન ઉપર ઝૂલ બાઇલર પ્રેસર પડતો નથી જ્યારે લીડ ઘણીજ ઓછી હોય છે ત્યારે કોઈ વાર ચિત્ર નાં ૧૪૯ માં બતાવેલી A જગા આગળ લુપ (loop) પડે છે (જુવો પાનુ—૫૫૯)

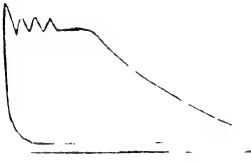
જ્યારે એનજીનમાં જોઈએ તે કરતા વધારે લીડ હોય, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૨૮ માં બતાવ્યા મુજબ એડમીસન લાઇન ડાયેગ્રામની બાહરની બાજુએ ઢળતી પડે છે, અથવા તે લાઇન સીધી પડી ઉપરનું ખુલ્લું બાહરની બાજુએ થોડું વળી જાય છે આથી પીસ્ટન હજી તે પોતાના સ્પ્રિંગને છેક છેડે આવે તે અગાઉ સ્ટીમ પોર્ટ ઉઘડવાથી જ સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં દાખલ થવા પામે છે, તેજ સ્ટીમને પીસ્ટન પાછી સ્ટીમ પોર્ટમાં હાસેલી દે છે જ્યારે ડાયેગ્રામ લેતી વખતે ઘણી લાંબી અને ખેચવાથી લાંબી થઈ જાય તેવી દોરી પેપરડ્રમ ફેરવવા માટે વાપરવામાં આવે છે, ત્યારે પણ ડાયેગ્રામમાં એડમીસન લાઇનનું ઉપલુ ખુલ્લું એ પ્રમાણે બાહરની બાજુએ વળી જાય છે

સ્ટીમ લાઇન (Steam Line)—જે સ્ટીમ પાઇપ કે સ્ટોપ વાલ્વનો એરીઆ ધણો નાનો હોય, અને તે સાથે કુશની ગ

ધણી વધારે હોય, તો ચિત્ર નાં ૧૨૯ જેવો ડાયેગ્રામ પડે છે, જેમાં સ્ટીમ લાઇન એક્સપાન્સન લાઇન તરફ ઢળતી પડે છે. નાના ડાયમેટરની લાખી સ્ટીમ પાઇપ હોય, તેમજ સ્ટીમ પોર્ટનો એરીઆ પણ જોઇએ તે કરતાં એછો હોય

ચિત્ર નાં ૧૨૯. તો સ્ટીમ લાઇન એ પ્રમાણે ધણી ઢળતી સ્ટીમનું વાયરડ્રોઇંગ થયું. પડે છે. એવા દાખલામાં કુશનીગ થોડી ઓછી કરવાથી એટલે એકઝૅસ્ટ પોર્ટ થોડો મોટો બંધ કરવાથી ડાયેગ્રામ ધણો સુધારી શકાય છે ગ્રાંટલ વાલ્વ સાથના એનજીનોના ડાયેગ્રામમાં સ્ટીમ લાઇન વારંવાર ઢળતી પડે છે, કારણ કે ચાલુમાં ગવરનર ઉડીને સ્ટીમ પાઇપ ઉપર મુકેલો ગ્રાંટલ વાલ્વ બંધ કરવાથી સ્ટીમ પાઇપનો એરીઆ નાનો કરવા જેવું પરિણામ નિપજે છે, જેને વાયર ડ્રોઇંગ (wire drawing) પણ કહે છે. એજ પ્રમાણે ઓઇલર કે એનજીનોના સ્ટોપ વાલ્વ પણ થોડો બંધ રાખવાથી બને છે ઝડપી ચાલના એનજીનોમાં જ્યારે કુશનીગ ધણી થોડી હોય છે, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૩૦ માં બતાવ્યા મુજબ સ્ટીમ લાઇન વાકી ટીકી પડે છે, જે ખામી સુધારવા માટે કુશનીગ થોડી વધારવી જોઇએ, એટલે એકઝૅસ્ટ પોર્ટ જલદી બંધ કરવો જોઇએ સારી ભતનો ઇન્ડીકેટર વાપરવાથી સ્ટીમ લાઇનમાં એવી ખામી માલમ પડતી નથી કુશનીગ થોડી અથવા નહીં હોવાથી ઓકને છેડે સ્ટીમ પોર્ટ ખુલતાજ એકદમ સ્ટીમ પ્રેસર વધી જવાથી ઇન્ડીકેટરની પેનસીલ ચલાવનારા ભાગો આંચકા ખાય છે, કે જે પ્રમાણે રીચડર્સ ઇન્ડી-

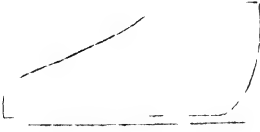

ચિત્ર નાં ૧૩૦.
ઇન્ડીકેટરની પેનસીલ ધ્રુજવાથી સ્ટીમ લાઇનમાં પડતી ખામી.

કેટરમાં વારંવાર બને છે.

એક્સપાન્સન લાઇન (Expansion Line)—જ્યારે એનજીનોના સ્ટીમવાલ્વ બરાબર ખેરી ગયા ન હોવાથી ગળતો હોય કે જેથી કટઑફ થવા પછી સીલીન્ડરમાં બીજી તાજ સ્ટીમ દાખલ થવા

પામતી હોય, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૩૧ માં બતાવ્યા પ્રમાણે એક્ષપાનસન

ચિત્ર નાં ૧૩૧.

સ્ટીમ વાલ્વનું ગળતુ.

લાઇનમાં માલમ પડે છે એક્ષપાનસન સ્લાઇડ વાલ્વના એનજીનોમાં વાલ્વ કે એક્સેન્ટ્રીકની બુલ ભરેલી ગોઠવણને લીધે કાઇવાર એક્ષપાનસન વાલ્વથી સ્ટીમ કટઑફ થયા પછી સ્લાઇડ વાલ્વ સ્ટીમ પોર્ટ બંધ કરે તે અગાઉ એક્ષપાનસન વાલ્વ ફરીથી સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપરના પોર્ટમાં સ્ટીમ દાખલ કરે છે,

જેથી ચિત્ર નાં ૧૩૨ માં બતાવ્યા જેવો ડાયેગ્રામ મળે છે જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વના સ્પીન્ડલ ઉપરના બંને બાજુના નટો ખુબ ટાઇટ કરીને સ્પીન્ડલ

ચિત્ર નાં ૧૩૨.

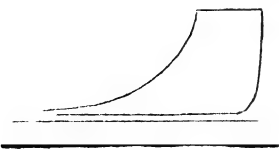
એક્સેન્ટ્રીક કે એક્ષપાનસન વાલ્વની બુલભરેલી ગોઠવણ

ઉપર વાલ્વને સજ્જડ કરી લેવામાં આવે છે, ત્યારે વાલ્વ સીલીન્ડરની ફેસ ઉપર લાગુ નહીં રહેતા થોડો અલગ રહે છે, ત્યારે પણ ચિત્ર નાં ૧૩૧ જેવો ડાયેગ્રામ મળે છે. સ્લાઇડ વાલ્વ ગોઠવ્યા પછી તેના નટો એકદમ ટાઇટ કરીને વાલ્વને સ્પીન્ડલ ઉપર જામ કરી નાંખવો નહીં જોઇએ, પણ બંને બાજુના નટો વચ્ચે વાલ્વ તદ્દન ઢીલો રાખી એકનટો ટાઇટ કરવા, કે જેથી વાલ્વ

સ્પીન્ડલ ઉપર છુટો રહે અને ચાલુમાં માત્ર સ્ટીમના પ્રેસચીજ

દબાઇને ફેસ સાથે લાગુ રહે જ્યારે પીસ્ટન કે એક્ઝૅરટ પોર્ટ

ગળતા હોય, ત્યારે એક્ષપાનસન લાઇનનો વાક ચિત્ર નાં ૧૩૩

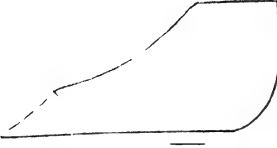
ચિત્ર નાં ૧૩૩.

પીસ્ટન કે એક્ઝૅરટ વાલ્વનું ગળતુ.

પ્રમાણે એકદમ અંદર પડી જાય છે-પણ જો સ્ટીમ પોર્ટ ગળતા હોય તો એ વાક ચિત્ર નાં ૧૩૧ પ્રમાણે બાહરની બાજુએ ઉપસી આવે છે. તો પણ પીસ્ટન કે વાલ્વોમાં થતી સેઢજસાજ ગળતર ડાયેગ્રામ ઉપરથી બરાબર માલમ પડતી નથી. જ્યારે ઇન્ડીકેટરના સીલીન્ડરમાં પીસ્ટન ધણો જામ હોય અથવા તેમાં કાંઈ કચરો હોય અને

પીસ્તન તેલવાળો ન હોય ત્યારે એક્ષપાનસન લાઇન પગથીયાઓવાળી વાંકી ટીકી પડે છે. જ્યારે ઇન્ડીકેટરમાં ધણી નરમ સ્પ્રીંગ વાપરવામાં આવે છે, ત્યારે પણ એ લાઇન વાંકી ટીકી પડે છે

એક્ઝૉસ્ટ લાઇન (Exhaust Line)—જ્યારે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ જોઇએ તે કરતા ધણો વેહેલો ઉધડી જાય છે, ત્યારે

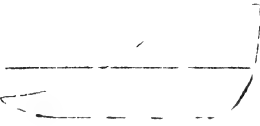

ચિત્ર નાં ૧૩૪.

એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટનું જલ્દી ઉધડવું.

ચિત્ર નાં ૧૩૪ માં બતાવ્યા મુજબ એક્ષપાનસન લાઇનને છેડે એકદમ ખાડો પડી જાય છે, અને ડાયેગ્રામનો એરીઆ ચિત્રમાં મીડાઓથી ઘેરેલા ભાગ જેટલો ઓછો થવાથી એટલો ઓછો પાવર નિપજે છે આથી બેકપ્રેસર કાઢક ઓછો થાય છે, પણ ફાયદાના પ્રમાણમાં

નુકસાન વધુ થાય છે. વળી જ્યારે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ ધણો મોડો—અથવા પીસ્તન સ્ટ્રોકને છેક છેડે જવા પછી—ઉધડે છે, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૩૫ માં બતાવ્યા જેવો ડાયેગ્રામ પડે છે, જેથી પણ ડાયેગ્રામનો

ચિત્ર નાં ૧૩૫.

એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટનું મોટું ઉધડવું.

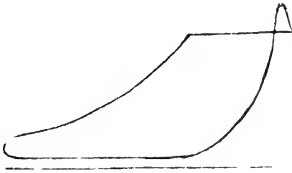
નહી હોવાથી પીસ્તનને સીલીન્ડર માંથી સ્ટીમને હઠાવેલી કાઢવી પડે છે, જેથી પીસ્તન ઉપર ઉલટું દબાણ પડી બેક પ્રેસર થાય છે જ્યારે એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ બરાબર ઉધડતો હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૨૬ માં બતાવેલા નમુનેદાર ડાયેગ્રામમાં છે તેવું એક્ઝૉસ્ટનું ખુલ્લું ચિતરાવું જોઇએ

કમ્પ્રેસન લાઇન (Compression Line)—જ્યારે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ ધણો મોડો—અથવા પીસ્તન સ્ટ્રોકને છેક છેડે જવા પછી—બંધ થાય છે, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૩૬ માં બતાવ્યા મુજબ કુશની ગ

અથવા કમ્પ્રેસન લાઇનનુ ખુણું તદન ચોરસ પડે છે, અથવા તો એ ખુણે સહેજ વાક પડે છે, પણ જ્યારે એકઝેસ્ટ પોર્ટ ધણો જલદી બધ થઇ જાય છે, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૩૭ માં બતાવ્યા મુજબ કમ્પ્રેસન લાઇનને ખુણે મોટો વાક પડે છે જ્યારે એ પ્રમાણે કમ્પ્રેસન ધણી વધારે હોય છે, ત્યારે પીસ્તન અને કવર વચ્ચે

ચિત્ર નાં ૧૩૬
કમ્પ્રેસન નથી

રહી ગયેલી સ્ટીમ એટલી બધી દબાય છે કે તેનો પ્રેસર સીલીન્ડરના ધનીશીઅલ પ્રેસર કરતા પણ વધી જાય છે, જેથી ડાયેગ્રામમાં એંડમીસન લાઇનને મથળે એક લુપ (loop) પડે છે જે ડાયેગ્રામ લેતી વખતે હલકા સ્ટેલની નરમ

ચિત્ર નાં ૧૩૭
કમ્પ્રેસન વધુ

સપાટ પડે છે કુશનીંગ એટલી રાખવી જોઇએ કે સીલીન્ડરમાં રહી ગયેલી સ્ટીમ દબાવને પીસ્તન સ્પ્રિંગને છેડે આવે તે વખતે તેનો પ્રેસર વધી ધનીશીઅલ પ્રેસરની બરાબર થઇ નહિ આ પ્રમાણે કુશનીંગ મેળવતા ડાયેગ્રામમાં એંડમીસન લાઇન AB ચિત્ર નાં ૧૩૮ માં બતાવ્યા મુજબ ડાયેગ્રામની અદર ઢગલી પડે છે જેથી જાણે

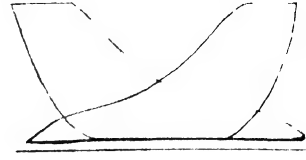
ચિત્ર નાં ૧૩૮
કુશનીંગ.

લીડ વધારે હોય તેમ દેખાય છે એંડમીસન લાઇન સીધી લાવી ડાયેગ્રામનો દેખાવ સુધારવા માટે જ્યારે કુશનીંગ ઓછી કરી ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ AC જેવી લાઇન મેળવવામાં આવે છે, ત્યારે કુશનીંગને લીધે દબાતી સ્ટીમનો પ્રેસર ધનીશીઅલ પ્રેસર જેટલો વધતો નથી, પણ ધણો તો ટરમીનલ પ્રેસર જેટલો રહે છે, પરંતુ કુશનીંગથી દબાતી સ્ટીમનો પ્રેસર મીલીન્ડરના ધનીશીઅલ પ્રેસરની બરાબર કરવામાં ફાયદો છે. જ્યારે સીલીન્ડરમાં પાણી હોવાથી કુશનીંગથી દબાતી સ્ટીમ એકાએક કનડેન્સ થઇ જાય છે, અથવા તે જ્યારે

પીસ્તન ભ્રમણને છેડે આવી રહે ત્યારે ગળે છે, ત્યારે કુશની ગ લાઇ-
નનો વાક ચિત્ર નાં ૧૩૯ માં બતાવેલા 1) ના જેવો મળે છે

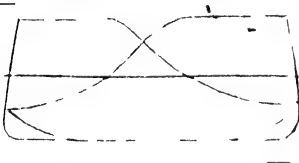
ચિત્ર નાં ૧૩૯.
ભ્રમણને છેડે સ્ટીમનું કન્ટેન્ટ
થય અથવા પીસ્તનનું
ગળનું

ચિત્ર નાં ૧૪૦.
એક્સેન્ટ્રીક શીવ આગળ
હઠાવી બેસાડવાનું
પરિણામ

એક્સેન્ટ્રીકની ગોઠવણમાં ખામી—ન્યારે એક્-
સેન્ટ્રીકની શીવ શાફ્ટ ઉપર જોડાએ તે કરતા વધારે આગળ
(forward) ગોઠવેલી હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૪૦ માં બતાવ્યા
પ્રમાણેના સીલીન્ડરના બંને છેડાના ડાયગ્રામો પડે છે એમા સીલી-
ન્ડરને બંને છેડે દરેક કામ વેહેલુ થાય છે—એટલે બંને છેડે સ્ટીમ
વેહેલી દાખલ થવાથી લીડ વધારે છે, કટઓફ જલદી થાય છે,
એક્ઝોસ્ટ જલદી ઉઘડે છે, અને જલદી બંધ થાય છે, જેથી
કુશની ગ પણ વધારે છે. એ ખામી સુધારવા માટે જે તરફ એનજીન
ફરવું હોય તેની ઉલટી તરફ એક્સેન્ટ્રીક શીવને શાફ્ટ ઉપર સહેજ
ફેરવીને ચાવી મારવી

ન્યારે એક્સેન્ટ્રીકની શીવ શાફ્ટ ઉપર જોડાએ તેટલી આગળ
(forward) નહીં હોય પણ લગાર પાછળ (backward)

ચિત્ર નાં ૧૪૧.

એક્સેન્ટ્રીક શીવ પાછળ હઠાવી
બેસાડવાનું પરિણામ.

હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૪૧ માં બતાવ્યા
જેવા સીલીન્ડરને બંને છેડાના ડાયગ્રામ
પડે છે એમા બધું કામ મોટું જ થાય
છે એટલે સીલીન્ડરમા સ્ટીમ મોટી
દાખલ થવાથી લીડ બીલકુલ નથી, કટ-
ઓફ મોટો થાય છે, એક્ઝોસ્ટ મોટો
ઉઘડે છે, અને મોટો બંધ થાય છે,
જેથી કુશની ગ પણ થોડી છે એ ખામી
સુધારવા માટે શીવને શાફ્ટ ઉપર જે તરફ એનજીન ફરવું હોય તે
તરફ સહેજ ફેરવી લેવી

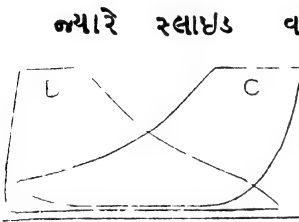
એકસેન્ટ્રીક રૉડની લંબાઈમાં વધઘટ—જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ સ્પીન્ડલ ઉપર ક્રૅન્ક તરફની બાજુએ હઠાવીને બેસાડેલો હોય, અથવા તો એકસેન્ટ્રીક રૉડની લંબાઈ ટુકડી હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૪૨

ચિત્ર નાં ૧૪૨.

એકસેન્ટ્રીક રૉડ ટુકડો કરવાનું પરિણામ.

મા બતાવેલા જેવા ડાયેગ્રામ પડે છે એમા સીલીન્ડરના ક્રૅન્ક તરફના C છેડાના ડાયેગ્રામમા લીડ નથી, કટઑફ જલદી થાય છે, એકઝૉસ્ટ જલદી ઉઘડે છે, અને મોડો બંધ થાય છે, જેથી કુશની ગ પશુ નથી. જ્યારે સીલીન્ડરના પાછલા B છેડાના ડાયેગ્રામમા લીડ વધારે છે, કટઑફ મોડો થાય છે, એકઝૉસ્ટ મોડો ઉઘડે છે, અને જલદી બંધ થાય છે, જેથી કુશની ગ પશુ વધારે છે આ ખામી સુધારી બંને ડાયેગ્રામ એક સરખા લાવવા માટે જો સ્લાઇડ વાલ્વ હોય તો તેને સ્પીન્ડલ ઉપર સીલીન્ડરના પાછલા છેડા તરફ થોડો ખસાડી મુકવામા આવે છે, નહીં તો એકસેન્ટ્રીક રૉડ અને શીવના સાધા વચ્ચે એક લાઇનર મુકી રૉડની લંબાઈ વધારી લેવામા આવે છે

ચિત્ર નાં ૧૪૩.

એકસેન્ટ્રીક રૉડ લાખો કરવાનું પરિણામ

જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ સ્પીન્ડલ ઉપર સીલીન્ડરના પાછલા છેડા તરફ ખસેલો હોય અથવા તો એકસેન્ટ્રીક રૉડ જોઇએ તે કરતા વધુ લાખો હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૪૩ મા બતાવ્યા જેવા ડાયેગ્રામ પડે છે એમા સીલીન્ડરના ક્રૅન્ક તરફના છેડાના ડાયેગ્રામમા લીડ વધારે છે, કટઑફ મોડો થાય છે, એકઝૉસ્ટ મોડો ઉઘડે છે, અને જલદી બંધ થાય છે જેથી કુશની ગ વધારે છે. જ્યારે બીજે છેડેના ડાયેગ્રામમા લીડ નથી, કટઑફ જલદી થાય છે, એકઝૉસ્ટ જલદી ઉઘડે છે, અને મોડો બંધ થાય છે, જેથી કુશની ગ થોડી છે. આ ખામી સુધારવા માટે સ્લાઇડ વાલ્વને તેના સ્પીન્ડલ ઉપર ક્રૅન્કની તરફ થોડો હઠાવી લઇ નટ ટાઇટ કરવામાં આવે છે, અથવા જો તેમ નહીં બની શકતું હોય તો કોઇ રીતે એક-

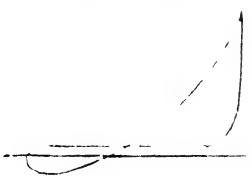

સેન્ટ્રીક રૉડની લંબાઇ ઘટતાં પ્રમાણમાં ટુંકી કરી નાંખવામાં આવે છે. યાદ રાખવું કે સ્લાઇડ વાલ્વના એનજીનમાં જો એક તરફ લીડ-વધારે હોય (એટલે સ્ટીમ વહેલી દાખલ થતી હોય) અને એક ઑર્ડ મોડો ઉઘડતો હોય, અથવા તો લીડ ઓછી હોય (એટલે સ્ટીમ મોડી દાખલ થતી હોય) અને એકઑર્ડ જલદી ઉઘડતો હોય, તો વાલ્વ તેના સ્પીન્ડલ ઉપર એક બાજુએ હટી ગયલો હોવો જોઇએ-અથવા બીજા બોલોમાં બોલીએ તો વાલ્વને ચલાવનારા રૉડની લંબાઇમાં વધ-ઘટ હોવી જોઇએ પણ જો સ્ટીમ વહેલી દાખલ થતી હોય અને એકઑર્ડ પણ વહેલો ઉઘડતો હોય, અથવા તો સ્ટીમ મોડી દાખલ થતી હોય અને એકઑર્ડ પણ મોડોજ ઉઘડતો હોય, તો શાફ્ટ ઉપર એકસેન્ટ્રીક તેની ખરી જગામાં હોવી નહીં જોઇએ

કારલીસ વાલ્વના એનજીનોમાં સ્ટીમ વાલ્વ અને એકઑર્ડ વાલ્વ ચલાવવા માટે જુદી જુદી એકસેન્ટ્રીકો હોવાથી આવા ડાયેગ્રામ કદાચજ મળે છે, તે છતાં ચાલુમાંજ વાલ્વને એક કે બીજા તરફ ખસાડી શકાય તે માટે વાલ્વને ચલાવનારા રૉડની લંબાઇમાં વધઘટ થઇ શકે એવી ગોઠવણ હમેશા રાખેલી હોય છે

ફ્રીકશન ડાયેગ્રામ--ત્યારે એનજીન ચોતાના કદના પ્રમા-

ણમાં ધણુજ ઓછું કામ કરતું હોય, એટલે અન્ડર લોડ હોય, ત્યારે

ચિત્ર નાં ૧૪૪ અને ૧૪૫ માં બતાવ્યા મુજબ ડાયેગ્રામ પડે છે જ્યારે નવું એનજીન જોડી ફલાઇવ્હીલ ઉપર દોરડા કે પટો નાખ્યા વગર માત્ર ખાલી એનજીન ટુલ સ્ટીમ પ્રેસરે ગળડાવી ડાયેગ્રામ લેવામાં આવે છે ત્યારે એ જાતના ડાયેગ્રામ મળે છે, જે ફ્રીકશન ડાયેગ્રામ કહેવાય છે ચિત્ર નાં ૧૪૪ માં હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડરનો ડાયેગ્રામ બતાવ્યો છે, જેમાં કટઑફ એટલો બધો જલદી થાય છે કે સ્ટ્રોકની આખરીએ

ચિત્ર નાં ૧૪૪
ફ્રીકશન ડાયેગ્રામ.

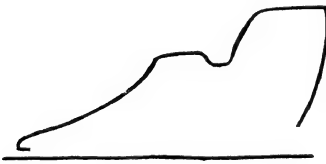
સ્ટીમનો પ્રેસર બેક પ્રેસર કરતાં પણ ઓછો થઇ જવાથી એક્ષપાન-
સન લાઇન બેક પ્રેસર લાઇનની નીચે ઉતરી જઇને વાક પડે છે,
જે વાકનો એરીઆ બેક પ્રેસર લાઇનની ઉપરના ખરા ડાયગ્રામના
એરીઆમાથી બાદ કરવો જોઇએ, કારણ કે એ વાક એવું બતાવે
છે કે એટલું ઓછું કામ સીલીન્ડરમાં ઉત્પન્ન થાય છે ચિત્ર નાં ૦
૧૪૫ માં કમ્પાઉન્ડ કન્ડેન્સીંગ એનજીનના લો પ્રેસરનો ફ્રીક્શન

ડાયગ્રામ બતાવ્યો છે, જે આખો ડાયગ્રામ
એત્રમસફેરીક લાઇનની નીચે પડેલો છે

કન્ડેન્સીંગ એનજીનમાં કેટલીકવાર તો
કટઓફ એટલો જલદી થાય છે કે સીલી-
ન્ડરની કક્ષીઅરન્સ સ્પેસમાજ માત્ર સ્ટીમ
દાખલ કરવાથી એનજીન ગળડતુ રહે

છે- એટલે કે પીસ્ટન સ્લોકને છોડેથી એ કે ત્રણ ફોગ આગળ
વધે તેટલા તો સ્ટીમ પોર્ટ બંધ થઇ જાય છે

ખામીભરેલો ડેશપોટ—જ્યારે ડેશપોટનો ઍર વાલ્વ
તદન બંધ રાખ્યો હોય ત્યારે ટ્રીપમોશન છટકીને વાલ્વ કટઓફ

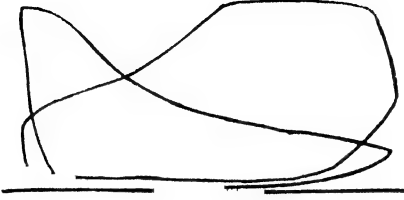
ચિત્ર નાં ૦ ૧૪૬.

ખામીભરેલો ડેશપોટ

થતી વખતે ડેશપોટમાં ઘણી
કુશળી ગ થવાથી વાલ્વ સ્પીન્ડલ
ઉપરતુ લીવર ધુન્ને છે, અને
જે ડેશપોટની મીંગ ઘણી
નરમ હોય તો કોઇવાર મોટો
આચકો ખાય છે, જેથી વાલ્વ
કટઓફ થવા પછી ફરીથી
ઉઘડી પાછો બંધ થાય છે
જ્યારે એમ થાય છે ત્યારે

ચિત્ર નાં ૦ ૧૪૬ માં બતાવ્યા પ્રમાણે ડાયગ્રામની એક્ષપાનસન
લાઇનમાં એક ખુધ પડે છે મુખ્ય કરીને અન્ડર લોડેડ એનજીનના
લોપ્રેસર સીલીન્ડરમાં એ ખામી વધારે જોવામાં આવે છે, કારણ કે
એનજીન અન્ડર લોડેડ હોવાથી લો પ્રેસરમાં ઘણાજ ઓછા પ્રેસરની
સ્ટીમ જાય છે, તેથી વાલ્વ ઉપર સ્ટીમનું આડું દબાણ હોતું નથી.

‘આમીલરેલુ’ ઇન્ડીકેટર ગીઅર—ઇન્ડીકેટર ડાય-

ચિત્ર નાં ૧૪૭.

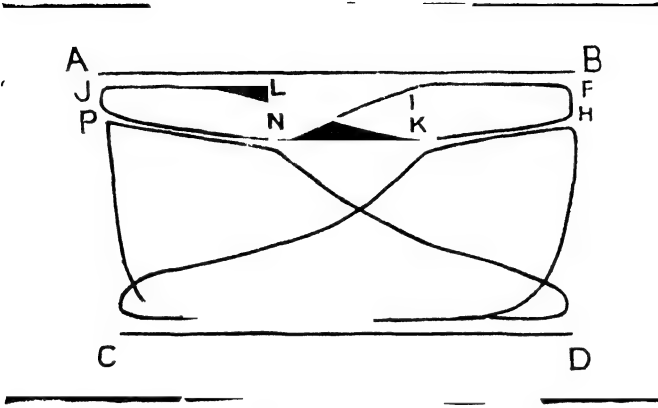
આમીલરેલુ ઇન્ડીકેટર ગીઅર

ગ્રામ લેવાનુ લીવ
જ્યારે આમી લ-
રેલુ હોય ત્યારે
ચિત્ર નાં ૧૪૭ મા
બતાવેલા જેવો ડાય-
ગ્રામ પડે છે કેા-
બી જાતનુ લીવર
હોય તોપણ તે
લીવર ઉપરથી જે
દોરી ઇન્ડીકેટર

તરફ જાય તે પેહલા તદ્દન આડી લેવલમા કેાઇ ગાઇડ પુલી તરફ
જવી જોઇએ, અને પછીજ ઇન્ડીકેટર તરફ વલાણુ લેવી જોઇએ,
જે ચિત્ર નાં ૧૧૯ મા બતાવ્યુ છે

સ્ટીમ પાઇપના ડાયગ્રામ—ધણાકો ડાયગ્રામ ઉપરથી
ઇનીશીઅલ પ્રેસર માપી અજા્ય થાય છે કે ઑઇલર પ્રેસર કરતાં
હાઇપ્રેસરનો ઇનીશીઅલ પ્રેસર એટલો ઓછો કેમ મળે છે ઑઇલર
પ્રેસર કરતા ઇનીશીઅલ પ્રેસર ધણુ તો ૫ પાઉન્ડ ઓછો રહેવો
જોઇએ, પણુ ટુકડી સ્ટીમ પાઇપ છતા, અને પાઇપ ઉપર સારી
જાતનુ નૉન કન્ડક્ટીંગ સીમેન્ટ લગાડેલુ હોવા છતા ધણુક ઠેકાણે
૧૫ થી ૨૦ પાઉન્ડ ઓછો ઇનીશીઅલ પ્રેસર મળે છે, જેનું કારણ
સ્ટીમ પાઇપનો છેદ નાનો હોવાનુ છે ધણુ ઠેકાણે એનજીન સાથે
જે ઝટાપ વાવ્ય મેકરે મોકલ્યો હોય તેના છેદ પ્રમાણેનો ડાયમેટર સ્ટીમ
પાઇપનો રાખવામાં આવે છે, પણુ તે ભૂલ ભરેલુ છે સ્ટીમ પસાર
થતી વખતે પાઇપમા ક્રીકશન થાય છે, માટે તેનાં પ્રમાણમાં પાઇ-
પનો છેદ થોડો વધુ રાખવો જોઇએ એવી રીતે નાના છેદના
પાઇપમાથી સ્ટીમ પસાર થતી વખતે તે વાયર ડ્રૉન થઇને તેનો
પ્રેસર ધણુ કમી થઇ જાય છે એ તપાસવા માટે સ્ટીમ પાઇપ ઉપર
સગવડ પડતી જગામાં એક છેદ પાડી તે ઉપર ઇન્ડીકેટર લગાડવામાં
આવે છે અને ગાઇડ પુલીની મદદથી પેપર ડમની દોરી ડાયગ્રામ લેવાનાં

ગીઅર સાથે જોડી ચાલુમાં સ્ટીમ પાઇપનો ડાયગ્રામ લેવામાં આવે છે જે ચિત્ર નાં ૧૪૮ માં બતાવ્યો છે એમાં A B લાઇન બાઇલર પ્રેસરની છે,

ચિત્ર નાં ૧૪૮.

સ્ટીમ પાઇપનો ડાયગ્રામ

અને C D એક્સસફેરીક લાઇન છે. સ્ટીમ પાઇપનો ડાયગ્રામ JF-HP છે, જેની નીચે સરખામણી કરવા માટે તેજ એનજીનના હાઇ પ્રેસરનો ડાયગ્રામ પાડ્યો છે બાઇલર કરતા સ્ટીમ પાઇપમાં થોડોક પ્રેસર કમી રહેવો જોઈએ, માટે A B કરતા પાઇપના ડાયગ્રામની ઉપલી લીટી સહેજ નીચે પડે છે એ એનજીનના હાઇપ્રેસર સીલીન્ડરમાં સ્પ્રિંગને છેડે પીસ્ટનને જેવી લીડ મળી કે સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ દાખલ થવા માટે છે, જેથી સ્ટીમ પાઇપ (નાની હોય તો) તેમાં સ્ટીમનો પ્રેસર કમી થાય છે અને J થી P સુધીની લાઇન પડે છે—એટલે સ્ટીમ-પાઇપ ઉપર લગાડેલા ઇન્ડિકેટરનો પીસ્ટન પ્રેસર ઘટવાથી નીચે ઉતરે છે પણ જેમ જેમ એનજીનનો સ્ટીમ પોર્ટ વધુ ઉઘડતો જાય છે તેમ પાઇપમાં પ્રેસર ઘટતો જવાથી P N લાઇન પડે છે N આગળ એનજીનના સીલીન્ડરમાં કટઓફ થવાથી સ્ટીમ પાઇપમાંથી વધુ સ્ટીમ બેચરામાં આવતી નથી તેથી, તેમાં પાછો પ્રેસર ચઢે છે, અને F સુધી જાય છે, પણ નેટલા એનજીનો પીસ્ટન બીજો સ્પ્રિંગ કરે છે ને સ્ટીમ પોર્ટ ઊઠે છે તેથી સ્ટીમ પાઇપનો પ્રેસર પાછો F થી H સુધી નીચે ઉતરી જાય છે, અને K આગળ કટઓફ થવાથી પાઇપનો પ્રેસર પાછો ઉપર ચઢી જાય છે જે સ્ટીમ પાઇપ બેચરા ડાયમેટરની હોય તો J અને P અથવા F અને H વચ્ચેની

જગા ધણીજ ઓછી-બલકે નહીં જેવી-રહે છે પણ જો સ્ટીમ પાઇપ ધણા નાના ડાયમેટરની હોય તો સીલીન્ડરના ડાયેગ્રામની ઉચાઇમાં ઘટાડો થાય છે, અને પાઇપના ડાયેગ્રામની ઉચાઇમાં વધારો થાય છે. એ બાબદ ઉપર ધ્યાન આપવાથી એનજીનમાં ધણી કરકસર કરી શકાય છે

કુશનીંગ વધારે અને લીડ ઓછી હોય ત્યારે

ચિત્ર નાં ૧૪૯

કુશનીંગ વધારે અને લીડ ઓછી.

ચિત્ર નાં ૧૪૯ મા બતાવ્યા જેવો ડાયેગ્રામ પડે છે એમાં કુશનીંગ લાઇન અને એડમીસન લાઇનના જોડાણ આગળ એક લુપ પડે છે. કુશનીંગને લીધે સ્પ્રીંગને છેડે સીલીન્ડરમાં સ્ટીમ દબાવવાથી તેનો પ્રેસર વધે છે જેથી ઇન્ડિકેટરની પેનસીલ ઉપર ચઢે છે, પણ તેટલા એનજીનનો પીસ્ટન વળતો સ્પ્રીંગ શુરૂ કરી આગળ ચાલવાથી તે દબાયલી સ્ટીમનો પ્રેસર ઓછો થાય છે, જેથી પેનસીલ થોડીક નીચે ઉતરે છે, તેટલાં લીડ નહીં હોવાથી મોડેથી સ્ટીમ પોર્ટ ખુલવાથી પેનસીલ લુપ પાડીને પાછી ઉપર ચઢે છે

—

પ્રકરણ—૨૭.

એનજીન ઇરેક્શન.

ENGINE ERECTION.

પાયાની મજબૂતી— (Strength of Foundation)

મોટા અને ભારે મીલ એનજીનોના ભવિષ્યમાં સારી રીતે કામ કરવાનો આધાર તેઓના પાયાની મજબૂતી ઉપર છે પાયાની મજબૂતી એવી હોવી જોઈએ કે ગમે તેટલા લાંબા વખતે પણ

એનજીન પોતાની લાઈન અને લેવલમાથી કદી પણ હડી જાય નહીં. એ ઉપરાંત એનજીન હાઉસ અને આસપાસની બીજી ઇમારતોની દિવાલો ચાલુમા ધ્રુજે નહીં એવી રીતનો મજબુત પાયો હોવો જોઈએ. એ માટે એનજીનની ભારે બેડ પ્લેટ અને ફ્રેમીંગ પાયાને મજબુતી અને આધાર આપે છે ખરી, પરંતુ ખુદ જમીનની પોતાની મદદ વગર એ આધાર નકામો છે. મોટા એનજીનો ધણા ભારે હોવાથી તેઓના પાયા થોડા કે ધણા હમેશા લયે છે, સિવાય કે તેઓના પાયા સખ્ત ખડક ઉપર લેવામા આવ્યા હોય પણ પાયાનું એ લયવું અથવા ગર્ક થવું બધી બાજુએ તદ્દન એક સરખું હોયતો કાંઈ ચીજ તો નહીં, કારણ કે પાયો બધી બાજુએ એકસરખી રીતે લયવાથી તેની લાઈન લેવલમા ફેરફાર પડતો નથી માટે નરમ જમીનમાં ભારે એનજીનનો પાયો ચણતી વખતે ધણી સલાખ રાખવાની જરૂર છે, કે જેથી બધી બાજુએ પાયાના એરીયાના દરેક ચોરસ ફુટ ઉપર એક સરખું વજન પડે

જગાની પસંદગી (Selection of Site)—નવું કારખાનું બાંધતી વખતે જે જગ્યાએ એનજીન હાઉસ બાંધવાનું હોય તે જગ્યાએ અજમાયશ યાને ટ્રાયલ ખાતર એક ઉડો ખાડો ખોદાવી જમીનની નીચે કેટલી ઉડાઈએ સખ્ત મોરમ અથવા ખડક લાગે છે તેની તપાસ કરવી જે જગ્યા અસલ ખેતરની અને નરમ અથવા પુરનીની હોય તો કદાચ ઘણી ઉડાઈએ ખોદવાથી સખ્ત મોરમ હાથ લાગશે જે ઘટતી ઉડાઈએ ખોદવા છતાં સખ્ત મોરમ હાથ નહીં લાગે તો એનજીન હાઉસની જગ્યા બદલવી પડશે જુદી જુદી જમીન ઉપર બાંધ કામનું વજન કેટલું રાખવું તે બાબત ચીમનીના બાંધકામને લગતાં પ્રકરણમા વિગત સમજાવવામા આવ્યું છે (જુઓ પાન —૧૫૫)

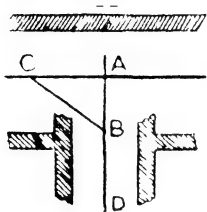
કોનક્રીટની બેઠક (Concrete Bed)—જોઈતી ઉડાઈએ પાયો ખોદવા પછી તેમા કોનક્રીટ કરવામા આવે છે એ માટે જે જે ઠેકાણે એનજીનના પાયા આવવાના હોય તે તે ઠેકાણેજ નહીં, પણ એનજીનના બધા પાયા આવી રહે તે પ્રમાણેના મોટા વિસ્તાર ઉપર કોનક્રીટની બેઠક તૈયાર કરવામા આવે છે કોનક્રીટ કેવી રીતે કરવામા આવે છે તે ઇમારત કામના પ્રકરણમા વિગતથી સમજાવ્યું છે એક સાઈડ બાઈ સાઈડ કમ્પાઉન્ડ કે ડબલ તેનડમ ટ્રીપલ એનજીન હોય તો

તેના એ પાયા માટે જૂદા જૂદા ખાડા ખોદી તેમાં જૂદી જૂદી કૉનક્રીટની એટક કરવામાં આવતી નથી, પણ એનજીન રૂમની લગભગ આખી પોહળાઇના સામટા વિસ્તર ઉપર સખ્ત મોરમ કે ખડક હાથ લાગે તેટલી ઉંડાઇએ ખોદીને તેમાં કૉનક્રીટ કરવામાં આવે છે. કૉનક્રીટની એટકની જાડાઇ એટલા ત્રણ ફીટ અથવા મોરમની ઉંડાઇનાં પ્રમાણમાં વધારે રાખવામાં આવે છે. ધણાંઓ જમીનની લેવલ સુધી કૉનક્રીટ ભરી લાવવાનું પસંદ કરે છે એનજીન રૂમની લાંબાઇ અસાધારણ લાંબાઇથી વધારે નહીં હોયતો ધણાંકે આખા એનજીન રૂમની નીચે કૉનક્રીટની અખડ એટક બનાવવાનું પસંદ કરે છે. આથી એનજીનના પાયામાં પાણી પચવાનો સંભવ રહેતો નથી, અને જુદા જુદા પાયાઓ તેઓ ઉપરના ભારને લીધે ઓછા વધતા લચતા નથી. આથી વળી કૉનક્રીટની એટકની નીચેની જમીનના સામટા એરીઆ ઉપર પડતું કૉનક્રીટનું, પાયાનું અને એનજીનનું સામટું વજન ફેલાઇને પડતું હોવાથી દર રકબેર ડ્રુટ જમીન ઉપર ૩ થી ૧ ટનથી વધારે વજન રાખવામાં આવતું નથી.

પાયાની ઉંડાઈ (Depth of Foundation) ની મતલબ કાંઈ ફક્ત સખ્ત જમીન યા ખડક સુધી પુગવાની નથી, પણ એનજીનની એડ પ્લેટની નીચે પાયાનું ઘટતું વજન રાખવાની પણ હોય છે. આથી જો કે થોડીક ઉંડાઇએ ખોદવાથી સખ્ત જમીન યા ખડક હાથ લાગે, તોપણ પાયા ઘટતી ઉંડાઇનો બાંધી એનજીનનાં સામટા વજન કરતાં પાયાનું વજન ૩ થી ૪ ગણું વધારે રાખવું જોઈએ એટલે જો એનજીનનું વજન ફેલાઈ વ્હીલ કાચે ધારો કે ૬૦ ટન છે, તો કૉનક્રીટની એટકની ઉપરના ઇટ, કૉનક્રીટ કે પથ્થરના બાંધેલા પાયાનું વજન ૧૮૦ ટનથી ૨૪૦ ટન રહેવું જોઈએ, અને તે માટે ઘટતી રીતે પાયાની લાંબાઇ, પોહળાઇ કે ઉંડાઇમાં વધારો કરી જોઈતું વજન મેળવવું જોઈએ.

લાઇન લેવલ (Line-Level) — કૉનક્રીટનું મથાણું બરાબર બધે લેવલમાં તૈયાર થવા પછી તે ઉપર એનજીનની લાઇનો બાંધી એડ પ્લેટ માટેના ફાઉન્ડેશન બોલ્ટોના છેદની જગ્યાઓના મારકો કરવામાં આવે છે. એ માટે પહેલ્લાં એનજીનની સેન્ટર લાઇન દોરવામાં આવે છે. જો સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ આગમજથી નાખવામાં

આવી હોય તો તે શાફ્ટને બનાવેર કાટખુણે એનજીનની સેન્ટર લાઇન દોરવામા આવે છે. કાટખુણે લાઇન દોરવાની એક ખાત્રી ભરેલી રીત ચિત્ર નાં ૧૫૦ માં બતાવી છે. પહેલાં સેકન્ડ મોશન શાફ્ટની

લાઇન A (ને બન્ને છેડે ઓલખો નાખી જમીન ઉપર છંટકાવવી, અને એ લાઇન ઉપર એનજીનની સેન્ટર લાઇન જે ઠેકાણે આવવાની હોય તે ઠેકાણે એક મારકો A કરવો, અને એ મારકાથી બરાબર ૪ શીટને અતરે એક બીજો મારકો C કરવો. ત્યાર પછી બનાવેર ૮ શીટ લાખી એક કાટખુણો મેળવવાની દોરી અથવા ખારીક તારનો ટુકડો લઈ રીત તેને ત્રણ ૫૮ અને પાંચ શીટ એવા બે

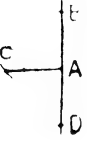
ભાગમા વહેચી નાખી નિશાની કરવી, અથવા ખારીક ગાઠ મારવો. જો દોરી વાપરવામા આવે તો તે એવી હોવી જોઈએ કે ખેચવાથી લબાઇમા વધે નહીં એ કામ માટે ઇન્ડીકેટર ડાયગ્રામ લેવા માટે જે વિલાયતી દોરી વપરાય છે તે બહુ સગવડભરેલી થઈ પડે છે. પછી એ દોરીનો ૩ શીટવાળા ભાગ તરફનો છેડો A મારકો ઉપર અને બીજો છેડો C મારકો ઉપર સભાળથી પકડાવી પેલા ગાઠ અથવા નિશાની આગળ દોરીને પકડી એવી રીતે ખેચવી કે બન્ને છેડા એકસરખા ટાઇટ થાય. એ વખતે પેલો ગાઠ કે નિશાની જે જગામા આવે તે જગામા બરાબર એક મારકો B કરવો, જેથી A અને B માંથી પસાર થતી લાઇન સેકન્ડ મોશન શાફ્ટની લાઇન A (ને બરાબર કાટખુણે આવી - હેશે

જો દોરીને બદલે કમ્પાસ વાપરવો હોય તો A C લાઇન ઉપર ૪ શીટને તફાવતે C મારકો કર્યા પછી ૫ શીટનો કમ્પાસ બાધી C મારકો ઉપર મુકી એક સમ્મલ દોરવું, અને પછી ત્રણ શીટનો કમ્પાસ બાધી A મારકો ઉપર મુકી બીજી સરકલ દોરવું, એ બે સરકલો જે ઠેકાણે એક બીજાને કાપે તે ઠેકાણે B મારકો કરવો, અને A અને B માંથી પસાર થાય તેમ એક લાઇન A D છંટકાવવી, જે A C લાઇનને બરાબર કાટખુણે આવી રહેશે

મેનશાફ્ટને કાટખુણે એનજીનની સેન્ટર લાઇન

દોરવાની ખીજ સહેલ રીત ચિત્ર નાં ૧૫૧ મા બતાવી છે, જેમા B D મેન શાફ્ટની લાઇન ઉપર જે ઠેકાણે એનજીનની સેન્ટર લાઇન આડી જવાની હોય તે ઠેકાણે એક મારકો A કરવો, અને એ મારકાની બંને બાજુએ એજ લાઇન ઉપર ગમે તેટલા પણ એકજ સરખા તફાવતે B અને D

ચિત્ર નાં ૧૫૧.

ના મારકો કરવા, એટલે A B વચ્ચેનો તફાવત A D વચ્ચેના તફાવતની ત્રીજા ભાગે થવો જોઈએ. ત્યાર પછી ગમે તેટલા (પણ બની શકે તેટલા લાંબા) તફાવતનો કમ્પાસ બાંધી B ઉપર મુકી એક સરકલ દોરવું, અને તેજ કમ્પાસ D ઉપર પણ મુકી એક ખીજી સરકલ દોરવું, એ બે સરકલો જે ઠેકાણે એકબીજાને કાપે તે ઠેકાણે એક

C મારકો કરવો, અને A અને C મારકાઓ વચ્ચેથી પસાર થતી એક લાઇન છટકાવવી, જે એનજીનની સેન્ટર લાઇન થશે, અને સેકન્ડ મોશન શાફ્ટની લાઇન B D ને બગાડે કાટખુણે આવી રહેશે.

એનજીનની સેન્ટર લાઇન દોરવા પછી તેની બે તરફ સીલીન્ડરોની સેન્ટર લાઇનો બરાબર સમાંતરે (parallel) દોરવી. ત્યાર પછી સેકન્ડ મોશન શાફ્ટથી જેટલે અંતરે ક્રેન્કશાફ્ટ ગાંધવાની હોય તેટલે અંતરે એનજીનની સેન્ટર લાઇન ઉપર મારકો કરી ક્રેન્ક શાફ્ટની સેન્ટર લાઇન બરાબર કાટખુણે દોરવી, જેમ કંવા માટે ઉપર આપેલી બે રીતો માહેલી કોઈ કામે લગાડવી. એનજીનની અથવા સીલીન્ડરોની સેન્ટર લાઇનને બગાડે કાટખુણે ક્રેન્ક શાફ્ટની લાઇન આવવી જોઈએ, અને એ કામમા શહેજથી કસુગ ચાલી શકે નહીં, માટે એ કામ વખતે ઘણીજ બારીકીની જરૂર છે. ક્રેન્ક શાફ્ટની લાઇન નક્કી થયા પછી ઓર પમ્પના રોડીંગ લીવરની શાફ્ટની લાઇન ક્રેન્ક શાફ્ટની લાઇનને બરાબર સમાંતરે દોરવી.

જમીન ઉપર સેન્ટર લાઇનો ઉપર મુજબ છટકાવવા પછી ફરેક લાઇનને બંને છેડે દીવાલ ઉપર લાકડાંની એકએક પટ્ટી આશરે બે શીટ લાંબી અને ત્રણ ઇંચ પોહળી દિવાલથી થોડે ઊંચે ડગરાઓ ઉપર ટેકવીને ઉભી જડવી, અને એ ઉભી પટ્ટીની એક બાજુની

ઉભી કિનારીએથી ઓલખો નાખી જમીન ઉપરની સેન્ટર લાઇન સાથે મેળવી પટ્ટીની ધાર છોલી છોલીને ખરી કરવી. જ્યારે એનજીન રૂમની દિવાલ ધટતી ઉચાઇ સુધી ચણાઇને તૈયાર થાય ત્યારે એજ પ્રમાણેની પટ્ટીઓ એનજીન રૂમની જમીનની ઉપરના દિવાલના ભાગમાં ધટતે ઠેકાણે ઠોકી, નીચલી પટ્ટીઓની ખરી કીધેલી ધાર સાથે અથવા જમીનની ઉપરની સેન્ટર લાઇનના મારકાઓ સાથે ઓલખો નાખી મેળવવી, કે જેથી જ્યારે એ પટ્ટીઓ સાથે દોરી ખેંચી બાધવામાં આવે ત્યારે તે સીલીન્ડરો કે કૅન્ક શાફ્ટના સેન્ટરમાંથી પસાર થઇ શકે દિવાલ સાથે પટ્ટી જડતી વખતે સભાળ રાખવાની જરૂર છે કે દિવાલ તરતની તાજી ચણાયેલી નહી હોય, કારણકે તાજી દિવાલમાં પટ્ટી ઠોકી ઓલખો મેળવવા પછી, જ્યારે દિવાલ સુકાઇને ઠરે અથવા તે ઉપર બાધકામ વધતું જવાને લીધે તેના બોજથી સહેજ લચીને ખેસે ત્યારે એ પટ્ટીઓની ધાર આઉટ થઇ જવાનો સભવ રહે છે.

બોલ્ટના ખાંચા (Bolt Holes)—કાનકીટની પગત બરાબર લેવલમાં ઠરીને તૈયાર થવા પછી તેમજ સેન્ટર લાઇનોના મારકાઓ નક્કી થયા પછી, તે ઉપર એનજીનની બેડ પ્લેટ અને ફ્રેમના ફાઉન્ડેશન બોલ્ટો માટેના છેદોના મારકા પ્લાનમાં આપેલાં માપ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે, અને એ મારકાઓની બધી બાજુએ પ્લાન પ્રમાણે (આશરે ૭૩૫ મિમી જેટલો) તફાવત છોડીને બાધકામ બાધવું શરૂ કરવામાં આવે છે. મીલ એનજીનોવાળાં પ્રકરણમાં બતાવેલાં એનજીનોના પાયામાં ફાઉન્ડેશન બોલ્ટો માટેના એવા હંડ હોલ અથવા ખાંચા બતાવ્યા છે. બાધકામ આસરે એક કે દહોડ શીટ ઉપર ચઢડ્યા પછી બોલ્ટોના એ ખાંચાઓ ઉપર મજબૂત અને સારી જાતના પથરાઓ ઢાકવામાં આવે છે, જે પથરાઓમાં બોલ્ટો સહેલાઇથી જાય તેવા મોટા ગોળ છેદો આગમજથી પાડી રાખેલા હોય છે એ છેદો ખાસ મોટા રાખવામાં આવે છે કે જેથી પાછળથી કાંઈ ભૂલ માલમ પડે તો બોલ્ટને આગળ પાછળ ખસેડીને તે સુધારી શકાય. કેટલેક ઠેકાણે એ ખાંચાઓ ઉપર બીડની પ્લેટો ઢાકવામાં આવે છે, અને પ્લેટ માંહેલા છેદની આસપાસ મજબૂત જડા બાસ રાખેલા હોય છે. બાધકામમાં બોલ્ટ માટેના છેદ સીધા રાખવા માટે પ્લેટ કે પથરા

માંહેલા છેદની આસપાસ પાતળાં પાટિઆંની પેટી અથવા જુની પાઇપો ઉભી કરવામાં આવે છે, જેઓની આસપાસ બાંધકામ ચણુતા જવામાં આવે છે એ પેટીઓ કે પાઇપોને વારંવાર ઓલંખો નાખીને તપાસવી જોઇએ, નહીં તો છેદ વાંકો આવવાથી પાછળથી ભાંગતોડ કરવી પડે છે પાઇપો કરતા લાકડાની પેટીઓ વધારે સારી છે, કારણકે પાઇપો પાણી અને યુનાને લીધે ક્રિટાઈ જવાથી બાંધકામમાં જામ થઇ જવાનો સંભવ છે જો પેટી વાપરવી હોય તો તે બાઉન્ડની બાજુએથી સુવાળી બનાવવી અને સહુજ ટેપર બનાવવી કે જેથી ખેચવાથી નિકળી આવી શકે મીલ એનજીનો માટે એવી પેટી આસરે એ યા ત્રણ શીટ લાખી અને ૪ ઇંચ સમચોરસ બનાવવામાં આવે છે, અને જેમ જેમ બાંધકામ ઉપર ચઢતું જાય તેમ તેમ એ પેટીઓ બાહુર ખેચતા જવામાં આવે છે એક ઠેકાણે એક એનજીનીઅરે એવી પોકળ પેટીને બદલે સગીન લાકડા પાયામાં ચણ્યા હતા, જે પાણીથી ડુલીને એટલા બધાં જામ થઇ ગયા હતા કે આખરે ફાઉન્ડેશન ભાંજીને કાઢાડવા પડ્યા હતા ! પોકળ પેટી બનાવવાની મતલબ એ હોય છે કે જો તે જામ થઇ જાય તો ભાંજીને પણ કહાડી નાખી શકાય, અથવા તેમાં કેરોસીન તેલ નાખી સળગાવીને બાળી નાખી શકાય. બોલ્ટો માટેના ખાચાઓ અથવા લૅન્ડ હોલ ઉપર ઢાકવા માટેના પથરા ૬ થી ૧૨ ઇંચ જડા એનજીનના કદના પ્રમાણમાં જોઇએ. એક ઠેકાણે એ ખાચાઓ ઉપર જડા લાકડાના પાટિયા ઢાકેલા આ લખનારે જોયા હતા. એવાં પાટિયા ઉપર ફાઉન્ડેશન ચણુવાથી ચાલુમાં પાણીની ગળતર અને બિનાશથી જ્યારે એ લાકડા ડુલે ત્યારે ફાઉન્ડેશનનું મથાળું બરાબર લાઇન લેવલમાં રહી શકે નહીં પથ્થરમાં બોલ્ટ માટેના છેદ બોલ્ટની ડાયામેટર કરતા બમણી ડાયામેટરના કરવામાં આવે છે, પણ ફાઉન્ડેશનમાં એ છેદ ડાયામેટર કરતાં લગભગ ત્રણ ગણી ચોરસાઇના ચોરસ રાખવામાં આવે છે.

ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ (Foundation Bolts)—એનજીનની બેડ પ્લેટ અને ફ્રેમને પાયાની બેઠક સાથે સિકડી રાખવા માટેના ફાઉન્ડેશન બોલ્ટોને મથાળે આંટા પાડેલા હોય છે, તથા નીચે કાંટર મારવા માટેના સ્ક્રોટ હોય છે, જેથી એનજીનની બેડ પ્લેટ અને ફ્રેમ

પાયા ઉપર બરાબર લાઇન લેવલમા ગોઠવીને નક્કી કીધા પછી ઉપરથી છેદમાં બોલ્ટ ઘુસાડી નીચે રાખેલા ખાંચા માંડેથી તેના નીચલા છેડામાં કૉટર મારી શકાય. જે પાચો તૈયાર થવા પછી કાંઈ બોલ્ટના ખાંચા તરફ હાથ પુગી શકે તેવી સગવડ નહીં હોય તો તેવી જગા માટે આગમજથી ચોરસ માથાના બોલ્ટ નાખવામાં આવે છે, જે બોલ્ટની ગરદન પણ ચોરસ હોય છે, જે ગરદન ખાચા ઉપર ઢાકેલી પ્લેટમા રાખેલા ચોરસ છેદમા ખેસે છે જે બોલ્ટ ટુંકા હોય છે, તો કૉનક્રીટની પગંત ઉપર બોલ્ટના ખાચા રાખવાને બદલે બોલ્ટોની લબાઈના પ્રમાણમા કેટલુક બાધકામ ઉપર ચઢડયા પછી જોઈતા ખાંચા રાખવામાં આવે છે. ટુંકા બોલ્ટ જોઈએ તેવા મજબુત હોતા નથી, કારણકે લબાઈ ઓછી હોવાને લીધે કાંઈ વેળા એકાએક આવતો આંચકો સમાવી દેવા માટે સ્થિતિસ્થાપક નહીં હોવાથી તેઓ જોઈતા પ્રમાણમા ખેચાઈને વધી શકતા નથી, જથી તેઓ ભાગી જવાનો સંભવ રહે છે બોલ્ટની ડાયમેટર કરતા ૩૦ થી ૫૦ ગણી લબાઈ ઓછામા ઓછી રાખવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે, પણ જે પાયાની બેઠક વધારે ઉચી હોયતો જટલા અને તેટલા લાંબા બોલ્ટો વાપરવા બાધકામમાં ચણી લીધેલા બોલ્ટો કરતા આવા છુટા બોલ્ટ વધારે પસંદ કરવા જોગ અને સગવડભરેલા છે, કારણકે એથી બોલ્ટો નાખ્યા વગર ખેડ પ્લેટને પાયાને મથાળે ધસીને ઘેરી મ લઈ શકાય છે, તેમજ કાંઈવાર ચાલુમા કાંઈ બોલ્ટ ભાગી જાય તો આખી ખેડ પ્લેટ નહીં ઉચકતાં માત્ર ભાંગેલો બોલ્ટ ખેચી કઢાડી ઉપરથી નવો બોલ્ટ નાંખી શકાય છે બાધકામમાં ચણેલા બોલ્ટોના છેડા પાયાને મથાળે બાહેર આવવાથી ખેડ પ્લેટ તે ઉપર ધસીને ઘેરી મ લઈ શકાતી નથી, તેમજ જ્યારે કાંઈ બોલ્ટ ભાગી જાય છે, ત્યારે તે કઢાડી નવો નાખવાનું કામ મહા મુશ્કેલી અને પીડાભરેલું થઈ પડે છે નીચલે છેડે કૉટરવાલા બોલ્ટોને બદલે નીચલે છેડે પણ આંટા પાડી નટ ચઢાવેલા બોલ્ટો હાલમાં વધારે પસંદ કરવામા આવે છે, કારણકે કૉટરના સ્ક્રાટથી બોલ્ટ તે જગાએ નખલો પડી જાય છે હાલમાં ઘણે ઠેકાણે કૉનક્રીટના પાયા માટેના બોલ્ટ નીચેથી પહોળા અને ઉપરથી સાકડા એવી રીતે બે થી ચાર શીટ લાંબા બનાવી તેઓને ફાઉન્ડેશનમાં રાખેલા મોટા ચોરસ છેદમાં આગમજથી નાંખી તે ઉપર

એનજીન એસાડી લાઇન લેવલ કર્યા પછી એ બોલ્ટોના છેદોમાં સીમેન્ટ રેડી નામ કરી નાખવામાં આવે છે.

ઇન્ટ્રો પાયો (Brick Foundation)—પાયના ચલુતર માટે ઇટ વાપરવી ધણી સગવડભરેલી છે, કારણકે એની મદદથી જેવા જોઇએ તેવા આકારની પાયની બેઠક બનાવી શકાય છે એ માટે ખાસ સખ્ત પકવેલી અને ઘેરા લાલ રંગની પહેલ્લા દરજ્જાની ઇટો પસંદ કરવી જોઇએ, અને પાયનું બાધકામ બનતા સુધી ચૂનાને બદલે સીમેન્ટમાજ ચણવું જોઇએ, જે માટે એક ભાગ સીમેન્ટમા એ ભાગ સાફ ધોયેલી માટીના ભેળ વગરની રેતી ભેળવીને વાપરવું સીમેન્ટનું કામ ચૂનાના કામ કરતા લગભગ મોઢું પડે, પણ તે ધણું મજબૂત અને ભરોસો રાખવા લાયક બને છે, વળી ચૂનાને સુકાતા ધણું લાખો વખત લાગે છે. પણ સીમેન્ટ જલદી સુકાઇ જાય છે ચૂનાનું બાધકામ પુરેપુરું સુકાય અગાઉ તે ઉપર ઉતાવળથી એનજીન એસાડી ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ ખૂબ કશીને ટાઇટ કરતા પાયો દબાઇને એનજીનની લેવલ ખરાબ થઇ જાય છે, અને કોઇ ઠેકાણે તો ઇટના સાધાઓમાથી ચૂનો દબાઇને બાહરે નિકળી આવે છે ઇટના બાધકામને વધારે મજબૂતી આપવા ખાતર સ્ટીલની છરની પટ્ટી એકથી બે ઇંચ પોહળી અને અરધાથી એક ફોરો જડી પાયના બાધકામમાં દર બે ત્રણ ત્રણ શીટની ઉચાઇએ અને આસરે બે શીટને તફાવતે અવારનવાર આડી ઉભી મુકવામાં આવે છે એ પટ્ટીઓ પાથરવા પહેલ્લા તેઓ ઉપર કાલતાર લગાડી રેતીમા રોળવી કે જેથી તેઓ ઉપર બંને બાજુએ રેતી ચોટી જાય.

પથ્થરનો પાયો (Stone Foundation)—પાયા માટે ઘડેલા પથ્થર વાપરવા ઠીક નથી, કારણકે જોકે ઇટ કરતા પથરા વધારે મજબૂત હોય છે, તોપણ એનાં ચલુતર ઉપર ધણી સભાળભરી દેખરેખની જરૂર પડે છે. જો પથ્થરનો પાયો બાધવાની ફરજ પડે તો બંન્ના સુધી ધણું લાંબા પથરા વાપરવા કે જેથી તેઓનો એક બીજા ઉપરનો ચઢાવ ધણું રહે, અને દરેક પથ્થર એક બીજા ઉપર ધણી સભાળથી બરાબર બેરી ગમાં હાલે નહી તેવી રીતે સીમેન્ટથી બેસાડવો, અને સાધ બને તેટલી પાતળી રાખવી પથ્થરના પાયામા તેલ વગેરે પચવાથી તે ઢીલા પડી જઇ હાલવા માંડે છે જો પાયો વગર ઘડેલા

રજલ (rubble) પથરાનો બાધવો હોય તો તેના ચણુતરમા બને તેટલા લાંબા હેડર (header) વાપરવા કે જેથી જૂદા જૂદા પથરા-એને સારી પકડ મળે એ ઉપરાંત ઇટના પાયાની બાબદમાં ઉપર લખ્યા પ્રમાણે જરૂરી પડીએ પાયાના ચણુતરમા જિજાવવી.

કોનક્રીટનો પાયો (Concrete Foundation)—હાલમા પાયાના બાધકામ માટે સીમેન્ટ કોનક્રીટ ઘણી પસંદ કરવામા આવે છે, કારણકે એથી પાયાનું બાધકામ ઘણું જ મજબૂત બને છે અને પાયો અખડ સાધા વગરના એકજ સગીન પથરાનો બાધવો હોય તેવો થઈ જાય છે વળી એવા પાયા માટે બોલ્ટો માટે રાખેલા ખાંચા ઉપર ઢાકવા, તેમજ પાયાને મથાળે એનજીનની બેઠક નીચે મોટા ભારે પથરા ચણુવાની બીલકુલ જરૂર પડતી નથી એ માટેની કોનક્રીટ હમેશા સીમેન્ટનીજ બનાવવામા આવે છે. ચુનાની કોનક્રીટ એ કામ માટે અનુકુળ નથી કેટલાકે કોનક્રીટના ખરચમા બચાવ કરવા માટે જ્યાં જ્યાં ઘણી સગીન જગ્યા હોય ત્યાંત્યા આસરે ૫૦-૬૦ પાઉન્ડ વજનના મોટા કાળા પથરા કોનક્રીટ મોલ્ડમા ભરતી વખતે વચ્ચે મૂકે છે. સીમેન્ટ કોનક્રીટ કેમ બનાવવી તે વિશે ઇમારત કામનાં પ્રકરણમા વિગતથી લખવામા આવ્યું છે કોનક્રીટનો પાયો બનાવવા માટે બરાબર સફાઈદાર સુવાળા કીધેલા પાટિઆનો જોઈતા આકારનો મોલ્ડ (mould) બનાવવામા આવે છે, અને પાટિઆ સાથે સીમેન્ટ ચોટી નહીં બેસે તે માટે તેઓ ઉપર સોફ્ટ સોપનું પાણી લગાડવામા આવે છે એ પ્રમાણે પાટિઆનો દાબડા જેવો જોઈતા આકારનો મોલ્ડ બનાવી તેમા કોનક્રીટ ભરવામા આવે છે, જે ઠૂરી રહ્યા પછી પાટિઆ કાઢી લેવામા આવે છે જો પાટિઆનો મોલ્ડ નહીં વાપરવો હોય તો પાયાને બધે ફરતી ઇટની દિવાલ બાધી લઈ વચ્ચે કોનક્રીટ પૂરવામા આવે છે એ દિવાલમા અદરની બાબુએ દર બેચાર થરે અવારનવાર ઇટતા દાંત રાખવા જોઈએ, કે જેથી દિવાલ સાથે કોનક્રીટનો ગટ્ટો મજબૂત બેસે કોનક્રીટ બનાવવા માટેની કાંકરી બેળસેળ જાતની વાપરવામા આવે છે કોનક્રીટનો પાયો બનાવતી વખતે બોલ્ટના ખાંચા રાખવા માટે ઇટતી જગામાં લાકડાની ખાલી પેટીઓ મૂકી આસપાસ કોનક્રીટ ભરવામાં આવે છે જ્યારે ઘણી નરમ જમીનમાં પાયો લેવામા આવે છે, ત્યારે પાયાના બાધકામનું

વજન ઓછું કરવા થકી પાયો તદ્દન નફર નહીં બનાવતાં કેટલેક ઠેકાણે ખાલી જગાઓ રાખવામાં આવે છે. ઇટના બાધકામમાં મજબૂત આર્થ મારી સગવડ પડતી જગાએ ખાલી જગા રાખવામાં આવે છે, જ્યારે કૉનક્રીટના બાધકામમાં ખાલી પેટીઓ કે સીમેન્ટના ખાલી પીપો ચણી લેવામાં આવે છે. પણ એમ કરવાની કવચિતજ જરૂર પડે છે.

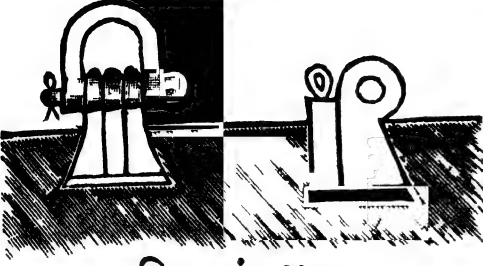
ચુનાનું ચણતર સુકાતાં ધણોવાર લાગે છે, પણ સીમેન્ટ જલદી સુકાઈ જાય છે, માટે જ્યાં ઉતાવળે ઇરેક્શન કરવું હોય ત્યાં સીમેન્ટ અને રેતી બેળીને વાપરવું ચુનાનું ચણતર પુરેપૂરું સુકાયા અગાઉ તે ઉપર ઉતાવળથી એનજીન બેસાડી ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ ખૂબ કશીને ટાઇટ કરતા પાયો દબાઇને એનજીનની લેવલ ખરાબ થઇ જાય છે, અને કોઈ ઠેકાણે તો ઇટના સાધાઓમાંથી ચુનો દબાઇને બાહ્ય નિકળી આવે છે. બાધકામ તૈયાર થવા પછી એક બે મહીના સુધી તેને સુકાઇને કરવા દેવું જોઈએ અને ત્યાર પછીજ તે ઉપર એનજીનનું ઇરેક્શન કરવું જોઈએ.

પાયાનું મથાણું અને પથરા (Top of Foundation)—સીમેન્ટ કૉનક્રીટના બાધેલા પાયાને મથાળે મોટા અને ભારે પથરા ચણવાની કશી અગત નથી, પણ પાયાને મથાળે એનજીનની બેડ પ્લેટને આસરે અરધો ઇંચ ઉંચે સ્ટીલની વેડજે ઉપર ટેકાવી લેવલ કીધા પછી તેની અને પાયાના મથાળા વચ્ચે સીમેન્ટ ગ્રાઉટીંગ કરવામાં આવે છે. પણ ઇંટ અને પથરાના પાયા ઉપર સારી જાતના અને મધ્યમ સખ્તાઇના પથરાઓનું થર કરવામાં આવે છે. એ પથરાઓને ઘણી સલાળથી ઘડીને સીમેન્ટમાં મજબૂત ચણવામાં આવે છે. પથરાઓ ચણતી વખતે સલાળ રાખવી કે તેઓની બેઠકની ચારે તરફની કિનારી બાધકામ ઉપર એક સરખી બેરી ગમા લાગીને બેસવી જોઈએ, અને તેઓનું પેટું સહેજ ખાલી રહે, કે જેથી તેઓ હાલે નહિ. જો પથરા વચમાં પેટાવાળો હોવાથી બાધકામને મથાળે તેનું પેટું જ લાગે અને કિનારીઓ અહર રહે, તો ગમે તેવા મજબૂત સીમેન્ટમાં બેસાડ્યા છતાં તે પથરા ચાલુમાં હાટ્યા વગર રહેશે નહિ. માટે પથરાનું તળિયું — આવી રીતે વચમાંથી ખાલી રાખવું જોઈએ. પથરાની સાઇઝની પસંદગી ઉપર પણ થોડુંક ધ્યાન આપવું ઘટે છે. કેટલાકો એનજીનના દરેક

ભાગ માટે એક એક આખો પથરો હ્યે છે જે રીત આ લખનારને પસંદ નથી. એટલે કે સીલીન્ડર, મેન પેડેસ્ટલ વગેરેની નીચે આખો એક એક પથરો મુકો, તેને બદલે પથરાના સાધા એવી રીતે ગોઠવો કે જેથી તે સાધા સીલીન્ડર યા પેડેસ્ટલની નીચે તેઓના સેન્ટરમાં આવે નાના એનજીનમાં સાધારણ રીતે ત્રણ પથરા રાખવામાં આવે છે, એક સીલીન્ડરની નીચે, એક પેડેસ્ટલની નીચે અને એક એ બંનેની વચ્ચે આવી ગોઠવણથી ચાલુમાં સીલીન્ડર અને પેડેસ્ટલ છુટા પડી જવાથી પથરાઓના સાધા ખુલી જઈ પથરા હાલવા માટે છે એને બદલે જો પથરાની ગોઠવણ એવી રીતે રાખવામાં આવે કે સીલીન્ડરનો પાછલો પગ એક નાના પથરા ઉપર રહે, પછી આગલો પગ એક લાંબા વચલા પથરા ઉપર રહે, અને તેજ અખડ પથરાને બીજે છેડે પેડેસ્ટલનો એક પગ રહે, તથા પેડેસ્ટલનો બીજો પગ છેડાના એક બીજા નાના પથરા ઉપર રહે આથી પથરાઓનો એક સાધો સીલીન્ડરની તળે અને બીજો સાધો પેડેસ્ટલની તળે આવશે, પણ સીલીન્ડરનો આગલો પગ અને પેડેસ્ટલનો પાછલો પગ વચલા લાંબા અખડ પથરાથી એવી રીતે જોડાયેલો રહેશે કે ચાલુમાં પથરાના સાધા ખુલીને પથરા હીલવાનો સંભવ રહેશે નહીં ઘટનો પા્યો બધાં રહ્યા પછી તે ઉપર પથરા બેસાડતા બધો ફાઉન્ડેશન ચુ થાઈ જવાનો સંભવ રહે છે, કારણકે પથરા ભારે હોવાથી તેની ઓક્સ રીતે બાધી કરીને ઉચક્યા હોય તોજ સફાઈથી તેની જગામાં બેસે છે, નહીં તો વારંવાર બેસેડવાને ધકેલવા પડે છે. પથરાને ઉચકવા માટે તેની આસપાસ દોરડું નહીં બાંધતા ચિત્ર નાં ૧૫૨ માં બતાવ્યા મુજબ પથરાને મથાળે બાંધો પાડી તેમાં ઝીલની મજબૂત વેડજો બેસાડી તેઓની મદદથી પથરાને ઉચકવો, જેથી તેને તળિએ દોરડું આવશે નહીં એ વેડજો ઘણી સહેલાઈથી કહાડી તેમજ નાખી શકાય છે. પથરો બેસ્યા પછી એ ગ્રાળામાં સીમેન્ટ ભરી લેવો. પા્યો ચુનાનો કે સીમેન્ટનો

બાધ્યો હોય તોપણ પથરાઓને હમેશાં સીમેન્ટમાળ ચણુવામાં આવે

ચિત્ર નાં ૧૫૨.

ફાઉન્ડેશનના પથરા ઉચકવાની વેડળે.

છે. પેહલલાં પથરાને ફાઉન્ડેશન ઉપર સીમેન્ટ વગર મુકી લેવલ તપાસી જોવી, જોઈતી લેવલ કરતા આસરે એ ચા ત્રણ દોરા નીચો રહે તેમ જોવું, પછી પથરાને અધ્ધર ઉચકી તુરતાતુર તાજે કાળવેલો સીમેન્ટ ફાઉન્ડેશન પર ખીજાવી પથરાને તે ઉપર આરીઆ કરવો.

અને ચારે તરફ ઠોકીને જોઈતી લેવલમાં બેસાડી કાયમ કરવો. દરેક પથરા વખતે સીમેન્ટ તાજેજ કાળવીને તધ્યાર કરવો કારણકે સીમેન્ટ થોડાજ વારમાં કરાઇમાં સુકાઇ જાય છે, જે પછી પાછો તેને પાણી નાખી કાળવવો નહીં જોઈએ.

સીમેન્ટ ગ્રાઉટીંગ (Cement Grouting)--જ્યારે

ઐનજન સાથે અખડ કાર્ટ આયર્નની બાંધ પેટર્નની બેડ પ્લેટ આપી હોય ત્યારે ફાઉન્ડેશન ઉપર ભારી અને જડ પથરાઓની ઝાઝી જરૂર રહેતી નથી. એવી વખતે તો સાધારણ ત્રણ ઇંચ જડ ફરસના પથરા પણ ફાઉન્ડેશનને મથાળે ચાલી શકે છે જો ફરસના પથરા પણ નહીં મળી શકે તો એવી ગોઠવણ કરવામાં આવે છે કે પાયાની સપાટી જોઈએ તે કરતા ત્રણથી ચાર દોરા મુધી નીચી રાખી તે ઉપર બેડ પ્લેટને સ્ટીલની વેડળે ઉપર જોઈતી લાઇન લેવલમાં બરાબર ટેકાવી રાખી બેડ પ્લેટ અને પાયાની સપાટી વચ્ચે રહેતી જગામાં સીમેન્ટ ભરવામાં આવે છે કૉનક્રીટના પાયાને મથાળે પથરા ચણુવામાં આવતા નથી, કારણકે કૉનક્રીટ પોને એક અખડ હસ્તકૃત પથરો બની જાય છે, માટે તેની સપાટી ઉપર ઐનજનની બેઠકને સીમેન્ટથી ગ્રાઉટ કરવામાં આવે છે એ માટેની સ્ટીલની વેડળે ધણી સારી રીતે મશીનમાં ટ્રેસ કરી પોહળી પણ ધણુજ થોડા સ્લોપની બનાવવામાં આવે છે કેટલાકે એ વેડળે એક બીજા ઉપર સહેલાઈથી સરી શકે તેવી જોડી (pair) માં

ખનાવે છે, અને એ જોડી બેડ પ્લેટની નીચે એવી રીતે ગોઠવે છે કે ઉપરની વેડજ સહેજ ઠોકવાથી બેડ પ્લેટ ઉચકાય છે. કોઇવાર સીમેન્ટમા સહેજ ખારીક રેતી ભેળવામા આવે છે, પણ સીમેન્ટ એક લાકડાના રેમર (rammer) વડે ખુબ ઠોકી ઠોકીને બેડપ્લેટની નીચે ભરવો જોઇએ. બેડપ્લેટની નીચે વેડજો કયે કયે ઠોકાણે મારવી તે બાબદ ધ્યાનથી વિચાર કરવો જોઇએ, કે જેથી બે વેડજો વચ્ચેનો બેડપ્લેટનો ભાગ લચી પડે નહીં પાયા ઉપર બેડપ્લેટ બેસાડવાની આ રીત જો સભાળથી અજમાવવામા આવે તો કશી અગવડ પડતી નથી, અને કામ ઓછા ખર્ચમા અને ઘણી ઉતાવળથી થવા સાથે સાથે પરિણામ નીપજાવે છે બેડ પ્લેટ નીચે સીમેન્ટ ભરતી વખતે બધે ફરતી આસરે ૬ ઇંચ ઉચી કામચલાઉ દીવાલ બાધવી જેમા સીમેન્ટ પાતળો ખનાવી રેડી રાખવો, જે બેડ પ્લેટની નીચે પોતાની મેળે વહીને બધે ભરાશે અને બેડ પ્લેટ અને ફાઉન્ડેશન વચ્ચે જાણે હસ્તકૃત (artificial) પથનનુ એક પડ થઇ રહેશે એ સીમેન્ટમા પાચથી સાત દીવસો સુધી પાણી નાખ્યા કરવુ જોઇએ, કારણકે પાણીમાજ સીમેન્ટ ઠરીને વધારે મજબુત અને સખત થાય છે. જ્યારે સીમેન્ટ બરાબર ઠરી રહે ત્યારે આજુબાજુની દીવાલ કહાડી નાખી નકામો સીમેન્ટ છોલી કહાડી ફાઉન્ડેશનને મથાળે બધે અરધો યા પોણો ઇંચ જાડુ સીમેન્ટનુ પ્લાન્તર કરી લેવુ જ્યારે પાયામા ફાઉન્ડેશન મોટો આગમજથી ચણી લેવામા આવ્યા હોય ત્યારે બોલ્ટના છેડા પાયાને મથાળે સપાટીની બાહુર રહેતા હોવાથી બેડ પ્લેટ પાયા ઉપર ધસીને બેરીંગ લઇ શકાતી નથી એવી વખતે તેમજ ઉતાવળ કે બીજા કોઇ કારણથી એનજીનની બેડ પ્લેટની નીચે એ પ્રમાણે સંભાળથી સીમેન્ટ ગ્રાઉટીંગ કરવામા આવે છે

બેડ પ્લેટની બેરીંગ (Bearing of Bed Plate)—

પથરના થરનુ મથાળુ જોઇએ તે કરતા લગભગ ત્રણ કે ચાર દોરો વધારે ઉચુ રાખવામા આવે છે, અને પછી ચણતર સુકાયા પછી આખા પાયાની સપાટી ધીરે ધીરે છોલી અથવા ચીપ કરી નાખવામા આવે છે પાયાની સપાટી બરાબર એકસરખી લેવલમા કર્યા પછી તે ઉપર એનજીનની આખી બેડ પ્લેટ આગળ પાછળ ધસીને પથરા

ઉપર તેની યેરીંગ લેવામાં આવે છે. અને પાતળી છીણીવડે પથરો ચીપ કરતાં જમને બહુ સંભાળ અને ધીરજથી આખી યેરીંગ લેવામાં આવે છે. યેરીંગ લેતી વખતે સાથે સાથે લેવલ પણ તપાસતાં જવું જોઈએ એક બીજાની જોડમાં મુકેલાં એ અથવા વધુ સીલીનડ-રોવાળાં એનજીનો માટે એ છુટા પાયા બાધવામાં આવે છે, માટે પેહેલાં એક પાયા ઉપર એક તરફના સીલીનડર અને ફ્રેમની યેરીંગ લઈ તેને તૈયાર કરવા પછી બીજા પાયા ઉપર બીજાં સીલીનડર અને ફ્રેમની યેરીંગ લેવામાં આવે છે, જેમ કરતી વખતે ઘણી ચોકસાઈ ભરેલી સભાળ રાખવાની જરૂર છે, કે પેહેલા પાયા કરતાં એ બીજા પાયાની સપાટી લેવલમાથી નીચી ઉતરી જાય નહી, નહીં તો પેહેલાં તૈયાર કરેલા પાયાને ફરીથી ચીપ કરી યેરીંગ લેવાની ફરજ પડશે, અને બધી મહેનત ફાકટ જશે જ્યારે બન્ને પાયા તૈયાર થઈ રહે છે, ત્યારે બન્ને એડપ્ટેટો તેઓની જગામાં બરાબર ગોઠવી ઘણી ચોકસાઈથી લાઇન લેવલ તપાસવામાં આવે છે. એડપ્ટેટો ઉપર સીલીનડરો ગોઠવી તેઓનાં કવરના ગ્લાન્ડના છેદમાં અધીર્ ગોળાઇમાં કાપેલા લાકડાના બુચ ઠોકવામાં આવે છે, જે બુચો ઉપર ગોળાઇનાં સેન્ટરનો માર્ક ચોકસાઈથી ડાઘિલો હોય છે તેજ પ્રમાણે મેન યેરીંગના બ્રાસમાં પણ અધીર્ ગોળાઇમાં કાપી કાઢેલાં લાકડાંના ડગરાં મુકવામાં આવે છે, જે ડગરાંઓ ઉપર પણ સેન્ટર લાઇનના માર્ક કઢેલા હોય છે. એ પછી સીલીનડરોની અંદરથી એક પાતળી મજબુત ટોગી જેચીને એનજીન હાઉસને બન્ને છેડેની બાંતે મારેલા પાટીઆં સાથે બાંધવામાં આવે છે, જે પાટીઆંની એક ધાર ફ્રાનકીટની પગત ઉપર સીલીનડરોની અને ફ્રેન્ક શાફ્ટની લાઇનો મારતી વખતે તે લાઇનો સાથે ઓલખો નાખીને ખરી કરી રાખેલી હોય છે એ પ્રમાણે ટોરીની લાઇન બાધીને સીલીનડરોની સેન્ટર લાઇન અને ફ્રેન્ક શાફ્ટની સેન્ટર લાઇન વચ્ચેનો કાટ બુચો બારીકાથી તપાસવામાં આવે છે.

**ફ્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર ફ્રેન્ક ચડડાવવાની રીત (Shrink-
ing of Crank on Crank Shaft)**—ફલાઇ વ્હીલનો બ્રાસ અખડ બનાવવામાં આવતો હોવાથી તે ફ્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર ચડડાવ્યા પછી શાફ્ટ ઉપર એક છેડેની ફ્રેન્ક ચડડાવવી પડે છે, માટે એનજીન

મેકરો હમેશાં હૌરીઝાન્ટલ ડબલ ક્રંક એનજીનોની ક્રંક શાફ્ટને એક છેડે ક્રંક ચહડાવી બીજે છેડેની ક્રંક છુટી મોકલે છે, જે શાફ્ટમા બ્રાસ બેસાડીને ક્રંક ગરમ કરી ચહડાવી લેવી પડે છે. એ માટે શાફ્ટ ઉપર બ્રાસ ચહડાવી શાફ્ટને સગવડ પડતી જગાએ આડી ટેકાવી રાખવામા આવે છે, અને ક્રંક સાંકળવડે ઘટતી જગાએ તૈયાર બાંધી નજદીકમાજ છાણાં, લાકડાના કોલસા વગેરેની ચેદ સળગાવી ક્રંક માહેલો શાફ્ટ માગેતો છેદ ગરમ કરવામાં આવે છે. શાફ્ટના છેડાના ડાયામેટર કરના ક્રંકનો છેદ સહેજ નાનો રાખેલો હોય છે, જે ગરમ કરવાથી પુલીને મોટો થાય છે. એ માટે શાફ્ટના છેડાના ડાયામેટરનો એક લોખંડના સળયાનો ગેજ બનાવી તેને એક લાંબી સીક સાથે જોડવામા આવે છે, જે બળતી ચેદમા મુકેલી ક્રંકના છેદમાં દૂરથી વારવાર ઉતારી જોવામાં આવે છે કે ક્રંકનો છેદ ગરમ થવાથી પુલીને જોષ્ટની મોટી ડાયામેટરનો થયો કે નહીં. જ્યારે એ ગેજ ક્રંકના છેદમાં સેહલાઇથી ઉતરે ત્યારે બળતા- માથી ક્રંકને આગમજથી બાધી તૈયાર કરી રાખેલા કપા સાંકળથી ઉચકીને ક્રંકશાફ્ટના છેડામા ઉનાવળથી ધ્રુસાડવામાં આવે છે, અને મારકા પ્રમાણે શાફ્ટ ઉપર ક્રંક બેસાડ્યા પછી ક્રંકને ઠંડી કરવામા આવે છે, અને આગમજથી રાખેલા ખાંચામા ચાવી ઠોકવામા આવે છે. ક્રંકને ગરમ કરતી વખતે ઘણી સલાળ રાખવી જોઇએ કે ક્રંક પીનવાળો ભાગ ગરમ થઇને પીન નિકળી નહીં આવે એ માટે ક્રંકના ક્રંકપીનવાળા ભાગ ઉપર અવારનવાર પાણી નામી તેને ઠંડો રાખવો જોઇએ. ક્રંકનો શાફ્ટવાળો છેદ બરાબર સહેજ લાલ થાય ત્યાં- સુધી ક્રંકને ગરમ કરવી જોઇએ. વળી ક્રંકને ઉચકીને શાફ્ટ ઉપર ચહડાવતી વખતે ફક્ત છેદની આસપાસજ સલાળથી ધનના ફટકા મારવા જોઇએ, અને ભૂલથી ધનનો ફટકો ક્રંકની વેબ ઉપર નહીં લાગે તેની ખાસ સલાળ લેવી જોઇએ, નહીં તો ક્રંક ગરમ થવાથી ગરમ થયેલી હોવાથી કંઠગી જગાએ માર લાગતા તે જો સહેજથી વાંકી થઇ ગઇ તો ચાલુમા બેરીગો ગરમ થયા કરી ઘણી તકલીફ આપશે. શાફ્ટ ઉપર ક્રંક ચહડાવવા અગાઉ ક્રંક માહેલા છેદની ફાઈ વ્હીલ તરફની ધાર એકથી ફેદડ દોરા સુધીની ધસીને ગોળ કરી નાખવી જોઇએ. એ નજીવી દેખાતી બાબત ઉપર ધ્યાન નહીં આપવાથી ચાલુમા ક્રંકની ધાર શાફ્ટમાં ધ્રુસા કરવાથી શાફ્ટ

તે જગાએથી લાંબી જવાનો સંભવ રહે છે. કૅન્ક ગરમ કરતી વખતે પીન તરફ ગરમી પોંદ્યે નહીં તે માટે કૅન્કને બટ્ટીમાં ગોઠવ્યા પછી વચ્ચે કાચી પાતળા દિવાલનો પદરો કરી લીધો હોય તો સારું, જે દિવાલ કૅન્ક ગરમ થવા પછી ઉંચકતી વખતે ભાજી નાખતી. કૅન્કને ઝાંખા લાલ રંગની ગરમ કરવાથી તેના છેદનો ડાયમેટર $\frac{1}{8}$ જેટલો પુલીને મોટો થાય છે, એટલે જો છેદ ૧૨ ઇંચ ડાયમેટરનો હોય તો તે લગભગ અરધો દોરો ડાયમેટરમાં વધે છે. દુકામાં કઢીએ તો શાફ્ટના ડાયમેટર કરતાં જો છેદનો ડાયમેટર $\frac{1}{8}$ ગણો ઓછો હોય તો કૅન્કને ઘણા સહેજ લાલ રંગની (આસરે ૭૦૦ ડીગ્રી) ગરમ કરવી, પણ જો $\frac{1}{4}$ યા $\frac{3}{8}$ ગણો ઓછો હોય તો કૅન્કને લાલ કરવાની જરૂર નથી, પણ ઓછી ગરમ કરવી છેદ ઘણાજ તંગ હોય અને કૅન્કને ઘણી લાલચોળ કરી ચઢાવી હોય તો કાંઈ વાર કૅન્ક છેદમાંથી ફાટી જાય, એ બનવા જોમ છે. કૅન્ક જોઈતી ટેમ્પરેચરે ગરમ થઈ છે કે નહીં તે કાંઈ થરમામીટરથી જોઈ શકાતું નથી, પણ એ તપાસ કરવા માટે એલ્યુમીનીયમ, જસત, સીસુ અને કલાઈના જુદા જુદા સળિયા બનાવી તૈયાર રાખવા સ્વચ્છ એલ્યુમીનીયમ ૧૨૦૦ ડીગ્રીએ પીગળે છે, જસત ૭૮૦ ડીગ્રીએ, સીસુ ૬૦૦ ડીગ્રીએ, અને કલાઈ ૪૫૦ ડીગ્રીએ પીગળે છે, માટે કૅન્ક ગરમ થતી વખતે થોડે થોડે વખતે એ સળિયાઓ એક એક પછી કૅન્ક ઉપર લગાડી જોવાથી જ સળિયાનો છેડો પીગળી જાય તે સળિયાને લગતી ટેમ્પરેચરે કૅન્ક ગરમ થયેલી સમજવી. ઝાંખા લાલ રંગની ટેમ્પરેચર આસરે ૧૦૦૦ ડીગ્રી હોય છે.

ઇરેકશન (Erection)—સીલીન્ડરો અને કૅન્ક શાફ્ટની મેન બેરીંગોની લાઇન લેવલ નફી કીધા પછી શાફ્ટને બેરીંગમાં મુકવામાં આવે છે, અને ઑસને શાફ્ટ ઉપર ડુંકરી ફલાઇ બ્હીલના આર્મ અને સેગમેન્ટ બેસાડવાનું કામ ચાલે છે. આખું ફલાઇ બ્હીલ ઉંચું થયા પછી મેન બેરીંગના બ્રાસોની શાફ્ટના જરનલમાં બેરીંગ લઈ તપાસવાની ઘણી અગત છે એ માટે શાફ્ટના જરનલમાં સહેજ રંગ લગાડી શાફ્ટને બ્હીલની સાથેજ બેરીંગમાં ફેરવ્યા પછી આખી શાફ્ટને બ્હીલની સાથે ઉંચકી નીચલાં બ્રાસો બાહર કઢાડી બેરીંગ

તપાસવી જોઈએ, અને ખાસની બાબતો કરતાં તળિયાંમાં વધારે ખેરી ગ લાગે એવી રીતે સ્કેપરો અને તેલ પથરી (Turkey stone) ની મદદથી ખાસોમા ખેરી ગ લેવી જોઈએ ખરૂં છે કે એનજીન મેકરો ખાસોમા શાફ્ટની ખેરી ગ લઈને મોકલે છે, તોપણ ઇરેક્શન વખતે ફરીથી ખેરી ગ તપાસી જોવામા કાંઈ પણ ખોવાનું નથી, પણ સામું એનજીન ચાલુ કરવામાં આવે ત્યારે શુદ્ધચાતમાં ખેરી ગો ગરમ થવાનો સભવ ધણો ઓછો થશે જ્યારે શાફ્ટ ઉપર ભારે ફલાઇ વ્હીલ ખેસાડવામા આવે છે ત્યારે શાફ્ટ વચ્ચેમાંથી સહેજ લચે છે, જેથી શાફ્ટના બન્ને છેડા સહેજ ઊંચકાય છે, અને ખાસોના ફ્લાઇ વ્હીલ તરફના છેડાઓ ઉપર ધણો બોળે પડવાથી બધી ખેરી ગ એજ છેડા ઉપર લાગેલી દેખાય છે માટે ઉપર કહ્યા પ્રમાણે જો વ્હીલના બોળ સાથેજ શાફ્ટ ફેરવી ફેરવીને ખાસોની ખેરી ગ લેવામા આવે તો શુદ્ધચાતમા ખાસો ગરમ થવાની ધાસ્તી રહે નહીં, તેમજ ખાસોના ફ્લાઇ વ્હીલ તરફના અંદરના છેડાઓ ચાલુમા પોતાની મેળે ધસાઇ જઈને આખા ખાસમા ખેરીંગ પોતાની મેળે લાગે ત્યાંસુધી થોભવાની જરૂર પડે નહીં.

ક્રૅન્ક શાફ્ટ ખેસાડતી વખતે ખાસોના અંદરના છેડા અને શાફ્ટના જરનલના કોલર વચ્ચે લગભગ અરધી દોરો છુટ (end play) રાખવી જોઈએ, જેથી ચાલુમાં શાફ્ટ પોતાની લબાઇમા એટલી આગળ પાછળ હટ્યા કરે, તેમજ ખાસોમા જરનલની ખેરી ગ પણ ઘણી સફાઇબરેલી આવે. ક્રૅન્ક પીનનાં ખાસોમા પણ એવીજ, પણ સહેજ ઓછી, એન્ડ પ્લેટ અથવા છુટ રાખવાની જરૂર છે. ક્રૅન્ક શાફ્ટનો બ દોબસ્ત થયા પછી પીસ્તન, પીસ્તન રૉડ, ક્રૉસ હેડ અને કનેક્ટીંગ રૉડ જોડવામા આવે છે પીસ્તન રૉડને એક છેડે ક્રૉસ હેડ અને બીજે છેડે પીસ્તન જોડ્યા પછી પીસ્તન રૉડ ઉપર લેવલ તપાસવામા આવે છે, અને જેમ જોઈએ તેમ ક્રૉસ હેડનો નીચલો શુ બ્લૉક ઉપર નીચે કરી રૉડને ગાઇડ બાર ઉપર તબ્બ લેવલમા રાખવામા આવે છે.

લાઇન લેવલ ખરી છે કે નહીં તેની તપાસ— (Testing of Line-Level)—ક્રૉસ હેડ અને કનેક્ટીંગ રૉડ જોડ્યા પછી સીલીન્ડરોની સેન્ટર લાઇન ક્રૅન્ક શાફ્ટની સેન્ટર લાઇન સાથે

બરાબર કાટપુણે છે કે નહીં તેની તપાસ કરવી જોઈએ. એ તપાસ આ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે — કનેક્ટીંગ રૉડનાં બ્રાસ ફ્રેન્કપીન સાથે બરાબર શીટ ટાઇટ કરવાં, અને ક્રૉસ હેડ સાથેના કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો છોડી નાખવો. પછી ફ્રેન્ક શાફ્ટને ચાર જુદા જુદા દરતા ભાગોમાં ફેરવી દરેક વખતે કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો ક્રૉસ હેડ સાથે મેળવી જોવો. જો કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો એક વખતે એક તરફ અને બીજી વખતે બીજી તરફ હેલેલો દેખાય તો શાફ્ટ અથવા ફ્રેન્કમાં કાંઈ ખામી હોવી જોઈએ, એટલે કે ફ્રેન્ક માણેલો શાફ્ટ માટેનો અથવા પીન માટેનો છેદ વાકો હોવાથી શાફ્ટ અને ફ્રેન્ક અથવા ફ્રેન્ક અને પીન બરાબર કાટપુણે નહીં હોય, અથવા તો શાફ્ટ અથવા ફ્રેન્ક પીન મરડાઈને વાકી થઈ ગઈ હોય, અથવા તો સીલીન્ડરની સેન્ટર લાઇન સાથે શાફ્ટની સેન્ટર લાઇન બરાબર કાટપુણે નહીં હોય. જો કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો દરેક વખતે ક્રૉસ હેડની એકની એકજ તરફ એક સરખો હેલેલો દેખાયા કરે તો લાઇન અને કાટપુણાઓમાં કાંઈ પણ ભુલ નહીં હોવી જોઈએ, પણ ખૂદ ફ્રેન્ક શાફ્ટ એક તરફ હઠી ગયલી હોય અથવા તો કનેક્ટીંગ રૉડમાં વાંકાહોવો જોઈએ. જો કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો દરેક વખતે ક્રૉસ હેડના ખાત્યામાં બરાબર એક સરખો શીટ અને મળતો આવે તો દરેક ચીજ ખામી વચરની ખરી જાણવી એ તપાસ કરી નોંધ કર્યા પછી ક્રૉસ હેડનાં બ્રાસ જોડી દેવાં, અને ફ્રેન્ક પીનના છુટાં કરવા, અને ફરીથી ફ્રેન્ક શાફ્ટ ચાર જુદા જુદા ભાગોમાં ફેરવીને કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો ધસડી લાવી દરેક વખતે ફ્રેન્કપીન સાથે મેળવી જોવો, જ્યાં શાફ્ટ અને સીલીન્ડરની લાઇનના ખરાપણા વિષે વિશેષ ખાત્રી થશે. એ તપાસ કરતી વખતે સંભાળ રાખવી જોઈએ કે ફ્રેન્ક પીન કે ક્રૉસ હેડના બ્રાસમાં પીન ઢીલી નહીં હોય, તેમજ શાફ્ટમાં એન્ડ પ્લેટ હોવાથી તપાસ વખતે વારંવાર આગળ પાછળ ખસ્યા કરતી નહીં હોય—નહીં તો એ તપાસ ઘણી ભુલાવો ખવાડનારી થઈ પડશે.

એર પમ્પની સેન્ટર લાઇન (Centre Line of Air Pump)--

એર પમ્પની સેન્ટર લાઇન કેવી રીતે કઢાડવી તે ચિત્ર નાં ૧૫૩ માં બતાવ્યું છે. કૉસ્ટેડ કે તેલ રૉડ સાથે એર પમ્પનું રૉડી મ લીવર જોડ્યા પછી એનજીનને સ્ત્રોકના કોષ્ટકથી એક રૉડ સેન્ટર ઉપર લઇ જવું, અને લીવર ઉપરની પમ્પની પીનના સેન્ટરમાંથી ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ એક ઓલ ઓ નાખી જમીન ઉપર મારકો કરવો. ત્યાર પછી પીસ્ટનને સ્ત્રોકના બરાબર અર્ધા ભાગમાં રાખી-એટલે લીવરની શાફ્ટનું સેન્ટર અને ઉપલી પીનનું સેન્ટર બરાબર ઓલ બામાં રાખી લીવર ઉપરની પમ્પની

ચિત્ર નાં ૧૫૩.

એર પમ્પની સેન્ટર લાઇન
મેળવવાની રીત

પીનના સેન્ટરમાંથી એક બીજો ઓલ ઓ નાખી જમીન ઉપર મારકો કરવો. એ બે મારકોની બરાબર અર્ધ વચ્ચે એર પમ્પનો સેન્ટર આવેલો જોઇએ.

એનજીન હાઉસ (Engine House)—ધણેક ઠેકાણે એનજીન હાઉસની ગોઠવણ ઉપર જેવું જોઇએ તેવું ધ્યાન આપવામાં આવતું નથી. એનજીનની ચારે તરફ જે મોકળાશ વાળી જગા રાખી હોય તો ચાલુમાં કામ કરવાની કેવી સગવડ અને સવળતા મળે છે તે તો સૌ જાણે છે, અને એ બાબતમાં ડ્રુટ-એ ડ્રુટ જગાની કસર કરવી વાજબી નથી. એનજીનનો પાયો બધાંધ ગયા પછી એનજીન હાઉસની ફ્લોરીંગ તૈયાર કરવામાં આવે છે, જેથી ઇરેક્શન વખતે ઘણી સવળતા થઇ પડે છે, અલબત્ત જેને ઠેકાણે ઇરેક્શનના કામમાં એ ફ્લોરીંગ હરકત કરતાં થઇ પડે તેને ઠેકાણે તે છોડી દેવામાં આવે છે, અને ઇરેક્શન પુરૂ થવા પછી તે ભાગ ઢાકવામાં આવે છે. ફ્લોરીંગ માટે ઘણે ઠેકાણે પાયો બધાંધ રહેવા પછી પાછળથી વિચાર કરવામાં આવે છે, અને પછી કાંઈપી સગવડ બરેલાં સંધનની ગેરહાજરીમાં પાયાની અડોઅડ થાંબલાઓ ટેકાવી તેઓમાં મોટા ખીલા ઠોકવામાં આવે છે જે બુલ બરેલું છે, કારણ કે એવા ખીલાઓથી કઢાચ ફાઉન્ડેશનમાં જથ્થકની ફાટ પડે એ બનવા જોખમ છે કેટલાકે ફાઉન્ડેશનના પથરાની કિનારીઓમાં ખાંચા પાડી

તેમાં લાકડાંના બીમનો એક છેડો મુકે છે ને બીજો છેડો સામી દિવાલમાં ખોસે છે. સર્વથી સારી રીત એ છે કે ફ્રાઉડેશન બાંધતી વખતેજ ઘટતી જગાએ |

આવા આકારના લોહડાંના પાટાઓ ફ્રાઉડેશનની દિવાલમાં ચણુતા જવામાં આવે છે. એ લોહડાંનો લાખો છેડો ચણુતરમાં જામ રહે છે, અને દુકા છેડો દિવાલની બહાર સપાટ રહે છે. એક દુકા છેડામાં જ દોરાનો છેદ પાડી તેમાં આટા પાડેલા હોય છે, અને પાછળથી લાકડાંના થાબલા એની બાજુમાં ટેકાવી જ દોરાના બોલ્ટથી ફ્રાઉડેશનની દિવાલ સાથે જોડવામાં આવે છે, જેની ઉપર આડો બીમ મુકી બેથી ત્રણ ઇંચ જડાં પાટિયાંની ફ્લોરીંગ કરવામાં આવે છે. એનજીનમાંથી બાંધવા ઉપર જવાનું એક બારણું રાખ્યું હોય તો ધણું સગવડ બરેલું થઈ પડે છે.

એનજીન હાઉસની સીહડી બનતા સુધી એનજીન હાઉસની અદરની બાજુએ બનાવવી જોઈએ, જેથી એનજીનના પ્લેટફોર્મની નીચેનો કન્ડેન્સર તરફનો બધો ભાગ સામે ખુલ્લો દેખાય લગભગ સધળે ટેકાણે એનજીન હાઉસની બહાર સીહડી બનાવવામાં આવે છે, જેની નીચે પ્લેટફોર્મની નીચે કન્ડેન્સર તરફ જવાનો એક નાનો દરવાજો રાખવામાં આવે છે, જેથી કન્ડેન્સર તરફ ગલીચી અને બેદરકારી થવાનો ગણો સંભવ રહે છે. તેને બદલે એનજીન હાઉસનો દરવાજો બહારની જમીનની બરાબર રાખી તેમાં દાખલ થતાજ જમણી અને દાબી બાજુએ પ્લેટફોર્મ ઉપર જવાની સીહડી બનાવવી જોઈએ, અને બાકીનો વચલો સામે ભાગ તરફ ખુલ્લો રાખવો જોઈએ.

કન્ડેન્સરનું ભોયરૂં (Condenser Basement)— ઘણે ટેકાણે એવી અધારી અને ગલીચ જગામાં કન્ડેન્સર અને ઍરપમ્પ હોય છે કે ત્યાં જવાનું કોઈનું મન થતું નથી, તેથી તે જગામાં ઘણી બેદરકારી થવાનો સંભવ રહે છે. કન્ડેન્સરની સામે એનજીન હાઉસની બાજુની દિવાલમાં હમેશાં એક મોટી બારી રાખવી જોઈએ. એનજીનના પ્લેટફોર્મની નીચે ભોયરાંમાં એવી એકથી વધુ બારીઓ રાખવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે. ભોયરાંની જમીનમાં પથ્થર મા છટની ફરસ લગાડી એક સગવડ પડતી જગામાં

ઢોળાવ આપવો, અને ત્યાં એક નાનો ખાડો કરી તેમા એ ભોયરાંમાં ભરાતુ બધુ પાણી આવીને જમા થાય તેવો બદોબસ્ત કરવો એ ખાડા માહેલુ પાણી બાહેર કાઢી નાખવા માટે “પમ્પ અને ઇન્જેક્ટર” ના પ્રકરણમા બતાવેલો “ઇન્જેક્ટર” અથવા “વૉટર રેઝર” બનાવી મુકવો, જેથી ભોયરાંની જમીન હમેશાં સુકી અને સફાઈ ભરેલી રહેશે ધણુ ઠંકાણુ રીસીવરની સામેજ ફલાઇ વ્હીલ આવતુ હોવાથી આખો વખત ફલાઇ વ્હીલના ફરવાથી યુક્તા પવનથી રીસીવર માહેલી સ્ટીમ ઠંડી થઇ કન્ટેનર થયા કરે છે માટે રીસીવર અને ફલાઇ વ્હીલ વચ્ચે એક પાતળી દિવાલનો પદો બાધવો, અને ફલાઇ વ્હીલ તરફ કામસર જવા માટે તેમા એક નાનુ બારણુ મેળવુ, જે ચાલુમાં હમેશા બંધ રાખવુ. આવી નજીવી દેખાતી બાબતો ઉપર ધ્યાન આપવાથી કેટલી બધી કરકસર કરી શકાય છે તે ઘણાઓના ખ્યાલમા આવી શકતુ નથી

ઓવરહેડ ક્રેન (Over-head Crane)—મોટા મીલ એનજીનોમા ઉપર એક ઓવર હેડ ક્રેન રાખવાથી એનજીનના ભારે દાગીના ઉચકમેળ કરવામા ઘણી સગવડ થઇ પડે છે, અને કામ ઘણુ જલ્દી થઇ શકે છે. જો એવી એક ક્રેન મુકવાની હોય તો એનજીનને ફાઉન્ડેશન બાધવા અગાઉ એનજીન હાઉસની બાજુની દિવાલો પેહલેલા તૈયાર કરી તે ઉપર ક્રેન મુકવાથી એનજીનના પાયાના મોટા પથરા ઉચકમેળ કરવામા ઘણીજ સવળતા મળે છે ક્રેનની ગોઠવણુ એવી હોવી જોઇએ કે જેથી એનજીનના પ્લાટફોર્મ ઉપરથીજ તેને જ્યા ગમે ત્યાં ચલાવી લઇ જઇ શકાય, તેમજ દાગીના ઉચકી શકાય, અને ક્રેનની ઉપર આદમીઓને મોકલવાની જરૂર રહે નહી. જ્યારે એવી ક્રેન મુકવામા નથી આવતી ત્યારે એનજીન હાઉસમા મથાળે ઘણા મજબુત ગરદરો મુકવામા આવે છે. એમાનો એક સીલીન્ડરને છેડે, બીજો ડ્રૉસ હેડ ગાઇડના સેન્ટરમાં અને ત્રીજો ક્રેન્ક શાફ્ટના સેન્ટરમા મુકી તેઓ ઉપર બીજા આડા ગરદર છુટા જ્યા ગમે ત્યાં ખસેડી શકાય તેવા રાખવામા આવે છે એ છુટા ગરદરોને છેડે એન્ગલ આયર્નના ખુણાઓ રિવેટ કરી લેવા જોઇએ કે જેથી કાંઇ વેળા ખસેડતી વખતે તેઓ નીચે પડી જઇ ગભીર પરિણામ નિપજાવે નહી.

પ્રકરણ—૨૮.

એનજીનના અકસ્માતો.

ENGINE BREAK-DOWNS

એક એનજીનને અકસ્માત થવાના કારણો એટલાં બધા છે કે તેઓ માટે લખાણથી લખવા બેસીએ તો એક આખું પુસ્તક લરાય આ પ્રકરણ લખવાની મતલબ એ છે કે એક એનજીનના અકસ્માતો કેવી નવાઇ જેવી રીતે જન્મ પામે છે, તેના એનજીન-અગ્ને ખ્યાલ આવે અને જે થોડાક અકસ્માતોનું વર્ણન આપ્યું છે તે આ લખનારના પોતાની નજરે જોયલા અને તપાસેલા થોડાક અકસ્માતો ઉપરથી લખ્યું છે.

એક કઢંગો સવાલ વારવાર પુછવામા આવે છે કે એક એનજીન ચાલતું એકાએક બધ થઇ ગયું તો તેનું કારણ શું ? તમે તેના એકસી ને એક જવાબ આપો તે છતાં સવાલ પુછનાર કહેશે કે એ કારણ નહીં ! અને જ્યારે તમે જવાબ આપતા થાકો ત્યારે તે પોતાનું એક કારણ કહેશે કે ફક્ત! કારણથી એનજીન ચાલતું બધ થઇ ગયું, જે જાણી તમે વિસ્મય પામે એ બનવાજોગ છે. જૂદી જૂદી જાતનાં એનજીનોની બાધણી અને ડીઝાઇનમા એટલો બધો ફરક હોય છે કે એક ગમે તેવો બાહ્ય એનજીનીઅર તે એનજીન જોયા અને તપાસ્યા વગર ઉપલા કઢંગા સવાલનો મનમાનતો જવાબ આપી શકે એ અશક્ય છે એનેજ મલતા કઢંગા સવાલનો ફક્ત ત્રણ ચાર લીટિ ઉતાવળમા લખેલો એક પોસ્ટ કાર્ડ આ લખનારને મળ્યો હતો જેમા કાંઈની વીગત આપ્યા વગર પુછાવ્યું હતું કે “મારા એનજીનના વૅક્યુમ ગેજનો કાટો ૧૫ ઇંચથી ઉપર જતો નથી તેનો સબબ શું તેનો ખુલાસો વળતી ટપાલે લખી મોકલજો.”

એનજીનમાં અકસ્માત થવાનું કારણ તેવો કોઇ બાગ ધસાઇ પીસાઇ જઇને નબળો પડી જઇ ભાગી જવાથી જન્મ લેજ હોય છે. કોઇ કૅન્ક શાફ્ટ જગનસમાથી ધસાઇ જઇને ભાગી ગઇ હોય या કોઇ સીલીન્ડર ધસાઈ જવાથી ફાટી ગયું હોય એવા બનાવો બનતા કદી સંભળાતા નથી. એનજીનમાં અકસ્માત થવાના કારણોમા એનજીનીઅર या તે ઉપર દેખરેખ રાખનારા માણસની

એદરકારી અથવા ગફલતી મુખ્ય છે. જોકે ધણાક બનાવોમાં એનજીન ધણી સારી હાલતમાં રાખવા છતાં, અને એનજીનીઅરની ધણી સલાહ હોવા છતાં એનજીનના કેઈ ચાલુ ભાગની એકાદ નટ દીલી થઈ જઈ નિકળી જવાથી યા એકાદ બોલ્ટ એકાએક કાંઈથી દેખીતાં કારણ વગર તૂટી જવાથી એવા ગભીર અકસ્માત થાય છે કે તે માટે કેણુને ઠપકા આપવો તે માલમ પડતું નથી.

ચિત્ર નાં ૧૫૪ માં બતાવેલાં એનજીનનો

અકસ્માત નવાઈ જેવી રીતે થયો હતો. પળખની એક રોલર ફ્લોર મીલનું એ એનજીન હતું અને અકસ્માત રાતના થયો હતો, જે વખતે એનજીન ટુલ સ્પીડે ચાલતું હતું, અને એકાએક લો પ્રેસર સીલીન્ડર ભાગીને ભૂકો થવા સાથે કનેક્ટીંગ રોડ જાણે બરાબર સફાઈથી કાપી નાખ્યો હોય તેમ તેના બે ટુકડા થઈ ગયા હતા, જે ચિત્રમાં સાફ દેખાય છે પીસ્ટન અને તેની રીંગો પણ ભાંગી ગઈ હતી અને ટુકડાં આખું એનજીન એવો ખૂરદો થઈ ગયું હતું કે આખરે નવું મગાવવું પડ્યું. એનજીનીઅરને પુછતા એવું કારણ જણાવવામાં આવ્યું કે કૉન્ક પીન યા કૉસ હેડની પીનનાં બ્રાસનો યા પીસ્ટનનો કોઈ બોલ્ટ યા કોટર દીલો થઈ નીકળી જવાથી આવો અકસ્માત થયો હશે, પણ સલાહથી બધી ચીજ તપાસતા એ વાત માનવામાં આવી નહી, પણ એવું માલમ પડ્યું કે એનજીન હાઉસથી ધણે ઉંચે મુકેલી એક પાણીની ટાકીમાંથી કનેક્શન કરીને એનજીનીઅરે કન્ડેન્સરમાં એક બીજો અલાઉટ (supplementary) યાને સપ્લીમેન્ટરી કન્નેક્શન પાછપ લીધો હતો. હવે રાતના બે વાગે મીલરે મીલની અંદરના કોઈક મશીનો બંધ કરીધા, અને એનજીનીઅરને ખબર આપી, પણ તે ગેરહાજર હોવાથી ગ્રાઇવરે તેની કશી દરકાર કરીધી નહી, જેનાં પરિણામમાં એનજીન ઉપરનો લોડ એકાએક ઓછો થઈ જવાથી લો પ્રેસરમાં ધણીજ થોડી બદલે નહી જેવી સ્ટીમ ગઈ, યાને ખૂદ લો પ્રેસરમાં વૅક્યુમ થયું, અને પેલી ઉંચે મુકેલી ટાકીમાંથી કન્નેક્શનનું પાણી તો આન્યાજ કરવાથી તે આખરે કન્ડેન્સરમાંથી મીલીન્ડરમાં ખેંચાઈ ગયું અને એનજીનને ભાગી નાખ્યું. જે ગ્રાઇવરે સમયસૂચકતા વાપરી એનજીન ઉપરનો લોડ કમી થવા સાથેજ એ સપ્લીમેન્ટરી કન્નેક્શન તદ્દન

બંધ કરી નાખ્યો હતો, અને ચાલુ ઇન્જેક્શન કૉક પણ થોડો બંધ કરી નાખ્યો હતો, તો આવો ગંભીર અકસ્માત થતો નહીં.

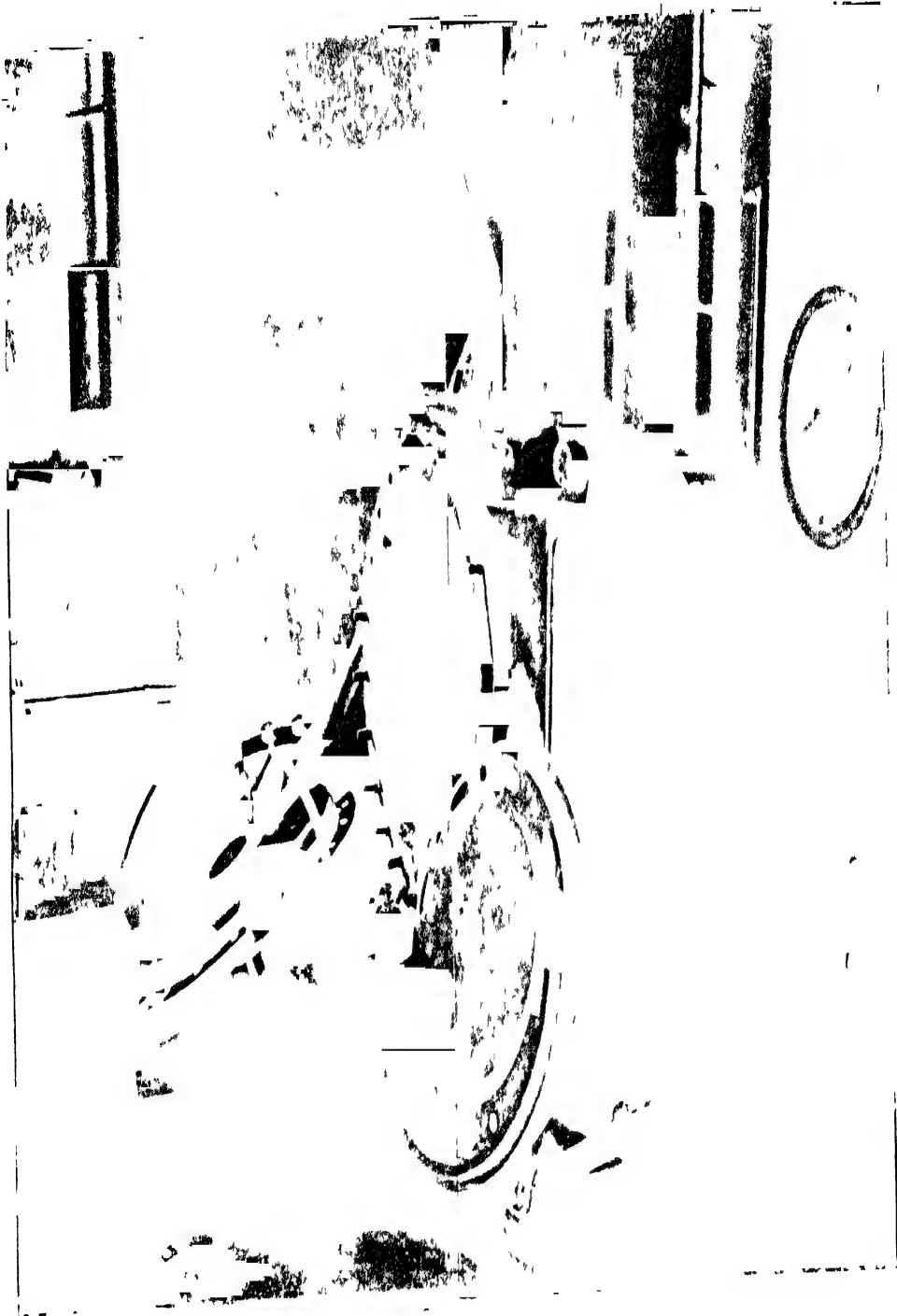
રન-અવે એનજીન (Run-away Engine)-જ્યારે કોઈ કારણસર એનજીનના ગવરનરને ચલાવનારો દોરડો બંધાં તૂટી જાય ત્યાં પુલીપરથી ઉતરી પડે, અથવા તો ગવરનરને ચલાવનાર કોઈ બેવક્ષ તેની શાફ્ટીંગ ઉપર ઢીલુ થઈ જાય ત્યાં ભાંગી જાય, ત્યારે ગવરનર તો ચાલતો અટકી પડે છે આથી એનજીનનો કટઆફ ધણેજ મોડો-લગભગ સ્પ્રિંગના ૩/૪ માં ભાંગે-થવા માટે, જેથી એનજીન એકદમ નાહસવા માટે છે, અને થોડીક મીનીટમાં તેની સ્પીડ એટલી બધી વધી જાય છે કે જો કોઈ આદમી દોડીને વાલ્વ બંધ નહીં કરે તો એનજીનના ફ્લાઈ વ્હીલના ટુકડે ટુકડા થઈ જાય છે.

એનજીનનું ફ્લાઈ વ્હીલ ભાંગવાનું કારણ એ હોય છે કે તેની સ્પીડ એકદમ વધી જવાથી ફ્લાઈ વ્હીલની રીમ ભારી હોવાથી તેનો સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સ ધણેજ વધી જાય છે, જેથી તેના જુદા જુદા સાંધાઓ ઉપર અને આર્મ ઉપર અસાધારણ બેચાણ આવી પડે છે, જે સહન કરવાને જ્યારે તે ભાંગે જોઈએ તેટલા મજબૂત હોતા નથી ત્યારે ભાંગીને ઉડી જાય છે જેમ એક કમજોર દોરીને છેડે એક વજન બાંધી જોઈથી ધુમાડવાથી આખરે તે દોરી તુટી જઈ તે વજન ધણે દુર જઈ પડે છે, પણ જો તેજ વજન તેજ દોરી સાથે આસતે આસતે ધુમાડવામાં આવે તો દોરી તુટતી નથી તેવુંજ એવા રન-અવે એનજીનના ફ્લાઈ વ્હીલના બાબમાં પણ બને છે.

રન-અવે એનજીનના ઉપાય તરીકે આજકાલ દરેક સારા મેકરો પોતાનાં એનજીનોમાં ઑટોમેટીક નોટીંગ ઑફ મોશન રાખે છે, જેથી જ્યારે કોઈની કારણસર ગવરનર ચાલતો અટકી પડે, ત્યાં તે સેકન્ડ મોશન પુલી ભાગી જવાથી એનજીન ઉપરનો લોડ એકાએક ઓછો થઈ જઈ એનજીન નાહસવા માટે અને ગવરનર છેક ધણેજ ઉચકાઈ જાય ત્યારે ઑટોમેટીક નોટીંગ ઑફ મોશનની મદદથી એનજીન પોતાની મેજે બંધ થઈ જાય.

ઑટોમેટીક નૉકીંગ ઑફ મોશન (Automatic knocking off Motion) ની એક ખામી એ હોય છે, કે એનજીનની સ્પીડ એકદમ ઘણી વધવા પછીજ એ કામમાં આવી હાઇ પ્રેસરના સ્ટીમ વાલ્વની ટ્રીપ મોશનને અટકાવી રાખે છે, જેથી વાલ્વ ઉઘડતાજ નથી, પણ એનજીન એક વેળા નાહસવા માડવા પછી તેના ફ્લાઇ વ્હીલમાં એટલો બધો ઝોક આવે જાય છે કે તે ધણેવારે ઉલુ રહે છે હવે જ્યારે વાલ્વ બધ રહેવાથી હાઇ પ્રેસરમાં સ્ટીમ નહી જાય ત્યારે તે ખાલી ચાલે, પણ લો પ્રેસર સીલીન્ડર તો જાણે એક મોટો પમ્પ બની જાય છે, અને તેમાં વૅક્યુમ થવાથી તે સામું કન્ડેન્સરનું પાણી અદર ખેંચી લીએ છે, જેથી એનજીન લાગી જવાનો ધણો સભવ રહે છે, અને એ કારણ થકી ધણા એનજીનો લાગી ગયલાં જણાયલા છે એમ થતું અટકાવવા માટે કેટલાક મેકરો એ નૉકીંગ ઑફ અથવા સ્ટૉપ મોશન સાથે એક બીજી ગોઠવણ રાખે છે, તે એવી હોય છે કે કન્ડેન્સરમાંથી એક નાનો પાઇપ જોડી લાવી તે ઉપર એક લીવર સેફ્ટી વાલ્વ જેવો નાનો વાલ્વ લગાડે છે, જેના લીવરને ગવરનરની સ્ટૉપ મોશન અથવા નૉકીંગ ઑફ મોશન સાથે જોડે છે, જેથી જ્યારે એનજીન નાહસવા માડવાથી ગવરનર એકદમ ધણોજ ઉચકાઇ જઇને નૉકીંગ ઑફ મોશન મારફતે હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડરના કૉર્લીસ વાલ્વો બધ કરી નાખે ત્યારે તેજ વખતે પેલા લીવર સેફ્ટી વાલ્વનું લાવનું પણ ઉચકાવાથી કન્ડેન્સરમાં હવા દાખલ થઇ વૅક્યુમ થતું અટકાવે, અને વૅક્યુમ પ્રેકર પણ કહે છે

સીલીન્ડરના ડ્રેન ડૉક તળાવમાં નાખવાનો રિવાજ ધણો વાંધાભરેલો અને જોખમભરેલો છે, મુખ્ય કરીને જ્યારે એ ડ્રેન ડૉકના પાઇપ પાણીમાં ડુબેલા ગમેલા હોય ત્યારે એક જીનીંગ ફેક્ટરીના એનજીનના લો પ્રેસર સીલીન્ડરના પાઇપ એ પ્રમાણે તળાવમાં નાખેલા હતા, અને તળાવમાં પાણી વધવાથી પાઇપના છેડા પાણીમાં ડુબેલા રહ્યા હતા એક દીવમે એનજીનનું દોરકું તૂટવાથી ધણી ઝડપથી એનજીન બધ ડાબું, જેથી જોકે હાઇપ્રેસરમાં સ્ટીમ જતી બધ તો પડી, પણ લો પ્રેસર ખાલી ચાલવાથી તેમાં વૅક્યુમ થયું, અને મજકુર ડ્રેન પાઇપો મારફતે પાણી ચુશાઇને લો પ્રેસર સીલીન્ડરમાં જવાથી તે લાગી ગયું અને મોટો અકસ્માત થયો.

ચિત્ર નાં ૧૫૪.

અત્યુત્તમ નરસિંહ અમરનાથ

જેકેટમાં ઘોંટાળો (Derangement in Jackets)-

મીલીન્ડગના જેકેટમાં જ્યારે પાણી ભરાય જાય છે અને તેને વાર-વાર કાઢી નાખવામાં આવતું નથી ત્યારે તેમાં સ્ટીમ છોડનાજ તેમાં વોટર હેમર થઇ જેકેટ ફાટી જાય છે એક મીલમાં તો સીલીન્ડરો ઉપર મુકેલા ઓઇલ કપ સાથે જોડેલા લાખા પાઇપોજ કોઇએ કાપી નાખેલા હતા ! એ પાઇપો એવી મતલબથી ગમ્મવામાં આવે છે કે ઓઇલ કપ અથવા સ્ટીમ લુબ્રીકેટર માટેલુ તેલ પાધર સીલીન્ડરમાં જઇને પડે વિચાર કરવાથી માલમ પડશે કે કૉંગ્લીસ સીલીન્ડરની ઉપર સ્ટીમ ચેસ્ટ હોય છે, કે જે ઉપર એ લુબ્રીકેટર મુકવામાં આવે છે હવે સ્ટીમ ચેસ્ટની નીચે જેકેટ હોય છે, અને તેની નીચે સીલીન્ડર હોય છે, માટે લુબ્રીકેટરથી મીલીન્ડર મુધી એ પાઇપ તાળો હોય છે, અને સીલીન્ડરની ધાતુમાં લગાડે પેપર છે પાડી તેમાં એ પાઇપનું મોલ્ડ તેલુજ ટેપર ગ્રાઇન્ડ કરી ખેસાડવામાં આવે છે કે જેથી જેકેટની સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં યા મીલીન્ડગની જેકેટમાં જાય નહીં પણ આ દાખલામાં કોઇએ પોતાની અફસ (?) વાપરી એ પાઇપો બન્ને સીલીન્ડરોના લુબ્રીકેટરના પાઇપ કાપી નાખ્યા હતા, જેથી જેકેટની સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં જઇ ત્યાંથી કન્ડેન્સર્માં જવાથી વેક્યુમ પકડતું હતું નહીં ધણી ડાકા મારતા અને ડાયે-યમ લઇ સલાજથી મીલીન્ડરનું કવર ખોલી પીરતન સ્ટીમ ટાઇટ છે કે નહીં તે ટેસ્ટ કરતા એ ખામી પકડાઇ હતી, તે એના રીતે કે મીલીન્ડગનું કવર ખોલી જેકેટમાં સ્ટીમ આપતા લુબ્રીકેટરના મજદુર છેદમાંથી સ્ટીમ જોરથી પુડવા માડી હતી

જાણી જોઇને ફીધેલા ઘોંટાળાનો એક વણો જાણવા-જોગ દાખલો આ લખનારે જોયો હતો એક મોટી જીનીંગ ફેક્ટરીમાં મીનપલ કૉંગ્લીસ કન્ડેન્સીંગ એનજીન હતું તેના એનજીનઅરે એક ખીમ મળત્યાની મદદથી એક લાજુ ડ્રીલ બનાવી સીલીન્ડરની તળેની એકઝેસ્ટ ચેસ્ટમાં છેદ પાડ્યું. એકઝેસ્ટ ચેસ્ટમાં છેદ પાડવા પછી અદરથી જેકેટના પદ્ડામાં છેદ પાડ્યું, અને પછી માઉન્ડના એકઝેસ્ટ ચેસ્ટમાં પાડેલા છેદમાં પ્લગ મારી ધનના નાખી સાફ કરી તે ઉપર નમરો મુકી જાણે કાંઈ થયું જ ન હોય તેમ પાછા હેંગી ગના પાટીઆ પાટી દીધા અને નોકરી છોડી ચાલી ગયો પાડળથી એનજીનમાં

વૅક્યુમ બીલકુલ ઠરવા પામ્યું નહિ, અને ઘણા એનજીનીઅરો બદલાયા તથા સુબધથી મોટા મોટા એનજીનીયરોને લાવીને સલાહ પુછવામાં આવી પણ કાંઈ કારણ પકડાયું નહી કાંઈએ આવીને સીલીન્ડર બોર કરાવ્યું તથા બધા વાલ્વો પણ બોર કરાવ્યા, અને નવો પીસ્તન અને નવા વાલ્વ નખાવ્યા અને મોટો ખર્ચ થતા અસલ ખામી સુધરી નહી, ત્યારે માલિકે કટાણીને કારખાનું બંધ કરી નાખ્યું. પાછળથી ઘણા અજબ જેવા સજ્જે એ ખામી પકડાઈ એક એનજીનીઅરે એવું મત આપેલું હતું કે કદાચ અદરથી જેકેટ ફાટી ગયું હોય આ વિચારના આધારે કારખાનું બંધ કીધા પછી એનજીન ડ્રાઇવરે એનજીનને ખોલી નાખ્યું, અને જેકેટમાં પાણી ભરી જોતા તે એકઝૉસ્ટ પાઇપમાંથી નીકળવા માડ્યું. આથી તેણે એકઝૉસ્ટ પાઇપમાંથી એકઝૉસ્ટ ચેસ્ટમાં હાથ નાખી શોધ કરવાથી મજકુર હેદ મલ્યો.

કૉરલીસ વાલ્વનું અટકી જવું (Corliss Valves sticking)—કોઈ વેળા વાલ્વમાં બરાબર તેલ નહી જવાના સબબે વાલ્વ અટકી જાય છે એટલે કે તેમાં ફ્રીક્શન એટલું બધું થાય છે કે વાલ્વ ઉઘડ્યા પછી ડ્રેશપોટની સ્પ્રીંગમાં એટલું બધું જોર હોતું નથી કે એ અસાધારણ ફ્રીક્શનની સામે વાલ્વને ખેંચીને બંધ કરી નાખે આથી વાલ્વની જો થોડીબી કોર ઉઘાડી ગઈ જાય છે, તો તેમાંથી સ્ટીમ ગળીને સીલીન્ડરમાં જાય છે, જેથી એનજીનની ઝડપ વધી જાય છે, કારણ કે સીલીન્ડરમાં વાલ્વની ગળતરને લીધે તેનો મીન પ્રેસર વધી જાય છે જો લો પ્રેસરમાં એવી રીતે વાલ્વ અટકી જાય છે તો વૅક્યુમ પણ ઉતરી જાય છે.

બ્રાસનો ઘસાડો (Wearing of Bearing Brasses)—ક્રોસહેડ અને ક્રૅન્ક પીનના બ્રાસોમાં જે ચાલુ ઘસાડો થાય છે તે દાહડે દહાડે વધીને બ્રાસ પાતળા થઈ જતા પીસ્તન એક તરફ ખેંચાતો જાય છે સારા મેકરના એનજીનોમાં એવી રીતે બ્રાસના ઘસાવાથી પીસ્તન એક તરફ ખેંચાતો નથી, જે કનેક્ટીંગ રોડને લગતા પ્રકરણમાં વિગતથી સમજાવ્યું છે એવી રીતે પીસ્તનના એક તરફ ખેંચાઈ જવાથી તે તરફની કલીઅરન્સ સ્પેસ ઓછી થઈ જાય છે, અને આખરે પીસ્તન આવીને કવર સાથે અથડાવા માટે છે. આવી રીતનો એક નોક અથવા અવાજ આ લખનારે

એક મીલ એનજીનમા જોયો હતો, અને વખતસર તેનો ઇલાજ નહી કરત તો તે તરફનું કવર યા પીસ્તન લાંગી જવાનો સભવ હતો.

કૉસહેડની કૉટરનું ઢીલું થવું (Cotters working loose)—આ કૉટર ઢીલી થઇ જવાનો સભવ ધણો છે. એક મીલ એનજીનમા એ કૉટર ઢીલી થવાથી ચાલુ નૉક થયા કરતો હતો. કૉટર સેહજ ઢીલી થવા પછી તેને વખતસર ટાઇટ નહી કરવાથી છુદાઇ છુદાઇને વધુ ઢીલી થઇ ગઇ, અને જોકે બાહરથી કૉટર ટાઇટ દેખાતી હતી અને ઠોકતા અદર જતી નહી હતી, તે છતાં અદરનો ભાગ છુદાઇને કમી થવાથી પીસ્તન રોડના રલ્લોટમા ચાલ પડી ગઈ હતી, જેથી અદર અદરથી નૉક થયા કરતો હતો. પાછળથી નવી કૉટર બનાવી નાખવાથી અવાજ બંધ થયો હતો. એ કૉટરનો નૉક ધણો ભલાવો ખવાડનારો હોય છે, અને કોઇ વેળા સીલીન્ડરમા અવાજ થતો માલમ પડે છે, તો કોઈ વેળા જાણે મેન બેરીંગમા અવાજ થતો જણાય છે.

કુશનીંગ ઓછી હોવાથી થતો અવાજ સાધારણ છે, પણ ધણુઓ એ બાબદ ઉપર ધ્યાન નહી આપતા. વાસ ટાઇટ કરતા જાય છે, જેના પરિણામમા તે વધુ ખરાબ થતા જાય છે. આજના ઝડપી ચાલના એનજીનોમા કુશનીંગ લગાર વધુ રાખવી પડે છે, અને જો કુશનીંગ થોડી યા નહી હોય તો એનજીનની કૂન્ક પીન, મેન બેરીંગ યા કૉસહેડની પીનમા ચાલુ અવાજ થયા કરે છે. ઘટતી કુશનીંગ રાખવાથી એ વાસો થોડા ઢીલાખી હોય તે છતાં અવાજ થતો નથી એક મીલના એનજીનમા એવો અવાજ વરસો થયા થયા કરતો હતો તે ફક્ત કુશનીંગ વધારતા બંધ થયો હતો.

ઑરપમ્પમાં અવાજ થવાનું કારણ મુખ્ય કરીને તેનો પેટકોંક બંધ થઇ જવાથી હોય છે એક મીલમા સાંજે મીલ બંધ થવાને થોડોક વખત આગમજ ઑર પમ્પમા મોટા અવાજ થવા માડ્યા આથી દોડાદોડી થઇ રહી અને બતી લઈ ઑર પમ્પ તરફ શોધ કરતાં તેના પેટકોંકના પાઇપના મોહડા ઉપર એક મોટો ઉદર મુલેલો પડેલો દેખાયો, જેને લાકડી વડે નાખી દેતાની સાથેજ અવાજ બંધ થઇ ગયો હતો! ધારવા મેજે એ જગાએથી ઉદર પસાર

થતી વખતે તે પાછપમા ચુશાઈ જવાથી તેનું પેટ પાછપના મોહડા ઉપર ચોટી જવાથી તે તત્કાળ મરણ પામેલો હોવો જોઈએ

એનજીન ઇરેકશનમાં દોડાદોડી કરવાથી ઘણીક બુલો રહી જાય છે એક મીલના એનજીનનું ઇરેકશન ઘણી દોડા-દોડીથી રાતદીન મેહનત કરી કીધા પછી મીલ ચાલુ કરવાની ક્રીયા કરતી વખતેજ તે એનજીને દગો દીધેલો આ લખનારની જાણુમા છે એનજીન ચાર સીલીન્ડરનું ડબલ ટેનડમ ટ્રીપલ હટુ, અને તેનું ઇરેકશન કરી રાત્રે ઉતાવળમા ખાનગીમા તેની ટ્રાયલ લેતા ટીક ચાલ્યું હતું, પણ સહવારે મોટા મેળાવડા સનમુખ તેને ચાલુ કરવાની ક્રીયા કરી ચલાવતા થોડુંક ચાલી એકાએક અટકી ગયું હતું । અને ઘણુંખી કરવા છતાં પાછું ચાલુ થઈ શક્યું હતું નહીં પાછળથી વાલ્વના કવરો ખોલી જોતા ચારે સીલનડરોના ૧૧ વાલ્વોના સ્પીન્ડલો તેઓના લીવરના છેદમા ફરી ગયલા માલમ પડ્યા વાલ્વોના સ્પીનડલોના છેડા ગોળ હતા, અને તેઓ ઉપરના લીવરમા પણ ગોળ છેદ હતા, પણ લીવરમા બાજુમા એક એક મજબૂત પીન્ચ બોલ્ટ (pinch bolt) આપેલો હતો, જે બોલ્ટના તળિઆમા સ્ટીલનો કાણુસની માફક બનાવેલો અને ટેમ્પર કીધેલો એક એક ડાઇપીસ આપેલો હતો, જેથી જ્યારે પીન્ચ બોલ્ટ ટાઇટ કરવામા આવે ત્યારે પેલા ડાઇપીસને સ્પીન્ડલ ઉપર ખુબ દબાવીને તેના કાણુસની માફક બનાવેલા પાસા અથવા દાંત સ્પીન્ડલને પકડી રાખે પણ ઉતાવળ અને દોડાદોડીમા ઇરેકશન કરતી વખતે એ પીન્ચ બોલ્ટો ઘટતું જોર લઇને કશીને ટાઇટ કરવામા નહીં આવવાથી એનજીન ચાલુ થતાજ બધા લીવરો સ્પીન્ડલો ઉપર ફરી જઇને વાલ્વનું સેટીંગ બિગાડી નાખ્યું હતું, તેથી એનજીન ચાલ્યું નહીં

મેકર તરફથી રહી જતી ખામીઓ એનજીન ઇરેકશન કરતી વખતે એનજીનીઅરે પકડવી જોઈએ વિલાયતમાં એનજીન બાંધનારાઓ ખી માણુસોજ છે, અને કુલ માણુસ જાત ભૂતને પાત્ર છે માટ વિલાયતવાળાઓ કાંઇખી ખામી રાખી શકેજ નહીં એ વિચાર ભૂલભરેલો છે એક મીલ એનજીનમા ઍરપમ્પના લીન્ક રોડ અરધો ઇંચ ટુકડા આવ્યા હતા, એટલુંજ નહીં પણ વળી ઍરપમ્પના બેલ ક્રૅન્ક લીવરની 'લેટ સ્ટ્રોકને છેડા આવીને

એનજીનની ફ્રેમ સાથે અથડાતી હતી. જો આ ખામી ધરેકશન વખતે નહીં પકડાતે તો એનજીનની ડ્રાયલ લેતી વખતે કદાચ એનજીન ભાગી જતે પાછળથી એ ખામી તરફ આ લખનારે એનજીન મેકરોનું ધ્યાન ખેંચતા તેઓએ એ ભૂલ સ્વીકારી હતી

એનજીન ધરેકશનમાં ખામીઓ ગદી જવાથી પાછળથી ધણી તકલીફ પડે છે. એક મીલ એનજીનમાં સીલીન્ડર તથા એનજીનની જેડ ફાઉન્ડેશનના પથથર ઉપર ધસીને બરાબર બેરીંગ નહીં લેતા લેવલ કરવા માટે તેની નીચે ટીનના પત્રાની ચોડ કરવામાં આવી હતી એવા ૮ પત્રા મેન બેરીંગની નીચેથી આ લખનારે એક મીલના એનજીનમાંથી કઢાડ્યા હતા વળી બે ટીનના પત્રાના લાઇનરો મેન બેરીંગના નીચેના ખાસની નીચે ખૂદ પેડેસ્ટલમાં મુકેલા હતા ! ફાઉન્ડેશનમાં એનજીનની બેડકની નીચે પત્રાના લાઇનરો મુકી લેવલ કરવાનો આ દાખલો કાંઈ અસાધારણ નથી એક એનજીનમાં એક સીલીન્ડરની સાઇડ કરતા બીજા સીલીન્ડરની સાઇડ એક ઈંચ આઉટ હતી ફાઉન્ડેશનમાં છેદ ખોટા પાડવાથી જ્યારે એક તરફનું એનજીન બરાબર કાટખૂણામાં લેવા માટે હડી શક્યું નહિ, ત્યારે અફલમદ એનજીનિઅરે તે તરફના મેન પેડેસ્ટલમાં એક તરફની વેજ કહાડી બાવળના લાકડાની વધારે જડી વેજ બનાવીને ઠોકા અને બીજી તરફની પાતળી કરીને ઠોકા, અને એવી ગોઠવણથી ફ્રેન્ક શાફ્ટને સીલીન્ડરની સેન્ટર લાઇન સાથે કાટખૂણે (રાઇટ એન્ગલ) ગમ્પવાની તજવીજ કીધી ! આના પરિણામમાં બંને બાજુની બેરીંગો ઉપર બીસ્તીઓ પાણી નામતા હતા, અને ખાસો ગરમ થઇને ફાટી ગયા હતા, એટલું જ નહીં પણ ફ્રેન્ક શાફ્ટ ભાગી જવાની તૈયારીમાં હતી પાછળથી આખું એનજીન જે તુરતનું જ બેસાડેલું હતું તે ઉબેડી નાખી ફરીથી ધરેકટ કરવામાં આવ્યું હતું, અને ફાઉન્ડેશનમાં કેટલાક છેદ નવા પાડવા પડ્યા હતા

એનજીનના ફાઉન્ડેશનમાં લાકડું ચણી લેવાનું કામ ધણું નુકસાનકારક છે એક કૉરલીસ એનજીનનું ફાઉન્ડેશન બાંધતી વખતે ફાઉન્ડેશનની નીચે જ્યાં બોલ્ટોના ગાળાઓ ઉપર પથરા ઢાકવામાં આવે છે ત્યાં એક ભાઇએ બાવળના લાકડા એક કુટ જડા ગોઠવ્યા હતા, અને તે ઉપર ફાઉન્ડેશન ચણી લઇ ગયા. પાછળથી જ્યારે

ચાલુમા એનજીનના ફાઉનડેશનમાં કન્ડેનસર ડ્રેનફ્રોક વગેરેની ગળતરથી પાણી ભરાય ત્યારે એ લાકડાં પુલીને વધે, અને ગરમીના દાહડા પાછાં સુકાઈને સ કોચાય, જેથી એનજીનની લાઇન લેવલ હમેશાં બદલાયા કરે અને બેરીંગ ગરમ થયા કરે

ક્રૂન્ક ગરમ કરી ચહડાવવામાં ગફલતી—જ્યારે એનજીનના ધરેકશન વખતે ક્રૂન્ક ગરમ કરી શાફ્ટ ઉપર ચહડાવવામાં આવે છે ત્યારે તેને બેદરકારીથી જેમ ગમે તેમ હથેડા યા ધન મારવાથી તે સેહજ મરડાઇ જાય છે, જેથી ક્રૂન્ક પીન હમેશા ચાલુમા ગરમ થયા કરે છે એક મીલમાં આવો બનાવ બનેલો આ લખનારે જોયો હતો, જ્યાં ક્રૂન્ક ચહડાવતી વખતે તે પુગતી ગરમ નહી થવાથી બે ત્રણ વખત ગરમ કરવી પડી હતી અને ધડીધડી ઠોક ઠોક કરતા તેની ગરદનમાંથી સેહજ મરડાઇ ગઇ હતી, જેથી ચાલુમા ક્રૂન્ક પીનના બ્રાસો ધસાઇને ઓવલ થઇ જતા હતા, તથા ગરમ થયા કરતા હતા, અને અવાજ કર્યા કરતા હતાં એક ઠેકાણે તો ક્રૂન્ક ગરમ કરતી વખતે ક્રૂન્ક પીનની સ ભાળ નહી રાખવાથી જ્યારે ક્રૂન્ક શાફ્ટ ઉપર ચહડાવવા ભટ્ટીમાંથી ઉચકવામાં આવી ત્યારે ક્રૂન્ક પીન ઢીલી થઇ નીકળી પડી ! જેને ચહડાવવા ક્રૂન્કને તુરંત પાછી ગરમ કરવામાં આવી, જેથી કામ એટલું બધું તો ચુથાઇ ગયું કે ચાલુમા ક્રૂન્ક અને પીન બંને ઢીલા થઇ ગયા, અને આખરે વિલાયતથી નવી ક્રૂન્ક મંગાવી ચહડાવવી પડી હતી.

લાઇનલેવન આઉટ હોવાને લીધે ચાલુમાં એનજીનો ધણી તકલીફ આપે છે. એક ઠેકાણે એનજીન બેસાડી કનેક્ટીંગ રૉડ જોડતા માલમ પડ્યું કે જો તેને ક્રૂન્ક પીનમાં જોડવામાં આવે તો તેનો બીજો છેડો ફ્રાંસ હેડમાં નહીં લાગુ થાય, અને જો ફ્રાંસ હેડમાં જોડવામાં આવે તો ક્રૂન્ક પીનમાં નહીં આવે આ લખનારની સલાહ પુછતા એવી સુચના કરવામાં આવી કે એનજીન ઉબેડી ફરીથી લાઇન લેવલ કરી બેસાડવું પરંતુ એનજીનીઅરે એક નવો “પેટટ” ઇલાજ શોધી કઢાડ્યો, અને કનેક્ટીંગ રૉડના ફ્રાંસ હેડ તરફના છેડાને ફ્રાંક એક નરફથી બે દોરા ધરી નાખ્યો ! ચાલુમાં એ એનજીને કેવી તકલીફ આપી હશે તેનો વાચનારેજ વિચાર કરી લેવો.

પીસ્તનના ખોલ્ટો ઢીલા થવાથી થતા અકસ્માતો

ધણા સાધારણ છે અવારનવાર પીસ્તનની જન્કરી ગતો કોઇ ખોલ્ટ
યા નટ નીકળી જઇ પીસ્તન અને કવર ભાગી નાંખે છે એના
ઉપાય તરીકે એ ખોલ્ટો યા નટો ચાલુમાં ઢીલા થઇ નીકળી નહી
જાય તે માટે કેટલીક ગોઠવણો કરવામાં આવે છે, જે પીસ્તનને
લગતા પ્રકરણમાં વિગતથી સમજાવ્યું છે એ અકસ્માતનો સંભવ
દૂર કરવા માટે કેટલાક મેકરો સગીન પીસ્તન બનાવી તેઓમાં
સાદી રેન્સમોટમ રી ગો વાપરવાનું પસંદ કરે છે.

ખોટા ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામો (Wrong Diagrams)-

ધણીક વેળા ઇન્ડીકેટરમાં યા ડાએગ્રામ લેવાના ગીઅરમાં ખામી
નડવાથી ડાએગ્રામ ખોટા પડે છે, જેવો એક ડાએગ્રામ ચિત્ર નાં
૧૪૭ માં દેખાડ્યો છે એક મીલમાં તો ટ્રાએનગ્યુલર કનેક્ટીંગ
રોડનું વરટીકલ ટ્રીપલ એનજીન હતું, જેમાં ડાએગ્રામ લેવાનું ગીઅર
ખાસ બનાવેલું હતું, જે ક્રૂન્ક પીનના રેડીઅલ લુઅીકેટરની મદદથી
ચાલતું હતું ત્યારે એનજીન ગોઠવવામાં આવ્યું ત્યારે આ ઇન્ડી-
કેટર ગીઅરનું મશીન કયા બેસાડવું તેની કોઇને સમજ પડી નહી,
તેથી તેને પડતું મુક્રી ઍર પમ્પના લીવર સાથે દોરી બાધી ડાએગ્રામ
લીધા ! ટ્રાએનગ્યુલર કનેક્ટીંગ રોડના ત્રણ સીલીન્ડરના એનજીનમાં
બધા સીલીન્ડરોનો એક એકસરખો રહેતો નથી, માટે ઍર પમ્પનાં
લીવરની મદદથી લીધેલા ડાએગ્રામો તદ્દન ખોટા મળ્યા, જેની રૂએ
બે ત્રણ એનજીનીઅરોએ ભેગા થઇ સલાહ કરી ફોરલીસ વાલ્વ
ચલાવનારા ધણાક રૉડ કાપી નાખ્યા અને ધણાકને સધિા મારી લાખા
કરાવ્યા, જેથી એનજીનનું વાલ્વ સેટીંગ એટલું બધું તો સુથાઇ
ગયું, કે ચાલુમાં ધણીક વખતે કન્ડેનસર પાણી છોડી દેયે, તથા
ધણી મુશ્કેલીથી એનજીન ચાલુ કરી શકાય, અને ક્રૂન્ક પીનમાં ઘણો
મોટો નોક થાય. પાછળથી આ લખનારના હાથમાં તે એનજીન
આવતા મજકુર ઇન્ડીકેટર ગીઅર તેની જગામાં બેસાડી ડાએગ્રામ
લેતા એ બધી ખામીઓ જણાઇ આવી હતી. એક બીજે ઠેકાણે
એક એનજીનીઅરે એક્ષપાનસન સ્લાઇડ વાલ્વના એક ઝુલતા લીવર
સાથે દોરી બાધી ડાએગ્રામ લખને એનજીનને સુધી નાખેલું આ
લખનારે જોયું હતું.

દોરડાંનું ઉછળી પડવું (Ropes flying off)—

એનજીનમા દોરડા તુટવાના અકસ્માતો સાધારણ છે, પણ કોઈવાર દોરડા એમના એમ ઉછળીને બાજુ પડે છે, જેથી ઘણી ભાગતોડ થવાનો સભવ છે એક મીલમા એ પ્રમાણે એક દોરડું ઉછળીને એકસેન્ટ્રીકામા પડવાથી એકસેન્ટ્રીક રોડ અને બધું વાલ્વ ગીઅર ભાગી નાખ્યું હતું, તથા ગવરનરનો ખૂરદો કીધો હતો એક મીલમા હમેશા ફ્લાઇ વ્હીલની એક તરફના છેડેના બે દોરડા આખા ને આખા ઉછળીને પડી જતા હતા, જેથી વરસો સુધી તે બે ગાળા ખાલી રાખવા પડ્યા હતા પાછળથી સેકન્ડ મોશન અને ફ્લાઇ વ્હીલની લાઇન તપાસી સેકન્ડ મોશન શાફ્ટને હકાતી લાઇનમા લેવાથી એ તકલીફ હમેશની દુર થઇ હતી જો જોઇએ તે કરતાં વધારે જડા અને વજનમા ભારી દોરડા નાખ્યા હોય તો તે દોરડા પોતાના સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સથી ઉછળી પડવાનો સભવ રહે છે દોરડા વજનને હિસાબે વેચાતા હોવાથી કેટલાક મેકરો દોરડાનું વજન વધારવા તેને બનાવતી વખતે તેના સુતરને ભારી કાજ પાવ છે, જે નુકસાનકારક છે

આસોનું ગરમ થવું (Heating of Bearings)—

એનજીનમા કોઈવાર ક્રેન્ક પીન, ફ્રાંસ હેડ યા મેનબેરી ગોના આસો ગફલતી યા ખરાબ તેલ અથવા ઓછા તેલને લીધે ગરમ થઇ જાય છે. ત્યારે આસ ગરમ થઇ જાય ત્યારે તુરત એનજીન બંધ કરી તેને ઠંડું પાડવું જોઇએ, પણ ચાલુ એનજીનમા તે ઉપર પાણી નામી ઠંડું પાડવાની તજવીજ કરવાનો રિવાજ નુકસાનકારક છે એક આસ હમેશા ગરમ થયા કરે તો તે પીન અથવા શાફ્ટને કાતરી નાખે છે, તથા એવા ગરમ આસ ઉપર ઠંડું પાણી નામી ઠંડું કરવાથી તે આસનો વાંક સ કોચાઇ જઇ પીન અથવા શાફ્ટ ઉપર તે વધુને વધુ જમ થતું જાય છે સર્વેથી સરસ ઉપાય તો એ છે કે આસ ગરમ થતાજ એનજીન બંધ કરી આસને છોડી નાખી થોડું ધીમેથી ઠંડું થવા દેવું, પછી તે આસના બન્ને પાસા અદરની બાજુએ ફાઇલ કરી નાખવા, જેથી પીન અથવા શાફ્ટ ઉપર આસ કંકત તળિએજ લાગે, અને બાજુમા લાગે નહીં. ગરમ થયેલા આસને ઠંડું પાડી, જો શાફ્ટ યા પીન ઉપર પાતજો ની દુરનો રંગ લગાડી તે ઉપર

ફેરવી બેરીંગ લેવામાં આવશે તો માલમ પડશે કે ખાસના બન્ને પાસાજી માત્ર તે શાફ્ટ અથવા પીન ઉપર લાગશે, પણ તળિયુ ખીલકુલ ફેરું રહેશે. ગરમ થતા ખાસને ઠંડુ પાડવા ધીધડી એનજીન થોડો વખત બંધ કરવામાં આવે તેને બદલે એકી વખતે બે ત્રણ કલાક બંધ કરી ઉપર મુજબ ખાસને ફાઇલ અથવા સ્ક્રેપ (scrap) કરી ચાલુ કરવાથી ફરીથી ખાસ ગરમ થશે નહીં. ત્યારે મેનબેરીંગનું ખાસ ગરમ થાય ત્યારે નીચેનું ખાસ કાઢી એ પ્રમાણે ફાઇલ મારી પાછું નાખવું જોઈએ તેને બદલે કેટલાકા કક્ત સાઇડ ખાસોને ઢીલા રાખીને નીચેના ખાસને પોતાની મેજ બેરીંગમાં આવી જવાની રાહ જોતા બેસે છે, જેથી પરિણામ એ આવે છે કે ૮-૧૦ દિવસ ખાસ ગરમ ચાલે છે, તેલનો ધાણ નીકળી જાય છે, અને ખાસ કતરાઈને પાતળું થઈ જવાથી ફેન્ક શાફ્ટની લેવલ ખરાબ થઈ જાય છે, જેથી એનજીનમાં જીયુકની ખામી પેદા થાય છે વળી એ પ્રમાણે ખાસ ઘણો લાંબો વખત ગરમ ચાલવાથી તે ફાટી જાય છે, અને આખરે નવું ખાસ નાખ્યા વિના છુટકો રહેતો નથી.

મેનબેરીંગનું ગરમ થવું અને શાફ્ટનું

ભાંગવું—ઉપર લખેલાં કારણ ઉપરાંત બેરીંગ ગરમ થવાનાં બીજા કારણોમાં ફેન્ક શાફ્ટ લાઇનની આઉટ હોય તેથી અથવા તો બેરીંગની સપાટી ઉપર જોઈએ તે કરતા વધારે જોર પડવાથી પણ બેરીંગ ગરમ થાય છે ત્યારે ખાસ ગરમ થાય છે, ત્યારે તે પ્રલીને તેનો વાક ખુલવા માટે છે, પણ પેટેન્ટલમાં તે બધી બાબતો સંજ્ઞા હોવાથી તે પ્રલી શકતું નથી, જેથી તેમાં અસાધારણ બેચતારું થઈને તે બીજી રીતે મરડાઈ જાય છે, અથવા તો ભાગી જાય છે, અને જો ભાગી નહીં જાય તો તે ઠંડુ થવાથી સંકેતોને શાફ્ટ ઉપર એવું જામ થઈ જાય છે કે ચાલુમાં પાછું ગરમ થઈને ભાગી જવા વગર રહેતું નથી. ખાસ ગરમ થવાથી શાફ્ટનું જરનલ પણ ગરમ થાય છે, પણ શાફ્ટની સપાટીની ટેમ્પરેચર તેના ગર્ભ માણેલી ટેમ્પરેચર કરતા વધારે થવાથી તે પ્રલીને બેચાવા માટે છે, અને પછી શાફ્ટ ઠી થતાજ સપાટી પાછી સંકેતોવાથી શાફ્ટ ઉપર બારીક ચીરા પડે છે, જેમાં શાફ્ટની લાંબાઈમાં પડતા

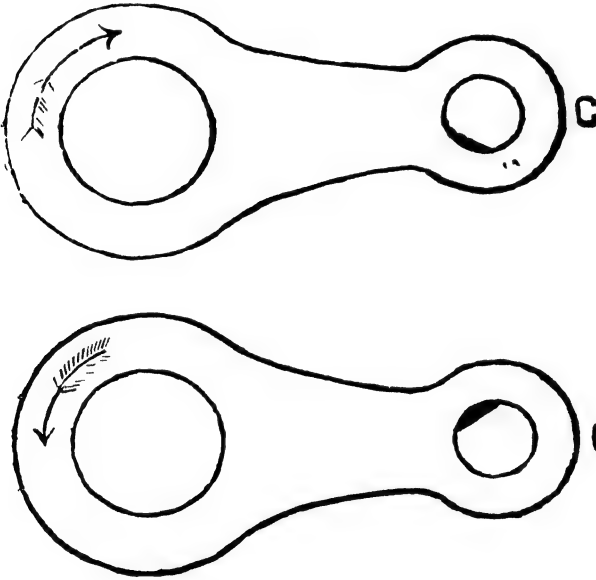
ચીરાઓ સ્પષ્ટ દેખાય છે જે શાફ્ટની સપાટી અને તેની માણેલી ધાતુ બધી એક સરખી ગરમ થાય તો કાંઈ ચિંતા નહીં, પણ એરીંગ ગરમ થવાથી માત્ર શાફ્ટની સપાટીજ ગરમ થાય છે એક પોકળ શાફ્ટ સગીન શાફ્ટ કરતા તેના ગર્ભમાં વધારે જલદી ઠંડી પડે છે, જેથી તે શાફ્ટની સપાટીનો અને તેના ગર્ભની ટેમ્પરેચરો વચ્ચેનો ફરક વધે છે, જે વધારે નુકસાનકારક છે, માટે જો એક પોકળ શાફ્ટ ગરમ થાય તો તુરત તેને બંન્ને છેડે તેના છેદમાં વેસ્ટના મજબુત ડુઆઓ ભરીને હવાનો આવજાવ અટકાવવો, અને કોઈ પણ કારણસર તેના પોકળ ભાગમાં પાણીનો મારો ચલાવવો નહીં ગરમ થયેલી શાફ્ટ ઉપર એકાએક ઠંડુ પાણી નાખી તેને એકદમ ઠંડી કરી નાખવામાં સમાએલો જોખમ એટલો જાણીતો છે કે તે વિષે વધુ લખવાની અત્રે જરૂર નથી

કેન્ક શાફ્ટ એકાદ બે વખત ગરમ થાય તેમાં કાંઈ ઝાઝો જોખમ સમાએલો લાગતો નથી, પણ વારંવાર ગરમ થવાથી પેહેલા જે નાની ફાટો અને અણુદીક ચિગઓ પડ્યા હોય તે વધતા જાય છે, અને બારીક ફાટો મળી જઈને એક મોટી ફાટ પડે છે એ પ્રમાણે વારંવાર ગરમ થવાથીજ ભાગી ગયેલી શાફ્ટના દાખલાઓ જણાયલા છે માટે એક વખત એરીંગ ગરમ થઈ તો તે ફરીથી ગરમ ન થાય તે માટેના ચોક્કસ ઉપાયો લઈ ગમવાની ધણી જરૂર છે શાફ્ટ ઉપર ચીરા અથવા ફાટ દેખાય કે ન દેખાય, તો પણ સખત ગરમ થવાથી તેને થોડું યા ધણું નુકસાન થાય છે તે વાત નક્કી છે. શાફ્ટની લબાઈમાં પડતા ચીરાઓ ઝાઝા જોખમભરેલા ધારવામાં આવતા નથી, પણ તેની ગોળાઈની લાઈનમાં અથવા સહેજબી પેચદાર પડતી ફાટો ખચ્ચીત ભયભરેલી છે તોપણ કોઈબી ફાટ હોય તેને બંન્ને છેડે ઘટતો મારકો કરી રાખવો જોઈએ કે જેથી તે વખતના વહેવા સાથે લખાય છે કે નહીં તે માલમ પડી આવે.

ચાલુમાં શાફ્ટ હમેશા તેલના એક પાતળા પડ ઉપર ફરતી જોઈએ. જો શાફ્ટ જરાબી સેન્ટર્ની અથવા લાઈનની આઉટ હોય તો ચાલુમાં તે એરીંગ માણેલું સધળું તેલ ઓખવી કાઢી નાખશે, જેથી એરીંગ તુરત ગરમ થશે. શાફ્ટનાં જરનલ ધણી સજાળથી ટર્ન કરી ટરકીશ

તેણે પથરી વગેરેથી પોલીશ કરવામા આવે છે, જેથી તે ઉપર એવી સુવાળી બેરીંગ આવે છે કે તે ઉપર સાધારણ ક્રાંટન વેન્ટનો દુષ્ક્રિયતા એક નાનું પુમક વટીક પકડી શકે નહીં.

ક્રેન્ક પીનની સંભાળ (Care of Crank Pin)-જે એનજીનમા ક્રેન્કપીન વારંવાર ગરમ થવાની કાર્યાઈ થતી હોય તેમા ક્રેન્કપીન ઉપર બ્રાક્સ જગાએ એક પાટ અથવા ફેલ્ટ પાડવાથી થોડો ફાયદો થાય છે. ક્રેન્ક પીનમા એક બ્રાક્સ જગા એવી હોય છે કે તે જગા ઉપર આખા રેવોલ્યુશનમા કદીળી પ્રેસર પડતો નથી એ

જગામા જે પીનના કદના પ્રમાણમાં આસરે એક ઇંચ યા વધતી ઓછી પોહળાઈનો ફેલ્ટ પાડ્યો હોય તો તેમા તેલ ભરાઈ રહેવાથી પીન ગરમ થતી નથી એ ફેલ્ટ પીનની આખી લાંબાઈએ નહીં પાડતા બનને છેડે આસરે ૩ થી ૪ ઇંચ જગા

ચિત્ર નાં ૧૫૫.

ક્રેન્ક પીન ઉપર પાડવામા આવતો ફેલ્ટ.

છોટી દેરી જોઈએ કે જ્યાં તેણે બાહર નિકળી નહીં જાય. સુલટા બન ઉલટા ચાલતા એનજીનમા પીનની કંઈ જગા પ્રેસર વગરની હોય છે તે ચિત્ર નાં ૧૫૫ માં જોવાથી માલુમ પડશે. સુલટી રીતે ચાલતા એનજીન માટે ચિત્રમા જોવાથી માલુમ પડશે કે ત્યારે ક્રેન્ક પીનની ડાબી તરફના ડેડ સેન્ટર ઉપર હોય ત્યારે પીન ઉપરની એ ફેલ્ટ પાડવા ત્રાયક જગા પીનની ઉપલી બાજુએ તરફ આડી નહીં

પણુ ક્રેન્ક શાફ્ટ તરફ જરા ઢળતી હોય છે, કારણ કે ડેડ સેન્ટર વખતે પીનના બરાબર ઉપલા ભાગમા કનેક્ટીંગ રોડનુ વજન પડે છે, પણ ચિત્રમા બતાવેલો પીનનો ફ્લેટ પાડેલો ભાગ આખાં રેવોલ્યુશનમાં કોઈપણ જાતના પ્રેસર કે વજનની અસરથી નિરાળો રહે છે. C મારકો સીલીન્ડરની જગ્યા બતાવે છે ઉલટી રીતે ચાલતા એનજીનમા જ્યારે ક્રેન્ક સીલીન્ડર તરફનાં ડેડ સેન્ટર ઉપર રહે ત્યારે પીનની નીચલી બાજુએ એ ફ્લેટ ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ ક્રેન્ક શાફ્ટ તરફ સેફ્ટ બળતો પાડવો જોઈએ.

જીની ક્રેન્ક પીન કાહડી નથી નાખતી વખતે ક્રેન્ક માહેલા છેદ કરતા પીનનો ડાયામેટર કેટલો વધારે રાખવો તે ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ જે ક્રેન્કને આખા લાલ રંગની ગરમ કરી શકાય. યાને તે ૭૦૦ ડીગ્રી સુધી ગરમ કરી શકાય તો છેદના ડાયામેટર કરતા પીનનો ડાયામેટર $\frac{1}{8}$ જેટલો વધુ રાખવો. એટલે જે પીન ૬ ઇંચ ડાયામેટરની હોય તો છેદ કરતા લગભગ $\frac{1}{4}$ દોરો વધુ રાખવી જે ક્રેન્ક આખા લાલ રંગની નહીં કરી શકાય અને ઓછી ગરમ (આસરે ૪૦૦ ડીગ્રી) કરી શકાય તો તેના પ્રમાણમા પીનનો ડાયામેટર $\frac{1}{4}$ દોરોને બદલે $\frac{1}{2}$ દોરો જેટલો (યાને $\frac{1}{2}$ ઇંચ) રાખવો.

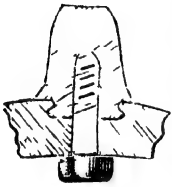
કન્ડેન્સરનું ગરમ થવું પણ સાધારણ છે, પણ એના કાગ્જોમા મુખ્ય કારણ વૅક્યુમ કમી થઈ જવાનું છે જે વિશે ૬૭-મે પાને લખવામા આવ્યું છે. જ્યારે વૅક્યુમ કમી થવાથી ઍરપમ્પ પાણી છોટી દ્રવ્યે ત્યારે એનજીન ચલાવ્યા નહીં જતા તુરત બંધ કરવું જોઈએ, કારણ કે કન્ડેન્સરમા સ્ટીમ કન્ડેન્સ નહીં થવાને લીધે તેમા પ્રેસર વધતો જાય છે, જેથી કન્ડેન્સર ફાટી જવાનો સંભવ હોય છે. કન્ડેન્સર કાસ્ટ આયર્નનું બનાવેલું હોય છે અને તેમા પ્રેસર રહેતો નહીં હોવાથી તેની ધાતુ ઘણી પાતળી રાખવામા આવે છે. માટ થોડોપણી પ્રેસર તેમા વધતા ઘણું નુકશાન થઈ શકે. જ્યારે ઍર પમ્પ પાણી છોટી દ્રવ્યે છે ત્યારે ઘણાકે એવા ભરોસાથી એનજીન ચાલુ ગમે છે કે હવે થોડા વખતમા તે પાણી પકડશે, પણ તેમ કરતા કન્ડેન્સરમા સ્ટીમ ભરાઈને પ્રેસર વધતો જાય છે, તેનો તેઓ વિચાર કરતા નથી કેટલેક ઠંડાણે કન્ડેન્સીંગ એનજીનને નોન-કન્ડેન્સીંગ ચલાવવા માટે લોપ્રેસરના એકઝૅસ્ટ પાઇપ ઉપર

એક થ્રી-વે વાલ્વ રાખવામાં આવે છે, જેથી જ્યારે કન્ડેન્સર નહીં ચલાવવું હોય ત્યારે વાલ્વને ચોક્કસ તરફ ફેરવતા એકઝાન્ટ સ્ટીમ કન્ડેન્સરમાં નહીં જતા પાંચરી હવામાં જાય છે એક મીલ-માં તો તળાવનું પાણી ગરમ રહેવાના સખખે મોટી સ્ટીમ ડૅન્કી પમ્પનો ડીલીવરી પાઇપ કન્ડેન્સર સાથે સંકીમેન્ટરી ઇનજેક્શન તરીકે જોડેલો આ લખનારના જોવામાં આવ્યો હતો ! આવી ગોઠવણ કદાચ કામચલાઉ ચાલી શકે, પણ કોઇવાર ચાલુમાં કોઇ કારણસર ડૅન્કી પમ્પ જોરથી ચાલવા માડે, યા એનજીન ઉપર લોડ ઓછો થઈ જાય ત્યારે કન્ડેન્સરમાં એ ડૅન્કી પમ્પના ફ્રાંસીથી દાખલ કીધેલું પાણી સીલીન્ડરમાં ચાલી જઇને ચિત્ર નાં ૧૫૪ માં પતાવ્યા જેવી ગભીર ભાગ તોડ કરી નાખે

કન્ડેન્સરમાં હવાની ગળતર (Air Leakage in Condenser)—કન્ડેન્સરમાં અને તેની સાથતા ઍરપમ્પ અને કનેક્ટનોમાં કોઇ જોઇન્ટમાંથી બાહરની હવા ચુસાઇને અદર જતા રક્યુમ ઓછું કરી નાખે છે, એ માટેની સર્વેચી સારી તપાસ એવી રીતે થઇ શકે છે કે ઍરપમ્પના ડીસચાર્જ પાઇપને એક બ્લેન્ક ફ્લેન્ગ મારી કામચલાઉ બંધ કરવો, અને પછી તેમાં તથા કન્ડેન્સરમાં જેટલું બરાબ તેટલું પાણી છળાછળ ભરી કેટલાક કલાક સુધી રેહવા દેવું, અને બાહરની બાજુએ બધા જોઇન્ટ નુકી નાખી સુકા કરવા. જો કોઇથી જોઇન્ટ ગળતા હશે તો થોડીવારમાં તેમાંથી પાણીનો બિનારા ટપકવા માડશે સળગેલી મીણબત્તી ચાલુમાં જોઇન્ટની આજુબાજુ ફેરવી તપાસ કરવા કરતા આવી રીતની તપાસ વધારે ભરોસા રાખવા લાયક છે

દાંતાનું ભાગવું—દાતાવાળા બ્લીલોના દાતા વાર વાર એકા-એક ભાગી જઇ ઘણી અગવડમાં નાખે છે એવા ભાગેલા દાતાને એકવાર સભાળથી સમાર્યા હોય તો વારવાર તકલીફ આપતા નથી, પણ કારખાનું જલદી ચાલુ કરવાની હોસ અને ઉતાવળમાં ઉપર ટપકેથી સમારકામ કરી લેવાથી બીજી વધારે નુકસાન થવાનો અભય રહે છે જ્યારે બ્લીલના એકાદ દાતામાં ફાટ પડેલી માલમ પડે ત્યારે બ્લીલ તદ્દન સાફ કરી નાખી તે ફાટેલા દાતા અને તેની આસપાસના બીજા દાતાઓની બારીકાથી તપાસ કરવી જોઇએ.

જોખમાયલા દાંતાની એવી તપાસ ઉપરથી ધણુ ખરૂં એવું જ માલમ પડશે કે બીજા દાંતાઓ કરતા તે દાંતા ઉપર વધારે જોર આવવાને લીધે વધારે સખ્ત બેરીંગ લાગી હશે, તેમજ તે બેરીંગ દાંતાના થરમા કરતા છેડા ઉપર વધારે લાગેલી જણાશે જે ફાટ નાની હોય તો ઘણી પાતળી છીણીથી દાંતો સહેજ ચીપ કરી કઢાડી તેને લગાર ઓછી બેરીંગ લાગે તેમ કરવું જે છીણી વડે ચીપ કરતી વખતે દાંતો વધારે જોખમાવાનો સભવ હોય તો કાણુસ મારવી તદનજ દમ વગરની ફાટ હોય તે શિવાય બધા દાખલાઓમા એવા જોખમાયલા દાંતાની અદર બ્હીલની રીમની અદરથી નરમ સ્ટીલના સ્ક્રુ ચિત્ર નાં ૧૫૬ મા બતાવ્યા મુજબ આપવાની ઘણી અગત છે એવા એક અથવા વધુ સ્ક્રુ દાંતાની પડોળાઈના પ્રમાણમા તદન સીધી લીટીમા આપવા જોઈએ, તથા પાસે પાસે છેદ પાડવાથી

બ્હીલની રીમ નબળી પડી નહીં જાય તેની સલાહ રાખવી જોઈએ પણ જે એ પ્રમાણે મજબૂતી આપવા છતાં પણ દાંતાની ફાટ વધારે થતી જાય, તો તે દાંતો તુરત કાપી કઢાડવો અને ચિત્ર નાં ૧૫૬ મા બતાવ્યા મુજબ લોખંડ કે નરમ સ્ટીલનો દાંતો બનાવી બ્હીલની

ચિત્ર નાં ૧૫૬ રીમમા ડવટેલ (dove-tail) કરી બેસાડવો, તથા ૧૫૬. નીચેથી સ્ક્રુ આપવો દાંતો બેસાડ્યા પછી તેની ઉપર

બેરીંગ લાગે છે કે નહીં તે બરાબર તપાસી જોવું. જે એ નવા દાંતા ઉપર બેરીંગ નહીં લાગે તો તે દાંતો નકામો જોવો થઈ પડશે, જેથી તેની પડોસમાના બીજા દાંતા ઉપર વધારે જોર પડવાથી તે ભાગશે જે દાંતાના છેડા ઉપર તેના મધ્ય ભાગ કરતા વધારે બેરીંગ લાગતી માલમ પડે તે દાંતો ભાગી જવાનો સભવ વધારે હોય છે, માટે એવા દાંતાને ચીપ કે ફાઇલ કરી નાખવામા દીલ થવી જોઈએ નહીં

પ્રકરણ—૨૯.

બેડ પ્લેટ અને સીલિન્ડર.

BED PLATE AND CYLINDER

બેડ પ્લેટ (Bed plate)—એનજીનની બેડકને બેડ પ્લેટ કહે છે. એ બેડ પ્લેટ ઘણી ચાકસાઈથી મજબૂત બનાવવામા આવે છે, કે જેથી ચાલુમા તે ઉપર જે બેચતાણુ પડે તેની અસરથી

મરડાયા કરે નહી, તેમજ કોષ્ટ ટેકાણે લચ્વી જમને એનજીનની લાઇન લેવલ બિગાડી નાંખે નહી

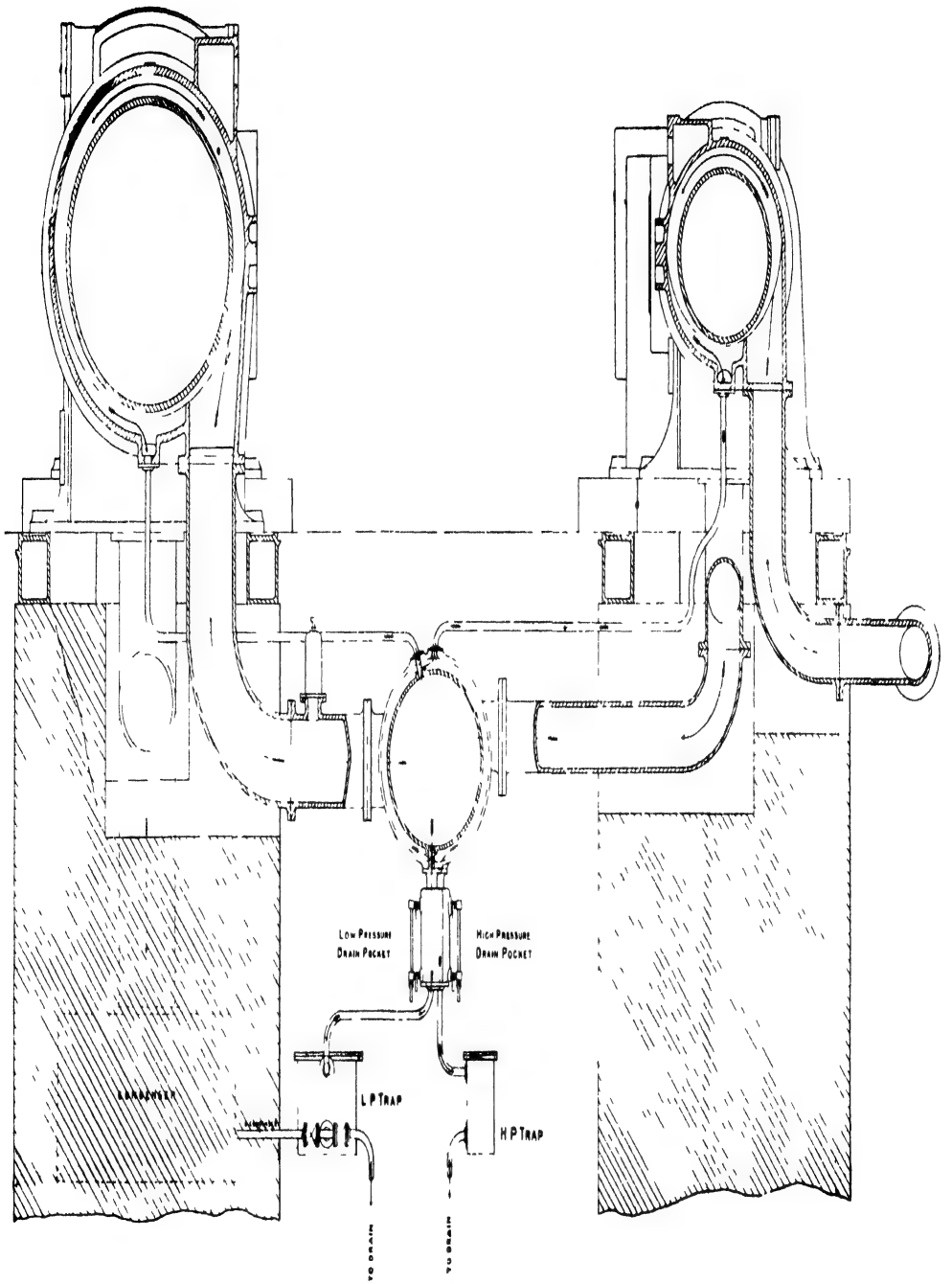
ઉભાં એનજીનોની એડ પ્લેટ ઘણી સાદી હોય છે અખડ બનાવેલી એડ પ્લેટ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, પણ મોટા એનજીનો માટે એવી એકજ દુકડે એડ પ્લેટ નહી બનાવતા છુટા છુટા ભાગોમા બનાવીને તેઓના ફેસ કીધેલા સાધા મજબુત ઓટોથી સક્ષાધ્યક્ષ જોડવામા આવે છે એ એડ પ્લેટ પોકળ અને એક ઉધા નાખેલા દાખડા જેવી બનાવવામા આવે છે, જે ઉપર ફ્રેન્ક શાફ્ટ માટેની ઝેરી ગો રાખેલી હોય છે, અને બંને બાજુએ ઉભા થાબલા અથવા સ્ટેનડર્ડ (standard) મુકેલા હોય છે, જેઓ ઉપર સીલીનડરો જોડવામા આવે છે એ સ્ટેનડર્ડો ફોસહેડ ગાઇડ માટ પણ કામ લાગે છે ચાલુમા એ સ્ટેનડર્ડો ઉપર ઘણુ ખેચનાણુ થાય છે, જેથી જો તેઓ જોઇતા પ્રમાણુમા બનાવેલા ન હોય તો ધુન્ને છે, એટલુ જ નહી પણ તણાઇને સહેજ લબાઇમા અવારનવાર વધ્યા કરવાથી મીલીનડર લાઇનમાથી ખગી જાય છે કેટલાક મેકરો એ સ્ટેનડર્ડોને નીચે આવતા બે ભાગમા ચીરી નાખી તેઓની એડ પ્લેટ ઉપરની એક પોલળી બનાવે છે, જે વધારે પસંદ કરવા જોગ છે

આડાં એનજીનોની એડ પ્લેટ—કેટલાક મેકરો આડા એનજીનો માટે લાખીને લાખી ઉધા નાખેલા પોકળ દાખડા જેવી એડ પ્લેટ બનાવે છે, જે ઉપર પ્લેન કીધેલી ફેસો ઉપર સીલીનડરો વગેરે ઓટથી જોડવામા આવે છે મોટા એનજીનોમા હાલ ટ્રન્ક ફ્રેમ (trunk frame) નામની જાણીતી ફ્રેમ ઘણી વપરાય છે, જે ચિત્ર નાં ૧૦૮ મા બતાવી છે, એમા મીલીનડરના ફ્રેન્ક તરફના છેડા સાથે એક ટ્રન્ક જોડવામા આવે છે, જેમા મુકેલા ગાઇડબારો ઉપર ફોસહેડ ચાલે છે એ ટ્રન્કનો છેડ ખાસ ખોર કરવામા આવે છે અને તેના છેડની અદગની ગોળાઇને માફક આવતી ગોળાઇના ફોસહેડ શુ (crosshead shoe) તર્ફ કરી બનાવવામા આવે છે એ ટ્રન્કને ફ્રેન્ક તરફ લબાવી તેની ફેલ્ડ-જ સાથે ફ્રેન્ક શાફ્ટના પેડેસ્ટેલની ફેલ્ડ-જ જોડવામા આવે છે આ ટ્રન્ક સાથે સીલીનડરનો એક છેડો જોડી બીજો છેડો એક પગ માગફતે પાયા ઉપર ટેકાની રાખવામા આવે છે આવી જાતની ટ્રન્ક ફ્રેમ વાપરવાથી ફોસહેડ, સીલીનડર

ડલાડ વગેરે ઉપર કામ કરતા ધણીક અડચણ પડે છે જો કે એ જાતની ફ્રેમના એનજીનો હાલ વિશેષ જાવામા આવે છે, તોપણ કેટલાક મેકરો બોક્ષ ફ્રેમ (box frame) વાપરવાની ભલામણ કરે છે, જે જાતની ફ્રેમ ઉધા નાખેલા દાખડા જેવી હોય છે, જેને મથાળે ક્રોસહેડ ઉપરથી તદ્દન ઉધારો ચાલે છે, અને એ ફ્રેમ સીલીનડરના છેડા સાથે મજબુત ફ્લેન્જથી જોડવામા આવે છે, જેથી જોઇતી મજબુતી મેળવવા ઉપરાંત ક્રોસહેડ અને સીલીનડર કવરતરફ સેહેલાઇથી પહોંચી વળાય છે

તેનડમ એનજીનોમાં જે તેનડમ સીલીનડરોની વચ્ચે કેટલાક મેકરો એક ટ્રન્ક જેવો ટુકડો મુકે છે, જેને ડીસ્ટન્સ પીસ કહે છે એ ડીસ્ટન્સ પીસમા ગાઇડવ્વાર રાખેલા હોય છે, જેમા એક ક્રોસહેડ ચાલે છે, જે બંને સીલીનડરોના પીસ્ટન ગેઝ જોડવા માટે એક કપલીંગ તરીકે પણ ગરજ સારે છે આ પ્રમાણે ડીસ્ટન્સ પીસ મુકવાથી જે સીલીનડરોની વચ્ચે એડ પ્લેટ ચાલુમા મરડાતી નથી, અને એક સીલીનડરમા ઉત્પન્ન થયેલ બધું જોર પાધર એ ડીસ્ટન્સ પીસ મારફતે પસાર થાય છે, જેથી સીલીનડરો લાઇન લેવલમાથી હડતા નથી કેટલેક ઠેડાણે એવા ડીસ્ટન્સ પીસને બદલે ખુદ એડ પ્લેટ સાથે આંતેલી મજબુત ફ્લેન્જે એક બીજી સાથે બાંહેધથી જોડવામા આવે છે, બ્યારે કેટલાક મેકરો એ અથવા ત્રણ સ્ટીલના મજબુત આડા સ્ટે બંને સીલીનડરો સાથે આંતેલા ટ્રેક્ટો સાથે જોડી બંને સીલીનડરોને ચિકડી ગમ્મે છે

રીસીવર (Receiver) જે કમ્પાઉન્ડ એનજીનોમા સીલીનડરો એક બીજાની પાસે પાસે મૂકી કાટખુણે જોડાવેલી એ ક્રેન્કો સાથે જોડવામા આવે છે, તેઓમા જે સીલીનડરોની વચ્ચે એક મોટો પાછપ અથવા ગમીવગ મુકવામા આવે છે તેજ પ્રમાણે ત્રીપલ અને કવાર્ટ પલ એનજીનોમા પણ હોય છે એ રાખવાનું કારણ એ છે કે જ્યારે એક સીલીનડર સ્ટીમ એકઝાન્ટ કરે છે, ત્યારે તેની પછીનું બીજું સીલીનડર સ્ટીમ દાખલ કરવા માટે તૈયાર હોતું નથી, માટે જ્યાં મુધી એ બીજા સીલીનડરનો સ્ટીમપોર્ટ ઉધડે નહીં ત્યાં સુધી પહેલાં સીલીનડરમાથી એકઝાન્ટ થયેલી સ્ટીમ રીસીવરમા ભરાઈ જાય. ત્યારે એકની પછવાડે બીજું સીલીનડર મુકી એનજીનને તેનડમ

चित्र नं० १५७.
 हिक हाइड्रोलिक्स ओन्ड ड्रान गु रीसीवर

બનાવવામા આવે છે, અને એકજ કન્ક સાથે એ બન્ને સીલીનડરોના પીસ્ટન રોડ જોડેલા હોય છે, ત્યારે રીસીવરની અગત રહેતી નથી, કારણ કે બન્ને સીલીનડરોના સ્ટ્રોક સાથેજ શુરુ થતા હોવાથી જ્યારે એક સીલીનડરનો એક સ્ટ્રોક પુરો થવાથી તે એકઝાસ્ટ કરે છે, ત્યારે બીજાનો એક શુરુ થવાથી તે સ્ટીમ દાખલ કરે છે એ રીસીવરો ઉપર ટ્રેન ડોક, પ્રેસર ગેજ, સેફ્ટી વાલ્વ વગેરે મુકવા ઉપરાંત એની આસપાસ કેટલેક ઠેકાણે સ્ટીમ જેકેટ પણ રાખવામા આવે છે.

હીક હારથીલ્સનાં કૉરલીસ એનજીનનું રીસીવર

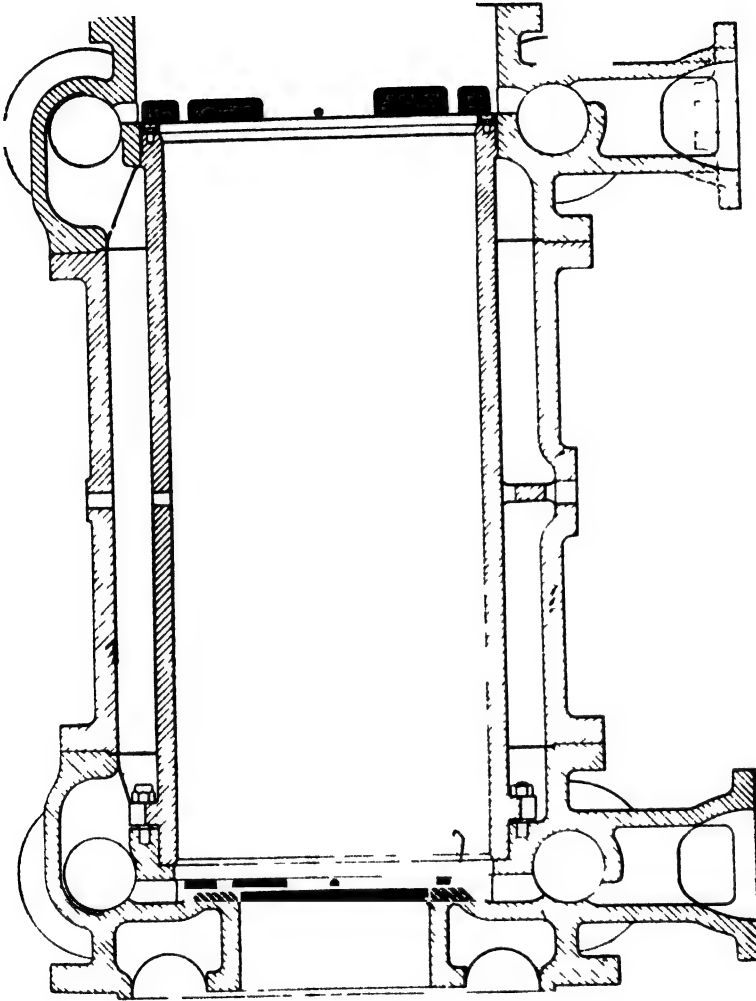
ચિત્ર નાં ૧૫૭ માં બતાવ્યું છે તથા એ મેકરો પોતાના એનજીનમાં સીલીનડરો ઉપર જેકેટની જે ગોઠવણ કરે છે તે પણ એમાં બતાવી છે એ બંનના જેકેટની ગોઠવણને “થરોફર સીસતમ” (thoroughfare system) કહે છે, કારણકે એમાં તાજી સ્ટીમ સીલીનડરના જેકેટમાં ફર્યા પછીજ સીલીનડરમાં જાય છે ચિત્રમાં સ્ટીમ કેવી રીતે જુદે જુદે રસ્તે આગળ વધે છે તે તીરની નીશાનીથી બતાવ્યું છે સ્ટીમ પાઇપ માંહેલી સ્ટીમ હાર્થપ્રેસરના જેકેટમાં ફરી સીલીનડરમાં જવા ઉપરાંત જેકેટને તળિએથી રીસીવરના જેકેટમાં જાય છે રીસીવરની સ્ટીમ લો પ્રેસરના જેકેટમાં ફરી તે સીલીનડરમાં જવા ઉપરાંત તેનો ટ્રેન (drain) પાછો રીસીવરમાં જાય છે આની ઉમદા ગોઠવણને લીધે બન્ને સીલીનડરના જેકેટમાં પાણી જમા થઇ જવાનો કદીખી સંભવ રહેતો નથી રીસીવર અને તેના જેકેટમાં જમા થતા પાણીને બાહ્ય કહડી નાખવા માટે બે જુદી જુદી પાંકેટો તેઓને તળિએ રાખી છે જેઓ ઉપર વળી એકએક ગ્લાસ રૉટરગેજ લગાડેલો છે, અને તેઓના ટ્રેન જુદા જુદા સ્ટીમ ટ્રેપ સાથે જોડેલા છે, કે જેથી પાણી પોતાની મેજે નિકળી જવા કરે.

બીલ્ટ-અપ સીલીનડર (Built-up Cylinder)—

સીલીનડર શેશ વગરના અને ઘટ કાસ્ટ આયર્નમાંથી બોતવામા આવે છે સીલીનડરની સર્વેયી સરસ બાધણી એવી રીતે થઇ શકે છે કે તેને એક સાધાગણ પાઇપ માફક બોતવામા આવે છે, જેને બન્ને છેડે માત્ર ફ્લેન્જો હોય છે, જે ફ્લેન્જો સાથે બન્ને છેડે જુદા જુદા છુટા છુટા વાલ્વબોલ બોલ્ટથી જોડી આખું સીલીનડર ઉભું કરવામા

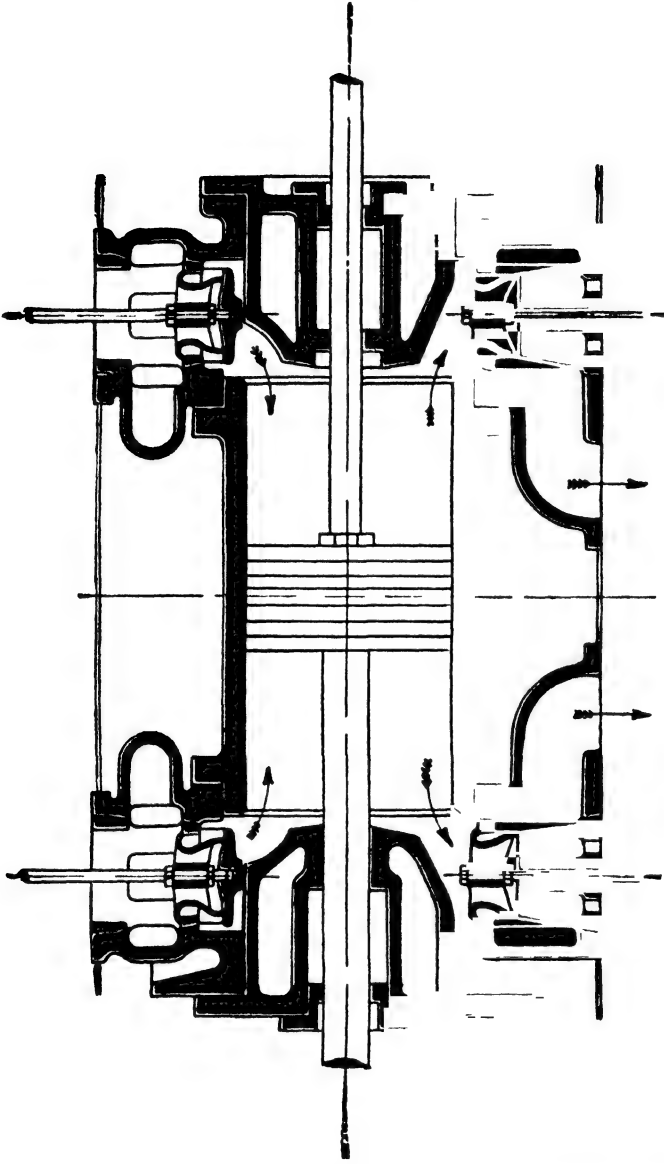
આવે છે. વળી એ સીલીન્ડરમાં એક બીજું તદ્દન સાદું અને સીધું પથ્થુ નાના ડાયમેટરનું સીલીનડર ઉતારવામાં આવે છે, જેને સીલીનડર લાઇનર કહે છે, અને એ બન્ને સીલીન્ડરો વચ્ચે જે ફરતી જગા રહે છે તે જેકેટ તરીકે કામ લાગે છે આવી જાતનું છુટા છુટા ટુકડાઓનું બાધેલું સીલીન્ડર વધતી ઓછી ગરમીથી થતા ઓક્સિજનના અને કોન્ટ્રેક્શન અથવા કદમાં થતી વધઘટ સામે મજબુતીથી ટકી શકે છે વળી જુના જુદા ટુકડાઓ છુટા છુટા ઓતવામાં આવતા હોવાથી તેઓ જેવા જોઇએ તેવા મજબુત અને સખ્ત બનાવી શકાય છે, અને કેકે શેશ આવવાનો કે ધાતુના એકસરખાપણામાં ખામી રહી જવાનો સંભવ રહેતો નથી, તેમજ જો કોઇવાર સીલીન્ડરને કાષ્ટક અકસ્મત કે નુકસાન થાય, તો આખું સીલીન્ડર નહીં બદલતા માત્ર તે નુકસાન પામેલો ટુકડોજ થોડા ખર્ચમાં અને સહેલાઈથી બદલી શકાય છે આવી જાતનું છુટા છુટા ટુકડાઓથી બાધેલું (built-up) સીલીન્ડર મુખ્ય કરીને મેસર્સ હીક હાર્થીન્સ અને કુાં ના એન્જીનોમાં જોવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૧૫૮ માં બતાવ્યું છે ચિત્ર નાં ૧૫૯ માં ડ્રોપ વાલ્વનું એક બીટ-અપ સીલીનડર બતાવ્યું છે, જેમાં સીલીનડરને છેડે કલીઅરન્સ રપેસ ઓછી કરવાના હેતુથી ડ્રોપ વાલ્વ સીલીનડરના બન્ને છેડેના કવરોમાં મૂક્યા છે સીલીનડરને બન્ને છેડે મૂકેલા એ વાલ્વ ઓક્સિજન તદ્દન છુટા બનાવીને સીલીનડર સાથે બોલ્ટથી જોડવામાં આવ્યા છે, અને એનજીનમાં સ્ટીમ જેકેટ નહીં હોવાથી સીલીનડર તદ્દન સાદું સીધું લાઇનર જેવું છૂટું બનાવેલું છે

સીલીનડર લાઇનર (Cylinder Liner)—ઉપર લખવા પ્રમાણે સીલીનડરનું બાહ્યરનું કેટલું (Barrel) ચિવ્વટ અને નરમ કાસ્ટ આયર્નનું બનાવી તેમાં એક નાની ડાયમેટરનું ધણું સખ્ત કાસ્ટ આયર્ન અથવા સ્ટીલનું ઓતેલું લાઇનર ઉતારવામાં આવે છે એ લાઇનરને એક છેડે અદગની બાજુએ ફલેન્જ હોય છે, જે ફલેન્જ સીલીનડરના કેન્ક તરફના છેડા સાથે સ્ક્રૂની મદદથી જોડી લેવામાં આવે છે, અને બીજે છેડે ગળતર અટકાવવા માટે ત્રાખાના તારની ઝાંકી ગ કરવામાં આવે છે અલગતા પીગતન આવાં લાઇનરમાંજ આવે છે, અને બધાં ધસારો એ લાઇનર ઉપરજ થતો હોવાથી

ચિત્ર નાં ૧૫૮.
હીક હારમીન્સ એન્ડ કો. નું બીલ્ટ-અપ ક્રારલીસ સીલીનડર

એને જુદું ઓતીને સીલીનડરમાં ઉતારવાની આ રીત ઘણી ફાયદા ભરેલી છે, કારણકે એથી લાઇનર જેવું જોઇએ તેવું સખ અને ઘટ બની શકે છે, અને જ્યારે લાઇનરનો છેદ લાખા વખતના ધસારા પછી ખરાબ થઇ જાય, ત્યારે આખું સીલીનડર નહીં બદલતાં એ લાઇનરજ બદલી નાખવાથી બધી ગરજ સરે છે એવું એક લાઇનર ચિત્ર નાં ૧૫૮ માં બતાવેલાં સીલીનડરમાં બતાવ્યું છે

ચિત્ર નંબર ૧૫૬.
જે મસજેવ એન્ડ સન્સનું રોપ વાલ્વ સીલિંગડર

લૅગીંગ (Lagging)—સીલિંગડરની બાહરની સપાટી ઉપરથી ગરમી ઉડી જતી (radiation) અટકાવવા માટે તે ઉપર નમદો વિટાળવામાં આવે છે, અથવા તે કાંઈ જાતનું નૉન-કનડક્ટીંગ સીમેન્ટનું પડ કરવામાં આવે છે, જે ઉપર પોલીશ કરેલા પાટીઆ અથવા રટીલની પાતળી પ્લેટો ઢાકવામાં આવે છે, જેને લૅગીંગ કહે છે. પાટીઆનું લૅગીંગ ધણુ ગરમ થતું નથી, જેથી એનજીનમાં કામ

કરનારા માણસોને કામ કરવાની સવળતા મળે છે, પણ એ ઉપર જે બરાબર ધ્યાન આપવામાં નહીં આવે તો પાટીઆ જલદીથી ખરાબ થઈ જાય છે, અને વાર વાર ગરમીને લીધે ફાટી અથવા છુટી જાય છે હાલ કેટલાક મેકરો પોતાના એનજીનનાં સીલીનડરો ઉપર સ્ટીલની પાતળી પ્લેટો ઢાકે છે, જેને પ્લેનીશ્ડ શીટ સ્ટીલ (planished sheet steel) કહે છે એ પ્લેટો ધણી શોભીતી હોય છે, અને તેઓનો રંગ ઘેરો બ્લુ (ઘડિઆળની કમાણુ ઉપર આવે છે તેવો) હોય છે પ્લેટ બનાવતી વખતેજ ચોક્કસ ક્રિયા કરીને એ રંગ પ્લેટ ઉપર ચઢાવેલો હોય છે, જે કુદરતી હોવાથી ઉડી જતો નથી આવી રીતની પ્લેટોની લેંગી ગ મુદર પિત્તળના પટાઓથી બાધી લીધેલી હોય છે, જેથી એનજીનનો દેખાવ ધણો શોભીતો લાગે છે, પરંતુ લાકડાના લેંગી ગ કરતા આ પ્લેટ વધારે ગરમ થાય છે, જેથી એનજીન રૂમમાં ગરમી પણ વધારે રહે છે, અને કામદાર માણસોને કામ કરતી વખતે વાર-વાર હાથ દાઝવાની બીહીક રહે છે, પણ પ્લેટોનું એ કવરી ગ લાકડા કરતા વધુ ટકે છે.

એસકેપ વાલ્વ (Escape Valve)—મોટા એનજીનોમાં સીલીનડરો ઉપર એસકેપ વાલ્વ બંને છેડે એક એક મુકેલા હોય છે, જેઓનું કામ સીલીનડરમાં સ્ટીમના કનડેનરડ થવાથી તેમજ પ્રાથમી ગથી જમાવ થતું પાણી પોતાની મેળે પાણી અને સ્ટીમના દબાણથી ઉધડીને કહાડી નાખવાનું હોય છે જે એ વાલ્વ નહીં મુકેલા હોય તો ડ્રેન કૉક બંધ હોવાથી સીલીનડરમાં ઉપલા કારણો-સર જમાવ થતું પાણી નિકળી જઈ શકે નહીં, અને તે પાણીને સીલીનડરમાં રહેવા માટે પુરતી જગા નહીં મળવાથી પીસ્ટન બ્યારે ત્રાકને છેડે આવે ત્યારે એ પાણીને કવર સાથે દાબીને કોઈવાર કવર ભાગી નાખે એ વાલ્વ સાધારણ સ્પ્રીંગ સેફ્ટી વાલ્વ જેવા હોય છે, જેમાં પિત્તળના એક વાલ્વની પીઠ ઉપર એક સ્પ્રીંગ હોય છે, જેનું વાલ્વ ઉપરનું દબાણ વધતું ઓછું કરવા માટેના રકુ ઉપર એક બ્લીલ કે નટ હોય છે, જે ફરવાથી સ્પ્રીંગ વધતી ઓછી દબાય છે સીલીનડરના ઇનીશીઅલ પ્રેસર કરતા સહેજ વધારે પ્રેસર થતાંજ એ વાલ્વ ઉધડે તેવી રીતે એ વાલ્વની સ્પ્રીંગ માડવામાં આવે છે. એ વાલ્વ ઉપર એક ટોપી ઢાંકેલી

હોય છે, કે જેથી જ્યારે વાલ્વમાથી પાણી ઉઠે ત્યારે આસપાસ ઉભેલા માણસોને ધજ્જ કરે નહીં એ વાલ્વની ડાયામેટર સીલીન-ડરની ડાયામેટર કરતા લગભગ ૧૫ કે ૧૬ ગણી ઓછી રાખવામાં આવે છે. લોપ્રેસર સીલીનડર ઉપર મુકેલો એસકેપ વાલ્વ એક બીજી ઉપયોગી કામ એ બજાવે છે, કે જ્યારે કોઈ કારણસર હાઇપ્રેસરનો સ્ટીમ વાલ્વ અટકી જઈ ઉઘાડો રહી જાય, અથવા અતિશય ગળે ત્યારે હાઇપ્રેસર સ્ટીમ લોપ્રેસર સીલીન-ડરમાં જતાજ એ વાલ્વને ઉચકીને બાહરે નિકળી જાય, પણ જો એ વાલ્વ નહીં હોય તો તે સ્ટીમ લોપ્રેસરમાંથી કનડેન્સરમાં જઈ કનડેન્સરને ગરમ કરવાથી ઍરપમ્પ પાણી છોડી દેયે, અથવા વૅક્યુમ એકદમ ઉતરી જાય, અથવા તો લોપ્રેસર સીલીનડરમાં એકદમ પાવર વધી જવાથી કાંઈ નુકસાન થાય. અથવા એનજીનની ઝડપ ઘણી વધી જાય.

ડ્રેનકોક (Drain Cock)—સીલીનડરને બંને છેડે ડ્રેનકોક રાખવામાં આવે છે, જે એનજીન ચાલુ કરતી વખતે ઉઘાડા રાખવાથી સ્ટીમપાછપ કે સીલીનડરમાં જમાવ થયેલું પાણી બાહરે નિકળી જાય છે. કોઈ ઠેકાણે લોપ્રેસર સીલીનડર ઉપર ડ્રેનકોક સાથે એક વાલ્વ પણ જોડેલો હોય છે, જેથી કોકમાંથી પાણી નિકળી જતી વખતે બાહરની હવા સીલીનડરમાં દાખલ થઈને વૅક્યુમ કમી કરી નાખે નહીં.

પ્રકરણ-૩૦

પીસ્ટન અને પીસ્ટન રોડ.

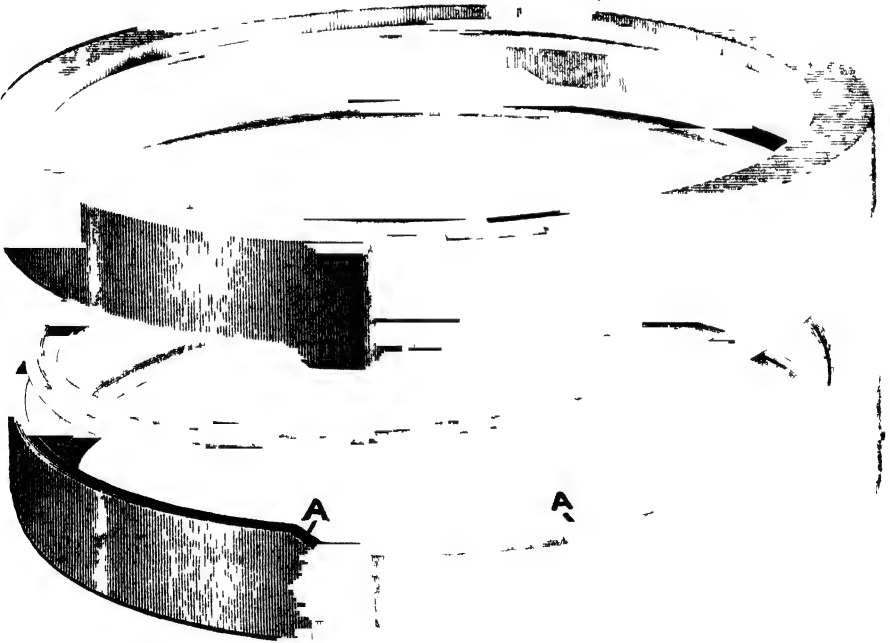
PISTON AND PISTON ROD.

પીસ્ટન (Piston)—જેમ સાધાગ્રણ પિચકારીમાં એક દાટો હોય છે તેમ સીલીનડરમાં એક પીસ્ટન હોય છે, જેના ઉપર સ્ટીમનું સઘળું દબાણ પડવાથી તે અવારનવાર સીલીનડરમાં એક છેડેથી બીજે છેડે ચાલે છે. પીસ્ટનની બનાવટ એવી રાખવામાં આવે છે, કે તે સીલીનડરમાં બધી બાજુએ ફરતો લાગી રહી એક બાજુની સ્ટીમ બીજી બાજુએ ગળવા દેયે નહીં, અને તે છતાં તે સીલીનડરમાં સેહેલાઈથી અને થોડાં જોરથી ચાલી શકે. ઘણાં મોટાં એનજીનોમાં પીસ્ટનનું વજન ઓછું કરવા માટે ચીત્ર નંબર ૧૬૩ મુજબ તેઓને

ચોકળ ઓતવામાં આવે છે પીસ્તનને સીલીનડરના છેદમાં બરોબર શ્રીટ અને ગળે નહીં તેવો રાખવા માટે અગાઉ તેને તદ્દન નક્કર બનાવી તેના ઘેરાવામાં રાખેલા ફરતા ખાચામાં સણ કે સ્પન યાર્ન (spun yarn) ની પેંકી ગ ભરવામાં આવતી હતી, પણ હાલના ઘણી હાઇ પ્રેસર સ્ટીમનાં એનજીનોમાં એવા હાલકવાલ પીસ્તનોને બદલે સ્પ્રીંગ અને રીંગની મદદથી પીસ્તનને સીલીનડરમાં શ્રીટ રાખવામાં આવે છે, જે માટે પીસ્તનને છુટા છુટા ટુકડાઓમાં બનાવીને બેડ-વામાં આવે છે પીસ્તનને એક ફેલ્ડ-જોવો બનવી તેના મધ્યમાં પાડેલા તેપર છેદમાંથી પીસ્તન રૉડનો તેપર કીધેલો છેડો પસાર કરી એક નટની મદદથી જોડી લેવામાં આવે છે એ પીસ્તન ઉપર પછી ફરતી સ્પ્રીંગ અને તે સ્પ્રીંગ ઉપર પેંકી ગ રીંગ મુકી તે ઉપર એક જન્ક રીંગ ઢાંકી એટલે ચઢાવવામાં આવે છે, જેથી સ્પ્રીંગની ઉપર મુકેલી પેંકી ગ રીંગજી માત્ર સીલીનડર સાથે ધસાય છે.

કૉઇલ સ્પ્રીંગ પીસ્તન (Coil Spring Piston)—

ચિત્ર નાં ૧૬૦ માં આ જાતનો પીસ્તન બતાવ્યો છે, જે જાણીતા મેકરો મેસર્સ લેન્કેસ્ટર એન્ડ ટૉન્ગ (Lancaster and Tonge) ની બનાવટનો છે.

ચિત્ર નાં ૧૬૦.

લેન્કેસ્ટર કૉઇલ સ્પ્રીંગ પીસ્તન.

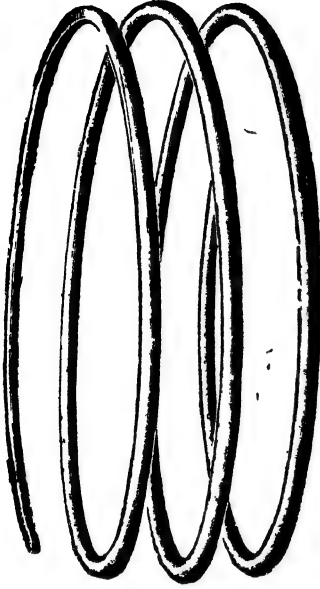
એમા એ એન્ગલ આયર્નના ધાટની પેકીંગ રીંગો બરાબર ટર્ન કરીને પીસ્તન અને જન્ટક રીંગ વચ્ચે મૂકેલી હોય છે દરેક રીંગ જેમ સીલીનડર સાથે તેમજ પીસ્તન અને જન્ટક રીંગ સાથે શીટ લાગીને રહે છે. એ રીંગો અને પીસ્તન વચ્ચે એક સ્ટીલની સ્પ્રીંગ મૂકવામાં આવે છે, જેને ચિત્રો નાં ૦ ૧૬૧ તથા ૧૬૨ માં બતાવ્યા મુજબ એ ચાત્રણુ વિટા હોય છે એ સ્પ્રીંગ રીંગોને સીલીનડર સાથે તેમજ પીસ્તન અને જન્ટક રીંગ સાથે દાબી રાખે છે, જેથી સ્ટીમ ગળવા પામતી નથી આ જાતના પીસ્તન ત્યારે સારી હાલતમાં હોય છે, ત્યારે બરાબર કામ કરે છે ધણી લાખા વખતના વપરાસ પછી સ્પ્રીંગનું સ્થિતિસ્થાપકપણું કમી થવાથી તેને સીલીનડર સાથે લાગુ રાખવાની કશી ગોઠવણુ એમાં હોતી નથી, જેથી સ્પ્રીંગ બદલી નવી નાખવી પડે છે આ પીસ્તન સીલીનડરમાં બેસાડવાની એક સહેલ રીત નીચે આપી છે —

પીસ્તનને બાહરે કહાડી તે ઉપર પહેલા પેકીંગ રીંગો તથા સ્પ્રીંગ તેઓની જગામાં બગબર ગોઠવવી પછી પેકીંગ રીંગ ઉપર એક પોલ્ડો કલેમ્પ ચઢાવી તેને એવી રીતે ટાઈટ કરવી કે જેથી સીલીનડરના ડાયમેટર કરતાં રીંગની ડાયમેટર સંકોચાઈને નાની થાય પછી કોઈબી જાતના ખડખડા કાગળના ટુકડા પેકીંગ રીંગના ફેસ ઉપર ફેટલેક ટેકાણું મેળીને ઉપર જન્ટક રીંગ ટાકી મુખ્ય ટાઈટ એવી રીતે કરવી કે કલેમ્પ છોડી નાખવા છતાં સ્પ્રીંગના દબાણથી રીંગો પાછી બાહરે ઝૂલી આવે નહીં એ પ્રમાણે કલેમ્પ છોડી નાખ્યા પછી પીસ્તનને સીલીનડરમાં ધકેલવો અને જન્ટક રીંગ કહાડી નાખી કાગળો વગેરે કહાડી નાખવા, જેથી રીંગો છુટી થઈને સીલીનડર સાથે લાગુ થઈ જશે, જે પછી જન્ટક રીંગ પાછી ચઢાવવી જ્યારે પીસ્તન બાહરે કહાડવામાં આવતો નથી, ત્યારે પહેલા એક પેકીંગ રીંગ પીસ્તનમાં મુકીને કલેમ્પ અને લાખા બોલ્ટોની મદદથી સ્પ્રીંગને પીસ્તનમાં બેસી લેવામાં આવે છે, ત્યાર પછી બીજી રીંગ મુકી જન્ટક રીંગ ઢાકવામાં આવે છે

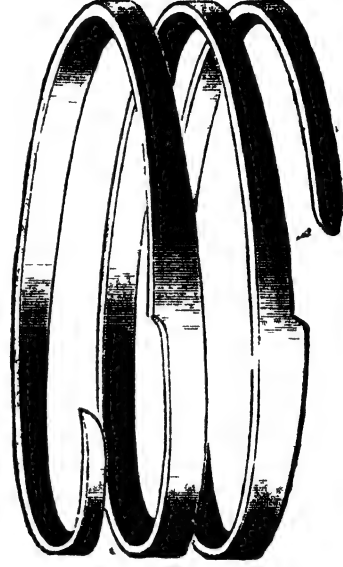
સરપન્ટ કોઇલ સ્પ્રીંગ (Serpent Coil Spring)
ફેલ્ટ કોઇલ સ્પ્રીંગ કરતા વધારે સારી છે, કારણ કે ફેલ્ટ સ્પ્રીંગ જ્યારે પેકીંગ રીંગોમાં ચોટી જાય છે ત્યારે કાઢવાની ધણી

મુશકેલી પડે છે, કે જેવી મુશકેલી સરપન્ટ કૉઇલ સ્પ્રીંગ કાઢતી કે નાખતી વખતે પડતી નથી.

ચિત્ર નાં ૧૬૧.
સરપન્ટ કૉઇલ સ્પ્રીંગ.

ચિત્ર નાં ૧૬૨.
હેલિક કૉઇલ સ્પ્રીંગ.

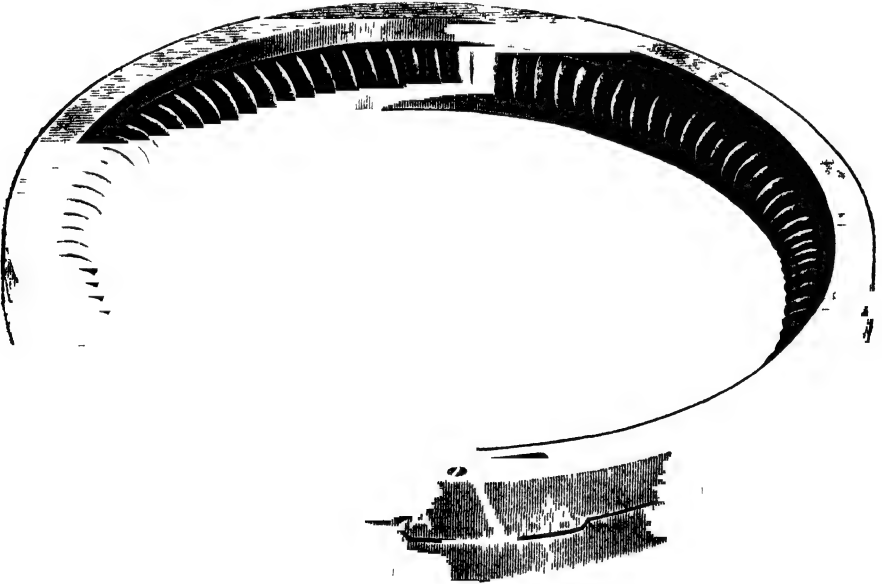
સ્પાઇરલ સ્પ્રીંગ પીસ્તન (Spiral Spring Piston)—લૅન્કેસ્ટર એન્ડ નૉન્ગ મેકરનો આ જાતનો પીસ્તન ચિત્રો નાં ૧૬૩ અને ૧૬૪ માં બતાવ્યો છે, જે હાલમાં મોટા એનજીનોમાં ઘણા વપરાય છે.

ચિત્ર નાં ૧૬૩.

લૅન્કેસ્ટર સ્પાઇરલ સ્પ્રીંગ પીસ્તન.

એમાં પણ ઉપર લખેલા પીસ્તન માફક એ પેંકીંગ રીંગ એક સ્પ્રીંગ અને એક જનક રીંગ વપરાય છે, પણ તેઓની બનાવટ જુદી તરેહની હોય છે એમાં જે સ્પ્રીંગ વપરાય છે, તે સ્ટીલના તારને ગોળ વિટાવ્યા પછી આખી સ્પ્રીંગને એક સરકલના આકારમાં વાળીને બનાવવામાં આવે છે એ સ્પ્રીંગ જે એ પેંકીંગ રીંગો વચ્ચે રહે છે, તે રીંગોની અદરની એક બાજુની ધારો ફાસ કીધેલી હોય છે, જેથી જનક રીંગ ઢાકીને ટાઇટ કરતાજ પેંકીંગ રીંગો સ્પ્રીંગને ઢાંખે છે, જેના પરિણામમાં સ્પ્રીંગનું દબાણ વધવાથી રીંગો પોતેજ બાહરે ફૂલી આવી સીલીનડરની ફેસ સાથે લાગુ થઇ જાય છે આ પીસ્તનની મુખ્ય ખુબી એ છે કે લાંબા વખતના વપરાસ પછી જો સ્પ્રીંગ ઢીલી થઇ જાય તો તેનો સાધો ઉઘાડી સ્પ્રીંગનો ઘેરાવો સહેજ વધારી શકાય છે, કારણકે એ સ્પ્રીંગના છેડાઓ સ્ક્રૂની માફક એક બીજામાં ભેળવેલા હોય છે, જે સેફલાઇથી છૂટા પાડી ઘેરાવો વધારી શકાય છે એજ જાતની જુની ટપની સ્પ્રીંગો જે બકલીસ સ્પ્રીંગ કહેવાય છે તેનો સાધો ઉઘાડી તેમાં O આવા ઘાટની લોખંડી કડી ઉમેરી તેનો ઘેરાવો વધારી શકાય છે જુની ટપની એવી સ્પ્રીંગો O આવા ઇડારોકા આકારની બનાવવામાં આવતી હતી, પણ લેન્કેસ્ટર પીસ્તનમાં ચિત્ર નાં ૧૬૩ માં બતાવ્યા મુજબ સ્પ્રીંગ તદ્દન ગોળાકાર હોય છે, જેથી તે વધારે સ્થિતિસ્થાપક હોય છે, અને સીલીનડરમાં ઘણું ઓછું ફ્રીક્શન કરે છે

ચિત્ર નાં ૧૬૪.

લેન્કેસ્ટર સ્પાઇરલ સ્પ્રીંગ પીસ્તન

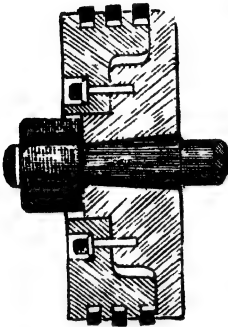
લીમીટ પેકીંગ રીંગ (Limit Packing Ring)—

ઉપર વર્ણવેલા કોઇલ અને સ્પાઇરલ સ્પ્રીંગવાળા પીસ્તનોમા જો સ્પ્રીંગો ઘણી તાઇટ હોય તો સીલીનડરમા ઘણુ ફ્રીક્શન કરે છે આજના સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ અને હાઇ પ્રેસરની સાથે વપરાતી હાઇ ટેમ્પરેચરના જમાનામા સીલીનડરમા સખ્ત ગરમીને લીધે તેલ સુકાઇ જવાનો સભવ રહે તેમા તાઇટ સ્પ્રીંગોવાળા પીસ્તન હોય તો ઘણુ જ ફ્રીક્શન થાય. એમ થતુ અટકાવવા માટે મેસર્સ લૅન્કેસ્ટર એન્ડ તૉન્ગ ચિત્રો નાં ૧૬૦ અને ૧૬૪ માં A A જગ્યાએ આગળ બતાવ્યા પ્રમાણેની પેકીંગ રીંગ બનાવે છે પહેલા રીંગને સીલીનડરની ડાયમેટર પ્રમાણે બરાબર તર્ન કરી તેઓ ઉપર A A આગળ બતાવેલો એક રીંગનો કાગરો (projection) બીજાના ખાચામા શીત કરવામા આવે છે. પછી રીંગને એજ ભાગમાંથી કાપવામા આવે છે આવી જ્યારે સીલીનડરમા રીંગ બેસાડવામા આવે છે ત્યારે સ્પ્રીંગના ગમે તેવા દબાણથી પણ રીંગ સીલીનડરની ડાયમેટર કરતા વધારે ઉઘડતી નથી ચાલુમા એ રીંગ સ્પ્રીંગ અને સ્ટીમના દબાણથી એક બીજા ઉપર થોડી થોડી ધમણ માફક દબાયા કરવાથી A A આગળનો ખાચાનો ભાગ થોડો થોડો ધસાતો જઇ પોહળો થતો જાય છે, જેથી રીંગનો ઘેરાવો સહેજ વધ્યા કરે છે અનુભવ ઉપરથી એવુ માલમ પડ્યુ છે કે ચાલુમા જેટલુ સીલીનડર ધસાતુ જાય છે, તેને પુરતોજ એ ખાચોખી ધસાતો જઇ રીંગનો ઘેરાવો વધાર્યો જાય છે પણ જો જરૂર પડે તો રીંગને બાહર કાઢી A A આગળનો ખાચો હુકે ઇચ જેટલો ધસી નાખવાથી પીસ્તન બરાબર તાઇટ થઇ રહે છે આ સુધારો ઘણો આવકારદાયક છે.

રૅમ્સબોટમ્સ પીસ્તન (Ramsbottom's Piston)

એમા એક અખડ ગોળાકાર પીસ્તનના ઘેરાવામા થોડાક ચોરસ ફરતા ખાચા પાડેલા હોય છે, જેમા તેવાજ ચોરસ આકારની ગોળ વાળેલી રીંગ એક બાજુએ કાપી કઢાડી ખેંચીને બેસાડવામા આવે છે એ રીંગો સ્ટીલ કરતા કાસ્ટ આયર્નની બનાવેલી વધારે પસંદ કરવાજોગ છે. સ્ટીલ કરતાં કાસ્ટ આયર્નની રીંગ ડાયમેટરમા સહેજ મોટી બનાવવી પડે છે આ રીંગ અખડ કાસ્ટી ગમાથી ટર્ન કરી કાપી કઢાડવામાં આવે છે, અને પછી તેઓને એક ઠેકાણેથી કાપી

નાખવામાં આવે છે. દરેક પીસ્ટનમાં ધણુંખૂંદ ત્રણ ખાંચા હોય છે, જેમાં એવી ત્રણ જુદી જુદી રીંગો ચઢાવવામાં આવે છે, જેઓના સાધા અવારનવાર એવી રીતે રાખવામાં આવે છે, કે તેઓમાંથી સ્ટીમ ગળે નહીં. આ રીંગો જો ખરાબર સંભાળથી બેસાડવામાં આવી હોય તો કદી ભાંગતી નથી, પણ જ્યારે તેઓ ભાંગે છે, ત્યારે સીલીનડરને ધણું તુકસાન કરે છે. એ રીંગો સહેલાઈથી બેચીને પીસ્ટનના ગાળામાં ચઢાવી શકાય છે. એ રીંગો કઢાડવા માટે આખા પીસ્ટનને બાહર કઢાડવો પડે છે, માટે જે ઠેકાણે પીસ્ટન બહાર

ચિત્ર નાં ૧૬૫.

રૅમ્સબૉટમ પીસ્ટન

કઢાડવામાં ઘણી અગવડ હોય—કે જે પ્રમાણે તેનડમ એનજીનમાં હોય છે—તે ઠેકાણે તો જરૂર પીસ્ટન જન્ક રીંગવાળા રાખવા જોઈએ, કે જેથી જન્ક રીંગ કાઢાડી લેતાજ રૅમ્સબૉટમ રીંગો બાહર નીકળી આવે સ્ટીલની રીંગો ઉપર વીશેષ ધ્યાન આપવું જોઈએ, કારણ કે એ રીંગોના આખા ઘેરાવા ઉપર વાર વાર ફરતી ખેરી ગ લાગતી નથી. કેટલીકવાર કાસ્ટ આયર્નની રીંગો કાપેલા છેડા તરફ તેપર થતી જતી બનાવવામાં આવે છે, તેમજ એના કાપેલા છેડા વચ્ચેથી સ્ટીમ ગળતી અટકાવવા માટે તે છેડાઓમાં ઉલટાસુલટા ખાંચા પાડી

આસરે પાંચ દોરા લગાવેલા છુટો લૅપ જોઈન્ટ કરવામાં આવે છે સ્ટીલની રીંગો સીલીનડરને ઘસીને ખરાબ કરી નાખે છે, માટે હાલમાં ઘણી વપરાતી નથી.

રૅમ્સબૉટમ રીંગ જ્યારે સીલીનડર કરતા સહેજ વધારે ડાયામેટરની ટર્ન કરી કઢાડવામાં આવે છે, ત્યારે તેના ઘેરાવામાંથી થોડોક ટુકડો કાપી કઢાડી રીંગને દબાવીને સીલીનડરમાં નાખતા તે ઇડારોકી યાને ઓવલ O આવી થઈ જાય છે, જેથી તેને ફરતી ખેરી ગ લાગતી નથી અને સ્ટીમ ગળવા માટે છે. માટે દરેક પુટ સીલીનડરના ડાયામેટર ફીફ એક દોરો વધુ ડાયામેટરની રીંગ ટર્ન કરી તેમાંથી જોઈતો ટુકડો કાપી કઢાડી રીંગ દબાવી સીલીનડરના ડાયામેટરની ખીલકુલ ખરાબર કરી લેવામાં સંભાળથી પકડી પાછી ટર્ન કરવી, જેથી તે ખીલકુલ ગોળ થઈ જાય રીંગને એવી હાલ-

તમાં લેધમાં પકડતાં સલાળ રાખવી જોઈએ કે રીંગ લેધના ડોગ ચક્રમાં કઢગી રીતે ખુબ દાખીને પકડવામાં આવી નહી હોય, અને તુલ ફક્ત તેના સાંધા આગલ અને તેની બરાબર સામી બાજુજ લાગે, અને બને બાજુમાં કટ ધણી લાગે નહી. એવી રીતે રીંગને ફરીથી ટર્ન કરતી વખતે સીલીનડરના ડાયમેટર કરતાં રીંગનો ડાયમેટર ઓછો થઈ જવો નહી જોઈએ, પણ એક પાતળા કાગળ પુર વધારેજ રહેવો જોઈએ.

જન્ક રીંગ (Junk Ring)—જન્ક રીંગને કેટલેક ઠેકાણે પીસ્તન સાથે ત્રાખા અથવા પિતલના બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે, જેઓ માટે પીસ્તનમાં રાખેલા ખાચાઓમાં પિતળના નટો હોય છે. પિતળના બોલ્ટ વાપરવાનું મુખ્ય કારણ એ હોય છે કે સીલીનડરમાં નાખવામાં આવતા વનસપતિના તેલ અથવા ચરબીની અસર તેઓ ઉપર થાય નહી પણ હાલમાં મીલ એનજીનમાં સીલીનડર ઓઇલ નામનું ખનિજ તેલ વાપરવામાં આવે છે, માટે જો નરમ લોખંડના બે ટુટ વાપરવામાં આવે તો કશી હરકત નથી, જો કે ધણીક મેકરો હજી પિતળનાજ બોલ્ટ પસંદ કરે છે કેટલેક ઠેકાણે જ્યાં લોખંડના બોલ્ટ વપરાય છે, ત્યાં પિતળના બુફ નટ નહી વાપરતા ખુદ પીસ્તનમાંજ છેદો પાડી આટા પાડેલા હોય છે, પણ દરેક જન્ક રીંગમાં બોલ્ટનું આખું માયુ રહે તેટલા ઉડા ખાચાઓ રાખવામાં આવે છે, કે જેથી જન્ક રીંગની સપાટીની ઉપર બોલ્ટોના માયા રહે નહી (જુવો ચિત્ર નાં ૧૬૩) પીસ્તનની ફેસ ઉપર જન્ક રીંગને ગ્રાઇન્ડ (grind) કરી બેરીંગ લેવામાં આવે છે, કે જેથી પીસ્તન અને જન્ક રીંગ વચ્ચેથી સ્ટ્રીમ ગળે નહી તેમજ પીસ્તન ઉપર રાખેલો ઓઇલ જન્ક રીંગના છેદમાં બરાબર શીટ બેસેલો જોઈએ, કે જેથી જન્ક રીંગની બાહરની ધાર અને પીસ્તનની બાહરની ધાર બરાબર એક સરખી લાઇનમાં રહે, યાને જન્ક રીંગ આઉટ (out) રહે નહી. ચિત્ર નાં ૧૬૫ માં બતાવ્યા મુજબ જન્ક રીંગનો છેદ પીસ્તનના ઓઇલ ઉપર માત્ર પોણો ઇંચ સુધીજ બેરીંગમાં રાખી બાકીનો સેઇજ મોટી ડાયમેટરનો ટર્ન કરી નાખવામાં આવે છે, કે જેથી ઓઇલ ઉપર જન્ક રીંગ જામ થઈ જાય નહી, અને જ્યારે કાઢડવી પડે ત્યારે સહેલાઈથી નિકળી આવે.

જન્ક રીંગના બોલ્ટ ચાલુમાં ઢીલા થઇ જતા અટકાવવા માટે તરેહવાર યુક્તિઓ કરેલી જેવામાં આવે છે. કેટલેક ઠેકાણે લોખંડના બોલ્ટ સાથે પિત્તળનાં વૉશર એવી મતલબથી રાખવામાં આવે છે કે લોખંડ કરતા પિત્તળ ગરમીથી વધારે એક્સપાન્ડ થતું હોવાથી ચાલુમાં બોલ્ટ ઢીલા થાય નહીં કેટલેક ઠેકાણે બોલ્ટનાં માથામાં આરપાર છેદ પાડી તેમાં ત્રાખાની સ્પ્રીટ પીન નાખવામાં આવે છે, જે પીનનું માથું તથા છેડો જન્ક રીંગમાં સામસામે રાખેલા ખાચામાં રહે છે, જેથી બોલ્ટ ઢીલો થઇ ફરી જતો નથી. કેટલેક ઠેકાણે બોલ્ટના સેન્ટરમાં ફરતો યુવ જન્ક રીંગમાં તર્ન કરી કહાડી બધા બોલ્ટોના માથામાં પાડેલા છેદમાં નરમ તાર પરોવી તે એ ખાચામાં ઠાકી રાખવામાં આવે છે, જેથી બોલ્ટો ફરી શકતા નથી.

બુલ રીંગ (Bull Ring)—ખીજી જાતની સ્પ્રીંગ અને પેકીંગ રીંગો માટે ખાસ બનાવેલા પીસ્તનોમાં જ્યારે રૅમ્સબોટમ રીંગો વાપરવી હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૬૫ માં બતાવ્યા પ્રમાણેની બુલ રીંગ વાપરવામાં આવે છે, જે રીંગના પહોળા ઘેરાવામાં ત્રણ રૅમ્સબોટમ રીંગો રહે તેવા ફરતા ખાચાઓ રાખવામાં આવે છે. આવી જાતની બુલ રીંગ વાપરવાથી માત્ર બુલ રીંગ બાહ્યેર કહાડવાથી રૅમ્સબોટમ રીંગો કહાડીને તપાસી શકાય છે, અને આખા પીસ્તનને બાહ્યેર કહાડવો પડતો નથી. આવી સગવડને ખાતર નવા રૅમ્સબોટમ પીસ્તનોમાં પણ એવીજ અથવા સહેજ સુધારા સાથની ગોઠવણો રાખવામાં આવે છે.

પેકીંગ રીંગ (Packing Ring)—પેકીંગ રીંગ બનાવવા માટે સર્વેથી સરસ ધાતુ કાસ્ટ આયર્ન છે, તે પછી જો રીંગો ધણું સખ્ત કાસ્ટ આયર્નની બનાવી હોય તો સીલીનડરને કાતરી નાખે છે, તેમજ ધણું નરમ કાસ્ટ આયર્નની રીંગો જલદીથી ઘસાઇ પિસાઇ જઇ ગળ્યા કરે છે સ્ટીલની રીંગો બનાવેલી સારી નથી. જે ઠેકાણે એનજીન વર્ધના કેટલાક મહિના વપરાસ વગર પડી રહેતું હોય તે ઠેકાણે પિત્તળની પેકીંગ રીંગો વાપરવી સારી છે, નહીં તો કામ ખલાસ થવા પછી પીસ્તનને બાહ્યેર કહાડી ચરખી વગેરે લગાડી યુકી રાખવામાં આવે છે કે જેથી તે કિટાઇ જાય નહીં. પેકીંગ રીંગો સીલીનડરના ડાયામેટર કરતા થોડી મોટી ડાયામેટરની

તર્ન કરી બનાવવામાં આવે છે, અને પછી તેના ઘેરાવામાંથી જોઇતો ભાગ કાપી કઢાડી રીંગને દાખી સકેાચીને પાછી લેધમાં પકડી સીલીનડરની ડાયામેટર પ્રમાણે બરાબર શીટ તર્ન કરવામાં આવે છે. રેન્સબ્રાઉન રીંગને તર્ન કરવાની આપેલી રીત પેકીંગ રીંગને પણ લાગુ પડે છે રીંગ હમેશાં સીધી નહીં પણ આડકત્રી કાપવામાં આવે છે કે જેથી ચાલુમાં સીલીનડરમાં લાખો ને લાખો ખસરો પડે નહીં, અને એ સાધા ઉપર એક તન્ગ પીસ (Tongue

ચિત્ર નાં ૧૬૬.

તન્ગ પીસ.

Piece) ચિત્ર નાં ૧૬૬ માં બતાવ્યા મુજબ મુકવામાં આવે છે, કે જેથી સાધામાંથી સ્ટીમ ગળે નહીં કેટલીક વખતે એ ટન્ગ પીસ નામનો ટુકડો રીંગને એક છેડે રીવેટ કરી લેવામાં આવે છે, કે જેથી તે કાષ્ઠવાર અકસમાતથી નીચે પડી જાય નહીં જે પેકીંગ

રીંગોની અદર સ્પ્રીંગ રાખવામાં આવતી હોય તેઓને સીલીનડરના ડાયામેટરથી વધારે ડાયામેટરની બનાવવાની કાંઈ ખાસ અગત નથી. ફક્ત જે રીંગોમાં સ્પ્રીંગ હોતી નથી તેઓનેજ સીલીનડરના ડાયામેટર કરતાં સહેજ મોટા ડાયામેટરની બનાવવામાં આવે છે.

પીસ્તન સાથે પીસ્તન રૉડનું જોડાણ-પીસ્તનમાં

એક ટેપર છેદ પાડી તેમાં પીસ્તન રૉડનો તેવોજ ટેપર કરેલો છેડો બેસાડવામાં આવે છે, જે ટેપર બાર ધ્રુવ લબાઈમાં એક ધ્રુવ હોય છે આથી વધારે ટેપર રાખી હોય તો સાંધામાંથી સ્ટીમ ગળવાનો સંભવ રહે છે, અને જો ઓછી ટેપર રાખી હોય તો છેદમાં રૉડનો છેડો એટલો બધો જામ થઈ જાય છે કે કાષ્ઠ વાર પીસ્તનને રૉડ ઉપરથી છુટો કરતાં ઘણી મુશ્કેલી નડે છે. કેટલેક ઠેકાણે પીસ્તન રૉડના પીસ્તનમાંથી બાહર નીકળતા છેડામાં એક યા બે કૉન્ટર ઠોકવામાં આવે છે, અને પછી ઉપરથી જન્ક રીંગ બેસાડવાથી કૉન્ટર નીકળી જવાનો બીલકુલ સંભવ રહેતો નથી. એ કૉન્ટર રહે તેવો એક ઉભો ખાંચો પીસ્તનના બાંસમાં કરેલો હોય છે, પણ કૉન્ટર મારવા માટે રૉડમાં જે ખાંચો અથવા છેદ પાડવો પડે છે તેથી રૉડ તે જગાએ નબળો પડી જાય છે, માટે ઘણેક ઠેકાણે પીસ્તન રૉડના પીસ્તનમાંથી બાહર નીકળતા છેડા ઉપર આંટા

પાડી નટ ચઢાવવામા આવે છે, અને એક ચિરેલી પીનની મદદથી નટને ઢીલો થઇ જતો અટકાવવામા આવે છે. રૉડને છેડે એ પ્રમાણે આટા પાડવાથી તે ઝાઝો નબળો થતો નથી નવો પીસ્તન કે પીસ્તન રૉડ નાખવામા આવે ત્યારે પીસ્તનના ટેપર છેદમાં પીસ્તન રૉડનો તેવાજ ટેપર છેડો સારી પેઠે ગ્રાઇન્ડ કરી બેરીંગ લઇ નાખવો જોઇએ.

પીસ્તન રૉડ (Piston Rod)—મોટા એનજીનોમા પીસ્તન રૉડ હાલમા નરમ સ્ટીલના બનાવવામા આવે છે, જેથી તેઓ લાંબો વખત વપરાયા છતાં તે ઉપર ઉભા ખસરા (flats) પડતા નથી. રૉડનો ક્રૉસ હેડ સાથે જોડાતો છેડો ડાયમેટરમા સહેજ નાનો કરી ટેપર કરવામા આવે છે, જે ક્રૉસ હેડના તેવાજ ટેપર છેદમા બેસે છે. છેડાનો ડાયમેટર આ પ્રમાણે નાનો કર્યા પછી તેને ટેપર કરવાનો હેતુ એ હોય છે કે ભવિષ્યમા જ્યારે ગૉડ ખરાબ થઇ જાય ત્યારે થોડો ટર્ન થઇ શકે, જે વેળાએ તેનો ટેપર કાઢેલો છેડો જેવાને તેવાજ રહે, જેથી તે ક્રૉસ હેડમા હમેશ મુજબ શીટ બેસે છેડો પાતળો કરવાથી રૉડ ઉપર કિનારી અથવા કૉલર પડે છે, જે કિનારી ધણુક દાખલાઓમાં ક્રૉસ હેડ સાથે લાગુ રાખવામા આવતી નથી, જેથી બધુ જોર છેડાના ટેપર કાઢેલા ભાગ ઉપરજ પડે છે કેટલાકે એ છેડો સીધોજ રાખે છે જે એક ટેપર કૉલરની મદદથી ક્રૉસ હેડમા જામ રહે છે.

તેલ રૉડ (Tail Rod)—મુખ્ય કરીને મોટાં હૉરીઝન્ટલ એનજીનોમા પીસ્તન ગૉડ ખાસ લાંબા રાખી એનજીનના પાછલા કવરમા રાખેલા એક ગ્રંથીગ બૉક્ષ અને ગ્લાન્ડમાની બાહુર કાઢાડવામા આવે છે, જેને તેલ રૉડ કહે છે, આથી પીસ્તન રૉડ આગળી અને પાછલી ગાઇડો ઉપર ટેકીને ચાલે છે, જેથી પીસ્તનનું સધળું વજન સીલીનડરને તળે પડતું નથી અને સીલીનડર ધસાતું નથી એક લખનાર તો કહે છે કે તેલ ગૉડ અને પાછળી ગાઇડો વાપરવાથી સીલીનડરનું તળિયું ધસાતું નથી એવો વિચાર જુલ ભરેલો છે, કારણ કે એ પ્રમાણે બનાવેલો પીસ્તન રૉડ ઘણો લાંબો હોવાથી, અને તેને બે છેડેજ ટેકા હોવાથી તે વ્યભાથી લયે છે, અને એવા લાંબા પીસ્તન રૉડનો ભાર ટુકા તેલ રૉડ વગરના પીસ્તન રૉડ કરતા સામો વધારે હોવાથી તેલ રૉડ છતાં સીલીનડરનું તળિયું

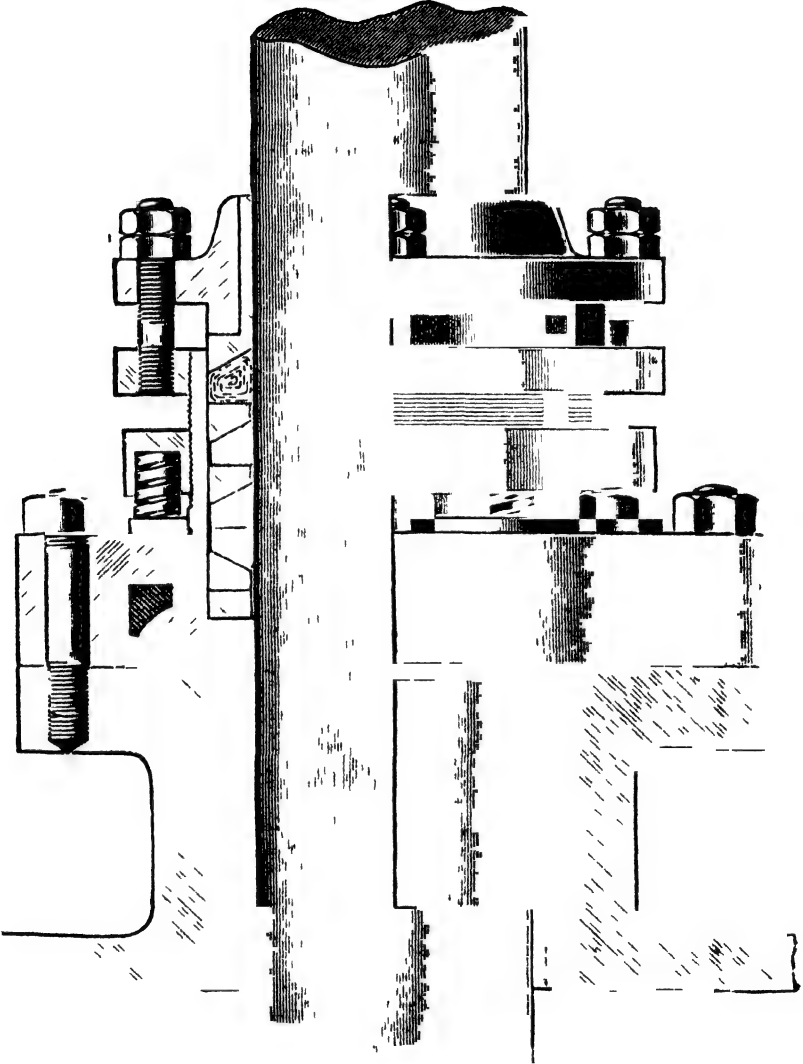
સામુ વધારે ધસાય છે. આના ઉપાય તરીકે કેટલાક મેકરો લાંબા સ્ક્રોકનાં એનજીનોમાં પીસ્તન ગ્રાંડને ઉપરની બાજુએ — આવો ધણો સહેજ ખાસ વાંક એવી રીતે આપે છે, કે જેથી ચાલુમાં પીસ્તનના બોજથી રાંડ સિધા થઇ ચાલે છે, અને પીસ્તન સીલીનડરને તળે ધણો ધસાતો નથી એવા રાંડનો એક છેડો ક્રાંસ હેડ ઉપાડી રાખે છે, અને બીજો છેડો સીલીનડરની બાહુર રાખેલા ખાસ સ્લાઇડ બાર ઉપર એક નાનો ક્રાંસ હેડ ટેકાવી રાખે છે, જેથી બે છેડે ટેકાવી રાખેલા લાંબા ગ્રાંડના મધ્ય ભાગમાં પીસ્તનનું સધળું વજન પડે છે ખરું, પણ તે છતાં રાંડ લચકાતો નથી, કારણ કે ઉપર કંલું તેમ ગ્રાંડને આવો — સહેજ વાંક મારેલો હોય છે, જે પીસ્તનના બોજથી માત્ર સીધો થઇ જાય છે.

પીસ્તન રાંડને એવી રીતે વાક મારવાથી યાને કેમબર (camber) કગવાથી જટલો જોઇએ તેટલો ફાયદો થતો નથી એમ કેટલાકો કહે છે, કારણ કે રાંડને ઠી ઢાલતમા કેમબર કરી તપાસતા પીસ્તનના બોજથી તે જટલો લાગે, તે કરતા વધારે તે સીલીનડરમાં સ્ટીમની ગરમીથી લચતો હોવો જોઇએ, જેથી પીસ્તનનો બોજો તો સીલીનડરના તળિઆમાં પડ્યા કરે વળી એવો રાંડ ખરાબ થઇ જવાથી ભવિષ્યમાં પાછો ટર્ન કગવો પડે તો ધણી મુશ્કેલી પડે મેસર્સ જે એન્ડ ઇ હિડ નામના જાણીતા મેકર પોતાના હોરીઝન્ટલ એનજીનોના પીસ્તનની નીચે બેબીટ મેટલનું બરેલું પિત્તળનું છુદું સ્લીપર જડે છે જેથી સીલીનડરનું તળિઉં ધસાઇ જવાની બીલકુલ ધાસ્તી ગટેતી નથી જ્યારે એ સ્લીપર ધસાઇ જાય ત્યારે તેને થોડું કે બાહુર કાઢી શકાય છે, અથવા જીનું કાઢી નવું નાખી શકાય છે, તો પણ કહેવામાં આવે છે કે વર્ગોના વપરાસ પછી પણ એ સ્લીપર ઝાઝું ધસાતું નથી.

મેટલીક પેકીંગ (Metallic Packing)—મોટાં અને હાઇ પ્રેસર તથા સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ વાપરનારા મીલ એનજીનોમાં સણ, સુતર, કે રબરની પેકીંગને બદલે હવે ધાતુની અથવા મેટલીક પેકીંગ પીસ્તન રાંડ માટે વધારે વપરાવા લાગી છે. સણ, સુતર કે રબરની પેકીંગ વારંવાર બળી જઇ સ્ટીમ ધુક્યા કરે છે, તેમજ જો પીસ્તન રાંડ જરાબી લાઇનમાંથી આઊટ હોય તો ગ્લાન્ડ એક તરફથી ધસાઇ

જઈ પુકયા કરે છે, જેનો ઉપાય થઈ શકતો નથી સારી જાતની મેટેલીક પેકીંગ વાપરવાથી એ પ્રમાણે થતું નથી હાલમાં ધણીક જાતની મેટેલીક પેકીંગ વપરાય છે જેઓમાંની એક “સોહો મેટેલીક પેકીંગ” (Soho Metallic Packing) ચિત્ર નાં ૧૬૭ માં બતાવી છે એ પેકીંગ કોઈપણ સાધારણ સ્ટરીંગ બોક્ષ સાથે જોડી શકાય છે. એમાં એક જાનની નરમ વાહીટ મેટલ (white-metal) ની રીંગો સ્ટરીંગ બોક્ષમાં ભરવામાં આવે છે, અને ઉપરથી એક અથવા બે ટુકડા સાધારણ સળુ કે રબરની પેકીંગના ભરી ગલાન્ડ ટાઇટ કરવામાં આવે છે વાહીટ મેટલની રીંગો એવી રીતે બનાવેલી હોય છે કે જેમ જેમ ગલાન્ડ ટાઇટ કરવામાં આવે તેમ તેમ તે રીંગો પીસ્તન રોડ સાથે દબાતી જાય વળી એ પેકીંગ તરતી અથવા ફ્લોટીંગ (floating) હોય છે, જેથી ચાલુમાં પીસ્તન રોડ જે પ્રમાણે વાકી ટિકી હાલતમાં રહે તેજ પ્રમાણે પેકીંગ પણ તેની સાથે હાલ્યા કરે આ પ્રમાણે પેકીંગને ફ્લોટીંગ રાખવા માટે એ પેકીંગ સીલીનડગના કવર સાથે જામ રાખવામાં આવતી નથી, પરંતુ ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ કવરના છેદમાં એ પેકીંગના સ્ટરીંગ બોક્ષનો નીચલો છેડો ધણો ઢીલો રાખવામાં આવે છે, અને કવરની ફ્લાન્જ ઉપર બેસાડવામાં આવતી એક રીંગમાં એ પેકીંગનો બોલ અને સોકેટ (ball and socket) જોડાઈ હોય છે, જે રીંગની આસપાસ સ્પ્રીંગનું દબાણ હોવાથી ઉપલો જોડાઈ બિલકુલ ગળતો નથી. આવી ગોઠવણને લીધે પીસ્તન રોડ પોતાની સીધી લાઇનમાંથી ગમે તેટલો આડિટ ચાલવા છતાં પેકીંગ તેની સાથે સાથે હાલ્યા કરે છે, અને સ્ટ્રીમ ગળવા દેતી નથી મોટા એનજીનોમાં પીસ્તન રોડ ધણુ ખરૂં હમેશા થોડા અથવા ધણુ લાઈનની આડિટ ચાલે છે, માટે આવી ગોઠવણવાળી પેકીંગ વાપરવાથી પીસ્તન રોડનું ગલાન્ડમાં ઝાઝું ફ્રીક્શન થતું નથી સારી જાતની મેટેલીક પેકીંગ વર્ષો સુધી જવાબ દે છે, અને એક વાર ઍરીંગમાં આવી ગયા પછી સ્ટ્રીમ ગળવાનો સભવ રહેતો નથી. વળી એવી પેકીંગમાં ફ્રીક્શન ઓછું હોવાથી પીસ્તન રોડ ઉપર ઊભા અને સીધા ખસરા પડી પીસ્તન રોડ ખરાબ થઈ જતા નથી, પણ તેઓ ઉપર કાચના જેવી પોલીશ ચઢે છે. ચિત્રમાં બતાવેલી પેકીંગ મેસર્સ હીક હાર્થીન્સ

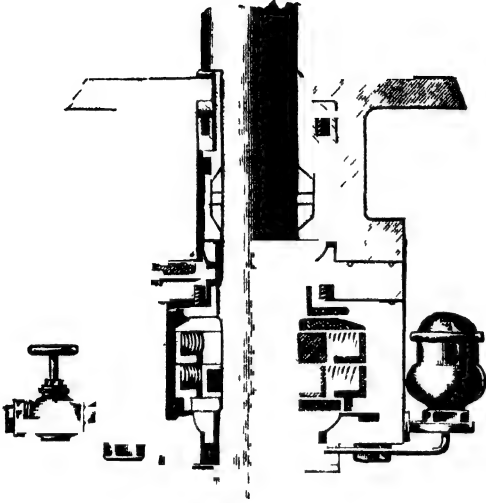
અન્ડ કુાં પોતાના એનજીનોમા વાપરે છે, અને તેઓ સારો સતોપ આપતી જણાય છે

ચિત્ર નાં ૧૬૭.

હીક હાન્ડીન્સની સોહો મેટલીક પેકીંગ

મેસર્સ, મસગ્રેવ ઍન્ડ સન્સ પોતાના એનજીનોમાં ક્રોમ્પટન (Crompton) મેટલીક પેકીંગ વાપરે છે, જે બનાવટમાં ઉપલી પેકીંગ કરતાં સહેજ જુદી પડે છે

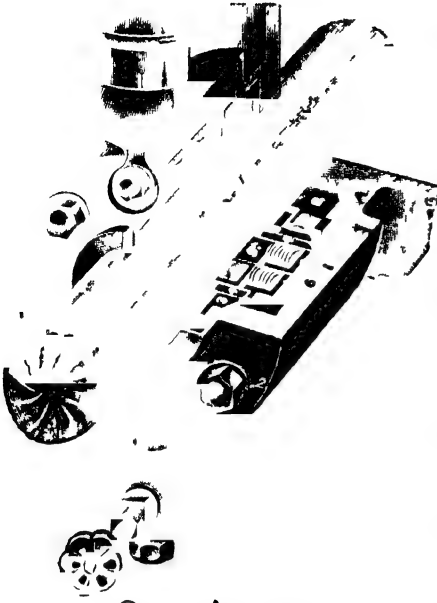

ચિત્ર નાં ૧૬૮.

ડબલ યુનાઇટેડ સ્ટેટસ મેટલીક પેકીંગ
હાઇપ્રેસર માટે

ઉપલી જાતની પેકીંગોમાં જે વાહીટ મેટલની રીંગો વપરાય છે, તેની મેળવણી આ પ્રમાણેની હોય છે—કલ્-ઇ ૮૨ ભાગ, શીશુ ૪૧ ભાગ, અને ત્રાણુ ૪ ભાગ જે રીંગો અખડ નહીં પણ બે ટુકડે હોય છે, અને અવારનવાર તેઓની સપાટી ફાયર અથવા વૅડજની માફક ફાસ રાખેલી હોવાથી તેઓ ઉપર ગ્લાન્ડનું દબાણ થતાજ વચ્ચે વચ્ચેની કેટલીક રીંગો પીસ્તન રૉડ તરફ ધસીને તે સાથે મજબુતીથી લાગુ રહે છે

યુનાઇટેડ સ્ટેટસ મેટલીક પેકીંગ (United States Metallic Packing)—આ પેકીંગ આજકાલ ઘણી વખણાય છે, અને ઘણા હાઇપ્રેસર માટે તેમજ સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ માટે ઘણીજ સારી છે એમા ગ્લેન્ડ છેજ નહીં અને એકબી ટુકડો સાધારણુ નરમ પેકીંગનો ભરવામા આવતો નથી, જેથી એ પેકીંગ નાખ્યા પછી વર્ષો સુધી જોવી પડતી નથી, અને પીસ્તન રૉડ બીલકુલ ધસાતો નથી. ચિત્ર નાં ૧૬૮ મા વરદી-કલ હાઇપ્રેસર સીલીનડર માટેની ડબલ પેકીંગ બતાવી છે, જેમા જોવાથી માલમ પડશે કે સીલીનડરના સ્ટરીંગ બૉક્ષમાં ફરતી નાની

ચિત્ર નાં ૧૬૯.

સી ગલ યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ મેટલીક પેકીંગ.
લો પ્રેસર માટે.

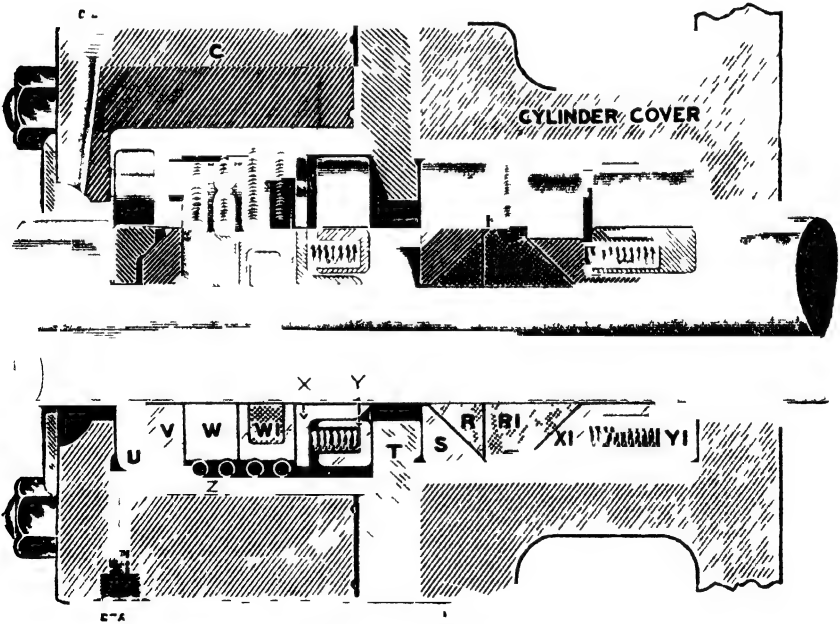
ચિત્ર નાં ૧૭૦.

યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ મેટલીક પેકીંગ.
વાલ્વ સ્પીનડલ માટે.

નાની સ્પ્રીંગો મુકી તે ઉપર એક યુથ મુકવામાં આવે છે. એ યુથ ઉપર વાહીટ મેટલની રીંગો મુકીને એક બીજા યુથ તે રીંગો ઉપર પહોંચવામાં આવે છે. એ યુથને છેડે બાલ એન્ડ સૉકેટ ગ્રેન્ડન્ટ ક્રીપિંગ હોય છે, અને તે ઉપર પાછી નાની નાની સ્પ્રીંગો મુકી બીજી રીંગો ચઢાવવામાં આવે છે. એ રીંગો પીતળની પોકળ બનાવી તેઓમાં વાહીટ મેટલ ભરેલી હોય છે, અને તેઓ ચાર ટુકડે હોય છે, તથા તેઓની પીડ પાછળ સ્પ્રીંગો રાખેલી હોય છે, જેઓની મદદથી એ રીંગોના ટુકડા પીસ્તન

સીલીનડરના કવર સાથે બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે એ પેકીંગ પશુ બીલકુલ ફ્રીડોમીંગ યાને તરતી છે, એટલે કે પીસ્તન રૉડ ગમે તેમ લાઇનની આઉટ હોય તે છતાં એ પેકીંગ રૉડની સાથે જ હાલ્યા કરે છે ચિત્ર નાં ૧૬૯ માં બતાવેલી પેકીંગ લો પ્રેસર સીલીનડર માટેની સી ગલ પેકીંગ છે, જ્યારે ચિત્ર નાં ૧૭૦ માં નાના સીલીનડરો અને વાલ્વ સ્પીનડલ માટે વપરાતી પેકીંગ બતાવી છે

લૅન્કેસ્ટર ડબલ મેટલિક પેકીંગ (Lancaster Double Metallic Packing)—એ પેકીંગ પણ ઘણી સારી બનાવટની છે જે ચિત્ર નાં ૧૭૧ માં બતાવી છે. ઉપર વર્ણુવેલી પેકીંગને એ ઘણી રીતે મળતી આવે છે, અને સાધારણ સણ કે સુતરની પેકીંગ માટે બનાવેલા સ્તરીંગ બાંધે. ઉપર એ પેકીંગ સહેલાઈથી શીટ કરી શકાય છે એ પેકીંગમાં પણ એક અદરનો અને એક બાહરનો એવા બે સેટ (sets) છે અદરના સેટમાં બે નરમ ધાતુની વેજ જેવી ત્રીકોણ કાપેલી રીંગો R R એ પીતળની રીંગો X અને S ની વચ્ચે પકડી રાખવામાં આવે છે સ્તરીંગ બાંધે તળિએ એક બુથ Y છે, જેમાં રાખેલી સ્પ્રીંગોની મદદથી એ રીંગો પીસ્ટન રોડ ઉપર દબાઈ રહે છે અને સેટની વચ્ચે એક પ્લેટ T છે બાહરનો સેટ એક બાંધ અથવા કેસીંગ C માં બંધ કરેલો છે, જેમાં ચોરસ સેક્શનની નરમ ધાતુ ભરેલી રીંગો W W ઉપર ચાર સ્પાઇરલ સ્પ્રીંગો વિતાળેલી છે આવી બંનેના ડબલ સેટવાળી પેકીંગ ઘણા હાઈ પ્રેસર અને સુપરહીટ સ્ટીમ માટે ઘણી અનુકૂળ છે

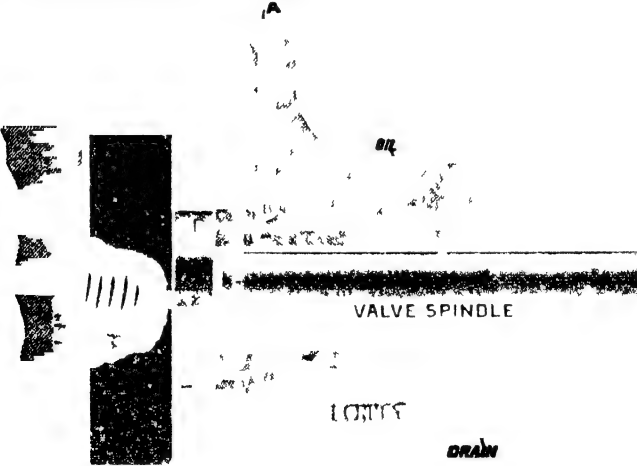

ચિત્ર નાં ૧૭૧.

લૅન્કેસ્ટર ડબલ મેટલિક પેકીંગ.

ફક્ત ત્રીકોણ રીંગોવાળી પેકીંગ જો કે ઘણી સાદી અને સહેલ બનાવટની હોય છે, તોપણ તે થોડા પ્રેસર માટેજ અનુકૂળ હોય છે, કારણ કે એ ત્રીકોણ રીંગો એ ટુકડે બનાવેલી હોવાથી જેમ જેમ એ રીંગો ધસાતી જાય તેમ તેમ તેઓને કાઢીને તેઓને વાક દાખી લેવા પડે છે. બાહરના સેટમાં વપગતી રીંગો ચોરસ હોય છે, અને તે ઘણુ ખર્ચ ચાર ટુકડે બનાવેલી હોવાથી જેમ જેમ તેઓ ધસાતી જાય તેમ તેમ તેઓની પીઠ ઉપરની સ્પ્રીંગોની મદદથી તેઓ પીસ્તન ગ્રોંડ ઉપર લાગુ રહીને સ્ટીમ તાઇટ રહેતી જાય છે.

વાલ્વ સ્પીન્ડલ મેટલીક પેકીંગ (Valve Spindle Metallic Packing)—કોરલીસ એનજીનોના વાલ્વ સ્પીન્ડલો માટેની યુનાઇટેડ સ્ટેટસ પેકીંગ ચિત્ર નાં ૧૭૦ માં બતાવી છે બીજી જાતની લેન્કેસ્ટર એન્ડ ટોન્ગ મેકરની ચિત્ર નાં ૧૭૨ માં બતાવી છે, જેની બનાવટ ઘણી સાદી છે વાલ્વ સ્પીન્ડલ ઉપર એક અખડ કોલર D રાખેલો હોય છે, જેની અને કોરલીસ વાલ્વની વચ્ચે એક સ્પ્રીંગ S છે D કોલર ઉપર B આગળ એક બોલ જોઇન્ટ (ball joint) રાખેલો હોય છે, જે સ્ટીમને વાલ્વના કવર અથવા બોનેટમાંથી ગળવા દેતો નથી ઘણુ ખર્ચ તો સ્ટીમના પ્રેસરથીજ એ બોલ જોઇન્ટ તાઇટ રહે છે, પણુ જ્યારે સ્ટીમ પ્રેસર ઓછો હોય ત્યારે S સ્પ્રીંગ મદદ કરે છે બોલ જોઇન્ટમાં A છેદ વાટે ફ્રીસથી તેલઆપવામાં આવે છે

ચિત્ર નાં ૧૭૨.
લેન્કેસ્ટર મેટલીક પેકીંગ, વાલ્વ સ્પીન્ડલ માટે.

પ્રકરણ—૩૧.

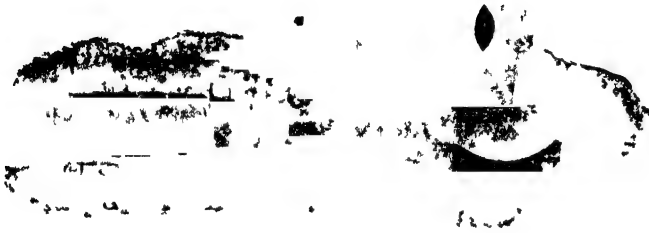
ક્રોસહેડ અને કનેક્ટીંગ રોડ.

CROSS HEAD AND CONNECTING ROD

ક્રોસહેડ (Cross-head)—ક્રોસહેડ હમેશા રોટ આયન અથવા માઇલ્ડ સ્ટીલનો બનાવવામાં આવે છે, કારણકે એની ઉપર ખેચતાણુ ધણુ પડે છે કેટલાંક નાનાં એનજીનોમાં કાર્ટ સ્ટીલના ક્રોસહેડ જોવામાં આવે છે ક્રોસહેડમાં પાડેલા ટેપર છેદમાં પીસ્ટન રોડનો ટેપર કરેલો છેડો બેસે છે, અને ધણુ ખરે સધળે ઠેકાણે મજબુત કોટર અથવા ચાવી માગીને એ છેડો ક્રોસહેડમાં બેસાડેલો હોય છે ચાવીનો ગાળો કાપવાથી પીસ્ટન રોડ અને ક્રોસહેડની મજબુતી ઓછી થાય છે ખરી, જેથી ક્રોસહેડમાં આરપાર છેદ પાડી નટની મદદથી રોડને ક્રોસહેડ સાથે જોડવાની ગોઠવણુ ખેશક વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, પરંતુ એ છેલ્લી ગોઠવણુ કરવાની સગવડ અને સેડેલાઇ મળી શકતી નથી, તેથી લગભગ બધા એનજીનોમાં કોટર મારી ક્રોસહેડ સાથે પીસ્ટનરોડ જોડવામાં આવે છે ક્રોસહેડ સાથે કનેક્ટીંગ રોડ જોડવા માટે ક્રોસહેડને અથવા તે કનેક્ટીંગ રોડને ચીરવા અથવા ફોર્કડ (forked) કરવામાં આવે છે કનેક્ટીંગ રોડનો છેડો ચીરીને આવે U બનાવાથી તેના બે છેડા બને છે, જેઓ વચ્ચે ક્રોસહેડ રહે છે, અને એ બન્ને છેડે ખેરી ગો રહે છે, જેઓમાં ક્રોસહેડની પીન રહે છે એ જાતનો ફોર્કડ કનેક્ટીંગ રોડ બનાવવો ધણો ખરચાળુ છે, તેમજ બન્ને ખેરી ગો નેક બીજી કરતા ઓછી વધતી ધસાવાનો સભવ રહે છે એ કરતા જો ક્રોસહેડને ચીરવામાં આવે અને તેના ચીરેલા ભાગમાં કનેક્ટીંગ રોડનો એક બેરી ગવાલો અખડ છેડો બેસાડવામાં આવે તો તે વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે વળી કનેક્ટીંગ રોડ ચીરેલો વાપરવા છતાં તેના બન્ને છેડાની વચ્ચે મજબુત પીન મારવામાં આવે છે, અને ક્રોસહેડમાં ગખેલા ખાચામાં ખેરીંગના ખાચા રહે છે જ્યારે ક્રોસહેડ ચીરેલો હોય છે, ત્યારે તેની પીન છુટી અને સહેલાઇથી નિકળી આવી શકે તેવી રાખવામાં આવે છે જે ધણુ સગવડભરેલુ છે એવી જાતનો એક ક્રોસહેડ ચિત્ર નંબર ૧૭૩ માં બતાવ્યો છે વળી એ ગોઠવણુને લીધે પીન એકજ બંબુએથી ધસાઇને ચપટી થઇ જવાનો સભવ રહેતો નથી ક્રોસહેડના ઉપલા અને નિચલા ટુકડાઓને (shoe) કહે છે, અને

લાંબા વખતે તેઓ જ્યારે ધસાઇ જાય, ત્યારે તેઓને પાછા ગાઇડ આરમાં લાગુ રાખવા માટેની ગોઠવણ કરેલી હોય છે. એ શુ હમેશાં છુટાં હોય છે, અને કાર્ટ આયર્નનાં બનાવેલા હોય છે કેટલાકેમાં તો એ શુ કહાડીને વચ્ચે ટીનનાં પત્રાંના લાઇનર (liner) મુકીશુ પાછાં મુકવામાં આવે છે, કે જેથી તેઓ ગાઇડ આરમાં ઢીલાં હોય તો લાગુ થઇ જાય, જ્યારે કેટલાક મેકરો સાધારણ સ્ક્રુજેકની માફક ગોઠવણ રાખે છે, જેથી એક નટ ટાઇટ અથવા ઢીલું કરવાથી શુ ઉપર અથવા નીચે ચઢડ ઉતાર કરે છે એ શુ ખાસ લાખાં અને ઘણાં પોહળાં બનાવવામાં આવે છે, જેથી તેઓની બેરીંગ સર્ફેસ વધે છે, અને ગરમ થવાનો સભવ ઘણો ઓછો રહે છે.

ચિત્ર નાં ૧૭૩.

મારગલ સન્સ એન્ડ કુાનો ગટ આયન ક્રૉસહેડ

ક્રૉસહેડ ગાઇડ (Cross-head Guide)—મોટા આડા એનજીનોમાં ઉપર અને નીચે એવી રીતે બે ગાઇડઆર રાખવામાં આવે છે, જેમાં ક્રૉસહેડ મીધી લીટીમાં ચાલે છે. પણ જે એનજીનો જેમણે એકજ તરફ ફરતા હોય, તેમાં એવા બે ગાઇડઆરની આજી જરૂર નથી, પણ હમેશાં એક ગાઇડઆર ઉપરજ બધી પ્રેસર પડતો હોવાથી એક ગાઇડઆર રાખવો પુરતો છે સીલીનડર આગળ ઉભા રહી ફ્રેન્ક તરફ મોહકુ કરીએ તો નીચેથી આપણી તરફ આવી ઉપર જતી ફ્રેન્કવાળાં અથવા સીધી ચાલના એનજીનોમાં બન્ને સ્લૉક વખતે નીચલા ગાઇડઆર ઉપરજ બધી પ્રેસર પડે છે, કારણ કે આગલા સ્લૉક વખતે ક્રૉસહેડ કનેક્ટીંગ રૉડને હડસેલે છે, જેમ કરતી વખતે તેનું બધુ

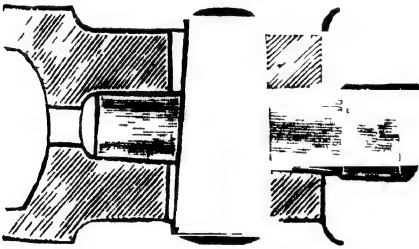
જોર નીચલા ગાઇડઆર ઉપર પડે છે, તેજ પ્રમાણે વળતા અથવા પાછલા સ્લોક વખતે ક્રૉસહેડ કનેક્ટીંગ રૉડને ખેંચે છે, જે વખતે પણ ક્રૉસહેડના નીચલા ગાઇડઆર ઉપરજ બધું જોર પડે છે, અને બન્ને સ્લોક વખતે ક્રૉસહેડ નીચલા ગાઇડઆર ઉપરથી ઉચકાઇ જવાની વેત્રણ કરતો નથી એથી ઉલટું જ્યારે એનજીનની ચાલ ઉલટી હોય છે ત્યારે બન્ને સ્લોક વખતે બધું જોર ઉપલા ગાઇડઆર ઉપર પડે છે મીલ એનજીનો હમેશા સીધી ચાલે ચાલે એવી રીતે ગોઠવવામા આવતા હોવાથી કેટલાક એનજીન બાધનારાઓ પોતાના એનજીનોમા માત્ર એકજ અને નીચલો ગાઇડઆર વાપરવાનો પસંદ કરે છે તો પણ દબલ ગાઇડઆર હાલ સઘળે ઠેકાણે ધણા માનીતા થઇ પડ્યા છે, કારણ કે આજના વખતમા સીલીનડ્રમા કુશળી ગ ધણુ આપવામા આવે છે તેથી, તેમજ જ્યારે સીલીનડ્રમા કદાચ પાણી ભરાઇ કવર સાથે દબાય તે વખતે ઉપલા ગાઇડઆર ઉપર જોર પડે છે, તેમજ વળી જ્યારે એનજીન સ્ટીમ વગર ફક્ત ફ્લાઇ વહીલના ઇનરશીઆ (Inertia) અથવા ઝોકથી ખાલી ગયડે છે, ત્યારે કેન્કપીન ક્રૉસહેડને ખેંચે છે, જે વખતે બધું જોર ઉપલા ગાઇડઆર ઉપર પડે છે.

ક્રૉસહેડ પીન Cross-head Pin)—ક્રૉસહેડ પીન અથવા ગડગેઅન પીન (Gudgeon pin) હમેશા બે બાજુએ ધસાય છે, કારણ કે એ પીન ઉપર કનેક્ટીંગ રૉડ માત્ર ઉપર નીચે જોળા ખાય છે, તેમજ બન્ને સ્લોક વખતે તેની બન્ને બાજુઓમાજ અવાગનવાર દબાણ પડ્યા કરે છે આ કારણોને લીધે પીન બન્ને બાજુએથી ધસાઇ જઇને ચપટી થઇ જાય છે, જેથી ગમે તેટલી મહેનત કરવા છતાં બેરીંગ ટાઇટ ન રહેવાથી આવકા માર્યા કરે છે આ ખામી અટકાવવા માટે મેસર્સ મસગ્રેવ ચિત્ર નાં ૧૭૫ મ બતાવ્યા મુજબની પીન વાપરે છે, જેમા પીનને ઉપર અને નીચે સપાટ કરી નાખવામા આવે છે, અને તેજ પ્રમાણે બ્રાસોમા પણ ઉપર અને નીચે ખાચા પાડવામા આવે છે આથી પીન ધસાવા છતાં બ્રાસમા ફ્રીટ રહે છે, કારણકે પીન બન્ને બાજુએ એક સરખી ધસાય છે, અને સાધારણ પીનની માફક વચ્ચેથી વધારે અને બન્ને છેડે (ઉપર અને નીચે) ઓછી ધસાતી નથી કેટલાક મેકરો ક્રૉસહેડ

પીન તદ્દન છુટી રાખે છે, જેથી તેને વારંવાર કાઢીને ફેરવી નાખવાથી પીન એ પાસામાંજ ધસાઇને ચપટી થઇ જવાનો સંભવ રહેતો નથી. ક્રૉસહેડ પીન હંમેશા સ્ટીલની બનાવવી જોઇએ, અથવા તો રૉટ આયર્નની બનાવીને તેને કેસ હારડન્ડ કરવી જોઇએ, તથા એના ખાસ સખ્ત ગતમેટલના અથવા ક્રૉસફોર ઓન-ઝના બનાવવા જોઇએ. ક્રૉસહેડના ખાસ ધસીને શીટ કરતી વખતે તેના બે ટુકડાઓ વચ્ચે થોડીબી જગા રાખવી નહીં જોઇએ, પણ જ્યારે ખાસના બન્ને ટુકડાઓ પીન ઉપર શીટ થાય ત્યારે તેઓની ધાર મુરમર મળી રહેતી જોઇએ જે ભવિષ્યમાં ખાસ વધુ તાપટ કરવાના હેતુથી તેઓને વધારે ધસી નાખી તેઓ વચ્ચે જગા રાખવામાં આવે તો પાછલું ખાસ જે ગોળ હોય તો પોતે ક્રૉસહેડના છેદમાં થોડું થોડું ફર્યાં કરી ખાસની પીડ ધસાઇ જાય છે અને પછી અવાજ ફર્યાં કરે છે, જે સહેલાઇથી પકડાતો નથી. ક્રૉસહેડની પીન તેના ખાસમાં અવાગનવાગ થોડી થોડી ફર્યાં કરવાથી એ પ્રમાણે ખાસોની ધાર શીટ રાખવાની જરૂર છે. ક્રૉસહેડ બેરીંગ માટે વાહીટ મેટલ અનુકુળ નથી.

ક્રૉસહેડની ક્રૉટર (Cross-head Cotter)—ક્રૉટર

હંમેશા સ્ટીલની બનાવવામાં આવે છે, અને તેના બન્ને પાસાની આખી લંબાઇ સુધીની બેરીંગ ક્રૉસહેડમાં લેવામાં આવે છે. કેટલાકે

ચિત્ર નંબર ૧૭૪.

ક્રૉસહેડની ક્રૉટર.

ક્રૉટરના બન્ને પાસા ટેપર નહીં કરતા પીલીનડર તરફનું પાનુ સીધું રાખી ક્રૉટર તરફનું પાનુ જ ટેપર રાખે છે તથા ક્રૉસહેડ માહેલો છેદ બન્ને પાસામાં તદ્દન સીધો રાખી, ફક્ત પીસ્ટન રૉડનો છેદ જ ક્રૉટર તરફના પાસામાં ટેપર રાખે છે, અને સીલીનડર તરફના પાસામાં સીધો ગણે છે આથી ક્રૉટરની આખી બેરીંગ

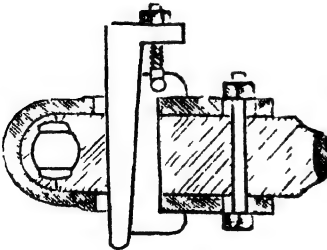
સીલીનડર તરફના પાસામાં ક્રૉસહેડમાં તેમજ ગોડમાં લાગે છે, જ્યારે ક્રૉટરનું ક્રૉટર તરફનું પાનુ ફક્ત પીસ્ટન ગોડમાં શીટ બેરીંગમાં રહી ક્રૉસહેડમાં હીલુ રહે છે. આવી ગોડવણથી ક્રૉટર ઢીલી થઇ નિકળી જવાનો સંભવ રહેતો નથી.

કનેક્ટીંગ રોડ (Connecting Rod)—ક્રેન્ક શાફ્ટ એક આંટા ફરે તેટલા અરસામાં કનેક્ટીંગ રોડ ઉપર બે જાતનાં ભેર પડે છે જ્યારે પીસ્ટન ક્રેન્ક તરફ ચાલે છે, ત્યારે કનેક્ટીંગ રોડ ઉપર (તેમજ પીસ્ટન રોડ ઉપર પણ) દબાણ પડે છે, જેને કમ્પ્રેસીવ સ્ટ્રેસ (compressive stress) કહે છે. અને જ્યારે પીસ્ટન બીજા સ્ટ્રોક વખતે પાછો હઠે છે, ત્યારે કનેક્ટીંગ રોડ ઉપર બે ચાણ પડે છે, જેને તેનસાઈલ સ્ટ્રેસ (tensile stress) કહે છે. મોટાં એનજીનોમા હમેશા કનેક્ટીંગ રોડ સગીન અને ગોળાકાર બનાવવામાં આવે છે, જેઓની ડાયમેટર વચ્ચે વધારે અને બન્ને છેડે ટેપર થતી જતી ઓછી હોય છે. જોઈ દબાણ પડતાં તે મરડાઈ જાય નહીં કેટલાક ઉભા એનજીનોમા કનેક્ટીંગ રોડની બડાઈ ક્રેન્ક પીન તરફ વધારે અને ક્રૉસહેડ તરફ ટેપર થતી જતી ઓછી હોય છે.

કનેક્ટીંગ રોડની લંબાઈ (Length of Connecting Rod)—આડા એનજીનોમા જ્યારે ક્રેન્ક ઉભી ઓલખામા હોય છે, ત્યારે પીસ્ટન ક્રૉક સીલીન્ડરના બરાબર મધ્ય ભાગમા હોતો નથી, પણ પોતાના અર્ધા સ્ટ્રોક કરતાં પણ થેડો આગળ વધેલો હોય છે, કારણ કે એ વખતે કનેક્ટીંગ રોડ આડકત્રો રહેવાથી પીસ્ટન ક્રેન્ક તરફ એટલો ખેંચાઈ આવે છે. ક્રેન્ક શાફ્ટ જો અર્ધો આંટો અથવા રેવોલ્યુશન ફરે તો પીસ્ટનનો એક અર્ધો સ્ટ્રોક થાય છે, મોટે ક્રેન્ક શાફ્ટના પા આંટામા પીસ્ટનનો અર્ધો સ્ટ્રોક થવો જોઈએ, પણ તેમ થતું નથી કે સેન્ટર ઉપરથી ક્રેન્ક ઉપડે ત્યારે ક્રેન્ક શાફ્ટના પોહલા પા આંટામા પીસ્ટન અર્ધો સ્ટ્રોક કરતાં પણ વધારે આગળ ચાલેલો હોય છે, અને બીજા પા આંટામા પીસ્ટન સ્ટ્રોકના બાકીના અર્ધા સ્ટ્રોક કરતાં પણ ઓછો ભાગ ચાલે છે એટલે કે જો ૪૮ ઇંચ લાંબો સ્ટ્રોક હોય તો ક્રેન્ક કેડ સેન્ટર ઉપરથી ઉપડી શાફ્ટને પા આંટો ફેરવે તેટલામા પીસ્ટન આસરે ૨૬ ઇંચ ચાલેલો હોય છે અને શાફ્ટ બીજા પા આંટો ફરીને એક અર્ધો સ્ટ્રોક પુરો કરે તેટલામા પીસ્ટન સ્ટ્રોકની બાકીની ૨૨ ઇંચ જેટલી લંબાઈ સુધી ચાલેલો હોય છે. ટુ ક્રમા કહીએ તો ક્રેન્ક શાફ્ટ અર્ધો આંટો ફરે તેટલા અરસામા પીસ્ટન સ્પીડ એક વખત વધારે અને બીજી વખત ઓછી હોય છે. હવે હૉર્સ પાવરને પીસ્ટન સ્પીડ સાથે

આધારે સંબંધ હોવાથી ક્રૅન્કશાફ્ટના પેહેલાં પા રેવોલ્યુશનમાં વધારે અને બીજા પા રેવોલ્યુશનમાં ઓછા હૉર્સ પાવર ઉત્પન્ન થાય છે, જેથી એનજીનની ચાલ ધણી અનિયમિત રહે છે. જેમ કનેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ ટુંકી તેમ પાવરમાં થતી આ વધઘટ વધારે હોય છે. માટે સારી બનાવટના હૉરીઝોનટલ મીલ એનજીનોમાં કૉસહેડ અને ક્રૅન્કપીનના સેન્ટરો વચ્ચે કનેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ સ્ત્રોકની લંબાઈ કરતાં ત્રણ ગણી વધારે રાખવામાં આવે છે, જેથી એનજીનની ચાલ ધણે દરજ્જે નિયમિત રહે છે. જેમકે ચાર શીટ લાંબા સ્ત્રોકના એનજીનમાં ચાર શીટ લાંબો કનેક્ટીંગ રૉડ વાપરવામાં આવે છે. ઉભા એનજીનોમાં કનેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ સ્ત્રોકની લંબાઈ કરતા અઢીગણી વધારે રાખવામાં આવે છે, જે પ્રમાણેનું પ્રમાણ કેટલાક આડા એનજીનોમાં પણ જોવામાં આવે છે સ્ત્રોક કરતા ત્રણ ગણી લંબાઈવાળો કનેક્ટીંગ રૉડ ગાંધડ બાર ઉપર જેટલું ફ્રીક્શન કરે છે તે કરતા લગભગ બમણું ફ્રીક્શન બમણી લંબાઈવાળો કનેક્ટીંગ રૉડ કરે છે, અને સ્ત્રોકની લંબાઈ જેટલાજ લંબાઈનો કનેક્ટીંગ રૉડ હોય તો તે લગભગ આઠ ગણ વધારે ફ્રીક્શન કરે છે.

જીબ અને કૉન્ટરવાળા કનેક્ટીંગ રૉડ—એ જાતના કનેક્ટીંગ રૉડ હાલ પુષ્કળ વપરાય છે એમાં ચિત્ર નાં ૧૭૫ માં બતાવ્યા મુજબ કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો ચોરસ રાખી તેમાં એક જીબ અને કૉન્ટર (gib and cotter) એસે તેવો લાંબો ખાચો પાડવામાં આવે છે સીધી ચોરસ પીડવાળું બ્રાસ કનેક્ટીંગ રૉડને છેડે રહે છે, અને ગોળ પીડવાળું બ્રાસ તેની સામે રહે છે બન્ને બ્રાસો ધણાખરા વચ્ચે જાડા અને છેડે પાતળા હોય છે, કારણકે બ્રાસો વચ્ચેથી

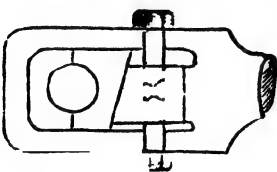

ચિત્ર નાં ૧૭૫.
જીબ અને કૉન્ટરવાળો
કનેક્ટીંગ રૉડ.

ધણા ધસાય છે, તેમજ બન્ને બ્રાસોને બાળુમાં ફરતી ફર્લેન્જ હોય છે એ બ્રાસો ઉપર લોખંડનો પાટો અથવા સ્ટ્રૅપ (strap) બેસાડવામાં આવે છે, જે સ્ટ્રૅપના બન્ને છેડામાં જીબ અને કૉન્ટર સમાવવા માટેના ખાચા હોય છે આ સ્ટ્રૅપ પણ ધણાખરો વચ્ચેથી જાડો બનાવવામાં આવે છે, તેમજ કૉન્ટરના ખાચા આગળના છેડા પણ જાડા હોય છે કેટલેક ઠેકાણે એકને બદલે બે જીબ

વાપરવામાં આવે છે, અને તેઓ બન્નેની વચ્ચે કૉટર ઠોકવામાં આવે છે મોટાં અને સારી બનાવટના એનજીનોમાં જીઅની ઉપર એક અખડ રફું રાખેલા હોય છે, જે કૉટરને મથાળે રાખેલા એક લગ (lag) માથી પસાર થાય છે અને તે ઉપર નટ ચઢાવવામાં આવે છે આ નટ તાઇટ કરવાથી કૉટર નીચે ઉતરે છે, અને તેને જોઇએ તેટલી નીચે ઉતારી નટ તાઇટ કરવામાં આવે છે, જેથી ચાલુમાં કૉટર ઢીલી થઇ નિકળી જઇ શકતી નથી તે છતાં પણ ચિત્રમાં બતાવ્યા મુજબ કૉટરની પાછળ એક યા બે સેફ્ટી બોલ્ટો રાખવામાં આવે છે, જે સ્ટ્રેપ ઉપરના એક લાખા છેદમાંથી પસાર થાય છે, અને કૉટરને જોઇએ તેટલી નીચે ઉતાર્યા પછી એ બોલ્ટ તાઇટ કરવાથી સ્ટ્રેપને કનેક્ટીંગ રૉડ સાથે એ બોલ્ટ મજબુતીથી પકડી રાખે છે ચોરસ કિનારીવાળી કૉટર ને બદલે ગોળ કિનારીવાળી કૉટર વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, કારણ કે તેને માટે સ્લૉટ અથવા ખાઓ પણ ગોળ કિનારીવાળો કરવો પડે છે, જેથી એ ખાયામાં ખુણા પડતા નથી, અને ખાયાના ખુણામાંથી સ્ટ્રેપ યા રૉડ કોઇવાર ફાટી કે ચિરાઇ જવાની ધાસની રહેતી નથી.

સૉલીડ ફોર્જ્ડ કનેક્ટીંગ રૉડ (Solid Forged Connecting Rod)—આ જાતનો કનેક્ટીંગ રૉડ ચિત્ર નાં ૧૭૬ માં બતાવ્યો છે જે હાલમાં ધણાક એનજીનીઅરોને માનીતો થતો જાય છે. એમાં કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો અખડ ધરીને (solid forged) બનાવવામાં આવે છે, અને છેડામાં વચ્ચે એક લાખો ગાળો કાપી કાઢવામાં આવે છે, જે ગાળાના ખૂણાં ગોળ રાખવામાં આવે છે એ ગાળામાં બે ટુકડે બ્રાસો મુકવામાં આવે છે અદરના એટલે રૉડ તરફના બ્રાસની પીડ ટેપર કાપેલી હોય છે, જેની પાછળ એક

ચિત્ર નાં ૧૭૬.

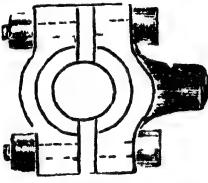
એલન પેતન કનેક્ટીંગ રૉડ.

લોખડનો તેવાજ ટેપર ઘાટનો ડાઇ બ્લૉક (die-block) હોય છે, જેમાં છેદ પાડી આટા પાડવામાં આવે છે, અને ઉપરથી એક લાખો બોલ્ટ આરપાર નાખવામાં આવે છે, જે બોલ્ટ ઉલટો સુલટો ફેરવવાથી ડાઇ બ્લૉક ઉપર નીચે ચઢી ઉતર કરે છે, જેથી તેની પાછળનું બ્રાસ આગળ પાછળ હલે છે ફેરવેલે ઠોકાણે એવા લાખા બોલ્ટને બદલે એક નીચે અને

બીજો ઉપર એવા બે બોલ્ટો વાપરવામા આવે છે, અને એક બોલ્ટ ઢીલો કરી બીજો તાઇટ કરવાથી ડાઇ બ્લૉક ચઢડ ઉતર કરે છે. આ જાતના કનેક્ટીંગ રોડ ધણા પસંદ કરવા જોગ છે, કારણ કે એમા ખાસો કહાડવા મુકવાની ગોઠવણુ ધણી સગવડભરેલી અને સહેલ હોવા ઉપરાત કનેક્ટીંગ રોડનો અખડ ધરેલો છેડો ઝડપી ચાલ માટે ધણો મજબુત અને સલામત હોય છે.

મરીન પેટર્ન કનેક્ટીંગ રોડ (Marine Pattern

Connecting Rod)—એ જાતના કનેક્ટીંગ રોડમા ઉપર લખેલા બીજા કનેક્ટીંગ રોડોની કેટલીક ખુબીઓ સમાએલી હોવા ઉપરાત એ થોડી કીમતમા બનાવી શકાય છે. એમા કનેક્ટીંગ રોડના ફ્લેન્જ

ચિત્ર નાં ૧૭૭.

મરીન પેટર્ન કનેક્ટીંગ
રોડ

કાઢેલા છેડા ઉપર બન્ને ખાસો મુકી તે બન્ને ખાસોમાથી, અને તેઓ ઉપર મુકેલી એક જાડી પ્લેટમાથી, પસાર થતા બે બોલ્ટોથી તે ખાસો સિકડી લેવામા આવે છે. આ બે બોલ્ટો અને બાહરની પ્લેટ ધણી મજબુત બનાવવામા આવે છે, કાણ કે એ બન્ને બોલ્ટો ઉપર વળતા એક વખતે ધણુ ખેચાણ પડે છે મોટા એનજીનોમા એ ખાસો ધણા ભારે અને મોટા બનાવવા પડતા

હોવાથી ધણા મોઢા પડે છે, માટે ચિત્ર નાં ૧૭૭ મા બતાવ્યા પ્રમાણે રોડનો ફ્લેન્જવાળો છેડો જાડો બનાવી તે ઉપર તેવીજ જાડી લોખંડની ટોપી ઢાકવામા આવે છે, અને તેઓ વચ્ચે રાખેલા બોર કરેલા છેદમા પિત્તળના બુશ (bush) ના બે ગોળ ફારયા કેન્કપીન માટે ખેસાડી લાખા બોલ્ટોથી ટોપી ખેચી બાંધવામા આવે છે. આસના ફારયા પીનની સાથે ગોળ ફર્યા ન કરે તેટલા માટે બે ખાસ વચ્ચે જાડા પિત્તળના લાઇનરો રાખવામા આવે છે, જેથી ન્યારે ખાસ વસાઇ જવાથી ઉતારવા પડે, ત્યારે એ બન્ને લાઇનરોજ માત્ર કાઢી વધ સહેજ પાતળા કરી પાછા નાખવાથી ખાસ શીટ થઇ શકે છે. લાઇમા ધણેક ઠેકાણે કાગળ જેવા પાતળા પીત્તળના લાઇનરોનો એક જથ્થો નીચે ઉપર રાખવામા આવે છે, જેથી ન્યારે ખાસ વસાઇને અવાજ કરવા માટે ત્યારે એ જથ્થામાથી એક એક લાઇનર નીકળી લેવાથી ખાસ પાછા શીટ થઇ શકે છે, અને વારવાર લાઇનરોને

ફાઇલ મારી રીડ્યુસ (reduce) કરવાં પડતાં નથી, જે ધણું સગવડ બરેલું છે.

ત્રાઈએંગ્યુલર કનેક્ટીંગ રૉડ (Triangular Connecting Rod)—આ નવાઇ જેવો અને ત્રિકોણ આકારનો કનેક્ટી રૉડ મીલ એનજીનોને લગતા પ્રકરણમાં “ધી ખટાઉ મકનજી મીલ ના ક્વાર્ટુપલ એનજીનમાં ખતાવ્યો છે, જે મેસર્સ મસગ્રેવ એન્સન્સે પોતાના ઉભા મીલ એનજીનોમાં દાખલ કર્યો હતો. કનેક્ટીંગ રૉડની મદદથી એકઠી વખતે બે અથવા ત્રણ સીલીન્ડરો માત્ર એકજ ફ્રેન્કપીન સાથે જોડી શકાય છે જ્યારે ત્રણ સીલીન્ડર એક ફ્રેન્ક સાથે એ રૉડની મદદથી જોડેલા હોય ત્યારે વચ્ચે સીલીન્ડરના સ્ત્રોકની લંબાઈ બાબતના બંને સીલીન્ડરોના સ્ત્રોક લંબાઈ કરતા થોડી ઓછી હોય છે આ કનેક્ટીંગ રૉડની મુખ્ય ખુખતો એ છે કે એમાં ફ્રેન્ક ડેડસેન્ટર ઉપર આવતી નથી, એટલે એનજીનમાં ડેડસેન્ટર જેવું કશુંએ નથી, કારણ કે એક સીલીન્ડરને પીસ્ટન જ્યારે સ્ત્રોકને છેડે હોય ત્યારે બીજાનો પીસ્ટન તેના સ્ત્રોક લગભગ મધ્ય ભાગમાં હોય છે, જેથી બંને ફ્રેન્ક એક બીજી કાટખુણે મુકી હોય તેવું પરિણામ નિપજે છે એ રૉડની બીજી એ વધારે અગત્યની ખુખી એ છે કે એમાં ડેડસેન્ટર નહીં હોવાથી બે સાધારણ કનેક્ટીંગ રૉડવાળા એનજીનમાં ફ્રેન્કપીન ઉપર પડતું બે ફ્રેન્ક ડેડસેન્ટર ઉપર આવતાજ એકાએક વધી જાય છે, તેમ જ ત્રિકોણ કનેક્ટીંગ રૉડ સાથે જોડેલી ફ્રેન્કપીનના બાજમાં બનતું નથી એટલે કે એમાં ફ્રેન્કપીન ઉપર પડતું જોર ધિમે ધિમે એ બાબુએથી બીજી બાબુએ ફ્રેન્કપીનની આસપાસ બદલાયા કરે છે, જે ધણીક ગતિ વ્યર્થ જવા છતાં એ કનેક્ટીંગ રૉડવાળા એનજીને ધણી ઝડપી ચાલે ચાલવાથી આચકા ખાતા નથી.

ચિત્ર ઉપરથી માલમ પડશે કે એ કનેક્ટીંગ રૉડ એનજીનનું જમણી બાબુના ડૉલમ સાથે આગળ પાછળ જોડેલા બે લીવર સાથે જોડેલા હોય છે એ લીવરો ડૉલમ ઉપરની પોતાની ફ્લેક્સમીને ઉપર નીચે ઉપર હાલે છે, આથી એ કનેક્ટીંગ રૉડને જે એ છે ક્રૉસહેડ જોડેલા હોય છે, તેઓને લગભગ સીધી લાઇનમાં એવ રીતે ગતિ મળે છે કે ગાઇડ બાર ઉપર ઝાઝું જોર પડતું નથી.

એટલે કે સાધારણ કનેકટીંગ રૉડવાળા ગાઇડ બારો ઉપર પડતાં જોર કરતાં પણ આમાં ધણું ઓછું જોર પડે છે. આ કનેકટીંગ રૉડ ક્વાર્ટુપલ એનજીનો માટે ખાસ સગવડ બરેલા છે, કારણ કે એમાં ચાર સીલીનડરોને એકએકની પાછળ તેનડમ મુક્યા વિના બે કેન્ક્ર સાથે જોડી શકાય છે, જેથી ધણી થોડી જગા રોકાય છે, તેમજ કામ કરવાને પણ ધણી સગવડ મળે છે. એ કનેકટીંગ રૉડના છેડા પાંધરા ફાંસડેડ સાથે જોડવામાં આવતા નથી પણ ફાંસડેડ સાથે ટુફી લીન્ક (link) જોડેલી હોય છે, જેઓ સાથે એ કનેકટીંગ રૉડ જોડેલા હોય છે.

ખાસનો ધસારો (Wearing of Brasses)—જુદી જુદી જાતના કનેકટીંગ રૉડના ઉપર આપેલા વર્ણન ઉપરથી જોવામાં આવશે, કે ફાંસડેડ અને કેન્ક્રનીના ખાસોમાં થતો ધસારો મેળવી લેવાની તેઓમાં જુદી જુદી રીતની ગોઠવણો કરેલી હોય છે, જેથી કેટલાક કનેકટીંગ રૉડમાં ખાસોમાં થતો એ ધસારો મેળવી લેતા ફાંસડેડ અને કેન્ક્રનીના સેન્ટરો વચ્ચેનો તફાવત વધે છે અને કેટલાકમાં કમી થાય છે. આ કારણને લીધે સીલીનડર માંહેલી કલીઅરન્સ એક બાજુએ વધે છે, અને બીજી બાજુએ ઘટે છે અને બાજુએ જીબ અને કાંટરવાળા કનેકટીંગ રૉડમાં જેમ જેમ ખાસો વસાતા જાય છે, તેમ તેમ રૉડની લબાઇ પીતોના સેન્ટરો વચ્ચે વધતી જાય છે, જેથી સીલીનડરમાં કેન્ક્ર તરફના છેડાની કલીઅરન્સ વધે છે, અને તેની સામી બાજુએ ઓછી થાય છે તેજ પ્રમાણે મરીન પેતર્ન કનેકટીંગ રૉડમાં ખાસ ધસાવાથી કનેકટીંગ રૉડની લબાઇ ઘટે છે, જેથી સીલીનડરને કેન્ક્ર તરફને છેડે કલીઅરન્સ કમી થાય છે અને તેને સામે છેડે વધે છે. રૉડની લબાઇમાં થતી આ વધઘટ અટકાવવા માટે કેટલાક મેકરો રૉડને એક છેડે જીબ અને કાંટર અને બીજે છેડે મરીન પેતર્ન ખાસો વાપરે છે, જેથી રૉડની લબાઇ એક છેડેથી વધે તો બીજે છેડેથી ઘટે અને તેથી અસલ લબાઈમાં ઝાઝો ફરક પડે નહીં. આવું જ પરિણામ એલન પેતર્ન રૉડમાં એક છેડેની ફાયર અથવા ડાઇબ્લોક અદરના ખાસની પીઠ પાછળ અને બીજે છેડેનો ડાઇબ્લોક બાહરનાં ખાસની પીઠ પાછળ મુકવાથી નિપજે છે, તોપણ આવી ગોઠવણ રાખવા છતાં પણ રૉડની

લબાષ્ટમાં થતી વધુત તદનજ અટકારી શકાતી નથી, કારણ કે બંને છેડેનાં બ્રાસો એકસરખા ધસાતા નથી, પણ કેન્કપીનનાં બ્રાસો ક્રાસછેડનાં બ્રાસો કરતા વધુ ધસાય છે.

ક્રેન્કટીંગ ફાઇન બ્રાસો સખ્ત ગનમેટલ અથવા ફોસ્ફર બ્રોન્ઝ (phosphor bronze) ના બનાવવામાં આવે છે. કેટલેક ઠેકાણે કેન્કપીન માટે બ્રાસને બદલે વાહીટ મેટલ નામની નરમ સફેદ ધાતુ વાપરવામાં આવે છે, જે જલ્દીથી ગરમ થઈ શકતી નથી, અને બ્રાસ કરતા ઓછું ફ્રીક્શન કરે છે પરંતુ કોષવાર ગફલતી અને બેદરકારીથી જો તેલ જતુ અટકી પડે તો એ ધાતુ નરમ હોવાથી ગરમ થઈ પિગળી અથવા દમાઈ બન્યે છે. ક્રાસછેડની પીન અને ઍરપમ્પ લીવરની વગેરે બીજી પીનો કે જેઓ બેગીંગમાં આખી ગોલ ફરતી નથી, અને જેઓ ઉપર અવારનવાર ધણા આચકા પડે છે, તેઓ માટે વાહીટ મેટલ મિલકુલ વાપરવામાં આવતી નથી.

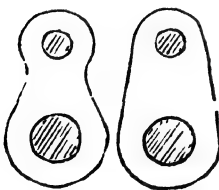
પ્રકરણ—૩૨.

ક્રેન્ક અને કેન્ક શાફ્ટ.

CRANK AND CRANK SHAFT.

સ્લેબ અથવા વેબ ક્રેન્ક (Slab or Web Crank)—

મોટા એનજીનોમાં નરમ સ્ટીલ અથવા લોખંડી બનાવેલી કેન્કો વપરાય છે. કાસ્ટ આયર્નની કેન્કો વાપરવાનો જમાનો હવે વહી ગયો છે, કારણ કે હાલમાં જેની જોઈએ તેવી મોટા કદની કેન્કો સ્ટીલ કે લોખંડી ધરીને બનાવી શકાય છે. દેખાવને ખાતર કેન્કને ચિત્ર નાં ૧૭૮ માં ગળા હાથ ઉપર બતાવ્યા મુજબ

ચિત્ર નાં ૧૭૮.

ક્રેન્ક

વચ્ચેથી પાતળી અને સાકડી કરી નાખવાનું હાલ ધણું સાધારણ થઈ પડ્યું છે, પણ કેટલાક એનજીનીઅરો ચિત્રમાં જમણા હાથ ઉપર બતાવેલા આકારની કેન્ક વધુ પસંદ કરે છે. કેટલાકો કેન્કના પીન માટેના છેદની લબાઈ શાફ્ટ માટેના છેદની લબાઈ કરતા કમી રાખે છે, જેથી કેન્કપીન કેન્કમાં ઢીલી થઈ જવાનો સંભવ રહે છે. કેન્ક માટેલા શાફ્ટ અને પીન માટેના છેદ સહેજ નાના રાખવામાં

આવે છે, અને પછી ક્રેન્કને ગરમ કંડી શાફ્ટ અને પીન ઉપર ચઢાવી ઠી કરી નાખવામાં આવે છે, જેથી ક્રેન્કના છેદ સ ક્રોચાઇને શાફ્ટ અથવા પીન ઉપર ઘણી મજબુતીથી બેસે છે. એ છતાં પણ ક્રેન્ક પીન અથવા ક્રેન્ક શાફ્ટ ક્રેન્કમાં ઢીલી થઇ જાય નહીં તે માટે પાછળથી એક એક ચાવી મારવામાં આવે છે ક્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર ક્રેન્ક ચઢાવવાની રીત વીશે આ પુસ્તકને ૫૭૩ મે પાને વિગતવાર લખ્યું છે ક્રેન્ક શાફ્ટ અને ક્રેન્ક પીનના જરનલની ડાયામેટર કરતા ક્રેન્ક માઉલા છેદ ઘણી મોટી ડાયામેટરના બનાવીને જો શાફ્ટનો છેડો અને પીન ચઢાવી હોય તો તે ચાલુમાં ઢીલી થઇ જવાનો સભવ રહેતો નથી એટલે જો ક્રેન્ક શાફ્ટ ૧૨ ઇંચ ડાયામેટરના જરનલની હોય તો ક્રેન્કમાં ચઢાવવાના છેડાની ડાયામેટર લગભગ ૧૪ ઇંચ રાખવામાં આવે છે વળી ક્રેન્ક પીનનો જો છેડો ક્રેન્કમાં બેસાડવાનો હોય તેની બાહ્ય કોલર રાખવામાં ઘણો જોખમ છે, કારણ કે ત્યાંથી પીન ભાંગી જાય છે ક્રેન્ક પીન યાતો તદ્દન સીધી હોવી જોઈએ, નહીં તો ક્રેન્કમાં રહેતો તેનો છેડો પીનના જરનલ કરતાંબી મોટી ડાયામેટરનો હોવો જોઈએ, અને શાફ્ટ અને પીનના બધા ખુણા ગોળ હોવા જોઈએ

ડીસ્ક ક્રેન્ક (Disc Crank)—નાનાં એનજીનોમાં ગોળ થાળી જેવી ડીસ્ક ક્રેન્કો વપરાય છે એ ક્રેન્ક ક્રેન્કપીન અને કનેક્ટીંગ રોડના વજનને સમતોલ (balance) રાખે છે, પણ એ ક્રેન્કો ઘણું ખર્ચ કાસ્ટ આર્ચનની બનાવવામાં આવતી હોવાથી એના વપરાસમાં ઘણો જોખમ સમાવેલો હોય છે, કારણ કે કોઇવાર એકાએક અથવા તો કાંઇ અકસમાત થવાથી આચકો લાગતાજ એ ભાંગી જઇ ઘણું નુકસાન કરે છે તોપણ કાસ્ટ સ્ટીલની ક્રેન્કો મજબુત હોય છે એ જાતની ક્રેન્કોમાં ક્રેન્ક અને કનેક્ટીંગ રોડના વજનને સારી રીતે બેલન્સમાં રાખી શકાય છે, જે કારણ થકી ક્રેન્કપીનની સામી બાજુએ ડીસ્ક ઘણી ભારી એતવામાં આવે છે

ક્રેન્કોની ગોઠવણ (Sequence of Cranks)—કમ્પાઉન્ડ એનજીનોમાં જ્યારે બે સીલીન્ડરો એક બીજાની પાસે મુકેલા હોય, ત્યારે બે સીલીન્ડરોની ક્રેન્કો એક બીજાને ક્રાંત્યુલે મુકેલી હોય છે, અને તે એવી રીતે કે પેડેલાં હાઇપ્રેસરની ક્રેન્ક ચાલે, અને

તેની પાછળ લોપ્રેસરની ચાલે એક લખનાર હાઇપ્રેસર કેન્કની પછવાડે ૧૩૫° ડીગ્રીના તકાવતે લોપ્રેસરની કેન્ક મુકવાની ભલામણ કરે છે અને જણાવે છે કે એથી એનજીનની ગતિ ધણી નિયમીત મળે છે. ત્રણે કેન્કોવાળા ત્રીપલ એનજીનોમાં ત્રણે કેન્કોને શાફ્ટ ઉપર સમાતરે (એટલે એક બીજીથી ૧૨૦° ડીગ્રીના તકાવતે) ગોઠવવામાં આવે છે, અને તે એવી રીતે કે પેટ્રોલ હાઇપ્રેસર, પછી ઇન્ટરમીડીએટ અને છેલ્લે લોપ્રેસરની કેન્ક ચાલે. મેસર્સ હીક હાર્થીન્સ પોતાના ત્રીપલ વરટીકલ એનજીનોમાં કેન્કો અને સીલીનડરો એવી રીતે ગોઠવે છે, કે પેટ્રોલ હાઇપ્રેસર, પછી લોપ્રેસર, અને છેલ્લે ઇન્ટરમીડીએટની કેન્ક ચાલે, જેમ કરવા થકી તેઓ ફલાઇ વ્હીલની બાજુમાં ઇન્ટરમીડીએટ, વચ્ચે લોપ્રેસર, અને છેડે હાઇપ્રેસર સીલીનડર મુકે છે.

કેન્ક પીન (Crank Pin)—કેન્કપીનની લબાઇ તેની ડાયમેટરની લગભગ બરાબર રાખવામાં આવે છે, જેથી તે મજબુત બને છે, જો કે ધણીકો ડાયમેટર કરતા સવા યા દોઢગણી વધારે લબાઇ પસંદ કરે છે મેનબેરીંગ કરતા કેન્કપીનની બેરીંગ ઉપર ચાલી પાચગણુ વધારે જોર પડે છે, કારણ કે એની બેરીંગ સરફેસ (ડાયમેટર×લબાઈ) ધણી થોડી હોય છે, માટે એના લુબ્રીકેશન ઉપર અને બેરીંગની શીટીંગ ઉપર ખાસ ધ્યાન જો ન આપવામાં આવે તો તે ગરમ થઇ ધણી તકલીફ આપે છે એ વીશે વધુ ખુલાસો પટ્ટ મે પાને જોવામાં આવશે.

કેન્ક શાફ્ટ (Crank Shaft)—હાલમાં કેન્ક શાફ્ટ બનાવવા માટે સર્વથી ઉત્તમ ધાતુ ફ્લુઇડ કમ્પ્રેસ્ડ સ્ટીલ (fluid compressed steel) અથવા દાખીને ઘટ ક્રીમેન્ટ પ્રવાહી સ્ટીલ કહેવાય છે મોટા એનજીનો માટે લોખંડી શાફ્ટ હવે કદાચજ બનાવવામાં આવે છે લોખંડી નાકટ બનાવતી વખતે તેને સ્ટીમ હેમર (steam hammer) માં ઘડવામાં આવે છે, જેથી તેમાં તાબીક ખામીઓ રહી જવાનો સંભવ રહે છે ફ્લુઇડ કમ્પ્રેસ્ડ સ્ટીલની શાફ્ટ સ્ટીલને ગાળીને તે પછી તે પ્રવાહીને હથોડા વડે નહીં ઘડતા ચાકસ જતના પ્રેસમાં દબાવવામાં આવે છે આથી શાફ્ટમાં કેડે બાગીક છિદ્ર અથવા શેશ હોય તે દબાઇને પુરાઇ જાય છે. જ્યારે

સ્ટીમ ઉમર અથવા હથેડા વડે શાફ્ટ ઘડતાં માત્ર સપાટી ઉપરના છિદ્રો વગેરે પુરાઇ જઇ શાફ્ટના ગર્ભમાં શોશવાળો પોચો ભાગ રહી જાય છે

થી-થ્રો ક્રેન્ક શાફ્ટ (Three-throw Crank Shaft)-

ત્રણ સીલીનડોના વરટીકલ ત્રીપલ એનજીનના સીલીનડોના જ્યારે ક્રેન્ક શાફ્ટની લાઇનમાં મુકી ત્રણ જુદા કનેક્ટીંગ રૉડ મારફતે ક્રેન્કપીનો સાથે જોડવામાં આવે છે ત્યારે થી-થ્રો ક્રેન્ક શાફ્ટ વપરાય છે. હાલમાં એ જાતની ક્રેન્કશાફ્ટ કાંઈ અખડ ધડીને બનાવવામાં આવતી નથી; પરંતુ દરેક ટુકડો (શાફ્ટ ક્રેન્ક અને પીન) છુટા બનાવી ધણીજ સંભાળથી ટર્ન અને ભેર કરી એક બીજા ઉપર ગરમ કરી (shrink) ચઢાવવામાં આવે છે, જેથી શાફ્ટ ધણી મજબુત બને છે. ત્રીપલ એનજીનોની ક્રેન્ક એક બીજાથી ૧૨૦ ડીગ્રીને ખૂણે રાખવામાં આવે છે, જેમ કરવા માટે છૂટા છૂટા ટુકડાઓમાં શાફ્ટ બનાવીને જોડવાથી ધણી સહેલાઈ અને સગવડ મળે છે એવી બીલ્ટ-અપ (built-up) શાફ્ટમાં ક્રેન્કો, પીનો, અને શાફ્ટના ટુકડાઓ છૂટા છૂટા ધડીને બનાવવામાં આવે છે, અને શાફ્ટ અને પીનના ટુકડાઓમાં આરપાગ છેદ પાડી તેઓને પોકળ બનાવવામાં આવે છે કે જેથી ધડનરમાં ગૂંચી ગયેલી ખામી પકડાઈ આવે, તેમજ તેઓના ગર્ભમાં ગૂંચો પોચો શોશવાળો નબળો ભાગ નિકળી જાય ક્રેન્કો માહેલા છેદ ધણીજ સંભાળથી તદ્દન ત્રુ ભેર કીધા પછી ક્રેન્કોને ગરમ કરીને તેઓમાં શાફ્ટ અને પીનો ચઢાવી ક્રેન્કોને ઠીક ઠીક વામાં આવે છે, જેથી તેઓના છેદ સ કોચાઈને શાફ્ટ અને પીન ઉપર ધણી મજબુતીથી બેસે છે આ જાતની શાફ્ટ બનાવવામાં જે ખરેખરી કારીગીરી છે તે જુદી જુદી ક્રેન્કોમાં તદ્દન ત્રુ છેદ પાડવામાં આવે તેમાં છે, કારણ કે શાફ્ટ કે પીન માટેના કાંઈ છેદ સહેજથી આઢિટ હોય તો આખી શાફ્ટ બીનઉપયોગી થઈ પડે છે. વળી એ છેદનો ડાયામેટર બહુ સંભાળથી ગણતરી કરીને શાફ્ટ અને પીનના ડાયામેટર કરતા એટલો નાનો રાખવામાં આવે છે કે ક્રેન્કને ગરમ કરતાજ એ છેદનો ડાયામેટર ગરમીથી વધીને શાફ્ટ કે પીનના ડાયામેટરની તદ્દન બરાબર થઈ ગયે એ જાતની ક્રેન્ક શાફ્ટમાં પીન અને શાફ્ટ ઉપરથી ક્રેન્કો સરી જવાનો વધુ સંભવ હોય છે, જેટલા

માટે એમા શાફ્ટની ડાયમેટર જેટલીજ પીનની ડાયમેટર રાખવામાં આવે છે, અને ક્રેન્કને તદ્દન સીધી એક સરખી પોહળાઇની બનાવી તેઓના છેડા ગોળ કરી નાખવામાં આવે છે. તોપણ શાફ્ટ અને પીન ઉપર ક્રેન્ક ચઢાવતી સકોચ્યા પછી તેઓને ચાલુમા દીવી થઇ જતી અટકાવવા માટે ખાસ મજબુત ચાવીઓ તો જરૂર હોકવામાં આવે છે વળી ક્રેન્ક ચઢાવતી વખતે દરેક ક્રેન્ક એક બીજીને ૧૨૦ ડીગ્રીને ખુલ્લે રહે તેવી રીતે ગોઠવવામાં આવે છે, અને ક્રેન્ક ચઢાવ્યા પછી આખી શાફ્ટને V આવા આકારના બ્લૉકમા ટેકાવીને ફેરવી ફેરવીને તેની લાઇન તપાસવામાં આવે છે એ બ્લૉક ઘટની જગામા બરાબર લેવલમા મુકી તેઓમા શાફ્ટ સલાળથી મુકવામાં આવે છે, અને દરેક બ્લૉકમા શાફ્ટ એક સરખા દબાણથી ટેકી રહે છે કે નહીં તે મારીટીથી તપાસવામાં આવે છે પછી શાફ્ટને ધીમે ધીમે ફેરવી દરેક બ્લૉકમા તે લાગુ રહે છે કે કોઇમા ઉચકાઇને અધ્ધર થઇ જાય છે તે જોવામાં આવે છે એી વખતે જો કોઇ ક્રેન્ક ઉભી રાખતા તેની પાસેનાજ બ્લૉકમા શાફ્ટ લાગુ નહીં રહે અથવા ઓછુ દબાણ કરે તો જાણવુ કે તે ક્રેન્કના છેદમા ખામી હોવી જોઇએ, તેમજ જો કોઇ ક્રેન્ક આડી રાખતા તેની પાસેના બ્લૉકમા તેવી ખામી માલમ પડે તો જાણવુ કે ક્રેન્કને ગરમ કરી શાફ્ટ ઉપર ચઢાવતી વખતે કાંઇ બુઝ થયલી હોવી જોઇએ જો ચાલુમા શાફ્ટ ઉપર ક્રેન્ક દીવી પડી જાય તો તેને ફરીથી સલાળથી ચાવી મારી પાછી ચાલુ કરવામાં આવે છે, પણ જો પીન ઉપર ક્રેન્ક દીવી પડી જાય તો ક્રેન્કને કહાડી ગરમ કરી પાછી ચઢાવવામાં આવે છે

આ ઉપરથી માલમ પડશે કે છુટા છુટા ટુકડાઓની બનાવેલી એક (બીટ-અપ) ગ્રી-ગ્રા ક્રેન્ક શાફ્ટ બનાવવાનું કામ કાંઇ સહેલ નથી, અને જો આરા કીરખીઓને હાથે એ કામ નહીં થવાને લીધે શાફ્ટમા જરાખી ખામી ગડી ગઇ હોય તો ચાલુમા બેરીગો ગરમ થવાની ફર્યાદ હ મેશની સાધારણ થઇ પડે છે, નથા તેને લીધે કાંઇ બીજુ વધુ નુકસાન એકાએક થઇ જવાનો ધણો સભવ રહે છે

પોકળ ક્રેન્ક શાફ્ટ (Hollow Crank Shaft)—મોટા એનજીનોની ક્રેન્ક શાફ્ટ વારંવાર પોકળ બનાવવામાં આવે છે, જ્યો

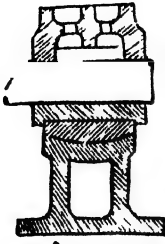
તેની મજબુતી સહેજ ઓછી થાય છે, પરંતુ તેના પ્રમાણમા તેનું વજન એટલું બધું ઓછું થઇ જાય છે કે ક્રીકશનમા ઘટાડો થાય છે. એ ઉપરાંત શાફ્ટમાં આરપાર ઉભો છે પાડી તેને પોકળ કરવાથી તેમાં રહી ગયેલી ઘડતળની ખામીઓ પકડાઇ આવે છે, અને કાંઈ નહીં તો એજ એકલા કારણ માટે મોટી ક્રેન્ક શાફ્ટો પોકળ બનાવવામા આવે છે ૧૦ ઇંચ ડાયમેટરની એક સગીન શાફ્ટ આસરે ૧૦ ૨૫ ઇંચ ડાયમેટરની પોકળ શાફ્ટના જેટલી મજબુત હોય છે, પણ સગીન શાફ્ટ કરતાં એ પોકળ શાફ્ટનું વજન સેકડે આસરે ૨૫ ટકા ઓછું થાય છે. શાફ્ટની બાહરની ઓછામા ઓછી ડાયમેટરના ત્રીજા ભાગ જેટલી છેદની ડાયમેટર રાખવામા આવે છે, જેમકે ૧૨- ઇંચ ડાયમેટરની શાફ્ટમા ૪ ઇંચ ડાયમેટરનો છેદ પાડવામા આવે છે.

ક્રેન્ક શાફ્ટની મજબુતી (Strength of Crank Shafts)—ક્રેન્ક શાફ્ટ ચાલુમા અમળાવાની વેત્રણ કરે છે, જે જાતના જોગે તોરસનલ સ્ટ્રેસ (torsional stress) કહે છે. વળી શાફ્ટ ઉપર ગોઠવેલા ભારે બ્લીલના બોજ તળે શાફ્ટ વચ્ચેથી લચી જવા માગે છે આ કારણે લીધે શાફ્ટને ખાસ ઘણી મજબુત બનાવવામા આવે છે. તેમજ જે એનજીનોમા શાફ્ટને બંને છેડે ક્રેન્કો અને વચ્ચે ફક્ત બ્લીલ હોય તે એનજીનોની શાફ્ટની ડાયમેટર વચ્ચે ઘણી વધારે રાખવામા આવે છે શાફ્ટની ડાયમેટર બનતા સુધી એક સરખી હોય તેટલી સારી, પણ જો કોઈ ઠેકાણે ડાયમેટર વધારવી પડે તો તે એકદમ કાટખુણે ખાચો પડે તેમ નહીં વધારતા દુરથી ટેપર કરીને અથવા તો ખુણા જોળ કરીને વધારવામા આવે છે, કારણ કે ખાચો કાટખુણે પડવાથી તે જગાએ શાફ્ટ નમળી થઇ જાય છે, અને એજ જગાએ ભાગી જવાનો સંભવ રહે છે. આ કારણે લીધે કેટલાકે શાફ્ટના બેરીંગમાં રહેતા છેડા અથવા જરનલ (journal) ડાયમેટરમા ઓછા રાખવા માટે શાફ્ટ ઉપર ખાચો અથવા શોલડર (shoulder) પાડતા નથી, પણ શાફ્ટને એકજ સરખી ડાયમેટરની રાખે છે, અને તે ચાલુમા માત્ર બે બાજુની ક્રેન્કોની ફ્રેસને આધારે ચાલુચાલુ જતી અટકે છે, જે માટે ક્રેન્કોને બેરીંગ ટ્રાસની અડોઅડ રાખેલી હોય છે આ રીત ઘણી પસંદ

કરવા જોગ છે. કેન્ક શાફ્ટો ઘણુંખર કેન્કના થડમાંથી ભાંગે છે, કારણકે કેન્કની તિક્ષણ ધાર કાઠ વખતે મોટો આંચકો આવતાં શાફ્ટને કાપે છે, જે પછી તે કાપ અથવા ફાટ વધતી જાય છે; માટે કેન્કને શાફ્ટ ઉપર ચઢાવવા પેહેલાં કેન્કની પાછલી બાજુની ધાર સહેજ ગોળ કરી નાખવામા આવે છે તેજ પ્રમાણે ભારે વ્હીલના બાંસના છેદની ધાર પણ સહેજ ગોળ કરી નાખવી જોઈએ.

કેન્ક શાફ્ટનું લચવું (Deflection of Crank Shaft)—આજના વખતના મીલ એનજીનોની અતિશય ઝડપ અને રોપ ડ્રાઇવીંગને લીધે કેન્ક શાફ્ટની બેરીંગો ગરમ થવાની ફર્યાદ વારવાર સંભળાય છે રોપ ડાઇવીંગ માટે સાધારણ સાદા ફલાઇ વ્હીલ કરતા વધારે મોટું અને ભારે વ્હીલ વાપરવામા આવે છે, તેમજ એ વ્હીલ દોરડાની ચોક્કસ સખ્યા સમાવવા માટે ઘણું પડોળું બનાવવું પડતું હોવાથી કેન્ક શાફ્ટની લંબાઇ પણ વધારે ગમ્પવી પડે છે એ છોડે બેરીંગોવાળી કેન્ક શાફ્ટો હમેશા થોડી કે ઘણી (વચ્ચે ફલાઇ વ્હીલ હોય કે ન હોય તે છતાં) વચ્ચેથી લચે છે, અને શાફ્ટની ડાયામેટર વચ્ચે મોટી ગમ્પવા છતાં પણ એ ખામી તદ્દન સુધારી શકાતી નથી જેમ બે બેરીંગો વચ્ચેનો તફાવત મોટો હોય તેમ શાફ્ટનું એ લચી પડવું (deflection) વધારે હોય છે, જેમા ભારે ફલાઇ વ્હીલ શાફ્ટ ઉપર ગોઠવ્યા પછી ઘણો વધારો થાય છે આના પરિણામમા બેરીંગોના ફલાઇ વ્હીલ તરફના છેડા ઉપર ઘણું જોર પડે છે, અને બેરીંગનું ગરમ થવું ત્યાંથીજ શુરૂ થાય છે. મુખ્ય કમીને જ્યારે નવા એનજીનો ચાલુ કરવામા આવે છે, ત્યારે આ પ્રમાણે વારવાર બને છે, અને જો કે થોડો વખત ચાલુ રહેવા પછી આસો થસાઇને શાફ્ટના લંબાણને માફક આવતી બેરીંગમા આવી જાય છે, તો પણ કાઈવાર બેરીંગો કાઠ પણ પ્રકારે હાલવાથી કે પાચો સહેજ લચવાથી પાછું અસલ મુજબ બેરીંગોનું ગરમ થવું ચાલુ થાય છે. કેન્ક શાફ્ટનું આ પ્રમાણે વચ્ચેથી લચવું ન અટકાવી શકાય તેવું હોવાથી મેસર્સ ડીક હારથીન્સવાળાઓ પોતાના મીલ એનજીનો માટે ચિત્ર નાં ૧૭૯ મા પોતાના પ્રમાણેની શાફ્ટની લાઇનમા ફરતી અથવા સ્પીલેલીંગ

ચત્ર નં ૧૭૯.
સ્વીવેલીંગ બેરિંગ.

બેરીંગ (swivelling bearing) બનાવે છે. ચિત્ર ઉપરથી માલમ પડશે કે એ બેરીંગનું તળિયું ગોળ કરેલું હોય છે, જે તેની બેઠક માંડેલા તેવાજ ગોળ ખાંચામાં બેસે છે આથી જ્યારે શાફ્ટ વચ-માથી લચવાથી તેના છેડાઓ સહેજ નમે છે, ત્યારે એ બેરીંગ પણ શાફ્ટની સાથે પોતાની મેળે સહેજ નમીને બરાબર ત્રુ બેરીંગમાં રહે છે. એ બેરીંગ માત્ર શાફ્ટની લાઇનમાંજ સહેજ ગોળ ફરે છે, પરંતુ સીલીનડરની લાઇનમાં ખીજ સાધારણ બેરીંગ માફક સળડ રહે છે.

મેન પેડેસ્ટલ (Main Pedestal)—મોટા મીલ એનજીનોમા સપાટ આડી ટોપી અથવા કૅપ (cap) વાળા પેડેસ્ટલ સાધારણ છે, જે કે કેટલાંક નાનાં એનજીનોમા આડકત્રા પેડેસ્ટલો બેવામાં આવે છે. એ આડકત્રા પેડેસ્ટલોની ટોપી કાંઈ મેકરો મીલીનડર તરફ અને કાંઈ તેથી ઉલટીજ બાજુએ ફેરવીને મુકે છે, જે બતાવે છે કે એ જાતના પેડેસ્ટલ માટે કાંઈખી નહીં મત છેજ નહીં, માટે હાલમાં પેડેસ્ટલની સર્વેથી સરસ ગોઠવણ સપાટ આડી ટોપી અથવા કૅપ સાથની કહેવાય છે, જે રીત પ્રમાણે હાલમાં લગભગ સધળા મોટા એનજીન બાંધનારાઓ ચાલે છે કેટલાકો પેડેસ્ટલને એનજીનની ફ્રેમ સાથે અખડ ઓતી કહાડે છે, જ્યારે કેટલાકો બન્ને છુટા બનાવી સલાળથી ફેસ કીધેલી ફલેન્જોની મદદથી એ બે ભાગો જોડે છે, જે રીત હાલ વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે. પેડેસ્ટલની ટોપી કાંઈ ઓક્કસ કામ બજાવતી નથી, કારણ કે ફલાઇ બીલ અને શાફ્ટ વગેરેનો એટલો ભાર હોય છે કે ઉપલી ટોપી વીના પણ ચાલે, તોપણ કાંઈપણ ન ધારેલા અકસમાન વખતે એ ટોપી ઉપયોગી કામ બજાવે છે. માટે ચાલુમાં બનતા સુધી પેડેસ્ટલને ટોપી વગર લાભો વખત ઉધાડો રાખી મેળવો નહીં, જો કે કેટલેક ઠંકણે ગરમ થતી બેરીંગોમાં વારંવાર ઉપલી ટોપી કાઢી નાખી એનજીન ચાલુ રાખવામાં આવે છે, જેથી કાંઈ અગવડ પડતી જણાતી નથી, પણ તેમ કરવું હીક નથી ધણાક દાખલાઓમાં પેડેસ્ટલની ટોપી કાઢી તપાસતાં તેમાં શાફ્ટની ખીલકુલ બેરીંગ નહીં લાગેલી

દેખાય છે. સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ અને બીજી જેબી શાફ્ટો ચાલુમાં બેરીંગમાંથી ઉત્તરકાષ્ટ આવવાનો સંભવ હોય તેવી શાફ્ટો માટે આડકત્રી ટોપીવાળા પેડેસ્ટલ ખરેખરા ઉપયોગી છે

ઉભાં એનજીનોની મેન બેરીંગનાં ખાસો ધણાખરા બે ટુકડે બનાવવામાં આવે છે એક અર્ધો ટુકડો નીચે અને બીજો ઉપર રહે છે. બાજુમાં ખાસોના જુદા ટુકડા હોતા નથી, તેમજ એ એનજીનોના ખાસો બાજુમાં ધસાતાં નહીં હોવાથી એમાં ફાયરો અથવા વેન્જો વગેરે કશું હોતું નથી. ધણાકે પેડેસ્ટલને ટોપી સાથે અંદરથી (bore) કરી કઢાડી તેમાં બાહરથી ટર્ન કરેલાં ખાસો ગોઠવે છે, અને ચાલુમાં એ ખાસો ફરી નહીં જાય તે માટે બે ખાસો તથા પેડેસ્ટલ અને ટોપીના સાંધા વચ્ચે પિત્તળનાં જડા લાઇનરો મુકે છે, જે લાઇનરો વળી ખાસોને શાફ્ટ ઉપર ટાઇટ થવા દેતા નથી જ્યારે ખાસ ધસાવાથી ઉતારવા પડે ત્યારે એ લાઇનરોજ માત્ર કઢાડી સહેજ ધસી પાતળા કરી પાછા મેળવામાં આવે છે ઉભા એનજીનો માટે આ જનની મેન બેરીંગો સારો સંતોષ આપે છે

આડાં એનજીનોની મેન બેરીંગનાં ખાસો ધણાખરા ચાર ટુકડે બનાવવામાં આવે છે નીચલા ટુકડા ઉપર શાફ્ટ ફરે છે, અને બન્ને બાજુના ટુકડા શાફ્ટને આગળ પાછળ આંચકા ખાતા બચાવે છે, જ્યારે ઉપરો ટુકડો માત્ર ઢાકણની ગરજ સારે છે બન્ને બાજુના ટુકડાઓ અથવા સાઇડ બ્લૉકોની પીક પાછળ ફાયરો અથવા વેન્જો રાખેલી હોય છે, જેઓને ટોપીમાંથી બાહર કાઢેલા લાખા બોલ્ટો સાથે જોડેલી હોય છે, જે બોલ્ટો ટાઇટ ઢીલા કરવાથી વેન્જો ચઢાડ ઉતર કરે છે, જેથી સાઇડ બ્લૉકો આગળ પાછળ ખસે છે.

કેટલાકે ઉભી વેન્જોને બદલે આડી વેન્જો વાપરે છે, જેઓને આગળ પાછળ ખસેડવા માટે પેડેસ્ટલની બાજુમાં સ્ક્રુ હોય છે, અને બે વેન્જો વચ્ચે સ્પ્રીંગ હોય છે જ્યારે બોલ્ટ દીલો કરવામાં આવે છે, ત્યારે એ સ્પ્રીંગને લીધે વેન્જો એક બીજીથી દુર હીને ખાસ ઢીલા કરે છે. મોટા આડા એનજીનોના પેડેસ્ટલો હમેશાં બોર કરીને તેમાં બાહરથી તેવાંજ બોર કીધેલાં ખાસો બેસાડેલા હોય છે, અને

ચાલુમાં એ બ્રાસો શાફ્ટની સાથે પેડેસ્ટલમાં ફર્યા નહી કરે તે માટે નીચલાં બ્રાસની એક બાજુએ રાખેલી ઠેસી પેડેસ્ટલના તેવાજ એક ખાંચામાં ખેસે છે. આવી ગોઠવણ ધણીજ સગવડભરેલી છે, કારણકે જ્યારે બેરીંગ વગેરે તપાસવા બ્રાસનો નીચલો ટુકડો કાઢાડવો પડે ત્યારે શાફ્ટને જોકે સ્ક્રૂની મદદથી માત્ર સહેજ ઉચકવાથી નીચલો ટુકડો જે બાજુએ ઠેસી હોય તે બાજુએ લાંબા આધખોટોની મદદથી શાફ્ટની ઉપર ગોળ ફેરવીને ખેચી કાઢી શકાય છે.

બેરીંગ બ્રાસ અને વાહીટ મેટલ (White Metal for Bearings)—મેન બેરીંગના બ્રાસો માટે હમેશા મનમેટલ વપરાય છે, જે ૮૮ ભાગ ત્રાંબુ, ૧૦ ભાગ કલ્લાઇ, અને ૨ ભાગ જસતની મેળવણી કરીને બનાવવામાં આવે છે. બેરીંગની લબાઇ એટલી રાખવામાં આવે છે કે જરૂરલની લબાઇને ડાયામેટરવડે ગુણુતા જે એરીઆ આવે તે ઉપર દર ચોરસ ઇંચે ૪૦૦ પાઉન્ડ કરતા વધારે હોડ પડે નહી. જુદી જુદી જાતની વાહીટ મેટલો હાલ મેન બેરીંગ માટે વપરાવા લાગી છે, જેમાં મેગ્નેસિયા મેટલ (Magnesia metal) સર્વથી શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. વાહીટ મેટલ ખેચી તે વપરાય છે, કેટલાકે બેરીંગમાં વાહીટ મેટલનું આખું પડ કરી દેય છે, જ્યારે કેટલાકે પિત્તળ કે બીડનું બોખું બનાવી તેમાં ઉભા ખાંચા પાડી તેમાં ૨ થી ૪ ઇંચ પહોળા વાહીટ મેટલના ટુકડા દોકીને ખેસાડે છે, જે પિત્તળ કે બીડનની સપાટી કરતા સહેજ બાહરે હોય છે, જેથી વાહીટ મેટલના તે ટુકડાઓ ઉપરજ શાફ્ટ ટેકીને ફરે છે જ્યારે એ ટુકડા ધસાઈ જાય છે, ત્યારે સહેલાઈથી બદલી શકાય છે. એ ધાતુ વાપરવાથી જરૂરલોમાં ફ્રીકશન ઘણું ઓછું થાય છે. વાહીટ મેટલની બનાવટમાં ૮૫ ભાગ કલ્લાઇ, ૫ ભાગ ત્રાંબુ અને ૧૦ ભાગ એન્ટીમની વપરાય છે.

પ્રકરણ—૩૩.

ફલાઇ વ્હીલ અને બારીંગ એનજીન.

FLY WHEEL AND BARRING ENGINE

ફલાઇ વ્હીલનું કામ (Duty of Fly Wheel)—
કનેક્ટીંગ રોડની લબાઇ વિષેની બાબતમાં લખવામાં આવ્યું છે કે

એનજીનના સ્ટ્રોકના એક ભાગમા વધારે અને બીજા ભાગમાં ઓછું કામ થાય છે. ફ્લાઇ વ્હીલનું કામ સ્ટ્રોકના એક ભાગમાં જે વખતે વધારે બળ ઉત્પન્ન થાય તે વખતે તે વધારાનું બળ પોતામા સમાવી દેવાનું, અને સ્ટ્રોકના બીજા ભાગમા જે વખતે ઓછું બળ ઉત્પન્ન થાય તે વખતે તે સમાવેલું બળ પાછું બાહર કાઢી કેન્ક શાફ્ટની ચાલ બનતા સુધી નિયમીત રાખવાનું છે. એનજીનનો ગવરનર દર મીનીટે થતી સ્ટ્રોકની સંખ્યામાં ફરક પડવા દેતો નથી, જ્યારે એનજીનનું ફ્લાઇ વ્હીલ દર સ્ટ્રોકમા પાવરની થતી વધઘટ છતાં કેન્ક શાફ્ટની ચાલને અનિયમીત થવા દેતું નથી. ઇનડીકેટર ડાયગ્રામ ઉપરથી જોવામા આવશે કે સ્ટ્રોકની શુરૂઆતમા પીસ્ટન ઉપર સ્ટીમનો જે પ્રેસર પડે છે, તે કટ ઓફ થવા પછી સ્ટીમ એક્સપાન્ડ થતી વખતે કમી થતો જાય છે, માટે પીસ્ટન શુરૂઆતમા જે બળ ઉત્પન્ન કરે છે, તે જેમ જેમ પીસ્ટન આગળ વધતો જાય છે તેમ તેમ કમી થતું જાય છે, તે છતાં પણ ભારે ફ્લાઇ વ્હીલને લીધે કેન્ક શાફ્ટને એકજ સરખી ગતિ મળે છે જો ફ્લાઇ વ્હીલ ન હોય તો સ્ટ્રોકની શુરૂઆતમા કેન્ક શાફ્ટ ઝડપથી ફરવા માટે, અને કટ ઓફ થવા પછી તેનું ડ્રૉ ધીમું પડતું જાય, જેથી શાફ્ટની ચાલ એટલી બધી અનિયમીત થઇ પડે કે તે ધણા આચકા ખાય.

ફ્લાઇ વ્હીલ વગરનાં એનજીન (Engines without Fly wheels)--વરધીગતન પેટર્નના ડાયરેક્ટ એક્ટીંગ પમ્પીંગ એનજીનો અને તેવાજ ડૉન્કી પમ્પો ફ્લાઇ વ્હીલ વગરના બનાવવામા આવે છે એવી જાતના નાના ડૉન્કી પમ્પોમા કટ ઓફ ધણો લેટ માટેલો હોવાથી તે પમ્પો ધણા આચકા ખાતા જણાતા નથી. ધણોકોમા તો લગભગ આખા એક સુધી સ્ટીમ સીલીન્ડરમા જમા કરે છે, પણ વૉટર વર્ક્સના મોટા ડાયરેક્ટ એક્ટીંગ પમ્પીંગ એનજીનોમાં સ્ટીમને એક્સપાન્ડ કરી વાપરવાના ફાયદા પ્રેરેપ્રરા પ્રમાણમા ઉપયોગમા લેવા માટે કેટલીક ખાસ ગોઠવણો રાખેલી હોય છે, જેમાની એક એવી હોય છે કે એનજીનના કૉસ્ટ્રેટ સાથે ઓસ્કિલેટીંગ હાઇડ્રૉલીક સીલીન્ડરો (oscillating hydraulic cylinders) જોડેલા હોય છે, જેઓ સાથે એક હાઇડ્રૉલીક એક્યુમ્યુલેટર (accumulator) જોડેલો હોય છે. એનજીનનો પીસ્ટન જ્યારે

સ્રોતને છેડે હોય ત્યારે હાઇડ્રોલીક સીલીનડરનો રૅમ બાહર ખેંચાયલો હોય છે. સ્રોતની શુદ્ધતામા જ્યારે પીસ્ટન ચાલીને ડુલપ્રેસર સ્ટીમને લીધે વધારે પાવર ઉત્પન્ન કરે, ત્યારે હાઇડ્રોલીક સીલીનડરનો રૅમ અદરદાખાતે એક્યુમ્યુલેટરના વજનને ઉચકે છે, જેથી વધારાનો પાવર એક્યુમ્યુલેટરમા સમાઇ જાય છે, જે પ્રમાણેની ક્રિયા સ્રોતની અરધી લંબાઇ સુધી ચાલે છે અરધો સ્રોત પુરો થવા પછી અને સ્ટીમ કટઓફ થવા પછી જ્યારે પીસ્ટન ઉપરનો પ્રેસર કમી થાય ત્યારે એ હાઇડ્રોલીક સીલીનડરનો રૅમ એક્યુમ્યુલેટરના વજનને લીધે બાહર નિકળવા માડી ક્રૉસહેડને આગળ હસેલવામા મદદ કરે છે, જેથી સ્ટીમ કટઓફ થવા પછી પણ એનજીનનો પાવર કમી થતો નથી.

ચોક્કસ સ્પીડ માટે ફલાઇ વ્હીલની ડાયામેટર
(Diameter of Fly Wheel)—અખડ કાસ્ટ કીધેલા ફલાઇ વ્હીલની રીમની ઝડપ ધીમી ચાલનાં એનજીનો માટે ઘણામાં ઘણી દર મીનીટે આસરે ૫૦૦૦ થી ૫૪૦૦ ફીટ રાખવામા આવે છે, અને હાઇસ્પીડ એનજીનના નાના અખડ ફલાઇ વ્હીલોમાં ઘણામા ઘણી ૬૦૦૦ ફીટ રાખવામા આવે છે એટલે જો ૧૪ ફીટનું ફલાઇ વ્હીલ હોય અને ૧૦૦ રેવોલ્યુશન્સ કરતું હોય તો $૧૪ \times ૩.૧૪૧૬ = ૪૩.૯$ ફીટ સરકમફરન્સ થયો, અને $૪૩.૯ \times ૧૦૦ = ૪૩૯૦$ ફીટ ફલાઇ વ્હીલની રીમની ઝડપ થઇ છુટે છુટે ટુકડે બનાવેલા “બીલ્ટ-અપ” ફલાઇ વ્હીલની રીમની ઝડપ દર મીનીટે ૩૦૦૦ ફીટથી વધુ રાખવાનું પસંદ કરવા જોગ નથી.

ફલાઇ વ્હીલની ડાયામેટર ફીટમા = $૧૬૮૦ - \text{રેવોલ્યુશન્સ}$.

ફલાઇ વ્હીલના રેવોલ્યુશન્સ = $૧૬૮૦ - \text{ડાયામેટર ફીટમા}$.

આ ઉપરથી એક ફલાઇ વ્હીલને વધારેમા વધારે ફેટલા રેવોલ્યુશન્સ આપી શકાય તે માલમ પડશે. એ ગણતરી પ્રમાણે કાઢેલા રેવોલ્યુશન્સથી વધારે રેવોલ્યુશન્સ એક કાસ્ટ આયર્નનાં ફલાઇ વ્હીલને આપવાની કદીબી ભલામણ કરવામા આવતી નથી પુરતી સલામતી માટે ચાલુમા એ પ્રમાણે ગણી કાઢેલા રેવોલ્યુશન્સથી પણ સેકન્ડે ૧૦ થી ૧૨ ટકા ઓછા રેવોલ્યુશન્સ આપવા જોઇએ.

કેન્ક શાફ્ટ ઉપર ફલાઇ વ્હીલ બેસાડવા માટે તેના બૅસ (boss) નો ડાયામેટર શાફ્ટના ડાયામેટર કરતાં ખાસ ઘણો

મોટો રાખવામાં આવે છે. શાફ્ટ ઉપર ન્યા ફ્લાઇ વ્હીલ એસાડવાનું હોય ત્યાં શાફ્ટનો ડયામેટર પણ ખાસ મોટો રાખવામાં આવે છે, જેથી શાફ્ટ ધણી મજબુત બનવા ઉપરાંત ચાવીને માટે શાફ્ટ ઉપર સપાટ અથવા ફ્લેટ (flat) કરવાની સગવડ મળે છે. ચાવી માટે શાફ્ટ ઉપર ઉડા ખાંચા પાડવામાં આવતા નથી, અને જે ફ્લેટ પાડવામાં આવે છે, તેઓ પણ ટેપર વગરના સીધા હોય છે. ઓસ માહેલો છેદ મોટે ભાગે રફ રાખવામાં આવે છે, અને ચાવી માટે તેમા ચાર થા વધુ ખાચા પાડવામાં આવે છે. ચાવી બનાવવા પેહેલાં વ્હીલને શાફ્ટ ઉપર ચઢાવી ફાંચરો અથવા વેન્જોની મદદથી ત્રુ કરવામાં આવે છે, ત્યાર પછી ચાવીના ગાળામાં શીટ થતા લાકડાંના ફરમા બનાવવામાં આવે છે, જે પ્રમાણે પછી ચાવીઓને મશીનમાં પ્લેન કરી લઇને કાંચુસ મારી મારીને બેરીંગમાં લેવામાં આવે છે. એ ચાવીઓ જડાઇમાં ટેપર પણ પોહળાઇમાં એક સરખી હોય છે. ચાવીની બેરીંગ એવી જોઇએ કે વચમાં તેની જેટલી બેરીંગ લાગતી હોય તેથી જરાબી ઓછી બેરીંગ કિનારીઓ ઉપર લાગે નહીં પણ એ પ્રમાણે ચાવીને આખી બેરીંગમાં રાખવાનું ધણુ મુશ્કેલ પડતું હોવાથી તેની બેરીંગ બનતાં સુધી એ છેડે અને બાજુએ કિનારીઓ ઉપર લાગે તેમ રાખવામાં આવે છે જે બેરીંગ કિનારીઓપર નહીં લાગે અને વચ્ચેજ લાગેલી હોય તો ચાલુમાં ચાવી હાલ્યા કરે. આ જાતની ચાવીઓ કી ઓન ફ્લેટ (key on flat) કહેવાય છે. શાફ્ટ ઉપર આવી રીતે વ્હીલને શીટ કરવાના કામને સ્ટેકીંગ (staking) કહે છે.

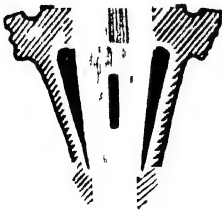
નાનાં ફ્લાઇ વ્હીલો (Small Fly Wheels) અખડ અથવા બે ટુકડે બનાવવામાં આવે છે. તેઓના ઓસના છેદનો ડયામેટર શાફ્ટના ડયામેટર કરતાં મોટો રાખવામાં આવતો નથી, પરંતુ શાફ્ટના ડયામેટરની બરાબર રાખવામાં આવે છે, અને શાફ્ટમાં તેમજ વ્હીલમાં ચાવીનો ગાળો અથવા ખાચો કઢાડી એક અથવા બે ચાવી મારવામાં આવે છે. એ જાતની ચાવીઓ સન્ક કી (sunk key) કહેવાય છે, અને તેઓને ઉપર અને નીચે કરતાં બાજુમાં વધારે ટાઇટ અને શીટ રાખવામાં આવે છે. ચાવી ઉપર અને નીચે ધણી ટાઇટ અને ટેપર રાખવાથી ઠોકતી વખતે વ્હીલનો ઓસ ફાટી જવાનો સંભવ રહે છે. વળી એવી રીતે મોટા વ્હીલ કે પુલી શાફ્ટ

ઉપર બેસાડતી વખતે તે વ્હીલ કે પુલીના છેદની ધાર બન્ને તરફ ધસીને ગોળ કરી નાખવી જોઈએ, નહીં તો એ છેદની તીક્ષ્ણ ધાર આગળથી શાફ્ટ ચાલુ લચકયા કરવાથી શાફ્ટ બાંગી જાય છે.

બે ટુકડે બનાવેલાં ફલાઇ વ્હીલો—કેટલેક ઠેકાણે નાનાં એનજીનોમાં એવાં બે ટુકડે બનાવેલાં ફલાઇ વ્હીલો જોવામાં આવે છે. એના બે ટુકડાઓ શાફ્ટ ઉપર ચઢાવી ટર્ન કરેલા અને છેદમાં તદ્દન શીટ આવતા મજબૂત બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે, અને પછી બૉસ ઉપર બૉસ રાખેલા ટર્ન કરેલા કૉલર ઉપર મજબૂત લોખંડની રીંગો (hoops) મરમ કરી ચઢાવવામાં આવે છે, જે બન્ને ટુકડાઓને ઘણી મજબૂતીથી સીકડી રાખવા ઉપરાંત બૉસને પણ મજબૂતી આપે છે. શાફ્ટ ઉપર ચઢાયા પછી બન્ને ટુકડાઓનો સાધો ફેસો ફેસ મળી રહેવો જોઈએ ચાવીના ધસારાથી બૉસને ફાટી જતો અટકાવવા માટે કેટલેક ઠેકાણે અખડ સંગીન બૉસ ઉપર પણ એવાં લોખંડના વળાં ગરમ કરી ચઢાવવામાં આવે છે.

બીલ્ટ અપ ફલાઇ વ્હીલ (BUILT-UP FLY-WHEEL)—મોટાં મીલ એનજીનોના ફલાઇ વ્હીલો છુટા છુટા ટુકડાઓના બનાવવામાં આવે છે, જેમાં બૉસ (boss) આર્મ (arm) અને રીમ (rim) ના ટુકડાઓ છુટા છુટા બનાવી સાથે જોડી આખું વ્હીલ ઉભું કરવામાં આવે છે બૉસમાં ફરતા ઉભા છેદ પાડી તેમાં આરા અથવા આર્મ બેસાડવામાં આવે છે બૉસ માઉલા છેદમાં ચિત્ર નાં ૧૮૦ માં બતાવ્યા મુજબ આર્મના છેડાને ઉપર અને નીચેજ

બેરીંગ લાગે છે. એ છેદનો ડાયામેટર સપાટી ઉપર મોટો અને અદર નાનો હોય છે, જેથી શાફ્ટ તરફના બૉસના ભાગને મજબૂતી મળે છે, જો કે એ છેદ ટેપર નહીં પણ સીધોજ હોય છે. બૉસમાં આર્મ બેઠા પછી બન્ને બાજુએથી અવારનવાર ફોલડીંગ કૉટર (folding cotter) મારવામાં આવે છે. આ કૉટરોની કિનારી તદ્દન ગોળ કરેલી હોવી જોઈએ કે જેથી તેઓને ઠોકતી વખતે આર્મ ફાટી જાય નહીં, કે જે પ્રમાણે કાપવાર બને છે, અને માલમ પડતું નથી. પણ એ કૉટરોની ધાર ગોળ હોય કે

ચિત્ર નાં ૧૮૦.

ફલાઇ વ્હીલનો આર્મ
અને બૉસ.

ચોરસ હોય તોપણ તેઓ બરાબર બેરીંગમાં હોવી જોઈએ, નહીં તો ચાલુમાં ઢીલી પડીને નિકળી જવાનો સંભવ રહે છે.

ફ્લાઈ વ્હીલના આર્મ (Fly Wheel Arms) તરેહવાર આકારના બનાવવામાં આવે છે, જેમાં આવા H ધાટના આર્મ વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે કેટલાકે આર્મ પાંચપાંચ જેવા પોકળ ગોળાકાર બનાવે છે આર્મનો બાહ્યરનો છેડો પોહળી ચોરસ ફેલ્ડ-જવાળો હોય છે, જે ચાર મજબૂત બોલ્ટોથી રીમ સાથે જોડાય છે.

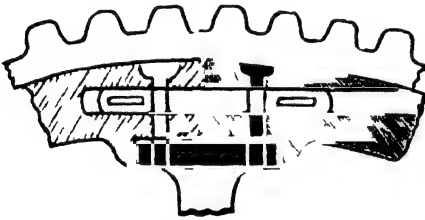
દોરડાં અને પટાવાળાં ફ્લાઈ વ્હીલ (Rope & Belt Fly Wheels)—આ જાતના ફ્લાઈ વ્હીલો રપર વ્હીલો કરતાં ડાયમેટર તથા પોહળાઈમાં ઘણા મોટા હોય છે કેટલાક ફ્લાઈ વ્હીલો તો એટલા બધા પોહળા હોય છે કે શાફ્ટ ઉપર બે બોલ્સ અને આર્મોની બે હાર રાખવામાં આવે છે એ ફ્લાઈ વ્હીલોના મોટા કદને લીધે વેટ સેગમેન્ટ અને ગ્રાઇપ કે બેલ્ટ સેગમેન્ટ છુટા બનાવવામાં આવતા નથી, પણ જોઈતું વજન એની મોટી અને પોહળી રીમને લીધેજ મળી જાય છે બોલ્સ અને આર્મની ગોઠવણ આગળ વર્ણવેલી રીતને મળતીજ હોય છે, તેમજ સેગમેન્ટો પણ આર્મની ઉપર બોલ્ટથી જોડવામાં આવે છે એ સેગમેન્ટો એક બીજા સાથે જોડવા માટે તેઓને છોડે ફેલ્ડ-જો હોય છે, જે મજબૂત બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે સેગમેન્ટોના સાધા આર્મને મથાળે ઘણું ખર્ચ રાખવામાં આવે છે, જેથી રીમને મજબૂતી મળે છે, પણ આર્મ અને સેગમેન્ટોના સાધા એકજ ટેકાણે રાખવામાં પડતી અડચણને લીધે કેટલાકે બે આર્મોની વચ્ચે સેગમેન્ટોના ફેલ્ડ-જવાળા સાધા રાખે છે આથી ફેલ્ડ-જો અને બોલ્ટોવાળો રીમનો વધારે વજનદાર ભાગ અદ્દર લટકેલો રહેવાથી વ્હીલની મજબૂતી કાંઈક ઓછી થાય છે, કારણ કે સાધા આગળ વજન વધારે હોવાથી જે સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સ (centrifugal force) એ ટેકાણું વધે છે, તેને પકડી રાખવા માટે આર્મોનો કશો ટેકો એ ટેકાણું હોતો નથી. એ કારણને લીધે આર્મની ઉપર સાધા રાખવા સારા છે વળી આર્મની ચોરસ ફેલ્ડ-જો રીમની જે ચોરસ બેઠક ઉપર જોડાય છે, તે બેઠકની બંને બાજુએ ચિત્ર નં. ૧૮૧ માં બતાવ્યા મુજબ મજબૂત રીબ (rib) હોવી જોઈએ, કે જેથી આર્મ સાથે રીમ

જોડનારા બોલ્ટો ઉપર ચાલુમાં ખેંચતાણ પડે નહીં ફેટલાકો સગવડને ખાતર એ રીમો નહીં રાખતા રીમની નીચે માત્ર સપાટ બેઠક રાખે છે, જેથી ચાલુમાં બધું જોર બોલ્ટોની ઉપર પડે છે.

દાંતાવાળાં ફલાઇ વ્હીલ (Toothed Fly Wheels)

—આ જાતનાં વ્હીલોમાં રીમની ઉપર દાંતા ઓતવામાં આવતા નથી, કારણ કે ફલાઇ વ્હીલની રીમ વજનદાર ભારે બનાવવી પડતી હોવાથી એવા જાડાં કાસ્ટીંગમાં ઓતેલા દાંતા મજબુત અને સારા ઉતરતા નથી. આ કારણને લીધે એમાં વજન આપવા માટે રીમના વાકદાર ટુકડા અથવા વેટ સેગમેન્ટ (weight segment) છુટા બનાવવામાં આવે છે, જેઓ ઉપર દાંતાવાળા તુથ સેગમેન્ટ (toothed segment) બેસાડવામાં આવે છે. આર્મ ઉપર વેટ સેગમેન્ટ બેસે છે, અને આર્મનો ફલેન્જવાળો છેડો વેટ સેગમેન્ટની અંદરની બાજુએ રાખેલી બેઠક ઉપર ચાર મજબુત બોલ્ટોથી જોડાય છે. વળી દરેક સેગમેન્ટ એક બીજાની સાથે ડાઉવેલ (dowel) અને ડાઉરથી જોડવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૧૮૧ માં બતાવ્યું છે. એ ડાઉવેલ વાકદાર નહીં પણ સીધી હોય છે, જે સેગમેન્ટની ઉપર રાખેલા ખાચામાં નાખતા બંને

ચિત્ર નાં ૧૮૧.

ફલાઇ વ્હીલના વેટ સેગમેન્ટ અને તુથ સેગમેન્ટ.

ટુકડાઓમાં અર્ધા અર્ધા બેસે છે, અને પછી બાહ્યરથી ગબેલા સ્ક્રાઇટમાં કાટ માગવામાં આવે છે, જેથી તે બંને સેગમેન્ટોને ખેંચી પકડી રાખે છે. આર્મને મથાળે વેટ સેગમેન્ટ બેસાડ્યા પછી તે ઉપર દાંતાવાળા તુથ સેગમેન્ટ બેસાડવામાં આવે છે. તુથ સેગમેન્ટો વેટ સેગમેન્ટોની ઉપર બોલ્ટોની

મદદથી જોડવામાં આવે છે. પણ એ સેગમેન્ટો એક બીજા સાથે કોઇ પણ રીતે જોડવામાં આવતા નથી. ફલાઇ વ્હીલોમાં આર્મની સંખ્યા ૬, ૮, ૧૦, ૧૨ એ પ્રમાણે બેઠકી રાખવામાં આવે છે. અને દરેક સેગમેન્ટની લંબાઇ ૬ થી ૭.૫ ઇંચ જેટલી રાખવામાં આવે છે, દાંતાવાળા ફલાઇ વ્હીલની ડાયામેટર સ્ક્રાઇટની લંબાઇ કરતા ૩ થી ૪ ગણી વધુ રાખવામાં આવે છે. ફેટલાક મેકરો વેટ સેગમેન્ટ કરતા તુથ સેગ-

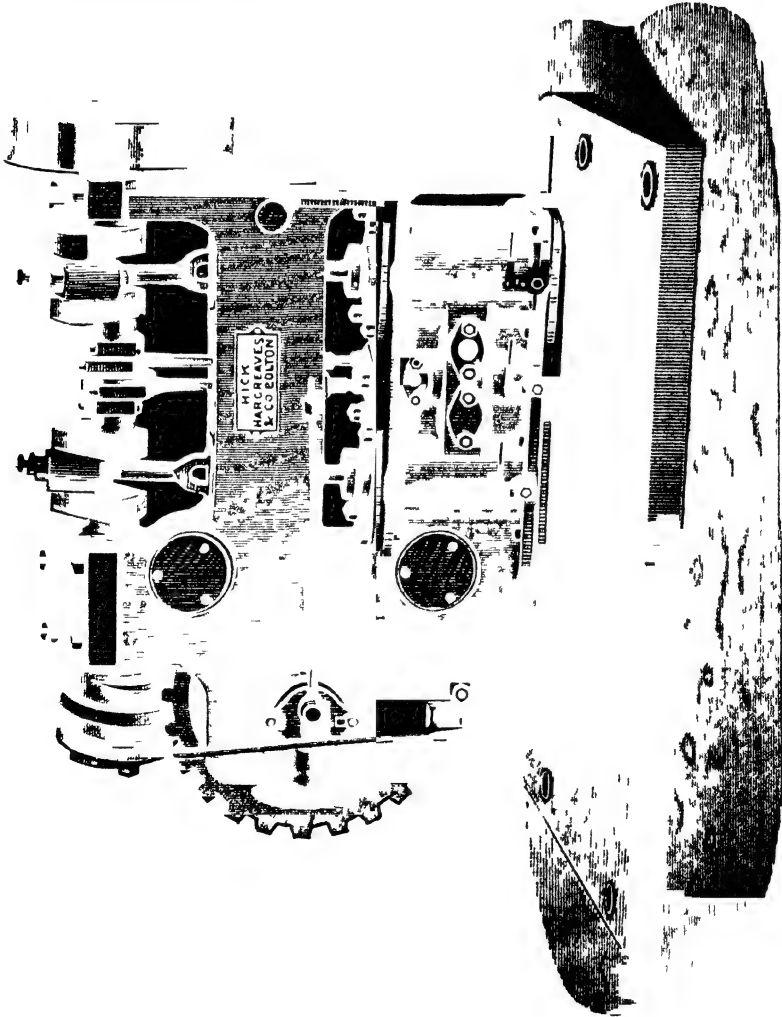
મેન્ટ નાની ડાયામેટરના રાખી તેજ આર્મો ઉપર ગોઠવે છે, જેથી ગીઅરીંગની ઝડપ ઓછી થવા સાથે ફ્લાઇ વ્હીલની અસલ ખુબી જળવાઇ રહે છે એમાં આર્મ ઉપર વેટ સેગમેન્ટો બોલ્ટોથી જોડી તેઓના છેડાઓમાં ડોવેલ અને કોટર મારવામાં આવે છે, અને આર્મ ઉપર કાસ્ટ કીધેલાં મજબુત પ્રેક્ટો ઉપર તુથ સેગમેન્ટ બોલ્ટોની મદદથી જોડવામાં આવે છે આવી ગોઠવણ માટે આર્મ ધણા મજબુત બનાવવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે મોટી ડાયામેટરનું ફ્લાઇ વ્હીલ અને નાની ડાયામેટરનું સ્પર વ્હીલ (spur wheel) તદ્દન જુદાં જુદાં એકજ શાફ્ટમાં ગોઠવવામાં આવે છે, જે પણ ઉપર લખેલી ગરજ સારે છે.

ફ્લાઇ વ્હીલના આર્મ ઉપર પાટિઆં (Enclosure of Arms of Fly Wheel)—ધીમી ચાલે ફરવા છતાં પણ ફ્લાઇ વ્હીલના આર્મ હવા સાથે અથડીને સાધારણ ભટ્ટીના પખા માફક કેટલુંક જોર ખાઇ જાય છે. આજના ઝડપી ચાલનાં મીલ એનજીનોમાં ફ્લાઇ વ્હીલ ફરતી વખતે તેના આર્મ હવા સાથે એટલા જોશથી અથડાય છે, કે માત્ર ફ્લાઇ વ્હીલને હવા સામે ફેરવવા માટેજ એનજીનના પાવરનો કેટલોક ભાગ વપરાય છે, તે ઉપરાંત એ આરાઓ ફરતી વખતે પખાની માફક જે હવા પુકે છે, તે હવાથી સીલીનડરો વગેરે ઠંડા થઇ જઇ કેટલીક ગરમી વ્યર્થ જાય છે. આ પ્રમાણે થતું અટકાવવા માટે ફ્લાઇ વ્હીલની બન્ને બાજુએ આર્મો ઉપર સપાટ પાટિઆ ઢાકી લેવામાં આવે છે, જેથી ફ્લાઇ વ્હીલ ફરતી વખતે હવા કપાય છે. કેટલાકે ફ્લાઇ વ્હીલની રીમને પણ અદરથી પાટિઆ વડે ઢાકી લે છે, જેથી આર્મના છેડા અને સેગમેન્ટની ફર્લન્જે વગેરે ઢાકાઇ જાય છે, અને દેખાવ પણ ધણો સારો લાગે છે આ પ્રમાણે પાટિઆ ઢાકવાથી વળી વ્હીલમાં ધુળ વગેરે ભરાતી નથી. પાટિઆ ઉપર રગ અથવા વોરનીશ મારવાથી તેઓ ઉપર ધુળ ચોટતી નથી. ૪૫૦ હોર્સ પાવરનું એક તેનડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીન જે એક મોટા ડાઇનેમો સાથે પાંચ઼ જોડેલું હતું, તેની તપાસ આર્મ ઉપર પાટિઆ લગાડયા અગાઉ તથા લગાડયા પછી કરવામાં આવી હતી, જેમ કરતા માલમ પડ્યું કે લોડ વગરનું ખાલી એનજીન પાટિઆ વગર ગળડાવતાં લગભગ ૧૯ હોર્સ પાવર ખાતું હતું, જ્યારે ફ્લાઇ વ્હીલ

ઉપર પાટીઆં લગાડી તપાસતાં તે ફક્ત ૧૩ હોર્સ પાવર ખાવા લાગું ! જેથી સેંકડે સવા ટકાનો બચાવ કુલ પાવર (૪૫૦ ઈન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર) ઉપર થયો. બીજાં એક ૬૩૦ હોર્સ પાવરનાં એનજીનમાં ફલાઇ વ્હીલ ઉપર પાટીઆં ચઢાવતાં કુલ પાવર ઉપર સેંકડે લગભગ પાંચ ટકાનો બચાવ થયો હતો.

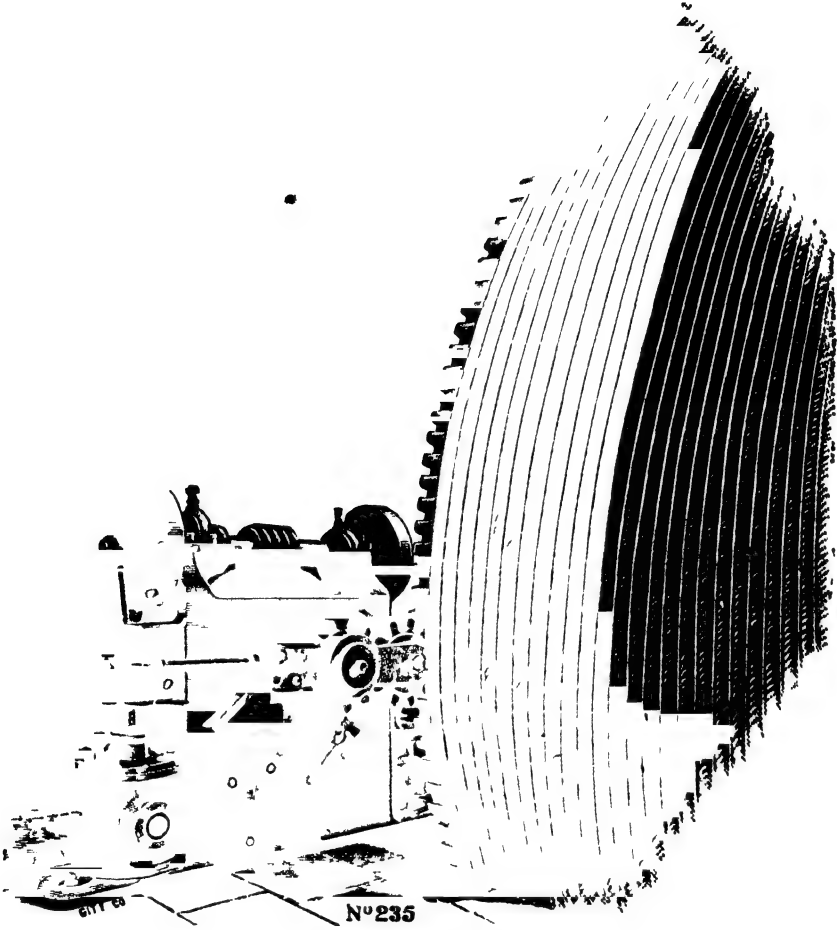
બારીંગ એનજીન (Barring Engine)—અસલ જ્યારે કારખાનુ બધ હોય અને એનજીનને કાંઈ કારણસર ફેરવવુ પડતુ હતુ, ત્યારે તે વખતે દાંતાવાળાં ફલાઇ વ્હીલો વપરાતાં હોવાથી વ્હીલના દાંતામાં એક લાંબુ લીવર કે પરાઇ બેરવીને વ્હીલને ધીમે ધીમે ફેરવવાની સગવડ મળતી હતી, જે સગવડ છતાં પણ મોટાં મીલ એનજીનોને ફેરવવાનુ કામ એટલું બધુ તો મુશ્કેલી અને કંટાળાભરેલુ હતુ કે તે કામ માટે સખ્યાબધ આદમીઓ રાખવા છતાં પણ વ્હીલ ધણુજ ધીમે ફરતુ હતું. એનજીન બધ કરતી વખતે તે વાર વાર એવી હાલતમા આવી અટકે છે, કે તેને ફેરવીને એકસ હાલતમા મૂકવા વગર તે ફરીથી ચાલુ કરી શકાતુ નથી. જ્યારે હાઇપ્રેસર સીલીન્ડરની કેન્ક રોડ સેન્ટર ઉપર આવી અટકે છે, ત્યારે એવીજ હાલતમાં ફરીથી એનજીન ચાલુ કરી શકાતુ નથી, જેથી વ્હીલને ફેરવીને કેન્કને આસરે ૪૫ ડીગ્રીને ખુણે (અરધા કાટખુણા જેટલી) રાખીને પછી એનજીન ચાલુ કરવુ પડે છે. એનજીનમા જ્યારે કાંઈ કામ નિકળે છે, ત્યારે તે કામ એક આખી રાતમાં પુર કરી નાખવુ પડે છે એવી વખતે એનજીનને હાથવડે ફેરવવામાજ વખતનો મોટો ભાગ વહી જતો હોવાથી કામ પુર થઇ શકતુ નથી વળી પટા કે દોરડા વ્હીલ ઉપર ચઢાવતી વખતે અને સવારના ચાલુ કરવા અગાઉ ગરમ કરવા માટે પણ એનજીનને ધીમે ધીમે ફેરવવુ પડે છે આ બધાં કારણોને લીધે મોટાં એનજીનોને ફેરવવા માટે જુદાં નાના બારીંગ એનજીનો વપરાય છે એ એનજીનમા મુખ્ય કરીને એક નાનું દાંતાવાળુ વ્હીલ હોય છે, જે મોટા એનજીનના ફલાઇ વ્હીલની રીમની બાહર કે અદર ખાસ રાખેલા દાંતાઓની હારમાં ગીઅર થાય છે આજના સારા મેકરો એ એનજીનની બનાવટ એવી રીતે રાખે છે કે ફલાઇ વ્હીલમા બારીંગ એનજીનનુ દાંતાવાળુ ચક્કર ગીઅર કરી મોટું એનજીન ફેરવીને ચાલુ કરતાંજ બારીંગ એનજીનનું ચક્કર ફલાઇ વ્હીલના ગીઅરમાંથી પોતાની મેળે નિકળી જાય છે. કેટલીક વખતે એનજીન ચાલુ કરતી વખતે પેડેલાં બારીંગ એનજીન ચાલુ કરવામાં

આવે છે, જેથી મોટું એનજીન ધીમે ધીમે ફરવા માંડે છે, જે વખતે એનજીનનો સ્ટોપ વાલ્વ ધીમે ધીમે ખોલી મોટા એનજીનમાં સ્ટીમ દાખલ કરવામાં આવે છે. અને એ પ્રમાણે પુરતી સ્ટીમ દાખલ થવાથી મોટું એનજીન ચાલુ થઈ ફલાઇ વ્હીલની ઝડપ વધતાજ પોતાની મેળે બારીંગ એનજીનનું ચક્કર ફલાઇ વ્હીલના ગીઅરમાંથી છુટું પડી જાય છે, જેથી કોઈ જાદુને બંધ કરે ત્યાં સુધી બારીંગ એનજીન ખાલી ચાલ્યા કરે છે જે કોઈબી રીતે નુકસાનકારક નથી

ચિત્ર નંબર ૧૮૨.
લીક હાર્ગ્રીવ્સ એન્ડ કો નું બારીંગ એનજીન

હીક હાર્ટ્રીન્સનું બારીંગ એનજીન—ચિત્ર નાં ૧૮૨ માં એ જાણીતા મેકરનું બારીંગ એનજીન બતાવ્યું છે. એમાં બે સીલીનડરો તેઓ ઉપર મુકેલી એક ફ્રેન્ક શાફ્ટ સાથે જોડેલાં છે, જે ફ્રેન્ક શાફ્ટને છેડે એક વર્મ (worm) હોય છે, જે વર્મ એક વ્હીલમાં ગીઅર થાય છે. આ વ્હીલ ફલાઇ વ્હીલમાં રાખેલા દાતામાં ગીઅર થાય છે, જેથી એ બારીંગ વ્હીલના દાતા એક બાજુએ વર્મને માફક આવતા બનાવેલા હોય છે. એ વ્હીલની ધરી અથવા શાફ્ટ એક આડા સ્લૉટવાળી બેરીંગમાં ફરે છે ફલાઇ વ્હીલમાં ગીઅર કરવા માટે બારીંગ એનજીન પેલેટલા ચાલુ કરી ચિત્રમાં ગળા હાથ ઉપર બતાવેલી ટ્રેકનું હેનડલ દાખવામાં આવે છે, જેથી બારીંગ વ્હીલની નીચલી ધાર સાથે એક લોખંડો દુકડો લાગી તેને ચાલતું અટકાવવાની કોણેશ કરે છે પરંતુ વર્મ તો ચાલુ જ રહેવાથી વ્હીલ તેની બેરીંગના સ્લૉટમાંથી બેચાઇને બાહ્ય નિકળે છે, અને ફલાઇ વ્હીલમાં ગીઅર થાય છે, જે વખતે ટ્રેક પોતાની મેળે નિકળી જાય છે, અને મોટા એનજીનનું ફલાઇ વ્હીલ ફરવા માટે છે હવે જ્યારે મોટા એનજીનમાં સ્ટીમ દાખલ થવાથી મોટું ફલાઇ વ્હીલ પોતાની મેળે ફરવા માટે છે અને બારીંગ એનજીનની ઝડપ કરતા તેની ઝડપ વધારે થાય છે, ત્યારે બારીંગ વ્હીલની ઉપલી ધાર હવે વર્મ સાથે ટેકી જઇ ફલાઇ વ્હીલના આચકાથી બારીંગ વ્હીલ પોતાની બેરીંગના સ્લૉટમાં પાછું ફરી જઇ ફલાઇ વ્હીલના ગીઅરમાંથી છુટું પડી જાય છે, જેમ કરવામાં તેને વળી એક સ્પ્રીંગ પણ મદદ કરે છે, જે સ્પ્રીંગ ચિત્રમાં દેખાય છે આ એનજીનમાં બારીંગ વ્હીલ એક જાતના લીવરનો ભાગ બન્યો છે ફલાઇ વ્હીલ સાથે લાગુ થતી વખતે ટ્રેક લીવરના ફલકમાં તરીકે કામ કરે છે, જ્યારે ફલાઇ વ્હીલમાંથી છુટું પડતી વખતે વર્મ ફલકમાંનો ભાગ બન્યો છે, અને એ પોતાનું કામ એવી તો સફાઇ અને સહેલાઇથી પોતાની મેળે બજાવે છે કે એ કદીથી જામ થઇને બાંગી જવાની ધારતીમાં રહેતું નથી.

ચિત્ર નાં ૧૮૩.

જે. મસગ્રેવનું બારીંગ એનજીન.

મસગ્રેવનું બારીંગ એનજીન ચિત્ર નાં ૧૮૩ માં અતાવ્યું છે, જે પશુ ધણું ભરોસાદાર અને સલામતીભરેલું છે એ એનજીનના પાછલા ભાગમાં $\square$ આવા આકારનું એક ઝુલવું લીધે છે, જેની ધરી ઉપરનું પાનીઅન વર્મ વ્હીલની શાફ્ટ ઉપર ફીક્ષ છે એ પાનીઅનમાં બીજું એક પાનીઅન ગીયર થાય છે, જે ફલાઇ વ્હીલને બાર કરે છે જ્યારે બારીંગ એનજીન ફલાઇ વ્હીલને ચલાવે છે ત્યારે એ ઝુલવું લીધે ચિત્રમાં અતાવ્યા મુજબ આકૃતિ પડીને એક

મજબુત પ્રિફ્ટ ઉપર તેનો આગલો છેડો ટેકો જાય છે. પણ જેવું એનજીન ચાલુ થઈને ફલાઇ વ્હીલ ખારીંગ એનજીનને ચલાવવાની કાશેશ કરે છે તેવું જ એ આડુ લીવાર લગભગ ઉભું થઈ જઈ તેની એક ઠેસી મજકુર પ્રિફ્ટ ઉપર ટેકો જાય છે, જેથી પીનીઅન ફલાઇ વ્હીલના ગીઅરમાંથી નિકળી જાય છે. ચિત્રમાં બતાવેલું ફલાઇ વ્હીલ ઉપરથી નીચે ફરતું બતાવ્યું છે.

પ્રકરણ—૩૪.

ગવરનર અને રીકૉર્ડર.

GOVERNOR AND SPEED RECORDER.

ગવરનરનું કામ (Duty of Governor)—એનજીનના લોડમાં કે સ્ટીમ પ્રેસરમાં થતી વધઘટને લીધે એનજીનની ચાલમાં થતી વધઘટ ઉપર કાબુ રાખવાનું ગવરનરનું કામ છે, કે જેથી એનજીન ઉપરનો લોડ ગમે તેટલો ઓછો થાય, અથવા સ્ટીમ પ્રેસર ગમે તેટલો કમી થાય, તે છતાં એનજીનની ચાલમાં કાંઈપી ફરક પડે નહીં.

એનજીનના ગવરનરની ખરેખરી કસોટી ધણેક ટ્રીક ત્રામનાં પાવર સ્ટેશનમાંનાં એનજીનોમાં થાય છે. એ સ્ટેશનોમાં જે હાઇસ્પીડ એનજીન ડાઇનેમો ચલાવે છે, તે ઉપર કોઈ વેળા એકદમ હમેશ કરતાં ૫૦ ટકા વધુ ઓવરલોડ આવી પડે છે, તો વળી ટુરતજ એક બે મીનીટમાં લોડ તદ્દન ૦ થઈ જાય છે બીજા બોલોમાં બોલીએ તો કોઈ વેળા શહેરની બધી ત્રામો ચાલુ રહે છે, જેથી એનજીન ઉપર પુષ્કલ લોડ આવી જાય છે, તો કોઈ વેળા એવું બને છે કે શહેરની બધીજ ત્રામો સામટી થોડીક પળ ઉભી રહી જાય છે, જેથી એનજીન ઉપર બીલકુલ લોડ રહેતો નથી. આવી જાતની મશીનરી ચલાવનારા એનજીનોમાં ગવરનર ઘણીજ ખારીક મજબુતરીને આધારે બનાવેલા હોય છે, અને તેઓનું સેટીંગ પણ તેવીજ સંભાળ-ભરેલી ચોકસાઈથી કરવામાં આવે છે, નહીં તો એનજીનની ચાલ ૦ લોડ વખતે એકદમ વધી જવાથી એનજીન ભાગી જઈને મોટા અકસ્માત થાય.

ગવરનરનું નાચવું (Hunting of Governor)—

ધણાક ગવરનરો ચાલુમા નાચ્યા કરે છે—એટલે પોતાના સ્પીન્ડલ ઉપર ચક્કડ ઉતર કર્યા છે એના ઉપાય તરીકે ગવરનરની પાસે ચિત્ર નાં ૧૮૪ માં બતાવ્યા પ્રમાણે એક નાનું સીલીનડર મુકવામાં આવે છે, જેમા એક પીસ્તન હોય છે એ પીસ્તનમાં કેટલાક બારીક છેદ હોય છે, અને તેની સાથે જોડેલો પીસ્તન રૉડ ઉપલા કવરમાંથી બાહર કઢાડી ગવરનરના આડા લીવરને બીજે છેડે જોડેલો હોય છે. સીલીનડરમા કોઈ જાતનું તેલ ભરવામાં આવે છે જ્યારે એનજીન પોતાની હિમેશની ઝડપે જાય છે, ત્યારે એ પીસ્તન સીલીનડરના લગભગ મધ્ય ભાગમા રહે છે જ્યારે ગવરનર ઉચકાય છે, ત્યારે તેલના સીલીનડરનો પીસ્તન નીચે ઉતરવા માડે છે, જે વખતે સીલીનડરની નીચેનું તેલ પીસ્તન માંડેલા છેદ માગફતે પીસ્તનની ઉપર આવે છે, પરંતુ એ છેદ ધણાજ બારીક હોવાથી જેમ જેમ તેલ ધીમે ધીમે ઉપર આવતું જાય છે, તેમ તેમ પીસ્તન નીચે જતો જાય છે, અને તેટલો વખત ગવરનરને એકદમ ઉચકાઈ જવા દેતો નથી આથી ગવરનર આખો વખત એકા બાઈ નાચ્યા કરતો નથી.

ઓટોમેટીક સ્ટૉપ મોશન (Automatic Stop-motion)—હાલના લગભગ દરેક સારી બનાવટના મીલ એનજીનોમા ગવરનર સાથે સ્ટૉપમોશન જોડેલી હોય છે, જેની એવી નેમ હોય છે, કે કોઈ કારણસર ગવરનર એકદમ ફાસ્ટ જઈ છેક ઉપર ઉચકાઈ જતાજ અથવા એકદમ નીચે બેગી જઈ ગિયર થઈ જતાજ એનજીન એકદમ બંધ થઈ જાય એ મોશનો જુદા જુદા મેકરો પોતાના કૌરલીસ વાલ્વને અનુસરતી જુદી જુદી રીતે બનાવે છે, જેઓમા મુખ્ય ગોઠવણ એ હોય છે, કે ગવરનરનો રૉડ બે ટુકડે બનાવી તે બન્ને ટુકડાઓને કોઈ જાતના કલચ (clutch) અને સ્પ્રીંગ વગેરેથી જોડી રાખવામાં આવે છે જ્યારે ગવરનર તેની હદની બાહર એકદમ કોઈ કારણથી ઉચકાઈ જાય, અથવા તો ચાલુમા ફરતો બંધ થઈ જઈ નીચે બેસી જાય ત્યારે એક ટેસી આ કલચને છટકાવી નાખે છે, જેથી ગવરનરનો રૉડ લાંબો થઈ જવાથી સ્ટીમ વાલ્વ ઉઘડી શકતા નથી, અને એનજીન બંધ થઈ જાય છે. આ ગોઠવણને નોકીંગ ઓફ ગીઅર (knocking off gear) પણ કહે છે (વધુ માટે જુઓ પાનું-૫૮૪).

થ્રોટલ ગવરનીંગ (Throttle Governing)—ચિત્ર

નાં ૧૯૩ માં પીકરીંગ ગવરનર સાથે જોડેલો થ્રોટલ વાલ્વ બતાવેલો છે એનજીનની સ્પીડ થ્રોટલ વાલ્વથી કાબુમાં રાખવાની ગોઠવણ થોડા વર્ષ ઉપર ધણી જુની અને બીનઅનુસરતી ધારવામાં આવતી હતી, પણ આજકાલ ફરીથી એ રીઠી ઉપયોગમાં આવવા લાગી છે. મુખ્ય કરીને આજના જમાનાના હાઇસ્પીડ એનજીનોની ચાલ થ્રોટલ વાલ્વની મદદથીજ કાબુમાં રાખવાનું વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે જે એનજીનમાં લોડ ધણીજ વધતો ઓછો થયા કરતો હોય તેમાં એ ટ્રામેટીક એક્ષપાનસનને બદલે થ્રોટલ વાલ્વ વધારે કચકસર ભરેલો થઈ પડે છે ખાસ કરીને ધણીજ ઓછા લોડે એનજીન ચલાવતા થ્રોટલ વાલ્વ તો સ્ટીમના ખપમાં દેખીતો ઘટાડો કરે છે, કાબુકે જોકે થ્રોટલ વાલ્વથી સ્ટીમ વાયર ડાઉન થઈને તેનો પ્રેસર ઘટી જાય છે, તો પણ ઓછા લોડના પ્રમાણમાં ઓછા સ્ટીમ ખપે છે, જ્યારે આટામેટીક એક્ષપાનસન વાલ્વમાં (તેમજ ડૉરલીસ વાલ્વમાં) લોડ ઘટવાથી કટઓફ એટલે બધો જલદી થાય છે કે મીલીનડરમાં પ્રકળા કન્ટેનસેશન થાય છે, અને તેવા ઓછા લોડે અને ધણીજ અર્ધી કટઓફ એનજીન કચકસરભરેલી રીતે કામ કરી શકતું નથી (જુલો પાનુ-૬૨) અગાઉ એનજીનમાં સ્ટીમપાઇપ ઉપર ધણી ખૂબ સ્ટોપ વાલ્વની નજદીકમાંજ એક થ્રોટલ વાલ્વ મુકવામાં આવતો હતો, અને હાલ પણ કેટલાક નાના અને પોર્ટેબલ એનજીનોમાં તેવા વાલ્વ જોવામાં આવે છે એ વાલ્વમાં કાંઈ અસાધારણ ખુબી જેવું કંઈ હોતું નથી, પરંતુ એક સ્પીનડલ ઉપર સ્ટીમ પાઇપમાં એ પાખા જેવો વાલ્વ હોય છે, જે સ્પીનડલ ફરવાથી વાલ્વનો છેદ ઉઘાડ બંધ થાય છે એ સ્પીનડલ સાથે ગવરનરનો ઝોડ જોડેલો હોય છે, જેથી એનજીન ફાસ્ટ જતાજ ગવરનર ઉચકાવાથી થ્રોટલ વાલ્વ બંધ થાય છે હાલના સારી બનાવટના એનજીનોમાં એવા પાખા જેવા થ્રોટલ વાલ્વને બદલે ચિત્ર નાં ૧૯૩ માં બતાવ્યા જેવા ડબલ બીટ થ્રોટલ વાલ્વ હોય છે જે એનજીનમાં લોડ ઘટવા પછી ઉપરથી ધરીને ઘૂલ લોડના અરધા થા ત્રીજા ભાગ જેટલો વારંવાર થઈ જતો હોય તે એનજીનમાં થ્રોટલ ગવરનીંગની ગોઠવણ સારી કરકસરભરેલી રીતે કામ કરી શકે છે.

ઑટોમેટીક એક્ષપાનસન ગવરનીંગ (Automatic Expansion Governing)—મીલો અને બીજા કારખાનાઓ કે જેઓમાં એનજીનના લોડમાં ઘણો મોટો ફરક પડ્યા કરતો નહીં હોય ત્યાં ઑટોમેટીક એક્ષપાનસન ગીઅર બેશક ફાયદાભરેલું છે એમાં ગવરનર એનજીનના સીલીન્ડરમાં દાખલ થતી સ્ટીમનો પ્રેસર ઘટાડતો નથી, પણ જ્યો ઘટાડે છે, જ્યારે ગ્રાંતલ વાલ્વ તો ગોયા સ્ટીમ પાઇપ યા પોર્ટના છેદનો ઓરીઆ કમી કરી નાખીને તેમાંથી પસાર થતી સ્ટીમનો પ્રેસર ઘટાડે છે. ઑટોમેટીક એક્ષપાનસન સ્લાઇડ વાલ્વમાં ગવરનર એક્ષપાનસન વાલ્વ સાથે સંબંધ રાખે છે, જે ચિત્ર નાં ૧૯૨ માં બતાવ્યું છે, અને જેનો ખુલાસો ૪૯૩ માં પાને આપ્યો છે એમાં ગવરનર એક્ષપાનસન વાલ્વની ચાલ અથવા ત્રેવેલ ઓછી વધતી કરે છે, જેથી સ્ટીમનો કટઓફ મોડો કે વેહલ્વો થાય છે.

ફારલીસ વાલ્વ સાથે જોડેલો ગવરનર પણ એનજીનના સ્ટીમ કટઓફ ઉપર કાબુ રાખે છે—એટલે જ્યારે એનજીન ફાસ્ટ જવાથી ગવરનર ઉચકાય છે ત્યારે ગવરનર ઉડીને વાલ્વની ત્રીપમેશનને જલદી છટકાવી નાખે છે, જેથી વાલ્વ જલદી બંધ થઈ જઈ સ્ટીમને જલદી કટઓફ કરી નાખે છે.

ઑટોમેટીક એક્ષપાનસનની ઉપલી ગોઠવણ કંપાઉન્ડ, ત્રીપલ, કે ક્વાર્ટપલ એનજીનોના બધાજ સીલીન્ડરોના વાલ્વ સાથે જોડવામાં આવતી નથી, પરંતુ માત્ર હાઇપ્રેસર સીલીન્ડરના વાલ્વ સાથેજ આવી ગોઠવણ કરવામાં આવે છે, જ્યારે બીજા સીલીન્ડરોનો કટઓફ જ્યારે જોઈએ ત્યારે હાથથીજ ઓછો વધતો કરી લેવામાં આવે છે, કારણ કે હાઇપ્રેસર સીલીન્ડર સિવાય બીજા સીલીન્ડરોના સ્ટીમ વાલ્વોએ પ્રમાણે ગવરનર સાથે જોડવાથી કાંઈ અઝો ફાયદો થતો જણાતો નથી, જો કે કેટલાક મેકરો ગવરનરને ત્રીપલ એનજીનમાં હાઇ પ્રેસર તથા ઇન્ટરમીડીએટ સીલીન્ડરોના સ્ટીમ વાલ્વો સાથે પણ જોડે છે.

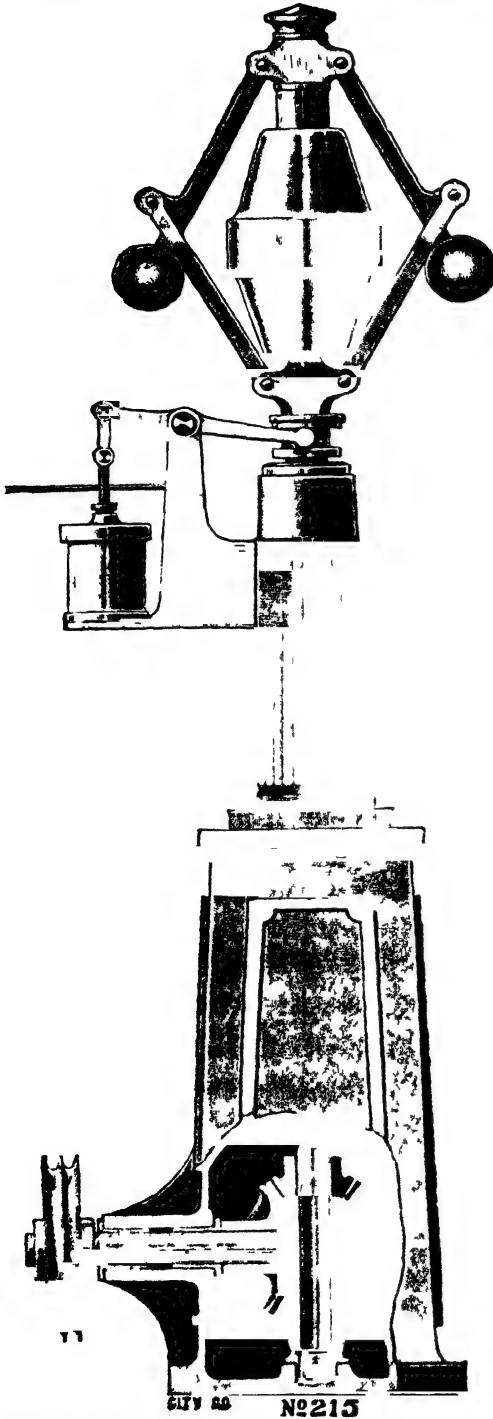
ગવરનરને ટ્રેવવાની ગોઠવણો—ઘણાખગ સંખ્યા ગવરનરો તેઓના તળિયામાં મુકેલા બેવલ બ્રીલો મારફતે ચલાવવામાં આવે છે એ બેવલ બ્રીલો માઉંતુ એક ગવરનરના ઉભા સ્પીનડલ ઉપર અને બીજું એક આડી શાફ્ટ ઉપર હોય છે, જે આડી શાફ્ટને ચક્કરો, થટા, અથવા દોરડાથી ચલાવવામાં આવે છે. એનજીનની કેન્ક શાફ્ટ

ઉપર મુકેલા રૂપર ઝીલની મદદથી ગવરનરની ફૉસ શાફ્ટ ચલાવવાની ગોઠવણ સર્વેથી ઉત્તમ છે, કારણ કે જે પ્રમાણે એનજીનના રેવોલ્યુશન-સમા ફરક પડે છે, તેજ પ્રમાણે ગવરનરના રેવોલ્યુશન-સમા પણ પડે છે, અને એનજીનની ગતિમાં થતો ખારીકમાં ખારીક ડેગ્રાડર પણ ગવરનર ઉપર અસર કરે છે પટાથી કે દોરડાથી ગવરનર ચલાવવાની ગોઠવણ પણ ઠીક અને સગવડ પડતી છે, પણ એમાં પટા કે દોરડા ઢીલા હોવાથી જો પુત્રી ઉપગ્રથી ચાલુમાં સરી જવા માટે, તો ગવરનરની ચાલમાં ઘણો ફરક પડી જઈ ગવરનર નીચે એસવા માટે જેથી એનજીન ફાસ્ટ જાય એકને બદલે બે અથવા વધુ દોરડા અથવા પટા પુત્રીઓ ઉપર રાખવા સારા છે કેટલાક મેનરે બાઇ-રીકલમાં આવે છે તેવી જાતની એન અથવા સાકળની મદદથી ગવરનર ચલાવવાનું પસંદ કરે છે, જેથી ગવરનર અવાજ વગર ચાલવા સાથે ખેવલ ઝીલથી ગવરનર ચલાવ્યા જેવો ફાયદો કરે છે (જુઓ ચિત્ર નાં ૧૬૧).

મીલ એનજીનોની ઝડપ એકસરખી રાખવાની

અગત ઘણી છે, કારણ કે એનજીનની-અને તેથી કરીને સાચા-ઓની-ચાલ એકસરખી હોવાથી માલ સારો અને સફાઈદાર ઉતરવા ઉપરાંત વધારે ઉતરે છે ચતર કાપડની મીલો ચલાવનારા એનજીનોની ઝડપમાં સેકડે ૧ કે ૨ ટકાથી વધારે ફરક પડે. જોછએ નહીં મીલ એનજીનોની ચાલ એ પ્રમાણે બને તેટલી એકસરખી રાખવા માટે તેની ચાલ ઉપર કામુ રાખતા ગવરનરની બનાવટ વગેરે ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ.

કોમન ગવરનર (Common Governor)-સાધારણ ગવરનરોમાં એક ઉભા રૂપીન્ડલ ઉપર બે આર્મ્ જડી તે આર્મ્ને છેડે બે દડા લટકાવવામાં આવે છે, અને એ આર્મ્ તેજ રૂપીન્ડલ ઉપર રાખેલા એક છુટા કૉલર અથવા સ્લીવ સાથે બે લીન્કોની મદદથી જોડવામાં આવે છે એ જાતના ગવરનરો દર મીનીટે આસરે ૩૦ રેવોલ્યુશન-સ કરે છે જ્યારે એનજીન કોઈ કારણસર ફાસ્ટ જવા માટે છે, ત્યારે ગવરનરના દડાઓ ઉચકાઈ પેલા છુટા કાલરને ઉચકે છે, જે કૉલર સાથે એક લાંબી સીક અને લીવરની મદદથી ગ્રાંતલ વાલ્વ જોડેલો હોવાથી ગ્રાંતલ વાલ્વ થોડો બંધ થઈ સ્ટીમને સીલીનડરમાં વધારે પ્રેસરથી દાખલ થતી અટકાવે છે, જેથી એનજીનની ચાલ ધીમી પડે છે તેમજ વળી એનજીન જો કોઈ કારણ થકી પોતાની નેમી આપેલી ચાલ કરતા ધીમું જાય તો ગવરનરના દડા નીચે એસવાથી પેલો કૉલર પણ નીચે ઉતરે છે, જેથી ગ્રાંતલ વાલ્વ થોડો વધુ ઉઘડી વધારે સ્ટીમ સીલીનડરમાં દાખલ કરે છે, જેથી એનજીનની ચાલ વધી અસલ મુજબ રહે છે. ગવરનરના બન્ને આર્મ્ જે પીનની મદદથી ઉભા રૂપીન્ડલ સાથે જોડ-

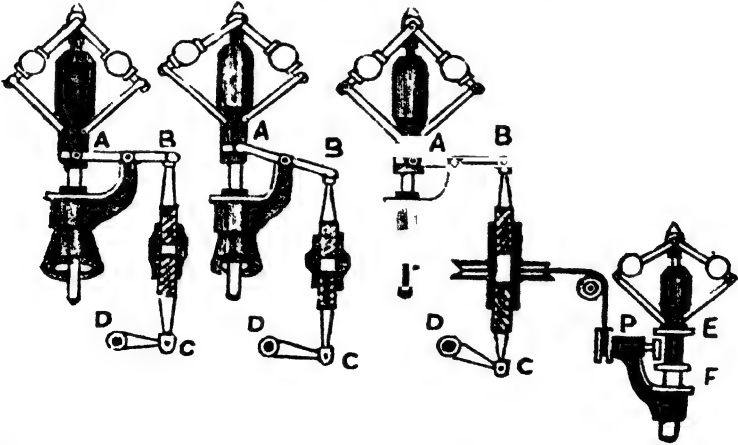
ચિત્ર નાં ૧૮૪. લોડેડ ગવર્નર.

વામા આવે છે, તેને સસ-
પેન્ડીંગ પીન (suspending pin) કહે છે.
એ જાંતના ગવર્નરો એનજી-
નની ચાલ ઉપર તુરતતુરત
અને જેવી જોઈએ તેવી
અસર કરતા નથી, જેથી
એનજીનની ઝડપ કોઈ
કારણસર વધ્યા પછી ધણે
વારે ગવર્નર ઉચકાઈ
ઐતલ વાલ્વને થોડો બંધ
કરે છે, કારણ કે એમાં
દડા ધણા ભારે અને રેવો-
લ્યુશન્સ ધણા ઓછા
હોવાથી જ્યાં સુધી એનજી-
નની ઝડપ વધીને ગવર્ન-
રના દડાને ઉચકનાર જોર
સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સ (cen-
trifugal force) વધે
નહી, ત્યાં સુધી દડાઓ
ઉચકાઈને ઐતલ વાલ્વ
ઉપર અસર કરે નહી. આ
કારણને લીધે એનજીનની
ચાલમાં ધણો ફરક પડ્યા
કરે છે.

લોડેડ ગવર્નર
(Loaded Governor)—સાધારણ ગવર્-
નરોની ઉપર લખેલી
ખામીઓ સુધારવા માટે
ચિત્ર નાં ૧૮૪ માં
ખતાવેલા જેવા ગવર્નર
ખનાવવામાં આવે છે, જેમાં
ફરતા દડાઓ કદમાં નાના
અને વજનમાં ધણા હલકા

અનાની વચલા સ્પીનડલ ઉપર એક મોટા ભારે વજન રાખવામા આવે છે, જે વજન ગવરનરના દડાઓને સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સને લીધે એકદમ ઉચકાઈ જતા અટકાવે છે, જે કે ખુદ એ મોટા વજન ઉપર સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સની કશી અસર થતી નથી. આ જાતના ગવરનરોને ૨૨ મીનીટે ૨૦૦ થી ૩૦૦ રેવોલ્યુશન્સ ફેરવવામા આવે છે, જેથી તેઓ એનજીનની ચાલ ઉપર ઘણો સરસ કાબુ રાખે છે ચિત્ર નાં ૧૮૪ માં મેસર્સ મેસગ્રેવનો ગવરનર બતાવ્યો છે, જેમા આર્મને છેડે ગવરનરના ઝાલ ટાગવામાં આવ્યા છે એ જાતના ગવરનરોમા ચાલુ વખતે ઝાલ જેટલા ઉચાઈમા ઉચકાય છે તેટલોજ વચલો વજન પણ ઉચકાય છે ચિત્ર નાં ૧૦૮ માં બનાવેલા એનજીનમાં મેસર્સ હીક હાગ્રીવ્સનો ગવરનર બતાવ્યો છે, જેમા આર્મ સાથે જે જગાએ લીન્ક જોડાય છે તે જગાએ ફરતા દડા મુકવામા આવ્યા છે, જેથી ચાલુ વખતે દડા જેટલી ઉચાઈએ ઉચકાય છે, તેથી બમણી ઉચાઈએ વચલો વજન ઉચકાય છે.

એનજીનની ઝડપમાં થતી વધઘટ (Variation in Engine Speed)—ગમે તેવી સારી બનાવટના સાધારણ ગવરનરો પણ એનજીનની ચાલ ઉપર જેવો જોઈએ તેવો કાબુ રાખી શકતા નથી, પણ એનજીનની ચાલમા થોડી ઘણી વધઘટ થવા દે છે, જે મીલો માટે ઘણું નુકસાનકારક છે.

ચિત્રો નાં ૧૮૫ ૧૮૬
સાધારણ લોડેડ ગવરનર.

૧૮૭ ૧૮૮
નોલ્સ સ્પ્રીંગેન્ટરી ગવરનર.

ચિત્ર નાં ૧૮૫ મા સાધારણ ગવરનર બતાવ્યો છે. જ્યારે એનજીન ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ કરે છે, અને એનજીન ઉપર ધારો કે ૫૦૦ હોર્સ પાવરનો ટુલ લોડ હોય છે, ત્યારે ગવરનર પોતાની બેઠક ઉપરથી ઉઠીને ચિત્ર નાં ૧૮૫ મા બતાવ્યા મુજબ ફરે છે, જે વખતે A B લીવર તદ્દન આડું રહે છે, અને B C રોડની લંબાઈ ૨ શીટ ૫ ઇંચ થાય છે હવે ધારો કે કારખાનામાં એકાએક કેટલાક સાચાઓ બધા થયાથી એનજીન ઉપરનો લોડ ધટીને ૪૦૦ હોર્સ પાવર થાય છે, જેથી એનજીન ફાસ્ટ જવા માટે છે, જેથી ચિત્ર નાં ૧૮૬ પ્રમાણે ગવરનર વધુ ઉચકાઈને A B લીવરને વાકું કરે છે જેથી કટઆફ લીવર C D પણ વાકું થાય છે, અને જેટલો વખત મજકુર સાચાઓ બધા રહે તેટલો વખત ગવરનર એ પ્રમાણેની હાલતમાં રહે છે B C રોડની લંબાઈ જેટલીને તેટલીજ છે. પણ હવે સાફ માલમ પડે છે કે ગવરનર પોતાની હમ્મેશની જગામાંથી વધુ ઉઠવાને લીધે એનજીન ફાસ્ટ જતું હોવા જોઈએ, કારણ કે જો એનજીન ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ જાય તોજ ગવરનરના દડાઓના સેન્ટરની લાઇન ચિત્ર નાં ૧૮૫ મા બતાવ્યા મુજબ રહે, જ્યારે ચિત્ર નાં ૧૮૬ મા તો ગવરનર વધારે ઉચકાયેલો છે- એટલે કે તે વધારે ઝડપથી ફરવાથી એટલો વધુ ઉચકાયેલો રહે છે, અને ગવરનર જો વધારે ઝડપથી ફરતો હોય તો તેને ફરવનાર એનજીન પણ વધુ ઝડપે ફરતું હોવા જ જોઈએ માટે એનજીનના અસલ મુજબ ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ રાખવા માટે C D લીવર હજીબી વધારે નમીને હજી વધારે જલ્દી સ્ટીમ કટઆફ કરવો જોઈએ, કે જેથી દડા પાછા નીચે ઉતરી ચિત્ર નાં ૧૮૫ પ્રમાણેની અસલ હાલત અને લાઇનમાં રહે આ વધારાનું કામ સાધારણ ગવરનર પોતાની મેજે કરી શકતો નથી, જેથી એનજીનીઅરે હાથ વડે B C રોડની લંબાઈ આસરે ૨ શીટ ૬ ઇંચ વધારીને કટઆફ લીવર C D ને વધુ નમાવવું પડે છે અથવા તો A B લીવરના B છેડા ઉપર વજન મુકવું પડે છે જેથી કટઆફ વધારે જલ્દી થાય છે, અને એનજીનની ઝડપ અસલ મુજબ ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ રહે છે. હવે કારખાનામાં તો વારંવાર કેટલાક સાચાઓ બધા ચાલુ થયાજ કરે છે, જેથી B C રોડની લંબાઈમાં કે વજનમાં હાથવડે આખો વખત વધધટ કર્યા કરતાં પાલવે નહી, જેથી બને છે એમ કે એન-

જનની ઝડપમાં વધવટ થયાજ કરે છે, જે કારખાનામાં નિકળતા માલની જાત અને જથ્થા ઉપર નુકસાનકારક અસર કરે છે.

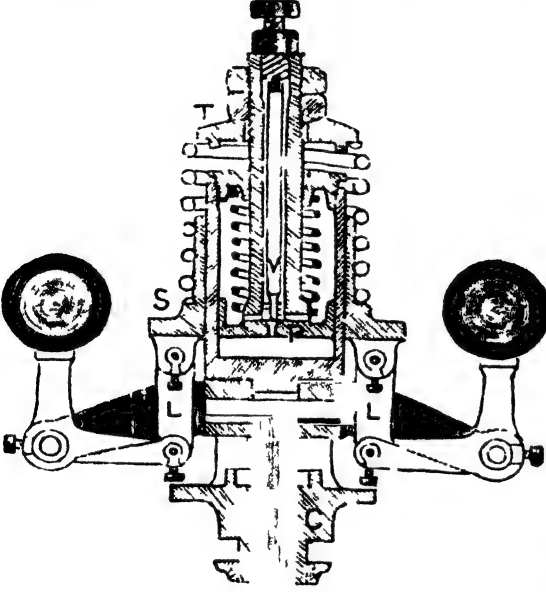
નોવ્લસ સપ્લીમેન્ટરી ગવર્નર (Knowles' Supplementary Governor)—એનજીનના લોડના પ્રમાણમાં ગવર્નરના રૉડની લંબાઈમાં પોતાની મેળે વધવટ થયા કરી એનજીનની ઝડપ અને તેટલી એક્સરખી રાખવા માટે આ જાતના નાના ગવર્નરને એનજીનના સાધારણ મોટા ગવર્નર સાથે ચિત્ર નાં ૧૮૭ અને ૧૮૮ માં બતાવ્યા મુજબ જોડવામાં આવે છે એ સપ્લીમેન્ટરી અથવા વધારના ગવર્નરની બનાવટ સાધારણ ગવર્નર જેવીજ હોય છે, પણ એ કદમાં નાનો હોય છે, અને ઘણી વધારે ઝડપથી ફરે છે, જેથી જે એનજીન માત્ર એક રેવોલ્યુશન વધારે જાય તો એ ગવર્નર સખ્યાબંધ રેવોલ્યુશનસ વધારે ફરવા માડવાથી ધજોા ઉચકાય છે. એ ગવર્નરના દડાઓની સાથે ઉચકાતા કોલર ઉપર એ ફ્લેન્જે E અને F જોડેલી હોય છે, જેઓ વચ્ચે એક ફ્રીક્શન પુલી P રહે છે જ્યારે એનજીન પોતાની નેમી આપેલી ઝડપે ચાલતુ હોય ત્યારે ફ્રીક્શન પુલી P બન્ને ફ્લેન્જોમાંની કોઈને પણ લાગ્યા વગર તદ્દન અલગ રહે છે પણ એનજીન સહેજખી કાન્ત જતા ગવર્નર ઉચકાવાથી નીચલી ફ્લેન્જ ફ્રીક્શન પુલી સાથે સખધમાં આવવાથી તે પુલી એક તરફ ફરવા માડે છે. એ પુલીના સ્પીન્ડલ ઉપર એક બીજી નાની પુલી છે, તે ઉપરથી ફેરી લઇને ગાઇડ પુલીઓની મદદથી મોટા ગવર્નરના ઉભા રૉડ B C ના નટ ઉપર જોડેલી એક પુલીની આસપાસ વિટાળવામાં આવે છે, જેથી જ્યારે ફ્રીક્શન પુલી નીચલી ફ્લેન્જ સાથે લાગીને ફરવા માડે છે, ત્યારે નટ ઉપરની એ પુલી ફરવાથી B C રૉડની લંબાઈમાં વધારો થાય છે, અને કટઆફ જલદી થાય છે, જેથી એનજીન ફાસ્ત જતુ અટકે છે, અને તેની ઝડપ પાછી અસલ મુજબ થવાથી નાનો ગવર્નર નીચે પડી ફ્રીક્શન પુલી બન્ને ફ્લેન્જો વચ્ચે તદ્દન સ્થિર પડી રહે છે. જ્યારે એનજીન કોઇ કાળજીસર ધીમે ચાલવા માડે ત્યારે નાનો ગવર્નર નીચે પડવાથી તેની ઉપલી ફ્લેન્જ E ફ્રીક્શન પુલી P ના સખધમાં આવે છે, જે ફરવાથી B C રૉડની લંબાઈ ટુકી થઇ કટઆફ મોડો થાય છે બન્ને ફ્લેન્જો

અને ફ્રીક્શન પુલી વચ્ચે ધણી થોડી જગા હોય છે, જેથી જરાબી ગવરનર ઉચકાતા કે નીચે પડતા એક યા બીજી ફ્લેન્જ ફ્રીક્શન પુલીના સબધમાં આવી તેને ઉઘડી કે સુઘડી ફેરવે છે. ચિત્ર ઉપરથી માલમ પડશે કે B C રૉડ હમેશા બે ટુકડે બનાવવામાં આવે છે, જેઓને છેડે ઉઘડામુલતા આટા પાડી એક લાખો નટ ચઢાવેલો હોય છે, જે ફેરવવાથી બંને ટુકડાઓ એક બીજાની પાસે આવે છે કે દુર જાય છે, જેથી રૉડની લબાઈમાં વધઘટ થાય છે.

નોલ્ડસના નવા સપ્લીમેન્ટરી ગવરનરમાં ગવરનરના ઉભા કટઑફ રૉડની લબાઈમાં વધઘટ કરવાની ગોઠવણ કાઢી નાખીને એનજીનના મેન ગવરનરના આડા લીવરને છેડેના વજનમાંજ પોતાની મેળે વધઘટ થયા કરે તેવી ગોઠવણ કરવામાં આવી છે, જે ચિત્ર નાં ૧૮૯ માં બતાવી છે ઉપર વર્ણુવેલી જુની ગોઠવણનો ગેરફાયદો એ હતો કે ધણા વધારે ઓવરલોડ કે ધણા ઓછા અનડરલોડ વખતે P પુલી વણો વાર કરી જમને B C રૉડ સ્લોકને છેડે જમ થઈ જતો હતો, જેથી એક વખતે એનજીન ધણા ઓવરલોડે ચાલ્યા પછી જો એકાએક તેનો લોડ ધણો ઓછો થઈ જતો (જેમકે સ્કેન્ડ મોશન શાફ્ટના એકાએક ભાગી જવા વખતે) તો એનજીનની સ્પીડ એકદમ વધી જઈ એનજીન ભાગી જવાનો સભવ રહેતો હતો નવી ગોઠવણમાં સપ્લીમેન્ટરી ગવરનરની P પુલી સાથે એક આડો અને લાખો સ્ક્રુ ગીઅરી ગથી જોડવામાં આવ્યો છે, જે સ્ક્રુ ઉપર એક પોકળ વજન ચઢાવેલું છે સ્ક્રુના ફરવાથી એ વજન ફરતું નથી, પણ સ્ક્રુ ઉપર આગવ પ ઇલ ચાલે છે, કારણ કે વજનમાં સીસાના છરા ભરવામાં આવે છે, જેના ભારને લીધે વજનનું ડ્રમ ફરતું નથી એ સ્ક્રુનો બીજો છેડો મેન ગવરનરના આડા લીવરને છેડે જોડેલો છે, જેથી એ વજનનું લીવરેજ મોટા ગવરનર ઉપર પાંધગી અસર કરે છે, અને મોટા ગવરનરના લીવરને છેડે વજન ઘટાડીએ કે વધારીએ તેવું પરીણામ નીપજે છે જ્યારે ધણા અનડરલોડ કે ધણા ઓવરલોડને લીધે વજન સ્ક્રુના એક કે બીજો છેડે આવી પોંહ્યે છે ત્યારે સ્ક્રુના ડાહર સાથે લગાડેલી એક પીનના સબધમાં વજનને છેડે લગાડેલી પીન બેળાવાથી સ્ક્રુ સાથે વજન પણ ફરવા માડે છે, અને સ્લોકને છેડે જમ થતું નથી આ ગોઠવણથી એનજીનની ચાલ ધણીજ નીયમીત રહે છે મેક્સ હીક હારમીન્સ ક્લાં ના નવા મીલ એનજીનોમાં આ ગવરનરની ગોઠવણ જોવામાં આવે છે.

વાહીટહેડનો ગવરનર (Whitehead's Governor)-
સાધારણ ગવરનરો ચાલુમા જે ચઢાઉતર (hunting) કર્યા કરે છે તે ખામી સુધારવા માટે અને એનજીન ઉપર કાણુ રાખનારી ગવરનરની શક્તિ વધારવા માટે આ ગવરનર શોધી કાઢાયો છે. એમા મોટા અથવા મેન ગવરનરની ખામી સુધારવા માટે બીજો એક નાનો ગવરનર તેની સાથે જોડવાને બદલે ખુદ મોટા ગવરનર-માજ જોઈતી ગોઠવણુ કરી લેવામા આવી છે ચિત્ર નાં ૧૬૦ મા જોવાથી માલમ પડશે કે એ ગવરનરની મુખ્ય ખુબી તેમા રાખેલા ડૅશપોટ (dash-pot) ની છે એમા ગવરનરનો સ્પીનડલ પોકળ બનાવી તેમા એક પીસ્ટન P ઉતાર્યો છે, જે પીસ્ટન ઉપર એક

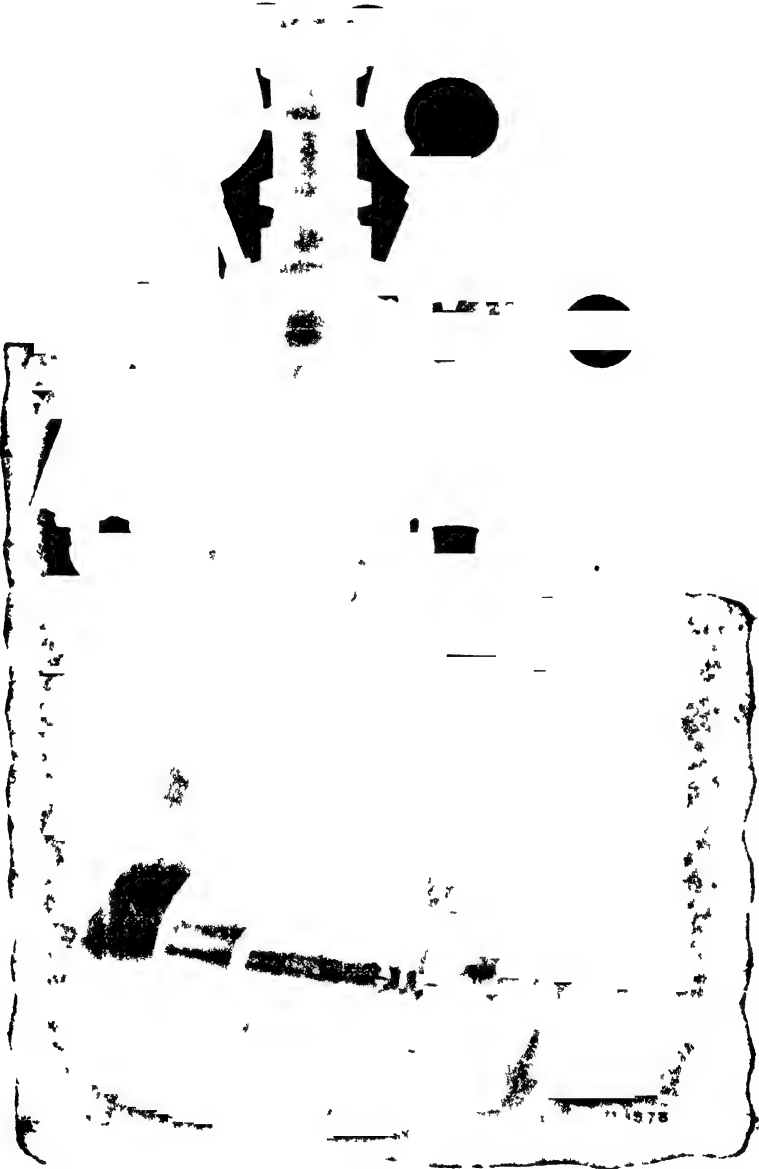
ચિત્ર નાં ૧૬૦.
વાહીટહેડનો ગવરનર

નાની સ્પ્રીંગ મુકી કવર ઢાકવામા આવ્યુ છે એ કવરના છેદમાથી પીસ્ટન ઝડ બાહર કઢાયો છે એ રોડ પણ પોકળ છે, અને પીસ્ટનમા નીચે એક છેદ છે, જે છેદ ઉપર એક લાખા સળિયાને છૂટો જોડેલો વાલ્વ V બેસે છે. વાલ્વના સળિયાને ઉચકમેલ કરવાને માટે ગવરનરને મથાળે નટ-બોલ્ટ છે, જે ફેરવવાથી વાલ્વનો સળિયો નીચે ઉતરી

અથવા ઉપર ઉચકાઈને પીસ્ટન માહેલો છેદ ઓછો વધતો ઉવાડી શકાય છે. ડૅશપોટની બાહર રાખેલા એક છુટા કોલર H ઉપર એક બીજી મોટી સ્પ્રીંગ છે, જે પીસ્ટન રોડ ઉપર આટા પાડી બેસાડેલી એક પલેટ T સાથે ટેકી રહે છે. એ T પ્લેટ ઉપરનાં બે મોટા ન-

ટોની મદદથી એ સ્પ્રીંગનું દબાણ ઓછું વધતું કરી શકાય છે. એન્જ કૉલર S સાથે એનજીનના કટઆફમાં ફેરફાર કરનારા લીવરવાળો કૉલર C જોડેલો છે. ગવર્નરના દડા બેલક્રેન્ક લીવરો ઉપર જોડેલા છે, જે લીવરોને ખીજે છેડે જોડેલી ઉભી લીન્કો L સ્લાઇડીંગ કૉલર S સાથે જોડેલી છે. ચાલુમાં ગવર્નરના ડૅશપોટમાં તેલ ભરવામાં આવે છે. જ્યારે એનજીન પોતાની હંમેશની નેમી આપેલી (normal) ઝડપે ચાલતું હોય, ત્યારે એ ગવર્નર ચિત્રમાં બતાવેલી હાલતમાં રહે છે. જ્યારે લોડ ઓછો થવાથી એનજીન ફાસ્ટ જવા માટે, ત્યારે ગવર્નરના દડા બાહ્યર ફેલાય છે, જેથી L લીન્કો ઉચ્ચકાષ્ઠ S કૉલર ઉપરની મોટી સ્પ્રીંગને દાબે છે. આથી T 'વેટ ઉચ્ચકાષ્ઠ તે સાથે જોડેલો પીસ્તન રોડ બે ચાઇને પીસ્તન નાની સ્પ્રીંગને ક્વગ સાથે દાબીને ઉચ્ચકાય છે. એ વખતે એ નાની સ્પ્રીંગવાળા ખાચામાં ભરેલું તેલ પીસ્તન માહેલા છેદ અથવા વાલ્વ V મારફતે ધીમે ધીમે પીસ્તનની તળે ઉતરે છે. આથી બાહ્યરની મોટી સ્પ્રીંગ ઉપરનું દબાણ ઓછું થવાથી તે દીલી પડે છે, અને ગવર્નરના દડાઓને વધુ ફેલાઇ એનજીનનો કટઆફ વધારે જલ્દી કરવાને ઉત્તેજન આપે છે. S કૉલર સાથે C કૉલર જોડાયેલો હોય છે, અને C ના નીચલા ખાચામાં હંમેશ મુજબ એનજીનના કટઆફ સાથે સબધ રાખનારો રોડ જોડેલો હોય છે, જેથી S ના ઉચ્ચકાષ્ઠ સાથે C પણ ઉચ્ચકાષ્ઠને એનજીનનો કટઆફ જલ્દી કરે છે.

પ્રોએલ ગવર્નર (Proell Governor)—ઉપર ૬૬૨ મે પાને લખ્યું છે તેમ સાધારણ ડોમન યા લોડોડ ગવર્નર એનજીનની સ્પીડ યાને ઝડપ ઉપર જોડાએ તેવો કાણુ રાખતા નથી. એટલે કે એનજીનની ઝડપ વધવા પછીજ ગવર્નરના બૉલ ઉચ્ચકાષ્ઠને અલી કટઆફ કરે છે, અને જ્યાં સુધી ગવર્નર હંમેશ કરતા વધારે ઉચ્ચકાયેલો રહે, અને કટઆફ અલી થતો રહે ત્યાં સુધી તો એનજીન હંમેશ કરતા વધુ ઝડપે ચાલતું હોતું જ જોઇએ. એ સાધારણ ગવર્નરો ફક્ત એટલું જ કામ કરે છે કે એનજીનને અસાધારણ વધારે ઝડપે ચાલવા દેતા નથી, પણ એનજીનની ઝડપમાં થોડો ફરક તો પડવા દે છે. ઝડપમાં પડતો એ ફરક (variation in speed) ઓછો કરવા માટે ચિત્ર નાં ૧૯૧ માં

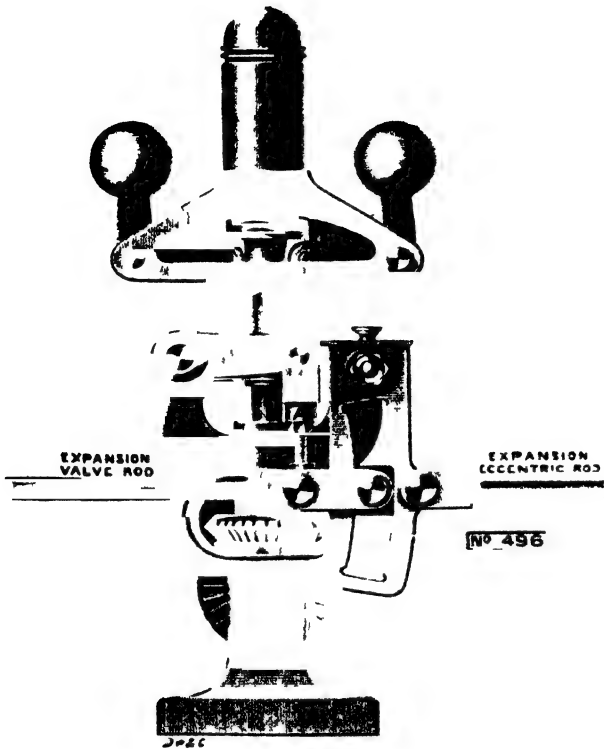

ચિત્ર નાં ૧૯૧.

પ્રાચીન ગવરનર

ખતાવેલો ગવરનર જે પ્રોએલ ટાઇપનો છે, તે મેસર્સ મારશલ સન્સ એન્ડ કુાં વાળાઓ પોતાના ત્રીપગીઅર એનજીનોમાં વાપરે છે એમા ગવરનરના વચલા સ્પીન્ડલ ઉપર વજન મુકવાને બદલે એક સીલીન્ડર મુકી તેમા સ્પ્રીંગ રાખેલી છે, તથા ગવરનરના ઓલ ઉધા રાખીને ડુ આવી લીન્કા મારફતે મજકુર સ્પ્રીંગ સાથે જોડેલા છે, જેથી એનજીનની સ્પીડ વધવા સાથે એ લીન્કા સાથે જોડેલો કાલર ઉપર ચઢે છે, એમાં ગવરનરના ઓલ કર્વમા ઉપર ચઢડતા નથી પણ આડી લેવલમા ફેલાય છે, એથી એમાં મુખ્ય ખુમી એ હોય છે કે ધારે કે એનજીન ઉપરનો લોડ કમી થવાથી તેની ઝડપ વધી, તો ગવરનરના ઓલ બાહર ફેલાતા જાય છે, અને ન્યામુધી ધણો અલી કટઆફ થઈને એનજીનની ઝડપ અસલ મુજબ (normal) થઈ નહી જાય ત્યામુધી એ પ્રમાણે ઓલ વધુ અને વધુ ફેલાતા જાય છે એ પ્રમાણે ઓલના ફેલાવાથી અને કટઆફ અલી થતા જે એનજીનની ઝડપ પાછી નીચમીત યાને નોરમલ થઈ ગઈ તો ઓલ પાછા અંદર આવતા નથી, પણ જે જગ્યામા તેઓ હોય તેજ જગ્યામા ચાલ્યા કરે છે પછી જ્યારે એનજીનની ઝડપ કમી થાય ત્યારેજ ઓલ પાછા અંદર આવવા માટે છે સાધારણ ગવરનરમા તો એનજીનની ઝડપ વધતાજ ઓલ ઉપર ચઢડી અલી કટઆફ કરે છે પણ તેથી કાંઈ એનજીન પાછુ તેની અસલી નીચમીત ઝડપે ચાલતુ નથી, પણ થોડાક રેવોલ્યુશન્સ વધુ ચાલે છે કારણકે એનજીન વધુ ઝડપે કરે નહી તો અલી કટઆફ થાય નહી, પણ આ પ્રોએલ ગવરનરમા તો જ્યા નુધી એનજીન પોતાની નીચમીત સ્પીડે ચાલે નહી ન્યા નુધી વધુ અને વધુ અલી કટઆફ થતોજ જાય છે, અને જેવુ એનજીન પોતાની અસલ સ્પીડે ચાલવા લાગુ કે ગવરનરના ઓલ જ્યા હોય ત્યાજ રહે છે, અને ગવરનરનુ કામ જાણે બધ પડે છે આથી એનજીનની અસલ યાને નોરમલ સ્પીડ અને મેક્સીમમ યાને વધુમા વધુ સ્પીડમા સેકડે એકથી દોહોડ ટકા કરતા વધુ ફરક પડતો નથી. એવા ગવરનર આઇસોક્રોનસ (isochronous) કહેવાય છે.

હાર્ટનેલ ગવર્નર (Hartnell Governor)-એ ગવ-

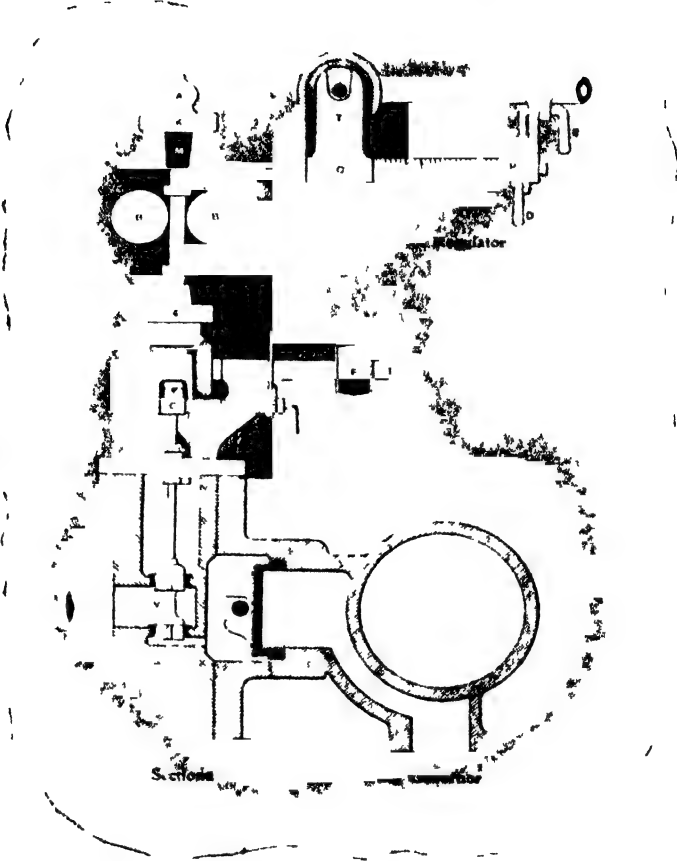

चित्र ना० १६२.

હાટનેલ ગવર્નર

રનર પણ સ્ત્રી ગ લોડે છે, જે ચિત્ર નાં ૧૯૨ મા બતાવ્યો છે, અને જે મેસર્સ મારશલ સન્સ પોતાના ઑટોમેટીક એક્ષપાનસન રજાઈડ વાલ્વના એનજીનોમા વાપરે છે એની બનાવટ ધણી સાદી છે, જે ચિત્રમાં સ્પષ્ટ દેખાય છે (જુલો પાનુ-૪૯૩)

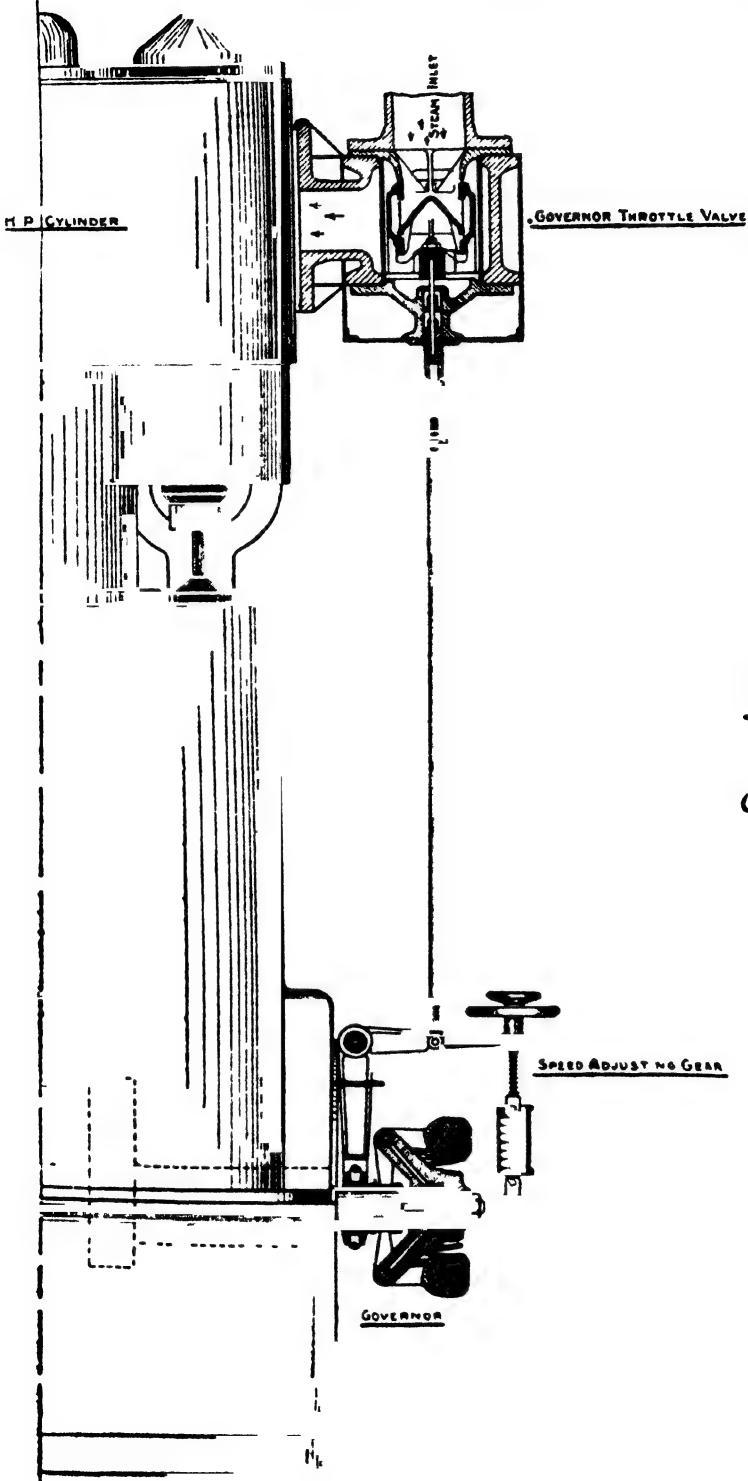
પીકરીંગ ગવરનર (Pickering Governor)—એ

ચિત્ર નાં ૧૯૩.

પીકરીંગ ગવરનર

ગવરનરમાં ત્રણ મોલ્ડ હોય છે, જે મીલની પાનલી પટ્ટીઓની બનાવેલી મીલ ગે. ઉપર જડેલા હોય છે, અને ગવરનરનો સ્પીનડલ એક ગ્રાવિટી વાલ્વ ઉપર કાબુ રાખે છે. ચિત્ર નાં ૧૯૩ માં બતાવેલો ગવરનર મેસર્સ ઇ ગ્રાન એન્ડ સન્સ પોતાના ઇકોનોમાઇઝરનાં છુટી એનજીનો ઉપર રાખે છે, તેમજ ધણીક નાના અને ઇલેક્ટ્રીક લાઇટનો ડાઇનેમો ચલાવનારા એનજીનો ઉપર એ ગવરનર જોવામાં આવે છે એની મુખ્ય ખુબી એ છે કે એની મદદથી એનજીનની ચાલ

ચિત્ર નંબર ૧૬૪.
એવીસ મોડેલ ગ્રોસ ગવર્નર

થોડીક વધુ કે ઓછી ચાલુમાંજ કરી શકાય છે. એ ગવર્નર ધણોજ સાદો અને ગુચવાડા વગરનો હોય છે, અને એ આડો, ઉભો, યા ઉઘો ગમે તેમ જોડી શકાય છે એનજીનની સ્પીડ ઓછી વધતી કરવાના રેગ્યુલેટરની ગોઠવણુ એમા સાફ દેખાડી છે, જેમા P વર્મ વ્હીલ છે, જે એક વર્મની મદદથી હાથ વડે ફેરવી શકાય છે એ વર્મ વ્હીલના સ્પીનડલ ઉપર એક સ્પ્રીંગ S છે, જે ટ્રાંસલ વાલ્વ સાથે જોડેલા ગવર્નરના સ્પીનડલને દાબેલો ગમે છે. વર્મ વ્હીલ P ને હાથ વડે ફેરવીને સ્પ્રીંગ S નુ જોર ઓછુ વધતુ કરવાથી એનજીનની ચાલ વધતી ઓછી થઇ શકે છે એનો ટ્રાંસલ વાલ્વ ડબલ ખીટ ટાઇપનો છે.

બેલીસ ટ્રાંસલ ગવર્નર (Bellis Throttle Governor) ચિત્ર નાં ૧૯૪ માં બતાવેલું છે. એ ગવર્નર સાધાણુ બોલવાળો ગવર્નર છે પણ ફ્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર પાંધરો લગાડવામા આવ્યો છે, જે એક બેલ ફ્રેન્ક લીવરની મદદથી હાઇપ્રેસર સીલીનડર ઉપર બગાડેલા એક ટ્રાંસલ વાલ્વ ઉપર કાણુ ગમ્મે છે. ટ્રાંસલ ગવર્નરના કાયદા મુજબ પાને દબાવ્યા છે. એ ચિત્રમા બતાવેલો ટ્રાંસલ વાલ્વ ડબલ ખીટ જાતનો ઇન્વીર્ટીબીઅમવાળો છે, જેથી તેની કાઇબી એક બાજુએ સ્ટીમ પ્રેસર વધેલો નથી, પણ સ્ટીમમા તરેલો (floating) રહે છે, આથી એનજીનની સ્પીડ ઉપર કાણુ ગમ્મવાનુ ગવર્નરનું કામ ધણુ સહેલ થઇ પડે છે.

કમ્બાઇન્ડ ટ્રાંસલ એન્ડ એક્સપાન્સન ગવર્નર (Combined Throttle and Expansion Governor) -- મેસર્સ બેલીસ એન્ડ મેરકેમ પોતાના હાઇસ્પીડ એનજીનોમા ટ્રાંસલ વાલ્વ અને એક્સપાન્સન વાલ્વ બન્ને ઉપર સાથે સાથેજ કાણુ ગમ્મે એવો એક કમ્બાઇન્ડ ગવર્નર લગાડે છે જે બન્ને જાતના ગવર્નરના કાયદા સાથે સંતોષકારક કામ કરે છે.

કેન્ડ શાફ્ટ ગવરનર.

83

ખેંચાયલાં કે દબાયલાં રહે છે. એનજીનની ઝડપ વધતાંજ એ વજનો સાધારણ ગવરનરના બૉલ માફક સેન્ત્રીફ્યુગલ ફોર્સથી ખેંચાઈ બાહર પડે છે, અને એ વજનો ડીસ્કની પાછલી બાજુએ લીન્કાની મદદથી એક છુટી એક્સેન્ત્રીક સાથે સંબંધ રાખતાં હોવાથી એક્સેન્ત્રીકની જગા શાફ્ટ ઉપર બદલી નાખે છે, જેથી વાલ્વ અરક્ષી કંટ ઓફ કરે છે. તેજ પ્રમાણે એનજીનનો હોડ ધણે વધતાંજ એ ગવરનર સ્પ્રિંગના લગભગ પોણા ભાગ સુધી હેટ કંટ ઓફ કરે છે. સાધારણ બૉલ ગવરનર કરતાં પછુ એ ગવરનર એનજીનની સ્પીડ ઉપર વધારે સારો કાણુ રાખી એનજીનની સ્પીડમાં ધણે ફરક પડવા દેતો નથી; અને એ ગવરનર જ્યારે એક થ્રોતલ વાલ્વ અને એક્ષપાનસન વાલ્વ એવા બન્ને વાલ્વ ઉપર સાથે કાણુ રાખી શકે એવો બનાવેલો હોય છે, ત્યારે અવારનવાર જોછા વધતા હોડ ઉપર ચાલતાં એનજીનની ચાલ સ્ટીમના અપની કરકસર સાથે ઠીક નિયમીત રહે છે.

મોસ્કોપ રીકૉર્ડર (Moscrop Recorder)—સ્ટીમ પ્રેસર અને એનજીનની ઝડપમાં થતી વધઘટની ધણી ઉપયોગી નોંધ રાખનારાં આ જતનાં ધડિઆળ હાલમાં ધણાંક મોટાં મીલ એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે એ એક ધડિઆળજ છે, જેમાં એક પેપરડ્રમ હોય છે, જે ડ્રમ ધડિઆળના કાંટાની ગતિને અનુસરીને ફરે છે એ ડ્રમ ઉપર કાગળનો એક પટો વિટાળવામાં આવે છે, જે કાગળ ઉપર જે ચા ત્રણ ઉભી લીટીઓ દોરેલી હોય છે, તેમજ સમાંતરે કેટલીક આડી લીટીઓ દોરેલી હોય છે, જે આડી લીટીઓ વચ્ચેનો દરેક ભાગ પાંચ પાંચ મીનીટ બતાવે છે, જેથી જ્યારે ધડિઆળનો કાંટો પાંચ મીનીટ ફરે છે, ત્યારે ડ્રમ પછુ પેલા કાગળ માંડેલા એક ભાગ જેટલું ફરે છે. આ ડ્રમ ઉપર એક પેનસીલ મારકર હોય છે, જે એવી રીતે ગોઠવવામાં આવે છે, કે જ્યારે એનજીન તેની નેમી આપેલી એક સરખી ઝડપે જતું હોય, ત્યારે એ પેનસીલ કાગળ ઉપરની કોષ્ટખી ઉભી લાઇનને બરાબર લાગી રહે. એ પેનસીલ મારકરને ધડિઆળ માંડેલા એક નાના અને ધણાજ અસરકારક ગવરનરના સ્લાઇડીંગ કૉલર સાથે જોડવામાં આવે છે, જે ગવરનરને ધણું ખરું કેન્કશાફ્ટ ઉપરથી ચલાવવામાં આવે છે. આથી કરીને એનજીનની ઝડપમાં વધઘટ ચવાથી જ્યારે એ ગવરનર પોતાના સ્પીનડલ ઉપર ઉઘેસ કરે છે, ત્યારે તે સાથે

જોડેલી પેલી પેનસીલ પણ તેજ પ્રમાણે હાલ્યા કરે છે, જેથી કાગળ ઉપર એક સરખી સીધી અને પાતળી લાઇન દોરાવાને બદલે જડી અને વાંકીટીકી લાઇન દોરાય છે, જે ઉપરથી એનજીનની ઝડપમાં થતી વધધટનું તોલ ધણીજ મનમાનતી રીતે થઇ શકે છે—તે સાથે વળી માલમ પડે છે કે કેટલે વાગે એનજીનની ઝડપમાં વધધટ થઇ હતી, અને કેટલે વાગે એનજીન બરાબર નિયમિત ચાલતું હતું. એ રીકૉરડરમાં વળી એક સ્ટીમપ્રેસર જેજ પણ હોય છે, જે સાથે એક બીજી પેનસીલ જોડવામાં આવે છે, જે પેનસીલને જ્યારે સ્ટીમ પાઇપમાં કુલ વરફીંગ પ્રેસર હોય ત્યારે પેલાજ કાગળ ઉપરની એક બીજી ઉભી લાઇન ઉપર બરાબર લાગુ રાખવામાં આવે છે. જ્યારે સ્ટીમપ્રેસર એક સરખો રહે છે, ત્યારે કાગળ ઉપર એક સરખી સીધી લાઇન દોરાય છે, પણ જ્યારે સ્ટીમપ્રેસરમાં વધધટ થાય છે, ત્યારે કાગળ ઉપર વાંકીટીકી લાઇન દોરાય છે, અને વળી માલમ પડે છે કે દીવસના કયે વખતે પ્રેસર એક સરખો વધારે અને કયે વખતે ઓછો હતો. તો પણ આજના સુધરેલી ઢપના અને સારા મેકરોના મીલ એનજીનો એરી તો ઉત્તમ કારીગીરી ભરેલી બનાવટના અને બારીક ગણતરીઓને આધારે બનાવેલાં હોય છે, કે જો કે આખો દીવસ વારવાર સ્ટીમ પ્રેસરમાં વધધટ થવાનું તો ચાલુજ રહે છે, તે છતાં એનજીનની ઝડપમાં બિલકુલ ફરક પડતો નથી. સારાં મીલ એનજીનના રીકૉરડર ઉપરથી લીધેલાં કાગળ ઉપર દોરાયેલી સ્ટીમ-લાઇન અને સ્પીડલાઇન વચ્ચે સરખામણી કરતાં સ્પષ્ટ જણાય છે કે જો કે સ્ટીમ લાઇન ધણીખરી હમેશાજ થોડી કે ધણી વાંકીટીકી દોરાયેલી હોય છે, તે છતાં સ્પીડલાઇન લગભગ સીધી અને એકસરખી હોય છે. જ્યારે ગવરનર આખો વખત નાચ્યા કરે છે, ત્યારે સ્પીડ લાઇન ધણી પહોળા અને ગુંચવાયેલી પડે છે જે ખામી ગવરનર સાથે એક તેલનું સીલીનડર જોડવાથી ધણે દરજ્જે સુધારી શકાય છે (જુલો ચિત્ર નાં ૧૮૪). પણ જો સ્ટીમ લાઇન અને સ્પીડ લાઇન એકસરખી વાંકીટીકી પડે તો એનજીનના મોટા ગવરનરને ખામી ભરેલો ધારવામાં આવે છે, કારણ કે સ્ટીમ પ્રેસરમાં વધધટ થતાંજ કટ-ઓફમાં ફેરફાર કરી એનજીનની ઝડપ એકસરખી રાખવાને બદલે ગવરનર એનજીનની ઝડપમાં વધધટ થવા દે છે, જેથી જ્યારે એક

જગાએ સ્ટીમ લાઇન વધુ પ્રેસર દેખાડે છે, ત્યારે તેજ જગાએ સ્ટીમ લાઇન વધુ ઝડપ બતાવે છે, અને તેજ પ્રમાણે જ્યાં પ્રેસર કમી હોય છે, ત્યાં ઝડપ પણ કમી હોય છે.

પ્રકરણ-૩૫.

કનડેન્સર.

CONDENSERS

કનડેન્સરનું કામ—કનડેન્સરનું કામ એનજીનમાં વપરાયેલી સ્ટીમને ઠંડી કરીને તેનું પાણી બનાવી નાખવાનું હોય છે, કે જેથી તે સ્ટીમનું કદ અસલ કરતાં સેકડો ગણુ ઓછું થવાથી બાકીની ખાલી જગામાં વૈકયુમ થાય છે, જે વૈકયુમની અસર એનજીન ઉપર કેવી થાય છે તે તથા કનડેન્સીંગ અને નૉન-કનડેન્સીંગના ફાયદા ગેરફાયદા વિશે ૬૫ થી ૬૮ માં પાનામાં સમજાવવામાં આવ્યું છે એક નૉન-કનડેન્સીંગ એનજીનને કનડેન્સીંગ બનાવવાથી સ્ટીમ અને બળતણના ખર્ચમાં સેકડે ૨૫ થી ૩૦ ટકા ફાયદો થવો જોઈએ, અથવા તો એનજીનમાંથી અગાઉ જેટલાજ સ્ટીમ અને બળતણના ખર્ચ સાથે લગભગ એટલો વધુ પાવર મલવો જોઈએ.

કનડેન્સરનો ફાયદો—એક નૉન-કનડેન્સીંગ એનજીનને કનડેન્સીંગ કરવાથી તે એનજીનમાંથી ફેટલા વધારે હૉર્સપાવર ઉપજાવી શકાય તે કોઠા નાં ૩૫ માં આપેલા ફોર્મ્યુલાના આધારે નીચલી ગણતરી ઉપરથી ગણી કાઢી શકાશે, તેમજ એક કનડેન્સીંગ એનજીનને નૉન-કનડેન્સીંગ ચલાવવાથી ફેટલા હૉર્સપાવર ઓછા મળશે તે પણ એ ઉપરથી માલમ પડશે.

$$\frac{S \times C}{100} = \text{વધારાના હૉર્સપાવર.}$$

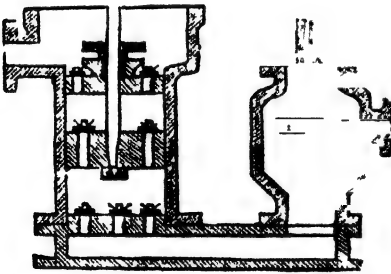
S = પીસ્ટન સ્ટ્રોક દર મીનીટ શીટમાં (સોલ X રેવોલ્યુશન X ૨)

C = કોઠા નાં ૩૫ પ્રમાણે ફોર્મ્યુલા.

કોઠા—૩૫. કનડેનસર વાપરવાથી મળતા-વધારાના
હાસ પાવર.

કનડેનસીંગ સીલીનડરનો ડાયામેટર, ઇંચ	કોન્સ્ટન્ટ.	કનડેનસી ગ સીલીનડરનો ડાયામેટર, ઇંચ	કોન્સ્ટન્ટ	કનડેનસી ગ સીલીનડરનો ડાયામેટર, ઇંચ.	કોન્સ્ટન્ટ
૬	૧.૦૩	૨૨	૧૩.૩૨	૪૨	૫૦.૩૮
૭	૧.૪૦	૨૪	૧૬.૪૫	૪૪	૫૫.૨૯
૮	૧.૮૩	૨૬	૧૯.૩૦	૪૬	૬૦.૪૩
૯	૨.૩૧	૨૮	૨૨.૩૯	૪૮	૬૫.૮૦
૧૦	૨.૮૬	૩૦	૨૫.૭૦	૫૦	૭૦.૪૦
૧૨	૪.૧૧	૩૨	૨૯.૨૪	૫૨	૭૭.૨૩
૧૪	૫.૬૦	૩૪	૩૩.૦૧	૫૪	૮૩.૨૮
૧૬	૭.૩૧	૩૬	૩૭.૦૧	૫૬	૮૯.૫૬
૧૮	૯.૨૫	૩૮	૪૧.૨૪	૫૮	૯૬.૦૮
૨૦	૧૧.૪૨	૪૦	૪૫.૭૦	૬૦	૧૦૨.૦૮

જેટ કનડેનસર (Jet Condenser) - ધણાખરા દરેક

ચિત્ર નાં ૧૯૬.

જેટ કનડેનસર અને અંદર પૃષ્ઠ

કારખાનાનાં ઍનજીનોમાં જેટ કન-
ડેનસર જોવામાં આવે છે ચિત્ર
નાં ૧૯૬ માં બતાવ્યા મુજબ એ
એક ખાલી કાસ્ટ આયર્ન નું
વાસણ હોય છે, જેની સાથે એક-
ઝાસ્ટ પાઇપ જોડેલો હોય છે જે
પાઇપની ધણું ખર્ચ સામેળ હાંડાં
પાણીનો એક પાઇપ હોય છે,
જેમાથી હાંડાં પાણી ઉડ્યા કરવાથી
તેની સાથે એકઝાસ્ટ સ્ટીમ મળી

જમ કનડેનસ થાય છે. ધણેક ઠેકાણે એ હાંડા પાઇપને છેડે એક
જળીવાળું મોહડયું અથવા રોબ (robb) જોડેલું હોય છે, જેમાથી
કુવારા માફક પાણી કનડેનસરની અંદર આસપાસ ઉડે છે. કેટલેક
ઠેકાણે હાંડા પાણીના એ પાઇપને કનડેનસરની અંદર વાંકે આપી

તેનું મોહકું ઉપર ફરવી નાખેલું હોય છે, જેમાંથી પાણી ઘોષના આકારમાં કનડેનસરમાં પડે છે. કોષ ઠેકાણે એ વાંકના મોહકાને મથાળે એક પોહળી ગોળ ડીસ્ક હોય છે, જેને ઉપર નીચે ચહડાઉતર કરી શકાય છે, જેથી પાણી છત્રીની માફક આભુઆભુ ઉડીને નીચે પડે છે. મેસર્સ મસગ્રેવ પોતાના જેટ કનડેનસર ભુદીજ દ્રવે બનાવે છે. એ કનડેનસર લગભગ એકઝૉસ્ટ પાઇપ જેટલી ડાયામેટરનું ધણુ સાંકડું હોય છે, અને “ઇન્જેક્ટર” કનડેનસરને મળતુ આવે છે. એમાં જે જગાએ ઠંડાં પાણીનો ઇનજેક્શન પાઇપ જોડાય છે તે જગાએ કનડેનસરની અદરથી જકેટ જેવી એક ફરતી ગેલરી રાખેલી હોય છે, જેમાં ઠંડું પાણી ભરાઇને ઉભરાય છે, અને ગળણી જેવા ઉપલા કેન (cone) અથવા પડામાં પડે છે, જ્યાં તે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ સાથે સપુર્ણ રીતે ભેળાઇને કેનના નાના છેદમાંથી ઉતરે છે, અને ઘુટ વાલ્વ તરફ જાય છે એ કનડેનસર મોટી જગા રોકતા નથી. એવી જાતના ઉભા કનડેનસરો જેઓને ઍનજીન રૂમની નીચે મુકવામાં આવે છે તેઓને “ડાઉનટેક કનડેનસર” કહે છે હો પ્રેસર સીલીનડરની કેપેસીટી કરતા કનડેનસર ૩ ગણુ નાનું રાખવામાં આવે છે જો કનડેનસર એથી વધારે નાનું રાખવામાં આવે તો ઍનજીનની ચાલ ઓછી થતાજ કનડેનસર પાણીથી ભરાઇ જઇ તે પાણી એકઝૉસ્ટ પાઇપ મારફતે સીલીનડરમાં જવાનો સભવ રહે છે, તેમજ જો જોઇએ તે કરતા વધારે મોટું કનડેનસર હોય તો ઍનજીન ચાલુ કરતી વખતે વૅક્યુમ પેદા થતા ધણી વાર લાગે છે. જ્યાં કનડેનસીંગ માટે મળતું પાણી થોડું હોય, અથવા તે પાણી પીત્તળની ટ્યુબોને ખાઇ નાખે તેવું (corrobor) હોય ત્યાં જેટ કનડેનસર વાપરવામાં આવે છે ચિત્ર નાં ૧૯૭ માં મારશલ સન્સ એન્ડ કુર્ડાં નુ જેટ કનડેનસર અને ઍર પમ્પ બતાવ્યો છે. જેટ કનડેનસરને મથાળે એકઝૉસ્ટ પાઇપ જોડવામાં આવે છે, અને ઇનજેક્શન પાઇપ બાબુએ જોડવામાં આવે છે સ્ટીમનું બનેલું અને કનડેનસેશન માટે વપરાયલું પાણી બન્ને ભેળાઇને નીચે પડે છે, અને આડા ઍર પમ્પને જમણે છેડે રાખેલા પોર્ટમાંથી પમ્પના બેરલમાં દાખલ થાય છે, કે જે વેળાએ પમ્પનો બકેટ જમણે છેડે કે સોંકને છેડે હોય છે. બકેટમાં કચા વાલ્વ નથી માટે વળતે સોંકે

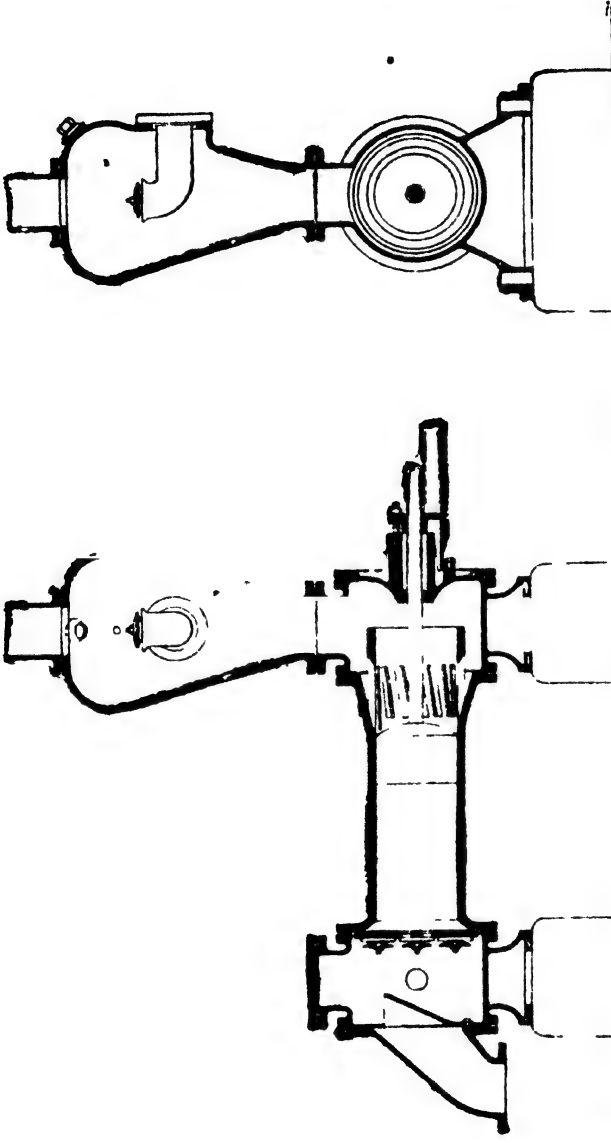
બકેત એ પાણી પમ્પને દાખે છેડેના ડીસચાન્જ વાટવ ઉધાડી બાહર કાઢી નાખે છે.

ડ્રાઈ ઍર પમ્પ જેટ કનડેનસર (Dry Air Pump Jet Condenser)—આ જાતનાં કનડેનસરમાં સાધારણ કોડી જેતુ જેટ કનડેનસર જમીનથી આસરે ૪-૫ ફીટ ઉંચું રાખી તેનાં તળિયામાં એક સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ જોડવામાં આવે છે, જે ઇલેક્ટ્રીક મોટર અથવા પટાથી ચલાવવામાં આવે છે. એ પમ્પને એક્ષ્ટ્રેક્શન પમ્પ (Extraction Pump) કહે છે, અને તે કનડેનસર માંહેલું બધું પાણી બાહર કાઢી નાખે છે. એ ઉપરાંત કનડેનસરને મથાળેથી આવો ૧ પાઇપ જોડી સાધારણ જાતનો બકેટ ઍર પમ્પ તે સાથે જોડે છે, જે મુકકા અને ખાલી ચાલે છે, પણ કનડેનસરને મથાળેથી બધી હવા અને પાણીની વેપર (vapour) ખેંચીને કાઢી નાખે છે, જેથી થણુ સારું વૅક્યુમ ઉત્પન્ન કરી શકાય છે.

આડાં જેટ કનડેનસર (Horizontal Jet Condenser)—કેટલેક ઠેકાણે આડાં કનડેનસરો જોવામાં આવે છે. તેઓની અદરજ ઍર પમ્પ ઓતેલો હોય છે, જેનો રૉડ સીલીનડરના તેજ રૉડથી અથવા કૉસ હેડથી ચલાવવામાં આવે છે. એ જાતના કનડેનસરો સાથે કેટલેક ઠેકાણે આડા ડબલ એક્ટી ગ ઍર પમ્પ જોવામાં આવે છે. જ્યાં ઇનજેક્શન માટેનું પાણી જમીનમાં ઘણું ઉંડું નહીં હોય ત્યાં એ જાતનાં કનડેનસરો ચાલી શકે છે. પણ એવાં આડાં કનડેનસરનું પાણી કોઇ વેળા લોપ્રેસર સીલીનડરમાં ધસી આવી ઘણું નુકસાન કરે છે માટે મોટા અને અગત્યનાં એનજીનો માટે એવા કનડેનસરો ઝાઝા પસંદ કરવામાં આવતાં નથી. એવા એક કનડેનસરથી થયેલા અકસમાતનું વર્ણન અને ચિત્ર પટર મે પાને જોવામાં આવશે.

ઇનજેક્શન વૉટર (Injection Water)—જેટ કનડેનસરમાં જતા ઠંડા પાણીને ઇનજેક્શન વૉટર કહે છે. ઇનજેક્શન વૉટરની ટેમ્પરેચર જેટલી ઓછી હોય તેટલી સારી; બનતાં સુધી એ ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રીથી વધારે હોવી જોઈએ નહીં. ઇનજેક્શન વૉટર કનડેનસરમાં ઉત્પન્ન થતાં વૅક્યુમથી કનડેનસરમાં ખેંચાઇ

આવે છે એર પમ્પ પાણી ખેંચીને ઇનજેક્શન આપતો નથી, પણ
એર પમ્પ તો ફક્ત કનડેનસર માણેલી હવા અને પાણી બાહર

ચિત્ર નંબર ૧૮૭.
મારશલ સન્સ એન્ડ કંપની

કાઢી નાખે છે. જો ઇનજેક્શન પામ્પમાં ઘણા બેન્ડ અથવા વાક
હોય તો કનડેનસરનું તળિયું પાણીની સપાટીથી ૧૦-૧૫ ફીટ

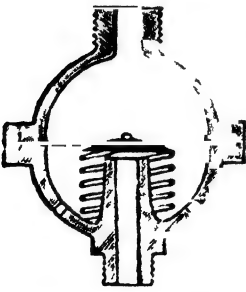

કરતાં વધારે ઉંચું રાખવું નહીં જોઈએ. ઇનજેક્શન વૉટર કેટલું જોઈએ તે તેની ટેમ્પરેચર ઉપર અને હૉટવેલની (ડીસચાર્જ વૉટરની) ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે. હૉટવેલની ટેમ્પરેચર ૧૨૦ ડીગ્રી ગણતાં જો ઇનજેક્શન વૉટરની ટેમ્પરેચર ૮૫ ડીગ્રી હોય તો દર એક પાઉન્ડ સ્ટીમ કનડેન્સ કરવા માટે ૩૦ પાઉન્ડ ઇનજેક્શન વૉટર જોઈએ, પણ જો ઇનજેક્શન વૉટરની ટેમ્પરેચર ૯૦ ડીગ્રી થાય તો ૩૫ પાઉન્ડ, ૯૫ ડીગ્રી થાય તો ૪૨ પાઉન્ડ અને ૧૦૦ ડીગ્રી થાય તો ૫૩ પાઉન્ડ પાણી જોઈએ.

ઇનજેક્શન પાઇપ અને કૉક (Injection Pipe and Cock)—જેમ તળાવથી કનડેનસર વધારે ઉંચું હોય તેમ ઇનજેક્શન પાઇપનો ડાયામેટર મોટો રાખવો પડે છે. ઇનજેક્શન પાઇપનો ડાયામેટર ધણી ઝડપી ચાલના ઍનજીન માટે લોપ્રેસર સીલીન્ડરના ડાયામેટરના $\frac{1}{2}$ થી $\frac{1}{4}$ જેટલો રાખવામા આવે છે, અને સાધારણ ચાલના ઍનજીનો માટે લગભગ $\frac{1}{4}$ જેટલો રાખવામા આવે છે એ પાઇપ ઉપર એક વાલ્વ અથવા કૉક મુકવામા આવે છે, જેની મદદથી કનડેનસરમાં જતા ઠંડા પાણીનો જથ્થો ઓછો વધતો કરી શકાય છે એ વાલ્વ પાઇપ ઉપર કનડેનસરની નજદીક મુકવામા આવે છે, પણ લીવરો વગેરેની મદદથી એને ઉઘાડ બંધ કરવા માટેની ગોડવલ્થ ઍનજીન રૂમમા ધણી ખર્ચ સ્ટીમ ટ્રૉપ વાલ્વ આગળ રાખેલી હોય છે, જેથી ઍનજીન ચાલુ કરવા અગાઉ ઇનજેક્શન વાલ્વ સહેલાઈથી ખોલવાને બની આવે. ઇનજેક્શન વાલ્વ વધુ ખોલવાથી કનડેનસરમા ઇનજેક્શન વૉટર વધુ જથામાં જઇને સહેજ વૈકયુમ વધે છે, પણ એ વધારાનું પાણી બાહ્ય કાહડી નાખવા માટે ઍર પંપ ઉપર એટલું વધારે જોર પડે છે, તેમજ ડીલીવરી વૉટરની ટેમ્પરેચર કમી થાય છે ઍનજીનના મેકરે ઇનજેક્શન કૉકનો જે છેદ આપેલો હોય તેટલા ડાયામેટરની ઇનજેક્શન પાઇપ ધણે ઠેકાણે નાખવામાં આવે છે, પણ તે લુલ્લરેલું છે. જો ઇનજેક્શન પાઇપમા ફક્ત એકજ એન્ડ હોય અને પાણી કનડેનસરની ધણી નજદીકમા હોય તો એ પ્રમાણેનો પાઇપ ચાલી શકે, પરંતુ જો પાણી દુર હોવાથી પાઇપ લાંબો લઇ જવો પડે અને તેમાં કેટલાક એન્ડ આપવા પડે તો ઇનજેક્શન કૉકના ડાયામેટર કરતાં પાઇપનો

ડાયામેટર માફકસરનો મોટો રાખવો જોઈએ, કારણકે લાંબા અને ઘણા વાંકવાળા પાઇપમાં પાણીનું ફીકશન યાને ધસારો ઘણો થાય છે તેથી પાણી ઓછું ખેચાઈ આવે છે.

વૅક્યુમ બ્રેકર (Vacuum Breaker)—જ્યારે ઍનજીનને કોઈવાર એકાએક બંધ કરી નાખવામાં આવે છે, અને તે વખતે ઇનજેક્શન વાલ્વ શિવાય બીજા સધળા વાલ્વ અને ડ્રેનકોક વગેરે બંધ હોય છે, ત્યારે લોપ્રેસર સીલીનડર અને એકઝૉસ્ટ પાઇપ માંડેલાં વૅક્યુમને લીધે ઇનજેક્શન વૉટર ખેચાઈ આવી પાઇપ અને સીલીનડરમાં ભરાઈ રહે છે. અને એવામાં જો ઍનજીન પાછું ચાલુ કરવામાં આવે છે, તો સીલીનડરમાં ભરાયેલાં એ પાણીને લીધે ઘણો જોખમ ભરેલો અકસમાત થવાનો સંભવ રહે છે, મુખ્ય કરીને આડા ટંકડાં ઍનજીનો કે જેઓમાં સીલીનડરની લેવલમાંજ આડાં કનડેનસરો અને આડાં ઍર પમ્પો હોય છે તેઓમાં આ પ્રમાણે વારંવાર બને છે. જે કે બીજાં ઍનજીનોમાં પણ જો તળાવના પાણીની સપાટીથી ઘણું ઉપર સીલીનડરો ન હોય તો તેઓમાં પણ એ પ્રમાણે ઇનજેક્શનનું પાણી સીલીનડરમાં ધસડાઈ આવે છે. આ પ્રમાણે થતું અટકાવવા માટે ચિત્ર નાં ૧૯૮ માં બતાવેલો ઍરવાલ્વ વાપરવામાં આવે છે. એનો નીચેલો છેડો લોપ્રેસરના એકઝૉસ્ટ પાઇપ ઉપર જોડવામાં આવે છે, અને ઉપરો છેડો સ્ટીમ ચેસ્ટ સાથે જોડવામાં આવે છે. જ્યારે ઍનજીન ચાલુ હોય ત્યારે ઉપરથી આવતી સ્ટીમના દબાણને લીધે એ માંડેલો વાલ્વ નીચેના પાઇપના મોંઢા ઉપર દબાઈને બંધ રહે છે. એ વાલ્વ સ્ટીલની પાતળી સ્થિતિસ્થાપક પ્લેટ અથવા મજબુત રત્ન શીટ સાથે જોડેલો હોય છે ઍનજીન બંધ થતાજ સ્ટીમનું દબાણ એ વાલ્વ ઉપર નહીં પડવાથી વાલ્વની નીચે રાખેલી સ્પ્રીંગના દબાણથી વાલ્વ પોતાની મેજે ઉપર ઉંચકાઈ પાઇપનું મોંઢાં ઉઘાડી નાખે છે, જેથી આસપાસ રાખેલા છેદ માંડેથી હવા એકઝૉસ્ટ

ચિત્ર નાં ૧૯૮.

ઍર વાલ્વ
(વૅક્યુમ બ્રેકર)

પાઇપમાં દાખલ થઈ વૅક્યુમ ઉતારી નાંખે છે, અને આ પ્રમાણે એકઝૉસ્ટ પાઇપ અને સીલીનડર માંડેલું વૅક્યુમ ઉતરી જવાથી ઇન-

જેકશનનું પાણી તેઓમાં બિચાઇ આવતું નથી. કોઇ ઠેકાણે કનડેનસરમાં એક બાલ ફ્લોટ હોય છે, જે જ્યારે કનડેનસરમાં ચોક્કસ ઉંચાઇએ પાણી ચઢે ત્યારે ઉચકાઇને એક ઔર વાલ્વને ઉઘાડી કનડેનસરમાં હવા દાખલ કરી વૅક્યુમ ઉતારી નાખે છે, જેથી આખું કનડેનસર પાણીથી ભરાઇ જઇને તે પાણી સીલીનડરમાં જતું અટકે છે કેટલાંક મોટાં મીલ એનજીનોમાં ઑટોમેટીક નોઝીંગ ઓફ મોશન અથવા સ્ટોપ મોશનને એવા એક ઔર વાલ્વ સાથે જોડેલી હોય છે, જેથી કોઇ કારણસર એનજીન બંધ થતાંજ તે મોશનનું લીવર નીચે પડી ઔર વાલ્વને ઉઘાડી નાખે છે (જુલો પાનુ ૫૮૪).

સરફેસ કનડેનસર (Surface Condenser)—એ જાતના કનડેનસરો થોડાજ કારખાનાઓમાં જોવામાં આવે છે, કારણ કે જેટ કનડેનસર કરતા કીમતમાં એ ઘણા મોઢા પડે છે, તેમજ વપરાસમાં પણ એની પાછળ વારંવાર ચાલુ ખરચ કરવો પડે છે એ કનડેનસરો લબચોરસ પેટી જેવા અથવા ગોળ અને ઘણાંખરાં આડાં બનાવવામાં આવે છે. એમાં ચિત્ર નાં ૩૭ માં બતાવેલ વૉટર હીટર માફક સખ્યાબંધ પિત્તળની નાની આડી ટ્યુબો હોય છે, જેઓમાં એક છેડેથી એકઝેસ્ટ સ્ટીમ દાખલ કરવામાં આવે છે, અને ટ્યુબોની બાહ્યર ઠંડું પાણી ફરતું રાખવામાં આવે છે, જેથી સ્ટીમ કનડેનસર થઇ તેનું પાણી ટ્યુબોને બીજે છેડેથી બાહ્યર પડે છે એ કનડેનસરમાં બે ભાગ કરેલા હોય છે. સરકયુલેટીંગ વૉટર પેહેલા કનડેનસરમાં એક છેડેથી તળેથી દાખલ થાય છે, અને નીચલા અરધા ભાગમાંથી પસાર થઇ બીજે છેડેથી ઉપલા અરધા ભાગમાં જાય છે, જ્યાંથી તે પાછું જે છેડેથી દાખલ થયું હોય તેજ છેડેથી મથાળેથી બાહ્યર પડે છે આ ઠેકાણે દાખલ થતું ઠંડું અને બાહ્યર પડતું ગરમ પાણી એક બીજામાં બેળાઇ નહીં જાય તેટલા માટે અદર એક પદો હોય છે. એ કનડેનસર સાથે બે પમ્પો હોય છે. જેમાંનો એક સરકયુલેટીંગ પમ્પ માત્ર ટ્યુબોની અદર ઠંડું પાણી દાખલ કરે છે, જ્યારે બીજો ઔર પમ્પ ટ્યુબોની બાહ્યરનું સ્ટીમના કનડેનસર થવાથી બનેલું પાણી બાહ્યર કાઢી નાંખી વૅક્યુમ કરે છે.

આથી સરક્યુલેટીંગ વૉટર અને કનડેનરસ વૉટર તદ્દન અલગ છે અને જુદા રહે છે. સ્ટીમના કનડેનરસ થવાથી જે પાણી બને છે, તે ધણુ જ નિર્મળ હોવાથી તેજ પાણી ઑઇલરમાં ફીડ કરવામાં આવે છે. ખરૂં જોતાં તો જેટલી સ્ટીમ હોય તેટલુ જ તેનું પાણી બનતુ હોવાથી એ કનડેનરસ વૉટર ઑઇલરમાં પુરૂ પડવું જોઇએ, પરંતુ ગળતર વગેરેથી કેટલુક પાણી વ્યર્થ જાય છે માટે એ કનડેનરસ વૉટર ખંધું ઑઇલરમાં આપવા ઉપરાંત કેટલુંક વધારાનું પાણી ઑઇલરમાં લેવું પડે છે, જે માટે એક સપ્લીમેન્ટરી ફીડ કૉક રાખેલો હોય છે, જે સરક્યુલેટીંગ વૉટર માહેલુ થોડું પાણી કનડેનસરમાં સ્ટીમ સ્પેસમાં આપે છે.

કોઇક કનડેનસરમાં ટ્યુબોની અદર એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ આપવામાં આવે છે અને ટ્યુબોની બાહર સરક્યુલેટીંગ વૉટર ફરતું રાખવામાં આવે છે પરંતુ ટ્યુબોની બાહર એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ આપીને તેને કનડેનરસ કરવાની રીત વધારે ફાયદા ભરેલી છે, કારણકે એ રીતથી સ્ટીમને કનડેનરસ થવા માટેની કુલીંગ સરફેસ (cooling surface) અથવા કંકુ કરનારી સપાટી વધારે મળે છે. વળી ટ્યુબો અદરના પ્રેસર કરતા બાહરનો પ્રેસર વધારે ખમી શકતી હોવાથી તેઓને ઘણી પાતળી બનાવી શકાય છે અને જેમ ટ્યુબો પાતળી તેમ સ્ટીમ વધારે ઝડપથી કનડેનરસ થાય છે, તેમજ ટ્યુબોની બાહર ખારની યોપડી બાઝતી ન હોવાથી જ્યારે જોઇએ ત્યારે તેઓને પ્લેટમાંથી સહેલાઈથી બાહર ખેંચી કાઢાવી શકાય છે.

સુખંધની ડેવીડ મીલનું સરફેસ કનડેનસર
(Surface Condenser of the David Mills, Bombay)
ચિત્ર નાં ૧૯૬ મા બતાવ્યું છે, જે મેસર્સ ડગલસ એન્ડ કંપની બનાવેલું છે. એ મીલનાં એનજીનનું વર્ણન મીલ એનજીનોવાળા પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે.

ચિત્ર નાં ૧૮૮.

ડેવીડ મીલનું સરફેસ કનડેનસર.

સરફેસ કનડેનસર સાફ કરવાની રીત—જ્યારે એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ ટ્યુબોની અદર આપવામા આવે છે, ત્યારે ટ્યુબોમા અને ટ્યુબોની પ્લેટ ઉપર સ્ટીમની સાથે આવેલું તેલ, ચરબી વગેરે ચોંટી બેસે છે, જે બ્રશ વગેરેથી સાફ કરવામા આવે છે. પણ જ્યારે ટ્યુબોની બાહર સ્ટીમ આપવામા આવે છે, ત્યારે ટ્યુબોની બાહર અને આંત્રબાહ્ય એ પદાર્થ લાગી રહે છે. જે કાઢાડી નાખવા માટે કૉસ્ટીક સોડાના પાણીથી કનડેનસર ઘોષ નાખવામાં આવે છે. અથવા કોષ વાર કનડેનસર સ્ટીમથી ચરમ કરી પછી ઘોષ નાખવામા આવે છે.

સરફેસ કનડેનસરની ટ્યુબો (Surface Condenser Tubes)—એ ટ્યુબો સાંધા વગરની, ધણી પાતળી, અને ખાર ન બાજે તે માટે પિત્તળની બનાવવામાં આવે છે. એ ટ્યુબોનો બાહરનો ડાયમેટર પોણા ૪ થી એક ૪ થી સુધી રાખવામા આવે છે, અને ટ્યુબોની લંબાઈ ૦૩૬ થી ૦૬૦ થી જેટલી

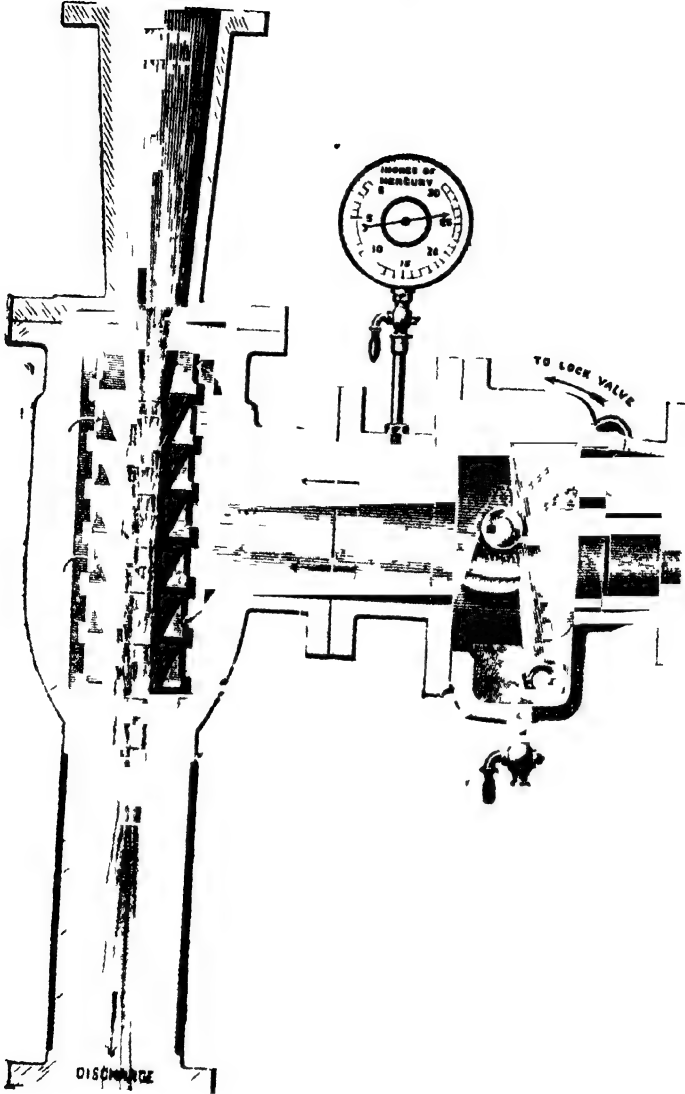
હોય છે. ટયુબોની વચ્ચેની જગા ૩ થી ૪ ફોટા રાખવામાં આવે છે. એ ટયુબો મન્ટ્રા મેતલ (muntz metal) ની પ્લેટમાં બેસાડેલી હોય છે, તથા પાણીના સંબંધમાં આવતા બધા નટ બોલ્ટ વગેરે પિત્તળના હોય છે, કે જેથી તેઓ ક્રિટાઇઝ જન્ય નહીં જ્યારે એ ટયુબો ઘણી લાંબી હોય છે, ત્યારે તેઓની લંબાઇની વચ્ચે એક છેદવાળી પ્લેટ તેઓને ટેકાવવા માટે રાખવામાં આવે છે. એ ટયુબો બન્ને છેડેની પ્લેટમાં ઘણીક રીતે બેસાડવામાં આવે છે સર્વથી સાદી અને સસ્તી રીત એ છે કે ટયુબોના ડાયમેટર કરતાં પ્લેટ માંહેલા છેદ લગભગ અઢી ફોટા મોટા રાખવામાં આવે છે, અને પછી તેઓમા ટયુબ બુસાડી આસપાસ ફરતી જગામાં લાકડાંની રીંગો (wood ferrules) ઠોકવામાં આવે છે. એ રીંગો નરમ જાતના લાકડાંમાંથી બનાવી તેઓને ખુબ દબાવી તદન સુકવી નાખવામાં આવે છે, માટે ટયુબ પ્લેટમાં ઠોક્યા પછી જ્યારે એ રીંગને પાણી લાગે છે, ત્યારે તેઓ ખુલીને ટયુબની આસપાસ ઘણી જામ થઇ જાય છે, અને સાધામાંથી પાણી કે સ્ટીમ ગળવા દેતી નથી બીજી રીત એ છે કે ટયુબોના છેડા ઉપર રબરની રીંગો બાહરથી ચઢાવીને પ્લેટમાં રાખેલા ખાંચામાં દાખીને બેસાડવામાં આવે છે આ રીત જ્યારે ટયુબોની અંદર પાણી ફરતું રાખવામાં આવે છે ત્યારે વપરાય છે, જેથી પાણીનાં દબાણથી રબરની રીંગો દબાઇને ટયુબોને મજબુત પકડી રાખે છે. ત્રીજી રીત એ છે કે દરેક ટયુબ ઉપર નાના નાના સ્ટીમ બોક્ષ અને ઝૅન્ડ હોય છે, જેઓમાં રબરની રીંગો અથવા સાધારણ સણ કે સુતરની પેકીંગ ભરી ઝૅન્ડ તાઇટ કરવામાં આવે છે આ રીત જોકે સર્વથી સારી છે પણ ઘણી ખર્ચાળ છે.

સરકયુલેટીંગ વૉટર (Circulating Water)—જેટ કનડેન્સર માટે જેટલું ઇનજેક્શન વૉટર જોઈએ છે તે કરતાં લગભગ દોઢ ગણું વધારે સરકેસ કનડેન્સર માટે સરકયુલેટીંગ વૉટર જોઈએ છે—એટલે દર એક પાઉન્ડ સ્ટીમ કનડેન્સ કરવા માટે લગભગ ૬૦ થી ૮૦ પાઉન્ડ પાણી જોઈએ છે જે દાખલ થતાં (inlet) અને બાહર પડતાં (outlet) સરકયુલેટીંગ વૉટરની ટેમ્પરેચરો વચ્ચે ૨૦ ડીગ્રીનો ફરક પડે તો આસરે ૫૫ પાઉન્ડ, જો ૧૫ ડીગ્રીનો ફરક પડે તો આસરે ૭૩ પાઉન્ડ, અને જો ૧૦ ડીગ્રીનો ફરક પડે

તો આસરે ૧૧૦ પાઉન્ડ સરકયુલેટીંગ વૉટર દર એક પાઉન્ડ સ્ટીમ કનડેનસર કરવા માટે જોઈએ.

કુલીંગ સર્ફેસ (Cooling Surface)—ટયુબો અને પ્લેટની જે સપાટી ઉપર સ્ટીમ ફંડી થઈને કનડેનસ થાય છે તે બધી સપાટી કુલીંગ સર્ફેસ કહેવાય છે. એ કુલીંગ સર્ફેસ દર કલાકે અપત્તી દર ૯ થી ૧૦ સ્તલ સ્ટીમ દીઠ એક ચોરસફુટ રાખવામાં આવે છે અથવા તો દર એક ઇનડીક્ટેડ હોર્સપાવર દીઠ ૨.૫ થી ૩ ચોરસફીટ કુલીંગ સર્ફેસ રાખવામાં આવે છે. આપણા દેશમાં તળાવનું ઈનજેક્શન વૉટર વધારે ખર્ચ રહેતું હોવાથી એ કરતાં ૫૦ ટકા વધારે સર્ફેસ રાખવી સારી છે.

ઇન્જેક્ટર કનડેનસર (Ejector Condenser)—ચિત્ર નાં ૨૦૦ માં લેડવર્ડ એન્ડ બેકેટ (Ledward and Beckett) નું ઇન્જેક્ટર કનડેનસર બતાવ્યું છે. એ કનડેનસર માટે ઍરપમ્પ જોઈતો નથી, પણ ન્યાં કોષ વહેતી નદી યા ઝરાનું પાણી પોતાની મેજે વહી આવી શકતું હોય ત્યાં એ કનડેનસર વપરાય છે. એ કનડેનસર માટે લગભગ ૧૫ થી ૨૦ શીટની ઉંચાઈએથી પાણી ધસારાબધ કનડેનસરમાં આવતું જોઈએ. જો કે એ કનડેનસર પોતાના વૅક્યુમને લીધે થોડીક ઉંચાઈએથી પાણી ખેંચી પણ શકે છે, પરંતુ કોષવાર વૅક્યુમ કમી થવાથી પાણી છોડી દેવાનો સંભવ રહે છે. જો ૧૫ શીટની ઉંચાઈએથી પાણી ન મળી શકતું હોય તો એક સરકયુલેટીંગ પમ્પ એ કનડેનસર માટે વાપરવામાં આવે છે, જે કોષ નદી કે ઝરામાંથી પાણી ખેંચી ટાંકીમાં ચઢાવે છે, ન્યાંથી તે પાણી પોતાની મેજે કનડેનસરમાં આવતું રહે છે. એ કનડેનસરની બનાવટ બૉમ્બરમાં પાણી આપનારા ઇન્જેક્ટર (injector) ને ધણી મળતી આવે છે, તોપણ એનું નામ ઇન્જેક્ટર છે, કારણકે ઇન્જેક્ટર ન્યારે બૉમ્બરમાં પ્રેસરની સામે જોર કરીને પાણી દાખલ કરે છે, ત્યારે ઇન્જેક્ટર માત્ર પાણી ખેંચીને બાહરે કાઢી નાખી શકે છે. ચિત્રમાં જોવાથી માલમ પડશે કે એમાં જે પદાર્થ અથવા ફોન એક બીજામાં ધુસાડેલા છે. ઉપલા ફોનમાંથી પાણી દાખલ થઈ નીચલા સંખ્યાબધ ફોનોમાં પડે છે, અને જમણા હાથના પાઇપમાંથી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ દાખલ કરવામાં આવે છે, જેથી સ્ટીમ અને પાણી

ચિત્ર નાં ૨૦૦.

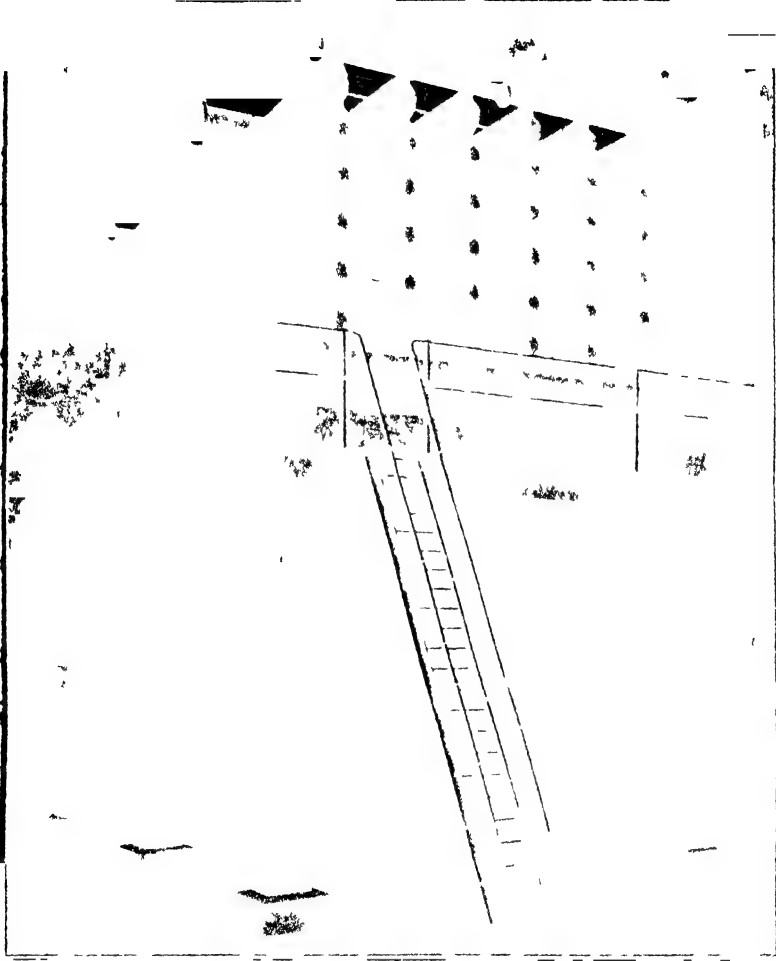
ઇલેક્ટ્રિક કન્ટેનસર.

ત્યાં સાથે મળી સ્ટીમ કન્ટેનર યંત્ર નીચે પડે છે, અને ઓરપમ્પ વગર પોતાની મેળે બાહર પાણી નદી કે અગામી નિકળી જાય છે એ પ્રમાણે એ કન્ટેનસર માટે તળાવ પણ બાંધવો પડતો નથી. જો

સેન્ટ્રીફ્યુગલ જાતનો સરકયુલેટીંગ પમ્પ વાપરવામાં આવે તો તેને ઇજેક્ટર કનડેનસરના વૉટર ઇનલેટ સાથે પાધરો જોડી શકાય છે, જેથી પાણી ઉએ મૂકેલી ટાંકીમાં ચઢાવવાની અગત રહેતી નથી.

ઇવેપોરેટીવ કનડેનસર (Evaporative Condenser)—જ્યાં તળાવ બાધવા માટે પુરતી જગા નહીં હોય, અથવા સાધારણ કનડેનસરો માટે જોછતું પુરતું પાણી નહીં મળી શકતું હોય, ત્યાં આવા કનડેનસરો વાપરવામાં આવે છે. એ કનડેનસરોની બનાવટ સાદી હોય છે. એમાં સખ્યાબંધ પાઇપોમાં એકઝાર્ટ સ્ટીમ દાખલ કરવામાં આવે છે, જે પાઇપોની ઉપર એક સરકયુલેટીંગ પમ્પની મદદથી વર્ષાદિના આકારમાં પાણી વરસ્યા કરે છે, જેથી પાઇપો માહેલી સ્ટીમ કનડેનસ થાય છે આ પાણીનો જથ્થો બાઇલરમાં જતાં શીડ વૉટર કરતાં પણ થોડો-લગભગ અગ્રી-હોય છે, અને તે છતાં સાફ વૅક્યુમ મેળવી શકાય છે તળાવ કરતાં તો અલગતા એ કનડેનસરો પુષ્કળ થોડી જગ્યા રોકે છે. માટે જ્યાં જમીન અને પાણીની કીમતનો સવાલ ચરવાતો હોય ત્યાં એ જાતનાં કનડેનસર નાખવા ઉપર ધ્યાન પુગાડવું જોઇએ એ જાતનાં કેટલાક કનડેનસરોમાં તો પાણી નહીં વાપરતા એક મોટા પાણી મદદથી પવન ધ્રુકીને કનડેનસર માહેલી સ્ટીમ કનડેનસ કરવામાં આવે છે કનડેનસ થયેલી સ્ટીમનું પાણી સર્વેથી નીચેના પાઇપમાં જમા થાય છે, જેમાંથી એક નાનો ઍરપમ્પ તે કાઢી નાખે છે એ કનડેનસર ૨૫ ઇંચ સુધીનું વૅક્યુમ કરી શકે છે ચિત્ર નાં ૨૦૧ માં લેડવર્ડ એન્ડ બેકેટ (Ledward and Beckett) નો ઇવેપોરેટીવ કનડેનસર બતાવ્યો છે એ જાતના કનડેનસરો બનતા સુધી ઉચી અને ખુદ્દી જગાઓમાં યા અનજન હાઉસનાં છાપરા ઉપર મુકવામાં આવે છે એ જાતના કનડેનસરના સરકયુલેટીંગ અને ઍરપમ્પ મળીને અનજનના પાવરના સેંકડે એક ટકા જેટલો પાવર ખાય છે.

ચિત્ર નાં ૨૦૧.

ધવેપોરેટીવ કનડેનસર

બુદી બુદી જાતનાં કનડેનસરો વચ્ચે સરખામણી-

જેટ કનડેનસર બનાવટમાં તેમજ ચાલુ ખર્ચમાં સસતુ પડે છે. એમાં ઇનજેક્શન વૉટર અને કનડેનસ વૉટર સાથે બેળાઈ જાય છે, જેમાંથી બૉક્સરને શીઝ આપવામાં આવે છે, માટે ઇનજેક્શન વૉટર જો સારું સ્વચ્છ હોય તો એ કનડેનસરો કોષ્ટકથી રીતે અગવડ લાગેલાં નથી. એ કનડેનસરો માટે ઘણા મોટા જથ્થામાં પાણી પણ

જોઇતુ નથી, અને ડીક વૅક્યુમ કરે છે સરફેસ કનડેનસર જેટ કનડેસર કરતા સહેજ વધુ વૅક્યુમ કરી શકે છે. એમાં સરકયુલેટીંગ વૅટર અને કનડેન્સ સ્ટીમ વૅટર તદ્દન જુદાં અલાહેદાં રહેતા હોવાથી ગમે તેવું ખરાબ અને ખારવાળું પાણી સરકયુલેટીંગ વૅટર તરીકે ચાલી શકે છે, જ્યારે બાઇલરમાં શીડ આપવા માટે કનડેન્સ સ્ટીમ વૅટર લેવામાં આવે છે, જે ઘણું નિર્મળ અને ખાર વગરનું હોય છે માટે જ્યાં બાઇલરના શીડ માટે સ્વચ્છ પાણી નહીં મળી શકતું હોય ત્યાં એ કનડેનસર વાપરવામાં ફાયદો છે, પરંતુ એ કનડેનસર પેલેલી કીમ્મતમાં તથા ચાલુ ખર્ચમાં ઘણા મોઢાં પડે છે કીમ્મત અને થોડી જગા રોકવામાં સર્વથી કરકસર ભરેલું ઇજેક્ટર કનડેન્સર છે એમાં જેટ કનડેનસરની માફક ઇનજેક્શન વૅટર અને કનડેન્સ સ્ટીમ વૅટર બન્ને ભેગાંબને બાહ્યર પડે છે, પરંતુ એને માટે અંર-પમ્પ જોઇતા નથી જેથી અંનજન ઉપરનો એટલો બેજો બોલો થાય છે. પણ જ્યાં જગ્યા સાથે પાણીનો ખર્ચ પણ ઘણો થતો હોય ત્યાં ઇવેપોરેટીવ કનડેનસર બધેએસતુ થઇ પડે.

વૅક્યુમ ગેજ (Vacuum Gauge)—કનડેનસરમાં થતું વૅક્યુમ બતાવવા માટે તે ઉપર વૅક્યુમ ગેજ જોડવામાં આવે છે એ ગેજની બનાવટ ચિત્ર નાં ૧૭ માં બતાવેલા બોર્ડોન સ્ટીમ ગેજને તદ્દન મળતી હોય છે, સ્ટીમ ગેજની માફક એમાં પણ એક પિનળનો ગોળ વાળેલો અને આવા O ઘાટના હેઠવાળો ટયુબ હોય છે, જેમાં વૅક્યુમ થવાથી તે ટયુબનો વાક વધારે સાકડો થવાથી તે ટયુબને છેડે જોડેલું એક ક્વાર્ટ્ઝ એક ચક્કરને ફેરવે છે, જે ચક્કરની ધરી ઉપર મુકેલો કાટો ફરી વૅક્યુમ બતાવે છે વૅક્યુમ વાલ્યુઅર્ઝ ઇન્ડિકેટરમાં આવે છે, અને દર બે ઇંચ એક પાઉન્ડ વૅક્યુમ હોય છે

મરક્યુરીઅલ વૅક્યુમ ગેજ (Mercurial Vacuum Gauge)—આ ગેજની બનાવટ ઘણી સાદી હોય છે, અને તેમાં કશીખી યંત્રકળા નહીં હોવાથી ઘણો ભરોસો રાખવા લાયક હોય છે એક લોખંડ કે પીત્તળના નાના પ્યાલામાં પાંચે ભરી તેમાં એક ઉભી કાચની નળીનો નીચલો છેડો કુબાડેલો હોય છે, અને તેનો ઉપલો છેડો એક પીત્તળની પાઇપ અને કૉક વડે કનડેનસર સાથે જોડવામાં આવે છે. કાચની એ નળીની

પાછળ એક ગેજ લગાડેલો હોય છે ખાલા માહેલા પારાની સપાટી ઉપર તો હમેશાં હવાનું દબાણ રહે છે, પણ કનડેનસરમાં વેંકયુમ થતાજ પારો ચુસાઇને કાચની નળીમા ઉપર ચઢે છે હવે પારાનું વજન દર એક સ્કવેઝ ધ્રુવ ઍરીઆ ઉપર દર બે ધ્રુવ ઉચાઇ દીઠ બરાબર ૧ પાઉન્ડ જેટલુ પડે છે, તેથી કનડેનસરમાં વેંકયુમ થવાથી જેટલો પ્રેસર ઍછો થાય તેના પ્રમાણુમા પારો ઉપર બે ચાઇને સમતોલ રહે છે આથી કપ માહેલા પારાની સપાટીથી પારો જેટલા ધ્રુવ ઉચે હોય તેટલા ધ્રુવ વેંકયુમ કહેવાય છે, અથવા દર બે ધ્રુવ ઉચાઇ દીઠ એક પાઉન્ડ પ્રમાણુ કહેવામાં આવે છે.

બ્લો-થ્રુ વાલ્વ (Blow-through Valve)—મોટા ઍનજીન ચાલુ કરતી વખતે કનડેનસરમા આગમજથી થોડુક વેંકયુમ કગ્વા મટે થોડીક તાજ રટીમ બ્લો થ્રુ વાલ્વગાથી કનડેનસરમા દાખલ કરવામા આવે છે, જેથી કનડેનસરમા ભગઇ રહેલા પાણી, હવા વગેરે સ્નીફટીંગ વાલ્વ નામના કનડેનસર ઉપર મુકેલા વાલ્વ માગ્ફતે બાહર નિકળી જઇ વેંકયુમ થાય છે, જેથી ઍનજીન સહેલાઈથી ચાલુ થઇ શકે છે એ બ્લો-થ્રુ વાલ્વ રટીમ ચેસ્ટ અથવા રટીમ પાઇપ ઉપરથી એક નાની પાઈપ જોડીને લોપ્રેસર મીલીનડરના એકઝાસ્ટમા જોડેલો હોય છે, જે ઉધાડવાથી તાજ રટીમ લોપ્રેસરના એકઝાસ્ટમા થઇને કનડેનસરમા જાય છે હાલના મોટા મીલ ઍનજીનો બારીંગ ઍનજીનોની મદ્દથી ચાલુ કરવામા આવતાં હોવાથી બ્લો થ્રુ વાલ્વ હવે ધણે ઠેકાણે જોવામા આવતા નથી

સ્નીફટીંગ વાલ્વ (Snifting Valve)—ત્યારે ઍનજીનમા બ્લો-થ્રુ વાલ્વ હોય ત્યારે કનડેનસર ઉપર સ્નીફટીંગ વાલ્વ હોવો જોઇએ એ એક છુટો વાલ્વ છે, જે પોતાના વજનથી તેમજ હવાના દબાણથી પોતાની મીટ ઉપર દબાઇ રહે છે એ વાલ્વ કનડેનસરને તળિએ મુકેલો હોય છે, અને ઍનજીન ચાલુ કરતી વખતે બ્લો થ્રુ વાલ્વમાથી જેવી રટીમ કનડેનસરમા આપવામા આવે તેવીજ એ વાલ્વ ઉધાડીને તે રટીમ કનડેનસર માહેલા પાણી અને હવા સહીત ધસારા-બધ બાહર નિકળી જાય છે એ વાલ્વનુ કામ સીલીનડરના એસકેપ વાલ્વના જેવુંજ છે, પણ એની ઉપર ઍપ્રીંગ મુકવામાં આવતી નથી,

કારણુકે કનડેનસરમાં કાંઈ ગ્રેસર હોતો નથી પણ વેક્યુમ હોય છે, જ્યારે વાલ્વની ઉપર બાઉરની બાજુએ હવાનું કુદરતી દબાણ રહે છે.

ઑઇલ સેપરેટર (Oil Separator)—મોટા ઍનજી-નોનાં સીલીનડરોમાં તેમજ પીસ્તનરોડનાં લુબ્રીકેશનમાં એટલું બધું તેલ વપરાય છે કે જે તે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ કનડેનસરમાં કે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇનજેક્ટરમાં જાય તે અગાઉ કાઢી નાખ્યું નહીં હોય તો હાટવેલમાં પાણીની સાથે શીડ મારફતે ઑઇલરમાં જવાથી ત્યાં ધણું નુકસાન કરે છે (જુલો પાનુ-૨૧૨) એ કામ માટે સીલીનડર અને કનડેનસર કે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇનજેક્ટર વચ્ચે એક ઑઇલ સેપરેટર મૂકવામાં આવે છે, જેની બનાવટ વૉટર સેપરેટરને કેટલેક દરજ્જે મળતી આવે છે—એટલે કે એ સેપરેટરમાં પણ એક બૉક્ષ હોય છે, જેમાં સ્ટીમ દાખલ થતાજ તે એક્સપાન્ડ થઇ તેની ઝડપ (velocity) કમી થઇ જાય છે અને ને બૉક્ષમાં મૂકેલા કેટલાક પરદાઓ (baffle plates) સાથે સ્ટીમ અથડીને તેમાં બેળાયલું તેલ અને ચરખી છૂટા પડે છે એ બૉક્ષ પ્લેટો સાથે સ્ટીમ બરાબર અથડે તે માટે સ્ટીમના રસ્તાને બે ત્રણ ઠેકાણે ઝડપથી વાક આપવામાં આવે છે એક ધણું સાદા ડીઝાઇનમાં તો ઉભા સળિ-આઓ ઉપર આડા એન્ગલ આયર્ન જડીને એક જાળી બનાવેલી હોય છે, જે સેપરેટરના કેસીંગમાં ઉભી જડવામાં આવે છે. સ્ટીમ એ જાળીમાંથી પસાર થતા એન્ગલ આયર્નની આડી રીબ સાથે આવી રીતે —| અથડીને જાળીમાંથી પસાર થતા તેલ એન્ગલ આયર્ન ઉપર ચોટી જઇ તેના રેળા આડી રીબ ઉપર ઉતરે છે, અને એ એન્ગલ આયર્ન એક તરફ ઢાળ પડતા (sloping) રાખેલા હોવાથી બધું તેલ કેસીંગની એક બાજુ તરફ વહીને એકઠું થાય છે, જ્યાંથી તે બાઉર કાઢી નાખી શકાય છે, અને જે શીલ્ટર કરીને પાછું વાપરી પણ શકાય છે. બેકર (Baker) ઑઇલ સેપરેટર એવાં કામ માટે ધણું જાણીતો છે, અને એકઝૉસ્ટ પાઇપ ઉપર એક વખત લગાડ્યા પછી કાંઇપણ તકલીફ વગર વર્ષો સુધી કામ કર્યો જાય છે. જે સ્ટીમમાંથી તેલ છૂટું પાડવામાં નહીં આવે તો કનડે-નસરનાં પાણીમાં તેલ અને પાણીનું એવું તો સખ્ત મિશ્રણ (emulsion) થઇ જાય છે કે તે કાંઇપણ જાતના શીલ્ટરથી છૂટું

પાડી શકાતું નથી, અને તે માટે દુધમાંથી મલાહી છૂટી પાડવાના ક્રીમ સેપરેટર આવે છે તેવી જાતનું સેપરેટર વાપરવું પડે છે, જેને ચલાવવા માટે કેટલોક પાવર ખર્ચે છે, નહીં તો ડી-ઓઇલર (De-Oiler) નામના એક યંત્રમાં રસાયણી મેળવણીઓ સાથે પાણી ભેળીને તેલ છુટું પાડવું પડે છે.

પ્રકરણ—૩૬.

પમ્પ અને ઇન્જેક્ટર.

PUMP AND INJECTOR.

પમ્પનું કામ હવા અને પાણી અથવા કોઈપણ પ્રવાહી પદાર્થ ઉડી જગામાંથી બાહર ખેંચી કહાડવાનું છે. પમ્પનો જે સકશન પાઇપ (Suction pipe) પાણીમાં ડુબેલો હોય છે, તે માણેલી પમ્પ હવા બાહર કાઢી નાખે છે જેથી પાઇપની બાહરના આસપાસના પાણી ઉપર હવાનું દબાણ પડવું ચાલુજ રહેવાથી પાણી પાઇપમાં ઉપર ચઢે છે, અને પમ્પના વાલ્વમાંથી થઇને બાહર પડે છે.

પમ્પ માટે પાણીની ઉંડાઇ (Height of Suction)—પમ્પ કેટલી ઉંડાઇએથી પાણી ખેંચી શકે તે તે જગાએ રહેતા હવાના દબાણ ઉપર આધાર રાખે છે. હવાનું દબાણ ૧૮.૫ પાઉન્ડ પ્ર ચોરસ ઇંચે કહેવામાં આવે છે, પણ દરેક જગાએ એટલું રહેતું નથી કેટલી પહોળી જગાએ ઉપર હવાનું દબાણ એથી ઓછું હોય છે. જે કોઈ જગાએ હવાનું નોરોમીટર ૨૮ ઇંચ દેખાડે હોય—એટલે કે તે ચોક્કસ જગાએ હવાનું દબાણ લગભગ ૧૪ પાઉન્ડ હોય—તો ૧૪X૨=૩૨ ૨ ફીટની ઉંડાઇએથી પમ્પે પાણી ખેંચવું જોઈએ, કારણકે ૨X૩ ફીટની ઉંડાઇ દીક પાણી પ્ર ચોરસ ઇંચ ઉપર એક પાઉન્ડ દબાણ કરે છે એટલે કે એક ચોરસ ઇંચ એરીઆવાળી અને ૨૩ ફીટ લાંબી પાઇપમાં જેટલું પાણી સમાયે, તેટલા પાણીનું વજન એક સ્તલ થાય છે. માટે ધારો કે એક સકશન પાઇપ એક ઇંચ એરીઆવાળી અને ૩૨ ૨ ફીટ લાંબી છે, તો તેમાં સમાતાં પાણીનું વજન ૩૨-૨X૩=૧૪ પાઉન્ડ થવું

જોઈએ, જે વજન હવાનાં દબાણની બરાબર છે તેજ પ્રમાણે જો હવાનું દબાણ ૧૪.૭ પાઉન્ડ હોય તો પમ્પ ૧૪.૭x૨૩=૩૩૭.૭૧ ૩૩ ૮ શીટની ઉગાધ મુખી પાણી ખેંચી શકે. પરંતુ અનુભવ ઉપરથી માલમ પડ્યું છે કે સાધારણ પમ્પો એટલી બધી ઉગાધએથી પાણી ખેંચી શકતા નથી, કારણકે સકશન પાઇપ માણેલા પાણીનું વજન હવાના દબાણ કરતા ઓછું હોય તોજ તે પાણી પાઇપમા ઉપર ચઢે, અને જો એ વજન પાઇપના એરીઆની ઉપર પડતા હવાના સામટા પ્રેસરની બરાબર હોય, તોપણ પાણીનું વજન અને હવાનો પ્રેસર સમતોલ થવાથી પાઇપમા પાણી ઉપર ચઢે નહીં. પમ્પમા વૅક્યુમ થવાથી જ્યારે બાઉરની હવા સકશન પાઇપમા પાણી દાખી આપી ઉંચે ચઢાવે છે, ત્યારે પાણી પાઇપમા કિંચે ચઢતા કેટલુંક ફ્રીક્શન કરી ઘણુંક જોર ખાઇ જાય છે, માટે પમ્પ વધારેમા વધારે આસરે ૨૫ થી ૨૭ શીટ મુખીની ઉગાધએથીજ પાણી ખેંચી શકે છે. વળી જ્યારે પાણી ગરમ હોય છે, ત્યારે એથી પણ ઓછી ઉગાધએથી પમ્પ પાણી ખેંચે છે, કારણકે ગરમ પાણીમાથી નીકળતી બાફને લીધે પમ્પમા વૅક્યુમ ઓછું થાય છે. જ્યારે પાણી ૧૦૦ ડીગ્રી ગરમ હોય છે, ત્યારે હમેશની ઉગાધ કરના લગભગ ૨ શીટની ઓછી ઉગાધએથી પમ્પ પાણી ખેંચે છે. નેમજ જ્યારે પાણી ૧૫૦ ડીગ્રી ગરમ હોય છે, ત્યારે હમેશ કરતા ૮૩ શીટ ઓછી ઉગાધએથી ખેંચે છે તેજ પ્રમાણે ફિગ્ગાની સપાટીથી ઉંચી પહાડી જગાઓમા ત્યાના હવાના દબાણના પ્રમાણમા પમ્પ ઓછી ઉગાધએથી પાણી ખેંચે છે. જો પાણીથી પમ્પ ઘણું દૂર રાખવો પડે તો આગ સકશન પાઇપનો ઢાળ અથવા ઝોપ પાણી તરફ દળનો રાખવો એવા લાખા સકશન પાઇપ ઉપર પમ્પની નજદીકમા એક ઍં વેસલ જેવું ઉમ્ વેસલ મૂકવામા આવે છે, જેને વૅક્યુમ વેસલ (vacuum vessel) કહે છે. એ વેસલમા વૅક્યુમ ભર્યા રહેવાથી તે સકશન પાઇપમા પાણીને ઉપર ખેંચેલું રાખે છે, અને પમ્પને મદદ કરે છે. લાખા આગ સકશન પાઇપનો ડાયમેટર જોઈએ તે કરતા સહેજ વધારે રાખવો, જેથી પાઇપમા ફ્રીક્શન ઓછું થાય.

વાટર પ્રેસર (Water Pressure)—કોઇ જગાએ પાણીના વજનને લીધે વાસણના તળિઆમા કેટલો પ્રેસર પડે તે જાણવા માટે પાણીની ઉગાધ શીટમા લઇ તેને .૪૩૨ વડે ગુણવા,

જે આવે તે દર રકવેર ધ્રુવ ઉપર પડતો પ્રેસર પાઉન્ડમા. એક પાઇપ કે વાસણમાં પાણીની જેટલી ઉચાઇ હોય તેના દર ૨ ૩૧ શીટ દીઠ ૧ પાઉન્ડ પ્રેસર દર રકવેર ધ્રુવ ઉપર પડે છે. પાણીનો પ્રેસર જેટલો તળિયામાં પડે છે તેટલોજ બધી બાજુએ પણ પડે છે—એટલે પાણી વાસણના તળિયા તેમજ સાઇડો ઉપર એકસરખું દબાણ કરે છે

હાઇડ્રૉલીક ઇફીશીઅન્સી (Hydraulic Efficiency)—એક પમ્પ જ્યારે કામ કરે છે ત્યારે તે પુરેપુરો પાણીથી ભરાતો નથી એક પીસ્ટન, પ્લેનજર કે બકેટવાલો રેસીપ્રોકેટીંગ (reciprocating) પમ્પનો આખો સ્ટ્રોક પાણીથી ભરાતો નથી, પણ સ્ટ્રોકનો કેટલોક ભાગ ખાલી રહી જાય છે જેમ પ્રેસર વધારે તેમ પમ્પની ઇફીશીઅન્સી વધારે હોય છે તેમજ ધીમી ચાલના પમ્પોની ઇફીશીઅન્સી ઝડપી ચાલના પમ્પોની ઇફીશીઅન્સી કરતા વધારે સારી હોય છે, કાન્થુકે ઝડપી ચાલમા પાણીને પમ્પના ભેરલમા પુરેપુરું ભરાવાનો અને તેના વાલ્વને સીટ ઉપર બેસી બંધ થવાનો અવકાશ મળતો નથી સાધારણ રેસીપ્રોકેટીંગ પમ્પની ઇફીશીઅન્સી ૮૦ થી ૯૦ ટકા હોય છે, જે કે કેટલાક સારા મેકરના પમ્પો ૯૫ ટકા જેટલી ઇફીશીઅન્સી દેખાડે છે સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પની ઇફીશીઅન્સી ૫૦ થી ૬૦ ટકા અને નવી દબના તરબાઇન સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પની ઇફીશીઅન્સી ૭૦ થી ૭૫ ટકા હોય છે

પમ્પના હોર્સપાવર (Horse Power of a Pump)—ગણતરીને આધારે ૩૩૦૦૦ ફૂટ પાઉન્ડનો એક હોર્સપાવર થાય છે માટે

$$(W \times H) - 33000 = \text{હોર્સપાવર}$$

$$W = ૬૨ \text{ મીનીટે પાણીનું વજન પાઉન્ડમા}$$

$$H = \text{પાણીની ઉચાઇ શીટમા}$$

એ હીસાબે ગણતા ૧૬ ૬ ગ્યાલન—એટલે ૧૬૬ ૬ પાઉન્ડ પાણી એક મીનીટમા ૨૦૦ શીટ ઉચુ ચઢાવવુ હોય તો તે માટે લગભગ એક હોર્સપાવર ખપવો જોઇએ. પણ પમ્પ અને પાઇપમા થતા ફ્રિક્શનમા ખપતો પાવર ધ્યાનમાં લઇને એ પ્રમાણે ગણી કાઢેલા

પાવરમા ૩૩ થી ૫૦ ટકા પાવર વધારે રાખવો જોઈએ. જો પરમ ઍનજીનથી ચલાવવાનો હોય તો પરમ અને ઍનજીનનું પોતાનું ફ્રીક્શન સાથે ગણી ઍનજીનમાં સેકડે ૫૦ ટકા પાવર વધારે રાખવો તે ઉપરાંત પરમની ઇરીશીઅન્સી ધ્યાનમાં લઈ પેટ્રોલથી ગણતરીમાં વધારે પાણીનો જથ્થો ગણવો જોઈએ જેમકે એક સેન્ત્રીક્યુગલ પરમની ઇરીશીઅન્સી જો ૫૦ ટકાની હોય તો પેટ્રોલથી બમણો પાણીનો જથ્થો ગણતરીમાં લેવો.

કોઠા નાં ૩૬ માં આપેલા હાર્સપાવર પરમના ખરા (actual) હાર્સપાવર છે, જેમાં પરમનું પોતાનું ફ્રીક્શન ગણવામાં આવ્યું છે એ પરમને ચલાવનારા ઍનજીન માટે એ કોઠામાં આપેલા હાર્સપાવરમાં સેકડે ૧૫ થી ૨૦ ટકા વધારો કરવો, તેમજ રોપ ડ્રાઇવ કે એટ ડ્રાઈવ હોય તો તેનાં ફ્રીક્શન માટે બીજી આસરે સેકડે ૧૦ ટકાની છૂટ (margin) રાખવી જેમકે એ કોઠામાં દર કલાકે ૨૦૦૦૦ ગ્યાલન પાણી ૧૦૦ ફીટ ઉંચે ચલાવવા માટે ૧૩ હાર્સપાવર ખપતા દેખાડ્યા છે, માટે એ પરમ ચલાવવા માટેના ઍનજીનમાં સેકડે ૩૦ ટકાને હિસાબે વધારે પાવર ગણી આસરે ૧૭ ઇન્ડીકેટડ હાર્સપાવરનું ઍનજીન નાખવું એ ઉપગત જો પાણી ધણે દર લઈ જવું હોય તો પાના ૬૯૯ માં લખ્યા મુજબ ડીનીવરી પાઇપમાં થતું પાણીનું ફ્રીક્શન ગણતરીમાં લેવું.

કોઠો—૩૬. ચોક્કસ ઉંચાઈએ પાણીનો અમુક જથો પમ્પ કરી ચહુડાવવામાં ખપતા હોસપાવર.

દર કક્ષાકે	ઉંચાઈ શીટમાં									
	૩૦	૫૦	૬૦	૭૦	૮૦	૯૦	૧૦૦	૨૦૦	૩૦૦	૪૦૦
	હોસપાવર									
૪૦૦	૦૭	૧૩	૧૫	૧૮	૨૦	૨૩	૨૬	૫૨	૭૮	૧૦
૫૦૦	૦૯	૧૬	૧૯	૨૨	૨૫	૨૮	૩૨	૬૧	૯૬	૧૨૮
૬૦૦	૧૧	૧૯	૨૩	૨૭	૩૧	૩૪	૩૮	૭૭	૧૧૫	૧૫૫
૭૦૦	૧૩	૨૨	૨૭	૩૧	૩૬	૪૦	૪૫	૮૯	૧૩૫	૮૧
૭૫૦	૧૪	૨૪	૨૯	૩૪	૩૮	૪૩	૪૮	૯૦	૧૪૫	૯૪
૮૦૦	૧૫	૨૫	૩૧	૩૫	૪૧	૪૬	૫૨	૧૦૨	૧૫૪	૦૪
૮૫૦	૧૬	૨૭	૩૨	૩૮	૪૩	૪૯	૫૫	૧૦૮	૧૬૪	૧૭
૯૦૦	૧૭	૨૯	૩૪	૪૦	૪૫	૫૨	૫૮	૧૧૫	૧૭૩	૩૨
૯૫૦	૧૮	૩૦	૩૬	૪૨	૪૮	૫૪	૬૧	૧૨૧	૧૮૨	૪૨
૧૦૦૦	૧૯	૩૨	૩૮	૪૪	૫૦	૫૭	૬૫	૧૨૭	૧૯૧	૫૧
૨૦૦૦	૩૮	૬૪	૭૬	૮૯	૧૦	૧૧	૧૩	૨૫	૩૮	૫૫
૩૦૦૦	૫૮	૯૫	૧૧	૧૩	૧૫	૧૭	૧૯	૩૮	૫૮	૭૬
૪૦૦૦	૭૭	૧૩	૧૫	૧૮	૨૦	૨૩	૨૬	૫૧	૭૭	૧૦૪
૫૦૦૦	૯૬	૧૬	૧૯	૨૨	૨૫	૨૮	૩૨	૬૧	૯૬	૧૨૮
૬૦૦૦	૧૧	૧૯	૨૩	૨૭	૩૧	૩૪	૩૮	૭૭	૧૧૫	૧૫૫
૭૦૦૦	૧૩	૨૨	૨૭	૩૧	૩૬	૪૦	૪૫	૮૯	૧૩૫	૮૧
૮૦૦૦	૧૫	૨૫	૩૧	૩૫	૪૧	૪૬	૫૨	૧૦૨	૧૫૪	૦૪
૯૦૦૦	૧૭	૨૯	૩૪	૪૦	૪૫	૫૨	૫૮	૧૧૫	૧૭૩	૩૨
૧૦૦૦૦	૧૯	૩૨	૩૮	૪૪	૫૦	૫૭	૬૫	૧૨૭	૧૯૧	૫૧
૨૦૦૦૦	૩૮	૬૪	૭૬	૮૯	૧૦	૧૧	૧૩	૨૫	૩૮	૫૫
૩૦૦૦૦	૫૮	૯૫	૧૧	૧૩	૧૫	૧૭	૧૯	૩૮	૫૮	૭૬
૪૦૦૦૦	૭૭	૧૩	૧૫	૧૮	૨૦	૨૩	૨૬	૫૧	૭૭	૧૦૪
૫૦૦૦૦	૯૬	૧૬	૧૯	૨૨	૨૫	૨૮	૩૨	૬૧	૯૬	૧૨૮
૬૦૦૦૦	૧૧	૧૯	૨૩	૨૭	૩૧	૩૪	૩૮	૭૭	૧૧૫	૧૫૫
૭૦૦૦૦	૧૩	૨૨	૨૭	૩૧	૩૬	૪૦	૪૫	૮૯	૧૩૫	૮૧

પાઇપનું કદ (Size of Pipe)—પાણીનો ચોક્કસ જથ્થો પસાર કરવા માટે પાઇપનું કદ કેટલું રાખવું તે કોઠા નાં ૩૭ માં આપ્યું છે, જેમાં આપેલા પાઇપનાં કદ સાધારણ પ્રેક્ટીકલ ઉપયોગ માટે પુરતાં છે.

કોઠો—૩૭. પાણીનો ચોક્કસ જથ્થો પસાર કરવા માટે જોઈતી પાઇપનું કદ.

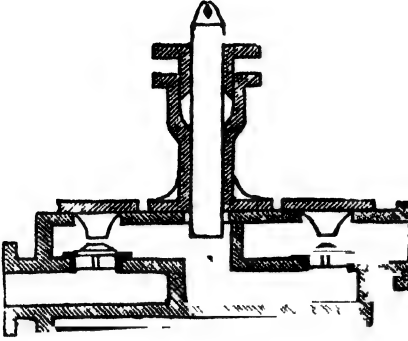
દર મીનીટે ગ્યાલન	પાઇપનો છેદ ઇંચ	દર મીનીટે ગ્યાલન.	પાઇપનો છેદ ઇંચ
૨ થી ૪	૧	૮૦ થી ૯૦	૪ $\frac{૩}{૪}$
૫ થી ૧૭	૧ $\frac{૧}{૪}$	૧૦૦ થી ૧૫૦	૫
૮ થી ૯	૧ $\frac{૧}{૨}$	૧૬૦ થી ૨૨૦	૬
૧૦ થી ૧૫	૨	૨૩૦ થી ૨૬૦	૭
૨૦ થી ૩૦	૨ $\frac{૧}{૨}$	૩૦૦ થી ૪૦૦	૮
૪૦ થી ૫૦	૩	૫૦૦	૯
૬૦ થી ૭૦	૪	૬૦૦	૧૦

પાઇપમાં ફ્રિક્શન (Friction of Water in Pipes)—જોઇએ તે કરતા નાની ગયામેટરના પાઇપમાંથી પસાર થતા પાણીનું ઘણું ફ્રિક્શન થાય છે, જેથી પમ્પ ઉપર એટલો બોજો વધુ પડે છે માટે એક પમ્પ માટે જોઇતા હોર્સપાવર ગણતરી વખતે એ બાબત ધ્યાનમાં રાખવી જોઇએ સાધારણ રીતે દર ૧૦૦ ફીટ લંબાઇની પાઇપ દીઠ દર સ્કેવે ઇંચ ઉપર અંદાજ પાઉન્ડ પ્રેસર જેટલું ફ્રિક્શન ગણી જોઇતા પાવરમાં એટલી છૂટ રાખેલી સારી છે એટલે હોર્સપાવરની ગણતરીમાં દર ૧૦૦ ફીટ ડીલીવરી પાઇપની લંબાઇ દીઠ ઉચાઇ (head) આસરે એક ફૂટ વધારે ગણવી

લીફ્ટ પમ્પ (Lift Pump)—ચિત્ર નાં ૧૯૬ માં બતાવેલા કનડેનસર સાથે જોડેલો અંર પમ્પ લીફ્ટ પમ્પ કહેવાય છે,

કારણકે તે માત્ર પાણી બાહર કઢાડી નાખી શકે છે, પણ દાખીને ઉંચે ઉડારી અથવા ચઢાવી શકતો નથી. એમાં એક ઉભા રૉડ સાથે બકેટ (bucket) જોડેલો હોય છે, જેમાં કેટલાક છેદ હોય છે, જેઓ ઉપર રબર, ચામડા કે કોઇ બીજી જાતના વાલ્વ ઢાકેલા હોય છે. પમ્પની તળે એક એવોજ સકશન વાલ્વ અથવા ડ્રુટ વાલ્વ (foot valve) હોય છે, અને પમ્પની ઉપર એક ડીલીવરી વાલ્વ અથવા હેડ વાલ્વ (head valve) હોય છે. જ્યારે પમ્પનો બકેટ ઉપર ચઢે છે, ત્યારે તેની નીચેની હવા નિકળી જવાથી પમ્પના સકશન પાઇપમાં થઇને પાણી પમ્પનો નીચેનો સકશન વાલ્વ ઉંચકી પમ્પમાં ભરાય છે, અને જેમ જેમ બકેટ ઉપર ચઢતો જાય છે, તેમ તેમ પાણી બકેટની પાછળ પાછળ ઉપર ચઢતું જાય છે. વળતા સ્રોતે જ્યારે બકેટ નીચે ઉતરે છે, ત્યારે પાણીના દબાણથી સકશન વાલ્વ બંધ થઇ જાય છે, અને બકેટની ઉપરનો વાલ્વ ઉઘાડીને પાણી બકેટની ઉપરના ભાગમાં દાખલ થાય છે— એટલે કે બકેટ પોતે પમ્પમાં ભરાઇ રહેલાં પાણીમાં ડુબે છે, અને જ્યારે ફરીથી બકેટ ઉપર ચઢવા માટે છે, ત્યારે બકેટ ઉપરનું પાણી પોતાના બોજને લીધે બકેટના વાલ્વ બંધ કરી નાખે છે, જેથી બકેટના ઉચકાવા સાથે પાણી પણ ઉચકાય છે, અને ઉપરનો હેડ વાલ્વ ઉઘાડીને પાણી બાહર પડે છે, જે વખતે વળી બકેટની નીચે બીજું નવું પાણી ભરાઇ ગયું હોય છે. આ પ્રમાણેની ક્રીયા ચાતુ થયા કરવાથી પમ્પમાંથી પાણી બાહર પડતું જાય છે, અને એક વખત પાણી હેડ વાલ્વની ઉપર ગયા પછી તે પાછું પમ્પમાં પડી જતું નથી જે ટેંકાણે બકેટના ઉચકાવા સાથે તે ઉપરનું પાણી સહેલાઇથી ઉભગઇને નિકળી જવા કરે એવી ગોઠવણ હોય, તે ટેંકાણે હેડ વાલ્વ મુકવામાં આવતો નથી. તેમજ જ્યાં પાણી પોતાની મેજે પમ્પમાં વહી આવી શકતું હોય ત્યાં સકશન વાલ્વ મુકવામાં આવતો નથી.

ફોર્સ પમ્પ (Force Pump)—એ જાનનો પમ્પ પાણીને

ચિત્ર નાં ૨૦૨.

ફોર્સ પમ્પ

દાખીને ઉચે ઉડારવામાં અથવા ચઢાવવામાં વપરાય છે, જે ચિત્ર નાં ૨૦૨ માં બતાવ્યો છે એમાં એક સંગીન રેમ (ram) અથવા પ્લંજર (plunger) પમ્પની ઉપર રાખેલી હવા નહીં જઈ શકે તેવી એક ગેન્ડમાંથી ચઢાડ ઉતારે છે જ્યારે રેમ નીચે ઉતરે છે ત્યારે પમ્પમાં ભરાએલી હવા દબાઈને જમણા હાથ તરફના ડીલીવરી વાલ્વમાંથી બાહર નિકળી જાય છે ખીજે ત્રેકાકે જ્યારે

રેમ ઉપર ચઢે છે, ત્યારે તેમાં હવા નહીં હોવાથી વેક્યુમ થાય છે, જેથી દાબા હાથ તરફનો સકશન વાલ્વ ઉચકાઈને પાણી અંદર આવે છે, અને જ્યારે રેમ પાછો નીચે ઉતરે છે ત્યારે સકશન વાલ્વ ઉપરથી દબાઈને બધ થઈ જાય છે, અને ડીલીવરી વાલ્વ નીચેથી દબાઈને ઉતરે છે, જેમાંથી પમ્પમાં ભરાએલું પાણી બાહર નિકળી જાય છે એમાં રેમ પાણીને ખુબ દાખીને પમ્પમાંથી બાહર કાઢી નાંખતો હોવાથી પાણી ગમે તેટલું ઉચે ચઢાવી શકાય છે

પમ્પના વાલ્વની લીફ્ટ (Lift of Pump Valves)—

અર્થ જોતા તો પમ્પનો વાલ્વ તેના ડાયામેટરના એથા ભાગ જેટલી ઉચાઈએ ઉચકાવો જોઈએ, કે જેથી વાલ્વના છેદનો એરીઆ વાલ્વના ઉચકાવાની ઉચાઈના અથવા લીફ્ટ (lift) ના એરીઆની બરાબર થઈ રહે. એ હિસાબે જો એ ઇંચ ડાયામેટરનો વાલ્વ હોય તો તેની લીફ્ટ અરધો ઇંચ હોવી જોઈએ, એટલે ચાલુમાં વધુમાં વધુ તે પોતાની સીટ ઉપરથી અરધો ઇંચ ઉચકાવો જોઈએ, કારણકે ૦.૫ ઇંચ ડાયામેટરનો એરીઆ = ૩.૧૪૧૬ ચોરસ ઇંચ છે, અને ૨ ઇંચનો સરકમફરન્સ અથવા ઘેરાવો ૬.૨૮૩૨ X લીફ્ટ ૫ = ૩.૧૪૧૬ ચોરસ ઇંચ લીફ્ટનો એરીઆ. તોપણ અનુભવ ઉપરથી એવું માન્ય પડ્યું છે કે પમ્પના વાલ્વને આટલી બધી લીફ્ટ આપવાથી તે પોતાની

સીટ ઉપર ધણુ જોરથી અફળાય છે. અને મોટા અવાજ કર્યા કરે છે, જેથી વાલ્વ અને તેની સીટ છુડાઇ જાય છે મોટે વાલ્વને દોહડ અથવા ધણુ તો બે દોરાથી વધુ લીફ્ટ આપવી જોઇતી નથી, અને ધણુ નાના વાલ્વને તો એક દોરો અથવા તેથી પણ ઓછી લીફ્ટ આપવી જોઇએ લીફ્ટ ઓછી આપરાથી લીફ્ટના એરીઆમા જે ઘટ પડે છે, તે મેળવી લેવા મોટે વાલ્વની ડાયમેટર જોઇએ તે કરતા પણ વધારે રાખવામા આવે છે મોટી લીફ્ટ સાથના નાના વાલ્વ કરતા ઓછી લીફ્ટ સાથના મોટા વાલ્વ વાપરવામા ફાયદો છે

વાલ્વ અને સીટ (Valve and Seat)—પમ્પના વાલ્વ અને તેની બેઝ અથવા સીટ પિત્તળ કે ગનમેતલના બનાવવામા આવે છે, જેથી તેઓ પાણી લાગવાથી ક્રિટાઇ જાય નહીં પમ્પમા નીટને આટા પાડીને અથવા માત્ર તાઇટ ઠોકીને બેસાડવામા આવે છે વાલ્વ ધણુખરા માઇટર (matre) અથવા ફાસ મીટ સાથના હોય છે, અને તેઓની નીચે ગાઇડ તરીકે ત્રણ પાખડી હોય છે, કે જેથી તેઓ ચાલુમા ખરાબર સીટની ઉપરજ ઉચકાઇને પડ્યા કરે, અને ઉઠાઇ જાય નહીં દાડીવાળા અથવા મશરૂમ (mushroom) વાલ્વ કમચીજ વપરાય છે, કારણકે એથી પાણીના પ્રવાહનો કાઇક અટકાવ થાય છે, તેમજ દાડી વાગવાર ભાગી જાય છે ફેટલેક ઠંકણે ઓલ અથવા દડા રોકા વાલ્વ વપરાય છે, જે જ્યારે નવા અને તદ્દન ગોળાકાં હોય છે, ત્યારે ધણુ સરસ કામ કરે છે, પરંતુ તેઓ વારંવાર છુડાઇને ખરાબ થઇ જાય છે ફ્લેટ સીટવાળા વાલ્વ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, કારણકે એમા સીટની પોહળાઇ દહાડે દહાડે વધતી જતી નથી ફ્લેટ સીટના વાલ્વમા વાલ્વ અને મીટ બન્ને એકજ સરખી ડાયમેટરના હોવા જોઇએ

પમ્પની ઝડપ (Speed of Pumps)—દર મીનીટે ૧૦૦ અથવા તેથી વધુ સ્ટ્રોકે ચાલતા પમ્પ જેવું જોઇએ તેવું કામ કરતા નથી, કારણકે ઝડપી ચાલને લીધે પમ્પના વાલ્વને દર ઓકને છેડે પોતાની સીટ ઉપર બેસી જવાને અવકાશ મળતો નહીં હુવાથી વાલ્વમાથી ધણુ પાણી ગળીને પાછું જાય છે ખરૂં જોતા તો પમ્પ પોતાના ઓકને છેડે આવે તે અમાઉ તેના વાલ્વ બંધ થવા જોઇએ, પણ ઝડપી ચાલના પમ્પોમા તેમ થતું નથી, એથી ઓછી

ઝડપે ચાલતા પમ્પોમાં શ્રોકને છેડે વાલ્વને બંધ થવાનો વખત મળતો હોવાથી ધણુ પાણી પાછું ગળી જતુ નથી. માટે એકજ કદના એ પમ્પોમા એક ઝડપી ચાલનો અને બીજો ધીમી ચાલનો હોય તો ધીમી ચાલનો પમ્પ ઝડપી ચાલના પમ્પ કરતા દર શ્રોકે વધારે પાણી ખેંચે છે. ઝડપી ચાલના પમ્પોના વાલ્વની ઉપલી ખામી સુધારવા માટે વાલ્વની પીઠ ઉપર સ્પ્રીંગ મુકવામા આવે છે, જે સારી અસર કરે છે. આથી પમ્પનો રેમ શ્રોકને છેડે આવી એક પળવાર થોભતાજ સ્પ્રીંગના દબાણથી વાલ્વ બંધ થઇ જાય છે. પમ્પ પોતાના ઉપલા શ્રોકને છેક છેડે જઇ રહે તે અગાઉ સકશન વાલ્વ બંધ થવો જોઇએ, અને તે પોતાના નીચલા શ્રોકને છેક છેડે જઇ રહે તે અગાઉ ડીલીવરી વાલ્વ બંધ થવો જોઇએ—એને બદલે પમ્પ પોતાના એક શ્રોકને છેડે જઇ વળતો શ્રોક શુરૂ કરે છે ત્યારેજ વાલ્વ બંધ થાય છે, જેથી ઉપર લખ્યા પ્રમાણેનુ નુકસાન થાય છે. સ્પ્રીંગ વાપરવાને બદલે વાલ્વને વજનદાર બનાવવાથી કેટલોક ફાયદો થાય છે ખરો, પણ એ ગોઠવણુ સ્પ્રીંગ નેટલી અસરકારક નથી.

પમ્પના વાલ્વમાં થતા અવાજ (Noises in Pumps)—જ્યારે કોઇ પમ્પ ચાલી ઉડાઇએથી પાણી ખેંચે છે ત્યારે પમ્પના વાલ્વ ધણુ અવાજ કરે છે. સકશન વાલ્વના અવાજનુ કારણુ સકશન પાઇપમા ભરાયલા પાણીના વજનને લીધે છે. જ્યારે વાલ્વ ઉચકાય છે ત્યારે એ બધુ પાણી જાણે વાલ્વની સાથે ટી ગાઈ રહે છે, જેના વજનથી શ્રોકને છેડે વાલ્વ ધણુ જોરથી નીચે પડે છે. ડીલીવરી વાલ્વના અવાજનુ કારણુ ડીલીવરી પાઇપમા ભરાયલા પાણીના વજનને લીધે છે, જે બધુ વજન ડીલીવરી વાલ્વની પીઠ ઉપર પડે છે, જેના દબાણથી વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપર ધણુ જોરથી અફળાય છે એ અવાજ થતો. અટકાવવા માટે સકશન પાઇપના પાણીમા કુએલા છેડા ઉપર ફૂટ વાલ્વ (foot valve) મુકવામા આવે છે, જે રબર, ચામડા કે પિત્તળનો એક છુટો વાલ્વ હોય છે અને સકશન પાઇપમા ભરાએલાં પાણીને ટેકાવી રાખી પાછુ પડી જવા દેતો નથી, જેથી સકશન વાલ્વની નીચે ટી ગાઈ રહેલાં એ પાણીના વજનની અસર ધણી થોડી થાય છે. કોઇ વેળા જ્યારે પાણીની ઉડાઇ વધારે હોય છે, ત્યારે સકશન પાઇપની અર્ધ વચમાં વળી એક બીજો ફૂટ વાલ્વ પણ મુકવામા આવે છે, તેજ પ્રમાણે ડીલીવરી

પાઇપ ઉપર એક બીજો ડીલીવરી વાલ્વ મુકવામાં આવે છે, જે પોતાની પીઠ ઉપર પાણી ટેકાવી રાખીને પમ્પના ડીલીવરી વાલ્વને અવાજ કરતો અટકાવે છે જ્યારે પાણી ધણે ઉચે ચઢડાવવું હોય છે, ત્યારે ડીલીવરી પાઇપ ઉપર એવા બે ત્રણ વાલ્વ મુકવાથી સાફ પરિણામ નિપજે છે.

ઍર વેસલ (Air Vessel)—ફોર્સ પમ્પના ડીલીવરી પાઇપ ઉપર એક ઉભી કોડી જેવું ઍર વેસલ મુકવામાં આવે છે, તેમજ એવું ઍર વેસલ ફેટલેક ટેકાણે સકશન પાઇપો ઉપર પણ મુકેલું હોય છે ઍર વેસલ ડીલીવરી પાઇપ ઉપર મુકવાથી તેમાં હવા ભગમ્મ રહે છે, જે ડીલીવરી પાઇપમાંથી વહેતા પાણી ઉપર સ્પ્રીંગની માફક દબાણ કર્યા કરે છે, જેથી પાણી છુટા છુટા આયત્કા ખાઇ ખાઇ પડવાને બદલે એકસરખી રીતે બાહર પડે છે જ્યારે પમ્પ મીગલ ઍક્ટીંગ હોય છે, ત્યારે તે એક સ્ત્રોકે પાણી ખેંચે છે અને બીજો સ્ત્રોકે આપે છે, જેથી પમ્પ ઉપર અવારનવાર ઓછું વધતું જોર પડ્યા કરે છે પણ ઍર વેસલ મુકવાથી પમ્પ જ્યારે પોતાના નીચલા સ્ત્રોકે પાણી બાહર કહાડે છે, ત્યારે ડ્રટલુક પાણી ઍર વેસલમાં ધુમી ભય છે, જેમાં હવા ભરાયલી હોવાથી તે હવાને દાખીને પાણી ઍર વેસલમાં ભરાય છે, અને જ્યારે પમ્પ ઉપલા સ્ત્રોકે સકશનનું પાણી ખેંચે છે, ત્યારે ઍર વેસલને મથાળે દબાયલી હવા પોતાની નીચેના પાણીને દાખીને બાહર કાઢે છે, જેથી પાણી ડીલીવરી પાઇપમાંથી લગભગ એકસરખી રીતે વહેવા કરે છે. સકશન પાઇપ ઉપર ઍર વેસલ મુકવાને ફાયદો એ છે કે ઍર વેસલનું વૈકલ્પિક સકશનના પાણીને પમ્પના મીલીન્ડમાં ખેંચી આપે છે, જેથી પમ્પનું સીલીન્ડર અધુર નાદી રહેતા દર સ્ત્રોકે આખું ભગવાથી પમ્પની કામ કરવાની શક્તિની સંપૂર્ણતા (efficiency) વધે છે ડીલીવરી પાઇપ ઉપરના ઍર વેસલનું કદ પમ્પના સીલીન્ડરના કદથી ૪ ગણુ મોટું, અને સકશન ઉપરના ઍર વેસલનું કદ ૨ ગણુ મોટું રાખવામાં આવે છે સકશન પાઇપ ઉપરના વેસલને વૈકલ્પિક વેસલ પણ કહે છે.

સીંગલ ઍક્ટીંગ અને ડબલ ઍક્ટીંગ પમ્પ (Single and Double Acting Pumps)—સીંગલ ઍક્ટીંગ

પમ્પમાં સંગીન રૅમ, પીસ્તન, પ્લનજર, અથવા બકેટ હોય છે જેથી એ જાતના પમ્પ એક સ્રોતે પાણી ખેંચે છે, અને બીજે સ્રોતે તેજ પાણી પમ્પમાંથી બાહર કાઢી નાખે છે. ડબલ એક્ટીંગ પમ્પ હમેશાં ફ્રાંસ પમ્પની જાતનો હોય છે, અને તેમાં પીસ્તન અથવા લાંબા પીસ્તન જેવો રૅમ અથવા પ્લનજર હોય છે, તથા પમ્પને બંને છેડે જુદા જુદા સકશન અને ડીલીવરી વાલ્વો હોય છે, જેથી એ જાતનો પમ્પ દર સ્રોતે પાણી ખેંચીને બાહર કાઢી નાખે છે. પ્લનજર, રૅમ, અને પીસ્તનવાળા બધા પમ્પો ફ્રાંસ પમ્પની જાતના હોય છે, જ્યારે બકેટવાળા લીફ્ટ પમ્પ હોય છે. સીંગલ અને ડબલ એક્ટીંગ પમ્પો ચિત્રો નાં ૨૦૭ અને ૨૦૮ માં બતાવ્યા છે, જે ચિત્રો એટલાં તો સ્પષ્ટ છે કે તેઓનાં વર્ણનની જરૂર નથી.

ડબલ એક્ટીંગ બકેટ પ્લનજર પમ્પ (Double Acting Bucket-Plunger Pump) ઉભો હોય છે. જેમાં સાધારણ વાલ્વ સાથના બકેટની ઉપર બકેટના એરીઆ કરતાં લગભગ અરધા એરીઆવાળો એક જડો પ્લનજર હોય છે. જ્યારે બકેટ નીચે ઉતરે છે, ત્યારે તેના વાલ્વો ઉઘડીને નીચેનું પાણી બકેટની ઉપર ચઢે છે પણ બકેટ ઉપર તો વચમાં જડી ડાયામેટરનો પ્લનજર હોવાથી બકેટની નીચેનું બધું પાણી બકેટની ઉપર સમાઈ નહીં શકવાથી જેમ જેમ બકેટ નીચે જતો જાય છે, તેમ તેમ પાણી પમ્પમાંથી ઉભરાઈને બાહર પડતું જાય છે. જ્યારે બકેટ નીચે જઈ રહે છે, ત્યારે બકેટની ઉપર પ્લનજરની આસપાસની જગામાં પાણી ભરાઈ રહેલું હોય છે, જે પાણી જ્યારે બકેટ ઉપર ચઢે છે ત્યારે પાણી ઉભરાઈને બાહર પડે છે માટે એ જાતના પમ્પ ડબલ એક્ટીંગ એટલે નીચલા અને ઉપલા બંને સ્રોત વખતે પાણી બાહર કહાડનારા હોય છે, જોકે પાણી ખેંચવાનું કામ તો માત્ર ઉપલાજ સ્રોત વખતે થાય છે. એ જાતના પમ્પને ડીફરેન્શીઅલ પમ્પ (Differential Pump) પણ કહે છે. એ જાતનો પમ્પ ચિત્ર નાં ૨૦૪ માં બતાવ્યો છે.

સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ (Centrifugal Pump)—એ જાતના પમ્પો પંખાની માફક ગોળ ફરે છે એનો સકશન પાઇપ પમ્પના સેન્ટરમાં હોય છે, જ્યાંથી તે પાણી ખેંચીને તેને બહાર

ઝડપે ગોળ ફેરવતા તેમા સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સથી પ્રેસર ઉત્પન્ન થાય છે, જેથી પાણી ધણે દુર ફેંકી શકાય છે, યાને તે ધણે ઉચે ચઢાવી શકાય છે. સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ એસાડતી વખતે તેને પાણીની જેટલો અને તેટલો નજદીક એસાડવો જોઈએ કે જેથી તેને પાણી ધણી ઉડાઈએથી ખેંચવું પડે નહીં. જેમકે જો ૨૦ શીટ પાણી ઉચે ચઢાવવું હોય તો પાણીની સપાટીથી માત્ર એક ફુટ ઉચાઈએ પમ્પ મુકી ૧૯ શીટની ડીલીવરી પાઈપ રાખવી સારી છે, પણ પમ્પને પાણીની સપાટીથી ૫ શીટની ઉચાઈએ મેળી ૧૫ શીટ ઉચી ડીલીવરી પાઈપ રાખવી સારી નથી. એ પમ્પમા જેમ સકશન પાઈપ ટુંકા અને ડીલીવરી ઉચો હોય તેમ પમ્પ વધારે પાણી આપે છે અને સાઈઝ કામ કરે છે, એટલે કે એ પમ્પમા જેમ પાણીનો પ્રેસર વધારે રાખ્યો હોય તેમ વધારે સાઈઝ

જુની ઢપના સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ ૨૦ થી ૩૦ શીટથી વધુ ઉચાઈએ પાણી ચઢાવી શકતા નહીં હતા, અને જો ઉચાઈ વધારવામા આવતી તો પમ્પની ઇરીશીઅન્સી ઓછી થઈ જતી હતી, એટલે ખપતા પાવરના પ્રમાણમા તેમાથી બાહેર પડતા પાણીનો જથ્થો ઓછો થઈ જતો હતો તેમજ પાણીને ચઢાવાની ઉચાઈ અથવા હેડ (head) કમી કરવાથી પણ પમ્પની ઇરીશીઅન્સી ઓછી થઈ જતી હતી

સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ ખાલી ચલાવવાથી તે કાંઈ વેક્યુમ પેદા કરતો નથી, અને પાણી ખેંચતો નથી એ પમ્પની કામ કરવાની રીત એ છે કે એના સકશન પાઈપ ઉપર એક ફુટ વાન્વ હમેશાજ મુકવામા આવે છે, અને પમ્પને ચાલુ કરવા અગાઉ તેમા તે ઉપર ખાસ રાખેલા એક કૉક મારફતે પાણી ભરવું પડે છે પાણી ભર્યા પછી પમ્પ ચાલુ કરતા તે પાણી પમ્પના પંખા અથવા ઇમ્પેલર (impeller) ને વળગીને ગોળ ફેરવાથી પાણીનો જથ્થો પમ્પના સ્પીન્ડલથી દુર ઉડી જઈ પમ્પના ડેસીંગ (discharge) ને લાગે છે, જેથી પમ્પના સ્પીન્ડલની આસપાસની ખાલી જગામા વેક્યુમ થાય છે, અને પમ્પમા પાણી ઉપર ખેંચાવું ચાલુ થાય છે. એના સકશન પાઈપમા બનતા સુધી કશા વાક આપવા નહીં જોઈએ કેટલાક મોટી સાઈઝના પમ્પો સાથે એક સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર આવે છે,

જેમા પમ્પ ચાલુ કરવા અગાઉ સ્ટીમ છોડવાથી પમ્પમાંથી હવા બાહર કાઢી નાખી વેક્યુમ કરે છે, જેથી પમ્પમાં પાણી ઉપર જે ચાપ આવી પમ્પ ચાલુ થાય છે, અને પમ્પમાં પેહલ્લાં પાણી બરવુ પડતુ નથી

સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પનો ડીલીવરી પાઇપ જો
દુરથી થોડો થોડો ટેપર કરી બમણી ડાયમેટરનો કરી નાખ્યો હોય તો પમ્પની ઇરીશીઅન્સી ધણી વધે છે એ ટેપર ૮ ઇચની લંબાઇમા ૧ ઇચને હીસાએ રાખવો

રેસીપ્રોકેટીંગ અને સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ વચ્ચે મુકાબલો (Comparison between Reciprocating and Centrifugal Pumps)—પીસ્તન કે પ્લંબરવાળા ફાસ્ટ પમ્પોમાં પમ્પની ઝડપ ઓછી વધતી કરવાથી પાણીની ઉચાઇ અથવા હેડ (head) મા કે પ્રેસરમા ફરક પડતો નથી, પણ પમ્પની ઝડપ ઓછી કરવાથી પાણીનો જથ્થો ઓછો થાય છે જો પાણીની ઉચાઈ અથવા હેડ ઓછી કરો અને ઝડપ અસલ જેટલીજ રહેવા દ્યો તો પાણીના જથામા ફરક પડતો નથી પણ સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પમા પાણીની ઉચાઇ અને પમ્પની ઝડપ વચ્ચે ઘાડો સબધ રહે છે. જો પમ્પની ઝડપ ઓછી કરીએ તો પાણી ઓછી ઉચાઇએ ચઢે એ જાતના પમ્પો પાણીની ચોક્કસ ઉચાઇ અને ચોક્કસ જથા માટેજ ખાસ બનાવેલા હોય છે, અને તેમા ફરક કરી શકાતો નથી જો પાણીની ઉચાઇ (એટલે ડીલીવરી પાઇપની ઉચાઇ) અસલ જેટલીજ રાખી એ પમ્પની ઝડપ અસલ કરતા સેકડે ૧૦ ટકા પણ કમી કરીએ તો પાણી જોઇતી ઉચાઇએ ઉપર ચઢતુ અટકશે જો હેડ અથવા ઉચાઇ કમી કરીએ, અને ઝડપ અસલ જેટલીજ રાખીએ તો પમ્પમાંથી બાહર પડતા પાણીનો જથ્થો ઘણો વધશે માટે જ્યા પાણીનો જથ્થો કે ઉચાઇ ધડી ધડી ઓછી વધતી કરવાની હોય ત્યા એ જાતના પમ્પો વાપરવામા આવતા નથી. પણ એ જાતના પમ્પોમાં કશા પણ વાલ્વ આવતા નથી. એમા સેફ્ટી વાલ્વ પણ રાખવામા આવતો નથી, અને એમાં કાંઇખી ચીજ બિગડી જવાની ધસ્તી રહેતી નથી, કે કાંઇખી ચીજ નવી બદલવી પડતી નથી જો ડીલીવરી

પાઇપ ઉપર એક સ્ટોપ વાલ્વ હોય અને તે તદ્દન બંધ કરવામાં આવે તો પાઇપ કે પમ્પ ફાટી જવાની ધાસ્તી રહેતી નથી, પણ એવી વેળાએ પમ્પ પોતેજ પાણી છોડી દેયે છે, અને પમ્પ ઉપરનો લોડ સામે એછો થઇ જાય છે. પણ જો ફોર્સ પમ્પમાં એવા બનાવ બને છે તો પમ્પ ઉપર અતિશય જોર આવીને પમ્પ કે પાઇપ ફાટી જાય છે. મોટા જથામાં પાણી ઉચે ચઢાવવા માટે સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ ઘણા અનુકુળ છે, પણ નાના જથામાં પાણી ધણે ઉચે ચઢાવવું હોય તો ફોર્સ પમ્પ વપરાય છે વળી જ્યાં પાણીમાં ઘણી ગલીચી, માટી કે રેતી વગેરે ભેળાયેલી હોય ત્યાં સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ વાપરવા સારા છે, કારણ કે એમાં કશા વાલ્વ કે સાંકડા પોર્ટ રહેતા નથી.

તરબાઇન સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ (Turbine Centrifugal Pump)—જુની ટપના સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પમાં ઘણા સુધારો કરી હમણા તરબાઇન બતના સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ બનાવવામાં આવે છે, જેઓ પાણી ગમે તેટલી ઉચાઇએ ચઢાવવા છત સેકંડે ૭૫ થી ૮૦ ટકાની ઇફીશીઅન્સી બતાવી શકે છે. એવા સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ ત્રણ બતના આવે છે.

સીંગલ ઇમ્પેલર સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ (Single Impeller Centrifugal Pump)—૬૦ શીટ સુધીની પાણીની ઉચાઇ માટે અનુકુળ છે એમાં એકજ પખો હોય છે. એ પમ્પ ૨૦ થી ૨૪ શીટની ઉંડાઇએથી પાણી ખેંચી શકે છે. એના પખાના પાના (vanes) સીધા અથવા વાકફાર બાઇ-સીકલના બહીલના તેનજન્ટ સ્પોકસ (tangent spokes) ની માફક બનાવેલા હોય છે.

ડબલ ઇમ્પેલર સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ (Double Impeller Centrifugal Pump) મા બે પખા હોય છે, જેના પાના (vanes) સાધારણ ગાડીના પૈડાં માફક સીધા (radial) હોય છે એમાં ઘણું ખર્ચ બે સકશન હોય છે એ પમ્પ ૩૦ શીટથી ઓછી ઉચાઇએ પાણી ચઢાવવા માટે ઠીક છે, પણ એ પમ્પ ૫ શીટથી વધારે ઉંડાઇએથી પાણી ખેંચી શકતા નથી.

કમ્પાઉન્ડ તરબાઇન પમ્પ (Compound Turbine Pump)—એ પમ્પનાં અનેક ઇમ્પેલરો એકજ શાફ્ટ ઉપર જોડીને એવી ગોઠવણુ રાખેલી હોય છે, કે પેહલ્લા એક ઇમ્પેલર અથવા ૫ જો પાણી ખેચી પોતાની આસપાસ ફેરવીને બીજા ૫ ખાતે આપે છે, અને તે બીજા ૫ જો તેજ પાણીને પોતાની આસપાસ ફેરવીને ત્રીજાને આપે છે. એ પ્રમાણે ૫ થી ૬ ઇમ્પેલરો એકજ શાફ્ટ ઉપર જોડવામાં આવે છે, જેથી દરેક ઇમ્પેલર નાના પમ્પોમા ૩૦ થી ૪૦ ફીટ પાણીની ઉચાઇ જેટલો પ્રેસર પેદા કરી આપે છે, અને મોટા પમ્પોમાં તો ૬૦ થી ૧૦૦ ફીટ પાણીની ઉચાઇ જેટલો પ્રેસર ઉત્પન્ન કરી આપે છે એટલે જો પાણી ૬૦૦ ફીટ ઉચું ચઢાવવું હોય તો ૬ ઇમ્પેલરોવાળો તરબાઇન પમ્પ નાખવામાં આવે છે.

હેવર્ડ તાઇલરનો કમ્પાઉન્ડ ટર્બો પમ્પ (Hayward & Tyler Turbo Pump) ચિત્ર નાં ૨૦૩ માં બતાવ્યો છે એમાં E સકશન પાઇપ છે, અને A શાફ્ટ ઉપર B ૫ જા અથવા ઇમ્પેલર ફીક્ડ કરેલા છે, જ્યારે C પમ્પના કેસીંગની સાથે જોડેલી ગાઈડો છે. E સકશનમાંથી પાણી ઉપર ચઢી જૂદા જૂદા ઇમ્પેલરો B B સાથે ફરીને સેવટે F ડીલીવરીમાંથી બાહાર નિકળે છે. એ પમ્પની બનાવટ ધણીજ સાદી, સહેલ અને શુચવાડા વગરની છે.

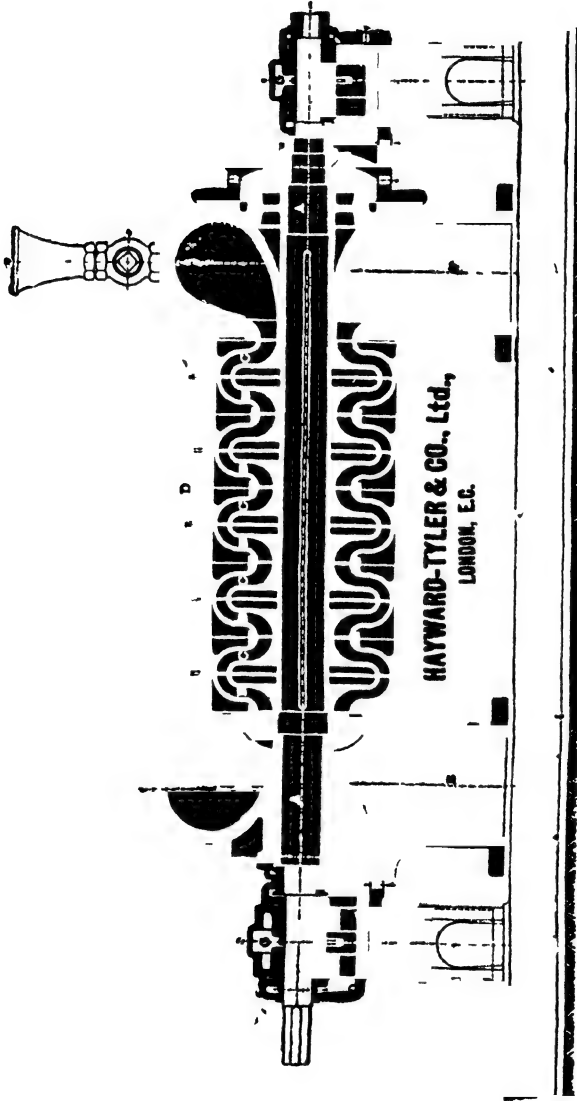
સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પનાં કદ તેઓની સકશન કે ડીલીવરી પાઇપોની ડાયમેટર ઉપરથી કહેવામાં આવે છે. પાચ ઈંચનો પમ્પ એટલે પાચ ઇંચ ડાયમેટરવાળી પાઇપનો પમ્પ એક સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ કેટલુ પાણી આપી શકશે તેનો અડસટો નજીવા માટે નીચલા ફોર્મ્યુલા ઉપયોગી થઈ પડશે —

$$D = \sqrt[4]{G} \quad G = (D \times 4)^2$$

D = ડીલીવરી પાઇપનો ડાયમેટર ઇંચમાં G = દર મીનીટે ગ્યાલન.

સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પની ઝડપ અસલ જેટલી (constant) રાખી પાણીની ઉચાઇ (head) માં ૧૦ ટકા વધારો કરવાથી,

પાણીનો જથ્થો ૧૫ ટકા ધટશે, અને ઉંચાઈ ૨૦ ટકા ધટાડવાથી
પાણીનો જથ્થો (capacity) ૧૫ ટકા વધશે

ચિત્ર નંબર ૨૦૩.

ફરપાઉન્ડ તરબો પમ્પ

સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પમાં પાણીની ઉંચાઈ અથવા
પ્રેસર અસલ જેટલો રાખી તેની ઝડપ (speed) મા ૧૦ ટકા

વધારે કરવાથી, તેમાંથી બાહરે પડતા પાણીનો જથ્થો ૧૫ ટકા વધશે, અને ઝડપમાં ૫ ટકાનો ઘટારો કરવાથી પાણીના જથ્થામાં ૧૫ ટકાનો ઘટાડો થશે.

ઍર પમ્પ (Air Pump)—જેટ કનડેન્સરમાંથી સ્ટીમનું બનેલું અને સ્ટીમને કનડેન્સ કરવા માટે વપરાયેલું ભેગું પાણી અને હવા કઢાડી નાખવા માટે, તેમજ સરફેસ કનડેન્સરમાંથી માત્ર સ્ટીમનું બનેલું પાણી અને હવા કઢાડી નાખવા માટે, કનડેન્સરના સબધમાં ઍર પમ્પ વાપરવામાં આવે છે આડા અને ઉભા મીલ ઍનજીનોના ઍર પમ્પ ધણા ખરા હમેશા ઉભાજ હોય છે, જેઓ ચિત્ર નાં ૧૯૬ મા જેટ કનડેન્સર સાથે બતાવેલા જેવા સીંગલ ઍક્ટીંગ અને બકેટવાળા હોય છે એમાં નીચે પુટ વાલ્વ હોય છે, અને ઉપર હુડ વાલ્વ હોય છે, તેમજ બકેટ ઉપર પણ વાલ્વ હોય છે ઍર પમ્પ ધણુ ખરૂં લોપ્રેસર સીલીન્ડર ઉપરથી ચલાવવામાં આવે છે, જે માટે એક શાફ્ટ ઉપર બેલ ક્રેન્ક (bell crank) અથવા રૉકીંગ લીવર (rocking lever) હોય છે, જે કૉસ્ટ્રોડ અથવા પીસ્ટનના તેલ રૉડ સાથે જોડેલી લીન્કોની મદદથી ચાલે છે. આડા ઍનજીનોના ઍર પમ્પ ધણાખરા ઍનજીન રૂમની જમીનની નીચે હોય છે, જેથી ત્યાં ગલીચી વગેરે થવાનો ધણો સભવ રહે છે, જ્યારે ધણુક ઉભા ઍનજીનના ઍરપમ્પો ઍનજીન રૂમની જમીન ઉપરજ હોય છે, જેથી તેઓ સાફસુફ રાખી શકાય છે. ઍરપમ્પની ચાલ એવી રીતે હોય છે કે જે વખતે ઍનજીન પોતાનો આગળ વધતો (forward) સ્ટ્રોક કરે તે વખતે ઍર પમ્પનો બકેટ પાણી સાથે ઉપર ઉચકાય છે, કારણુકે એ સ્ટ્રોક વખતે ઍનજીનની ગતિમાં ક્રમ કરવાની શક્તિ વધુ હોય છે, જેથી બકેટ ઉપરના પાણીનો બોમ્બ તે સેલેક્ષનથી ઉપાડી શકે છે ૮૦ રેવોલ્યુશન્સથી વધારે ઝડપવાળા ઍનજીનોમાં ઍનજીનની ઝડપે ઍરપમ્પ ચલાવવાથી ઍરપમ્પ બરાબર કામ કરતા નથી, અને વૅક્યુમ બરાબર રહેતું નથી માટે કેટલેક ઠેકાણે એવાં ઍનજીનોમાં ઍરપમ્પ ક્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર મુકેલી એક રોપ પુલીની મદદથી બોમ્બી ઝડપે ચલાવવાની ગોડવણ કરવામાં આવેલી હોય છે, નહીં તો એ માટે એક તદ્દન અલાઉદ્ધ નાનું ઍનજીન વાપરવામાં આવે છે. જેટ કનડેન્સર સાથના ઍરપમ્પ

કરતાં સરફેસ કનડેનસર સાથના ઍરપમ્પમા બકેટ અને હેડ વાલ્વનાં તળિયાં વચ્ચેની કલીઅરન્સ જેટલી અને તેટલી ઓછી રાખવી જોઈએ.

ઍરપમ્પ બકેટ (Air-pump Bucket)—ઍરપમ્પનો બકેટ એક સાદા સ્પ્રીંગ કે પેડાંગરીંગ વગરના પીસ્ટન જેવો હોય છે, જેની ઉપર વાલ્વ માટેના છેદ હોય છે. કોષ્ટક વેળા બકેટના ઘેરાવા ઉપર કેટલાક ખાચા અથવા ગ્રુવ (groove) ટર્ન કરી કાઢેલા હોય છે. પમ્પના ઍરલમા બકેટ સહેજ ઢીલો હોય તો વૅક્યુમમા કશી ખલલ થતી નથી, પણ સામો ફાયદો એ થાય છે કે બકેટ સ્ત્રોકને ઉપલે છેડે આવી રહ્યા પછી હેડવાલ્વ અને બકેટ વાલ્વની વચ્ચે જે કાંઈ પાણી રહી જાય છે, તે બકેટની આસપાસથી ગળીને નીચે પડે છે, જેથી બકેટ વળતા સ્ત્રોકે નીચે ઉતરતી વખતે બકેટના વાલ્વ ઉપર પાણી નહીં હોવાથી તે વાલ્વ સહેલાઈથી ઉઘડે છે ઍરપમ્પના ગેઝ ધણાખરા મન્ટ્ર મેટલના અથવા પિત્તળના બનાવવામા આવે છે કે જેથી તેઓ પાણીને લીધે કિટાઈ જાય નહીં. સરફેસ કનડેનસર માટે ઉપર લખ્યા મુજબનો ઢીલો બકેટ ચાલી શકે નહીં.

ફુટબોક્ષ (Foot-box)—જે કાર્ટ આર્થનની પેટી ઉપર ઍરપમ્પ અને કનડેનસર બેસે છે તેને ફુટબોક્ષ કહે છે. ફુટબોક્ષનું તળિયું ફુટવાલ્વ તરફ સહેજ ઢળતું રાખવામા આવે છે કે જેથી કનડેનસર માંહેલું પાણી પોતાની મેળે ઍરપમ્પ તરફ જાય. ફેટલેક ટેકાણે એ ફુટબોક્ષમા કનડેનસર અને ઍરપમ્પની વચ્ચેની જગામા ઉભા ફુટવાલ્વ મુકવામા આવે છે.

હૉટવેલ (Hot-Well)—ઍરપમ્પને મથાળે ડીલીવરી વાલ્વની ઉપર ટાંકી જેવું વાસણ મુકેલું હોય છે, જેને હૉટવેલ કહે છે. ડીલીવરી વાલ્વમાંથી આવતું ઍરપમ્પનું પાણી હૉટવેલમાં બરાબ રહે છે, ત્યાંથી તે ડીલીવરી પાઇપ મારફતે બહાર નિકળી જાય છે. ઍરપમ્પના ઍરલ કરતાં હૉટવેલનો ડાયામેટર ધણુ ખરૂં મોટો રાખવામા આવે છે, અને હૉટવેલમાં ડીલીવરી અથવા ડીસ્ટ્રાન્જ પાઇપનું મોઢકું એવી રીતે રાખવામા આવે છે કે તે માંહેથી પાણી વહી જવા છતાં ડીલીવરી અથવા હેડવાલ્વ ઉપર આસરે બે ધ્રુવ પાણી રહી જાય કે

જેના વજનથી તેઓ બધ રહે શીડ પમ્પ હમેશાં હાંટવેલમાંથી પાણી ખેંચીને ઔપલરને આપે છે, માટે તેનો સકશન પાઇપ હમેશાં હાંટવેલના પાણીમાં ડુબેલો રહેવો જોઈએ. કોઇક ડેકાણે—અને મુખ્ય કરીને ઉર્મા ઍનજીનોમાં—હાંટવેલની ઉપર કવર ઢાંકવામાં આવે છે, જેથી પાણી બાહ્યર આસપાસ ઉડી બિનાશ ફેલાતો નથી શીડ પમ્પના સકશન પાઇપનાં મોહડા ઉપર એક જળી ઢાંકવી જોઈએ કે જેથી ફાટેલા રબરના ટુકડા ફીડ પમ્પમાં જઇને નુકશાન કરે નહીં.

એરપમ્પના વાલ્વ (Air-pump Valves) ધણાખરા રબરના વાપરવામાં આવે છે, જેઓને કોઇવાર બટર ફ્રલાઇ (પતગ્યા) વાલ્વ પણ કહે છે. એ વાલ્વ રબરની ગોળ ચાકી જેવા હોય છે, જેઓને ચાલુમાં મરડાઇને ખરાબ થઈ જતા અટકાવવા માટે તેઓ ઉપર આવા આકારના — ગાર્ડ મૂકવામાં આવે છે એક મોટા વાલ્વ કરતા સખ્યાબધ નાના વાલ્વ વધારે સારા છે, કારણકે એમાં એક વાલ્વ ફાટી જવાથી ઝાઝું નુકસાન થતું નથી. તેમજ નાના વાલ્વોની લીફ્ટ પણ મોટા એક વાલ્વની લીફ્ટ કરતા ઓછી રાખવામાં આવે છે કેટલેક ડેકાણે પુટવાલ્વ એરપમ્પને તળે હોય છે, જે હેડવાલ્વ અને આખો બકેટ બાહ્યર કાઢાડવાથી હાથ લાગે છે. જ્યારે કેટલાકે પુટ બોલમાં પુટવાલ્વ મેળી પુટ બોલમાં એક જૂઠું કવર રાખે છે, જે માત્ર બોલવાથી પુટવાલ્વ તરફ સગવડથી પોંદચી વળાય છે જ્યાં એરપમ્પનું પાણી ધણું ગરમ થતું હોય ત્યારબરને બદલે “વલ્કેનાઇઝ્ડ ફાઇબર” (vulcanised fibre) ના બનાવેલા વાલ્વ વાપરવા લીક છે, કારણકે તેઓ ઉપર ગરમીની તેમજ તેલ કે ચરબીની અસર થતી નથી. કોઇક ડેકાણે “ફોસ્ફોર બ્રોન્ઝ” નામની ધાતુના પાતળા પત્રના બનાવેલા વાલ્વ વપરાય છે, જે અલખતા ધણા મજબુત અને ટકાઉ હોય છે વાલ્વોનો સામટો એરીઆ પમ્પના સીલીનડરના એરીઆ કરતાં અરધો હોવો જોઈએ. વાલ્વની ઉપરનો ગાર્ડ વાલ્વને મથાળે લાગુ રાખવાને બદલે થોડોક ઉચો રાખવાથી વાલ્વને લીફ્ટ સારી મળે છે.

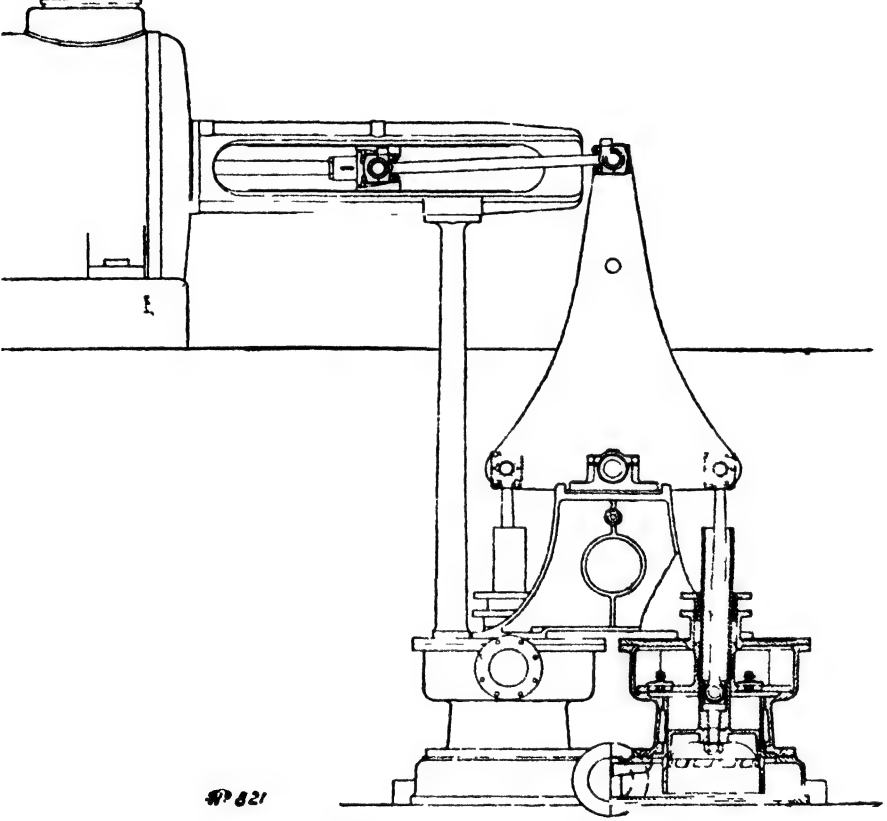
પેટ વાલ્વ (Pet Valve)—એરપમ્પના હેડવાલ્વ અથવા ડીલીવરી વાલ્વની થોડેક નીચે એક નાનો વાલ્વ મૂકેલો હોય છે જેને પેટ વાલ્વ કહે છે. એ વાલ્વ જ્યારે પમ્પનો બકેટ નીચે જાય ત્યારે ઉધડીને પમ્પમાં સહેજ હવા દાખલ કરે છે, જેથી બકેટ

જ્યારે ઉપર ચઢે છે, ત્યારે બકેટ એ વાલ્વનો છેદ બંધ કરી નાખતો હોવાથી હવા દબાઇને અથવા કુશની ગ થઇને બકેટને પાણીનો સગીન આચક્ર લાગતો નથી, અને તેથી પમ્પ ચાલુ મોટા અવાજ કર્યા કરતો નથી કાંઈ ઠેકાણે વાલ્વને બદલે સાધારણ એક નાનો કાંક મૂકેલો હોય છે શીડ પમ્પ ઉપર સકેશન વાલ્વની ઉપર અને ડીલીવરી વાલ્વની નીચે એવો એક પેટ વાલ્વ અથવા કાંક મૂકવામાં આવે છે, જે પમ્પમા ભરાએલી હવા કાઢી નાખે છે.

ત્રન્ક એરપમ્પ (Trunk Air-pump)—જે ઠેકાણે એરપમ્પની ઉભી ગાઇડો મેળવવા માટે પુરતી જગા નહીં હોય, તે ઠેકાણે ત્રન્ક એરપમ્પ વાપરવામાં આવે છે એમાં બકેટ ઉપર એક પોકળ ત્રન્ક જોડેલો હોય છે, જે એક સ્ટરીંગ બોક્ષ અને ગ્લેન્ડમાંથી આવજાવ કરે છે એરપમ્પ ચલાવનારો કનેક્ટીંગ રોડ એ ત્રન્કને તળે બકેટ સાથે મિજગરા માફક જોડેલો હોય છે, જેને ચાલુમાં આજુબાજુ હાલવા માટે ત્રન્ક જોગવાઇ આપે છે બીજી બધી રીતે એ જાતના પમ્પ સાધારણ બકેટ એરપમ્પને મળતા આવે છે (જુલો ચિત્ર નાં ૨૦૪).

મારશલ સન્સ એન્ડ ક્રાંન્ક ના એરપમ્પ ચિત્ર નાં ૨૦૪ મા બતાવ્યા છે એ દબાવ એક્ટીંગ બકેટ પ્લનજરની જાતના છે, જે વિષે ઉપર લખવામાં આવ્યું છે (જુલો પાનું—૭૦૫). એમાં ડ્રુટ વાલ્વ તથા બકેટ વાલ્વ પણ નથી કન્ટેનસરમાંથી પાણી બે પમ્પોની વચ્ચે રાખેલા પાઇપમાંથી નીચલા ડ્રુટબોક્ષમાં પોતાની મેજે વહી આવે છે એરપમ્પનું સીલીનડર એ ડ્રુટ વાલ્વમાં છેક નીચે મુઠ્ઠી ઉતારેલું હોય છે, અને તેમાં આસપાસ ફરતા પાણી દાખલ થવાના પોર્ટ હોય છે બકેટ જ્યારે છેક નીચે ઉતરી જાય છે ત્યારે એ પોર્ટમાંથી પાણી પમ્પના સીલીનડરમાં બકેટના ઉપલા ભાગમાં ભરાય છે બકેટ ઉપર ચઢતા તે પોતેજ પોર્ટ બંધ કરી નાખે છે, જેથી બકેટ ઉપર રહી ગયલું પાણી બકેટ ઉચકીને ડીલીવરી વાલ્વમાંથી બાહર કાઢી નાખે છે એમાં બકેટમાં વાલ્વ નહીં હોવાથી તે પીસ્ટન જેવો છે, અને જ્યારે તે નીચે ઉતરે ત્યારે ડ્રુટબોક્ષમાં ભરાયેલા પાણીને દબાવે છે, અને જો એ પાણીને બાજુએ હડી જવાનો માર્ગ નહીં મળે તો ડ્રુટબોક્ષ યા પમ્પ ભાગી

જાય, માટે એમાં બે પમ્પની ગોઠવણ રાખવામાં આવે છે, જેથી જ્યારે એક પમ્પનો પીસ્ટન પાણીને દાબે ત્યારે બીજા પમ્પનો પીસ્ટન ઉંચે ચઢેલો હોવાથી પાણી દબાઇને બાજુના પમ્પના સીલિનડરમાં હઠી જાય. એમાં બકેટ અને હેડ વાલ્વ વચ્ચેની કલી-અરન્સ જેટલી બને તેટલી ઓછી રાખવી જોઇએ

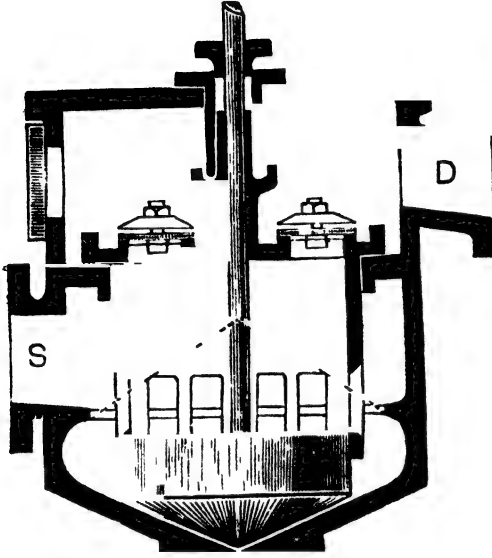

ચિત્ર નાં ૨૦૪.

મારશલ સન્સ એન્ડ કુાં ના એરપમ્પ.

એડવર્ડ્સ એરપમ્પ (Edward's Air Pump)—એ જાતના પમ્પમાં પણ મારશલ સન્સ કુાં ના ઉપર બતાવેલા પમ્પ માફક ડ્રુટવાલ્વ અને બકેટવાલ્વ હોતા નથી, પણ એ પમ્પ એકલો પણ વાપરી શકાય છે, કારણકે એમાં બકેટ અથવા પીસ્ટનનું તળિયું આવું V લમરડા જેવું હોય છે અને પમ્પનાં સીલિનડરનું તળિયું

પણ તેવાજ ઘાટનું હોય છે, જેથી જ્યારે બકેટ નીચે ઉતરે છે, ત્યારે પાણી દબાઇને બાબુએથી રાખેલા પોર્ટ મારફતે બકેટના ઉપલા ભાગમાં આવી જાય છે, જે જ્યારે બકેટ ઉપર ચઢે છે ત્યારે ઉચકાઇને હેડવાલ્વ અથવા ડીલીવરી વાલ્વમાંથી બાહર પડે છે.

ચિત્ર નાં ૨૦૫.
એડવરટસ એર પમ્પ

એમાં પણ બકેટ અને હેડવાલ્વ વચ્ચે ધણીજ ઓછી કલીઅરન્સ રાખવામાં આવે છે ચિત્ર નાં ૨૦૫ માં એ જાતનો પમ્પ બતાવ્યો છે. એમાં S છેડા કનડેન્સર સાથે જોડવામાં આવે છે, અને D ડીસચાર્જ અથવા ડીલીવરી છે. બકેટ જ્યારે નીચે ઉતરે ત્યારે પમ્પના તળિયામાં ભરાયેલું પાણી દબાઇને બાબુના પોર્ટમાંથી જે ટ્રિશાએ બકેટના ઉપલા ભાગમાં દાખલ થાય છે, તે એ ચિત્રમાં ડોટેડ લાઇનથી બતાવ્યું છે.

આડા એરપમ્પ (Horizontal Air Pumps)—જ્યારે કનડેન્સરને એનજીન હાઉસની જમીન ઉપર આડું મુકવામાં આવે છે, ત્યારે તે માટેનો એરપમ્પ ધણુ ખર્ચ તે કનડેન્સરમાંજ અખડ ઓતી કહાડેલો હોય છે જેને પીસ્ટનના રેલ રોડ સાથે જોડીને ચલાવવામાં આવે છે, જેથી એનજીનના સ્ત્રોક જેટલોજ લાખો એર-પમ્પનો સ્ત્રોક હોય છે આવી જાતના એરપમ્પો ફેટલેક ટેકાણે ડચલ એક્ટીંગ બનાવેલા હોય છે, જેઓમાં એક પીસ્ટન હોય છે જ્યારે આડા એરપમ્પો સી ગલ એક્ટીંગ હોય છે, ત્યારે તેઓમાં રેમ કે રક્ષ-જર વપરાય છે—પણ બકેટ વપરાતો નથી.

સરકયુલેટીંગ પમ્પ (Circulating Pump)—સરફેસ કનડેન્સરના ટયુબોમાં પાણી ફરતું રાખવા માટે સરકયુલેટીંગ પમ્પ

વપરાય છે. એ જાતના પમ્પ ધણું ખર્ચ પીસતન અથવા પ્લનજર-વાળા ફ્રાંસ પમ્પ હોય છે, કારણકે તેઓને કનડેનસરની ટયુબોમાં દાખીને પાણી આપવું પડે છે, જોકે કાંઈ ઠેકાણે બધ ડીલીવરી વાલ્વ સાથના બકેટ પમ્પ પણ વપરાય છે. કાંઈક ઠેકાણે કનડેનસર સાથે સરકયુલેટીંગ પમ્પનો સકશન જોડવામાં આવે છે, જેથી પમ્પ કનડેનસરમાં પાણી દાખીને આપવાને બદલે જેક વેલ્વનું પાણી કનડેનસરમાં થઈને ખેંચી કાઢે છે પરંતુ કનડેનસરમાં દાખીને પાણી આપવાની રીત વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, કારણકે તેથી કનડેનસરને તળે પેહોલા સરકયુલેટીંગ વૉટર દાખલ કરવામાં આવે છે, જે ગરમ થતું થતું ઉપર ચઢે છે, જેથી તાજા અને ગરમ એક-ઝાસ્ટ સ્ટીમને સામેથી ગરમ થયેલું સરકયુલેટીંગ વૉટર મળે છે; અને જેમ જેમ સ્ટીમ કનડેનસર થઈને ટયુબોની બાહરે નીચે ઉતરતી જાય, તેમ તેમ નીચલા ટયુબો માહેલું ઠંડું પાણી તેને મળે છે, જેથી સ્ટીમ બરાબર કનડેનસર થઈને વૅક્યુમ સાડું થાય છે કાંઈ ઠેકાણે ડબલ એક્ટીંગ બકેટ-પ્લનજર “ડીફરેન્શીઅલ” પમ્પ પણ સરકયુલેટીંગ પમ્પ તરીકે વપરાય છે (જુલો પાનું ૭૦૫) હાલમાં ઘણું ઠેકાણે સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ સરકયુલેટીંગ પમ્પ તરીકે વપરાય છે, જે પટા કે દોરડાથી અથવા ઇલેક્ટ્રીક મોટરથી ચલાવવામાં આવે છે.

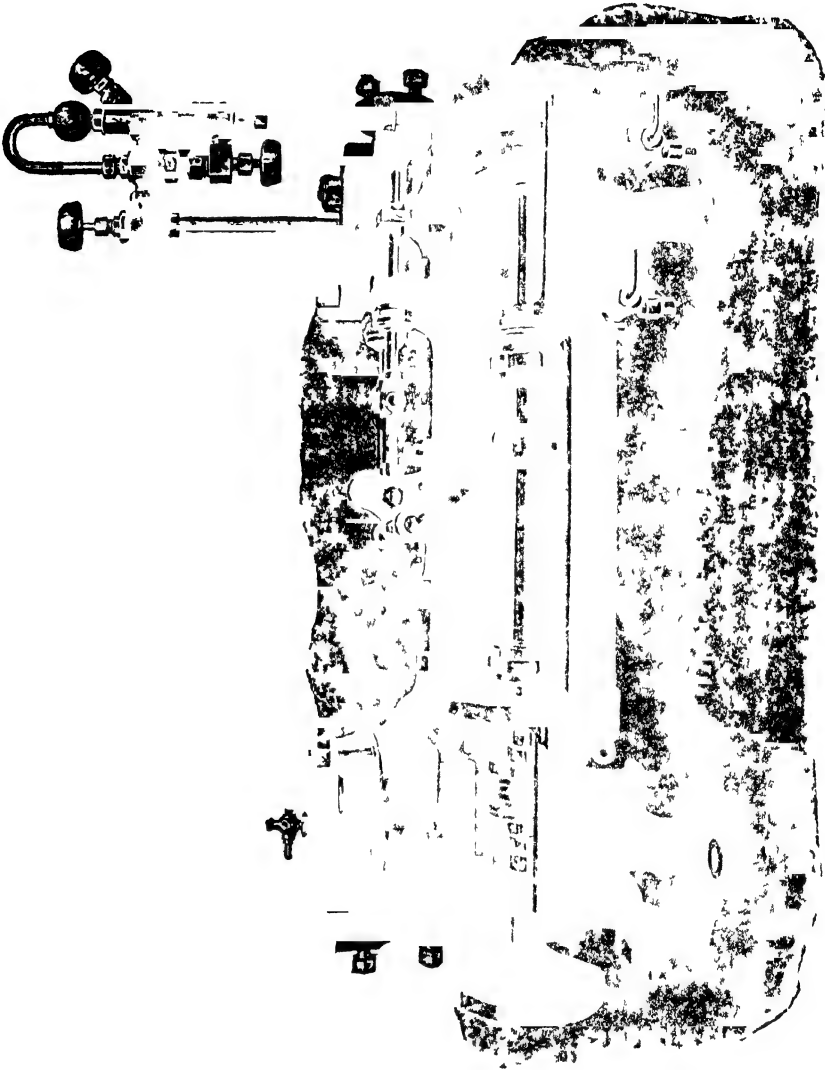
ફીડ પમ્પ (Feed Pump)—બૉઇલરમાં ચાલુ પાણી આપવા માટે અનજનમાં હમેશા એક ફીડ પમ્પ રાખેલો હોય છે, જે હમેશાં ફ્રાંસ પમ્પ હોવાથી ચિત્ર નાં ૨૦૨ મા બતાવેલી જાતનો દબાણ કરી પાણી આપનારો હોય છે. જ્યારે એક કરતા વધુ બૉઇલરો હોય ત્યારે ફીડ પમ્પ આખો વખત ચાલુજ રાખવામાં આવે છે, અને જે બૉઇલરમાં પાણી લેવું હોય તે બૉઇલરનો ફીડ-વૅક વાલ્વ ઉઘાડી પાણી લઈ પાછો બધ કરવામાં આવે છે. કાંઈ વખતે જો સંઘળાંજ બૉઇલરોના ફીડ વાલ્વ બધ હોય તો પમ્પને નુકસાન થાય નહીં તેટલા માટે પમ્પની ડીલીવરી પાઇપ ઉપર એક ફીડ એસ્કેપ વાલ્વ (Feed Escape Valve) મૂકેલો હોય છે. એ વાલ્વ સાધારણ સીલીનડરના એસ્કેપ વાલ્વ જેવો અથવા તો સ્પ્રીંગના સેફ્ટી વાલ્વ જેવો હોય છે, જેની પીઠ ઉપર એક સ્પ્રીંગ

હોય છે. એ સ્ટીમ એવી રીતે માડવામાં આવે છે કે બાષ્પલર પ્રેસર કરતાં થોડોક વધુ પ્રેસર પમ્પમાં થાય કે તુરત વાદ્ય ઉઠીને પાણી બાહર કાઢી નાખે (જુલો પાનુ ૩૧૩). જ્યારે પમ્પ ઉપર એસકેપ વાદ્ય મૂકેલો ન હોય ત્યારે પમ્પના સકશન પાઇપ ઉપર એક કૉક મુકવામાં આવે છે, જે જ્યારે બાષ્પલરમાં પાણી જોષ્ટું ન હોય ત્યારે બંધ કરવાથી પમ્પ પાણી વગર ખાલી ચાલ્યા કરે છે કનડેનસીંગ એનજીનોના ફીડ પમ્પ હમેશા કનડેનસરના હોટવેલ સાથે જોડેલા હોય છે, કે જેથી ગરમ પાણી બાષ્પલરમાં આપવાથી બળતણમાં બચાવ થાય ફીડ પમ્પ ઉપર પણ એક પેટવાદ્ય અથવા પેટકૉક મુકવામાં આવે છે, જે પમ્પ ચાલુ કરતી વખતે પમ્પમાં ભરાએલી હવાને બાહર કાઢી નાખવા માટે વપરાય છે પમ્પમાં ભરાયેલી હવાને બાહર નીકળી જવાનો જ્યારે રસ્તો મળતો નથી ત્યારે તે સકશન વાદ્ય ઉપર દબાવું કરી પમ્પને પાણી ખેંચતા અટકાવે છે ઉપર ફોર્સ પમ્પ વિષે કરેલું વર્ણન બધું ફીડ પમ્પને લાગુ પડે છે (જુઓ પાનુ-૭૦૧).

સ્ટીમ ફીડ પમ્પ (Steam Feed Pump)—ધણે દેકાણે જ્યારે એનજીન સાથે શીડપમ્પ લગાડેલો હોતો નથી ત્યારે એક જુદો સ્ટીમથી ચાલતો શીડપમ્પ વાપરવામાં આવે છે, જેને સાધારણ રીતે ડૉન્કીપમ્પ કહે છે. ધણે દેકાણે એનજીન સાથે શીડ પમ્પ હોવા છતાં એક જુદો સ્ટીમ પમ્પ ગણવામાં આવે છે, જેથી જ્યારે એનજીન બંધ હોય ત્યારે બાષ્પલરમાં પાણી લઈ રાકાય ચાલુ વપરાશ માટે એક સ્ટીમ પમ્પને બદલે એક ઇન્જેક્ટર, બનતાં સુધી એક એકઝાર્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર, વધારે પસંદ કરવા જોગ છે, કારણકે સાધારણ ડૉન્કી પમ્પો પુષ્ટિગત સ્ટીમ ખપાવે છે. ધારો કે એક સ્ટીમ એનજીન દર કલાકે દર હોર્સપાવરે ૩ પાઉન્ડ કેલસો ખપાવે છે, અને તેની સાથ જોડેલો શીડપમ્પ ધારો કે બે હોર્સપાવર ખાય છે માટે તે એનજીનમાં દર કલાકે ૬ પાઉન્ડ કેલસો વધારે બળે હવે એક એવા શીડ પમ્પની ગેરલાજરીમાં એક સાધારણ જાતનો બમ્ફ ડૉન્કી પમ્પ વાપર્યો હોય તો તે ડૉન્કીપમ્પ તેમાં થતી ગળતર, કનડેનસેશન, રેડીએશન અને તેની હલકી બનાવટને લીધે દર કલાકે ૮૦ હોર્સપાવરે ૧૦ થી ૧૨ પાઉન્ડ કેલસો ખાય એ તદ્દન બનવા

જોગ છે તે ઉપરાંત એક સાદા શ્રીડપમ્પ કરતાં તે પાવરખી વધારે ખાય, કારણકે તેમા એક નાનું સ્ટીમ એનજીન હોય છે, જે વધારાનું ક્રીકશન પેદા કરે છે માટે એવો એક ડૉન્કીપમ્પ ત્રણ હોર્સ પાવર ખાય, અને દર હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૧૨ પાઉન્ડ કાલસો ગણુતા દર કલાકે ૩૬ પાઉન્ડ કાલસો વધારે બળે ધણું ઠેકાણું કાલસામા ધણું નિકળવાનું આવડતર કારણ એવા હાલહવાલ ડૉન્કી પમ્પો હોય છે, જેઓ કેટલેક ઠેકાણું ધણીજ બેદરકારીથી રાખેલા હોય છે એવાઓમા કેટલેક ઠેકાણું ધ્રુલ સ્ત્રોક સુધી સ્ટીમ જતી આ લખનારે જોઇ છે, અને વળી પમ્પમાથી પાણીની થતી ગળતર, લીલા પીસ્તન અને ધસાયલા વાલ્વમાથી થતી સ્ટીમની ગળતર, ખુબ કશીને અને વાકીટીટી તાઇટ કરેલી સ્ટીમ ગ ઑક્સની ગ્લાન્ડ, કોઇખી જાતના કવરી ગ વગરના સીલીનડર અને સ્ટીમ પાર્ષપ, અને વળી અધુરામા પૂરું, એનજીન હાઉસની બાહર ખૂલ્લી જગામા મૂકેલા એવા ડૉન્કી પમ્પથી કાલસાનો કેટલો અધો ધણું નિકળી જતો હોવો જોઈએ તેનો ખ્યાલ કરવો મુશ્કેલ નથી દીવસમા પા કે અરધો કલાક ઑઇલરમા પાણી લેવા માટે જો એ ડૉન્કી પમ્પ ચાલતો હોય તો ચી તા નહી, પણ આખો વખત ચાલુ ફીડ આપવા માટે સારા મેકરનો ઇન્જેક્ટર વધારે પસંદ કરવા જોગ છે

વર્ધીંગતન સ્ટીમ ફીડ પમ્પ (Worthington Steam Feed Pump) ચિત્ર નાં ૨૦૬ મા બતાવ્યો છે, જે ધણુ ખરૂં ઑઇલર શ્રીડ પમ્પ તરીકે ધણો જાણીતો અને લોકપ્રિય છે એ પમ્પ ડબલ એક્ટીંગ છે, અને ડાયરેક્ટ એક્ટીંગ કહેવાય છે, કારણકે પીસ્તન રૉડ સાથે પમ્પ રૉડ પાવરો જોડેલો છે એ મેકરો એ જાતના પમ્પ હમેશા ડબલ મીલીનડર સાથે બનાવે છે, જેમા બે પમ્પીંગ એનજીનો સાથે જોડેલા હોય છે, અને એક એનજીન બીજા એનજીનનો સ્લાઇડ વાલ્વ ચલાવે છે એ સ્લાઇડ વાલ્વને સેટ કરવાની રીત એ છે કે એક સીલીનડરનો પીસ્તન બરાબર અરવા સ્લોકે રાખવો, જે વખતે બીજા સીલીનડરનો સ્લાઇડ વાલ્વ બરાબર મીડ પોઝીશન (mid position) યાને અરધા સ્લોકે રહે, અને બધા પોર્ટ ટંકાયલા રહે એ સ્લાઇડ વાલ્વની પીઠ ઉપર જે લગ (lug) હોય છે, અને જેમાંથી વાલ્વનો રૉડ પસાર થાય છે, તે

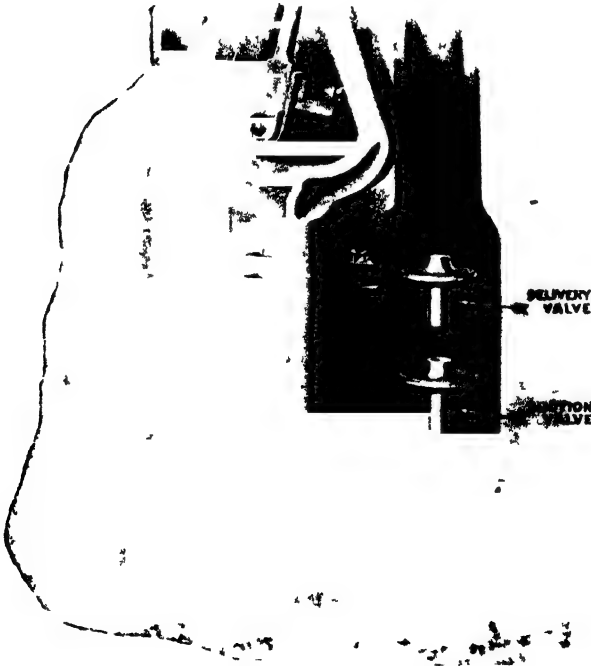
ચિત્ર નાં ૨૦૬.
વરધી ગતન સ્ટીમ પમ્પ.

સગ અને વાલ્વના નટ વચ્ચે થોડીક જગા રાખેલી હોય છે એટલે કે વાલ્વ સ્પીનડલ ઉપર થોડો હાથ વડે ખસેડી શકાય તેટલો દીલો રાખેલો હોય છે, માટે જ્યારે સ્લાઇડ વાલ્વ ઉપર લખ્યા મુજબ અરાબર મીડ પોઝીશનમા રહે ત્યારે નટની પાસેની એ જગા બંને તરફ એકસરખી હોવી જોઈએ પમ્પનો અરધો સ્લોક શોધી કાઢવા માટે પમ્પને સ્લોકને બંને છેડે બાર કરી પીસ્ટન ડવરને અથડે

તેમ રાખી મારકા કરી સ્રોકની લાબાઇ સોધી કાઢી તેના બરાબર અરધા લાગ કરવા એ મેકરો એ ડીઝાઇનના પમ્પ બનાવે છે. એક ડીઝાઇન ચિત્રમા બતાવ્યો છે જે પીસ્તનવાળો છે બીજો ડીઝાઇન પ્લનજરવાળો હોય છે, જેમા પમ્પના એગ્લમા રાખેલા એક ઉભા પમ્પમા રાખેલા સ્તરીંગ બેક્ષમાં એક પ્લનજર ચાલે છે આ જાતનો પમ્પ ખરાબ કચરાવાળા પાણી માટે ચારો છે, પણ જ્યાં પાણીની ઉડાઇ ઘણી હોય ત્યાં પીસ્તનવાળો પમ્પ વાપરવો જોઈએ

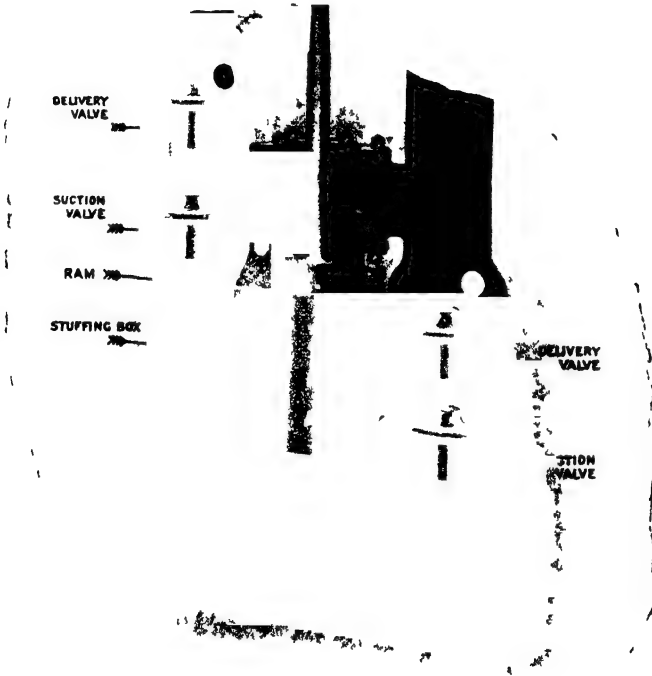
પીઅર્ન ફીડ પમ્પ (Pearn Feed Pump)—ઉભી જાતના ડાન્કી પમ્પોમા આ પમ્પ ચારી સરસાઇ ભાગવે છે એ મેસર્સ ફ્રેન્ક પીઅર્ન એન્ડ કો (Frank Pearn & Co) ની બનાવટ છે, અને ગુચવાડા વગરના મજબુત અને લરોસો રાખવા લાયક છે. એ મેકરો ડાન્ક એક્ટીંગ પમ્પ ચિત્ર નાં ૨૦૮ મા

ચિત્ર નાં ૨૦૭.

પીઅર્ન સી ગલ એક્ટીંગ પમ્પ

બતાવ્યો છે, જેમાં ખાસ યુખી એ છે કે એમાં પીસ્ટન નહીં વાપરતા એક રૅમ વાપર્યો છે, જેનો સ્ટરીંગ બૉક્ષ C બાહરથી પેક કરી શકાય છે, જ્યારે બીજા કેટલાક મેકરોના ડીઝાઇનમાં એવા રૅમ કે પ્લન્જર વાપરનારા પમ્પનો સ્ટરીંગ બૉક્ષ પમ્પના બેરલમાં હોય છે, જેમાં પેડીંગ ભરવાની ઘણીજ કડાકુટ પડે છે

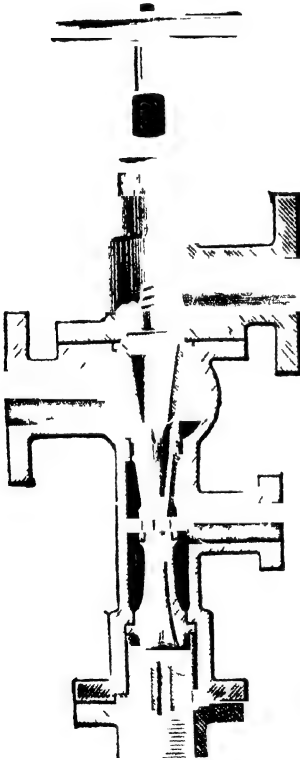

ચિત્ર નાં ૨૦૮.

પીઅર્ન ટાઇલ એક્ટ્રીંગ પમ્પ.

ઇન્જેક્ટર (Injector)—બાહરમાં પાણી આપવા માટે કોઈ ટેકાણે શીડ પમ્પને બદલે ઇન્જેક્ટર વપરાય છે, જે ચિત્ર નાં ૨૦૮ માં મેસર્સ શેક્લર એન્ડ બુટેનબર્ગની બાણીતી બનાવટનો બતાવ્યો છે સાધારણ ઇન્જેક્ટરની બનાવટ ઘણી સારી હોય છે ચિત્ર ઉપરથી મત્રમ પડશે કે એમાં આવા, V આકારના એ પડા અથવા કોન હોય છે ઉપત્તા સ્ટીમ કોનમાં એક વાન્વ

હોય છે, જે ઉધાડવાથી જમણા હાથ તરફના ઉપલા પાઇપમાંથી સ્ટીમ એ સ્ટીમકોનમાં દાખલ થાય છે, જ્યાંથી તે નીચેના વોટર-કોનમાં દાખલ થઇ જમણા હાથ તરફના નીચલા ઓવરફ્લો (overflow) પાઇપમાંથી બાહર પડે છે, જેથી થોડુંક વૈકલ્પિક થવાથી ઇન્જેક્ટરના ડાબા હાથ ઉપરના પાઇપમાંથી પાણી અદર ખેંચાઇ આવે છે આ પાણીને લીધે વધુ સ્ટીમ કંડેનરડ થવાથી વધારે વૈકલ્પિક થાય છે જેથી વધુ જથ્થામાં પાણી અદર ધની આવી સ્ટીમ સાથે ભેળાઇને ઇન્જેક્ટરના નીચલા ભાગમાં મુકેલા ઉધા નાન રીતર્ન વાલ્વ (non return valve) ને દાખીને ઓછલરમાં જાય છે.

ચિત્ર નં ૨૦૯

ઇન્જેક્ટર

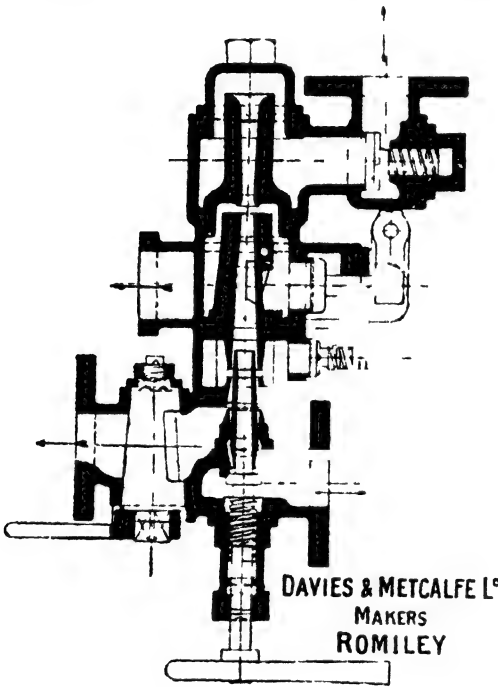
સાધાગણ રીતે એવું જણાયલું છે કે એક ચોક્કસ પ્રેસરવાળા ઓછલરમાં પાણી દાખલ કરવા માટે તે કરતા થોડા વધુ પ્રેસરથી પાણી દાખીને આપવામાં આવે તોજ તે પાણી ઓછલરનો શીડ એક વાલ્વ ઉઘાડી અદર દાખલ થાય, પરંતુ ઇન્જેક્ટરના બાજમાં તો એક ઓછલરની સ્ટીમ તેજ ઓછલરમાં પાણી હડમેલી આવે છે, જે પેડલની નજરે અગ્નિએમ જેવું લાગે છે, પણ એનો ખુલાસો એ છે કે એક ઓછલરના છેદમાંથી નિકળતા પાણી કરતા તેજ ઓછલરના એક બીજા છેદમાંથી નિકળતી સ્ટીમની ઝડપ અને શક્તિ ઘણી વધારે હોય છે માટે ઇન્જેક્ટરમાં સ્ટીમ કંડેનરડ થવા છતાં તેની ઝડપ ઓછી થતી નથી જેથી ઓછલરની ઓછી ગતિવાળી વોટર પેસમાં તે પોતાની સાથે ભેળાયલા પાણીને લઈને દાખલ થઇ શકે છે ઓછલરના ગરમ પાણી કરતા ઓછલરની સ્ટીમમાં પુરકળ વધારે એનર્જી (energy)

હોય છે ઇન્જેક્ટરમાં જ્યારે સ્ટીમની મદદથી પાણીની બરાબર ગોળ

પાતળી લાકડી જેવી ધાર (jet) અને છે ત્યારેજ તે સામા કોનના છેદમાં દાખલ થાય છે જો એ ધાર અથવા જેટ વિખરાઈ જાય છે, તો તે સામા કોનના છેદમાં દાખલ થઈ શકતી નથી તેથી એ કોન વચ્ચેના ઓવરફ્લોમાંથી બાહર નિકળી જાય છે

ડેવીસ-મેટકાફ ઇન્જેક્ટર (Davies & Metcalfe

Injector)—આ ઇન્જેક્ટર ચિત્ર નાં ૨૧૦ માં બતાવ્યો છે, જે

ચિત્ર નાં ૨૧૦.

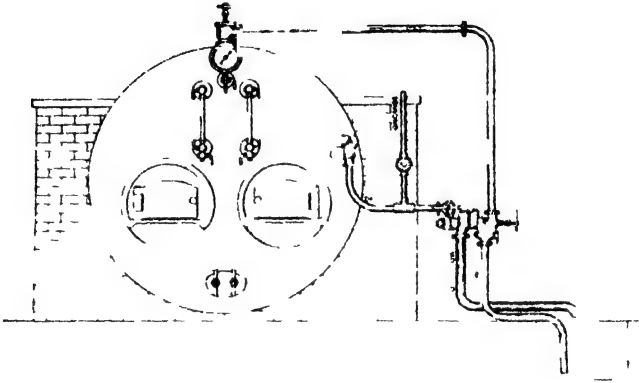
ડેવીસ એન્ડ મેટકાફનો ઇન્જેક્ટર.

સાદા ઇન્જેક્ટર કરતાં થોડો સુધારવામાં આવ્યો છે એમાં જમણી તરફ નીચે સ્ટીમ વાદવનું હેનડલ છે દાબી બાબુએ નીચલી ફ્લેન્જમાંથી પાણી આવે છે, અને તેની સામેની જમણી ફ્લેન્જમાંથી સ્ટીમ દાખલ થાય છે દાબી બાબુની વચલી ફ્લેન્જ ઓવરફ્લો છે, અને જમણી બાબુની મથાળેની ફ્લેન્જ ડીલીવરી છે એમાં ખાસ ખુબી એ છે કે સ્ટીમ કોનની અદરથી જે સ્ટીમ દાખલ થાય છે, તે પાણીની ધાર અથવા

જેટને હડસેલી આપે છે, ન્યારે સ્ટીમકોનની બાહરથી આબુબાબુ રાખેલી પોકળ રીંગ જેવી જગામાંથી સ્ટીમની રીંગ જેની પોકળ ધાર જૂદી છુટે છે, જેથી સકશન પેદા કરી પાણીને ખેંચે છે. આવી ગોઠવણને લીધે એ ઇન્જેક્ટર ઘણો પાવરફુલ અને છે, અને ૧૩૦ થી ૧૪૦ ડીગ્રી સુધીનું ગરમ પાણી ટાકીમાંથી ખેંચીને

ઑઇઝરને આપે છે, જેથી ઑઇઝરમાં જતાં પાણીની ટેમ્પરેચર ૨૬૦ ડીગ્રી સુધીની થઇ જાય છે વળી એ જાતના ઇન્જેક્ટર રી-સ્ટાર્ટીંગ (re-starting) હોય છે, એટલે એમાં પાણીની ધાર કાઢ કારણસર વિખરાઇ જતા ઓવરફ્લોમાંથી બાહર પડે છે, પણ તુરંતજ પોતાની મેજે ઇન્જેક્ટર પાછો ચાલુ થઇ જાય છે, જેથી લામો વખત સુધી સ્ટીમ અને પાણી ઓવરફ્લોમાંથી વ્યર્થ જતુ નથી એ માટે એ ઇન્જેક્ટરનો કમ્બાઇનીંગ કેન (combining cone) ઓવરફ્લો ચેમ્બરની સામે ઉભો ચીરી નાખી તેનો એક ટુકડો પીનથી મિઝગરા માફક જોડેલો છે શુરઆતમાં ઇન્જેક્ટર ચાલુ કરતાજ પહેલાં સ્ટીમ યુક્તવાથી એ સ્પીટ કેન અથવા ચીરેલા કેનનો ફ્લેપ (flap) ઉઘડી જઇ સ્ટીમને ઓવરફ્લોમાંથી બાહર જવા દેય છે અને વૅક્યુમ કરે છે. વૅક્યુમ થવાથી બાહરની હવાના પ્રેસરને લીધે તેમજ પોતાના વજનથી ફ્લેપ પાછો બંધ થઇ જઇ સ્ટીમ અને પાણીની ઝીણી તીક્ષ્ણ અને ગોળ ધાર અથવા જેટ બતાવે છે, જે ડીલીવરી કેનના છેદમાં દાખલ થઇ ઑઇઝરમાં જાય છે એ પ્રમાણે કાઠબી કારણસર જ્યારે ઇન્જેક્ટર પાણી છોડી દેય ત્યારે એ ફ્લેપ પોતાની મેજે ઉઘડી જઇ સ્ટીમને બાહર જવા દેય, પણ તેના પરિણામમાં વૅક્યુમ થતાજ ફ્લેપ પોતાની મેજે બંધ થઇ જઇ પાણીની ધાર પાછી ચાલુ કરે એ ઇન્જેક્ટર ૨૧૨ ડીગ્રીથી વધારે ટેમ્પરેચર ડીલીવરી વૅટરની પેદા કરતો હોવાથી ડીલીવરી વૅટરમાં સ્ટીમ ઉત્પન્ન થાય છે આથી એનો ઓવરફ્લો વાત્સ બંધ રાખવામાં આવે છે, જે વાત્સ ઇન્જેક્ટર પાણી છોડી દેતાજ પોતાની મેજે ઉઘડી જઇ સ્ટીમ પસાર થવા દીધે છે એ વાત્સ ચિત્રમાં ડીલીવરી ફ્લેન્જની નીચે બતાવ્યો છે એ વાત્સ પોતાની સીટ ઉપર એક લીવરનો છેડો દબાવવાથી તાઇટ બંધ રહે છે એ લીવરને બીજે છેડે એક નાનો સ્પીનડલ હોય છે (જે ચિત્રમાં બતાવ્યો નથી) જે ડીલીવરી ચેમ્બરમાં ઘુસાડેલો હોય છે ઇન્જેક્ટર ચાલુ હોય ત્યારે ડીલીવરી ચેમ્બરમાં પ્રેસર રહેવાથી પેલો સ્પીનડલ પીસ્ટનની માફક ઉચકાવાથી લીવરને ઉપાડીને ઓવરફ્લો વાત્સ તાઇટ બંધ ગણે છે પણ જેવો ઇન્જેક્ટર પાણી છોડી દઇ ફેર થાય કે ડીલીવરી ચેમ્બરમાં પ્રેસર નહીં થવાથી ઓવરફ્લો વાત્સ સ્ટીમનાં દબાણથી ઉઘડી જઇ સ્ટીમને પસાર થવા દીધે છે

ઇન્જેક્ટરનાં પાઇપ કનેક્શન ચિત્ર નાં ૨૧૧ માં બતાવ્યાં છે એ ચિત્રમાં એક પાઇપ ઇક્ષોનોમાઇઝરમાં જતો બતાવ્યો છે, તે ઇક્ષોનોમાઇઝરમાં દાખલ થતો ઇનલેટ (inlet) પાઇપ છે. ઇક્ષોનોમાઇઝરમાંથી બાહર પડતો આઉટલેટ (outlet) પાઇપ પાછો ડીલીવરી પાઇપ સાથે ઇનલેટ પાઇપના ડાબા હાથ ઉપર જોડી તે બંને વચ્ચે એક સ્ટોપ વલ્વ મૂકવામાં આવે છે, જે ચીત્રમાં બતાવ્યો નથી.

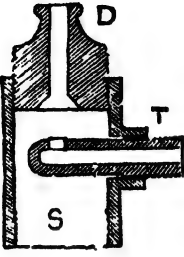

ચિત્ર નાં ૨૧૧.

ઇન્જેક્ટરના પાઇપ કનેક્શન

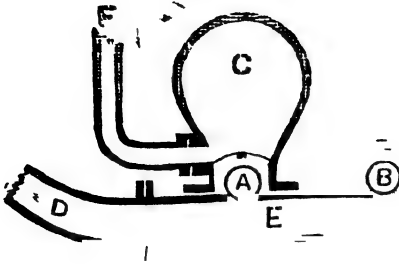
એક્ઝોસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર (Exhaust Steam Injector) નું વર્ણન ‘એક્ઝોસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ’ વાળા પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે.

ઇન્જેક્ટર (Ejector) --- એની બનાવટ ઇન્જેક્ટરને લગભગ મળતીજ છે, જોકે એનું નામ ઇન્જેક્ટર છે, કારણકે એ માત્ર ઉડી જગામાંથી પાણી બાહર ખેંચી કાઢી શકે છે, બ્યારે ઇન્જેક્ટર પાણી ખેંચીને પાંચ ઉચે ચઢાવી શકે છે, અથવા ઓછાં દરમાં પ્રેસરની સામે દાખલ કરી શકે છે. સાધારણ પાઇપના તી (T) માંથી બનાવેલો એક ઇન્જેક્ટર ચિત્ર નાં ૨૧૨ માં બતાવ્યો છે, જે એનજીનના ફ્લાઇવ્હીલ કે કન્ટેનસર એર પમ્પ વગેરેના ખાડામાં ભરાતું પાણી બાહર કાઢી નાખવા માટે ઘણાં ઉપયોગી છે, અને

ધણી થોડા ખરચમાં સહેલાઈથી બનાવી શકાય છે ચિત્રમાં બતાવેલો ઇન્જેક્ટર અસલ કદ કરતાં લગભગ ૪ ગણો નાનો ચિતાર્યો છે એ મોહડા દોહડા ઇચના, અને એક મોહડું અરધા ઇચનું, એવી એક તી લઈ એક મોટા મોહડાં ઉપર ચિત્રમાં બતાવેલો D ટુકડો બેસાડેલો છે, અને નાનાં મોહડા ઉપર T ટુકડો બેસાડેલો છે T ટુકડાનો બીજો છેડો બધ છે, પણ ઉપર ત્રીની વચમાં એક છેદ હૈંડ ડાયામેટરનો રાખેલો છે, જ્યારે D ટુકડામાં લગભગ અરધા ઇન્જેક્ટર અથવા ઇચનો છેદ પાડી નીચેથી લગભગ એક ઇચ ઉડો વોટર રેઝર. અને સરા ઇચ પોહળો કાઉન્ટરસન્ક કરવામાં આવ્યો છે S સાથે સકશન પાઇપ, T સાથે સ્ટીમ પાઇપ, અને D સાથે ડીલીવરી પાઇપ જોડવામાં આવે છે T પાઇપમાંથી સ્ટીમ દાખલ થતાજ અંદર કન્ટેન્સર થઈ થોડું વૈકયુમ થાય છે, જેથી S માંથી નીચેનું પાણી ઉપર ચઢે છે, અને સ્ટીમની ઝડપ અને ભવાના પ્રેસરને લીધે તે પાણી ધોધબધ D માંથી બાહર પડે છે. ઇન્જેક્ટરને વોટર રેઝર (water raiser) પણ કહે છે

હાઇડ્રોલીક રૅમ (Hydraulic Ram)—આ યંત્ર વડે કોઈબી જાતના પમ્પની મદદ વગર વહેતાં પાણીની મદદથી પાણી ઉંચે ચઢાવી શકાય છે એટલે કે જો કોઈ નદી કે નાળામાં પાણી લગાર જોશથી વહેતું હોય, અને પાણીનો ટોળાવ અથવા ફેલ (fall) ઓળામાં ઓછો દોહડાથી બે શીટ જેટલો મળી શકતો હોય તો તે પાણીને અસલ સપાટી કરતા વધારે (૨૦૦ થી ૨૫૦ ફીટ સુધી) ઉંચાઈએ ચઢાવી શકાય છે ચિત્ર નાં ૨૧૩ માં એવો એક હાઇડ્રોલીક રૅમ બતાવ્યો છે, જેની બનાવટ ધણીજ સાદી છે એમાં D નદી કે નાળાના વહેતા પાણીની સપાટી અથવા ડ્રાઇવ પાઇપ છે, E રૅમ છે, C એરવેસલ છે, F ડીલીવરી પાઇપ છે, A ડીલીવરી વાલ્વ અને B વેસ્ટ વાલ્વ છે, જેને ફેટલાકો ડૅશ વાલ્વ (dash valve) પણ કહે છે. નદી કે નાળાના વહેતા પાણી સાથે સપલાઈ પાઇપ D નું મોહડું જોડવામાં આવે છે, અને જ્યાં પાણી ઉંચે

ચિત્ર નાં ૨૧૩.

હાઇડ્રોલીક ઍમ

ચઢાવવું હોય ત્યાં F લઇ જવામા આવે છે સપલાઇ પાઇપમા ધીમેથી પાણી આવતા તે વેસ્ત વાલ્વ B માથી નીકળી જાય છે, પણ પાણીની ઝડપ વધતાજ B વાલ્વ ઉચકાઇ જઇને બંધ થઇ જાય છે, જેથી વહેતા પાણીના ધસારા અથવા ફોર્સથી A વાલ્વ ઉચકાઇ પાણી ઍરવેસલ C મા

ચઢે છે, અને તેમા ભરાએલી હવાનેદખાવે છે ગુરૂઆતના ફોર્સથી ઍરવેસલ C મા હવા દખાયા પછી અને કેટલુક પાણી C મા ભરાયા પછી A વાલ્વ દખાએલી હવાના જોરથી બંધ થઈ જાય છે, જેથી તેજ દખાએલી હવા પાણીને ડીલીવરી પાઇપ F મા ઉપર ચઢાવે છે ઍર વેસલમા દખાએલી હવાનો પ્રેસર ઓછો થતાજ વેસ્ત વાલ્વ B નીચે પડે છે, અને તેમાથી પાણી નીકળવા માડતાજ પાછી ઉપર મુજબની ક્રીયા ચાલુ થાય છે એવી રીતે કેટલાક ઍમ દર મીનીટે ૨૦૦ સ્ટ્રોક સુધી ચાલી નકે છે, જે અલગતા ઍમના કદ ઉપર આધાર રાખે છે જેમ પાણીનો ફોલ ઓછો હોય તેમ રૅમ મોટા કદનો નાખવો પડે છે ઍમના વેસ્ત વાલ્વનુ વજન વાલ્વના દર ઝકવેર ઇચ એરીઆ દીક ૩ થી ૪૫ પાઉન્ડ ગખવામા આવે છે, અને વાલ્વનો એરીઆ સપલાઇ પાઇપના એરીઆ કરતા થોડોક વધારે રાખવામા આવે છે ઍમનો સપલાઇ અથવા ડાઇવ પાઇપ ચીત્રમા D આગળ જતાન્યા મુજબ ઍમ તરફ દાળ પડતો લઇ જવામા આવે છે

પ્રકરણ—૩૭.

તળાવ અને કુલીંગ ટાવર.

RESERVOIR AND COOLING TOWER.

કનડેનસર માટે તળાવ—કનડેનસરીંગ એનજીનો માટે એક ખાસ તળાવ રાખવામા આવે છે, જેમા કનડેનસરમાથી નીકળતુ

ગરમ ડીલીવર્ગ વૉટર મોકલવામા આવે છે, તે ત્યા ખીન્ન પાણી સાથે મળીને ઠંડુ થાય છે, જે ઠંડુ પાણી પાછુ કનડેનસરમા ખેચવામા આવે છે એ પ્રમાણે આખો દિવસ ગરમ પાણી તળાવમા પડતુ હોવાથી તેનુ કદ એટલુ મોટુ હોતુ જોઇએ કે તે માહેલા પાણીની ટેમ્પરેચર વધુમા વધુ ૧૦૦ ડીગ્રીથી વધારે થાય નહીં

જેટ કનડેનસર માટે તળાવનુ કદ (Capacity of Reservoir)—આખા દિવસમા કનડેનસરમાથી જેટલા ક્યુબીક શીટ ઇનજેક્શન વૉટર પસાર થાય તેટલા ક્યુબીક શીટ પાણી ગ્રીડ શેડે તેટલુ મોટુ તળાવ જેટ કનડેનસર માટે બાધવામા આવે છે એ ગણતરી માટે કનડેનસીંગ એનજીનોમા ૬૦ કલાકે ૬૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરે સગસગ ૨૦ પાઉન્ડ સ્ટીમનો અપ ગણવો જોઇએ. જેટલી સ્ટીમ અપતી હોય તે કગ્તા લગભગ ૫૦ ગણ વધારે ઇનજેક્શન વૉટર તે સ્ટીમને કનડેન્સ કરવા માટે ગળીએ તો ૬૦ કલાકે ૬૦ હોર્સપાવર દીઠ $૫૦ \times ૨૦ = ૧૦૦૦$ ગતલ પાણી જોઇશે, જે દર એક હોર્સપાવર દીઠ બાર કલાક માટે $૧૦૦૦ \times ૧૨ = ૧૨૦૦૦$ રતલ પાણી થશે $૧૨૦૦૦ - ૬૨૫ = ૧૧૩૭૫$ ક્યુબીક શીટ પાણી દર હોર્સપાવર દીઠ જોઇએ છે હવે ધારો કે ૧૦૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરના એનજીન માટે તળાવ બાધવાનુ છે, તો $૧૦૦૦ \times ૧૧૩૭૫ = ૧૧૩૭૫૦૦૦$ ક્યુબીક શીટ પાણી સમાય એટલુ મોટુ તળાવ બાધવુ જોઇએ એ તળાવ જો ૧૫૦ શીટ લાંબુ અને ૧૫૦ શીટ પાછોળુ રાખીએ તો $૧૫૦ \times ૧૫૦ = ૨૨૫૦૦$ ચોરસ શીટ એગીઆ થયો, માટે એવા તળાવમા પાણીની ઉગાઇ $૧૧૩૭૫૦૦૦ - ૨૨૫૦૦ = ૧૧૩૫૨૫૦૦$ શીટ અથવા લગભગ ૯ શીટ હોવી જોઇએ

રાત દિવસ ચાલતાં કારખાનાં માટે તળાવનું કદ ઉપર આપેલી ગણતરી કગ્તા એ વી ત્રણ ગણુ મોટુ રાખવુ જોઇએ, જેથી તળાવનુ પાણી ધણુ ગરમ થઇ જાય નહીં.

સર્રેસ કનડેનસર માટે તળાવ—સર્રેસ કનડેનસરમા જતી એકઝાસ્ટ સ્ટીમને કનડેન્સ કરવા માટે અપતી સ્ટીમના વજન કરતા લગભગ ૬૦ થી ૮૦ ગણુ વધારે પાણી જોઇએ છે, માટે તેના પ્રમાણમા તળાવ પણ મોટો બાધવો પડે છે, જે માટે ઉપર આપેલી ગણતરીઓજ કામ લાગે છે (જુવો પાનુ-૬૮૬)

તળાવનો એરીયા (Area of Reservoir)—તળાવ જેમ છાલકો અને મોટા એરીઆવાળો હોય તેમ તેમાં પાણી વહેતું ઠકુ થાય છે પાણી બરાબર ઠકુ રહે તે માટે તળાવનો એરીઆ કેટલા ચોરસ ફીટ રાખવો તેની ગણતરી નીચે આપી છે —

$(C \times 130000 \times D) - (2545 \times H) - 400 = \text{એરીઆ ચોરસ ફીટમાં.}$

C = દર કલાકે બળતો કોલસો

H = એનજીના ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર

ઉપર પ્રમાણે તળાવનો એરીઆ મુકરર કરીને તેની ઉડાઇ પાણીના જગ્યાના પ્રમાણમાં મધ્યમસર (આસરે ૧૦ થી ૧૨ ફીટ) રાખવામાં આવે છે ઘણા ગરમ મુલક માટે અને જ્યાં કારખાનું રાત દીવસ ચાલતું હોય ત્યાં ઉપલી ગણતરીને આધારે કહાડેલા એરીઆ કરતાં બી વધારે એરીઆ ગખવો જોઈએ ઘણે ઠેકાણે ફ્લોઅર મીલો અને જીનીંગ ફ્રેક્ટગીઓ રાત દીવસ ચાલતી હોવાથી રાતના તળાવના પાણીને ઠકુ થવાનો વખત મળતો નથી જો તળાવમાં પાણી ભરીને સાચવી ગખવાનું હોય અને કનડેનસર માટે વાપરવાનું નહીં હોય તો તળાવનો એરીઆ જેમ અને તેમ નાનો ગખવો અને ઉડાઇ વધુ ગખવી

સરફેસ ઇવેપોરેશન (Surface Evaporation)—

ખુલ્લી હવામાં રાખેલા તળાવ કે ટાંકીના પાણી ધીમે ધીમે મુકાઇને ઉડી જાય છે હિદ્રોજન જેના ગરમ દેશમાં પાણીનું એ મુકાઇને ઉડી જતું અથવા સર્ફેસ ઇવેપોરેશન ઘણું થાય છે વર્ષાદિના ચાર મહીના બાદ કરતાં બાકીના આઠ મહીનામાં તળાવોના પાણી (મુજબમાં) લગભગ સાડાચાર ફીટથી છ ફીટ જેટલા મુકાઇ જાય છે તેમજ જો તળાવ કોઇ ઘણી મુક્કી જગ્યામાં હોય કે જ્યાં ઘણું ઉકું એ દવાથી પાણી હાય લાગતું હોય, અને તળાવનાં તળિયામાં કોનક્રીટ ન કરવામાં આવી હોય તો બીજી લગભગ એટલું જ પાણી જમીનમાં સોસાઇ જાય છે સખત અને ખડકવાળી જમીનમાં પાણી ખાડું સોસાતું નથી, પણ સર્ફેસ ઇવેપોરેશન તો હમેશાં ચાલુજ છે માટે તળાવમાં રહેતા પાણીના જગ્યામાં એટલી છુટ રાખવી જોઈએ જે તળાવોમાં વોટર વર્ક્સનું અથવા કોઇ નદી નાળાનું તાણું

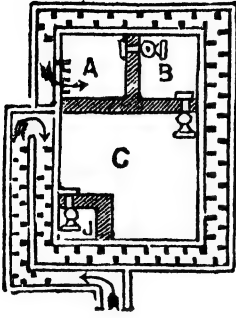
પાણી હમેશાં લેવામાં આવતું હોય ત્યાં પાણીના જથ્થામાં પડતી એ ઘટ ચાલુ પૂરાયા કરે છે, પણ ન્યા તળાવમાં માત્ર વર્ષાદત્ત પાણી ભરી રાખવામાં આવતું હોય, ત્યાં તે વર્ષાદત્તી મોહસમ આખેગીએ તળાવમાં ઉપર આપેલી ગણતરીને આધારે જોઈએ તે કરતા પણ લગભગ ૬-૧૦ શીટ પાણી વધારે રહેવું જોઈએ, કે જેથી બાકીના આઠ મહીનામાં પાણી સુકાઈ કે સોસાઈ જવા છતાં ઉનાળાની મોહસમ આખેગીએ તળાવમાં પૂરતું પાણી રહે, અને પાણીની ટેમ્પરેચર ઝાઝી વધે નહીં સરફેસ ઇવેપોરેશન પાણીની સપાટી અથવા એરીઆ ઉપરજ આધાર રાખે છે-પાણીની ઉડાઈ સાથે તેને કશો સબધ નથી એટલે જો એકજ સરખા એરીઆના એ તળાવો માહેલા એકમાં ૫ શીટ પાણી હોય અને બીજામાં ૧૦ શીટ ઉડું હોય તો તે બન્ને તળાવોમાં સરફેસ ઇવેપોરેશનથી એકજ સરખું પાણી સુકાઈ જશે માટે જેમ એરીઆ નાનો તેમ સરફેસ ઇવેપોરેશન ઓછું થાય છે ખરું, પરંતુ તેના પ્રમાણમાં તળાવ ઉડો કરવો પડતો હોવાથી કનડેનસરમાંથી નિકળતું ગરમ પાણી બરાબર ઠંડું થતું નથી, જેથી તળાવના પાણીની ટેમ્પરેચર વધારે રહે છે તળાવના પાણીની ટેમ્પરેચર બનતાં સુધી ૧૦૦ ડિગ્રીથી વધારે રહેથી જોઈએ નહીં તળાવની લાંબાઈ વધુ રાખી પોહળાઈ ઓછી રાખવાની લક્ષમણ કવવામાં આવે છે જેમકે જો તળાવનો એરીઆ ૧૫૦૦૦ ચોરસ શીટ હોય તો તેને ૧૫૦×૧૦૦ શીટ રાખવાને બદલે ૩૦૦×૫૦ શીટ રાખ્યો હોય તો વધારે સારું આવી તળાવ કારખાનાના કમ્પાઉન્ડમાં એક તરફ સગવડથી રહેવા ઉપરાંત કનડેનસરનું ડીસચાર્જ વોટર લઈ જવા માટે લાંબી ગટર બાધવી પડશે, જેથી પાણી ઠંડું થશે, તથા એવા લાંબા તળાવને એક નાકે ગરમ પાણી નાખી બીજે નાકેથી ઠંડું પાણી જેક વેલમાં લેતા તે વધારે ઠંડું થઈને આવશે

હવા માહેલા ભિનાસ (Humidity) ઉપર તળાવનું પાણી વેહલું કે મોડું ઠંડું થવાનો ધણો આધાર છે જેમ હવા સુધી અને ગરમ હોય તેમ પાણી વેહલું ઠંડું થાય છે જેમ હવામાં ભિનાસ વધારે હોય તેમ પાણી ધણું જ ધીમેથી ઠંડું થાય છે સુધી અને ગરમ હવા પાણીના ઇવેપોરેશનને વધારે છે, જેથી પાણી ઠંડું

થાય છે બાહરગામમા જ્યારે એપ્રીલ મહીનામા હવાની ટેમ્પરેચર ૧૧૦ સુધી જાય અને ભિનાસ અથવા હયુમીડિટી સેક્ટે ૪૦ ટકા હોય, ત્યારે પાણી ૧૦૩ ડીગ્રી રહે છે, જ્યારે જુન મહીનામાં હવા ૧૦૦ ડીગ્રી અને હયુમીડિટી ૭૫ ટકા થાય ત્યારે પાણી ૧૧૧ ડીગ્રી થઈ જાય છે

જેક વેલ (Jack Well)—જ્યારે એનજીન હાઉસથી તળાવ ઘણો દૂર હોય છે ત્યારે એનજીનની પાસે એક નાની ટાકી બાંધવામાં આવે છે જેને જેક વેલ કહે છે એ ટાકીમા તળાવનું પાણી જમીનની અદર નાખેલાં મોટા પાઇપ અથવા ગટર મારફતે લઈ જવામાં આવે છે અથવા એ પાઇપ અથવા ગટરનો ઢાળ જેક વેલ તરફ હોય છે કે જેથી જેમ જેમ જેક વેલમાંથી પાણી ખપતું જાય તેમ તેમ તળાવના પાણીથી પોતાની મેળે એ જેક વેલ ભરાયલોજ રહે એ જેક વેલમા કનડેનસરના ઇનજેક્શન વોટરનો સકશન પાઇપ નાખેલો હોય છે તળાવમાંથી જેક વેલમા આવતી પાઇપ અથવા ગટર ઉપર એક ચુઇમ વાલ્વ મુકવો જોઈએ, કે જેથી જ્યારે જોઈએ ત્યારે જેક વેલમા આવતું પાણી બધું કરી જેક વેલ સાફ કરી શકાય અથવા તેમા મુકેલા પાઇપ અને તેના ડ્રટ વાલ્વનું સમાવકામ કરી શકાય

તળાવની ગોઠવણ (Design of Reservoir)—જે જમીન સખ્ત હોય અને પાણી સોસાઈ જવાની ધાન્ટી ન હોય તે જમીનમા તળાવને ઇટ અને ચુનાના ચણતરથી બાંધી લેવાની કરી અગત નથી પણ જે જમીનમા ઘણું ઉંડું ખોદવાથી પાણી મળી શકતું હોય તે જમીનમા પાણી આસાઈ જવાનો સભવ રહેતો હોવાથી તળાવને તળિએ તથા આસપાસ બાંધકામ કરવું પડે છે એ માટે જોઈતી ગ્રાઇંથએ ખોદ્યા પછી તળાવનું તળિઉં અગત્ર લેવડ કરી તે ઉપર એક ડ્રટ અથવા મજી પ્રમાણે વધતી આક્રી તળાવનું કોનક્રીટનું ચર કરવામા આવે છે, જે કોનક્રીટના ચર ઉપર ચારે બાજુએ દિવાલ ઉઠાવવામા આવે છે એવા એક તળાવનો પ્લાન ચિત્ર નાં ૨૧૪ માં બતાવ્યો છે એમા આડી દિવાલોના પડદા બાંધીને ત્રણ બાજુ કરવામા આવ્યા છે, જેથી પાણી તળાવમા

ચિત્ર નાં ૨૧૪.

તળાવનો પલાન.

ધીમે ધીમે ફરતે ફરતું થાય છે. ન્યારે તળાવ એનજીનથી દર હોય છે, ત્યારે કનડેન્સરનું ગરમ ડીલીવર્ગ વોટર પોલ્ડી અને જાલકી ઉપરથી તદન ઉધાડી ગટર મારફતે તળાવમાં લઈ જઈ નાખવામાં આવે છે, જેથી તે ઉધાડી ગટરમાંથી પસાર થતા પાણી ફરતું થતું જાય છે એ ગટરનો ઢાળ તળાવ તરફ અને તેટલો ઓછો રાખવામાં આવે છે, કે જેથી ઘણી ધીમી ઝડપે પાણી તે માંડેથી આગળ વધે. ન્યારે તળાવ એનજીનની પાંચેજ હોય છે, ત્યારે પાણી ફરતું કરનારી એ ઉધાડી ગટર ચિત્ર

નાં ૨૧૪ માં બતાવ્યા મુજબ તળાવની ફરતી પાળ ઉપરજ બાધવામાં આવે છે એનજીનમાંથી આવતું ગરમ પાણી ગટરમાં નાખવામાં આવે છે, ન્યારી તે તીરની નીચાનીથી બતાવ્યા મુજબ વળાણુ લઈ તળાવની ચારે બાજુએ ફરતે A આગળ આવી અટકે છે. આ ગટરની ફિલાલમાં બારીક લાગળ થી છેદ રાખેલા હોય છે, જેઓમાંથી તે પાણી તળાવના A ખાયામાં પડે છે. A અને B વચ્ચેની દિવાલમાં તળિએ એક ખુણે ઘટતા પ્રમાણુના એક અથવા બે છેદ કે કોંક રાખેલા હોય છે, જેમાં થઈને તે પાણી B ખાયામાં આવે છે અને તેજ પ્રમાણે B અને C વચ્ચેની ફિલાલ માંડેલા છેદ કે કોંક મારફતે તે પાણી C માં આવે છે. જ નો ખાચો તળાવમાં બાધેલો જેક વેલ છે, જેમાં કનડેન્સરનો ઇનજેક્શન પાઇપ મુકેલો હોય છે એ જેક વેલની દિવાલમાં તળિએ એક પાઇપ ચણી લઈ તે ઉપર એક સ્ક્રુઇસ વાન્વ (screw valve) અથવા કોંક મુકેલો હોય છે, જે આખો ફિલ્સ ઉધાડોળ રહે છે, અને જેમાં થઈને C નું પાણી જેક વેલ J માં આવે છે જેક વેલની દિવાલમાં આ પ્રમાણે વાન્વ અથવા કોંક મુકવાથી ન્યારે કામ પડે ત્યારે એ વાન્વ બંધ કરી હાથ ખુબા અથવા ડૉન્કી પમ્પ વડે જેક વેલ ખાલી કરી સાફ કરી શકાય છે, અથવા ઇનજેક્શન પાઇપ કે તેના ડ્રટ વાન્વનું સમારકામ સહેલાઈ અને સગવડથી થઈ શકે છે. કેટલેક ઠેકાણે તળાવ માંડેલા પદ્ડાઓની દિવાલમાં સખ્યાબંધ ઘણા મોટા અને ઉંચા કમાણુદાર બાકાંઓ રાખવામાં આવે છે, જેથી એ પદ્ડા-

ઓ રાખવાની તેમ બરાબર સચવાની નથી તળાવમાં હંમેશાં ઠંડુ પાણી નીચે રહે છે, અને ગરમ પાણી સપાટી ઉપર રહે છે માટે નીચેનું ઠંડુ પાણી એક ખાચામાંથી બીજા ખાચામાં જાય એવી મતલબથી એ પદ્ધતિઓ બાંધવામાં આવે છે. બાકા નાના અને એક ખુણે રાખવાથી ઇનજેક્શન પાઇપ મારફતે તળાવનું પાણી જેમ જેમ ખેંચાતું જાય છે, તેમ તેમ જેક વેલની તે ઘટ પુરવા માટે બધા ખાચાઓ માઉંસા પાણીને પોતાના વજનને લીધે એ નાનાં બાકાઓમાંથી પસાર થવાની ફરજ પડે છે, જેથી તળાવમાં પાણીનું સરકયુલેશન ચાલે છે અને પાણી ઠંડુ થાય છે લાંબા અને સાકડા તળાવમાં એવા ખેંચણ પદ્ધતિ વચ્ચે આડાજ ચણી લઈ તેઓમાં અવારનવાર એવા બાકાઓ એવી રીતે રાખવા જોઈએ કે એક પદ્ધતિનું બાકુ બીજા પદ્ધતિના બાકાની સામે નહીં આવે

ચીકણી મટ્ટીવાળી અને લીનાશવાળી જમીનમાં

પાકુ બાંધકામ કરવાની અગત નથી એ માટે તળાવના તળિયામાં કાળી ચીકણી માટીનો ગારો બનાવી તેનું ઠીક જડાઇનું પડ કરવું, અને બાજુઓ મીઠી નહીં ખોદાવના રૂબોપ પડની ખોદાવવી એ રૂબોપ અથવા ટાળ ન્ગ ખે શીટ પોલિથાઈએ એડ ડ્રુટ ઉગાઈતો જોઈએ, એટલે જો તળાવ ૧૦ શીટ ઉંડા હોય તો તેની દોળાવદાર બાજુઓ ૨૦ શીટ પોલિથાઈ જોઈએ એ બાજુઓ ઉપર ગમે તો ઇંટનું ત્રણ ઇંચ જન્ટુ એક પડ કરવું, યાતો ચીકણી માટીના ગારની લિપાઇ કરવી તળાવનો એ દોળાવ નવી માટીની પુરણી કરી બાંધવો નહીં, પણ કુદરતી જમીનજ દોળાવદાર ખોદાવવી

તળાવની ગટર (Cooling Channel) માં ચિત્રમાં

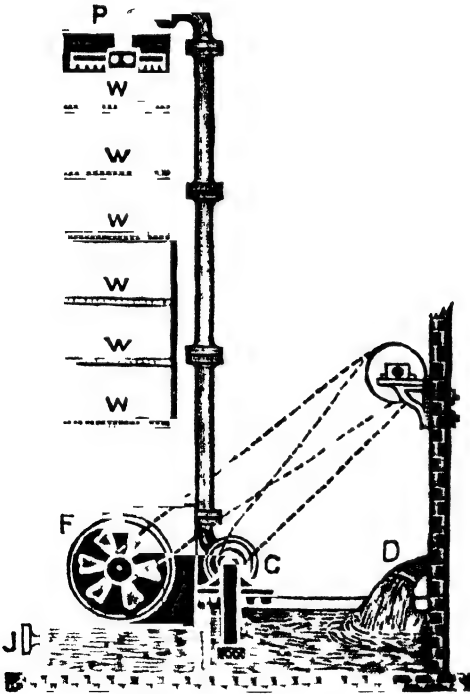
બનાવ્યા મુજબ ફેટલેક ટેકાણે આડા પદ્ધતિઓ અવારનવાર બાંધવામાં આવે છે, જેથી પાણી ગટરમાંથી એકદમ ઝડપથી વહી નહીં જતા ગેકાતુ રોકાતુ સાપની મક્ક વળાણ લઇને જાય, જેથી તેને બાહરો બાહરજ થોડું ઠંડુ થત જવાનો અવકાશ મળે છે

જો જગાએ ડીલીવરી વૉટર તળાવમાં પડે છે તે જગાએ તે ઘણી ઉંચાઈએથી તળાવમાં નાખવામાં આવે છે, જેથી પાણી કાઇક ઠંડુ થાય છે ખરૂં, પરંતુ એથી તળાવની નીચે ફરેલો કાદવ ડોહવાઇને પાણીને ગદ્ય બનાવી નાખે છે, તેમજ ગરમ પાણી ઉંચેથી પડવાથી નીચેના ઠંડા પાણી સાથે મળી જવાથી તળાવની ટેમ્પરેચર વધે છે.

માટે જો પાણી ઉંચેથી નાખવું હોય તો તળાવ માંડિલા પાણીની સપાટીની લગભગ બરાબર પથરો એક ઓટલો બનાવી તે ઉપર ગરમ પાણી પડવા દેવું જોઈએ, જ્યાંથી તે પથરાઈને ધીમેથી તળાવના પાણીને હલાવ્યા વગર તળાવમાં જાય, જેથી એ ગરમ પાણી તળાવની સપાટી ઉપર જ રહે, અને નીચેના ઓછા ગરમ અથવા ઠંડા પાણી સાથે મળી જાય નહિ.

જેક વેલમાં પાણીની ઉંડાઈ (Depth of Water in Jack Well)—ઇનજેક્શન વાલ્વ કરતા જેક વેલના પાણીની સપાટી ૧૮ થી ૨૦ ફીટ કરતા વધારે ઉંડી હોવી જોઈએ નહીં. જો વૅક્યુમ બરાબર રહેતું હોય તો કન્ટેનસર ૧૮ થી ૨૨ ફીટની ઉંડાઈએથી પાણી બરાબર ખેંચી શકે છે. પાણીની સપાટી ઘણી ઉંડી હોવાથી એનજીન ચાલુ કરતી વખતે તુરંતજ વૅક્યુમ પકડતું નથી, પણ વૅક્યુમ થતા થોડી વાર લાગે છે.

કુલીંગ ટાવર (Cooling Tower)—જે ફેક્ટોરો તળાવ

ચિત્ર નાં ૨૧૫.

કુલીંગ ટાવર.

બાધવાની જગા નહીં હોય, તેમજ પાણી પુરતું મળી શકે તેમ નહીં હોય તે ફેક્ટોરો તળાવને બદલે ચિત્ર નાં ૨૧૫ માં બતાવેલા જેવો કુલીંગ ટાવર બાધવાથી તળાવની ગરમ બગબગ સરે છે, બલકે એમાં તળાવ કરતાં જી પાણી વધારે ઠંડું થાય છે એક એનજીન માટે જેટલા એગીઆનો તળાવ જોઈએ તે કરતાં ૧૦૦ ગણો ઓછો એગીઆ એવા ટાવરનો ગણવામાં આવે છે એટલે કે જો ફાઇ એનજીન માટે ૧૫૦૦૦ ચોરસ ફીટ

તળાવનો એરીઆ જોઈએ તો ૧૫૦ ચોરસ ફીટ એરીઆનો કુલીંગ ટાવર બસ થશે કુલીંગ ટાવર લાકડાનો, લોઢાની પ્લેટનો અથવા ઇટનો પણ બાધી શકાય છે, અને એની ગોઠવણ ગુચવાડા વગરની સાદી હોય છે કુલીંગ ટાવરની ગોઠવણ બે રીતે થઈ શકે છે એક તો ફેસર્ડ ડ્રાફ્ટ સાથે, અને બીજી કુદરતી ડ્રાફ્ટ સાથે ફેસર્ડ ડ્રાફ્ટની ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૨૧૫ માં બતાવી છે એમાં ટાવર આસરે ૩૦ થી ૪૦ ફીટ ઉંચો બાધી તેની નીચે એક મોટો પંખો (fan) રાખવામાં આવે છે, જે એનજીન રૂમની બાહરે રાખેલી એક શાફ્ટીંગ ઉપરથી ચલાવવામાં આવે છે એ પંખાથી ઉત્પન્ન થતા ડ્રાફ્ટનો પ્રેસર ૨ થી ૩ ઇંચ ગણવો જોઈએ (જુઓ પાનુ ૧૧૫) એનજીનના કનડેન્સરમાંથી બાહરે પડતું ડીસચાર્જ વોટર D એક નાની ટાકીમાં નાખવામાં આવે છે, જેમાંથી એક સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ C તે ઉચ્છેદને ટાવરને મથાળે ચડાવે છે સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ પણ શાફ્ટીંગ ઉપરથી ચલાવવામાં આવે છે, નદીનો એક સ્ટીમ પમ્પ રાખવામાં આવે છે પમ્પના ડીલીવરી પાઇપનો છેદો P ટાવરને મથાળે ટાવરના સેન્ટરમાં વાળી લઈને તે ઉપર એક મોહડું ચડાવવામાં આવે છે જેમાંથી બીજા નાના ટ્રેન્ચ પાઇપો ફગ્ના રાખવામાં આવે છે એ ટ્રેન્ચ પાઇપોને નીચે આસરે અગ્ધા ઇંચના છેદ ગણવામાં આવે છે, જેમાંથી ગરમ ડીસચાર્જ વોટર વર્પાઈતી માફક ટાવરમાં પડે છે એ ટ્રેન્ચ પાઇપોના છેદો ઉપર જો સ્પીનીંગ મીલોમાં આવે છે તેવા વપરાયલા સ્પ્રીંગલરો લગાડ્યા હોય તો પાણી ધણી સફાઈથી બધે પથરાઈને ટાવરમાં પડે પાણી કોઈથી બાજુએ એક ધાગમાં પડતું નહીં જોઈએ, તેમજ ટાવરની અંદરની દિવાલ ઉપરથી તેના ડ્રેલા પણ નીચે ઉતરવા જોઈએ નહીં ટાવરમાં ઉપરથી પંખાના મથાળાથી થોડેક ઉપર સુધી દર બંને ત્રણ ત્રણ ફીટને આતરે લાકડાની બાક રૂમોમાં આવે છે તેવી અથવા ગેલ્વેનાઇઝેડ વાયરની ઝળીઓ રાખવામાં આવે છે, જેઓના છેદોમાંથી પાણી પડતું પડતું નીચે આવે છે પાણી એવી રીતે જ્યારે વર્પાઈના આકારમાં નીચે પડે, ત્યારે નીચેથી પંખો ધણી જરૂરી ઉપર હવા ઝુકે છે, અને પંખાની હવાનો એ ધસારો ઉપર ચડતો હોવાથી પાણી ધણી ઠંડું થઈ જાય છે આવી રીતના ફેસર્ડ ડ્રાફ્ટના ટાવરમાં ડીસચાર્જ વોટરની ટેમ્પરેચર લગભગ ૪૦ ડીગ્રી સેન્ટીગ્રી થઈ જાય છે એટલે જો ડીસચાર્જ વોટરની ટેમ્પરેચર ૧૨૦

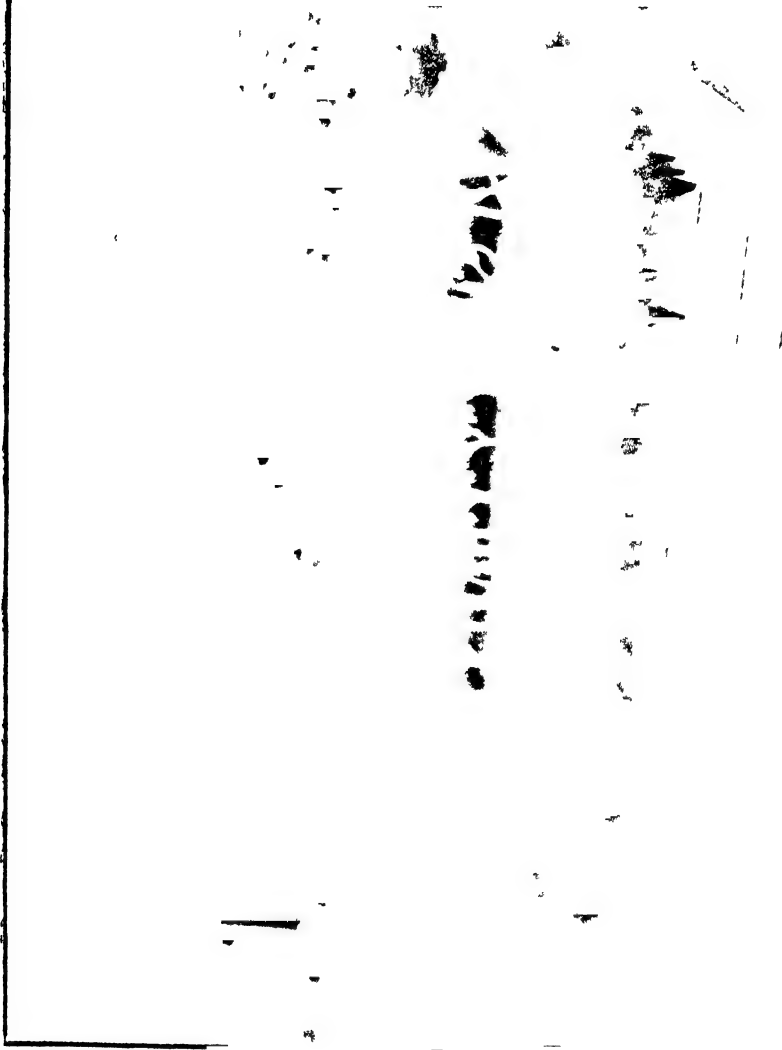
ડીઝી હોય તો તે નીચે આવતા ૮૦ ડીઝી થઇ જાય છે ટાવરના તળિઆમા રાખેલો J પાઇપ કનડેન્સરના ઇનજેક્શન પાઇપ સાથે પાંચરો જોડવામા આવે છે એવા ટાવરમાથી ફેટલુક પાણી ઉડી જઇને કમી થતુ જાય છે, પણ તે જથ્થો ડીસચાર્જ વૉટરના લગભગ ૫ ટકાથી વધુ હોતો નથી, અને ૫ ખાને ચલાવવા માટેનો પાવર એન-જીનના સામટા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરના ૧૩ ટકા જેટલો જોઇએ છે સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ માટેનો પાવર પણ લગભગ ૨ થી ૩ ટકા જેટલો થવા જાય કુદરતી ડ્રાફ્ટના કુલીંગ ટાવરમા ૫ ખાની અગત્ય નથી, પણ તે ટાવર લગભગ ૭૫ થી ૧૦૦ ફીટ ઉચ્ચ ચીમની જેવો બાંધવો જોઇએ, જે કે તેમા પણ પાણી તો કકન ૩૦ થી ૪૦ ફીટની ઉચાઇ સુધીજ ચઢાવવામા આવે છે ટાવરની બાકીની ઉચાઇ એક ચીમની તરીકે ડ્રાફ્ટ ઉત્પન્ન કરી આપે છે

કુલીંગ ટાવરના બીજા ફાયદા—એ છે કે એમાં પાણી વારવાર ઠંડુ ગરમ થયા કરવાથી તે માહેલા કાર્બોનેટના ખાર છૂટા પડી જાય છે, અને ઑઇલરમા ખાર બાઝવાનો પાણીનો ગુણુ વળો કમી થઇ જાય છે જે તળાવ મોબુદ હોય પણ તે જોઇએ તે કરતાં નાનો હોય તો તેને મદદ કરવા માટે એક નાનો કુલીંગ ટાવર ધણો ઉપયોગી થઇ પડે છે એવી ગોડવણુમા ડીસચાર્જ વૉટર પેહલેલા ટાવરમા ચલકાવી થોડુક ઠંડુ કર્યા પછી તળાવની ઉઘાડી ગટરમા ફરીને તળાવમા નાખવામા આવે છે, જ્યાથી તે ઇનજેક્શન પાઇપ મારફતે પાછુ એનજીનમા ખેચાય છે એક તળાવ કરતા કુલીંગ ટાવર ધણીજ થોડી જગા રોકવા ઉપરાંત પાણી ધણુ ઠંડુ કરે છે.

સ્પ્રે કુલર (Spray Cooler)—ન્યા મોટા તળાવ બાંધવાની જગ્યા નહી હોય, તેમજ કુલીંગ ટાવર બાંધવા માટે પણ કાંઈ મુશ્કેલી હોય ત્યા પ્રવાર માફક પાણી ઉચે ઉઘાડીને તેને ઠંડું કરવાની સ્પ્રે કુલીંગની ગોડવણુ ધણી સગવડભરેલી થઇ પડે છે. ન્યા તળાવ નહી હોય ત્યા એક લાખી અને લગભગ ટોળાવવાળી પોહળી નાળી (trough) બાંધી તેને મથાળે એક પાઇપ મૂકી તે ઉપર ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણેનાં સ્પ્રે કુલર લગાડવામા આવે છે, અને એક પમ્પની મદદથી એમાં ગરમ પાણી ૧૦-૧૨ પાઉન્ડના

પ્રેસરે ફ્રાંસ કરવામાં આવે છે, જે પાણી યુવારા માફક ઉચે ઉડી ઠંડુ થઈ નીચે પડે છે ધણે ઠંડાણે તો સરફેસ કનડેનસરનો સરકયુ-લેટીંગ પમ્પ રૂપે કુલરની નાળીમાંથી પાણી ખેંચી, કનડેનસરમાં સરકયુલેટ કરીને રૂપે કુલરમાં બાહરે બાહરે ઉડારે છે, જેથી એ માટે જૂદો પમ્પ રાખવો પડતો નથી રૂપે કુલ્લીંગ પ્લાન્ટ માટે દર ૧૩૩૩૩ ગયાલન ઠંડુ કરવામાં આવનારા પાણી દીઠ અથવા એનજીનના દર ૨૦૦ થી ૨૫૦ હોર્સ પાવર દીઠ ૧૦૦૦ સ્કવેરફીટ એરીઆ બસ થઈ પડે છે ચિત્ર નાં ૨૧૬ માં સી એ પારસન્સ એન્ડ કાં (C. A. Parsons & Co) ના બનાવેલા રૂપે કુલરની ગોઠવણુ અતાવી છે, જેમાં જોવાથી માલમ પડશે કે એક તળાવને કિનારે મૂકેલા આડા પાઇપમાં કનડેનસરનું ડીસચાર્જ વૉટર આપી તે મોટા પાઇપમાંથી લીધેલા સખ્યાબધ પ્રેન્ચ પાઇપોમાં આપવામાં આવે છે, જે પ્રેન્ચ પાઇપો તળાવમાં થોડેક ભાગે લઈ જવામાં આવ્યા છે, અને તે દરેક ઉપર ત્રણ કે ચાર રૂપે કુલરો લગાડવામાં આવ્યા છે ન્યા તળાવ નાનો પડતો હોય ત્યાં બીજો મોટો તળાવ બાંધવાને બદલે આવી ગોઠવણુ ઘણા થોડા ખર્ચમાં કરી શકાય છે

વૉટર સૉફ્ટનર (Water Softner)—ઝાંઝરમાં જે ગમે તે જાતનું ઝાંઝર કૉમ્પોઝીશન વાપરીને ઝાંઝરમાં બધાંતો ખાર ઝાંઝરમાં જૂટો પાડવાને બદલે શીડ વૉટર ઝાંઝરમાં આપ્યા અગાઉ તેને એક વૉટર સૉફ્ટનર નામના યંત્રમાંથી પસાર કરી ઝાંઝરની બાહરે ખાર જૂટો પાડવાની રીત વધારે પસંદ કરવા જોગ છે એ માટે ધણીક જાતના વૉટર સૉફ્ટનર બનાવવામાં આવે છે, જેઓની બનાવટમાં ઘણો હેરફેર જોવામાં આવે છે, પણ તે દરેકમાં શીડ વૉટર સાથે જ જાતનું જોડાણ તે જાતનું અને જેટલું જોઈએ તેટલું રસાયણ (chemicals) થોડું ચાલુ બેગાઈને એક ટાકીમાં ખારને જૂટો પાડે છે, અને ફક્ત નિતર ખાગ વગરનું પાણી ઝાંઝરમાં જાય છે પેટેલા કાંઈ રસાયણી પાસે શીડ વૉટરનું પૃથકરણ (analysis) કરાવી તે પાણીમાં કઈ જાતના ખારો સમાયેલા છે, અને તેઓને જૂટા પાડવા માટે કઈ જાતના અને કેટલા રસાયણની જરૂર છે તે શોધી કાઢવામાં આવે છે, અને તે વૉટર સૉફ્ટનરમાં વાપરવામાં આવે છે. મેસર્સ બેન્ક-વીલ્સોન પોતાનાં ઝાંઝરો

ચિત્ર નંબર ૨૧૬. સી. એ. પાર્સન્સ દ્વારા ના રમ દુકાનની ગોઠવણ

સાથે લાસેન એન્ડ જોર્ટ (Lassen & Hjort) ના વોટર સેક્શનર વાપરવાની બલામણુ કરે છે, જેની બનાવટ ધણીજ સાદી હોય છે. એમાં એક ટાંકીને મથાળે ચોક્કસ માપનો એક તીલકી ગ બોક્ષ (tilting box) છે, જેમા બાહેરનુ (ખારવાણુ) પાણી ભરાતાજ તે પાણીના ભારે પોતાની મેજે એક તરફ ઉઘી વળી જાય છે, જેથી તે માહેલુ પાણી નીચેની ટાંકીમાં પડે છે. તેજ વખતે તેની પાસે

મૂકેલા એક ખીજ બાંધેલો વાલ્વ ઉઘડી જઈને તે બાંધમાં ભરેલી રસાયણ મેળવણીનો ચોક્કસ જથ્થો પણ નીચે પડે છે, જે પેલા પાણી સાથે મિક્ષ થઈ જઈ ખાર છૂટો પડી ટાકીને તળે ઠરે છે, અને પાણી ટાકીમા રાખેલા શીલ્ટરોમાથી સાફ થઈ શીડપમ્પના સકેશનમા જાય છે આથી પાણીના ચોક્કસ માપેલા જથ્થામા રસાયણ મેળવણીનો ચોક્કસ માપેલો જથ્થો દરેક વખતે પોતાની મેળે મેળાયા કરે છે, જેથી પાણી ઘણું જ નિર્મળ અને ખાર વગરનું બની બાંધલરમા મૂકેલ ખારનું પડ બાઝતું નથી

પ્રકરણ—૩૮.

લુબ્રીકેશન.

LUBRICATION.

લુબ્રીકેશન (Lubrication)—એનજીનના અને ખીજના બધા સાચાઓના ચાલુ ભાગોમા તેલ નાખવાની અગત્ય છે, કે જેથી એક ખીજ સાથે ધસાતા ભાગોની વચ્ચે તેલનું પાતળું પડ ગ્રહેવાથી ધાતુ સાથે ધાતુ મળીને ધસાય નહી, અને અસાધારણ ગરમી અને વસાડો પેદા થાય નહી જે લોખંડનો એક ટુકડો ખીજ તેવાજ ટુકડા ઉપર વગર તેલે લાખો વખત ધસાયા કરે, તો તેથી એટલી બધી ગરમી પેદા થાય છે કે આખરે તે બન્ને ટુકડાઓ જોડાઈને એક થઈ જાય છે, અને છીણીવડે કાપ્યા વગર છુટા પાડી શકાતા નથી. તેલ નાખવાની મનલગ્ય ફક્ત ધસાડો ઓછો કરવાનીજ નથી, પણ તેથી પાવર પણ ઓછો થાય છે એક મીલના ૩૦૦ હોર્સ પાવરના એનજીનના એક સીલીન્ડરમા તેલ જતું અટકી જવાથી, અને તેમ તેલ વગર થોડો વખત ચાલ્યા કરવાથી આખરે એનજીન ચાલુ મશીનરી સાથે એકદમ ઉંચું રહી ગયું હતું. આ ઉપરથી માલમ પડે છે કે તેલ વગર સીલીન્ડરમા એટલો બધો ધસાડો યાને ફ્રીક્શન (friction) થયું હતું કે એનજીનના ૩૦૦ હોર્સ પાવર તે ધસાડાએજ સમાવી લીધા હતા.

તેલની પસંદગી (Selection of Lubricant)—એક ચોક્કસ યેરીંગ માટે તેલની પસંદગી કરતી વખતે તે યેરીંગ

ઉપર ફેટલો પ્રેસર પડે છે તે પહેલાં ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ પછી તે તેલની ગરમીથી સળગી ઉઠવાની ખાશ્યત યાને ફલેશીંગ પોઇન્ટ (flashing point) જાણવી જોઈએ, અને પછી તે તેલની ચિકણાઈ યાને વીસકોસીટી (viscosity) ફેટલી છે તે જોવી જોઈએ એ ઉપરાંત ફેટલાક તેલોમાં બાઝી જવાની ખાશ્યત યાને ગમીનેસ (gumminess) હોય છે માટે તે પણ જાણવાની અગત્ય છે, તેમજ તેલમાં ઍસીડ પણ હોવી નહીં જોઈએ

બેરીંગ પ્રેસર (Bearing Pressure)—એક ચોક્કસ બેરીંગમાં કઈ જાનનું તેલ વાપરવું તે ને બેરીંગ ઉપર પડતા પ્રેસર ઉપર આધાર રાખે છે બેરીંગની જેટલી સપાટી ઉપર પ્રેસર પડે છે તેટલી સપાટીનો એરીયા કાઢવા માટે બેરીંગની લંબાઈ અને શાફ્ટની ડાયમેટરનો ગુણાકાર કરવો જેમકે એક ફ્રેન્કપીન ૫ ઈંચ ડાયમેટરની અને ૬ ઈંચ લાંબી હોય તો $5 \times 6 = 30$ સ્કવેર ઈંચ એરીયા તેની બેરીંગ સગ્રેસનો આવ્યો, કે જે ઉપરજી પીસ્ટનનો સામગ્રો પ્રેસર પડે છે હવે એક એનજીનમાં પીસ્ટનનો એરીયા ૨૫૦ સ્કવેર ઈંચ હોય અને પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ હોય તો ઉપલી ફ્રેન્ક પીનની બેરીંગ ઉપર $250 \times 100 = 25000$ પાઉન્ડ પ્રેસર સ્કવેર ઈંચ સગ્રેસ ઉપર પડશે બેરીંગ ઉપર પડતો એ ૧ ગાકડ અને આસની વચ્ચે રહેતા તેલના પાનગા પડને બમણો પડે છે, માટે તે બેરીંગને કાયકનું તેલ જો નહીં હોય તો, યાને જોઈએ તે કરતા તેલ પાનગું હોય તો, પ્રેસરને લીધે શાફ્ટ અને આસ વચ્ચેનું એ તેલ દબાઈ સકોચાઈને નિચવાઈ જાય છે, જેથી શાફ્ટ કોગા આસ ઉપર ધસાઈને ચાલે છે અને બેરીંગ ગરમ થાય છે જ્યારે જો જોઈએ તે કરતા વધારે ઘાટું તેલ હોય તો શાફ્ટ આસમાં સેકલાઈથી ફરવાને બદલે જોર મારે છે, જેથી વધુ પાવરનો થાય છે જૂદી જૂદી બેરીંગો ઉપર ફેટલો પ્રેસર રાખવો જોઈએ કે જેથી તે ગરમ થવા વગર સેકલાઈથી ચાલે તે કોણ નાં ૩૮ મા આપ્યું છે સાધારણ રીતે કોઈબી શાફ્ટની ડાયમેટર કરતા તેની બેરીંગની લંબાઈ બમણી રાખવામાં આવે છે

કોઠા—૩૮. જુદી જુદી યેરીંગો માટે જોઈતો પ્રેસર.

યેરીંગોના નામ	દરમ્યારસ ધ એ પ્રેસર
કૅન્ક શાફ્ટની મેન યેરીંગ, હૉરીઝૉન્ટલ મીલ એનજીન	૧૫૦ થી ૨૫૦
ક્રૉસહેડની પીનની યેરીંગ	૧૦૦૦ થી ૧૨૦૦
ધીમી ચાલના મોટા મીલ એનજીનની કૅન્કપીનની યેરીંગ	૮૦૦ થી ૯૦૦
કૅન્ક શાફ્ટની મેન યેરીંગ, વરટીકલ મીલ એનજીન	૪૦૦ થી ૬૦૦
નાના એનજીનોની કૅન્ક પીનની યેરીંગ	૧૫૦ થી ૨૦૦
સાઇન શાફ્ટની યેરીંગ	૩૦૦ થી ૪૦૦
વરટીકલ શાફ્ટના ડ્રુટરોપની યેરીંગ	૨૪૦ થી ૩૦૦

ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ (Flashing Point)—એ વિશે ઓઇલ એનજીનના પ્રકણુમા વિગતવાર લખવામા આવ્યું છે જ્યાં યેરીંગ ઘણી ગરમ થવાનો સભવ હોય ત્યાં ઓછી ફ્લેશીંગ પોઇન્ટનું યાને જલ્દી સળગી ઉડે તેવું તેલ વાપરવું નહીં જોઇએ. જુદી જુદી ગતના તેલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ કોઠા નાં ૩૯ માં આપી છે સીલીનડર ઓઇલ ૪૫૦ ડીગ્રી અને ક્રાઇબી મરીનર્ગ માટેનું તેલ ૩૦૦ ડીગ્રીથી ઓછી ફ્લેશીંગ પોઇન્ટનું નહીં જોઇએ. ઈંગ્લીશ બનાવટના તેલોની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ સર્વેથી વધુ હોય છે, ત્યાર પછી બીજે નંબરે અમેરિકન, ત્રીજે નંબરે રશીઅન, અને ચોથે નંબરે ર્ફોય તેલ આવે છે

કોઠા—૩૯. જુદી જુદી જાતનાં તેલની ફલેશીંગ પેઠન્ટ.

તેલ	ફલેશીંગ પેઠન્ટ ડીઝી I	તેલ	ફલેશીંગ પેઠન્ટ ડીઝી F
ચરખી	૫૮૦	હિન્દી જાતનું સીલીનડર ઑઇલ	૫૫૦
સરસવનું તેલ	૫૭૫	સાધારણ કાળું સીલીનડર ઑઇલ	૪૫૦
કપાસિઆનું તેલ	૫૬૫	શાફ્ટીંગ ઑઇલ	૪૦૦
ઑલીવ ઑઇલ	૫૬૦	ઉચ્ચ સ્પીનડલ ઑઇલ	૩૭૫
એરડિઉ તેલ	૫૮૦	સાધારણ સ્પીનડલ ઑઇલ	૩૫૦
જાનવગીયા મચ્છીનું તેલ	૫૩૦	હલકું શુનીંગ ઑઇલ	૩૦૦

વિસકોસિટી (Viscosity)—ધણાખરા તેલો ગરમીથી પાતળા થઇ પાણી જેવા થઇ જાય છે, જે વખતે મશીન-ગીમા નાખવા લાયકનો. યાને લુપ્તીકેશનનો ગુણ તેઓમાં ઝાઝો રહેતો નથી તેલનું ટકાઉપણુ અથવા ચિક્કાપણ તેની વિસકોસિટી કહેવાય છે જે તેલ સાધારણ ટેમ્પરેચરે ઘટ દેખાય પણ થોડું ગરમ થતાજ પાતળું પાણી જેવું થઇ જાય તે મશીનરી માટે નકામું છે. ધીમેથી ચાલતી ભાગી મશીનરી માટે ઘાડું અને વધારે વિસકોસિટીવાળું તેલ જોઈએ છે, જ્યારે બહુ ઝડપથી ચાલતી અને હલકી મશીનરી માટે પાતળું તેલ જોઈએ છે. વિસકોસિટી માપવાનું ખાસ યંત્ર આવે છે, જેની બનાવટ સહેલ છે. એક વાસણમાં તેલ ભરી તેને જોઈતી ટેમ્પરેચરે ગરમ કરવામાં આવે છે (કે જે ટેમ્પરેચરે તે તેલ ઘેરીગમાં ચાલવાનું હોય) પછી તે વાસણના તળ્યાં માંહેલા એક ધણાજ બારીક છીદ્રનો વાલ્વ ઉઘાડી તેલનો એક ઓક્સ જથ્થો બીજા વાસણ યા માપમા ત્રીલવામાં આવે છે તેલનો એક ઓક્સ જથ્થો પેલાં છીદ્ર વાટે પડતાં કેટલી સેકન્ડ વખત લ્યે છે તે એક ધડિઆળની મદદ વડે તપાસી જોવામાં આવે છે. એ

પ્રમાણે જૂદી જૂદી જાતનાં તેલના નમુનાઓની તપાસ કરવામાં આવે છે, જેઓની સરખામણી કરવા માટે દરેક નમુનો એકજ સરખી ટેમ્પરેચરે ગરમ કરવો જોઈએ, અને તેલનો એકજ સરખો જથ્થો છીદ્ર વાટે બાહર કાઢી ઝીલવો જોઈએ એ પ્રમાણે તપાસતા જે તેલ મજકૂર છીદ્ર વાટે બાહર પડતા વધુ વખત હ્યે તેની વિસકો સિટી વધુ સમજવી એવા યત્રની ગેરહાજરીમા જો તેલના થોડાક નમુનાઓની સરખામણી કરી હોય તો આ પ્રમાણે કરવી—ધારે કે જૂદી જૂદી જાતના એનજીન ઓઇલ તપાસી જોવા છે એ માટે ઓઈલના ગેજ ગ્લાસની ટ્યુબો લઈ તેઓમા એ તેલના નમુના ભરી ખન્ને છેડા મજબુત બંધ કરવા ટ્યુબમા તેલ સંજોગ અધુરો રાખવુ કે જેથી સ્પીરીટ લેવલની માફક તેમા પગપોટા થાય એ પછી એ ટ્યુબોને સીલીનડગની ઉપર યા કોઈ બીજી ગરમ જગામા એકાદ કલાક ગપી એકસરખી ગરમ કરવી ત્યારપછી બધી ટ્યુબોને સામટી એક હાથમા પકડીને નીચે ઉપર અવાગનવાગ કરી તેઓમા પરપોટા (bubbles) ઉપર નીચે ચલડતા તપાસવા જે ટ્યુબોને પગપોટા સર્વેથી ધીમે અને છેલ્લે ઉપર ચલડે તે ટ્યુબ માંજ તેલની વિસકોમિટી વધુ હોવી જોઈએ સર્વેથી વધુ વિસકોમિટી ચરખી અને જનવરી તેલમા હોય છે, ત્યારપછી બીજે નબરે વનસપતી તેલ આવે છે, અને છેલ્લા ખનીજ તેલ આવે છે વનસપતી તેલોમા સર્વેથી વધુ વિસકોસિટી એગડિઆ તેલમા હોય છે, માટે એ તેલ ભારી ખેરીગામા ચાલવા માટે સાડ છે

તેલનું બાઝી જવું અથવા ગમીનેસ (Gamma-ness)—જે જનનુ તેલ ખેરીગમા ચાલ્યા પછી થગીને ગુદગની માફક બાઝી જાય તે મશીનરી માટ નકામુ છે એરડિઉ તેલ ધણીકવાગ ખેરીગની આસપાસ ગુદગ અથવા જલ્દી માફક બાઝી જતુ જોવામા આવે છે તેજ માફક કાઠક લક્ષી જનનના ખનીજ તેલોમા પણ થાય છે એ આશિયત પાગખવાની સેલ્લ રીન એ છે કે કોઈ ખેરીગમા તેલ નામી થોડોવાગ ફેરવી ગડેવા દેવુ. ૨૪ કલાક પછી તે ખેરીગની શાફ્ટરીગ હાથે ફેરવી તપાસવી. જો ફેરવવામા જોર માગે તો જાણવુ કે તેલ બાઝી ગયુ છે હાથવડે ફેરવી શકાતુ કોઈબી નાનુ મશીન એ તપાસ માટે પુગ્તુ છે. જનવરી તેલ, ચરખી અને

વનસ્પતીના તેલમાં એ ખાશિયન ઝાઝી હોય છે અળસીના તેલમાં એવી ખાશિયન ઘણી હોય છે, પણ એ જનનું તેલ મગીનગીમાં કઠીબી નાખવામાં આવતું નથી એ તેલ માહેલી એ ખાશિયનને લીધે એને ૨ ગમા ભેળવામાં આવે છે, જેથી ૨ ગ જલદી સુકાઈ જાય

તેલમાં રહેતી એસીડ (Acid in Lubricant)

બેરીંગની ધાતુને ઘણું નુકસાન કરે છે, માટે જે તેલમાં એસીડ હોય તે તેલ બિલકુલ વાપરવું નહીં જોઈએ તેલમાં એસીડ છે કે નહીં તે પારખવા માટે તેમાં ચળકતો પોલીશ કીધેલો એક સળિઓ અથવા સ્પીન્ડલ એક અડવાડિઉ મુધી ટુબાડી ગમ્મવો જો તેલમાં એસીડ અથવા પાણી હશે તો તે સ્પીન્ડલ કિટાઈ જશે સ્વચ્છ ખનીજ તેલમાં એસીડ બિલકુલ હોતી નથી, માટે એ જનના તેલ બેરીંગની ધાતુ ઉપર કઠીબી નુકસાનકારક અસર કરતા નથી એક મોટા મીસ એનજીનની ક્રંકશાફ્ટની મેનબેરીંગ માહે વપરાયતું એગડિઉ તેલ કીલીને તપાસ કરતા તે માહે પિત્તળનો ઘડોળ બારીક ભૂંડા ભેળાયેલો આ લખનારે જોયો હતો એ ભૂંડા એટલો બારીક હતો, કે તે મત્ર પિત્તળના સોનેરી ૨ ગ માફક તેલમાં ચમકતો હતો, પરંતુ એ આગળીઓ વચ્ચે આળતા માલમ પડ્યો હતો નહીં એ પગિલામ તે એગડિઆ તેલમાં રહેલી એસીડને લીધે હતું, જે બેરીંગના પિત્તળને ખાઈ જતી હતી, કારણકે બેરીંગ તપાસતા તે બીલકુલ ઠંડી ચાલતી હતી, તથા પાછળથી ત્રાસ કાઢાડીને તપાસતા તે બિલકુલ કપાયતું કે ગરમ થયતું દેખાયું હતું નહીં

જુદી જુદી જાતનાં તેલો કંઈકંઈ ધાતુઓપર નુકસાનકારક અસર કરે છે તે નીચે આપ્યું છે -

ગાયટ્રોની ચરબી	ત્રાણ અને લોહડું
મગ્નમચ્છનું તેલ ...	સીસું.
ટુક્કની ચરબી .	... સીસું અને ત્રાણ
સ્પર્મ (Sperm) મચ્છીનું તેલ .	લોહડું, સીસું અને જસન
સરસવનું તેલ .	... ત્રાણ
ઑલીવનું તેલ .	.. ત્રાણ અને પિત્તળ
કપાસિઆનું તેલ ...	. કાઠાઈ
એરડિઉ ...	. પિત્તળ અને ત્રાણ
ખનીજ તેલ (મીનરલ ઑઇલ)	... સીસું

જનવરી તેલ (Animal Oil) તથા ચરબી લુબ્રીકેશન માટે તેઓમા રહેતી ચિકણાઈ યાને વિસકોસિટીની લીધે ધણા સરસ છે, પણ એ જાતના તેલ તથા ચરબીમાં રહેતી ઍસીડ ધેરીગની ધાતુને નુકસાન કરે છે ચરબીની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ સર્વેથી વધુ હોય છે, પણ તે સીલીનડરમા નાખતા કનડેનસરની મારફતે ઑઇલરમા શીડવોટર સાથે મળીને દાખલ થવાથી ઑઇલરના પાણી માંહેલા સોડા-ખાર સાથે મળી જઇને ઑઇલરમા સાબુ જેવા ચિકણા પદાર્થ ઉત્પન્ન કરે છે, જે પ્લેટને ચોટી બેસવાથી નુકસાન કરે છે તોપણ જો સીલીનડર ઑઇલ હલકી જાતનું હોય અથવા નવા સુપરહીટીંગ સ્ટીમ વપરાતી હોય ત્યા સીલીનડર ઑઇલમા સેકંડે ૫ થી ૭ ટકા સ્વચ્છ ક્રીધેલી ચરબી બેળીને સીલીનડરમા નાખવાથી ધણો ફાયદો થાય છે ફડી જગામા વાપરવા માટે 'પર્મ' નામની માછલીનું તેલ ઉત્તમ છે બીજે નામરે ચરબી આવે છે, જે જો ઑઇલરમા જવાની ધારતી નહી હોય તો સીલીનડર ઑઇલ કરતાબી સારી છે

વનસ્પતી તેલ (Vegetable Oil) પણ લુબ્રીકેશન માટે અનુકૂલ નથી, કારણ કે એમા સમાયલી ઍસીડ ઉપર લખ્યા મુજબ ધાતુને ખાઈ જાય છે, તથા એ તેલ પણ ચરબીની માફક ઑઇલરમા જવાથી ધણું નુકસાન કરે છે વળી એ જાતના તેલમા 'ગર્મીતેસ' અથવા બાઝી જવાની ખાસિયત ધણી હોય છે, જેથી થોડો વખત મશીન બંધ રાખી પાછું ચાલુ કરતા ને ધણું જોર આગે છે ગરમ જગામાં એ જાતના તેલ ખરાબ થઈ જાય છે, પણ ભારી ધેરીગોમા સગસવના તેલને ખનીજ તેલ (સીલીનડર ઑઇલ) મા બેળી વાપરવાથી સાડ ચાલે છે તેમજ એરડીયાના તેલમા બીજા બંધી જાતના જનવરી, ખનીજ, તેમજ વનસ્પતીના તેલો કરતા ચીકણનો ગુણ વિસકોસિટી ધણો વધારે હોવાથી ભારી ધેરી-ગામાં એરડય વાપરવાનું હજી ધણાઓ પસંદ કરે છે ૧૨૦ ડીગ્રીની ટેમ્પરેચરે જ્યારે બીજા બંધી જાતનાં તેલો પોતા માંહેલો ચીકણ ધણે દગળે ખોલી દેય છે, ત્યારે એરડયાંમા તે વધારે રહે છે ચરબી કરતા પણ એરડયામાં ચીકણનો ગુણ વિસકોસિટી વધારે હોય છે.

ખનીજ તેલ (Mineral Oil) જમીનમાંથી નિકળતાં કાર્બન પેત્રોલીઅમ તેલમાંથી ગાળીને બનાવવામાં આવે છે. કાર્બન અથવા કુડ પેત્રોલીઅમમાંથી અર્ક રૂપે પેલેલા મોટર કારમાં વપરાતું પેત્રોલ અને ફેરોસીન ઑઇલ કાહાડી લીધા પછી સ્પીનડલ ઑઇલ જેવા પારદર્શક તેલ અને ત્યારપછી સીલીનડર ઑઇલ જેવા કાળા અને ઘટ તેલો કઢાડવામાં આવે છે, અને છેલ્લે પેર્ફીન વેલ (paraffin wax) અને વેસેલીન (vaseline) નીકળે છે ખનીજ તેલો લુપ્તીકેશન માટે ધણા ઉત્તમ કહેવાય છે, કારણકે એઓમાં ઑનીડ હોતી નથી તેથી એઓ કાંઈખી જાતની ધાતુ ઉપર નુકશાનકારક અસર કરતા નથી. જાનવરી ચરખી અને વનસ્પતીના તેલ કરતા ખનીજ તેલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ ઓછી હોવાથી ધણાકે એમ સમજે છે કે એ જલદી સળગી ઉઠતા હોવાં જોઈએ, પરંતુ એ વિચાર ભૂલ-ભરેલો છે, કારણકે ચરખી અથવા વનસ્પતી તેલમાં બીજાંયેલો ક્રૉટન વેસ્ટ જો કાંઈ ગરમ ઓગડામાં પડેલા રૂના દગલા ઉપર રાખ્યો હોય, અને તે ઉપર હવા લાગ્યા કરતી હોય તો થોડા વખતમાં તે ગરમ થઈ સળગી ઉઠે છે, કારણકે એ જાતનું તેલ તથા ચરખી હવા માહેલી ઑક્સીજન (oxygen) ગેસ યુગ્મી લઈ ગરમી ઉત્પન્ન કરે છે, પણ ખનીજ તેલમાં ઑક્સીજન યુગ્મી લેવાનો ગુણ ન હોવાથી એમ બનતું નથી તોપણ વનસ્પતી અને જાનવરી ચરખીવાળા તેલોમાં લુપ્તીકેશનનો ચીકાશવાળો ગુણ વિસક્રોસિટી જેટલો વધારે હોય છે તેટલો ખનીજ તેલોમાં હોતો નથી એ કારણ થકી હજીખી ધણાક અનુભવી એનજીનીઅરો ભારે ખેરીગોમાં એરડ્યુ અને ચરખી વાપરે છે કેટલાક ખનીજ તેલો દેખીતા ધણા ઘટ અને જડા હોય છે, પણ તેઓમાં ખરેખરો ચીકાશ યાને વિસક્રોસિટી ધણી ઓછી હોવાથી ભારે ખેરીગોમાં તેઓ વાપરવા લાયકના હોતાં નથી ઉભા એનજીનો કરતા આડા એનજીનોનાં સીલીનડરોમાં પીસ્ટનનું ફ્રીકેશન ધણુ વધારે થાય છે, માટે એવાં એનજીનોના સીલીનડરોમાં સીલીનડર ઑઇલ સાથે આસરે ૫ ટકા જેટલી ચરખી ભેળીને વાપરવાથી ધણો ફાયદો થાય છે.

લુપ્તીકેશન માટે વપરાતાં ખનીજ તેલોની આસિયત એવી હોવી જોઈએ કે ૨૧૨ ડીગ્રીની ટેમ્પરેચરે ચાર

કક્ષાક મુધી રાખી મેલતા તે જાળીને ઉડી જવું જોઈએ નહીં—યાને તેનું વજન કમી થઈ જવું જોઈએ નહીં તેમજ કૉસ્ટીક સોડા (caustic soda) ને ગરમ પાણીમાં પિગળાવી તેમાં તેલ નાખી ખુબ હલાવી જોતા સાબુની માફક તેમાં શીણ આવવું જોઈએ નહીં તેલમાં મલકાયુરીક એમીડ નાખી જોતા તેલનો રંગ ફક્ત સહેજ કાળો પડવો જોઈએ ખનીજ તેલ યાને મીનરલ ઓઇલને જ્યારે ગરમ કરવામાં આવે, ત્યારે તેમાંથી રાગ અથવા ગંજન (resin) નો વાસ નહીં આવવો જોઈએ, પણ સહેજ કેરોસીનનો વાસ આવવો જોઈએ

ગ્રેફાઇટ (Graphite) પાઉડર એક જાતનો ખનીજ પદાર્થ છે, જેમાં પુર્ણીકશનનો ગુણ વણા ચાલકતા પ્રકારનો હોય છે એટલે મુધી કે કોઈખી તેલમાં મેળવ્યા વગર એકલા ગ્રેફાઇટને પાણીમાં ભેળીને ઘેરીગમાં નાખના ઘેરીગ ગરમ થયા વગર કક્ષાક મુધી ચાલે છે ઘેરીગમાં વાપરવાનો સર્વથી સગ્ગ કલેક (flake) ગ્રેફાઇટ છે

ગરમ ચાલતી ઘેરીગ (Hot Bearing) મા નાખવા માટે સર્વથી સગ્ગ ચીજ સ્પર્શ ચક્રો અથવા વાહીટ લેડ (white lead) છે, જેને સ્પર્મ (sperm) નામની મધીના તેલમાં મેળવીને ઘેરીગમાં નાખવો જો એ તેલ નહીં મળે તો સારૂ મીલી-નડર ઓઇલ અથવા એરડ્યુ વાહીટ લેડ સાથે મેળવવું ઘેરીગ એક વખત ગરમ થયા પછી તેને ઠંડી કરતી વખતે તેના ધ્રાસ વળી જાય છે તેથી શાફ્ટીંગનો પ્રેસર ધ્રાસના તળ્યા ઉપર પડવાને બદલે બાબુઓ ઉપર પડે છે, અને જ્યાંમુધી ધ્રાસની બન્ને બાબુઓ પુગતી ધ્રાસ ધ્રાસ નહીં ત્યાંમુધી ઘેરીગ ગરમની ગરમ ચાલ્યા કરે છે, અને વધુ નુકસાન કરે છે, માટે કોઈખી ઘેરીગ એક વખત ગરમ થઈ કે પુગત તેના ધ્રાસ છાંડી નાખી ધ્રાસની બન્ને બાબુ અદરથી ધ્રાસ નાખવી શાફ્ટના અગ્રધા ડાયામેટર જેટલો ભાગ બન્ને બાબુઓથી ધ્રાસ નાખવો, એટલે જો શાફ્ટ ૪ ઇચની હોય તો ધ્રાસની બન્ને બાબુ આમરે બે ઇચ પહોળી ધ્રાસ નાખવી, કે જેથી શાફ્ટ ચાલુમાં ધ્રાસના તળીયાના મોટા ભાગમાં જ લાગીને ચાલે ક્રૅન્ક પીન, ક્રૅમહેડ યા ક્રૅન્ક શાફ્ટની મેનબેરીંગ

વગેરે દરેક યેરીગને એ રીત લાગુ પડે છે. આવી રીતે ફાઇલ માગી વાસ પાછા જોડી ચાલુ કરવાથી પહેલા થોડોજ વખત યેરીગ સહેજ ગરમ ચાલી તુરંત ઠંડી થઈ જશે. ગરમ ચાલતી યેરીગમાં ગ્રેફાઇટ પાઉડર (graphite) ચરબી સાથે મેળવીને નાખવાથી પણ ઘણો ફાયદો થાય છે. એ માટેનું મીઠાણ આ પ્રમાણે બનાવવું — ચરબી ૨ પાઉન્ડ, ગ્રેફાઇટ પાઉડર ૨ આઉન્સ, શુગર ઓફ લેડ (sugar of lead) ૪ આઉન્સ ચરબી ધીમી આગ ઉપર પિગળાવી તેમાં બાકીની ચીજો ભેળી ખુબ હલાવવું અને ઠંડું પડ્યા પછી વાપરવું.

ગૅસ અને ઑઇલ એનજીન માટેનું સીલીનડર ઑઇલ (Lubricant for Gas and Oil Engines) તદ્દન ખનીજને બદલે વનસ્પતીનું તેલ અથવા ચરબી ખનીજ તેલ સાથે ભેળીને બનાવવું જોઈએ. એક સ્ટીમ એનજીનમાં તદ્દન વનસ્પતીનું તેલ કે ચરબી સીલીનડરમાં નાખવાથી તે સ્ટીમ માટેલા પાણી સાથે ભેળાઈને નુકસાન કરે છે, પણ એક ગૅસ અને ઑઇલ એનજીનના સીલીનડરમાં સ્ટીમ કે પાણી નહીં હોવાથી વનસ્પતીનું તેલ અને ચરબી ખનીજ સીલીનડર ઑઇલ સાથે ભેળીને વાપરવાથી ઘણો ફાયદો કરે છે.

લુબ્રીકેટીંગ ઑઇલની તપાસ (Testing Lubricating Oils) — સીલીનડર ઑઇલ તપાસવા માટે પૉલીશ ક્રીધેલી એક લોટાની પ્લેટ ઉપર થોડુંક તેલ નાખી તેને ખુબ ગરમ કરવું. જો સીલીનડર ઑઇલને ઘાટું કરવા માટે તેમાં રાજ અથવા રાજન ભેળેલી હશે તો તેનો વાસ આવશે, તેમજ એવી એક પ્લેટ ઉપર તેલ ચોપડી થોડા ફિવસ રહેવા દેવું, જો તેલમાં ઑસીડ હશે તો પ્લેટ કાળી પડી જશે. વળી લુબ્રીકેટીંગ ઑઇલમાં ઑસીડ છે કે નહીં તે તપાસવા માટે તેને ત્રાખાની એક નાની ડીશમાં યા સાફ ક્રીધેલી પ્લેટ ઉપર નાખી એક ટેકાણે મૂકી રાખવું. જો તેલમાં ઑસીડ હશે તો તેમાં લીલા રંગનો ઝેરી ત્રાખાનો કાટ અથવા જગાલ બાઝશે. જુદી જુદી જાતના તેલોની તપાસ કરી સરખામણી કરવા માટે આસરે બે શીટ લાખા અને આઠ ઇંચ પહોળા એક કાચના તખતા અથવા પ્લેટ ગ્લાસ ઉપર એક છેડે તે તેલના ટીપાં હારખધ નાખવાં, અને પછી તે કાચનો તે ટીપાવાળો છેડો આસરે ૬ ઇંચ ઉંચો રાખવો, જેથી તેલના રેલા કાચ ઉપર ઉતરે. જો સ્પર્શ ઑઇલ

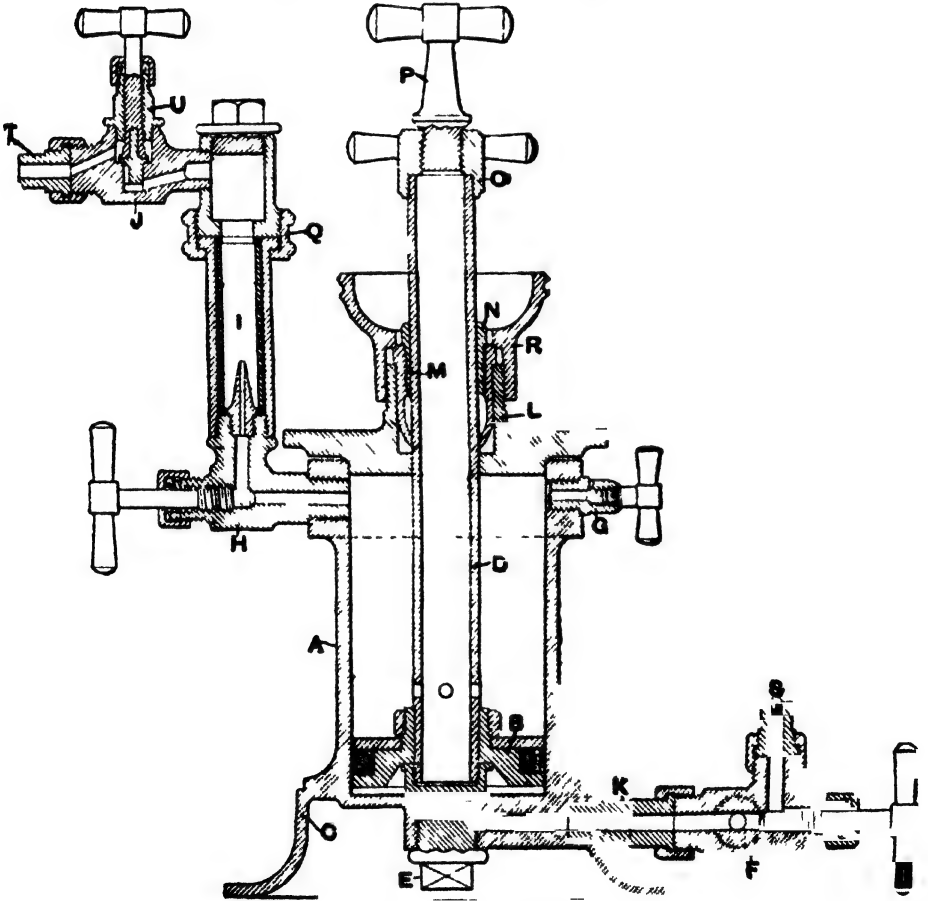
હશે તો તેનો રેલો શુદ્ધાતમા ધણો ધીમેથી ચાલશે, પણ ઉપરથી નીચે સુધી ઉતરશે, જ્યારે કેટલાક તેલ થોડે છે તે ઉતરીને સુકાઈ જશે જે તેલ જલદી સુકાય નહી, ગુફર જેવું થાય નહી, યા જેનો રેલો ઉતરતો અટકી નહી જાય પણ ઉપરથી નીચે બરાબર ઉતરી રહે તે તેલ વધારે સાફ સમજવું એકજ જાતના પણ જુદા જુદા મેકરોના તેલની સરખામણી કરવા માટે આ તપાસ ઉત્તમ છે, અને તેમ કરતા ઘણુંક નવું જાણવાનું મળશે એકજ જાતના તેલના જુદા જુદા નમુનાઓની વિસકૉસીટી યાને ચીકણાઈની તપાસ કરવા માટે એક આસરે એક ૫૮ ડાયમીટરનું સારી ગીતે બેલન્સ ક્રીધેલુ ફલાઈ બ્લીડ બનાવી ગળવું, જે એક નાની શાફ્ટ ઉપર બે સાફ ઈરીગોમા હાથવડે ઝટકો મારવાથી સહેલાઈથી ફરી શકે ઈરીગો બરાબર સાફ ગુફી કીધા પછી જે તેલની તપાસ કરવી હોય તે તેલના ચોક્કસ ટીપા ગણીને દરેક ઈરીગમા નાખવા અને પછી સફાઈથી હાથવડે ઝટકો મારી ફલાઈ બ્લીડને ગતી આપવી, અને તેજ વખતે ઘડિઆળમા જોવું કે તે કેટલી મીનીટ સુધી પોતાની મેજે કર્યા કરે છે એ વખત નોંધી લઈને પછી ઈરીગો પાછી સાફ ગુફી કરી બીજા નમુનાના તેલના ટીપા નાખી તપાસ કરવી એવી રીતે દરેક નમુનાની બે ચાર વખત તપાસ લઈ તેની અવરેજ કાઢી સરખામણી કરવી જે તેલથી તે ફલાઈ બ્લીડ વધારે વખત કર્યા કરે તે તેલ બીજા કરતા વધારે સાફ સમજવું અલગતા એ તપાસ એકજ જાતના તેલ વચ્ચે સરખામણી કરવા માટે થતી જોઈએ, જેમકે ત્રણ ચાર જાતના એનજીન ઓઈલ, યા ત્રણ ચાર જાતના સ્પીનડલ ઓઈલ પણ સ્પીનડલ ઓઈલ જોડે એનજીન ઓઈલની કાલ સરખામણી થઈ શકે નહી, કારણ કે સ્પીનડલ ઓઈલ ઘણું પાતળું હોય છે, ત્યારે એનજીન ઓઈલ ઘણું ઘાટું હોય છે

સીલીન્ડર ઓઈલનું સ્પેસીફિકેશન (Specification of Cylinder Oil)—જુદા જુદા પ્રેસર માટેના એનજીનો માટે સીલીન્ડર ઓઈલ કેવા પ્રકારનું હોવું જોઈએ, યાને તેમા ખાસ ખૂબીઓ કેવી હોવી જોઈએ તે નીચે આપ્યું છે—

૧૫૦ પાઉન્ડ મુઢીના પ્રેસર માટે	૨૦૦ પાઉન્ડ અથવા સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ માટે
ફર્લક્ષી ગ પેઈન્ટ	૫૦૦ ડીઝી
કાયર ટેસ્ટ	૬૦૦ ડીઝી
વીસકૉસીટી (૨૫૦ ડીઝીઝ) ૧૫	૬૦૦ ડીઝી
	૭૦૦ ડીઝી
	૨૦

સીલીનડરનું લુબ્રીકેશન (Cylinder Lubrication)-

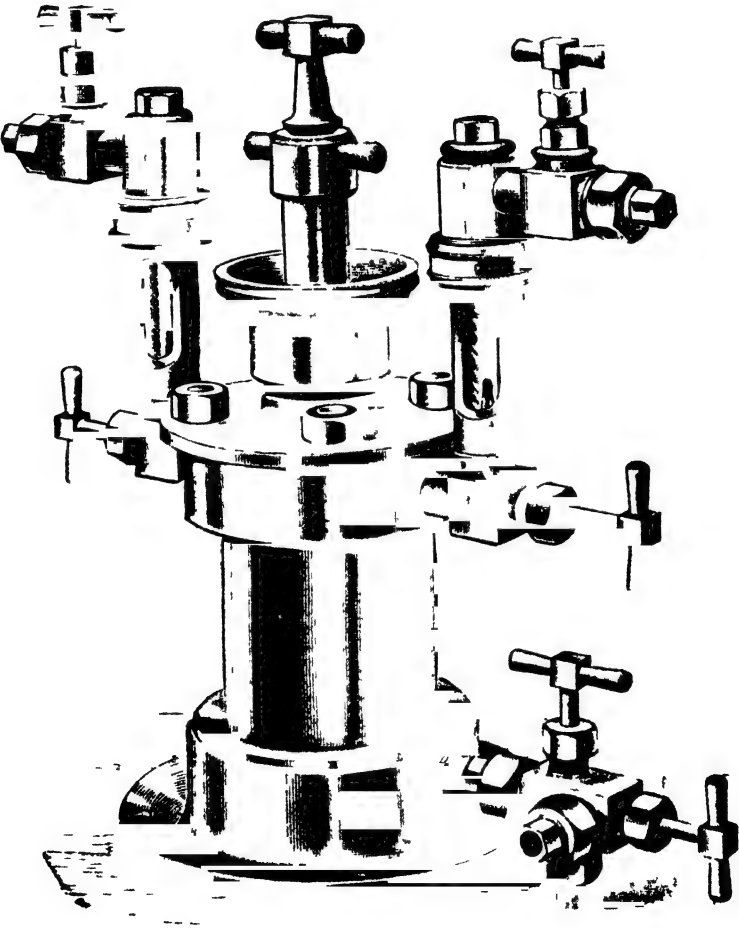
સીલીનડરમાં પીસ્ટનનું ફ્રીકેશન થવું હોય છે, અને હાલના હાઇપ્રેસર મીમ વાપરનારા એનજીનોમાં પીસ્ટનો ઘણા ટાઇટ રાખવામાં આવતા હોવાથી એ ફ્રીકેશન એટલું બધું હોય છે કે જો સીલીનડરમાં પુરતું તેલ નાખવામાં નહીં આવે તો એ ઘસારો ઘણો પાવગ ખાય છે, એટલું જ નહીં પણ સીલીનડર તથા પીસ્ટન ઘસાઇ પિસાઇ જવાથી સ્ટીમની જે ગળતર ચાલુ થાય છે તેથી થતું નુકસાન થાય છે માટે સીલીનડરમાં ચાલુ તેલ પડ્યા કરવું જોઈએ એ કામ માટે માત્ર સાધારણ ઓઇલકંપો નકામાં છે, કારણકે તેમાંથી એકી વખતે બધું તેલ સીલીનડરમાં પડી જઈને એકઝેસ્ટ મારફતે નિકળી

ચિત્ર નાં ૨૧૭.

એન્ડીસન્સ સાઇટ ફ્રીડ સ્ટીમ લુબ્રીકેટર.

નય છે, અને બાકીનો વખત પીસ્ટન તેલ વગર ચાલ્યા કરે છે. વળી ઑઇલકપમા ન્યારે તેલ ખપી નય છે ત્યારે માલમ પડતુ નથી, જેથી ગફલતી થવાનો ઘણો સભવ રહે છે માટે મોટા અને સારી બનાવટના એનજીનોની સામગ્રી સાઇટ ફ્રીડ લુબ્રીકેટર વગર સંપુર્ણ કહેવાતી નથી. એ જાતના લુબ્રીકેટરોની મૂખ્ય ખુબી એ છે કે એમા તેલ હમેશા સીલીનડરમા પડ્યા કરવા ઉપરાત સીલીનડરમા જતુ એ તેલ નજરે

ચિત્ર નાં ૨૨૮.

એન્ડીસન્સ સાઇટ ફ્રીડ સ્ટીમ લુબ્રીકેટર.

દેખાય છે, જેથી સીલીનડરમાં તેલ જાય છે કે નહીં તે તુરત માલમ પડે છે, અને તેથી જેટલું જોઈએ તેટલું તેલ સીલીનડરમાં આપી શકાય છે એ જાતનાં લુથ્રીકેટરો ધણીક તરેહના બનાવવામાં આવે છે, જેઓની મુખ્ય બનાવટ લગભગ એકજ સરખી હોય છે, તોપણ, એક ધણી સારી જાતનું ગ્રેન્ડીસન્સ પેટન્ટ (Grandis-sons Patent) સાઇટ શીડ લુથ્રીકેટર ચિત્રો નાં ૨૧૭ અને ૨૧૮ માં બતાવ્યું છે, જે “સ્ટીમ સીલીનડર લુથ્રીકેટર ક્રાં ૦ લી ૦” ની બનાવટ છે, અને એની ઉત્તમ કારીગીરી અને કામ કરવાની સફાઈને લીધે થતું લોકપ્રિય થઈ પડ્યું છે ચિત્ર નાં ૨૧૭ ઉપરથી માલમ પડશે કે લુથ્રીકેટરના સીલીનડર A માં B પીસ્ટન સાથે D પીસ્ટનરોડ જોડેલો છે, જે પીસ્ટનરોડ પોક્કળ બનાવી મથાળે એક પ્લગ P ગાળ્યો છે એ પ્લગ ઉઘાડી પોક્કળ પીસ્ટન રોડમાં તેલ નાખતાં પીસ્ટનની ઉપર પીસ્ટન રોડમાં રાખેલા ફરતા છેદો મારફતે તેલ A સીલીનડરમાં ભરાય છે ત્યારપછી S પાઇપમાથી સ્ટીમ દાખલ કરવામાં આવે છે, જેના પ્રેસરથી પીસ્ટન ઉપર ચઢવા માંડે છે. જેથી પીસ્ટનની ઉપરનું તેલ દબાવાથી તે તેલ H વાલ્વમાં થઈને સાઇટ શીડ ગ્લાસ ટ્યુબ I માં ચઢે છે, જ્યાંથી તે J વાલ્વમાંથી થઈને T પાઇપ મારફતે સીલીનડરમાં જાય છે સાઇટ શીડ ગ્લાસ ટ્યુબ I માં સ્ટીમનું કનડેન્સ થયેલું પાણી ભરાઈ રહે છે, જેથી તેલનું ઉપર ચઢતું દરેક ટીપું ખુલ્લું માલમ પડે છે. આ લુથ્રીકેટરમાં ખાસ ખુબી એ છે કે એ સ્ટીમના પ્રેસરની મદદથી કામ કરે છે. પીસ્ટન B ની નીચે પીસ્ટનનો એરીઆ વધારે છે, અને ઉપર જગ પીસ્ટન રોડને લીધે પીસ્ટનનો એરીઆ ઓછો છે, માટે પીસ્ટનની નીચેથી વધારે પ્રેસર આવતાજ પીસ્ટન ઉપર ચઢીને તેલને દાખીને સીલીનડરમાં મોકલે છે. જ્યારે બીજા ધણીક જાતના સાઇટ શીડ લુથ્રીકેટરોમાં એવી ગોઠવણ હોય છે, કે સ્ટીમને ખાસ કનડેન્સ કરી તેનું પાણી બનાવવામાં આવે છે, જે તેલના સીલીનડરમાં દાખલ થાય છે, અને તેલ કરતા પાણી વજનમાં ભારે હોવાથી પાણી નીચે બેસે છે, અને તેલ ઉપર ચઢે છે ચિત્ર નાં ૨૧૮ માં બતાવેલા એ ગ્રેન્ડીસન્સ લુથ્રીકેટરમાં બે બાજુએ બે સાઇટ શીડ ગ્લાસ બતાવ્યા છે, પરંતુ એમાં ચાર અથવા વધુ સાઇટ શીડ ગ્લાસો લગાડી શકાય છે, જેથી એકજ મોટું લુથ્રીકેટર એકી વખતે ચાર અથવા વધુ

જુદે જુદે ઠેકાણે તેલ પુગાડી શકે છે. સાઇટ શીડ લુબ્રીકેટરો ધણા ખરા સ્ટીમપાઇપ કે વાહવ ચેસ્ટ ઉપર જોડવામા આવે છે, જેથી સ્ટીમ પેતેજ તેલવાળી થઇને સીલીનડરમા દાખલ થવાથી દરેક ચાલુ ભાગ ચિકાશવાળો બને છે, અને તેલ બધે એકસરખુ પથ-રાઇને લાગે છે.

કર્કહામ સાઇટ ફીડ લુબ્રીકેટર (Kirkham Sight Feed Lubricator)—આ લુબ્રીકેટર હીક હારથીન્સના મોટા મીલ એનજીનો સાથે જોવામા આવે છે, અને સાધારણુ જાતના સાદા સાઇટ શીડ લુબ્રીકેટરો ઉપર એ લુબ્રીકેટર ઘણીક બાબદમા સરસાઇ ભાગવે છે ચિત્ર નાં ૨૨૯ મા બતાવેલુ લુબ્રીકેટર ચાર સાઇટ શીડ ગ્લાસ સાથનુ છે એ લુબ્રીકેટરનુ કામ પ્રેવિટિ યાને ગુરત્વના કાયદા ઉપર આધાર રાખતુ નથી, જેથી કોઈ વખત એ લુબ્રીકેટર એકા-એક ચાલતુ અટકી જવાનો સભવ ગ્રહેતો નથી, કે જેમ બીજા એનીડીના કાયદાને આધારે કામ કરતા લુબ્રીકેટરોમા થાય છે, જેઓમા તેલ કરતા પાણી વધારે ભારે હોવાને લીધે પાણી નીચે ઉતરી તેલને ઉચકી આપે છે, જેથી તેલ સાઇટ શીડ ગ્લાસમા થઇને સીલીનડરમા જાય છે કર્કહામ લુબ્રીકેટર પ્રેસ પમ્પની મદદથી કામ કરતુ હોવાથી અને વળી દરેક સાઇટ શીડ ગ્લાસ માટે જુદો જુદો પમ્પ હોવાથી એ લુબ્રીકેટરનુ કામ તદ્દન આશ્રય (positive) હોય છે એ લુબ્રીકેટરની બાજુ ખુબી એ છે કે એમા સાઇટ શીડ ગ્લાસ ઘડી ઘડી ભાગતા નથી, અને ગ્લાસ ટયુબની વચ્ચે જે તેલનો નોઝલ (nozzle) છે, તેમાથી એક સીધા ઉભા નાર ઉપલી કેપ સાથે એચી ગમ્મેલો હોવાથી તેલનુ ડીપુ ગીચીના કાચને અડ-ડ્યા વગર મીથુ ઉપર ચઢે છે, જેથી ગીચીનો કાચ કદાબી ખગળ થતો નથી પણ હમેશા સ્વચ્છ અને પારદર્શક ગંદ છે. લુબ્રીકેટરની વચ્ચે મૂકેલા કાચના દબામા તેલ ગંદ છે, જેમાથી તે Q પોર્ટમા થઇને I સકનન વાહવમા આવે છે, અને F ડીલીવરી વાહવમા થઈ તે P વાહવ ઉચકીને B નોઝલમા જાય છે, જ્યાંથી તેલનુ ડીપુ વચ્ચે ઉભા ખચેલા નાર ઉપરથી ચઢીને H ડીલીવરી પોર્ટમા જાય છે એનજીન ઉપરની કાચી મોશન ઉપરથી H લીવર ચલાવવામા આવે છે, જેથી I શાફ્ટ આમ તેમ કરે છે, જેની સથે ચારે પમ્પના રૅમ (ram) જોડેલા છે એ પમ્પો તેલની નીચે હોવાથી હમેશા તેલથી ભરાયેલા ગંદ છે, અને લુબ્રીકેટર ચાલતુ હોય તે જતાબી એક રૂંટ ફરવવાથી રૅમનો સ્ત્રોક આંછો વધતો કરી ખપતા તેલનો જથ્થો આંછો વધતો કરી શકાય છે.

ચિત્ર નાં ૨૧૯.
કર્કેમ સાઇટ ફીડ પમ્પ ભુખીકેશન.

મેનઝેરીંગ માટે તેલની ગોઠવણ (Arrangement for lubricating Main Bearing)—મોટાં મીલ એનજીનોની મેનઝેરીંગ માટે તેલની દબખીઓ અને ઉત્તના કાકડા હવે વાપરવામાં આવતા નથી; પણ તે ઉપર ચારે બાજુએ કાચ જડેલી એક પેટ્રી મુકવામાં આવે છે, જેમાં બે ખાચા રાખવામાં આવે છે, જેઓ વચ્ચે તેલ ગાળવાની બારીક છેદોવાળી ગાળણી હોય છે, જેમાં તેલ ગળાઈને નાના નાના કોંક મારકતે ઝેરીંગમાં પડે છે અલબત્ત સખ્યાબધ કોંક માહેથી પડતો તેલનો આ જથ્થો ધણો મોટો હોવાથી તેને વ્યર્થ જવા દેવામાં આવતો નથી, પરંતુ એ તેલ બધું ઝિલાઈને નીચે રાખેલી એક પેટ્રીમાં પડે છે જેમાંથી ક્રંન્કશાફ્ટ ઉપરથી લીધેલી દોરી વડે ચાલતો એક નાનો રોટરી પમ્પ (rotary pump) તે તેલ પાછું ખેંચીને ઉપલી પેટ્રીમાં આપતો રહે છે, જેથી એકતુ એકજ તેલ વપરાયા કરે છે. આ ગોઠવણથી ક્રંન્કશાફ્ટના જરનલો તેલમાં બાણે કુબેસા અને કુબેસા રહે છે, અને તેલ પડતુ અટકી જવાનો સભવ રહેતો નથી, જેથી જનનલ ગરમ થવાના બનાવ કદાચજ બને છે ધણાક હાઇસ્પીડ એનજીનોની ઝેરીંગમાં રીંગની ગોઠવણ હોય છે, જે રીંગો જરનલ ઉપર દીલી અને તેલમાં કુબેલી કર્યા કરે છે, જેથી ઝેરીંગને હમેશા તેલ પોહચ્યા કરે છે.

સોલીડીફાઇડ ઓઇલ (Solidified Oil)—હાલમાં કેટલાક મીલ એનજીનોમાં સોલીડ ઓઇલ અથવા સોલીડીફાઇડ ઓઇલ નામનું ચરખી જેવું ઘટ તેલ વપરાય છે, જે ધણું કચકસરભરેલું હોવા ઉપરાંત એના વપરાસથી એનજીનરૂમ ધણોજ સ્વચ્છ રહે છે, કાગણુકે એ તેલના આસપાસ છાટા ઉડતા નથી તેમજ રેલા ઉતરતા નથી મેનઝેરીંગમાં પણ એ તેલ સાફ પર્ફેક્શન રજુ કરે છે, અને એ ચરખી જેવું ઘટ હોવાથી ધણો લાભો વખત મુખી ઝેરીંગમાં લપટાયા કરે છે, અને બીજા પ્રવાદી તેલની માફક તુરંત વહી જતુ નથી પણ ઝેરીંગને બન્ને છેડે બાહ્ય નિકળી વળગી રહે છે, જે તેલ લુછી લઈને પાછું વપરાસમાં લઈ શકાય છે કેટલાક મેકરો શાફ્ટીંગ માટે જે કાન્ટ આયર્નની સ્પીવેલીંગ ઝેરીંગો બનાવે છે, તે ઝેરીંગોમાં તેઓ સોલીડ ઓઇલજ વાપરવાની ભલામણ કરે છે એ તેલ એટલું તો થોડું બપે છે કે એક વાર લુચીકેટર

ભર્યા પછી જો તેને સલામથી વાપરવામાં આવે તો તે મહીનાઓ સુધી ચાલે છે સાધારણ મીલ શાફ્ટીંગ માટે દર અકવાટીએ એ તેલના લુશ્રીકેટરના પીસ્ટનને માત્ર પા થી અગ્રે આટોજ ફેરવીને નીચે ઉતારેલો પુગ્તો છે એ તેલ પ્રવાહી નહી હોવાથી ઍરીગેમાથી તેના રેલા નીચે પડીને આસપાસ ગલીચી બીલકુલ થતી નથી, જેથી ગીઅરીંગ ઘણીજ અકાષ્ટાગ દાલનમા ગમી શકાવા સાથે તેલને અને તેલવાળાની મજુરીનો ખગ્ય ઘણોજ ઓછો થાય છે ઘણે કેકાણે જ્યા હવામા ઘણી ધુળ કે કચરો ઉડતો ન હોય ત્યા તે ઍરીગેમાથી બાહર નીકળતુ એ તેલ પુછી લઇને ફરીથી લુશ્રીકેટરમા ભરી વાપરી શકાય છે, જેથી ખગ્યમા ઘણો ઉગાળો થાય છે એ તેલને મીનગલ ગ્રીસ પણ કહે છે

સાલીડ ઑઇલ માટેનાં લુશ્રીકેટરો પીસ્ટનવાળા હોય છે, કારણકે એ તેલ પોતાની મેજે ઍરીગમા પડતુ નહી હોવાથી તેને દાખીને ઍરીગમા નાખતુ પડે છે, પણ અવાડિઆમા એક કે બે વાર માત્ર એ લુશ્રીકેટરના પીસ્ટન અહેજ દાખવા ઉપરાંત વધુ દેખરેખની જરૂર ગરુતી નથી સાલીડ ઑઇલ માટેનુ લુશ્રીકેટર ઉધા કપ જેવુ હોય છે, અને અદર આટા હોય છે એ કપમા તેન ભરી ઉધુ કરી એક આટાવાળા પીસ્ટન ઉપર ચહડાવવામા આવે છે, જેથી જેમ જેમ કપ ફેરવીને નીચે ઉતારવામા આવે તેમ તેમ તે માહેલુ તેલ દાખાઈને પીસ્ટન માહેલા છેદ માગ્રતે ઍરીગમા ઉતરતુ જાય કેટલીક જાતના લુશ્રીકેટરોમા છુટા પીસ્ટન હોય છે, જેઓ સાથે સ્ક્રુ અને બીજા જોડેલા હોવાથી જેમ જેમ બીજા ફેરવીએ તેમ તેમ પીસ્ટન કપમા નીચે ઉતરતો જઈ તેલને ઍરીગમા દાખી આપે છે જ્યારે વળી બીજા જાતના લુશ્રીકેટરોમા એક કાચના કપની અદર તેલ ભરી તેની અદર બરાબર શીટ આવતો એક પોકળ પણ વજનદાર પીસ્ટન મુકવામા આવે છે, જે પીસ્ટનનુ વજન ઓછુ વધતુ કરવા માટે તેમા સીસાના કકડા વગેરે ભરવામા આવે છે એ પીસ્ટનના વજનને લીધે તેલ પોતાની મેજે ઍરીગમાં થોડુ થોડુ દખાતુ જાય છે

નીડલ લુશ્રીકેટર (Needle Lubricator)—એ લુશ્રીકેટર પ્રવાહી તેલ માટે બનાવવામા આવે છે એમા એક કાચની

શીશીમા લાકડાનો ભુચ મારી તેમા એક બારીક છેદ પાડવામા આવે છે, જે છેદમા એક ત્રાબા કે પિત્તળનો સળ્યો સેહેજ ઢીલો રાખવામા આવે છે એ શીશી બેરીંગ ઉપર ઉધી મેલતા પેલા સળ્યાને આધારે શીશી માહેલુ તેલ ધીમે ધીમે બેરીંગમા ઉતર્યા કરે છે કેટલાકે એ શીશી માહેલા સળ્યાને ઘસીને પાતળો કરી નાખે છે કે જેથી તેલ વધુ ઉતરે, પણ તે ભુલભરેલુ છે હાથમાં ઉધી પકડીને એ શીશી તપાસ્તા તેલ જલ્દી ઉતરતુ દેખાતુ નથી એ ખરી વાત છે, પરતુ બેરીંગ ઉપર શાફ્ટીંગના ચાલુ ધુળરા અને ગરમીને લીધે એ તેલ ઠીક જથામા ઉતરે છે, જ્યારે ઘમીને પાતળા કીધેલા સળ્યાને લીધે જોઇએ તે કરતા વધુ જથામા તેલ બેરીંગમા જવાથી ગલીચી અને નુકશાન ઘણુ થવા છતા ફાયદો કશો થતો નથી શીશીમા ઉપર સુધી તેલ ભરતુ નહી, પણ સહેજ અધુરી રાખવી, જેથી ત્યારે શીશી ઉધી કરવામા આવે ત્યારે તેલની સપાટી ઉપર થોડીક હવા રહે, જે હવા ગરમીથી ઝુલીને એક્ષપાન્ડ થવાથી તેલને નીચે ઉતરવામા મદદ કરે છે

સાઇફન કપ (Siphon Cup)—એ જનના કપ મોટી બેરીંગો ઉપર મુકવા જરૂરના છે, જો કે સેકન્ડ મોશનની મોટી અને અગત્યની બેરીંગો ઉપર એનજીનની મેનબેરીંગ માટે આવે છે તેવા નાના સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ અને તેલની પેટીઓ ગખવાની ગોઠવણ પ્રવાહી તેલને માટે સર્વેથી વધુ સગવડભરેલી છે સાઇફન કપમા વચ્ચે એક નાની ઉભી પાઇપ હોય છે જેમા એક તાર સાથે ઉત્તરો ઝાકડો બાધી તેનો એક છેડો ઉતારવામા આવે છે, અને તે ઝાકડાનો બીજો છેડો કપ માહેલાં તેલમા ડુબેલો રહે છે. પાઇપમા ઉતારવામા આવતો ઉત્તરો ઝાકડાનો છેડો કપના તળિઆથી પણ વધુ નીચે ઉતરવો જોઇએ તેની સલાહ ગખવી જોઈએ, નહીં તો તેલ બેરીંગમા જતુ અટકી પડશે સાજના તથા જનને દિવસે જ્યારે કારખાનુ બંધ હોય ત્યારે એ કપની પાઇપ માહેલો ઝાકડો કાઢી એક બાજુએ મુકવો જોઇએ, નહીં તો રાત દિવસ તેલ બેરીંગમા પડતુ ચાલુ રહેવાથી ઘણુ તેલ વ્યર્થ જાય છે, અને ગલીચી થાય છે

ઉભાં એનજીનની મેનબેરીંગમાં તેલ માટેનો છેદ
તેના ઉપલા ટ્રાસમા મથાળે નહીં પણ સાઇડમા ગખવો જોઈએ,

કારણકે વરટીકલ ઍનજીનોમાં નીચલાં અને ઉપલાં ખાસો ઉપર પુશકલ પ્રેસર પડે છે, ન્યારે સાઇડમાં સેહજ ઢીલાં ખાસ હોય તે ચાલી નય છે, જેથી જો તેલ સાઇડમાંથી આપ્યું હોય તો બરાબર ઍરીગમા નય

ક્રેન્કપીનનું રેડીઅલ લુબ્રીકેટર (Radial Lubricator)—હોરીઝોન્ટલ ઍનજીનની ક્રેન્કપીન માટે સર્વેથી સરસ લુબ્રીકેટર રેડીઅલ લુબ્રીકેટર હોય છે, જેમાં ક્રેન્કપીનના સેન્ટરમાં એક છેદ પાડી તે છેદ ક્રેન્કપીનની સપાટી ઉપર પાડેલા છેદ સાથે મેળવવામાં આવે છે, અને પછી ક્રેન્કની લબાઇ (સેન્ટરથી સેન્ટર) જેટલો એક પાઇપ ક્રેન્કપીન સાથે જોડવામાં આવે છે એ પાઇપ ક્રેન્કની સાથે સાથેજ ફરે છે, પણ તેનો બીજો છેડો ક્રેન્કશાફ્ટના સેન્ટરમાં રહેતો હોવાથી સ્થિર જેવો રહે છે, જેથી તેમાં પાસે મુકેલા એક લુબ્રીકેટરમાંથી તેલ નામવામાં આવે છે, જે ક્રેન્કપીનને પોહચે છે

ફ્રાસહેડનું વાઇપર લુબ્રીકેટર (Wiper Lubricator)—ફ્રાસહેડ પીનમાં તેલ આપવાનું કામ લગાર મુશકેલીવાળું છે, કારણ કે એની પીન સ્થિર જેવી રહેતી નથી એ માટે સર્વેથી સારી ગોઠવણ એવી રીતે કરવામાં આવે છે કે ઉપલી ગાઇડની બહાર એક છેડે એક લુબ્રીકેટર મુકવામાં આવે છે ફ્રાસહેડની પીનની બાહર એક નાનો બોલ લગાડી તેમાં એક સ્પ્રીંગવાળો કાકડો એવી રીતે મુકવામાં આવે છે કે દર એકને છેડે પેલી સ્પ્રીંગવાળો કાકડો અથવા વાઇપર પેલા લુબ્રીકેટરમાંથી ઝરફતા તેલને લુબ્રી લાવ્યા કરે છે, જે તે બોલમાં થઇને પીનના છેદમાં દાખલ થાય છે

સ્પ્લશ લુબ્રીકેશન (Splash Lubrication)—ધણી ઝડપી ચાલના વરટીકલ ઍનજીનોમાં નીચે બેઝપ્લેટમાં એક ખાડો ગળી તેમાં તેલ ભરી રાખવામાં આવે છે, જેથી તેમાં ક્રેન્ક ડુબેલી ચાલી ચાલુમાં તેલ ઉડાડે છે, જેથી ઍનજીનના લગભગ બધા ચાલુ ભાગોમાં તેલ પોહચે છે અલબત્ત એ તેલ બાહર નહીં ઉડે તે માટે ઍનજીનનો નીચલો ભાગ બધાર બનાવવામાં આવે છે. એમાં નીચે તેલ નહીં ભરતા ક્રેન્કશાફ્ટના તળિયા સુધી સાફ પાણી ભરી તે ઉપર બીજી બે ધ્રુવને આસરે તેલ ભરવામાં આવે છે, અને ચાલુમાં તેલ અને પાણીનું એ મીશ્રણ બધા ભાગોને લુબ્રીકેટ કરે છે એ માટે એસીડ વગરનું ધણું નિરમળ પાણી પસંદ કરવું જોઇએ. સી ગલ

એકટીંગ એનજીનો કે જેઓમા પીસ્ટનની એકજ તરફ સ્ટીમ આપવામાં આવે છે, તેઓમા એ ગોડવલુ ઠીક કામ આપે છે એવી ગોડવલુમા હમેશાં ખનીજ તેલ વાપરવું વધારે સારૂ છે

રીંગ લુબ્રીકેશન (Ring Lubrication)—આવી ગોડવલુ હાલમા વીજળીના દરેક ડાઇનેમો અને મોટરમા તેમજ ઘણી ઝડપી ચાલના મશીનો અને એનજીનોની ક્રેન્ક શાફ્ટની ઍરી-ગોમા જોવામા આવે છે એમા પેડેસ્ટલ અથવા ઍરીગના બ્લોકમા તળિએ ખાઓ રાખી તેમા તેલ ભરી રાખવામા આવે છે અને શાફ્ટના જરનલમા એક યા વધુ ઘણી ટીલી પીત્તળની રીંગ રાખવામા આવે છે, જે શાફ્ટના ફરવાથી તેલમા ડુબેલી ફર્યા કરે છે, અને શાફ્ટના જરનલ ઉપર તેલ પોહયતુ કરે છે આથી એકનું એકજ તેલ ફરી ફરીથી વપરાયા કરે છે અને જરાખી તેલ વ્યર્થ જતુ નથી કેટલેક કેસો ગીગને બ્લે સાઇળી (chain) મૂકવામા આવે છે રીંગ લુબ્રીકેશનની ગોડવલુમા તેલ ચાતુ હાલ્યા કરવાથી તે હવાના ચાતુ સમઘમા આવતુ હોવાથી જે તે વનસ્પતીનુ કે જનનવરી તેલ હોય તો હવા માહેલી ઑક્સીજન ગેસ તે ચુમી લઇ થોડો વખત પછી ઘટ થઇ ગુદર જેવુ થઇ જાય છે માટ એવી ગોડવલુમા હમેશા ખનીજ તેલ વાપરવું જોઇએ

ફોર્સડ લુબ્રીકેશન (Forced Lubrication)—હાલમા ફોર્સ પમ્પથી ઝડપી ચાલના એનજીનોની બધી ઍરીગોમા તેલ આપવાનુ ઘણુ સાધાગ્ણુ છે, જે રીત ઘણી પસંદ કરવા જોગ છે એ માટે તેલનો પ્રેસર ૩૦ થી ૪૦ પાઉન્ડ ગમવામા આવે છે એનજીનની ઍરીગોમા તો ૪૦૦ થી ૬૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસર રહે છે (જુલો પાનુ ૭/૨), ત્યારે ૩૦ થી ૮૦ પાઉન્ડના પ્રેસરનુ તેલ એ ઍરીગોમા કેમ દાખલ થઇ શકતુ હશે તે પહેલી નજરે લગાગ ગુચવાડાભરેલુ લાગશે, પણ વિચાર કરતા માલમ પડશે કે એનજીનની ઍરીગોમા ઓક્સ વખતે ખીલકુલ પ્રેસર હોતો નથી—ઓક્સના ઓક્સ ભાગમાજ પ્રેસર હોય છે—માટ એવી વખતે ઍરીગમા તેલ દાખલ થઇ જાય છે ફોર્સડ લુબ્રીકેશનથી એનજીનની ઍરીગના ડ્રાસો ઘણાજ કમી ઘસાય છે ૨૫૦ હોર્સ પાવરના અને ૩૬૦ રેવોલ્યુશન્સ કરતા એક એનજીન, કે જેમા ફોર્સડ લુબ્રીકેશન

આપવામાં આવતું હતું, તેની પડે વરસ ચાલ્યા પછી તપાસ કરી જોતા તેની મેનબેરીંગ ફક્ત એક ઇંચના ૪૦૦ માં લાગ જેટલી ધસાયલી માલમ પડી હતી. બીજા એક ૮૦ હોર્સ પાવરના એનજીનમાં ૬ વરસ ચાલુ કામ કર્યા પછી કનેક્ટીંગ રોડના ત્રાસ ૩૬ ઇંચ જેટલાજ ફક્ત ધસાયલાં જણાયા હતા!

લાઈન શાફ્ટનું લુબ્રીકેશન (Lubrication of Line Shaft) — શાફ્ટીંગની બેરીગેમાં તેલ પુર પાડવાના કામ અથવા લુબ્રીકેશન ઉપર ઘટતું ધ્યાન આપવાની ઘણી જરૂર છે, કારણ કે એ કામમાં બેદરકારી કગવાથી બેરીગેમાં ફ્રીક્શન ધણું થવાને લીધે એનજીનનો ઘણો પાવર વ્યર્થ જવાયી બળતણનો ખર્ચ વધે છે અખતરાઓ કરી એવું પુગવાય કગવામાં આવ્યું છે કે સાધારણ શાફ્ટીંગની એક બેરીગેમાં આખા દહાડામાં માત્ર ૬ ટીપા તેલ નળ પુરતું છે, પણ વણાકોના જોવામાં આવ્યું હશે કે એ કરતા ઘણો મોટો તેલનો જથ્થો બેરીગેમાં નાખવામાં આવે છે, જેનું પગિલામ બેરીગેની આસપાસ થાલણાઓ અને દિવાલો ઉપર પુષ્કળ ગલીચી થવામાં આવે છે, અને ત્યારે એવી ગલીચીમાં મીલગીઅરીંગને લગતું કાંઈ સમારકામ કરવું પડે છે ત્યારે તો ખરેખરે કટાણો આવે છે અક્ષયતા ૬ ટીપા તેલ બેરીગેમાં એકી વખતે નામી દેવાયી કાંઈ આખો ફિવસ બેરીંગ કુટી ચાલતી નથી, પણ દર મીનીટ અને દર સેકન્ડે એ ૬ ટીપા માટેલો લાગ ચાક્સ પ્રમાણમાં બેરીગેમાં ચાલુ પડ્યા કગ્વો જોઈએ, જેવી ગોઠવણ કરવાનું કામ કાંઈ સહેલું નથી હજીમુંધી એવી ચાકસાઈથી તેલ આપનારા લુબ્રીકેટરો બનાવવામાં આવ્યા નથી, માટે એવા લુબ્રીકેટરોની ગેરહાજરીમાં ઉપર લખ્યા પ્રમાણેનું સોલીડ ઑઇલ વાપરવામાં આવે છે, પણ એ કરતા વધારે સારી ગોઠવણ તેલમાં ફૂબતી ચાલતી ટીલી રીગેવાલા પેડેસ્ટલ વાપરવાથી થઈ શકે છે, જેમાં એક વખત તેલ ભરી રાખવા પછી દિવસો સુધી તેજ તેલ ચાલ્યા કરે છે

કોગ વ્હીલનું લુબ્રીકેશન (Lubrication of Cog-Wheels) — દાતાવાળા ચક્રોના દાતામાં લુબ્રીકેશનની જરૂર છે. એ માટે રંગ લગાડવાના અશની મદદથી નીચલી મેળવણી દાતા સાથે દાંતો જે તરફ લાગતો હોય તે તરફ લગાડવી — કોલતાર અરધી

બાટલી, ગ્રેફાઇટ પાઉડર ૧ પાઉન્ડ, ચરબી ૪ પાઉન્ડ, કાચુ અલસીનું તેલ અરધી બાટલી પહેલ્લાં ચરબીને તાવી તેમાં કાલતાર અને ગ્રેફાઇટ મેળવવા, અને પછી જોષએ તેટલું ઘટ કરવા માટે અળસીનું તેલ નામવું

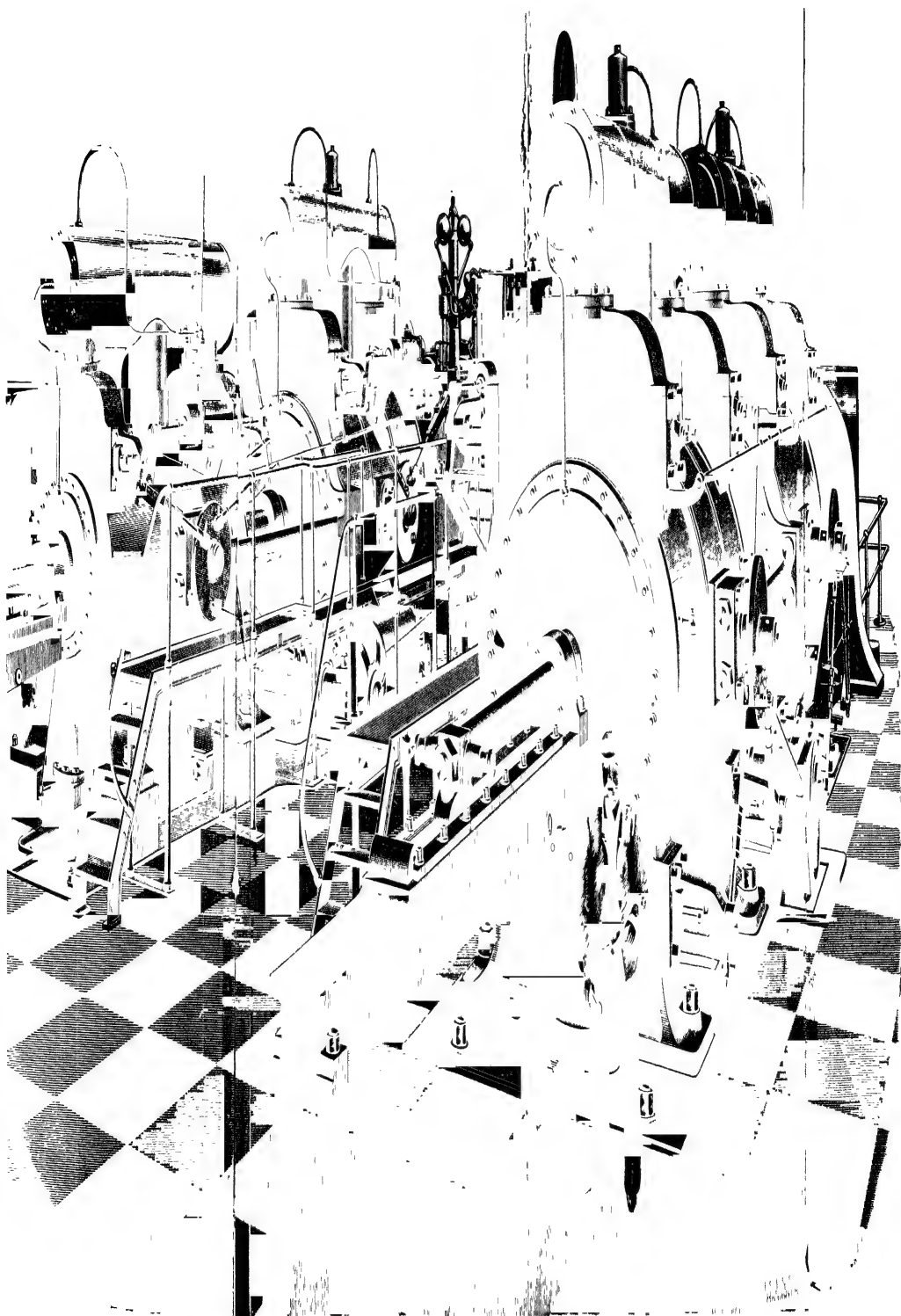
પ્રકરણ—૩૯.

મીલ એનજીનો.

MILL ENGINES

જેકબ સાસુન મીલનું એનજીન (Engine of the Jacob Sassoon Mill)—ચિત્ર નાં ૨૨૦ માં મુજબની મોટી “ધી જેકબ સાસુન મીલ” માટે મેસર્સ હીક હારથ્રીન્સે બનાવેલું ૩૦૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરનું “હોરીઝન્ટલ ડબલ ટેનડમ કોરલીસ ત્રીપલ એક્ષપાનસન સ્ટ્રેક્સ કનડેન્સીંગ એનજીન” બતાવ્યું છે.

મેસર્સ હીક હારથ્રીન્સ પોતાના એનજીનના સીલીનડરોને ચાર છુટા છુટા ટુકડાઓમાં બનાવે છે, વરફીંગ બેરલ, જેકેટ અને છેડેના બે ટુકડાઓ કે જેઓમાં સ્ટ્રીમ અને એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ રહે છે આ પ્રમાણેના “બીલ્ટ અપ” મીલીનડરના ફાયર્ડ હવે લગભગ સધળે ઠેકાણે એકમતે કશુંક ગમ્પવામાં આવે છે આ એનજીનના મીલીનડરો ઉપર બુફ જેકેટ નથી, પરંતુ એવી ગોઠવણ ગમ્પવામાં આવી છે કે સ્ટ્રીમ પાછાપ માટેથી આવતી બધી સ્ટ્રીમ મીલીનડરની આસપાસ બંધ ફરીને પછીજ સ્ટ્રીમ વાલ્વ માગકને સીલીનડરમાં દાખલ થાય છે, તેથી દરેક મીલીનડરના જેકેટમાં તે મીલીનડરના ઇનીરીઅલ પ્રેસર જેટલાજ પ્રેસરની સ્ટ્રીમ ફરતી ગહે છે, જેથી સીલીનડરના બુફ બુફ ભાગોની ટેમ્પરેચર એક્સરખી ગહે દરેક મીલીનડર ગરમીને લીધે લબાઈમાં સહેજ વધે છે, અને એ વધારો સમાવી લેવા માટેની છુટ જો નહીં રાખવામાં આવી હોય તો સીલીનડર લાઇન લેવલમાં રહેતું નથી, માટે આ એનજીનમાં મીલીનડરના લાઇનર અથવા વરફીંગ બેરલનો એકજ છોડો મીલીનડર સાથે જોડી બીજો છોડો એક જનના એક્ષપાનસન ગેન્ટલમાં છુટા રાખવામાં આવ્યો છે કે જેથી ગરમીની અસરને લીધે તે છુટથી લાયાય

ચિત્ર નંબર ૨૨૦.

પુણેની એક સમુદાયી શાળામાં એક જાણીતા શિક્ષકની એક કોચ (જે હાલમાં એક કોચ)

હાઇ પ્રેસરમાંથી ઇન્ટરમીડીએટમાં જતા અને ઇન્ટરમીડીએટમાંથી બે લો પ્રેસરમાં જતા સ્ટીમ બે મોટા રીસીવરોમાંથી પસાર થાય છે, જે રીસીવરોની આસપાસ રાખેલા જંકેટોમાં બાઇલરની તાજી સ્ટીમ ફગતી રાખવામાં આવે છે, જેથી સ્ટીમ સહેજ સુપરહીટ થાય છે, એટલે તે માહેલો બીનાસ ઉઠી જઈને સ્ટીમ મુક્કી થાય છે આ કારણ થકી રીસીવરના જંકેટના બાહ્યના ગેલ સ્ટીલની બાઇલર પ્લેટોના બનાવવામાં આવ્યા છે હાઇ પ્રેસર મીલીનડરના જંકેટને મજબુતી આપવા માટે તેની બાહ્ય બે સ્ટીલની રીંગો ગરમ કરી ચલાવવામાં આવી છે, અને બધા સીલીનડરો તૈયાર થવા પછી સ્ટીમ અને હાઇડ્રોલીક પ્રેસર આપીને ટેસ્ટ કરવામાં આવ્યા હતા મીલીનડરો અને તેઓની ઉપરના સ્ટીમ ડ્રૂમો ઉપર શોભાતા 'વેલ્વેન' સ્ટીલના પત્રાના લોંગીંગ કરવામાં આવ્યા છે, અને બધા મીલીનડરોના પીસ્ટન રાડ અને વાલ્વ સ્પીનડલોની બધી ડ્રેઇંગોમાં મેટ્રીક પેકીંગ બગવામાં આવી છે

એ એનજનની સપાટ બેડ પ્લેટ ચાર ટુકડે બનાવવામાં આવી છે, જેનું મથાળું એનજન ડમની જમીનની બગબગ રાખવામાં આવ્યું છે એ બેડ પ્લેટ ઉપર મીલીનડરો એવી રીતે ગોઠવ્યા છે કે તેઓ ગરમીને લીધે લખાઈમાં જુટથી વધે, પરંતુ બીજી કોઈબાં રીતે હડકે નહીં બે ટંકમ મીલીનડરોને એક બીજા સાથે જોડવા માટે બે ટર્ન કીધેલા સ્ટીલના ટે રાખ્યા છે, કે જેઓમાંથી બધું જોગ પસાર થાય

વાલ્વગીઅર એ મેકરોની બાબુતી “ઇડીશ એન્ડ સ્પેનસર” પેટન્ટ બતાવ્યું છે, જે “એક્સેન્ટ્રીક અને વાલ્વગીઅર”ના પ્રકરણમાં છુટ્ટું બતાવ્યું છે દરેક સીલીનડરોના સ્ટીમ અને એક્ઝાસ્ટ વાલ્વ ચલાવવા માટે જુદી જુદી એક્સેન્ટ્રીકો રાખી છે એક્સેન્ટ્રીકો ટંકમ સીલીનડરોની વચ્ચે મુકેલી આડી શાફ્ટો ઉપર ગોઠવવામાં આવી છે, જે શાફ્ટ ક્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર મુકેલા બેવલ સ્લીડો મારફતે ચલાવવામાં આવે છે વળી વાલ્વોની ગોઠવણ એવી રીતે રાખી છે કે બધા સીલીનડરોના સ્ટીમ વાલ્વો સીલીનડરોની અદરની (હમેશની) બાબુએ અને એક્ઝાસ્ટ વાલ્વો સીલીનડરોની બાહ્યની બાબુએ ગઢે આ કારણને લીધે એક્સેન્ટ્રીકો શાફ્ટ ઉપર છુટ્ટી છુટ્ટી રહેવાથી કામ કરવાને

બધી રીતની સગવડ મળે છે એનજીનના અસાધારણ મોટાં કદને લીધે સ્ટીમ વાલ્વે ધણા ઉંચે રહેતા હોવાથી તેઓ ઉપર તેમજ લુશ્ચીકેટરો વગેરે ઉપર કામ કરવાની સહેલાઈ મળે તે માટે સીલીનડરોની અદરની બાબુએ ફરતી ગેલરી બનાવવામાં આવી છે.

હાઇ પ્રેસર સીલીનડરોના સ્ટીમ વાલ્વ ઉપર મોટો ગવરનર કાબુ રાખે છે, અને એ મોટા ગવરનરની કેટલીક ન સુધારી શકાય તેવી ખામીઓ બીજા એક નાનો “ નોલ્સ સપ્લીમેન્ટરી ગવરનર” સુધારે છે, જેને લીધે એનજીનની ઝડપમાં ઘણો ફરક પડતો નથી, કે જે સુતર કાપડની મીલો માટે ઘણું જ અગત્યનું છે જ્યારે કોઈ કારણસર નુકસાન થવાથી એનજીનની ઝડપ વધી જઈ ગવરનર એકદમ ઉચ્ચકાંઠે જાય, અથવા તો ગવરનર ચલાવનાર ગીઅર ભાગી જવાથી ગવરનર એકદમ નીચે ખેંચી જઈ કે બંધ પડી જઈ એનજીન ઉપરનો કાબુ છોડી દે, ત્યારે સ્ટીમને હાઇ પ્રેસર સીલીનડરમાં દાખલ થતી અટકાવનાર એક નોકીંગ ઓફ મોશન રાખવામાં આવ્યું છે એનજીન બંધ કરવા અગાઉ આ ગીઅરનો સબધ છોડી નાખવામાં આવે છે, પણ એનજીન ચાલુ થતાજ પોતાની મેળે એ ગીઅર ગવરનરના સબધમાં જોડાઈ જાય છે.

આ એનજીનની મોટી ફ્રેન્ક શાફ્ટ સીમેન્સ માર્ટીન સ્ટીલ (Siemens Martin steel) ની બનાવવામાં આવી છે, અને એ મેકરોના ચાલુ રીવાજ મુજબ એ શાફ્ટ પોકળ બનાવવામાં આવી છે ફ્રેન્ક શાફ્ટની બેરીંગો એ મેકરની બાણીની “સ્વીવેલી ગ” બનતી છે શાફ્ટની બેરીંગ માટે પેટેન્ટલમાં જે ખાસી ગણવામાં આવે છે, તેથી એનજીનની ફ્રેમ એ બાબુએ નબળી પડી જાય છે, જેના ઉપાય તરીકે પેટેન્ટલની બાબુમાં રાખેલા ઘટતા ખાચામાં T આવા માથાના મજબૂત સ્ટીલના બાર ગરમ કરી ચઢાવવામાં આવ્યા છે, જેથી પેટેન્ટલના ખાચામાંથી ફ્રેમ ચીરાઈ જવાનો સંભવ નથી.

ફલાઈ વ્હીલના ગબ્બર કદને લીધે તેને બે ભાગમાં બનાવવામાં આવ્યું છે એટલે કે બે છુટા ફલાઈ વ્હીલો બનાવી તેઓની રીમ બોલ્ટોથી જોડી લેવામાં આવી છે વ્હીલની રીમની અતીશય ઝડપને લીધે આર્મોરિ બેસ સાથે હમેશ મુજબ ચાલી મારી જોડવા ઉપરાંત તેઓ ઉપર ગ્રાંપેલી ખાસ ફલેન્જો ઉપર મજબૂત અખડ ધડેલી

સ્ટીલની રીંગો ગરમ કરી ચઢાવવામાં આવી છે, જે પ્રમાણે બીજા તરેહવાર સાધાએને પણ મજબુતી આપવામાં આવી છે

આ મોટું એનજીન સરફેસ કન્ટેનસી ગ છે, અને બે લોપ્રેસર સીલીનડરો હોવાથી એમાં બે બુદા બુદા કન્ટેનસરો, બે એરપમ્પો, બે સરક્યુલેટીંગ પમ્પો અને બે શીડ પમ્પો રાખવામાં આવ્યા છે, જેઓમાં વળી એવી રીતની ગોઠવણ રાખી છે કે, જો એક તરફના કન્ટેનસર કે તેની સામગ્રીને કાંઈ નુકસાન થાય તો બધી સ્ટીમ બીજી તરફના કન્ટેનસરમાં દાખલ કરી એનજીન ચાલુ રાખી શકાય કન્ટેનસરના શેલ ગોળાકાર અને કાન્ટ આયર્નના છે, અને ટ્યુબો તથા ટ્યુબ પ્લેટો પિત્તળનાં છે અદરની “કરન્ટ પ્લેટો” (current plates) એવી રીતે ગોઠવવામાં આવી છે કે સીલીનડરમાંથી આવતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ બધી ટ્યુબોની સપાટી ઉપર એકસરખી રીતે પથરાઈ જાય સરક્યુલેટીંગ પમ્પો ઉભા ડબલ એક્ટીંગ તથા ગ્વરના વાલ્વ અને એંગ વેસલ સાથના છે. એરપમ્પો એ મેકરના જાણીતા ડબલ એક્ટીંગ ડીસ્પલેસમેન્ટ (displacement) જતના ઉભા છે શીડ પમ્પો ઉધા છે, કારણકે તેઓના રૅમ સરક્યુલેટીંગ પમ્પોના ગૅડની લાઇનમાં છે, કે જેઓ ગાઈડ તરીકે ગરજ સારે છે સીલીનડરોની દરેક જોડી સાથના એ ત્રણ પમ્પો તેલ રૅડ સાથે જોડેલા ગૅડીંગ લીવર મારફતે ચાલે છે એ ઉપરાંત શીડવૉટર માણેથી તેલ, ચરખી વગેરે છુટા પાડવા માટેની બે મોટી ટાંપીઓ, અને શીડવૉટરનો બૉઇલરમાં જતો જથ્થો માપવા માટે એક કેનેડી મીટર રાખવામાં આવ્યા છે

એ એનજીનની સ્ટીમ પાઇપો સ્ટીલની બૉઇલર પ્લેટોને રીવેટ કરીને બનાવવામાં આવી છે, જેઓની ફ્લેન્જો અને બેન્ડ કાસ્ટ સ્ટીલના છે

એનજીન હાઉસમાં ઉપર ૨૫ ટનની એક કેન મુકવામાં આવી છે, કે જેથી કોઈ ભારે દાગીનો સહેલાઈથી ઉપાડી શકાય.

જોકે એ એનજીન ૨૮૦૦ થી ૩૨૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનું બનાવવામાં આવ્યું છે, તે છતાં તે ૩૩૦૦ થી ૩૪૦૦ હોર્સપાવર સહેલાઈથી ખેચી શકે છે એ મીલમાં ૧૧ લૅનકેશાયર બૉઇલરો એજ મેકરના ગોઠવવામાં આવ્યા છે, જેમાંના ૧૦ બૉઇલરો

એકલા એનજીનેજ માત્ર સ્ટીમ પુરી પાડે છે, અને ૧૧ મુ 'બોઇલર ફાલતુ રાખવામાં આવ્યું છે, જ્યારે સાધ્મીગ વગેરે બીજા ખપ માટે જોઈતી સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરવા માટે ૪ જુદા મરીન ટાઇપ બોઇલરો ૨૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના રાખવામાં આવ્યા છે

એ ગળવર મીલ એનજીને લગતી કેટલીક વધુ વિગતો નીચે આપી છે, જે ઉપરથી એ મોટા એનજીને મોટાઇનો કાષ્ઠક ખ્યાલ આવશે

હાઇપ્રેસર સીલીનડરનો ડાયામેટર	૩૦ ઇંચ
ઇન્ટરમીડીએટનો ડાયામેટર ...	૪૯ ઇંચ
એ લો પ્રેસર, ફ્રેક્ટો ડાયામેટર ..	.. ૫૩ ઇંચ
ઓક્તી લબાઈ	૬ ફીટ
રેવોલ્યુશન્સ દર મીનીટે	૫૫
પીસ્ટન સ્પીડ દર મીનીટે	૬૬૦ ફીટ
બોઇલર વરફીંગ પ્રેસર	૧૮૦ પા
કનેક્ટીંગ રોડની લબાઈ	૧૭૩ ફીટ
ક્રેન્ક પીનનો ડાયામેટર	૧૩ ઇંચ
ક્રેન્ક પીનની લબાઈ ..	૧૫ ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટના જરનલનો ડાયામેટર	૨૦ ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટના જરનલની લબાઈ	૪૫ ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટના બોસનો ડાયામેટર	૨૯ ઇંચ
ફ્લાઇ વ્હીલનો ડાયામેટર	૩૨ ફીટ
૧૩ ઇંચમા દોરડાની સંખ્યા	૫૬
બન્ને કનડેન્સર મળીને કુલીંગ સર્કલ	૮૧૦ ચો ફીટ
સર્ક્યુલેટીંગ પમ્પનો ડાયામેટર	.. ૨૦ ઇંચ
અર પમ્પનો ડાયામેટર	૨૨૩ ઇંચ
ફીડ પમ્પનો ડાયામેટર	૬૩ ઇંચ
બધા પમ્પોના ઓક્તી લબાઈ	૨૦ ઇંચ
બોઇલરોની સંખ્યા	૧૧
બોઇલરોના કદ ..	૨૮' X ૭૩'
ઇકોનોમાઇઝરમા પાઇપો	૯૬૦
ક્રેન્કશાફ્ટ અને ક્રેન્કાનુ વજન .	૨૧ ટન
ફ્લાઇ વ્હીલનુ વજન ..	૧૨૪ ટન
આખા એનજીનનુ વજન	૫૨૦ ટન

ચિત્ર નાં રંગ,

વાહોન પીલીમ એન્ડ હીલીમ મીતરા એવર્ડન (લીક હાથેશીસ એન્ડ કો)

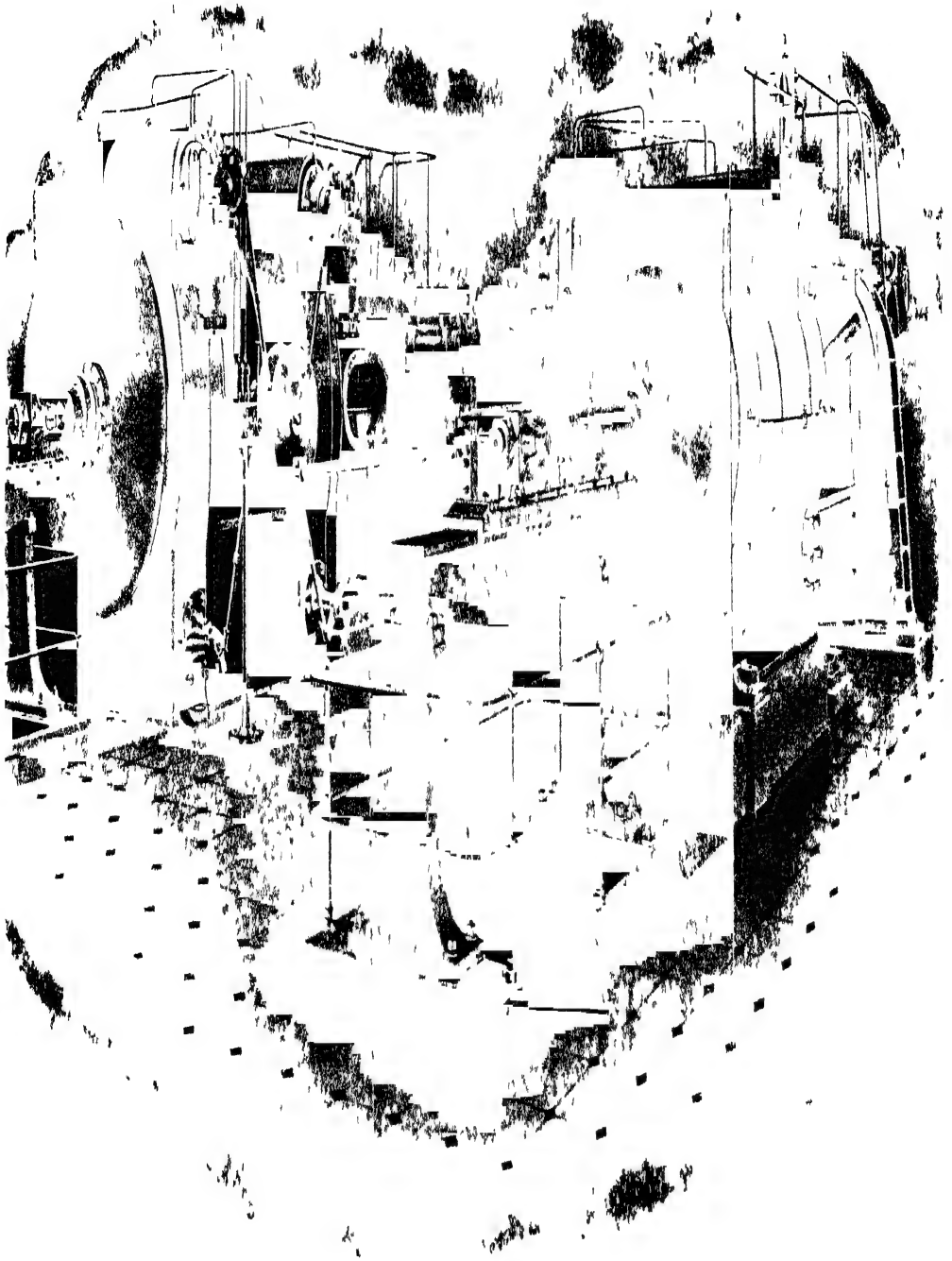

લાહોર સ્પીનિંગ એન્ડ વીવીંગ મીલ્સનું એનજીન
 (Engine of the Lahore Spinning & Weaving Mills)–
 ચિત્ર નાં ૨૨૧ મા લાહોર સ્પીનિંગ એન્ડ વીવીંગ મીલ્સના કપલ્ડ
 કમ્પાઉન્ડ ટેનડમ એનજીનો માઉલુ એક એનજીન બતાવ્યું છે જે
 મેસર્સ હીક હારથીલ્સ એન્ડ કુાં ના ટેનડમ એનજીનોની ઉત્તમ
 બાધણીનો સારો ખ્યાલ આપે છે એકજ કેન્ક શાફ્ટ ઉપર બે
 કમ્પાઉન્ડ ટેનડમ એનજીનો મુકવાનું હાલમાં ધણીક મીલોમાં પસંદ
 કરવામાં આવે છે, કારણકે એથી શરૂઆતમાં એક એનજીન મગાવી
 પાછળથી મીલના સાચાકામમાં વધારો થતા બીજી એનજીન મગાવી
 ડબલ પાવર સહેલાઈથી ઉપજવી શકાય છે એ એનજીનમાં દરેક
 હાઇપ્રેસર ૧૬ ઇંચ અને દરેક લો પ્રેસર ૩૦ ઇંચ ડાયમેટરના છે,
 અને સ્ત્રોક ૩૬ ઇંચ તથા રેવોલ્યુશન્સ ૮૫ છે, જેથી દરેક એનજીન
 સહેલાઈથી અને કરકસર ભરેલી રીતે ૩૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર
 ઉપજવી શકે છે બાઇલ્ડ પ્રેસર ૧૦૫ પાઉન્ડ છે ચિત્રમાં બધી
 ચીજો ખુલ્લી દેખાય એવા ઉત્તુથી ફ્લાઈવ્હીલ તથા એરપમ્પનું લીવર
 બતાવ્યું નથી ફ્લાઈવ્હીલ બે છે જે દરેક ૧૮ શીટ ડાયમેટરના
 અને ૧૩ ઇંચના રસાના ૧૦ ટ્રુવ સાથના છે દરેક ફ્લાઈ
 વ્હીલ બંને ટુકડે બનાવેલું છે, જેઓના બોસ અને રીમમાં રાખેલી
 મજબુત ફેલ્ડોને બોલ્ટોથી જોડી દરેકશન વખતે બોસ ઉપર બે
 અખડ સ્ટીલની રીંગો ગરમ કરી ચઢાવવામાં આવી હતી એ એન-
 જીનની ખાસ ખુબી એના સીલીન્ડરોને ટેનડમ જોડવામાં છે મીલીનડરોને
 સેન્ટરમાંથી બંને બાજુએ ક્રાન્ટ ગ્રીડના સ્ટેથી જોડવા ઉપરાંત,
 નીચે તેઓના પગો વચ્ચે મજબુત ક્રાન્ટ આયર્નનો થાળો જેવો
 ડીસતન્સ પીસ આપ્યો છે, જેથી ચાલુમાં મીલીનડરો બીલકુલ હાલતા
 કે ધ્રુજતા નથી વળી ચિત્રમાં જોવાથી માલમ પડશે કે એ એનજીનમાં
 કારલીસ વાલ્વના સ્પીનડલો માટે ગ્રટશીંગ બોલ્ડ ને ગલેન્ડ રાખી
 નથી, જેથી અગવડની જગામાં પેટ્રીંગો ભરવાની કડાકુટ નિકળી
 ગઈ છે વાલ્વ સ્પીનડલ ઉપર એક અખડ કોલર ઘડેલો હોય છે જે
 વાલ્વના કવર સાથે સ્ટીમના દબાણથી દબાઈ ગીને ધણી સરસ
 ખેરીગમાં ધસાતો ચાલે છે, જેથી ગ્રીમ બીલકુલ ગળતી નથી લો
 પ્રેસરના એકઝેસ્ટ વાલ્વને એ પ્રમાણે સ્ટીમનું દબાણ મળતું
 નહી હોવાથી તેઓના સ્પીનડલ એચી ગમવા માટે સ્પીનડલ ઉપરના

ટો લીવર (toe lever) અને કવરના છેડા વચ્ચે એક એક સ્પ્રીંગ જેવું સ્થિતિસ્થાપક (elastic) વૉશર મુકવામાં આવે છે, જે સ્પ્રીન્ડલને બાહર ખેંચી રાખી તેની ઉપરના કોલરને કવરની સાથે અદરની બાજુએ હ મેશ લાગુ રાખે છે જેથી બાહરની હવા એકઝૉસ્ટ વાલ્વ મારફતે કનડેનસરમાં ખેંચાઈ જઈ શકતી નથી.

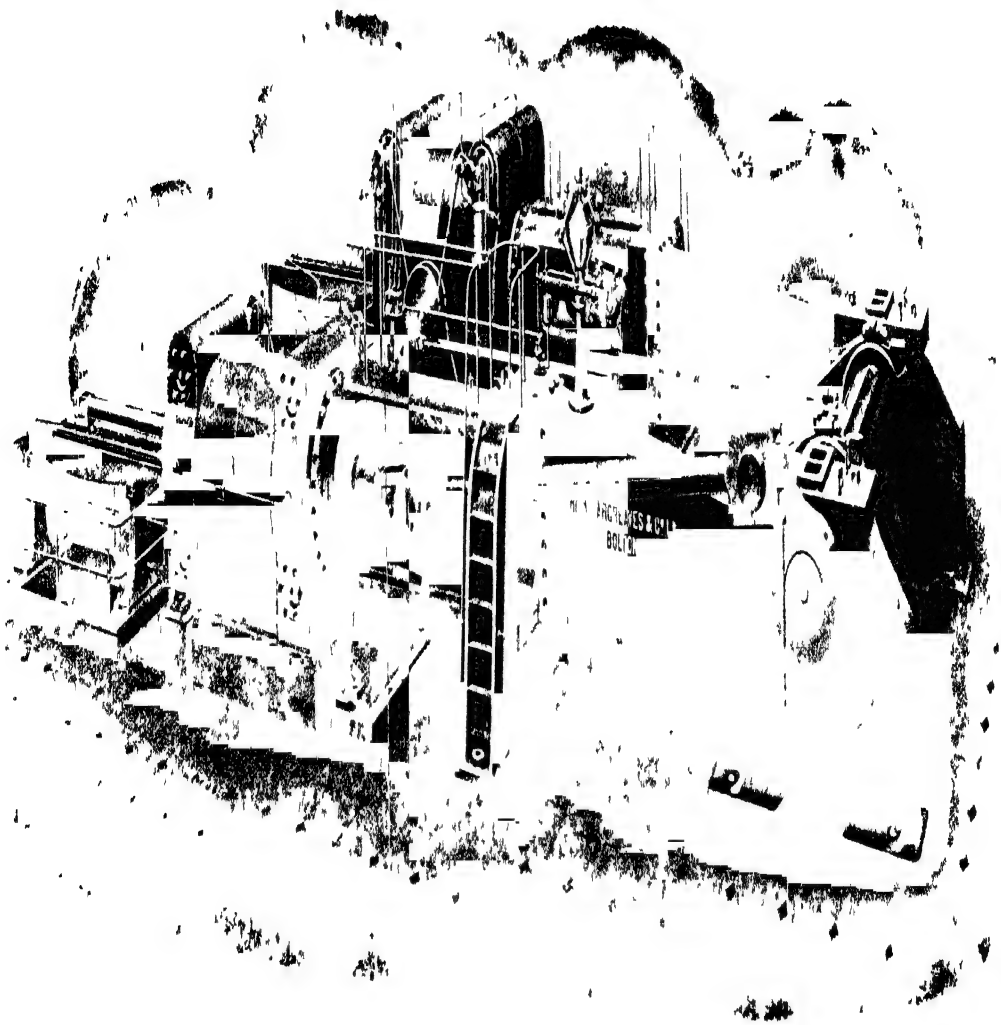
કલકત્તાની બરાનગર જુટ મીલનું એનજીન

(Engine of the Baranagore Jute Mill, Calcutta)— ચિત્રો નાં ૨૨૨ અને ૨૨૩ માં કલકત્તાની એક જાણીતી જુટ મીલનું ૨૫૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનું એનજીન બતાવ્યું છે, જે મેસર્સ હીક હાર્થ્રીન્સ કંપનીની જાણીતી બનાવટનું છે એ એનજીનના સીલીન્ડરો એ મેકરની જાણીતી રીત પ્રમાણે “બોલ્ટ અપ” છે, એટલે કે વાલ્વ એમબરો અને સીલીન્ડર જુદા જુદા કાન્ટ કરી તૈયાર કીધા પછી તેઓને બોલ્ટોથી જોડેલા છે એ જોઇન્ટ કરતી વખતે રગ કે એસપ્રેસોસ વાપરવામાં આવતું નથી, પણ જોઇન્ટોની ફેસ ધણીજ સારી રીતે સ્ક્રેપ (scrape) કરી ધાતુ સાથે ધાતુ જોડવામાં આવે છે, જેથી જોઇન્ટો ગળી ઉઠવાની ધાત્વી રહેતી નથી, અને સીલીન્ડરના જુદા જુદા ભાગો છુટા છુટા બનાવવામાં આવતા હોવાથી તેઓને જેવી જોઇએ તેવી થ્રટ ચીવ્વટ કે સખ્ત ધાતુના બનાવી શકાય છે એ એનજીનમાં બે કલાઇ બ્લીલોને એક બીજાની જોડમાં કેન્ક શાફ્ટ ઉપર સાથે જોડવામાં આવ્યા છે, જે ચિત્રોમાં દેખાડ્યા નથી. એ બન્ને બ્લીલોની રીમ એક બીજી સાથે બોલ્ટોથી જોડવામાં આવી છે મેસર્સ હીક હાર્થ્રીન્સ હૉરીઝોન્ટલના મીલ એનજીનોના પીસ્ટન ગ્રોડમાં એક ખાસ ખુબી એ છે કે પીસ્ટન રૉડ તર્ફ કરી બનાવ્યા પછી તેને — આવી રીતે સેટેજ વાંક આપવામાં આવે છે, જેથી તે પીસ્ટનના ભારથી પાછો તદ્દન સીધો થઈ જાય છે આથી સીલીન્ડરના તળિયામાં પીસ્ટન ધસાતો નથી, પણ જાણે તરતો રહે છે અને પીસ્ટનનો બધો બોજો ક્રૉસ હેડ અને તેલ રૉડના શુ ઉપર પડે છે, જેઓને જો ઘટતી ગતિ જોઈતી હોય તો સીલીન્ડરનું તળિયું ધસાઇને સીલીન્ડર ઓવલ (oval) થઈ જતું નથી હૉરીઝોન્ટલ એનજીનોમાં સીલીન્ડરો ધસાઈ જવાની ફર્યાદ આથી કટલોક દરજ્જે કમી થાય છે, અને એનજીનનું ફ્રીક્શન ધણુજ કમી

ચિત્ર નાં ૨૨૨.

કલકત્તાની જ્વરનગર બુટ મીલનું એનજીન (લીક હાઈપ્રીન્સ એન્ડ કાં.)

(ચિત્ર નં ૨૨૩)

કલકત્તાની ગંગાનગર બુટ મીલનું એનજીન (ડીકે હાર્વેલીઅમ એન્ડ કં.)

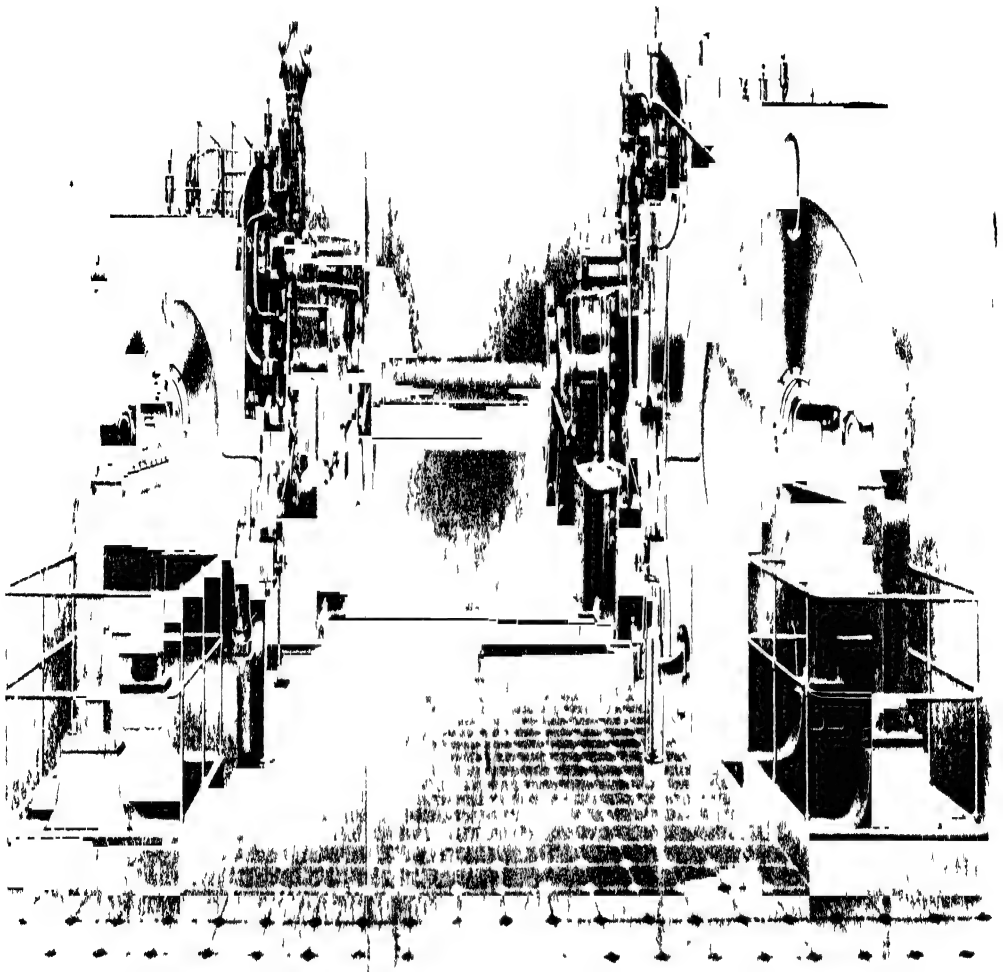
થવાથી તેની મિકેનિકલ ઇરીશીઅન્સી વધે છે (જીવો પાત્ર—૬૧૭). એજ ઢપ અને ઘોરણ ઉપર બનાવેલાં ૧૩૦૦ ઇન્ડીક્ટેડ હોર્સ પાવરના એજ મેકરના એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનની ટેસ્ટ કરતા માલમ પડ્યું હતું કે તેણે વગર લોડે અને ઝૂલ સ્પીડે ચલાવતા ફક્ત ૭૬ ઇન્ડીક્ટેડ હોર્સ પાવર પોતાના ક્રીકશનમા ખાધા હતા, જે લગભગ ૬ ટકા થયા આથી આવા મોટા એનજીનની મિકેનિકલ ઇરીશીઅન્સી લગભગ ૯૪ ટકા થવા ગઈ બીજા એક ૧૬૦૦ હોર્સ પાવરનાં એનજીનને વગર લોડે અને ઝૂલ સ્પીડે ખાલી ચલાવી જોતા તેમા ૧૪૧ હોર્સ પાવર ઇન્ડીક્ટ થયા હતા, જે સેકડે લગભગ ૯ ટકા થયા અને એનજીનની મિકેનિકલ ઇરીશીઅન્સી ૯૧ ટકા થઈ એ પરિણામ ધણાજ સતોશકારક લેખાવા જોઈએ, કારણકે ધણાક સારી બાધણીના હોરીઝોન્ટલ એનજીનો પોતાના ક્રીકશનમા ઓછામા ઓછા ૧૫ ટકા પાવર ખાઈ જતા જણાયલા છે એ મેકરના એનજીનોની ચાલુ અને બારીક નપાસ લેતા ૧૨૦ પાઉન્ડ વરફીગ પ્રેસરે દર ઇન્ડીક્ટેડ હોર્સ પાવર દીઠ સ્ટીમનો ખપ ૧૪ પાઉન્ડ, ૧૬૦ પાઉન્ડ પ્રેસરે ૧૩ પાઉન્ડ, અને સુપરહીટ સાથે ૧૨ પાઉન્ડ થયો હતો. ચિત્રમા બતાવેલા એનજીનનું વાલ્વ ગીઅર એ મેકરનું નવી ઢપનું છે, જેમા સ્ટીમ વાલ્વ સાથે છુટા છુટા ઉભા ડેશપોટ રાખ્યા છે. વાલ્વો એ મેકરના ચાલુ રિવાજ મુજબ રીસ્ટ પ્લેટ (wrist plate) થીજ ચલાવવામા આવે છે જે ધણા એનજીનીઅરો પસંદ કરે છે એ એનજીનની એક ખાસ ખુબી એની કૉરલીસ વન્ક ક્રેમ છે ક્રાસ હેડની ગાઈડની નીચે બન્ને છેડે પંખો આપેલા છે, અને વળી આગલા પગમા સીહડીના પગથિઆઓ બનાવ્યા છે, જેથી સીલીનડર ઉપર ચહડવાને સહેલાઈ અને સગવડ મળે છે ચિત્ર નાં ૨૨૩ મા જોવાથી માલમ પડશે કે મેન પેડેસ્ટલ ધણા ભારી અને મજબૂત બનાવ્યા છે, અને તેઓની બાહરની બાજુએ ઘટતી જડાઈની ધાતુ રાખી ઉપરથી સ્લોપ કરી નાખ્યા છે એ બાબત ઉપર ધ્યાન ખેંચવાનું ખાસ કારણ એ છે કે એક ઓક્સ મેકરના મોટા મીલ એનજીનમા મેન પેડેસ્ટલની એ બાહરની બાજુ ધણી કમજોર, અને ધાતુ ફક્ત ૪ ઇંચ જોટલી રાખવાથી ચાલુમા તેટલો ભાગ મરડાયા કરતો આ લખનારે જોયો હતો, જેથી મેન બેરી ગોમા હમેશા અવાજ થયા કરતો હતો અને પેડેસ્ટલના પ્લૉક એ તરફથી તુટી જવાની

ધારતીમાં હતા, પણ એનજીન અન્ડર લોડેડ હોવાથી ગાકુ ગબડ્યા કરતું હતું

એ એનજીનને લગતી કેટલીક વિગતો નીચે આપી છે —

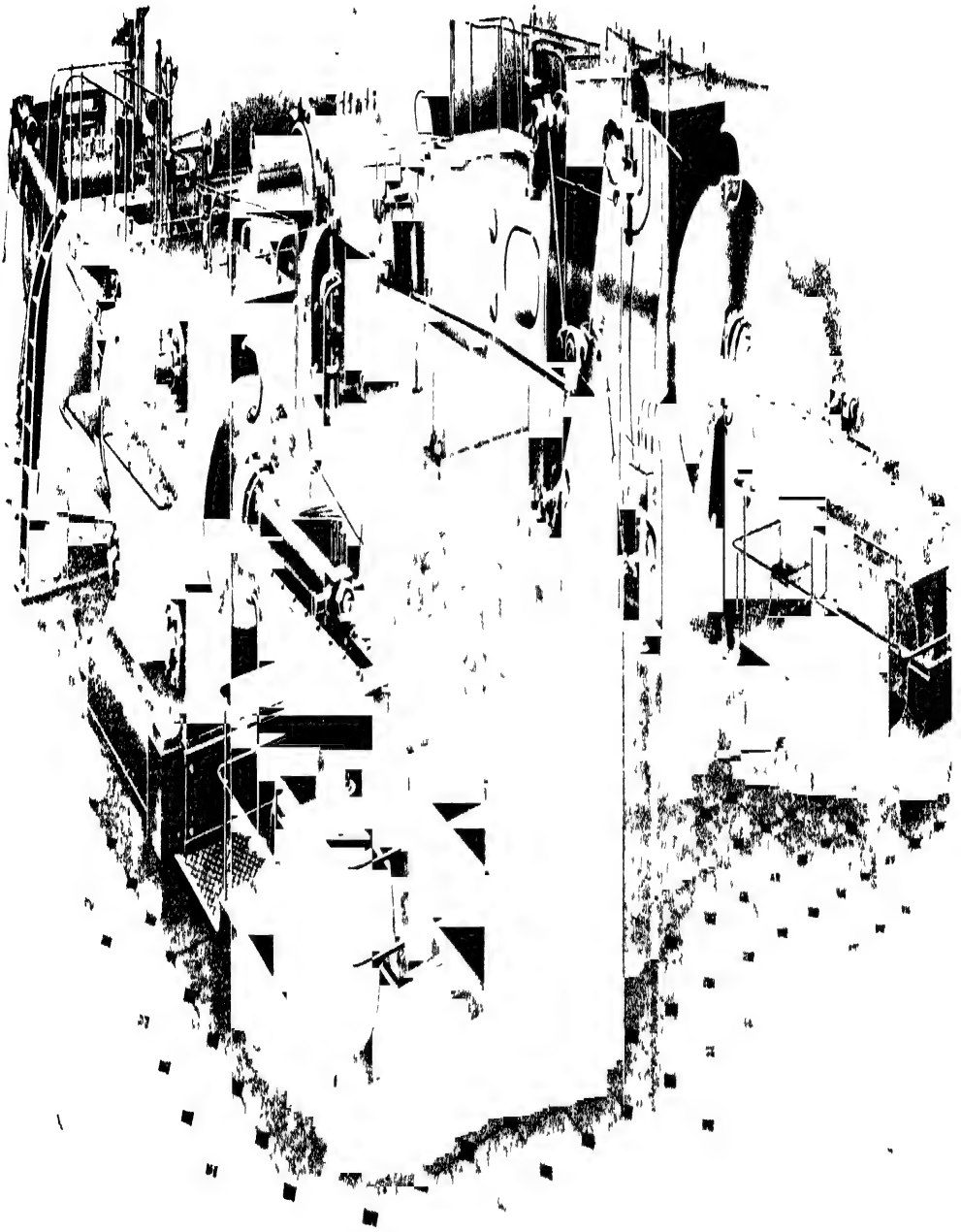
હાઇપ્રેસર સીલીનડરનો ડાયામેટર	૩૩	ઇંચ
લો પ્રેસર „ „	૬૭	„
સીલીનડર રેસ્થો.. . . .	૧૪	૧૨
સ્પ્રિંગની લંબાઈ	૬	શીટ
રેવોલ્યુશન્સ	૫૮	મીનીટે
ફ્રાઈ વ્હીલનો ડાયામેટર	૨૬	શીટ
૧૬ ઈંચના દોરડા.. . . .	૫૦	
હાઇ પ્રેસરના પીસ્ટન રોડનો ડાયામેટર	૭૩	ઇંચ
લો પ્રેસરના „ „ „ „	૮૩	ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટનો ડાયામેટર, જર્નલમા	૧૯	ઇંચ
જર્નલની લંબાઈ	૩૬	ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટનો ડાયામેટર બાહીમા	૨૧	ઇંચ
„ „ „ બાંસમા	૨૫	ઇંચ
બે અરપમ્પ, દરેકનો ડાયામેટર.....	૩૭	ઇંચ
દરેક અરપમ્પના સ્પ્રિંગની લંબાઈ.. . . .	૨૪	ઇંચ
ડ્રાફ્ટિંગ અથવા બ્રાન્ડીલીઅર્ગ પમ્પનો ડાયામેટર...	૨૩	ઇંચ
„ „ „ „ સ્પ્રિંગ ૧૮	ઇંચ	

ટેક્સટાઇલ મીલનું એનજીન (Engine of the Textile Mills, Bombay) — મુંબઈની આ મીલનું એનજીન કંપાઉન્ડ સર્કલેસ કન્ટેનરસી ગ હોવા છતાં ૧૬૦ પાઉન્ડ વરફીંગ પ્રેસર માટે બનાવેલું હોવાથી પહેલેલા એ નગ્ન ચણાક એનજીનીઅરો અને માલિકોનું ધ્યાન ખેંચાયું હતું, અને એની કતોલ પછી મેસર્સ હીન્ડલાર્શીન્સ એન્ડ કો. એ એનજીનના ચણાક એનજીનો બાધ્યા છે, જેથી એને લગતી કેટલીક વિગતો અત્રે આપેલી ઉપયોગી થઈ પડશે. એની સઘળી બાંધણી ઉપર વાર્નિશ કોટલા એનજીનોને મળતીજ છે, પણ ખાસ ખુબી એના મીલીનડર રેસ્થો અને સ્ટીમ પ્રેસરને લગતી છે એ એનજીન ૧૦૦૦ રનડ્રીક્ટેડ હોર્સ પાવર ઉપજાવવા માટે બનાવવામાં આવ્યું છે, અને એમાં ૯૦ પ્રેસર ૨૮ ઈંચનું, અને લો પ્રેસર ૫૬ ઈંચનું હોવાથી મીલીનડર રેસ્થો ૧૪ નો છે સ્પ્રિંગની

चित्र नं० २२४.

मुगलती स्प्रिंग मीटर (प्रीट इन्स्ट्रुमेंट्स कंपनी द्वारा)

ચિત્ર નાં ૨૨૫.

મુખ્યની તપ્રીય મીલન એનજીન (લીક હાઈપ્રીમ એન્ડ કા)

લબાઈ ૬ શીટ અને રેવોલ્યુશન્સ ૫૫ રાખવામાં આવ્યાં છે સીલી-
નડરે ઉપર જંકેટ છે, પણ સીલીનડરમા દાખલ થતી સ્ટીમ પહેલા
જંકેટમા ફરીને પછીજ સીલીનડરમા દાખલ થાય એવી ગોઠવણ
રાખવામા આવી છે એ એનજીનનુ ફ્લાઈવ્હીલ ૨૮ શીટ ડાયમેટરનુ
અને ૧૩૬ ઇંચના ૩૦ દોરડાનુ છે, તથા એક પમ્પ અને સરકયુ-
લેટીંગ પમ્પો એ મેકરોના જાણીતા ડાઇલ એક્ટીંગ છે એ એનજીન
સાથે ૩૦'x૮'ના ત્રણ બોઈલરો અને ૪૦૦ પાઈપોનુ એક ઇંડોનોમા-
ઈઝર જોડેલા છે

આ એનજીનના બાબમા જાણુવાળેગ એ છે કે એ કમ્પાઉન્ડ
હોવા છતાં કેટલાક ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનોની જેટલીજ કમ-
કસરે કામ કરતુ કહેવાય છે એ એનજીનની તપાસ લેવામા આવતા
દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર દીઠ માત્ર ૧૩ ૬ પાઉન્ડ શી-
વોટર અથવા સ્ટીમ ખર્ચેલી જણાવવામા આવે છે, જે જથ્થામા
ઈંડોનેમાઈઝરના સ્કેપરો ચલાવનારા નાના એનજીનમા ખપતી સ્ટીમ
તથા જંકેટો વગેરેમા ખપતી સ્ટીમ પણ ગણવામા આવી છે
કેન્સાનો ખપ, ૧૬ ટકા જી ગડ અને ગખવાળો પેનગોલ કોલ બાળતા,
દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર દીઠ ૧ ૭ પાઉન્ડ બળતો જણા-
વવામા આવે છે, જે એક કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે ઘણું સ તોપકાંક
લેખાવુ જોઈએ

સ્પ્રીંગ મીલનુ' એનજીન(Engine of the Spring Mills, Bombay)—મેશર્સ હીક હારથ્રોન્સ એન્ડ કુાં વાળાઓ
ત્રીપલ કરતા હાઇપ્રેસર કમ્પાઉન્ડ એનજીનોને વધુ પસંદ કરના
જણાય છે કારણકે ૧૬૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના કમ્પાઉન્ડ એનજીનો ફતેહ-
મદી સાથે બાધ્યા પછી સ્પ્રીંગ મીલનુ એનજીન પણ તેઓએ ૧૬૦
પાઉન્ડ વરફીંગ પ્રેસર માટે કમ્પાઉન્ડજ બનાવી મોકલ્યુ છે, જેનુ
હાઇપ્રેસર મીલીનડર ૩૭ ઇંચનુ, લોપ્રેસર ૭૮ ઇંચનુ, સ્ટ્રોક ૬
શીટનો અને રેવોલ્યુશન્સ ૫૭ ૧ છે, અને તે લગભગ ૩૭૫૦ ઇન્ડીકેટર
હોર્સપાવરનુ કહેવાય છે એનુ ફ્લાઈ વ્હીલ ૨૭ શીટ ડાયમેટરનુ
અને ૬૪ દોરડાનુ છે એ એનજીન જંટ કન્ટેનર્નીંગ છે, અને એની
બાધણી આગળ વર્લુવેલા બરાનગર જુટ મીલના એનજીનને ધણીક રીતે
મળતી આવે છે, જે ચિત્રો નાં ૨૨૪ અને ૨૨૫ ઉપરથી માલમ પડશે.

મુખ્યની સેનચરી મીલનુ એનજીન પણ એ મેકરોએ એવીજ જાતનુ બનાવી મોકલ્યુ છે, અને એ બન્ને એનજીનો એ જાણીતા મેકરનાં છેલ્લામા છેલ્લા સુધારા સાથના નવી ઢપના મીલ એનજીનો તરીકે સારો સતોશ આપતા કહેવાય છે

મસગ્રેવનું “ સ્ટેજેન ” એનજીન (Mussgrave's Stagen Engine)—ચિત્ર નાં ૨૨૬ મા જાણીતા એનજીન ખીલડરો મેશર્સ જે મસગ્રેવ એન્ડ સન્સનુ સ્ટેજેન પેટન્ટ પીસ્તન વાલ્વનુ એનજીન બતાવ્યુ છે, જેમા ધણુક જાણુવાજોગ સુધારા જોવામા આવે છે. ચિત્રમા બતાવેલુ એનજીન ૨૫૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનુ છે, અને એવી ઢપનુ એક એનજીન હમણા મુખ્યની એક મીલમા જોવામા આવે છે

એ એનજીનની બાધણી ધણીજ ઉમદા છે, અને સીલીનડરોના પગ ફાઉનડેશન ઉપર એટલા બધા ફેલાવીને મુક્યા છે કે ચાલુમા એનજીનના સીલીનડરો જરાખી ધુજે નહી એ મેકરની જાણીતી રીત મુજબ સીલીનડરોના આગળા પગ ફાઉનડેશન ઉપર મુકવામા આવે છે, જ્યારે પાછલા પગ એક ફ્રેસ ક્રીધેલી એડપ્લેટ ઉપર મુકવામા આવે છે કે જેથી જ્યારે સીલીનડર ગરમીથી લબાય ત્યારે તે એડપ્લેટ ઉપર સેહલાઇથી સગીને લબાય, અને એનજીનની લાઇન લેવલમા જરાખી ફરક પડે નહી

હમણામુધી એવુ ધારવામા આવતુ હતુ કે મોટા મીલ એનજીનો કોંગ્લીસ વાલ્વ સાથેજ સાફ પરિણામ નિપજનવી શકે, અને કોંગ્લીસ વાલ્વો ઉપર સરસાઇ ભોગવનારા કોઇ જાતના વાલ્વોની જાણે હસ્તીજ સ્વીકારવામા આવતી હતી નહી, પણ આ એનજીનમા સ્ટેજેનના પેટન્ટ પીસ્તન વાલ્વોએ એટલુ બધુ સાફ પરિણામ દેખાડ્યુ છે કે થોડાક વરસમા કોંગ્લીસ વાલ્વોને બદલે એવા વાલ્વ બીજા મેકરો પણ કદાચ પોતાના એનજીનોમા મુકવા લાગશે

સ્ટેજેન વાલ્વનુ જુદુ વર્ણુન “વાલ્વગીઅર”ના પ્રકરણમા વિસ્તારથી આપવામા આવ્યુ છે, તથા તેનુ જુદુ ચિત્ર પણ ત્યાં આપ્યુ છે એ વાલ્વની ખાસ ખુબી એ છે કે એમા વાલ્વ ઉપર સ્પ્રીંગ્સર પડતો નથી, તેથી તેઓ બીલકુલ “ઇકવીલીબ્રીઅમ” મા રહે છે વળી એ વાલ્વ માટે સીટ જેવુ કશુ હોતુ નથી એક સીલીનડરમા જમ પીસ્તન ચાલે તેમ એ વાલ્વ ચાલે છે, અને એ વાલ્વના સીલીનડરો ઉભા હોવાથી તેઓ ધસાઇ જતા નથી એ વાલ્વ માટે વળી પોર્ટ ધણુજ ઢુકા

ચિત્ર નાં ૨૨૬.
મસમનુ 'અન' ૧૫ પીસ્તન શદવ એનહન.

રાખવા પડતા હોવાથી કલીઅરન્સ સ્પેસ ઘણીજ થોડી રહે છે, જે સ્ટીમની કરકસર માટે ઘણુ ફાયદાભરેલુ છે, કારણકે જેમ કલીઅરન્સ સ્પેસ એછી હોય તેમ સ્ટીમ ઓછી ખર્ચે છે એ વાલ્વને ચલાવવા માટેનુ ગીઅર મારશલ, રોબી અને બીજા મેકરોનાં ત્રીપગીઅર જેવુજ હોય છે, પણ મજકુર ત્રીપગીઅર વાલ્વોમા વાલ્વ સીટ ઉપર અડીને બેસે છે એવુ આ સ્ટેજેન વાલ્વમા નથી, અને એમા વાલ્વ કે સીટ કાઢક વરસોના વરસો સુધી ખરાબ થઇ જવાની ધારતી રહેતી નથી, જે ઘણુજ ફાયદાભરેલુ છે (જુવો પાનુ-૪૯૮)

સ્ટેજેન વાલ્વના એનજીનો ડૉરલીસ વાલ્વના એનજીનો કરતા ઘણી વધારે સ્પીડે ચલાવી શકાય છે, સ્ટીમ વાલ્વના કટઓફ ઘણીજ સકાધથી ડેશપોટની મદદથી થાય છે, અને વાલ્વની ઉપર સ્ટીમ પ્રેસર પડતો નહી હોવાથી નાના ડેશપોટ અને નાની સ્પ્રીંગ ચાલી શકે છે અને વાલ્વ ચલાવવા માટે એનજીનને ઘણુજ થોડુ જોર પડે છે જેથી એ એનજીનની મિકેનીકલ ઇફીશીઅન્સી બીજા ડૉરલીસ એનજીનો કરતા કાર્થક વધુ હોય છે

સ્ટેજેન એનજીનમા સ્ટીમનો ખર્ચ ઘણો ઓછો હોવાથી તેઓ ઘણા કરકસર ભરેલા કહેવાય છે નાના કમ્પાઉન્ડ એનજીનમા ૧૩૧ પાઉન્ડ, અને મોટા કમ્પાઉન્ડ એનજીનોમા ૧૨ પાઉન્ડ સ્ટીમ દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ખર્ચે છે, પણ મુપરહીટેડ સ્ટીમ હોય તો લગભગ ૧૧ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખર્ચવાની ગેરંટી એ મેકરો આપે છે

મસગ્રેવનું યુનીફ્લો એનજીન (Mufgrave's Uniflow Engine)—આ જાતના એનજીનો મીગલ સીલીનડર મીમ્પલ એનજીન હોવા છતા કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ એનજીનો ઉપર સગસાઇ ભોગવવા લાગ્યા છે ચિત્ર નાં ૧૨૭ ઉપરથી જોવામા આવશે કે એ એનજીન કેટલુ બધુ સાદુ અને ગુચવાડા વગરનુ છે એમા ફક્ત બે સ્ટીમ ઇનલેટ વાલ્વ હોય છે, પણ એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ હોતા નથી, અને વાલ્વ ગીઅર અતીશય સાદી છે, તેમજ ફ્રેન્ક અને ફ્રાંસ હેડને બધિઆર કેસીગો લગાડેલા હોવાથી એનજીનનો દેખાવ ઘણો સુદર લાગે છે એ મેકર એ જાતના એનજીનોમા ઓર પમ્પ ફ્રેન્ક શાફ્ટ ઉપર મુકેલી એક જૂદી નાની રોપ પુલી ઉપરથી દોડાંની મદદથી ચલાવવાનુ પસંદ કરે છે, જેથી સીલીનડરની

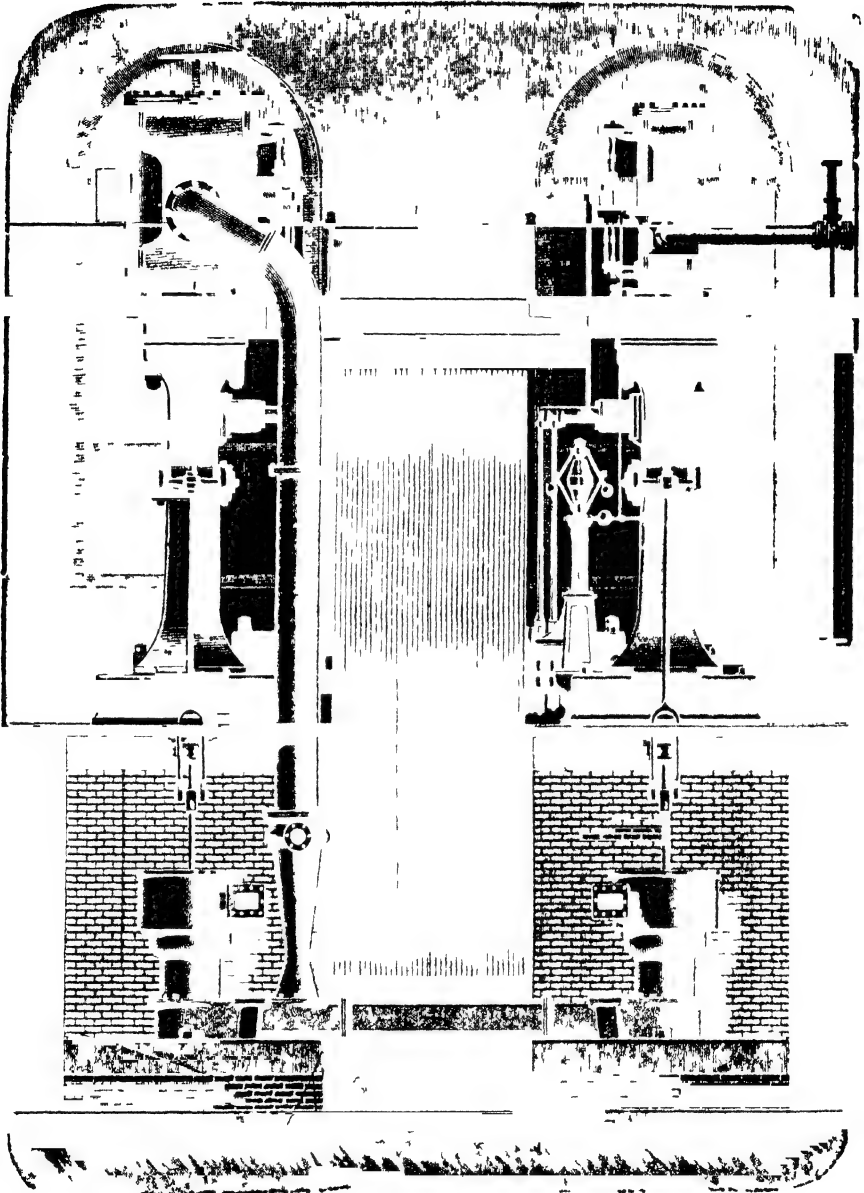

ସିନ୍ଧୁ ନାମ ସମ୍ବନ୍ଧ.

ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମତି ସମ୍ପର୍କରେ

પાછળ તેલ રૉડ, લીવર, કે ગાઇદ કશુએ જોઇતુ નથી. એ એન-જીનના સીલીનડરના અદરના દેખાવનુ ચિત્ર તથા વર્ણુન પાને ૪૪૧ મે આપ્યુ છે, તે જોવાથી માલુમ પડશે કે એના સ્ટીમ વાલ્વ સીલીનડરનાં બન્ને તરફનાં કવરમા છે, અને એકઝોસ્ટ પોર્ટ સીલીનડરની વચ્ચે છે. આથી એકઝોસ્ટ થતી વખતે માત્ર સીલીન-ડરનો વચ્ચે લાગજ ઠડો થાય છે, પણ સીલીનડરના બન્ને છેડા અતીશય ગરમ રહે છે એ એનજીનના સીલીનડરમા કમ્પ્રેસન હ મેશા વધારે રહે છે, અને સીલીનડર કવરની બાહરે હ મેશાજ સુપરહીટ સ્ટીમ લાગેલી રહેવાથી સીલીનડરના છેડાઓની ટેમ્પરેચર જરાબી ઉતરતી નથી, તેથી ઇનીશીઅલ કનડેન્સેશન થતુ નથી (જુવો પાના ૫૯-૬૦), અને સ્ટીમના ખપમા ઘણો મોટો બચાવ થાય છે ૪૯૪ હોર્સ પાવરના એવા એક સી ગલ સીલીનડર એનજીનની તપાસ લેતા તેમા દરએક ઇન્ડીકેટર હોર્સ પાવર ૬૦ ડલાકે ફક્ત ૧૦ ૩ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપેલી જણાઇ હતી, જેનુ પરિણામ તો મોઘી કીમતના ત્રીપલ એક્ષ-પાનસન એનજીનોમાથી પણ કવચિતજ મેળવી શકાય ' એ એનજીનનુ મીલીનડર ૨૫૧ ઇચ ડાયમેટરનુ હતુ, અને ત્રોક ૩ ફીટ ૩૬ ઇચ હતો, રેવોલ્યુશન્સ ૧૩૦, બાઇલર પ્રેસર ૧૭૮ પાઉન્ડ, અને સુપરહીટ ૨૫૦ ડીગ્રી, તથા વૅક્યુમ ૨૬ ઇચ હતા એ એનજીનને ટેમ્ટ કરતી વખતે લીધેલો ખરો ડાએગ્રામ ૪૪૨ મે પાને આપેલો છે ત્રણ ત્રણ અને ચાર ચાર સીલીનડરોવાળા મોટા અને ભારી કીમતના એનજીનોનો જમાનો હવે ખતમ થતો જણાય છે, કારણકે હાઇ સુપરહીટ અને હાઇપ્રેસર બન્નેનો સામટો લાભ એકજ મીલીનડરમાં સામટો મેળવી શકાય છે

ખટાઉ મકનજી મીલનું એનજીન (Engine of the Khataoo Makanji Mill)—ચિત્રો નાં ૨૨૮ અને ૨૨૯ મા મેશર્સ જૉન મસગ્રેવ ઍન્ડ સન્સનુ બનાવેલુ એક વરડીકલ ક્વાર્ટુપલ એક્ષપાનસન મીલ એનજીન બતાવ્યુ છે, જે મુબઇની ખટાઉ મકનજી મીલમાં હાલ જોવામાં આવે છે હાલમા ૧૮૦ પાઉન્ડ પ્રેસર સુધીના ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનો વપરાસમા આવવાને લીધે ૨૦૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના ક્વાર્ટુપલ એનજીનો વપરાસમા આવતાં નથી, તોપણ એક નવાઇ જેવા એનજીન તરીકે આ એન-જીનનુ વર્ણુન ધ્યાન ખેચનારૂ થઇ પડશે

No 284

ચિત્ર નાં ૨૨૮.

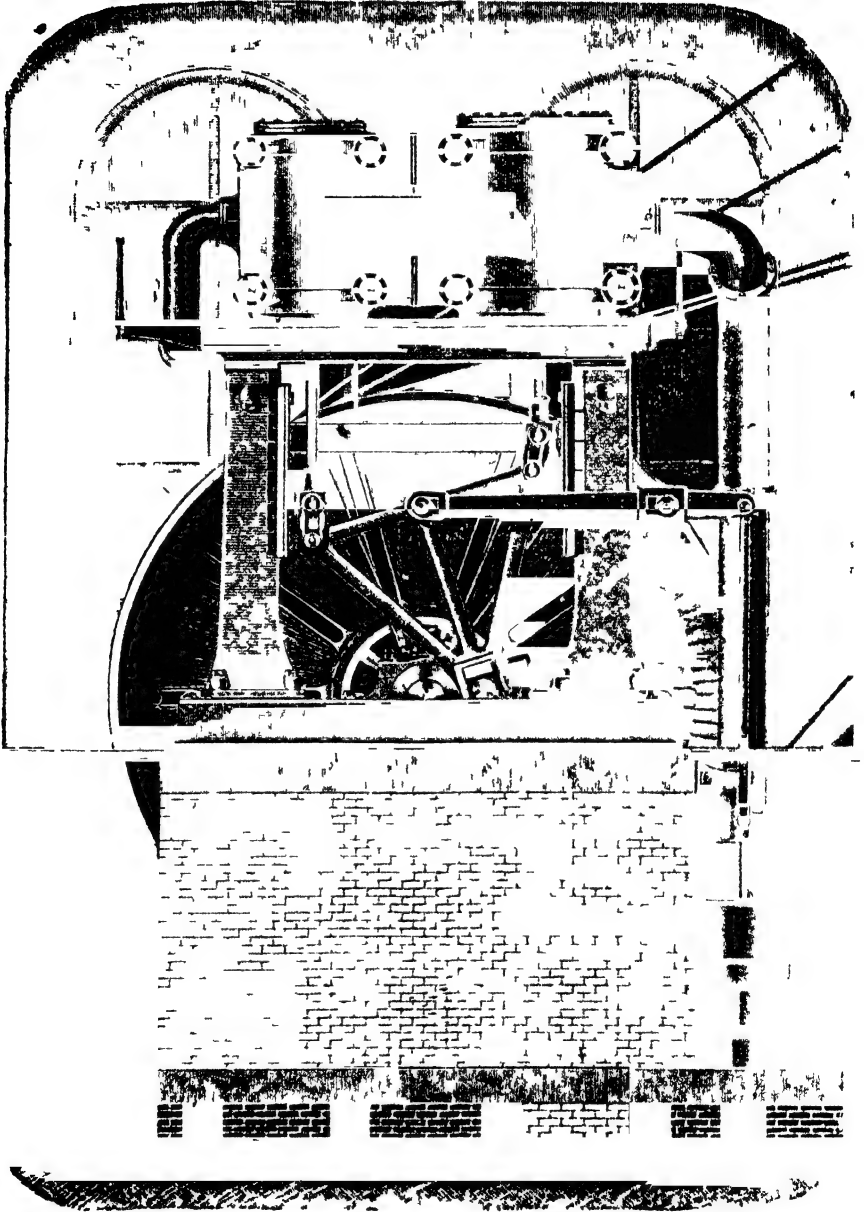
ખટાઉ મકનન મીલનુ ક્વાર્ટરનુ એલપાનસન એનજીન (જે મસગ્રેવ એન્ડ સન્સ)

એ એનજીન ઉભુ છે, અને ફક્ત બીજીની બંને તરફ એ મજબૂત બાંધ જેની બેડખેટો ગોઠવી છે, જેઓ ઉપર બંને છેડે બંધે બાંધ જેવા પોકળ પાણુ મજબૂત ઝેનડોર્ડો ઉભા કરવામાં આવ્યા છે એ ઝેનડોર્ડો ઉપર મુકલી આડી બેડકો ઉપર બંધે સીલીનડોર્ડોની જોડી જોડવામાં આવી છે, અને એ બંને મીલીનડોર્ડોના પીઝનરોટો ત્રાએનગ્યુલર કનેક્ટીંગ રોડની મદદથી એક ક્રેન્ક સાથે જોડવામાં આવ્યા છે એ ગોઠવણ કવાન્ટુપલ એનજીનો માટે ઘણી સગવડભરેલી થઈ પડે છે, કારણકે જો એની ગોઠવણ નહીં કરવામાં આવે તો આગે મીલીનડોર્ડોને એક હાથમાં ગમી ચાર ક્રેન્કો રાખવાથી, અથવા બંધે મીલીનડોર્ડોને એક બીજા ઉપર ટેનડમ મુકવાથી એનજીન કવાન્ટુપલ થઈ શકે, જે ઘણા અગવડભરેલું થઈ પડે ખરી રીતે તો એ ત્રાએનગ્યુલર કનેક્ટીંગ રોડની મજબૂત સગવડને લીધેજ મીલ એનજીનોને કવાન્ટુપલ મનાવવાનું એ મેડોર્ડોને ઉત્તેજન મળ્યું હતું

એ એનજીનમાં ફક્ત બીજીની એક તરફ હાથ પ્રેસર અને પહેલું ઇન્ટરમીડીએટ, તથા બીજી તરફ બે પ્રેસર અને બીજું ઇન્ટરમીડીએટ મીલીનડોર્ડો મુકવામાં આવ્યા છે, અને ક્રેન્કોને એક બીજાને કાટખુણે નાલી મુકતા એક બીજીની સામે મુકવામાં આવી છે એ જેથી બધા ચાલુ ભાગો એનજીનમાં એક દરેક મીલીનડોર્ડો ઉપર એ મેકરની ગ્લાયીની નરી કોંચીસ વાલ્વગીઅર જોડવામાં આવી છે હાથ પ્રેસર અને પેડેલા ઇન્ટરમીડીએટ મીલીનડોર્ડોના વાલ્વના કટ ઓફ ગવરનરની મદદથી પોતાની મેજે થાય છે, ત્યારે બીજા એ મીલીનડોર્ડોના વાલ્વના કટ ઓફ હાથે માડી લેવામાં આવે છે

એ એનજીનના નરાઈ જેના કનેક્ટીંગ રોડ વિશે “ક્રોસહેડ અને કનેક્ટીંગ રોડ” ના પ્રકરણમાં વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે ચિત્રોમાં જોવાથી માત્રમ પડશે કે એ કનેક્ટીંગ રોડ સાથે જોડતા પેરેલલ મોનના લીવરના છેડા ઝેનડોર્ડની બાહર કાલડી તેઓની મદદથી ઓરપમ્પો ચલાવવાની ગોઠવણ કરવામાં આવી છે, જે ઓરપમ્પો તથા તેની સાથનું જેટ કનડેનસર એનજીન રૂમની નીચે ગોઠવવામાં આવ્યા છે એ મેકરો પોતાના જેટ કનડેનસરો ઇજેક્ટર કનડેનસરની હપ ઉપર બનાવે છે, જે આ એનજીનના ચિત્ર નાં ૨૨૮ માં સ્પષ્ટ દેખાય છે

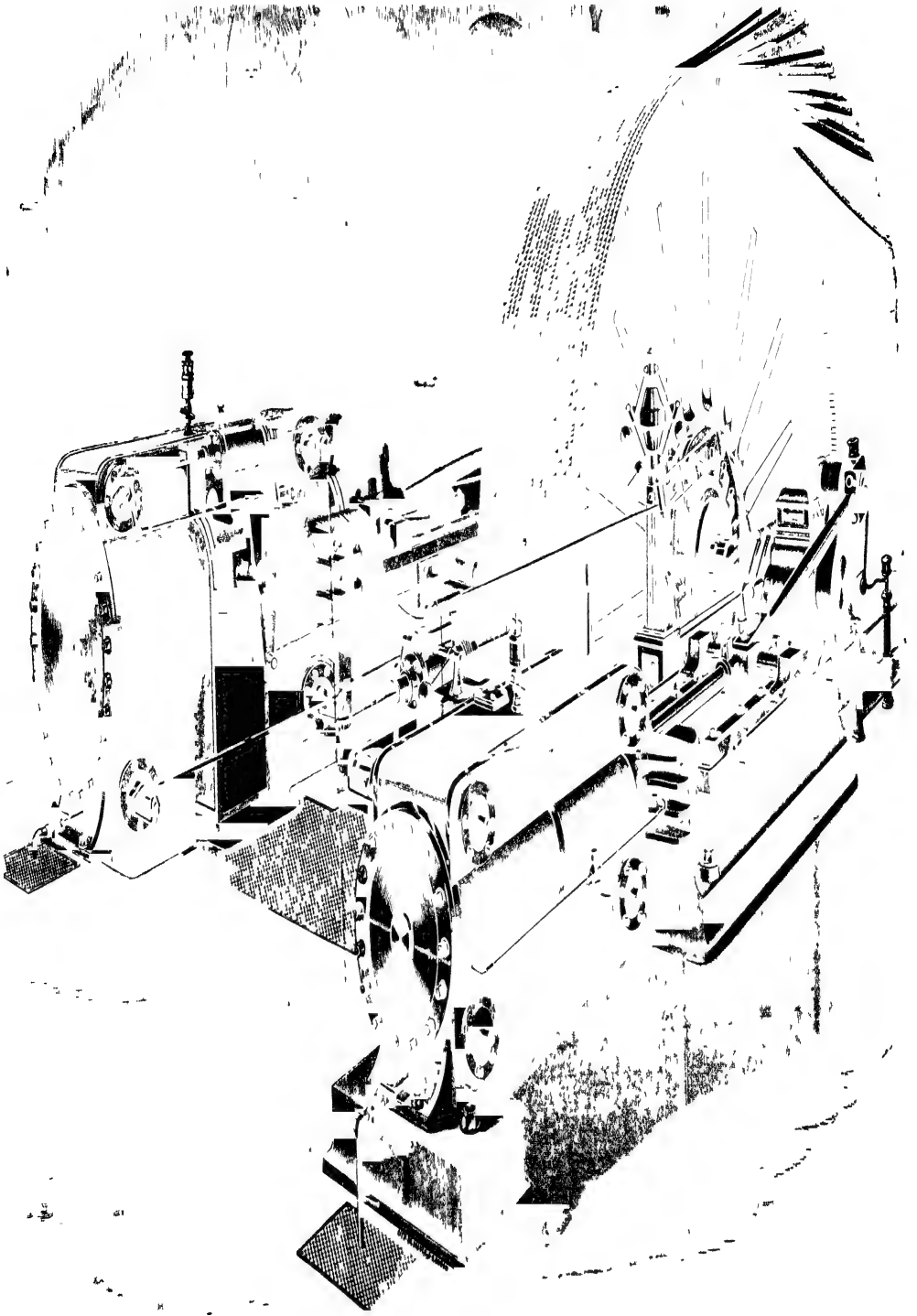

N° 288

B.L.T. 08

ચિત્ર નાં ૨૨૯.

ખટાઉ મકેનજી મીલનુ ધ્વાનુપત્ર એલપાનસન એનજીન
(જે મસગ્રેવ એન્ડ સન્સ)

૧૦૦૪૬

ચિત્ર નાં ૨૩૦.

કોલાલો લેન્ડ મીલ્સ એનજીન. (જે. મસ્ટ્રેવ એન્ડ સન્સ)

એ એનજીન વરડીકલ હોવા છતાં એની ગોઠવણુ ઝાઝા ગુચવાડા વગરની છે જેથી સીલીનડરોના કવરો, પીસ્ટનો, કે ઝક્નો તરફ સહેલાઈથી પોહચી શકાય છે એ માટેના પ્લેટફોર્મો ધણા કુશાદે અને સગવડ પડતા રાખવામા આવ્યા છે, જેથી કામ કરવાની અગવડ પડે નહી, તેમજ ટ્રોપ વાદ્ય એ પ્લેટફોર્મ ઉપરથી કે નીચેથી પણ ઉઘાડ બંધ થઈ શકે તેવી ખાસ ગોઠવણુ રાખવામા આવી છે

એ એનજીનને લગતી જાણવાજોગ વિગતો નીચે આપી છે —		
લાઈ પ્રેસરનો ડાયમેટર	૨૦ $\frac{1}{2}$ ઇંચ	
પેલયુ ઇન્ટરમીડીએટ	૨૮ $\frac{3}{4}$ ઇંચ	
ખીજુ ઇન્ટરમીડીએટ	૩૬ ઇંચ	
લો પ્રેસર	૫૫ ઇંચ	
સ્પ્રાકની લંબાઈ	૪ ફીટ.	
રેવોલ્યુશન્સ	૭૫	
ઇન્ડીકેટર લોર્સપાવર	૧૩૦૦	
બ્રાઇલ્ડ પ્રેસર	૨૦૦ પાઉન્ડ	
કવ ઇન્ડીનનો ડાયમેટર	૨૩ ફીટ	
૧ $\frac{1}{2}$ ઇંચના ટ્રાન્કની સંખ્યા	૩૪	

કોલાબા લેન્ડ એન્ડ મીલ કુંિં નુ' એનજીન
(Engine of the Colaba Land and Mill Co)—આ એનજીન મેશર્સ જૉન મસગ્રેવ એન્ડ સન્સની બનાવટનું છે, જે ચિત્ર નાં ૨૩૦ માં બતાવેલા એનજીનને ઘણુંક મળતું આવે છે એ એનજીન લોર્ગીઝાન્ટલ કંન્પાઉન્ડ સર્કલ્સ કન્ડેનસીંગ ૧૦૦૦ ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવરનું છે એ એનજીનમા મુખ્ય ધ્યાન ખેંચનારી ચીજ એ એનજીનની બાલ ફ્રેમ છે, જે મેશર્સ મસગ્રેવ સાધારણ વ્રન્ક અથવા ધોરલીસ ફ્રેમ કરતા વધુ પસંદ કરે છે, અને જણાવે છે કે વ્રન્ક ફ્રેમ આ એનજીનમા બતાવેલી બાલ ફ્રેમ કરતા મજબુતી કે વજનમા કોઈબી દરજ્જે ચઢીયાતી નથી બાલ ફ્રેમ ઉપરથી ઉઘાડી હોવાથી તે ઉપર કામ કરનારને ઘણી સગવડ અને સવળતા મળે છે એ બાલ ફ્રેમ સીલીનડર સાથે મજબુત ફલ્લોજોની મદદથી ફેવી રીતે જોડવામા આવે છે, તે ચિત્રમાં સ્પષ્ટ બતાવ્યું છે બાલ ફ્રેમને લીધે કોસહેડ ઘણીજ સાદી જતનો બનાવી શકાય છે, જેને માત્ર નીચેજ ગાઈડ

હોય છે ક્રૉસહેડ વચ્ચેથી ચિરીને તેમા કનેક્ટીંગ રૉડનો છેડો બેસાડવામા આવે છે, જેથી કનેક્ટીંગ રૉડનો એક છેડો જીપ કૉન્ટરવાળો અને બીજો છેડો મરીન પૅનર્નની ટપ ઉપર એ મેકરો બનાવવાનું પસંદ કરે છે કે જેથી ટ્રાસોના ઘસાડાથી તેની લાબાઇમા ઝાઝી વધઘટ થયા કરે નહી, અને સીલીનડરની બન્ને તરફની કલીઅન્સમા ફરક પડે નહી સીલીનડરોની લાબાઇમા ગરમીથી થતી વધઘટ કેવી રીતે સમાવી લેવામા આવે છે, તે ચિત્રમા સ્પષ્ટ દેખાય છે એ માટે એ મેકરો એવી ગોઠવણુ કરે છે કે સીલીનડરનો એક છેડો ફ્રેમ સાથે જોડી રાખે છે, અને બીજો છેડો પાયા ઉપર નહી ટેકાવતાં પાયા ઉપર એક છુટી એડ પ્લેટ મુકી તેની પ્લેન ક્રીધેલી સપાટી ઉપર એ બીજો છેડો ગોઠવે છે, જે રીત ચિત્રમા બતાવેલા એનજીનના હાઈપ્રેસર મીલીનડર નીચે સ્પષ્ટ દેખાય છે

મેગસો મચ્ચેવની કૉંગ્લીસ વાલ્વગીઅર ઘણીજ સાદી ગતતી નક્કન ગુચવાડા વગરની, અને કદી અટકી નહી ગય તેવી છે, જે આ એનજીનના ચિત્રમા લો પ્રેસર ઉપર ખુલ્લી દેખાય છે હાઇપ્રેસર સીલીનડરનો કટ ઓફ ગવર્નરની મદ્દથી પોતાની મેજ લોડના પ્રમાણુમા ઓછો વધતો થયા કરે છે એ મેકરો ગવર્નરને દોરડાની મદ્દથી ચનાવવાનું વધુ પસંદ કરે છે

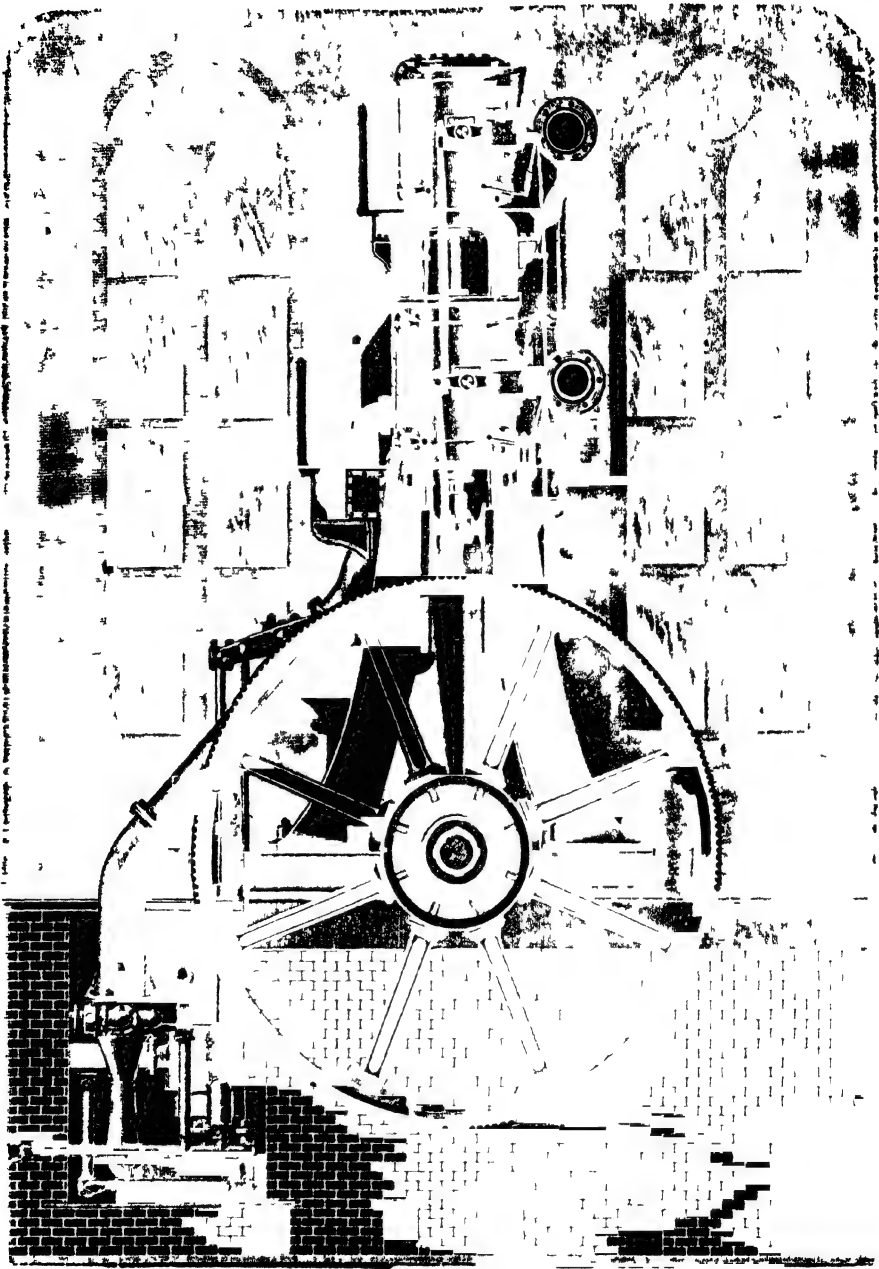
કોચાયા લેન્ડ અને મીલ ટ્રાન્ક ના એનજીનને લગતી કેટલીક ગાળુવાળોગ વિગતો નીચે આપી છે -

હાઇપ્રેસરનો ડાયમેટર	...	૨૬	ઇચ
લો પ્રેસરનો ડાયમેટર	..	.. ૫૦	ઇચ
ટ્રાન્કની લાબાઇ	...		શીટ
રેવોલ્યુશન્સ	. . .	૫૦	
ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર	..	૧૦૦૦	
મેઇન પ્રેસર	.	૧૨૫	પાઉન્ડ
કલાઇ બીલનો ડાયમેટર	.. .	૨૭	શીટ
૧૩ ઇચના દોરડાની સખ્યા	.	૨૮	
ફ્રેન્કશાફ્ટ જર્નલનો ડાયમેટર	. . .	૧૫	ઇચ
ફ્રેન્કશાફ્ટ જર્નલની લાબાઇ	..	૩૦	ઇચ
ફ્રેન્કશાફ્ટ બોસનો ડાયમેટર	. . . . .	૧૯	ઇચ
કનેક્ટીંગ રૉડની લાબાઇ	... .	૧૮	શીટ.
ફ્રેન્ક પીનનો ડાયમેટર	. . . . .	૭૩	ઇચ.
ફ્રેન્ક પીનની લાબાઇ	.. . . .	૯	ઇચ.

સન મીલનું એનજીન (Engine of the San Mill)—ચિત્ર નાં ૨૩૧ માં મુજબની સન મીલનું વરટીકલ ટેનડમ ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીન બતાવ્યું છે, જે મેસર્સ જૉન મસગ્રેવ એન્ડ સન્સની બનાવટનું છે એ એનજીનમાં ચાર સીલીનડરો છે. એક હાઇ પ્રેસર, એક ઇન્ટરમીડીએટ, અને બે લો પ્રેસર ચારે સીલીનડરો ઉપર કૉરલીસ વાલ્વ ગણવામાં આવ્યા છે, જેઓમાથી હાઇ પ્રેસર અને ઇન્ટરમીડીએટના કૉરલીસ વાલ્વોના સ્ટીમ કટઓફ ગવર્નરની મારફતે પોતાની મેજે થયા કરે છે

એ એનજીનની બેડ પ્લેટ બે ટુકડે બનાવી ફલાઇ વ્હીલની બન્ને બાજુએ એક એક મુકવામાં આવી છે, જેઓ ઉપર મજબુત સ્ટેનડર્ડો ઉભા કરવામાં આવ્યા છે એ મેકરો પોતાના ઉભા એનજીનના સ્ટેનડર્ડો જમીન ઉપર ધણા ફેલાવીને મુકે છે, જેથી એનજીનનો ધ્રુજારો ઘણો કમી થાય છે એ સ્ટેનડર્ડોની વચ્ચે ફ્રાસહેડ ગાઇડ જોડેલી છે. બન્ને મોટી ફ્રેમો ઉપર લો પ્રેસરમીલીનડરો ગોઠવ્યા છે, અને એ મીલીનડરો ઉપર આવા 11 ઘાટની બીજી નાની ફ્રેમો મુકી તેઓમાની એક ઉપર હાઇ પ્રેસર અને બીજી ઉપર ઇન્ટરમીડીએટ સીલીનડરો ગોઠવવામાં આવ્યા છે, તોપણ બન્ને લો પ્રેસરના ઉપલા કવરો અને પીસ્ટનો વગેરે સેફલાઈથી કહાડી તપાસી શકાય તેવી સગવડ બરેલી ગોઠવણ રાખવામાં આવી છે જુદા જુદા સીલીનડરો સાથે સબધ રાખતી એક્ઝૉસ્ટ પાઇપો રીસીવરોની ગચ્ચ સારે છે. જેઓની ગોઠવણ એવી રીતે ગણવામાં આવી છે કે એક સીલીનડરમાં કનડેન્સેશનને લીધે જમાવ થયેલું પાણી એક્ઝૉસ્ટ મારફતે બીજા સીલીનડરોમાં જવા પામતું નથી, પણ રીસીવરમાં બધું જમાવ થઈ પડી રહે છે, જે ડ્રેન કૉક મારફતે અથવા સ્ટીમ ટ્રૅપ મારફતે કહાડી નાખી શકાય. એનજીનની કરકસરની બાબતમાં આવી ગોઠવણ ઘણી ઉપયોગી છે

એ એનજીનમાં એકજ ઍન્પમ્પ છે, જે એ મેકરોના બાજુના ઇન્જેક્ટર કનડેન્સરની ઢપ ઉપર બનાવેલા જેટ કનડેન્સર સાથે એનજીન રૂમની જમીનની નીચે મુકવામાં આવ્યો છે. અને એક તરફની ફ્રેમ સાથે જોડેલા ઍક્રેટ ઉપર મુકેલી એક શાફ્ટ અને ફ્રાંસ હેડ સાથે જોડેલા ઍક્રીગ લીવર મારફતે ચલાવવામાં આવે છે.

No 228

ચિત્ર નાં ૨૩૧.

સનમાલનું વર્ગીકૃત ટેન્ટન એનજીન. (જા. મનમેવ એન્ડ સન્સ)

ચિત્રમાં એ એનજીનનું ફ્લાઈ વ્હીલ સ્પષ્ટ દેખાય છે એ મેકરો ફ્લાઈ વ્હીલના આર્મ H આવા ઘાટના રાખે છે, જે ઘણા મજાનું કહેવાય છે, તેમજ સેગમેન્ટોના સાધા આર્મને મથાળે રાખે છે, જે ગોડવણ ઘણી પસંદ કરવા જોગ છે

એ એનજીનને બે મજલા અથવા 'લેટફોર્મ' છે, જેઓની ગોડવણ ઘણી સગવડભરેલી અને કુશાદે છે, અને સામાન્ય રીતે એ એનજીન સારી બનાવટનું અને સફાઈદાર ચાલનું છે

એ એનજીનને લગતી કેટલીક જાણવાજોગ વિગતો નીચે આપી છે -

લાઇ પ્રેસરનો ડાયામેટર	૧૬ ઇંચ
ઇન્ટરમીડીએટનો ડાયામેટર	૨૫ ઇંચ
બે લો પ્રેસર, દરેકનો ડાયામેટર	૨૮ ઇંચ
ઓક્તી લાંબાઈ	૩૩ ફીટ
રેવોલ્યુશન્સ	૮૦
પીસ્ટન સ્પીડ	૫૬૦ ફીટ.
ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર	૬૦૦
અંરપમ્પનો ડાયામેટર	૨૮ ઇંચ
અંરપમ્પનો ઓક્	૧૬ ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટ જરનલનો ડાયામેટર	૧૧ ઇંચ
જરનલની લાંબાઈ	૨૨ ઇંચ
ક્રેન્ક શાફ્ટના ઓસનો ડાયામેટર	૧૫ ઇંચ
ક્રેન્ક પીનનો ડાયામેટર	૬ ઇંચ
ક્રેન્ક પીનની લાંબાઈ	૭ ઇંચ
ફ્લાઈ વ્હીલનો ડાયામેટર	૧૮ ફીટ
૧૩ ઇંચના દોરડાની સંખ્યા	૨૨

ડેવીડ મીલનું એનજીન (Engine of the David Mill)—ચિત્ર નાં ૨૩૨ માં મુજબની ડેવીડ મીલનું મોટું કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ ફોર્લીસ એનજીન બતાવ્યું છે, જે મેસર્સ ડગલ્સ એન્ડ ગ્રાટની જાણીતી બનાવટનું અને છેલ્લામાં છેલ્લા સુધારા વધારા સાથનું છે મેસર્સ ડગલ્સ એન્ડ ગ્રાટના એનજીનો મુજબની કેટલીક મીલોમાં સારો સતોપ આપતા જોવામાં આવે છે, અને એ એનજીનો તેઓની સારી બનાવટ અને મજાનું માટે જાણીતા છે ચિત્રમાં

ખતાવેલું એનજીન ૧૮૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનું સરફેસ કનડેન્સીંગ છે, જેના સરફેસ કનડેન્સરનું જીદુ ચિત્ર કનડેન્સરો વાળા પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે એમ્પમ્પ લોપ્રેસર મીલીનડરના તેલ રૉડ ઉપરથી ચલાવવામાં આવે છે, જે રીત કેટલાકો પસંદ કરે છે, કારણકે એથી એનજીનનો એ તરફનો પાયો અથવા ફાઉનડેશન કાપવો પડતો નથી, જ્યારે કૉસહેડ આગળ એમ્પમ્પ મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે એમ્પમ્પ સમાવવા પાયો કાપવો પડે છે, જેથી પાયાના બે છુટા ભાગ થઈ જવાથી તેની મજબુતી કાંઈક ઓછી થાય છે એ મોટા એનજીનની જાણવાબેગ વિગત નિચે આપી છે —

ચિત્ર નાં ૨૩૨.

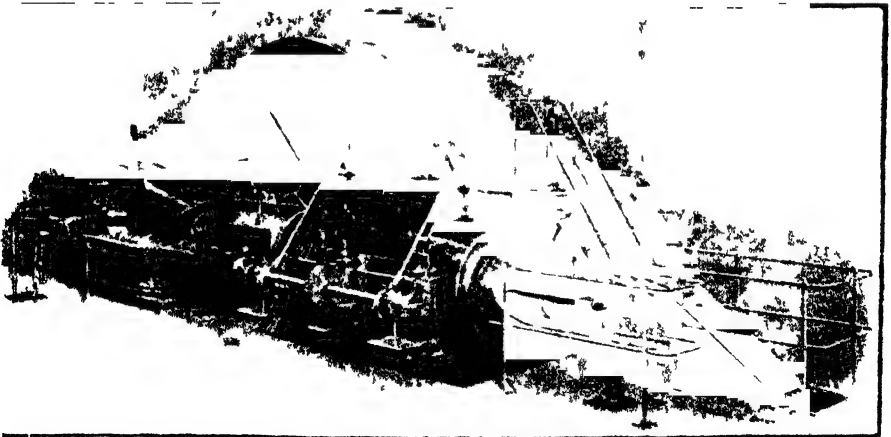
મુખ્યની ડેવીડ મીલનું એનજીન (૨૦૦૦ એન્ડ યાટ)

લાઇપ્રેસર મીલીનડરનો ડાયમેટર .	૨૧ ફીટ
લો પ્રેસર , , . . .	૫ ફીટ
વગ્ગીંગ પ્રેસર	૧૦ પાઉન્ડ
ટ્રાંકની લાંબાઈ	૧૦ ફીટ
રેવોલ્યુશન્સ	૧૦
ફલાઈ વ્હીલનો ડાયમેટર	૨૮ ફીટ

૧૩ ઈંચના દોરડા	૩૦
ફલાઇ વ્હીલનું વજન	૭૦ ટન
સરફેસ કન્ટેનસરની કન્ટેનમીંગ સરફેસ	૮૦૦૦ સ્કવેર ફીટ
એરપમ્પનો ડાયમેટર	૩૦ ઈંચ
એરપમ્પનો સ્ટ્રોક	૨૨ ઈંચ
કંકેપીનનો ડાયમેટર	૧૦ ઈંચ
કંકેપીનની લંબાઈ	૧૦ ઈંચ
ફોસફોર પીનનો ડાયમેટર	૬૩ ઈંચ
ફોસફોર પીનની લંબાઈ	૧૧૩ ઈંચ
કનેક્ટીંગ રોડની લંબાઈ	૧૮ ફીટ
કનેક્ટીંગ રોડના ડાયમેટર	૮૩ ઈંચ અને ૬૩ ઈંચ

ડગલસ એન્ડ ગ્રાંટનાં ડ્રોપ વાલ્વ એનજીન (Drop Valve Engines by Douglas and Grant)— જાણીતા એનજીન આધનાગ મેસર્સ ડગલસ એન્ડ ગ્રાંટ કૉરલીસ વાલ્વ ઉપગત ડ્રોપ વાલ્વના મીલ એનજીનો પણ બનાવે છે, જેના ચિત્રો નાં ૨૩૩ અને ૨૩૪ માં જોવામાં આવશે એ મેકગના ડ્રોપ વાલ્વ મીલ એનજીનો વાળા વખણાય છે, કાગળકે તેઓ ઘણી ઉમદા ડીઝાઇનના અને મજબુત હોવા ઉપગત અગતણીના ખપમાં ઘણી કચકસર બતાવનારા કહેવાય છે એ એનજીનોમાં વપગતા ડ્રોપ વાલ્વ કેરલ્સ (Cavels)

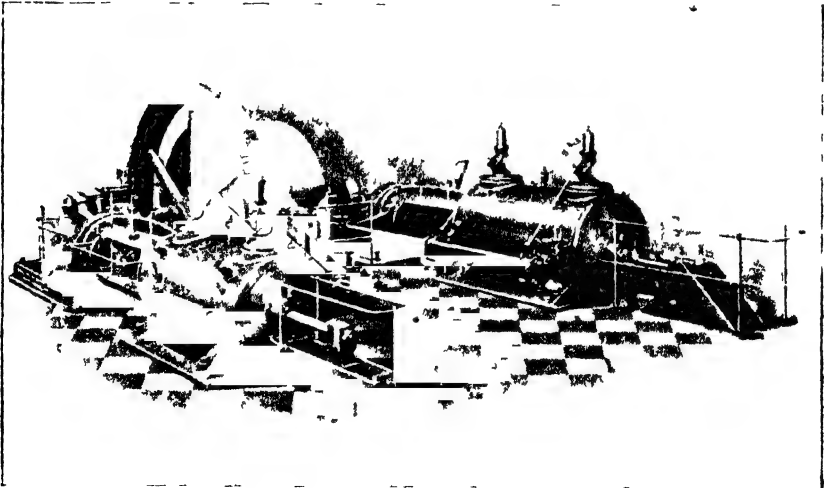

ચિત્ર નાં ૨૩૩.

ડગલસ એન્ડ ગ્રાંટનું ડ્રોપ વાલ્વ મીલ એનજીન

પેત ત ડ્રોપ વાલ્વ કહેવાય છે, જેની બનાવટ ઘણી સાદી હોવા ઉપરાંત સુપરહીટિંગ સ્ટીમ માટે વાપરવા તે ઘણા અનુકુળ થઈ પડે છે, અને બળતણના અપમા અગ્નયબ જેવી કરકસર બતાવે છે એ જાતના ડ્રોપ વાલ્વના કેટલાક મીસ એનજીનોની તપાસ લેતા તેઓ ૬૦ ઈન્ડી-કેટિંગ હોર્સ પાવર દીઠ દર કેલાકે કકત ૧૦ પાઉન્ડ મુપગીટિંગ સ્ટીમ અપાવતા માલમ પડ્યા છે

ચિત્ર નાં ૨૩૩ મા બતાવેલુ એનજીન ૭૦૦ ઈન્ડીકેટિંગ હોર્સ પાવરનુ કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ છે, જેના ટાઇ પ્રેસરનો ૩૫૫ મેટર ૨૨ ઈંચ, લો પ્રેસરનો ૩૮ ઈંચ, મીડીયમ ૪૨ ઈંચ, રેવોલ્યુશન્સ ૬૦, અને વગ્ગીંગ પ્રેસર ૧૬૦ પાઉન્ડ છે મુપગીટિંગ સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૫૫૦ F છે એ એનજીનના બન્ને મીલીનડો એક બીનની જોડમા મૂકી ડ્રોપ વાલ્વ ચલાવનારી સાઈડ ગાઈડ મીલીનડોની મોડેલની બાજુએ ગમવામા આવી છે, જેથી એ એનજીન પોલિગ્રાફ મા ઘળીજ થોડી જગા ગેટ છે, અને જ્યાં એનજીન ૩૫ સાઈડો હોય ત્યાં એવી ગોઠવણ મગવડબરેલી થઈ પડે છે

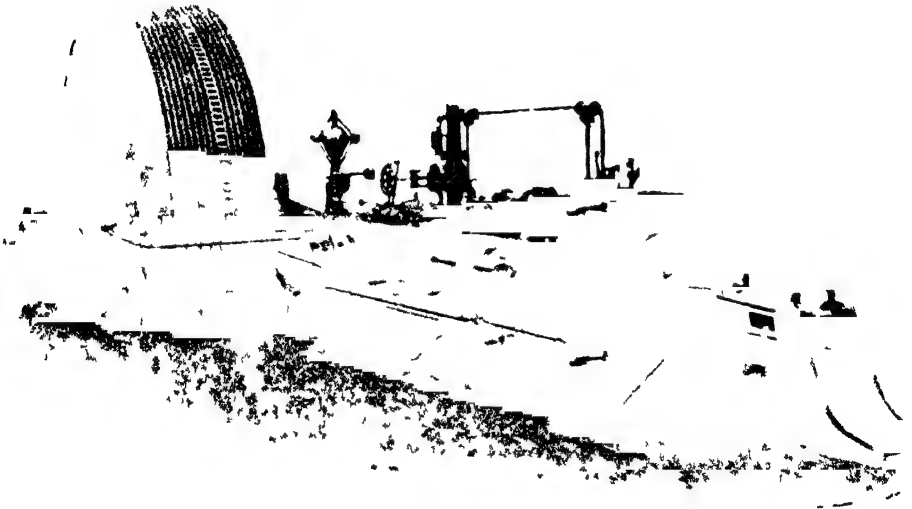

ચિત્ર નાં ૨૩૪.

ડગલસ એન્ડ યાટનુ ડ્રોપ વાલ્વ મીસ એનજીન.

ચિત્ર નાં ૨૩૪ માં બતાવેલા એનજીનમાં કલાઈ બીલ અને રોપડમ જૂદા જૂદા છે, અને રોપડમ કરતા કલાઈ બીલ વધારે મોટી હયામેટરનું બનાવેલું છે, જેથી એનજીનની ચાલ વખીજ નિયમીત રહે છે. મીલીનડેના પગ પાળ કાઉન્ટેનન ઉપર ઘણા ક્વાર્ટીને મૂકવામાં આવ્યા છે, જેથી મીલીનડે ચાલુમાં ફેરતા અને હાલતા નથી કે જેમ કેટલાક કોર્બીસ એનજીનોમાં અને જે એનજીનના ડીઝાઇનની બીજી ખુબી એની જુદા નજરની બે-પ્રોટમાં છે, જેને કવર મેમ્મોથ ટાઇપ (flat mammoth type) કહે છે. આવી એનજીના કાઉન્ટેનન મથાળે નક્કર સપાટ રહે છે, અને કેટલાક કોર્બીસ એનજીન માટે જેમ ગણવા પડે છે તેમ કાઉન્ટેનનને મથાળે ઉંચા નીચા પયગ ગણવા પડતા નથી.

અમ્રિતસર કૉટન મીલનું એનજીન (Engine of the Amritsar Cotton Mills) - ચિત્ર નાં ૨૩૫ માં

ચિત્ર નાં ૨૩૫.

અમ્રિતસર નાટન મીલનું એનજીન (અમ્રિતસર એન્ડ નાટ)

એન્ડ ગળીતા મેડેગનું પગબની અમ્રિતસર કૉટન મીલ માટે બનાવેલું કપડાં તેનડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીનોની જોડી મારેલું એક બનાવ્યું છે, જે ૧૫૦ પાઉન્ડ વજનના પ્રેસરે ચાલવા માટે બનાવેલું

હોવાથી તેના સીલીનડરનો રેશ્યો ૧૪ નો રાખ્યો છે એ એનજીનને લગતી વિગતો નીચે આપી છે —

હાઇ પ્રેસર સીલીનડરનો ડાયમેટર	૧૪ ઇંચ
લો પ્રેસર ,, ,, .. .	૨૮ ઇંચ
સ્પ્રોક્કની લંબાઈ .	૩૬ ઇંચ
રેવોલ્યુશન્સ .. .	૮૦
ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર (ફ્રેક એનજીનના)	૨૫૦
ફ્લાઇ વ્હીલનો ડાયમેટર . .	૧૮ ફીટ
૧૩ ઇંચના દોરડા .	૧૪
ક્રૅન્ક પીનનો ડાયમેટર.	૬ ૩/૪ ઇંચ
ક્રૅન્ક પીનની લંબાઈ.....	૭ ૩/૪ ઇંચ
ક્રૅન્ક શાફ્ટ, જરનલમા ૧૦ ઇંચ, ઓડીમા ૧૧ ઇંચ, ઓસમા ૧૪ ઇંચ	
ક્રૅન્ક શાફ્ટ જરનલની લંબાઈ	૧૮ ઇંચ
પીસનન રૉડ	૪ ઇંચ અને ૩ ૧/૪ ઇંચ
ક્રૉસ હેડના દરેક ગુનો એરીઆ	૧૪૦ સ્કવેર ઇંચ
કનેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ	૮ ફીટ, ૩ ઇંચ
કનેક્ટીંગ રૉડનો ડાયમેટર	૫ ૧/૪ ઇંચથી ૪ ઇંચ
ગીમીવર કેપેમીટી, હાઇ પ્રેસર સીલીનડરથી	૧ ૩/૪ ગણી
અરપમ્પનો ડાયમેટર	૧૮ ૩/૪ ઇંચ
અરપમ્પનો સ્ટ્રોક	૧૫ ઇંચ
ગ્રીડપમ્પનો ડાયમેટર	૨ ૩/૪ ઇંચ
ગ્રીડ પમ્પનો સ્ટ્રોક	૧૦ ઇંચ
વગ્ટીંગ પ્રેસર	૧૫૦ પાઉન્ડ
ગ્રીમીનીનો ડાયમેટર (અવગતી)	૫ ફીટ
ગ્રીમીનીની લંબાઈ	૧૦૫ ફીટ

કલકત્તાની બજબજ જુટ મીલનું એનજીન
(Engine of the Budge Budge Jute Mills, Calcutta)—ચિત્ર નાં ૨૩૦ માં બતાવેલું ૭૦૦ બ્રેક હોર્સ પાવરનું એનજીન મેસર્સ બેલીસ એન્ડ મોરકોમ (Belliss and Morcom) ની જાણીતી બનાવટનું વરતીકલ હાઇ સ્પીડ ત્રીપલ એક્ષપાનઝન છે એ મેકગના હાઇ સ્પીડ એનજીનો હવે ધણીક મીલોમા જુદા

ચિત્ર નાં ૨૩૬.

૬૫૬નાની ળજળજ જુટ મીલનુ એનજીન (મેલીસ એન્ડ મેરકોમ)
જાદા કામો માટ વપરાય છે, અને તેઓ ઘણો સારો સતોપ આપતા
જાણાય છે વગડીકલ મેરલીસ રલો સ્પીડ એનજીનથી એ એનજીન

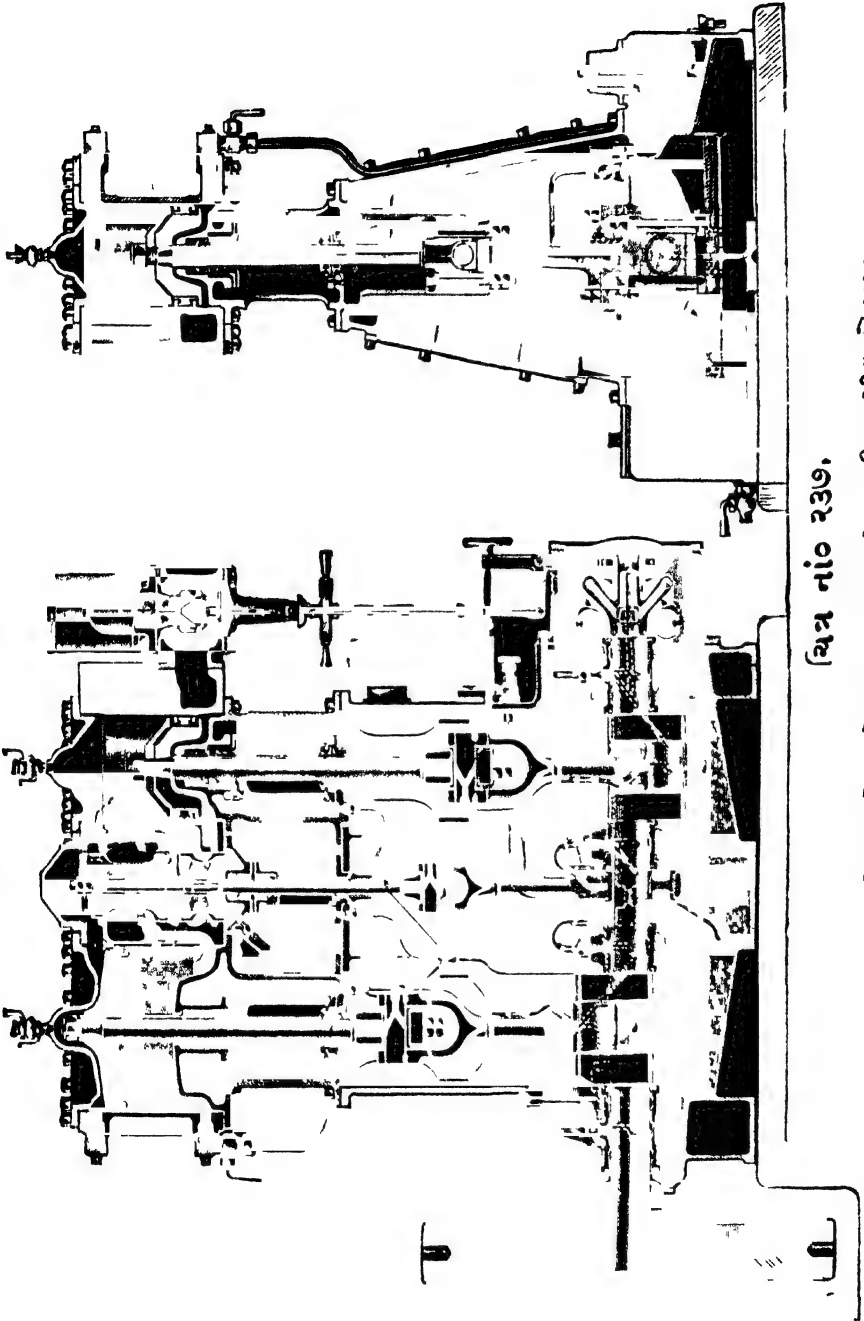
ધણી બાબતમાં જુદું પડે છે, જે એ મેકરના એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનના ચિત્ર નાં ૨૩૭ માં બતાવેલા સેક્શનલ ડ્રોઇંગ ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાશે એ એનજીનની ખાસ ખુબી એ છે કે એ હાઇ સ્પીડ હોવા ઉપરાંત તદ્દન બધિઆ છે, જેથી એના ચાલુ ભાગો બધા તેજમા ડ્રોએલા રહે છે, અને બાહ્ય દેખાતા નથી આથી એ એનજીનના બુક્ષીકરણની ગોઠવણ તદ્દન સંપૂર્ણ હોય છે, અને એ જાતના એનજીનો તદ્દન અવાજ કીધા વગર ધણીજ સફાઈ અને સુધરાઈથી ચાલે છે, કારણકે તેજ બાહ્ય નહીં ઉડવાથી એનજીન તદ્દન સાફ રહી શકે છે ચિત્રમાં બતાવેલા કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં બે મીલીનડરો વચ્ચે એકજ વાલ્વ ચેમ્બર છે, જેમાં એકજ એક્સેન્ત્રીકની મદદથી બે વાલ્વ ચાલે છે કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં ફેન્ડા એક બીજીની કાટખુણે નહીં પણ સામસામે ગોઠવેલી છે, જેથી એનજીનનું બેલન્સ ઘણું સારું રહે છે અને એકજ એક્સેન્ત્રીકની મદદથી બન્ને મીલીનડરોના સ્લાઇડ વાલ્વ ચલાવવાની સગવડ મળે છે

એનજીનનું બુક્ષીકરણ એક પ્રેસર પમ્પથી આપવામાં આવે છે જેથી દરેક બેંગીમાં ફાસ્ટથી તેજ દાબકા કરવામાં આવે છે સ્લાઇડ વાલ્વની એક્સેન્ત્રીક સાથેજ ઓઈલ પમ્પ જોડેલા છે, જે ૧૦ થી ૨૦ પાઉન્ડ નુકી તેજનો પ્રેસર ગળે છે

એ એનજીન હાઇસ્પીડ હોવાથી એની ચાલુ રાખીજ નિયમીત રહે છે અને કુલ લોડ ઉપરથી એકદમ ૦ લોડ કરી નાખવા છતાં એનજીનની ચાલમાં સંકટ કે ટકાવી વધુનો કંઈક પડતો નથી એવી એ એનજીનના મેકરો જાણીતીગીરી આપે છે

એનજીનનો ગવર્નર ગાકટ ગવર્નરની જાતનો છે, જેનું જુદું વર્ણન ગવર્નરના પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે (જુઓ પાનું-૧૭૭)

એ એનજીનની બેડ પ્લેટ ઘણી મજબુત અને પોલિશી બનાવવામાં આવે છે જેથી એનજીન ચાલુમાં ધુગટુ નથી વર્ગી બે મીલીનડરોની વચ્ચે કશાખી રીરીવર પાઈપો નથી, તેથી સ્પીડનું કન્ટ્રોલ સેશન ઘણું ઓછું થાય છે હાઈ પ્રેસરના પીસ્ટન ઉપર જનક રીંગ છે, જેથી પેટ્રોલ રીંગો સહેલાઈથી કાઢી શકાય છે, તથા બન્ને મીલીનડરોના પીસ્ટનો મથાળે સ્લોપ બનાવેલા છે, જેથી તેઓ ઉપર પાણી ભરાઈ રહે નહીં

ચિત્ર નંબર ૨૩૭,
બેલીસ એન્ડ મોરગમ્બ હાઇડ્રોપાટ વર્કીંગ્સ મીલ એનજીન

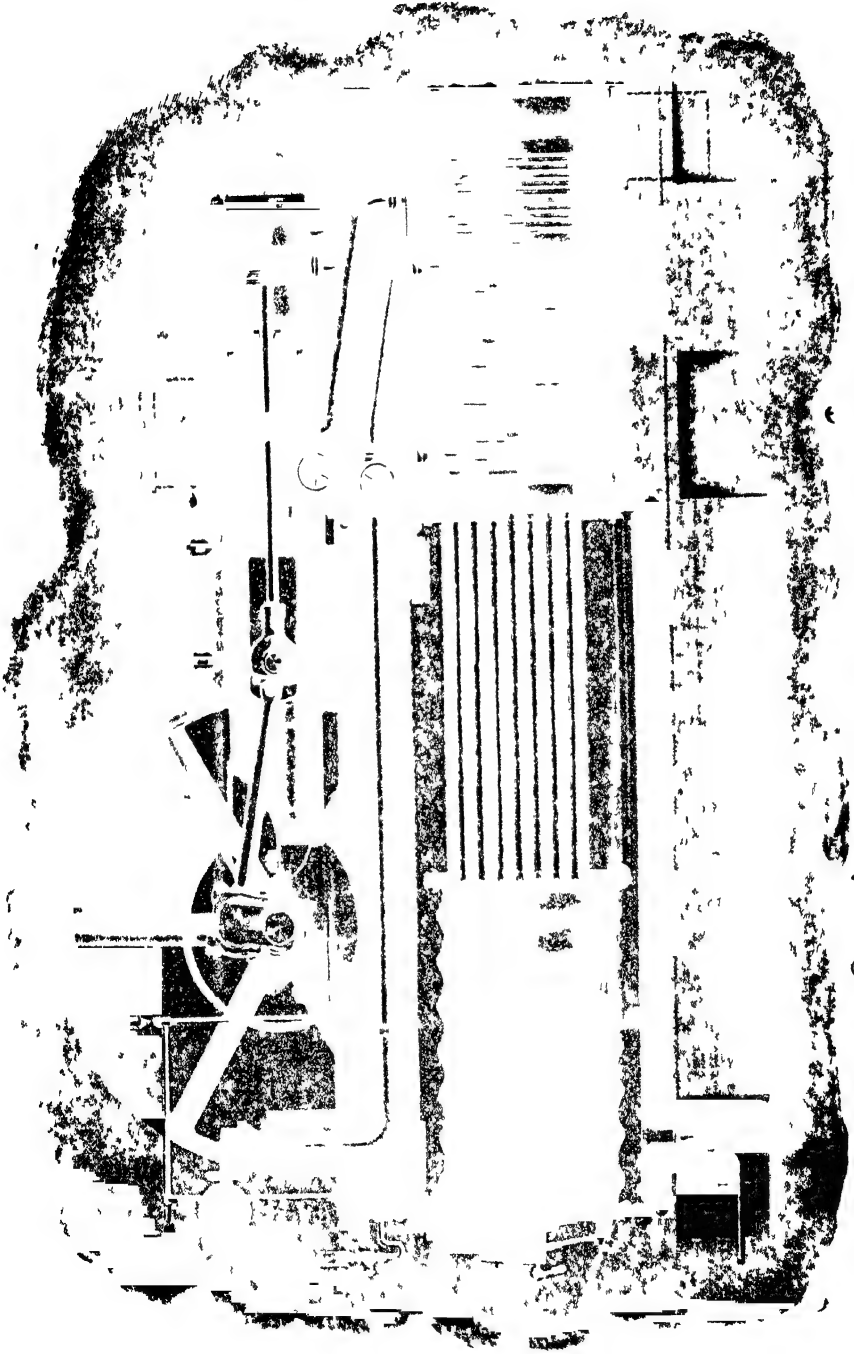
ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનનાં બધા સીલીનડરોના પીસ્ટનરોડ અને વાલ્વ સ્પીનડલો ઉપર મેટેલીક પેકીંગ રાખવામા આવે છે

એ એનજીનમા લુબ્રીકેશનની ઘણી ઉમદા ગોઠવણ હોવાને લીધે એમા ઘેરી ગોના બ્રાસો વર્ષો સુધી બાહર કાઢી ઘસવા વગર ચલી શકે છે, અને ઘેરીંગ ગરમ થવાની ફર્યાદ કરી થતી નથી એક ૧૫૦ પ્રેક હોર્સ પાવરના એવા એનજીનમા એક વર્ષમા ફક્ત ૪ ગ્યાલન તેલ ખર્ચેલું નોંધાયેલું છે! વળી એકજ તેલવાલો એવા બે ચાર મોટા એનજીનો ઉપર દેખરેખ ગામી શકે છે વળી સાગ લુબ્રીકેશનને લીધે એ એનજીનોની મિકેનિકલ દર્શીશીઅન્મી પણ ઘણીજ સારી છે, કારણકે એમા ફ્રીકશન ઘણું જ થોડું થાય છે, અને એના જૂદા જૂદા ભાગો તેટલાજ હોર્સ પાવરના એક મોટા સ્પીડ એનજીનના તેવાજ ભાગો માથ સરખાવતા ઘણા નાના અને હલકા હોવાથી એ એનજીનની મગમત, દરેકશન વગેરેનો ખરચ પણ ઘણો ઓછો થાય છે

ચિત્ર નાં ૨૩૬ મા બતાવેલા કલકત્તાની બજબજ મીલના એનજીનની કેટલીક જાણુવાજોગ વિગતો નીચે આપી છે —

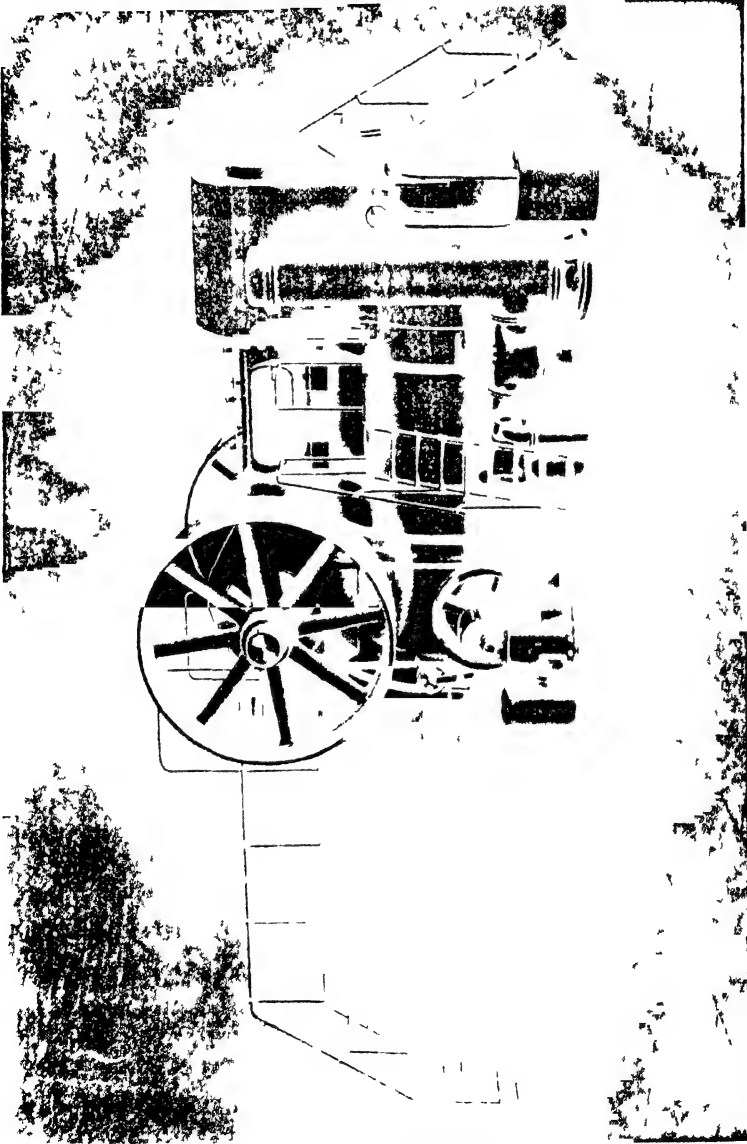
સીલીનડરોની ડાયામેટર	૧૭, ૨૪, ૩૭ ૧/૨ ઇંચ.
શ્રોકની લંબાઈ	૧૬ ઇંચ
રેવોલ્યુશન્સ	૩૦૦
ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર	૭૫૦
પ્રેક હોર્સ પાવર	૭૦૦
ઓવરલોડ	૧૦ થી ૧૫ ટકા, સેક્ટે
મીમ પ્રેચર (મીપ વાલ્વ આગળ)	૧૨૦ પાઉન્ડ
મીમની ટમ્પરેચર (નુપરહીટેડ)	૪૫૦ ડીગ્રી
કલાઇ બીલનો ડાયામેટર	૧૭ ફીટ
રોપ પુત્રીનો ડાયામેટર	૫ ૧/૨ ફીટ.
૧ ૧/૨ ઇંચના દોડાની સખ્યા	૨૨
જેટ કન્ટેનસરમા વૅક્યુમ	૨૩ ઇંચ
કુલીંગ વોટર (ઇન્જેક્શન) ની ટેમ્પરેચર	૯૫ ડીગ્રી
૨ ઍરપમ્પ, દરેક ૧૮ ઇંચ ડાયામેટર અને સ્લોક	૧૦ ઇંચ
ઍરપમ્પના રેવોલ્યુશન્સ (રોપ ડ્રીવન)	૧૨૦

ચિત્ર નાં ૨૩૮. આર ઉદકમુ લોકામોખાઇલ એનજીનો.

એ જાતના ત્રીપલ એક્ષપાનસન એનજીનની તપાસ લેવામા આવતા ૬૬૦ હીઝીની સુપરહીટીંગ સ્ટીમ દર એક હોર્સ પાવર દીક દર કલાકે ૧૦ ૭૫ પાઉન્ડ ખપેલી નોંધવામા આવી હતી

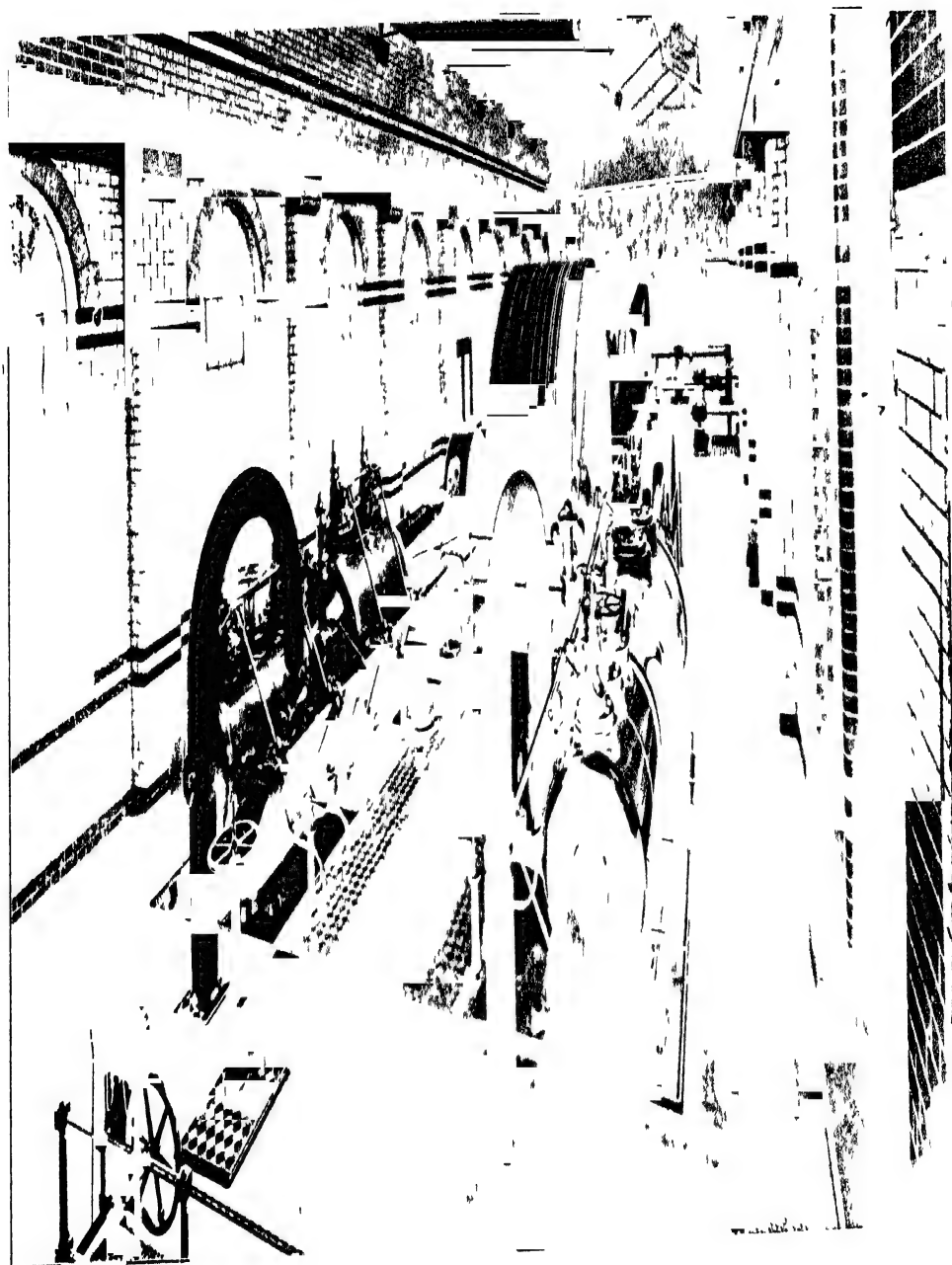

ચિત્ર નાંચ રહેલ,
આર ઉદકનું લો-મોબાઇલ એનજીન

ઉદ્દ શ્લોકોમોબાઈલ એનજીન (Wolf Locomobile)—આ ઉદ્દના બનાવેલા શ્લોકોમોબાઈલ નામના સેમીપોર્ટેબલ એનજીન ચિત્રા નાં ૨૩૮ અને ૨૩૯ માં બતાવ્યા છે જેસ એનજીનો સાથે બળતણના ખર્ચની બાબતમાં સગત દરીકાઈ કરનાર જો કોઈની સ્ટીમ એનજીન હોય તો તે આ છે એવીજ દૃષ્ટતા એનજીનો કેટલાક ઇંગ્લીશ મેકેરો પણ બનાવે છે ઉદ્દના શ્લોકોમોબાઈલ એનજીન મુખ્યત્વે પાસે કુરલામાં આવેલી જમજેફ ઓપ્પરની સલામતી જોવામાં આવે છે આ એનજીનના ડીઝાઈનની મુખ્ય બુખી એ છે કે એ એનજીન ધાત્તીજ થોડી જગા રોકે છે કકત એન્જ નાના રૂમમાં એનજીન, ઓપ્પર, કન્ટેનસર વગેરે બધું આવી જાય છે, અને ઓપ્પરની ઉપર એનજીનને એમાટેનું હોવાથી ઓપ્પર ૬ એનજીનને કશા પણ મોટા અને ભારે ફાઉન્ટેશનની અગત્ય પડતી નથી, તેમજ ઓપ્પરને દટના ફલનું બાધકામ પણ કંવુ પડતું નથી વળી કન્ટેનસર, ઓપ્પર વગેરે બધું એનજીન રૂમની જમીન ઉપર હોવાથી ફેકે ચીજ નજરની સામે કામ કરે છે, જે વાળ મગવડભરેલું છે ચિત્ર નાં ૨૩૮ માં એ એનજીન—ઓપ્પરનો અફરનો ફેખાવ (section) બતાવ્યો છે, જે ઉપરથી જોવામાં આવશે કે એ એનજીનની બનાવટમાં ઉચ્ચામાં ઉચ્ચ સ્ટીમ એનજીનથી અરીગની ફોલોમ ફુગ્વાર થયેલી ગોડવોલો જેવી કે હાઈ પ્રેસર, સુપરહીટીંગ, કમ્પાઉન્ડીંગ, હાઈ સ્પીડ, કન્ટેનનીંગ વગેરે ઉપગત કોર્સેટેડ કમ્પેસ ટયુબ, મલ્ટી ટયુબયુલર ઓપ્પર, ટુકામાં ટુકા સ્ટીમપાઈપ અને સ્ટીમ પોર્ટ, ઓછામાં ઓછા કક્ષીઅગ્નિ રેસ, બેલેન્સ પીસ્ટન વાલ્વ અને છેલ્લા યુનિક્લો ગીસટમ (બુલો પાનુ ૪૦૦) નો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે, જેથી એ જાતના એનજીનો કુલભગ ૮૦૦ ડીઝીની સુપરહીટેડ સ્ટીમની મદદથી દર ટ્રિક હાસ પાવરે દર કલાકે કકત ૮ પાઉન્ડ સાથે વિલાયતી કાલસો અને કકત ૧૭ પાઉન્ડ સ્ટીમ (અથવા ૪૦૦ વૉટ) બપાવતા કહેવાય છે.

ચિત્ર નાં ૨૩૮ માં બતાવેલું એનજીન ટેનડમ કમ્પાઉન્ડ છે, જેમાં હાઈ પ્રેસરની પાછળ લો પ્રેસર સીલીન્ડર મુકવામાં આવેલું છે હાઈ પ્રેસરનો પીસ્ટન ક્રાસહેડ તરફનું કવર કાઢવાથી, અથવા તો હાઈ અને લો પ્રેસર વચ્ચેનો સ્ટરીંગ

ઔક્ષ છુટો કરી કાઢી નાખવાથી બાહર નિકળી શકે છે એનજીનની ખેડ પ્લેટ અખડ બનાવી બાઇલરના શેલ ઉપર બોલ્ટોથી શ્રીક્ષ કરવામાં આવી છે, જેથી બાઇલરનાં શેલ ઉપર એનજીન ચાલવાથી કશું ખેચતાણું પડતું નથી વળી ક્રૅન્ક શાફ્ટની મેન ખેરીંગ પણ ઘણી પોહળી બનાવેલી છે, અને ખેરીંગમાં એક એન હમેશા તેલમાં ડુબીને શાફ્ટના જરનલ ઉપર ચાલતી હોવાથી લુબ્રીકેશન ઘણું સારું ચાલે છે બધા સ્ટરીંગ ઔક્ષમાં ફક્ત મેટેલીક પેંકી ગોળ રાખેલી છે તેથી ઘડી ઘડી પેંકી ગોળ ગ્વાની કડાકુટ પડતી નથી. ખાસ કરીને હાઇ અને લો પ્રેસર સીલીનડર વચ્ચેનો સ્ટરીંગ ઔક્ષ મેટેલીક પેંકી ગ સાથે એવી સલાળથી બનાવેલો છે, કે વરસો સુધી તે કશા પણ બિગાડા વિના ચાલ્યા કરે છે એ એનજીનમાં બે સુપર હીટરો ગખવામાં આવ્યા છે ફાયર ટ્યુબોની પાછળ એક ઔક્ષમાં પહેલા હાઇ પ્રેસર સુપર હીટર મૂકવામાં આવ્યું છે બાઇલરની સ્ટીમ બાઇલર ઉપર મૂકેલા એક સ્ટીમડોમ મારફતે ખેચી એ સુપર હીટરમાં આપવામાં આવે છે એ સુપર હીટર સ્ટીલના પાઇપનું એક ગુજીયું અથવા કોઇલ (coil) છે, જેમાં સ્ટીમ ફરીને સુપરહીટર થઇને હાઇ પ્રેસરમાં જાય છે એ હાઇ પ્રેસર સુપરહીટરની પાછળ એક બીજું લો પ્રેસર સુપરહીટર મૂકવામાં આવ્યું છે, જેમાં હાઇ પ્રેસર મીલીનડરમાંથી એકઝાસ્ટ થયેલી સ્ટીમ નાખતી થાય છે, અને ત્યાં તે પાછી થોડીક સુપરહીટર થઇને લો પ્રેસર મીલીનડરમાં જાય છે આથી બંને મીલીનડરો સુપરહીટર સ્ટીમથી કામ કરતા હોવાથી બળતણના ખર્ચમાં ઉપર લખવા મુજબ ઘણીજ કુકસર થાય છે એ સુપરહીટરો ચાલુમાં સાફ કરવા માટે અને તેઓ ઉપર બાઝતા મેચના પોપડા ઉમેરી નાખવા માટે સુપરહીટરના એન્જીનમાં સ્ટીમનો એક જેટ જગ્યાએ જરૂર હોય ત્યારે છોડવામાં આવે છે, જેથી સુપરહીટર સાફ કરવા માટે એક બાહરના દરવાજા ખોલવો પડતો નથી એ સુપરહીટરો જગ્યાએ જોઇએ ત્યારે એક ઔક્ષમાંથી બાહર ખેચી કાઢી શકાય છે તેમજ ખુદ બાઇલરની કમ્નેસ ટ્યુબ અને તેની પાછળના ફાયર ટ્યુબોની પ્લેટ પણ બાઇલર સાથે રીવેટથી નાહી પણ બોલ્ટોથી જોડેલી હોવાથી જગ્યાએ જોઇએ ત્યારે સાફ કરવા બાહર ખેચી કાઢી શકાય છે, જે ઘણુંજ સગવડભરેલું થઇ પડે છે એ એનજીનો ૧૫૦ થી ૨૦૦ રેવોલ્યુશન્સના અને ૧૫૦ થી ૨૨૫

चित्र नं० २४०.
भारतीय मन्स ओ-ड कुलुंग मीय ऐनष्टन

પાઉન્ડ સુધીના વરફીગ પ્રેસરના બનાવવામાં આવે છે એ મેકર વળી યુનીફોર્મ સીસતમનાં એનજીનો પણ બનાવે છે જેનું વર્ણન આ પુસ્તકને પાને—૮૪૪ મે જોવામાં આવશે (વળી જુઓ પ્રકરણ-૪૬)

મારશલ સન્સ એન્ડ કું નું મીલ એનજીન (Marshall Sons & Co's Mill Engine)—ચિત્ર નાં ૨૪૦ માં જાણીતા એનજીન બનાવનાર મેસર્સ મારશલ સન્સ એન્ડ કું નું કંપ્લેટ ટૅન્ડમ કમ્પાઉન્ડ એનજીન ૧૦૦૦ હોર્સપાવરનું બનાવ્યું છે મેસર્સ મારશલના કમ્પાઉન્ડ ત્રીપગીઅર એનજીનો મુખ્ય કરીને જીનીંગ ફ્રેક્ટરીઓ અને નાના કારખાનાઓમાં ઘણા જાણીતા છે એ એનજીનના ત્રીપગીઅરનું વર્ણન “વાલ્વ અને વાલ્વ ગીઅર”ના પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે, તથા એના ગવરનરનું વર્ણન “ગવરનર અને રીકોરડર”ના પ્રકરણમાં જોવામાં આવશે (જુઓ પાના ૪૯૯ અને ૬૬૬)

મારશલના ડ્રૉપ વાલ્વ એનજીનોમાં મુખ્ય ખુખી તેઓમાં કલીઅરન્સ રપેસ ઘણી કમી હોવામાં છે વાલ્વ ગીઅરના પ્રકરણમાં એ ત્રીપગીઅરનું જે ચિત્ર નાં ૧૦૭ આપવામાં આવ્યું છે તેમાં જોવાથી માત્રમ પડશે કે એમાં પોર્ટ ઘણાજ ટુકા છે, જેથી કલીઅરન્સ રપેસ ઘણી કમી રહે છે

એ ડ્રૉપવાલ્વ એનજીનોની બેડ હમેશા કોરલીસ પેટર્નની મેસર્સ મારશલ બનાવે છે, જેનો એક છેડો સીલીનડરના કવર તરીકે કામ લાગે છે

એ એનજીનો હમેશા જૅકટેડ બનાવવામાં આવે છે, અને સીલીનડરનું લાઇનર તથા જૅકટેડનું બેંગલ જૂદા જૂદા કાસ્ટ કરી બનાવવામાં આવતા હોવાથી તેઓ જોઈએ તેવી ધાતુના સારી રીતે બનાવી શકાય છે સીલીનડર બેંગલમાં લાઇનર લાઇટ્ગ્રીડ પ્રેસરથી ખુબ ટાઇટ બેસાડવામાં આવે છે

બે ટૅન્ડમ સીલીનડરોની વચ્ચે મીલના રટે નહીં મુકતા એ મેકરો કાસ્ટ આયર્નનો કાંગલીસ ફ્રેમ જેવો ગોળ ડીસટન્સ પીસ મુકે છે, જેની ફ્રેસ કાથેલી ફલેન્જો સીલીનડરોની ફલેન્જો સાથે જોડાય છે આથી એક સીલીનડરનો પાવર બીજા સીલીનડરમાંથી થઇને ઘણી સફાઇથી ફેન્કને મળે છે વળી ટૅન્ડમ સીલીનડરોની નીચે

કાર્ટ આયર્નની એક અખડ લાખી ચેનલ ખેડ પ્લેટ ગખવામા આવે છે, જેઓની ઉપર સીલીનડરો જોડવામા આવે છે, અને એકઝાસ્ટ પાઇપ એ ચેનલ ખેડ પ્લેટની વચ્ચેના ખાડામા થઈને ગય ૭ જે વલ્કુ સગવડભરેલુ છે

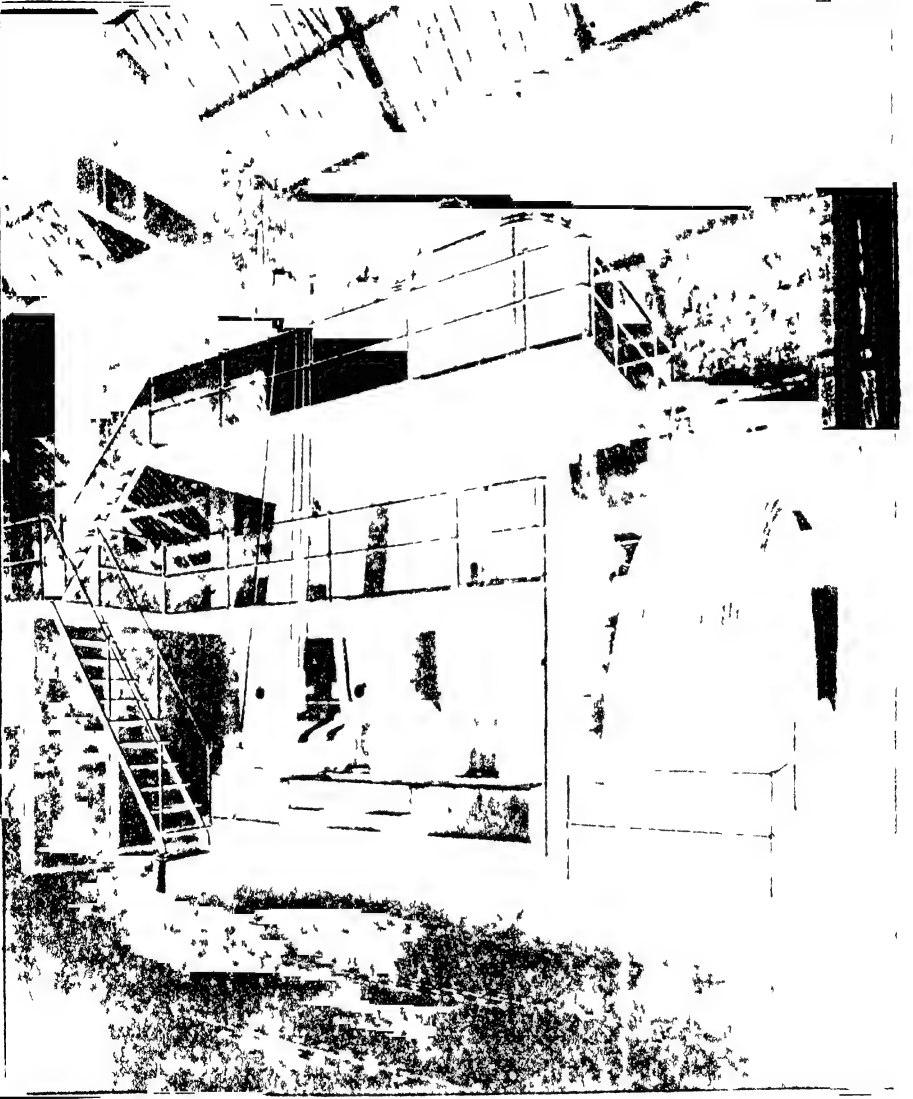
મેસર્સ મારશલનો ગવર્નર ત્રીપમોશન ઉપર ઘણા આગે કાણુ ગખે છે, અને એ એનજીનો પોતાની સફાઈભરેલી ચાલ માટે અને મીમના ખપમા સારી કચકચર ખતાવવા માટે ઘણા નાણીના છે

અમદાવાદની એક મીલનું ત્રીપલ એનજીન

ચિત્ર નાં ૨૪૧ મા ખતાવ્યુ છે જે મેસર્સ મ્કૉટ એન્ડ હોડસનની ખતાવટનુ છે એ મેકરના એનજીનો અમદાવાદની ઘણીક મીલોમા જોવામા આવે છે, જે ઘણાખરા વર્ગીકલ છે ચિત્રમા ખતાવેલુ ત્રીપલ એલપાનસન એનજીન ૧૦૦ હન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરનુ છે એમા હાઇ પ્રેસર સીલીનડર ૧૫૬ હચનુ, ઈન્ટરમીડીએટ ૨૫૧ હચનુ, અને લો પ્રેસર ૪૨ હચનુ છે અધા મીલીનડરોનો ઝ્રાક ૧૨ હચનો છે, અને ૬૨ મીનીટ ૧૦ રેવોલ્યુશન્સ કરે છે હાઇ પ્રેસર મીલીનડરમા એ મેકરના કોગ્લીસ વાલ્વ અને ત્રીપગીયર ગખવામા આવી છે, જ્યારે ઈન્ટરમીડીએટ અને લો પ્રેસર મીલીનડરોમા પીપ્તન વાલ્વ ગખવામા આવ્યા છે નીચેની મોલ પેટર્નની ખેડપ્લેટ ત્રણ દુકડે ખતાવવામા આવી છે, જે ઉપર ૭ મજ્જુત ટાસ્ટ આયર્નના ટાલમ ઉભા કરી તેઓ ઉપર મીલીનડરો જોડવામા આવ્યા છે ફ્રેન્ક શાકટના પેટેન્ટ ખેડ ઉપરજ અખડ કાર્ટ કરી તેઓમા વાલીટ મેટલની ઘેરીંગ ગખવામા આવી છે ફ્રેન્ક શાકટ ખીન્ટ અપ પેટર્નની ૧૧ હચ ગયામેટરની છે, જે નીમેન્ચ માર્ટીન સ્ટીલ (Siemens Martin Steel) ની ખતાવેલી છે ફ્રેન્ક શાકટ સાથે જોડેલી મેનનાકટ કે જે ઉપર કલાઈ બીલ ૭ તે ઘેરીંગમા ૧૩ હચ ગયામેટરની છે, અને તેને ફ્રેન્ક શાકટ સાથે અખડ કોગ્લર પ્રીધેલી કોગ્લી ગયી જોડવામા આવી છે કલાઈ બીલ છુટા છુટા દુકડાઓનુ (ખીન્ટ અપ) ખતાવી જોડવામા આવ્યુ છે, જેની ગયામેટર ૧૬ મીટ છે અને તે ઉપર ૧૬ હચના ૨૦ ટોરડા છે

એ એનજીન વર્ગીકલ હોવાથી તે ઉપર એ 'લાટફોર્મ' ગખવામા આવ્યા છે જે મોકળાગવાળા અને મજ્જુત ખતાવ્યા છે, અને

સામગ્રી રીતે લેતાં એ એનજીન ઘણી સારી બાધણીનું અને ગ્રીમ
અને કાલસાના ખપમા ઘણી સારી કરકસર દેખાડનાર છે

ચિત્ર નાં ૨૪૧.

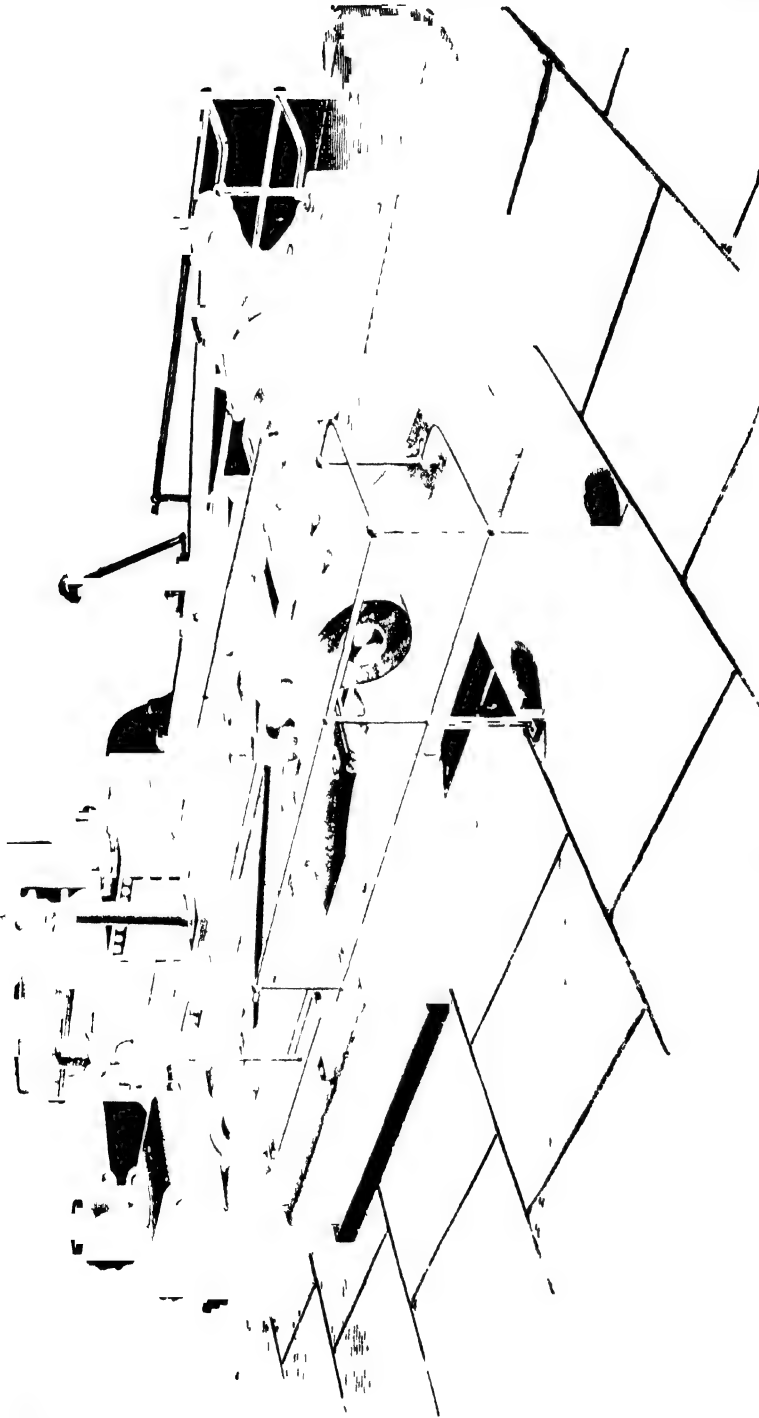
અમદાવાદની એક મીલનું વર્ગીકૃત ત્રીપલ એનજીન (રૉટ એન્ડ હૉડસન)

સ્ક્રાટ એન્ડ હાઉસનનું હારીઝોન્ટલ મીલ એનજીન

ચિત્ર નાં ૨૪૨ માં બતાવ્યું છે એ મેકરના હારીઝોન્ટલ એનજીનોની મુખ્ય ખુખી તેઓની ઘણી મજબુત બાક્ષપેટર્નની ખેડ પ્લેટ છે, જે એ ચિત્રમા સાફ દેખાય છે એવી અખડ ખેડ પ્લેટ વાપરવાથી ફાઉનડેશન ઉપર પયરા વાપરવાની જરૂર પડતી નથી ખેડ પ્લેટનો એ ડીઝાઇન ધણો ઉમદા છે ચિત્રમાં જોવાથી માલમ પડશે કે મેન પેડેસ્ટલની બાહરની બાજુએ તેના પગ ધણી લંબાઇ સુધી ફેલાવ્યા છે, એટલું જ નહીં પણ એ પગ બોક્ષના ધાટના ધણા ઉચા બનાવી પેડેસ્ટલની ઉપલી ધાર અને પગ વચ્ચે લાખો વાક આપવામા આવ્યો છે એ ધણુ જરૂરનું છે, કાગણુકે એક ચોક્કસ મેકરના એનજીનમા એ બાજુએ ધણી થોડી ધાતુ રાખી આ પ્રમાણે ઉભો ધાટ ગખવાથી ચાલુમા પેડેસ્ટલનો એ ભાગ ફ્રેક સ્ત્રોક વખતે મરગયા કરતો આ લખનારે જોયો હતો.

એ એનજીન ૩૫૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનું છે, અને એમાં હાઇ પ્રેસર ૧૫ ઇંચનું, લો પ્રેસર ૩૧૩ ઇંચનું, સ્ત્રોક ૩ શીટનો, અને રેવોલ્યુશન્સ ૯૦ છે, તથા વગ્ટીંગ પ્રેસર ૧૨૦ પાઉન્ડ છે હાઇ પ્રેસર સીલીનડરમા ફાગલીસ વાલ્વ અને લો પ્રેસરમા સ્લાઇડ વાલ્વ છે જેટ કનડેનસર હોરીઝોન્ટલ છે, અને શીડ પમ્પ સ્લાઇડ વાલ્વના સ્પીનડલની મદદથી ચલાવવામા આવે છે કનેક્ટીંગ રૉડ સોલીડ ટ્રોગ્ગર પેટર્નનો છે, અને ફ્લાઇ વ્હીલ ૧૫ શીટ ડયામેટરનું છે, જેમા ૧૧ ના ૧૧ ફોગ્ડ છે, અને જેનુ વજન ૧૨ ટનનું છે એ એનજીન ગલ્ડનગાલ્ડીની એન્જલો ચાઇનીઝ મીલ માટે બનાવવામા આવેલું છે

ચિત્ર નંબર ૨૪૨.
રેકૉટ એન્ડ હાઇસનનું હારીકાન્ડ મીલ એનજન.

પ્રકરણ—૪૦.

એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ.

UTILISATION OF EXHAUST STEAM.

એક સાઝ સ્ટીમ એનજીન સ્ટીમમા સમાએલી ગરમીનો સેકડે આસરે ૧૫ થી ૨૦ ટકા ભાગ કામ ઉત્પન્ન કરવામા લઇ બાકીની બધી ગરમી એક્ઝૉસ્ટ મારફતે વ્યર્થ કઢાડી નાખે છે, જે એક નોનકનડેનસીંગ એનજીનમા હવામાં જતી સ્ટીમમા, અને કનડેનસીંગ એનજીનમા કનડેનસરમાથી બાહર પડતા ગરમ પાણીમા ચાલી જાય છે જે એનજીન જેમ બને તેમ વધારે ગરમી કામના આકારમા ફેરવી આપી શકે તે સર્વેથી સાઝ કહેવાય છે આથી ઑઇલ અને ગેસ એનજીનો જે દિવસથી હોવાર ઉપયોગમા આવવાં લાગ્યા તે દિવસથી તેઓ સ્ટીમ એનજીનના મોટા હરીફ થઇ પડ્યા, કારણકે ઑઇલ અને ગેસ એનજીનો બળતણમા સમાએલી ગરમીનો સ્ટીમ એનજીન કરતા વધારે ભાગ કામના રૂપમા બદલી આપી શકે છે, જેથી તેઓને ચલાવવાનો ખર્ચ સ્ટીમ એનજીન ચલાવવાના ખર્ચ કરતા વણે ઓછો પડે છે આના પરિણામમા સ્ટીમ એનજીનમા પૂરકગ મુધારા થવા માડ્યા, જે સુધાગઓનો મોટો ભાગ એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ મારફતે વ્યર્થ જતી ગરમીનો બને તેટલો ભાગ કામ ઉત્પન્ન કરવામા વાપરવાને લગતો છે જેમ ચીમનીમા જતી ગરમ ગેસ મારફતે વ્યર્થ જતી ગરમીનો થોડોક ભાગ ઇકોનોમાઇઝર, સુપર હીટર વગેરે મારફતે ઉપયોગમા લેવામા આવે છે, તેમ એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ કરી તે મારફતે વ્યર્થ જતી ગરમીનો બને તેટલો ભાગ ઉપયોગમા લેવાની હમણા કોશિશ કરવામા આવે છે એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ કરવા માટે કનડેનસર ઉપગત એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ શીડ નાટર હીટર સાધારણ રીતે હમણા સુધી વપરાતુ આવ્યું છે, જેનું વર્ણન પ્રકરણ-૧૪ મા વિગતવારે કરવામા આવ્યું છે પણ હવે શીડનાટર હીટર ઉપગત એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર, એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તગ-બાઇન, અને છેલ્લા એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ રીક્રીજરેટીંગ મશીન યાને અરફ બનાવવાના મશીન ઉપયોગમા આવવા માડ્યા છે આથી જોકે ખુદ સ્ટીમ એનજીનની પોતાની થરમલ ઇફીશીઅન્સી ઘણી સુધારી

નથી, તોપણ એક સ્ટીમ પ્લાન્ટ ચલાવવાના અગ્યમા ઘણો ઉગાળો કરી શકાય છે અને આજના સમ્પત્તિ દરીદ્રાઈના જમાનામા તેમ કરવું ખાસ જરૂરનું છે

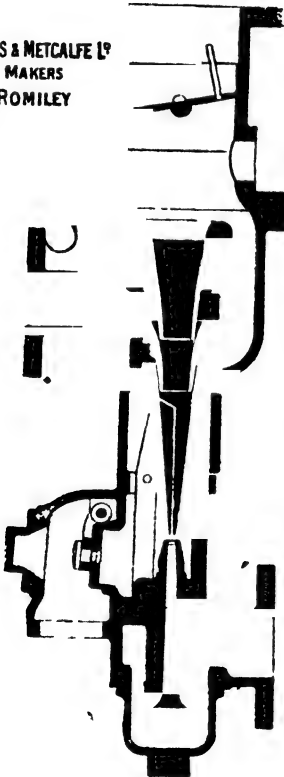
એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર (Exhaust Steam Injector)—એકઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી ઑઇલરમા શીડ વોટર આપવાની રીત લગાર નવાઇ જેવી દેખાગે, પણ એ ઘણી કઠ્ઠસન લરેલી અને કતેહમદ રીત છે એ માટે ખાસ જાનતો ઇન્જેક્ટર ખનાવવામા આવે છે જેને એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર કહે છે એ ઇન્જેક્ટર નાના કારખાના કે ન્યા નોન કનડેનસીંગ એનજીન હોય ત્યા વાપરવાને ઘણા અનુકુળ છે, અને એના વપરાસથી ખજાતજીના અગ્યમા ૧૫ થી ૨૦ ટકાનો ખચાવ કરી શકાય છે નોન કનડેનસીંગ એનજીનોમા એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઘણી ખરી કોઇ શીડ વોટર હીટરમા શીડ વોટરને ગન્મ કરવા માટે વપરાય છે, જેમાથી એન્જીન ડોન્કી પમ્પ યા એનજીન સાથ જોડેલો શીડ પમ્પ શીડ વોટરને ઑઇલરમા આપે છે એ શીડ પમ્પ અથવા ડોન્કી પમ્પ અલખન થોડોક પાવર ખાય છે, પણ એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર કજો પાવર પાવર ખાતો નથી

જીડો સ્ટીમ ફીડ પમ્પ (Steam Feed Pump) ન્યારે શીડ માટે વપરાય છે, ત્યારે તે ડોન્કી પમ્પ પોતાના પાવર માટે ઑઇલરની તાજી સ્ટીમ ખાય છે અને વળી તે પમ્પનું એનજીન થોડો વખત પછી એવું હાલહવાલ થઇ જાય છે કે તેન વાવ્ય તથા પીસ્ટન વગેરે માથી પુશકળ સ્ટીમ ગળે છે, જે ઉપર અરાખર ધ્યાન આપવામા આવતું નથી આથી ખૂદ મેન એનજીનને ખફે ઘણીક વાર આવો હાલહવાલ રીતે રાખેલો સ્ટીમ ડોન્કી પમ્પ ખજાતજીનો ઘણો ધાણ કાઢે છે, અને ન્યારે નોન કનડેનસીંગ એનજીન દર હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૪-૫ પાઉન્ડ કોલસા ખપાવતું હોય ત્યારે તેની સાથનો આવો સ્ટીમ શીડ પમ્પ દર હોર્સ પાવરે દર કલાકે ૧૦ થી ૨૦ પાઉન્ડ સુધીનો કોલસો ખપાવતો હોય માટે એવી જગાએ એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર વાપરવામા દેખીતો ફાયદો છે એ ઇન્જેક્ટર ઑઇલરમા શીડ આપવા સાથે તે શીડ

વોટરને એકઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી લગભગ ૧૮૦ થી ૧૯૦ ડીગ્રી જેટલું ગરમ કરીને પણ મોકલે છે

એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર ધણુ ખર્ચ ૧૨૦ પાઉન્ડ પ્રેસરના બોઇલર સાથે વાપરવા માટે અનુકુળ હોય છે જે ૧૨૦ પાઉન્ડથી વધારે વરકીંગ પ્રેસર હોય તો એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ સાથે થોડીક તાજી સ્ટીમ પણ ઇન્જેક્ટરમાં આપવી પડે છે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર પાણી ખેંચી શકતો નહીં હોવાથી પાણીની ટાકી ઉંચી રાખી પાણી તેમાંથી પોતાની મેળે ઇન્જેક્ટર તરફ વહે તેવી ગોઠવણ કરવી પડે છે, નહીં તો એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ સાથે થોડીક તાજી સ્ટીમ વાપરવાથી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર થોડીક ઉડાઇએથી પાણી પણ ખેંચી શકે છે આવી રીતે આપવામાં આવતી તાજી

DAVIES & METCALFE LTD
MAKERS
ROMILEY

સ્ટીમનો જથ્થો ઇન્જેક્ટરમાં વપરાતી સામગ્રી સ્ટીમના ટુંકા લાગથી વધુ હોતો નથી, અને તેમ કરવાથી ૨૫૦ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેસર સુધીના બોઇલરમાં એકઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી શીડ આપી શકાય છે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટરમાં આપવામાં આવતાં પાણીની ટેમ્પરેચર ૬૫ થી ૭૦ ડીગ્રી સુધીની હોવી જોઈએ, પણ એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ સાથે જે થોડીક તાજી સ્ટીમ આપવામાં આવેતો વધારે ટેમ્પરેચરનું પાણી ચાલી શકે છે જેમ બોઇલર પ્રેસર વધારે હોય તેમ બનતા સુધી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમનું પાણી ઇન્જેક્ટરમાં આપવું જોઈએ, જેમકે ૬૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે ૯૦ ડીગ્રી, અને ૧૫૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે ૭૫ ડીગ્રી પાણીની ટેમ્પરેચર રાખવામાં આવે છે ઇન્જેક્ટરમાં વપરાતી સ્ટીમની ગરમી પાછી બોઇલરમાં જ નાખે છે.

ચિત્ર નાં ૨૪૩.

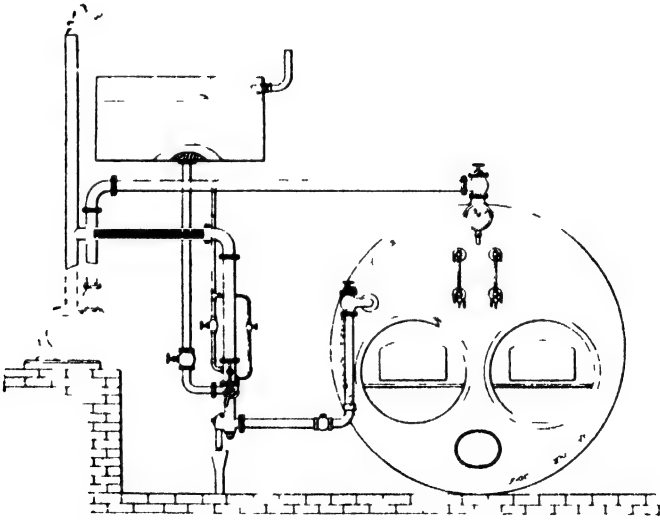
એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર.

ડેવીસ એન્ડ મેટકાલ્ફનો એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર

(Davies and Metcalfe Exhaust Steam Injector) ચિત્ર નાં ૨૪૩ માં બતાવ્યો છે એમા સાધાગણુ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર માફક ઉપલો સ્ટીમ કોન અને તેની નીચે વૉટર કોન હોય છે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ મથાળેનો વીંગ વાલ્વ (wing valve) ઉઘાડીને અંદર દાખલ થાય છે જે એનજીન બધ હોવાથી બાઇલરની તાજી સ્ટીમથી ઇન્જેક્ટર ચલાવવો હોય તો વીંગ વાલ્વની નીચે જમણા હાથ ઉપર ગમ્પેલા છેદ સાથે જોડેલી સ્ટીમ પાઇપમાથી તાજી સ્ટીમ આવવામા આવે છે દાબી બાજુની ફ્લેન્જને ઝરતે પાણી દાખલ થાય છે, જે ઉપરથી આવતી સ્ટીમ સાથે મળવાથી તે સ્ટીમ કન્ટેનર થાય છે, અને પાણી અને કન્ટેનર થયેલી સ્ટીમની એક ધાર (jet) વૉટર કોનમાથી થઈને તેની નીચેના કમ્બાઇનીંગ કોન (combining cone) માં વહે છે વૉટર કોનમા વેક્યુમ થાય છે, અને તેના મોહડાની આસપાસ થઈને થોડીક વધુ સ્ટીમ દાખલ થાય છે, જેની ગોળ રીંગ જેવી ધાર કમ્બાઇનીંગ કોનમાથી પસાર થતી પાણીની ધાને આગળ હસેલી આવે છે, જેથી વૉટર જેટની વેલોસિટી ઘણી વધી જાય છે કમ્બાઇનીંગ કોનને ઉભો ચીગી નાખી બે ટુકડે બનાવેલા હોય છે, જેમાનો જમણા હાથ તરફનો ટુકડો શીટ્ડ ગમ્પી દાખા હાથ તરફનો મિગ્નંગ માફક જુલતો રાખવામા આવે છે એને ફ્લેપ નોઝલ (flap nozzle) પણ કહે છે ઇન્જેક્ટર ચાલુ કરતી વખતે ગુરુઆતમા તેમા એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ દાખલ કરતાજ વૉટર કોનનો આ જુલતો ટુકડો દર હડી જઈ સ્ટીમના મોટા જથ્થાને ચિત્રમા દાખા હાથ ઉપર નીચે બતાવેલા ઓવર ફ્લો (over flow) પાઇપમાથી પસાર થવા દેય છે પછી ઇન્જેક્ટરમા પાણી દાખલ કરતાજ તે સ્ટીમ સાથે મળીને સ્ટીમને કન્ટેનર કરવાથી થોડુંક વેક્યુમ થાય છે, જેથી ફ્લેપ નોઝલનો જુલતો ટુકડો બધ થઈ જઈ સ્ટીમ અને પાણીની એકસરખી ગોળાકાર અને વળી જોરાવર ધાર (jet) બને છે, જે ચિત્રમા નીચે બતાવેલા આવા A ઉધા ડીલીવરી કોનના મોહડામા દાખલ થઈ તેની સામેના જમણા હાથ ઉપરની ડીલીવરી ફ્લેન્જમાથી બાઇલરમા જાય છે કોઈ કારણુ સર પાણી આવતુ બધ થાય તો ફ્લેપ નોઝલ પોતાની મેળે ખુલી

જ્યાં એકઝૉસ્ટ સ્ટીમને સહેલાઈથી પસાર થવા દેયે છે, અને પાણી મળતાજ ઇન્જેક્ટર પાછો પોતાની મેજે ચાલુ થઈ જાય છે.

એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટરનું જોડકામ (Pipe Connections) ચિત્ર નાં ૨૪૪ માં બતાવ્યું છે એનજીનના ઉભા એકઝૉસ્ટ પાઈપ સાથે કાટખૂણે એક આડો આન્ય પાઈપ જોડી લાવી તેની સાથે ઇન્જેક્ટર જોડવામાં આવે છે, અને પાણીની ટાંકી હમેશા ઇન્જેક્ટરથી થોડીક ઉચી જગાએ મૂકવામાં આવે છે. ઇન્જેક્ટર જોડવાથી એનજીનના ઉભા એકઝૉસ્ટ પાઈપનું મોહ, ટાકવું પડતું નથી, પણ હમેશ મુજબ ખુલ્લું જ રાખવું પડે છે એ ઇન્જેક્ટર જોડવાથી એકઝૉસ્ટ પાઈપમાં સ્ટીમ જરાબી રોકાતી નથી, પણ એનજીનનો એક પ્રેસર સામો થોડોક ઓછો થાય છે જે બાંધવાથી ઇન્જેક્ટર થણે દૂર હોય તો ઇન્જેક્ટરથી એ ત્રણ શીટ ફ્રાંચ એક નૉન રીટર્ન વાલ્વ (non return valve) ડીલીવરી પાઈપ ઉપર મુકવો.

ચિત્ર નાં ૨૪૪.

એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટરના પાઈપ કનેક્શન.

એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇન (Exhaust Steam Turbine)—એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇનની આમદે સ્ટીમ પ્લાન્ટનું સ્વરૂપ સદતર ફેરવી નાખ્યું છે કારણકે એક નોનકનડેનસીંગ અને જુની પના એનજીન સાથે એક્ઝૉસ્ટ તરબાઇન વાપરવાથી અસલ એનજીન જેટલો પાવર ઉત્પન્ન કરવું હોય તે કરતા બમણા પાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય છે, અને તેથી વળી અસલ જેટલોજ કોલસો ખાળતા! આગળ વધેલા દેશોની ફેક્ટરીઓ અને મીલોમા તેમજ સ્ટીમરોના એનજીનો સાથે આવા એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇન ચાલુ થઈ ચૂક્યા છે, પરંતુ આપણા દેશમા હજી એ વિષે ઘણાકોને ખબર પડીક ન હોય એ બનવા જોગ છે કોટન પ્રેસીંગ અને એવીજ બીજી ફેક્ટરીઓ કે જેઓમા સ્ટીમ એનજીનો નોનકનડેમીંગ હોવા ઉપગત તેઓને ઘડી ઘડી ચાલુ-બંધ કરવામા આવતા હોય તેઓમા એવા એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇનો નાખવાથી તે તરબાઇનની મદદથી કાંઈથી વધારે કોલસો ખપાવ્યા વગર એક જીનીંગ ફેક્ટરી યા બીજી કોઈથી મશીનરી ચલાવી શકાય છે વળી જે એવી પ્રેસીંગ ફેક્ટરીથી જીનીંગ ફેક્ટરી ગમે તેટલી દૂર હોય તોપણ એક્ઝૉસ્ટ તરબાઇન સાથે ઈલેક્ટ્રીક ડાઇનેમો જોડી તેની મદદથી ઇલેક્ટ્રીક મોટર સાથે આખી ફેક્ટરી ચલાવી શકાય છે, નહીં તો ડબલ હેલીકલ ગીઅરીંગ (double helical gearing) ની મદદ સાથ તરબાઇનની શાફ્ટ ઉપર પટા કે દોરડાની પુલી જોડી તે વડે ફેક્ટરી ચલાવી શકાય છે ધારો કે એક પ્રેસીંગ ફેક્ટરીનું એનજીન ૧૦૦ હોર્સ પાવરનું છે, અને કલાકની તે ૨૦ ગાસડી દાખે છે એટલે દર ત્રણ મીનીટ એક ગાસડી થઈ ધારો કે ગાસડી શરૂઆતથી સેવટ સુધી દબાતા ૨ મીનીટ થાય છે, અને પછી એક મીનીટ એનજીન સદતર બંધ રહે છે ગાસડી દાખતી વખતે ત્યારે એનજીન ચાલુ રહે ત્યારે તેની એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ એક સ્ટીમ એક્યુમ્યુલેટરમા દાખલ કરવામા આવે છે જેમાથી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇન ચોતાને જોઈતી સ્ટીમ ખેંચા કરે છે, અને એનજીન એક મીનીટ બંધ રહેવા છતા તરબાઇન એકજ સરખી ઝડપે ચાલ્યા કરે છે, અને બીજા લગભગ ૭૫ થી ૧૦૦ હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન કરી આપે છે, જે વધારાનો પાવર ઉત્પન્ન કરવા પાછળ કોલસાનો બીજો જરાબી ખર્ચ થતો નથી અલબત્તા આ ગોઠવણ માટે જોકે શરૂઆતનો ખર્ચ મોટો કરવો પડે

છે, અને તે ઉપર દેખરેખ રાખવા માટે ચાલાક એનજીનીઅર વધારે પગાર આપી રાખવો પડે છે, તોપણ પાછળથી બળતણનો કશો પણ વધારો ખર્ચ કરવા વગર મુક્તમા ૭૫ થી ૧૦૦ હોર્સ પાવર મળી શકે છે, જે આજના અખત હરીફાઈના વખતમા ધણુ સતોશ-કારક ગણાવુ જોઈએ ધારો કે ઉપર કહેલી પ્રેસ ફેક્ટરીનુ એનજીન નોનકનડેનસીંગ હોવાથી ૬૦ હોર્સ પાવરે દર કલાકે આસરે ૫ પાઉન્ડ કોલસો ખપાવે છે, જે હીસાએ ૧૨ કલાકમા આસરે ૨૫ ટન કોલસો થયો, જે ટન દીઠ ૩ ૧૮ નો ભાવ ગણતા આસરે ૩ ૪૫ નો થયો હવે એજ એનજીન સાથ તરબાઈન જોડીને ૧૦૦ હોર્સ પાવર ખાતી જીનીંગ ફેક્ટરી ચલાવીએ તો તે કાંઈથી વધુ કોલસાના ખર્ચ વગર ચાલવાથી દરરોજની બચત ૩ ૪૫ ની થાય, કાંઈકે એકઝાસ્ટ તરબાઈનને બદલે જુદુ એનજીન બાઈલર નાખી તે જીનીંગ ફેક્ટરી ચલાવીએ તો શુરૂઆતમા આસરે ૩ પાચથી ૭ હજારનો ખર્ચ થવા ઉપરાંત દરરોજના ૩ ૪૫ કોલસાના જોઈએ મહીનાના ચાલુ ૨૫ દિવસ ગણતા અને ચાર મહીનાની ૩ની મોહસમ ગણતા $૨૫ \times ૪૫ \times ૩ = ૩ ૪૫૦૦$ નો ખર્ચ ફક્ત કોલસા પછવાડે ૬૦ મોહસમ દીઠ થયો હવે તે જીનીંગ ફેક્ટરી જો જુદા એનજીન બાઈલર નાખવાને બદલે પ્રેસના એનજીન સાથ તરબાઈન જોડી ચલાવીએ તો તરબાઈન અને કનડેનસર સાથે મળીને શુરૂઆતમા કદાચ ૩ ૧૦૦૦૦ નો ખર્ચ થાય, પણ મોહસમ દીઠ ૩ ૪૫૦૦ ના કાલસા ઉપરાંત વધારાના આગવાળા, તેલવાળા, ડ્રાઈવર વગેરેનો ખર્ચ અચવાથી ફક્ત ત્રણજ મોહસમમા તરબાઈન પાછળ કાંઈલો ખર્ચ લગભગ વળી ગ્હે એ બનવાજોગ છે જ્યાં અસલ એનજીનના પાવર કરતા ૫૦ ટકાથી વધારે પાવર જોઈતો હોય ત્યાં જુદુ એનજીન નાખવાને બદલે એકઝાસ્ટ તરબાઈન નાખવાથી સારી કચકચર કરી શકાય છે

એકઝાસ્ટ તરબાઈન માટે વરકીંગ પ્રેસર
(Working Pressure for Exhaust Turbine) હવાના (એનમોસફેરીક) પ્રેસર ૧૫ પાઉન્ડ જેટલો પણ ચાલી નકે છે ખાલી હવાના પ્રેસરથી કાંઈ તરબાઈન ચાલે નહી, કારણકે ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમમા જેટલી ગરમી હોય છે તેટલી તેટલાજ પ્રેસરની હવામાં હોતી નથી ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમમા ૧૮૦ સેન્સીબલ ડીટ+૯૬૬ લેટન્ટ હીટ મળીને ૧૧૪૬ યુનીટ ગરમી

હોય છે. કોઈથી સ્ટીમ એનજીન કે તરબાઈનના કામ કરવાનો આધાર તેમાં આપવામાં આવતી સ્ટીમની શરૂઆતની ટેમ્પરેચર, અને તેમાંથી એક્ઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમની છેવટની ટેમ્પરેચર વચ્ચેના ફરક ઉપર રહે છે જેમ એ ફરક વધુ તેમ કામ વધુ નિપજે ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમને એક નોનકનડેનસીંગ એનજીનમાં વાપરી ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરે એક્ઝૉસ્ટ કરતા જે પાવર ઉપજાવી શકાય, તે કરતા લગભગ બમણો પાવર ૧૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરની સ્ટીમને ૨૮૩ થયના વૅક્યુમ (એક પાઉન્ડ ગ્રોસ એક પ્રેસર)માં એક્ઝૉસ્ટ કરવાથી નિપજી શકે છે.

એક્ઝૉસ્ટ તરબાઈનમાંથી મળી શકતો પાવર

(Power available from an Exhaust Turbine)—એક નોનકનડેનસીંગ એનજીન સાથે એક્ઝૉસ્ટ તરબાઈન જોડવાથી તે એનજીનમાંથી બાહરે પડતી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમના દર ૧૦૦૦ પાઉન્ડ દીઠ આસરે ૩૪ થી ૩૭ ફ્લોડીક્ટેડ હોર્સપાવર ઉપજાવી શકાય છે એટલે એક્ઝૉસ્ટ તરબાઈનને દર એક હોર્સપાવર દીઠ આસરે ૩૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ જોડાઈ છે મીમ્પલ નોનકનડેનસીંગ સ્લાઈડ વાલ્વ સાથેના એનજીનો તેઓના કદ અને લક્ષ્ય ઉપર બનાવટ પ્રમાણે દર ફ્લોડીક્ટેડ હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે ૩૦ થી ૪૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવે છે માટે એવા એનજીનોમાં ખુબ એનજીનના પાવર જેટલો બીજો વધારાનો પાવર તરબાઈન આપી શકે છે, અને જેટલાયે ફાઈનાલોમાં તે એનજીનના પાવર કરતા પણ વધુ પાવર તરબાઈન આપી શકે છે ' એટલે જો એનજીન દર હોર્સ પાવર દીઠ ૪૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવતું હોય અને તરબાઈન દર હોર્સ પાવર દીઠ ૩૦ પાઉન્ડ ખપાવે તો એક ૧૦૦ હોર્સ પાવરના એનજીનના એક્ઝૉસ્ટમાંથી આસરે ૧૦૫-૧૩૦ હોર્સ પાવર તરબાઈન માંડતે જુદા મેળવી શકાય જેમ 'વાન્ટ મોટો હોય તેમ વધારે સારું પરિણામ નિપજે છે સુપરહીટીંગ સ્ટીમ સાથેના સારી બનાવટના કમ્પાઉન્ડ નોન કનડેનસીંગ કોંગ્લીસ એનજીન દર હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે આસરે ૧૫ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવે છે, માટે એવા એનજીનો સાથે તરબાઈન જોડવાથી અસલ એનજીનના પાવર ઉપરાંત બીજો આસરે ૪૦ થી ૫૦ ટકા વધારે પાવર મળી શકે છે જો એનજીન કનડેન-

મીંગ હોય તોપણ તે એનજીનને નૉનકનડેનમીંગ ચલાવી તેના એકઝૉસ્ટ સાથે તરબાઇન જોડવાથી અસલ કનડેનસીંગ એનજીનના હૉર્સ પાવર કરતા આસરે ૩૦ ટકા વધારે હૉર્સ પાવર ઉત્પન્ન થી શકાય છે. ઘણી નાની સાઇઝના તરબાઇન દર હૉર્સ પાવર ફીટ ૧૦ થી ૫૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવે છે એક એનજીનના સીલીન્ડરમાં દાખલ કરવામાં આવતી સ્ટીમ, અને તેમાંથી એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમના જગ્યામાં કનડેનસેશનને લીધે લગભગ ૧૨ થી ૧૫ ટકાની ઘટ પડી જાય છે, માટે સ્ટીમના જગ્યાની ગણતરીમાં એ ઘટાડો ગણવો જોઈએ.

મીક્ડ પ્રેસર તરબાઇન (Mixed Pressure Turbine)---

ત્યારે એનજીનમાંથી બાહ્ય પડતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ પુગતી નથી હોય અને તરબાઇન મારફતે વધારે પાવર ઉત્પન્ન કરવો હોય ત્યારે તદ્દન એકઝૉસ્ટ સ્ટીમથી ચાલતા તરબાઇનને બદલે મીક્ડ પ્રેસર તરબાઇન નાખવામાં આવે છે, જેમાં એવી ગોઠવણ કીધેલી હોય છે કે ત્યાં મુધી એનજીનની એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇનને મદદ કરે ત્યાં મુધી તરબાઇન પ્રસાર લોટે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમથીજ ચાલ્યા કરે, પણ જે કામ કારણથી એનજીનમાંથી આવતી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ કમી થાય તો પુગત એક વાલ્વ પોતાની મેજે ઉઘડી બાઇલરની તાજી સ્ટીમ થોડીક તરબાઇનમાં આપે છે. આથી એનજીન ઉપરનો પ્રોડ આંછો થવાથી જે અગ્ની કટ ઓક થવાને લીધે એનજીન ઓછી એક ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇનને આપે તોપણ તરબાઇનની ચાલ અને પાવરમાં ફરક પડતો નથી જ્યાં એનજીન નાનું અને તરબાઇન મોટો હોય—જેમકે પ્રેસનું એનજીન ૧૦૦ હૉર્સ પાવરનું હોય અને તરબાઇનથી ૨૦૦ હૉર્સ પાવર ખાતી જીતીંગ ફેક્ટરી ચલાવવી હોય ત્યાં—એનજીનની બધી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇનમાં વાપરવા ઉપગત બાઇલરની થોડીક તાજી સ્ટીમ હમેશા તરબાઇનમાં વપરાયા કરે તેવી જાગૃકની ગોઠવણ પણ કરી શકાય છે. પ્રેસ ફેક્ટરીમાંના જવા વડી ઘડી ચાલુ—બંધ થયા કરતા એનજીનો સાથે એવા મીક્ડ પ્રેસર તરબાઇન જોડવાથી જ્યારે એનજીન થોડીક વાર (કે ગમે તેટલી વાર) બંધ રહે ત્યારે પોતાની મેજે તેટલી વાર બાઇલરની તાજી સ્ટીમ મીક્ડ પ્રેસર તરબાઇનમાં જઈને તરબાઇનને ચાલુ રાખે છે,

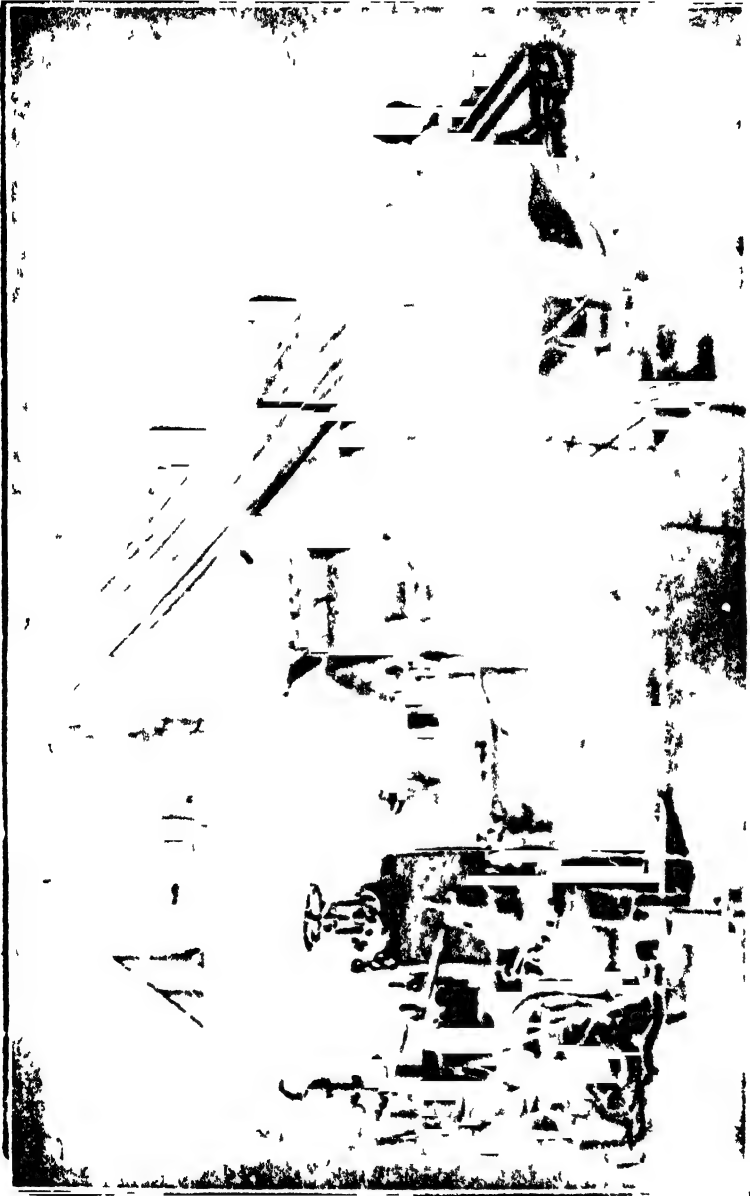
અને સ્ટીમ એક્યુમ્યુલેટર ગમ્પવાની કશી જરૂર પડતી નથી વળી ન્યારે એનજીન ખીલકુલ બધ હોય ત્યારે ફક્ત ઑઇલની તાણ સ્ટીમથીજ એ તરબાઇન ચાલુ ગમ્પી શકાય છે

સ્ટીમ એક્યુમ્યુલેટર (Steam Accumulator)—જે એનજીનો વાગવાગ ચાલુ-બધ થયા કરતા હોય તે એનજીનો સાથ એકઝૉસ્ટ તરબાઇન જોડી ચલાવવા માટે એ સ્ટીમ એક્યુમ્યુલેટર વપરાય છે એ કોઈખી જુના ૨૬ કીધેલા ઑઇલરનુ બનાવવામા આવે છે, જેમા અગ્ધે ભાગે પાણી ભરવામા આવે છે, અને નીચલા અગ્ધા ભાગમા પાણીમા હુએલા કેટલાક આસરે ૨ ઇંચ ડાયમેટરના લાખા પાઈપો નાખવામા આવે છે, જે પાઈપોમા બાબુએ આસરે અગ્ધા ઇંચના છેદ પાડવામા આવેલા હોય છે એનજીનનો એકઝૉસ્ટ પાઈપ એ બધા પાઈપના એકઠા કીધેલા છેડાએ સાથ જોડવામા આવે છે, જેથી એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ વેહવાઈને બધા પાઈપોમા જાય છે, જેમાં માહેલા છેદ વાટે તે બાહર પડી એક્યુમ્યુલેટર માહેલા પાણીને હલાવી ગરમ કરે છે, અને પાણીની ટેમ્પરેચર વધવાથી તેમાંથી ઘણાજ લો પ્રેસરની સ્ટીમ છુટી પડી સપાટી ઉપરની સ્ટીમ પ્રેસમા ભરાય છે, જ્યારી તે તરબાઇનમા જાય છે એનજીન ન્યારે ચાલુ રહે ત્યારે એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ એક્યુમ્યુલેટરમા જઈ તેની લેટ ટ હીત તથા સેન્સીબલ હીત પાણીના મોટા જથામા ભેળાઈ જઈ પાણીની ટેમ્પરેચર વધારે છે જેટલી સ્ટીમનો તરબાઇનને બધ હોય તેટલી સ્ટીમ તરબાઇનમા જઈને બાકીની સ્ટીમ એ પ્રમાણે પાણીમા સમાઈ ગઈ છે પછી જ્યારે એનજીન બધ થાય, અને તરબાઇન તો ચાલુજ ગઈ ત્યારે સ્ટીમ પ્રેસમા પ્રેસર ઓછો થવાથી એક્યુમ્યુલેટરનુ પાણી પાછુ ઉકળવા માડી રી-ઇવેપોરેશન થાય છે, જેથી પાણીમાંથી સ્ટીમ છુટી પડી એક સરખા પ્રેસરે અને ઝડપે તરબાઇનને ચાલુજ ગમે છે એક્યુમ્યુલેટરમા પાણીનુ સરક્યુલેશન વણી ઝડપથી થયુ જોઈએ, જે માટે કેટલાક મેકેગે જાત જાતની ગાંઠવણના પેટ ટ એક્યુમ્યુલેટરો બનાવે છે

તરબાઇન સાથ જોઈતું કનડેનસર (Condenser for Turbine)—એકઝૉસ્ટ તરબાઇન કનડેનસર વગર કામ કરી શકતો નથી, અને સાધારણ એનજીન માટે બનાવેલા કનડેનસર તો

આઇન માટે ચાલી શકતા નથી એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇનમાં વપરાઇને કનડેનસરમાં જાય તોજ લગભગ એતમસફેરીક (હવાના) પ્રેસર જેટલા પ્રેસરની સ્ટીમ કામ ઉમ્મન કરી શકે એ માટેના કનડેનસર ઘણી ઉમદા બનાવટના હોય છે, જેઓ છેક ૨૯ ઇંચ નુધીનું વૅક્યુમ કરી શકે છે તરબાઇન સાથના કનડેનસર માટેનું વૅક્યુમ પાવર ઉમ્મન કરવામાં ઘણો અગત્યનો ભાગ ભજવે છે જેમ એ વૅક્યુમ વધારે તેમ તરબાઇનની ઇફીશીયન્સી ઘણી વધારે રહે છે ૨૬ ઇંચ ઉપરથી વૅક્યુમ વધારી ૨૮ ફ્રોમ કરવાથી તરબાઇનમાં સ્ટીમનો ખર્ચ સેકંડે ૨૫ ટકા ઘટી જાય છે, અથવા તરબાઇનનો પાવર એટલો વધે છે ૨૮ ઇંચ ઉપરથી કકત અરધોજ ઇંચ વધારે ૨૮ ફ્રોમનું વૅક્યુમ કરવાથી તરબાઇનનો પાવર એકદમ ૧૦ ટકા વધી જાય છે એ કામ માટે સગ્રેસ કનડેનસર ઘણું ખર્ચ વપરાય છે, જે સગ્રેસ કનડેનસરની બનાવટ, ઑર પમ્પ, સરક્યુલેટીંગ પમ્પ વગેરે સાથે સાધારણ એનજીનો સાથ આવતા સગ્રેસ કનડેનસરના જેવીજ હોય છે, પણ તરબાઇન સાથના કનડેનસર ખાસ વધારે વૅક્યુમ પેદા કરી શકે તેવા ઘણી સભાળ ભરેલી ડીઝાઇનના બનાવવામાં આવે છે તરબાઇન સાથ વાપરવાના અને ઘણું વૅક્યુમ આપનારા કેટલાક જેટ કનડેનસરો પણ આવે છે, જેઓમાં લેબ્લાં (Lablanc) જેટ કનડેનસર મુખ્ય છે

કલકત્તાની યુનીઅન જુટ મીલનો એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇન (Exhaust Steam Turbine Plant of the Union Mills, Calcutta)—એક મોટા કોરલીસ મીલ એનજીનની ફક્ત એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી એક એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ તરબાઇન ચલાવી જોઇતો વધારે પાવર ઉત્પન્ન કરવાનો અખતગે કલકત્તાની યુનીઅન જુટ મીલમાં ઘણી ફેલોમર્ફી સાથ કરવામાં આવ્યો છે એ મીલમાં પેલ્લેલા બે એનજીનો હતા, જેમાંનું એક નાનું આસરે ૩૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉત્પન્નવતું હતું, અને બીજું મોટું આસરે ૧૭૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઉત્પન્નવતું હતું અને એનજીનો કનડેનસીંગ હતા, અને બન્ને મળીને આસરે ૨૦૦૦ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર ઇન્ડીકેટ કરતા હતા, અને દર કલાકે આસરે ૨૬૦૦૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ (અથવા

ચિત્ર નાં ૨૪૫. કલકત્તાની યુનીયન જ્વેલ મીલનો એકઝાસ્ટ સ્ટીમ તરબાણ

શીડ વોટર) અપાવતા હતા, જેથી દર કલાકે દર હોર્સ પાવર દીઠ સ્ટીમનો અપ બન્ને એનજીનો મળીને આસરે ૧૩ પ.ઉન્ડનો થતો હતો. એ મીલમાં ૫ લેન્ડેશાયર બ્રાઇલરો ૩૦x૮ શીટના, ૧૫૦

પાઉન્ડ પ્રેસરના, સુપરહીટર અને ઇકોનોમાઇઝર સાથના છે, અને સ્ટીમને ૧૦૦ ડીગ્રીની સુપરહીટ આપવામા આવે છે

પાછળથી નાનુ એનજીન સદતર બધ કરી નાખી મોટુ એનજીન જે અસલ કનડેન્સીંગ હવુ તેને નૉનકનડેન્સીંગ બનાવી તેના એકઝૉસ્ટ સાથ સી એ પાર્સન્સ એન્ડ ક્રાં (C A Parsons & Co)નો એક ૭૦૦ હોર્સ પાવરનો એકઝૉસ્ટ તરબાઇન જોડવામા આવ્યો, જેથી એનજીનમાથી એકઝૉસ્ટ થતી સ્ટીમ તરબાઇનમા જઈ તેમા પાવર ઉત્પન્ન કરી પછીજ તરબાઇન માટે ખાસ નાખેલા નવા સરકસ કનડેન્સરમા જાય એ મોટુ એનજીન હીક હાર્વીન્સ એન્ડ ક્રાં ની જાળીતી બનાવટનુ કંપાઉન્ડ ડૉરલીસ, ૨૭ ઇંચ હાઈપ્રેસર અને ૫૪ ઇંચ લો પ્રેસરનુ અને ૫ શીટના સ્ટ્રોકનુ છે

તરબાઇન પારસન્સ મેકરનો રીએક્શન (re-action) જાતનો ૧૦૦૦ હોર્સપાવરનો છે, જેને સેકડે ૨૦ ટકા ઓવરલોડ આપી આસરે ૮૫૦ હોર્સપાવર મુધી ચલાવી શકાય તેવો છે એ તરબાઇન ગીઅર્ડ નગ્બાઇન કહેવાય છે, કારણકે તરબાઇન પોતે ૩૦૦૦ રેવોલ્યુશન્સ ક્રગવા છતા, ડબલ હેલીકલ ગીઅર (double helical gear)ની મદદથી તેની રોપ પુલી ૩૦૦ રેવોલ્યુશન્સ ફરે તેવી જોડવણુ રાખવામા આવી છે એ હેલીકલ ગીઅરમા ૪૫ ડીગ્રીએ મજીનથી કાપેલા દાતાવાળા ચક્કરો એક બધિઆગ કેસીંગમા અવાજ વગર ચાલે છે, અને એ ચક્કરો જે ટેકાણે ગીઅર થાય છે, તે ટેકાણે ક્રાસથી તેલની ધાર પડતી ગ્રે છે રોપ પુલી ૫ શીટ ડાયામેટરની છે અને તે ૩૦૦ રેવોલ્યુશન્સ ફરતી હોવાથી દોરડાની ઝડપ ૬૦ મીનીટે ૪૭૦૦ શીટ છે, અને ૧૩ ઇંચના ૧૮ દોરડા પુલી ઉપર રાખવામા આવ્યા છે

તરબાઇનનો સરકસ કનડેન્સીંગ પ્લાન્ટ પારસન્સ મેકરનો છે, જે ૭૫ ડીગ્રીના સરકયુલેટીંગ વૉટર સાથે ૨૬ ઇંચનુ વૅકયુમ કરી શકે છે ઘણાજ ઉચા વૅકયુમ સાથે તરબાઇનની ઇરીશીઅન્સી ઘણી વધતી હોવાથી ઘણુ ઉચુ વૅકયુમ પેદા કરે તેવાં કનડેન્સરની તરબાઇનના પ્લાન્ટમા અગત્ય પડે છે, જેથી એક એનજીન માટે બનાવેલુ સાધારણ કનડેન્સર તરબાઇન સાથે ચાલી શકતુ નથી બેલીસ એન્ડ મોરકોમનુ એક નાનુ હાઈ સ્પીડ વરટીકલ સ્ટીમ એનજીન એ સરકેસ કનડેન્સરના સરકયુલેટીંગ તથા એર પમ્પ ચલાવે છે

એનજીન અને એકઝાસ્ટ તરબાઈનના એ પ્લાન્ટની તપાસ લેવામા આવતા તેનું પરિણામ ઘણું સતોશકારક આવેલું દેખાય છે રેડીએશન, કનડેનસેશન વગેરેમા વ્યર્થ જતી સ્ટીમ તેમજ કનડેનસરના પમ્પ ચલાવનારા બેલીસ એનજીનમા ખપતી સ્ટીમ સાથે ગણતા કુલ સ્ટીમનો ખપ ૨૩૭૦૦ દર કલાકે નોંધાયો હતો, અને એવરેજ લોડ એનજીન તથા તરબાઈનનો ૧૯૧૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર ગણવામા આવ્યો હતો આથી સ્ટીમનો ખપ દર કલાકે દર હોર્સ પાવર દીઠ આસરે ૧૦.૭૫ પાઉન્ડ થતો જણાયો અને બ ગાલ કોલનો ખપ દર કલાકે ૬૦ હોર્સ પાવર દીઠ માત્ર ૦.૧૨૫ પાઉન્ડ થતો જણાયો દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ બાઈલરમા ૫૬૬ પાઉન્ડ પાણીનું ઇવેપોરેશન થતું નોંધાયું તે ઉપરથી માલમ પડે છે કે કોલસો સારી જાતનો હોવો નહીં જોઈએ, પણ એક તરબાઈનના પ્લાન્ટમા કોલસાના ખપમા થતી કરકસર ઉપરાંત બીજી જે બાબત ધ્યાનમા રાખવાની છે તે તરબાઈનની ઘણીજ નિયમીત ઝડપ (uniform speed) છે, કે જેવી નિયમીત ઝડપ એક એનજીનથી મેળવી શકાતી નથી એવી નિયમીત ઝડપને લીધે મીલમા નિકળતા માલની જાત અને જથ્થા ઉપર સારી અસર થતી જોઈએ

એ તરબાઈન કાંઈ એક અલાઈટ્ડ જુદું ખાતુ ચલાવતો નથી પણ જે સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ મોટા એનજીનથી ચાલે છે તેજ શાફ્ટની ઉપર એક બીજી રોપ પુલી મૂકી તેને તરબાઈન સાથે દોરડાથી જોડવામા આવી છે, આવી તરબાઈન એનજીનની સાથે મદદમા (in parallel) ચાલે છે આવી ગોઠવણ કરવાનું કારણ એ છે કે એ તરબાઈન મોટા એનજીનની એકઝાસ્ટ સ્ટીમથીજ ચાલતો હોવાથી, બ્યારે મોટા એનજીનનો લોડ ઓછો વધતો થાય ત્યારે તરબાઈનનો પાવર પણ ઓછો વધતો થયા કરે, જેથી તરબાઈનની ઝડપમા ફરક પડ્યા કરે, અને તરબાઈન ઉપર જે કોઈ અલાઈટ્ડ ખાતુ નાખવામા આવ્યું હોય તો તે સતોશકારક રીતે ચાલી શકે નહીં

એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમ આઇસ મેકીંગ મશીન

(Exhaust Steam Ice making Machine)—એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી આઇસ યાને બરફ બનાવવાની યોજના જોકે નવાઈ જેવી છે, પણ નવી નથી ઇથર અને એમોન્યાની મદદથી બરફ બનાવવાના જે મશીનો હાલમાં આપણા દેશમાં વપરાય છે, તે ધણુંબરાં બધા ઇથર અથવા એમોનીઆની ગેસને કમ્પ્રેસ કરીને યાને દબાવીને ટાંક કરે છે, જેથી તેઓ કમ્પ્રેસન મશીનો કહેવાય છે, અને એવી ગોઠવણને કમ્પ્રેસન પ્રોસેસ (compression process) કહે છે એ ગોઠવણ ટુંકમાં એવી હોય છે કે એક રીફ્રીજરેટર (refrigerator) નામનું વાસણ જેમાં ટયુબો હોય છે તેના ટયુબોમાં પ્રવાહી એમોન્યા ભરી તેની સપાટી ઉપર વૅક્યુમ ઉત્પન્ન કરતાજ તે એમોન્યામાં ઇવેપોરેશન થઈ તેની ગેસ બને છે, જે ગેસ રીફ્રીજરેટરના ટયુબોની બાહ્યે ફરતા રાખેલા નિમકના પાણી યાને બ્રાઇન (brine) માંડેલી ગરમી ચુશી લઈ તેને અતિશય ઠંડુ કરી નાખે છે, જે બ્રાઇનને આઇસ બનાવવાના મોલ્ડોની આસપાસ ફેરવીને આઇસ બાંધવામાં આવે છે એનજીનનો કમ્પ્રેસર એમોન્યાની સપાટી ઉપર વૅક્યુમ પેદા કરી ગેસને ખેંચીને કનડેનસરમાં દાખી આપે છે, જ્યાં તે ગેસ બ્રાઇનમાંથી ચુશી લીધેલી બધી ગરમી કનડેનસરના પાણીને પાછી આપી દેવાથી એમોન્યાની ગેસ કનડેન્સ થઈ પાછી પ્રવાહી બને છે, જે પ્રવાહી એમોન્યા પાછો રીફ્રીજરેટરમાં જાય છે, જ્યાં તેની પાછી ઉપર લખવા પ્રમાણે ગેસ બને છે.

એબ્સોર્પશન પ્રોસેસ (Absorption Process)

મા જનરેટર (generator) નામના વાસણમાં પ્રવાહી એમોન્યાને એક્ઝૉસ્ટ સ્ટીમની મદદથી ગરમ કરવામાં આવે છે, જેથી તેની ગેસ બને છે, જે ગેસ એક કનડેનસરમાં જઈ ઠંડી થઈ પાછી પ્રવાહી બને છે હવાથી તે ઇવેપોરેટર (evaporator) નામના વાસણમાં જઈ પાછી ઇવેપોરેટ થવાથી યાને તેની ગેસ બનવાથી સખ્ત ઠંડક ઉત્પન્ન કરે છે જેથી ઇવેપોરેટરમાં ફરતું બ્રાઇન યાને નિમકનું પાણી અતિશય ઠંડુ થઈ જાય છે, અને એ ઠંડા બ્રાઇનને આઇસ મોલ્ડની આસપાસ ફરતું રાખવાથી તે મોલ્ડોમાં બરફ બંધાય છે ઇવેપોરેટરમાંથી એમોન્યા ગેસ એબ્સોર્બર (absorber)

નામનાં વાસણમાં જાય છે પેહલ્લા જેનરેટરમાં પ્રવાહી એમો-
ન્યાને સ્ટીમની મદદથી ઉકાળીને ગેસ બનાવ્યા પછી, જે નરમ
(weak) પ્રકારનો એમોન્યા પ્રવાહી તેમાં રહી જાય છે, તે ધીમે
ધીમે એબસોર્બરમાં દાખલ થાય છે, અને ત્યાં ઈલ્વેપોરેટરમાંથી
આવતી ગેસ સાથે મળીને પાછો સખ્ત યાને સ્ત્રોગ (strong)
બને છે એ સ્ત્રોગ એમોન્યાને એક પમ્પ એબસોર્બરમાંથી ખેંચીને
પાછો જેનરેટરમાં આવે છે, જ્યાંથી પાછી ઉપર મુજબની ક્રિયા
ગુરૂ થાય છે આ ઉપરથી જોવામાં આવશે કે આવી ગોઠવણમાં
એક મોટા એનજીનની જરૂર પડતી નથી, પણ કોઈબી બીજા
એનજીનની એકઝૉસ્ટ સ્ટીમથી એ મશીન ચાલી નકે છે વળી
એક એ નાના પમ્પ સિવાય એમાં બીજા કોઈ એનજીન નહી
હોવાથી એ મશીનમાં કશા ધપકારા કે અવાજ થતા નથી કમ્પ્રે-
સન મશીન અને એબસોર્પશન મશીન વચ્ચે ફગક એ છે કે કમ્પ્રેસન
મશીનમાં બોઇલરની હાઇપ્રેસર સ્ટીમથી એક સ્ટીમ એનજીન ચલાવી
તેની મદદથી એક એમોન્યા ગેસ કમ્પ્રેસર ચલાવવામાં આવે છે,
જે ઘણા પાવર ખાય છે એબસોર્પશન મશીનમાં કશો એવો પાવર
જોઈતો નથી પણ એમોન્યાને ગરમ કરવા માટે ઘણા લો પ્રેસરની
સ્ટીમ માત્ર જોઈએ છે, જે કોઈબી ફેક્ટરીના એનજીનના એકઝૉસ્ટ-
માંથી મેળવી શકાય છે

એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ આઇસ મેકીંગ મશીન

કોઈબી બીજા ફેક્ટરીના એનજીનની મદદથી ચલાવવાથી કોલસાના
ખપમાં જરાબી વધારે કરવા વગર ખગ્ક બનાવી શકાય છે તેમજ
હાલના કોઈ ચાલુ કમ્પ્રેસન આઇસ મશીન સાથના એનજીનના એકઝૉસ્ટ
સાથે એ મશીન જોડવાથી, અસલ ખપતા કોલસાના ખપમાં વધારે
કર્યા વગર આઇસ ફેક્ટરીમાંથી નિકળતા માલનો જથ્થો એવડો અથવા
તેથીબી વધારે કરી શકાય છે એક એનજીનને નોન કનડેન્સીંગ ને
બદલે કનડેન્સીંગ ચલાવવાથી કોલસાના ખપમાં આસરે ૧૫-૨૦
ટકાનો ફાયદો થાય છે ખરો, પણ તેજ એનજીનને નોન કનડેન્-
સીંગ ચલાવીને તેની એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ મારફતે આવુ એક આઇસ
મેકીંગ મશીન ચલાવવાથી પુષ્કળ વધારે ફાયદો થાય છે, જો કે
તે માટે શુરૂઆતનો લગાર મોટો ખગ્ક કરવો પડે છે એક કમ્પ્રેસન

મશીન કરતા તેટલોજ માલ કાઢી આપતુ ઍલસોર્પશન મશીન કીમ-તમા વધારે મોઘુ પડે છે, પણ એક મોટુ એમોન્યા કમ્પ્રેસન મશીન નાખવાને બદલે પહેલાથીજ જોઈએ તે કરતા અરધો માલ આપતુ એક નાનુ કમ્પ્રેસન મશીન નાખી તેની એકઝાસ્ટ સ્ટીમની મદદથી બાકીનો માલ ઍલસોર્પશન મશીનમા નિકળે તેવી ગોઠવણ કરવાથી એક તન કોલસા દીઠ ૨૦ થી ૨૫ તન બરફ નિકળવાની રાસ આવે છે ।

વિલાયતની એક આઈસ ટ્રેકટરીમાં ૫૦ તન બરફ કાઢનાર એક કમ્પ્રેસન મશીન એક ત્રોપલ એક્ષપાનસન એનજીનથી ચાલતુ હતુ એ મશીનના એનજીનના એકઝાસ્ટ સાથે એક ઍલસોર્પશન મશીન જોડવામા આવ્યુ અને કેટલાક દિવસો સુધી તેની સખ્ત તપાસ લેવામા આવી, જેનુ પરિણામ નીચે આપ્યું છે —

દરરોજની કમ્પ્રેસન મશીનની પેદાશ	૫૫ તન
દરરોજની ઍલસોર્પશન મશીનની પેદાશ	૧૩૫ તન
દરરોજની આખા પ્લાન્ટની પેદાશ જુમલે	૧૯૦ તન
દર કલાકે ખપેલી સ્ટીમ	૫૮૦૦ પાઉન્ડ
કુલીંગ વોટરની ડેમ્પરેચર	૫૫ ડીગ્રી
આખો પ્લાન્ટ ચલાવવા ખપેલો કોલમો, દરરોજ	૭૩૬ તન
દરેક તન કોલસા દીઠ બનેલુ બરફ (આખા પ્લાન્ટનુ)	૨૫ તન

અલબત્ત આલુ સાથે પરિણામ આપણા ગરમ દેશમા મળી શકે નહીં તોપણ એકઝાસ્ટ સ્ટીમને એનજીનના કનડેન્સરમા કનડેન્સ કરવાને બદલે તેનો કાગબાનાની પેદાશ વધાવવામા આવે ઉપયોગ કરવાથી આજના સખ્ત હરીફાઈના જમાનામા પુરાકલ કાયદો થાય

પ્રકરણ—૪૧.

એનજીન બોઇલરની તપાસ.

ENGINE AND BOILER TESTS

બળતણમાં કરકસર કરવા માટે એનજીન અને બોઇલરની સપુર્ણ તપાસ કરવા ઉપર જેવુ જોઈએ તેવુ ધ્યાન આપવામા આવતુ

નથી એ ધણુ અજાણ જેવું છે એવી તપાસની ગેરહાજરીમા એનજીન કે ઑઇલર ખામીભરેલી અને ખરચાણુ હાલતમા વર્ષો સુધી ચાલ્યા કરે એ બનવાજોગ છે એનજીન કાઇબી અવાજ કે ખખડાટ કર્યા વગર ચાલ્યા કરે તે ઉપગ્રથી, અથવા વર્ષમા એ ત્રણ વાર ઇન્ડીકેટર ડાયેગ્રામ લઇ તેઓના હૉર્સપાવર ગણી કહાડવાથી કાઇ એનજીન કચકસરથી કામ કરે છે એમ કહેવાઇ શકાય નહીં તેમજ ઑઇલરની ફરનેસનુ બારણુ ઉઘારી અંદર આગ કેમ બળે છે તે જોવાથી, અથવા કાયરબારની નીચે એશપીટમા રૂમાલ પકડી ડ્રાફ્ટ કેમ તાણે છે તે તપાસવાથી, ઑઇલર પોતાનુ કામ કચકસરથી કર્યું જાય છે એમ પણ કહેવાય નહીં—માટે એ બન્નેની સ્વતંત્ર અને સંપૂર્ણ તપાસ થવી જોઈએ છે

બળતણનાં વજનની નોંધ—ધ્રુવીક મીસો અને કારખાનાઓ કે જ્યાં બળતણના અગ્ન્યતો આકડો ધણો ગંભીર ધ્યાન ખેંચે છે, ત્યાં દરરોજ ઑઇલરમા બળતા બળતણના વજન અને એનજીનમાથી ઉત્પન્ન થતા હૉર્સપાવરની નોંધ રાખવામા આવે છે, અને પછી સાદો હિસાબ કરી દર કલાકે દર હૉર્સપાવરે બળતા કોલસાના વજનની સરેરાસ (average) કહાડવામા આવે છે કે દર કલાકે દર હૉર્સપાવરે આટલા રતલ કોલસો બળ્યો આ સાદી રીતથી વગર કડાકુટે એકા બેકાજ એક હૉર્સપાવર દીઠ બળતા કોલસાનો હિસાબ કહાડી શકાય છે, જે હિસાબનુ પરિણામ માત્ર આગલા વખતના પરિણામ સાથે સરખામણી કરવામાજ કામ લાગે છે પણ એ જાતની નોંધ અને ગણતરી ઉપગ્રથી એકલા એનજીન કે એકલા ઑઇલરની કચકસરભરેલી રીતે કામ કરવાની શક્તિ વીધે અચુક ખાત્રી થતી નથી, કારણકે એ હિસાબનુ પરિણામ તો એનજીન અને ઑઇલરના સાથે કામ કરવાથી મળે છે, જો દર હૉર્સપાવર દીઠ બળતા કોલસાના વજનમા એકાએક વધારો થાય તો એનજીન અથવા ઑઇલરમા કાઇ ખામી ઉત્પન્ન થયલી હોવી જોઈએ—પણુ તે ખામી એનજીનમાજ છે કે ઑઇલરમા છે એમ ખાત્રીથી કહેવુ તદ્દન મુશકેલ છે માટે એવી નોંધ એનજીન કે ઑઇલરની કામ કરતી વખતની હાલતનુ કશુ પણ પરિણામ મળુ કરતી ન હોવાથી બળતણની કચકસર માટે તે ઉપર આધાર રાખવો જોઈએ નહીં એવી જાતની અધુરી નોંધ કેટલો બુલાવો ખવાડનારી હોય છે તે નીચે આપેલા દાખલા ઉપરથી તુરત માલમ પડશે

એક એનજીનનો દાખલો લખ્યો—ધારે કે તે સારી હાલતમા હોય ત્યારે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરે દર કલાકે માત્ર ૧૬ પાઉન્ડજ સ્ટીમ અપાવી શકે એવું હોય, પણ ઑઇલરોમા રહી ગયલી કાઇક આમીને લીધે તેઓમા દર કલાકે દર હોર્સપાવરે ૨ ૪ પાઉન્ડ કોલસો બળવાની રાસ આવતી હોય. પાછળથી તેના પીસ્તન કે વાલ્વ વગેરે થસાઇ પિસાઇ જઇ ગળ્યા કરવાથી તે દર હોર્સપાવરે દર કલાકે ૨૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ અપાવવા માટે જ્યારે એનજીનમા એ પ્રમાણે બિગાડો ચાય, ત્યારે ઑઇલરો અને ઇકોનોમાઇઝર ઉપર વધારે સભાળ આમીને તેઓમા સુધારો કરવાથી તેઓ દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ દર કલાકે ૮૫ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે, જેથી દર હોર્સપાવરે ૨૩૫ પાઉન્ડ કોલસો બળવાની રાસ આવે, જે રાસ અગાઉની ચાલુ ૨૪ પાઉન્ડ કોલસાની રાસને લગભગ મળતીજ હોવાથી એનજીનીઅર નિરાતે સતોપ લેવા માગે કે તેના એનજીન ઑઇલર હ મેશ માફ્ટ સારી હાલતમા હોવા જોઇએ જ્યારે જે તે એનજીનની આમી વિષે જાણે અને તે સુધારે તો નક્કી ૨૦) ટકાનો બચાવ બળત-જુના અપમા કરી શકે !

બીજા હાથ ઉપર તેજ એનજીન સારી હાલતમા રાખવાથી હ મેશ મુજબ દર હોર્સપાવરે દર કલાકે ૧૬ પાઉન્ડ સ્ટીમ અપતી હોય, જ્યારે ઑઇલરો અને ઇકોનોમાઇઝર ઉપર જોઈએ તેવું ધ્યાન નહીં આપવાથી તેઓ દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ માત્ર ૮૫ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરી શકતા હોય, જેથી પણ દર હોર્સપાવરે લગભગ ૨૪૬ પાઉન્ડ કોલસો બળવાની રાસ આવે, જે રાસ હ મેશની ચાલુ રાસની લગભગ મગબર હોવાથી કોઇ તે ઉપર ધ્યાન આપે નહીં—જ્યારે જે એનજીનીઅર ઑઇલરોની આમી પકડી કહાડી સુધારે તો લગભગ ૨૩) ટકા બળતજુમા બચાવ કરી શકે !

આ પ્રમાણે જોતા એકનું પાપ બીજાને નડે છે જે એનજીન સારી હાલતમા હોય છે, તો ઑઇલર ખરાબ હાલતમા હોય છે, અને જે ઑઇલર સારી હાલતમા હોય છે, તો એનજીનમા બિગાડ હોય છે જેથી દર હોર્સપાવરે કોલસો બળવાની રાસ હ મેશા એક સરખી આવ્યા કરવાથી ખરી આમી માલમ પડતી નથી

બળતણની કચકસરનો આધાર એકલા એનજીનના વાલ્વ સારી રીતે ગોઠવવા ઉપરજ નથી, પણ એનજીન અને ઑધલરમા એવી ધણીક ખામીઓ રહી ગયલી હોય છે, કે જે બળતણની કચકસરની આડે આવે છે, જેમકે એનજીનની ખામી ભરેલી રચના (design), ખરાબ કારીગરી (workmanship), ખીનઅનુસરતુ કદ (જેમજે તે કરતા ઘણું નાનું અથવા ઘણું મોટું), વાલ્વ અને પીસ્તનની ગળતર (કે જે ગળતર ત્યાસુધી ધણી વધારે નહોય ત્યાસુધી ડાયેગ્રામ ઉપરથી પકડાઇ આવતી નથી), તેમજ એનજીનની મિકેનીકલ ધરીશીઅન્સી, કે જે જે ઑછી હોય તો એનજીન પોતે ઉત્પન્ન કરેલા પાવરનો ઘણોક ભાગ પોતાનાજ ટ્રીકશનમા ખાઇ જાય છે (જુવો પાનુ—૫૫) તેજ પ્રમાણે ઑધલરની ખામીભરેલી ખનાવટ, આધકામના ફલુઓની ખરાબ ગોઠવણ, ખીનઅનુસરતુ કદ, અને ઑછો ફ્રાક્ટ વળી સ્ટીમપાઇપની ખામી પણ બળતણની કચકસરને આડે આવે છે, જેમકે જેમજે તે કરતા ઘણું નાનો છેદ હોય, ઘણી લાખી અને ઘણા વાકવાળી હોય, ફાઇબી જતના નૉનકન્ડક્ટીંગ કવરીંગ વગરની હોય અથવા તેમા જમાવ થતુ પાણી પોતાની મેજે નિકળી જ્યા કરે તેવી ગોઠવણ વગરની હોય, વગેરે

એનજીનની તપાસ (Engine Test)—એનજીન કચકસરભરેલી રીતે કામ કરે છે કે નહી તેની સર્વેથી સારી અને ખાત્રી ભરેલી તપાસ તેમા દરએક ઇન્ડીકેટર હૉર્સપાવર દીઠ ખપતી ટ્રીમનુ વજન શોધી કાઢાડવાથી થઇ શકે છે એનજીન ટેટલી ટ્રીમ ઑછી ખપાવે તેટલી બળતણમા કચકસર થાય એ તો દેખીતુ છે ઑધલર ગમે તેટલુ હાલહવાલ અને ખામીભરેલુ હોય તે છતાં એનજીનમા ખપતી ટ્રીમની તપાસના પારણામ ઉપર ઑધલરની ખામીઓની કાંઇ પણ અસર થતી નથી. દર કલાકે દર હૉર્સપાવર દીઠ ખપતી ટ્રીમનુ વજન ઇન્ડીકેટર ડાયેગ્રામ ઉપરથી ગણતરી કરી કાહડી શકાય છે પણ વારવાર ડાયેગ્રામ લઇ ગણતરીઓ કરવાનુ અગવડભરેલુ હોય છે, માટે ઑધલરમા જતા શીડવૉટરનો જથ્થો માપી શકે તેવો એક મીટર શીડ પમ્પ અને ઇકૉનોમાઇઝરની વચ્ચે શીડપાઇપ ઉપર મૂકવો જેમજે, કારણકે ઑધલરમા દર

કલાકે જેટલા રતલ પાણી ખપે તેટલાજ રતલ સ્ટીમ પણ ઉત્પન્ન થાય છે માટે દર કલાકે બાઇલરમા જેટલા રતલ પાણી જાય તેટલા રતલ સ્ટીમ એનજીન ખપાવે છે એમ કહેવાઇ શકાય. શીડ-વૉટર માપવા માટે પારકીનસન્સ (Parkinson's) અથવા કેનેડીસ (Kennedy's) વૉટરમીટર આગા વપરાય છે વૉટર-મીટરો ઠંડા પાણીનો જથ્થો માપવા માટે બનાવેલા હોવાથી એવા મીટરની પાસે એક થરમામીટર મૂકવું જોઈએ, અને કોઠા-૩ ની મદદથી પાણીની ટેમ્પરેચરને અનુસરીને પાણીના જથ્થામા સુધારો કરી લેવો જોઈએ, કારણકે માપના પ્રમાણમા ઠંડા કરતા ગરમ પાણી વજનમા હલકું હોય છે એ મીટર ઉપરથી દર કલાકે દર હોર્સપાવર દીઠ બાઇલરમા ખપતા શીડ વૉટરની ગણતરી ઘણીજ સહેલાઈથી કહાડી શકાય છે, અને એવી નોંધ જો દરરોજ રાખી હોય તો તે ઘણીજ સગવડભરેલી થઇ પડે છે યાદ રાખવું જોઈએ કે ન્યારે બાઇલરમા પ્રાઈમીંગ થાય છે, ત્યારે ઘણું ક પાણી સ્ટીમ સાથે બેળાઈને એનજીનમા જવાથી દર હોર્સપાવર દીઠ ખપતા પાણી (અથવા સ્ટીમ) નો ખપ ઘણો વધી જાય છે, માટે સ્ટીમ પાઇપ ઉપર એનજીન તરફના છેડા ઉપર હમેશા એક સારો વૉટર સેપરેટર રાખવો જોઈએ, કે જેથી સ્ટીમમા બેળાયત્વ પાણી એનજીનમા જવા અગાઉ છુટું પડે એ છુટું પડેલું પાણી વ્યર્થ જવા દેવું નહી, પણ એક ખીજા વૉટરમીટર માંડેથી પસાર કરી પાછું બાઇલરમા જવા દેવું, જેમ કરવા માટે એક નાનો પમ્પ મોટા એનજીનના એગ્ગ્રેમ્પના લીવર સાથે ઘણુંખરૂં જોડવામા આવે છે, જે પમ્પનો સકશન પાઈપ સેપરેટર સાથે અને ડીલીવરીપાઇપ બાઇલરના શીડપાઇપ સાથે જોડવામા આવે છે દરરોજ એ સેપરેટરના મીટરમાથી પસાર થતા પાણીની નોંધ રાખવામા આવે છે, જે પાણીના જથ્થાને શીડવૉટરના મીટરના જથ્થામાથી બાદ કરવાથી એનજીનના સીલીનડરમા દર કલાકે દર હોર્સપાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમનો ખરેખરો જથ્થો મળે છે હમેશા એજ પ્રમાણેની ગોડવણ થવી જોઈએ જો સેપરેટર નહી હોય, અને કોઈવાર ન્યારે બાઇલરમા પ્રાઈમીંગ થવાથી શીડ પાઇપનો મીટર પાણીનો અસાધારણ મોટો જથ્થો ખપેલો બતાવે ત્યારે એવો ભૂલાવો ખવાય કે એનજીનમા કાંઈ બિગાડ થયો હશે ન્યારે બાઇલરમા પ્રાઈમીંગ નહી થવા છતાં દર કલાકે દર હોર્સપાવર દીઠ ખપતાં

પાણીનો એ જથ્થો વધેલો દેખાય, ત્યારે એનજીનના વાલ્વ કે પીસ્ટનમાં કાષ્ટક થોટાજો થયેલો હોવો જોઈએ એમ માનવામાં આવે છે, જે વખતે તુરત ઇન્ડીકેટર ડાયેગ્રામ લઈ તપાસ કરવાથી ખરી ખામી મૂળમાજ પકડી શકાય છે એટલું જતા પણ વારવાર ઇન્ડીકેટર ડાયેગ્રામ લઈ તપાસીને ફાઇલમાં ગખવાના ફાયદા થયેલા છે, કારણકે એકવાર ડાયેગ્રામ લઈ વાલ્વ વગેરેની સતોષકારક ખાત્રી કીધા પછી લાંબો વખત સુધી એનજીન તેવીજ સારી હાલતમાં રહેશે એમ સમજવું ભુલભરેલું છે

ડાયેગ્રામ ઉપરથી દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવરે ખપતી સ્ટીમનું વજન શોધી કહાડવાની ગણતરી નીચે આપી છે —

દર હોર્સપાવરે ખપતી સ્ટીમનું વજન, પાઉન્ડમાં =
 $(130450-P) \times [(L+C)W - (S+C)w]$

P =મીન પ્રેસર આ ગણતરીમાં કોઈપણ એક મીલીનડરનો મીન પ્રેસર લેવાનો નથી, પણ જો કમ્પાઉન્ડ એનજીન હોય તો લો પ્રેસરના મીન પ્રેસરને સીલીનડર રેશ્યોએ ગુણી હાઈ પ્રેસરના મીન પ્રેસરમાં ઉમેરવો, જે આવે તે P ત્રીપલ અંકપાનસન એનજીનમાં ઇનટરમીડીએટના મીન પ્રેસરને હાઇપ્રેસર અને ઇનટરમીડીએટ વચ્ચેના રેશ્યોએ ગુણી, તથા લો પ્રેસરના મીન પ્રેસરને હાઈ પ્રેસર અને લો પ્રેસર વચ્ચેના રેશ્યોએ ગુણી, તે બન્ને ગુણનો હાઇ પ્રેસરના મીન પ્રેસરમાં ઉમેરવી, જે આવે તે P

L =કટ ઑફ થર્મી વખતે પુરા થયેલા સ્ટ્રોકનું સેકડે પ્રમાણ,
 (દાખલા તરીકે જો કટ ઑફ સ્ટ્રોકના ૫ મા ભાગે થતો હોય તો $L=૨૦$)

C =પીસ્ટન ડીસ્પ્લેસમેન્ટ સાથે સરખાવતા કલીઅરન્સ સ્પેસનું સેકડે પ્રમાણ, (દાખલા તરીકે જો પીસ્ટન ડીસ્પ્લેસમેન્ટ ૫૦ ક્યુબીક ફીટ હોય અને કલીઅરન્સ સ્પેસ ૧ ક્યુબીક ફીટ હોય તો સેકડે ૨ ટકા કલીઅરન્સ સ્પેસ થઈ, માટે $C=૧૦૦$.
 ૧ ૨=૦૨ (જુલો પાનુ ૭૨)

W =કટ ઑફ વખતે સ્ટીમનો જે પ્રેસર હોય તે પ્રેસરની સ્ટીમનું દર ક્યુબીક ફુટ દીઠ વજન (જુલો કોહો- ૩)

$S =$ કમ્પ્રેસન અથવા કુશનીંગ શુરૂ થાય તે ઠેકાણેથી બાકી રહેલા સ્ટ્રોકના ભાગનું પ્રમાણ (દાખલા તરીકે જો કુશનીંગ શુરૂ થાય તે વખતે સ્ટ્રોકનો $\frac{1}{4}$ ભાગ પીસ્ટનને પુરો કરવા માટે બાકી હોય તો $S = 1$)

$w =$ કમ્પ્રેસન વખતે સ્ટીમનો જે પ્રેસર હોય તે પ્રેસરની સ્ટીમનું દર ક્યુબીક ફુટ વજન (જુઓ કોઠા- ૩)

દાખલો—હાઇ પ્રેસરનો મીન પ્રેસર ૩૦ પાઉન્ડ છે. લો પ્રેસરનો મીન પ્રેસર ૮ પાઉન્ડ છે. હાઇ પ્રેસરના એરીઆ કરતાં લો પ્રેસરનો એરીઆ ૩ ગણો છે, જેથી સીલીનડર રેશ્યો ૧ ૩ છે. કટ ઓફ થી વખતે સ્ટીમ પ્રેસર ૬૦ પાઉન્ડ, અને કમ્પ્રેસન વખતે ૬ પાઉન્ડ છે. સ્ટ્રોક ૫૦ ઇંચ લાંબો છે. હાઇ પ્રેસરમાં સ્ટીમ કટ ઓફ ૧૨ ૫ ઇંચ થાય છે. પીસ્ટન સ્ટ્રોકને સામે છેડેથી ૫ ઇંચ દૂર હોય તે વખતે કમ્પ્રેસન શુરૂ થાય છે. કલીઅરન્સ રેસ પીસ્ટન ડીસ્પ્લેસમેન્ટના સેક્ટે ૫ ટકા જેટલી છે, માટે દર કલાકે દર હોર્સ પાવર દીઠ કેટલા પાઉન્ડ સ્ટીમ ખર્ચે છે ?

$$P = (L \times S) + 30 = ૫૪ \text{ પાઉન્ડ}$$

$$L = (૧૨ ૫ - ૫૦) = ૦ ૫$$

$$C = (૫ - 100) = 0 ૫$$

$$W = 100 \text{ પાઉન્ડ (જુઓ કોઠા- ૩)}$$

$$S = (૫ - ૫૦) = 1$$

$$w = 0 ૫૩ \text{ પાઉન્ડ (જુઓ કોઠા- ૩)}$$

$(100 \times ૫ - ૫૪) [(2 ૫ + 0 ૫) 100 - (1 + 0 ૫) 0 ૫૩] = 11 ૩૪$
પાઉન્ડ સ્ટીમ દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ખર્ચે છે (જવાબ)

ઉપલી ગણતરીમાં મીલીનડરમાં ગળતર કે કનડેન્સેશન થવાથી અર્થ જતી સ્ટીમનો જથ્થો ગણ્યો નથી જે સ્ટીમ પાવર ઉત્પન્ન કરે છે, તેજ માત્ર ડાયેગ્રામ ઉપગ્રી માલમ પડે છે, તે સિવાય બીજી રીતે અપતી, ગળતી કે કાકટ જતી સ્ટીમ તે ઉપરથી માલમ પડતી નથી. માટે દર હોર્સ પાવરે અપતી સ્ટીમનો ખર્ચેખર્ચો જથ્થો જાણવા માટે ઉપલા પર્મિયુમમાં સુધારો કરવો જોઈએ આ પુસ્તકને દર મે પાને આપેલા કોઠા- ૪ ઉપગ્રી માલમ પડશે કે એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં

સ્ત્રોકની લઘાઇના પ્રમાણમાં જો સેક્ટે ૨૫ મા ભાગે-એટલે ચોક્કા ભાગે-કટઑફ કરવામાં આવે તો હાઇપ્રેસર સીલીનડરમાં ખપતી ષ્ટીમના ૧૦૦ ભાગમાંથી ૮૦ ભાગ પાવર ઉત્પન્ન કરે છે, અને ૨૦ ભાગ કનડેન્સેશનમાં વ્યર્થ જાય છે, માટે ઉપલા દાખલામાં ૮૦ ૧૧.૩૪ ૧૦૦=૧૪ ૧૭ પાઉન્ડ સ્ટીમ દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ખર્ચે છે

એનજીનમાં ખપતી સ્ટીમનું વજન ઉપર મુજબ ડાયેગ્રામ ઉપરથી ગણી કહાડવાથી અથવા વોટર મીટર મારફતે માપવાથી બરાબર પૂરેપૂરું મળતું નથી એ માટે જો બરેબરી ખાત્રીપૂર્વક તપાસ કરવી હોય તો શીટવોટર તોલીને ઑઇલરમાં આપવું જોઇએ, જેને લગતો વિગતવાર ખુલાસો ઑઇલરની ઇવેપોરેટીવ ટેસ્ટની બાબતમાં આગળ ચાલતા સમગ્રવવામાં આવશે એવી રીતે જ્યારે શીટ વોટર તોલીને ઑઇલરમાં આપવામાં આવે ત્યારે દર ૫-૧૦ મીનીટે એનજીનમાં ઇન્ડીકેટર લગાડી બધા સીલીનડરોના ડાયેગ્રામ પણ કાઢવતા જવું જોઇએ, જે બધા ડાયેગ્રામના હોર્સ પાવર શોધી કહાડી તેઓની એવરેજ કહાડવી જોઇએ, અને પછી દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ ઑઇલરમાં કેટલું પાણી ખર્ચુ (યા બીજા બોલોમાં બોલીએ તો એનજીનમાં કેટલી સ્ટીમ ખર્ચી) તેની ગણતરી કરી કાઢવી જોઇએ

ફીડ પાઇપ ઉપર વોટર મીટર હોય તે છતાં પણ ઉપર મુજબ શીટવોટર તોલીને તથા ડાયેગ્રામ ઉપરથી ઉપર લખ્યા મુજબ દર હોર્સ પાવર દીઠ ખપતી સ્ટીમનો જથ્થો ગણી કહાડી વોટર મીટરના આકડા સાથે સગખાવી જોવો જોઇએ ઉપર કહ્યું તેમ ગળતરથી વ્યર્થ જતી સ્ટીમનો જથ્થો ડાયેગ્રામ ઉપરથી માલમ પડતો નથી, માટે ડાયેગ્રામ ઉપરથી ગણી કહાડેલા આકડા કરતાં જો વોટર મીટરનો આકડો વધુ હોય તો જાણવું કે એનજીનમાં એટલી વધારાની ષ્ટીમ ગળતરને લીધે ખર્ચે છે દરેક એનજીનમાં સેફ્ટ જળતર તો હોય છેજ, તોપણ વારવાર એ પ્રમાણે બન્ને પરિણામોની સરખામણી કરવાથી એનજીનની કરકસરભરેલી રીતે કામ કરવાની હાલતનું ખરૂં તોલ થઇ શકે છે

ઘણાંજ સારાં કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ કનડેન્સીંગ એનજીનોમાં દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ કેટલા પાઉન્ડ

સ્ટીમ અથવા શીડ વોટર ખપવું જોઈએ તે કોઠા ૪૦ અને ૪૧ મા આપ્યું છે એ કોઠાઓમાં જણાવેલા એનજીનોમાં બધા સીલીનડરો ઉપર જંકેટ છે, અને જંકેટમાં કનડેન્સેશનને લીધે ખપતી સ્ટીમ પણ સીલીનડરમાં ખપતી સ્ટીમમાં ગણવામાં આવી છે કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં ૧૨૦ પાઉન્ડ પ્રેસર માટે સીલીનડર રેશ્યો ૧૪ નો ગણવામાં આવ્યો છે, અને બન્ને સીલીનડરોમાં સ્ટ્રોકના એકજ સરખા ભાગે સ્ટીમ કટ ઓફ થાય છે કલીઅરન્સ રપેસ સીલીનડરોમાં પીસ્ટન ડીસ્પેસમેન્ટના સેક્ટે ૩ ટકા પ્રમાણે ગણી છે ત્રીપલ એનજીનના કોઠામાં સીલીનડર રેશ્યો એવી રીતે રાખવામાં આવ્યો છે કે દરેક સીલીનડરમાં એકજ સરખી રીતે ટેમ્પરેચર ચઢડ ઉતર કરે કલીઅરન્સ ૩ ટકા છે, અને કટઓફ બધા સીલીનડરોમાં સ્ટ્રોકના એકજ સરખા ભાગે થાય છે

કોઠા— ૪૦. કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ એનજીનોમાં દર કલાકે દર હોર્સ પાવરે ખપતું ફીડવોટર.

કટ ઓફ, સ્ટ્રોકની લંબાઈના પ્રમાણમાં સેક્ટે ટકા	ઈનીશીઅલ પ્રેસર		મીન પ્રેસર		દર કલાકે દર હોર્સ પાવરે ખપતું શીડવોટર પાઉન્ડ
	હાઈ પ્રેસર	લો પ્રેસર	હાઈ પ્રેસર	લો પ્રેસર	
૧૦	૮૦	૪૦	૧૧ ૬૭	૨ ૬૫	૧૬ ૯૨
૧૦	૧૦૦	૭૩	૧૫ ૩૩	૩.૮૭	૧૫ ૦૦
૧૦	૧૨૦	૧૧૦	૧૮ ૫૪	૫ ૨૩	૧૩ ૮૬
૨૦	૮૦	૪૩	૨૬ ૭૩	૫ ૪૮	૧૪ ૬૦
૨૦	૧૦૦	૮૧	૩૩ ૧૩	૭ ૫૬	૧૩ ૬૭
૨૦	૧૨૦	૧૨.૧	૩૯ ૨૯	૯ ૭૪	૧૩ ૦૯
૩૦	૮૦	૪૬	૩૭ ૬૧	૭ ૪૮	૧૪ ૯૯
૩૦	૧૦૦	૮૫	૪૬ ૪૧	૧૦ ૧૦	૧૪ ૨૧
૩૦	૧૨૦	૧૧ ૭	૫૬ ૦૦	૧૦ ૨૬	૧૩ ૮૭

કોડો—૪૧. ત્રીપલ કનડેનસીંગ ઐનજીનોમાં દર કલાકે દર હોર્સપાવરે અપતું ફીડવોટર.

કંટ્રોલ ત્રીપલ ની લ બાઈના પ્રમાણમાં સે કડે ટકા	ઈનીશીઅલ પ્રેસર			મીન પ્રેસર			દર કલાકે દર હોર્સ પાવરે અપતું ફીડવોટર પાઉન્ડ
	હાઈ પ્રેસર	ઈન્ટરમીડીએટ પ્રેસર	લો પ્રેસર	હાઈ પ્રેસર	ઈન્ટરમીડીએટ પ્રેસર	લો પ્રેસર	
૩૦	૧૨૦ ૩૭ ૮	૧ ૩	૩૮ ૫ ૧૭ ૧	૬ ૫	૧૨ ૦૫		
૩૦	૧૪૦ ૮૩ ૮	૨ ૮	૪૬ ૫ ૧૮ ૬	૭ ૧	૧૧ ૪૦		
૩૦	૧૬૦ ૪૯ ૩	૩ ૮	૫૫ ૦ ૨૦ ૦	૮ ૦	૧૦ ૭૫		
૪૦	૧૨૦ ૩૮ ૮	૨ ૮	૫૧ ૫ ૨૨ ૮	૮ ૬	૧૧ ૬૫		
૪૦	૧૪૦ ૪૫ ૮	૩ ૯	૫૯ ૫ ૨૩ ૭	૯ ૧	૧૧ ૪૦		
૪૦	૧૬૦ ૫૧ ૩	૫ ૩	૭૦ ૦ ૨૫ ૫	૧૦ ૦	૧૦ ૮૫		
૫૦	૧૨૦ ૩૯ ૮	૩ ૭	૬૦ ૫ ૨૬ ૭	૧૦ ૧	૧૨ ૨૦		
૫૦	૧૪૦ ૪૬ ૮	૪ ૮	૭૦ ૫ ૨૮ ૦	૧૦ ૮	૧૧ ૬૦		
૫૦	૧૬૦ ૫૨ ૮	૬ ૩	૮૨ ૫ ૩૦ ૦	૧૧ ૮	૧૧ ૧૫		

ઐનજીનમાં થતી સ્ટીમની ગળતરની તપાસ

(Steam Leakage Test)—થોડો વખત વપરાયા પછી ઘણા ઐનજીનોના પીસ્ટન કે વાલ્વ વગેરે ઘસાઈ જવાથી અતિશય ગળવા માટે છે, જેથી દર હોર્સપાવર દીઠ અપતી સ્ટીમનો જથ્થો વધી જવાથી બળતણનો જથ્થો પણ વધી જાય છે જ્યાંસુધી ગળતર અતિશય હોય નહીં ત્યાંસુધી ડાયેગ્રામ ઉપરથી માલમ પડતી નથી, માટે માત્ર ડાયેગ્રામનો સારો દેખાવ જોઈનેજ ગળતરની ગેરહાજરી વિષે અચૂક ખાત્રી આપી શકાય નહીં કોઈવાર પીસ્ટન અને વાલ્વ સાથે સાથેજ ગળવાથી એવું બને છે કે સ્ટીમ વાલ્વના ગળવાથી જે વધુ સ્ટીમ સીલીનડરમાં દાખલ થવા પામે, તે પીસ્ટનના અથવા

એકઝૉસ્ટ વાલ્વના ગળવાથી પીસ્ટનની બીજી બાજુ તરફ ગળી જઈને, અથવા એકઝૉસ્ટ વાલ્વમાથી ગળી જઈને, એકઝૉસ્ટમા ચાલી જાય છે, તેથી ડાયેગ્રામની એક્ષપાનસન લાઇનમા કાંઈ ખામી પડેલી દેખાતી નથી આ અને એવીજ બીજી ગુચવણુભરેલી ગળતર માટે ડાયેગ્રામ ઉપર ભરેસો રાખવો ફેક્ટ છે, માટે એવી ગળતર શોધી કહાડવા માટે એનજીનની જાતી તપાસ કરવી જોઈએ એ તપાસ કરવા માટે સીલીનડરમા પીસ્ટનને સ્ક્રેકના લગભગ મધ્ય ભાગમા લાવી મુકવો, અને સ્ટીમ આપવાથી પીસ્ટન આગળ કે પાછળ હડે નહી તેવી રીતે ક્રૉસહેડમા ટેકાઓ વગેરે આપી હેડને કામચલાઉ જામ કરવો, તેમજ એકઝૉસ્ટ વાલ્વો બંધ રાખવા પછી હંમેશના ચાલુ પ્રેસરની સ્ટીમ એક છેડેથી સ્ટીમ વાલ્વ મારફતે સીલીનડરમા દાખલ કરવી, અને બીજે છેડેનો ઇન્ડીકેટર કે ડ્રેન કૉક ઉઘાડી જોવો કે તેમાથી સ્ટીમ નિકળે છે કે નહિ જો કૉકમાથી સ્ટીમ નીકળે તો જાણવું કે પીસ્ટન ગળતો હોવો જોઈએ ત્યારપછી બંને સ્ટીમ વાલ્વો બંધ રાખી કાકમાથી સ્ટીમ નીકળે છે કે નહી તે તપાસવું, જો સ્ટીમ નીકળે તો જાણવું કે સ્ટીમ વાલ્વ ગળતો હોવો જોઈએ એકઝૉસ્ટ વાલ્વની ગળતર શોધી કહાડવા માટે એકઝૉસ્ટ પાઇપમા છેદ પાડી સીલીનડરમા સ્ટીમ દાખલ કરી જોવું, જે વખતે અલગતા એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ગીઅરમાથી છોડી નાખી બંધ રાખવો જો પાઇપમા પાડેલા છેદમાથી સ્ટીમ નિકળે તો જાણવું કે વાલ્વ ગળતો હોવો જોઈએ એ છેદમા આટા પાડી ઓલ્ટથી પુરી નાખવો કે વાગવાગ તપાસ કરવા કામ લાગે

પીસ્ટન અને વાલ્વમાં થતી ગળતરની તપાસ

કરવા માટે પીસ્ટનને એક ડ્રેસેન્ટર ઉપર રાખી સીલીનડર ઉપર ઇન્ડીકેટર લગાડવો, અને પછી સીલીનડર બરાબર ગરમ કરીધા પછી તેમા સ્ટીમ ભરી વાલ્વ જલદી બંધ કરી નાખવો આથી ઇન્ડીકેટરનો પીસ્ટન ઉપર ચઢી જશે જો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ યા પીસ્ટન ગળતો હશે તો ઇન્ડીકેટરનો પીસ્ટન ઘૂંટણ જલદી નીચે ઉતરી જશે, પણ જો એ બંને બરાબર સ્ટીમ ટાઇટ હશે તો સ્ટીમ પોતાની ભેજે કન્ટેનર થઈ જતા અને ઇન્ડીકેટરના પીસ્ટનને ધીમે ધીમે નીચે ઉતરતા પાચથી દશ મીનીટ લાગશે એ પ્રમાણે પીસ્ટનને બીજા ડ્રેસેન્ટર ઉપર ગાખીને પણ ટેસ્ટ કરી જોવી, અને બંને તરફ

ઇન્ડીકેટરના પીસ્તનને નીચે ઉતરી એટમસફેરીક લાઇનની બરાબર જઈ પુગતા કેટલી મીનીટ થાય છે તેની નોંધ લેવી

સ્ટીમ પાઇપમાં વાયર ડ્રોઇંગ (Wire-drawing in the Steam Pipe)—ન્યારે સ્ટીમ પાઇપનો છેદ જોઈએ તે કરતા નાનો હોય ત્યારે તેમાંથી સ્ટીમ પસાર થતા તે વાયર ડ્રોન થાય છે, જેથી તેનો પ્રેસર ઘણો ઉતરી જાય છે, જેથી બળતણ ઘણું બળે છે સ્ટીમ પાઇપ ઘટતા ડાયામેટરની છે કે નહીં તે તપાસવા માટે તે ઉપર ઇન્ડીકેટર લગાડીને સ્ટીમ પાઇપનો ડાયેગ્રામ લેવામાં આવે છે, જે ચિત્ર નાં ૧૪૮ માં બતાવ્યો છે, અને જેને લગતો વિગતવાર ખુલાસો આ પુસ્તકને પૃષ્ઠ ૫૫૭ પાને મેં જોવામાં આવશે

કલીઅરન્સ અને કમ્પ્રેસન (Clearance and Compression)—એનજીનમાં રહેલી કલીઅરન્સ રપેસ ઉપર સ્ટીમની કમ્પ્રેસરનો મોટો આધાર છે, પરંતુ એ બાબત ઉપર જેવું જોઈએ તેવું ધ્યાન આપવામાં આવતું નથી (કલીઅરન્સ વિગે આ પુસ્તકને પાને ૭૧ થી ૭૩ માં સમજાવ્યું છે) જેમ કલીઅરન્સ રપેસ વધારે હોય તેમ એનજીનમાં સ્ટીમનો ખપ ઘણો થાય છે જોઈએ તે કરતા વધારે કલીઅરન્સ હોય ત્યારે તેના ઉપાય તરીકે જે એનજીનમાં કમ્પ્રેસન વધારે રાખી હોય તો ફાયદાભરેલું છે, ડાગ્ણુકે ન્યારે પીસ્તન સ્ટ્રોકને છોડે હોય ત્યારે સ્ટીમ વાલ્વ ઉઘડતા જે સ્ટીમ સીલીનડરમાં દાખલ થાય છે તે પેહલા બધી કલીઅરન્સ રપેસ ભરવા પછીજ પીસ્તન ઉપર અસર કરે છે, કે જેમ એક ખાલી વાસણમાં સ્ટીમ ભરીએ ત્યારે તે વાસણ આખું ભરાયા પછીજ તેમાં પ્રેસર ચઢવા માટે આથી દર સ્ટ્રોક વખતે એ કલીઅરન્સ રપેસની ખાલી જગા ભરવા માટે વપરાતી સ્ટીમ કાઢી કામ કીધા વિના વ્યર્થ જાય છે. માટે તેના ઉપાય તરીકે જે કમ્પ્રેસન વધારે રાખીને એ કમ્પ્રેસનની એકઝૅસ્ટ સ્ટીમ પીસ્તન અને સીલીનડર કવર વચ્ચે ખુબ દાખીને તેનો પ્રેસર ઇનીશીઅલ પ્રેસરની બરાબર ચઢાવવામાં આવે તો સ્ટીમ વાલ્વ ઉઘડીને નવી સ્ટીમ દાખલ થતાજ કલીઅરન્સની જગામાં ઇનીશીઅલ પ્રેસર જટલાજ પ્રેસરની દબાયલી સ્ટીમ ભરાયલી તેને તૈયાર મળે છે, જેથી કલીઅરન્સની જગામાં

નવી તાજાં બોઇલર સ્ટીમ ભરવી પડતી નથી, અને એટલી સ્ટીમ દર સ્ટ્રોકે બચી જાય છે જેથી સારી કરકસર કરી શકાય છે હવે યાદ રાખવું જોઇએ કે જો મીલીનડરમા કલીઅરન્સ સ્પેસ ધણી હોય તો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ધણે દૂરથી (જલ્દી) બંધ કરવો જોઇએ કે જેથી ધણી સ્ટીમ સીલીનડરમા રહી જાય, જે બધી દબાતા તેનો પ્રેસર ઇનીશીઅલ પ્રેસરની બરાબર થાય પણ એ પ્રમાણે એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ધણે જલ્દી બંધ કરવાથી પીસ્ટન ઉપર એક પ્રેસર થાય છે, જેથી સ્ટીમનો મીનપ્રેસર કમી થાય છે, માટે પાવર ઓછો ઉત્પન્ન થાય છે તે છતાંબી દર સ્ટ્રોક વખતે તાજાં નવી સ્ટીમ કલીઅરન્સ સ્પેસમા ભરવા કરતાં એ પ્રમાણે એકઝૉસ્ટ થતી વપગયલી સ્ટીમ કુશનીંગ મારફતે ભરવામા કાયદો વધુ છે કુશનીંગ જ્યારે ઇનીશીઅલ પ્રેસરની બરાબર રાખવામા આવી હોય, ત્યારે ચિત્ર નાં ૧૪૦ માં બતાવેલા જેવો ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામ પડે છે ઇનીશીઅલ પ્રેસર જેટલી કુશનીંગ આપવાના બીજા કાયદાઓ વિશે આ પુસ્તકને પાને ૫૧૫ માં વધુ ખુલાસો મળશે

ઘણેજ જલ્દી કટઑફ કરવાના ગેરફાયદા

વિશે ૬૧ માં પાને ખુલાસાવાગ સમજ આપી છે જોઇએ તે કરતાં ઘણા વધારે પાવરનું એનજીન હોય તો હાઇપ્રેસર મીલીનડરમા ઘણેજ અલી (જલ્દી) કટઑફ કરવો પડે છે, જેથી પુષ્કળ કનડેનસેશન થાય છે, અને એ કનડેનસેશન મારફતે ફેટલી બધી સ્ટીમ વ્યર્થ જાય છે તે કોડા નાં ૪ માં આપ્યું છે ઘણેજ જલ્દી કટઑફ કરીને થોડો પાવર ખેચવા માટે એક મોટું કમ્પાઉન્ડ એનજીન ચલાવો તે કરતાં તો તે કમ્પાઉન્ડ એનજીનનું લો પ્રેસર સીલીનડર છોડી નાખી ફક્ત હાઇપ્રેસર સીલીનડરને મીમ્પલ કનડેનમીંગ એનજીન તરીકે ચલાવવામા વધારે કાયદો છે એક મીલમા આવી રીતે ફેરફાર કરવાથી બળતણમા ઘણો મોટો ઉગાળો થયેલો આ લખનારે જોયો હતો, કે જ્યાં જોઇએ તે કરતાં લગભગ ૭૫% પાવરનું એનજીન મુકેનું હતું

રેડીએશન અને કનડેનસેશનથી થતું નુકશાન-

બોઇલર, સ્ટીમપાઇપ, રીમીવર, અને સીલીનડર ઉપર કોઈ સારી જાતનું નોનકનડક્ટીંગ સીમેન્ટ લગાડવાની ફેટલી બધી અગત્ય

છે તે ધણુકો સમજતા નથી ઑઇલર ઉપર તો સાધારણ રિવાજ મુજબ ઇટ અને ગારાનુ મોટુ પડ કરવામા આવે છે તે તો ઠીક છે, પણ ધણુ ઠેકાણુ સ્ટીમપાઇપ ઉપર એવા સીમેન્ટ કે નમદાનુ ધણુ જ હાલહવાલ પડ કીધેલુ જોવામા આવે છે, તેમજ સીલીનડરો ઉપર જ્યારે એનજીન ગોઠવ્યુ હોય ત્યારે જે કાઇ ગ્રાડ્યુ હોય તે વર્ષોના વહી જવા છતા કદીખી બદલવામા કે તપાસવામાં વડીક આવતુ નથી! સીલીનડરોની બાહરના લેંગીંગ ચક્કતા અને શોભીતા રાખવામાજ કાઇ એનજીનની સલાળની હદ આવી અટકતી નથી લેંગીંગની નીચે બળી ગયલો નમદો યા પોપડ થઇને ઝેખડી ગયલુ સીમેન્ટ બળતણનો કેવો ધાણુ કાઢે છે તેજે ધણુકો ગળણતા હોય તો ધણુ ઠેકાણુ એ બાબદમા જે બેદરકારી જોવામા આવે છે તેમા ધણુ ઘટાડો થાય સ્ટીમ પાઇપમા સ્ટીમ ભરી ઝુલ પ્રેસર લીધા પછી ઑઇલરનો ટ્રોપ વાલ્વ બંધ કરી નાખી કેટલા વખતમા સ્ટીમનો પ્રેસર ઉતરી જઇ પ્રેસરગેજનો કાટો ૦ ઉપર આવી જાય છે તેની નોંધ લેવી જોઇએ, અને પછી તે ઉપર કોઇ સારી જાતના સીમેન્ટનુ ઘટની જડાઇનુ પડ કરી ફરીથી એવી તપાસ કરી સરખામણી કરવી જોઇએ, જેથી ધણુ નવુ જાણવાનુ મળશે તેજ પ્રમાણુ ઑઇલરમા પ્રેસર લઇ બધા ડ્રૅપગેજ અને એશપીટ વગેરે બંધ કરી ચોક્કસ વખતમા કેટલા પાઉન્ડ સ્ટીમ ઉતરી જાય છે તેની પણ તપાસ કરી જોવી જોઈએ

જેકેટ અને રીસીવરમાં જમા થતું પાણી

બળતણની કરકસરમા ધણુ આડે આવે છે સારી સમજદારીથી જે જેકેટ વાપરવામા નહી આવે તો તે ફાયરને બદલે સામુ નુકસાન કરે છે જે વિશે આ પુસ્તકને ૭૬ મે પાને સમજવવામા આવ્યુ છે, તેજ પ્રમાણુ સીલીનડરો વચ્ચેના રીસીવરમા પણ પાણીનો મોટો જથ્થો ભરાઇ રહેવાથી તે માહેલી જગા કમી થઇ જવા ઉપરાંત તે પાણીની સપાટી ઉપરથી સ્ટીમ પસાર થતી વખતે વધુ અને વધુ કનડેન્સ થતી જાય છે, માટે રીસીવરના ડ્રેનપાઇપ સાથે હમેશા એક સારી જાતનો સ્ટીમ ટ્રૅપ જોડવો જોઈએ, કે જેમાથી ચાલુમા તેમા જમા થતુ પાણી પોતાની મેજે નિકળી જ્યા કરે, એવી ગોઠવણુ નહી હોય તો ચાલુમા રીસીવરનો ડ્રેન કૉક સહેજ ઉઘાડો

ગળતો રાખવો જોઈએ કે જ્યાં તેમાંથી પાણી થોડું થોડું ટપક્યા કરે, નહીં તો વારંવાર એ ડ્રેન કૉક ખોલીને તેમાંથી પાણી કાઢી નાખ્યા કરવું જોઈએ એક મીલ એનજીનમાં રીસીવરનો એ ડ્રેન કૉક જાન્યુકનો બંધ કરી નાખેલો આ લખનારે જોયો હતો, જ્યાં તેમાં કંઈ વર્ષોનું પાણી ભરાઈ રહ્યું હતું પાછળથી એ ડ્રેન કૉક ખોલી તેના પાછપ સાથે એક સ્ટીમ ટ્રૅપ લગાડવાથી બળતણમાં લગભગ ૧૦ ટકા બચાવ થયો હતો એક બીજા ટેન્ડમ કૉર્લીસ એનજીનમાં એનજીનની પોકળ બેડ પ્લેટમાંજ તળિએથી રીસીવર પાછપ કાસ્ટ કીધેલો હતો, જેના ડ્રેનનો છેદ એનજીન ઇન્લેટ કરતી વખતે ફાઉન્ટેશનમાં પુરાઈ ગયો હતો આથી રીસીવર હંમેશા પાણીથી ભરાયતું રહેતું હતું અને એનજીન નવું છતાં બળતણનો ધાણ કાઢીને પણ પુરેપુરો પાવર આપતું હતું નહીં

ઇકૉનોમીકલ લોડ (Economical Load)—દરેક એનજીનનો ચોક્કસ ઇકૉનોમીકલ લોડ હોય છે, યાને તેમાં ચોક્કસ હૉર્સપાવર ઉત્પન્ન કરવાથીજ સરસમાં સરસ કરકસર બળતણમાં કરી શકાય છે એવા ઇકૉનોમીકલ લોડથી ઘણો ઓછો યા ઘણો વધુ પાવર તે એનજીનમાંથી લેવાથી તે જોઈએ તેવી કરકસરે કામ કરતું નથી ઇકૉનોમીકલ લોડ ઉપજાવવા માટે એનજીનના સીલીનડરોમાં ખાસ ચોક્કસ મીનપ્રેસર થવો જોઈએ, જે વીશે આ પુસ્તકને ૪૫૯ મે પાને વિગતવાર સમજણ આપવામાં આવી છે વળી કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ એનજીનના જુદા જુદા સીલીનડરોમાં પાવર કેટલા પ્રમાણમાં વેહ્યી નાખવો તે બાબત ૪૮૩ મે પાને લખવામાં આવ્યું છે

બોઇલરની તપાસ (Boiler Test)—બળતણમાં કંડકસર કરવા માટે બોઇલરોની સંપૂર્ણ તપાસ કરવાની ઘણીજ અગત્ય છે હાલમાં મીલ એનજીનો એવી તો સારી સુધારેલી ઢપે બનાવવામાં આવે છે, કે જો તેઓના વાલ્વ અને પીસ્ટન ગળતા નહીં હોય તો એનજીન ઉપરના લોડના પ્રમાણમાં વાલ્વનો કટઓફ ઓછો વધતો પોતાની મેજે થયા કરીને બહુ કરકસર ભરેલી રીતે તેઓ કામ કરે છે—સિવાય કે તેઓની બનાવટમાં કે જુદા જુદા ભાગોના પ્રમાણમાંજ અસલ કાંઈ ખામી રહી ગયલી હોય પરંતુ બોઇલરોમાં કાંઈ એ પ્રમાણે કામના પ્રમાણમાં બળતણ પોતાની મેજે

સપુર્ણ અને કરકસર ભરેલી રીતે બન્યું જતું નથી. ઑઇલરમાં બળતણની કરકસરનો મૂખ્ય આધાર તો બળતણને લઘીમાં પુરેપુરું બાળી નાખવા ઉપર રહે છે, કે જેથી બળતણમાં સમાયેલી ગરમીનો જેટલો અને તેટલો વધુ જથ્થો પાણીની સ્ટીમ બનાવી દેવાના ઉપયોગમાં આવે એનજીન ગમે તેવી સારી હાલતમાં રાખવા છતાં જો ઑઇલરો તેવીજ સારી હાલતમાં હોતા નથી તો બળતણમાં કરકસર મુફલ થતી નથી

ડ્રાફ્ટગેજનો ફાયદો ઑઇલરમાં બળતણ સારી રીતે બળવાનો આધાર બીજી કેટલી બાબદો ઉપરાંત તેના ડ્રાફ્ટ ઉપર પણ છે, પણ ત્યાંસુધી ડ્રાફ્ટગેજ વાપરતા ઑઇલરમાં જૂદી જૂદી વખતે ઉત્પન્ન થતા ડ્રાફ્ટનો અભ્યાસ કરી ડેમ્પરો બરાબર સેટ કરેા નહીં અને આગવાળાને જોઇતી સૂચનાઓ આપેા નહીં ત્યાંસુધી ચીમનીમાં ઉત્પન્ન થતા કુદરતી ડ્રાફ્ટ ઉપર આધાર રાખી બેસવું ઠીક નથી ડ્રાફ્ટ ગેજની બનાવટ ઘણી સાદી છે અને તે ચિત્ર નાં ૩ માં બતાવી છે તથા તેનું વર્ણન ૧૧૫ મેં પાને આપવામાં આવ્યું છે લડનની મેસર્સ સેન્ડર્સ રેહડર્સ એન્ડ કો (Sanders Rehders & Co) મોટી ડાયલ સાથના સ્ટીમગેજ જેવા ડ્રાફ્ટગેજ બનાવે છે, જે ઑઇલરના આગલા મુખડા ઉપર લગાડી શકાય છે, જેથી આગવાળો પોતેજ તેમાં ડ્રાફ્ટનું જોર જોઇને ડેમ્પરો ઓછા વધતા ઉઘાડબંધ કરી શકે છે ડ્રાફ્ટનું જોર ચીમનીની ઉચાઇ અને ફરનેસની ટેમ્પરેચર ઉપર આધાર રાખે છે

સીઓડુ રીફર્ડરના ફાયદા આ પુસ્તકને ૮૩ મેં પાને લખવામાં આવ્યા છે ફક્ત ડ્રાફ્ટ ગેજમાં જોવાથી ડ્રાફ્ટ કેટલો ચાલે છે તે માલમ પડે છે, પણ પુરતો ડ્રાફ્ટ હોવા સાથે આગ બરાબર સપુર્ણ રસાયણી ક્રિયા સાથ બળે છે કે નહીં અને તેમાંથી બાહર પડતી સીઓડુ (કાર્બોનીક ઍસીડ ગેસનું પ્રમાણ) કેટલું છે તે જાણવા માટે એવા સીઓડુ રીફર્ડરની અગત પડે છે, જે સલાળથી અભ્યાસ કરીને વાપરવાથી બળતણમાં સારી કરકસર કરી શકાય છે

ઑઇલરનાં ફલુઓનું બાંધકામ—જો ફલુઓ મોકળાશવાળી અને સારી રીતે સફાઇદાર વાકવાળાં ખૂણાની બાધી હોય તો ડ્રાફ્ટ સારો ચાલે છે. ઘણે ઠેકાણે ફલુઓની ખામીભરેલી

ગોઠવણ અને બાંધકામને લીધે પણ બળતણ વધારે બળે છે. મુખ્ય કરીને કોઈપણ ફાટ કે સાધામાથી બાહરની ઠંડી હવા ફણુઓમા જતી અટકાવવી જોઈએ, અને એ બાબદ ઉપર જેટલી સલાળ રાખવામા આવે તેટલી થોડી કહેવાશે

ઇવેપોરેટીવ પાવર (Evaporative Power)—ઑઇલરમા બળતણ કરકસરથી બળે છે કે નહી તેની ખાત્રીભરેલી તપાસ ઑઇલરમા દર એક રતલ બળતણ કેટલા રતલ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે છે તે જાણવાથી થઇ શકે છે, જે પરિણામ ઑઇલરનો ઇવેપોરેટીવ પાવર કહેવાય છે એનજીનમા દર હોર્સપાવર દીઠ અપતી સ્ટીમનો જથ્થો જાણવાની જેટલી અગત્ય છે, તેટલીજ અગત્ય ઑઇલરમા દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ અપતા અથવા બળીને સ્ટીમ થતા પાણીનો જથ્થો જાણવાની છે, જે જાણવા વગર ઑઇલરની કરકસરે કામ કરવાની શક્તિનું ખરૂં તોલ થઇ શકતું નથી જેમ કેટલાક એનજીન મેકરો પોતાના બનાવેલા એનજીનોમા દર હોર્સ પાવર દીઠ સ્ટીમનો ચોક્કસ જથ્થો અપાવવાની જામીનગીરી આપે છે, તેમ કેટલાક ઑઇલર મેકરો પણ પોતાના ઑઇલરોમા દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ પાણીના ચોક્કસ જથ્થાની સ્ટીમ બનાવવાની કબુલાત આપે છે, અને આજના હરીફાઇના જમાનામા ખરીદ્દારોએ એવી જામીનગીરીઓ મેકરો પાસે લેવીજ જોઈએ ઑઇલરની કીમ્મત તેના કદ અને પ્રેસર ઉપરથી નહી પણ તેના ઇવેપોરેટીવ પાવર ઉપરથી આકવી જોઈએ, કારણકે જે ઑઇલર કરકસરે કામ કરી શકે તે અલબત્ત કામના પ્રમાણમા વધુ બળતણ અપાવતા બીજા ઑઇલર કરતા વધારે કીમતી લેખાવું જોઈએ જેમકે એક ઑઇલર દર કલાકે દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ૮ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકતું હોય, અને તેટલાજ કદનું બીજું ઑઇલર તેવીજ જામીન કોલસો ડ્રાફ્ટ પ્રેસર વગેરે વાપરવા છતાં ૧૦ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકતું હોય, તો એ ૧૦ પાઉન્ડવાળું ઑઇલર વધારે કીમતી ગણાવું જોઈએ (જુવો પાનુ ૨૬)

ઇવેપોરેટીવ ટેસ્ટ (Evaporative Test)—ઑઇલરનો ઇવેપોરેટીવ પાવર સહેલાઇ અને સગવડ સાથે જાણવા માટે શીડ પાઇપ ઉપર શીડ પમ્પ અને ઇન્ડાનોમાઇઝર વચ્ચે મુકેલું

વૉટર મીટર ધણું ઉપયોગી થઇ પડે છે, જે વિષે એનજીનની તપાસને લગતી બાબતમા પણ વિવેચન કરવામા આવ્યું છે એ મીટર ઉપરથી દર કલાકે દર એક પાઉન્ડ બળતણ દીક કેટલા પાઉન્ડ પાણી ઑધારમાં બળે છે તેની સહેલ ગણતરી કહાડી શકાય છે, જેનું પરિણામ ઑધારનો ઇવંપોરેટીવ પાવર રજી કરે છે જે કોઇ વાગ ઑધારનો ઇવંપોરેટીવ પાવર ઓછો થયલો માલમ પડે—એટલે કે દર એક ગતલ કોલસા દીક હમેશ કરતા ઓછું પાણી ખપે—તો બળતણ કે ઑધારની ગોઠવણુમા, ફાયરી ગમા, ડ્રાફ્ટમાં, કે ઇકોના-માઇઝરમા કાંઇ ખામી ઉત્પન્ન થયલી હોવી જોઇએ તેમજ જે દર રતલ કોલસા દીક ખપતા પાણીનો જથ્થો કોઇવાગ એકદમ અસાધારણ વધી ગયલો જણાય તો માલમ પડે છે કે ઑધારમા પુષ્કળ પ્રાઇમીંગ થતું હોયું જોઇએ, જેના બીજા પુરાવા દાખલ સ્ટીમ પાઇપ ઉપર જે વૉટર સેપરેટર રાખેલું હોય તો તેમા જમાવ થયેલા પાણીનો અસાધારણ મોટો જથ્થો તે ઉપર ખાસ રાખેલા વૉટર મીટર ઉપરથી માલમ પડશે જે શીડ પાઇપ ઉપર વૉટર મીટર નહીં હોય તો ઑધારની ઇવંપોરેટીવ ટેસ્ટ નીચે મુજબ કરવામા આવે છે —

એક મોટી ટાકીને એક કાટા ઉપર મુકી ધડો કરવો ત્યાગપછી ઇકોનામાઇઝર, હોટવેલ, કે શીડ વૉટર હીટર માટેલું પાણી તે ટાકીમા આવે તેવી હોસ પાઇપની મદદથી કામચલાઉ ગોઠવણુ કરી ટાકીમા પાણી ભરી બરાબર વજન કરી નોંધી લેવું એજ પ્રમાણે પાણી છાટયા વગરનો સુકો કોલસો બરાબર તોલીને ઑધાર આગળ જુદો ઢગલો કરવો તપાસ શુરૂ કરતી વખતે ઑધારમા જેટલું પાણી હોય તેનો જેજ ગ્લાસો ઉપર બરાબર મારકો કરવો, અને સ્ટીમનો પ્રેસર પણ હમેશા જેટલો રાખવામા આવતો હોય તેટલોજ રાખવો તપાસ શુરૂ કરવાની આગમજ ઑધારમા જે આગ હોય તે અને તેટલી બળી જવા દેવી, અને ધડીઆગમા વખત જોઇ નોંધી રાખીને તપાસ શુરૂ કરવી, જે ઓછામા ઓછી પ થી ૬ કલાક સુધી ચાલુ રહેવી જોઇએ. તપાસની શુરૂઆતથી આખેરી સુધી તોલેલા કોલસામાથી આગ મારવી, અને તોલેલા પાણીમાથી ઑધારને શીડ આપવો તપાસ દરમિઆન બનતા સુધી ઑધારના પાણીની લેવલ જેજ ગ્લાસ ઉપર કીધેલા મારકાની

બરાબરજ રાખવી, તેમજ સ્ટીમ પ્રેસરમાં પણ વધધટ થવા દેવી નહી. આગ મારતાં જે બારીક ભુકા ફાયર બારમાથી ગળી પડે, તથા જે બળ્યા વગરનો કાલસો જગડ સાથે નિકળી જાય, તે બેગો કરી પાછો ભટ્ટીમાં નાખવો, અને જગડ તથા રાખ જુદી કહાડી તોલીને તેના વજનની નોંધ કરવી વળી તપાસ વખતે શીડ એક વાલ્વની નીચે રાખેલા એક કાંકમાથી વારવાર પાણી કહાડી તેની ટેમ્પરેચર નોંધી રાખવી તપાસ વખતે એનજીન બનતા સુધી તેની હમેશની ઝડપે ચાલવું જોઈએ, તથા તે વખતે ડાયેગ્રામો પણ લઈ લેવા જોઈએ જે બની શકે તો ચીમનીની અને ભટ્ટીની ટેમ્પરેચરો પણ આ પુસ્તકને ૭૯ મે પાને લખ્યા પ્રમાણે તપાસી નોંધ કરવી, પરંતુ તેમ કરતા તપાસના કામમા કશી હરકત થવી નહી જોઈએ જેટલો વખત તપાસ લેવાનું કરાવ્યું હોય, તેટલો વખત પુરો થવાની સહેજ આગમજથી આગ મારવી બંધ કરી ભટ્ટી માહેલો કાલસો બળી જવા દેવો, અને તપાસની શુદ્ધિઆતમા ભટ્ટીમાં જેટલી આગ ગળી હોય તેટલીજ આગ તપાસની આખેરીએ પણ રહેવી જોઈએ, તેમજ તપાસની આખેરીએ બાંધલરમા પાણીની લેવલ પણ એજગ્લાસ ઉપરના મારકાની બરાબર, તથા સ્ટીમપ્રેસર પણ શુદ્ધિઆત જેટલોજ હોવો જોઈએ તપાસની આખેરીએ બાંધલરમા ખપેલા પાણી તથા કાલસાનો બરાબર હિસાબ ગણી કહાડી નીચે પ્રમાણે પરિણામ ઉપજવવું

એક લેન્કેશાયર બાંધલરની ઇન્વેપોરેટીવ ટેસ્ટ

કગ્તા નીચે પ્રમાણે પરિણામ આવ્યું હતું.

બાંધલરની લબાઈ .	..	.....	.....	૩૦	શીટ
બાંધલરનો ડાયમેટર			..	૮	શીટ
ફરનેસટયુબનો ડાયમેટર			.....	૩૮	ઇંચ.
ફાયરગ્રેટનો સામટો એરીઆ				૩૬	ચોરસ શીટ
હીટીંગ સરફેસ, જે ફરનેસટયુબોની				૪૫૦	„
„ „ ગેલોવે ટ્યુબોની		...		૭૦	„
„ „ સાઇડ ફ્લુઓની				૩૪૦	„
„ „ બોટમ ફ્લુની		. ...	...	૧૨૦	„
„ „ સામટી ..	.....	.....	. ..	૯૮૦	„

પાંચ કલાકમાં બળેલો કોલસો .. .... ૩૯૬૦ પાઉન્ડ
પાંચ કલાકમાં ખપેલું શીડ વૉટર... ... ૩૧૫૦૦ „
શીડ વૉટરની ટેમ્પરેચર .. ..૧૨૦ ડીગ્રી.
ઑઇલર પ્રેસર .... ૧૦૦ પાઉન્ડ
ઉપલાં પરિણામ ઉપરથી નીચે પ્રમાણે ગણતરી કરવામાં આવી હતી -
૩૯૬૦-૫=૭૬૨ પાઉન્ડ કોલસો દર કલાકે ખપ્યો.

૭૬૨-૩૬=૨૨ રતલ કોલસો દર કલાકે દર ચોરસ ફુટ ફાયરગ્રેટ ઉપર ખપ્યો

૩૧૫૦૦-૫=૬૩૦૦ પાઉન્ડ પાણી દર કલાકે ખપ્યું

૩૧૫૦૦-૩૯૬૦=૨૭૫૪૦ પાઉન્ડ પાણી દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ખપ્યું.

પણ એ ૭૬ પાઉન્ડ પાણી તો ૧૨૦ ડીગ્રી ગરમ શીડ વૉટર વાપરતા દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ખપ્યું, જ્યારે ઇવૉપોરેટીવ પાવર તો શીડ વૉટરની ટેમ્પરેચર ૨૧૨ ડીગ્રી ગણીને કહાડવામાં આવે છે, તેથી ઉપલા પરિણામમાં આ પુસ્તકને ૨૬ મે પાને લખ્યા મુજબ મુધારો થવો જોઈએ. માટે $૧૦૦+૧૫=૧૧૫$ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરમાં કોલ્ડ- ૩ પ્રમાણે ૧૨૧૬.૫ હીટયુનિટ જટલી ગરમી હોય છે, તેથી $૭૬(૧૨૧૬-૧૨૦)-૯૬૬=૮૬૨$ પાઉન્ડ પાણી, ઇવૉપોરેટીવ પાવર

જુદી જુદી ટેમ્પરેચરોની નોંધ—ઑઇલરની તપાસ કરતી વખતે ભટ્ટી, ચીમની, ઇકોનોમાઇઝર વગેરેની ટેમ્પરેચરોની નોંધ કરવી જોઈએ, કે જે ઉપરથી ઑઇલર માહેલી થર્મીક છુપી ખામી તુરત પકડાઈ આવે છે ચીમની અને મેનફ્રુની ટેમ્પરેચર માટે આશરે ૭૦૦ ડીગ્રી સુધીનું થર્મોમીટર રાખવું જોઈએ, અને ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર માટે આસરે ૩૦૦૦ ડીગ્રી સુધીનું પાઇરોમીટર (Pyrometer) રાખવું, નહીં તો આ પુસ્તકને ૭૬ મે પાને લખ્યા પ્રમાણે ટેમ્પરેચરો તપાસવી. જો ઇકોનોમાઇઝરના ચીમની નરફના છેડા ઉપર મેનફ્રુની ટેમ્પરેચર ઇકોનોમાઇઝર માહેલા પાણીની ટેમ્પરેચર કરતા ઘણીજ વધારે હોય, તો માલમ પડે છે કે ઇકોનોમાઇઝરના ટ્યુબોમાં ખારનું પડ બાઝી ગયું છે, અથવા તો ઇકોનોમાઇઝર પોતે ઑઇલરના પ્રમાણમાં નાનું છે તેમજ જો ઇકોનોમાઇઝરમાંથી બહાર પડતા શીડવૉટરની ટેમ્પરેચર ઘણી ઓછી જણાય,

અને મેનફ્રલુની ટેમ્પરેચર હમેશ મુજબ હોય, તો માલમ પડે છે કે ઇક્ઝૉનૉમાઇઝર ચેમ્બર સાફ કરાવવાની અગત્ય છે.

જો ચાલુ કાંધા પછી ઇક્ઝૉનૉમાઇઝરના ઑઇલર તરફના છેડા તરફ મેનફ્રલુની ટેમ્પરેચર ઓછી થતી જાય, અને બીજી બધુ બરાબર હોય તો જાણવું કે ફ્રીઓમા કેટે હડી હવા દાખલ થવા પામે છે, અને એ ખામી ધણુ નુકસાન કરતી હોવાથી તેને શોધી કહાડી તુરત સુધારવી જોઈએ.

ભટ્ટીની ટેમ્પરેચર તપાસી જોવાથી માલમ પડે છે કે ડ્રાફ્ટ બરાબર ચાલે છે કે નહીં જોઈએ તે કરતા ઓછી કે વધારે હવા ભટ્ટીમા દાખલ થવાથી તેની ટેમ્પરેચર ઉતરી જાય છે, અને બળતણ વધુ બળે છે.

પ્રકરણ—૪૨.

મીલ ગીઅરીંગ.

MILL GEARING

શાફ્ટીંગની ગોઠવણ (Arrangement of Shafting)—હાલની સુધરેલી ટપની રોપ ડ્રાઇવીંગ મીલોમા એક રોપ રેસ (rope race) બાંધવાનો રિવાજ છે, જે રોપ રેસમા મીલમા સાગા ચલાવનારી શાફ્ટીંગના છેડા રાખેલા હોય છે, જેઓ ઉપર ખેસાડેલી રોપ પુલીઓ એનજીનના ફ્રાઇફ વ્હીલ ઉપરથી લીધેલા દોરડાને આધારે ફરે છે. નવા ફેટલાફ મજલાની મીલો હોય છે, ત્યાં દરેક મજલાની રોપ પુલીઓ ઉપર એનજીનના થોડા થોડા દોરડા પાવરના પ્રમાણમા વેહચી આપેલા હોય છે. અસલની વ્હીલ ગીઅરીંગ મીલોમા એક ઉભી શાફ્ટીંગ એનજીનના માતાવાળા ફ્રાઇફ વ્હીલ મારફતે ચલાવવામા આવતી હતી, જે ઉભી શાફ્ટીંગ ઉપર દરેક મજલા માટે એક એક ખેવલ વ્હીલ ગખવામા આવતું હતું, જે ખેવલ દરેક મજલાની લાઇન શાફ્ટના ખેવલ સાથે ગીઅર થતું હતું. આ જનતની ગીઅરીંગમા બધા ખેવલ વ્હીલોની પીચ લાઇન મેળવીને ગીઅરમા ગખવાની મોટી કડાકુટ હતી, કારણકે ઉભી શાફ્ટીંગને તળિએનું પુટ-પુટ જગ્યાએ ધસાઇ જતું, ત્યારે ઉભી શાફ્ટ નીચે ખેંચતી હતી, જેથી બધા વ્હીલો ગીઅરમાથી આઉટ થઇ જતા હતા તે ઉપરાંત

વારવાર દાંતાઓ લાંગવાની જુમ, વ્હીલોના ચાલુ મોટા ઘોઘાટ, અને ચરખીથી ભરપુર કામ કરવાની અગવડભરેલી જગાની જ જળીઅત ન સહન થઈ શકે તેવી હતી મીલોની જુદી જુદી શાફ્ટી ગો ચલાવવાની આવી ગોઠવણનો જમાનો હવે વહી ગયો છે, અને જો કે રોપ ગીઅરીંગ વ્હીલ ગીઅરીંગ કરતા ૩ થી ૫ ટકા વધુ પાવર પોતે ખાઈ જાય છે, તોપણ હમણા બધાતી દરેક મીલમાં લાઇન શાફ્ટો ઉપર કહ્યું તેમ રોપ રેસમાં રાખેલી જુદી જુદી પુલીઓ મારફતે દોરડાંથી ચલાવવાનું વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે.

હમણા બધાની નવી સ્પીનીંગ મીલોમાં કાર્ડો લાઇન શાફ્ટ ઉપરથી પાંધરા ચલાવવામાં આવે છે, અને ટ્રોષ્ટંગ, સ્લબીંગ, અને રોવીંગ વગેરે ફ્રેમો લાઇન શાફ્ટને કાટખુણે ગોઠવી તેઓને કવારટર ત્વીસ્ટેડ બેલ્ટથી ચલાવવામાં આવે છે રીંગ ફ્રેમો પણ લાઇન શાફ્ટની કાટખુણે ગોઠવવામાં આવે છે, પણ તેઓને કાઉન્ટર શાફ્ટ કે કવારટર ત્વીસ્ટેડ બેલ્ટથી નહીં ચલાવતા રીંગ ફ્રેમોની બે હારની વચ્ચે એક મજબુત લાઇન શાફ્ટ રાખી બન્ને બાજુએ ગાર્ડઝ અથવા “ગેલોસ” પુલીઓ મારફતે તેઓને લાખા પટા લઈ ચલાવવામાં આવે છે વીવીંગ ખાતામાં કાપડ વણવાની લુમો લાઇન શાફ્ટ ઉપરથી પાંધરી ચલાવવામાં આવે છે મ્યુલો પણ લાઇન શાફ્ટ ઉપરથી ચલાવવામાં આવે છે, પરંતુ દરેક મ્યુલની જુદી જુદી કાઉન્ટર શાફ્ટ હોય છે.

લોખંડ અને સ્ટીલની શાફ્ટીંગ (Iron and Steel Shafting)—અગાઉ લોખંડની બનાવેલી શાફ્ટીંગ વપરાતી હતી, પણ હાલમાં સ્ટીલની શાફ્ટીંગ વાપરવાનું તદ્દન સાધારણ થઈ પડ્યું છે લોખંડ કરતા સ્ટીલ વધારે મજબુત હોય છે એ તો જાણીતી વાત છે, જેનો લાભ લઈને સ્ટીલની શાફ્ટીંગ તેટલોજ પાવર ખેંચનારી લોખંડની શાફ્ટીંગ કરતા ડાયામેટરમાં ઓછી રાખવામાં આવે છે, જેથી ખેરીગોમાં ફ્રીક્શન ઓછું થવાથી સ્ટીલની શાફ્ટીંગ લોખંડની શાફ્ટીંગ કરતા એનજીનના ઓછા હોર્સપાવર ખાય છે, જે એક અગત્યનો ફાયદો છે, કારણકે શાફ્ટીંગનો ડાયામેટર જેમ વધારે હોય તેમ તેનું ખેરીગમાં ફ્રીક્શન પણ વધારે થાય છે.

શાફ્ટીંગને ફેરવવા માટે ખપતો પાવર (Horse Power of Shafting)—૩ ઇંચ ડાયમેટરની ૧૦૦ ફીટ લાંબી શાફ્ટીંગને દર મીનીટે ૧૨૦ રેવોલ્યુશન્સ ફેરવવા માટે ૧ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર જોઈએ છે સુતર કાપડની મીલોમા માત્ર ખાલી શાફ્ટીંગને ઘેરી ગોમા ફેરવવા માટે એનજીનના સેકડે ૧૦ ટકા નેટલા હોર્સ પાવર ખપે છે એટલે કે જો એક એનજીન ૭૦૦ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર કરતું હોય તો તે માટેલા ૭૦ હોર્સ પાવર તો માત્ર શાફ્ટીંગ (પટા કે દોરડા વગર) ખાઈ જાય છે અલગતા ન્યારે શાફ્ટીંગ બરાબર લાઇન લેવલમાં હોય ત્યારેજ એટલો પાવર ખાય છે, પણ જો લાઇન લેવલમા નહી હોય તો એથી બમણો યા ત્રણ ગણો વધુ પાવર ખાય એ બનવા જોગ છે મીલોમા શાફ્ટીંગ ઉપનાત કાઉન્ટર શાફ્ટો, ગેલોઝ પુલીઓ વગેરેનો ઘણોક ગુચવાડો રહેતો હોવાથી શાફ્ટીંગ અને ગીઅરીંગ મલીને (પુલીઓ ઉપર ખાલી પટા અને દોરડા સાથે) એનજીનના પાવરના સેકડે ૨૫ થી ૩૫ ટકા પાવર ખાઈ જાય છે

શાફ્ટીંગની હોર્સ પાવર બે ચવાની શક્તિ—

ચોક્કસ હોર્સ પાવર બે ચવા માટે શાફ્ટીંગનો ડાયમેટર કેટલો રાખવો જોઈએ તેની ગણતરી નીચે આપી છે —

$$\text{શાફ્ટીંગનો ડાયમેટર} = \sqrt{\frac{C \times H}{R}}$$

H = ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર R = દર મીનીટે થતા રેવોલ્યુશન્સ

C = ૬૫, લોખંડની શાફ્ટીંગ માટે C = ૫૦, સ્ટીલની શાફ્ટીંગ માટે

કેઠા—૪૨ મા જુદા જુદા ડાયમેટરની સ્ટીલની શાફ્ટીંગ જુદી જુદી ઝડપે કેટલા હોર્સ પાવર ખેચી શકે છે તે તૈયાર આપ્યું છે, જે ઉપરથી જોવામા આવશે કે કોઈપણ ડાયમેટરની શાફ્ટીંગને જેમ વધારે રેવોલ્યુશન્સ ફેરવવામા આવે તેમ વધારે હોર્સ પાવર ખેચી શકે છે, જેમકે ૩ ઇંચ ડાયમેટરની એક શાફ્ટીંગ દર મીનીટે જો ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ કરે તો માત્ર ૮ હોર્સ પાવર ખેચી શકે છે, ન્યારે તેજ શાફ્ટીંગ જો ૪૦૦ રેવોલ્યુશન્સ કરે તો ૬૪ હોર્સ પાવર ખેચી શકે છે. અનલગ ઉપરથી એવું માલમ પડે છે કે એ કેઠામા આપેલા પાવર કરતા અરધાજ પાવર જો શાફ્ટીંગો ઉપર રાખ્યો હોય તો ધણુ

સાર કામ ચાલે છે. યાદ રાખવું જોઈએ કે સુતર કાપડની મીલોમાં ઘેરી ગો ધણી ખરી ૧૧ શીટને તકાવતે રાખેલી હોય છે, અને એ ઘે ઘેરી ગોની બરાબર વચ્ચે કોઈ વેળા ફક્ત એક જ પુલી આવી જવાથી શાફ્ટીંગ ધણી મરડાય છે, અને એવી મરડાયેલી અને આચકા ખાઈને અથવા ઉછળીને ચાલતી શાફ્ટીંગો ધણે ઠેકાણે જોવામાં આવે છે, માટે જૂદા જૂદા ડાયામેટરની શાફ્ટીંગો માટે એ કોઠામાં આપેલા પાવર કરતા ફક્ત અઘોળ પાવર રાખેલો સારો છે જો શાફ્ટીંગ ઉપર પુલીઓ નહીં હોય અને કોઈ દુર આવેલા મશીનો ચલાવવા માટે શાફ્ટીંગ દુર સુધી લઈ જવી પડે તો એ કોઠામાં આપેલો પાવર પુરતો છે, તોપણ જો ૧૫૦ શીટથી વધુ દુર લઈ જવી પડે તો શરૂઆતમાં તેનો ડાયામેટર વધારે રાખવો સુતર કાપડની મીલોમાં વળી મશીનો વારંવાર બંધ-ચાલુ કરવામાં આવે છે, જેથી શાફ્ટીંગ ઉપર પુશકળ આચકા આવે છે તે ભુલી જવું નહીં જોઈએ જો ૧૦૦ સ્પીન્ડલના મ્યુલો ચલાવવા માટે ૩ ઇંચની શાફ્ટીંગ વાપરવા હોય તો ઘેરી ગો ૧૧ શીટ કરતા વધારે નજીક નજીક મુકવાની ગોઠવણ કરવી, યાતો વચ્ચે વચ્ચે એક એક ઘેરીંગ વધારવી

કોહો--૪૨. જુદાં જુદાં કદની સ્ટીલની શાફ્ટીંગથી બેચી શકાતા હોર્સ પાવર.

દર માનીયે અથવા રેલો લ્યુશન્સ	શાફ્ટીંગનો ગ્રામાટર, ફીચમા ધન્-ડીક્ટેડ હોર્સ પાવર									
	૧ ફી	૧ ફી ૨	૨ ફી ૨	૨ ફી ૨	૨ ફી ૨	૩	૩	૩	૪	૫
૫૦	૩૩	૫૩	૮૦	૧૦૮	૧૫૬	૨૦૮	૨૭	૪૩	૬૪	૯૧
૬૦	૪૦	૬૪	૯૬	૧૩૧	૧૮૮	૨૫૦	૩૨	૫૧	૭૭	૧૦૯
૭૦	૪૭	૭૫	૧૧૨	૧૫૨	૨૦૮	૨૬૯	૩૮	૬૦	૮૯	૧૨૮
૮૦	૫૪	૮૫	૧૨૮	૧૭૪	૨૫૦	૩૩૩	૪૩	૬૯	૧૦૨	૧૪૬
૯૦	૬૦	૯૬	૧૪૪	૧૯૬	૨૮૧	૩૭૪	૪૯	૭૭	૧૧૫	૧૬૪
૧૦૦	૬૭	૧૦૭	૧૬૦	૨૧૮	૩૧૨	૪૧૬	૫૪	૮૬	૧૨૮	૧૮૨
૧૧૦	૭૪	૧૧૮	૧૭૬	૨૩૯	૩૪૪	૪૫૮	૫૯	૯૪	૧૪૧	૨૦૦
૧૨૦	૮૧	૧૨૯	૧૯૨	૨૬૧	૩૭૫	૪૯૯	૬૫	૧૦૩	૧૫૪	૨૧૬
૧૩૦	૮૭	૧૩૯	૨૦૮	૨૮૩	૪૦૬	૫૪૧	૭૦	૧૧૧	૧૬૬	૨૨૭
૧૪૦	૯૪	૧૫૦	૨૨૪	૩૦૫	૪૩૮	૫૮૪	૭૬	૧૨૦	૧૭૯	૨૪૫
૧૫૦	૧૦૧	૧૬૧	૨૪૦	૩૨૬	૪૬૯	૬૦૪	૮૧	૧૨૯	૧૯૨	૨૭૩
૧૬૦	૧૦૮	૧૭૧	૨૫૬	૩૪૮	૫૦૦	૬૪૫	૮૬	૧૩૭	૨૦૫	૨૭૭
૧૭૦	૧૧૫	૧૮૨	૨૭૨	૩૭૦	૫૩૧	૭૦૭	૯૨	૧૪૬	૨૧૮	૨૮૫
૧૮૦	૧૨૨	૧૯૩	૨૮૮	૩૯૨	૫૬૩	૭૪૯	૯૭	૧૫૫	૨૩૦	૨૯૮
૧૯૦	૧૨૮	૨૦૦	૩૦૪	૪૧૩	૫૯૪	૭૯૦	૧૦૩	૧૬૩	૨૪૩	૩૦૫
૨૦૦	૧૩૫	૨૦૧	૩૨૦	૪૧૩	૬૨૫	૮૩૩	૧૦૮	૧૭૨	૨૫૬	૩૧૦
૨૨૫	૧૫૨	૨૨૪	૩૪૬	૪૬૦	૭૦૩	૯૩૬	૧૨૨	૧૯૩	૨૮૮	૩૪૫
૨૫૦	૧૬૯	૨૬૮	૪૦૦	૫૪૪	૭૯૮	૧૦૪	૧૩૫	૨૧૪	૩૨૦	૩૮૫
૨૭૫	૧૮૬	૨૯૫	૪૪૦	૫૯૮	૮૫૯	૧૧૪	૧૪૯	૨૩૬	૩૫૨	૪૦૧
૩૦૦	૨૦૩	૩૨૨	૪૮૦	૬૫૩	૯૩૭	૧૨૪	૧૬૨	૨૫૭	૩૮૪	૪૫૦
૩૫૦	૨૩૬	૩૭૫	૫૬૦	૭૪૬	૧૦૯	૧૪૫	૧૮૨	૩૦૦	૪૪૮	૫૧૭
૪૦૦	૨૭૦	૪૩૦	૬૪૦	૮૭૦	૧૨૫	૧૬૬	૨૧૬	૩૪૩	૫૧૨	૭૦૦

૫૧૨	૪૨૨	૩૪૩	૨૭૫	૨૧૬	૧૬૬	૧૧૨	૬૧	૫૧૨	૪૨૨	૫૧૨
૬૧૪	૫૦૬	૪૧૨	૩૩૦	૨૫૯	૨૦૦	૧૫૦	૭૦	૫૦૬	૫૦૬	૬૧૪
૭૧૭	૫૯૧	૪૮૦	૩૮૫	૩૦૨	૨૩૩	૧૭૫	૮૯	૬૦૨	૬૦૨	૭૧૭
૮૧૯	૬૭૫	૫૪૯	૪૩૯	૩૪૬	૨૬૬	૨૦૦	૯૮	૬૯૬	૬૯૬	૮૧૯
૯૨૨	૭૫૯	૬૧૭	૪૯૪	૪૩૮	૩૩૩	૨૨૫	૧૦૭	૭૮૦	૭૮૦	૯૨૨
૧૦૨૪	૮૪૪	૬૮૬	૫૪૯	૪૭૫	૩૬૬	૨૭૫	૧૨૪	૮૭૦	૮૭૦	૧૦૨૪
૧૧૨૬	૯૨૮	૭૫૫	૬૦૪	૫૧૮	૪૩૬	૩૦૦	૧૪૧	૯૬૬	૯૬૬	૧૧૨૬
૧૨૨૯	૧૦૧૨	૮૨૩	૬૫૯	૫૬૨	૪૩૩	૩૨૫	૧૬૬	૧૦૬૬	૧૦૬૬	૧૨૨૯
૧૩૩૧	૧૦૯૭	૮૯૨	૭૧૪	૬૧૨	૪૭૩	૩૪૫	૧૮૨	૧૧૬૬	૧૧૬૬	૧૩૩૧
૧૪૩૪	૧૧૮૧	૯૬૦	૭૬૯	૬૦૫	૪૬૬	૩૫૦	૧૯૨	૧૨૬૬	૧૨૬૬	૧૪૩૪
૧૫૩૬	૧૨૬૫	૧૦૨૯	૮૨૪	૬૯૧	૪૯૬	૩૭૫	૨૦૫	૧૩૭	૧૩૭	૧૫૩૬
૧૬૩૮	૧૩૫૦	૧૦૬૦	૮૭૯	૭૩૪	૫૬૨	૪૦૦	૨૧૮	૧૪૬	૧૪૬	૧૬૩૮
૧૭૪૧	૧૪૩૪	૧૧૬૬	૯૩૪	૭૭૮	૬૦૬	૪૧૫	૨૩૦	૧૫૫	૧૫૫	૧૭૪૧
૧૮૪૩	૧૫૧૯	૧૨૩૫	૯૮૯	૮૭૯	૬૫૯	૪૫૦	૨૪૮	૧૬૩	૧૬૩	૧૮૪૩
૧૯૪૫	૧૬૦૩	૧૩૦૩	૧૦૪૪	૯૨૧	૭૩૨	૪૭૫	૨૬૬	૧૭૨	૧૭૨	૧૯૪૫
૨૦૪૮	૧૬૮૭	૧૩૭૨	૧૦૯૯	૯૬૪	૮૧૫	૫૦૦	૨૮૩	૧૭૨	૧૭૨	૨૦૪૮
૨૧૪૯	૧૭૬૮	૧૪૫૩	૧૧૪૩	૯૭૨	૮૪૯	૫૦૦	૨૯૦	૧૮૮	૧૮૮	૨૧૪૯
૨૨૫૦	૧૮૬૦	૧૫૧૫	૧૧૭૫	૧૦૮૦	૯૩૨	૫૨૫	૩૦૫	૨૦૧	૨૦૧	૨૨૫૦
૨૩૫૧	૧૯૮૬	૧૬૪૮	૧૨૮૬	૧૦૬૬	૯૬૬	૫૪૭	૩૧૭	૨૧૪	૨૧૪	૨૩૫૧
૨૪૫૨	૨૦૫૮	૧૭૦૧	૧૩૪૮	૧૧૬૬	૧૦૬૬	૫૮૫	૩૨૪	૨૨૫	૨૨૫	૨૪૫૨
૨૫૫૩	૨૧૦૧	૧૭૬૪	૧૪૦૧	૧૨૨૨	૧૧૬૬	૬૦૦	૩૪૩	૨૩૦	૨૩૦	૨૫૫૩
૨૬૫૪	૨૧૭૪	૧૮૩૪	૧૪૭૪	૧૨૯૮	૧૨૬૬	૬૨૫	૩૫૨	૨૪૩	૨૪૩	૨૬૫૪
૨૭૫૫	૨૨૪૪	૧૯૦૪	૧૫૪૪	૧૩૭૨	૧૩૬૬	૬૫૦	૩૬૨	૨૫૭	૨૫૭	૨૭૫૫

લોખંડની શાફ્ટીંગ તેટલાજ ડાયમેટરની સ્ટીલની શાફ્ટીંગથી ખેચી શકાતા હોર્સ પાવરનો સેકડે ૭૦ ટકા જેટલોજ પાવર ખેચી શકે છે. માટે લોખંડની શાફ્ટીંગ માટે કોડા-૪૨ નો ઉપયોગ કરવા માટે એ કોડામા આપેલા આંકડાઓમાંથી ૩૦ ટકા જેટલો પાવર બાદ કરવો જોઈએ.

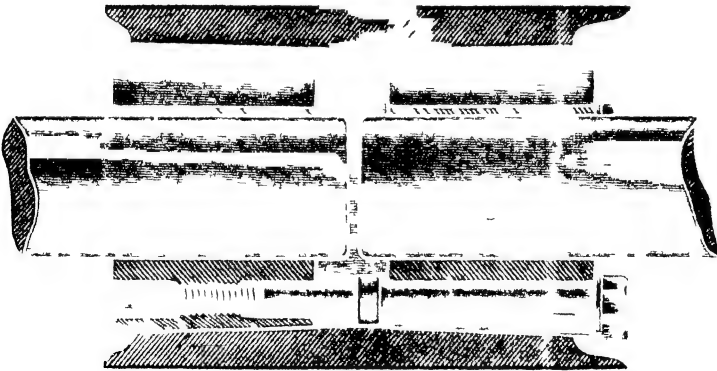
સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ (Second Motion Shaft)— એ શાફ્ટનો ડાયમેટર ગોળી કાઢવા માટે કોડા નાં ૪૨ મા જુદી જુદી શાફ્ટો માટે આપેલા હોર્સ પાવરનો ફક્ત ત્રીજો ભાગ ગણવો જોઈએ, જેમકે જો ૬ ઇંચ ડાયમેટરની શાફ્ટ ૨૫૦ રેવોલ્યુશન્સ કરવાની હોય તો તે ઉપર $1000-3=350$ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર લેવા

કપ્લીંગ (Coupling)—શાફ્ટીંગના ૨૦ થી ૩૦ ફીટ લાંબા ટુકડાઓ અનાવવામા આવે છે, જેઓને કપ્લીંગ વડે જોડીને આખી લાઇન શાફ્ટ અનાવવામા આવે છે કપ્લીંગોમા સાદી મફ કપ્લીંગ (muff coupling) હજી પણ થણે દેકાણે વપરાતી જોવામા આવે છે, અને નવા હ મેશને માટે શાફ્ટીંગના ટુકડા જોડી રાખવા હોય, અને ભવિષ્યમા કોઈ વાર શાફ્ટીંગનો સાધો છુટો કરવાની જરૂરનો સભવ ન હોય, ત્યાં એ કપ્લીંગ વાપરવી ઠીક છે મફ કપ્લીંગ માત્ર એક પાછપના ટુકડા જેવી પોકળ અનાવેલી હોય છે, જેમા શાફ્ટીંગના ટુકડાઓના અન્ને છેડા સામ સામા ખેસાડી અન્ને છેડેથી ચાવી માગવામા આવે છે કેટલીકવાર એકજ લાખી ચાવી એક છેડેથી આગપાર ડાકવામા આવે છે, પણ અન્ને છેડેથી ખે ટુકડા ચાવી ઠોકવાની રીત વધારે સારી છે, કારણકે તેથી ચાવીઓ વધારે ટાઇટ ઠોપા શકાય છે પણ નવા કોઈવાર શાફ્ટીંગનો સાધો છોડવાની જરૂર પડવાનો સભવ હોય ત્યાં તો ફ્લેન્જ કપ્લીંગ વાપરવી સારી છે એ માટે કાસ્ટ આયર્નની બે ફ્લેન્જો અનાવવામા આવે છે, જેઓ દરેકને શાફ્ટીંગને છેડે ચાવી મારી ચઢાવવામા આવે છે, અને પછી અન્ને ફ્લેન્જો ખોલોથી જોડી લેવામા આવે છે ફ્લેન્જોમા છેદ શાફ્ટીંગને અગાઉર ફીટ આવતો પાડવામા આવે છે, અને શાફ્ટીંગના છેડામા તથા કપ્લીંગમા ચાવીના ગાળા કાઢી શાફ્ટીંગ ઉપર ચઢાવી શાફ્ટીંગને છેડેથી ચાવી ઠોકવામા આવે છે ત્યાર પછી તે શાફ્ટીંગના ટુકડાને લેડ ઉપર ચઢાવી શાફ્ટીંગને

તુ ડરી કપ્લીગને ફેસ કરવામા આવે છે. ખુદ શાફ્ટીંગ ઉપરજ કપ્લીંગ ચહડાવી ફેસ કરવાની આ રીત ઘણી સારી છે, કારણકે એ પ્રમાણે બનાવેલી કપ્લીંગો સાથે જોડેલી શાફ્ટીંગ ચાલુમાં કદી આઉટ ફરતી નથી, જ્યારે કપ્લીંગને જુદા માન્ડ્રેલ (mandrel) ઉપર ચહડાવી ફેસ કરવા પછી શાફ્ટીંગને છેડે ચહડાવી ખેરીગમા મુકી ફેરવતા થોડી ઘણી પણ અઉટ ફરવાનો સભવ રહે છે. કપ્લીંગની બન્ને ફલેન્જમાં ખોલટ માટેના છેદ ઘણી ચોકસાઈથી બન્ને ફલેન્જ સાથે જોડીને એકી વખતે પાડવા જોઈએ, અને ખોલટો બરાબર ટર્ન કરી એ છેદોમા ટાઇટ ઠોકીને ખેસાડવા જોઈએ એ ખોલટોના માથા તથા તેઓના નટો બહાર રહેવાથી કોઈ તેલવાળા કે બીજા કામ કરતા આદમીના કપડામા ભેરવાઈ જવાનો ઘણો જોખમભરેલો સભવ રહે છે, માટે કપ્લીંગના છેદો ખોલટના માથા તથા નટો અદર રહે તેવી રીતે ઉગા કાઉન્ટરસન્ક કરવામા આવે છે, નહીં તો ફલેન્જો ગાંઠી રાખી એ ખોલટોના માથા અને નટો રહે તેવો આખો ગાળો ટર્ન કરી કાઢડવામા આવે છે. વધારે મજબુતી આપવા માટે ફેટલેક ઠેકાણે કપ્લીંગની એક ફલેન્જ શાફ્ટીંગ ઉપર થોડી અધુરી ચહડાવી ફેસ ઉપર થોડો ઉઠો ખાચે ગખવામા આવે છે, અને બીજી ફલેન્જ બીજી શાફ્ટીંગ ઉપર વધારે ચહડાવી શાફ્ટીંગને થોડોક છેડો (ફલેન્જની જાડછતા એથા ભાગ જેટલો) બહાર ગખવામા આવે છે, જે બહાર રહેતો છેડો કપ્લીંગ જોડતી વખતે પહેલી ફલેન્જમા ગખેલા ખાચમા ખેસે છે કેટલાકે ખુદ કપ્લીંગની ફલેન્જ ઉપર એક બીજામા શીટ આવતા નર-માફ (spigot and recess) ના કોલર ટર્ન કરી કાઢે છે, જે રીત પહેલી રીત કરતા વધારે અચરકાકે કે નવા શાફ્ટીંગ ઉપરની પુલીઓમા વારવાર ફેરફાર કરવની જરૂર પડવની હોય, ત્યાં એ જાતની ફલેન્જ કપ્લીંગ બાપગવી સારી છે, જો કે એ કપ્લીંગ સારી મફ અથવા બાંધ કપ્લીંગ કરતા કિમ્મતમા મોઘી પડે છે એ કપ્લીંગ માટેના ખોલટો બનાવતા મુશ્કેલી યોજાઈ ઇચ કરતા એકી ડાયમેટરના બાપગવા નહીં જોઈએ.

કોડો-૪૩. કપ્પીગો અને ચાવીઓનાં માપ.

શાફ્ટી ગ નો ડાયા મેટર	મફ કપ્પી ગ		ફલેન્ગ કપ્પી ગ				ચાવી	
	ડાયામેટર	લબાઇ	બાસ નો ડાયા મેટર	બાસની લબાઇ	ફલેન્ગ નો ડાયા મેટર	ફલેન્ગ ની જાઇ	ચાવીની પોલ્ડળાઇ	ચાવીની ઉંચાઇ
ઇચ	ઇચ	ઇચ	ઇચ	ઇચ	ઇચ	ઇચ	ઇચ	ઇચ
૧ ^૩	૪૫	૪૫	૩૯	૨૫	૬૫	૮૫	૫	૨૫
૨	૫૪	૬૦	૪૮	૩૦	૮૦	૧૦	૬૨	૩૧
૨ ^૧	૬૪	૭૫	૫૬	૩૫	૯૫	૧૧	૭૫	૩૭
૩	૭૨	૯૦	૬૫	૪૦	૧૧૦	૧૩	૮૭	૪૩
૩ ^૧	૮૧	૧૦૫	૭૨	૪૫	૧૨૫	૧૪	૧૦	૫૦
૪	૮૯	૧૨૦	૮૦	૫૦	૧૪૦	૧૬	૧૧	૫૬
૪ ^૩	૯૭	૧૩૫	૮૭	૫૫	૧૫૫	૧૭	૧૨	૬૨
૫	૧૦૫	૧૫૦	૯૫	૬૦	૧૭૦	૧૯	૧૩	૬૮

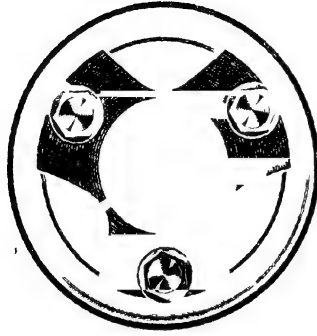

૫૮

ચિત્ર નાં ૨૪૬. યુનિવર્સલ કપ્પી ગ

યુનિવરસલ કપ્લીંગ (Universal Coupling)—

ચિત્રો નાં ૨૪૬ અને ૨૪૭ માં બતાવેલી યુનિવરસલ કપ્લીંગ

UC

મેન્ચેસ્ટરની ધી
અનબ્રેકબલ પુલી
એન્ડ મીલ ગીઅ-
રીંગ ક્કાં લીં
(The Unbre-
akable Pulley
and Mill-gear-
ring Co Ltd)
બનાવે છે, જે ફેટ-
લીક વખાણવાળો
ગ ખાસ ખુબીઓ
ધરાવે છે એ
કોલી ગનો બાહરનો
દેખાવ સાદો મક્ક
કોલી ગને મળતો
હોય છે ચિત્રો ઉ-

ચિત્ર નાં ૨૪૭. યુનિવરસલ કપ્લીંગ

પરથી માલમ પડશે કે એ કપ્લીંગ શાફ્ટી ગના છેડાઓ ઉપર ચાવી ફોડીને ચઢાવવામાં આવતી નથી, પણ એને શાફ્ટી ગના છેડાઓ ઉપર ચઢાવતી એ છેડેથી એ ટેપર પગ રોકા કોન બ્રુશ (cone brush) અદર ધકેલવામાં આવે છે એ બન્ને બુશ લાખા બોટ્ટોથી એક બીજા સાથ જોડેલા હોય છે, જે બોટ્ટો જેમ ટાઈટ કરવામાં આવે તેમ બન્ને કોન બુશો વધુ અને વધુ અદર ધુસીને કપ્લીંગ અને શાફ્ટી ગમાં વનમ બેસે છે એ બુશ ચિત્ર નાં ૨૪૭ માં બતાવ્યા પ્રમાણે એ ફેડાણેથી ધ્રુવાળ પાતળા કાંધેલા અને એક ફેડાણેથી આરપાગ ચીરેલા હોય છે, જેથી તેઓ અધિતરસ્થાપક હોવાથી શાફ્ટી ગ ઉપર ઘણી મજબુતીથી ચોટી બેસે છે એ જાતની કપ્લીંગ ઘણી સગવડભરેલી હોય છે, કાળજીકે જ્યારે શાફ્ટી ગનો સાધો છોડવો હોય ત્યારે એ કપ્લીંગના ત્રણ બોટ્ટો કાઢી નાખી કોન બુશ બાહર ખેંચી લેવાથી સાધો છુટો થવા સાથે કપ્લીંગ પણ બાહર નિકળી પડે છે આ જાતની કોલી ગને કોઈવાર સેલસ કપ્લીંગ પણ

કહેવામાં આવે છે, કારણકે એ કપ્લીંગ પહેલાં અમેરીકાની સેલર્સ એન્ડ કો (Sellers & Co) એ બનાવી પ્રમીધ કરી હતી, જે અસલ કપ્લીંગ કરતા ચીત્રોમા બતાવેલી કપ્લીંગમા કેટલોક પસંદ કરવા જોગ સુધારો કરવામા આવેલો છે

શાફ્ટીંગ ઉપર કપ્લીંગની જગ્યા—શાફ્ટીંગ ઉપર કપ્લીંગ એવી રીતે મુકવામા આવે છે કે જો કોઈવાર શાફ્ટીંગનો કેટલોક ભાગ છોડી નાખવામા આવે તો બાકીના ચાલુ ભાગનો છેડા છેલ્લી ખેરીગથી ઘણું દુર ઝુલતો રહે નહીં—એટલે કે ખેરીગની જે બાજુએ સેકન્ડ મોશન અથવા શાફ્ટીંગને ચલાવનારી પુલી કે વ્હીલ હોય તેની સામી બાજુએ—પણ ખેરીગની પાસેજ—કપ્લીંગ આવવી જોઈએ આ પ્રમાણેની ગોઠવણ રાખવામા બીજી સગવડ એ મળે છે કે જ્યારે કોઈવાર કપ્લીંગ છોડી નાફ્ટીંગના છેડા એક બીજાથી હટાવી શાફ્ટીંગ ઉપરની કોઈક પુલી કાહડવી યા બદલવી પડે છે, ત્યારે ઘણું ખર્ચ હમેશા સેકન્ડ મોશન અથવા શાફ્ટીંગને ચલાવનારી પુલી આગળ શાફ્ટીંગ ઉપર કોલર હોવાથી શાફ્ટીંગ તે તરફ હટી શકતી નથી, માટે જો કપ્લીંગ ખેરીગની પેલી મેર હોય તો શાફ્ટીંગનો બાકીનો ભાગ ખેરીગમા હટાવી પુલ્લી કાહડી અથવા બદલી શકાય છે. એથી ઉલટું જો કપ્લીંગ ખેરીગની સેકન્ડ મોશન તરફની બાજુ ઉપર હોય તો તે છોડી નાખવા પછી શાફ્ટીંગના છેડા આ કે પેલી તરફ હટી શકતા નથી, જેથી જ્યારે પુલી નાખવી કે કાહડવી હોય ત્યારે બધી ખેરીગની ટોપીઓ વગેરે કાહડીને શાફ્ટીંગ ખેરીંગમાથી અધ્ધર ઉપાડી રાખી કામ કરી લેવું પડે છે, જે થોડું અગવડભરેલું નથી.

એક્સપાન્સન કપ્લીંગ (Expansion Coupling)—ઘણી લાખી લાઇન શાફ્ટ—મુખ્ય કરીને ખેવલ વ્હીલોવાળી લાઇન શાફ્ટ—ઉપર એક્સપાન્સન કપ્લીંગ મુકવાની જરૂર છે, કારણકે હવાની ગરમીમા થતી વધઘટને લીધે લાઇન શાફ્ટની લબાઇમા વધઘટ થવાથી ખેવલ વ્હીલો ગીઅરમાથી આઉટ થઇ જાય છે દર એ વ્હીલોની વચ્ચેના ગાળામા એવી એક એક કપ્લીંગ મુકવી જોઈએ સર્વેથી સારી અને સાદી જાતની એક્સપાન્સન કપ્લીંગની બનાવટ એ હોય છે, કે એક સાદી પાઇપ જેવી મક્ક કપ્લીંગમા શાફ્ટીંગના બન્ને છેડા અરધી લબાઇ સુધી ચલાવેલા હોય છે, જેમા એક

શાફ્ટી ગતો છેડો કપ્લી ગમા ચાવી મારી જમ કીધેલો હોય છે, અને બીજી શાફ્ટી ગતો છેડો કપ્લી ગમા ઢીલો અને છુટો હોય છે, પણ શાફ્ટીંગ ઉપર એસાડેલી બે ચાવીઓ કપ્લી ગમા રાખેલા ઢીલા ખાચામા સરતી રહે છે, જેથી ગરમીને લીધે શાફ્ટી ગતી લબાઇમા થતી વધઘટ એ કપ્લી ગતી અદર શાફ્ટી ગતો છેડો સર્યા કરવાથી સમાઇ જાય છે જ્યારે શાફ્ટીંગ ઉપરના બેવલ વહીલો વચ્ચેનો તફાવત ૪૦ ફીટ કરતા ઓછો હોય, ત્યારે એવી એક્ષપાનસન કપ્લી ગો વાપરવાની ઝાઝી જરૂર રહેતી નથી જ્યારે એક્ષપાનસન કપ્લી ગ વપરાય છે, ત્યારે અલગતા શાફ્ટીંગ ઉપર વહીલોની પાસેની બેરીગોની આસપાસ ફાલર રહે છે

ફ્લેક્સીબલ કપ્લીંગ (Flexible Coupling)—ત્યારે શાફ્ટીંગ જરાપણુ લાઇનમાથી આડિટ હોય છે, અને શાફ્ટી ગતી બેરીગો ઘણીજ સફ્ટ (rigid) હોય છે, ત્યારે બે બેરીગો વચ્ચે આવેલી કપ્લી ગમાથી શાફ્ટ લાગી જાય છે, યાતો બેરીગો અતીશય ગરમ થઇ ઘસાઇ જાય છે આડિટ ફરતી શાફ્ટીંગ જ્યારે ઘણી ઝડપે ફરે છે, ત્યારે આવું નુકશાન થવાનો સભવ વધારે રહે છે, કારણકે હાઇ સ્પીડે ઉત્પન્ન થતા ઘણા સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સને લીધે અસલ સહેજ મરડાઈને આડિટ ફરતી શાફ્ટીંગ વધારે અને વધારે ઉછળે છે, અને ગમે તેટલી ચાકસાઈથી બનાવેલી શાફ્ટીંગો કાઇક કારણ મળતાજ સહેજ મરડાઈને આડિટ ફરવા માટે છે વળી જ્યારે બે મશીનો એક બીજા સાથે કપ્લી ગથી જોડવાના હોય ત્યારે તેઓની લાઇનમા સહેજ પણ ફરક રહી જવાથી શાફ્ટીંગ મરડાઈને કપ્લી ગો ગરમ ચાલે છે, અથવા શાફ્ટીંગ બેરીગોમાં ધુજે છે ખાસ કરીને હાઇ સ્પીડે ચાલતા એનજીન અને ઇલેક્ટ્રીક ડાઇનેમો, યા ઇલેક્ટ્રીક મોટર અને સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પને એક બીજા સાથે કપ્લી ગથી જોડી ચલાવવામા આવી જતની ઘણી મુશ્કેલી નડે છે માટે એના ઉપાય તરીકે ફ્લેક્સીબલ કપ્લીંગ યાને સ્થિતિસ્થાપક કપ્લીંગ બનાવવામા આવી છે એ કપ્લીંગ ઘણી જૂની જૂની તરેહની જૂના જૂના મેકરો બનાવે છે એ કપ્લીંગ ખાસ કરીને ફ્લેન્ગ કપ્લીંગ જ્યાં હોય છે, પણ એક ફ્લેન્ગને બીજી સાથે પાધરી જોડવાને બદલે એક ફ્લેન્ગ સાથે સ્ટીલનાં પાતળાં

પત્રાઓની બનાવેલી સ્પ્રીંગ સાથે જોડી તે સ્પ્રીંગ સાથે બીજી ફ્લેન્જ જોડવામાં આવે છે વરધી ગતન મેકરની કાંસી ગમ્મા ફ્લેન્જમાં જોડાયે તે કરતા લગભગ ત્રણ ગણા મોટા છે પાડી તેઓમાં સખત ડ્રાઇલા સ્પ્રીંગની રીગોમાંથી બોલ્ટો પસાર કરીને બંને ફ્લેન્જોને સાથે જોડવામાં આવે છે, આવી બંને કાંસી ગોનુ જોડાણ સહેજ સ્થિતિ-સ્થાપક રહેવાથી, શાફ્ટી ગો જો લાઇનની આઉટ હોય તો કાંસી ગો તે ખામી સમાવી દે છે, અને બેરી ગો ઉપર કે શાફ્ટી ગો ઉપર અસરવારણ જોર (strain) પડતું નથી

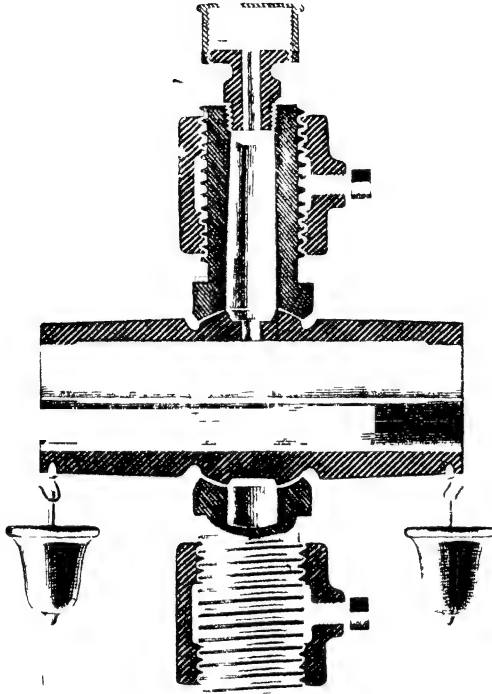
શાફ્ટીંગમાં એન્ડપ્લે (End-play)—શાફ્ટી ગ બેરી-ગોમાં પોતાની લાંબાઇમાં આગળ પાછળ સેઇજ લક્યા કરે એવી રીતે ગોઠવી હોય તો બેરી ગો ઘણી ગુવાળી રહેવા સાથે લાંબો વખત ગુધી ટકે છે એ માટે શાફ્ટી ગ ઉપર જ્યાં કોલર હોય ત્યાં તે કોલર બેરી ગથી સહેજ છુટો રાખવામાં આવે છે જો શાફ્ટી ગ ઉપર ૩ ઈંચ સુધીના પીચના બેવલ બીલો હોય તો એ છુટ અથવા એન્ડપ્લે આસરે પા દોગે, અને ૬ ઈંચ સુધીના પીચના બેવલ બીલો હોય તો અરધો દોરો રાખવામાં આવે છે જો સાદા સ્પર બીલો હોય, અથવા તો દોગડા કે પટાંથી શાફ્ટી ગ ચાલતી હોય, તો એ છુટ એકથી બે દોરા સુધી પણ ગમી શકાય છે આવી છુટ અથવા એન્ડપ્લે રાખવાનું બીજું કારણ એ છે કે લોખંડ કરતાં પિત્તળ ગરમીથી વધારે ઝુલવાથી શાફ્ટી ગના કોલરો વચ્ચે બેરી ગનું આસ જામ થઇ જાય નહીં

સેકન્ડ મોશન શાફ્ટની બેરીંગો (Bearings for Second Motion Shaft)—સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ માટેની મોટી બેરીંગો તો કેન્ડ શાફ્ટની બેરીંગોની નકલ જેવી હોય છે એ માટે ઘણું ખર્ચ સીધા નહીં પણ વાકા આડકત્રી ટોપીવાળા પેડેસ્ટલો વપરાય છે, જે ગોઠવતી વખતે પેડેસ્ટલની ટોપી ફલાઇબીલ તરફ નહીં પણ તેની સામી બાજુ તરફ રાખવામાં આવે છે તુલ્ય ગીઅરીંગ એનજીનોની સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ ઘણું ખર્ચ દર મીનીટે ૧૨૦ રેવોલ્યુશન્સ ફરે છે, અને ઘણું ખર્ચ તો કેન્ડ શાફ્ટ અને સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ એકજ સરખી ઉચાઇએ હોય છે, જો કે કેટલેક

ટેકાણે ક્રૅન્ક શાફ્ટ કરતા સેકન્ડ મોશન શાફ્ટ ૬ થી ૧૦ ફીટ સુધીની ઉંચાઈએ પણ રાખવામા આવે છે સેકન્ડ મોશન શાફ્ટની બેરીંગો જટલી અને તેટલી પુલીની નજીકમાજ રાખવી જોઈએ

લાઇન શાફ્ટની બેરીંગો (Bearings for Line Shaft)—એ બેરીંગો ઘણી સારી જાતની બે ટુકડેના ઘાસવાળી હોય છે ઘણુ ખરૂં ઘાસના નીચલા ટુકડા ઉપર મુખ્ય ઘસડો પડતો હોવાથી કેટલેક ટેકાણે ઉપલા ઘાસને બદલે કાસ્ટ આયર્નની ટોપીજ ઢાકવામા આવે છે, જેથી કાઈ ગેરફાયદો ન થવા સાથે ખરચમા ઉગાળો થાય છે અલગતા જયા ઘાસના ઉપલા ટુકડા ઉપર પણ જોર આવતુ હોય ત્યાં તો એવી ટોપીને બદલે ઘાસ વાપરવા જોઈએ જ્યારે ઉપલા ઘાસના ટુકડાને બદલે કાસ્ટ આયર્નની ટોપી વપરાય છે, ત્યારે એ ટોપીમા વચ્ચે અઘ્યી પોકળ ખાંચા ગખવામા આવે છે, જેમા ચગ્ગી ભરી ગખવામા આવે છે, કે જેથી જ્યારે કાઈ કારણસર બેરીંગ ઘણી ગરમ થઈ જાય, ત્યારે પેલી ચગ્ગી પગળી જઈને બેરીંગને વધુ નુકસાન થતુ અટકાવે બેરીંગની લાંબાઈ શાફ્ટીંગના ડાયમેટર કરતા બમણી ગખવામા આવે છે

સ્વીવેલીંગ બેરીંગ (Swivelling Bearing)—ઘણી વાર શાફ્ટીંગ બેરીંગોમા થોડીઘણી આઉટ કરે છે, તેમા જ્યારે જે જમીન અથવા થાભલાઓ વગેરે ઉપર બેરીંગો ગોડવેલી હોય તે હાલતા હોય ત્યારે ઘણો વધારો થાય છે જ્યારે શાફ્ટીંગ એ પ્રમાણે અઉટ કરે છે, ત્યારે બેરીંગોમા ઘણુ ફ્રીક્શન થાય છે, અને ઘણો પાવર વ્યર્થ જાય છે, જેમ થતુ અટકાવવા માટે સ્વીવેલીંગ બેરીંગો વપરાય છે, જે શાફ્ટીંગના આઉટ કરવા સાથે પોતે પણ વાકાટીકી થયા કરી બેરીંગમા વધુ ફ્રીક્શન થતુ અટકાવ છે ચિત્ર નાં ૨૪૮ માં એવી એક સ્વીવેલીંગ બેરીંગ બતાવી છે, જે અનપ્રેકેબલ પુલી એન્ડ મીલ ગીઅરીંગ ક્લાં બનાવે છે. ચિત્ર ઉપરથી જોવામા આવશે કે, એ બેરીંગ નીચે તેમજ ઉપર બૉલ જૉઇન્ટ (ball joint) માં બેસાડેલી છે, જેથી ચાતુમા એ ગમે તેમ હાલી શકે છે. એ બેરીંગની બીજી ખાસ ખુબી એ છે કે, એને ગોડવતી વખતે લેવલ લેવાની ઘણી માથાકુટ કરવી પડતી નથી, પણ

ચિત્ર નાં ૨૪૮.

સ્વીવેલી ગ બેરી ગ.

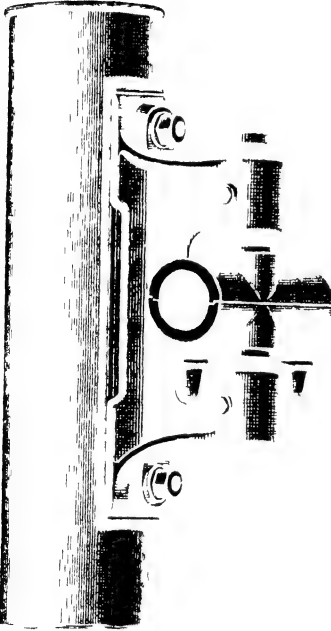
હંગર કે બ્રેકેટ ઉપર એ બેરી ગ પહેલા આસરેથી બેસાડી એ બેરી ગના ચિત્રમા બતાવેલા નીચેના અને ઉપરના જૉક સ્ક્રુ ટાઇટ કે હીલા કરી લઇ જેમ જોઇએ તેમ લેવલમા લઇ શકાય છે, જે ખચ્ચીન ત્રણું સગવડભરેલું છે લાઇન લેતી વખતે એ બેરી ગના છેદને છેડે સેન્ટર નહી, પણ મધ્ય ભાગનું સેન્ટર લાઇન સાથે મેળવવું જોઇએ. ઉપલી કુપની પોતાની એવી બેરી ગો આસની નહી પણ તદ્દન કાસ્ટ આયર્નની બનાવવાનું પસંદ કરે છે, અને તેટલા માટે બેરી ગની લાઇન ઉપલા ચિત્રમાં બનાવ્યા મુજબ સાફ્ટી ગના ગાયમેટર કરત ૪ ગણી વધારે રાખવામાં આવે છે, જેથી બેરી ગ કે સાફ્ટ બણી ધસાતી નથી અને ઘણા લાખો વખત સુધી ટકે છે.

બેરીંગો વચ્ચેનો તફાવત (Distance between Bearings)—મીલોમા લાઇન શાફ્ટની બેરીંગો ધણુખરૂં ૧૧ શીટ દૂર રાખવામા આવે છે આ તફાવત મીલની ઇમારતના થાલલાઓ અને સાચાઓની ગોઠવણુ ઉપરથી મુખ્ય કરીને નક્કી કરવામા આવે છે, કાગળુકે બેરીંગો ધણુખરૂં હમેશા એ ચાલલાઓ ઉપર અથવા તેઓ ઉપર મુકેલા ગરૂરો ઉપર જોડવામા આવે છે તોપણ શાફ્ટી ગની ડાયામેટરને આધારે પણ બેરીંગો વચ્ચેના તફાવતની ગણતરી થવી જોઇએ, કાગળુકે એક પાતળી શાફ્ટી ગની બેરીંગો જોઇએ તે કરતા દૂર મુકવાથી શાફ્ટી ગ વચ્ચેથી લચી પડી આઉટ કર્યા કરે છે મીલોમા શાફ્ટી ગની ડાયામેટરના પ્રમાણુમા બેરીંગો વચ્ચેનો તફાવત ફેટલો ગખવો જોઇએ તે કોણ—// મા આપ્યું છે પણ જો કોઇ ફેકાણે શાફ્ટી ગની ઉપર પુલીઓની અસાધારણ સખ્યા હોય, અથવા તો પુલીઓ અસાધારણ કદની મોટી હોય તો તે ફેકાણે એ તફાવત કોણમા આપેલા તફાવત કરતા પણ ઓછો રાખવો જોઇએ એથી ઉલટું જો કોઇ શાફ્ટી ગ ઉપર પુલીઓ નહી હોય, પણ માત્ર કોઇ દર આવેલી જગાએ મુકેલો સાચો ચલાવવા માટેજ વપરાતી હોય, તો એ તફાવત વધારે ગખી શકાય છે ધણી ઝડપથી ચાલતી શાફ્ટી ગોની બેરીંગો વચ્ચેનો તફાવત પણ ઓછો રાખવો જોઇએ

કોઠા—૪૪. બેરીંગો વચ્ચે રાખવો જોઇતો તફાવત.

શાફ્ટી ગનો ડાયામેટર	બેરીંગો વચ્ચે તફાવત	શાફ્ટી ગનો ડાયામેટર	બેરીંગો વચ્ચે તફાવત	શાફ્ટી ગનો ડાયામેટર	બેરીંગો વચ્ચે તફાવત
ઇંચ	શીટ ઇંચ	ઇંચ	શીટ ઇંચ	ઇંચ	શીટ ઇંચ
૧ $\frac{1}{2}$	૬—૬	૨ $\frac{3}{4}$	૯—૯	૪	૧૨—૬
૧ $\frac{3}{4}$	૭—૩	૩	૧૦—૩	૪ $\frac{1}{2}$	૧૩—૦
૨	૮—૦	૩ $\frac{1}{2}$	૧૧—૦	૪ $\frac{3}{4}$	૧૩—૬
૨ $\frac{1}{2}$	૮—૬	૩ $\frac{3}{4}$	૧૧—૬	૪ $\frac{3}{4}$	૧૪—૦
૨ $\frac{3}{4}$	૯—૩	૩ $\frac{3}{4}$	૧૨—૦	૫	૧૪—૬

પીલર બ્રેકેટ (Pillar Bracket)—જ્યારે લાઇન સાફ્ટ કાઇ દિવાલ કે થાલલાઓની હારની બાજુમાં આવી હોય ત્યારે તેની બેરીંગના પેરેન્ટલો મુકવા માટે બ્રેકેટો વપરાય છે કેટલેક ઠેકાણે ચિત્ર નાં ૨૪૯ માં બતાવ્યા પ્રમાણે પીલર અથવા થાલલા ઉપર

F A F B

ચિત્ર નાં ૨૪૯.

પીલર બ્રેકેટ સ્વીવેલીંગ બેરીંગ સાથે સ્વીવેલીંગ બેરીંગ સાથનું છે, જે અનબ્રેકેટડ પુલી ક્રાંતિ બનાવે છે

રાખેલી સપાટ સપાટી સાથે એ બ્રેકેટની સપાટ બેઝક બોલ્ટોથી જોડવામાં આવે છે, પરંતુ હાલમાં થણે ઠેકાણે એ બ્રેકેટ પીલરો ઉપર કલેમ્પથી જોડવામાં આવે છે જે વધારે સગવડભરેલું છે કલેમ્પનો અર્થો દુકડો બ્રેકેટની પીંડ પાછળ સાથેજ આ તેલો હોય છે, જે પીલર ઉપર જોડતી જગાએ લગાડી ઉપર યી બીજો દુકડો ટાકવામાં આવે છે, અને બોલ્ટો કસીને ટાઇટ કરનાર બ્રેકેટ પીલર ઉપર મજબુત ચોટી બેસે છે ચિત્રમાં બતાવેલું પીલર બ્રેકેટ

વૉલ બ્રેકેટ (Wall Bracket)—જ્યારે કાઇ બ્રેકેટ દિવાલ સાથે લગાડવું હોય, ત્યારે તેની બેઝક પોહાળી અને સપાટ બનાવી આરપાર બોલ્ટો નાખી જોડવામાં આવે છે, જે બોલ્ટોના નટની નીચે દિવાલ બાહરે મોટા અને પોહળા કાર્ટ આયર્નના

વૉશરો મુકવામાં આવે છે દિવાલ ઉપર ટ્રેક્ટ જોડવાની વધારે સારી રીત એ છે કે દિવાલમાં જોડતી જગાઓમાં કાસ્ટ આયર્નના દાબડા જેવા વૉલ બૉક્ષ ચણી લેવામાં આવે છે, જે બૉક્ષની દિવાલની સહેજ બાહર રહેતી આગલી પ્લેટ ઉપર ટ્રેક્ટના બોલ્ટો રહેવા માટેના T ના આકારના ઉભા સ્લૉટ અથવા ગાળા રાખેલા હોય છે, જેઓમાં T ના આકારના માથા વાળા બોલ્ટો ભેરવી ટ્રેક્ટ જોડવામાં આવે છે કોઇ ટેકાણે એવાજ T સ્લૉટવાળી સાદી પ્લેટ દિવાલ ઉપર આરપાર બોલ્ટો આપી જોડીને ઉપર ટ્રેક્ટ જોડવામાં આવે છે આવા T સ્લૉટવાળા બૉક્ષ કે પ્લેટ દિવાલમાં ચણવાનો કાયદો એ છે કે શાફ્ટીંગની લાઇન લેવલ તપાસતી વખતે ટ્રેક્ટને ઉપર નીચે લેવાની ઘણી સગવડ મળે છે કોઇ ટેકાણે સાદા ટ્રેક્ટ દિવાલ સાથે આરપાર બોલ્ટો આપી જોડવાને બદલે ટ્રેક્ટની પીઠ પાછળ સાથેજ કાસ્ટ રાલેલો બૉક્ષ દિવાલમાં ચણી લેવામાં આવે છે જ્યારે ટ્રેક્ટ એ પ્રમાણે અથવા બોલ્ટોથી પાંધગજ દિવાલ સાથે જોડવામાં આવનાર હોય ત્યારે પેટેલાથી તેઓને જોડે એ તે કરતા થોડા નીચે રાખી પાછળથી પેટેસ્ટલ મુકતી વખતે તેઓની નીચે લાકડાના પાટીઆનું જોડે એ તેટલું બનુ પેટીંગ ભરી લેવામાં આવે છે ટ્રેક્ટ ઉપર બન્ને છેડે રનગ (snag) અથવા રીબ હોય છે, અને પેટેસ્ટલ બરાબર લાઇન લેવલમાં બેઠા પછી તેને બન્ને છેડે એ રનગ અથવા રીબ વચ્ચેની ખાલી જગામાં લાકડાની કે લોખંડી કાયરો મારી બંધમ કરવામાં આવે છે, જેથી પેટેસ્ટલ લાઇનમાંથી ભટ્ટી જાય નહીં જ્યારે કોઇ અગવડની અને સાફડી જગામાં પેટેસ્ટલ મુકવો હોય ત્યારે તેની બેઠકની ફલેન્જો કાપી નાખી તેના કંપના બોલ્ટોજ લાખા બનાવી ટ્રેક્ટ સાથે જોડવામાં આવે છે એ પ્રમાણે કરવા માટે ખાસ વચ્ચે પ્રોલગવાળા અને બન્ને છેડે આટાવાળા બોલ્ટો બનાવવા પડે છે, જે પ્રોલગ પેટેસ્ટલ અને તેની કંપની વચ્ચે રહે છે ઉપલા નટ ટાઇટ કરવાથી પેટેસ્ટલની કંપ અને તે સાથે તેના બાસો ટાઇટ થાય છે, જ્યારે નીચલા નટ ટાઇટ કરવાથી પેટેસ્ટલ પોતે બેઠક ઉપર ટાઇટ થાય છે

હેનગર (Hanger)—શાફ્ટીંગની બેરીંગો ઓરડાને મથા-
જેની સીલીંગ (ceiling) ના બીમો અથવા ગરદરો સાથે ટાંગવા

સારું હેનગરો વપરાય છે જે ઠેકાણે બીજો કે ગરદરો લાઇન શાફ્ટને કાટખુણે હોય તે ઠેકાણે U આવા આકારના ડબલ હેનગરો વપરાય છે, પણ જ્યાં ગરદરો શાફ્ટી ગની લાઇનમાજ હોય ત્યાં J આવા આકારના સીગલ હેનગરો વપરાય છે એ હેનગરોમા રાખેલી બેકક ઉપર પેસ્ટલ ગોઠવવામા આવે છે

વૉલબૉક્ષ (Wall-box)—ત્યારે શાફ્ટી ગ કેાઇ દીવાલ-માથી આરપાર જતી હોય અથવા તેનો છેડો દીવાલ આગળ આવી ગહેતો હોય ત્યારે તે દીવાલમા એક વૉલબૉક્ષ ચણીને તેમા બેરીંગનુ પેસ્ટલ મુકવામા આવે છે નાના વૉલબૉક્ષ એકજ ટુકડે અથવા કાસ્ટ કીથેલા હોય છે, પણ મોટા બૉક્ષ છુટા છુટા ટુકડાના બનાવી બાલ્ટોથી જોડવામા આવે છે વૉલબૉક્ષની બન્ને બાજુએ ચોતરફ ક્લેન્જે હોવી જોઇએ, જેઓ વચ્ચેના ગાળામા દિવાલ રહેવાથી બૉક્ષ હાલે નહીં દિવાલ બધાતી હોય તે વખતેજ વૉલબૉક્ષ ચણી લેવા જોઇએ મોટા વૉલબૉક્ષ બેસાડતી વખતે પેહેલા વૉલબૉક્ષની નીચે એક મોટો નરમ પથરો તેના બન્ને છેડા દિવાલના ચણતરમા આવે તેવી રીતે ચણી લઈ તેની ઉપરની સપાટી ચીપ કરી બગબગ લેવલમા અને બેરીંગમા લેવામા આવે છે, જે ઉપર વૉલબૉક્ષ સીમેન્ટમા બેસાડી દિવાલ ચણવામા આવે છે બૉક્ષના મથાળા મુધી દિવાલનુ ચણતર ચઢડ્યા પછી તેને મથાળે બીજો બૉક્ષ કરના એક લાખો પથરો તેના છેડા દિવાલના ચણતરમા ગહે તેવી રીતે મુકી ચણી લેવામા આવે છે મથાળે મુકલો પથરો બૉક્ષને મથાળેની પ્લેટના મધ્ય ભાગમા લાગુ રીતે તે ઉપર અસાધારણ દબાણુ કરે નહીં તેની સભાળ રાખવી જોઇએ, નહીં તો તે પથરો અને બાવકામના વજનને લીધે બૉક્ષની ઉપલી પ્લેટ ભાગી જશે તોપણ બૉક્ષ અને પથરો વચ્ચેની જગામા બગબગ સીમેન્ટ ભરવા જોઇએ

વૉલબૉક્ષનું બાંધકામમાં ખખડી જવું—કેટલીકવાર વૉલબૉક્ષ બાંધકામમા ખખડી જઈ દીલો પડી જવાથી હાલી જાય છે એ માટે જે પુરતો વખત મળતો હોય તો પેહેલા બધી કાટો બાહે-રથી પુરી દબ એકાદ બે દિવસ સુધી સુકાવા દેવું, અને પછી ઘટતે ઠેકાણે ઉચી જગાએથી તે કાટ વગેરેની અદર જાય તેમ સારી જાતનો પાણીમા કાળવીને પાતળો કીથેલો સીમેન્ટ રેડવો, જે કામને

ગ્રાઉટીંગ (grouting) કહે છે જો પુરતો વખત ન હોય તો ફાટમાંથી સીમેન્ટ બાહર ગળી નહીં પડે તે માટે તેમાં સળુ, સુતર કે માટી વગેરે ભરી ફાટ મજબુત બધ કરવી જો ફાટ મોટી અને પોહળી હોય તો લાકડી કે લોખંડના સળ્યાવડે ઠોકરી ઠોકરીને સીમેન્ટ ભરવો ગ્રાઉટીંગમાં મીમેન્ટ સાથે રેતી વાપરવી નહીં એક વખતે સીમેન્ટ રેડીને તે ઠંડા પછી ફરીથી રેડી બધી ફાટ ભરી નાખવી, અને તે લગભગ ૪ ફીટ સુધી મુકાવા દેવું જો સીમેન્ટને ગરમ પાણીમાં કાળવી રેડવામાં આવે તો તે જલદી ઠરી જાય છે, તે છતાં બનતા સુધી ઠંડુ પાણી વાપરવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે કેટલેક ઠેકાણે ગ્રાઉટીંગને માટે તાવેલી ગધકમાં કાળવેલો સીમેન્ટ વાપરે છે ગધકને તાવીને જોડેલી અને તેડેલી અને સળગી નહીં ઉડે ત્યાં સુધી ગરમ કરવામાં આવે છે, અને પછી તેમાં થોડો સીમેન્ટ ભેળીને ફાટ વગેરેમાં ઉચી જગ્યાએથી નાખવામાં આવે છે પાણી સાથે કાળવેલા મીમેન્ટ કરતાં આ ગધક સાથે કાળવેલો સીમેન્ટ વધારે પ્રવાહી અને પાતળો હોવાથી બાગીક ફાટમાં સારી રીતે સમાયે છે પથ્થરમાં બોરડા વગેરે એસાડવા સાથે પણ એ ગધકનો સીમેન્ટ મીસાને બદલે વપરાય છે ગધક લોહડાને કટાવીને બાઈ નાખે છે, માટે બધા લોહડાની ઘણી પાતળી ચીજ ગધકના સબધમાં આવતી હોય ત્યાં બનતા સુધી સાદો મીમેન્ટજ વાપરવો

શાફ્ટીંગનું ઇરેક્શન (Erection of shafting)-

બનતા સુધી ઇમારતમાં સાચાઓ ગોઠવ્યા અગાઉ શાફ્ટીંગ અને મીલ મીઅરીંગનું ઇરેક્શન અથવા જોડકામ થવું જોઈએ, કે જેથી કામ કરવાને ઘણી સગવડ મળે છે શાફ્ટીંગના ઇરેક્શન માટે સર્વેથી સહેલ અને સગવડ ભરેલી રીત એ છે કે પહેલાં ખાતાની જમીન ઉપર શાફ્ટીંગનો આખો પ્લાન ચિતારી લેવો એ માટે પહેલાં એનજીનીની સેકન્ડ મોશન શાફ્ટથી શુરૂ કરવું જો એનજીનનું ઇરેક્શન પુરૂ થઈ ગયું હોય, તો ખાતામાં જે ઠેકાણે લાઇન શાફ્ટ આવવાની હોય તે ઠેકાણાની બગાળ નીચે એક લાઇન કેન્ક શાફ્ટની બરાબર સમાપરે (parallel) ચાક અને ફેરીથી છટકાવવી એ લાઇન બુ સાઇ નહીં જાય તે માટે તેને બન્ને છેડે તથા કેટલેક ઠેકાણે બહુ બારીકાથી નાની પિત્તળની ચુકો મારવી, જેઓને આધારે જોઈએ ત્યારે ફરીથી લાઇન છટકાવી લેવાય

કુંક શાફ્ટને સમાતરે લાઇન શાફ્ટની લાઇન દોરવામા રોપરેસ વગેરે વચ્ચે આવવાથી થણી અગવડ પડે છે, માટે જો એનજીનની સેન્ટર લાઇનના મારકા કાઢેલા હોય તો તે લાઇન લખાવી લઇ તેને કાટખુણે લાઇન શાફ્ટની લાઇન થટતી જગામા છટકાવવી જે માટે આ પુસ્તકમા એનજીન ઇરેકશનને લગતા પ્રકરણ ૨૭ માં ૫૬૧ મે પાને વિગતવાર ખુલાસો ચિત્રા સહીત જોવામા આવશે તેજ પ્રમાણે ત્યારે એક ખાતામા આવેલી લાઇન શાફ્ટને સમાતરે ખીજી લાઇન શાફ્ટ ખીજી ખાતામા નાખવી હોય, અને અન્ને ખાતાઓ વચ્ચેની દિવાલમા માત્ર એકજ દરવાજો હોય, ત્યારે પહેલી લાઇન શાફ્ટને કાટખુણે એક લાઇન જમીન ઉપર એવી રીતે છટકાવવી કે તે મજકુર દરવાજામાથી ખીજી ખાતામા પસાર થાય, ત્યાર પછી તે લાઇનને કાટખુણે તે ખીજી ખાતાની લાઇન શાફ્ટની લાઇન થટતી જગામા છટકાવી લેવી જ્યારે બેવડા વ્હીલોની મદદથી બે લાઇન શાફ્ટો એક ખીજીને કાટખુણે ચાલવાની હોય, ત્યારે પણ એજ મુજબ અન્ને લાઇનો કાટખુણે છટકાવી લેવી

જમીન ઉપર લાઇન છટકાવ્યા પછી ખાતાની અન્ને છેડેની દિવાલ ઉપર લાકડાની એક એક પટ્ટી દિવાલથી થોડે છેડે ડગગઝો ઉપર ઉભા જડવી, અને એ પટ્ટીની એક આબુની ઉભી કિનારીએથી ઓલખો નાખી જમીન ઉપર છટકાવેલી લાઇન સાથે મેળવી ખરી કરવી, અને એ ખરી કાઢેલી કિનારીઓ સાથે એક પાનળી પણ મજબુત દોરી તાણી બાંધવી પછી હેન્ગરો કે ટ્રકેટો તેમની જગામા ચઢાવી તેઓ ઉપર પેડેસ્ટલો ગોઠવવા, અને બેરીગના ઉપલા આસ કહાડી નાખી નીચલા અગ્રધા આસમા બગઅગ શીટ આવતાં લાકડાના ડગરા મુકવા, જે ડગરાની ઉપલી સપાટ સપાટી ઉપર બેરીગના આસની સેન્ટર લાઇન આગમજથી કહાડેલી હોવી જોઈએ એ ડગરા એની સેન્ટર લાઇન સાથે પેલી પટ્ટીઓ સાથે બાંધેલી દોરી દરેક બેરીગ ઉપર ઓલખો નાખી મેળવી લેવી, અને પેડેસ્ટલોના બોલ્ટો ટાઇટ કરી લેવા કે જેથી બધી બેરીગો એકજ લાઇનમા આવી જશે

કેટલાકો દિવાલને છેડે પટ્ટીઓ સાથે દોરી બાંધી લાઇન લેવાને બદલે બેરીગોમા શાફ્ટીંગ મુક્યા પછી દરેક બેરીગ આગળ શાફ્ટ-

ટીગની બાજુમાંથી એલબો નાખી જમીન ઉપર છટકાવેલી લાઇન સાથે ખરી કરે છે, જેમ કચ્છી વખતે અલબતા શાફ્ટીગની અરધી ડાયમેટર જેટલા નફાવતે એલબો જમીન ઉપરની લાઇનની બાહરે પડે છે, કારણકે જમીન ઉપર દોઢેલી લાઇન તો શાફ્ટીગની સેન્ટર લાઇન હોય છે હવામાં બાંધેલી દોરીની લાઇન ઉપરથી ધુજતા હોયે એલબો નાખવા કરતા આ પ્રમાણે લાઇન લેવાની રીત વધારે સગવડ ભરેલી છે.

જ્યારે ગરદગે કે બીજો ઉપર હેન્ગગે જડવા માટેના છેદ પાડવાના હોય ત્યારે જમીન ઉપરની લાઇન ઉપર જ્યાં જ્યાં ખેરીગો આવવાની હોય ત્યાં ત્યાં પ્લાનમાં આપેલા માપ મુજબ મારકા કરી દરેક મારકાઓ ઉપર પિનગની આગક ચુક મારવી પછી હેન્ગરની બીમ સાથે લાગતી એડન્ટુ એન્ડ ટેમ્પ્લેટ (template) પાતળા લાકડા કે પત્રામાંથી કાપી કાઢાડતુ એ ટેમ્પ્લેટમાં વચ્ચે બરાબર ખેરીગના સેન્ટરમાં આવે એવો એન્ડ નાંતો છેદ પાડવો અને બાહરો માટેના છેદ પણ હેન્ગર ઉપરથી બરાબર આકી લઇ પાડવા પછી બીમ ઉપરથી એલબો નાખી જમીન ઉપર કીધેલા ખેરીગના સેન્ટરવાળા માન્ડા નાથે મેળવી બીમ ઉપર એકસાઇથી મારકા કરવો, અને પછી તે ઉપર પેન્ટુ ટેમ્પ્લેટ મુકી તે ટેમ્પ્લેટનો વચ્ચો ખેરીગના સેન્ટરવાળો છેદ બીમ ઉપર કીધેલા મારકા સાથે બરાબર મેળવી ટેમ્પ્લેટ ઉપરથી બીમ ઉપર બોટાના છેદ બરાબર આકી લેવા જ્યાં ગરદગે વપરાય છે ત્યાં તો ગરદગેમાં છેદ પાડી હેન્ગર જડવાને બદલે ૧ આવા ૯૦ બોટાથી હેન્ગરને ગરદરની કલેન્જ સાથે જ્યાં જોઇએ ત્યાં ટાંગી બાંધવામાં આવે છે.

લાઇન નક્કી થયા પછી શાફ્ટીગને લેવલ કરવામાં આવે છે એ માટે ખેરીગો વચ્ચે જેટલો નફાવત હોય તેટલા કરતા થોડી વધારે લાખી એક લેવલ પડી બનાવી એ ખેરીગાના નીચલા આસમાં મૂકી તે ઉપર લેવલ બાટલી મૂકી લેવલ કરવામાં આવે છે પહેલા એક નાકેની ખેરીગ ખરી કરી બટ તેને આધારે બાકીની બીજી ખેરીગો ખરી કરતા જવામાં આવે છે, અને પેન્ટોલોની નીચે જોઇએ તેટલા ત્રણ પેકીગો ભરી બરાબર લેવલમાં ગણવામાં આવે છે જ્યારે ચિત્ર નાં ૨૪૮ માં બતાવ્યા જેવી એડજસ્ટમેન્ટ ખેરીગ (adjust-

able bearing) હોય ત્યારે તો બેરીંગમા શાફ્ટીંગ ચઢાવ્યા પછી બંને બેરીંગો વચ્ચે શાફ્ટીંગ ઉપર લેવલ ખાટલી મૂકી બેરીંગોને તેઓના જૅક રફ્ટ મારફતે ઉચી નીચી કરી લેવલ કરવામાં આવે છે, જે થાણુ સગવડ ભરેલું છે જે વાગવાનું શાફ્ટીંગ ઉપર ચઢી લેવલ ખાટલી મૂકવાની માથાકુટ ન કરવી હોય તો બે S આવા આકારના લોખંડના સળ્યાઓ બરાબર એકબી સરખી લગાઇના બનાવી તેઓને બેરીંગો વચ્ચેના ગાળામા બંને છેડે ટાંગી તેઓના નીચલા વાકમા લેવલ પડી મૂકી લેવલ કરી નકાય છે

પ્રકરણ—૪૩.

રોપ ગીઅરીંગ.

ROPE GEARING

રોપ ડ્રાઇવીંગ (rope driving)—આજ કાલ ફક્ત બીજા ઉપરથી દોરડાની મદદથી સેકન્ડ મોશન પુલીઓ ચલાવવાની ગોઠવણુ દાખા અને મોટા પોલળા પટાઓ વાપરવાની ગોઠવણુને મીયો અને બીજા કાગખાનાઓમાથી તદ્દન દડસેલી મુકી છે હાલમા જે નવા મીલ ઍનજીનો બનાવવામા આવે છે તે કલલગ દરેક રોપ ડ્રાઇવીંગ માટેનાજ હોય છે રોપ ડ્રાઇવીંગનો મુખ્ય ફાયદો એ છે કે ગાંધી બીલકુલ અવાજ થતો નથી દોરડા વાપરવાથી સેકન્ડ મોશન પુલીઓ ને શાફ્ટીંગો લાઇનમાથી દૂર જવાનો સભવ પડેતો નથી જે કે એ શાફ્ટીંગો લાઇનમા સહેજ આઉટ અથવા ખોટી હોય તોપણ કરી અગવડ પડતી નથી કાગખાનામા વારે-ઘડીએ થતાં ઓછા વધતા લોડથી ઍનજીનની ચાલ ઉપર થતી અસર રોપ ડ્રાઇવીંગ વધુ સહેલાઈથી સમાવી લે છે રોપ ડ્રાઇવીંગની ગોઠવણુ પહેલા કિમતમા પણ સસ્તી પડે છે, અને ચાલુમા તે ઉપર ઝાઝો ખરચ કરવો પડતો નથી, તેમજ દોરડા હમેશા સાગી અગ્યામા વાપરવામા આવતા હોવાથી જે એકાદ દોરડું કાઢવાનું દુડે તો તે દુડેલું દોરડું કાઢી લઈ તુરત કારખાનુ ચાલુ કરી શકાય છે, ત્યારે જે તુરંત ડ્રાઇવીંગમા એકાદ દોરડું અથવા બેલ્ટ ડ્રાઇવીંગમા મોટા પટા દુડે તો કારખાનુ ધણો લાંબો વખત બંધ

રાખવું પડે છે પટા કરતા દોરડા બહીલ ઉપરથી ઓછા સરી જાય છે, કારણકે પટા જ્યારે બહીલ કે પુલીની ફેસ સાથે માત્ર ફ્રીક્શનને આધારે વળગેલો રહે છે, ત્યારે દોરડું બહીલના ખાયામા ફાયર અથવા વેનજની માફક ખેડેલું હોય છે વળી દોરડા કરતા પટો વધારે જગા રોકે છે, કારણકે એક ૧ ફી ઇચનું દોરડું ૬ ઇચ પોહળા ડબલ પટાની બરાબર કામ કરે છે દોરડા પુલીઓ ઉપરથી થોડાક સરી જવાથી તેમજ પુલીઓના ગાળામા અવાગનવાન ફાયરની માફક ટાઇટ બેસીને નિકળ્યા કગવાથી બહીલ ગીઅરીંગ કરના રોપ ગીઅરીંગ કેટલાક વધુ હોર્સપાવર ખાઈ જાય છે, તોપણ બહીલ ઉપરના બધા દોરડા સાથે મળીને એનજીન જેટલા હોર્સપાવર ઉત્પન્ન કરતું હોય તેના ૩ થી ૫ ટકા કરતા વધારે પાવર ખાતા નથી જો દરેક દોરડું ૪૦ હોર્સપાવર ખેચતું હોય, અને સાગી બનાવટના અને સારી હાલતમા ગમેલા એનજીનમા સામટા હોર્સપાવરના ઘણામા ઘણા સેક્ટો ૫ ટકાજ દોરડાઓ ખાઈ જતા ગળીએ તો દરેક દોરડું માત્ર ૨ ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર ખાતું માલમ પડશે

દોરડાંઓ માટેના ગાળા (Grooves for Ropes)—

બહીલ અને પુલીની ફેસ ઉપર દોરડા માટેના ગાળાની રચણા રોપ ગીઅરીંગની ખાબતમા અગતનો ભાગ બનવે છે પુલીની ફેસ ઉપરથી દોરડા ચાલુમા સરી નહીં જાય તેટલા માટે ગાળાઓના દોરડા વેનજ અથવા ફાયરની માફક બેસવા જોઈએ, જે થકી એ ગાળાઓ ગોળાકાર નહીં પણ **V** આવા આકારના બનાવવામા આવે છે અને એ બાબુઓ વચ્ચેનો ખુણો લગભગ સઘળા જાળીના મેકરો ૪૫ ડીગ્રી ગમે છે, જો કે ક્રાઇઝર મેકરો ૪૦ ડીગ્રીના ખુણાની તરફેણમા છે એ પ્રમાણેના ગાળા ગખવાથી દોરડા ગાળાની તળે લાગતા નથી પણ બન્ને બાબુઓ ઉપર ટૂંકી ગહે છે જે પુલી પાવર ખેચવા માટે નહીં પણ ફક્ત ગાઈડ પુલી તરીકે વાપરવાની હોય તે પુલીના ગાળા **U** આવા આકારના ગખવા જોઈએ પાવર ખેચવા માટેના **V** શેપના ગાળાના માપ નીચે મુજબ ગખવા —

D =દોરડાનો ડાયમેટર એન્ગલ=૪૫ ડીગ્રી

થ્રુવ અથવા ગાળાની પોહળાઈ, મીધી ઉભા કર્લન્જો વચ્ચે= $D+1.4$
થ્રુવ અથવા ગાળાની ઉપરથી નીચે સુધી ઉગાઈ= $D \times 1.4$

ગ્રુવ અથવા ગાળા સેન્ટરથી સેન્ટર=($DX \times 2 + 2$)

મીધી ફેલ્ડની જગ્યા=($DX \times 2 \times 0.5$)

સીધી ફેલ્ડની ઉંડાઈ= $DX \times 5$)

પુલીઓ વચ્ચેનો તફાવત (Distance between Pulleys)—એ પુલીઓના સેન્ટરો વચ્ચેનો તફાવત જ્યાં ૨૦ ફીટથી ઓછો હોય ત્યાં ખનતા મુધી દોરડા વાપરવાની ભલામણ કરવામા આવતી નથી વળી કલાઈ વહીલ અથવા ડ્રાઇવીંગ પુલીથી ડીવન અથવા એકન્ડ મોરન પુલી વધુમા વધુ એટલી ઉચી રહેવી જોઈએ કે એ પુલીઓ વચ્ચેની આડકત્રી સેન્ટર લાઇન ડ્રાઇવીંગ પુલીના સેન્ટરમાથી દોરેલી આડી લાઇન સાથે ૪૫ ડીગ્રીએ રહે એવી ઓછું ખુલ્લું રહેનારી અથવા ડ્રાઇવીંગ પુલીને લગભગ મથાળે રહેનારી પુલી દોરડા કે પટાના ડ્રાઇવીંગ માટે અનુકૂલ નથી, કારણ કે દોરડા પોતાના વજનને લીધે ઝુલાઈ પડવાથી નીચલી પુલી ઉપર બરાબર લાગુ રહેતા નથી એ પુલીઓના સેન્ટરો વચ્ચેનો તફાવત વધારેમા વધારે ૧૦૦ ફીટ મુધી ચાલી શકે છે જ્યાં પુલીઓ વચ્ચેનો તફાવત વધારે હોય ત્યાં પુલીઓ મોટા ડાયમેટરની ગખવી જોઈએ ૯૦ ફીટના તફાવતે ત્રણ ત્રણ ફીટ ડાયમેટરની પુલીઓ ચાલી શકે નહીં એક બીજી ઉપર રહેતી તદ્દન ઉભી પુલીઓ માટેનાં દોરડાન ગાળાના ખુણા અથવા એન્ગલ ૩૫ થી ૪૦ ડીગ્રીના રાખવા.

પુલીઓની ગોઠવણ (Arrangement of Drive)

એવી રીતે રાખવી જોઈએ કે ચાલુમા દોરડાઓની ખેચાયલી અથવા ટાઇટ સાઇડ નીચે રહે, અને ધીલી અથવા સ્લૅક સાઇડ ઉપર રહે આ પ્રમાણે રાખવાનું કારણ એ છે કે દોરડાઓ પોતાના વજનથી ઝુલાઈ પડવાથી જો ઢીલી સાઇડ ઉપર હોય તો તેઓ પુલીઓના ઘેરાવાના મોટા ભાગ સાથે લાગુ રહે છે, જ્યારે જો ઢીલી સાઇડ નીચે રહે તો દોરડા ઝુલાઈ પડીને પુલીઓના ઘેરાવાનો કેટલોક ભાગ છોડી દે છે, જ્યાં પુલીઓ ઉપરથી દોરડાની ખેરીંગ કમી થવાથી ચાલુમા દોરડા સરી જવાનો સંભવ રહે છે એવી ઉલટી ડ્રાઇવ માટે દોરડાના ગાળા ૪૦ ડીગ્રીના રાખેલા સારા છે જ્યાં ડ્રાઇવીંગ

પુલી ઉચી અને ડ્રીવન પુલી નીચી હોય, અથવા જ્યાં એનજીન ઉપર આચકા આવવાથી દોરડાઓમા મોજ (waves) પડતા હોય, કે જેમ ઓછા એનજીનોમાં પડે છે, ત્યાં એવી ઉલટી ડ્રાઇવ રાખવાથી પુલીઓ ઉપરથી દોરડા ઉછળી પડવાનો સંભવ રહેતો નથી.

દોરડાંના પ્રમાણમાં પુલીઓનાં કદ (Sizes of Pulleys)— રોપગીઅરીગ માટે ચલાવનારી અથવા ડ્રાઇવીંગ પુલીનો ડાયમેટર દોરડાના ડાયમેટર કરતા લગભગ ૧૦૦ ગણો વધારે રાખવો સારો છે, તેમજ ચાલનારી અથવા ડ્રીવનપુલીનો ડાયમેટર દોરડાના ડાયમેટર કરતા ઓછામાં ઓછો ૨૦ ગણો વધારે હોવો જોઈએ જુદી જુદી ડાયમેટરના દોરડા માટે નાનામાં નાની કેટલા ડાયમેટરની પુલી વાપરવી તે કોણ નાં ૧૫ માં આશુ છે, પરંતુ બનતા સુધી જેટલી બને તેટલી મોટી ડાયમેટરની પુલી વાપરવી જોઈએ, કારણકે નાની ડાયમેટરની પુલી વાપરવાથી દોરડાઓ ઘણા જલદી ખરાબ થઈ જાય છે અને ઘડી ઘડી તુટી જાય છે ૩ શીટ અથવા ઓછી ડાયમેટરની પુલીઓ વાપરવી હોય તો બનતા સુધી ૧૬ થી વધુ ડાયમેટરના દોરડા વાપરવા નહીં ૪ શીટની પુલી માટે ૧૬ ના, અને ૫ શીટ અથવા વધુ ડાયમેટરની પુલી માટે ૧૬ થી વધુ દોરડાં ઘણા અનુકૂળ થઈ પડે છે વળી જેમ પુલી નાની તેમ દોરડા ઓછો પાવર ખેંચી શકે છે. જેમકે ૪ શીટની એક પુલી સાથે ૧૬ થી વધુ દોરડાં ૪૦ હોર્સપાવર ખેંચી શકે છે, પણ જો પુલી ૩ શીટની હોય તો તેજ દોરડાં ૩૦ થી વધુ હોર્સ પાવર ખેંચી શકશે નહીં. જો જોઈએ તે કરતા ઓછા ડાયમેટરની પુલી વાપરવી પડે તો દોરડાની ડાયમેટર પણ કમી કરી દોરડાંની સખ્યા વધારવી ઇલેક્ટ્રીક ડાઇનેમો અને મોટર ચલાવવા માટે નાના ડાયમેટરની પુલીઓ ઝડપી ચાલને લીધે જોઈતી હોવાથી ઉપર આવેલી ગણતરીમાં ઘણીકે ઘણી ભૂલ થઈ પડે છે.

કોઠો--૪૫. દોરડાં અને પુલીઓ.

દોરડાં		પુલી		દોરડાં		પુલી	
દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર	દોરડાંનો ધ ડાયમેટર
૧	૦૮૧	૭	૧૫	૧૩	૫૨	૧૩	૩૭
૨	૧૨૫	૧	૧૮	૧૩	૫૨	૨૩	૪૫
૩	૧૮૪	૧૨	૨૨	૧૩	૧૦૦	૨૩	૫૨
૭	૨૫	૧૫	૨૨	૨	૧૩૦	૨૩	૬૦
૧	૩૩	૧૨	૩૦				

દોરડાં (Ropes)—રોપગ્રાહવીગ માટેના દોરડાં ઘણા ખરા સુતરના બનાવવામાં આવે છે, જે બીજી બધી જાતના દોરડાં કરતા ચઢીઆતા છે સણ અને મીનીઆના દોરડાં મુતંગના દોરડાં કરતા જોકે મજબુત વધારે હોય છે, તોપણ તેઓ ટકવામાં સુતરના દોરડાં કરતા ઉતરતા હોવાથી તેઓ ઝાઝા વપરાતા નથી આજકાલ સરસ જાતના દોરડાં “લેમ્બેથ” (Lambeth) નામના કહેવાય છે, જે ઘણા સરસ ઇજીપ્શીઅન રૂના સુતરમાંથી બનાવવામાં આવે છે. રોપગ્રાહવીગ માટેના દોરડાં ઘણાખરા ત્રણ અથવા ચાર સેગેના બનાવેલા હોય છે, જેઓમાં ચાર સેગના દોરડાં વધુ પસંદ કરવા જોગ છે મોટા ડાયમેટરના થોડા દોરડાં વાપરવાને બદલે નાના ડાયમેટરના ઘણા દોરડાં વાપરવામાં ફાયદો છે, કારણકે પાતળાં દોરડાં જડાં દોરડાં કરતા વધુ વખત ટકે છે રોપગ્રાહવીગ માટે વધુમાં વધુ ૨ ઇંચ ડાયમેટર સુધીનાં દોરડાં વપરાય છે, પરંતુ ૧૩ થી ૧૩ ઇંચ ડાયમેટરનાં દોરડાં વધારે સગવડ ભરેલા અને ફાયદા ભરેલાં છે ૨ ઇંચ કરતાં વધારે જડાં દોરડાં વાપરવાની ભલામણ કરવામાં આવતી નથી. પુલીઓ ઉપર દોરડાં ઘણા તગ રાખવામાં ગેરફાયદો છે. દોરડાંઓ હંમેશાં તદ્દન સીધાં નહીં પણ થોડાંક ઝુલાઈ પડેલાં

રહેવા જોઈએ કેનીઅન (Kenyon) નામના મેકરના દોરડાં પણ ઘણા વખણાય છે, જે અમેરીકન રૂના સુતરમાંથી બનાવવામાં આવે છે વપગસ પછી ખેચાઈને દોરડાની ડાયામેટર ઓછી થતી હોવાથી પેહેલાથીજ દોરડાની ડાયામેટર જોઈએ તે કરતા એક દોરો વધુ ગમ્પવી, જેમકે ૧૩ ઇચના ગાળા માટે ૧૪ ના દોરડા મગાવવા

દોરડાંના સાંધા (Splice) ની મજબુતી ઉપર દોરડાની જીંદગીનો ઘણો આધાર છે જે એ સાધો બરાબર સંભાળથી કરવામાં નહીં આવે તો સાધો દોરડા કરતા ઘણો જાડો થઈ જવાથી પુલીના ગાળા અથવા ટ્રુવમાં ખેસતો નથી, અને જલ્દીથી ઘસાઈ પિસાઈને ઉખડી જાય છે સાધો કરવાની રીત બે છે, જે માહેલી લાખો અને પાતળો સાધો કગવાની રીત સર્વોત્તમ છે સાધાની લાખાઈ દોરડાની ડાયામેટર કરતા લગભગ ૮૦ ગણી વધારે જોઈએ વાહણના દોરડા અથવા સ્પીનીંગ મ્યુલના દોરડાના જે રીતે સાંધા કરવામાં આવે છે, તે રીત કરતા જુદીજ રીતે એનજીનના દોરડાના સાંધા કરવામાં આવતા હોવાથી એક બલાસી યા મ્યુલમાં ઇન્ડર સારો એનજીન રોપ ઝલાઈસર હોઈ શકે એવો વિચાર બુદ્ધ ભરેલો છે

દોરડાંની જીંદગી (Life of Ropes)—સારી હાલતમાં ગમ્પેલા અને મોટી પુલીઓ ઉપર ચાલતા તેમજ સારી જાતના સુતરના દોરડા ૧૦ થી ૧૨ વર્ષો સુધી ટકે છે

દોરડાં ઉપર ભીનાશની અસર (Effect of Moisture on Ropes)—ચોમાસાના દિવસોમાં કેટલીક વાર જોવામાં આવે છે કે અકવાડિઆને છેડે દોરડા પુલીઓ ઉપર તદ્દન ઢીલા થઈ ગયેલા દેખાય છે, પણ રમ્મના દિવસે કારખાનુ બંધ રહેવા પછી ખીજે દિવસે તેજ દોરડાઓ તગ થઈ ગયેલા જણાય છે એ ઉપરથી એવું પુરવાર થાય છે કે ભીનાશને લીધે દોરડાઓ ખેચાઈને તગ થઈ જાય છે એટલા માટે જો મીલમાં ભીનાશ ઉત્પન્ન કરનારા હ્યુમીડીફાયર (humidifier) વપરાતા હોય તો તેઓ માહેલુ એક હ્યુમીડીફાયર રોપરેસ (rope race) અથવા દોરડાઓની ગળીમાં મુકવાથી દોરડા નરમ રહેવા સાથે પુલીઓ ઉપર ઘટતા પ્રમાણમાં તગ રહી સાફ કામ કરશે જો હ્યુમીડીફાયર ન હોય તો રોપરેસમાં એક સ્ટીમ જેટ પણ મુકેલો તેટલોજ ઉપયોગી થઈ પડશે અલબત્ત

જ્યાં હવા ધણીજ સુક્રી અને બીનાશ વગરની હોય ત્યાંજ એવી ઝાઝવણીની જરૂર પડે છે કાંઈખી કારણસર દોરડાઓ ઉપર પાણી જાટવું નહીં જોઈએ

દોરડાંની ઝડપ (Speed of Ropes)—દોરડાંની (અથવા પટાની કે તુલ્ય બહીલની રીમની) દર મીનીટે થતી ઝડપ ફલાઇ બહીલ અથવા ડ્રાઇવીંગ પુલીના સરકમફ્રન્સને દર મીનીટે થતા રેવોલ્યુશન્સની સખ્યાએ ગુણવાથી મળે છે જેમકે જો ફલાઇબહીલ ૩૦ શીટ ડયામેટરનું હોય, અને દર મીનીટે ૫૦ રેવોલ્યુશન્સ કરવું હોય, તો $30 \times 5 = 150$ શીટ સરકમફ્રન્સ, અને $150 \times 30 = 4500$ શીટ દોરડાંની દર મીનીટે થતી ઝડપ

દોરડાંઓ ગમે તેટલી ઓછી ઝડપથી વધતામા વધતી દર મીનીટે ૭૦૦૦ શીટ સુધીની ઝડપે ચાલી શકે છે, પણ સર્વેથી કરકસર ભરેલી ઝડપ ૪૮૦૦ શીટની કહેવાય છે

દોરડાંના હોર્સપાવર (Horse Power of Ropes)—કોઠા નાં ૪૬ માં જુદા જુદા ડયામેટરના દોરડાં જુદી જુદી ઝડપે ફેટલા ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર ખેચી શકે છે તે આપ્યું છે દોરડાંની દર મીનીટે થતી ઝડપ ૪૮૦૦ અથવા ૫૦૦૦ શીટ સુધી જેમ જેમ વધારતા જઈએ તેમ તેમ દોરડાંઓની કામ કરવાની શક્તિ અથવા હોર્સપાવર વધતા જાય છે પણ ૫૦૦૦ શીટની ઉપરાંત જો એ ઝડપ વધારીએ તો દોરડાંઓના હોર્સપાવર ઓછા થતા જાય છે માટે ૪૭૦૦ થી ૫૦૦૦ શીટ સુધીની દોરડાંઓની ઝડપ સર્વેથી વધુ કરકસર ભરેલી કહેવાય છે, એટલે કે એટલી ઝડપે ચાલતા તેઓ વધારેમાં વધારે હોર્સપાવર ધસડી શકે છે, જો કે ૪૦૦૦ થી ૫૦૦૦ શીટ સુધીની દોરડાંઓની ઝડપમા ધસડાતા હોર્સપાવર વચ્ચે કાંઈ ઘણો મોટો ફરક પડતો નથી. એનું કારણ એ છે કે ૪૮૦૦ શીટની ઝડપ સુધી દોરડાંના સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સના પ્રમાણમા દોરડાંનું વજન વધારે હોય છે, જે ૪૮૦૦ શીટ ઝડપ વખતે લગભગ સમતોલ થઈ જાય છે, પણ એથી વધારે ઝડપ વખતે દોરડાંના વજનના પ્રમાણમા તેનો સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સ વધવાથી ચાલુમા દોરડાં પુલીઓ ઉપરથી ઉચ્ચ કાંઈ જવાની કેશોશ કરે છે જેથી ફેટલોક પાવર વ્યર્થ જાય છે. દોરડાંની મજબુતીનું પ્રમાણ તેટલુંજ રાખીને જો દોરડાં વજનમાં

હલકાં બનાવવામાં આવે તો હૉર્સ પાવર ધસડવાની તેઓની શક્તિ વધે છે જેમકે ૧૩૬ ઇંચ ડાયામેટરનું દોરડું ૪૮૦૦ શીટની અડપે વધુમા વધુ ૪૫ ૭ હૉર્સ પાવર ધસડી શકે છે, જે દોરડું દર એક ફુટ લંબાઈએ વજનમા એક રતલ થાય છે પણ જો એજ દોરડું અસલ જેટલુંજ મજબુત બનાવી દર એક ફુટ દીઠ તેનું વજન માત્ર પોણા રતલ રાખવામા આવે તો વધારેમા વધારે હૉર્સ પાવર ધસડવાની તેની કરકસર ભરેલી અડપ ૪૮૦૦ ને બદલે ૫૪૦૦ શીટની થાય છે, જે અડપે તે દોરડું લગભગ ૬૩ હૉર્સ પાવર ધસડી શકે આ ઉપરથી એવું સિદ્ધ થાય છે કે ડાયામેટર અને મજબુતીના પ્રમાણુમા જેમ દોરડાનું વજન ઓછું હોય તેમ તેની પાવર ધસડવાની શક્તિ વધુ હોય છે

દોરડાંનાં વજન (Weight of Ropes) ઉપર તેની પાવર ખેંચવાની શક્તિનો આધાર હોવાથી જે મેકરના દોરડા તેટલીજ ડાયામેટરના બીજા મેકરના દોરડા કરતા વજનમા હલકા હોય તે દોરડા પસંદ કરવા જોઈએ દોરડા વજનને હિસાબે વેચાતા હોવાથી કેટલાક હલકા મેકરો પોતાના દોરડાના સુતરને ભારે કાળ પાય છે

કોઠો—૪૬. સુતરનાં દોરડાંઓની હૉર્સ પાવર ખેંચવાની શક્તિ

દર મીનીટ અડપ શીટમા	દોરડાના ડાયામેટર, ઇંચમા								
	૧	૧½	૧¾	૨	૨½	૨¾	૩	૩½	૪
૧૦૦૦	૪	૫	૭	૮	૧૦	૧૨	૧૪	૧૬	૧૮
૨૦૦૦	૯	૧૧	૧૪	૧૭	૨૦	૨૪	૨૮	૩૨	૩૬
૩૦૦૦	૧૨	૧૬	૧૯	૨૩	૨૮	૩૩	૩૮	૪૪	૫૦
૪૦૦૦	૧૪	૧૮	૨૩	૨૮	૩૩	૩૯	૪૫	૫૨	૫૯
૫૦૦૦	૧૫	૧૯	૨૪	૨૯	૩૪	૪૦	૪૭	૫૪	૬૧

દોરડાંની સંભાળ (Care of Ropes)—દોરડાને ચરબી, સાફ સાપ, મીન, બ્લેકલેડ વગેરેની બનાવેલી લાલી લગાડવામા

આવે છે, પરંતુ એ માંહેલી મીન શિવાયની બીજી ચીજો દોરડાને નુકસાન કરનારી છે, તેમજ દોરડાઓના વજનમા બીનજરૂરનો વધારો કરે છે દોરડાને લગાડવા માટે માત્ર મીન અને એરડીયા તેલની લાહી સર્વોત્તમ છે માત્ર એરડીઉ લગાડવાથીજ દોરડા નરમ બને છે, પણ તેલ એટલું બધું નહીં લગાડવું જોઈએ કે જ્યાં દોરડા પુલીઓ ઉપરથી સરી જાય મીનની લાહીમા પણ તેલ બને તેટલું ઓછું જોઈએ નરમ ચિકાસદાર લાહી કરતા સખ્ત લાહી વધારે સારી છે દોરડાઓને એ પ્રમાણે થોડા થોડા દિવસને અંતરે મીન અથવા એરડીઉ લગાડવાથી દોરડાનું ટકાઉપણું વધી લાંબો વખત સુધી ટકે છે મીનનું બનાવેલું વિદ્યાયતી “હાર્ટસ કૉમ્પોઝીશન” (Hart's Composition) દોરડાને લગાડવા માટે વલ્લુ સાફ છે

પ્રકરણ—૪૪.

બેલ્ટ ગીઅરીંગ.

BELT GEARING.

બેલ્ટ ડ્રાઇવીંગ (Belt driving)—ફાઇલ બ્લીલ ઉપરથી લીધેલા પટા મારફતે કારખાનું ચલાવવા માટે ધણું પોહોળા ફાઇલ બ્લીલની જરૂર પડે છે, જે ઉપર તેવોજ પોહોળો પટો નાખવો પડે છે : ૧. એક પટો તેટલાજ પાવરના દોરડા કરતા ક્રીમતમા ધણું મોઘો પડે છે, તથા જગ્યા પણ વધારે રોકે છે, અને જ્યારે એ પટાને કાંઈ નુકસાન થાય છે ત્યારે આખું કારખાનું બંધ રાખીને પટાનું સમારકામ કરી લેવું પડે છે, એવા પટા વજનમા પણ ધણું ભારે હોય છે જ્યાં બે પુલીઓ વચ્ચેનો તફાવત ધણું મોટો હોય ત્યાં એવા મોટા પટા વાપરવા અનુકુલ નથી એ કારણોને લીધે મીલો અને બીજા મોટાં કારખાનાઓના એનજીનોમાથી બેલ્ટ ડ્રાઇવીંગ લગભગ તદ્દન નાબુદ થઈ ગઈ છે, અને તેની જગ્યા રોપ ડ્રાઇવીંગે રાખી છે, જે કે ખુદ મીલો અને કારખાનાઓની અદર શાફ્ટીંગો ઉપરથી લીધેલા પટાઓ મારફતે જુદા જુદા સાંચાઓ ચલાવવાની રીત બેશક મનમાનતી અને સંતોષકારક છે, અને હજી સુધી બીજી કાંઈ ગોઠવણ એ રીત ઉપર સરસાઈ મેળવી નથી

પટાનું સરી જવું (Shipping of Belts)—પટા પુલી ઉપરથી સરી જાય છે, તેથી પુલીઓનાં રેવોલ્યુશન્સ મુકરર કરતી વખતે એસ્લીપ ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ જે પુલીઓ મોટી હોય અને પટા ઘટતી પોહળાઈના હોય તો ચામડાના પટા માટે ૩ ટકા અને બાલના તથા સુતરના પટા માટે સેકંડે ૧૩ ટકા એસ્લીપ ગણવી જોઈએ. એટલે જે ચામડાનો પટો વાપરતા એક પુલી ૩૦૦ રેવોલ્યુશન્સ કરવાની હોય તો તેને ૩૦૯ રેવોલ્યુશન્સ કરવાના હોય એમ ધારી પુલીની ડાયમેટરની ગણતરી કરવી.

પુલી કે શાફ્ટીંગ આઉટ હોવાથી પટો એક તરફ સરી ઉતરી જતો હોય તેના ઇલાજ તરીકે આસરે એક કે દોહડા ઇચ પોહળી મજબુત કેનવાસની પટી પુલીની ફેસના સેન્ટરમાં સરસથી ચાટાડવી, જેથી પટો પુલીની ફેસના સેન્ટરમાં ચાલશે.

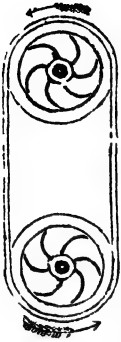
વ્યર્થ જતો પાવર (Loss of Power)—બેલ્ટ ગીઅરીંગ પોતે પોતાના ક્રીકશનમાં કેટલાક હાર્ડ પાવર ખાઈ જાય છે એક એનજીન ઉપર ભાગે વજનનો મોટો પટો હોય તો તેનું વજન બેરીંગો ઉપર પડે છે, અને બેરીંગોમાં ક્રીકશન થાય છે વળી પટો ચાલુમાં મગડાયા કરવાથી તથા સરી જવાથી પણ ઘણો પાવર ખાય છે એ બધું ધ્યાનમાં લેતા બેલ્ટ ગીઅરીંગ પોતાના પાવરના સેકંડે ૧૦ ટકા ખાય છે, અને શાફ્ટીંગ તથા લુસ પુલીઓ ઉપર પટા સાથે તે લગભગ ૨૫ ટકા થવા જાય છે.

પટા માટેની પુલીઓ (Pulleys for Belt Driving)—પટાની જડાઈ કરતા પુલીનો ડાયમેટર સાધારણ પટાઓ માટે ઓછામાં ઓછો ૧૦૦ ગણો વધારે હોવો જોઈએ, અને લીન્ડ બેલ્ટ માટે ૩૦ ગણો વધારે હોવો જોઈએ જે પુલીઓના ડાયમેટર વચ્ચેનો ફગ્ક ૬ ગણો કરતા વધુ હોવો નહીં જોઈએ એટલે એક પુલી બીજી કરતા વધારેમાં વધારે ૬ ગણીજ મોટી ગણવી પુલીની ફેસ આ પ્રમાણે — વાકદાર રાખવામાં આવે છે, જેથી પટો ચાલુમાં પુલીની બરાબર વચ્ચે રહે છે, તથા પટાનો ડાઈવીંગ ખાવર પણ સહેજ વધે છે. એ વાક ૧૨ ઇચ સુધીની પહોળાઈ માટે ૧ થી ૨ દોરા, અને તેથી વધુ માટે દરેક ૫૮

પોહળાઈ દીઠ ૨ થી ૩ દોરા સુધી રાખવામાં આવે છે ઉભી શાફ્ટ ઉપર ફરતી આડી પુલીઓ માટે એ વાક એથી પણ બમણો હોવો જોઈએ. પુલીની પહોળાઈ પટાની પહોળાઈ કરતા લગભગ સવાગણી વધારે રાખવામાં આવે છે પટા અને પુલીની ફ્રેસ વચ્ચે કેટલીકવાર હવાનું પાતળું પડ થઈ રહેવાથી પટા પુલી ઉપરથી સરી જવા કરે છે, અને તેથી તેનો પાવર કમી થઈ જાય છે, જેમ થતું અટકાવવા માટે પુલીની ફ્રેસ ઉપર કેટલાક છેદ પાડવામાં આવે છે, કે જેઓમાથી ચાલુમા હવા નીકળી જવા કરે હાઈસ્પીડ માટે એવા છેદ સાઈં પરિણામ નિપજાવે છે જે પુલીઓ બરાબર પુરતો પાવર ખેંચી શકતી નહી હોય અને પટા સરી જઈ તકલીફ આપતા હોય તો ડ્રાઈવીંગ તથા ડ્રીવન બંને પુલીઓ ઘટતા પ્રમાણુમા મોટા ડાયમેટરની નાખવી જોઈએ, કારણકે મોટા ડાયમેટરની પુલીઓ વધારે પાવર ખેંચી શકે છે

પુલીઓ વચ્ચેનો તફાવત (Distance between Pulleys)—એક પુલી કરતા બીજોનો ડાયમેટર બમણો હોય તો તેઓના સેન્ટરો વચ્ચેનો તફાવત ૮ ફીટ કરતા ઓછો હોવો નહી જોઈએ, જે ત્રણ ગણો હોય તો એ તફાવત ઓછામાં ઓછો ૧૦ ફીટ, જે ચાર ગણો હોય તો ૧૨ ફીટ, અને જે પાંચ ગણો હોય તો ૧૫ ફીટ હોવો જોઈએ

પુલીના આર્મ (Arms of Pulleys)—પુલીના આરા જડાઈમાં તદ્દન ગોળાકાર નહી પણ ધણુખરા આવા આકારના રાખવામાં આવે છે, જે મજબુત હોવા સાથે ચાલુમા પવનને કાપે છે જ્યારે પુલીના આરા સીધા હોય છે ત્યારે તેઓને ઓતતી વખતે તેઓ સક્રિયવાથી તેઓ ઉપર ધણુ જોર પડે છે, માટે પુલીના આરા ધણુ ટેકાણે આવા વાંકદાર બનાવવામાં આવે છે, કે જથી તેઓને ઓતતી વખતે તેઓ પોતાના વાંકમાથી મરડાઈને સક્રિય એવી વાંકદાર આર્મવાળી પુલીઓ શાફ્ટીંગ ઉપર ગોઠવતી વખતે ધણુ ભુલાવો ખાવામાં આવે છે, અને કેટલાકે જેમ ગમે તેમ ગોઠવી દે છે. ચિત્ર નાં ૨૫૦ માં એ પુલીઓ ગોઠવવાની રીત સ્પષ્ટ બતાવી છે, જેમા ઉપલી

ચત્ર નાં

૨૫૦.

પુલીઓના
આર્મ

ફાઇવી ગ અથવા ચલાવનારી અને નીચલી ફ્રીવન અથવા ચાલનારી પુલી છે ચિત્ર ઉપરથી જોવામાં આવશે કે પટો ફાઇવી ગ પુલીના આર્મના વાકની અંદરની બાજુ તરફથી આઉટર પડી ફ્રીવન પુલીના આર્મના વાકની અંદરની બાજુ તરફ જઈ મળે છે—બીજા બોલોમા કહીએ તો ફાઇવી ગ પુલી જે તરફ ફરતી હોય તે તરફ આર્મના વાકનો ખાસો રાખવો, અને ફ્રીવન પુલી જે તરફ ફરતી હોય તે તરફ આર્મના વાકનું પેટુ રાખવું આવી રીતે પુલી ગોઠવવાનો કાયદો એ છે કે એથી પુલીના આર્મ ઉપર ખેચાણ પડતું નથી પણ કંકત દબાવવાનું પડે છે કાર્ટ આયર્નના આર્મ ખેચાણને બદલે દબાવવા વધારે સારી રીતે બરદાસ્ત કરી શકે છે, માટે પુલીના આર્મ ઉપર ખેચાણ પડે તો તેઓ તુટી જાય છે

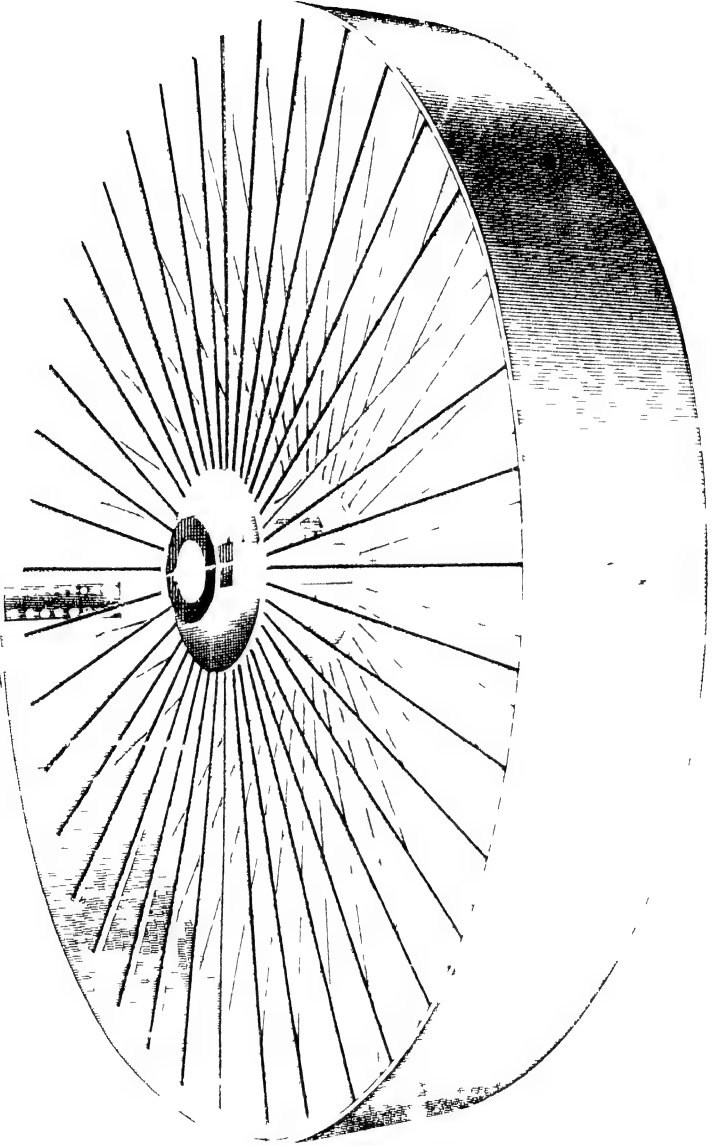
પુલીનો ઑસ (Boss) ખાસ જાહેર રાખવામાં આવે છે કે જેથી ચાવી માગતા તે ફાટી જાય નહીં ન્યારે કોનીકલ બુશ કી (conical bush key) ની મદદથી પુલીને શાફ્ટી ગ ઉપર ખેસાડવામાં આવે છે ત્યારે ઑસનો છેદ ટેપર ટર્ન કરી કહાડવામાં આવે છે, અને ત્રણ ટુકડે બુશ બનાવી ઠોકવામાં આવે છે એ બુશ કાન્ટ આયર્નનો અખડ બનાવી ટેપર ટર્ન કાઢ્યા પછી તેને કાપીને ત્રણ કાર્યા બનાવવામાં આવે છે, જેઓને પુલીને એક છેડેથી ટાઇટ ઠોકવામાં આવે છે સાધારણ ચાવી કરતા આ કોન બુશ વધારે સગવડ ભરેલો છે પુલીના કોઇબી ભાગ કરતા તેનો ઑસ જાહેર હોવાથી પુલીને ઓતતી વખતે તેનો ઑસ સર્વેથી છેલ્લો દડો થાય છે, જેથી આર્મ અને રીમ જલદી દડા થઈ જઈ સ કોચાવાથી ઘણી વખત એકાદ બે આર્મ ખેચાઈને તુટી જાય છે, અથવા તો અતિશય ખેચાણને લીધે એટલા બધા નબળા થઈ ગયેલા હોય છે, કે ચાલુમાં ભાગી જાય છે એ કારણ થઈ મોટામાં ઑસને ત્રણ કે ચાર દેકાણેથી કાપી કહાડવામાં આવે છે, જેથી ન્યારે આર્મ સ કોચાવા માટે ખેચાય ત્યારે ઑસના કાપેલા ભાગો એક બીજાથી છુટા પડી આર્મને વગર હરકતે સ કોચાવા દેયે આવા કાપેલા ઑસ ઉપર પાછળથી બંને બાજુએ લોખંડની રીંગ અથવા વળા ગરમ કરી

ચહડાવવામાં આવે છે એ રીંગ ચહડાવવા અગાઉ ઓસના કપાયલા ભાગો વચ્ચે લોખંડની પ્લેટ ટાઇટ ભરવામાં આવે છે. તોપણ ઘણાક મેકરો ઓસને કાપ્યા વગર મોટી પુલીઓ અખડન ઓતે છે, અને પુલીના ઓસ અને રીમ એકી વખતે સાથે સાથેજ ઠડા થઇ જઇ સકોચાય એવી ગોઠવણ રાખે છે

સ્પ્લીટ પુલી (Split Pulley) ચિત્ર નાં ૨૫૧ મા બતાવ્યા મુજબ સ્પ્લીટ પુલી બે ટુકડે બનાવવામાં આવે છે રીમની અંદરથી અને ઓસની બાહરથી ફલેન્જો ગપેલી હોય છે, જેઓ એક બીજા સાથે મેળવી બોલ્ટોથી ટાઇટ કરવામાં આવે છે એ પુલીનો છેદ શાફ્ટીંગના ડાયમેટર કરતા સહેજ નાનો રાખવામાં આવે છે, જેથી પુલીના બન્ને ભાગોના બોલ્ટો ટાઇટ કરતાજ પુલી શાફ્ટીંગ ઉપર તદ્દન જામ થઇ જાય છે આ જાતની પુલીઓ ઘણી સગવડ ભરેલી હોય છે, કાગળકે તેઓને શાફ્ટીંગ ઉપર ન્યારે જોઇએ ત્યારે કાઢી બદલી શકાય છે, જેમ કરવા માટે શાફ્ટીંગની કોલીંગ છોડી તેને બેરંગોમાં ઉચકવી પડતી નથી

લોખંડની અને સ્ટીલની પુલી (Iron and Steel Pulleys)—ચિત્ર નાં ૨૫૧ મા બતાવેલી મોટી પુલી લોખંડની બનાવેલી છે, અને તે ધી અનફ્રેક્ચલ પુલી એન્ડ મીલગીઅરીંગ કંપનીની બનાવટ છે એ જાતની પુલીઓ ઘણી મજબુત હોય છે, અને કાસ્ટ આયર્નની પુલી કરતા વજનમાં ૩૦ થી ૫૦ ટકા જેટલી હલકી હોય છે વળી લોખંડની પુલીઓ ઘણુ ખર્ચ બે ટુકડે (સ્પ્લીટ) બનાવવામાં આવે છે કેટલાકે લોખંડની પુલીના ઓસ કાસ્ટ આયર્નના બનાવે છે, અને આર્મ અને રીમ રૉટ આયર્નના બનાવે છે, જ્યારે કેટલાકે આખી પુલી તદ્દન લોખંડની બનાવે છે અમેરીકન બનાવટની સ્ટીલની પ્લેટની બનાવેલી પુલીઓ ઘણી વખાણવા લાયક હોય છે એમાં રીમ, આર્મ, ઓસ વગેરે દરેક ચીજ સ્ટીલની પ્લેટને મશીનમાં દાખી ઉપસાવીને બનાવવામાં આવે છે.

ચિત્ર નાં ૨૫૧.

લોખ ડની પુલી

ફાસ્ટ અને લુસ પુલી (Fast and Loose Pulleys)-

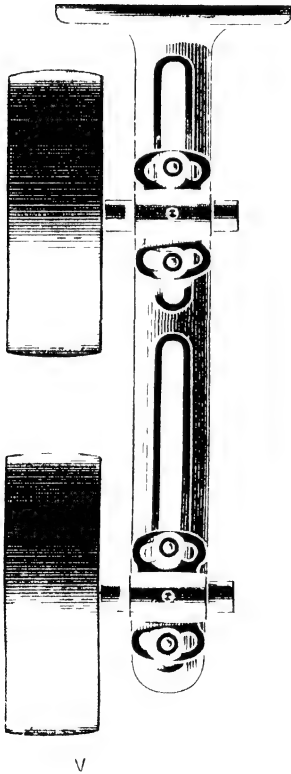
ધણખરા દરેક સાંચા ઉપર ફાસ્ટ અને લુસ પુલી એવી બે પુલી હોય છે ફાસ્ટ પુલી સાંચાની શાફ્ટીંગ ઉપર ચાવી મારી નમકીધેલી હોય છે, અને લુસ પુલી શાફ્ટીંગ ઉપર છુટી ફરે છે જ્યારે સાંચા બંધ કરવો હોય ત્યારે તેનો પટો ફાસ્ટ પુલી ઉપરથી લુસ પુલી ઉપર લઇ જવામાં આવે છે, જેથી તે પુલી શાફ્ટીંગ ઉપર ખાલી ફર્યા કરવાથી તેટલો વખત સાંચો બંધ રહે છે લુસ પુલી જે ઠેકાણે શાફ્ટીંગો ઉપર ફરતી હોય તે ઠેકાણે શાફ્ટીંગ ઉપર એક કાસ્ટ આયર્નનો ખુશ ચહાવવો જોઇયે કે જેથી તે ખુશ ઉપરજ લુસ પુલી ફર્યા કરવાથી શાફ્ટીંગ ધસાય નહી, અને જ્યારે ખુશ ધસાઇ નય ત્યારે તે કહાડી નવો ખુશ સહેલાઇથી નાખી શકાય આવી ગોઠવણમાં ફાસ્ટ પુલી હમેશાં ડ્રીવન પુલી હોય છે

સ્ટેન્ડીંગ ડ્રમ (Standing Drum)—ફાસ્ટ અને લુસ

પુલીની ઉપલી ગોઠવણમાં મુખ્ય ખામી એ હોય છે કે સાંચો બંધ હોય ત્યારે પટો લુસ પુલી ઉપર ચાલ્યા કવાથી લુસ પુલી અને પટો ફાઇટમાં ધસાયા કરે છે, તેમજ વળી જગત આંચકો લાગતાજ પટો ફાસ્ટ પુલી ઉપર એકાએક ચહાડી જઇ સાંચો ચાલવા લાગવાથી તે ઉપર કામ કરતાં આદમીઓને ગભીર નુકસાન થવાનો ધણો જોખમ રહે છે એમ થતુ અટકાવવા ખાતર સ્ટેન્ડીંગ ડ્રમની ગોઠવણ રાખવામાં આવે છે એમાં લાઇન શાફ્ટ ઉપરજ કાઇ ખેરીગની જોડમાં ફાસ્ટ અને લુસ પુલી હોય છે ફાસ્ટ પુલી હમેશ મુજબ લાઇન શાફ્ટ ઉપર ચાવીથી નમકીધેલી હોય છે, પણ લુસ અથવા સ્ટેન્ડીંગ પુલી ખેરીગના ઓફેટ સાથે જોડેલા એક પોકંગ ખુશ ઉપર લાધેલી હોય છે, જે ખુશનો છેદ શાફ્ટીંગના છેદ કગતા ધણો મોટો હોવાથી તેમાંથી શાફ્ટીંગ આરપાર નય છે સાંચા ઉપર તે માત્ર એકજ ફાસ્ટ પુલી હોય છે જ્યારે સાંચો બંધ રાખવો હોય ત્યારે પટો મજકુર લુસ પુલી ઉપર લઇ જવામાં આવતાજ તે પટાના ઝોકને લીધે થોડીવાર ફરીને બંધ થઇ નય છે, જેથી લુસ પુલી, પટો, અને સાંચો સ્થિર પડી રહે છે, જે ધણુ સગવડ અને સલામતી બરેલુ છે લુસ અથવા સ્ટેન્ડીંગ પુલી અને શાફ્ટીંગ વચ્ચે કશો પણ સંબંધ નહી હોવાથી તે કદી પણ એકાએક ફરવ

માંડતી નથી, તેમજ એક સ્થિર પુલી ઉપરથી પટો ખસેડીને બીજી પુલી ઉપર લઇ જવાનું કામ લગાર મુશ્કેલ હોવાથી પટો કાંઇ આચકાથી એકાએક ખસી જઇને ફાસ્ટ પુલી ઉપર ચઢી જતો નથી, જો કે એક પુલી ઉપરથી બીજી પુલી ઉપર ઘણી સહેલાઈથી પટો લઇ જવા માટેના કાટા અથવા ફોર્ક (fork) ની ખાસ ગોઠવણ રાખેલી હોય છે.

ગલ્લોઝ પુલી (Gallows Pulley)—જ્યારે લાઇન શાફ્ટ ઉપરથી પટો એકાદ વાક આપીને આડોટીડો લઇ જવો હોય ત્યારે

ચિત્ર નાં ૨૫૨.
ગલ્લોઝ પુલીઓ.

તેમ કરવા માટે ગાઇડ અથવા ગલ્લોઝ પુલી વપરાય છે, જેઓ ચિત્ર નાં ૨૫૨ માં બતાવી છે, અને જેઓ ધી અનફ્રિકેશન પુલી કંપનીની બનાવટ છે એ ગલ્લોઝ પુલીઓ કામને અનુસંગી તરેહવાર જાત અને ટપની બનાવવામાં આવે છે, અને એ પુલીઓની ઝડપ અતિશય હોવાથી તેઓની ઘેરીગોમા તેલ પુરવાની ખાસ ગોઠવણ રાખેલી હોય છે ચિત્ર ઉપરથી જોવામાં આવશે કે એ પુલીઓ જેમ ગમે તેમ હડાવીને વાકીટીકા રાખી શકાય છે જ્યારે ખાતાની વચ્ચે લાઇન શાફ્ટ હોય અને બન્ને બાજુએ સાચા-ઓની બે હાર હોય ત્યારે તે એકજ લાઇન શાફ્ટ ઉપરથી લીધેલા આડા પટા

સાંચાની ફાસ્ટ-લુસ પુલીને મથાળે મુકેલી ગેલોઝ પુલી મારફતે ઉભા લેવામા આવે છે

પુલીની ચાવીઓ (Keys) શાફ્ટીંગ ઉપર પુલીને ખેસાડવા માટે સર્વેથી સગવડ લેરેલી ચાવી કોનીકલ બુશ કી (conical bush ey) છે પુલીનો છેદ શાફ્ટીંગના ડાયમેટર કરતા ધણો મોટો અને ટેપર રાખવામા આવે છે, જેમા કાસ્ટ આયર્નનો બનાવેલો ત્રણ ટુકડામા કાપી નાખેલો ટેપર બુશ ઠોકી જામ કરવામા આવે છે પહેલા આખો બુગ ટર્ન કરી પછી તેને કાપીને તેના ત્રણ કારચા બનાવવામા આવે છે શાફ્ટીંગની અદર ઉડો ગાળો કાઢીને ટાકેલી ચાવી સન્ક કી (sunk key) કહેવાય છે, જે માટે ચાવીની લંબાઈ કરતાં બમણો લાંબો ગાળો શાફ્ટીંગ ઉપર ખોદી કઢાડવો પડે છે શાફ્ટીંગ ઉપર સપાટ ફ્લેટ પાડી ટાકેલી ચાવી ફ્લેટ કી (flat key) કહેવાય છે, જ્યારે શાફ્ટીંગની ગોળાઈની બરાબર ચાવીનું તળિયું ઘસીને ટાકેલી ચાવી હોલો કી (hollow key) અથવા સેડલ કી (saddle key) કહેવાય છે એવી દરેક લખ-ચારસ ચાવી માટે પુલીના બાસમા તેવોજ ખાચો પાડવો પડે છે

પટાની ઝડપ (Speed of Belts)—દર મીનીટે પટાની સાધારણ ઝડપ ૨૦૦૦ થી ૬૦૦૦ શીટ રાખવામા આવે છે મેન ડ્રાઈવીંગ બેલ્ટ અથવા ફ્લાઈ વ્હીલ ઉપરના પટાની ઝડપ ૩૦૦૦ શીટથી ૪૫૦૦ શીટ સુધીની રાખવામા આવે છે જેમ દોરડાઓની બાબતમા બને છે તેમ પટાઓની ઝડપ આસરે ૪૦૦૦ શીટથી ઉપરાંત જેમ વધારતા જઈએ તેમ પટાઓની હોર્સપાવર ખેંચવાની શક્તિ ઓછી થતી જાય છે પટા માટે ૩૦૦૦ થી ૩૫૦૦ શીટ સુધીની ઝડપ સર્વેથી સરસ છે

સ્ટીલના પટા (Steel Bands)—હાલમાં કેટલેક ટેકાણે મોટો પાવર ખેંચવા માટે મેન ડ્રાઈવીંગ માટે એનજીનના ફ્લાઈ વ્હીલ ઉપર પાતળા સ્ટીલના બનાવેલા પટા વપરાવા લાગ્યા છે એ પટા ૦.૭ થી ૦.૩ ઇંચ સુધીની જાડાઈના અને અરધા ઇંચથી આઠ ઇંચ સુધીની પોહળાઈના બનાવવામા આવે છે એ પટાની મજબૂતીનો ખ્યાલ એટલા ઉપરથી આવશે કે જ્યારે સાધારણ ચામડાનો પટો

તેના સેક્શનના દર સ્કેવર ઇંચ દીડ આસરે એકથી બે તન વજનને તૂટી જાય છે, ત્યારે આ સ્ટીલનો પટો ૬૫ તન વજનને તૂટે છે! સ્ટીલના પટા માટે પુલીની ફેસ ઉપર કોર્ક (Cork) નું પાતળું પડ ચઢાવવામાં આવે છે, અને એ જાનના મેનફ્રાઇવીંગમાં વ્યર્થ જતો પાવર ફક્ત અરધાથી એક ટકો થવા જાય છે લેન્ડશાયરની કેટલીક મીલોમાંથી રોપ ફ્રાઇવીંગ કાઢી નાખીને સ્ટીલ બેન્ડ ફ્રાઇવીંગ ફ્લેટમદી સાથે દાખલ કરવામાં આવ્યું છે.

ચામડાના પટા (Leather Belts)—પટા ઘણાખરા ચામડાના બનાવવામાં આવે છે, જેઓ પુલીની ફેસ ઉપર ફ્રીક્શન કરીને પુલીને ચલાવે છે. પટાની ગોઠવણ બનતા મુઘી એવી રીતે રાખવી જોઈએ કે તેની ત્રણ બાજુ નીચે રહે અને ટીલી બાજુ ઉપર રહે. ટુકડા પટા કરતા લાંબા પટા વધુ અસરકારક હોય છે એકવડા સીગલ બેલ્ટ કરતા દબલ બેલ્ટ લગભગ દોઢ ગણો વધુ પાવર ખેંચી શકે છે. ચામડાના એકવડા પટાની જગાઈ ફાહડથી અઢી દોરા સુધીની હોય છે. ચામડાના પટાની માસ તરફની બાજુ પુલી ઉપર લાગે તેવી રીતે પટો પુલી ઉપર નાખવો જોઈએ, કારણકે એવી રીતે પટો ચલાવવાથી તે લાંબો વખત મુઘી ટકે છે. જો પુલી નાની હોવાથી પટો સરી જતો હોય તો તે પુલીની ફેસ ઉપર ચામડું ચઢાવવાથી પટો સરી જતો નથી. જ્યારે પુલીની ફેસ પોલીશ કરેલી ચાદી જેવી ચલકતી દેખાય ત્યારે પટો પુલી ઉપરથી સરી જતો ધારવામાં આવે છે, પણ જ્યારે પુલીની ફેસ ઉપર ઝાખો સીસાની ધાતુ જેવો ચલકાટ દેખાય ત્યારે પટો સરી નહીં જતા. બરાબર કામ કરતો હોવો જોઈએ એક બીજીની ઉપર આવેલી પુલીઓ ઉપર ચાલતો ઉભો પટો હમેશા પાતળો અને બની શકે તેટલો પોહોળો હોવો જોઈએ એવી જગામાં જડો અને સાકડો પટો બરાબર કામ કરતો નથી. જેમ પટા લાંબા હોય તથા જેમ પુલીઓનો ડાયમેટર ઓટો હોય તેમ વધારે સાફ જો એનજીનના પટાની ટીલી બાજુ મોજાઓની માફક હાલ્યા કરે તો જાણવું કે સીલીનડરમાં એક તરફનો સ્ટીમ કટઓફ બીજી તરફના કટઓફ કરતા વધારે હોવો જોઈએ.

સુતર અને બાલના પટા (Cotton & Hair Belts)—હાલમાં સુતર અને જાનવરોના બાલના બનાવેલા પટાઓ

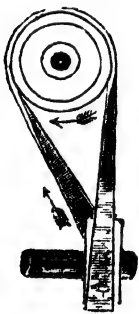
ધણેક ઠેકાણે વપરાતા જોવામાં આવે છે એ જાતના પટા ચામાંડના પટા કરતાં વજનમાં ૨૦ થી ૩૦ ટકા જેટલા હલકા હોય છે, પણ એ પટાઓ ધસડખોરામાં ચામડાના પટાની બરાબરી કરી શકતા નથી, જેથી તેઓ કાસ્ટ અને હુસ પુલીઓ ઉપર વાપરવાને લાયકના હોતા નથી, કારણકે વારંવાર ચીપીઆની મદદથી એક પુલી ઉપરથી બીજી પુલી ઉપર ખસેડવાથી એ જાતના પટાની કિનારીઓના છુછા થઈ જાય છે એ પ્રમાણે નુકસાન થતું અટકાવવા માટે જુદા જુદા મેકરો તરેહવાર રીતો વાપરે છે, જેઓમાં એક મેકર એવા પટાઓની કિનારીઓમાં ચામડાની પટી ખેસાડે છે, જેથી ચીપીઆ સાથે એ ચામડાની ધારજ ધસાયા કરે તોપણ જે ઠેકાણે સ્ટીમનો અને બીજો બીનાસ ધણો હોય ત્યાં ચામડાને બદલે સુતરના પટા વાપરવા સારા છે તેમજ ગરમ અને બીનાસવાળી જગામાં બાલના પટા પણ સારું કામ કરે છે વળી એવા પટાઓ લાંબાને લાંબા એકજ ટુકડામાં બનાવવામાં આવતા હોવાથી વચ્ચે ચામડાના પટાઓની માફક સખ્યાબધ સાધાઓ આવતા નથી, તેમજ ચામડાના સારી જાતના પટા કરતાં એ સસ્તા પડે છે તોપણ ચોક્કસ પાવર ખેંચનારા ચામડાના પટા કરતાં તેટલોજ પાવર ખેંચનારા સુતર કે બાલના પટાની પહોળાઈ સેહેજ વધુ રાખવી પડતી હોવાથી પુલીઓ પહોળી બનાવવામાં ખર્ચ સેહેજ વધુ લાગે છે

લીન્ક બેલ્ટ (Link Belt)—આ જાતના પટા ચામડાના ટુકડાઓને તારની પીનોથી એક બીજા સાથે મિળગરા માફક જોડીને સાકળની માફક બનાવવામાં આવે છે એ પટાનો સાધો કરવા માટે પુલીઓ ઉપરથી બન્ને છેડાઓને કલેમ્પથી ખેંચીને લીન્કના છેદ મેળવી તેઓમાંથી તારની પીન પસાર કરી રીવેટ કરી લેવામાં આવે છે, જેથી આ પટો દેખાવમાં, વજનમાં, અને મજબુતીમાં બધી જગાએ એકજ સરખો રહે છે વળી પટો સાંકળી જેવો હોવાથી લીન્કો વચ્ચે રહેતા ગાળાઓમાંથી હવા નિકળી જાય છે, જેથી પટો પુલીની ફેસ ઉપર બરાબર લાગુ રહે છે, અને સરી જતો નથી એ જાતના પટા ઘણા જગા હોવાને લીધે તેમજ લીન્કોની આડી પીનોને લીધે એ પુલીની ફેસના વાક પ્રમાણે વળી શકતા નથી, જેથી તેઓને એક અથવા બન્ને બાજુએ કાપીને — આ પ્રમાણે વાકદાર બનાવવામાં આવે છે, જેથી તેઓ પુલીની ફેસ ઉપર એક સરખી રીતે લાગીને ચાલે છે.

કમ્પાઉન્ડ બેલ્ટ (Compound Belts)—જો કોઈ ઠેકાણે એક ચોક્કસ પટો જોઈતો પાવર ખેંચવાને અશક્ત હોય, તો તે ઠેકાણે તેજ પટાની ઉપર બીજો પટો નાખવાથી પેલા પટાની પાવર ખેંચવાની શક્તિમાં લગભગ ૭૦ ટકાનો વધારો થતો કહેવાય છે જ્યારે કોઈ સાંચાનો પાવર પાછળથી વધારવાથી તેનો અસલ

પટો તે વધારાનો પાવર ખેચી શકતો નહી હોય અથવા તો મોટો પહોળો પટો વાપરવા માટે પુલી અથવા જગામા પુરતો મોકળાસ નહી હોય ત્યારે અસક્ષ પટા ઉપર એવો એક બીજો પટો નાખવાથી જોઈતી ગરજ સરે છે એ બન્ને પટાને એક બીજા સાથે જોડવામા આવતા નથી, પણ એક ઉપર બીજો પટો તદ્દન છુટો ચાલવા દેવામા આવે છે એ માટે નીચલા પટાનો સાધો લેંપથી નહી પણ બટ કરીને સાધવો જોઈએ કે જેથી તે ઉપર ચાલતા પટાને હરકત કરે નહી એ પ્રમાણે અસક્ષ પટા ઉપર બીજા ત્રણ ચાર પટા સહેલાઈથી ચલાવી જોઈતો પાવર ખેચી શકાય છે, તેમજ એકજ ડ્રાઈવીંગ પુલી ઉપરથી જુદે જુદે તકાવતે પણ એક લાઇનમાં આવેલી સખ્યાબધ ડ્રીવન પુલીઓ ચલાવી શકાય છે, તે એવી રીતે કે ડ્રાઈવીંગ પુલીપરનો સર્વથી ઉપરનો પટો સર્વથી દુરની પુલી ઉપર નાખવામા આવે છે, અને છેક નીચેનો પટો સર્વથી નજદીકની પુલી ચલાવે છે એ પ્રમાણે એનજીનના ડ્રાઈવગ્રીસ ઉપર નાખેલા ચાર પટાઓ ચાર જુદી જુદી પણ એક લાઇનમા આવેલી સેકન્ડ મોશન પુલીઓ સહેલાઈથી ચલાવી શકે છે.

ક્વાર્ટર ત્વીસ્ટ બેલ્ટ (Quarter-twist Belt)—એક બીજીને કાટખુણે આવેલી શાફ્ટીંગ ક્વાર્ટર ત્વીસ્ટ બેલ્ટથી ચલાવી શકાય છે, જે રીત ચિત્રા નાં ૨૫૩ અને ૨૫૪ મા બતાવી છે

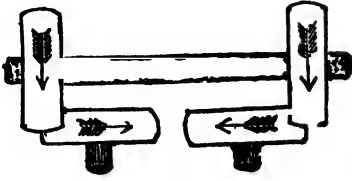
ચિત્ર નાં

૨૫૩.

ક્વાર્ટર ત્વી-
સ્ટ બેલ્ટ

એ પટા માટે શાફ્ટીંગ ઉપર પુલી ગોઠવવાની રીત એ છે કે એક પુલીને જે બાજુએથી પટો છોડી જાય તે બાજુ અને બીજી પુલીને જે બાજુએથી પટો છોડી જાય તે બાજુ બન્ને સાથે મેળવી ઉપલી ફેસના સેન્ટરમાથી ઓલખો નાખી નીચલી પુલીની ફેસને સેન્ટર મેળવી લેવો ચિત્ર નાં ૨૫૪ મા શાફ્ટીંગ અને સાચાની પુલીઓ એક યા બીજી તરફ ફરવાને લીધે તેઓને જુદી જુદી કેવી રીતે ગોઠવવામા આવી છે, અને પુલીઓની કઈ તરફની ફેસો મેળવીને ઓલખો નાખવામા આવે છે, તે બે રીતે બતાવ્યું છે, જેમા અમુક પુલી કઈ તરફ ફરે છે, તે તીરની નિશાનીથી બતાવ્યું છે.

પટાના સાંધા (Jointing Belts)—પટા સાધવા માટે

ચિત્ર નાં ૨૫૪.

ક્વારટર ત્વીસ્ટ બેલ્ટ.

તરેહવાર જાતના કલેમ્પો અને બીજી ગોઠવણો શોધી કહાડવામા આવી છે, પણ ચામડાની વાધરી અથવા લેસથી પટા સાધવાની રીત હજી પણ પોતાનું ચઢીઆતાપણ જાળવી રાખી છે. મોટા ડાયમેટરની પુલી માટે પટાના છેડા એક બીજા ઉપર ચઢાવી લેપ કરી લેસથી સીવી લેવામા આવે છે, પણ

નાના ડાયમેટરની પુલીઓ માટે એ પ્રમાણે પટાનો સાંધો કરવામા સાચો ધણો આયકો ખાય છે, કારણકે સાંધા આગળ પટાની જડાઈ બમણી થવાથી તે તેટલી જગાએ પુલીની ફેસ ઉપર બરાબર મરડાઈને ચાલતો નથી વળી ઘણી બારીકી ભરેલા સાચામા તો પટાના એ સાધાનું વજન બાકીના પટા કરતા વધારે હોવાથી ચાલ એક સરખી નિયમીત રહેતી નથી માટે વિજળીની બતીના ડાયનેમો ચલાવવા માટે એવો સાંધો અનુકૂળ નથી પટાનો સાંધો એવી રીતે કરવો જોઈએ કે લેસના ટાકા પુલી તરફની પટાની બાજુ ઉપર પટાની લાઇનમા સીધા આવે, જેથી લેસ કતરાઈ જાય નહીં સુતર અને બાલના પટાઓ પણ એવીજ રીતે સાધવામા આવે છે પણ એ પટાઓમા સાધાની લેસો જલદી ધસાઈને તૂટી જાય છે, કારણકે ચામડાના પટામા લેસના ટાકા પટામા દબાઈને અદર ખુચી જાય છે, અને પટાની સપાટીની બરાબર સાધાના ટાકાની સપાટી રહે છે, જ્યારે સુતર અને બાલના પટાના સાધાના ટાકા પટાની અદર ખુચી નહીં બેસતા પટાની સપાટીની ઉપર રહે છે નાના પટાઓ પુલીઓ ઉપરથી ઉતારી નાખી સાંધીને પછી ચઢાવવામા આવે છે, પણ મોટા પટાઓ પુલીઓ ઉપરજ કલેમ્પની મદદથી જોઈતા પ્રમાણમા ખેચી રાખી સાધવામા આવે છે સુતર કે બાલના પટામા પન્ચથી છેદ પાડવા નહી, પણ કાંઈ અણીયાળું હથિયાર ભોકીને છેદ પાડવા

પટાની પસંદગી અને સંભાળ (Selection & Care of Belts)—ચામડાના પટા જ્યારે નવા હોય છે, ત્યારે તેઓમા સહેજ તેલ અને ચરબી ભેળાયલા હોવાથી તેઓ ધણા

નરમ રહે છે, પણ ઘણો લાંબો વખત ચાલ્યા પછી એ તેલ અથવા ચરખી સુકાઈ જવાથી પટા સમ થઈ ટટરી બન્ય છે માટે દર એ મહીને પટાની બન્ને બાજુએ માછલીનું તેલ અને ચરખી સરખે ભાગે મેળવી છુટા અશથી લગાડવા જોઈએ સુતરના પટાની બાહરે ઉકાળેલું અલ્ફસીનું તેલ લગાડવું સાફ છે પટાઓ ઉપર તેલ થોડાજ જથ્થામાં લગાડવું જ્યારે કાંઈ કારણસર પટા ઉપર તેલ વધારે લાગ્યું હોય, ત્યારે સાધારણ ચાકનો ખારીક ભૂંકા તે ઉપર લગાડવાથી તેલ ચુસાઈ જશે ખનીજ તેલ તેમજ વનસ્પતી તેલો પટાઓ માટે નુક-સાનકારક છે જે કારખાનામાં હયુમીડીફાયર વપરાવાને લીધે ભિનાશ ઘણો થતો હોય ત્યાં ચામડાના પટાને બદલે સુતર કે બાલના પટા વાપરવા સારા છે, જેઓમાં બાલના પટા સુતરના પટા કરતાં પણ ભિનાશ સામે વધારે ટકી શકે છે ચામડાના પટા જે ઘણા જગા હોય તે ઘણા સારા એવો વિચાર ભુલ લેરેલો છે પટા ઘણું ખર્ચ વજનને હિસાબે વેચાતા હોવાથી સસ્તા પટાની માંસ તરફની બાજુ છોલીને સાફ કરવામાં આવતી નથી, જેથી પટાનું વજન વધે છે સારી જાતના પટામાં સાધાઓ વચ્ચેનો તફાવત થોડો હોય છે, એટલે કે એક આખા ચામડામાંથી પટાને લાવકેનો પીઠનો થોડોજ ભાગ ઉપયોગમાં લઈ પુછડી અને ગરદન તરફના ભાગ રદ કરે છે, જ્યારે સસ્તા પટા બનાવનારાઓ એ ભાગ બી ઉપયોગમાં લેવા અર્થે લાંબા ટુકડાઓ કાપે છે અમેરીકન “ફોર્મ તેનીંગ”થી પકાવેલા ચામડાના પટા કાળા રંગના અને દેખાવમાં સારા હોય છે, પણ ફોર્મ તેનીંગથી ચામડું નબળું થઈ જતું કહેવામાં આવે છે

પટાના હોર્સ પાવર (Horse Power of Belts)

—એકવડો સારી જાતનો ચામડાનો પટો દર એક ઇંચ પહોળાઈ દીઠ દર મીનીટે ૮૦૦ ફીટની ઝડપે ચાલતા ૧ ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર જેટલી શકે છે એવડો પટો દર એક ઇંચ પહોળાઈ દીઠ ૫૦૦ ફીટની ઝડપે ૧ હોર્સ પાવર જેટલી શકે છે.

નીચલા કોઠામાં જુદી જુદી પહોળાઈના એકવડા (સી ગલ) પટા દર ૧૦૦ ફીટ ઝડપ દીઠ કેટલા હોર્સ પાવર જેટલી શકે છે તે આપ્યું છે એવડા (ડબલ) પટા એકવડા પટા કરતાં દોઢ ગણો વધારે પાવર જેટલી શકે છે. જેમ દોરડાના બાજમાં બને છે તેમ પટાના બાજમાં

પણ આસરે ૪૮૦૦ શીટથી વધારે જેમ જેમ ઝડપ વધારતા જઈએ, તેમ તેમ પટાની હોર્સપાવર ખેચવાની શક્તિ કમી થતી જાય છે ક્રોડો—૪૭. એકવડા પટાની ૬૨ ૧૦૦ ફીટ ઝડપ દીઠ હોર્સપાવર ખેચવાની શક્તિ.

પટાની પોહળાઈ, ઇચ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૨	૧૫	૧૮
ખેચી શકાતા હોર્સપાવર	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{8}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{7}{8}$	૧	૧ $\frac{1}{8}$	૧ $\frac{1}{4}$	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{5}{8}$	૨ $\frac{1}{4}$

પ્રકરણ—૪૫.

તુથ ગીઅરીંગ.

TOOTHED GEARING.

વ્હીલ ગીઅરીંગ (Wheel Gearing)—મીલો અને બીજા મોટા કારખાનાઓમાંથી અસલી વ્હીલ ગીઅરીંગની ગોઠવણો હવે લગલગ નાણુદ થઈ ગઈ છે આજના વખતમાં નવી બધાતી મીલોમાં તો વ્હીલ ગીઅરીંગવાળા એનજીનો કદી પણ મગાવવામાં આવતા નથી, અને કેટલીક જુની મીલોએ પણ પોતાના અસલી વ્હીલ ગીઅરીંગ એનજીનો કહાડી નાખી રોપ ગીઅરીંગ દાખલ કરીધાં છે, જ્યારે કોઈક જુની અને વ્હીલ ગીઅરીંગવાળી મીલોમાં રોપ ગીઅરીંગ કે બેલ્ટ ગીઅરીંગની ગોઠવણ નહીં થઈ શકવાને લીધે હમણા પણ નવા વ્હીલ ગીઅરીંગ એનજીનો મગાવવામાં આવે છે વ્હીલ ગીઅરીંગની સામે મુખ્ય ત્રણ વાધા લેવાય છે. અનિયમીત ચાલ, કટાળાભરેલો અવાજ, અને એકાએક મોટા અકસ્માત થવાનો સંભવ. આ ત્રણ અગત્યના વાધાઓને લીધેજ વ્હીલ ગીઅરીંગ હાલમાં નાપસદ કરવામાં આવે છે, અને તેને બદલે રોપ ગીઅરીંગ એવી ખામીઓથી મોકળું હોવાથી હાલ લોકપ્રિય થઈ પડ્યું છે, નહીં તો વ્હીલ ગીઅરીંગ હજી પણ મીલો અને કારખાનાઓમાં જોવામાં આવત, કારણકે સારી જાતના વ્હીલ ગીઅરીંગમાં બીજા કોઈપણ જાતની ગીઅરીંગ કરતાં ઘણો એછો પાવર વ્યર્થ જાય છે—એટલે કે રોપ ગીઅરીંગ કે બેલ્ટ ગીઅરીંગ કરતા વ્હીલ ગીઅરીંગ એનજીન ઘણો એછો પાવર પોતે ખાઈ જાય છે તોપણ ઉપલી ત્રણ ખામીઓ એટલી બધી વાંધા ભરેલી છે કે વ્હીલ ગીઅરીંગના બીજા

ગમે તેટલા ફાયદા છતાં આજના એનજીનીઅરો તે તરફ નાપસદ-ગીની નજરે જુવે છે, અને તેને બદલે એન ગીઅરીંગ પસદ કરે છે.

ઘડીલ ગીઅરીંગનાં ફલાઈ ઘડીલો (Geared Fly Wheels)—ઘડીલ ગીઅરીંગની ચાલ અનિયમીત રહેવાનું મુખ્ય કારણ એ માટે વપરાતાં હલકાં ફલાઈ ઘડીલો છે રોપ અથવા બેલ્ટ ગીઅરીંગ માટે જે ભારે અને મોટા ડાયામેટરના ફલાઈ ઘડીલો વપરાય છે, તે કરતા ઘણા હલકા અને નાના ફલાઈ ઘડીલો ઘડીલ ગીઅરીંગ માટે જોઈએ છે, તેમજ રોપ ગીઅરીંગના ફલાઈ ઘડીલની ચાલ પણ ઘણી વધારે રાખવામા આવે છે માટે જેમ ફલાઈ ઘડીલો ભારે અને ઝડપી ચાલનાં હોય તેમ એનજીનીઅર ચાલ ઘણી એકસરખી અને નિયમીત રહે છે ફલાઈ ઘડીલોના દાતા અગાઉ લાખા રાખવામા આવતા હતા, પણ હમણા એ દાતાઓની ઉચાઈ જેમ અને તેમ ટુકડી રાખવાની લલામણ કરવામા આવે છે, કે જેથી દાતા તુટવાના સભવ ઓછા રહે છે મોટા ઘડીલોમા દાતાની ઉચાઈ પીચથી અરધી રાખવામા આવે છે

દાંતાનાં ઘડીલો (Teeth Wheels)—એ ઘડીલો બીડ અથવા કાસ્ટ સ્ટીલના બનાવવામા આવે છે બીડના ઘડીલો કરતા સ્ટીલના ઘડીલો સેકડે આસરે ૨૫ ટકા વધુ પાવર ખેચી શકે છે એ ઘડીલોના આરા આવા **T** અથવા આવા **H** ઘાટના બનાવવામા આવે છે, જેમા છેદણી જાતના આરા વધારે મજબુત કહેવાય છે જુદા જુદા કદના ઘડીલો માટે આરાઓની સખ્યા આ પ્રમાણે રાખવામા આવે છે—૩ શીટની અદરના ડાયામેટરના ઘડીલ માટે ૪ આરા, ૩ શીટથી ૮ શીટ માટે ૬ આરા, ૮ શીટથી ૧૬ શીટ માટે ૮ આરા, ૧૬ શીટથી ૨૪ શીટ માટે ૧૦ આરા

પીચ અને પીચ લાઇન (Pitch & Pitch Line)—ઘડીલના દાતાના લગલગ મધ્ય લાગમાથી એક સરકલ દોરવામા આવે છે, જે પીચ લાઇન અથવા પીચ સરકલ કહેવાય છે એ પીચ લાઇન ઉપર માપતા એક દાતાના સેન્ટરથી બીજા દાતાના સેન્ટર સુધીના તફાવતને દાતાનો સરકયુલર પીચ (ciroular pitch) કહે છે. તેમજ ઘડીલના ડાયામેટરના દર એક ઇંચ દીઠ ઘડીલમા

જેટલા દાંતા હોય તેટલી સખ્યાને ડાયમેટ્રલ પીચ (diametral pitch) કહે છે—એટલે કે જે એક ૨૪ ઇંચ ડાયમેટરના વ્હીલમા ૭૨ દાંતા હોય તો એક ઇંચ ડાયમેટર દીક ૩ દાંતા થયા માટે તે વ્હીલનો ડાયમેટ્રલ પીચ ૩ કહેવાય છે તોપણ કામદારોમા સરક્યુલર પીચન સાધારણ રીતે જાણીતો છે, જે ટુ કમા પીચ કહેવાય છે.

પીચ એકસરખા રાખવાની અગત—દરેક

દાંતાવાળા વ્હીલમા દાંતાના પીચ તદ્દન એકસરખા રાખવાની ધણીજ જરૂર છે પીચ એકસરખા નહી હોવાને લીધે જે કોઇ દાંતાની ફેસ બીજા દાંતાઓ કરતા લગભગ આગળ હટીલી હોય, તો બીજા દાંતાઓ કરતા તે દાંતા ઉપર કામનો બોજો વધુ પડવાથી તે ભાગી જવાનો સંભવ રહેશે, તેમજ એ પ્રમાણે પીચના તફાવતમા સહેજ પણ ફરક હોવાને લીધે વ્હીલો ચાલુમા જખરો ઘોઘાટ કર્યા કરશે. દરેક વ્હીલમા એકી વખતે એક કરતા વધારે દાંતા ગીઅરમા રહેવા જોઇએ, પણ દાંતાના પીચમા ફરક હોવાથી જ્યારે માત્ર એકજ દાંતો ગીઅરમાં રહી બીજા દાંતા લાગુ નહી રહે, ત્યારે બધુ જોર પેલા એકજ ગીઅરમા રહેલા દાંતાને ધસડવુ પડે એ તો દેખીતુ છે જે વ્હીલમાંના એકાદ દાંતા ઉપર એકસરખી બેરીંગ આવેલી નહી દેખાય, તો માની લેવામા આવે છે કે બીજા કોઇ દાંતા ઉપર વધારે જોર પડતુ હોવુ જોઇએ માટે બન્ને વ્હીલોને ગીઅર કરતી વખતે ફેરવી ફેરવીને એકએક દાંતાની બેરીંગ તપાસવામા આવે છે, અને જે દાંતા ઉપર નડતર જણાય તે દાંતાના ફેસને ચીપ અથવા ફાઇલ કરી નાખી બધા દાંતાઓ ઉપર એક સરખી બેરીંગ લેવામા આવે છે. જે વ્હીલોના દાંતા વ્હીલ કટીંગ મશીનમા કાપવામા આવ્યા નહી હોય, તે વ્હીલો ચાલુમાં ઘણો મોટો ઘોઘાટ કરે છે કેટલાકો એવું ધારતા દેખાય છે કે વ્હીલના દાંતાઓ ઉપરની કાસ્ટ આયર્નની સખત ચામડી મશીનમાં દાંતા કાપવાથી નિકળી જાય છે, જેથી દાંતા વહેલા ધસાઇ જાય છે, પણ એ વિચાર ઘણો ભુલભરેલો છે. એક કૉસહેડની સ્લાઇડ અથવા એક શાફ્ટીંગની બેરીંગ પૉલીશ રાખવાની જેટલી અગત્ય છે, તેટલીજ અગત્ય વ્હીલોના દાંતાઓ પણ બરાબર પૉલીશ રાખવાની છે.

કલીઅરન્સ અથવા બેક્લેશ (Clearance or Backlash)—વ્હીલના દાંતા બીજા વ્હીલના ખાંચામા બરાબર રીટ

ખેસના નથી, પણ દાંતાની જડાઈ કરતા ખાંચાની પહોળાઈ સહેજ વધુ રાખવામાં આવે છે, જેથી જ્યારે એક ખાંચામાં એક દાંતો ગીઅરમાં હોય છે, ત્યારે દાંતાની પીઠ પછવાડે થોડી જગા રહે છે, જેને કલીઅરન્સ અથવા બેકલેશ કહે છે જ્યારે બીલો હાલહવાલ ખનાવેલાં અને મશીનમાં કાપ્યા વગરના હોય છે, ત્યારે તેઓમાં એ પ્રમાણેની કલીઅરન્સ રાખવાની ઘણી જરૂર રહે છે, કારણકે એવા બીલોમાં દાંતાઓના પીચો વચ્ચેનો તફાવત બધે તદ્દન એકસરખો હોતો નથી. એવી કલીઅરન્સવાળાં બીલો વેહેલાં ભાંગી જવાનો ઘણો સભવ હોય છે અનુભવ ઉપરથી એવું માલમ પડ્યું છે કે એવા કલીઅરન્સવાળા બીલો જ્યારે હમેશ કરતા ઓછો લોડ ચલાવતા હોય ત્યારેજ તેઓ ભાંગી જાય છે, જે એવું પુરવાર કરે છે કે દાંતાઓ વચ્ચે આવી કલીઅરન્સ રાખવાને લીધે બીલો ઉપર જે આંચકા આવે છે, તેથી બીલોના દાંતા ભાંગે છે, અને નહીં કે પાવર ખેંચવાથી પડતા જોરને લીધે જો બીલો ઘણીજ બારીકીભરેલી સભાળથી મશીનમાં કાપવામાં આવે તો આવી કલીઅરન્સ રાખવાની કશી અગત નથી, અને બીલના દાંતાની જડાઈની બરાબર ખાંચાની પહોળાઈ રાખવાથી બીલો ઘણીજ સફાઈથી વગર ઘોઘાટ કરવે ચાલે છે તોપણ ખરાબ જગામાં ચાલતા બીલોમાં થોડી કલીઅરન્સ રાખવાની અગત્ય છે, કારણકે દાંતાના ખાચાઓમાં ધુળ, કચરો વગેરે પડવાથી તેઓ થોડેક દરમિયાને પુરાઈ જાય છે, જેથી ખાચામાં દાંતો જમ થતો ચાલે છે, અને કોઈવાર ભાંગી જાય છે. મોટા બીલોમાં પીચના $\frac{1}{8}$ મા ભાગ જેટલી કલીઅરન્સ રાખવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે, પણ નાનાં બીલોમાં એ પ્રમાણ વધારે રાખવું જોઈએ દાંતાના છેડા અને ખાંચાનાં તળિયાં વચ્ચેની કલીઅરન્સ બધાં બીલોમાં આસરે પીચના $\frac{1}{8}$ માં ભાગ જેટલી રાખવામાં આવે છે

બીલોના દાંતા—સાધારણ વપરાસ માટેના રૂપર બીલોના દાંતાના કદ નીચે પ્રમાણે રાખવામાં આવે છે:—

પીચ લાઇનની ઉપર દાંતાની જડાઈ = $4.8 \times \text{પીચ} - 0.3$

પીચ લાઇનની ઉપર ખાંચ ની પહોળાઈ = $4.8 \times \text{પીચ} + 0.3$

પીચ લાઇનની ઉપર દાંતાની ઉંચાઈ = $0.3 \times \text{પીચ}$

પીચ લાઇનની નીચે દાંતાની ઉંડાઇ = $4X$ પીચ + 0.6 .

વ્હીલની પહોળાઇ = $2X$ પીચ થી $3X$ પીચ.

દાંતાની સામગ્રી ઉંડાઇ = $0.75X$ પીચ + 0.6

દાંતાના આકાર—દાંતાના આકાર ઉપર વ્હીલોના અવાજ વગર ઘણી સફાઇથી કામ કરવાનો આધાર રહે છે દાંતાઓના આકાર તરેહવાર જાતના રાખવામાં આવે છે, જેથી ચાલુમાં દાંતા બહુ ખખડાટ કરવા સાથે બહુ જોર ખાઇ જાય છે, તેમજ વ્હીલોની ઘેરીગો ઉપર પણ ઘણું જોર આવે છે ચાલુ વપરાસમાં બે જાતના દાંતા સાચારણ છે જેઓનું વર્ણન નીચે આપ્યું છે.

સાઇકલોઇડલ તીથ (Cycloidal Teeth)—એક સીધી પટ્ટીની ધાર ઉપર એક સરકતી ગબડાવી તે સરકતીના સરકમ-ફર-સમા રાખેલી એક અણીઆળી પેનસીલ વડે જે વાક ચિતરવામાં આવે છે, તે વાકને સાઇકલોઇડ (cycloid) કહે છે જ્યારે એક સરકતીની બાહરની ધાર ઉપર બીજી સરકતી ગબડાવી તે બીજી સરકતીની સરકમફર-સમા રાખેલી પેનસીલ વડે એક વાક ચિતરવામાં આવે છે, ત્યારે તે વાકને એપીસાઇકલોઇડ (epicycloid) કહે છે. તેમજ જ્યારે એક સરકતીની અંદરની ધાર ઉપર બીજી સરકતી ગબડાવી તે બીજી સરકતીની સરકમફર-સમા રાખેલી પેનસીલ વડે એક વાક ચિતરવામાં આવે છે, ત્યારે તે વાકને હાઇપોસાઇકલોઇડ (hypocycloid) કહે છે જ્યારે એક રેંક (rack) અને પીનીઅન (pinion) ના દાંતા બનાવવા હોય ત્યારે સાદા સાઇકલોઇડનો વાક ચિતરી તે મુજબ ટેમ્પ્લેટ બનાવી રેંક અને પીનીઅનના દાંતા તે પ્રમાણે બનાવી લેવામાં આવે છે એ માટે સીધી પટ્ટી ઉપર ગબડનારાં સરકતીનો ડાયમેટર પીનીઅનની પીચ લાઇન ઉપર ભરતા જે ડાયમેટર હોય તેથી અરધો રાખવામાં આવે છે જ્યારે વ્હીલોના દાંતા બનાવવા હોય ત્યારે એપી અને હાઇપોસાઇકલોઇડના વાક કામે લગાડવામાં આવે છે. એ માટે પીચ સરકતીની બરાબરના બાહરના ડાયમેટરનું એક લાકડાંનું સરકલ અથવા સરકતીનો એક ભાગ બનાવવામાં આવે છે, તેમજ ગીઅર થનારા વ્હીલો માટેના સર્વેથી નાનાં વ્હીલોના પીચ લાઇન ઉપર ભરતાં જે ડાયમેટર હોય તેથી અરધો ડાયમેટરનું એક બીજી સરકલ બનાવ-

વામાં આવે છે, જે પહેલા સરકલની બાહરની ધાર ઉપર ગળડાવવાથી જોઇતા દાતાનો પીચ લાઇનની ઉપરના ભાગ અથવા ફેસ (face) નો વાંક (એપીસાઇક્લોઇડ) પડે છે, અને દાતાના પીચ લાઇનની નીચેના ભાગ અથવા ફ્લેન્ક (flank) નો વાંક ચિતરવા માટે પીચ સરકલની બરાબરના ડાયમેટરનો છેદ એક પાટીઆમા કાતરી કહાડી તે છેદની અંદરની ધાર ઉપર પેડુ બીજી સરકલ ગળડાવવામા આવે છે, અને જો પહેલા વાકને છેડેથી આ બીજો વાક શુરૂ કરી ચિતર્યો હોય તો દાતાનો આખો વાક પડે છે, જે પ્રમાણે ટેમપ્લેટ બનાવી લઈ બધા દાતા તે ટેમપ્લેટ મુજબ બનાવવામા આવે છે.

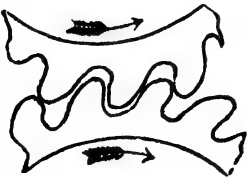
સાઇક્લોઇડલ તીથ બીજી બધી જાતના દાતાઓ ઉપર સરસાઇ ભોગવે છે, કારણકે જો ઘણી ચોકસાઈ અને સલાળથી એ દાતા ઉપર મુજબ બનાવવામા આવ્યા હોય તો જોર ઓછું ખાવા સાથે ઘણી સફાઈથી કામ કરે છે પણ એ દાતાનો બરેબરો આકાર ઉપર મુજબ મેળવવાની મુશ્કેલી ઘણી છે, અને તેમ કરતા જો કાંઈ ભૂલ થાય છે તો એ દાતાની સારી અસર બધી મરી જાય છે એ જાતના બહીષો ગીઅર કરતી વખતે બન્ને બહીલોના પીચ સરકલના મારકા એક બીજા સાથે લગોલગ મેળવવાની ઘણી અગત છે, પણ જો તેમ નહીં કરતા એ બહીલો વચ્ચેનો તફાવત સહેજ ઓછો કે વધતો રાખવામા આવે તો ફ્રીક્શન વધે છે, તેમજ શાક્ટની ઍરીંગા ઉપર જો (thrust) પડે છે.

ઇન્વોલ્યુટ તીથ (Involute Teeth)—એ જાતના દાતાનો વાક ચિતરવો સહેલ છે, કારણકે એક સરકલની આસપાસ ફરતી દોરી વીટાલી તે દોરગને છેડે પેનસીલ બાધવામા આવે છે, અને પછી દોરી ઉમેડતા જતી વખતે પેનસીલ કાગળ ઉપર દબાવી એનો વાક ચિતરવામા આવે છે, નહીં તો એક લાકડી કે સળ્યાને છેડે પેનસીલ જોડી લાકડીને આડી પેલા સરકલની ધાર સાથે લાગુ રાખી જેમ સરકલ ઉપર વિટાજેલી દોરી ઉમેડીએ તેમ ફેરવી ઇન્વોલ્યુટ તીથનો વાક ચિતરવામા આવે છે એ જાતના દાંતા સાઇક્લોઇડલ તીથ કરતા મજબુત હોય છે, તેમજ બનાવવા પણ સહેલ પડે છે જો બહીલો વચ્ચેનો તફાવત સહેજ ઓછો વધતો રાખવામા

આવે તો ચાલી શકે છે, પણ એ દાતાઓવાળા વ્હીલોમાં ઘણું ફ્રીક્શન થાય છે, અને શાફ્ટની બેરીંગો ઉપર પણ ઘણું જોર પડે છે, તે છતાં સાધકલોહડ તીથ બનાવવાની મુશ્કેલીને લીધે ઇન્વોલ્યુટ તીથ વાપરવાનું કોઈક મેકરો પસંદ કરે છે

હેલીકલ તીથ (Helical Teeth)—એ જાતના દાતાઓ વ્હીલની ફેસ ઉપર બરાબર આડા શાફ્ટની ગતિ લાઇનમાં નહીં રહેતા આડકત્રા રહે છે, જે સીમ્પલ હેલીકલ તીથ કહેવાય છે જ્યારે એ દાતાઓ **Λ** આ પ્રમાણે હોય છે, ત્યારે ડબલ હેલીકલ તીથ કહેવાય છે સાધારણ દાતાના વ્હીલો જ્યારે હાલહવાલ બનાવેલાં હોય છે, ત્યારે તેઓ બરાબર કામ કરતા નથી, અને આચકા ખાઇ બહુ ખખડાટ કરે છે, જે ખામી સુધારવા માટે હેલીકલ તીથ વપરાય છે એ દાતા અવાજ વગર કામ કરે છે સી ગલ હેલીકલ ગીઅરમાં તો વ્હીલની ફેસ ઉપર સ્ક્રુની માફક આડા પાડ્યા હોય તેમ દાતા બનાવવામાં આવે છે, અને જાણે સ્ક્રુના આડા એક બીજામાં બેળાઇને ચાલતા હોય તેમ એ વ્હીલો કામ કરે છે સાધારણ સાદા દાતાના વ્હીલો કરતા એ વ્હીલો વધારે પાવર ખેંચી શકે છે, કારણકે એમાં દાતા વધારે લબાઇમાં એક બીજા સાથે લાગુ રહે છે, અને નાનામાં નાનું પીનીઅન પણ રૉટ આયર્ન કે સ્ટીલનું બનાવી શકાતું હોવાથી કમ્પ્રેસડ પેપર કે ગૅન્ડાઇડના પીનીઅન વાપરવાની જરૂર રહેતી નથી સી ગલ હેલીકલ ગીઅરના દાતા લેધમાં કાઢી શકાય છે

બટ્રેસ તીથ (Buttress Teeth)—જ્યારે સ્પર વ્હીલો હમેશાં

ચિત્ર નાં ૨૫૫.

બટ્રેસ તીથ.

તીથ કહેવાય છે.

એકજ તરફ ફરતા હોય, અને દાતાઓની પીઠ ઉપર કાંઈ જોર પડતું ન હોય, ત્યારે દાતાની ચાલુ ફેસ જેવો આકાર દાતાની પીઠનો કરવાની જરૂર રહેતી નથી એ કારણને લીધે ચિત્ર નાં ૨૫૫ માં બતાવ્યા મુજબ દાતાઓને પીઠ પાછળ નીચે થરમાં જડા બનાવી શકાય છે, જેથી તેઓ ઘણા મજબુત બને છે. એ જાતના દાતા બટ્રેસ

મોરતીસ વ્હીલ (Mortice Wheel)—ખીડનાં વ્હીલમાં લાકડાના દાતા ખેસાડેલા વ્હીલ મોરતીસ વ્હીલ કહેવાય છે. લાકડાના દાંતા વાપરવાનું મુખ્ય કારણુ સ્પર્શ વ્હીલોમાં થતો મોટો અવાજ ઓછો કરવાનું છે એ જાતનાં વ્હીલોના દાતાની બહુ ચોકસાઈથી ઍરીંગ લેવી પડતી નથી, પરંતુ થોડો વખત ચાલ્યા પછી લાકડાના દાતા પોતાની મેજે ધસાઈને બરાબર ઍરીંગમાં આવી જાય છે. આપણા દેશમાં આવળ અને ખેરનું લાકડું દાંતા બનાવવા માટે વિશેષ વપરાય છે. વ્હીલમાં દાંતા ઠોકતી વખતે કેટલેક ઠોકણે દાતાઓની આસપાસ ખાદી અથવા કનતાન વાહીટલેડ કે સફેદો લગાડીને લપેટવામાં આવે છે, જે પછી તેઓને વ્હીલના ખાચામાં ખુબ ટાઇટ ઠોકવામાં આવે છે, અને ખાચાને ખીજે છેડે બાહર નિકળતા દાતાના છેડામાં લાખી પીન મારવામાં આવે છે, કે જેથી ચાલુમાં દાંતો ઢીલો પડી નિકળી જાય નહીં એકજ પીચ અને પહોળાઈના કાસ્ટ આયર્નના વ્હીલ કરતા મોરતીસ વ્હીલ કે જેટલા ઓછા મજબુત કહેવાય છે, તેમજ મોરતીસ વ્હીલ સાથે ગીઅર થતા કાસ્ટ આયર્નના વ્હીલના દાતા મોરતીસ વ્હીલના લાકડાના દાતા કરતા સહેજ પાતળા રાખવામાં આવે છે, અને બન્ને વ્હીલોના દાતા સાધારણ વ્હીલો કરતાં લબાઈમાં ટુકડા રાખવામાં આવે છે.

મોરતીસ વ્હીલના દાતાનું કદ નીચે પ્રમાણે રાખવામાં આવે છે —

દાતાની સામટી ઉચાઈ = $૫૫ \times$ પીચ

પીચ લાઇનની ઉપર દાતાની ઉચાઈ = $૨૫ \times$ પીચ.

પીચ લાઇનની નીચે દાતાની ઉચાઈ = $૩ \times$ પીચ.

પીચ લાઇનની ઉપર દાતાની જડાઈ = $૩૯ \times$ પીચ.

વ્હીલની પહોળાઈ = $૨૫ \times$ પીચ થી $૩૫ \times$ પીચ

શ્રાઉડેડ વ્હીલ (Shrouded Wheel)—જ્યારે સ્પર્શ વ્હીલની બન્ને બાજુએ દાતાઓને ફરતી ફ્લેન્જ રાખવામાં આવે છે, ત્યારે તે શ્રાઉડેડ વ્હીલ કહેવાય છે એથી દાતાઓની મજબુતી ધણી વધે છે. જ્યારે ગીઅરમાના બન્ને વ્હીલો શ્રાઉડેડ હોય ત્યારે એ ફ્લેન્જ પીચ સરકલ જેટલીજ મોટી હોય છે—એટલે દાંતાઓની લગભગ અર્ધી લબાઈ ફ્લેન્જોમાં ઢકાયેલી હોય છે, અને બાકીની લબાઈ ફ્લેન્જોની બાહર રહે છે, પણ જ્યારે બે માહેલુ એકજ

વ્હીલ શ્રાઉટેડ હોય, ત્યારે આખા દાંતા ઢકાય તેવી ફલેન્જો રાખવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે સર્વેથી નાનાં વ્હીલનેજ શ્રાઉટેડ બનાવવામાં આવે છે, કારણકે ગીઅરીંગ માંહેલુ નાનુ વ્હીલ વધારે ઝડપથી ફરતું હોવાથી તેના દાંતા વેહેલા ધસાઈ જઈને નબળા પડી જાય છે, પણ વળી જો એક જોડી માંહેલુ મોટુ વ્હીલ કાસ્ટ આયર્નનું અને નાનુ વ્હીલ કાસ્ટ સ્ટીલનું હોય, તો કાસ્ટ આયર્નનાં વ્હીલના દાંતા જલ્દી ધસાઈ જતા હોવાને લીધે તે મોટુ વ્હીલ શ્રાઉટેડ બનાવવામાં આવે છે જ્યારે કોઈ સ્પર્ગ ગીઅરીંગ ઉપર ઘણાજ સખ્ત આચકાઓ આવતા હોય, કે જેનો કાંઈ પણ ઉપાય નહી થઈ શકવાને લીધે વારંવાર દાંતાઓ ભાગતા હોય, ત્યારે ગીઅરીંગ માંહેલુ મોટુ વ્હીલ શ્રાઉટેડ બનાવી નાનુ વ્હીલ સાદુજ રાખવામાં આવે છે, કે જેથી દાંતા ભાગવા જેવો કોઈ આચકા આવે, ત્યારે નાનાજ વ્હીલના દાંતા ભાગે, કારણકે મોટુ ક્રીમ્પી વ્હીલ ભાગે તે કરતા નાનુ ઓછી ક્રીમ્પતનુ વ્હીલ ભાગે તે વધારે પગવડે એકજ પીચ અને પોહાળાઈના સાદા વ્હીલ કરતા શ્રાઉટેડ વ્હીલ લગભગ ૩ થી ૬ સુધી વધારે મજબુત હોય છે.

બેવલ વ્હીલ (Bevel Wheel)—જ્યારે બે શાફ્ટો એક બીજીને ખુણે આવેલી હોય, ત્યારે તેવી એક શાફ્ટ ઉપરથી બીજી શાફ્ટ ચલાવવા માટે બેવલ વ્હીલો વપરાય છે જ્યારે એ શાફ્ટો એક બીજીને તદ્દન કાટખુણે હોય અને બન્નેની ઝડપ એકજ સરખી હોય ત્યારે તેઓને ચલાવનારા બેવલ વ્હીલને કોઈવાર માધ્યર વ્હીલ (mitre wheel) પણ કહે છે બેવલ વ્હીલનું પીચ સરકલ વ્હીલના મોટા ડાયમેટરને છેડે દાંતાઓની લગભગ વચ્ચેથી દોરવામાં આવે છે, તથા દાંતાના પીચનું માપ પણ એજ સરકલ ઉપર ભરવામાં આવે છે

રૉ-હાઇડ ગીઅર (Raw hide Gear)—હાલમાં કાચા ચામડાના દાંતાના ચક્રો બનાવવામાં આવે છે, જે કાસ્ટ આયર્નના ચક્રો જેટલાજ મજબુત હોય છે, પણ તેઓ અવાજ વગર ચાલે છે, અને તેઓમાં લુબ્રીકેશનની જરૂર પડતી નથી ૨૦ ઇંચથી મોટી ડાયમેટરના વ્હીલોમાં કાસ્ટ આયર્નના વ્હીલ ઉપર રૉ-હાઇડ ચાને કાચા ચામડાની રીંગ ચઢાવી તેમાં દાંતા કહાડેલા હોય છે.

વ્હીલ ગીઅરીંગની ઝડપ (Speed of Wheel Gearing)—ગીઅરીંગની ઝડપ પીચ સરકલ ઉપરથી ગણવામાં આવે છે પીચ સરકલના સરકમફ્રન્સને દર મીનીટે થતાં રેવોલ્યુશન્સે ગુણવાથી દર મીનીટે થતી ઝડપ મળે છે વ્હીલ ગીઅરીંગ ઍનજીનોનાં ફ્લાઇ વ્હીલો ધ્રણી મોટી ઝડપે ચલાવવાનું પસંદ કરવામાં આવતું નથી, અને કેટલાક સારા મેકરોના વ્હીલ ગીઅરીંગ ઍનજીનોમાં ગીઅરીંગની ઝડપ દર મીનીટે ૧૮૦૦ થી ૨૦૦૦ શીટ સુધી જોવામાં આવે છે, તોપણ વ્હીલ ધ્રણી સલાળથી બનાવવામાં આવ્યા હોય તો ૨૫૦૦ શીટ સુધીની ઝડપ ક્રાઇબી રીતે અગવડ કરનારી ધારવામાં આવતી નથી સાધારણ કાસ્ટ આયર્નનાં વ્હીલ દર મીનીટે ૧૮૦૦ શીટથી વધુ ઝડપે ચલાવવા નહી જોઇએ હેલીકલ તથા મોરતીસ ગીઅર ૨૪૦૦ શીટ, કાસ્ટ સ્ટીલના ગીઅર ૨૬૦૦ શીટ, અને મશીન કટ કાસ્ટ આયર્ન વ્હીલ ૩૦૦૦ શીટની ઝડપે ચાલી શકે છે

ગીઅરીંગના હોર્સપાવર (Horse Power of Wheel Gearing)—કાસ્ટ આયર્નના દાતાના ચક્કરો કેટલા હોર્સપાવર ખેચી શકે છે, તે શોધી કહાડવા માટે મસજેવની ગણતરી નીચે આપી છે

$$\text{હોર્સપાવર} = \frac{P \times B \times V}{1000}$$

P = પીચ

B = દાતાની પહોળાઇ ઇચમાં

V = પીચ લાઇનની ઝડપ દર મીનીટે ઇચમાં

જો વ્હીલ કાસ્ટ સ્ટીલનું હોય તો ૧૦૦૦ ને બદલે ૬૨૫ એ લાગવા.

કોફા—૪૮ મા જુદા જુદા પીચના અને જુદી જુદી ઝડપે ફરતાં કાસ્ટ આયર્નના દાતાવાળાં વ્હીલો દાંતાની પહોળાઇના દરેક ઈંચ દીઠ કેટલા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવર ખેચી શકે છે તે આપ્યું છે એટલાં કદના કાસ્ટ સ્ટીલના વ્હીલો એ કોફામાં આપેલા કરતા ૧ ૬ જેટલા અથવા સેકડે ૬૦ ટકા જેટલા વધારે હોર્સપાવર ખેચી શકે છે

કેઠા—૪૮. દાંતાની દર એક ઇંચ પહોળાઈ દીઠ કાસ્ત
આયર્નનાં વ્હીલોથી ખેંચી શકતા ઇન્ડીકેટર હાસ પાવર.

દર મીનીટ અડધ શીટ	દાંતાના પીચ, ઇંચમાં.										
	૩/૪	૧	૧ ૧/૪	૧ ૧/૨	૧ ૩/૪	૨	૨ ૧/૪	૩	૪	૫	૬
૧૦૦	૦૫	૧૦	૧૬	૨૨	૩૦	૪૦	૬૨	૯૦	૧૬	૨૫	૩૬
૨૦૦	૧૧	૨૦	૩૧	૪૫	૬૧	૮૦	૧૨	૧૮	૩૨	૫૦	૭૨
૩૦૦	૧૭	૩૦	૪૭	૬૮	૯૨	૧૨	૧૮	૨૭	૪૮	૭૫	૧૦૮
૪૦૦	૨૩	૪૦	૬૬	૯૦	૧૨	૧૬	૨૫	૩૬	૬૪	૧૦૦	૧૪૪
૫૦૦	૨૮	૫૦	૭૮	૧૧	૧૫	૨૦	૩૧	૪૫	૮૦	૧૨૫	૧૮૦
૬૦૦	૩૪	૬૦	૯૪	૧૩	૧૮	૨૪	૩૭	૫૪	૯૬	૧૫૦	૨૧૬
૭૦૦	૩૯	૭૦	૧૦	૧૫	૨૧	૨૮	૪૩	૬૩	૧૧૨	૧૭૫	૨૫૨
૮૦૦	૪૫	૮૦	૧૨	૧૮	૨૪	૩૨	૫૦	૭૨	૧૨૮	૨૦૦	૨૮૮
૯૦૦	૫૦	૯૦	૧૪	૨૦	૨૩	૩૬	૫૬	૮૧	૧૪૪	૨૨૫	૩૨૪
૧૦૦૦	૫૬	૧૦	૧૫	૨૨	૩૦	૪૦	૬૨	૯૦	૧૬૦	૨૫૦	૩૬૦
૧૨૦૦	૬૮	૧૨	૧૮	૨૭	૩૬	૪૮	૭૪	૧૦૮	૧૯૨	૩૦૦	૪૩૨
૧૪૦૦	૭૮	૧૪	૨૧	૩૧	૪૨	૫૬	૮૭	૧૨૬	૨૨૪	૩૫૦	૫૦૪
૧૬૦૦	૯૦	૧૬	૨૫	૩૬	૪૯	૬૪	૧૦૦	૧૪૪	૨૫૬	૪૦૦	૫૭૬
૧૮૦૦	૧૦	૧૮	૨૮	૪૦	૫૫	૭૨	૧૧૨	૧૬૨	૨૮૮	૪૫૦	૬૪૮
૨૦૦૦	૧૧	૨૦	૩૧	૪૫	૬૧	૮૦	૧૨૫	૧૮૦	૩૨૦	૫૦૦	૭૨૦
૨૨૦૦	૧૨	૨૨	૩૪	૪૯	૬૭	૮૮	૧૩૭	૧૯૮	૩૫૨	૫૫૦	૭૯૦
૨૪૦૦	૧૩	૨૪	૩૭	૫૧	૭૩	૯૬	૧૫૦	૨૧૬	૩૮૪	૬૦૦	૮૬૨
૨૬૦૦	૧૪	૨૬	૪૦	૫૮	૭૯	૧૦૪	૧૬૨	૨૩૪	૪૧૬	૬૫૦	૯૩૪
૨૮૦૦	૧૫	૨૮	૪૩	૬૩	૮૫	૧૧૨	૧૭૪	૨૫૨	૪૪૮	૭૦૦	૧૦૦૬
૩૦૦૦	૧૭	૩૦	૪૬	૬૭	૯૧	૧૨૦	૧૮૭	૨૭૦	૪૮૦	૭૫૦	૧૦૮૮

ચેન ગીઅરીંગ (Chain Gearing)—ચિત્ર નાં ૧૯૧

મા બતાવેલી ગવર્નર ચલાવવા માટે વપરાતી ચેન હવે મોટા પાવરની શાફ્ટી ગો એક બીજી ઉપરથી ચલાવવા માટે તેમજ શાફ્ટી ગ ઉપરથી પટા કે દોરડાને બદલે ચેનની મદદથી મશીનો ચલાવવા માટે વપરાય છે સારા મેકરની બનાવેલી ચેન કાંઇબી અવાજ વગર ચાલે છે, અને એમા પટા કે દોરડા પુલીઓ ઉપરથી સરી જઇ પાવર વ્યર્થ જાય છે તેમ થતુ નથી એક બીજીથી આસરે માત્ર બે શીટ જેટલી દૂર આવેલી શાફ્ટી ગો પણ ચેનની મદદથી ગીઅર થઇ શકે છે, અને ઘણીક બાબદમા વ્હીલ ગીઅરીંગ કરતા ચેન ગીઅરીંગ

ઘણુ ચહડ્યાતું થઇ પડે છે, અને પટા કે દોરડાં કરતાં ઓછો પાવર ખાય છે. એક ઠેકાણે એક શાફ્ટીંગ ઉપરથી ૭ ઇંચ પોહળા આમડાના પટાની મદદથી એક મશીન ચાલતું હતું, તે પટાને બદલે ૨ ફૂટ ઇંચ પોહળા એનની મદદથી ચલાવીને તપાસ કરતાં માલમ પડ્યું કે અગાઉ કરતા તે મશીન સેકડે ૧૪ ટકા ઓછો પાવર ખાવા લાગ્યું ! એન ગીઅરીગમાં શાફ્ટીંગો અને પુલીઓ ઘણીજ સલાળથી તદ્દન ત્રુ રાખવાની અગત્ય છે, અને એનને ચાલુમા સાઈં લુબ્રીકેશન આપવું પડે છે

પ્રકરણ—૪૬.

પાવરનો ખર્ચ.

COST OF POWER

આ પ્રકરણમા જૂદી જૂદી જાતના એનજીનની મદદથી પાવર ઉત્પન્ન કરવા પાછળ આવતા ખર્ચના જે અડસદા આપવામા આવ્યા છે તે અનુભવ ઉપરથી અને પુરતી તહેકીક કરીને ઉપજાવવામા આવ્યા છે, પણ દરેક ઠેકાણે બગાડ એટલેજ ખર્ચ આવશે જો-ઈએ એવો કાંઈ હેતુ રાખવામા આવ્યો નથી ઘણાક દાખલાઓમા “દેશ કાળ અને સ્થિતિ” મુજબ ઘણી વધઘટ કરી શકાશે, અને ઘણીક છૂટછાટ મૂકવી પડશે, તોપણ એક નવા કારખાનામા ઝી-પલાવવા ચાલનાર થાપણુદારને તથા તેના એનજીનીઅરને કંઈ જાતનો પાવર તેના કારખાનાને બધખેરતો અને સરતો થઈ પડશે તે જાણવામા આ પ્રકરણમાં આપેલી વિગતો મદદગાર થઈ પડશે

બળતણનો ખર્ચ (Cost of Fuel Consumption)—

૫-૭ વર્ષની વાત ઉપર મુબાઇમા જ્યારે બગાડ કાલ એક તન દીઠ આસરે ૩૦ ૧૩ ના ભાવે મળતો હતો ત્યારે એક આનાના કાલસામાથી દર કલાકે સારાં ડ્રોલીસ મીલ એનજીનોમા ૫ થી ૬ હોર્સ પાવર ઉપજાવી શકાતા હતા તે વેળા ડીઝલ ઓઇલ એનજીન બજારમા દાખલ થતા એક આનાના તેલમાથી ૯ થી ૧૦ હોર્સ પાવર ઉપ-જાવવાની જામીનગીરી આપવામા આવી, કે જે વેળાએ ડીઝલ ઓઇલ એનજીનમા વપરાતા કુડ પેત્રોલીઅમ તેલનો ભાવ મુબાઇમા

આસરે રૂ ૩૧ તન દીઠ હતો માટે ડીઝલ ઑઇલ એનજીન સાથે હરીફાઇમાં સ્ટીમ એનજીન ધણુ પછાત પડવા માંડ્યુ પણ સ્ટીમ એનજીન મેકરોએ સુપરહીટીંગ સ્ટીમ સાથનાં હાર્થ સ્પીડ ડ્રોપ વાલ્વ એનજીનો અને મિકેનિકલ સ્ટોકર અને મિકેનિકલ ડ્રાફ્ટ સાથના ઑઇલરો, તેમજ એક્ઝોસ્ટ સ્ટીમના તરબાઇન અને ઉચી બનાવટના અને ધણુ વૅક્યુમ પેદા કરી આપનારાં કનડેનસરો બહાર પાડ્યા, જે જાતના સુધારાવાળો સ્ટીમ પ્લાન્ટ સુબાઇમાં બગાલ કાલનો ભાવ હમણા ૩૦ ૧૮ નો ગણુવા છતા એક આનાના કાલસા-માંથી ૫ થી ૬ હૉર્સ પાવર ઉપજવી આપી શકે, જ્યારે હમણા કુડ પેત્રોલીઅમ તેલનો ભાવ તન દીઠ રૂ. ૩૧ ઉપરથી વધીને રૂ ૪૫ નો થવાથી ડીઝલ ઑઇલ એનજીનો એક આનાના તેલમાંથી ૬ થી ૭ હૉર્સ પાવર ઉપજવી આપે છે ! બગાલ ઇલાકામાં કાલસા ધણો સસ્તો મળી શકવાથી તેના ભાવના પ્રમાણમાં ત્યાના કારખાનાઓમાં ઉપર મુજબના સુધારાવાળો સ્ટીમ પ્લાન્ટ એક આનાના કાલસામાંથી ૧૨ થી ૧૮ હૉર્સ પાવર દર કલાકે ઉપજવી શકે ' આ ઉપરથી માલમ પડશે કે સ્ટીમ એનજીન થોડાક વર્ષોની વાત ઉપર ગૅસ એનજીન અને ઑઇલ એનજીન સાથની હરીફાઇમાં ખાચ બાંડવાને જો કે લગભગ અશકત થઇ પડ્યુ હતુ, તોપણ હમણા સાયન્ટિફીક સ્ટીમ એનજીનીઅરોની કોશિશોને લીધે તે પાછુ પોતાના પગો ઉપર ઓસ્તવાર ખડું ઉભુ છે

સ્ટીમ અને ગૅસ તથા ઑઇલ વચ્ચેની લડતમાં

જે એક બાબતે સ્ટીમ એનજીનને ધણી કીમતી મદદ આપી છે, તે એ છે કે એક સ્ટીમ એનજીન જેટલું ભરોસો મુકવા લાયક ચંત્ર કહેવાય છે, તેટલુ એક ગૅસ કે ઑઇલ એનજીન હજી કહેવાતુ નથી. ખાસ કરીને જરૂર પડતા ઓવર લોડ એચવાની બાબતમાં તેમજ નિયમીત ઝડપમાં એક સ્ટીમ એનજીન ગૅસ અને ઑઇલ એનજીનો ઉપર ખાસ સરસાઇ ભોગવે છે વળી એક ગૅસ અને ઑઇલ એનજીનની જીદગી એક સ્ટીમ એનજીનની જીદગી કરતાં દુકી હોય છે, અને એક ગૅસ અને ઑઇલ એનજીનમાં તેટલાજ પાવરના એક સ્ટીમ એનજીન કરતાં લુધીકેડીગ ઑઇલ અને ભાંગતૂટ સમારકામ કરવાનો ખરચ વધારે થાય છે. ઑઇલ અને ગૅસ એનજીનોની તરફેણમાં જે

એક વાત ખાસ જાણ છે તે એ છે કે દર હોર્સ પાવરે દર કલાક દીઠ એક નાનું સ્ટીમ એનજીન એક મોટા સ્ટીમ એનજીન કરતા પુષ્કળ વધારે કોલસો ખપાવે છે. પણ એક ગેસ કે ઑઇલ એનજીનમાં દર હોર્સ પાવર દીઠ બળતણના ખર્ચમાં ઘણો જુજ ફરક પડે છે માટે થોડા પાવરને માટે એક સ્ટીમ એનજીન કરતા એક ગેસ કે ઑઇલ એનજીન બેશક વધારે કરકસરભરેલું થઈ પડે છે નાના સ્ટીમ એનજીન સાથની ગેસ અને ઑઇલ એનજીનની એ હરીફાઈના પરિણામમાં હમણા ઘણી સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ સાથનાં હાઇસ્પીડ સેમી-પોર્ટેબલ જાતના ઉચી બનાવટના સ્ટીમ એનજીનો નાનામાં નાના ૧૨ હોર્સ પાવરથી વધુ પાવરના સીમ્પલ, અને ૫૦ હોર્સ પાવરથી વધુ પાવરના કમ્પાઉન્ડ એનજીન આવે છે, જેઓ કોલસાના ખર્ચમાં એક મોટા સારી બનાવટના કૉર્લીસ એનજીન જેટલી બળતણના ખર્ચમાં કરકસર બતાવી શકે છે (જુવો પાના—૪૪૦ અને ૭૯૫)

ડીઝલ એનજીન અને સ્ટીમ એનજીન વચ્ચે

સરખામણી (Comparison between a Diesel and a Steam Engine) કરતા એટલું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે જે ઠેકાણે રેલવે ભાડાને લીધે કુડ ઑઇલની કીમ્મત તન દીઠ ૩ ૪૫ કરતા વધારે પડે, અને કોલસાની કીમ્મત તન દીઠ ૩ ૧૮ કરતા ઓછી પડે, ત્યાં ડીઝલ અને સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ સાથના એનજીનના બળતણના ખર્ચમાં ઝાઝો ફરક પડતો નથી અગાઉ ડીઝલ એનજીનોની કીમ્મત તેટલાજ પાવરનાં સ્ટીમ એનજીનો કરતા લગભગ દોહડ ગણી વધુ માગવામાં આવતી હતી પણ હાલમાં એના પેટન્ટની મુદત પુરી થવાને લીધે ઘણાક મેકરો ડીઝલ એનજીનો બનાવતા હોવાથી ડીઝલ એનજીન અને સ્ટીમ એનજીનની કીમ્મત વચ્ચે હવે ઝાઝો ફરક રહ્યો નથી, જે કોણા નાં ૪૯ માં આપેલા આકાશમાં ઉપરથી જણાશે એ કોણામાં ૧૬૦ ટ્રેક હોર્સ પાવરના ડીઝલ એનજીનની બે જાતના સ્ટીમ એનજીનો સાથ સરખામણી કરી બતાવવામાં આવી છે, પણ એના સબધમાં એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે એથી વધારે-એટલે ૫૦૦ થી ૧૦૦૦ હોર્સ પાવરના-સુપરહીટ્ડ સ્ટીમના એનજીનોમાં બળતણનો ખર્ચ એ કોણામાં બતાવેલા બળતણના ખર્ચ કરતા પણ ૧૫ થી ૨૦ ટકા ઓછો આવી શકે, પણ મોટા ડીઝલ એનજીનોના બળતણના ખર્ચમાં એ કોણામાં બતાવેલા ખર્ચ કરતા કાંઈ ઝાઝો ફરક પડે તેમ નથી થોડા વર્ષોની વાત ઉપર ઑઇલરમાં કોલસાને બદલે કુડ ઑઇલ બાળીને સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરવાની યોજનાઓ અમલમાં મેળાઈ હતી, અને તે માટે તરેહવાર જાતની ખાસ ફરનેસો અને તેઓમાં તેલનો છટકાવ કરનારા નોઝલો બનાવી બાહરે પાડવામાં આવ્યા હતા કેટલીક મોટી સ્ટીમરો અને કેટલાંક કારખાનાઓનાં ઑઇલરોમાં પણ તેલનું બળતણ ચાલુ થઈ ગયું હતું, પણ ડીઝલ એનજીનની આમદથી તે બધું હવે પાછળ પડી

ગયુ છે. કારણકે જેમ ડીઝલ એનજીન ફક્ત અરધા પાઉન્ડ તેલમાંથી દર કલાકે એક એક હોર્સ પાવર ઉત્પન્નવી આવે છે તેમ કોઈની સ્ટીમ પ્લાન્ટના બોઇલરમાં બનવું અશક્ય છે સ્ટીમ પ્લાન્ટના બોઇલરમાં તેલ બાળવાનો ખર્ચ તો એથી બમણા કરતાં પણ વધારે આવે છે

કોઠો-૪૯. ૧૬૦ એક હોર્સ પાવરનાં ડીઝલ એનજીન સાથે સ્ટીમ એનજીનની સરખામણી.

૧૬૦ એ હો પા ડીઝલ એનજીન એનજીન.	૧૬૦ એ હો પા સેમી પોર્ટેબલ સુપરહીટીંગ સ્ટીમ પ્લાન્ટ. ૧૬૦ પા પ્રેસર કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ	૧૬૦ એ હો પા કોરલીસ કમ્પાઉન્ડ કનડેન્સીંગ સ્ટીમ પ્લાન્ટ. ૧૬૦ પાઉન્ડ પ્રેસર સુપરહીટર વગર
બળતણ દર કલાકે દર એ હો પા બળતણની કીમત, પાઉન્ડ દીઠ બળતણનો ખર્ચ, ૧૨ કલાકનો	૫ પાઉન્ડ ફુડ ઓઇલ ૩ ૮૫૭ પાઇ ૩ ૧૯-૪-૬	૧ ૮ પાઉન્ડ બગાસ કોલર ૩ પાઉન્ડ બગાસ કોલર ૧ ૫૪૨ પાઇ ૩ ૨૭-૧૨-૪
એનજીન-બોઇલરની કીમત ઇકોનામાઇઝર, ઝેન્કી, સ્ટીમ પાઇપ એનજીન હાઉસ, ફાઉન્ડેશન સાથે બોઇલર હાઉસ, ફ્લુ સાથે ચીમની, તળાવ, ટાપી વગેરે.	૩ ૨૬૦૦૦ ૩ ૪૦૦૦ ૩ ૨૦૦૦	૩ ૨૨૦૦૦ ૩ ૪૮૦ ૩ ૫૦૦૦ ૩ ૪૦૦૦ ૩ ૪૦૦૦
કમ્પ્લીટ પ્લાન્ટની કીમત.	૩ ૩૨૦૦૦	૩ ૩૧૪૮૦

એક્ઝોસ્ટ સ્ટીમ તરબાઈન (Exhaust Steam Turbine)—એક સ્ટીમ એનજીનને કનડેન્સીંગ ચલાવવાને બદલે તેને નોનકનડેન્સીંગ ચલાવી તેની એક્ઝોસ્ટ સ્ટીમ માફતે એક જુદો તરબાઈન ચલાવી પાવર ઉત્પન્ન કરવાનું હમણા વધારે કરકસર ભરેલું ગણવામાં આવે છે, જે વિશેષ વધારે ખુલાસાવાર પ્રકરણ ૪૦ માં લખવામાં આવ્યું છે (જુલો પાના ૮૦૭ થી ૮૧૫)

સ્ટીમ તરબાઈનની સરખામણી સ્ટીમ એનજીન સાથે (Comparison between Steam Turbine and Steam Engine) કરતી વખતે ઘણીક બાબતો ધ્યાનમાં રાખવાની છે. બંનેમાં કોલસાનો ખર્ચ એક સરખો ગણવા છતાં તરબાઈનની કીમ્મત ઓછી હોય છે, તે ઓછી જગા રોકે છે, તેમાં તેલ ઘણું ઓછું ખર્ચે છે, અને તેલવાળાની મજૂરી બચે છે, તેમજ તેને ફાઉન્ટેશન ઉપર બેસાડવાનો ખર્ચ પણ ઘણો ઓછો થાય છે તે બધું સાથે ગણતાં એક સ્ટીમ તરબાઈનથી ઉત્પન્ન થતા પાવરનો ખર્ચ સ્ટીમ એનજીનથી ઉત્પન્ન થતા પાવરના ખર્ચ કરતાં ઓછો આવે. જોઈએ એક હબ્બર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સપાવરનો સ્ટીમ તરબાઈન સાથેના સપુર્ણ સ્ટીમ પ્લાન્ટ તેટલાજ પાવરના કૉરલીસ એનજીન સાથેના પ્લાન્ટ કરતા કીમ્મતમાં આસરે સેકડે ૧૦ ટકા સસ્તો પડે છે, તેમજ ઉપલાં કારણોને લીધે તેને ચલાવવાનો કુળ ખર્ચ (કોલસો, તેલ, સ્ટોર્સ મજૂરી વગેરે) આસરે સેકડે ૧૦ થી ૧૨ ટકા ઓછો થાય છે (જુલો પાના-૪૫૩)

યુનીફ્લો સ્ટીમ એનજીન (Uniflow Steam Engine)—સ્ટીમ અને ગેસ વચ્ચેની લડતના પરિણામમાં સ્ટીમ એનજીનમાં જે ઝડપી સુધારા કરવામાં આવ્યા છે, તેઓમાં આ યુનીફ્લો અથવા યુનાફ્લો એનજીન મુખ્ય છે, જે વિશેષ વધારે ખુલાસાવાર પાને ૪૪૦ અને ૭૭૪ માં લખવામાં આવ્યું છે. એ જાતનું એનજીન ફક્ત એકજ સીલીન્ડરનું બનાવવામાં આવતું હોવાથી સાધારણ કમ્પાઉન્ડ અને ત્રીપલ કૉરલીસ એનજીનો કરતાં કીમ્મતમાં લગભગ ૩૦ ટકા સસ્તું પડે છે, અને કામ કરવામાં તેટલીજ કરકસર બતાવે છે। સેમી પોરટેબલ સુપરહીટ્ટેડ સ્ટીમ સાથેના ઉચ્ચ બનાવટના થોડા હોર્સપાવરનાં એવા યુનીફ્લો સીસ્ટમનાં નાનાં

પણ દર ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે ૧૩ થી ૨ કલાકો ખપાવે છે

૧મ પાવરનો ખર્ચ (Cost of Steam Power) —
 ૧ જાતના એનજીનોમા દર ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર દીઠ દર ટલો કલાકો બળે છે, અને દર ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર દીઠ ૫ અને દર વર્ષે કેટલો ખર્ચ આવે છે તે કોઠા—૫૦ માં કે પહેલી કાલમમા એનજીનના એવરેજ ઇન્ડીકેટડ હોર્સ પાવર છે—કોઈ એનજીનમા એથી ૧૦ ટકા ઓછા હોય ૧૦ ટકા વધુ હોય બીજી કાલમમા દરએક ઇન્ડીકેટડ ૨ દીઠ દર કલાકે બળતો કાલસો આપ્યો છે એ ઉપરથી આવશે કે મોટા અને સારી બનાવટના એનજીનો કરતાં ને સાદા એનજીનો પુષ્કળ વધારે કાલસો ખપાવે છે ત્રીજી એનજીનોની જાત દર્શાવી છે એ ઉપરથી માલમ પડશે એનજીનનું કદ વધારવા ઉપરાંત તેમા કનડેન્સર, ઇકોના-સુપરહીટર વગેરેની સામગ્રી વધારવાથી તેના કાલસાના ધણો ઘટાડો થાય છે એટલી કાલમમા એનજીન, બાઇલર, તળાવ, ઇમારત, ઇરેક્શન વગેરે વગેરે માટે દર એક ૫ હોર્સપાવર દીઠ આશરે શુ થાપણ ખર્ચ એસે છે તેનો અડસટ્ટો ૭ એ કાલમમા આપેલા આંકડાઓ માત્ર અડસટ્ટા છે, જોકે પ્રભાવથી તે તૈયાર કરવામા આવ્યા છે જૂદા જૂદા મેકરોનાં બાઇલરોની કોમ્પેક્ષિટી ધણો ફરક જોવામાં આવે છે, માટે જોમા કોઈ ઠેકાણે એ આંકડાઓ થોડાક વધુ તો કોઈ ઠેકાણે ઓછા માલમ પડશે જેમ વધારે પાવરનો પ્લાન્ટ હોય તેમ પાવર દીઠ લાગતી લાગત કેટલી બધી ઓછી થતી જાય એ કાલમ ઉપરથી માલમ પડશે પાવરની કાલમમા દરએક ૫ હોર્સ પાવર દીઠ થતો વાર્ષિક ખર્ચ રૂપીઆમા આપ્યો ને જૂદી કાલમમા દરએક ઇન્ડીકેટડ હોર્સપાવર દીઠ દર રાત્રી ખર્ચ પાંચમા આપ્યો છે. એ બંને કાલમના આંકડાઓ સંબંધથી અનુલવને આધારે ઉપજાવી કાઢીડવામા આવ્યા છે. ચમા કોલાસો તેલ, સ્ટોર, અને એનજીનીઅર, ડ્રાઇવર, તેલ-હીટર વગેરેની મજૂરી પણ ગણી છે તે ઉપરાંત સ્ટીમ પ્લાન્ટની ઉપરનું બાજુ દર સેક્ટે દર વર્ષે ૬ ટકા પ્રમાણે, અને ડીપ્રીસીએશન યાને ધસાડાની ગળતર દર વર્ષે દર સેક્ટે પ્રમાણે ગણ્યા છે કાલસાનો સરાસરી ભાવ રૂ ૧૮ તન થયો છે ધણીક એનજીનોમા દર હોર્સપાવર દીઠ કુળ ખર્ચ નોમા આપેલા આંકડાઓ કરતા ૧૦ થી ૨૦ ટકા સુધી આવતો હોય એ બનવા જોગ છે, કારણકે લાંબા વપરાસ ટીમ પ્લાન્ટમાં કાંઈ ને કાંઈ ખામી ઉત્પન્ન થાય છે. પરંતુ જો કરવા માટે એ આંકડાઓ ધણા ઉપયોગી થઈ પડશે.

કોડો—૫૦. જુદી જુદી જાતનાં સ્ટીમ એનજીનોમાં દર ઇન્ડીક્ટેડ હોર્સ પાવર દીઠ થતો ખર્ચ.

૧	૨	૩	૪	૫	૬
ઇન્ડીક્ટેડ હોર્સ પાવર	દર ઇ હો પ દીઠ કલાકે અગતો કોલસો	જુદી જાતના સ્ટીમ એનજીનો	દર ઇ હો પા દર ઇ હો પા દર ઇ દીઠ થાપજીની દીઠ થતો કીમ્મત વાર્ષિક ખર્ચ	પા	પા
		પાઉન્ડ	રૂ	રૂ	પાઉ
૧૦	૧૨	મી ગલ મીલીનડ, નોનકનેડેનમી ગ	૩૮૦	૪૫૨	૨૧૯
૨૦	૧૦	મી ગલ સીલીનડ, નોનકનેડેનમી ગ	૨૯૫	૩૮૫	૧૭૭
૩૦	૯	મી ગલ સીલીનડ, નોનકનેડેનમી ગ	૨૭૦	૩૪૨	૧૫૯
૫૦	૮	મી ગલ મીલીનડ, નોનકનેડેનમી ગ	૨૬૫	૨૯૯	૧૪૧
૭૫	૬	કમ્પાઉન્ડ, નોનકનેડેનમી ગ	૨૫૫	૨૩૪	૧૧૨
૧૦૦	૫	કમ્પાઉન્ડ, નોનકનેડેનમી ગ (તથા પોરટેબલ)	૨૩૫	૧૯૨	૯૨
૧૫૦	૪	કમ્પાઉન્ડ, કનેડેનમી ગ, સ્લાઇડ વાલ્વ	૨૩૦	૧૬૦	૭૬
૨૦૦	૩	કમ્પાઉન્ડ, કનેડેનમી ગ, સ્લાઇડ, ઇકોનોમાઇઝર	૨૦૦	૧૩૨	૬૩
૨૫૦	૨	કમ્પાઉન્ડ, કનેડેનમી ગ, કોરલીસ, ઇકોનોમાઇઝર	૧૮૦	૧૧૩	૫૪
૩૦૦	૨	કમ્પાઉન્ડ, કનેડેનમી ગ, કોરલીસ, ઇકોનોમાઇઝર	૧૭૦	૧૦૧	૪૮
૪૦૦	૨	કમ્પાઉન્ડ, કનેડેનમી ગ, કોરલીસ, ઇકોનોમાઇઝર	૧૬૦	૮૮	૪૨
૬૦૦	૧	ત્રીપલ કનેડેનમી ગ, કોરલીસ, ઇકોનોમાઇઝર	૧૫૦	૭૬	૩૬
૧૦૦૦	૧	ત્રીપલ કનેડેનમી ગ, ક્રોપ, ઇકો, સુપરલીટર	૧૩૫	૬૮	૩૨
૨૦૦૦	૧	ત્રીપલ કનેડેનમી ગ, ક્રોપ, ઇકો, સુપરલીટર	૯૫	૬૦	૨૮

કોઠા નાં ૫૦ માટે નોટ—એક નૉનકનડેનસી ગ એનજીનને કનડેનસી ગ બનાવવાથી તેના પાવરમા આસરે ૧૫ થી ૨૦ ટકાનો વધારો થાય છે, અને દર કલાકે દર હોર્સ પાવર દીક ખપતા કોલસામા આસરે ૨૦ થી ૨૫ ટકાનો ઘટાડો થાય છે ઇકોનોમાઇઝર વાપરવાથી બીજા ૧૫ થી ૨૦ ટકાનો, અને સુપરહીટર વાપરવાથી વળી બીજા ૧૫ થી ૨૦ ટકાનો કોલસાના ખપમા બચાવ થાય છે ડ્રોપ વાલ્વ એનજીનોમાં કલીઅરન્સ સ્પેસ કમી હોવાથી તથા વાલ્વ ગીઅર ધ્રુવોજ ઓછો પાવર ખાવાથી તેઓ સર્વેથી વધારે કરકસર બળતણના ખર્ચમા બતાવે છે કૉરલીસ વાલ્વ એનજીનોમા ડ્રોપવાલ્વ એનજીન કરતા કલીઅરન્સ સ્પેસ તથા ક્રીકશન કાંઈક વધુ હોવાથી ડ્રોપ વાલ્વ એનજીનો કરતા સેકડે ૩ થી ૫ ટકા વધારે કોલસો ખપે છે, સ્લાઇડ વાલ્વ એનજીનોમા વાલ્વનુ ક્રીકશન તથા સીલીનડરની કલીઅરન્સ સ્પેસ સર્વેથી વધારે હોય છે, જેથી તેઓ કૉરલીસ વાલ્વ એનજીનો કરતા આસરે ૫ ટકા વધુ બળતણ ખપાવે છે વરટીકલ બોઇલરો અને બ્રાઉ એનજીનો કરતા પોરટેબલ લોકો ટાઇપ એનજીન બોઇલરો કોલસો ધ્રુવો ઓછો ખપાવે છે, કાગ્લુકે પોરટેબલ એનજીનના બોઇલરોમાં ટયુબો હોવાથી તેઓમા હીટીંગ સરફેસ વધારે હોય છે, અને વળી તે ટયુબો આડી હોવાથી વધારે અસરકારક હોય છે એ બોઇલર પૈકા ઉપર લાઇલુ હોવાથી એનજીનના ધપકાગથી જરા જરા હાલ્યા કરે છે તેથી તેમા પાણીનુ સરકયુલેશન સારૂ ચાલે છે વળી બોઇલરની ઉપરજ સીલીનડર હોવાથી તે ઠીક ગરમ રહે છે તેથી, તેમજ સ્ટીમ પાઇપ ધ્રુવોજ ટુટી અને બોઇલરની અદરથી હોવાથી તેમા સ્ટીમનુ કનડેનસેશન ઘણુ થાયું થાય છે માટે સારી બનાવટનુ નૉનકનડેનસી ગ કમ્પાઉન્ડ પોરટેબલ એનજીન વૉટરહીટર સાથે આસરે ૫ પાઉન્ડ અને કનડેનગીંગ કમ્પાઉન્ડ આસરે ૪ પાઉન્ડ કોલસો દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટર હોર્સ પાવર દીક ખપાવે છે

કોઠા નાં ૫૦ નો ખુલાસો જે ઉપર આપ્યો છે, તેના સબધમા એટલુ યાદ ગખવુ જોઇએ કે એ કોઠામા જો કે નાના એનજીનોમા મોટા એનજીનો કરતા ધ્રુવો વધારે કોલસાનો ખપ બતાવ્યો છે, તોપણ બ્યારે એ નાના એનજીનો સારી બનાવટના હોવા સાથે તેઓમા કનડેનસર, ઇકોનોમાઇઝર, સુપરહીટર, વગેરેની

સામગ્રી સપ્લુ હોય ત્યારે તેઓ પણ કોલસામા મોટી કરકસર બતાવી શકે છે. ખાસ કરીને સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ સાથનાં ધણી હાઇ-સ્પીડનાં નાના કનડેન્સીંગ એનજીનો કોલસાના ખપમાં સારી કરકસર બતાવે એવી જમીનગીરી સાથના મળી શકે છે પરંતુ કારખાનાના માલિકે એનજીન ઑઇલર ખરીદતી વખતે અનુભવી એનજીનીઅરની સલાહ લેતા નથી, અને સલાહ લ્યે છે તો તે પ્રમાણે ચાલતા નથી એ ખેદકારક છે એના સબધમા એક દાખલો આપેલો જાણવા જોગ થઇ પડશે કે એક વેળાએ એક નવી બધાનારી ફેક્ટરી માટે કંઈ જાતનો સ્ટીમ પ્લાન્ટ નાખવો તે બાબદની તેના ભણેલા માલિકેએ આ લખનારની સલાહ પુછાવતા આ લખનારે ૧૫૦ હોર્સપાવરનું સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ સાથનું હાઇસ્પીડ એનજીન નાખવાની ભલામણ કીધી, પરંતુ તે ફેક્ટરીના એનજીનીઅરે સુપરહીટર અને હાઇ સ્પીડના નામોથી જ ફક્ત ગભરાઇ જઇને એક બજાર સાદો પ્લાન્ટ અપાવ્યા, જેના પરિણામમા તે કારખાનામા બળતણનો ખર્ચ એટલો બધો આવવા લાગ્યો કે માત્ર એ ત્રણ વર્ષમાજ મોટી ખોટ આવવાથી અને સખત હરીફાઇ સામે ટકી નહી શકવાથી તે નવી ફેક્ટરીનાં બારણા બંધ કરવા પડ્યા ! બળતણના ખર્ચમા મોટી કરકસર બતાવનારો સ્ટીમ પ્લાન્ટ લગાર ગુચવાડાભરેલો થઇ પડે છે અને શુરૂઆતની તેની કીમ્મત પણ લગાગ વધારે આપવી પડે છે ખરી, પરંતુ સાગ એનજીનીઅરના હાથમા એવો પ્લાન્ટ તેની પાછળ ખર્ચેલી વધારાની કીમ્મત ધણાજ થોડા વખતમા વસુલ કરી આપે છે માટે સસ્તામાં સસ્તો સાદો સ્ટીમ પ્લાન્ટ લઇ તેને સસ્તામા સસ્તા પગાગના એનજીનીઅરના ચાર્જમા આપવાને બદલે પહેલ્લાથી જ ઉચી, બનાવટનો પ્લાન્ટ ખરીદી તેને સારા પગાગના એક બાહોશ એનજીનીઅરના ચાર્જમા સોંપવાથી ધણાજ સંતોષકારક પરિણામ નિપજે છે

ઑઇલ પાવર (Oil Power)—સ્ટીમ એનજીનનો જો આજ કાલ કોઇથી મોટો હરીફ થઇ પડ્યો હોય તો તે ઑઇલ એનજીન છે. જ્યાં સુધી કેરોસીન ઑઇલથી ચાલતાં એનજીનો નાના પાવરના બનાવવામા આવતા હતા ત્યાં સુધી મોટા કારખાનાઓમા ઑઇલ એનજીનો પગપેસારો કરી શક્યાં નહી, પણ પાછળથી કુડ પેત્રોલીઅમ

(કાચા કેરોસીન) થી ચાલતા ડીઝલ ઑઇલ એનજીનો એક અને એ હજાર હોર્સ પાવર સુધીનાં બનાવેલાં બાહ્ય પાડવામાં આવ્યા, જે એનજીનોએ સ્ટીમ એનજીનો સાથ ઘણી ફેરફાર હરીફાઈ કરવા માડી છે

ઑઇલ એનજીનની સાદાં સ્ટીમ એનજીન સાથ

સરખામણી (Comparison between an Oil Engine and a steam Engine) કરતાં નાના પાવર માટે ઑઇલ એનજીન ઘણાં ફરકસરવાળા અને સગવડભરેલાં માલમ પડે છે ઑઇલ એનજીનોમાં મૂખ્ય ખુબી એ હોય છે કે નાના યા મોટાં કોઇથી ઑઇલ એનજીનમાં બળતા તેલના જથ્થામાં કાંઈ ઘણો ફરક પડતો નથી પાચ હોર્સ પાવરનું એક ઑઇલ એનજીન જે દર એક હોર્સ પાવર દીઠ ૬૦ કલાકે પોણી પાઉન્ટ કેરોસીન તેલ ખપાવતું હોય તો ૧૫૦ હોર્સ પાવરનું ઑઇલ એનજીન પણ લગભગ તેટલું જ અથવા સહેજ ઓછું તેલ ખપાવશે પણ મોટા અને નાના સ્ટીમ એનજીનોનાં બળતણના ખરચ વચ્ચે તો પાચ યા છ ગણો ફરક પડે છે, જે કોઠા નાં ૫૦ માં આવેલા બળતણના આકડાઓ ઉપરથી માલમ પડશે તોપણ ઉપર ૬૦૦ માં પાને લખ્યા મુજબ હાલમાં સુપરહીટ્ડ સ્ટીમ સાથનાં નાનાં સેમીપોરટેબલ એનજીનો સારી ફરકસરે કામ કરી શકે તેવા બાહ્ય પાડવામાં આવ્યા છે, જે નાનાં ઑઇલ એનજીનો સાથ ઠીક હરીફાઈ કરે છે, અને જોકે એવા સ્ટીમ એનજીનની કીમ્મત ઑઇલ એનજીનની કીમ્મત કરતાં કાંઈક વધારે હોય છે, તે છતાં ચાલુમાં તેઓ સાદા ઑઇલ એનજીન કરતાં ઘણો ઓછો ખરચ બતાવી શકે છે, જે કોઠા ૫૧ માં જોવાથી માલમ પડશે. એ કોઠામાં ૨૫ ટ્રેક હોર્સ પાવરનાં જૂદીજૂદી બળતણ એનજીનોની સરખામણી કરવામાં આવી છે, જેથી એક સુપરહીટ્ડ સ્ટીમના ૨૫ હોર્સ પાવરના નોનકનડેનસી ગેસીમ્પલ પ્લાન્ટને દર ટ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૩ પાઉન્ડ (૬. હો. પા. દીઠ ૨૬ પાઉન્ડ) બગાલ કાલ ખપાવતો દેખાડવામાં આવ્યો છે. પણ ૩૦૦ અને વધુ હોર્સ પાવરના સુપરહીટ્ડ સ્ટીમના કમ્પાઉન્ડ કનડેનસીંગ પ્લાન્ટમાં દર ટ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ લગભગ દોઢ પાઉન્ડ સારો બગાલ કાલ બળવાની બમીનગીરી આપવામાં આવે છે, જે દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ સવા પાઉન્ડ જેટલો થવા બચે છે.

ઑઇલ અને ગેસ પાવરનો ખર્ચ (Cost of Oil & Gas Power)—કેહા નાં ૫૧ મા ૨૫ પ્રેક હોર્સ પાવરનાં જૂદી જૂદી જાતના એનજીનોની કીમત અને ચાલુ ખર્ચની સરખામણી કરી બતાવી છે અગાઉ નાના પાવર માટે ઑઇલ એનજીનો સાદાં સ્ટીમ એનજીન સાથે સરખાવતા, ઘણા કરકસરભરેલા માલમ પડતાં હતાં, પણ હમણા ઇંગ્લીશ અને જરમન બનાવટના સેમીપોરટેબલ સુપરહીટ્ટેડ સ્ટીમ પ્લાન્ટ સાથે સરખાવતા સાદા કેરોસીન ઑઇલ એનજીનો બળતણની કરકસરની બાબતમાં ઘણા ઉતરતા માલમ પડે છે તોપણ ઑઇલ અને સ્ટીમ પાવરની એ હરીફાઈમાં ભાગ લેવા હમણા કુડ પેત્રોલીઅમ ઉપર ચાલતા ઑઇલ એનજીનો બાહર પાડવામાં આવ્યા છે, જે જે કે સાદા ઑઇલ એનજીનો કરતા સહેજ ગુચવાડાભરેલા છે, તોપણ સુપરહીટ્ટેડ સ્ટીમ પ્લાન્ટ કરતા તો બળતણના ખર્ચમાં ઘણી મોટી કરકસર બતાવી શકે છે સાદા સ્ટીમ પ્લાન્ટમાં વરટીકલ ઑઇલર તથા સાદું સીગલ સીલીનડરનું સ્લાઇડ વાલ્વનું એનજીન લેવામાં આવે છે, જે જાતનો સ્ટીમ પ્લાન્ટ દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૪૦ થી ૫૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ ખપાવે છે, અને ઑઇલનો ઇવેપોરેટીવ પાવર દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ લાગ્યેજ ૪-૫ પાઉન્ડથી વધુ હોય છે, જેથી એવા એનજીનમાં દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૮ થી ૯ પાઉન્ડ કોલસો બળવાની રાસ આવે છે કેરોસીન ઑઇલ એનજીનોમાં ઘણી હલકી જાતનું કેરોસીન જે બલ્ક ઑઇલ (bulk oil) કહેવાય છે, તે બાળવામાં આવે છે, જે મુબઈમાં આસરે ૩ ૧-૮-૦ ટીન વેચાય છે, જ્યારે ડીઝલ ઑઇલ એનજીન અને કુડ ઑઇલ એનજીનમાં જે કુડ પેત્રોલીઅમ ઑઇલ વપરાય છે તે લગભગ ૧૨ આને ટીન વેચાય છે આવું હલકી કીમતનું તેલ વપરાવાને લીધે આજકાલ સર્વેથી વધારે કરકસરભરેલું એનજીન ડીઝલ એનજીન કહેવાય છે, પણ સાધારણ ઑઇલ એનજીન કરતા એ એનજીન ઉપર વધારે સંભાળભરેલી દેખરેખ રાખવાની જરૂર હોવાથી તેમજ એમાં ધસાડો અને ભાગતુટ (wear and tear) વધારે થતી હોવાથી એને ચલાવવાનો ખર્ચ થોડોક વધારે આવે છે. આ કારણ થકી નાના પાવર માટે કુડ પેત્રોલીઅમ ઉપર ચાલતા ઑઇલ એનજીનો વધારે પસંદ કરવા જોગ છે. ડીઝલ એનજીન પછી બીજે નબરે સાધારણ સ્ટીમ કોલ વાપરતો સક્શન ગેસ પ્લાન્ટ આવે છે. પણ

એમાં કોલસો બળ્યા પછી ઉત્પન્ન થતો કોલતાર વગેરે કાઢવાની ઘણી કડાકુટ પડતી હોવાથી એની ગોઠવણ લગાર ગુચ્ચવાડા ભરેલી હોય છે, જેથી એને ચલાવવાની મજુરીનો ખરચ ઓછા એનજીનના ખરચ કરતા વધારે આવે છે. પણ વળી કેટલેક ઠેકાણે એ ગેસ પ્લાન્ટમાંથી જે કોલતાર નિકળે છે, તે વેચવાથી તેની એટલી પ્રીમ્મન ઉપજે છે કે તે એ પ્લાન્ટ ચલાવવાની મજુરી અને થોડેક ભાગે બળતણનો ખરચ પણ વસુલ કરી આપે છે ચારકોલ (લાકડાના કોલસા) ઉપર ચાલતો સકશન ગેસ પ્લાન્ટ ગુચ્ચવાડા વગરનો હોય છે, અને ન્યા સ્ટીમ કોલની પ્રીમ્મત કરતા ચારકોલની પ્રીમ્મત ત્રણ ગણી કરતા વધારે નહીં હોય ત્યાં એ પ્લાન્ટ સુપરહીટેડ સ્ટીમ પ્લાન્ટના બળતણના ખરચની બરાબરનો ખરચ બતાવે છે, પણ ન્યા રેલવે ભાડાને લીધે સ્ટીમ કોલ મોઢો પડતો હોય, અને ગામડાઓમાંથી ચારકોલ સસ્તો મળી શકતો હોય, ત્યાં એવો ગેસ પ્લાન્ટ ખેશક ઘણો ફાયદાભરેલો થઈ પડે છે એ કોલામા સુપરહીટેડ સ્ટીમ પ્લાન્ટ ફર ઍક હોર્સ પાવર દરેક કલાકે ૩ પાઉન્ડ કોલસો ખપાવતો જણાવ્યો છે, પણ મોટા પાવર પ્લાન્ટમાં બળતણનો ખપ કોલા નાં ૫૦ માં આપ્યા પ્રમાણે ઘણો ઓછો થાય છે.

સ્ટીમ સાથે ગેસની સરખામણી (Steam versus Gas)

કરતાં એક મૂખ્ય બાબદ જે ગેસ એનજીનની તરફેણમાં જાય છે તે જ્યારે એનજીન બંધ હોય ત્યારે ખપતા બળતણનો જથ્થો છે. એક સ્ટીમ એનજીન જ્યારે થોડો વાર બંધ હોય ત્યારે ઓઇલરમાં પ્રેસર ટકાવી રાખવા માટે જેટલો કોલસો ખપે છે તેનો લગભગ ૨૦ માં ભાગ માત્ર એક ગેસ પ્રોડ્યુસરમાં જ્યારે ગેસ એનજીન બંધ હોય ત્યારે ખપે છે વળી એક સ્ટીમ ઓઇલરમાં એક અનાડી આગવાળો પોતાની એવકુરીથી જેટલો બળતણનો ઘણુ કાઢી નાખી શકે છે, તેવું કશું ગેસ પ્રોડ્યુસરમાં બનતું નથી.

ઑઈલ સાથે ગેસ પાવરની સરખામણી (Comparison between an Oil and a Gas Engine)—
કેડા નાં ૫૧ માં જેવાથી માલમ પડશે કે ઑઈલ એનજીનના ખરચ કરતા એક ગેસ એનજીનનો ચાલુ ખરચ ઓછો આવે છે, પણ ૨૫ હોર્સ પાવરથી ઓછા પાવરના એનજીનો વચ્ચે સરખામણી કરતા ધણીક બાબતોમાં ઑઈલ એનજીન સગવડભરેલું માલમ પડે છે. એક ઑઈલ એનજીન ઓછા વધતા થયા કરતા લોડને જેવી રીતે પૂગી વળી શકે છે તેવી રીતે એક ગેસ એનજીન પૂગી વળી શકતું નથી. ગેસ એનજીન કરતા ઑઈલ એનજીન વધારે થોડા વખતમાં ચાલુ કરી શકાય છે, અને પાણી પણ ઓછું ખપાવે છે વળી ચાલુમાં એક ગેસ એનજીન ઉપર જેટલી દેખરેખ રાખવી પડે છે તેટલી એક ઑઈલ એનજીન ઉપર રાખવી પડતી નથી, અને ઘણાક નાના કારખાનાઓમાં તો ઑઈલ એનજીન ચાલુ કરીને તેના રૂમનું બારણું બંધ કરી તેનો દૂધવાળો બીજ કામે જાય છે, જેમ એક ગેસ એનજીનમાં થઈ શકતું નથી વળી ગેસ એનજીન માટે જોઈતો ચારકોલ કે એન્ટ્રેસાઈટ કોલ કે કાલ ગેસ ઘણે કેકાણે મેળવવાની મુશ્કેલી પડે છે, જ્યારે ઑઈલ એનજીન માટે જોઈતું કેરોસીન તો ગમે તેવા નાના ગામડામાં પણ હવે મળી શકે છે ઑઈલ એનજીન કરતા ગેસ એનજીન (ગેસ પ્રોડ્યુસર સાથે) વધારે જગા રોકે છે

તાઉન ગેસ એનજીન (Town Gas Engine)—
શેહરમાં રોશની માટે વપરાતી કોલ ગેસ ઉપર પણ એક ગેસ એનજીન ચાલી શકે છે મુબાઈમાં ૧૦૦૦ ક્યુબીક ફીટ ગેસનો લવ પાવર માટે ૩૦ ૩-૮-૦ લેવામાં આવે છે દર પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ ૬૦ કલાકે ટુલ લોડ સાથે આસરે ૨૦ ક્યુબીક ફીટ ગેસ ખપે છે, જે એક ગેસ મીટરમાં નોંધાય છે તાઉન ગેસ ઉપર હૉરીઝન્ટલ કરતા વરટીકલ ગેસ એનજીનો વધારે સતોષકારક રીતે ચાલી શકે છે ટુલ લોડ ઉપર એક ગેસ એનજીન ઓછી ગેસ ખપાવે છે, પણ જેમ જેમ લોડ ઓછો થતો જાય છે તેમ તેમ દર કલાકે દર હોર્સ પાવર દીઠ ગેસનો ખપ વધે છે. એવી રીતે ગેસનો ખપ એનજીનને અરધા લોડ ઉપર ચલાવતાં ૧૭ થી ૧૮ ટકા વધી જાય છે. (વધુ માટે જુઓ “ઑઈલ અને ગેસ એનજીન”વાળું પ્રકરણ)

ઑઈલ એનજીનની સલામતી અને સગવડ—

સ્ટીમ એનજીન અને ઑઈલ એનજીન વચ્ચે સરખામણી કરતી વખતે ખરચ ઉપરાત બીજી ઘણી બાબતો ધ્યાનમાં લેવાની છે. પહેલું અને મૌથી વધુ અગત્યુ તો એ છે કે સ્ટીમ એનજીન અને ઑઈલરમાં સમાએલા જોખમ જેટલો જોખમ ઑઈલ એનજીનમાં હોતો નથી એક ઑઈલ એનજીન તરફ તેનો એનજીનીઅર ખેદરકાર રહે તો ઘણામાં ઘણુ નુકસાન એ થાય કે તે ચાલતા અટકી પડે પણ એક ઑઈલર ઉપર એવી ખેદરકારી ઘડીલર પણ ટકી શકે નહી, અને જો ખેદરકારી કરવામાં આવે તો ઘણો લય કર અકસમાત થાય તે ઉપરાત ઑઈલ એનજીનમાં ધુમાડાની, કાલસાની અને રાખની ગેરહાજરી, બળતણુ રાખવાની નાની જગા, ઘણાજ થોડા પાણીનો ખપ વગેરે બાબતો ઑઈલ એનજીનની તરફેણમાં જાય છે સ્ટીમ એનજીન કરતા ઑઈલ એનજીન ઓછી જગા રોકે છે, માટે સ્ટીમ એનજીન અને ઑઈલર માટે મોટી ઇમારત, ચીમની, તળાવ, વગેરે સાથે એનજીન ઑઈલર અને ઇકોનામાંઈઅર વગેરેની ફીમ્મત ગણુતા તેટલાજ પાવરનુ ઑઈલ એનજીન સસ્તુ પડે છે વળી ઘણાકે, શેહરોની મ્યુનીસીપાલિટીઓ શેહરના વસ્તીવાળા ભાગમાં સ્ટીમ એનજીન રાખવા મના કરે છે, પણ ઑઈલ એનજીન માટે તેવી કશી બાધ રાખવામાં આવતી નથી એક સ્ટીમ એનજીન માટે પાસ થયલો એનજીનીઅર જોઈએ છે, પણ એક ઑઈલ એનજીન કાઈબી સારી સમજવાળો મિકેનિક ચલાવી શકે છે ઘણે ઠેકાણે તો એક વેળા ઑઈલ એનજીન ચાલુ કરી તેનો ડ્રાઈવર કે એનજીનીઅર બીજા કામ ઉપર લાગે છે, અને કલાકો સુધી ઑઈલ એનજીનને જોવુ પડતુ નથી—પણ એક સ્ટીમ એનજીન ઉપર તો ઓછામાં ઓછો એક આગવાળો તો જરૂર જોઈએ માટે સ્ટીમ કરતાં ઑઈલ એનજીન ચલાવવાની મજુરીનો ખરચ પણ ઘણા ઓછો આવે છે.

માણસનો પાવર (Man-Power)—સારા મજબુત બા-
ધાનો એક આદમી દહાડાના ૧૦ કલાક સુધી કામ કરતા દર સેકન્ડે
૧૭૦ ફાઉન્ડનો બોજો એક પુટ ઉચકી શકે છે

જો એક હાથે ચલાવવાના મશીન (જેમકે સોડા વૉટર મશીન)નાં
બે તરફના હેન્ડલ એક બીજાને કાટ ખૂણે (right angle)

હોય તો એ મજબુત માણસો સહેલાઈથી ૭૦ પાઉન્ડનો બેન્ચ ઉઘડી શકે છે, જ્યારે સી ગલ હેન્ડલ સાથે એક માણસ ફક્ત ૩૦ પાઉન્ડ ઉઘડી શકે છે

એક માણસ દર સેકન્ડે ૨૩ શીટની ઝડપથી ૨૫ થી ૩૦ પાઉન્ડનું જોર (force) વાપરી શકે છે, જે ૩૭૫૦ થી ૪૫૦૦ ફુટ પાઉન્ડની બરાબર થાય છે

પાચ થી છ માણસ એક ઘોડા જેટલું કામ કરી શકે છે

જાનવરનો પાવર (Animal-Power)—એક મજબુત હીદી ઘોડો ૧૩૦૦ થી ૧૫૦૦ પાઉન્ડનો બેન્ચ (ગાડી સુધ્ધા) ફીવસના ૨૦ માઇલ પ્રમાણે ખેંચી શકે છે ઘોડો ૨૦૦૦૦ થી ૨૨૦૦૦, મજબુત મોટો બલદ ૯૦૦૦, ખચ્ચર ૭૦૦૦, ગધેડો ૩૫૦૦ ફુટ-પાઉન્ડ કામ ફીવસના ૮ કલાક કામ કરતા આપી શકે છે

ગોળ ઘાણી કે ચક્કમા કરતા એક ઘોડો કલાકના ૩ માઇલ, બલદ ૧૩ માઇલ, અને ખચ્ચર ૧૩ માઇલ ચાલે છે ઘોડા માટે ચક્કરનો ડાયમેટર ૨૫ શીટથી ઓછો હોવો નહીં જોઈએ

એક મશીનરીનો હોર્સ પાવર ૫ થી ૬ હીદી ઘોડાની બરાબર થાય છે એક હોર્સ પાવર ખાતુ મશીન એક સારો ઘોડો ફક્ત ૪ થી ૬ કલાકજ ચલાવી શકે છે

એક ઘોડો ૬ માણસની બરાબર કામ કરી શકે

૫ બલદ ૨ ઘોડાની બરાબર કામ કરી શકે છે

ઇલેક્ટ્રીકલ પાવર (Electrical Power)—સ્ટીમ અને ગેસ પાવર સાથે સરખાવતા ઇલેક્ટ્રીકલ પાવર જે એક ખાસ ફાયદો ધરાવે છે તે તેની ઘણીજ નિયમીત એક્સરખી ઝડપ (uniform speed) છે, જેને લીધે મશીનરી ઉપર કશા આચકા નહીં આવતા હોવાથી મશીનરી વધારે ઝડપથી ચલાવી સકાય છે, અને મશીનરીમાંથી નિપજતી પેદાશમાં ઓછામાં ઓછો સેકડે ૫ થી ૭ ટકાનો વધારો થતો કહેવાય છે. સુતર કાપડની મીલોમાં મશીનરીની ઝડપ એક્સરખી રાખવાની ઘણીજ અગત છે, અને ઘણીક વખત એનજીનની ઝડપમાં ૩ થી ૫ ટકાનો ફરક પડતાં મીલ-

માની લાઇન શાફ્ટોની ઝડપમાં ૧૦ થી ૧૫ ટકાનો ફરક પડે છે, જેથી માલ ધણા હલકા પ્રકારનો ઉતરવા સાથે જથામાં પણ કમી ઉતરે છે મશીનરી ચલાવવા માટે ઇલેક્ટ્રીક પાવર વાપરવાથી એ ખામીઓ મુધારી શકાય છે આ કારણ થકી ન્યા તૈયાર ઇલેક્ટ્રીક પાવર કોઇ ઇલેક્ટ્રીક કંપની પાસેથી વેચાતો મળી નહી શકતો હોય ત્યા કોઇ જાતના એનજીનથી પાધરી મીલ નહી ચલાવતા એનજીનથી ડાઇનેમો ચલાવી ઇલેક્ટ્રીસિટિ ઉત્પન્ન કરી તેની મદદથી મીલની લાઇન શાફ્ટો અથવા છુટા છુટા મશીનો ઇલેક્ટ્રીક મોટરથી ચલાવવાનું આજ કાલ વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે શાફ્ટીંગ અને પટાથી મશીનરી ચલાવતા કેટલોક પાવર શાફ્ટીંગ અને પટામાં વ્યર્થ જાય છે, તેમ છુટા છુટા મોટરથી મશીનરી ચલાવતા મોટરો પણ કેટલોક પાવર ખાઇ જાય છે, પણ તેમ મોટર વધારે સ્પીડથી મશીનરી ચલાવે છે વળી શાફ્ટીંગ કેટલોક વખત પછી લાઇન લેવલની આઉટ થઇ જવાથી ધણો પાવર ખાઇ જઇ જેટલું નુકસાન કરે છે તેટલું મોટરો વાપરવાથી થતું નથી ન્યારે ઇલેક્ટ્રીક પાવર તૈયાર મળી શકતો હોય ત્યારે તો પાવર પ્લાન્ટનો ખર્ચ બચવાથી થાપણુમ્મુ એટલો ઉગાળો થવા સાથે, જગ્યા ઓછી રોકાય છે, અને પાવર પ્લાન્ટના નિલાવ માટે જળતણ વગેરેની ગોઠવણ અને જ જલ કરવાની કરજ પડતી નથી, જે ધણાક ઉદ્યોગોના બાબમાં ધ્યાનમાં લેવા જોગ છે પણ કોઇ ઇલેક્ટ્રીક સપલાઇ કંપની પાસેથી ઇલેક્ટ્રીસિટિ લઇ વાપરવાથી તે લગાર મોઢી પડે છે જે કારખાનું રાત દિવસ ચાલતું હોય તેમજ ડુલ લોડે હમેશા કામ કરતું હોય તેને ધણું ઓછે ભાવે ઇલેક્ટ્રીસિટિ મળી શકે છે, પણ જે કારખાનું દિવસના થોડા કલાક ચાલે, અને જેમાં લોડ ઓછો વધતો થયા કરે તેને ઇલેક્ટ્રીસિટિ પુરી પાડવાનો ધણો આકરો ભાવ માંગવામાં આવે છે, કારણકે ઇલેક્ટ્રીક સપલાઇ કંપનીવાળાને એકાએક કોઇખી વખતે મોટા લોડની માગણીને પુગી વળવા માટે પોતાના મોટા એનજીનો અને ડાઇનેમો ચાલુ રાખવા પડે છે માટે ધણાંક કારખાનાઓ ઇલેક્ટ્રીસિટિથી ચલાવવાને બદલે ગેસ અથવા ડીઝલ એનજીનથી ચલાવતા ઓછો ખર્ચ થાય છે

ઇલેક્ટ્રીકલ પાવરનો ખર્ચ (Cost of Electrical Power)—ઇલેક્ટ્રીકલ પાવરનો ભાવ હમેશા ઇલેક્ટ્રીકલ યુનીટ (એક કલાકે એક કીલોવૉટ) ઉપર ગણવામાં આવે છે સ્ટીમ એનજીનના લગભગ ૧૩ ઇન્ડીકેટિંગ હોર્સ પાવર ૧ કીલોવૉટની બરાબર થવા જાય છે

તાતા હાઇડ્રો ઇલેક્ટ્રીક પાવર સપ્લાઈ કંપની (Tata Hydro Electric Power Supply Co) ૬૦૦ ઇન્ડીકેટિંગ હોર્સ પાવર અને તેથી વધારે પાવર ખાતી કૉટન મીલો જે ૧૦ વર્ષ સુધી પાવર લેવાનું એગ્રીમેન્ટ કરે અને દર ત્રણ મહીને ઓછામાં ઓછા ૩૦૦૦૦૦ યુનીટ વાપરે તો દર યુનીટ દીઠ ૫૫ આના માગે છે, જેમાં પોતાને ખર્ચે ઇલેક્ટ્રીક મોટરો વગેરે ગોઠવી કનેક્શન કરી ચાલુ કરી આખી પાછળથી પોતાને ખર્ચે તે ચાલુમાં નિભાવવાનું તેઓ માથે લે છે જે કૉટન મીલો ફક્ત પાંચ વર્ષનું જ એગ્રીમેન્ટ કરે તેઓએ ઇલેક્ટ્રીકલ સામગ્રી તથા તેઓ પાછળનો ચાલુ ખર્ચ પોતે (કૉટન મીલોએ) ભોગવી લેવો કૉટન મીલો સિવાય બીજા કોઈ ઉદ્યોગના કારખાનાઓ જેઓ દર વર્ષે ૫૦૦૦૦૦ યુનીટથી ઓછો પાવર નહીં ખાતા હોય તેઓએ મોટરો નાખવાનો તથા ચાલુમાં નિભાવવાનો બધો ખર્ચ પોતે ભોગવી લેવો, અને દર ત્રણ મહીને દર એક ઇલેક્ટ્રીકલ હોર્સ પાવર દીઠ રૂ. ૩૦ નો બેઠો ભાવ આપવા ઉપરાંત દર ત્રણ મહીને ઇલેક્ટ્રીક મીટરથી મપાયેલા પહેલા ૫૦૦૦૦ યુનીટ દીઠ એક આના આપવો, અને જો ત્રણ મહીને ૫૦૦૦૦ થી ૨૦૦૦૦૦ યુનીટ સુધીનો પાવર વાપર્યો હોય તો બધા ખર્ચેલા સામટા યુનીટ ઉપર ૭ આના દર યુનીટ દીઠ આપવા પણ જો બધો સામટો પાવર ત્રણ મહીને ૨૦૦૦૦૦ યુનીટથી વધારે હોય તો ૫ આના દર યુનીટ દીઠ આપવા

બોમ્બે ઇલેક્ટ્રીક સપ્લાઈ એન્ડ ટ્રામવેઝ કંપની (Bombay Electric Supply and Tramways Co) દર મહીને વધારેમાં વધારે (maximum) વાપરેલા કીલોવૉટ ઉપર દર કીલોવૉટ દીઠ રૂ. ૩૦ ૮ નો બેઠો ભાવ લે છે, તે ઉપરાંત મીટરથી મપાયેલા દર યુનીટ દીઠ દર મહીને રૂ. ૬ આના વધુ લે છે.

પ્રકરણ—૪૭.

ઑઇલ અને ગેસ એનજીન.

OIL AND GAS ENGINES.

ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીન (Internal Combustion Engine)—બધી જાતના ઑઇલ એનજીનો અને ગેસ એનજીનો ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીન કહેવાય છે, કારણકે બળતણનું બળયુ (Combustion) તેઓના સીલીન્ડરોમાં થાય છે, અને સ્ટીમ એનજીનમાં જોઇએ છે તેમ એમાં બળતણ બાળવા માટે જુદા ઑઇલર કે યંત્ર જોઇતું નથી એવા ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનોના વર્ગમાં બધી જાતના કેરોસીન ઑઇલથી ચાલતા એનજીનો, પેટ્રોલથી ચાલતા એનજીનો, જેવા કે મોટરકારના એનજીનો, કુડ પેટ્રોલીઅમથી ચાલતા એનજીનો જેવા કે ડીઝલ ઑઇલ એનજીનો, અને બધી જાતના કોલસા અને તેલની ગંસથી ચાલતા એનજીનો આવી જાય છે.

ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનો માટે બળતણ (Fuel) ઘણી જાતના વપરાય છે, જેવા કે ઑઇલ એનજીનોમાં કેરોસીન ઑઇલ, પેટ્રોલ, કુડ ઑઇલ, કોલતાર, વનસ્પતિ તેલો, જાનવરી તેલો વગેરે, અને ગેસ એનજીનોમાં કોલ, કોક, લાકડા, લાકડાનો વહેર (sawdust), મતાનો કચરો, લાકડાનો કોલસો વગેરે.

ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનની સ્પીડ (Speed) એકમ સ્પીડ કરતા ઓછી ગળી શકાતી નથી જેમ એક સ્ટીમ એનજીન એક મીનિટના ૧૦ કે ૧૫ રેવોલ્યુશન્સથી પણ યશસ્વી નકાય છે, તેમ ઑઇલ અને ગેસ એનજીનો યશસ્વી શકાતા નથી.

ઑઇલ એનજીન માટે વપરાતી હવા (Air for Oil Engines) ઘણી સ્વચ્છ હોવી જોઈએ એક નાના અને નીચા ઓરડામાં ઑઇલ એનજીન એસાડવાથી તે બગાળર કામ કરતું નથી, કારણકે શ્રેષ્ઠ વખતમાં તે ઓરડામાંની શ્વેતચર્મી હવા અસ્વચ્છ બની જાય છે જેમ માનવીના સ્વાસ માટે શ્વેતચર્મી હવાની જરૂર છે તેમ બળતણ માટે પણ શ્વેતચર્મી હવાની જાસ જરૂર છે, માટે તેલની વેપર સાથે જે હવા મળી જઈને ગેસ બને તે હવા શ્વેતચર્મી હોય તોજ ગેસ પણ સ્વચ્છ બને છે જે ઓરડામાં ધુળ તથા ખીજો કચરો

ધણે ઉડતો હોય, તે ઓરડા માંડેલી હવા ઑષ્ણ એનજીનમાં વાપરવી નહી, પણ હવા ખેચવાનો સકશન પાછપ ઓરડાની બાહર ખુલ્લી હવામા લઇ જવો કેટલાકો એ પાછપને છેડે નાળીએરના કાથાનો કુચો મારવાની ભલામણ કરે છે, જેથી હવા ગળાઈને અદર જાય. એ માટે પાછપનો ડાયમેટર મોટો રાખવો જોઈએ, જેથી કુચો મારવાથી એરીઆ કમી થાય નહી જ્યારેબી ૧૫ ફીટથી વધારે લાંબો સકશન પાછપ હોય ત્યારે પાછપનો ડાયમેટર એક સાઇઝ મોટો રાખવો

હવાની ટેમ્પરેચર (Temperature of Air) ઉપર એક ગેસ અથવા ઑષ્ણ એનજીનમા ઉત્પન્ન થતા પાવરનો ધણો આધાર રહે છે વિલાયતથી બનીને આવતા ઑષ્ણ એનજીનો ત્યાંની હવાની એવરેજ ટેમ્પરેચર ૬૦ ડીગ્રી ગણીને તેના આધારે બનાવેલા હોય છે, જેથી તેઓ હિન્દુસ્તાનની ગરમ હવામા જોઈતો પાવર ઉત્ત્ત કરી આપતા નથી, તેથી વારવાર કારખાનાના માલેકો અને મેકરોના એજ ટો વચ્ચે વાધા ઉડે છે ૬૦ ડીગ્રીની ઉપર આસરે દર પાચ ડીગ્રી વધુ ટેમ્પરેચર દીઠ ઑષ્ણ અને ગેસ એનજીનો દર સેકંડે એક ટકા ઓછો પાવર ઉત્પન્ન કરે છે માટે ન્યા હવાની ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રી હોય ત્યા એક ઑષ્ણ અથવા ગેસ એનજીન તેના મુકગ્ગ કરેલા પાવર કરતા સેકંડે ૮ ટકા ઓછો પાવર ઉત્પન્ન કરે

ઑષ્ણ એનજીન માટે વપરાતાં તેલની સળગી ઉડવાની ખાસિયતની ત્રણ જૂદી જૂદી ટેમ્પરેચરો જાણવાની જરૂર છે, જેમાની એક ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ, બીજી ઇગ્નીશન પોઇન્ટ, અને ત્રીજી મોઇલીંગ પોઇન્ટ છે

ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ (Flashing Point)—કોઇબી જાતના તેલને ગરમ કરીને ઓક્સ ટેમ્પરેચરે ચહડાવતા જે ટેમ્પરેચરે તેમાથી સળગી ઉડે તેવી ગેસ (inflammable gas) નિકળવા માટે તે તે તેલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ કહેવાય છે તેલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ શોધી કાઢવા માટે ખાસ યંત્રો આવે છે, પણ સાધારણ રીતે નીચલી સાદી રીતથી પણ ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ શોધી કાઢી શકાય છે—એક જાલકા વાસણ અથવા થાળીમા તે થાળની કીનારીથી આસરે બે કે ત્રણ દોરા તેલની સપાટી નીચે રહે તેવી રીતે તેલ

નામી ને થાળીને એક પાણી ભરેલા વાસણમાં તરતી મુકી પાણી ભરેલા વાસણ નીચે કોઈ ધીમેથી બળતો ચુહલો અથવા લેમ્પ ગોડવી ધીમે ધીમે ગરમ કરવું થાળીની કિનારી ઉપર એક લોહડાનો તાર આડો મુકવો, કે જેની ઉપર ટેકવીને સળગેલી દીવાસલી અથવા તારની બનાવેલી નાની મસાલ તેલની સપાટીથી ઘેે યા ત્રણ દોરા ઉપર ફેરવવા કામ લાગે થાળી માહેલા તેલમાં એક ચરમામીતર મુકવું અને તેલ જેમ જેમ ગરમ થતું જાય તેમ દર એક એક યા બધે ડીઝી ચહડતા ઉપર લખેલા તાર ઉપર ટેકવીને સળગેલી દિવાસલી તેલને બતાવતા જવું, અને જે વખતે તેલમાંથી નિકળતી ગંસ બહુ રંગની આગનું છમકલું પકડીને યુગ્મજ જાય તે વખતે ચરમામીટરની ડીઝી નોંધી લેવી, જે તે તેલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ સમજવી કેરોસીન ઑઇલ, રપીનડલ ઑઇલ, સીલીનડર ઑઇલ વગેરે બનીજ તેલોની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ એવીજ રીતે કાહડવામાં આવે છે કોઈબી એક જાતના તેલની ૪-૫ વખત જૂદી જૂદી તપાસ કરીને તેનું સરાસરી (mean) પરિણામ લેવું જુવો પાનુ-૭૪૨

ઇગ્નીશન પોઇન્ટ (Ignition Point)—કોઈબી જાતનાં તેલની ઉપર મુજબ ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ લીધા પછી તે તેલને વધુને વધુ ગરમ કરતા જવું, અને જે ટેમ્પરેચરે થાળી માહેલું તેલ પોતે ભડકે લાઇને બધું સળગી ઉઠે અને પછી ઘણો વાર બળ્યા કરે તેને તે તેલની ફાયર ટેસ્ટ અથવા ઇગ્નીશન પોઇન્ટની ટેમ્પરેચર સમજવી ૨૧૨ ડીઝી કરતા વધારે ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ યા ઇગ્નીશન પોઇન્ટ ધરાવતા તેલનું વાસણ બીજા પાણી ભરેલા વાસણમાં મુકીને ગરમ નહી કરતા એકલું ચુહલા ઉપર મેળીને ગરમ કરવું, યા તો બહારના વાસણમાં રેતી યા પારો ભરી તેમાં તેલવાળું વાસણ મેળીને ગરમ કરવું

બોઇલીંગ પોઇન્ટ (Boiling Point)—તેલ બળતણ (oil fuel) ની બોઇલીંગ પોઇન્ટ ઉપર તે તેલનાં એનજીનમાં સતોશકારક રીતે કામ કરવાનો ઘણો અધાર રહેલો છે ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનોમાં બળતણ તરીકે વપરાતા જૂદી જૂદી જાતના તેલોની બોઇલીંગ પોઇન્ટમાં એટલો બધો ફરક હોય છે કે જે કોઈ એનજીન એક્કસ જાતનું તેલ બાળવા માટે બનાવ્યું હોય તો બીજું

જાતનું તેલ તેમાં બાળવા જતાં સતોષકારક પરિણામ નિપજતું નથી, તે છતાં એટલું તો ખરૂં છે કે જો કોઇ એનજીન ઘણી ઉંચી બોઇલીંગ પોઇન્ટનું તેલ બાળવા માટે બનાવેલું હોય તો તેમાં ઓછી બોઇલીંગ પોઇન્ટનું તેલ સહેલાઇથી બાળી શકાય છે જે ટેમ્પરેચરે તેલમાં કકડા (ebullition) પડે તે તેની બોઇલીંગ પોઇન્ટ કહેવાય છે. પાણીની બોઇલીંગ પોઇન્ટ ૨૧૨ ડીગ્રી હોય છે, અને જ્યાંસુધી બધું પાણી ઉકળીને બળી જાય નહીં ત્યાં સુધી ટેમ્પરેચર એક સરખી ૨૧૨ રહે છે પણ તેલની બોઇલીંગ પોઇન્ટ એક સરખી રહેતી નથી તેલ એક ચોક્કસ ટેમ્પરેચરે ઉકળવા માંડવા પછી પણ તેની ટેમ્પરેચર વધતીજ જાય છે, અને જ્યાંસુધી બધું તેલ બળીને ઉડી જાય નહીં ત્યાંસુધી વધ્યા કરે છે જેમકે કેરોસીન ઑઇલ લગભગ ૩૦૦ ડીગ્રીએ ઉકળવા માંડી બધું તેલ બળીને ઉડી જાય તે અગાઉ તેની ટેમ્પરેચર લગભગ ૪૫૦ ડીગ્રી થઇ જાય છે. પ્રેટમેકરનું પેત્રોલ ૧૧૦ ડીગ્રીએ ઉકળવાનું શરૂ થઇ સેવટે ૨૮૫ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર થઇ જાય છે.

ઑઇલ એનજીનમાં તેલનો ખર્ચ (Consumption of Oil in Oil Engines)—સાધારણ ઑઇલ એનજીનમાં દર પ્રેક્ હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે એક પાઇન્ટ (આસરે ૧ પાઉન્ડ) કેરોસીન ઑઇલ ખર્ચે છે મોટી સાઇઝનાં ઑઇલ એનજીનોમાં એ ખર્ચ ૬૫ પાઉન્ડ જેટલો આવે છે. હાઇકમ્પ્રેશનથી ચાલતાં સેમીડીઝલ કુડ ઑઇલ એનજીનોમાં એનજીનની સાઇઝ પ્રમાણે કુડ ઑઇલનો ખર્ચ અરધા પાઉન્ડથી પોણા પાઉન્ડ સુધી થાય છે વરડીકલ તુ—સાઇકલ એનજીનમાં કુડ ઑઇલ ૬૫ પાઉન્ડ થી ૮ પાઉન્ડ સુધી ખર્ચે છે, જ્યારે તેમાં કેરોસીન ઑઇલનો ખર્ચ કુડ ઑઇલ કરતાં સેકડે ૧૦ ટકા ઓછો થાય છે. ડીઝલ ઑઇલ એનજીનમાં કુડ ઑઇલનો ખર્ચ ૪૫ થી ૫ પાઉન્ડ થાય છે.

પેત્રોલીઅમ (Petroleum) તેલ જમીનમાંથી નિકળે છે. અમેરીકા અને રશિયા ઉપરાંત સીગાપોર અને બરમા ખાતે એના ઘણા મોટા કુવાઓ અને ઝરાઓ છે, અને કેટલેક ઠેકાણે તો એના કુવા ખોદતી વખતે જમીનમાંથી એ તેલનો પુવારો એટલા જોશથી ઉઠે છે કે કેટલાક દાખલાઓમાં તે ૧૦૦ ફીટની ઉંચાઇએ પોહચેલો

જણાવે છે જમીનમાંથી નિકળેલુ એ પેત્રોલીઅમ સ્વચ્છ હોતુ નથી તેથી એ તેલ બત્તીમા બળી શકતુ નથી એ કારણ થકી એને દારૂની માફક ગાળવામા યાને ડીસ્ટીલ (distil) કરવામાં આવે છે, જેમ કરવા માટે પેત્રોલીઅમને હળવે હળવે ગરમ કરી તેમાંથી નિકળતી ગંસને કનડેન્સ કરી કઢાડી લેવામા આવે છે.

પેત્રોલ (Petrol)—કાચા પેત્રોલીઅમને આસરે ૩૦૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચરે ધીમે ધીમે ડીસ્ટીલ કરતા જે સર્વેથી પહેલ્લા નિકળે છે તેને પેત્રોલ અથવા ગેસોલીન (gasolene) કહે છે કેટલાકે એને નેપ્થા (naphtha), બેન્ઝીન (benzine), અને “સ્પીરીટ ઓફ પેત્રોલીઅમ” પણ કહે છે. એ તેલ મોટગકાર ચલાવનારા ઑઇલ એનજીનોમા અને બીજા હાઇસ્પીડના પેત્રોલ એનજીનોમા વપરાય છે એ ઉપરાત એના બીજા પણ ઘણા ઉપયોગ છે, જેવા કે વારનીશ બનાવવાના કામમાં, લુગડાઓ ઉપરથી ડાવ કાઢવાના કામમા, ઇન્ડીઆ રબર અને બીજા ઘણીક ચિજોને પીગાળવા—ઓગાળવાના કામમા અને બત્તી કરવાનાં કામમા એ વપરાય છે પેત્રોલ હવામા ખુલ્લુ રહેવાથી ઉડી જાય છે એ તેલ જલ્દી સળગી ઉઠે એવુ હોવાને લીધે એને ઘણી સલાળથી ગખવાની જરૂર છે એની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ (flashing point) લગભગ ૪૨ ડીગ્રી ફેરનહીટ હોય છે, જ્યાં ઘણી ઓછી ટેમ્પરેચરે એમાંથી સળગી ઉઠે એવી ગંસ નિકળતી રહે છે પેત્રોલ ખરૂ જોતા તો કાંઈ તેલ નથી પણ એ કેરોસીન ઑઇલનો સ્પીરીટ અથવા અર્ક હોવાથી કેરોસીન કરતા પેત્રોલ વજનમા હલકુ હોય છે એક ગેલન પેત્રોલનુ વજન આસરે ૧૦૮ આઉન્સ થાય છે, ત્યારે એક ગેલન કેરોસીનનુ વજન ૧૪૦ આઉન્સ થાય છે દર પાઉન્ડ દીઠ એ બન્ને જાતના તેલમા ગરમી આપવાની શક્તિ યાને હીટ યુનીટ તો લગભગ એકજ સરખી (આસરે ૨૦૦૦૦) હોય છે, પણ એ બન્ને તેલ ગેલનને લાવે વેચાતા હોવાથી, એક ગેલન કેરોસીન કરતા એક ગેલન પેત્રોલમાંથી આસરે સેકડે ૧૮ ટકા જટલી હીટ યુનીટ ઓછી ઉપજે છે પણ કેરોસીન કરતા પેત્રોલ તો લગભગ બમણુ મોઘુ મળે છે, માટે ખરી રીતે તો પેત્રોલ કરતા કેરોસીન તેલ ગેલન દીઠ વધારે સરતુ અને વધારે કામ ઉત્પન્ન કરનાર હોય છે.

ન્યા પેત્રોલ ખુદ્દુ ઉધાડાં વાસણમાં પડેલુ હોય અથવા ઢાળાણું હોય ત્યાં ખુદ્દુ બત્તી લઇ જવાનુ કામ ધણુ જ જોખમ ભરેલુ છે, કારણકે પેત્રોલ જલ્દી ઉડી જતુ હોવાથી તે જ્યા ખુદ્દુ હોય ત્યાં તેની વેપર અથવા ગેસનો મોઝા જથ્થો તૈયાર હોય છે, જે કાઈબી અગારના સબધમાં આવતાજ સળગી ઉઠે છે પાણી કરનાં પેત્રોલ ધણુ હલકુ હોવાથી તે પાણી ઉપર તરે છે અને પાણી સાથે મિશ્ર થતુ નથી માટે પેત્રોલ જ્યારે સળગી ઉઠે ત્યારે તે ઉપર પાણી નામેલુ ફક્ત નકામું જ હોતું નથી, પણ સામુ વધુ નુકસાન કરે છે, કારણકે જ્યા જ્યાં પાણી વહે છે, ત્યા ત્યા તે ઉપર સળગેલુ પેત્રોલ પણ તરતુ તરતુ સાથે જઈ આસપાસની બીજી વસ્તુઓને આગ લગાડે છે માટે પેત્રોલની આગ ખુબવવા માટે તે ઉપર બીની માટી, રેતી યા રાખ પુષ્કળ નાખવી જોઈએ.

પેત્રોલની ખાસ ખુબી એ છે કે સાધારણ ટેમ્પરેચરે એની ગેસ બનાવી શકાય છે, તથા એમા ગરમી ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિ (calorific value) ઘણી વધારે હોય છે, તેમજ એ બળી ગયા પછી એની કશી મેસ કે ગંધ પડતી નથી.

કેરોસીન ઑઇલ (Kerosene Oil)—જમીનમાંથી નિકળતા કાચા પેત્રોલીઅમને ડીસ્ટીલ કરી યાને ગાળીને પહેલ્લા તેમાંથી પેત્રોલ અને ગેસોલીન વગેરે અર્ક અથવા સ્પીરીટ કાઢી લીધા પછી તે કાચા પેત્રોલીઅમને ૩૦૦ થી ૫૭૫ ડીગ્રી સુધી વધુ ગરમ કરવામા આવે છે. જેથી આપણા દેશમા સાધારણ નામથી જણાયલુ કેરોસીન તેલ નિકળે છે, જેને કેટલાકો પેત્રોલીઅમ, પેરેશીન ઑઇલ (paraffin oil) વગેરે કહે છે, જે બત્તી બાળવા માટે કામમા આવે છે, તથા સાધારણ જાતના ઑઇલ એનજીનો ચલાવવા માટે એજ તેલ વપરાય છે કેરોસીન તેલની જે ડીગ્રી કહેવામા આવે છે તે તેની ઇગ્નીશન પોઇન્ટ અથવા ફાયર ટેસ્ટ (fire test) હોય છે, જેમકે ૧૨૫ F ડીગ્રીનુ કેરોસીન ઑઇલ એટલી ટેમ્પરેચર ચહડ્યા પછી સળગી ઉઠે છે તોપણ કેરોસીન ઑઇલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ (flashing point) તો લગભગ ૭૭° થી ૧૨૦° સુધીની હોય છે અનુભવ ઉપરથી એવુ માલમ પડયુ છે કે જે તેલની ર્પેસિરીક

ગ્રેવીટી ૮૨૫ હોય અને જેનુ વજન ગેલન દીઠ આશરે ૮૬ પાઉન્ડ હોય, અને જેની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ ૮૩ થી ૮૬ ડીગ્રી ફેરનહીટ હોય તે તેલ ઑઇલ એનજીનમાં વાપરવાથી સર્વેથી વધારે પાવર આપે છે, અને સર્વેથી વધારે કરકસરભરેલું પડે છે. ઑઇલ એનજીનોમાં જૂદી જૂદી જાતના કેરોસીન વાપરવા માટે જૂદી જૂદી રીતે કમપ્રેસન (compression) રાખવાની જરૂર પડે છે. એક જાતનું તેલ વાપરવા માટે જેટલું કમપ્રેસન રાખ્યું હોય તેટલું બીજી કાંઈ જાતનાં તેલ માટે ચાલી શકતું નથી, અને તેલની જાત બદલવા સાથે કમપ્રેસન પણ બદલવું પડે છે. અમેરીકન કેરોસીન તેલ કરતાં રશીઅન કેરોસીન તેલને વધુ કમપ્રેસન જોઈએ છે તેમજ સાધારણ કુડ પેત્રોલીઅમ તેલમાં કેરોસીન ભેળીને વાપરતી વખતે પણ વધુ કમપ્રેસન રાખવું પડે છે જૂદા જૂદા તેલ માટે કેટલું કમપ્રેસન રાખવું તે અનુભવથીજ જાણી શકાય છે.

લુબ્રીકેટીંગ ઑઇલ (Lubricating Oil)—કાચાં પેત્રોલીઅમને ડીસ્ટીલ કરી તેમાંથી પેત્રોલ અને કેરોસીન ઑઇલ કઢાડી લીધા પછી તેમાંથી જૂદી જૂદી જાતના લુબ્રીકેટીંગ ઑઇલ ગળવામાં આવે છે, જેવા કે સ્પીનડલ ઑઇલ, એનજીન ઑઇલ, સીલીનડર ઑઇલ વગેરે એ બાબત ૭૪૭ મે પાને લુબ્રીકેશન નાં પ્રકરણ—૩૮ મા વીગતવાર લખવામાં આવ્યું છે. લુબ્રીકેટીંગ ઑઇલ ગળાઈ રહેવા પછી છેલ્લે વેસેલીન (vaseline) પેરાફીન (Paraffin) વગેરે નીકળે છે, અને ત્યારપછી જે બાકી રહે છે તેને લીકવીડ ફ્યુઅલ (liquid fuel) યાને પ્રવાહી બળતણ અથવા કુડ પેત્રોલીઅમ રેઝીડ્યુઅલ (crude petroleum residual) કહે છે.

કુડ પેત્રોલીઅમ (Crude Petroleum)— કુડ પેત્રોલીઅમ રેઝીડ્યુઅલને હું કમા લુલભરેલી રીતે કુડ પેત્રોલીઅમ કહે છે એ કાળા રંગનું અને લગાર ઘટ હોય છે. એની સ્પેસીફીક ગ્રેવીટી ૮૭૫ થી ૯૦૦ હોય છે, અને ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ ૨૫૦ થી ૩૦૦ ડીગ્રી હોય છે, અને એક ગેલનનું વજન ૯ પાઉન્ડ થાય છે. એ તેલ ધણું સસ્તું મળે છે. મુબઇમાં એની કી મત આસરે ૩ આને ગેલન હોય છે, તે છતાં સાધારણ કેરોસીન ઑઇલ જેટલીજ ગરમી આપવાની એ શક્તી ધરાવે છે. એ તેલ ડીઝલ ઑઇલ એનજીન

સીવાય બીજાં સાધારણ ઑધલ એનજીનમાં ચાલી શકતું નથી, જોકે હોરન્સ્લી ઑધલ એનજીનમાં એ તેલને સાધારણ કેરોસીન ઑધલ સાથે ભેળીને ચલાવી શકાય છે. પહેલાં સાધારણ કેરોસીન ઑધલમાં કુડ ઑધલ ત્રીજો ભાગ મેળવીને ચલાવી જેવું અને એનજીનની કમ્પ્રેસન સેટ કરતા જવું, અને જેમ જેમ અનુભવ મળતો જાય તેમ કેરોસીન ઑધલ ઓછું કરતાં જઈ એ તેલનું પ્રમાણ વધારતા જવું. કુડ પેત્રોલીઅમ કેરોસીન સાથે સરખાવતાં તો આગની બાબતમાં ધણુ સલામતીભરેલું છે, કારણકે એ કેરોસીનની માફક જલ્દી બડકા લઈ સળગી બેઠતું નથી. એ તેલ સાધારણ ઑધલ એનજીનોમાં વાપરતાં કેરોસીન ઑધલથી ઉત્પન્ન થતા પાવર કરતાં સેકડે ૩૦ થી ૩૫ ટકા ઓછો પાવર આપે છે, અને કેરોસીન કરતા કુડ ઑધલ સેકડે ૫૦ ટકા વધુ અપે છે. હાલમાં એ કુડ ઑધલ ઉપર ચાલતાં સાધારણ જાતના ઑધલ એનજીનો બાહર પાડવામાં આયા છે, જેઓમાં કમ્પ્રેસન વધારે રાખેલી હોવાથી તેઓ કુડ ઑધલ ઉપર બરાબર ચાલે છે, અને ઘણા સરતામાં પાવર ઉત્પન્ન કરી આપે છે, કારણકે તેઓ દર એક હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે લગભગ પોણા પાઉન્ડ કુડ ઑધલ ખપાવે છે. ડીઝલ એનજીનોમાં કુડ ઑધલ દર એક હોર્સ પાવર દીઠ ફક્ત અરધો પાઉન્ડ અપે છે. બળતણ એકજ જાતનું હોવા છતાં આ એ જાતના એનજીનોમાં બળતણના ખપમાં ફરક પડવાનું કારણ એ છે કે સાધારણ કુડ ઑધલ એનજીનોમાં સકશન સ્ત્રોક વખતે તેલની ગંસને સીલીનડરમાં ખેંચવામાં આવે છે, જ્યાં તેને કમ્પ્રેસન સ્ત્રોક વખતે દાખીને સળગાવવામાં આવે છે, જ્યારે ડીઝલ એનજીનમાં ફક્ત હવાનાં કમ્પ્રેસન આખેરીએ, ધગનીશન થવા અગાઉ, દાખેલી હવાની મદદથી સીલીનડરમાં તેલનો છટકાવ કરવામાં આવે છે, જેથી તેલ અને હવા વધારે સારી રીતે મીશ્ર થઈને બળે છે, અને જેમ તેલ અને હવા વધારે સારી રીતે હલાવીને (agitation) મિશ્ર કરી બાળવામાં આવે તેમ તેલના ખપમાં સારી કરકસર થઈ શકે છે કેટલાક મેકરો કેરોસીન ઑધલ ગાળી લેવા પછી બાકી વધેલું તેલ કુડ ઑધલ તરીકે વેચે છે, જ્યારે કેટલાકો તેને વધારે ડીસ્ટીલ કરી ગાળીને તેમાંથી ઉપર લખ્યા મુજબ લુબ્રિકેટીંગ ઑધલ અને વેસેલીન વગેરે કાઢી લઈ તે પછી બાકી વધેલા કચરાને કુડ ઑધલ તરીકે વેચે છે. આ છેલ્લી જાતનું કુડ ઑધલ સ્ટીમ ઑધલરોની ફરનેસમાં તે માટે ખાસ

બનાવેલી સ્ટીમ અથવા દાબેલી હવા (compressed air) ની નોંઝલો મારફતે છટકાવ કરીને બાળવાના કામમાં અથવા રસ્તાઓ ઉપર છટકાવ કરીને ધુળ દાબી દેવાના કામમાં આવે છે, જ્યારે ફક્ત કેરોસીન ઑઇલ ગાળી લીધા પછી કાહડેલું કુડ ઑઇલ ડીઝલ એનજીનો અને બીજા તેવી જાતના ઈન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનોમાં પાવર ઉત્પન્ન કરવાના કામમાં વપરાય છે. લુથ્રીકેટીંગ ઑઇલ વગેરે કાહડી લીધા પછી બાકી વધેલો કચરો જે કોઇવાર કુડ ઑઇલ તરીકે વેચવામાં આવે છે તે ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનોમાં બરાબર ચાલી શકતું નથી એમાં જ્યારે તાર અને કોઇ જાતની ઍસીડ બેળાયેલી હોય છે ત્યારે ઘણી તકલીફ આપે છે.

ઑઇલ અને ગેસ એનજીનની સ્ટીમ એનજીન સાથે સરખામણી આ પુસ્તકને ૯૦૧ થી ૯૦૩ મે પાને લખાણથી કરી બતાવવામાં આવી છે, જ્યાં ઑઇલ ગેસ અને સ્ટીમ પાવરના ખર્ચના અડસદા પણ ટાંકી બતાવવામાં આવ્યા છે.

ઑઇલ એનજીનો (Oil Engines) ઘણી જાતના બનાવવામાં આવે છે સાધારણ ઑઇલ એનજીન ફોર સાઇકલ પ્રીનસીપલ ઉપર કેરોસીન ઑઇલથી ચાલે છે, જેમાં એક ટ્રેક હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે લગભગ એક પાઉન્ડ કેરોસીન તેલ બળવાની રાસ આવે છે. તુ સાઇકલના ઑઇલ એનજીનો કેરોસીન ઑઇલ, પેત્રોલ કે કુડ ઑઇલ પર ચાલતા બનાવવામાં આવે છે એ જાતના એનજીનો મોટર વેગનો, અને સ્ટીમ લોન્ચ માટે ઝાઝા વપરાય છે કારણકે એઓને ઉલટા સુલટા ચલાવી શકાય છે એ જાતના એનજીનો ઘણા ખરા હમેશા વરડીકલ હોય છે, તુ સાઇકલ એનજીનની ઇશીશીઅન્સી ફોર સાઇકલ એનજીન કરતા સહેજ ઓછી હોવાથી તેઓ લગભગ વધારે તેલ ખપાવે છે, પણ તેઓ કદમાં નાના અને વધારે નિયમીત ચાલનાં હોય છે. કુડ ઑઇલ ઉપર ચાલતાં એનજીનો ફોર સાઇકલનાં પણ ઘણી વધારે કમ્પ્રેસન વાળા (high compression) હોય છે. એ જાતનાં નાના એનજીનોમાં કુડ ઑઇલનો ખપ દર કલાકે દર એક હોર્સપાવર દીઠ ૬૫ પાઉન્ડ અને મોટા એનજીનોમાં ૫૫ પાઉન્ડ જેટલો આવે છે. ડીઝલ ઑઇલ એનજીનો ફોર સાઇકલનાં વરડીકલ બનાવવામાં આવે છે, જેઓમાં મોટા એનજીનોમાં ૪૫ પાઉન્ડ અને

નાનામાં ૫ પાઉન્ડ કુડ ઑધલ ખપે છે તુ સાષકલ ડીઝલ મરીન માટે બનાવવામાં આવે છે સેમી ડીઝલ (semi diesel) જાતનાં વરટીકલ ફાર સાષકલ એનજીનો હાઇ કમ્પ્રેસન ઑધલ એનજીનની જાતના હોય છે, અને જોકે તેઓમા ડીઝલ એનજીન જેટલી કરકસર તેલના ખપમા દેખાતી નથી, તે છતાં તેઓ શુદ્ધઆતની કીમ્મતમા ડીઝલ એનજીન સાથ સરખાવતા સસ્તા હોવા ઉપરાત તેઓ માટે ઘણા ચાલાક એનજીનીઅરની જરૂર પડતી નથી ઉપર વર્ણવેલા બધી જાતના ઑધલ એનજીનો સી ગલ એકટી ગ હોય છે, જોકે હાલમા કબલ એકટી ગ ઑધલ એનજીનો અને કબલ એકટી ગ ડીઝલ એનજીનો પણ બનાવવામા આવે છે, જેઓ ઘણા ગુચવાડાલરેલા હોવાથી ઝાઝા વપરાતા નથી.

ક્રોડો—૫૨. ઑધલ એનજીનને લગતી વિગતો.

ચાલુ પ્રેક હોર્સ પાવર	મીનીટ રેવોલ્યુ- શન્સ	સીલીન્ડર		ક્રેન્ક શાફ્ટ ડાયમેટર ઇન્ચ	મે ફ્લાઇ વ્હીલ		ડ્રાઇવીંગ પુલી	
		ડાયમેટર ઇન્ચ	ઓક્ ઇન્ચ		ડાયમેટર ઇન્ચ	ફ્રેસ ઇન્ચ	ડાયમેટર ઇન્ચ	ફ્રેસ ઇન્ચ
૨૩	૩૨૦	૪	૮	૧ ૩/૪	૨૮	૨ ૩/૪	૧૦	૬
૩	૩૦૦	૪ ૩/૪	૧૦	૧ ૩/૪	૩૦	૩ ૩/૪	૧૩	૬
૪	૨૭૦	૫	૧૧	૨	૩૬	૩ ૩/૪	૧૭	૮
૫	૨૬૦	૫ ૩/૪	૧૨	૨ ૩/૪	૩૯	૪ ૩/૪	૧૭	૮
૬ ૩/૪	૨૫૦	૬ ૩/૪	૧૨	૨ ૩/૪	૪૨	૪ ૩/૪	૨૦	૯
૮	૨૪૦	૬ ૩/૪	૧૪	૨ ૩/૪	૪૫	૪ ૩/૪	૨૦	૯
૧૦	૨૪૦	૭ ૩/૪	૧૪	૨ ૩/૪	૪૮	૪ ૩/૪	૨૨	૧૨
૧૨	૨૨૫	૮	૧૬	૩	૫૧	૫	૨૪	૧૨
૧૪	૨૧૫	૮ ૩/૪	૧૭	૩ ૩/૪	૫૪	૫	૨૬	૧૨
૧૭	૨૧૦	૯ ૩/૪	૧૮	૩ ૩/૪	૫૬	૫ ૩/૪	૨૮	૧૨
૨૦	૨૦૦	૧૦ ૩/૪	૧૮	૩ ૩/૪	૫૮	૫ ૩/૪	૩૦	૧૨
૨૬	૧૯૦	૧૧ ૩/૪	૨૦	૪ ૩/૪	૬૦	૬	૩૩	૧૨
૩૫	૧૮૦	૧૪ ૩/૪	૨૦	૪ ૩/૪	૬૬	૬ ૩/૪	૩૬	૧૨
૫૦	૧૭૫	૧૬ ૩/૪	૨૪	૫ ૩/૪	૭૮	૭ ૩/૪	૪૨	૧૮
૭૫	૧૭૦	૨૦	૨૪	૭	૯૦	૧૦	૪૮	૨૦

ઑઇલ એનજીનની ઇફીશીઅન્સી (Efficiency of Oil Engines)—બળતણમાં સમાએલી કુદરતી ગરમીને કામના આકારમાં બદલી નાખવાની એક એનજીનની શક્તિ ઉપર તેની થરમલ ઇફીશીઅન્સીનો આધાર હોય છે, જે બાબત આ પુસ્તકને પાને ૫૩ થી ૫૫ માં લખવામાં આવ્યું છે. થીઅરીની રીતે દર કલાકે ૨૫૪૫ હીટયુનીટમાંથી એક હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન થવો જોઈએ. હવે એક ઑઇલ એનજીનમાં એક પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૩ પાઉન્ડ તેલ બળે અને એક પાઉન્ડ તેલમાં ૧૮૫૦૦ યુનીટ ગરમી સમાએલી હોય તો $(૨૫૪૫ \times ૧૦૦) - (૩ \times ૧૮૫૦૩) = ૧૮$ ટકા થરમલ ઇફીશીઅન્સી થઈ. ઘણી ઉચી જાતના હાઇ કમ્પ્રેસન કેરોસીન ઑઇલ એનજીનમાં લગભગ અરધો પાઉન્ડ તેલ દર કલાકે બળવાની રાસ આવે છે, માટે ઇફીશીઅન્સી ૨૭.૫ ટકા થાય દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ તેલનો ખર્ચ ૪ પાઉન્ડ ગણતાં થરમલ ઇફીશીઅન્સી સેકંડે લગભગ ૩૪ ટકા થવા જાય છે ઑઇલ એનજીનની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી સેકંડે ૮૦ થી ૮૫ ટકા જેટલી હોય છે, કારણકે એમાં આપવામાં આવતા કમ્પ્રેસનમાં કેટલોક પાવર ખર્ચાય છે, તેમજ દર ચાર સ્ત્રોકે ત્રણ સ્ત્રોક પાવર વગર ખાલી જતા હોવાથી પાવર સાથે સરખાવતા એનજીન ફ્રીક્શન વધારે થાય છે.

ડીઝલ ઑઇલ એનજીનની ઇફીશીઅન્સી (Efficiency of Diesel Oil Engines) બીજી બધી જાતના એનજીનો કરતા ઘણી વધારે હોય છે એમાં એક પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ ૪૫ પાઉન્ડ કુદ ઑઇલ દર કલાકે ખર્ચે છે, અને દર ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર દીઠ લગભગ ૩ પાઉન્ડ તેલ ખર્ચવાની રાસ આવે છે, જે હિસાબે એની થરમલ ઇફીશીઅન્સી ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર ઉપર લગભગ ૪૬ થી ૪૮ ટકા થવા જાય છે, પણ ડીઝલ એનજીનમાં સીલીન્ડરમાં હવા ઘણીજ સખ્ત કમ્પ્રેસ કરવી પડતી હોવાથી તેની મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી ઘટીને ૭૦ થી ૭૫ ટકા રહે છે—એટલે કે એ જાતનાં એનજીન પોતાનાં ફ્રીક્શન અને એર કમ્પ્રેસરમાં ઘણાક પાવર પોતે ખાઈ જાય છે, માટે પ્રેક હોર્સ પાવર ઉપર ગણતાં એની ઇફીશીઅન્સી ૩૩ થી ૩૫ ટકા થાય છે.

ગેસ એનજીનની ઇફીશીયન્સી (Efficiency of Gas Engines)—સકશન ગેસ પ્રોડ્યુસર અને ગેસ એનજીનનો પ્લાન્ટ જેનું વર્ણન હવે પછી કરવામાં આવ્યું છે તેમાં દર પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે પોણા પાઉન્ડ એન્થ્રેસાઇટ કોલ બળવાની રાસ આવે છે, જે હિસાબે તેની થરમલ ઇશીશીયન્સી લગભગ ૨૫ થી ૩૦ ટકા થવા જાય છે એની મિકેનિકલ ઇશીશીયન્સી ઑધલ એનજીનની મિકેનિકલ ઇશીશીયન્સી જેટલીજ હોય છે. વેસ્ટીંગ હાઉસ વર્ટીકલ ગેસ એનજીનની થરમલ ઇશીશીયન્સી પ્રેક હોર્સ પાવર ઉપર સેકંડે ૨૬ ટકા, અને મિકેનિકલ ઇશીશીયન્સી ૮૫ ટકા હોય છે

ઑધલ અને ગેસ એનજીનના ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ-પાવર સ્ટીમ એનજીનના ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરની માફકજ ગણવામાં આવે છે, અને સાધારણ ઇન્ડીકેટરની મદદથી ડાએગ્રામ લેવામાં આવે છે. ગણતરીમાં ફરક એટલોજ છે કે દર મીનીટે થતા સ્ટ્રોકની સખ્યાને બદલે દર મીનીટે થતા “એક્સ્પ્લોઝન” (explosion) ગણતરીમાં લેવામાં આવે છે, અને ડાએગ્રામ ઉપરથી એક્સ્પ્લોઝનનો મીન પ્રેસર હમેશ મુજબ કાઢવામાં આવે છે

એક ઑધલ કે ગેસ એનજીન કેટલા હોર્સ-પાવરનું છે તે જાણવા માટે દર મીનીટે થતું તેનું પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ (piston displacement) કાઢવું ફોર સાઇકલ એનજીનમાં દર ચાર સ્ટ્રોકે અથવા બે રેવોલ્યુશને એક પાવર સ્ટ્રોક થતો હોવાથી દર મીનીટે જેટલા રેવોલ્યુશન્સ થતાં હોય તેના અરધા પાવર સ્ટ્રોક થાય. માટે દર મીનીટે પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ ક્યુબીક ફીટમાં=સીલીન્ડરનો એરિઆ ફીટમા^૨×સ્ટ્રોક ફીટમા^૧×(રેવોલ્યુશન્સ-નંર). ઑધલ એનજીનોમાં ૪^૧થી ૫ ક્યુબીક ફીટ, પેટ્રોલ એનજીનોમાં ૨^૧ ક્યુબીક ફીટ, ગેસ એનજીનોમાં તાઉન ગેસ માટે ૩^૧ ક્યુબીક ફીટ અને પ્રોડ્યુસર ગેસ માટે ૪^૧ ક્યુબીક ફીટ પીસ્ટન ડીસપ્લેસમેન્ટ દર મીનીટે દર પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ રાખવામાં આવે છે.

ઑધલ અને ગેસ એનજીનના પ્રેક હોર્સ પાવરમાં કેટલોક ગુચવાડો ઉભો થવાનો સંભવ છે ઘણી વખત ઑધલ એનજીનના મેકરો તરફથી એક ચોક્કસ કદનાં ઑધલ એનજીન માટે

તે આટલા પ્રેક હોર્સપાવરનું છે એમ ભરમમાં કહેવામાં આવે છે. નાના ઑઇલ એનજીનો હમેશાં મેકરોના વર્કશોપમાં પ્રેક (brake) ની મદદથી ટેસ્ટ કરવામાં આવે છે, પણ એ પ્રમાણે ટેસ્ટ કરતી વખતે તે એનજીન થોડીક મીનીટ કે એકાદ કલાક માટે જેટલા હોર્સપાવર ઉપજાવે તેટલા ચાલુમાં તે ઉપજાવી શકતું નથી, તેથી ઑઇલ એનજીન વાપરનારાઓ તરફથી એ બાબતની ચાલુ ફર્યાદ થયા કરે છે માટે ઑઇલ એનજીન ખરીદતી વખતે તેનો મેકર જેટલા પ્રેક હોર્સપાવર કહે તે ટેસ્ટ લોડ (test load) છે કે કોન્સ્ટન્ટ વરકીંગ લોડ (constant working load) છે તે પુછીને ખાતરી કરવી જોઈએ એક ઑઇલ એનજીનના ટેસ્ટ લોડ કરતા તે ચાલુમાં સેકડે ૧૨૦ ટકા થી ૨૫ ટકા ઓછો પાવર ઉપજાવે છે તે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ એટલે ૫૦ પ્રેક હોર્સપાવરના ટેસ્ટ લોડનું ઑઇલ એનજીન ચાલુમાં ફક્ત ૩૮ થી ૪૪ પ્રેક હોર્સપાવર જ કરી શકશે આનું કારણ એ હોય છે કે લાંબો વખત ચાલુ રહેવાથી એનજીનનું સીલીનડર વધુ ને વધુ ગરમ થતું જાય છે તેથી તેનો પાવર કમી થતો જાય છે.

ઑઇલ એનજીનના નોંમીનલ હોર્સપાવર કદી કહેવામાં આવતા નથી સાધારણ સગખામણી માટે ૧૦ નોંમીનલ હોર્સપાવરનું એક સ્ટીમ એનજીન ૨૩ પ્રેક હોર્સપાવરના એક ઑઇલ એનજીનની બરાબરી કરી શકશે.

એક સ્ટીમ એનજીનને બદલે ઑઇલ એનજીન નાખવું હોય તો તે હમેશા સ્ટીમ એનજીનના પાવર કરતા ઓછામાં ઓછા દોહડ ગણા વધારે પાવરનું લેવું.

પાહાડો ઉપર ઑઇલ અને ગેસ એનજીન હમેશાં ઓછો પાવર ઉપજાવે છે દરીઆની સપાટીથી ૧૦૦૦ ફીટ ઉંચા કોઈ પહાડ ઉપર એક ઑઇલ એનજીન સેકડે ૪ થી ૫ ટકા ઓછો પાવર ઉપજાવશે જો પાહાડ ઉપર નાખેલા એક ઑઇલ એનજીનમાં પુરેપુરો પાવર ઉપજાવવો હોય તો તે એનજીન સાથે એક નાનો ઍર કમ્પ્રેસર (air compressor) નાખી એક રીસીવરમાં કમ્પ્રેસ્ડ કમ્પેલી હવા ભરી તેમાંથી હવા એનજીનના સીલીનડરમાં આપવી.

ઑધલ અને ગેસ એનજીન પર ઘણો ઓવરલોડ

કરવાથી તેનો પાવર વધુ ઘટે છે, કારણકે ઓવરલોડ કરવાથી તેની સ્પીડ ઓછી થાય છે અને સ્પીડ ઓછી થવાથી દર મીનીટે થતા એક્ષપ્લોઝન પણ ઓછા થાય છે, તેથી વેપરાઈઝર ઠંડુ પડતું જાય છે અને પાવર ઘટતો જાય છે તેજ પ્રમાણે ઘણા અનડરલોડ પર પણ ઑધલ એનજીન ઠીક કામ કરી શકતું નથી એક સ્ટીમ એનજીનને જોટલી બેપરવાઈથી ઓવરલોડ અથવા અનડરલોડ ઉપર ચલાવી શકાય છે તેમ ઑધલ એનજીનને ચલાવી શકાતું નથી.

ઑધલ એનજીનના વેપારમાં સખત હરીફાઈ

ને લીધે કેટલાક મેકરો પોતાના ઑધલ એનજીનો બીજા મેકરોનાં એનજીનો કરતા વધારે પાવરના કહીને વેચે છે જેમકે ૧૦૬ ઇચ ડાયમેટર અને ૧૮ ઇચના સ્ટ્રોકવાળું એક ઑધલ એનજીન ૨૦૦ રેવોલ્યુશન્સે ચાલતા ૨૦ પ્રેક હોર્સપાવર કરે છે, પણ કોઈક મેકર તેજ સાઈઝના પોતાના એનજીનને ૨૫૦ રેવોલ્યુશન્સનું કહી ૨૫ પ્રેક હોર્સપાવરના એનજીન તરીકે વેચે છે, પણ ચાલુમા તે ૨૫ પ્રેક હોર્સપાવર લોડ સાથે કદીપણ ૨૫૦ રેવોલ્યુશન્સ આપી શકતું નથી (જુલો કોડો-૫૨)

ફોર સાઈકલ પ્રીનસીપલ (Four Cycle Principle)

—એક સ્ટીમ એનજીનમા જેમ દરેક સ્ટ્રોકે સ્ટીમ સીલીન્ડરમા દાખલ થાય છે, તેમ ઑધલ એનજીનમા થતું નથી વળી એક સ્ટીમ એનજીનમા કામ કરનારી સ્ટીમનો પ્રેસર સીલીન્ડરની બાહર તૈયાર કરીને સીલીન્ડરમા દાખલ કરવામા આવે છે, પણ એક ઇન્ટરનલ કમ્બસ્ટશન એનજીનમા તો દર એથે સ્ટ્રોકે એકજ વખત તેલ અથવા ગેસ સીલીન્ડરમા દાખલ કીધા પછી તેને સીલીન્ડરમા સળગાવીને પ્રેસર ઉત્પન્ન કરવામા આવે છે આથી ત્રણ સ્ટ્રોક એનજીન ખાલી ફર્યા પછી એથે સ્ટ્રોકે એક વાર પીસ્ટન ઉપર પાવર ઉત્પન્ન થાય છે સાધારણ ઑધલ અને ગેસ એનજીનોમાં દર એથે સ્ટ્રોકે તેલ અથવા ગેસ અને હવાનું મિશ્રણ સીલીન્ડરમાં સળગી ઉઠીને ફાટે છે યાને ધડાકો (explosion) કરે છે, જે એટલો જોરાવર હોય છે કે તેથી એનજીન બીજા ત્રણ સ્ટ્રોક ખાલી ફરી જાય છે. આ ક્રિયાને ફોર સાઈકલ પ્રીનસીપલ કહે છે. નીકોલસ

ઑટો (Nicholas Otto) નામના એક એનજીનીઅરે ૧૮૭૬ માં પહેલ વહેલુ ફોર સાઇકલ પ્રીનસીપલ ઉપર ચાલતું એનજીન બનાવી બાહાર પાડ્યું તેથી એ ક્રિયાને ફેટલાફે ઑટો સાઇકલ પણ કહે છે. એક ઑઇલ એનજીન ચાલુ કરતી વખતે શુરૂઆતમાં તેને હાથે યા બીજી કાંઈ તદબીરથી ફેરવવું પડે છે, જેથી આગમજથી તૈયાર કરી રાખેલું તેલ અને હવાનું મીક્ષચર સીલીનડરમાં ખેચાઇને એક્ષપ્લોઝન થાય, અને જેવું એક એક્ષપ્લોઝન થયું કે એનજીન પોતાની મેળે ચાલવા માડે છે ફોર સાઇકલ ક્રિયાનું વર્ણન નીચે આપ્યું છે, જે ચિત્ર નાં ૨૭૫ જેવાથી ઝટ સમજ પડશે એ ચિત્ર જોકે ડીઝલ ઑઇલ એનજીનનું છે તો પણ ફોરસાઇકલનો પ્રીનસીપલ સમજવા માટે બધખેરતું છે ચિત્ર નાં ૨૭૫ માં ડીઝલ ઑઇલ એનજીનનો ફોરસાઇકલ પ્રીનસીપલ દેખાડ્યો છે સાધારણ ઑઇલ એનજીન અને ડીઝલ ઑઇલ એનજીનના ફોર સાઇકલ પ્રીનસીપલ વચ્ચે ફરક એ છે કે ડીઝલ એનજીનમાં પહેલા સકેશન સ્ટ્રોક વખતે સીલીનડરમાં માત્ર હવા ખેંચવામાં આવે છે, પણ સાધારણ ઑઇલ એનજીનોમાં સકેશન સ્ટ્રોક વખતે હવા અને તેલની વેપર એ બન્નેનું ભેગું મીક્ષચર સીલીનડરમાં ખેંચવામાં આવે છે.

પહેલો સ્ટ્રોક સકેશન (Suction)—પહેલા સ્ટ્રોક વખતે સીલીનડરમાં પીસ્ટન છેડેથી કેન્ક નરફ ચાલે છે, જે વખતે સીલીનડરમાં તેલ અને હવાનું મીક્ષચર દાખલ થાય છે, જેને સકેશન સ્ટ્રોક કહે છે. એ વખતે એક્ઝાસ્ટ વાલ્વ બંધ રહે છે, અને ઇનલેટ (inlet) અથવા વેપર (vapour) વાલ્વ ઉઘાડો રહે છે, જે બીજો કમ્પ્રેસનનો સ્ટ્રોક સહેજ શુરૂ થવા પછીજ બંધ થાય છે.

બીજો સ્ટ્રોક કમ્પ્રેસન (Compression)—બીજા સ્ટ્રોક વખતે પીસ્ટન પાછો અદર જાય છે, જે વખતે તેલ અને હવાનું મીક્ષચર દાખલ કરનારો વેપર વાલ્વ તથા બીજા બંધા વાલ્વ બંધ રહે છે, અને સીલીનડરમાં પહેલા સ્ટ્રોક વખતે દાખલ થયેલી વેપર હવે કલીઅરન્સની જગ્યામાં દબાય છે ઉપલા બે સ્ટ્રોક મળીને એક રેવોલ્યુશન પુરું થયું

ત્રીજો સ્ટ્રોક ઇગ્નિશન (Ignition)—બીજા સ્ટ્રોક વખતે દબાયેલી વેપર દબાતાં વધુ ગરમ થઇ જવાથી તે ત્રીજા

સ્ત્રોકની શુદ્ધઆતમાં સળગી ઉઠે છે, જેથી ધડાકો યાને એક્ષપ્લોઝન થાય છે, જેથી પીસ્તન ધણુ જોરથી પાછો બાહર નિકળે છે. જેમ જેમ પીસ્તન સ્ત્રોકને છેડે જતો જાય તેમ તેમ વેપરના એક્ષપ્લોઝનનો પ્રેસર અને ટેમ્પરેચર ઓછાં થતાં જાય છે પીસ્તન બીજો કમ્પ્રેસનનો સ્ત્રોક પુરો કરી રહે તેની સહેજ અગાઉ ઇન્જીનન શુદ્ધ થવું જોઈએ.

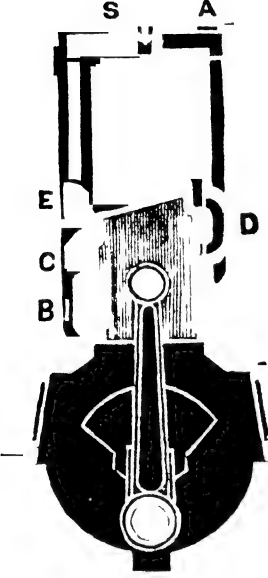
ચોથો સ્ત્રોક એક્ઝૉસ્ટ (Exhaust)—પીસ્તન ત્રીજા સ્ત્રોકને છેડે આવી રહે છે કે તુરત એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડે છે, જેથી ચોથા સ્ત્રોક વખતે વપરાયેલી વેપર એક્ઝૉસ્ટમાં જાય છે ઇન્જીનન અથવા એક્ષપ્લોઝનનો ત્રીજો સ્ત્રોક પુરો થાય તેની સહેજ અગાઉ એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડવા માંડવો જોઈએ, જેથી સ્ત્રોકને છેડે તે પુરો પુરો ઉઘડી રહે, અને બેક પ્રેસર થાય નહીં.

તુ સાઇકલ પ્રીનસીપલ (Two Cycle Principle)—જો એક્ષપ્લોઝનનો પ્રેસર સ્ટીમ પ્રેસરની બરાબર હોય તોપણ એક ચોક્કસ પાવર માટે એક ઑછલ એનજીનનું સીલીનડર એક સ્ટીમ એનજીનના સીલીનડર કરતા ધણુ મોટું બનાવવું પડે છે, કારણકે સ્ટીમ એનજીનમાં દરેક સ્ત્રોક પાવર ઉત્પન્ન કરે છે, ત્યારે ફોર સાઇકલનાં ઑછલ એનજીનમાં દર ચોથો સ્ત્રોક પાવર ઉત્પન્ન કરે છે માટે સીલીનડરની સાઇઝ નાની કરવાના હેતુથી અને વધારે નિયમીત ઝડપ (uniform speed) મેળવવા માટે તુ સાઇકલનો પ્રીનસીપલ શોધી કાઢવામાં આવ્યો છે, જે પ્રીનસીપલ ઉપર હાલમાં ઘણાંક મોટરકારના, મરીનના, અને ફેક્ટરીઓના એનજીનો પણ બનાવવામાં આવે છે. ચિત્રો નાં ૨૫૬ અને ૨૫૭ માં જોવાથી માલમ પડશે કે એમાં એવી ગોઠવણ હોય છે કે સીલીનડરને લાંબું બનાવી તેમાં વચ્ચે છિદ્રો E રાખેલાં હોય છે, જે એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ કહેવાય છે, અને પીસ્તન પોતેજ એ છિદ્રો ખુલ્લાં કરીને વપરાયેલી ગેસને એક્ઝૉસ્ટમાં જવા દેય છે બીજી ગોઠવણ એ હોય છે, કે એમાં ક્રેન્કનો ચેમ્બર (crank chamber) તદ્દન બંધ રહે છે અને એ ક્રેન્ક ચેમ્બરનો સબ ધ સીલીનડર સાથે રાખવા માટે એક પોર્ટ D બનાવેલો હોય છે, જેનું સીલીનડર માઉલુ તેમજ ક્રેન્ક ચેમ્બર માઉલુ મોઢકું પીસ્તન પોતે ચાલીને અવારનવાર બંધ કર્યા કરે છે. વેપરનો ઇનલેટ વાલ્વ ક્રેન્ક ચેમ્બર સાથે જોડેલો હોય છે. એ

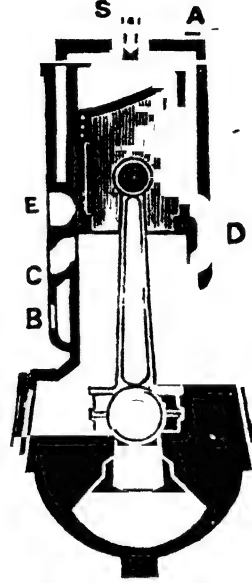
એનજીન વરડીકલ હોય છે, અને ધારે કે પીસ્તને તુરતનોજ ઉપર ચહડીને કમ્પ્રેસન કીધુ છે, જે વખતે પીસ્તનને તળેં ક્રેન્ક એમઅરમા વેપરનો નવો ચાર્જ (charge) યાને જથ્થો C પોર્ટમાંથી દાખલ થાય છે હવે કમ્પ્રેસન પુરૂ થતાંજ ઇંજીનિશન થવાથી પીસ્તન નીચે ઉતરે છે, જેથી ક્રેન્ક કેસનો C ઇનલેટ પીસ્તનથી બધ થઇ જઇ ક્રેન્ક કેસમાં દાખલ થયલી વેપર અને હવાનો ચાર્જ દબાય છે પીસ્તન સ્પ્રિંગને છેડે નીચે આવતા એકઝાસ્ટ પોર્ટ E ઉઘાડે છે, જેથી વપરાયલી ગેસ એકઝાસ્ટમા જાય છે, અને થોડોક વખત પછી ક્રેન્ક એમઅર અને સીલીનડગ વચ્ચેનો પોર્ટ પણ ખુલી જવાથી ક્રેન્ક એમઅરમા દબાયલી તાજી ગેસનો ચાર્જ પીસ્તનમા રાખેલા ખાચામાથી થઇને સીલીનડરમા ઉપર દાખલ થાય છે, જે એકઝાસ્ટમા જતી વપરાયલી ગેસ સાથે ભેળાઇ નહીં જાય તેટલા માટે પીસ્તન ઉપર એક તગ્ક ઉભી કિનારી એવી રીતે કાસ્ટ કરેલી હોય છે કે તાજી ગેસ ધ્રુવારા માફક ઉંચે ઉડી સીલીનડરને મથાળે (deflected) પોહચે છે પીસ્તન પાછો ઉપર ચહડતાજ પહેલા એકઝાસ્ટ E અને પછી ઇનલેટ પોર્ટ D પીસ્તન પોતે બધ કરીનાખે છે, જેવી સીલીનડરમા દાખલ થયેલો તાજો ચાર્જ કમ્પ્રેસ થાય છે આ ક્રિયાથી એનજીનમા દર બીજે બ્રોક પાવર ઉત્પન્ન થાય છે, અને એનજીનના સીલીનડરની ડાયમેટર નાની થવા સાથ તેની ચાલ પણ વધારે નિયમીત રહે છે. ચિત્ર મા B અને A પોર્ટર જેકેટના ઇનલેટ અને આઉટલેટ છે અને S સ્પારકીંગ પ્લેગ છે, જે ઇંજીનિશન કરે છે ડીઝલ એનજીનનો તુ સાઇકલ પ્રીનસીપલ આગળ ચાલતાં સમજાવ્યો છે, અને ચિત્ર નાં ૨૭૬ મા બતાવ્યો છે મરીન એનજીનોમાં તુ સાઇકલનો પ્રીનસીપલ લાગુ પાડવાનો ખાસ ફાયદો એ છે કે એવાં એનજીન, જ્યારે માર્ગો ત્યારે આગળ કે પાછળ (forward or backward) ચાલી શકે છે, અને તે માટે વાલ્વ સેટીંગમાં કશો ફેરફાર કરવો પડતો નથી.

તુ સાઇકલ પ્રીનસીપલનો ગેરફાયદો એ છે કે બજેલી ગેસ એકઝાસ્ટમા જતી વખતેજ તાજી ગેસ સીલીનડરમાં દાખલ કરવામાં આવતી હોવાથી તે તાજી ગેસ એકઝાસ્ટમાં થોડીક નિકળી જવાનો—અને તેથી બળતણ વધારે બળવાનો સંભવ હોય છે. વળી એવાં પ્રીનસીપલનું એનજીન જ્યારે પેત્રોલ ઉપર ચાલે

છે ત્યારે એકઝૉસ્ટ થતી ગેસ જો પુરેપુરી બળી ગઇ નહી હોય તો તે અદર આવતી નાજી ગેસને સળગાવી પ્રીઇગ્નીશન (Pre-ignition) કરે છે, પણ કુડ ઑઇલ ઉપર ચાલતાં એવાં એનજીનોમા નેમ થતુ નથી

ચિત્ર નાં ૨૫૬.

ચિત્ર નાં ૨૫૭.

તુ સાષકલ વરટીકલ પેત્રોલ ઑઇલ એનજીન.

ઑઇલ એનજીન સીંગલ એકટીંગ હોય છે, એટલે કે તેના પીસ્તનની એકજ બાજુએ એક્ષપ્લોઝન થાય છે, ન્યારે બીજી બાજુ બાહરે ઉઘાડી રહે છે એ કારણુ થકી ઑઇલ એનજીનને બરાબર એલન્સ કરવાની વધુ અગત પડે છે, અને મોટાં ઑઇલ એનજીનોમા બે ફ્લાઇ વ્હીલ રાખવામાં આવે છે. ઇલેક્ટ્રીક લાઇટનો ડાઇનેમો ચલાવવા માટે વપરાતા ઑઇલ એનજીનમાં બે ફ્લાઇ વ્હીલ નહી રાખતા એકજ મોટી ડાયમેટરનું અને ભારી વજનનું ફ્લાઇ વ્હીલ રાખવામાં આવે છે, જેથી એનજીનની ચાલ ઘણી એકસરખી રહે છે એ સીંગલ એકટીંગ હોવાને લીધે એનું સીલીનડર ફ્રેન્ક તરફ ઉઘાડુ રહે છે, જેથી એના પીસ્તન સાથેજ પાધરો કનેક્ટીંગ રોડ જોડવામાં આવે છે, અને એમાં ફ્રાસહેડ તથા

ગાઇડબાર રાખવાની જરૂર પડતી નથી. આથી પીસ્ટનને જોઇએ તે કરતાં ઘણો લાંબો અને પોકળ બનાવવામાં આવે છે, જેને ત્રન્ક પીસ્ટન કહે છે. જુઓ ચિત્ર નાં ૨૬૬

બે નાનાં ફ્લાઇ વ્હીલ કરતાં એક મોટી ડાયમેટરનાં ફ્લાઇ વ્હીલથી એનજીનનું ગવરનીંગ વધારે સારૂ થાય છે. એક નાના ફ્લાઇ વ્હીલવાળું એનજીન પોતાની સ્પીડમાં ૫ થી ૭ ટકાનો ફરક પડવા દેયે છે બે નાના ફ્લાઇ વ્હીલ સાથે ૪ થી ૫ ટકા ફરક પડે છે, અને એક મોટી ડાયમેટરનાં ફ્લાઇ વ્હીલ સાથે ૨ થી ૨૨૬ ટકા ફરક પડે છે પણ જેમ ફ્લાઇ વ્હીલનું વજન ભારે તેમ કેન્ક શાફ્ટની ઘેરી ગમા ફ્રીક્શન વધારે અને એનજીનની મિકેનિકલ ઇફી-શીઅન્સી એટલી ઓછી સમજવી

સકશન સ્ટ્રોક વખતે વેપરાઇઝરમાં તેલ દાખલ કરવા માટે જૂદા જૂદા મેકરો જૂદી જૂદી રીતો વાપરે છે ત્રણ મુખ્ય રીતો છે, જેવી કે ગ્રેવીટી ફીડ, ફોર્સડ ફીડ, અને સકશન ફીડ.

ગ્રેવીટી ફીડ (Gravity Feed)—એ ગોઠવણમાં કેરોસીન તેલની ટાંકી એનજીનથી ઉચી જગાએ મુકેલી હોય છે, જેથી તેલ પોતાની મેળે વેપરાઇઝરમાં ઉતરે છે, અને તેલના જથ્થા ઉપર કાબુ રાખવા માટે એક ઇનલેટ વાલ્વ (inlet valve) અથવા પ્લનજર હોય છે, જેને ઓછો વધતો ઉઘાડો રાખવાથી ઓછું વધતું તેલ વેપરાઇઝરમાં જાય છે ગાર્ડનર, ટેન્ગી વગેરે મેકરોના એનજીનોમાં એવી ગોઠવણ જોવામાં આવે છે કેટલાંક એનજીનોમાં ગવરનર પોતે એ ઇનલેટ વાલ્વ ઉપર કાબુ રાખે છે, જેથી ઓછો વધતો લોડના પ્રમાણમાં ઓછું વધતું તેલ વેપરાઇઝરમાં જાય છે.

ફોર્સડ ફીડ—(Forced Feed)—એ ગોઠવણમાં તેલની ટાંકી નીચે રાખીને એક પમ્પની મદદથી તેલ વેપરાઇઝરમાં દાખલ કરવામાં આવે છે તેલનો જથ્થો ઓછો વધતો કરવાની ગોઠવણ પણ પમ્પમાં ગખેલી હોય છે, જેમકે હૉર-સ્પ્રી એકરોઇડ મેકરોનાં એનજીનમાં પમ્પનો સ્ટ્રોક ઓછો વધતો કરી શકાય છે. રસ્કેન પ્રેક્ટર્સ એનજીનમાં ટાંકીમાંથી તેલ એક પમ્પ મારફતે સીલીનડરને મથાળે ઉચે મુકેલી એક બીજી નાની ટાંકીમાં ચઢે છે, જેમાંથી

એક ઓક્સ માપ ભરાઇને દર રત્રોક વખતે તેલ વેપરાઇઝરની પાઇપમાં પડે છે, અને બાકીનું તેલ નીચેની મોટી ટાંકીમાં પાછું જાય છે.

સકશન ફીડ (Suction Feed)—એ ગોઠવણમાં એનજીનનો પીસ્ટન પહેલો સકશન રત્રોક કરતી વખતે જે વૅક્યુમ પેદા કરે તેની મદદથી તેલ પોતાની મેળે વેપરાઇઝરમાં ખેંચાઇ જાય છે. **બ્રીડાનીઆ ઑઇલ એનજીનમાં** એવી ગોઠવણ જોવામાં આવે છે. એમાં એક નૉનરીટર્ન વાલ્વ પણ હોય છે, જે તેલને પાછું ટાંકીમાં જતું અટકાવે છે, અને સકશનની મદદથી ખેંચાતો તેલનો જથ્થો ઓછો વધતો કરવાની ગોઠવણ પણ હોય છે.

વેપરાઇઝેશન (Vaporisation)—જેમ પાણીને ઉકાળીને ઇવૅપોરેશન કરી તેની સ્ટીમ બનાવવામાં આવે છે, તેમ તેલને ગરમીની મદદથી ઉકાળીને તેની વેપર યાને ગૅસ બનાવવામાં આવે છે જે ક્રિયાને વેપરાઇઝેશન કહે છે. પાણીને ઉકળવાની ટેમ્પરેચર ઑઇલી ગ પૉઇન્ટ દરિઆની સપાટી આગળ ૨૧૨ ડીગ્રી હોય છે, અને તેમાં કદીબી ફરક પડતો નથી, પણ તેલની ઑઇલી ગ પૉઇન્ટ કાંઇ ઓક્સ હોતી નથી. પાણી એક વેળા ૨૧૨ ડીગ્રીએ ઉકળવા માડ્યા પછી બધું પાણી બળીને તેની સ્ટીમ થઇ જાય ત્યાંસુધી ૨૧૨ ડીગ્રી એકજ સરખી ટેમ્પરેચર દેખાડ્યા કરે છે, પણ તેલ તો એક વેળાએ ઉકળવાનું શુરૂ થવા પછી જેમ જેમ વધુ ગરમી રાખતા જઇએ તેમ તેમ તેની ટેમ્પરેચર વધતીજ જાય છે એ બાબદ તેલની ઑઇલી ગ પૉઇન્ટની બાબદમાં ૯૧૨ મે પાને વધુ લખવામાં આવ્યું છે. ઑઇલ એનજીનનું વેપરાઇઝર સીલીનડર સાથે જોડેલું હોવાથી પેદાશ સકશન સ્ટ્રોક વખતે વેપરાઇઝરમાં થોડુંક વૅક્યુમ થાય છે, તેથી તેલની ઑઇલી ગ પૉઇન્ટથી પણ ઓછી ટેમ્પરેચરે વેપરાઇઝેશન ચાલુ થાય છે. તેલની વેપર હવા વગર સળગતી નથી, માટે જ્યાં સુધી તે વેપરાઇઝરની અંદર કે સીલીનડરમાં બંધ હોય ત્યાંસુધી ધાસ્તી ભરેલી હોતી નથી. હવાના સબધમાં આવીને હવા સાથે ભેળાયા પછીજ તે સળગી ઉઠે તેવી (explosive) બને છે. માટે કાંઇ વેપરાઇઝરનો જોઇન્ટ ગળતો હોય ત્યારે તેની નજદીકમાં ખુલ્લી બતી લઇ જવી ધાસ્તી ભરેલી છે. પેત્રોલનું

વેપરાઇઝેશન ધણું ઝડપથી થાય છે એક બધ વાસણમાં ૩૨ ડીગ્રીનું ૬૬ ઘેત્રોલ ગરમ કરી ૨૧૨ ડીગ્રી જેટલું કરતાં તો તે વાસણમાં ૪૦ પાઉન્ડનો વેપર પ્રેસર થઇ જાય છે

વેપરાઇઝર (Vaporiser)—ઉપર વર્ણવેલી રીતોમાની કોઇથી એક રીતે તેલ વેપરાઇઝરમાં દાખલ થવા પછી તેની ત્યાં વેપર અથવા ગેસ અને છે વેપરાઇઝર સીલીનડરને છેડે જોડેલું હોય છે, અને તેની સાથે એક ટ્યુબ જોડેલી હોય છે, જેની નીચે અતી મૂકી ગરમ કરવામાં આવે છે એ ટ્યુબને ઇગ્નીશન ટ્યુબ (ignition tube) કહે છે વેપરાઇઝર કાસ્ટ આયર્નનું એક ખાલી દડા કે નાના સીલીનડર જેવું બનાવેલું હોય છે, જેની સાથે ઇનલેટ વાલ્વ જોડેલો હોય છે એ વેપરાઇઝરને કેટલાક મેકરો બળતા લેમ્પની મદદથી અને કેટલાક મેકરો સીલીનડરમાં ચાલુમાં થતા એક્સપ્લોઝન અને એકઝૉસ્ટ થતી ગેસની ગરમીની મદદથી ગરમનું ગરમ રાખે છે, જેથી તેમાં તેલનો છટકાવ થતાજ તુરત તેની ગેસ બની જઇને વેપરાઇઝરમાં તેલની સાથે દાખલ કીચેલી થોડીક હવા સાથે મીક્ષ થઇ રહે છે એ તેલની ગેસ અને હવાનું મિશ્રણ એનજીનના સીલીનડરમાં પહોંચ્યા સ્ત્રોત વખતે અદર ઈચ્છી, બીજા સ્ત્રોતે દાખી કમ્પ્રેસન કરી ત્રીજા સ્ત્રોતે સળગાવીને એક્સપ્લોઝન કરવામાં આવે છે એક્સપ્લોઝન થતાજ ગેસ એક્સપાન્ડ થઇ પીસ્ટનને આગળ હાસેલે છે, અને ચોથા સ્ત્રોત વખતે એ બળેલી ગેસ એકઝૉસ્ટમાં ચાલી જાય છે સીલીનડર અને વેપરાઇઝર વચ્ચે મોટી કલીઅરન્સ સ્પેસ હોય છે, જેને કમ્પ્રેસન એન્જીન કહે છે ધણીબરા બધા ઔદ્યોગ એનજીનોમાં ચાલુ કરતી વખતે વેપરાઇઝરની નીચે અતી મૂકી તેને ગરમ કરવામાં આવે છે પણ કોઇક મેકરો એવા પણ એનજીનો બનાવે છે, જેઓને ચાલુ કરવા માટે અતીની જરૂર પડતી નથી, પણ એનજીનને મોટર-કારના એનજીન માફક પહોંચ્યા ઘેત્રોલ ઉપર ચાલુ કરી પાછળથી ફેરોસીન ઔદ્યોગ ઉપર નાખવામાં આવે છે.

વેપરાઇઝરની ચાર જાતની ઝાઝવણો હાલમાં જૂદા જૂદા મેકરોનાં એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે, જેઓને લગતી સમજ નીચે આપી છે.

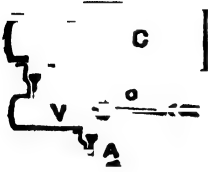
V વેપરાઇઝર

A હવા દાખલ કરવાની પાઇપ.

C સીલીનડર

O તેલ દાખલ કરવાની પાઇપ

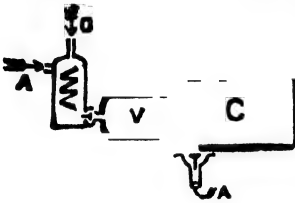
ચિત્ર નાં ૨૫૮ માં બતાવેલાં એનજીનમાં

સીલીનડરની પાસેજ એક મોટો વેપરાઇઝર એન્જીન રાખવામાં આવે છે, જેની અને સીલીનડર વચ્ચે એક વાલ્વ હોય છે એ એન્જીનમાં એક નોઝલ (nozzle) મારફતે તેલ દાખલ કરવામાં આવે છે, અને સામેથી જોઇતી હવાનો બધો જથ્થો દાખલ કરવામાં આવે છે, જેથી એમાં સળગીને ધડાકો

ચિત્ર નાં ૨૫૮. અથવા એક્ષપ્લોઝન કરે તેવી તૈયાર બનાવેલી વેપરાઇઝર ગેસનો મોટો જથ્થો તૈયાર રહે છે આવી ગોઠવણનો કાયદો એ છે કે એમાં હવા અને તેલની વેપર એક બીજી સાથે સંપૂર્ણ રીતે બેળાઇ જઇને ગેસ સારી બને છે, પણ સળગી ઉઠે તેવી ગેસનો આવો મોટો જથ્થો તૈયાર રાખવાનું જોખમ ભરેલું છે.

ચિત્ર નાં ૨૫૯ માં બતાવેલાં એનજીનમાં

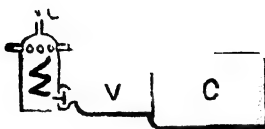
વેપરાઇઝરના એક નાના એન્જીનમાં તેલની સાથે થોડી હવા દાખલ કરવામાં આવે છે, અને બાકીની જોઇતી હવાનો જથ્થો ખુદ સીલીનડરમાં એક જુદા ઍરવાલ્વ મારફતે દાખલ કરવામાં આવે છે, જેથી ગેસ ખુદ સીલીનડરમાં દાખલ થાય તે અગાઉ તે સળગી ઉઠીને ફાટ તેવી ખાસિયત ધરાવતી નથી, તેથી ઇગનીશન સ્ત્રોકની શુદ્ધિ આતની અગાઉ યાને કમપ્રેસન થતી વખતે ગેસ સળગીને એક્ષપ્લોઝન

ચિત્ર નાં ૨૫૯.

વેપરાઇઝર.

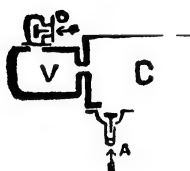
થતું નથી, કે જેને પ્રી-ઇગનીશન (pre-ignition) કહે છે. એવા એનજીન સારી રીતે કામ કરે છે, કારણકે એમાં વધારે કમપ્રેસન રાખી શકાય છે, અને હલકી ભતનું તેલ વાપરી શકાય છે એ ભતની ગોઠવણ રસ્ટન પ્રોક્ટર (Ruston Proctor) વગેરે મેકરોનાં એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે એવી ગોઠવણને લીધે એનજીનની બનાવટ લગભર ગુચવાડા ભરેલી થઇ પડે છે, કારણકે એમાં એક વાલ્વ વધુ રાખવો પડે છે.

ચિત્ર નાં ૨૬૦ માં બતાવેલાં એનજીનમાં નાનાં

ચિત્ર નાં ૨૬૦.
વેપરાઇઝર.

વેપરાઇઝરના એમ્પરમાં તેલની સાથેજ જોડતી બધી હવાનો સામટો જથ્થો દાખલ કરવામાં આવે છે. એમાં જેટલી ગેસ બને તેટલી તુરતાતુરત સીલીનડરમાં વેપરાતી જવાથી સળગી ઉઠે તેવી ગેસનો જથ્થો ફાલતુ રહેવા પામતો નથી. આની ગોઠવણનો ફાયદો એ છે કે એમાં તેલની વેપર અને હવા ઘણી સારી રીતે એક બીજી સાથે મિશ્ર થઇ જાય છે એવા એનજીનમાં ફક્ત એકજ વાલ્વ વાપરીને તેમાંથીજ તેલ અને હવા બન્ને દાખલ કરી શકાય છે, અને કેટલાકે વળી એ એકલા વાલ્વને પણ પીસ્ટનના સકશન સ્ટ્રોકની મદદથી એચાઇને પોતાની મેળે ઉઘડે તેવા બનાવે છે, જેથી એનજીનની બનાવટ ઘણીજ સાદી થઇ પડે છે, અને એનજીનનાં ગીઅરીંગની મદદથી તો ફક્ત એક એકઝૉસ્ટ વાલ્વજ ચલાવવો પડે છે. એવાં એનજીનનો ગેરફાયદો એ હોય છે કે એમાં શરૂઆતના સ્ટ્રોક વખતે ઠંડી હવાનો મોટો જથ્થો દાખલ થતો હોવાથી વેપરાઇઝરને ગરમ રાખવા માટે વધારે ગરમીની જરૂર પડે છે બીજો ગેરફાયદો એ હોય છે કે કેટલીક જાતના તેલ એવાં હોય છે કે તેઓની વેપર અને હવાના મીક્ષરને જરા વધુ કમપ્રેસન આપવાથી તુરત સળગી ઉઠીને એક્સપ્લોઝન થાય છે, જેથી એવાં એનજીનોમાં પ્રી-ઇગનીશન થવાનો સભવ વધુ હોય છે. વળી એવા એનજીનોમાં વેપરાઇઝરમાં તેલનો થરો પણ વધુ બાજે છે જે વારવાર સાફ કરવાની જરૂર પડે છે.

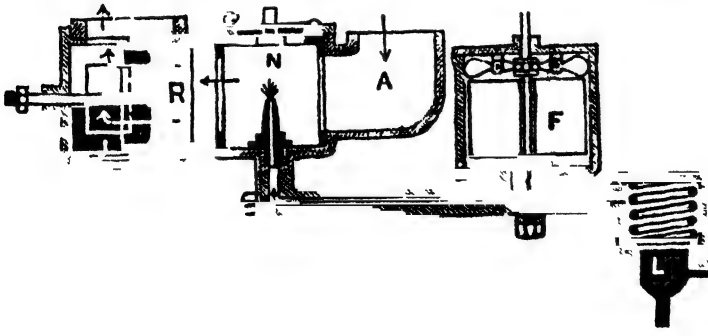
ચિત્ર નાં ૨૬૧ માં બતાવેલાં એનજીનમાં

ચિત્ર નાં ૨૬૧.
વેપરાઇઝર

વેપરાઇઝરની એમ્પરમાં ફક્ત તેલજ દાખલ કરી તેની વેપર બનાવવામાં આવે છે, અને જોડતી હવાનો બધો જથ્થો સીલીનડરપર મેળેલા એક જુદા ઍરવાલ્વમાંથી દાખલ થાય છે, અને કમપ્રેસન વખતે તેલની વેપર અને હવા બન્ને સાથે મળીને ગેસ થઇ સળગે છે આવી ગોઠવણ હોર્ન્સબી એક્રોઇડ (Hornsby Akroyd) એકરનાં એનજીનમાં જોવામાં આવે છે એમાં કમપ્રેસન વધારે રાખી

શકાય છે, જેથી ભારી વજનનું યાને વધુ રપેસિરીક ગ્રેવીટીનું તેલ પશુ એમા વાપરી શકાય છે એ જાતનાં એનજીનોમાં તેલ અને હવાનું મીક્ષચ બરાબર થતું નથી તથા મીનપ્રેસર ઓછો રહે છે તેથી બીજા એનજીનો કરતાં એમાં ઓક્સ પાવર માટે સીલીનડરની ડાયામેટર લગભગ મોટી રાખવી પડે છે. પશુ એવાં એનજીનની ચાલ ધણીજ સફાઇલરેલી અને એક્સરખી રહે છે, અને બીજાં હાઇપ્રેસરે એક્ષપ્લોઝન કરનારાં એનજીનોમાં થાય છે તેમ એવાં એનજીનોમા સખત આંચકા લાગતા નથી.

કારબ્યુરેશન (Carburation)—મોટરકારનાં પેત્રોલથી ચાલતા એનજીનોમા વેપરાઇઝરને બદલે કારબ્યુરેટર વપરાય છે. વેપરાઇઝર અને કારબ્યુરેટર વચ્ચે એ ફરક હોય છે કે વેપરાઇઝરમા જ્યારે તેલ દાખલ કરીને ગરમીની મદદથી તેની વેપર બનાવવામાં આવે છે, ત્યારે કારબ્યુરેટરમાં પેત્રોલની અદરથી અથવા ઉપરથી હવા દાખલ કરવામાં આવે છે, જે પેત્રોલમાથી નિકળયા કરતી વેપર સાથે મળી જઇને વેપરનો ધણો જથ્થો ચુશી લઇને પોતામા આમેજ કરી લે છે પેત્રોલ અને બીજા કોઇબી જાતના સ્પીરીટમાંથી સાધારણ ઠંડી હવાની ટેમપરેચરે પણ વેપર નિકળયા કરે છે, જેને સાધારણ રીતે સ્પીરીટનું “ઉડી જવું” (evaporation) સમજવામા આવે છે. પેત્રોલની વેપરથી તર થયેલી હવાનો એ જથ્થો મોટરકારના એનજીનના સીલીનડરમા દાખલ કરતી વખતે તેની સાથે વધુ હવા ભેળીને તેને વીજલીની ચી ગારીની મદદથી સળગાવવામાં આવે છે, જેથી એક્ષપ્લોઝન થઇ સાધારણ ઑઇલ એનજીન માફક ઉપર લખેલા ફોર અથવા તુ સાઇકલ પ્રીનસીપલ મુજબ પેત્રોલનું એનજીન અથવા મોટર ચાલે છે હવાને જો ગરમ કરીને પેત્રોલના કારબ્યુરેટરમા

ચિત્ર નાં ૨૬૨.

કારબ્યુરેટર.

આપવામાં આવે તો વેપરનું મિશ્રણ ઘણું સ્ત્રોગ અને છે આવી ગરમીના દિવસોમાં પેત્રોલની ગંસ ઠ ડીના દિવસો કરતાં વધારે સ્ત્રોગ અને છે વળી જ્યારે કારબ્યુરેટરમાં નવું પેત્રોલ ભર્યું હોય ત્યારે ગંસ સ્ત્રોગ અને છે, અને જેમ જેમ પેત્રોલ વાસી (scale) થતું જાય છે, તેમ તેમ ગંસ નબળી (weak) થતી જાય છે. વળી હવા સુક્ષ્મ કે લિનાસવાળી હોય તે ઉપર પણ ગેસનાં સ્ત્રોગ કે વીક બનવાનો મોટો આધાર રહે છે આ કારણોને લીધે સારા મેકરનાં કારબ્યુરેટરો લગાર ગુચવાડા ભરેલા હોય છે, જેઓની બનાવટની મતલબ જેમ અને તેમ એકજ સરખા સ્ટ્રેન્જની ગંસ બનાવવાની હોય છે

કારબ્યુરેટર (Carburettor)—ચિત્ર નાં ૨૬૨ મા નેપીઅર (Napier) મોટરકારનું કારબ્યુરેટર બતાવ્યું છે એમાં જોવાથી માલમ પડશે કે L શીલ્ટરમાં થઈને પેત્રોલની ટાકામાંનું પેત્રોલ J' ફ્લોટ ચેમ્બરમાં દાખલ થાય છે એમાંનો ફ્લોટ બે આડા લીવરોની મદદથી એક ઉભા નીડલ વાલ્વ (needle valve) સાથે જોડેલો હોય છે, જેની ગોઠવણ એવી રાખેલી હોય છે કે ફ્લોટના ચેમ્બરમાં એક્સ ઉચાઈએ પેત્રોલ ચઢીયા પછી ફ્લોટ ઉચકાઈને લીવરોની મદદથી નીડલ વાલ્વ નીચે ઉતરી પેત્રોલને દાખલ થવાનો રસ્તો બંધ કરે છે, જેથી એમાં પેત્રોલની ઉચાઈ એકજ સરખી રહે છે ફ્લોટ ચેમ્બરનું કનેક્શન N નોઝલ (nozzle) સાથે કીધેલું હોય છે, અને ફ્લોટ ચેમ્બરમાં એકજ સરખી ઉચાઈએ પેત્રોલ રહેતું હોવાથી પેત્રોલનો એક્સ જથ્થો નિયમીત એ નોઝલમાંથી નિકળ્યા કરે છે A હવાનો ઇનલેટ છે, જેમાંથી ધસારાબંધ હવા મોટી ઝડપે દાખલ કરવાથી તે N નોઝલમાંથી ઝરફતા પેત્રોલ સાથે મળી જઈને શ્રોતલ વાલ્વ R ને રસ્તે જઈને સીલીનડરમાં જાય છે, જ્યાં તેને સ્પાર્કીંગ પ્લગ (spark plug) નામના વિજલીની ચીગારી આપનારા પ્લગની મદદથી સળગાવી એક્ષપ્લોઝન કરવામાં આવે છે શ્રોતલ વાલ્વ R ની મદદથી હવાના ઇન્ડક્શન પાઇપ (induction pipe) નો એરીઆ ઓછો વધતો કરી શકાય છે, જેથી હવાની ઝડપ અને તેનો જથ્થો ઓછો વધતો કરી શકાય છે, જેથી પેત્રોલ અને હવાનું મિશ્રણર ઓછું વધતું

સ્પ્રિંગ જોડતા પાવરનાં પ્રમાણમા બનાવી શકાય છે ન્યારે એનજીન અતિશય ઝડપે ચાલતુ હોય ત્યારે A માથી ધણીજ ઝડપે હવા દાખલ થવાથી ઇનડકશન પાછમા જે ધસારો થાય તેથી જે થોડુક વેક્યુમ ઉત્પન્ન થાય તેથી નોઝલમાથી પેત્રોલ ધણુ નિકળવા માટે. એવી વખતે N નોઝલની બરાબર ઉપર એક બીજો ઍર વાલ્વ મુકેલો છે, જે એક સ્પ્રીંગની મદદથી હમેશા દબાયેલો રહે છે, તે હવાના પ્રેસરથી પોતાની મેજે ઉઘડવાથી થોડીક વધારે હવા N એમબગમાં દાખલ થઇ A માથી આવતી હવાની ઝડપ ઓછી કરે છે

વેપરાઇઝરમાં તેલની ગેસ બનાવવા માટે

વેપરાઇઝરને ચાલુમા ગરમ રાખવુ પડે છે એનજીન ચાલુ કરવા પહેલા વેપરાઇઝરને એક બતીની મદદથી ગરમ કરવામા આવે છે. ચાલુમા વેપરાઇઝર ગરમ રાખવા માટે કેટલાક મેકરો વેપરાઇઝરની નીચે અથવા ઇગ્નીશન ટ્યુબની નીચે ચાલુ ધીમી બતી રાખી મુકવાનુ પસંદ કરે છે, ન્યારે કેટલાક મેકરો ચાલુમા થતા એક્સ્પ્લોઝનથી જે ગરમી પેદા થાય છે તેની મદદથીજ વેપરાઇઝરને ગરમનુ ગરમ રાખવાની ગોઠવણુ રાખે છે

વેપરાઇઝરની નીચે ચાલુમાં બતી રાખવાનો

ફાયરો એ છે કે એનજીન ઉપરનો લોડ ઓછો કે વધતો થવા છતા વેપરાઇઝરની ટેમ્પરેચર એકજસરખી રહે વળી વેપરાઇઝરની નીચે ચાલુ બતી બળતી રાખવાથી બતીમા જે તેલ ખપે તેનો ખગ એનજીનમા તેલ સહેજ ઓછુ ખપવાથી વળી રહે છે. કારણકે વેપરાઇઝરની ટેમ્પરેચર એક સરખી રહેવાથી તેમા તેલની ગેસ સારી રીતે બને છે એવી ગોઠવણુનો બીજો ફાયરો એ છે કે એનજીનને ગમે ત્યારે બંધ કરી તુરત પાછુ ચાલુ કરી શકાય છે, તથા લોડ ગમે તેટલો ઓછો થવા છતા પણુ એનજીન ચાલુ રહે છે.

વેપરાઇઝરની નીચે ચાલુમાં બતી રાખવાનો

ગેરફાયરો એ છે કે તેથી એની ટેમ્પરેચર ધણી વધી જવાથી ક્રાઇ વેળા ગેસ વધારે જલ્દી સળગી ઉઠે છે, જેને અરલી ફાયરીંગ (early firing) અથવા પ્રી-ઇગ્નીશન (pre-ignition) કહે છે. કેટલાક એનજીનોમા એ જુદા લેમ્પ હોવાથી ઇગ્નીશન ટ્યુબની નીચેનો લેમ્પ બળતો રાખી વેપરાઇઝરની નીચેનો લેમ્પ જુલવી નાખવામા

આવે છે, જેથી એમ બનતું નથી બીજો ગેરફાયદો એ જણાવવામાં આવે છે કે એનજીન પર લોડ ગમે તેટલો ઓછો હોય તે છતાં લેમ્પમાં તેલ તો તેટલું જ બળ્યાજ કરે છે, જેથી તેલનો ખર્ચ વધે છે

ચાલુમાં થતાં એક્ષ્પ્લોઝનની ગરમીથી વેપરાઈ-

ઝરને ગરમ રાખવાની ગોઠવણુ ધણું એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે, જેમાં ચાલુ એનજીનમાં વેપરાઈઝરની નીચે બતી બળતી રાખવી પડતી નથી પણ એવી જાતના એનજીનો ધણા ઓછા લોડ ઉપર ખરાબર કામ કરતા નથી, બલકે ચાલતા અટકી પડે છે, કારણકે ઓછા લોડને લીધે દર ચોથા ત્રોકે ધારા પ્રમાણે એક્ષ્પ્લોઝન થતું નથી, યાતો જો એક્ષ્પ્લોઝન થાય છે તો તે એટલું નરમ પ્રકારનું હોય છે કે જેથી વેપરાઈઝરને ગરમ રાખવા માટે પુરતી ગરમી મળી શકતી નથી

કમ્પ્રેસન (Compression)—એક ઑઇલ કે ગેસ એનજીનમાં જેમ કમ્પ્રેસન વધારે આપવામાં આવે તેમ તેની થરમલ ઇફીશીઅન્સી ધણી વધે છે, અને જોકે તેથી મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી થોડીક કમી થાય છે, પણ સામગ્રી (over all) ઇફીશીઅન્સી વધારેજ રહે છે કમ્પ્રેસન વધારવાથી સીલીનડરનો મીન પ્રેસર વધે છે, ઓક્કસ પાવર માટે જોઇતી સીલીનડરની ડાયમેટર કમી રાખી શકાય છે, ખરાબ જાતનું તેલ અથવા ગેસ વાપરી શકાય છે, એકઝોસ્ટની આખેરીએ બળેલી ગેસ સીલીનડરમાં ઓછી રહી જાય છે, અને તેલ અથવા ગેસનો જથ્થો હોર્સપાવર દીઠ ઓછો બપે છે કમ્પ્રેસન વધારવાથી કોઇવાર ગેરફાયદો એ થાય છે કે સીલીનડરમાં જોઇએ તે કમ્પ્રેસન વહેંચુ એક્ષ્પ્લોઝન થઈ જાય છે, અને પીસ્ટનના વળતા (return) સ્પોટે એ પ્રમાણે પ્રી-ઇગ્નીશન થવાથી પીસ્ટન ઉપર બેક પ્રેસર પડે છે. તાઉન ગેસ કરતા પ્રોડ્યુસર ગેસ સાથે ગેસ એનજીનમાં વધારે કમ્પ્રેસન રાખી શકાય છે ડીઝલ એનજીનમાં ફક્ત હવાનું જ કમ્પ્રેસન થતું હોવાથી પ્રી-ઇગ્નીશન થવાની ધારતી રહેતી નથી

ઇગ્નીશન (Ignition)—વેપરાઈઝરમાં તેલને ગરમ કરીને તેની વેપર અથવા ગેસ બનાવ્યા પછી તેને સીલીનડરમાં પેહોલા એક વખતે અદર ખેચી બીજા એક વખતે દાખીને સળગાવવામાં

આવે છે, જેને ઇન્જીનશન કહે છે. જે ગેસમા હાઇડ્રોજન હોય તે જલ્દી સળગી ઉઠે છે, અને ખનીજ તેલોમાંથી બનાવેલી ગેસમા હ'મેશાં હાઇડ્રોજન હોવાથી ગેસને ગરમ કરીને સળગાવવામા મુશકેલી પડતી નથી જેમ ગેસનુ સીલીનડરમાં વધારે કમ્પ્રેસન કરવામા આવે તેમ ગેસ જલ્દી સળગી ઉઠે છે, અને તેથી બળતણના અપમા વધારે કરકસર થઇ શકે છે. પણ કમ્પ્રેસનનો સ્ત્રોક પુરો થવા અગાઉ જે ઇન્જીનશન થાય તો પીસ્ટન ઉપર ધક્કોજ એક પ્રેસર પડવાથી પાવર ધણો ઓછો ઉત્પન્ન થવા સાથે એનજીનમા નોક (knock) થાય છે, જેને પ્રી-ઇન્જીનશન (pre-ignition) કહે છે કેઇ જતના તેલમાંથી બનાવેલી ગેસ બીજી જતના તેલમાંથી બનાવેલી ગેસ કરતા જલ્દી સળગી ઉઠે છે, માટે જૂદી જૂદી જતના તેલ માટે ઓછુ વધતુ કમ્પ્રેસન રાખવુ પડે છે. એક્ષપ્લોઝન વખતે ગેસની ટેમ્પરેચર ૧૨૦૦ થી ૨૦૦૦ ડીગ્રી ગ્ડે છે, અને સાધારણ ઑઘલ એનજીનોમાં પ્રેસર ૧૨૫ થી ૧૫૦ પાઉન્ડ રહે છે.

ઇન્જીનશનની ગોઠવણ જૂદા જૂદા મેકરો પોતાના એનજીનોમા જૂદી જૂદી રીતે રાખે છે કેટલાક એનજીનોમા વેપરાઇઝરની નીચે એક ટયુબ અથવા બલ્બ (ballb) યાને પોકળ ગોળો રાખે છે જેને ઇન્જીનશન ટયુબ અથવા ઇન્જીનશન બલ્બ કહે છે આ ટયુબને બતીની મદદથી લાલચોળ ગરમ રાખવામા આવે છે, અને બીજા સ્ત્રોકની આખેરીએ વેપર દબાઇને એ ટયુબ અથવા બલ્બના સબધમા આવતાજ સળગીને ફાટે છે, જેને એક્ષપ્લોઝન કહે છે એ રીતે વેપરાઇઝરની નીચે ચાલુમા ગપ્પવામા આવતી બતી બે કામ કરે છે, એક તો તે વેપરાઇઝરને ગરમનુ ગરમ રાખીને તેમાં તેલની વેપર બનાવે છે, અને બીજી તો ઇન્જીનશન ટયુબને ગરમ રાખીને તેજ ગેસને પાછી સીલીનડરમા દાખતાજ સળગાવે છે કેટલાક મેકરો ચાલુમાં વેપરાઇઝરની નીચે બતી નહી રાખતા એક્ષપ્લોઝનથી ઉત્પન્ન થતી ગરમીની મદદથીજ વેપરાઇઝર તથા ઇન્જીનશન ટયુબ ગરમ રાખે છે. કેટલાકે વેપરાઇઝરમા એકજ ઠેકાણે ધણી ગરમી સમાવી (concentrate) રાખવા માટે એસએસતોસનો, કે સ્ટીલના સળિઆનો ઉપયોગ કરે છે, જે લાંબો વખત સુધી ગરમ રહી શકે છે. કેટલાક મેકરો એક નાની વીજલીક બેટરી કે વીજલીક

યત્ર મેગનેટો (magneto) માથી વીજલી ઉત્પન્ન કરી તેની ચી મારીની મદદથી સીલીનડરમાં વેપરનો ચાર્જ સળગાવે છે, કે જેમ પેત્રોલથી ચાલતા એનજીનોમા જેવામાં આવે છે એ માટે એક સ્પારકીંગ પ્લગ (sparkling plug) સીલીનડરમાં જોડેલો હોય છે, અને બરાબર કમ્પ્રેસન સ્ત્રોકની આખેરીએ તેમાંથી ચી મારી પડે તેવી ગોઠવણ ગણેલી હોય છે. ડીઝલ ઑઇલ એનજીનમાં ઘણાજ હાઇપ્રેસરથી હવાને સીલીનડરમાં દબાવીને ગરમ ક્રીધા પછી તે ગરમ થયેલી હવામાં પ્રવાહી તેલ દાખલ કરતાજ તે સળગે છે, જેથી એ જાતના એનજીનોમા વેપરાઇઝર જેવું કશું હોતું નથી, અને તેલ ધીમેથી સળગતું હોવાથી એક્ષપ્લોઝન થતું નથી.

પ્રી-ઇગ્નીશન (Pre-ignition) થતું અટકાવવા માટે જે કમ્પ્રેસન ઓછું કરવામાં આવે તો એનજીન કરકસરે કામ કરતું નથી એ માટે તેન્ગી (Tangy) ના ઑઇલ એનજીનમાં કમ્પ્રેસન ઓછું નહીં કરતા વેપરના ચાર્જ સાથે થોડુંક પાણી ભેળવાની ગોઠવણ ક્રીધેલી હોય છે. સીલીનડરમાં પાણીના જેકેટ સાથે એક વાલ્વ જોડીને તેને વેપરાઇઝરની બાજુમાં જોડેલા એક નાના સ્નીફટીંગ વાલ્વ (sniffing valve) સાથે જોડેલો હોય છે, જે વાલ્વ એક પ્રીગ્નીશનને ખેંચાઇને બંધ રહે છે એનજીનના પેલ્લેલા સકશન સ્ટ્રોક વખતે વેપરાઇઝરમાં વેક્યુમ થવાથી આ સ્નીફટીંગ વાલ્વમાંથી થોડુંક પાણી અને હવા ખેંચાઇને વેપરાઇઝરમાં જાય છે. જ્યારે પ્રીઇગ્નીશનને લીધે એનજીનમાં મોટા ધડાકાના અવાજો સંભળાય ત્યારે એ વાલ્વને ઝેચ્યુલેટ કરી જેઇએ તેટલું સહેજ પાણી દાખલ કરવાથી અવાજ ઓછો થાય છે. ભારે લોડ વખતે વધારે અને ઓછા લોડ વખતે ઓછું બલકે નહીં જેવું પાણી દાખલ કરવું પડે છે, અથવા તો તદ્દન બંધ રાખવું પડે છે. ઘણા ઓછા લોડે કામ કરતી વખતે વેપરાઇઝરમાં પાણી દાખલ થતું અટકાવવા જતાં પણ જે એક્ષપ્લોઝનની ગરમી વેપરાઇઝરને ગરમ રાખવા માટે પુરતી માલમ નહીં પડે તો વેપરાઇઝરની નીચે ધીમી સળગેલી બતી મૂકવી પડે છે.

એક્ષપ્લોઝનની ગોઠવણના બે પ્રકાર હોય છે.
એક તો કન્ડીન્સુઅસ અને બીજું હીટ એન્ડ મીસ.

કન્ટીન્યુઅસ એક્સ્પ્લોઝન (Continuous Explosion)
ની ગોઠવણ હોરન્સબી એક્સ્રોઇડ એનજીનમાં જોવામાં આવે છે એમાં દર ઓથા સ્ત્રોકે ધારા પ્રમાણે ઓછુ કે વધતુ એક્સ્પ્લોઝન થતુ જ રહે છે, અને લોડ ઓછો વધતો થતા ગવરનરની મદદથી વેપરાઇઝરમાં જતાં તેલનો જથ્થો ઓછો વધતો થયા કરે છે ઓછા લોડ વખતે વેપરાઈઝરમાં ઓછુ તેલ લેવાથી એક્સ્પ્લોઝન ઘણા નરમ પ્રકારનુ થાય છે, તેથી વેપરાઇઝર ૬૬ પડી જાય છે, એવી વખતે એવા એનજીનોમાં પાણીનું સરકયુલેશન ઓછુ કરવાની જરૂર છે કોઇ વેળા ઘણાજ ઓછા લોડ વખતે વેપરાઇઝરની નીચે બતી સળગેલી રાખવી પડે છે આ કારણો થકી ન્યા લોડ ઓછો વધતો થયા કરતો હોય ત્યા આવી જાતના એનજીનો ઉપર બીજા એનજીનો કરતા લગભગ વધુ ધ્યાન આપવુ પડે છે એમાં મીલીનડર અને વેપરાઇઝર વચ્ચે ઘણુ ખર્ચ વાલ્વ હોતો નથી એને કેટલાકો થ્રોટલ ગવરનીંગ (Throttle Governing) તથા કેટલાકો ગ્રેડ્યુએટેડ ગવરનીંગ (Graduated Governing) કહે છે એવા એનજીનોની સ્પીડ સહેલાઇથી ઓછી વધતી કરી શકાય છે

હીટ એન્ડ મીસ (Hit and Miss) એક્સ્પ્લોઝનની
ગોઠવણ રસ્ટન પ્રોકટર, ફોર્સલી, બ્લેકસ્ટોન વગેરે એનજીનોમાં જોવામાં આવે છે એમાં સીલીનડર અને વેપરાઇઝર વચ્ચે એક ઇનલેટ વાલ્વ હોય છે, જેથી ન્યારે એક્સ્પ્લોઝન નહી થાય ત્યારે અદર બાહરની હવા દાખલ થઇને વેપરાઇઝર ૬૬ કરી નાખે નહી એવા એનજીનોમાં ગવરનર ઇનલેટ વાલ્વ ઉપર કાબુ રાખે છે ન્યારે લોડ ઓછો થાય છે, ત્યારે ગવરનર ઉચકાઇ જવાથી ઇનલેટ વાલ્વ બીલકુલ ખુલતોજ નથી આથી દર ઓથા સ્ત્રોકે એક્સ્પ્લોઝન થવાને બદલે તે ચુકી જાય છે યાને મીસ (miss) થાય છે આવી રીતે ઘણા ઓછા લોડ વખતે બે ત્રણ એક્સ્પ્લોઝન સ્ત્રોક મીસ થયા પછી એક વખતે હીટ (hit) થાય છે અને ન્યારેબી એક્સ્પ્લોઝન થાય છે, ત્યારે તે ડ્રલ પ્રેસરે પુરેપુર થાય છે, જેથી એનજીનને જોરથી આચકો લાગે છે કેટલાક એનજીનો કે જેઓમાં જુદા એગ વાલ્વમાથી હવા પાધરી સીલીનડરમાં દાખલ થાય છે, તેઓમાં હીટ એન્ડ મીસની ગોઠવણથી સીલીનડરમાં વેપર જતી અટકે છે, પણ જુદા વાલ્વ મારફતે હવા તો જ્યાજ કરે છે, જેથી તે હવા કમપ્રેસન સ્ત્રોક વખતે દબાયા કરે છે, અને એનજીન ઉપર વગર જરૂરનું જોર પડે છે, જેથી તેનો પાવર કાઇક ઓછો થાય છે. હીટ એન્ડ મીસની ગોઠવણ ઉપર ચાલતા એનજીનો.

ઓછા લોડે પણ બળતણમાં કરકસર કરી શકે છે, કે જેમ ઇન્ડિન્યુઅસ એક્ષ્લોઝનની ઓફવલ્યુથી ચાલતાં એનજીનોમા થતું નથી.

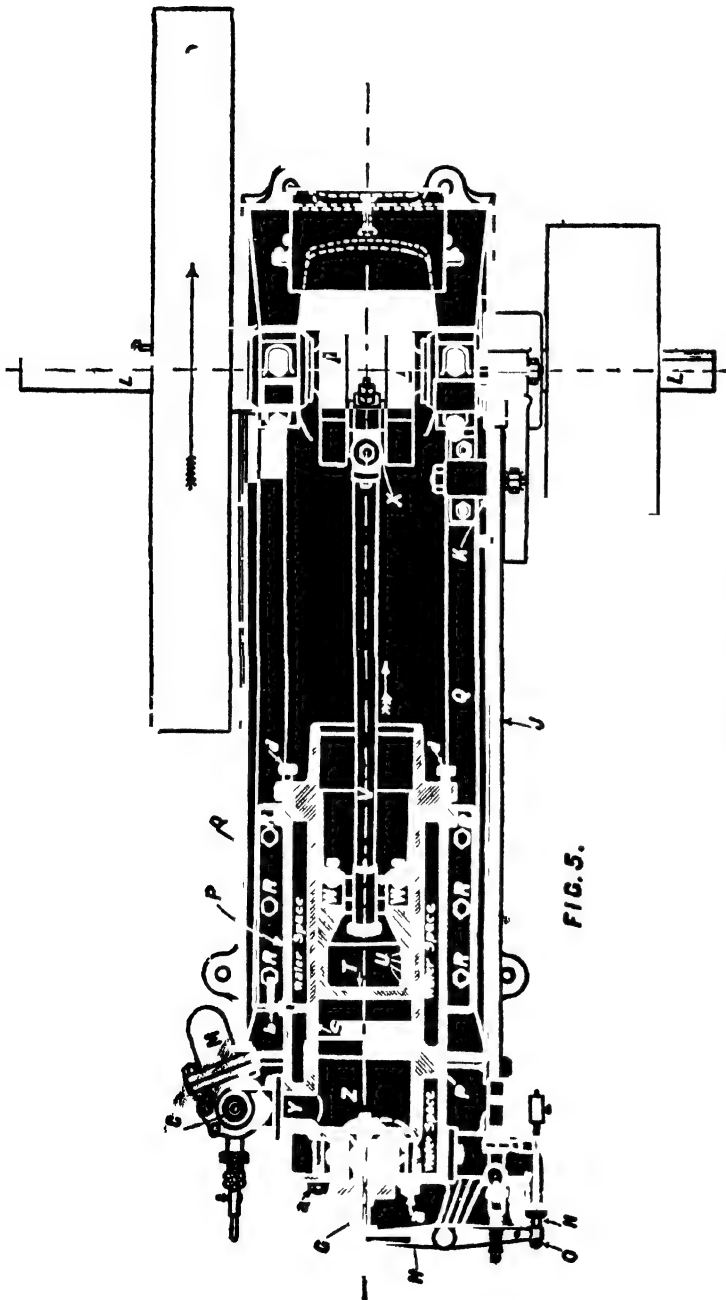

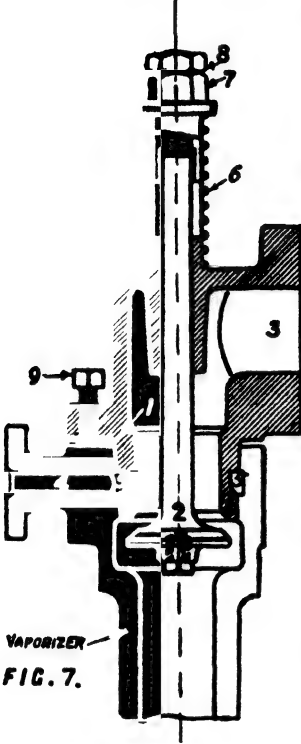
FIG. 5.

ચિત્ર નં. ૨૬૩.

કેમ્પબેલ ઓફલ એનજીન (ફોર સાઇકલ)

ઉપરોક્ત વાલ્વ. G એક્ઝોસ્ટ વાલ્વ H એક્ઝોસ્ટ વાલ્વ J સાઇડ ફાઇટ K એક્સેન્ડ્રીક P વોટર લેફ્ટ Q એનજીન બેડ. T પીસ્ટન U પીસ્ટન રીંગ S સીલીનડર લાઇનર. V કનેક્ટીંગ રોડ X ફ્રીક પીન. W પીસ્ટન પીન L ફ્રીક. Y વેપરાઇઝર પેસેજ Z કમ્બસ્ટશન ચેમ્બર M એર સકશન પાઇપ B કમ્પ્રેસન રીલીફ વૉલ્વ. O, N, ગવર્નર

ઇન્લેટ વાલ્વ (Inlet Valve)—ચિત્ર નાં ૨૬૪ માં

ચિત્ર નાં ૨૬૪.
ઇન્લેટ વાલ્વ.

કેમ્પબેલ ઑઇલ એનજીન (Campbell Oil Engine) નો ઇન્લેટ વાલ્વ બતાવ્યો છે, જે વેપરાઇઝરની ઉપર જોડવામાં આવે છે 1 વાલ્વ કેસી ગમાં 2 વાલ્વ છે, અને 3 હવા દાખલ થવાનો રસ્તો છે 4 તેલ દાખલ થવાનો રસ્તો છે, જેમાંથી તેલ 5 હોલમાંથી વેપરાઇઝરમાં જાય છે આથી માલમ પડશે કે 2 વાલ્વ હવા તથા તેલ બન્ને ઉપર કાબુ રાખે છે 6 સ્પ્રીંગથી વાલ્વ બંધ રહે છે પણ સીલીનડરમાં સકશન સ્ટ્રોક વખતે વૅક્યુમ થતાજ વાલ્વ ખેંચાઇને ઉઘડે છે, જેથી હવા અને તેલ બન્ને સાથે વેપરાઇઝરમાં દાખલ થાય છે. ચિત્ર નાં ૨૬૩ માં કેમ્પબેલનાં ઑઇલ એનજીનનો પ્લાન બતાવ્યો છે જેમાં એ ઇન્લેટ વાલ્વ C વેપરાઇઝરની ઉપર જોડેલો બતાવ્યો છે.

એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ (Exhaust Valve)—ચિત્ર નાં

૨૬૫ માં કેમ્પબેલ ઑઇલ એનજીનનો એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ બતાવ્યો છે, જે સીલીનડરના પાછલા કવરમાં આડો મૂકેલો છે. કેટલાક એનજીનોમાં એ વાલ્વ સીલીનડરને તળે હોય છે 1 વાલ્વ કેસી ગમાં 2 વાલ્વ છે, અને 3 એક્ઝૉસ્ટને બાહર નિકળી જવાનો રસ્તો છે 4 4 કૉલરો વચ્ચે એક લીવર રહે છે, જેનો ગવરનર સાથે સંબંધ રાખેલો હોય છે, જેથી જ્યારે જોઇએ તે કરતાં સ્પીડ વધી જાય ત્યારે ગવરનર ઉચકાઇને એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વને ઉઘાડોજ રાખે તેથી સકશન સ્ટ્રોક વખતે સીલીનડરમાં વૅક્યુમ નહીં થવાથી ઇન્લેટ વાલ્વ ઉઘડેજ નહીં. એવી જાતનાં ગવરની ગના કાયદા આગળ ચાલતા સમજાવવામાં

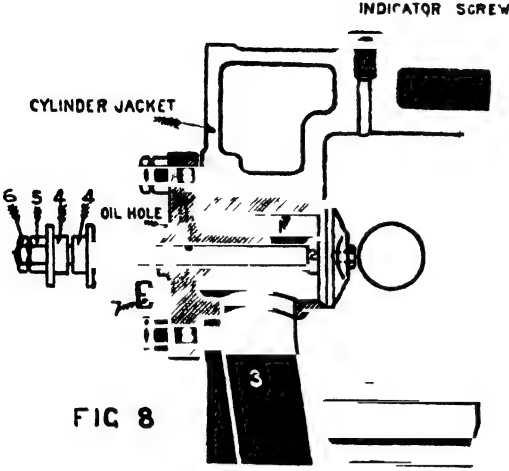
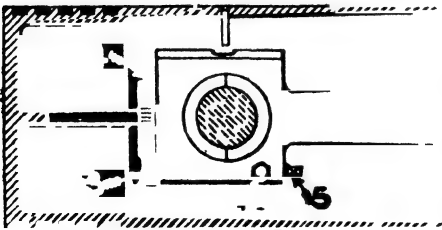

FIG 8

ચિત્ર નાં ૨૬૫.
એક્ઝોસ્ટ વાલ્વ

આવ્યા છે. ચિત્ર નાં ૨૬૩ માં જોવાથી માલમ પડશે કે ગવર્નર ઉચ્ચકાતાંજ N ટુકડો O લીવરના છેડાની આડે આવવાથી એક્ઝોસ્ટના વાલ્વ G ને ચલાવનાર H લીવર સ્ત્રી ગથી ખેંચાતુ નથી તેથી વાલ્વ ઉઘાડો રહી જાય છે

પીસ્ટન (Piston)—ઑઇલ એનજીનમાં ફ્રાંસ હેડ કે ગાઇડ-બાર નહીં હોવાથી તેનો પીસ્ટન ખાસ લાખો બનાવવો પડે છે, જે પોતેજ પોતાને સીલીનડરમાં સીધી લીટીમાં ગાઇડ કરે છે, જેથી સીલીનડરના ઉઘાડા છેડા તરફનો ભાગ ધસાઇને ઓવલ (oval) થઇ જવાનો સંભવ ગ્રહેતો નથી એક્સાઇઝનનો પ્રેસર પીસ્ટનની પીક પાછળ હંમેશા પડતો હોવાથી પીસ્ટનને પીનથી કનેક્ટીંગ રોડ સાથે જોડેલો હોય છે તે પીનનું પાછળું ખાસ હંમેશા ધણુ ધસાય છે, જેથી ધણુક મેકરના એનજીનોમાં પીસ્ટનને બાહરે કાઢી એ ખાસ તાઇટ કરવું પડે છે ચિત્ર નાં ૨૬૬ માં કેમ્પબેલ ઑઇલ એનજીનનો પીસ્ટન બતાવ્યો છે, જેમાં એ પાછળું ખાસ પીસ્ટન

ચિત્ર નાં ૨૬૬.
ઑઇલ એનજીનનો પીસ્ટન

બાહરે કાઢવા વગર તાઇટ કરવાની એક ધણીજ સગવડ ભરેલી ગોઠવણુ જોવામાં આવે છે 5 એક સ્ક્રુ છે જેને છેડે એક દાંતાવાળું ચક્કર 3 છે, જે બીજા 4 ચક્કરમાં

ગીઅર થાય છે 4 ચક્કરનાં સ્પીનડલ સાથે પાછલુ બ્રાસ સ બ ધ રાખતું હોવાથી તે ફેરવવાથી બ્રાસ તાઇટ થઇ શકે છે સેટ સ્ક્રૂ ઉ ઢીલો કરી એક બાક્ષ પાનાની મદદથી 5 સ્ક્રૂનો ચોરસ છેડો ફેરવવાથી પાછલુ બ્રાસ પીન ઉપર ખેચી લઇ શકાય છે

ઑઇલ એનજીનનો ગવર્નર (Oil Engine Governor) ત્રણ જૂદી જૂદી રીતે એનજીનની ચાલ ઉપર કાબુ રાખે છે. એ ત્રણ રીતો નીચે મુજબ છે —

૧ ગવર્નરની મદદથી એકઝૅસ્ટ વાલ્વ ઉઘાડો રહે છે, અને તેલ અને હવા સીલીનડરમા દાખલ થઇ શકતા નથી (એકઝૅસ્ટ ગવર્નીંગ).

૨ ન્યારે એક્ષપ્લોઝન કરવાની જરૂર નહી હોય ત્યારે ફક્ત તેલ દાખલ થતુ ગવર્નર અટકાવે છે પણ હવા દાખલ થઇ શકે છે, જેથી કોઇ કોઇ સ્ત્રોકે એક્ષપ્લોઝન બીલકુલ થતુ જ નથી. (હીટ એન્ડ મીસ ગવર્નીંગ).

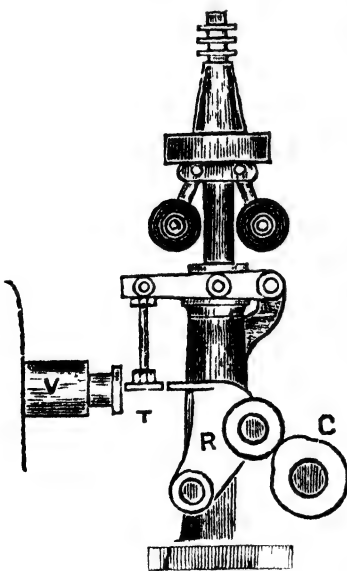
૩ ગવર્નરની મદદથી વપરાતા તેલનો જથ્થો ઓછો વધતો કરવામા આવે છે, જેથી એક્ષપ્લોઝન નમ્મ યા સખત પ્રકારનુ પણ ચાલુ નિયમીત થયા કરે છે (થ્રોટલ ગવર્નીંગ)

૧. એકઝૅસ્ટ વાલ્વ ઉઘાડો રાખી એનજીનની સ્પીડને કાબુમાં રાખવાની ગોઠવણુ તે જાતના એનજીનોમા જોવામા આવે છે કે જોઆમા સકશન સ્ત્રોક વખતે થતા વૅક્યુમને આધારે ઇનલેટ વાલ્વ ખુલે છે એવાં એનજીનમા ન્યારે લોડ ઓછો થાય છે અને ચાલ વધે છે, ત્યારે ગવર્નર ઉચકાઇને એકઝૅસ્ટ વાલ્વ થોડો ઉઘાડો રાખે છે, જેથી ત્યાર પછીના સકશન સ્ત્રોક વખતે વૅક્યુમ થતુ નથી, અને ઇનલેટ વાલ્વ ઉઘડતો નથી, જેથી સીલીનડરમા વેપર જતી નથી અને એક્ષપ્લોઝન થતુ નથી આવી ગોઠવણુનો ફાયદો એ કહેવામા આવે છે કે એથી એકઝૅસ્ટમા જતી વેપર પાછી સીલીનડરમા ખેચાઇ આવવાથી સીલીનડરની ટેમ્પરેચર એકસરખી રહે છે. જેથી એક્ષપ્લોઝનનો પ્રેસર એકજ સરખો રહે છે. બીજો ફાયદો એ હોય છે કે એકઝૅસ્ટ વાલ્વ ખુલ્લો રહેવાથી કમપ્રેસન થતુ નથી, તેથી એનજીન ઉપર નકામું જોર પડતુ નથી, કારણ કે ન્યારે એક્ષપ્લોઝન કરવાની જરૂર નહી હોય

ત્યારે કમપ્રેસનની પણ જરૂર રહેતી નથી, માટે એક્ષપ્લોઝન નહી કરવું હોય તે છતાં સીલીનડરમાં હવા દાખલ કરીને તેને કમપ્રેસ કર્યા કરવાથી એનજીન ઉપર નાહકતું વધુ જોર પડે છે કાંઈ વેળા ખાસ કરીને મોટાં એનજીનોમા એકઝૉસ્ટ વેપર એકઝૉસ્ટ પાછપમાં ચાલી જવા પછી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ખુલ્લો રહેવા છતાં તે પાછી ખેચાઈને સીલીનડરમા આવતા વખત લાગે છે, જેથી સીલીનડરમાં સહેજ વેક્યુમ થવાથી ઇનલેટ વાલ્વ થોડો ઉઘડીને અદર વેપર તથા હવા દાખલ કરે છે, જે કામ કર્યા વગર વ્યર્થ જાય છે એમ થતું અટકાવવા માટે કેટલાક મોટાં એનજીનોમા જ્યારે ગવરનરની મદદથી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ખુલ્લો રહે, ત્યારે ગવરનર સાથે જોડેલા એક લીવરની મારફતે ઇનલેટ વાલ્વને દબાવી રાખવામા આવે છે

૨. હીટ એન્ડ મીસની ગોઠવણથી એનજીનની સ્પીડને કાબુમાં રાખવાની રીત ૯૩૯ મે પાને સમજાવી છે અને ચિત્ર નાં ૨૬૭ મા ખતાવી છે એમા ગવરનરને વેપર વાલ્વ V સાથે

ચિત્ર નાં ૨૬૭.

હીટ-એન્ડ-મીસ ગવરનર

એવી રીતે જોડેલો હોય છે, કે જ્યારે લોડ ઓછો થવાથી ગવરનર ઉઠે છે, ત્યારે વેપર વાલ્વ ઉઘાડવાનું ચૂકી જવામા આવે છે, જેથી એક્ષપ્લોઝન ખીલકુલ થતું જ નથી, અને એનજીન ફક્ત ફલાઇ વ્હીલના ઝોકથી ખે આખા રેવોલ્યુશન ફરી જાય છે ગવરનરના આડા લીવર સાથે એક રોડ T જુલો રાખેલો છે, જેની નીચે એક પ્લેટનો ટુકડો લગાડેલો છે, જેને ગેપ પીસ (gap piece) કહે છે કેમ શાફ્ટ C ફરવાથી એક રાકી ગ લીવર R તેની જોડે જોડે હાલ્યા કરે છે એ રાકી ગ લીવર ઉપર એક રોલર છે તે કેમ શાફ્ટ સાથે લાગુ રહે છે ગવરનર જ્યારે નીચે ખેડેલો હોય ત્યારે T રોડની પ્લેટ રાકી ગ લીવરની

ધારની બરાબર સામે આવવાથી તે વાલ્વ બોલ V માથી બાહર નિકળેલા વાલ્વ સ્પીનડલને દાબે છે, જેથી ઇનલેટ વાલ્વ ઉધારે છે. સ્પીનડ વધવાથી જ્યારે ગવર્નર ઉચ્ચકાય ત્યારે T રોડની પ્લેટ ઉપર ઉચ્ચકાર્થ જવાથી R લીવરની ધાર તેને ટક્ર મારી શકતી નથી, તેથી તે ચૂકી જાય છે, અને વાલ્વ ઉધડતોજ નથી.

૩. તેલનો જથ્થો ઓછો વધતો કરી એનજીનની સ્પીડને કાબુમાં રાખવાની ગોઠવણ હોર-સ્પી એકસેઇડ એનજીનમાં જોવામા આવે છે, જે કન્ટીન્યુઅસ એક્સ-પ્રોઝનના મથાળા હેઠળ ૬૩૯ મે પાને સમજાવવામા આવી છે એવી ગોઠવણવાળા એનજીનોની ચાલ ધણી એકસરખી ગટે છે.

ઑઈલ એનજીનનું ઇરેક્શન (Erection)—ઑઈલ એનજીનો ધણીખરા એકજ મજબુત બેડ પ્લેટ ઉપર બેસાડેલા આવે છે, માટે એના ઇરેક્શનની ઝાઝી કડાકુટ પડતી નથી તોપણ સ્ટીમ એનજીન કરતા ઑઈલ એનજીનનો પાયો વધારે મજબુત રાખવાની અગત છે, કારણકે ઑઈલ એનજીન બીગલ એક્ટીંગ હોય છે, તથા એમાં એક્સપ્રોઝનન આચકા આવ્યા કરે છે, જેથી જો પાયો બરાબર મજબુત હોતો નથી તો થોડા વખતમા આખી જમીન હાલવા માટે છે કાંઈ દિવાલથી ઑઈલ એનજીન હ મેશા બને તેટલુ દૂર બેસાડવુ, નહીં તો બે મજબુત દિવાલો વચ્ચેના ખૂણામા બેસાડવુ ઑઈલ એનજીનના ધક્કાથી દિવાલોને નુકસાન પુગવાનો સભવ હોય તો પાયાની નીચે તથા આજુબાજુ રેતીનુ એક પડ કરવુ કોઈથી રીતે કોઈ દિવાલના પાયા સાથે ઑઈલ એનજીનનો પાયો લાગુ રાખવો નહીં.

ઑઈલ એનજીન માટે સીમેન્ટ ફાઉન્ડેશનનો પાયો (Foundation) ધણો સગવડભરેલો અને મજબુત બને છે એ માટે જોઈતી ઉદાહરણો ખાડો ખોદી જયા જયા ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ આવવાના હોય ત્યા ત્યા લાકડાંની ચોરસ પેટીઓ આસરે ૩૪૩ ઇંચની બનાવી ઉભી કરવી, અને તેમાં બોલ્ટ તથા વોશર બરાબર જગામા ગોઠવીને આજુબાજુ સીમેન્ટની ફાઉન્ડેશન લરવી ફાઉન્ડેશન લરતી વખતે બોલ્ટની પેટીઓ આગળ પાછળ હડી નહીં જાય તેની સલાહ રાખવી, અને એ પેટીઓ તથા બોલ્ટોને એકજ ઠેકાણે પકડી રાખવા

માટે પાયાના ખાડાને મથાળે મજબુત પાટિઆંની બનાવેલી એક ટેમ્પ્લેટ મુકી તેમાંથી બોલ્ટ પસાર કરવા. સીમેન્ટ કૉનક્રીટમાં ૧ ભાગ પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ અને ૪ ભાગ રેતી, કાંકરી તથા પથ્થરની બેળસેલ ખડી મેળવવી જમીનની બાહર પાંચે જટલો ઉચ્ચો રાખવો હોય તેટલી ઉચાંધનો મજબુત લાકડાંનો કલેમ્પ જેવો એક બાંક્ષ બનાવી પાયાને મથાળે ગોઠવવો, જે ઉપર પેલી ટેમ્પ્લેટ રહે અને તે બાંક્ષમાં પણ ઉપલી કૉનક્રીટ ભરી આસ્તે આસ્તે ઠોકીને ઠરવા દેવી કૉનક્રીટ બરાબર ઠરી રહેવા પછી બાંક્ષ છોડી નાખવો, તથા બોલ્ટોની ચોરસ પેટીઓ ખેચી કાઢવી એ પેટીઓ પહેલાંથીજ થોડી ટેપર બનાવવી કે જેથી પાછળથી સહેલાઈથી ખેચાઈ આવે ત્યારપછી પાયાનું ઉપલુ મથાળું તથા બાજુઓ સીમેન્ટ તથા રેતી બન્ને એકસરખા ભાગે મેળવીને પ્લાસ્ટર કરી તે સારી રીતે સૂકાયા પછી તે ઉપર એનજીન ખેસાડવું, યાતો પાયાને મથાળે એનજીન ખેસાડી આસરે અરધા ઇંચ જાડી લોઢાની વેળ્જે ઉપર એનજીન ટેકવી બરાબર લાઇન લેવલ કીધા પછી આજુબાજુથી પાતળો બનાવેલો સીમેન્ટ પાયા અને એનજીનની બેડની વચ્ચે રેડીને પ્લાસ્ટર કરી લેવું, તથા બોલ્ટોની આસપાસની ખાલી જગામાંથી સીમેન્ટ ભરી દેવો આથી કૉનક્રીટનો એક નકકર સાધા વગરનો પથ્થર બની જશે સીમેન્ટનું બાંધકામ પાણીમાં વધારે મજબુત અને છે માટે લગભગ સાત દિવસ મુધી તેને ખુબ પાણીથી તર રાખવું.

એનજીનનો ધપકારો બોલ્ટો કરવા માટે

એનજીનની બેડ અને પાયાના મથાળા વચ્ચે જાડી ફેલ્ટ (felt) અથવા કાથાની ચટાઇ મુકવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે એથી દિવાલ અથવા જમીન ધુજશે નહીં.

એનજીનની લેવલ—બાંધકામ એનજીનની કેન્ક શાફ્ટ તથા સીલીનડર ખીલકુલ લેવલમાં ખેસાડવા જોઈએ, પણ કેટલાકો એનજીનનો સીલીનડર તરફનો છેડો કેન્ક શાફ્ટ તરફના છેડા કરતા ૩ થી ૬ ઇંચ ઉચ્ચો ખેસાડવાની ભલામણ કરે છે, પણ તેથી કાંઈ ખાસ ફાયદા થતો દેખાતો નથી.

બાંધકામ એનજીનનો એકઝૉસ્ટ એનજીનથી બહાર દુર લાઇ જવો નહીં એનજીનમાંથી નિકળતા એકઝૉસ્ટ પાછપને છેડે એક એકઝૉસ્ટ સાઇલેન્સર (Silencer) નામનો બાંક્ષ મુકવામાં

આવે છે, જેને મથાળે મુકેલા ઉભા પાઇપમાંથી એકઝૉસ્ટ હવામાં જાય છે એ સાઇલેન્સર એકઝૉસ્ટ થતી ગેસને એક્ષપાન્ડ કરીને તેને બાહાર નિકળતી વખતે અવાજ કરતી અટકાવે છે. જે એનજીનથી થણે દૂર એકઝૉસ્ટ લઇ જવો પડે તો એકઝૉસ્ટ પાઇપની અસલ ડાયમેટર કરતા વધારે ડાયમેટરની પાઇપ નાખવી, તેમજ સાઇલેન્સરની ઉપર ૨૦ શીટથી વધુ ઉચાઇએ એકઝૉસ્ટ કહાડવો પડે, તોપણ તે ઉભા પાઇપની ડાયમેટર વધારવી સાઇલેન્સરના તળિઆમા એક કૉક મુકવો જેથી લિનાશ કનડેન્સ થઇ જઇને તેમા જે કાંઇ પ્રવાહી ભરાઇ રહેવા પામે તે બાહર કહાડી નાખી શકાય

ઑઇલ એનજીનના એકઝૉસ્ટનો અવાજ બંધ કરવા માટે એકઝૉસ્ટ વાલ્વની પાસેજ એકઝૉસ્ટ પાઇપ ઉપર પાણીનો પાઇપ જોડી એકઝૉસ્ટ પાઇપમા એક થણા ઝીણા પુવારાડપે થોડું પાણી ચાલુમા ઉડ્યા કરે તેવી ગોઠવણ કરવી, જેથી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડતાજ જે ગરમ બળતી ગેસ એકઝૉસ્ટ પાઇપમાં આવે તે બુબળને ઠડી પડી જાય પણ એ પાણીનો જથ્થો એટલો થોડો ગમવો કે જેથી એકઝૉસ્ટ પાઇપમા પાણી બીલકુલ જમા થાય નહીં અને જેટલું પાણી એ જેટ (Jet) માથી ઉડતું રહે તેટલું ગેસની ગરમીથી બળી સ્ટીમ થઇ જઇને એકઝૉસ્ટ સાથે નીકળી જયા કરે તે છતાં એકઝૉસ્ટ પાઇપ યા સાઇલેન્સરમા જમા થતું પાણી કહાડી નાખવા માટે એક ડ્રેનપાઇપ અને કૉક જરૂર રાખવો જોઇએ જે એનજીનમા ગવરનર એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉપર કાબુ રાખે છે તે એનજીનમા આવી ગોઠવણ થઇ શકતી નથી કેટલેક ટેકાણે જમીનમા ખાડો કરી તેને પાકો ઇટ ચૂનામા બાંધી લઇ તેમા ખૂટા પથરા કે ઇટના ટુકડા ભરવામાં આવે છે, અને ખાડાનું મથાળું લોખંડની પ્લેટથી બંધ કરી તે ઉપર મોટા ડાયમેટરની પાઇપ ઉભી મુકવામા આવેછેજેથી એકઝૉસ્ટનો અવાજ ઓછો થાય છે ખરો, પણ કોઇવાર વગર સળગેલી ગેસ એ ખાડામા એકઝૉસ્ટ મારફતે આવી ભગદં રહીને ફાટે તો મોટો અકસ્માત થવાનો સંભવ રહે છે.

એકઝૉસ્ટ સાઇલેન્સરનું (Exhaust Silencer) કંદ નીચે પ્રમાણે રાખવામા આવે છે:—

$D \times S \times 3 \pi =$ સાઇલેન્ડરનું વોલ્યુમ ક્યુબીક ઇંચમાં
 $D =$ સીલીન્ડરનો ડાયમેટર ઇંચમાં $S =$ સ્ટ્રોક ઇંચમાં

એકઝૅસ્ટ પાઈપ ઘણી ગરમ થતી હોવાથી કોઈથી લાકડાકામથી આસરે ઓછામાં ઓછી ૬ ઇંચ દુર રાખવી

એકઝૅસ્ટ ગેસનો રંગ સફેદ અથવા સહેજ બ્લુ હોવો જોઈએ તદ્દન ઓછા હોડ વખતે તો એકઝૅસ્ટ થતી ગેસનો રંગ સફેદજ રહે છે

ઑઈલ એનજીન માટેનું સીલીન્ડર ઑઈલ
 ખાસ બનાવવામાં આવે છે જે ઘણી સખત ગરમીમાં બળીને ઉડી જતું નથી, તેમજ સીલીન્ડરમાં ગુદર જેવો ચિકાશદાર પદાર્થ જમાવતું નથી. મીલીન્ડરમાં બનતા સુધી થોડુંજ તેલ જવા દેવું એનજીન બંધ કરતી વખતે કોઈ કોઈ વેળા સીલીન્ડરમાં ઑઈલ કપ મારફતે થોડું ફેરોમીન તેલ રેડવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે, જેથી મીલીન્ડર તથા પીસ્ટન અદરથી સફા રહેશે ઑઈલ એનજીન માટે જે મીલીન્ડર ઑઈલ વાપરવામાં આવે તેમાં સેક્ટે પાચ ટકા જેટલા પ્રમાણમાં સારી સફા ક્રીધેલી તાવેલી ચરબી બેળીને વાપગવાથી એનજીન ઘણી સારી રીતે કામ કરે છે

ઑઈલ એનજીન માટે પાણીનું સરકયુલેશન
 (Circulation of Water)—ઑઈલ એનજીનના સીલીન્ડરની આસપાસ તથા વેપગઈઝરનો જે ભાગ મીલીન્ડર સાથે જોડાય તે ભાગની આસપાસ જેકેટ બનાવેલું હોય છે, તેમાં ૬૬ પાણી ફરતું રાખવાની ઘણી અગત્ય છે. સ્ટીમ એનજીનમાં મીલીન્ડરને ગરમ રાખવાની અગત્ય પડે છે, ત્યારે ઑઈલ એનજીનમાં જેમ બને તેમ સીલીન્ડરને ૬૬ રાખવાની અગત્ય પડે છે એ માટે એનજીન રૂમમાં પાણીની એક ટાંકી ગંખવામાં આવે છે, જેમાં હંમેશા ૬૬ પાણી આવતું રહે તેવી ગોઠવણ રાખવામાં આવે છે એ ટાંકીનું તળિયું જેકેટના નીચલા ભાગ સાથે જોડવામાં આવે છે, અને જેકેટના ઉપલા ભાગમાંથી પાઈપ કહાડીને તે ટાંકીના મથાળાં સાથે જોડવામાં આવે છે ટાંકીનું તળિયું સીલીન્ડરની સેનટર લાઇનથી કદીથી નીચું રાખવું નહીં, તથા જેકેટના ઉપલા ભાગમાંથી નિકળતો રીટન પાઇપ ટાંકી માહેલી પાણીની સપાટીથી યે ત્રણ ઇંચ નીચે જોડવો, તથા હંમેશાં

ટાંકીમાંથી સીલીનડર તરફ ઢાળ પડતો રાખવો, તથા તેનો એન્ડ પછી મોટા વાકનો રાખવો. મોટા એનજીનો માટે એક મોટી ટાંકીને બદલે એ નાની ટાંકી રાખવી વધારે સારી છે. એવી વખતે જેકેટનો રીટર્ન પાઇપ એક ટાંકીને મથાળે જોડી તેજ ટાંકીના તળિયામાંથી લીધેલો પાઇપ બીજી ટાંકીને મથાળે જોડવો, અને એ બીજી ટાંકીના તળિયામાંથી પાઇપ કઢાડીને જેકેટમાં દાખલ કરવો. ટાંકીને મથાળે જોડેલા પાઇપના મોઢડા હંમેશા પાણીમાં આપ્યા કુખેલા રહેવા જોઈએ.

ટાંકીમાં પાણીનો જથ્થો દર એક હોર્સ પાવર દીઠ ૩૦ થી ૪૦ ગ્યાલન રાખવામાં આવે છે.

જેકેટમાંથી નિકલતાં ગરમ પાણીની ટેમ્પરેચર (Temperature of Water) ૧૫૦ ડીગ્રી ફેરન હીટથી વધુ હોવી નહીં જોઈએ, અને ટાંકીમાંનું પાણી વધુમાં વધુ ૧૨૦ ડીગ્રીથી વધુ ગરમ થવા દેવું નહીં જોઈએ. જેકેટ ઉપર સહેલાઈથી હાથ મેલી શકાય તેટલું તે ગરમ ગહેવું જોઈએ. જેકેટમાં પાણી ફરતું રાખવા વગર કદીબી એનજીન ચલાવવું નહીં, અને રીટર્ન પાઇપ ઉપર હંમેશા ટાંકીમાં ત્રણ ચાર ઇંચ પાણી ઉચું રહે તે પ્રમાણે ઠંડુ તાંબુ પાણી અદર આવતું ગહે તેવી ગોઠવણ કરવી, જે માટે એક બોલ વાલ્વ (ball valve) ટાંકીમાં મુકવો, કે જેથી ટાંકીમાં જોઈતી સપાટી કરતા વધુ પાણી આવે ત્યારે પાણી આવતું પોતાની મેળે બંધ થાય. ટાંકીમાં ભરવાના ઠંડા પાણીનો પાઇપ ટાંકીના તળિયા સુધી લઈ જવો સીલીનડગથી ટાંકીનું તળિયું જેમ વધુ ઉંચે ગમ્યું હોય તેમ વધારે સારું. ટાંકીનું પાણી ૯૦ ડીગ્રીથી જેમ વધુ ગરમ થતું જાય તેમ એનજીનનો પાવર ઓછો થતો જાય છે. જ્યાં ઘણા ઓવરલોડને લીધે પાણી ઘણું ગરમ થતું હોય ત્યાં એકને બદલે એ રીટર્ન પાઇપ સીલીનડરના જેકેટને મથાળેથી કાઢીને ટાંકી સાથે જોડવા, જેથી સરકયુલેશન સારું ચાલશે, નહીં તો જો પાણીની કીમ્મતનો સવાલ અગત્યનો નહીં હોય તો ગરમ પાણી બાહર નિકળી જાય અને ઠંડુ તાંબુ પાણી જેકેટમાં ફરતું રહે તેવી ગોઠવણ કરવી.

ઑઈલ એનજીન ચાલુ કરવાની રીત (Starting an Oil Engine)—પહેલ્લા સ્ટાર્ટીંગ લેમ્પમાં તેલ ભરી તેનો પરમ ચક્ષાવી તેમાં હવાનો પુરતો પ્રેસર લેવો. પછી લેમ્પના કપમાં થોડું

તેલ નામી તેને સળગાવીને લેમ્પનો પાઇપ અથવા કોઇલ (coil) ગરમ કરવો એ પાઇપ બરાબર ગરમ થઇ રહેવા પછી લેમ્પનો તેલનો વાલ્વ ખોલતાજ લેમ્પમાં એક ભડકો થશે, અને આસ્તે આસ્તે લેમ્પનો વાલ્વ ઉઘાડી જોઇએ તેટલો રાખતાં લેમ્પ એકસરખી આગ અને જોશ સાથે બળતો જણાય કે તેને તુરત વેપરાઇઝરની નીચે અથવા ઇગનીશન ટ્યુબની નીચે ગોઠવવો અને વેપરાઇઝરને ગરમ કરવું આસરે ૧૫ થા ૨૦ મીનીટમાં વેપરાઇઝર પુરતું ગરમ થઇ જશે એક મેકર તો વેપરાઇઝર ઉપર થરમામીટર એસાડે છે જેથી તેની ટેમ્પરેચર માલમ પડે છે જો થરમામીટર હોય તો તેમા ૨૨૫ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર બતાવે ત્યારે એનજીન ચાલુ કરવું, અને વેપરાઇઝરની ટેમ્પરેચર ૩૨૫ ડીગ્રીથી વધુ કદીબી થવા દેવી નહીં

વેપરાઇઝર પુરતું ગરમ થવા પછી એનજીનને ઉલટું ફેરવી જે બાજુ પીસ્ટનને કમપ્રેસનનું જોર પડે તે બાજુ થોડો વાર થોભાવી તુરત સીધી ચાલે ખુબ જોરથી ફલાઇ બ્હીલ ફેરવવું 'ય'દ રાખવું કે ફલાઇ બ્હીલ આસ્તે ફેરવવાથી કદીબી એનજીન ચાલુ થશે નહીં મોટા ઑઇલ એનજીનોમા હાથ વડે એનજીન ફેરવી શકાતું નથી કારણકે કમપ્રેસન ઓક વખતે ધણુ જ જોર પડે છે તેથી તે અટકી જાય છે આથી ચાલુ કરતી વખતે એકઝૉસ્ટ વાલ્વ થોડો ઉઘાડો રાખી કમપ્રેસનનો પ્રેસર ઓછો કરવાની ગોઠવણ રાખવામા આવે છે તેમ નહીં હોય તો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ હાથ વડે થોડો ઉઘાડો રહે તેમ પકડી રાખવો અને માણસો પાસે ખુબ જોરથી એનજીન ફેરવાવવું એવી રીતે થોડા આટા એનજીનના ફેરવાથી કમપ્રેસન ઓક વખતે એક્ષપ્લોઝન થશે કે તુરત એનજીન ચાલુ થઇ જશે ચાલુ કરતી વખતે હાથ વડે પમ્પનો હેનડલ હલાવીને થોડું તેલ વેપરાઇઝરમા દાખલ કરવું, એનજીન ચાલુ થવા પછી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ પુરેપુરે બંધ થઇ ફુલ કમપ્રેસન થાય તે પ્રમાણે એકઝૉસ્ટ વાલ્વના લીવરનું રોલર ગોઠવવું

ઑઇલ એનજીન ચાલુ કરતી વખતે સંભાળ

રાખવાની જરૂર એ છે કે ધણી વખતે ફલાઇ બ્હીલ ફેરવતાં એકાએક પ્રીઇગનીશન થવાથી યાને જોઇએ તે કરતાં વધારે જલદી એક્ષપ્લોઝન થવાથી એનજીન ઉલટું ફરવા મંડી જાય છે. એવી વખતે ફલાઇ

બીલ ફેરવનારાં આદમીઓના હાથ પગ લાંગી જવાનો ધણો સંભવ પડે છે. થોડા આંટા ફેરવવા પછી જો એનજીન ચાલુ નહીં થાય તો વેપરાઇઝરમાં તેલ દાખલ થતુ પડેલાં બધ કરી એનજીનને પાછું થોડા આંટા ફેરવવુ જોયી વેપરાઇઝરમાં ભરાએલુ ફાલતુ તેલ નિકળી જાય, પછી તેલ પાછું ચાલુ કરતાંજ એક્ષપ્લોઝન થઇ એનજીન ચાલુ થઇ જશે એનજીન ફેરવીને ચાલુ કરવામા પણ ચાલુ પ્રેક્ટીસની જરૂર છે. ૩૦ હોર્સપાવરનુ એક નવું એનજીન ચાર ચાર આદમી લગાડી ફેરવ ફેરવ કરતાં પણ કાઠક દહાડાઓ સુધી ચાલુ નહીં થઇ શકયું હતુ, ન્યારે એવાજ એક બીજા એનજીનને દરરોજ ફેરવીને ચાલુ કરવાની આદત પાડેલા એક મજુર આદમીએ આવીને તે એકલે હાથે ફેરવી આસાનીથી ચાલુ કરી આપ્યુ હતુ, એવો એક બનાવ આ લખનારની જાણમા બન્યો હતો.

ચાલુ કરતી વખતે એકઝૉસ્ટ વાલ્વને ઉંચકી રાખનારૂં રીલીફ ગીઅરજો કોઇ એનજીનમા નહીં હોય તો એકઝૉસ્ટ વાલ્વની કંમ (Camm) અને તેના લીવરના રોલર વચ્ચે આસરે અરધો દોરો જાડી લોખડની પટ્ટી એનજીન ફેરવતી વખતે પકડી રાખવાથી એકઝૉસ્ટ વાલ્વ થોડો ઉઘાડો રહી કમપ્રેસનનું જોર એનજીનપર પડશે નહીં.

સેલ્ફ સ્ટાર્ટર (Self Starter)—મોટા ઑાઇલ એનજીનોને ચાલુ કરતી વખતે એ પ્રમાણે હાથવડે જોરથી ફેરવવુ ધણુ મુશ્કેલ થઇ પડે છે, જોયી સેલ્ફ સ્ટાર્ટરની ગોઠવણુ તેઓમાં રાખેલી હોય છે એ ગોઠવણુ એવી હોય છે કે એમા એક રીસીવરમા ૧૦૦ થી ૧૨૦ પાઉન્ડના પ્રેસર સુધી દબીને હવા યા એકઝૉસ્ટ ગેસ ભરી રાખવામાં આવે છે, અને વેપરાઇઝર ગરમ કીધા પછી ચાલુ કરતી વખતે એનજીનની કેન્કને ચોક્કસ સ્ટારટીંગ સેન્ટર ઉપર રાખી રીસીવરનો વાલ્વ ખોલતાજ તે માહેલી હવા અથવા ગેસ પીસ્ટન ઉપર સ્ટીમની માફક દબાણુ કરીને એનજીનને ગતિમાં લાવે છે, જોયી એનજીન કેટલાંક રેવોલ્યુશન ધણુ જોરથી ફરી જાય છે તેજ વખતે એનજીનનો વેપર વાલ્વ અને તેલનો વાલ્વ વગેરે ખોલવાથી એક્ષપ્લોઝન થવા માંડે છે એનજીન એ પ્રમાણે ચાલુ થઇ જવા પછી રીસીવરમાં પાછી હવા યા એકઝૉસ્ટ ગેસ જોઇતા પ્રેસરની ભરી રાખવામાં આવે છે, જે બીજી વખતે કામ લાગે છે.

તેન્ગી (Tangye) ના ઑઇલ એનજીનમાં એક સારી ગોઠવણ એનજીન ચાલુ કરવાની કીધેલી હોય છે. એમાં વેપરાઇઝર ગરમ કરવા પછી તેમાં તેલનો એક ચોક્કસ માપેલો જથ્થો દાખલ કરવામાં આવે છે, જે તેમાં જતાને વાર તેની વેપર બની જાય છે પછી એક હાથથી ચાલતા પમ્પવડે તેમાં હવા દાખલ કરવામાં આવે છે, જે તેલની વેપર સાથે મલી જઈને સળગીને ફાટે તેવી એક્સ્પ્લોઝીવ ગેસ (explosive gas) થઈ જાય છે, અને આગમજથી એનજીનનું ફ્લાઇ વ્હીલ ફેરવીને સ્ટીમ એનજીનની માફક પીસ્ટનને સ્ત્રોકને છેડેથી થોડો ફૂર સ્ટાર્ટીંગ સેન્ટર ઉપર ગળેલો હોવાથી ઇગ્નીશન ટ્યુબની ગરમીથી ન્યારે ઉપલી ગેસ સળગીને ફાટે છે અને એક્સ્પ્લોઝન થાય છે કે તુરંત એનજીન ચાલુ થઈ જાય છે

ઑઇલ એનજીન ચાલુ કરતી વખતે હવાનો જથ્થો થોડો જોઈતો હોવાથી જે એનજીનમાં એર વાલ્વ ઉપર એક થ્રોટલીંગ વાલ્વ હોય તે શુરૂઆતમાં ધણોજ થોડો ખુલ્લો થા બધું ગમવામાં આવે છે, અને એનજીન ચાલુ થવા પછી તેને થોડો થોડો ખોલતા જઈ એટલો ખુલ્લો રાખવામાં આવે છે કે ચાલુમાં એનજીનના મીલીનડરમાં એક્સ્પ્લોઝનના ધડકાનો અવાજ સભળાય નહીં જો એવો અવાજ સભળાય તો એ એરવાલ્વ વધારે ઉઘાડવો જે એનજીનમાં એ પ્રમાણેનો એરવાલ્વ સાથેનો થ્રોટલીંગ વાલ્વ નહીં હોય તે એનજીનમાં ચાલુ કરતી વખતે તેલનો જથ્થો લગભગ વધુ દાખલ કરવો, જે એનજીન ચાલુ થઈ ગયા પછી ઓછો કરવો

ઑઇલ એનજીન ઉલટું ફરવામાં સમાએલો જોખમ—ચાલુ કરતી વખતે ઑઇલ એનજીન થોડા આટા ઉલટું ફરી જવાનો ધણો સભવ રહે છે ચાલુ કરતી વખતે ફ્લાઇ વ્હીલ ફેરવનાર આદમી જો પુરતો અનુભવી નહીં હોય તો કમપ્રેસન સ્ત્રોક વખતે ન્યારે એનજીન ફેરવવામાં ધણુ જોર પડે છે ત્યારે તે ગભરાઈને હારી ખાઈ જતા તેના હાથમાંથી એનજીન છુટી જઈને ઉલટું ફરવા મંડી જાય છે એવી વખતે એનજીનનો પટો મશીનરી ઉપર રાખેલો હોય તો કોઈ મશીનરી એવી હોય છે કે જે ઉલટી ફરવાથી ધણુ નુકસાન થાય છે માટે ઑઇલ એનજીનની પુલી પરથી પટો શાફ્ટીંગ ઉપર ગળેલી લુસ પુલી ઉપર ચાલુ કરતી વખતે રાખવો જોઈએ, જે માટે

ઑઘલ એનજીનથી ચાલતી શાફ્ટી ગ ઉપર ફાસ્ટ-લુસ પુલીની અથવા ક્લચ (clutch) ની ગોડવણ હમેશા ગખવી જોઈએ

ઑઘલ એનજીન ચાલુ નહીં થાય તેનાં કારણો

અને ઇલાજ નીચે આપ્યા છે

૧ વેપરાઇઝર અથવા ઇગનીશન ટ્યુબ પુરતાં ગરમ થયા નહીં હોય તો ઑઘલ એનજીન ચાલુ થઇ નહીં શકશે જો એનજીન જલ્દી ચાલુ કરવું હોય તો એકને બદલે બે કૅમ્પ વેપરાઇઝરની નીચે મુકવા.

૨ જોઈએ તે કરતા વધારે તેલ અથવા ઓછી હવા આપવાથી એનજીન ચાલતું નથી આથી એક્સપ્લોઝન થતું નથી જો એમ થાય તો તેલનો વાસ્તવ બધ કચો, અને એનજીનને ખાલી હાથ વડે ગખડાવવું જેથી વધારાનું તેલ નીકળી જશે અને એનજીન ચાલુ થઇ જશે

૩ ખામીભરેલું કમપ્રેસન—જો કમપ્રેસન બરાબર નહીં થાય તો નિયમીત એક્સપ્લોઝન થાય નહીં, અને એનજીનની ચાલ ધીમી પડી જાય અથવા કેટલીક વખતે હવાના પાઇપમા અને એકઝાસ્ટ પાઇપમા મોટા ધડાકા જેવા અવાજ થાય, અને એનજીન ચાલુ થાય નહીં આવી વખતે એનજીનને ઉલટું ફેરવીને કમપ્રેસન તપાસી જોવું જો કમપ્રેસન વખતે પીસ્ટનને દાબતા તે ધીમે ધીમે સીલીન-ડરમા વધુ ને વધુ અદર જતો જણાય તો જાણવું કે વાસ્તવ યા પીસ્ટન ગળે છે

૪ જોઈએ તે કરતા ઘણું ઓછું તેલ—આથી એક્સપ્લોઝન ઘણા નરમ પ્રકારનું થશે યા તદ્દન થશે નહીં માટે ચાલુ કરતી વખતે શુરૂઆતમા તેલનો જથ્થો વધારવો

૫ વેપરાઇઝર અથવા ઇગનીશન ટ્યુબ જોઈએ તે કરતા વધારે ગરમ થયા હોય તો પ્રીઇગનીશન થાય છે, એટલે કે ઇગનીશન સ્રોતની શુરૂઆતની અગાઉ એક્સપ્લોઝન થાય છે, જે નકાસું જાય છે અને એનજીન ચાલતું નથી

૬ તેલની જાત બદલવાથી પણ એનજીન ચાલુ થતું નથી એવી વખતે વેપરાઇઝરમા દાખલ થતા તેલનો જથ્થો વધતો ઓછો કરવો પડે છે, તથા તેને લાયકું કમપ્રેસન પણ રાખવું પડે છે, જે ફક્ત અનુભવથીજ થઇ શકે છે

૭ સીલીનડરમા જે પાણી દાખલ થતું હોય તો એનજીન ચાલુ થશે નહીં. જે સીલીનડર અને તેના જેકેટ વચ્ચેનો જોઈન્ટ ગળતો હોય તો જેકેટમાંથી પાણી સીલીનડરમા ગળે છે.

ઉપલા કારણો ઉપરાત ખીજા પણ કેટલાક કારણો છે કે જેઓને લીધે ઓઇલ એનજીન ચાલુ થઈ શકતું નથી, જેમકે એનજીનની સાઇડ શાફ્ટનાં વ્હીલ તેના મારકા પ્રમાણે બરાબર ગીઅરમાં બેસાડેલા નહીં હોય, યા કોઇ વાલ્વ ધણો ગળતો હોય યા ઉધડતોજ નહીં હોય, અને વેપરાઇઝર યા ઇગનીશન ટ્યુબ મેશથી ભરાઈ ગયાં હોય

વેપરાઇઝરમાં મેશ ભરાઈ જવાનાં કારણો અને ઈલાજ.

૧ વેપરાઇઝરમા તેલ જોઇએ તે કરતા વધારે જતું હોય.

૨. વેપરાઇઝરનું ઠંડું થઈ જવું જ્યારે ઓછા હોડે એનજીન ચાલતું હોય ત્યારે વેપરાઇઝરની ઉપરનું કવર ઢાકવું, કે જેથી તેને બાહરની હવા લાગે નહીં, તથા જેકેટનો કોક થોડો બંધ રાખવો, કે જેથી જેકેટ સહેજ ગરમ ગ્હે તદ્દન ઠંડા જેકેટ કરતા સહેજ ગરમ જેકેટ સાફ કામ કરે છે

૩ ઓઇલ પમ્પ બરાબર કામ કરતો નહીં હોય તો તપાસી જોવો

૪ વેપરાઇઝરના વાલ્વની લીફ્ટ ઓછી કરવાથી પણ વેપરાઇઝરમા મેશ બાજે છે.

૫ સાઇડ શાફ્ટના વ્હીલ બરાબર મારકામા બેસાડેલા નહીં હોય તો જૂદા જૂદા વાલ્વોને ઉઘાડવા બંધ કરવાના વખતમા ફેરફાર થઈ જાય છે માટે તે તપાસી જોવું જો જૂદા જૂદા વાલ્વો પોતાના નિયમસર નહીં ઉઘડે યા બંધ થાય તો વેપરાઇઝર મેશથી ભરાઈ જાય છે

૬ એકઝોસ્ટ પાઇપ ધણી લાખી હોવાથી પણ વેપરાઇઝરમાં મેશ બાજે છે જો પાઇપ લાખી ગયેલી પડે તો તેનો ડાયમેટર વધુ રાખવો

ઓઇલ એનજીનમાં ઓછો પાવર ઉત્પન્ન થવાનાં કારણો અને ઈલાજ.

૧ જોઇએ તે કરતા વધુ યા ઓછું તેલ જવાથી પુરેપુરો પાવર ઉત્પન્ન થતો નથી ધણું તેલ જવાથી વેપરાઇઝર ઠંડું થઈ જાય છે

ઑછુ તેલ જવાથી જોઈએ તેટલી વેપર બનતી નથી. માટે ઑંછલ-પમ્પ તથા તેલની પાઇપો વગેરે તપાસી જોવા.

૨. વેપરાઇઝર ધણુ ઠંડુ થતુ હોય યા હદ બાહરે ગરમ થતુ હોય તો એનજીનની ચાલ ધીમી પડી જાય છે. હાલ વેપરાઇઝરમાં તેલ બરાબર વેપરાઇઝ થતુ નથી, તથા ધણુજ ગરમ વેપરાઇઝરમાં પ્રીઇગનીશન થવાથી એનજીન ધણુ આચકા ખાય છે અને ચાલ ધીમી પડી જાય છે. હાલ વેપરાઇઝરના ઇલાજ માટે તેની નીચે બતી બળતી રાખવી જો વેપરાઇઝર હદ બાહરે ગરમ થઇ જતુ હોય તો તેમાં જતા તેલનો જથ્થો જો બતી શકે તો સહેજ વધારવો. વેપરાઇઝરની નીચે બતી રાખવી નહી, યા રાખવી પડે તો ધણુજ ધીમી ગમ્પવી, અને પાણીનુ સરકયુલેશન જ્યાદા આપવુ.

૩. હવા વધુ યા ઓછા પ્રમાણમાં જતી હોય, અને હવામાં ધુળ વગેરે ધણુ કચરો ભેળાયેલો હોય તો એનજીન બરાબર કામ કરતુ નથી, માટે હવા ઓછી વધતી કરવાનો એર કૉક જોઈએ તેટલોજ ઉઘાડો રાખવો (જે અનુભવ ઉપરથી માલમ પડશે), અને એનજીન રૂમની હવા સ્વચ્છ રાખવાની તજવીજ કરવી.

૪ કોઇ વાલ્વ ગળતા હોય તો ગ્રાઇન્ડ કરી લેવા.

૫ વેપરાઇઝરમાં યા ઇગનીશન ટયુબમાં મેશ ભરાઇ ગઇ હોય તો તે સાફ કરવી.

૬ ગફલતીથી તેલમાં પાણી ભેળાયુ નહી હોય તે તપાસી જોવુ.

૭ તેલની જાત તપાસી જોવી કોઇ નવી જાતનુ તેલ વાપરતાં એનજીનની ચાલ ધીમી પડી જાય તો કમપ્રેસનના કવર યા લાઇનરો બદલી જોવા ઓક્કસ જાતના તેલ માટે કયુ કવર યા લાઇનર માફક આવશે તે ફક્ત અનુભવ ઉપરથીજ જણાશે.

૮ સીલીનડરમાં મેશ બાઝી જવાથી તથા બરાબ જાતનુ યા વનસ્પતીનુ તેલ સીલીનડરમાં નાખવાથી પણ એનજીનની ચાલ ધીમી પડી જાય છે, અને પાવર કમી થાય છે.

૯ એકઝેસ્ટ પાઇપ ધણુ લાંબી હોય યા નાના ડાયમેટરની હોય તો એનજીન ઓછો પાવર ઉત્પન્ન કરે છે જો પાઇપ ધણુ લાંબી રાખવી પડે તો તેનો ડાયમેટર વધારવો.

૧૦ ગરમ રૂતુમાં ઑઇલ એનજીનો ઑછો પાવર ઉત્પન્ન કરે છે (જુવો પાનુ ૯૧૧)

૧૧ પાહડ ઉપર ઑઇલ એનજીનો ઑછો પાવર ઉત્પન્ન કરે છે (જુવો પાનુ ૯૨૨)

એકઝૉસ્ટ પાઇપમાં એક્ષપ્લોઝન થવાનું કારણ

એ હોય છે કે ઇંગનીશન ટ્યુબ અથવા વેપરાઇઝર ઠંડા થઇ ગયા હોય, અથવા તો તેઓમાં મેશના પોપડ બાઝી ગયા હોય, વેપર વાલ્વ ગળતો હોય, અથવા વેપરાઇઝર અતિશય ગરમ થયું હોય.

એરપાઇપમાં એક્ષપ્લોઝન થવાનું કારણ

એ હોય છે કે કદાચ વેપર વાલ્વ ગળતો હોય, અથવા વેપરાઇઝર ઘણું જ ગરમ થઇ ગયું હોય

સીલીનડરમાં ધપકારા થવાનું કારણ એ હોય છે

કે કમપ્રેસન ઘણું જ થવાથી પ્રીઇંગનીશન અથવા અરલી ફાયરીંગ થતું હોય, હવાનો જગ્થો થોડો હોય યાને હવાનો વાલ્વ થોડો ઉઘડતો હોય, તેલ ઘણું મોટા જગ્થામાં દાખલ થતું હોય, વેપરાઇઝર વધારે ગરમ થયું હોય અથવા તો મીસફાયર (miss-fire) થતું હોય, અથવા ઇંગનીશન ઑક વખતે વેપર સળગતી નહીં હોય

મીસફાયર થવાનાં કારણ એ હોય છે કે વેપરાઇઝર

બરાબર ગરમ નહીં હોય, તેલ ઘણું જ થોડું જતું હોય, હવા ઘણી વધારે જતી હોય, અથવા કમપ્રેસન થોડું હોય

ઇંગનીશન વખતે મોટા અવાજ થવાનું કારણ

તેલ ઘણું મોટા જગ્થામાં દાખલ થવાનું હોય છે, જેમ થવાથી એકઝૉસ્ટ ગેસ પણ કાળી નિકળતી માલમ પડશે.

જેઇએ તે કરતાં થોડું કમપ્રેસન રાખવાથી એક્ષપ્લોઝન

બરાબર થતું નથી અને મીસફાયર થાય છે પણ મીસફાયર થવાના બીજાં પણ ઉપર જણાવેલા કારણો હોવાથી કમપ્રેશન બદલવા અગાઉ ઉપસા કારણોના પહેલા ઇલાજ કરવા જેઇએ.

જેઇએ તે કરતાં વધુ કમપ્રેસન રાખવાથી પ્રી-

ઇંગનીશન અથવા અરલી ફાયરીંગ થાય છે, સીલીનડરમાં ધપકારા થાય છે અને વેપરાઇઝર ઘણું ગરમ થઇ જાય છે.

કમપ્રેસન ઑઘુ વધતું કરવાની ઝીઠવણુ

જુદા જુદા એનજીનોમાં જુદા જુદા પ્રકારની હોય છે. સીલીનડરના પાછળા ભાગમાં પીસ્તન ન્યારે સ્પ્રિંગને છેડે હોય ત્યારે પીસ્તનની પાછળની પીસ્તન અને વેપરાઈઝર વચ્ચેની જગામાં વેપર દબાવાથી કમપ્રેસન થાય છે, અને એ જગાને કમપ્રેસન સ્પેસ કહે છે. એ જગા ઑઘી વધતી કરવાથી કમપ્રેસન ઑઘુ વધતું થાય છે કેટલાકે પીસ્તનની પાછળ લગાડવાની જૂદી જૂદી ભડાઈની પ્લેટો મોકલે છે, જેથી એક પાતળી પ્લેટ કાઢી બીજી જાડી નાખવાથી કમપ્રેસન વધે છે જેમ જગા ઑઘી થાય તેમ કમપ્રેસન વધુ થાય. કેટલાકે કેન્કપીનના બ્રાસ અને કનેકટીંગ રોડના છેડાની વચ્ચે મુકવાની જાડી પાતળી પ્લેટો મોકલે છે, જેથી એવીજ ગરજ સારે છે, એટલે એક પાતળી પ્લેટ કાઢી જાડી મુકવાથી પીસ્તન પાછળ ભડા છે અને કમપ્રેસન સ્પેસ ઑઘી કરે છે, અને ઑઘી જગ્યામાં વેપર દબાવાથી તેનો પ્રેસર વધે છે એટલે કમપ્રેસન વધુ થાય છે કેટલાક મેકરો એ જગાને ઑઘી વધતી કરવા માટે એજ ખાલી જગ્યાની અદર જઈ ઑઘી કે વધુ જગા ગ્રાફી નાખે તેવા કવરો મોકલે છે, જેથી એક ટુકડું કવર કાઢી લાણુ કવર નાખવાથી તે કવરનો સીલીનડરની અદર લખાતો ભાગ કમપ્રેસન સ્પેસ ઑઘી કરે છે, જેથી કમપ્રેસન વધે છે રશીઅન કેરોસીન ઑઘલ કરતા અમેરીકન કેરોસીન ઑઘલને ઑઘુ કમપ્રેસન જોઈએ છે

ખરાબ ભતનું સીલીનડર ઑઘલ સીલીનડરમાં

નાખવાથી તેમાં નાર અથવા ડામર જેવો પદાર્થ બાજે છે જેથી કાંઈવાર પીસ્તન સીલીનડરમાં ઘણોજ સખત ભમ થઈ જાય છે જો એમ થાય તો જેકેટ માઉલુ પાણી તદ્દન કાઢી નાખી જેકેટનો નીચલો કોંક બધ કરી ઉપલા પાંચપમાથી જેકેટમાં ઘણુંજ ગરમ ઉકળતું પાણી ભરવું, જેથી સીલીનડર એક્સપાન્ડ થઈ પીસ્તન છુટો પડી નિકળી આવશે.

જેકેટમાં ખરાબર સરકયુલેશન નહીં થાય

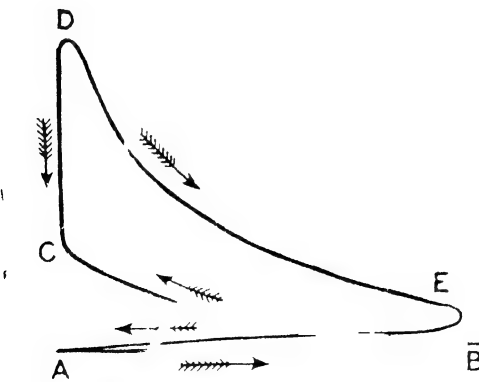
તો તેમાં પણ ઑઘલરની માફક ખાર બાજી જાય છે, જેથી એનજીનની ચાલ ખરાબર રહેતી નથી એ ખાર કાઢી નાખવા માટે કોઈ સારી ભતનું અને જાણીતા મેકરનું ઑઘલર કોમ્પોઝીશન વાપરવું, નહીં.

તો નીમકનો તેજ્ય અથવા સ્પીરીટ્સ ઓફ સોલ્ટ્સ (spirits of salts) ધણા થોડા જગ્યામાં જેકેટમાં નાખવો, જેથી ખારના પોપડા દીક્ષા પડી જશે, જે સ્ક્રેપર વડે કાઢી શકાશે.

અરલી ફાયરીંગ (Early Firing) અથવા પ્રીઇગનીશન થવાથી સીલીનડરમાં ધપકારા થતા હોય તો ઍરકોક થોડો ઉઘાડવો. એનજીન ઉપર ઍવરલોડ થતો નહીં હોય તે તપાસવું વેપરાઇઝરના ઉપલાં ને નીચલા કવરો ખુલ્લા રાખવા સરક્યુલેટીંગ વૉટર કોક આખો ખોલવો, અને ટાકીમાં પાણી ધણુ ગરમ પ્રયુ હોય તો તે ઠંડુ કરવું જેકેટમાં ખાર બાજયો નહીં હોય તે તપાસી જોવું

લેટ ફાયરીંગ (Late Firing) થી પણ સીલીનડરમાં કોઇવાર અવાજ થાય છે, માટે તેમ હોય તો ઍરકોક થોડો બંધ કરી જોવો, ઇગનીશન ટયુબ અને વેપરાઇઝરમાં મેશના પોપડા બાજયો નહીં હોય તે તપાસી જોવું, અને તેઓ ઠંડા થઇ જતા હોય તો તેઓને ગરમ રાખવાની ગોઠવણુ કરવી એનજીન પર લોડ વધારવો, અથવા વેપરાઇઝરની નીચે લેમ્પ બળતો રાખવો

આઇલ અને ગેસ એનજીનનો ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ. (Indicator Diagram) ચિત્ર નાં ૨૬૮ માં બતાવ્યો છે, જે એક ફોરસાઇકલ એનજીનનો ડાયાગ્રામ છે શુરૂઆતમાં પેદલ્લા સકશન સ્ટ્રોક વખતે A થી B સુધીની સકશન લાઇન દોરાય છે, જે એટમસફેરીક લાઇનથી સહેજ નીચે પડવી જોઇએ, કે જેથી

ચિત્ર નાં ૨૬૮.

આઇલ કે ગેસ એનજીનનો ઇન્ડીકેટર ડાયાગ્રામ

સીલીનડરમાં વેક્યુમ થયલું સ્પષ્ટ જણાય એ સકશન સ્ટ્રોક વખતે મીલીનડરમાં દાખલ થયેલી ગેસ બીજા વળતા સ્ટ્રોક વખતે કમ્પ્રેસ થાય છે, જેથી ગેસનો પ્રેસર વધે છે અને ઇન્ડીકેટરની પેનસીલ ઉપર ચઢીને B થી C સુધીનો વાંક અથવા કમ્પ્રેસન કવં દોરે

છે. બીજા સ્ટ્રોકને છેડે એ કમ્પ્રેસ થયલી ગેસ સળગીને ફાટે છે. માટે C આગળ એક્ષપ્લોઝન થતાંજ ગેસનો પ્રેસર સ્ટ્રોકને છેડે એકદમ અને એકાએક વધી જવો જોઇએ જેથી પેનસીલ સીધી ઉપર ચઢી જઇને C D એક્ષપ્લોઝન લાઇન દોરે છે. ત્રીજા સ્ટ્રોક વખતે એ એક્ષપ્લોઝ થયલી ગેસ એક્ષપાન્ડ થાય છે, માટે D થી E સુધીનો એક્ષપાનસન કર્વ દોરાય છે, અને ચોથા સ્ટ્રોક વખતે બળેલી ગેસ એક્ઝૉસ્ટમા જતી હોવાથી E આગળ એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉઘડતાંજ E થી A સુધીની એક્ઝૉસ્ટ લાઇન દોરાય છે પાંચમા સ્ટ્રોક વખતે પાછું સક્રિય થાય છે, અને એ પ્રમાણેની ક્રિયા ચાલ્યા કરે છે સાધારણ ઑઇલ એનજીનમા D આગળની ટોચ તદ્દન અણિઆળી થાય છે, પણ ડીઝલ એનજીનમા D આગળ મોટા ને ખુલ્લો વાક પડે છે

ઑઇલ અને ગેસ એનજીનના વાલ્વ સેટ કરવાની

રીત (Valve Setting) એ છે કે પેટેલા સક્રિય સ્ટ્રોક વખતે કેન્ક ડેડ સેન્ટર ઉપર હોય ત્યારે ગેસ અને હવાના વાલ્વ ઉઘડી જવા જોઇએ અને એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ તદ્દન બંધ થઇ જવો જોઇએ ત્યાંથી આગળ ચાલતા કેન્ક સામે ડેડ સેન્ટર પસાર કરી આસરે ૧૦ ડીગ્રી વધારે ફરવા પછી પેટેલા ગેસનો વાલ્વ બંધ થવો જોઇએ અને બીજા આસરે પાંચ ડીગ્રી કેન્ક ફર્યા પછી એર વાલ્વ બંધ થવો જોઇએ. ત્યારપછી કેન્ક ઇન્જીનિયર સ્ટ્રોકના ડેડ સેન્ટર ઉપર પાછી આવવાને હજી ૧૦ ડીગ્રી બાકી રહે તે વખતે ઇન્જીનિયર થવું જોઇએ, અને કેન્ક આગળ ચાલતા સામા ડેડ સેન્ટરથી આસરે ૩૦ થી ૪૦ ડીગ્રી દૂર હોય તે વખતે એક્ઝૉસ્ટ ઉઘડી જવો જોઇએ. કેટલાક પેટ્રોલ એનજીનોમા આથી પણ વધારે જલ્દી એક્ઝૉસ્ટ ઉઘાડી નાખવામા આવે છે ઉપર લખ્યા કરતાં વધારે જલ્દી ઇન્જીનિયર કરવાથી પ્રીઇન્જીનિયર થાય છે, જેથી કેટલોક પાવર વ્યર્થ જાય છે કેટલાકે ઇન્જીનિયર લાઇન C D જમણા હાથ ઉપર સહેજ ઢળતી રાખવાનું પસંદ કરે છે, જેથી કેન્ક ડેડ સેન્ટર પસાર કરી જવા પછીજ પીસ્ટન ઉપર એક્ષપ્લોઝન થાય

પેટ્રોલ એનજીન (Petrol Engine) મોટર કાર તથા બીજલીનો ડાઇનેમો ચલાવવા માટે વપરાતાં હાઇ સ્પીડનાં પેટ્રોલ એનજીનો ઘણા ખર્ચ ફેર સાઇકલ પ્રીન્સીપલ ઉપર ચાલે છે. તે સાઇકલ પેટ્રોલ એનજીનનું વર્ણન તથા ચિત્રો પાના ૯૨૫ થી ૯૨૭ માં આપવામાં આવ્યાં છે. મોટરકારનાં એનજીનની કેન્ક શાફ્ટ ઉપર

એક દાતાવાળું કોંગ વ્હીલ હોય છે, અને બાજુમા બે સાઈડ શાફ્ટો હોય છે જેઓ ઉપર ફ્રેન્ક શાફ્ટના કોંગ વ્હીલ કરતા બમણા દાતાનાં વ્હીલો હોય છે, જેઓ ફ્રેન્ક શાફ્ટના વ્હીલ સાથે ગીઅર થાય છે એક સાઈડ શાફ્ટ ઉપર ઇન્લેટ વાલ્વ અને બીજી ઉપર એક્ઝાસ્ટ વાલ્વની કૅમ હોય છે સકશન સ્ટ્રોક વખતે ઇન્લેટ વાલ્વ ઉઘડીને કારબ્યુરેટરમાંથી હવા અને પેત્રોલની વેપરનો મિશ્રણ સીલીનડરમાં આવે છે જે બીજા સ્ટ્રોક વખતે દબાઈને કમ્પ્રેસ થાય છે, અને કમ્પ્રેસનની આખેરીએ એક સ્પાગ્રીંગ પ્લગના સબધમાં આવવાથી તે પ્લગમાંથી ચીગારી પડતાજ દબાયેલી વેપર સળગીને એક્ષ્પ્લોઝન કરે છે જેથી ત્રીજો સ્ટ્રોક થાય છે, અને ચોથા સ્ટ્રોક વખતે એક્ઝાસ્ટ વાલ્વ ઉઘડીને વપરાયેલી ગેસ સીલીનડરમાંથી કાઢી નાખે છે સ્પાગ્રીંગ પ્લગ સીલીનડરને મથાળે જોડેલો હોય છે, જેની સાથે મેગનેટો ઇલેક્ટ્રીક મશીનના, નહીં તો ઇલેક્ટ્રીક એક્યુમ્યુલેટરના બે તારો જોડવામાં આવે છે, અને એક તાત્કાલીક ડીવાઇસ (timing device) થી એવી ગોડવણ કાઢેલી હોય છે કે જોઈતી વખતેજ સીલીનડરમાં બીજીલીની ચીગારી પડે એનજીનના સીલીનડર ઉપર વોટર જેકેટ હોય છે, જેમાં પાણીનું સરકયુલેશન રાખવા માટે મોટર કારોમાં એડ રેડીએટર (radiator) હોય છે એ રેડીએટર નાના નાના ટ્યુબોની બનાવેલી એક ફ્રેમ ટાપી હોય છે, જેના તળિઆમાંથી વોટર ઇન્લેટ સીલીનડર સાથે જોડી સીલીનડરનો વોટર આઉટલેટ રેડીએટરને મથાળે જોડેલો હોય છે, જેથી સાધારણ આંતર એનજીનો સાથે જોડેલી ટાપીઓમાં જેમ પાણીનું સરકયુલેશન કનવેક્શન કરન્ટ (convection current) થી થાય છે, તેમ એમાં પણ થાય છે, અને મોટરકર ચાલતી વખતે સામેથી ધ્રુવકાતી હવાની મદદથી રેડીએટરનું પાણી ઠંડુ રહે છે એનજીનની સ્પીડને રેગ્યુલેટ કરવા માટે કેટલાક મેકરો એક થ્રોટલ વાલ્વ રાખે છે, જે કારબ્યુરેટરમાંથી સીલીનડરમાં આવતા વેપરના મિશ્રણને ઓછો વધતો કરે છે કેટલાકો થ્રોટલ એક્ઝાસ્ટ ગ્રેસને સીલીનડરમાં અટકાવી રાખે છે, જેથી સકશન સ્ટ્રોક વખતે સીલીનડરમાં તાજા પેત્રોલ વેપર ઓછી આવે છે, કેટલાકો ઇન્લેટ વાલ્વની લીફ્ટ ઓછી વધતી કરે છે, અને કેટલાકો સ્પાગ્રીંગ પ્લગના તાત્કાલીક ડીવાઇસ ઉપર કાબુ રાખે છે, જેથી સીલીનડરમાં બીજીલીની ચીગારી જલ્દી યા મોડી પડે છે.

સેમીડીઝલ એનજીન (Semi-Diesel Engine)—

ડીઝલ ઑધલ એનજીન શિવાય ખીજા જે ઑધલ એનજીનો કુડ ઑધલ ઉપર ચાલે છે, તેઓ સેમીડીઝલ એનજીન કહેવાય છે. ડીઝલ એનજીનમાં ઍર કમ્પ્રેસર તથા ઍર રીસીવરોની જે ખટપટ હોય છે તે કાહડી નાખી સેમીડીઝલ એનજીનમાં સીલીનડરમાં કમ્પ્રેસનની આખેરીએ ફ્યુએલનો જટકાવ કરવા માટે એક ફોર્સ પમ્પ વપરાય છે. ડીઝલ એનજીનમાં જેટલો કમ્પ્રેસન પ્રેસર (૬૦૦ થી ૭૦૦ પાઉન્ડ) હોય છે તેટલો આ સેમીડીઝલમાં હોતો નથી તેથી તેલને સીલીનડરમાં સળગાવવા માટે સીલીનડરને છેડે એક ગોળા (bulb) જેવું વેપરાઇઝર હોય છે, જેને શુદ્ધાતમાં લેમ્પની મદદથી ગરમ કરી એનજીન ચાલુ કરવામાં આવે છે, પણ ચાલુમાં તે એક્ષપ્લોઝનની ગમ્મીની મદદથી ગરમતું ગરમ રહે છે. કમ્પ્રેસનની આખેરીએ એ ગરમ ગોળા હોટ બલ્બમાં તેલનો જટકાવ ફ્યુએલ પમ્પની મદદથી કરવામાં આવે છે, જેથી તુરત તેની વેપર બની જઇને એક્ષપ્લોઝન થાય છે. સાધારણ કેરોસીન ઑધલ એનજીન કરતાં સેમીડીઝલમાં કમ્પ્રેસન પ્રેસર વધારે હોય છે, તેથી તેની મિકેનિકલ ઇશીશીઅન્સી ઓછી થાય છે ખરી, પણ હાઇ કમ્પ્રેસનથી એનજીનની થરમલ ઇશીશીઅન્સી વધે છે અને તેલ ઓછું બળે છે, તેમજ એ એનજીનમાં બળતું કુડ ઑધલ કેરોસીન કરતાં ઘણું સસ્તું વેચાય છે તેથી એ જાતના એનજીનનો ચાલુ ખર્ચ ઘણો ઓછો આવે છે. બ્લૅકસ્ટોન (Blackstone) કુડ ઑધલ એનજીનમાં એક ઍર કમ્પ્રેસર વાપરવામાં આવે છે, જે ૪૫૦ પાઉન્ડ પ્રેસરની હવા એક ઍર રીસીવરમાં ભરી રાખે છે. એનજીનના સીલીનડરમાં કમ્પ્રેસનનો પ્રેસર આસરે ૧૫૦ પાઉન્ડ રાખવામાં આવે છે. ફ્યુએલ પમ્પ તેલને સીલીનડરને છેડે રાખેલા એક બલ્બમાં ફોર્સથી આપે છે, જે નાનો હોવાથી તે ભરાયા પછી બાકીનું તેલ તે બલ્બની નીચેના એક ખીજા એમ્બરમાં ઉભરાય છે, અને કમ્પ્રેસનની આખેરીએ કમ્પ્રેસ ઍરની મદદથી તેલના એ બન્ને જૂદા જૂદા જગ્યાને એનજીનમાં દાખલ કરવામાં આવે છે. બલ્બ માટેનું તેલ સળગી ઉડીને એક્ષપ્લોઝન થાય છે, અને બાકીના તેલની ધણીજ ખારીક ધાર પીસ્ટનનાં સેન્ટરમાં લગાડેલી એક નાની ડીસ્ક (disc) ઉપર ઉડીને પડે છે, જે એક્ષપ્લોઝનની ગરમીથી સળગે છે, અને

પીસ્તનની પાછળ થોડીકવાર સુધી બળતી વેપરનો પ્રેસર જળવાય રાખે છે કે જે પ્રમાણે ડીઝલ એનજીનમાં થાય છે આ રીતથી ધણી હલકી જાતનાં કુડ ઑઇલ પણ એ એનજીનમાં ચાલી શકે છે. સેમી ડીઝલ ફોર સાઇકલ તેમજ તુ સાઇકલનાં પણ આવે છે તુ સાઇકલનાં એનજીનમાં ઇનલેટ કે એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વે ફાઇબ્રી વાલ્વ હોતા નથી, તેમજ કંમ શાફ્ટ કે બીજી કશુ મિકેનીઝમ હોતુ નથી (શિવાય એક સાદો ફ્યુઅલ પમ્પ), તેથી એ એનજીનો ધણાજ સાદા ગુચવાડા વગરનાં હોય છે (જુવો પાતુ-૯૨૫)

કંમ્પએલ ઑઇલ એનજીન (Campbell Oil Engine)-

આ જાણીતા મેકરના ઑઇલ એનજીનનાં સીલીનડર અને વેપરાઇઝર વાલ્વેરના અદરના દેખાવ (section) તુ ચિત્ર ૯૪૦ મે પાને આપ્યું છે એ મેકરના નવા એનજીનોમા એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ સીલીનડરની બાજુમા મૂકવાને બદલે સીલીનડરને તળે મૂકેલો હોય છે, જેથી લુબ્રીકેશન માટે વેપરાતુ તેલ સીલીનડરમા જમા થવાને બદલે એક્ઝૉસ્ટમાથી નિકળી જઇ શકે એ એનજીનમા ગવરનર એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ ઉપર કાચુ રાખે છે, (જુવો પાતુ ૯૪૩), અને ઍર વાલ્વની સીટમાજ રાખેલાં છીદ્રો માટે તેલ દાખલ કરવામાં આવે છે એટલે કે જ્યારે ઍર વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપરથી ઉઠે છે ત્યારે પીસ્તનના સ્ક્રેશનને લીધે હવા અને તેલ બન્ને સાથે વેપરાઇઝરમાં ખેંચાઈ આવે છે એજ મેકરનુ હાઇ કમ્પ્રેસન (high compression) એનજીન ચિત્ર નાં ૨૬૯ મા બતાવ્યું છે, જે સાધારણ ફેરોસીન ઑઇલ તેમજ કુડ ઑઇલ (grade oil) બન્ને ઉપર કાંઇખી ફેરફાર કર્યા વગર ચાલી શકે છે એ મેકસે ૮ થી ૧૪૦ પ્રેક હોર્સ પાવર સુધીના એવાં હાઇ કમ્પ્રેસન સેમી ડીઝલ એનજીનો બનાવે છે, જેઓમા કુડ ઑઇલનો ખપ નાની સાઇઝમા પોણો પાઉન્ડ અને મોટી (૭૦ થી વધુ હોર્સ પાવર) સાઇઝમાં અરધો પાઉન્ડ દર કલાકે દર પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ થતો કહેવાય છે, જેથી ડીઝલ એનજીનો સાથે એ જાતનાં એનજીન સારી હરીફાઇ કરી શકે છે એ મેકરના છેલ્લામા છેલ્લા સુધારા સાથનાં કુડ ઑઇલ એનજીનોમા તો ચાલુ કરતી વખતે પણ લેમ્પ સળગાવેલો પડતો નથી. એ એનજીનમાં કમ્પ્રેસન સ્પ્રિંગની આખેરીએ એક પમ્પ મારફતે તેલ ઇન્જેક્ટ (inject) કરવામાં આવે છે,

જેથી પ્રીઇન્જીન થવાનો ખીલકુલ સભવ રહેતો નથી. કુડ ઑઇલ એનજીનમાં હીટ અને મીસ જાતનો ગવરનર ઑઇલ પમ્પ ઉપર કાણુ રાખે છે જો કુડ ઑઇલ ધણુ ઘટ હોય તો તેને ગરમ કરી પાતળુ કરી વાપરવા માટે તેને એકઝૉસ્ટ ગેસની મદદથી ગરમ કરવાની ગોઠવણુ એ મેકરો રાખે છે, જે પણ ધણુ સગવડ ભરેલું છે.

ચિત્ર નાં ૨૬૯.

કેમ્પબેલ હાઇ કમ્પ્રેસન કુડ ઑઇલ એનજીન

(બે સીલીન્ડરનું સેમી ડીઝલ)

કેમ્પબેલ તુસાઇકલ ઑઇલ એનજીન (Campbell Two-cycle Oil Engine) ચિત્ર નાં ૨૭૦ માં બતાવ્યું છે. એ એનજીન વરદીકલ છે જેનો કામ કરવાનો પ્રીનસીપલ પાને દરેક માં

સમજાવ્યો છે એ એનજીન કુડ ઑઇલ તેમજ કેરોસીન ઑઇલ બન્ને ઉપર કાંઈથી ફેરફાર કર્યા વગર ચાલે છે, અને સાધારણ ઑઇલ એનજીન કરતા તેલ ઓછું ખપાવે છે (જુલો ચિત્રો ૨૫૬ ને ૨૫૭) એ એનજીન ઉભું હોવાથી ધણી થોડી

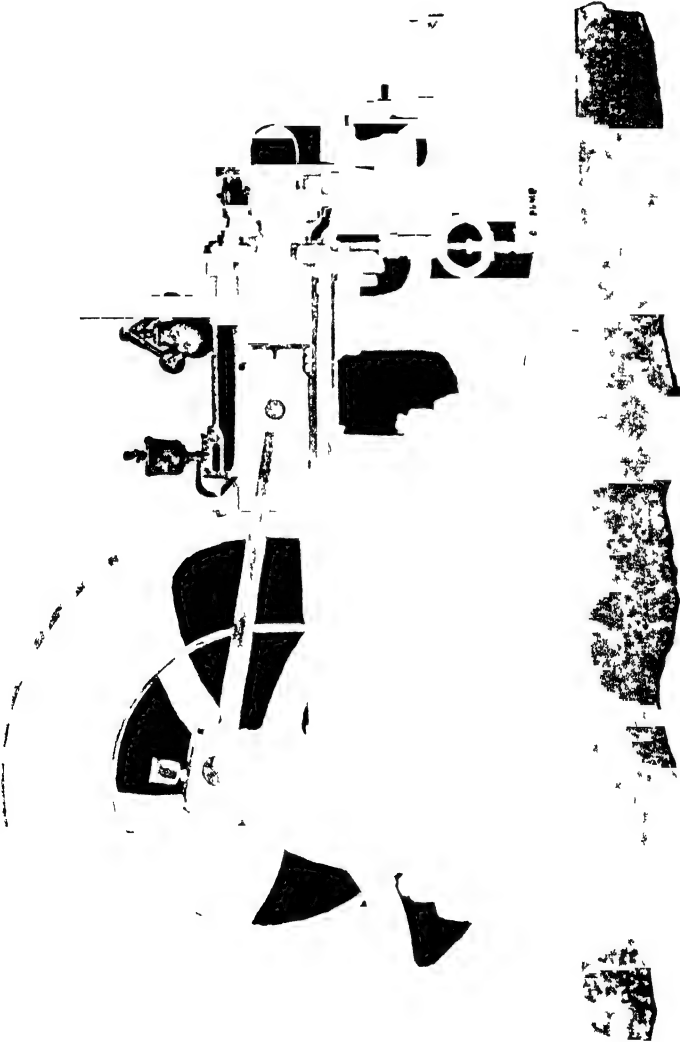
ચિત્ર નાં ૨૭૦.

કમ્પ્રેસ તુસાઈકલ એનજીન

જગા રોકે છે, અને એની ચાલ ધણી નિયમીત હોય છે એનું ઇન્જીનશન હોટ બલ્બ (hot bulb) થી થાય છે, જેથી ચાલુમાં એના વેપરાઈઝરની નીચે સળગેલી બતી રાખવાની જરૂર રહેતી નથી એ એનજીન ફેરવડ તથા એકવડ સુલટા કે ઉલટા ચાલે તેવી રીતે બનાવી શકાય છે, જેથી એ જાતનાં એનજીનો મરીન માટે ઘણાં વપરાય છે, જોકે એની કરકસરભરેલી રીતે કામ કરવાને લીધે હવે નાનાં કારખાનાઓ માટે પણ વપરાવા લાગ્યા છે.

હોર્ન્સબી ઑઇલ એનજીન (Hornsby Oil Engine) ચિત્ર નાં ૨૭૧ માં બતાવ્યું છે એમાં એક પમ્પની મદદથી તેલ વેપરાઈઝરમાં જાય છે (જુલો પાનુ-૯૨૮) એનાં વેપરાઈઝરની ગોઠવણ ચિત્ર નાં ૨૬૧ માં બતાવી છે વપરાયેલી ગેસથી ગરમ થઈ રહેલાં વેપરાઈઝરમાં પમ્પ તેલ દાખલ કરે છે, ત્યાં તેની ગેસ બને છે ગેસને બાળવા માટે જોઈતી હવા સીલીન્ડરમાં પાંચરી એક જૂદાજ વાલ્વમાંથી દાખલ કરવામાં આવે છે હવા દાખલ થવાનો એ રસ્તો અને એકઝેસ્ટ થતી ગેસને પસાર કરવાનો રસ્તો એકજ હોવાથી એ હવા સીલીન્ડરમાં દાખલ થતાં ગરમ પણ થાય છે એ હવા કમ્પ્રેસન સ્ટ્રોક વખતે ખુબ દબાઈ એક નાની ગરદન મારફતે વેપરાઈઝરમાં જઈ ત્યાંની ગેસ સાથે મળે છે કમ્પ્રેસન સ્ટ્રોકની આખેરીએ ગેસ અને હવાનું મીક્ષચર અતિશય દબાઈને ઘણું જ ગરમ થઈ રહેલું હોવાથી સીલીન્ડરમાં વધુ દાખલ થતી હવા

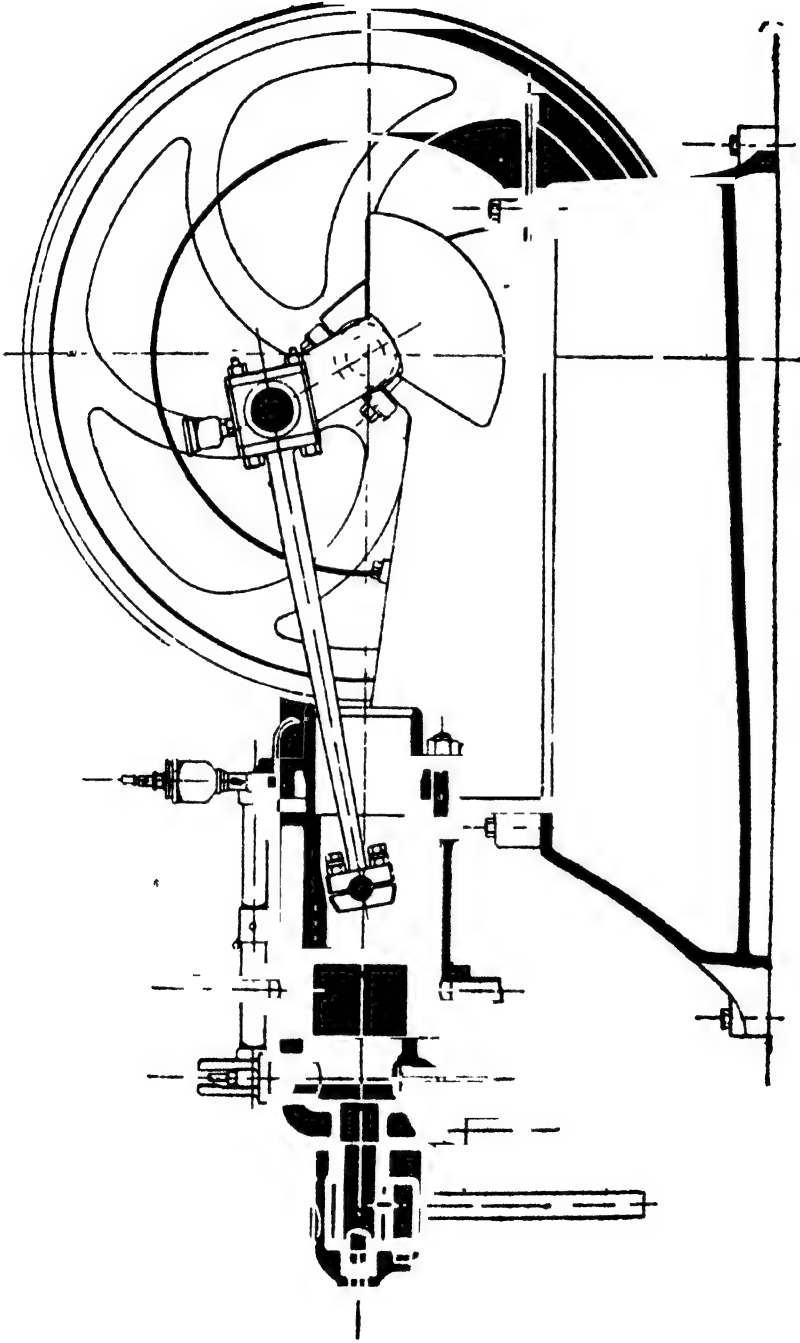
સાથે મલીને ઇગ્નીશન થાય છે, યાને સળગે છે, અને સળગીને ફાટે છે યાને એક્ષપ્લોઝન થાય છે એ એનજીનનો ગવર્નર ઑઇલ પમ્પ ઉપર કાણુ રાખે છે, અને એનજીનની સ્પીડ વધતાંજ પમ્પમાંથી આવતુ થોડુ ક તેલ ઓવરફ્લો (overflow) પાઇપ મારફતે ગવર્નર પાણુ તેલની ટાકીમાં આપે છે એ એનજીનમા કન્ટ્રીન્યુઅસ એક્ષપ્લોઝન થાય છે (જુલો પાનુ-૯૩૯)

ચિત્ર નાં ૨૭૧.
હોર્નસ્પી ઑઇલ એનજીન

રસ્તન પ્રૉક્ટર ઑઈલ એનજીન (Ruston Proctor Oil Engine) માં એક પમ્પ ઉંચે રાખેલા એક નાના ઑઈલ બૉક્ષમાં તેલ ચાલુ આપ્યો જાય છે. ઑઈલ બૉક્ષમાં એક ચોક્કસ માપ ભરાઈનેજ તેલનો ચોક્કસ જથ્થો અને થોડીક હવા વેપરાઈઝરમાં જતી વખતે તેલ એક સ્ક્રૂ જેવા ગ્રવમાંથી પસાર થાય છે, જેથી તેની ગેસ બનીને વેપર વાલ્વના એમ્બરમાં જાય છે એ વેપર વાલ્વ ઉપર ગવરનર કાણુ રાખે છે. વેપર વાલ્વમાંથી એક આવા U આકારના ઇંગનીશન પેન્ડમાંથી વેપર સીલીનડરમાં જાય છે, હવાનો જથ્થો એક જૂદા એર વાલ્વમાંથી પાંધરો સીલીનડરમાં દાખલ થાય છે, અને એક ગ્રાંતલ વાલ્વ મારફતે હવાનો એ જથ્થો ઓછો વધતો કરી શકાય છે.

ઇંગનીશન માટે કમ્પ્રેસન સ્ત્રોક વખતે ગેસ અને હવાનું ગરમ મીક્ષચર ઉપલા U આકારના પેન્ડ અથવા લુપમાં ખુબ દબાય છે, જેમ કરતાં તેની ટેમ્પરેચર અતિશય વધવાથી કમ્પ્રેસન સ્ત્રોકની આખેરીએ વધુ હવા મળતાંજ સળગીને ફાટે છે એ એનજીનનો ગવરનર પે કામ કરે છે એ વેપરાઈઝરમાં જતા તેલના જથ્થો ઉપર કાણુ રાખવા ઉપરાંત “હીટ એન્ડ મીસ” ના ધોરણ મુજબ વેપર વાલ્વ ઉપર પણ કાણુ રાખે છે, જેથી જ્યારે એનજીનની સ્પીડ વધે છે ત્યારે વેપર વાલ્વ ઉઘડતોજ નથી (જુવો પાનુ-૯૩૯). મોટી સાઈઝના એનજીનો ચાલુ કરતી વખતે એનજીન હાથે ફેરવતી વખતે સીલીનડરમાં થોડાક રેવોલ્યુશન્સ સુધી ઓછું કમ્પ્રેસન થઈ એક્ષપ્લોઝન શરૂ થતાંજ પોતાની મેળે કમ્પ્રેસન પૂરેપૂરું થાય તેવી ગોઠવણ એ મેકરના એનજીનોમાં જોવામા આવે છે. એ મેકરના નવી ઢપનાં ઑઈલ એનજીનોમાં વેપરાઈઝર આડી લાંબી ટયુબ જેવું બનાવી, તેની ઉપલી બાજુએ એક જેકેટ જેવું પડ રાખવામા આવે છે જેમાં તેલ અને થોડીક હવા દાખલ કરી તેલને વેપરાઈઝર કરવામાં આવે છે વેપરાઈઝરની ગરમીને લીધે એ જેકેટ ગરમ રહેતું હોવાથી તેલની વેપર બની એક વાલ્વ મારફતે વેપરાઈઝરમાં જાય છે. જો વેપરાઈઝર વધારે લોડે લાંબો વખત ચાલતાં ગરમ થણુ થઈ જાય તો એક જૂદા નાના પાંચપ મારફતે એ જેકેટમાં સેડેજ પાણી દાખલ કરવામાં આવે છે, જે તેલની વેપર સાથે બેળાય છે, અને વેપરાઈઝરની ટેમ્પરેચર ઓછાં તેટલી ઓછી કરી નાખે છે, અને તેલને વેપરાઈઝર કે તેનાં જેકેટમાંજ બળીને સુકાઈ જતું અટકાવે છે.

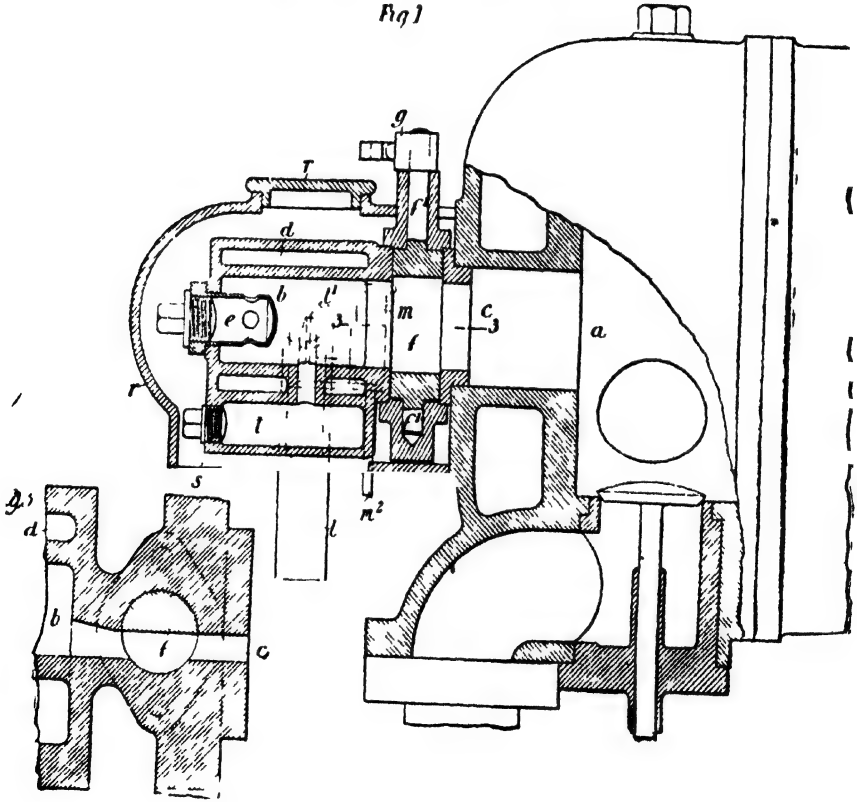

ચિત્ર નંબર ૨૭૨.
બેન્કસ્ટોન ઑપલ એનજીન (સિક્કથાન).

બ્લૅકસ્ટોન ઑઇલ એનજીન (Blackstone Oil Engine)—એ એનજીનની બેઠકમાં રાખેલી તેલની ટાંકીમાંથી એક પમ્પ તેલ ખેંચીને વેપરાઇઝરમાં આપે છે. વેપરાઇઝરમાં જવા અગાઉ તેલ એક મેઝરીંગ બૉક્ષ (measuring box) માં જાય છે. એ બૉક્ષમાં તેલને એકજ સરખી ઉચાઇએ હ મેશાં રાખવાની ગોઠવણ કીધેલી હોય છે ચિત્ર નાં ૨૭૪ માં વેપરાઇઝરનો સેક્શન બતાવ્યો છે, તેમાં જોવાથી માલમ પડશે કે તેલ મેઝરીંગ બૉક્ષમાંથી દાબા હાથ ઉપર બતાવેલા નોઝલમાં આવે છે એ નોઝલની પાસે ઍર પાઇપ છે, જેમાંથી શુદ્ધઆતમાં હવાનો થોડોક જથ્થો એનજીનમાં ખેંચાવાથી તે પોતાની સાથે નોઝલમાંથી નિકળતું તેલ સાથે લઇને

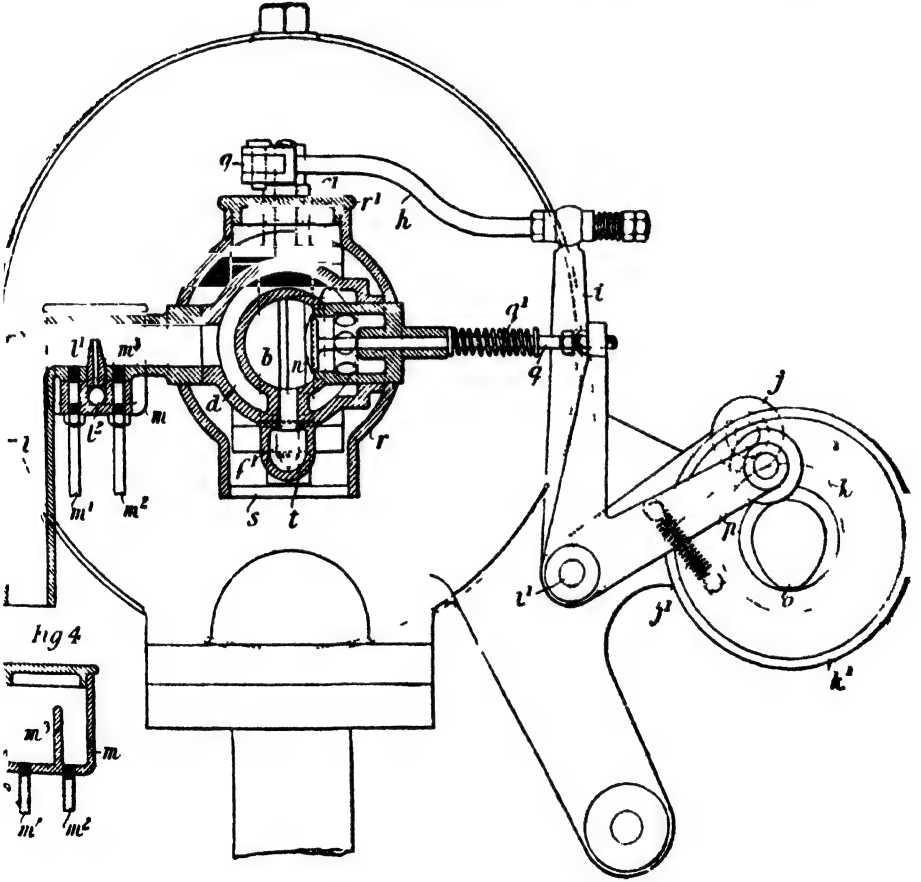
Fig 1

ચિત્ર નાં ૨૭૩.

બ્લૅકસ્ટોન ઑઇલ એનજીન (કમ્પ્રેસશન એમબરનો સેક્શન).

વેપરાઇઝરમાં જાય છે જે ત્યાં ગરમ થઇને તેની વેપર બને છે, અને વેપર વાલ્વ ઉઘડતાંજ સીલીનડરમાં જાય છે કમ્પ્રેસશન માટેની બાકીની બધી હવા એક જૂદા ઍર વાલ્વ મારફતે પાધરી સીલીનડરમાં આપવામાં આવે છે ઍર વાલ્વ કમ્પ્રેસશન એમબરમાં વેપરાઇઝરથી બને તેટલો દુર પીસ્ટન તરફ રાખેલો હોવાથી પહેલેલા સકશન સ્ત્રોક વખતે વેપર અને હવાનું મીક્ષચર બરાબર થતું નહીં હોવાથી સકશન સ્ત્રોક વખતે એક્ષપ્લોઝન થવાનો સભવ પડેતો નથી, પણ કમ્પ્રેસન સ્ત્રોક વખતે હવા અને વેપર સાથે સાથે દબાવાથી મીક્ષચર સળગી ઉડે તેવું (explosive) બને છે વળી ચિત્ર નાં

ચિત્ર નાં ૨૭૪.

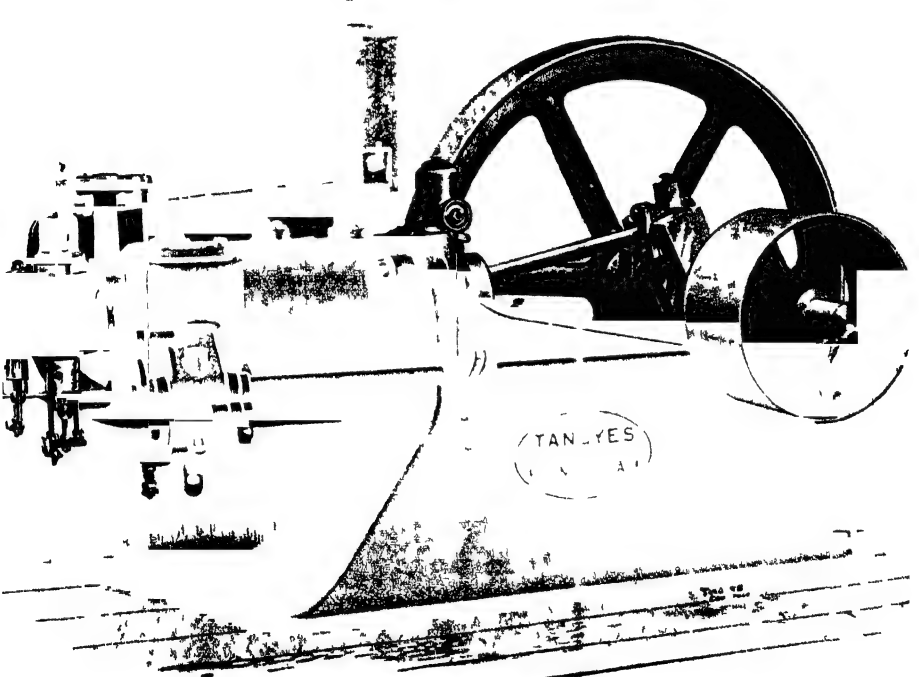
બ્લેકસ્ટોન ઑઇલ એનજીન (વેપરાઇઝરનો સેકશન).

૨૭૪ માં જોવાથી માલમ પડશે કે એમાં સીલીનડર અને વેપરાઇઝરની વચ્ચે એક વાલ્વ M રાખવામાં આવ્યો છે, જેને તાઇમીંગ વાલ્વ (timing valve) કહે છે એ વાલ્વ કમ્પ્રેસન વખતે બંધ રહીને વેપર અને હવાનાં મીક્ષચરને ઇગ્નીશન ટ્યુબના સબધમાં આવતાં અટકાવે છે, પણ કમ્પ્રેસન પુરું થવાની સહેજ વખત અગાઉ ઉધડી જાય છે, જેથી પ્રીઇગ્નીશન થવાનો સબવ રહેતો નથી. વેપરાઇઝરના ઍર પાઇપ ઉપર એક ગ્રાંતલ વાલ્વ રાખવામાં આવે છે, જે એનજીન ચાલુ કરતી વખતે લગભગ બંધ રહે છે, પણ ચાલુમાં જેમ વધારે ઉધાડવામાં આવે તેમ ઍર પાઇપમાંથી વધારે હવા વેપરાઇઝરમાં જવા માંડવાથી એનજીનના સકશન સ્ટ્રોક વખતે વૅક્યુમ ઓછું થઇ નોઝલમાંથી ઓછું તેલ ચુશાય છે.

તેન્ગી ઑઇલ એનજીન (Tangye Oil Engine)

ચિત્ર નાં ૨૭૫ માં બતાવ્યું છે એમાં તેલની ટાંકી સીલીનડરથી ઉચી રાખવામાં આવેલી હોવાથી તેલ પોતાની મેળે નીચે ઉતરે છે. મોટી ઉભી ટાંકીની બાજુમાં એક નાનો તેલનો ઑક્ષ ચિત્રમાં દેખાય છે મોટી ટાંકીમાં હવા જઇ શકતી નથી, પણ નાના ઑક્ષમાં એક છેદ છે, જે તેલથીજ બંધ રહે છે જ્યારે એ ઑક્ષ માઉલું તેલ ઓછું થાય છે, અને ચોક્કસ લેવલથી નીચે ઉતરે છે ત્યારે પેલો છેદ ખુલ્લો થવાથી તે માઉલું હવા મોટી ટાંકીમાં જાય છે, જેથી બીજી થોડું કે તેલ સાઇડ ઑક્ષમાં ઉતરે છે અને એ પ્રમાણે એ ઑક્ષ હંમેશાં તેલથી ભરાયલોજ રહે છે, અને ટાંકીમાં તેલ વધારે કે ઓછું રહે તે છતાં એ ઑક્ષમાંથી તેલ એકજ સરખા પ્રેસરે વેપરાઇઝરમાં વહા કરે છે વેપરાઇઝરની નીચે હંમેશાં ચાલુમાં એક લેમ્પ બળતો રાખવામાં આવે છે. વેપરાઇઝરને સીલીનડર સાથે પાઇપે સબધ છે, અને જ્યારે પીસ્ટન આગળ ચાલે છે ત્યારે સીલીનડરમાં થતા થોડાક વૅક્યુમથી ઍર વાલ્વ ચુશાઇને ઉધડે છે, જેમાંથી તેલ તથા હવા ઇનલેટ વાલ્વમાં જાય છે વેપરાઇઝર લેમ્પની ગરમીથી ગરમ થઇ રહેલું હોવાથી તેલની વેપર બને છે, જે હવા સાથે બેળાઇને સીલીનડરમાં જાય છે હવાનો બધો જથ્થો તેલ સાથેજ દાખલ થતો હોવાથી હવાના જથ્થાને ઓછો વધતો કરવાની કશી ગોઠવણ એમાં નથી. ઇગ્નીશન કરવા માટે ઇગ્નીશન ટ્યુબની નીચે એક લેમ્પ ચાલુ બળતો રાખવામાં

આવે છે. મોટી સાઇઝનાં એનજીનોમાં એક જુદો ટેમ્પ વેપરાઇઝરની નીચે પણ રાખવામાં આવે છે. ગવર્નર હીટ એન્ડ મીસના ધોરણ ઉપર કામ કરે છે. ગવર્નર એકઝૅસ્ટ વાલ્વ ઉપર કાબુ રાખે છે. જ્યારે એનજીનની ચાલ વધે છે ત્યારે ગવર્નર ઉડીને એકઝૅસ્ટ વાલ્વને ઉધાડોળ રાખે છે, જેથી એકઝૅસ્ટ થતી ગેસ પાછી સકશન સ્ટ્રોક વખતે સીલીનડરમાં જાય છે, જેથી નવી તાજી વેપર સીલીનડરમાં દાખલ થતી નથી આવી રીતે એકઝૅસ્ટ થતી ગેસ પાછી સીલીનડરમાં મોકલવાથી સીલીનડર ગરમનું ગરમ રહે છે, તથા વળી જ્યારે એ પ્રમાણે એનજીન ખાલી ચાલે ત્યારે બાઉરની હવા અદર ખેચાઇને નકાસુ કમ્પ્રેસન પણ થયા કરતું નથી, અને એનજીનનો પાવર વ્યર્થ જતો નથી, જે ધણ જ કરકસર ભરેલું છે

ચિત્ર નાં ૨૭૫.

તેન્ગી ઑઇલ એનજીન.

ક્રૉસલી ઑઇલ એનજીન (Crossley Oil Engine)—
એમાં એક પમ્પ ચોક્કસ માપે તેલ માપીને વેપરાઇઝરમાં આપે છે. તેલની સાથે મોટી હવા વેપરાઇઝરમાં જાય છે, પણ બાકીનો

અધી હવાનો જથ્થો એક જુદાજ વાલ્વમાથી સીલીનડરમાં જાય છે. એનજીનના લોડનાં પ્રમાણમા હવાનો જથ્થો ઓછો વધતો કરવાની એમાં ગોઠવણ કીધેલી હોય છે એક વેપર વાલ્વમાથી વેપર અને થોડીક હવા સીલીનડરમાં જાય છે વેપરાઇઝર તથા ઇંગનીશન ટ્યુબની નીચે એક લેમ્પ ચાલુમા બળતો રાખવામા આવે છે એ લેમ્પમાં તેલનો પ્રેસર એકસરખો રાખવા માટે એક બીજો પમ્પ રાખેલો હોય છે, તથા વળી એક ઍરવેસલ પણ હોય છે, જેથી લેમ્પમા જ્યારે પમ્પ તેલ આપે ત્યારે તે ઉપર આચકા આવે નહીં અને એકસરખા પ્રેસરે અને એકસરખી ટેમ્પરેચરે લેમ્પ બળ્યા કરે લેમ્પમા તેલનો પ્રેસર દેખાડવા માટે એક ગેજ પણ રાખેલો હોય છે, અને એક સ્ક્રૂ પ્લગની મદદથી એનજીન ચાલુ કરતી વખતે લેમ્પનો પ્રેસર વધારી શકાય અને ચાલુમા લેમ્પનો પ્રેસર ઓછો રાખી શકાય તેવી ગોઠવણ રાખેલી હોય છે એનો ગવરનર હીટ એન્ડ મીસના ધોરણ ઉપર કામ કરે છે, જેથી જ્યારે એનજીનની સ્પીડ વધે ત્યારે વેપરને મીલીનડરમા જતી અટકાવે છે નાના કોમ્પ્લી એનજીનો વધારે સાદી બનાવટના હોય છે, કારણકે તેઓમા ફક્ત એકજ લીવર એકઝેસ્ટ વાલ્વ ઉઘાડવા માટેનું હોય છે, જ્યારે તેન્ગીનાં એનજીનની માફક તેલ અને હવા પીસ્ટનના સકશન સ્ટ્રોક વખતે પોતાની મેજે ચુસાઇને દાખલ થાય છે એ નાના એનજીનોમા ગવરનર વેપર વાલ્વને બદલે એકઝેસ્ટ વાલ્વ ઉપર કાણુ રાખે છે, જેથી જ્યારે એનજીનની સ્પીડ વધે ત્યારે એકઝેસ્ટ વાલ્વ ઉઘાડો રહી જાય છે

ડીઝલ ઑઇલ એનજીન (Diesel Oil Engine)—

ઇન્ટરનલ કમ્બસશન એનજીનોમા જેમ વધારે કમ્પ્રેસન આપી કામ લેવામા આવે તેમ તેની થરમલ ઇફીશીઅન્સી વધે છે એવું થીઅરીથી તેમજ વહેવાર અનુભવ ઉપરથી પુરવાર થવાથી ૩૦ ડોઝ્ડ ડીઝલ નામના વિદ્વાને આ એનજીન શોધી કહાડ્યું છે એ એનજીન જે કે સાચારણ ઑઇલ એનજીનો માફક ઑટો સાઇકલના ધોરણ મુજબ કામ કરે છે તે છતાં એમા એટલી બધી નવી નવી ખુબીઓ આમેજ કીધેલી છે કે એ એનજીન બીજી બધી જાતનાં ઇન્ટરનલ કમ્બસશન એનજીનો ઉપર ચઢીઆતાપણુ ભોગવે છે એટલુંજ નહીં, પણ સારી જાતના મોટા સ્ટીમ એનજીનોનો પણ એ

એક મોટા હરીફ થઇ પડ્યું છે બીજા સાધારણ ઑઇલ એનજીનોની બનાવટ જ્યારે નાના કદમાજ આવી અટકી છે, ત્યારે ડીઝલ એનજીનો ૫૦૦ થી ૧૦૦૦ પ્રેક હોર્સ પાવર સુધીના બનાવવામા આવે છે, અને હાલમા એ જાતના ધણુક એનજીનો મુખ્ય અને બાહરગામનાં કારખાનાઓમા ફોલમંદીથી ચાલતા જોવામા આવે છે.

ડીઝલ એનજીનના પાવરનો ખર્ચ (Cost of Power in Diesel Engine) અને તેની સ્ટીમ એનજીન સાથે સરખામણીની વિગતો આ પુસ્તકને ૮૯૪ મે પાને આપવામા આવી છે.

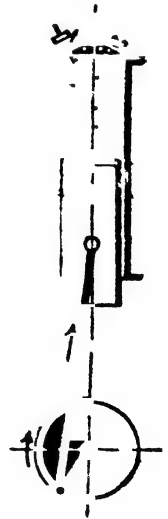
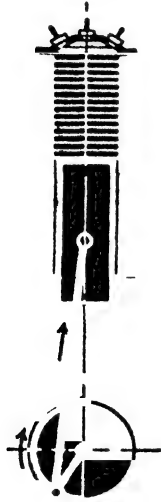
ડીઝલ એનજીન માટે બળતણ (Fuel for Diesel Engine)—એ એનજીનમા કુંડ ઑઇલ બળે છે (જુલો પાનુ —૯૨૦) પણ એ ઉપરાત જ્યાં કુંડ ઑઇલ નહીં મળી શકતું હોય ત્યાં એન્ડીઉ, કોપરેલ, બોયસી ગનુ તેલ, અને જાનવરી તેલો તથા કોઇબી જાતના સસ્તી કીમતના વનસ્પતી તેલો એમા ચાલી શકે છે કુંડ આઇલ દર પ્રેક હોર્સ પાવરે દર કલાકે ૪૫ લોડે ૪૫ પાઉન્ડ, પોણા લોડે ૪૭ પાઉન્ડ, અરધા લોડે ૫૩ પાઉન્ડ, અને પા લોડે ૭૦ પાઉન્ડ ખપે છે

પેહલો
સ્લોક
હવાનું
સકેશન

બીજો
સ્લોક
હવાનું
કમ્પ્રેસન

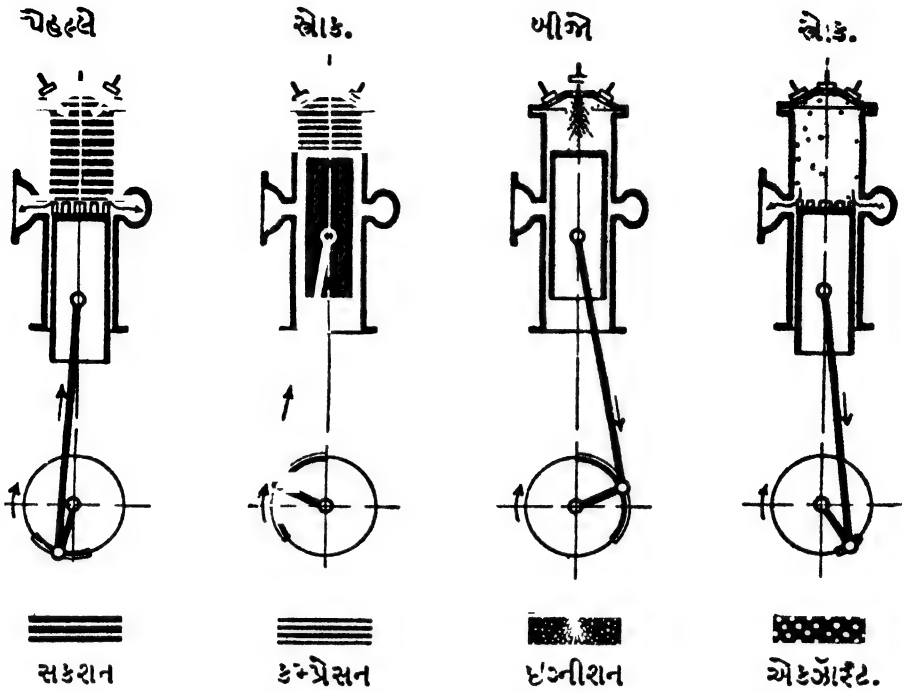
ત્રીજો
સ્લોક
તેલનો છટકાવ
કમ્પ્રેસશન

ચોથો
સ્લોક
એકઝેસ્ટ.

* ચિત્ર નાં ૨૭૬.

ફાર સાધકલ ડીઝલ એનજીન.

ચિત્ર નાં ૨૭૭.
તુ સાષકલ ડીઝલ એનજીન

ફોર સ્ટ્રોક ડીઝલ સાષકલ (Four-stroke Diesel Cycle) ચિત્ર નાં ૨૭૬ માં બતાવ્યો છે ઑટો સાષકલ અને ડીઝલ સાષકલમાં ફરક એ છે કે ન્યારે ઑટો સાષકલમાં પહેલા સકેશન સ્ટ્રોક વખતે હવા અને તેલની વેપર કે ગેસ બંને સાથે સીલીનડરમાં ખેંચવામાં આવે છે, ત્યારે ડીઝલ સાષકલમાં પહેલા સ્ટ્રોક વખતે ફક્ત હવાજ સીલીનડરમાં ખેંચવામાં આવે છે. ડીઝલ એનજીનો ધણાખરાં ઉભાં બનાવવામાં આવે છે ચિત્ર નાં ૨૭૬ માં બતાવેલાં સીલીનડરને મથાળે ત્રણ વાલ્વ દેખાડ્યા છે, તેમાંના જમણા હાથ તરફનો ઓર વાલ્વ, વચ્ચેનો ફ્યુએલ વાલ્વ, અને ડાબા હાથ તરફનો એક્ઝૅસ્ટ વાલ્વ છે. પહેલા સ્ટ્રોક વખતે સીલીનડરની અંદર ખેંચાયેલી હવા બીજા ઉપર ચઢતા સ્ટ્રોકે લગભગ ૫૦૦ પાઉન્ડના પ્રેસર સુધી દબાઈને કમ્પ્રેસન થાય છે, જે વખતે બધા વાલ્વ બંધ રહે છે.

* ઇનસ્ટીટ્યુશન ઓફ મીકેનિકલ એનજીનીઅર્સનાં પ્રાસીડીયસ નાં ૧, ૧૯૧૨ માંથી.

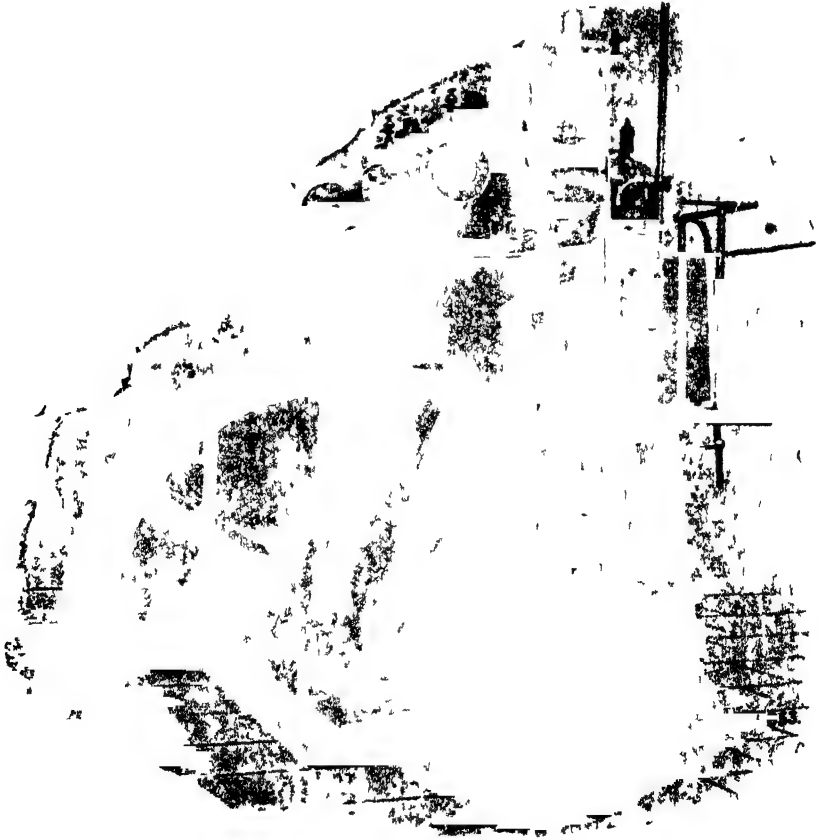
ત્રીજા નીચે ઉતરતા સ્ટ્રોકે લગભગ ૬૫૦ થી ૭૦૦ પાઉન્ડ સુધી દાબીને એક અલાઉદાં ઔર વેસલમાં આગમનથી ભરી રાખેલી હવાની મદદથી સીલીનડરમાં કમ્પ્રેસ થયેલી હવામાં તેલનો છંટકાવ કરવામાં આવે છે. હવાને ઝડપથી કમ્પ્રેસ કરવામાં આવે છે ત્યારે તેની ટેમ્પરેચર લગભગ ૧૧૦૦ ડીગ્રી સુધી વધી જતી હોવાથી, આ સખ્ત ગરમ થયેલી હવામાં ન્યારે તેલનો છંટકાવ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે તેલ સળગે છે, પણ એકાએક સળગી ઉઠીને ફાટીને એક્ષપ્લોઝન થતું નથી ગરમ થયેલી હવાના સબધમાં આવતા તેલ ધીમેથી બળીને મોટા જથ્થામાં વેપર પેદા કરે છે, જે કથા પણ આચકા કે અવાજ વગર સળગે છે, અને તેલ દાખલ થતું સ્ટ્રોકના એક્સ ભાગે કટ ઓફ કરવામાં આવતા તેલની વેપર એક્ષપાન્ડ થઇને પીસ્ટનને આગળ હડસેલે છે. ડીઝલ એનજીનમાં વેપરાધઝર, ઇન્જીન ટ્યુબ કે ઇન્જીન કરવાની ગોઠવણ વગેરે કશું હોતું નથી, પણ સીલીનડરને તથા ઔર કમ્પ્રેસરને ઠાં રાખવા તેઓના જકેટમાં પાણીનું સરકયુ-લેશન રાખવામાં આવે છે.

તુ સ્ટ્રોક ડીઝલ સાઈકલ (Two-stroke Diesel Cycle) ચિત્ર નાં ૨૭૭ મા બતાવ્યો છે એમાં દર ચોથા સ્ટ્રોકે એક પાવર સ્ટ્રોક હોવાને બદલે દર બીજા સ્ટ્રોકે પાવર સ્ટ્રોક હોય છે ચિત્રમાં જોવાથી માલમ પડશે કે એમાં સીલીનડરને મથાળે વચ્ચે વાલ્વ ફ્યુએલ વાલ્વ છે, અને બન્ને તરફના બે વાલ્વ ઔર વાલ્વ છે સીલીનડરમાં તળે ફરતા એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ છે, જે પીસ્ટન પોતેજ ઉઘાડ બંધ કરે છે. ધારો કે શુરઆતમાં પીસ્ટન સ્ટ્રોકને નીચે છે છે, અને એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ ઉઘાડા છે. પીસ્ટન થોડોક ઉપર ચઢતાં બન્ને ઔર વાલ્વ ઉઘડી જાય છે, જેથી સીલીનડરમાં વેપરાયેલી ઔસ જે કાંઈ બાકી રહી ગયેલી હોય તે ઉપરથી દાખલ થતી હવાના ધસારાથી એક્ઝૉસ્ટમાં નિકળી જાય છે એને સ્કેવન્જીંગ (scavenging) કહે છે. પીસ્ટન વધુ ઉપર ચઢતા તે આબુઆબુના એક્ઝૉસ્ટ પોર્ટ બંધ કરી નાખે છે, તેમજ ઔર વાલ્વ બંધ થાય છે. જેથી દાખલ થયેલી હવાનું કમ્પ્રેસન બાકી રહેલા પેહલેલા સ્ટ્રોકમાં જ થાય છે. બીજા નીચે ઉતરતા સ્ટ્રોકની શુરઆતમાં વચ્ચે ફ્યુએલ વાલ્વ ઉઘડી જઈને સીલીનડરમાં તેલનો છંટકાવ કરે છે, જે તેલ બળીને વેપર

પેદા થઇને એક્ષપાન્ડ થતાજ પીસ્તન નીચે ઉતરે છે પીસ્તન નીચલા સ્ત્રોકને છેડે આવવા અગાઉ પીસ્તન પોતે એકઝૉસ્ટ પોર્ટ ખોલી નાખે છે, જેથી વપરાયલી ગેસ એકઝૉસ્ટમા જાય છે.

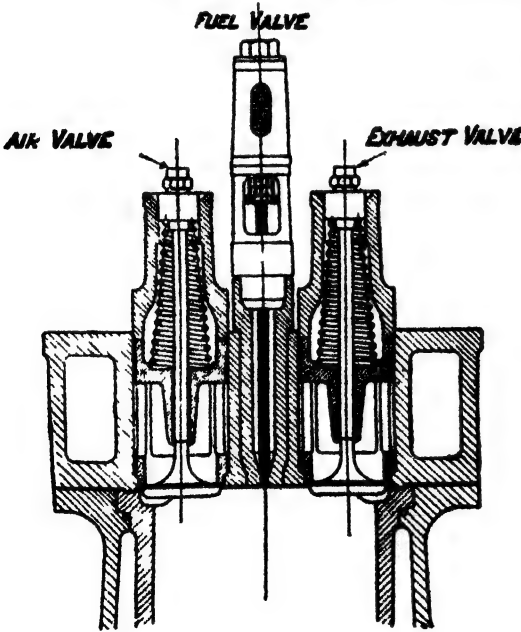
તુ સાઇકલ ડીઝલ એનજીનના ફાયદા એ છે.કે
એમા જોઇતા પાવર માટે ફેર સાઇકલ માટે જેટલા ડાયમેટરનુ સીલીનડર જોઇએ તે કરતા ઓછા ડાયમેટરનુ સીલીનડર જોઇએ છે, અને એની ચાલ ફેર સાઇકલ એનજીન કરતા વધારે નિયમીત રહે છે, પણ એમા બળતણનો ખર્ચ લગભગ વધુ થાય છે

ચિત્ર નાં ૨૭૮.

મીઅરલીસ ડીઝલ એનજીન.

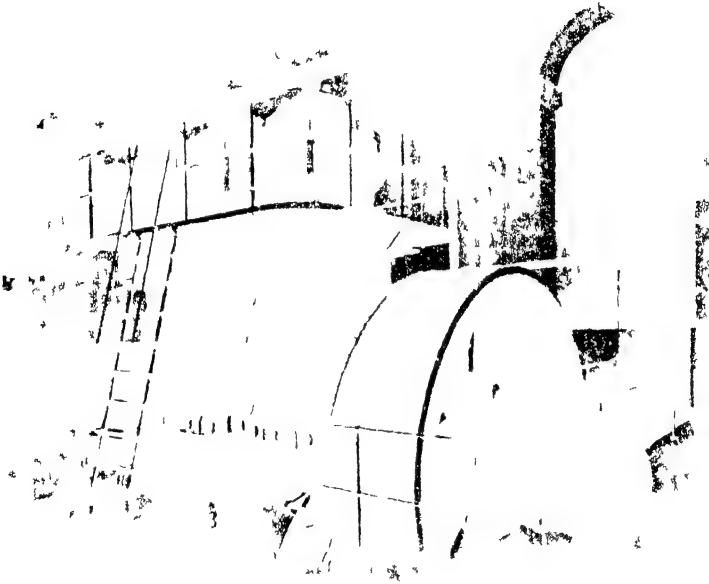
ડીઝલ એનજીનની બનાવટ (Construction of Diesel Engine) હયાં આપેલાં ચિત્રો નાં ૨૮૪ અને ૨૮૫ ઉપરથી સમજ પડશે. એ એનજીન ધણુ ખર્ચ હ મેશીન વરટીકલ બનાવવામાં આવે છે, અને એના સીલીન્ડરને મથાળે ચાર જુદા જુદા વાલ્વ હોય છે, જેઓ બાજુમાં મુકેલી એક કંમ શાફ્ટ H ઉપર રાખેલી ચાર જુદી જુદી કંમ (cam) ની મદદથી ચાલે છે. સીલીન્ડરને મથાળે ત્રણ વાલ્વ એક લાઇનમાં છે, જે જુદાં ચિત્ર નાં ૨૭૯ માં ખુલ્લા બતાવ્યા છે એમાંનો પહેલો ડાબા હાથનો વાલ્વ- એર વાલ્વ, વચ્ચેો ફ્યુએલ વાલ્વ અને જમણા હાથ તરફનો એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ છે. એથો વાલ્વ જે સ્ટાર્ટીંગ વાલ્વ કહેવાય છે તે ફ્યુએલ વાલ્વની બાજુમાં ચિત્ર નાં ૨૮૪ માં V આગળ બતાવ્યો છે એ બધા વાલ્વો સાધારણ ડીઝલ વાલ્વ જેવા હોય છે, જેઓ સ્પ્રીંગની મદદથી ખેંચાઇને હમેશાં બંધ રહે છે, અને કંમ સાથે ચાલતા લીવરોની મદદથી દબાઇને ઉઘડે છે. એનજીનમાં બળતુ બળતણ અથવા ફ્યુએલ એનજીન રૂમની અદર

ચિત્ર નાં ૨૭૯.
ડીઝલ એનજીનના વાલ્વ.

એક બાજુએ દિવાલ ઉપર મૂકેલા ફ્યુએલ શીલ્ટરમાં થઇને સીલીન્ડરને મથાળે મૂકેલા વાલ્વમાં જાય છે ચિત્ર નાં ૨૮૪ મા જમણા હાથ ઉપર ત્રણ કમ્પ્રેસડ એરની ટાંકીઓ બતાવી છે, જેમાંની બે મોટી ટાંકીઓમાં એનજીન ચાલુ કરવા માટે અને વચલી નાની ટાંકીમાં ચાલુમાં એનજીનનાં સીલીન્ડરમાં કમ્પ્રેસન વખતે તેલનો છટકાવ કરવા માટે દાખેલી હવા ૭૦૦ થી ૮૦૦ પાઉન્ડના પ્રેસ-

૨ની ભરી રાખવામાં આવે છે એ કામ માટે એનજીન સાથેજ એક
 ઍર કમ્પ્રેસર જોડેલો હોય છે એનજીન સીંગલ એક્ટીંગ
 હોવાથી બીજી ભતનાં ઑઇલ એનજીનો માફક એનુ સીલીનડર
 નીચલી તરફ ઉઘાડુ રહે છે, અને પીસ્તન પોકળ ત્રન્ક ભતનો
 હોવાથી તેમાંજ કનેક્ટીંગ રોડ પાધરો જોડેલો હોવાથી એમાં
 કોસહોડ કે ગાઇડ બારની જરૂર રહેતી નથી

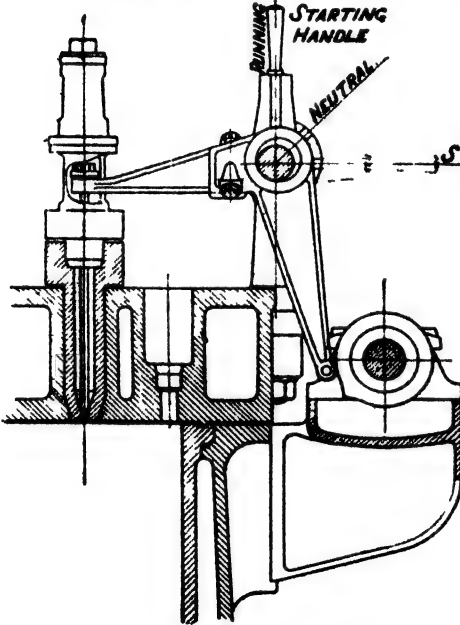
ચિત્ર નાં ૨૮૦.

આએ કોટન મીલનુ ૪૦૦ પ્રેક હોર્સ પાવરનુ ડીઝલ ઑઇલ એનજીન

ફ્યુએલ વાલ્વ અને પલ્વરાઈઝર (Fuel Valve and Pulveriser) ચિત્ર નાં ૨૭૯ માં બતાવેલા મીઅરલીસ બીક-
 રતન એન્ડ ડેનાં ડીઝલ એનજીનના વાલ્વો માહેલો વચ્ચે વાલ્વ
 ફ્યુએલ વાલ્વ છે એ વાલ્વના સ્પીનડલની આસપાસ ફરતી
 જગામાંથી કમ્પ્રેસડ હવા દાખલ થાય છે, જ્યારે તેલ એક નાના
 છેદ મારફતે એ જગામાં દાખલ થાય છે. વાલ્વની નીચલી બાજુએ
 ચાર રીંગો ચઢાવેલી હોય છે, જેઓમાં આસરે અરધા દોરાના

પારીક છીદ્રો હોય છે. એ રીંગો વચ્ચે પદડા હોય છે, અને વાલ્વને નીચલે છેડે લગાડેલા એક ટુકડામાં ફરતા આસરે અરધો દોરો ઉઝા ખાત્રા હોય છે. એને પલવરાઇઝર કહે છે વાલ્વના કેસીંગમાં દાખલ થયલા તેલને દાખેલી હવા પલવરાઇઝરની એ રીંગના છીદ્રોમાં ઘણી જોરથી ધુકીને તેને પારીક ઝાંકલના આકારમાં ભાંગી નાંખે છે, જેથી સીલીનડરમાં તેલનો છટકાવ બધે ફરતો ઘણીજ પારીક રજકણોના આકારમાં ઘણા જોરથી થાય છે

ડીઝલ એનજીનનો સ્ટાર્ટીંગ વાલ્વ (Starting Valve) છૂટો ચિત્ર નાં ૨૮૧ માં બતાવ્યો છે, જે મીઅરલીસ,

ચિત્ર નાં ૨૮૧.

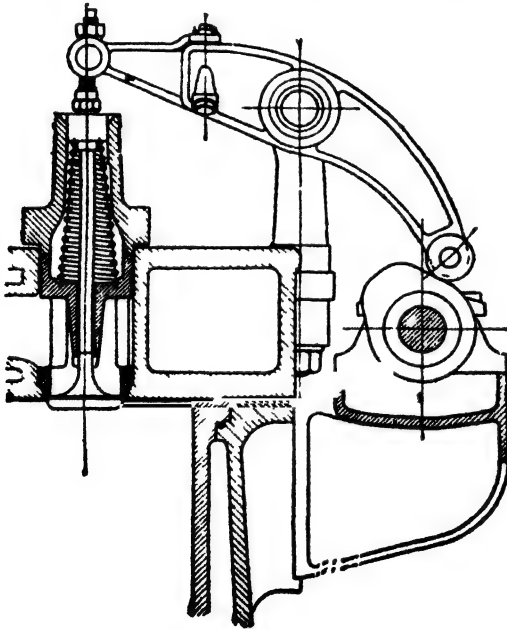
ડીઝલ સ્ટાર્ટીંગ વાલ્વ

બીકરતન એન્ડ ડે (Mirrlees, Bickerton & Day)

નો છે એ એનજીનને ચાલુ કરવા માટે શુરૂઆતમાં ફક્ત દબાયેલી હવાનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, જે માટે કમ્પ્રેસડ ઍરની બે મોટી ટાંકીઓ સ્ટાર્ટીંગ વાલ્વ સાથે જોડવામાં આવેલી હોય છે. શુરૂઆતમાં એનજીનને બાર કરી તેની કેન્કને ડેડ સેન્ટર પસાર કરાવી થોડીક આગળ સ્ટાર્ટીંગ પોઝીશનમાં

મૂકવામાં આવે છે, અને સ્ટાર્ટીંગ વાલ્વનું લીવર ચિત્ર નાં ૨૮૧ માં ડોટેડ લાઇનથી બતાવ્યા મૂજબ આડું રાખવામાં આવે છે. ભાં એવી ગોઠવણ કાઢેલી હોય છે કે જ્યારે સ્ટાર્ટીંગ લીવર આડું સ્ટાર્ટીંગ (starting) પોઝીશનમાં મૂકવામાં આવે ત્યારે ફ્યુએલ વાલ્વનું લીવર ફ્યુએલ વાલ્વની કેંમથી દુર થઇ જાય છે, અને તેને લાગુ

રહેતુ નથી. પણ એનજીન ચાલુ થતાંજ ન્યારે સ્તારટીંગ વાલ્વનું લીવર ચિત્ર નાં ૨૮૪ માં બતાવ્યા મુજબ ઉભું થાને રનીંગ (roaming) પોઝીશનમાં મુકવામાં આવે ત્યારે સ્તારટીંગ વાલ્વનું લીવર તેની કેમથી અલગ થઈ જઈ ફ્યુએલ વાલ્વનું લીવર તેની કેમ સાથે લાગુ થાય છે એનજીન ચાલુ કરવા અગાઉ ફ્યુએલ વાલ્વ હાથ વડે ચલાવી તેની પાછપમાં તેલ ભરેલું રાખવામાં આવે છે, તથા વચલી નાની હવાની ટાકીનો વાલ્વ ખુલવામાં આવે છે, જેથી ફ્યુએલ વાલ્વ ચાલુ થતાંજ સીલીનડરમાં તેલનો છટકાવ થાય એ વચલી ટાકીનો સબધ ફ્યુએલ વાલ્વ સાથેજ હોય છે આવી રીતે રાખ્યા પછી દાખેલી હવાની મોટી ટાકીનો વાલ્વ ખોલતાંજ એનજીન ફક્ત દાખેલી હવાની મદદથી (જાણે સ્ટીમ એનજીન હોય તેમ) ચાલુ થાય છે અને બે ચાર રેવોલ્યુશન્સ ફર્યા પછી સ્તારટીંગ વાલ્વનું લીવર ઉભું રનીંગ પોઝીશનમાં મુકતાંજ સ્તારટીંગ વાલ્વ કેમથી ચાલતો બધ પડી જઈ ફ્યુએલ વાલ્વ ઉઘડવા માંડે છે, જેથી તેલ ઉપર એનજીન ચાલુ થઈ જાય છે, અને ચાલુમાં નાની ટાકીમાંથી જેમ જેમ

ચિત્ર નાં ૨૮૨.

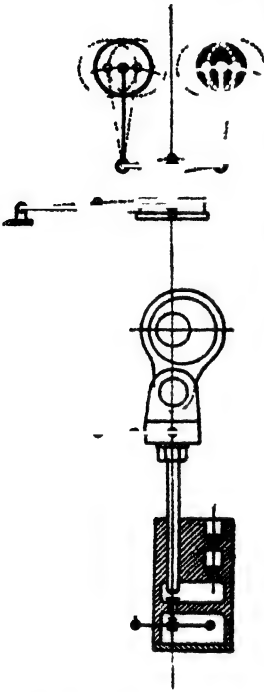
ડીઝલ એક્ઝૉસ્ટ વાલ્વ.

હવા ખપતી જાય છે તેમ તેમ એ કમ્પ્રેસર તેમાં હવા દાખાને ભર્યાં જાય છે નવા એનજીનોમાં મેકરેઃ એ ટાકીઓમાં હવા તૈયાર ભરીને મોકલે છે

**ડીઝલ એન-
જીનનો એક્ઝૉસ્ટ
વાલ્વ (Exhaust
Valve)** ઉપલાંજ મેક-
રનો ચિત્ર નાં ૨૮૨ માં
બતાવ્યો છે એમાં લીવર
અખડ નહીં બનાવતાં
બે ટુકડે બનાવેલું છે,
જેથી ન્યારે એક્ઝૉસ્ટ
વાલ્વ કહાડવો પડે ત્યારે
લીવરનો આગળો ટુકડો

છોડી નાખવાથી વાલ્વ સહેલાઈથી કાઢી શકાય છે.

ફ્યુઅલ પમ્પ અને ગવર્નીંગ (Fuel Pump and Governing)—ચિત્ર નાં ૨૮૩ માં મેસર્સ મીઅરલીસ બીકરટન

ચિત્ર નાં ૨૮૩.
ડીઝલ ફ્યુઅલ પમ્પ
અને ગવર્નર.

એન્ડ ડે (Mirrlees, Bickerton and Day) મેકરનો ડીઝલ એનજીનનો ફ્યુઅલ પમ્પ અને ગવર્નર બતાવ્યો છે. એ મેકરનાં એનજીનમાં ગવર્નર ફ્યુઅલ પમ્પના સકશન વાલ્વ ઉપર કાબુ રાખે છે ફ્યુઅલ પમ્પ સાધારણ બતનો પ્લનજરવાલો ટ્રાંસ પમ્પ હોય છે. ધારો કે એ પમ્પ દર સ્ત્રોકે એક ક્યુબીક ઇંચ તેલ ખેંચીને આપે છે હવે જો પમ્પનો સકશન વાલ્વ પોતાની સીટ ઉપર નીચે પડવાને બદલે ઉઘાડોજ રહી જાય તો પમ્પે સકશન ઓક વખતે ખેંચેલું તેલ ડીલીવરી વાલ્વ ઉઘાડીને આગલ જઈ શકે નહીં. જો સકશન વાલ્વ બંધ થાય તોજ તે ડીલીવરી વાલ્વ ઉચકી શકે જો સકશન વાલ્વ અરધો બંધ થાય ને અરધો ઉઘાડો રહી જાય તો દર સ્ત્રોકે એક ક્યુબીક ઇંચને બદલે અરધો ક્યુબીક ઇંચ તેલ સીલીનડરમાં જાય હવે ચિત્રમાં જોવાથી માલમ પડશે કે જ્યાં રે ગવર્નર એનજીનની ચાલ વધવાથી ઉચકાય છે, ત્યારે ગવર્નરના સ્લાઇડીંગ કોલર

સાથે જોડેલો એક રોડ ઉચકાઇને પમ્પના પ્લનજરનાં તળીઆંમાં રાખેલા તેના સકશન વાલ્વને ઉચકેલો રાખે છે, જથી પમ્પે ખેંચેલું તેલ બહુજ જમણી બાજુનો ડીલીવરી વાલ્વ ઉઘાડી જઈ શકતું નથી, પણ થોડું જાય છે. તેજ પ્રમાણે જ્યારે લોડ વધવાથી ગવર્નર નીચે ખેંચે ત્યારે પમ્પનો સકશન વાલ્વ બરાબર આખો બંધ થઈ જાય છે, ને બહુ તેલ ડીલીવરી વાલ્વમાં થઇને સીલીનડરમાં જાય છે. બીજા કેટલાક મેકરો કંમ શાફ્ટ ચલાવનારી વરટીકલ શાફ્ટ (જે હેલીકલ વ્હીલોની મદદથી કેન્ક શાફ્ટથી ચાલે છે તે) ઉપર એક શાફ્ટ ગવર્નર અને એ એક્સેન્ત્રીક રાખે છે. ઉપલી એક્સેન્ત્રીક એક ફ્યુઅલ પમ્પને ચલાવે છે, અને તેની નીચેની એક્સેન્ત્રીક

શાફ્ટ ઉપર છૂટી હોય છે, પણ ગવરનર સાથે જોડેલી હોય છે. એ નીચલી એક્સેન્ત્રીક ફ્યુએલ પમ્પના સકશન વાલ્વ ઉપર ઉપર લખ્યા મુજબ કાણુ રાખે છે એટલે જ્યારે હોડ ઘટવાથી એનજીન ફાસ્ટ જવા માટે ત્યારે શાફ્ટ ગવરનર નીચલી એક્સેન્ત્રીકનો ઓળખાને ચાલ વધારે છે, જેથી તે એક નાનાં લીવરની મદદથી ફ્યુએલ પમ્પના સકશન વાલ્વને ઉચકેલો રાખે છે, અને સીલીનડરમાં જતા તેલનો જથ્થો ઓછો કરે છે.

ડીઝલ એનજીનનો તેલનો કટઓફ (Cut off of Fuel) સ્ટ્રોકના $\frac{1}{2}$ થી $\frac{3}{4}$ મે ભાગે થાય છે જેથી એના ડાયેગ્રામની પ્રેસર લાઇન એતમસફેરીક લાઇનની સમાતરે (parallel) પડે છે જ્યારે સાધારણ ઑઇલ એનજીનમાં સ્ટ્રોકને છેડે એકાએક એક્સપ્લોઝન થતુ હોવાથી સ્ટ્રોકની શુરૂઆતમાંજ તેમાં પ્રેસર ઉત્પન્ન થઇ તુરંતજ વેપરનું એક્સપાન્સન થવા માટે છે, જેથી ડાયેગ્રામની ઉપલી ટ્રાંચ અણીઆળી પડે છે. ડીઝલ એનજીનમાં ફ્યુએલ વાલ્વ સ્ટ્રોકના $\frac{1}{2}$ થી $\frac{3}{4}$ મે ભાગ મુધી ઉઘાડો રહેવા પછીજ બધા થાય છે જેથી પીસ્ટનની પાછળ એટલો વખત સુધી એક્સરપ્ચો પ્રેસર (constant pressure) જળવાઇ રહે છે.

ડીઝલ એનજીનમાં એક્સપ્લોઝન થતું નથી
તેથી એમાં પ્રી-ઇગ્નીશન થવાનો પણ સંભવ હોતો નથી કમ્પ્રેસન વખતે ફક્ત હવાજ એમાં દબાતી હોવાથી અને હવા સાથે જેમ સાધારણ ઑઇલ એનજીનોમાં તેલની વેપર ભેળવામાં આવે છે તેમ ડીઝલ એનજીનમાં નહીં થતુ હોવાથી કમ્પ્રેસન વખતે એક્સપ્લોઝન થાયજ નહીં વળી એક્સપ્લોઝન થવાથી સાધારણ ઑઇલ એનજીનોમાં ઘણી સખ્ત ટેમ્પરેચર પેદા થાય છે, કે જેમ એક્સપ્લોઝનની ગેર-હાજરીને લીધે ડીઝલ એનજીનમાં થતુ નથી, તેથી સીલીનડરનું લુક્ષીકેશન સારી હાલતમાં રહે છે, અને કશી તકલીફ આપતું નથી વળી એક્સપ્લોઝન થવાથી સાધારણ ઑઇલ એનજીનોમાં સખ્ત આચકો આવે છે, પણ ડીઝલ એનજીનમાં તેલ કમ્પ્રેસનથી દબાયલી હવાની ગરમીને લીધે ધીમેથી સળગે છે, જેથી એની ચાલ સાધારણ ઑઇલ એનજીન કરતાં વધારે નિયમીત રહે છે.

ડીઝલ એનજીનની સંભાળ (Care of Diesel Engine)—ડીઝલ એનજીનમાં પાણીનું સરકયુલેશન સાધારણ ઑઇલ એનજીનોની માફક રાખવામા આવે છે, પણ બનતાં સુધી પાણી કાઢ ઉચે મુકલી ટાંકીમાથી સીલીનડરના જેકેટમા આવે તેમ ગાઠવણ કરવી જોઇએ તેમજ પાણીનો આઉટલેટ (outlet) નજર સામે દેખાતો રાખવો જોઇએ, જેથી પાણીની ટેમ્પરેચર અવારનવાર હાથ વડે તપાસી શકાય બાહર પડતા પાણીની ટેમ્પરેચર ૧૨૫ થી ૧૩૫ સુધી રહે છે, પણ ધણે ઠંડાણે એ ૧૮૦ સુધી વધી જવા છતા ધણી તકલીફ પડતી નથી ઇનલેટ કરતાં આઉટલેટ પાણીની ટેમ્પરેચર જો ૬૦ ડીગ્રી વધે તો દર કલાકે દર પ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ આસરે ૪ ગ્યાલન પાણી ખપવું જોઇએ, જોકે ઠંડા મુલકોમાં એથી પણ ઓછું પાણી ખપે છે

એકઝૉસ્ટમાંથી ધુમાડો નિકળતો જો જણાય તો એકઝૉસ્ટ વાલ્વ સાફ કરવો જોઇએ એ માટે કેટલાક મેકરો ફાલતુ વાલ્વ અને સીટ મોકલે છે, જે ઝડપથી કાઢી બદલી શકાય છે મહીનામાં એક બે વખત એકઝૉસ્ટ વાલ્વ કાઢી ફાલતુ સાફ અને ગ્રાઇન્ડ કરી રાખેલો વાલ્વ નાખવો જોઇએ

ફ્યુએલ વાલ્વ પણ દર પખવાડીએ કાઢીને સાફ કરવો જોઇએ, તેમજ અવારનવાર ફ્યુએલ પમ્પ ઉપેરી તેના વાલ્વ ગ્રાઇન્ડ કરવા જોઇએ

ગળતા વાલ્વ ને લીધે અથવા સીલીનડર અને સીલીનડર હેડ વચ્ચેનો જોઇન્ટ ગળવાથી અથવા પીસ્ટન ગળવાથી જો પુરતી કમ્પ્રેસન નહી મળે તો સીલીનડરમા બળતણનું કમ્પ્રેસશન બરાબર સંપૂર્ણ થતુ નથી અને ઘણો પાવર વ્યર્થ જાય છે એકઝૉસ્ટ વાલ્વ ખાસ કરીને ધણી વખત ગળી ઉઠે છે જો ફ્યુએલ વાલ્વ ગળે તો હવાનું કમ્પ્રેસન પૂરું થવા અગાઉ તેમા તેલ દાખલ થવાથી એનજીનમા બળતણનો ખપ વધવા સાથે તેનો પાવર ઘટશે, તેમજ સીલીનડરમાં ચાલુમાં અવાજ (knock) થશે. ધણી વખત એ વાલ્વનો સ્પીન્ડલ ઢીલો પડી જવાથી વાલ્વ ગળે છે. માટે ગળતર શાથી થાય છે તે સંભાળથી શોધી કાઢી તેનો ઉપાય કરવો જોઇએ ફ્યુએલ વાલ્વ અને

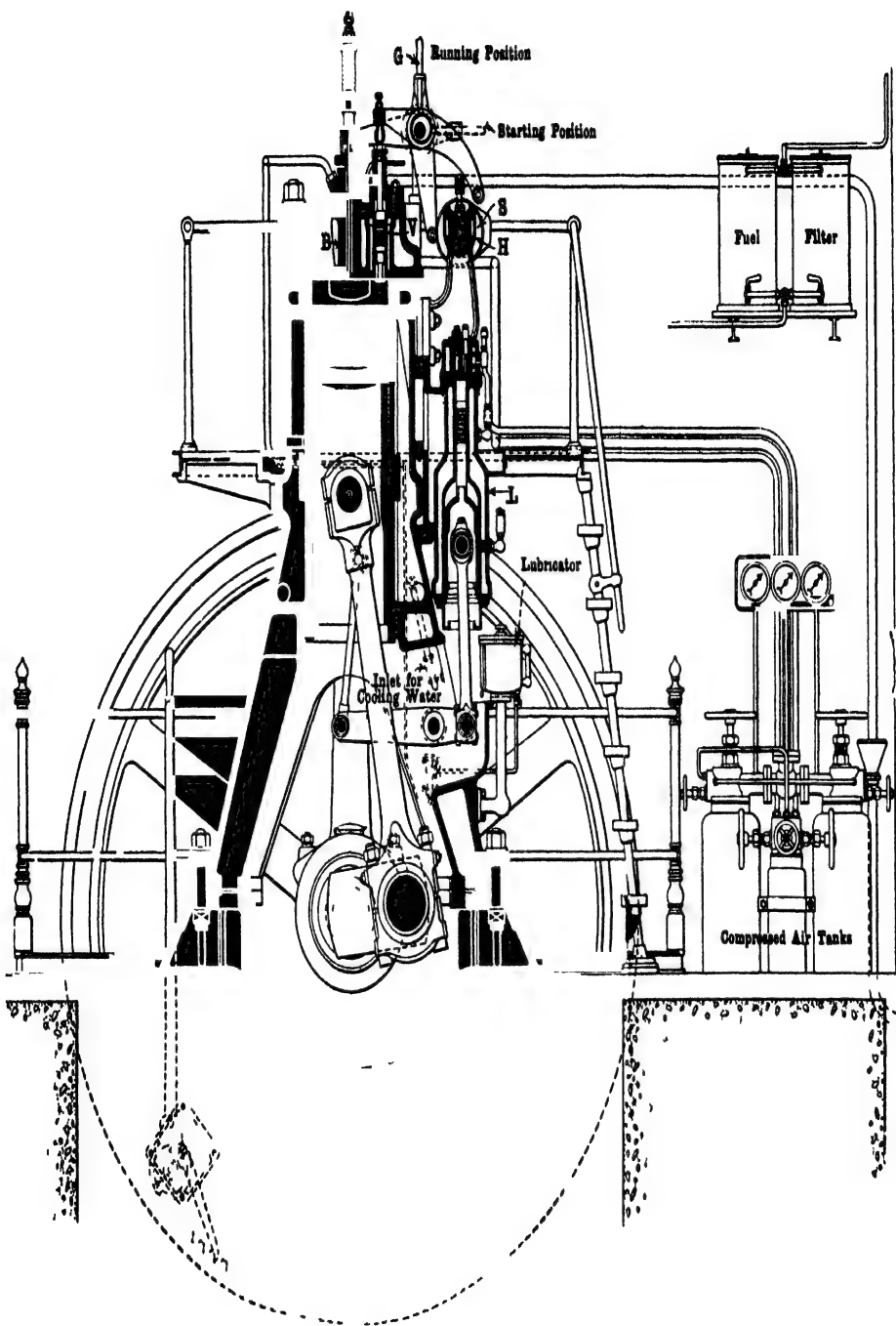

તેનો સ્પીનડલ અથવા નીડલ (needle) ધણું નાનાં અને નાજુક હોય છે, માટે તેઓને કાહડતાં મૂકતાં ધણી સલાળ રાખવી જોઈએ કે જેથી તેઓ મરડાઈને વાંકાં થાય નહીં એ સ્પીનડલ અથવા નીડલ ઉપર એક લોક નટ હોય છે તે છોડવા અગાઉ તે ઉપર એક મારકો કરી રાખવો કે જેથી તે પાછો તેની અસલ જગામાં જ ખેસાડી શકાય. એનુ સેટીંગ ધણુ જ બારીક છે, જે એ નટને સેહજ ફેરવવાથી મળી રહે છે જો એ વાલ્વને ગ્રાઇન્ડ કરવાથી નીડલની લંબાઈ ટુકી થઈ હોય તો તેને ફરીથી સેટ કરવાની અગત્ય છે. એ માટે પહેલ્લા ફ્યુએલ વાલ્વના ઍર ઇનજેક્શન પાઇપમાં કમ્પ્રેસ ઍર થોડી લરી લેવી પછી હાથ વડે લીવર દબાવી એકઝેસ્ટ વાલ્વ ઉઘાડો રાખી ધીમેથી એનજીનનુ ફલાઇ વ્હીલ બાર કરાવવુ. જેવી ફ્યુએલ વાલ્વની કૅમ તેના લીવરને ઉચકશે, તેવીજ કમ્પ્રેસ ઍર ફ્યુએલ વાલ્વમાંથી સીલીનડરમાં દાખલ થઈ એકઝેસ્ટમાંથી નિકળતી સલગાશે જે ઉપરથી માલમ પડશે કે ફ્યુએલ વાલ્વ વેહ્યુલો ઉઘડે છે કે મોડો એ વાલ્વ ઉઘડવાનો વખત કેન્ક ડેડ સેન્ટર ઉપર આવવા પેહલ્લા ૪ થા ૫ ડીગ્રી બાકી હોય તેવી રીતે રાખવામા આવે છે

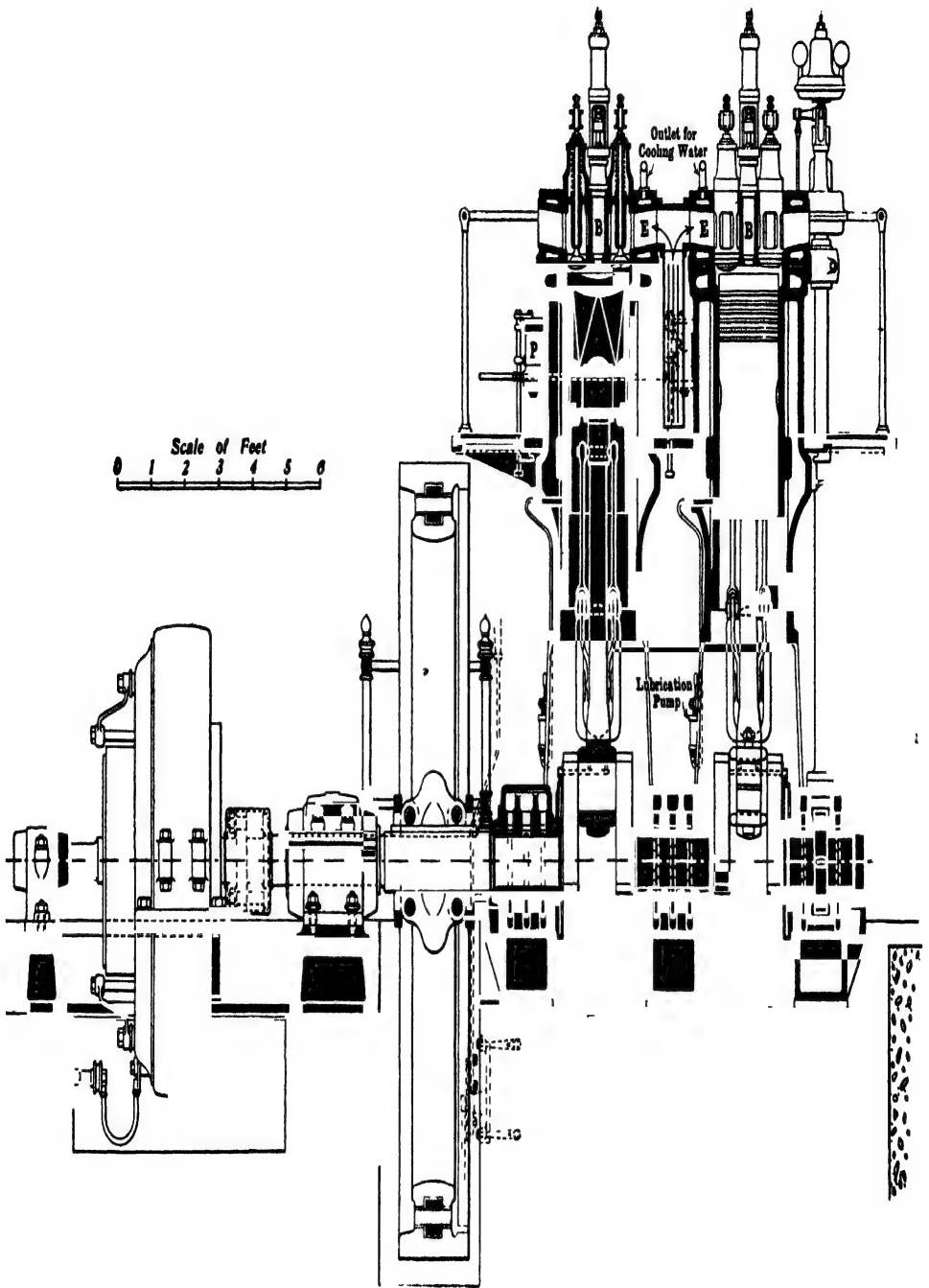
ફ્યુએલ વાલ્વની નીડલ ધણી વખતે ચોટી ખેસે છે જ્યારે પાણીનુ સગક્યુલેશન બરાબર નહીં હોય ત્યારે સીલીનડર હેડ ગરમ થઈ જાય છે, જેથી કમ્પ્રેસશન બરાબર થતુ નહીં હોવાથી નીડલના એમબરમા મેશ બાજે છે કોઇ વખત કમ્પ્રેસ ઍર સા બાહરનો કચરો અદર ખેચાઈ આવ્યો હોય તે નીડલના એમબરમા ચોટી ખેસે છે, અથવા તો કમ્પ્રેસરમા ધણુ લુધ્ધીકેટીંગ ઑઇલ વાપગવાથી તે હવાની સાથે બેળાઈને ફ્યુએલ વાલ્વમાં આવે છે તેવી પણ નીડલ અટકે છે

પીસ્ટનની રીંગો માહેલી ઉપલી બે ત્રણ રીંગો હમેશા વધારે જલ્દી બરાબ થાય છે, માટે તેઓને વારંવાર બદલવી પડે છે.

ડીઝલ એનજીનમાં કલીઅરન્સ ધણીજ ઓછી રાખવામા આવે છે, કારણકે એમાં કમ્પ્રેસન ધણુ કરવુ પડે છે. માટે કનેક્ટીંગ રોડની બેરીંગનાં બ્રાસ ધસાવાથી જ્યારે એ કલીઅરન્સ વધે છે ત્યારે કમ્પ્રેસન પ્રેસર ઓછો થવાથી એનજીનની ઇરીશીઅન્સી થતે છે. માટે અવારનવાર ડાએગ્રામ લઈ કમ્પ્રેસન

ચિત્ર નાં ૨૮૪.
ડીઝલ ઓઇલ એનજીન

ચિત્ર નાં ૨૮૫.
ડીઝલ એન્જિન.

પ્રેસર ઓછો માલમ પડતાંજ કનેક્ટીંગ રૉડને નીચલે છેડે લાઇનર મૂકી રૉડની લબાઇ વધારવી જેથી કલીઅરન્સ ઓછી થાય અને કમ્પ્રેસન વધે જે તેલની ફ્લેશીંગ પોઇન્ટ ઓછી હોય તેને કમ્પ્રેસન પ્રેસર ઓછો આપવો પડે છે જેમકે પેત્રોલ વાપરવા માટે કમ્પ્રેસન પ્રેસર ૧૦૦ પાઉન્ડ ચાલી શકે છે.

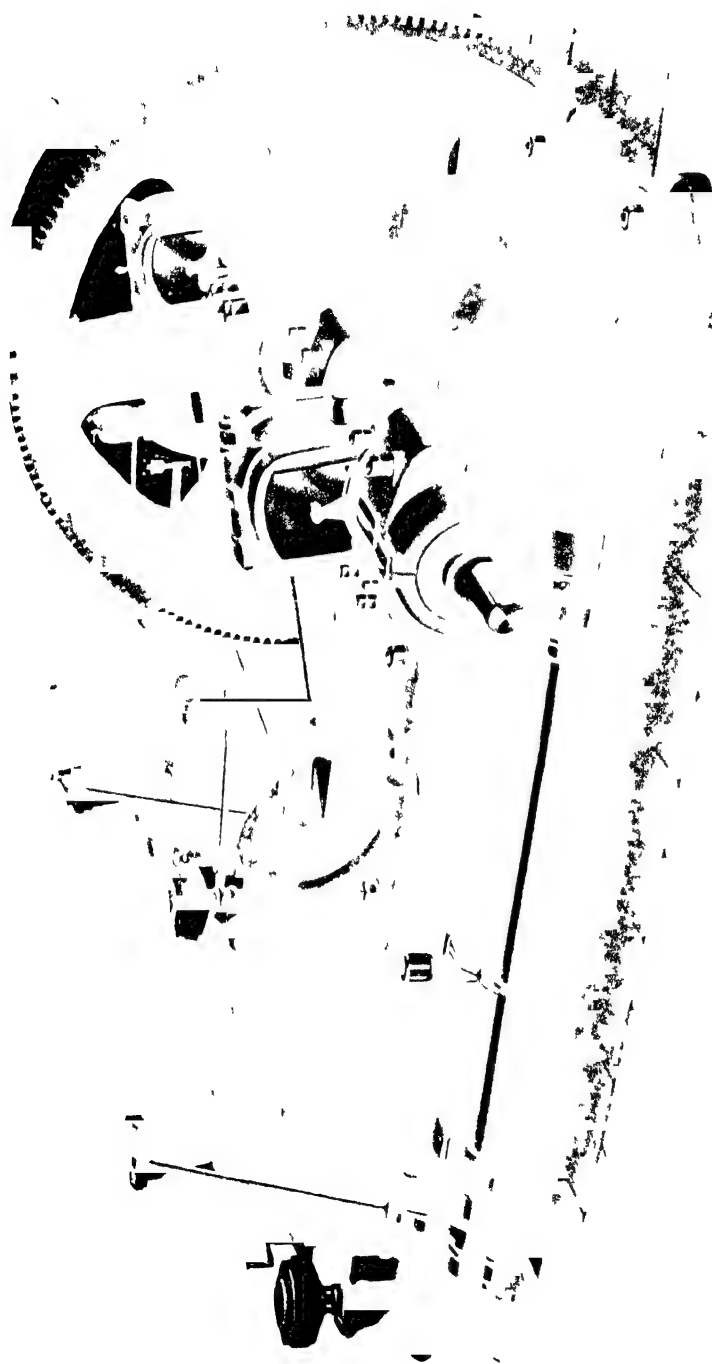
ડીઝલ એનજીનમાં ઓવર લોડ (Over-loading & Diesel Engine)—ડીઝલ એનજીન ધણા ઓવર લોડથી બરાબર ચાલી શકતું નથી. એક સ્ટીમ એનજીનમાં તો અસલ કરતાં લગભગ ૫૦ ટકા વધારે ઓવર લોડ આપી ચલાવી શકાય છે, પણ એક ડીઝલ એનજીનમાં ૧૦ ટકા પણ ઓવર લોડ આપવાની લલામણુ કરવામાં આવતી નથી ત્રણ ચાર સીલીન્ડરોનું ડીઝલ એનજીન હોય તો કોઇવાર એક સીલીન્ડરમાં ઓછું તેલ જવાથી બીજા સીલીન્ડરો ઉપર આશરે ૧૦-૧૫ ટકા વધારે લોડ આવી પડે તે બનવા જોગ છે, પણ એ પ્રમાણે બે ત્રણ કલાકથી વધારે વાર ચાલવા દેવું નહીં જોઇએ. એ માટે વારંવાર ડાએગ્રામ લઇને દરેક સીલીન્ડર ઉપર આવતો લોડ એક સરખો રાખવો જોઇએ. એ માટે ફ્યુએલ ઇનલેટ પાઇપ ઉપર ફ્યુએલ વાલ્વ અને ફ્યુએલ પમ્પની વચ્ચે એક નાનો સ્ક્રૂ વાલ્વ હોય છે, જેથી મદદથી સીલીન્ડરમાં જતો તેલનો જથ્થો ઓછો વધતો કરી પાવર ઓછો વધતો કરી શકાય છે.

ડીઝલ એનજીનમાં લુબ્રીકેટીંગ ઑઇલનો ખર્ચ (Consumption of Lubricating Oil) ૨૫૦ પ્રેક હોર્સપાવરના એનજીનમાં ૧૨ કલાકમાં આશરે ૩ ગ્યાલન થાય છે, જેમાં સીલીન્ડર ઑઇલ તથા બીજા બધા ચાલુ ભાગો માટે જોઇતું તેલ આવી જાય છે. જે વપરાયલું તેલ શીલ્ટર કરી પાછું વાપરવામાં આવે તો એ ખર્ચ ઘણો ઓછો ઘટી શકે છે.

ગેસ એનજીન (Gas Engine)—એક ગેસ એનજીનની બનાવટ એક ઑઇલ એનજીનને ધણીક રીતે મળતી આવે છે. ફરક ફક્ત ગેસને સળગાવવાની ઇન્જીનની ગોઠવણમાં હોય છે. એક ઑઇલ એનજીનમાં તેલને શીડ કરવાની ગોઠવણ અને તે તેલની ગેસ બનાવવાનું વેપરાઇઝર હોય છે, પણ એક ગેસ એનજીનમાં ગેસનો

ઇનલેટ સ્ટોપ કૉક અને ગેસને સીલીનડરમાં સળગાવવાની યાને ઇન્જીનશન કરવા માટે એક ઇન્જીનશન ટયુબ, ઇલેક્ટ્રીક બેટરી કે ઇલેક્ટ્રીક મેગનેટો મશીન હોય છે ગેસ એનજીન માટે જોઇતી ગેસ કોલસામાંથી કે તેલમાંથી અથવા તેલના કચરામાંથી અથવા શહેરના ગ્રસ્તાના કચરામાંથી પણ બનાવી શકાય છે. શેહેરમાં રોશની કરવા માટે વપરાતી તાઉન ગેસ જો મળી શકતી હોય તો તેથી પણ ગેસ એનજીન ચલાવી શકાય છે, નહીં તો ગેસ એનજીન પાસે ગેસ પ્રોડ્યુસર ઉભા કરી તેમાં ગેસ બનાવવામાં આવે છે ગેસ એનજીનો પણ ઑટો અથવા ફોર સાઇકલ પ્રીનસીપલ ઉપર ચાલે છે તાઉન ગેસ ઉપર ચાલવા માટે બનાવેલું ગેસ એનજીન પ્રોડ્યુસર ગેસ ઉપર ચલાવતા સેક્ટે ૧૫ થી ૨૦ ટકા ઓછો પાવર ઉત્પન્ન કરે છે પ્રોડ્યુસર ગેસ સાથે ચાલતા એનજીનોમાં ગેસ મીટર કે ગેસ બેગ રાખવાની કશી જરૂર નથી

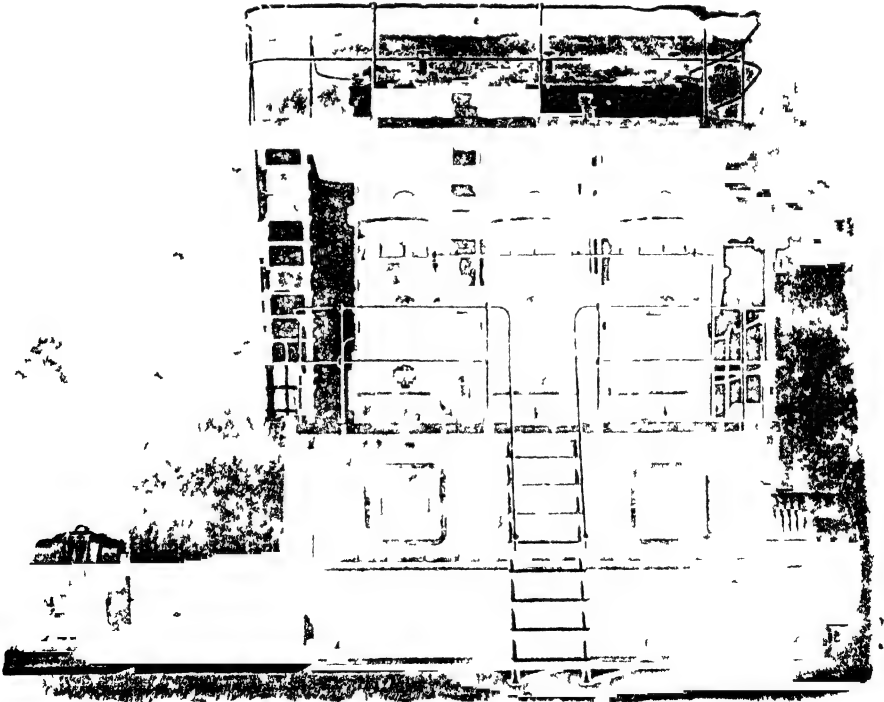
હોરીઝાન્ટલ ગેસ એનજીન (Horizontal Gas Engine) સીગલ તેમજ ડબલ એક્ટીંગ પણ બની શકે છે, પણ ડબલ એક્ટીંગ એનજીનો ઘણા ગુચવાડા ભરેલા હોવાથી સીગલ એક્ટીંગ એનજીનો ઘણા વપરાય છે સીગલ એક્ટીંગ એનજીનો બે સાઇડ બાઇ સાઇડ સીલીનડરોના તેમજ તેનડમ પણ બનાવવામાં આવે છે સાઇડ બાઇ સાઇડ સીલીનડરોવાળું ૩૬૦ પ્રેક હોર્સ પાવરનું કંમ્પએન્ડ ગેસ ડ્રાઇંગ એક ગેસ એનજીન ચિત્ર નાં ૨૮૬ મા બતાવ્યું છે એમાં બન્ને સીલીનડરોની કેન્ક જોડે એકજ તરફ રાખેલી છે તે છતાં જ્યારે એક સીલીનડરનો પીસ્ટન પેહલ્લા સકશન ઓફ બાઉર આવતો હોય ત્યારે બીજા સીલીનડરનો પીસ્ટન ત્રીજા એક્સપ્લોઝન સ્ટ્રોકથી બાઉર નિકળતો હોય છે આથી દરેક રેવોલ્યુશન (બે સ્ટ્રોક) દીડ ગેસના એક્સપ્લોઝનનો આયકો (impulse) એક થા બીજા સીલીનડરમાં થવા પામે છે, જેથી એ એનજીનની સ્પીડ એક સીલીનડરના એનજીન કરતા વધારે નિયમીત રહે છે તેનડમ એનજીનમાં પણ એક્સપ્લોઝનના કંમ્પેસની ગોઠવણ એવીજ રીતે રાખેલી હોય છે

ચિત્ર નાં ૨૮૬.
ઑષધ એનજીન

વરટીકલ ગેસ એનજીન (Vertical Gas Engine)-

ગેસ એનજીનો વરટીકલ અને વરટીકલ ટેનડમ પણ બનાવવામા આવે છે સીમ્પલ વરટીકલ ચાર સીલીનડર અને ચાર ફ્રેન્કવાળા, અને ટેનડમ વરટીકલ આઠ મીલીનડર અને ચાર ફ્રેન્કવાળા બનાવવામા આવે છે બ્રીટીશ વેસ્ટીંગ હાઉસ (British Westinghouse) નામના મેકરનુ ૭ સીલીનડર અને ત્રણ ફ્રેન્કનુ વરટીકલ ટેનડમ ગેસ એનજીન ૭૫૦ ટ્રેક હોર્સ પાવરનુ ચિત્ર નાં ૨૮૭ મા બતાવ્યુ છે, જે શેપ ડ્રાઇવીંગની મદદથી એક મીલ ચલાવે છે એક કરતા વધારે સીલીનડરો વાપરવાથી એકે એનજીન જગ ગુચવાડ ભરેલુ અને છે તોપણ મીલીનડરો નાના અને સ્ત્રોક પણ નાનો રહેવાથી એનજીન હાઇસ્પીડ અને છે, અને તેની ચાલ ઘણીજ નિયમીત અને છે એક

ચિત્ર નાં ૨૮૭.

વેસ્ટીંગહાઉસ વરટીકલ ૬ સીલીનડરોનુ ગેસ એનજીન.

દાખલો લેવાથી એ ૨૫૪ સમજ પડશે આસરે ૨૦૦ હોર્સ પાવરનું એક સી ગલ સીલીનડર ગેસ એનજીન મીનીટે ૧૫૦ રેવોલ્યુશન ફરે છે, અને ફાર સાઇકલની રીતે દર બે રેવોલ્યુશને તેમા એક એક્ષપ્લોઝન થતુ હોવાથી ૧૫૦ રેવોલ્યુશનમા દર મીનીટે તેમા ૭૫ એક્ષપ્લોઝન થાય છે, જેથી પીસ્તનને દર મીનીટે ફક્ત ૭૫ પાવર ઇમ્પલ્સ (power impulse) મળે છે હવે એટલાજ પાવરનું જ સીલીનડરનું ત્રણ ફ્રેન્કવાળુ વેસ્કી ગહાઉસ ટેનડમ ગેસ એનજીન દર મીનીટે ૩૨૫ રેવોલ્યુશન્સ ફરે છે એની ફ્રેન્ક ૧૨૦ ડીગ્રીએ રાખેલી હોય છે, અને મીલીનડરો ટેનડમ હોવાથી દરેક રેવોલ્યુશને દરેક ટેનડમ સીલીનડર એક્ષપ્લોઝનનું એક એક ઇમ્પલ્સ આપે છે, જેથી દરેક રેવોલ્યુશને એનજીનની ફ્રેન્ક શાક્ટને ત્રણ ઇમ્પલ્સ મળે છે, અને મીનીટમા $325 \times 3 = 975$ ઇમ્પલ્સ મળે છે વળી વરડીકલ ગેસ એનજીનનો ફ્રેન્ક એમ્પ તફત બધ કરી તેમા ફોર્ડ્સ લુક્રીફેશન આપી શકાય છે, જે ઘણુ સગવડભરેલુ છે, અને તેથી એનજીનની જીદગી તથા મિકેનિકલ ઇફીશીઅન્સી વધે છે

ગેસ એનજીનમાં ગેસનો ખર્ચ (Consumption of Gas)—તાઉન ગેસ ઉપર ચાલતા એનજીનોમા તાઉન ગેસનો ખર્ચ દર કલાકે દર ટ્રેક હોર્સ પાવર દીઠ ૧૪ થી ૨૦ ક્યુબીક ફીટ થાય છે જેમ એનજીન મોટુ તેમ ગેસનો ખર્ચ ઓછો થાય છે ૨૦—૨૫ થી ઓછા હોર્સ પાવરના એનજીનોમા ગેસનો ખર્ચ ૨૨ ક્યુબીક ફીટ સુધી જાય છે પ્રોડ્યુસર ગેસ ઉપર એનજીન ચલાવતા એક ગેસ એનજીન સેકંડે ૧૫ થી ૨૦ ટકા ઓછો પાવર ઉત્પન્ન કરે છે, અને દર હોર્સ પાવર દીઠ દર કલાકે ૬૦ થી ૭૦ ક્યુબીક ફીટ ગેસ ખપાવે છે, કારણકે તાઉન ગેસ કરતાં પ્રોડ્યુસર ગેસ ઘણી નબળી (weak) હોય છે એટલે કે તાઉન ગેસની કેલોરીશીક વેલ્યુ ત્યારે ૫૦૦ થી ૭૦૦ બ્રીટીશ થર્મલ યુનીટ હોય છે, ત્યારે પ્રોડ્યુસર ગેસની ૧૩૦ થી ૧૫૦ હોય છે એક ગેસ એનજીન ત્યારે અનડરલોડેડ હોય છે ત્યારે દર હોર્સ પાવર દીઠ તેમા ખપતી ગેસનો ખર્ચ સેકંડે ૧૫ થી ૨૦ ટકા સુધી વધી જાય છે, માટે એક ગેસ એનજીન હમેશા પૂરેપૂરા પાવરે ચલાવવાની જરૂર છે

ઈગ્નિશન ટેમ્પરેચર (Ignition Temperature)
ગેસ એનજીનોમાં આસરે ૩૦૦૦ ડીગ્રી હોય છે

એક્સ્પ્લોઝન પ્રેસર (Explosion Pressure) ગેસ એનજીનોમા ૨૫૦ થી ૩૫૦ પાઉન્ડ જેટલો હોય છે

ગેસ બનાવવા માટે બળતણ (Fuel for Gas)—

ગેસ બનાવવા માટે સ્ટીમ કોલ, ચારકોલ, કોક, તથા એન્થ્રેસાઇટ કોલ વપરાય છે સાધારણ જાતના સકશન પ્રોડ્યુસરમા ચારકોલ, કોક કે એન્થ્રેસાઇટ ઠીક કામ આપે છે, પણ સ્ટીમ કોલમાથી ગેસ બનાવવા માટે “બિટ્યુમીનસ-કોલ ગેસ પ્રોડ્યુસર” બનાવવામા આવે છે વળી લાકડાના છોળયા અને વેડેગ (sawdust), ઘાસ, સુકા પાત્રા, કોઇબી જાતનું તેલ, ભાતના છલા, કપામીઆ, તેલના બીઆનો ખોળ, અને તેલનો કચરો, ચામડા પકાવ્યા પછી બાકી વધેલી છાલનો કુચો કે શેહરના રસ્તાનો કચરો પણ ગેસ બનાવવાના કામમા આવી શકે છે, જે માટે ખાસ જાતના પ્રોડ્યુસર વપરાય છે કારબાઇડ ઑફ કેલ્શીઅમ (carbide of calcium) માથી બનાવેલી રોશની માટે વપગતી એસીટીલીન (acetylene) ગેસથી પણ ગેસ એનજીનો ચલાવી શકાય છે તેમજ કાન્ટ આયર્ન ગાળવાની ભટ્ટી (cupola) માથી નિકળતી બ્લાસ્ટ કરનેચ ગેસ (blast furnace gas) ની મદદથી પણ ગેસ એનજીન ચાલી શકે છે અમેરીકાના કેટલાક દેશોમા જમીનમાથી નિકળતી કુદરતી ગેસ ગેસ એનજીન ચલાવવાના કામમા વપરાય છે એન્થ્રેસાઇટ કોલમાથી ગેસ બનાવવાનું ધણું સસ્તું અને સહેલ પડે છે, પણ હિન્દુસ્તાનની કોલસાની ખાણોમાથી હજી સુધી સંપૂર્ણ એન્થ્રેસાઇટ (anthracite) જાતનો કોલસો હાથ લાગેલો જણાયો નથી એન્થ્રેસાઇટ કોલ કોક જેવો સખ્ત ચલકાટ વગરનો હોય છે, અને તેમા સેકડે ૯૦ થી ૯૨ ટકા કારબન હોય છે, જેટલું મોટું કારબનનું પ્રમાણ કોઇબી હીદી કોલસામાં માલમ પડ્યું નથી એન્થ્રેસાઇટ કોલને બદલે લાકડાનો ચારકોલ કે કોક પ્રોડ્યુસરમાં બળી શકે છે વળી સાગ ગેસ બનાવવા લાયક એન્થ્રેસાઇટ કોલમાં ૩ થી ૪ ટકા રાખ અને ૫ થી ૮ ટકા સળગી ઉઠે તેવા (volatile) પદાર્થ હોય છે હિદી કોલસો બિટ્યુમિનસ (bituminous) જાતનો હોય છે, જેમાં ૨૫ થી ૪૦ ટકા સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થ હોય છે આથી એવો કોલસો ગેસ પ્રોડ્યુસરમા બાળતાં તેમાં કોલતાર (coaltar) છૂટો પડે છે, જે અગારને ફાયર

ગ્રેટ ઉપર જામ કરી નાખે છે માટે બિલ્યુમિનસ કોલસો બાળીને ગેસ બનાવવા માટેનાં પ્રોડ્યુસરો સાથે કોલતાર છૂટા પાડી કાઢી નાખવા માટેની અથવા કન્નેસમાજ બાળી નાખવાની ખાસ ગોઠવણ હોય છે, જેથી એ પ્લાન્ટ લગાર ગુચવાડા ભરેલો થાય છે જે ગેસની સાથે કોલતાર એનજીનમાં જાય તો સીલીનડરની અદરના ભાગો ખરાબ થવા ઉપરાંત તે સીલીનડરમાં સળગી ઉઠીને પ્રી-ઇગ્નીશન કરે જેથી ગભીર અકસ્માત થવાનો સભવ રહે છે ગેસ બનાવવા લાયક કોકમાં ૮૦ થી ૮૫ ટકા કારબન અને ૮ થી ૧૬ ટકા રાખ હોય છે તે છતાં એન્ગ્રેસાઇટ કોલ સાથે સરખાવતા કોકમાંથી તાવ વધારે નિકળે છે, જેથી કોક બાળતી વખતે ગેસને સારી રીતે શીલ્ટર કરવાની વધારે જરૂર છે લાકડા કાપવા માટેની સો મીલોમાં લાગતો અધો પાવર તે મીલમાંથી નિકળતા લાકડાના છોળાયા, વેહર વગેરે માથીજ મેળવી શકાય છે, તેમજ ઑધલ મીલો ચલાવવા માટે જોઇતો અધો પાવર તેજ કાઢી લેવા પછી બાકી વધેલા તેજના બીઆના કુચામાંથી ગેસ બનાવી મેળવી શકાય છે

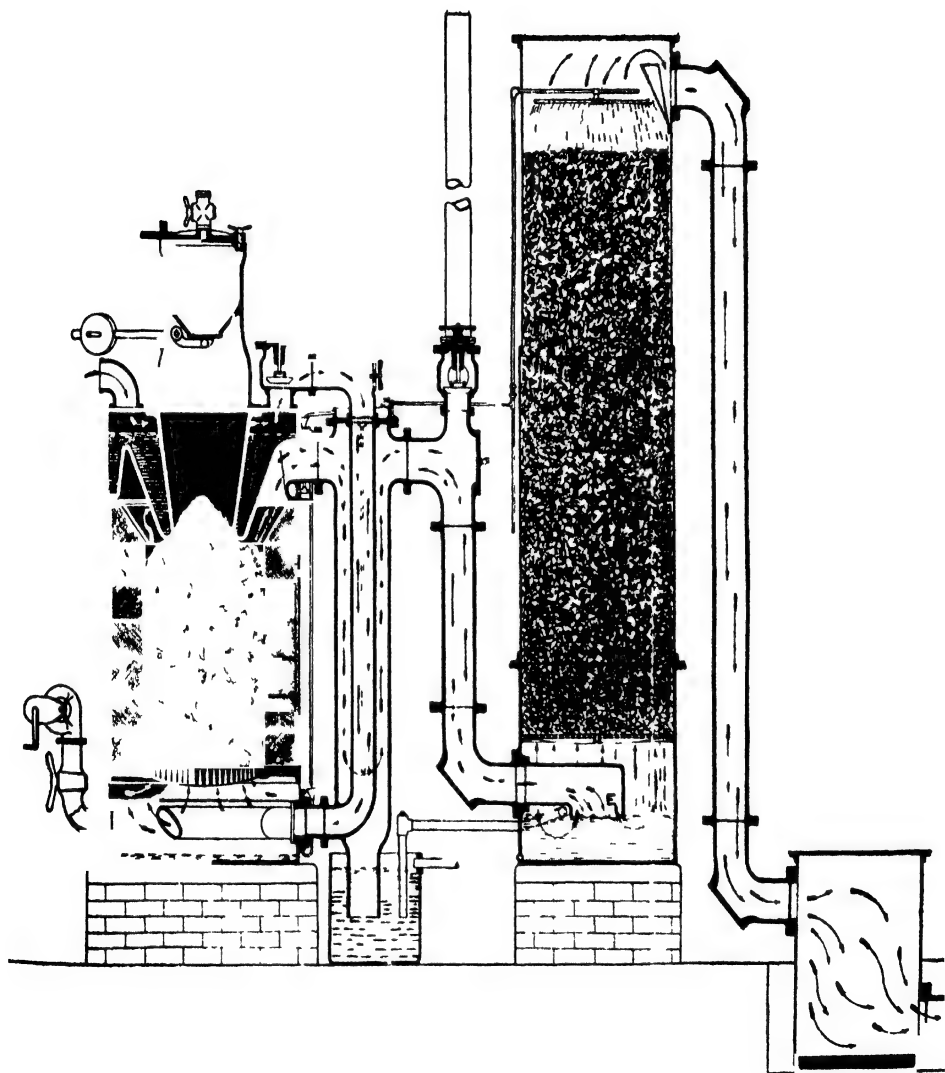
પ્રોડ્યુસર ગેસ એનજીનમાં બળતણનો ખર્ચ

(Consumption of Fuel in Gas Plants)—ગેસ પ્રોડ્યુસર સાથના ગેસ એનજીનોમાં દર એક હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે ૧ પાઉન્ડ ઇંગ્લીશ એન્ગ્રેસાઇટ કોલ, ૧ $\frac{1}{2}$ પાઉન્ડ કોક, ૧ $\frac{1}{2}$ પાઉન્ડ ચાર-કોલ, ૩ $\frac{1}{2}$ પાઉન્ડ લાકડાના છોળા અને વેહર, અને ૧ $\frac{1}{2}$ પાઉન્ડ અગાલ કોલ (બિલ્યુમિનસ) ખર્ચે છે જે લાકડાના છોળા અને વેહર તદ્દન મુક્કાં હોય તો બળતણનો ખર્ચ ૨ $\frac{1}{2}$ પાઉન્ડ સુધી થાય છે, અને એ જાતનું બળતણ એક સ્ટીમ ઑધલરમાં બળતા જે પાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય, તે કરતા ૪-૫ ગણો વધારે પાવર બળતણનો તેટલોજ જથ્થો ગેસ પ્રોડ્યુસરમાં બાળી ગેસ એનજીન ચલાવતા મળે છે મોટા ગેસ એનજીનોમાં $\frac{1}{2}$ પાઉન્ડ ઇંગ્લીશ એન્ગ્રેસાઇટ કોલ દર એક હોર્સપાવર દીઠ દર કલાકે બળે છે, અને તેનાજ પ્રમાણમાં બીજી જાતનાં બળતણનો ખર્ચ પણ ઓછો થાય છે ચામડા કેળવવા માટે વપરાતી બાવળની છાલનો ચામડાં પકાવ્યા પછી બાકી રહેતો કુચો જે વ્યર્થ સમજી ફેકી દેવામાં આવે છે, તેમાંથી ગેસ બનાવી દર ત્રણથી ચાર પાઉન્ડ દીઠ એક હોર્સપાવર ઉપજાવી શકાય છે

તાઉન ગેસ એનજીન (Town Gas Engine)—મોટાં શેહરોમાં રોશની માટે વપરાતી કાલસાની કે તેલની ગેસની મદદથી ગેસ એનજીન ચલાવી શકાય છે અને એવી રીતે તૈયાર મળતી ગેસ એનજીનમાં વાપરવાનું કેટલાકે પસંદ કરે છે, જો કે રક્શન ગેસ પ્રોડ્યુસરમાં ગેસ બનાવી તેની મદદથી એનજીન ચલાવવાનો અરચ ધણો ઓછો આવે છે (જુવો પાનું — ૯૦૨) તાઉન ગેસ એનજીન સાથે હમેશા એક ગેસ મીટર હોય છે, જેમાં એનજીનમાં ખપતી ગેસનો જથ્થો મપાય છે તાઉન ગેસ ઉપર હારીઝન્ટલ કરતા વરટીકલ એનજીનો વધારે સારી રીતે કામ કરતા જણાવવામાં આવે છે, જેઓમાં ફોર્સ ડ્રુશીકેશન અને હાઇ તેનસન (high tension) ના મેગનેટો ઇજીનીયરની ગોઠવણ હોય છે

ગેસ મીટર (Gas Meter) બે જાતના આવે છે એક જાતના મીટરમાં પાણી ભરવામાં આવે છે જેને વેટ (wet) મીટર કહે છે, બીજામાં પાણી ભરવામાં આવતું નથી, જેને ડ્રાય (dry) મીટર કહે છે તાઉન ગેસ સાથે હમેશા ડ્રાય મીટર વાપરવાની લલામણ કચવામાં આવે છે જેનું કદ એનજીનના કદ ઉપર આધાર રાખે છે

ગેસ એનજીનનાં પાઈપ કનેક્શન (Pipe Connections)—તાઉન ગેસની મેન પાઇપમાંથી એક જોડતી સાઇડનો પાઇપ જોડી લાવી તે ગેસ મીટરને લગાડવામાં આવે છે ગેસ મીટરમાંથી નિકળતો પાઇપ એક ગેસ બેગ (gas bag) ને જોડવામાં આવે છે, અને ગેસ બેગમાંથી નિકળતો પાઇપ સીલીનડર ઉપરના સ્ટોપ કોક સાથે જોડવામાં આવે છે ગેસ બેગ અને એનજીન વચ્ચેના પાઇપ કરતા મીટર અને ગેસ બેગ વચ્ચેના પાઇપ એક સાઇડ વધારે મોટો રાખવો, એટલે પેહલો બે ઇંચનો પાઇપ હોય તો બીજો અઢી ઇંચનો નાખવો બધા બૂલુ આગળ લાંબા બેન્ડ જોડવા કેથેબી એટ્મો જોડવા નહીં બનતા સુધી પાઇપ લાંબા રાખવા નહીં પણ જો લાંબા રાખવા પડે તો એકને બદલે બે સાઇડ મોટા રાખવા એટલે ઉપલા કેસમાં અઢીને બદલે ત્રણ ઇંચનો નાખવો મીટરમાંથી બાહર પડતા આઉટલેટ પાઈપ ઉપર એક સ્ટોપ કોક મુકવો, અને એક બીજો સ્ટોપ કોક ગેસ બેગમાં દાખલ થતા ઇનલેટ પાઇપ ઉપર ગેસ બેગની પડોશમાં મુકવો અને જ્યારે એનજીન બંધ હોય ત્યારે

चित्र नां० २८८.
कम्पेलेल सकशन गैस प्रोड्युसर

એ કોક બધે રાખવો આ કોક અને મીટરમાથી બાહર પડતા આઉટલેટ વચ્ચે એક ગીડ્યુસી ગ ટી જોડીને તેમાથી એક પાઇપ ઇન્જીનીશન ટ્યુબના બરનર માટે લઇ જવો અને બરનરની નજદીકમા એક કોક મુકવો એ પાઇપ સાથે એક બીજો નાનો આસરે $\frac{3}{4}$ ઇંચનો પાઇપ જોડી તેની સાથે ગેસનો પ્રેસર જેજ જોડવો ગેસ બેગ અને એનજીન વચ્ચે અને તેટલો ટુકો અને સીધો પાઇપ રાખવો અને તે ઉપર બનના મધી કાઇબી કોક રાખવો નહીં એનજીનના ટ્રોપ કોક ઉપર એક પેટ કોક (pet cock) નહીં હોય તો એ પાઇપમાથી એક અઘા ઇંચની બ્રાન્ચ લઇ તે ઉપર એક કોક મુકવો, જે ચાલુ કર્યા બગાડીને પાઇપોમા ભરાએલી હવા બાહર કાઢી નાખી શકાય

ગેસ બેગ (Gas Bag) કાસ્ટ આયર્નનો બનાવેલો હોય છે, જેની એક બાજુએ રબરશીટ જોડેલો હોય છે, જે ગેસના પ્રેસરથી ધ્રુજે છે ગેસ બેગ ઘણો ખરો ગોળાકાર હોય છે, જેની પાછળ ત્રિતિસ્થાપક (elastic) બરનો શીટ એક રીંગ અને બોટ્ટો અથવા સ્ક્રૂથી જોડવામા આવે છે ગેસ બેગને દિવાળની નજદીક જોડતી વખતે બેગની પાછળનું રબર સગવડથી ધ્રુગી શકે તે માટે આસરે ૪-૫ ઇંચ જેટલી જગા રાખવી

ગેસ પ્રેસર ગવરનર (Gas Pressure Governor)— નવા તાઉન ગેસનો પ્રેસર હેરફેર થવાનો સભવ હોય ત્યાં ગેસ પ્રેસર ગવરનરની ગોઠવણ રાખવી જોઇએ, અને તેને ગેસના ઓછામા ઓછા પ્રેસર ઉપર ગોઠવી રાખવો, જેથી પ્રેસર ઓછો થાય ત્યારે નટલીક પડે નહીં. એ ગવરનર નહીં રાખેલો હોય ત્યારે ગેસના પ્રેસરને અનુસરીને એનજીન ઉપરનો ઇનલેટ ટ્રોપ કોક ઘડી ઘડી ઓછો વધતો ઉઘાડ્યા કરવો પડે છે

મુંબઈની ટાઉન ગેસ (Bombay Town Gas)— મુંબઈમા જે કોલસાની ગેસ રોશની માટે બનાવવામા આવે છે, તેજ ગેસ એનજીનમા પાવર ઉત્પન્ન કરવા માટે પણ વપરાય છે એ ગેસનું રપેસિફિકેશન નીચે આપ્યું છે, જે એનજીનમેકરને આપવાથી એ જાતની ગેસને અનુસરતું એનજીન તેઓ બનાવી મોકલે છે જૂદા જૂદા શેઢરોની ગેસ જૂદા જૂદા પ્રકારની હોય છે, માટે એનજીન મેકરને કઇ જાતની ગેસ ઉપર એનજીન ચલાવવાનું છે, તે જણાવવાની અવશ્ય જરૂર છે —

કેલોરીફિક વેલ્યુ (દર ક્યુબીક ફુટ દીઠ)	૪૯૦ બ્રીટીશ થર્મલ યુનીટ.
સ્પેસિફિક ગ્રેવીટી	... ૧૧૦
ફેનડલ પાવર (દર ક્યુબીક ફુટ દીઠ)...	૧૧૦
પ્રેસર	૩૦=૨ ઇંચ પાણી.
સી ઓ ગેસ (CO ₂)	૪૫
ઓક્સીજન (O.)	૦.૨
સી ઓ (CO)	૬૦

ગેસ પ્રોડ્યુસર (Gas Producer) ધણી જાતના આવે છે, પણ તેઓને બે મુખ્ય વર્ગમાં વેહેલી નાખી શકાય એક વર્ગ પ્રેસર પ્રોડ્યુસર કહેવાય છે, તથા બીજો સકશન પ્રોડ્યુસર કહેવાય છે

પ્રેસર ગેસ પ્રોડ્યુસર (Pressure Gas Producer) માં પાંચ અથવા ઝટીમ જેટની મલ્ટી ફાફ્ટ આપી, તે બળતણ બાળીને ગેસ બનાવવામાં આવે છે આથી સાધારણ સ્ટીમ કોલ (બિટ્યુ-મિનસ) તથા સસ્તો ખરાબ જાતનો કોલસો અને કોલસાનો ભૂકો પણ બળતણ તરીકે વાપરી શકાય છે ધણી ખરા એવા પ્લાન્ટોમાં એક સ્ટીમ બોઇલર પણ હોય છે, જેમાં સ્ટીમ ઉત્પન્ન કરી તે પ્રોડ્યુસરમાં આપવામાં આવે છે કેટલાક પ્રેસર પ્લાન્ટ ધણી ગુચવાડા ભરેલા હોય છે, અને ગેસમાં સહેજ પ્રેસર હોવાથી એવા પ્રોડ્યુસરો તદ્દન ખુલ્લી જગામાં મૂકવા પડે છે, કારણકે કોલસાની ગેસ ધણીજ ઝેરી હોવાથી તે જ્યારે ગળે ત્યારે તેનું દમમાં જવું પ્રાણહાતક નિવડે છે

મોન્ડ પ્રેસર ગેસ પ્રોડ્યુસર (Mond Pressure Gas Producer)—આ જાતનો ગેસ પ્રોડ્યુસર ધણી હલકામાં હલકી જાતના કોલસા (બિટ્યુમિનસ) અને કોલસાના ભૂકા (slack) માંથી ગેસ બનાવવા માટે વપરાય છે, અને ઓછામાં ઓછા ૧૦૦ થી વધારેમાં વધારે ૨૦૦૦ હોર્સપાવર સુધીના પ્લાન્ટ બનાવવામાં આવે છે. એ પ્રોડ્યુસરની ખાસ ખુબી વળી એ છે કે એ કોલસામાંથી સલ્ફેટ ઓફ એમોનિયા (sulphate of ammonia) તથા કોલતાર છૂટા પાડે છે, જે વેચવાથી અને હલકી કીમતનો કોલસો બાળવાથી ધણીજ સત્તા ખરચે પાવર ઉત્પન્ન કરી શકાય છે. એક ટન કોલસામાંથી ૮૦ થી ૯૦ પાઉન્ડ એમોનિયા નિકળે છે, અને આસરે

૧૨ ગ્રામન અથવા ૧૪૦ પાઉન્ડ કોલતાર નિકળે છે એમોન્યા મેળવવા માટેનો પ્લાન્ટ વધારે કીમતનો થવા સાથે તે વધારે ગુચ્છવાડા ભરેલો બને છે, અને તેનો ચાલુ ખર્ચ પણ વધે છે માટે ન્યા દરરોજ ૨૦ થી ૩૦ ટનથી ઓછા કોલસાનો ખપ હોય ત્યાં એમોન્યા મેળવવાની કડાકુટમા ઉતરવાની ભલામણ કરવામા આવતી નથી. એ માટે એમોન્યા રીકવરી (ammonia recovery) વગરના પ્લાન્ટ પણ બનાવવામા આવે છે ત્યાં કોલસાનો ભૂકો આશરે દશ રૂપીએ ટન મળી શકતો હોય ત્યાં એક હજાર હોર્સપાવરના પ્લાન્ટ ઉપર દર એક ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર ફીટ દર કલાકે બળતણ, મજૂરી, મરામત, સ્ટોર્સ, થાપણ ઉપર વ્યાજ વગેરે બધું ગણતા અને એમોન્યાનો નફો બાદ કરતા કુલ ખર્ચ આશરે એક પાંચથી દોઢ પાંચ આવતો જણાવવામા આવે છે વિશ્વાયતમા ૬ શીલીંગે (૪૪૧ રૂપીએ) ટન કોલસાનો ભૂકો બાળતા એમોન્યા રીકવરી સાથે દર કલાકે દર ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર ફીટ મોન્ડ ગેસ ઉપર ચાલતા એનજીનનો કુલ ખર્ચ એમોન્યાના નફા સાથે ફક્ત $\frac{1}{2}$ પાંચ, અને એમોન્યાના નફા વગર $\frac{3}{4}$ પાંચ આવતો જણાવવામા આવે છે ।

સકશન ગેસ પ્રોડ્યુસર (Suction Gas Producer)-

ગેસ એનજીનનો પીસ્ટન પેહલ્લા સકશન સ્ટ્રોક વખતે જે વેક્યુમ પેદા કરે છે તેની મદદથી ફરનેસમા ડ્રાફ્ટ ખેચી (ઑષલરના ઇન્ડ્યુસ ડ્રાફ્ટની માફક) કોલસો ભુજીને તેની ગેસ બનાવવાની પ્રોડ્યુસર ગેસ પ્રોડ્યુસરમા હોય છે ગેસ પ્રોડ્યુસરમા કોલસાને એકદમ બાળીને બસમ કરવામા આવતો નથી, પણ તેને જાણે ધુખરાવવામા આવે છે, અને કમ્બસશન ધણુ જ ધીમું ચાલે છે, જે માટે હવાની સાથે પાણીની વેપર અથવા સ્ટીમ ભેળીને તે ફરનેસમા ડ્રાફ્ટ તરીકે ખેચવામા આવે છે, જેની ફાયર બાર ઉપર કોલસો બળતા કારખોનીક એસીડ ગેસ સીઓઝ (CO₂) જે ઉત્પન્ન થાય છે, તે કોલસાના ઢગલામાંથી થઇને ઉપર ચઢતા કારખોનીક ઑક્સાઇડ ગેસ મીઓ (CO) થઇ જાય છે (જુલો પાનુ—૮૧) એકદમ બધો કોલસો બળીને બસમ નહી થઇ જાય તે માટે ફાયર બાર ઉપર કોલસાની ઉચ્છાદ ખાસ ધણી વધારે (આસરે બે ફીટ અથવા વધુ) ગખવામા આવે છે કોલસાની એ મોટી ઉચ્છાદને ચાર તબક્કાઓમા વેહચી નાખી શકાય, જે ચાર તબક્કાઓમા જૂદી જૂદી ક્રિયા ચાલે છે. ફાયર બાર ઉપરનું

પહેલુ પડ કાલસાની રાખનું અનેલુ હોય છે તેની ઉપરનાં બીજાં પડમા કમ્બસશન (combustion) યાને કાલસાનુ બળવુ થાય છે, જેથી કાલસો બળીને તેમાથી કારખોનીક એસીક ગેસ સીઓતુ નિકળી ઉપર ચઢે છે એ ગેસમા કારબન એક ભાગ અને ઑક્સીજન બે ભાગ હોવાથી તે સળગી શકતી નથી, અને તેને ગેસ એનજીનમા સળગીને બળે તેવી બનાવવા માટે તેમા એક ભાગ કારબનનો વધારવો જોઈએ જે ક્રિયા કમ્બસશનના તબક્કાની ઉપરના ત્રીજા તબક્કામા થાય છે, જેને રીડકશન (reduction) કહે છે એ રીડકશનના તબક્કામા ઉપર ચઢતી ગેસમા કારબન વધારે ઉમેરાવાથી ગેસમા કારબન અને ઑક્સીજન સરખે ભાગે થઈ જઈને સીઓતુની મીઓ ગેસ થાય છે એ સીઓ ગેસ ઉપર ચઢીને ચોઠા તબક્કા યાને કાલસાના સર્વેથી ઉપલા પડમા દાખલ થાય છે જે તબક્કાને ડીસ્ટીલેશન (distillation) કહે છે જ્યારે નવો કાલસો કરનેસમા ઉપરથી નાખવામા આવે છે, ત્યારે તે પહેલા ગરમ થતાજ તે બુબ્બલને તેમાથી સળગી ઉડે તેવી (volatile) ગેસ નિકળે છે, યાને કાલસો ગળાઈને તેનો ગેસ રૂપે અર્ક નિકળે છે આ તબક્કામા કાલસામા સમાએલી હાઇડ્રોજન ગેસ તથા કેટલોક કારબન છૂટા પડે છે, જે નીચેથી ઉપર ચઢતી મીઓ ગેસ સાથે ભેળાઈને તેને વધારે સ્ત્રોગ (strong) બનાવે છે ડીસ્ટીલેશનની ક્રિયા વખતે કાલસામાથી જે ગેસ છૂટી પડે છે, તે જો એ તબક્કાની ટેમ્પરેચર ઓછી હોય તો આગળ જતા કન્ટેનર થઈને કાલતાર અને મેસના આકારમા જમા થાય છે પણ જો ટેમ્પરેચર સારી હોય તો એ ગેસ નીચેથી ઉપર આવતી મીઓ ગેસ સાથે સારી રીતે ભેળાઈ જાય છે આ કારણ થઈ ડીસ્ટીલેશનના તબક્કામા કાલસાને લાંબો વખત સુધી ઉચી ટેમ્પરેચરે રહેવા ન શકે તેથી જોઈએ, જેથી બધી ગેસ છૂટી પડી કાલસાનો કોક (coke) બની જઈ તે કોક રીડકશનના તબક્કામા નીચે ઉતરે રીડકશનના તબક્કામા કાલસાનો સારો જથ્થો રાખવો જોઈએ, જેથી નીચેથી ઉપર ચઢતી ગેસને પુરતા જથ્થામા તેમાથી કારબન મળી શકે હવા સાથે પાણીની વેપર ભેળીને આપવાની ખાસ મતલબ એ છે કે કરનેસમા ખાસ કરીને કમ્બસશન ઓછી ટેમ્પરેચરે કરીને કાલસાને ધુખરાવવો

ગેસ જેનરેટર (Gas Generator)—ચિત્ર નં. ૨૮૮ મા કમ્પએલ ગેસ કંપની (Campbell Gas Co.) નો સકેશન ગેસ પ્રોડ્યુસીંગ પ્લાન્ટ બતાવ્યો છે, જેમાં ડાબા હાથ ઉપર ગેસ જેનરેટર છે એ જેનરેટરમાં તળે ફાયર ગ્રેટ છે, જેની ઉપર કોલસાનો મોટો ટગલો કરવામાં આવે છે જેનરેટરને મથાળે હોપર (hopper) છે, જેમાં બે ત્રણ કલાક ચાલે તેટલા કોલસા ભરી રાખવામાં આવે છે, અને જેમ જેમ કોલસો ફાયર ગ્રેટ ઉપર બળતો જાય છે તેમ તેમ ઉપરના હોપરમાંથી કોલસો નીચે ઉતરતો જાય છે હોપરની ઉપરનું કવર ચાલુમાં હમેશા બંધ રાખવામાં આવે છે, પણ જો કોલસો બળતી વખતે ગરમ થયો હોય તો એ ઢાકણ ઉઘાડી સીક મારી કોલસો હલાવી શકાય છે, જેથી તે બગાડ નીચે ઉતરે જેનરેટરમાં અંદરની બાજુએ ફાયર બ્રીકનું અગ્નિ (lining) કરવામાં આવે છે, અને તેને મથાળે કાન્ટ આયર્નના હોપરના નીચલા ભાગમાં આસપાસ ફરતો V આવા આકારનો ગાળો છે, જેને બોઇલર અથવા ઇવેપોરેટર (evaporator) કહે છે એ બોઇલરમાં થોડું થોડું પાણી બાફેથી આવ્યા કરે છે, જે જેનરેટરની ગરમીથી ગરમ થઈ તેમાંથી પ્રેસર વગરની વેપર બને છે ફરનેસમાં જોઈતી હવા હોપરની ડાબી બાજુમાં બતાવેલા બેન્ડ પાઇપમાંથી (એનજીનના પીસ્ટનના સકેશનની મદદથી) ખેંચવામાં આવે છે, જે હવા બોઇલરના પાણીમાંથી તૈયાર થયેલી વેપર પણ પોતાની સાથે ફરનેસમાં ખેંચી લઈ જાય છે પાણી બે ભાગ હાઇડ્રોજન ગેસ અને એક ભાગ ઓક્સીજન ગેસ (H₂O) નું બનેલું હોવાથી એ બંને ગેસ કોલસાની ગેસ સાથે બેળાવાથી કોલસાની ગેસ ઘણી મોટાગ બને છે હાઇડ્રોજન સખત ગરમી પેદા કરી આપે છે, અને ઓક્સીજન કારબન સાથે બેળાઈને કમ્પસેશનને ટેકા આપે છે હવા સાથે પાણીની વેપર જેનરેટરની જમણી બાજુએ રાખેલા ઓર પાઇપમાંથી થઈને ફાયર ગ્રેટની નીચેના એક્ષીપીટમાં કેવી રીતે જાય છે તે ચિત્રમાં તીરની નિશાનીથી બતાવ્યું છે એ ઓર પાઇપની આસપાસ મોટા ડાયામેટરની ગેસ પાઇપ છે, જેમાંથી થઈને જેનરેટરમાં પેદા થયેલી ગેસ રક્બરમાં જાય છે, અને તે ગેસ ગરમ હોવાથી ઓર પાઇપ માંહેલી હવાને ગરમ કરે છે, અને ગેસ પોતે થોડીક ઠંડી થાય છે કોલસાના ટુકડાઓ ફેંટી પડેલા સુધીનાજ મોટા હોવા જોઈએ, અને કોલસાને ફેંટાવવા છીંદો

વાળી ચાળણીમાથી ચાળીને વાપરવો સારો છે, જેથી તે માહેલો બધો ભૂકો અને નાના ટુકડા છૂટા પડે એ ભૂકો તથા ટુકડા કરતાં નાનાં ટુકડા આગને જામ કરી નાખે છે કેટલાક મેકરો ઍશપીટનાં તળી-આમા થોડુંક પાણી ભરી રાખવાની ગોઠવણ રાખે છે, જેથી તેમાથી ઉત્પન્ન થતી સ્ટીમ ફાયર ગ્રેટમા ચઢતી વખતે ફાયર બાર ઠંડા રહે અને બળી નહી જાય.

કોક સ્ક્રબ્બર (Coke Scrubber)—ગેસ જેનરેટરમાંથી ગેસ ચિત્ર નાં ૨૮૮મા વચ્ચે મૂકેલા કોક સ્ક્રબ્બર અથવા કુલરમા તળેથી દાખલ થાય છે એ સ્ક્રબ્બરનું કામ ગેસને ઠંડી કરવા ઉપરાંત તેને શીલ્ડર કરવાનું હોય છે એમા ગેસ ઠંડા પાણીથી ધોવાઇને તેની સાથે બારીક કાલસાની જે રજકણો ઉડી આવી હોય તે છૂટી પડી જાય છે, અને ગેસ સ્વચ્છ બને છે ગેસને એ પ્રમાણે જો બરાબર ધોવામા નહી આવે તો કાલસાની એ રજકણો સીલીનડરમા જઇને તેને કાતરી નાખે એ સ્ક્રબ્બરમા કોકના કકડા આસરે ૨ ઇંચ મોટા ભરવામા આવે છે, અને મથાળે થોડોક ભાગ ખાલી રાખી તેમાં પાણીની એક ઝારી (rose) એક પમ્પ અથવા વોટર સરવીસના પાઇપ સાથે જોડવામા આવે છે, જેમાથી ઠંડું પાણી છત્રીની માફક ફેલાઇને સ્ક્રબ્બરમા પડે છે, જેથી સ્ક્રબ્બરમા નીચેથી ઉપર ચઢતી ગેસ ધોવાય છે સ્ક્રબ્બરમા ગેસ ધોવાઇને ઠંડી થવા પછી તે ચિત્રમા જમણી બાજુએ મૂકેલા ગેસ બાક્ષમા આવે છે, જે માત્ર એક ખાલી બાક્ષ છે, જેમા ગેસનો કેટલોક જથ્થો જમા થાય છે, ત્યાંથી તે એનજીનમા ખેંચવામા આવે છે યાદ રાખવું કે ગેસમા કાંઈ ગ્રેસર હોતો નથી અને તે પોતાના ગ્રેસરથી કાંઈ એનજીનમા જતી નથી, પણ પીસ્ટન પોતે પેહલ્લા સક્શન સ્ટ્રોક વખતે ગેસને ગેસ બાક્ષમાથી, સ્ક્રબ્બરમાથી અને જેનરેટરમાથી થઇને વેક્યુમથી ખેંચે છે, જેથી જેનરેટરની ક્રનેસને ડ્રાફ્ટ મળે છે (બાઇલરના ઇન્ડ્યુસ્ટ્રી ડ્રાફ્ટ માફક) સ્ક્રબ્બરમા ભરવા પેહલ્લા કોકના કકડા સારી રીતે ધોવા જોઇએ.

ફેન બ્લોઅર (Fan Blower)—ચિત્રમા જેનરેટરની ડાબી બાજુમા ફરનેસની નીચે ઍશપીટ સાથે એક પમ્પો જોડવામાં આવ્યો છે, જે પમ્પો ત્યારે એનજીન બંધ હોય ત્યારે હાથ વડે ચલાવીને જેનરેટરમાં ડ્રાફ્ટ આપી કાલસો સળગાવવામા આવે છે, અને કાલસો

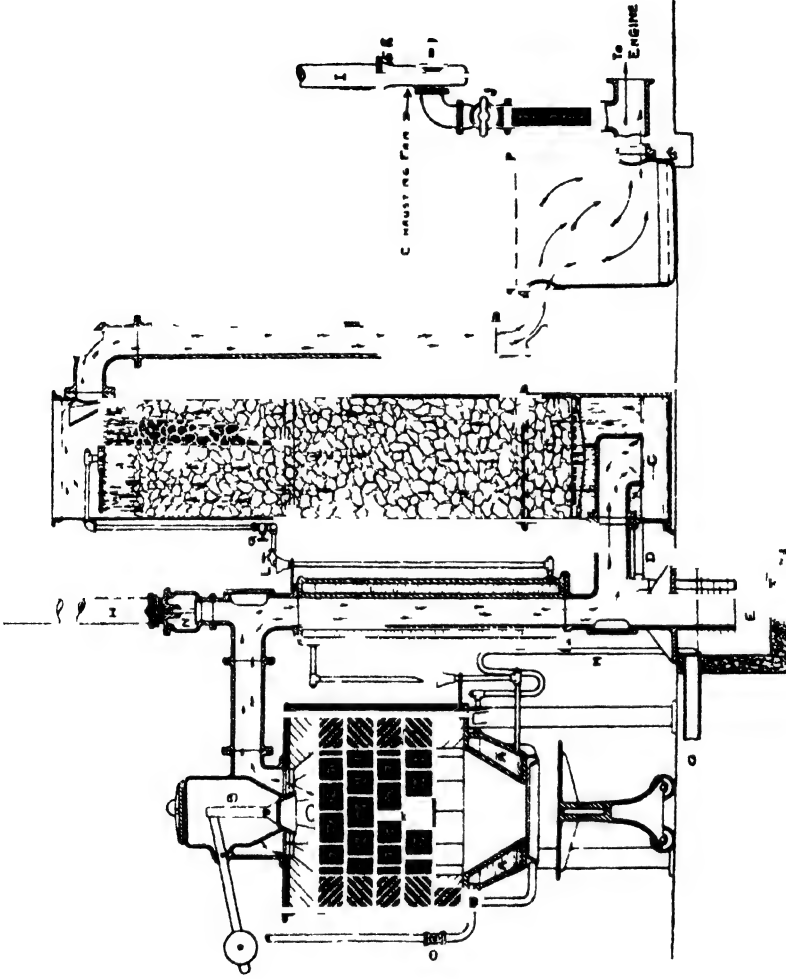
સળગ્યા પછી એનજીન ચાલુ થતાંજ ચાલુમાં પખો ચલાવવાની અગત રહેતી નથી, પણ ઉપર કહ્યું તેમ પીસતનના સકશનથીજ ફરનેસમાં હવા ખેચાઇને કોલસો બળ્યા કરે છે ત્યારે એનજીન બંધ હોય અને પખો ચાલતો હોય ત્યારે જેનરેટર અને સ્ક્રબર વચ્ચેના પાઇપને મથાળે ઉભા મૂકેલા બ્લોઓફ પાઇપનો કોંક ખોલવામાં આવે છે, જેથી જેનરેટરમાંથી શુદ્ધઆતમાં નિકળતો ધુમાડો બાહરે નિકળી જાય છે. કોલસો સળગીને બળવા માટે ત્યાસુધી પખે ચાલુ રાખવામાં આવે છે, અને તેટલો વખત પાણીની વેપરનો વાટવ બંધ રાખવામાં આવે છે.

બ્લો ઑફ પાઇપ (Blow-off Pipe)—સેપરેટરનું ઉપરનો બ્લોઓફ પાઇપ જેને વેન્ટ (waste) પાઇપ અથવા વેન્ટ (vent) પાઇપ પણ કહે છે તે ૩૦ ફીટથી ઓછો ઉંચો રાખવામાં આવતો નથી, કારણકે ત્યારે એનજીન ચાલુ નહીં હોય અને પખે ચલતો હોય ત્યારે ધુમાડો અને શુદ્ધઆતમાં ઉત્પન્ન થતી નબળી ગેસ કાઢી નાખવા માટે એ ચીમનીની ગરજ સારે છે બનતા સુધી એ પાઇપમાં કદીબી બેન્ડ રાખવો નહીં ઉચી પાઇપ રાખવાથી શુદ્ધઆતમાં આગ સળગાવતી વખતે ડ્રાફ્ટ સારો પકડે છે, અને કોલસો જલ્દી સળગે છે.

હાઇડ્રોલીક બોક્ષ (Hydraulic Box)—સ્ક્રબર અને જેનરેટર વચ્ચેના ગેસ પાઇપને તળે એક કાર્ટ આયર્નનો ઉઘાડો બોક્ષ પાણી ભરેલો મૂકવામાં આવે છે, જેને હાઇડ્રોલીક બોક્ષ કહે છે સ્ક્રબરને તળે જે ગેસનો ઇનલેટ પાઇપ છે તેનું મોહકુ હમેશાં આસરે ફ્રી ઇચ જેટલુંજ પાણીમાં ડુબેલું રહે તેટલું પાણી સ્ક્રબરને તળે ભરાઇ રહેવા પછી બાકીનું પાણી એ હાઇડ્રોલીક બોક્ષમાં એક ટ્રેન પાઈપ મારફતે વહી જતું જોઇએ સ્ક્રબરની નીચે આ વૉટર સીલ (water seal) રાખવાની મતલબ એ છે કે જ્યારે એનજીન બંધ હોય ત્યારે સ્ક્રબરમાંથી થઇને જેનરેટરમાં હવા દાખલ થાય નહીં, જેમ જો થાય તો જેનરેટરમાં જમાં થયેલી થોડીક ગેસ હવાના સંબંધમાં આવતાજ સળગીને ફાટે યાને એક્ષપ્લોઝન કરે.

સેપરેટર (Separator)—હાઇડ્રોલીક ઔક્ષમાં જે પાઇપનો નીચલો છેડો ધ્રુબેલો છે તે પાઇપને સેપરેટર કહે છે, કારણકે એ પાઇપમાંથી પસાર થતી વખતે ગેસમાં જે કાંઈ કાલતાર, કાલસાનો ભુકા અને ધુળ (dust) જેવો ભારી પદાર્થ ભેળાયેલો હોય તો તે છુટો પડી નીચે પડે છે એ સેપરેટરની વચ્ચે ઔર પાઇપ છે, જેથી ગરમ ગેસની ગરમીથી હવા ફરનેસમાં જવા પહેલાં ગરમ યાય છે.

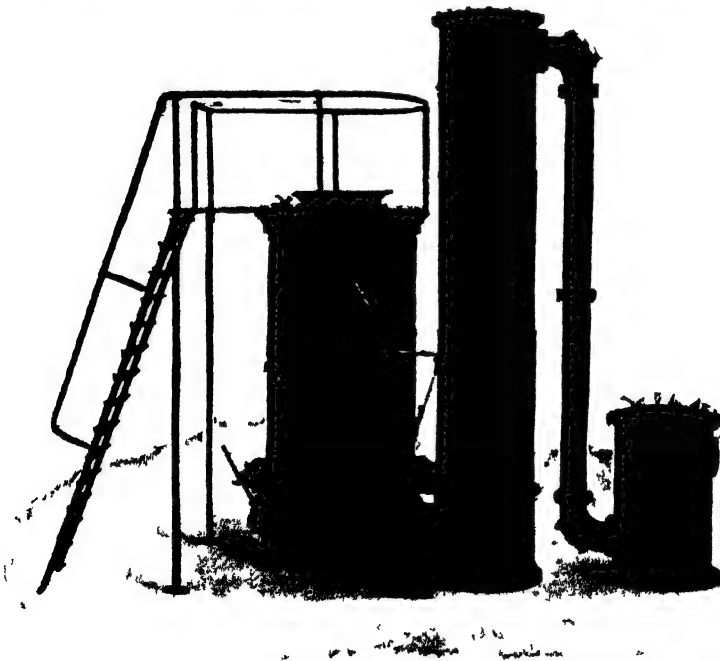
ઓપન હાર્થ સક્શન ગેસ પ્રોડ્યુસર (Open Hearth Suction Gas Producer)—ચિત્ર નાં ૨૮૯ માં કમ્બેસ્ટ ગેસ ક્રાંતો નો જે સક્શન ગેસ પ્રોડ્યુસર બનાવ્યો છે, તેનો ચૂલો અથવા કમ્બેસ્ટ બુલ્ડો અને અલાઉદો છે આ પ્રોડ્યુસરમાં ખરાબ બનતો એન્ડ્રેસાઇટ, ચારકાલ, અથવા તો સાધારણ સ્ટીમ ઓઇલરની ફરનેસના ઓઇલની ગળમાંથી મળતો ચાળેલો કાલસો આળી શકાય છે. કાલસાને ટુંક ના છીંટોવાળી ચાળણીમાંથી આળી કાલડીને તેના ટુકડાઓ ટુંકી થી ૧ ઈંચ નુમીનાજ ગળવા જોઇએ એમાં કમ્બેસ્ટ ઘૂટી પેડાઓ ઉપર ગળેલી હોવાથી તે બાઉન્ડ ગળાવા લાઇ ચાલુમાં સાફ કરી શકાય છે જેથી આગ સાફ કરવા માટે ગેસ પ્રોડ્યુસર અને એનજીને થ્રોટલાઇઝર વચ્ચે ગળવા પડતા નથી એમાં જેનરેટરને મચાળે હોય B છે, અને તળે A ઓઇલર અથવા હર્વેપોરેટર છે જેનરેટરની નીચે ઘૂટી કમ્બેસ્ટ છે સેપરેટરમાં ગેસ પાઇપની આસપાસ પાળીનું જેકેટ ગળવામાં આવ્યું છે, જેથી ગેસ ઠંડી થાય છે, અને ગરમ થયેલું પાળી ઓઇલરમાં જાય છે ચાલુ કરતી વખતે ગુરૂઆતમાં ડ્રાફ્ટ આવવા માટે એમાં ફ્લેસ્ટ ડ્રાફ્ટનો પંખો જેનરેટરની નીચે મૂકવાને બદલે ઇન્ડ્યુસ્ટ્રી ડ્રાફ્ટ સીસ્ટમથી એક એકઝાસ્ટ ફેન ગેસ ઔક્ષ ઉપર મૂક્યો છે.

ચિત્ર નંબર ૨૮૬.
કાર્બોનિસ આપન દાર્થ સકશન ગેસ પ્રોડ્યુસર

બિટ્યુમીનસ કોલ સકશન ગેસ પ્રોડ્યુસર (Bituminous Coal Suction Gas Producer)—ચીમ ઑધલરમા બળતો સાધારણ ચીમ કોલ બાળીને તેની ગેસ બનાવવા માટે આ પ્રોડ્યુસર વપરાય છે એમા જેનરેટરમા તળે તથા ઉપર બન્ને તરફ હવા આપવામા આવે છે, અને જેનરેટરના લગભગ મધ્ય ભાગમાથી ગેસ ખેંચવામા આવે છે આથી આગનો ઉપલો ભાગ ઉઘો બળે છે અને એવી જાતના કોલસાની ગેસ સાથે જે કોલતારનો જથ્થો

બેળાયલો હોય તે નીચે ઉતરી પાછો બળી જાય છે. એ ઉપરાંત કેટલાક મોટા બિટ્યુમીનસ પ્લાન્ટમાં ગેંસમાંથી કોલતાર છૂટો પાડવા માટે એક સેન્ટ્રીફ્યુગલ તાર એક્ષત્રેક્ટર (Centrifugal Tar Extractor) હોય છે એ એક્ષત્રેક્ટર સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ જેવોજ હોય છે, પણ એની અદરના પખાના પાણી વાકદારને બદલે ઘણાખરો સીધા હોય છે, જે જોરથી ફરવા સાથે ગેંસમા બેળાયલો તાર સેન્ટ્રીફ્યુગલ ફોર્સથી ઉડીને એક્ષત્રેક્ટરના કેસીંગ સાથે ચોટી જાય છે. એ એક્ષત્રેક્ટર એનજીન અને સ્ક્રબર વચ્ચેના ગેંસ પાઇપ સાથે જોડવામા આવે છે, અને એક્ષત્રેક્ટર સાથે પાણીના પાઇપ જોડવામાં આવે છે, જેથી બધો તાર ધોવાઇને બાહર નિકળી જાય છે એ ઉપરાંત ગેંસને વધારે સ્વચ્છ કરવા માટે એક સાધારણ કોક સ્ક્રબર ઉપરાંત બીજો વધારાનો ઉડ સ્ક્રબર (wood scrubber) પણ હોય છે, જેમા લાકડાના છોળ્યા (wood wool) ભરેલા હોય છે, જેમાંથી ગેંસ પસાર થતા તે શીશટર થઇ સ્વચ્છ થઇને એનજીનમા જાય છે.

ચિત્ર નાં ૦ ૨૯૦.

કેમ્પબેલ બિટ્યુમીનસ કોલ સકશન ગેંસ પ્રોડ્યુસર.

પ્રકરણ—૪૮.

ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ.

ELECTRIC LIGHT.

ઇલેક્ટ્રિસિટિ (Electricity)—વીજલી કાંઇ પદાર્થ નથી એ એક જાતની શક્તિ (energy) છે એ અદૃશ્ય છે, અને એનું કાંઇ રૂપ, રંગ કે વજન નથી વીજલીની શક્તિ યાંત્રિક શક્તિ (mechanical energy) માં તેમજ ગરમીની શક્તિ (heat energy) માં ફેરવી શકાય છે (જુઓ પાનુ—૧)

વીજલીની અસર (Effects of Electricity)—વીજલીની હાજરી પદાર્થો ઉપર થતી તેની જૂદી જૂદી અસરો ઉપરથી માલમ પડે છે, જે મૂખ્ય કરીને ચાર છે—ગરમીની અસર, લોહ ચુબકીક અસર, રસાયણી અસર, અને શારીરિક અસર

ગરમીની અસર (Heating Effect)—ન્યારે વીજલી કોઇ પદાર્થમાં દાખલ થાય છે ત્યારે તેને તે ગરમ કરે છે ધાતુના કોઇ સળિયામાં વીજલી દાખલ થતાજ તે ગરમ થાય છે, અને વીજલીનો પ્રવાહ જો ધણો સખ્ત હોય તો તે પિગળી પણ જાય છે જે પદાર્થો પોતામાંથી વીજલી પસાર કરવાનો ગ્રણુ ધરાવતા નથી, તે પદાર્થોમાંથી ધણુ થોડા પ્રવાહ (current) ની વીજલી પસાર કરતાજ તે ગરમ થાય છે, પણ ધાતુઓ અને બીજા વીજલી પસાર કરવાનો ગ્રણુ ધરાવતા પદાર્થોને ગરમ કરવા માટે વીજલીનો પ્રવાહ ધણો જોઈએ છે, અને જો તેઓને ગરમ કીધા વગર તેઓમાંથી વીજલી પસાર કરવી હોય તો તેઓનો સેક્શનલ એરીઆ (sectional area) કરન્ટના પ્રમાણમાં મોટો રાખવો પડે છે.

લોહચુબકીક અસર (Magnetic Effect)—લોખ-ડના એક સળિયા ઉપર ધાતુનો તાર વિટાળીને તે તારમાંથી વીજલીનો કરન્ટ પસાર કરતાજ તે સળિયા લોહચુબક બની જાય છે (જુઓ પાનુ ૧૦૧૦), અને સાધારણ લોહચુબક માફક તે લોખ ડના કકડાઓ પોતાની તરફ ખેંચે છે.

રસાયણી અસર (Chemical Effect)—પાણીમાંથી વીજલીનો કરન્ટ પસાર થતાજ પાણી (H_2O) જે બે મૂળતત્વો

હાઇડ્રોજન અને ઑક્સીજનનું બનેલું છે, તેઓ છૂટાં પડી જાય છે વીજલીની મદદથી હલકી ધાતુઓ ઉપર સોના ચાદીનો ઢાળ (gold) ચઢાવવાનું કામ બાણીતું છે

શારીરિક અસર (Physiological Effect)—કોઈ પ્રાણીના શરીરમાંથી વીજલી પસાર થતાજ તેને સખત આયકો લાગે છે, અને જો વીજલીનો પ્રવાહ સખત હોય તો તે પ્રાણીનું મૃત્યુ પણ નિપજે છે જો વીજલીના સખત કરન્ટવાળો તાર બુલમા પકડવામાં આવે છે તો વીજલીની અસરથી હાથના આગળાઓના માસના લોચાઓ (muscles) સક્રિય થઈ જવાથી હાથમાંથી તાર છોડી દઈ શકાતો નથી આ કારણ થકી વીજલીના સખત કરન્ટવાળા તાર અને મશીનરી ઉપર કામ કરતી વખતે હાથમાં ગ્યરના મોજા પેડરવામાં આવે છે, કારણકે ગ્યરમાંથી વીજલી પસાર થઈ શકતી નથી તેજ માટે વીજલીની ઘણીકે ઘણીકે વાતીઓ ઉપર ગ્યરના હેન્ડલ ચઢાવેલા હોય છે

ઇલેક્ટ્રો-મોટીવ ફોર્સ (Electro-Motive Force)—જેમ સ્ટ્રીમનો અથવા પાણીનો પ્રેસર હોય છે, તેમ વીજલીનો પણ પ્રેસર હોય છે, જેને ઇલેક્ટ્રો-મોટીવ ફોર્સ કહે છે વીજલીનો એ પ્રેસર સ્ટ્રીમ અથવા પાણીના પ્રેસરને તફાવત મલતો હોય છે, એટલે કે જેમ વધારે પ્રેસરની સ્ટ્રીમ ઓછા પ્રેસરની સ્ટ્રીમથી ભરેલા કોઈ વાસણમાં દાખલ થઈ ગઈ છે, અથવા ઉચી સપાટી ઉપરનું પાણી નીચી સપાટી ઉપર વહી આવે છે, તેમ વીજલીનો પ્રેસર પણ કંઈ છે એટલે જો એક જગાએ વીજલીનો વધારે પ્રેસર હોય અને બીજી જગાએ ઓછો, તો નદી હોય અને એ બન્ને જગા વચ્ચે ધાતુના તારથી સંબંધ હોય તો વધારે પ્રેસરની વીજલી ઓછા પ્રેસરની જગા તરફ ધસવાડ જશે એ ઇલેક્ટ્રો મોટીવ-ફોર્સને **વોલ્ટેજ (voltage)** અથવા ટૂંકમાં **વોલ્ટ (volt)** કહે છે, અને એના ગેજને વોલ્ટ મીટર કહે છે

પોઝીટીવ અને નેગેટીવ (Positive and Negative Electricity)—વીજલીનો પ્રેસર જે તરફ વધારે હોય તેને + અથવા પોઝીટીવ કહે છે, અને જે તરફ ઓછો હોય તેને - અથવા નેગેટીવ કહે છે જેમ એક લાખી પાઇપમાંથી પસાર થતા સ્ટ્રીમ અથવા પાણીનો પ્રેસર ઓછો થતો જાય છે, તેમ એક લાખી તારમાંથી

પસાર થતા વીજલીનો પ્રેસર પણ ઓછો થતો જાય છે જેમ પાણી અથવા સ્ટીમને વહેવા માટે પાઇપ જોઇએ છે તેમ વીજલીને વહેવા માટે ધાતુનો તાર જોઇએ છે.

ઇલેક્ટ્રીકલ કરન્ટ (Electrical Current)—જેમ સ્ટીમના કે પાણીના પ્રેસર ઉપરાંત તેનું કદ અથવા જગ્યા હોય છે, તેમ વીજલીના પ્રવાહનો પણ જગ્યા હોય છે, જેને ઇલેક્ટ્રીકલ કરન્ટ કહે છે એ પ્રવાહનો જગ્યા માપવાના માપને એમ્પીઅર (ampere) કહે છે, અને તે માપનાગ જેજ અથવા ય ત્રને એમ્પીઅર મીટર કહે છે

ઇલેક્ટ્રીકલ રીઝીસ્ટન્સ (Electrical Resistance)—જેમ સ્ટીમ અથવા પાણીને એક પાઇપ માંથી વહેતા પાઇપમાં થતા ફ્રીક્શન યાને ધસાડાથી અટકાવ નહે છે, તેમ વીજલીને પણ એક તારમાંથી પસાર થતા અટકાવ નહે છે, જેને ઇલેક્ટ્રીકલ રીઝીસ્ટન્સ કહે છે એ અટકાવ માપવાના માપને ઓહમ (ohm) કહે છે

પ્રેસર, કરન્ટ અને રીઝીસ્ટન્સ એ ત્રણ ચીજોમાંની બે આપી હોય તો ત્રીજી શોધી કાઢવા માટેનો ફોર્મ્યુલા અથવા ગણતરી નીચે મુજબ છે —

$$C = \frac{E}{R} \quad R = \frac{E}{C} \quad E = R \times C$$

C = ઇલેક્ટ્રીકલ કરન્ટ એમ્પીઅરમાં

E = ઇલેક્ટ્રીકલ પ્રેસર વોલ્ટમાં

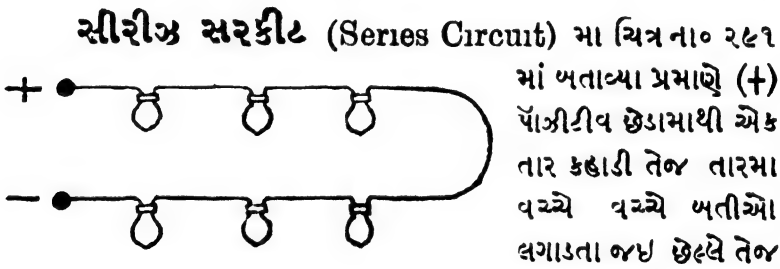
R = ઇલેક્ટ્રીકલ રીઝીસ્ટન્સ ઓહમમાં

વોલ્ટમાં પડતી ઘટ (Drop in Voltage)—તારની લાંબી લાઇનમાંથી પસાર થતા ઇલેક્ટ્રીક પ્રેસર (વોલ્ટેજ) કમી થાય છે એટલે જો ડાઇનેમોથી કેપ લેમ્પ યા મોટર ધણે દૂર હોય તો તે લેમ્પ યા મોટરને ડાઇનેમોના પૂરેપૂરો વોલ્ટેજ મળતા નથી, તેથી તે લેમ્પ ઝાંખો બળે છે, યા મોટરની ઝડપ ઓછી થાય છે એ ફોલ અથવા ઘટ ખરેખરી કેટલી પડે છે તે ઉપર આપેલા ફોર્મ્યુલાથી શોધી કાઢી શકાય છે ગણતરીમાં પોઝીટીવ અને નેગેટીવ બન્ને તારની સામટી લબાઇ લેવી

દાખલો—એક ડાઇનેમોથી લૅમ્પ ૨૦૦ વાર ફર છે કરન્ટ ૨૦ એમ્પીઅર છે, તારનું નંબર ૭/૧૪ છે, જેનો રીઝીસ્ટન્સ કોણ— ૫૩ પ્રમાણે ૭ ઓહમ છે, તો કેટલા વોલ્ટ ઘટ (drop) પડશે ?

$E = C \times R$ ૧૦૦૦ વારે જો ૭ ઓહમ તો $(૨૦૦ \times ૨૦૦) = ૪૦૦$ વારે ૨૮ ઓહમ, માટે $૨૦ \times ૨૮ = ૫૬$ વોલ્ટ ડ્રોપ પડશે (જવાબ)

સરકીટ (Circuit)—વીજલીની કોઇ બેટરી અથવા ડાઇનેમો મશીનના પોઝીટીવ છેડામાંથી તાર લઇને ગમે તેટલો દુર લઇ જઇ લાવ્યા પછી તેનો બીજો છેડો નેગેટીવ છેડા સાથે જો જોડી નાખવામાં આવે તોજ વીજલીક પ્રવાહ તેમાંથી વહેવા માટે છે, અને ત્યારેજ તેને વહેવા માટેનો રસ્તો અથવા સરકીટ સંપૂર્ણ થયેલો કહેવાય છે. ન્યારે બે તાર વચ્ચે કોઇ અકસમાતથી જોડાઇ જાય ત્યારે તેને શોર્ટ સરકીટ (short circuit) કહે છે એ સરકીટ બે જાતના હોય છે, એક સીરીઝ અને બીજો પેરેલલ અથવા શન્ટ (shunt) સરકીટ કહેવાય છે.

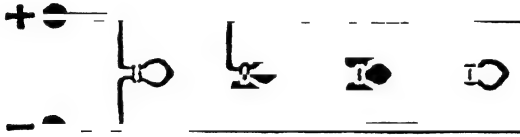
ચિત્ર નાં ૨૯૧.

સીરીઝ સરકીટ

માં બતાવ્યા પ્રમાણે (+) પોઝીટીવ છેડામાંથી એક તાર કઢાડી તેજ તારમાં વચ્ચે વચ્ચે બીજાઓ લગાડતા જઇ છેલ્લે તેજ તારનો છેડો પાછો લાવી (-) નેગેટીવ છેડા સાથે જોડી દેવામાં આવે છે.

એ જાતના સરકીટમાં રીઝીસ્ટન્સ વધારે હોય છે, અને પ્રેસર (વોલ્ટેજ) બધા લૅમ્પો વચ્ચે વેહ્યાઇ જાય છે, પણ કરન્ટ (એમ્પીઅર) દરેક લૅમ્પમાં એકજ સરખો રહે છે જેમ કે ઉપલા ચિત્રમાં ૬ લૅમ્પ સીરીઝમાં જોડેલા બતાવ્યા છે, અને ધારો કે દરેક લૅમ્પને ૫૦ વોલ્ટ અને ૫ એમ્પીઅર જોઇએ છે તો $૫૦ \times ૬ = ૩૦૦$ વોલ્ટનો ડાઇનેમો એ માટે જોઇશે જે ફક્ત ૫ એમ્પીઅર ઉપર એ આખો સરકીટ ચલાવી શકશે

પેરેલલ સરકીટ (Parallel Circuit) મા ચિત્ર નાં ૨૬૨ માં બતાવ્યા પ્રમાણે પૉઝીટીવ અને નેગેટીવ બન્ને છેડામાથી એક એક તાર કહાડીને ન્યા ન્યા બતીઓ લગાડવી હોય ત્યા ત્યા જુદી જુદી શાખાઓ કહાડી તેઓ સાથે લૅમ્પ જોડવામાં આવે છે, યાને બતીનો એક તાર + સાથે ને બીજો તાર - સાથે જોડવામાં આવે છે. એ સરકીટમાં રીઝીસ્ટન્સ ઓછો હોય છે, અને વોલ્ટેજ દરેક લૅમ્પ માટે એકસરખો રહી કરન્ટ વહેવાઇ જાય છે. જેમકે નીચલા ચિત્રમાં પેરેલલ સરકીટમાં ચાર લૅમ્પ જોડેલા બતાવ્યા છે, અને ધાગે કે ઉપલોજ ૩૦૦ વોલ્ટ અને ૫ એમ્પીઅરનો ડાઇનેમો એ સરકીટ ચલાવવાને કામે લાગેલો છે તો દરેક લૅમ્પ ૩૦૦ વોલ્ટ અને $4 = 125$ એમ્પીઅર કરન્ટ ખાશે

ચિત્ર નાં ૨૬૨.
પેરેલલ સરકીટ

ઇલેક્ટ્રીકલ સરકીટમાં વોલ્ટેજ માપવાનો જેજ વોલ્ટ મીટર પેરેલલ રીતે અને એમ્પીઅર માપવાનો જેજ એમ્પીઅર મીટર સીરીઝ રીતે ધણુ 'અર્' નેગેટીવ તાર સાથે જોડવામાં આવે છે

ઇલેક્ટ્રીક ડ્રાઇવમાં વ્યર્થ જતો પાવર (Power lost in Electric Drive)—મોટી સાઇઝના ૫૦ થી ૨૦૦ હોર્સ પાવરના ઇલેક્ટ્રીક ડાઇનેમો અને મોટરની મિકેનિકલ ઇફીશીયન્સી ૯૦ થી ૯૪ ટકા હોય છે, એટલે એ મશીનો પોતાના ફ્રીક્શનમાં સેકંડે ૧૦ થી ૬ ટકા પાવર ખાય છે જે એક ડાઇનેમો હાઇ સ્પીડ સ્ટીમ એનજીનની કેન્ક શાફ્ટ સાથે પાધરો જોડયો હોય તો ઇલેક્ટ્રીક ડ્રાઇવમાં વ્યર્થ જતો પાવર એનજીનમાં ૧૦ ટકા, ડાઇનેમોમાં ૬ ટકા, મોટરમાં ૬ ટકા અને કેબલ (તાર)માં ૧ ટકા મળીને લગભગ સેકંડે ૨૩ થી ૨૫ ટકા થવા જાય છે જે શાફ્ટીંગ પુલી અને પટાની મદદથી ડાઇનેમો ચાલતા હોય તો એમાં બીજા ૧૫ ટકા ઉમેરતાં કુલ વ્યર્થ જતો

પાવર લગભગ ૪૦ ટકા થવા જાય છે નાની સાઇઝના ડાઇનેમો અને મોટરો (૧ થી ૫૦ પ્રેક હોર્સ પાવર)ની ઇશીશીઅન્સી ૭૫ થી ૮૫ ટકા હોય છે

ઇલેક્ટ્રીકલ પાવર (Electrical Power)—વોલ્ટ અને એમ્પીઅરનો સાથે ગુણાકાર કરવાથી જે આવે તેને ઇલેક્ટ્રીકલ પાવર અથવા વૉટ (watt) કહે છે જેમ કે ૧૦૦ વોલ્ટ અને ૫૦ એમ્પીઅરનો ડાઇનેમો હોય તો તેનો પાવર $100 \times 50 = 5000$ વૉટ થયો કીલોવૉટ (kilo-watt) એટલે એક હજાર વૉટ ૧૦૦૦૦૦ વૉટ ઉત્પન્ન કરનારો ડાઇનેમો હોય તો તેને “૧૦૦ કીલો વૉટનો ડાઇનેમો” કહે છે એક કીલોવૉટ ૧૩૪ ઇલેક્ટ્રીકલ હોર્સ પાવરની બરાબર હોય છે, જે લગભગ ૧૫ પ્રેક હોર્સ પાવરની બરાબર થવા જાય છે ૭૪૬ વૉટનો એક ઇલેક્ટ્રીકલ હોર્સ પાવર ગણવામા આવે છે એટલે કે જો એક મોટર ૧૦૦ વોલ્ટનો હોય અને ૫૦ એમ્પીઅર ખપાવતો હોય તો $100 \times 50 = 5000$ વૉટ થયા, અને $5000 \div 746 = 6.7$ ઇલેક્ટ્રીકલ હોર્સ પાવર થયા હવે જો એ મોટરની મિકેનિકલ ઇશીશીઅન્સી સેકેડે ૯૦ ટકા હોય તો એ મોટર ૬૭ હોર્સ પાવર પોતાના ક્રીકશનમા ખાઈને $6.7 \times 90 = 6.03$ પ્રેક હોર્સ પાવર ઉત્પન્ન કરી આપશે એક બીજો નામલો લઈએ —

દાખલો—૩૦૦ હોર્સ પાવર ખાનારી મશીનરી ચલાવનાર કારખાનુ ઇલેક્ટ્રીક ડ્રાઇવથી ચલાવવું છે—માટે સ્ટીમ એનજીન કેટલા ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવરનું લેવું ?

મશીનરી	૩૦૦	હોર્સ પા
શાફ્ટીંગ, પટા, પુલી વગેરે (૧૫ ટકા)	૪૫	„
૩૪૫ પ્રે હોર્સ પા નો મોટર (૬ ટકા)	૨૦ ૭	„
૩૬૫ પ્રે હોર્સ પા ખાનારો રાજર કીલો		
વૉટનો ડાઇનેમો (૬ ટકા)	૨૧ ૯	„
૩૮૭ પ્રે હોર્સ પા નુદવગટીકલ હાઇ સ્પીડ		
એનજીન (૧૦ ટકા)	૩૮ ૭	„

એનજીનના ઇન્ડીકેટેડ હોર્સ પાવર ૪૨૬ ૩

એ મુજબ ૩૦૦ હોર્સ પાવરની મશીનરી ઇલેક્ટ્રીક ડ્રાઇવથી ચલાવવા માટે ૪૨૬ હોર્સ પાવરનું એનજીન જોઈશે, જેમાં કેબલ

(તાર) વગેરેમાં અર્થ જતો થોડોક પાવર ઉમેરતા ૪૩૦ ઇન્ડીકેટર હોર્સ પાવરનું એનજીન જોઇશે

ઇલેક્ટ્રીક ડ્રાઇવીંગ (Electric Driving)—કારખાનાથી પાવર પ્લાન્ટ ગમે તેટલો દૂર હોય તે છતાં એનજીનની મદદથી ડાઇનેમો ચલાવીને તેના તાર થાપલાઓ ઉપરથી અથવા જમીનમાં નાખેલી નળીઓમાંથી લઇ આવી કારખાનામાં મૂકેલા ઇલેક્ટ્રીક મોટરને જોડવાથી તે મોટર ચાલે છે, જેનાથી મશીનરી ચલાવી શકાય છે એ ડ્રાઇવીંગના ફાયદાઓ અને ખર્ચ વગેરે સબધી વધારે વિગતો આ પુસ્તકને પાને ૯૦૭ માં આપવામાં આવી છે

બોર્ડ ઓફ ટ્રેડ યુનીટ (Board of Trade Unit)—એમ્પીઅરને વોલ્ટ વડે ગુણવાથી વૉટ (watt) મળે છે એવા ૧૦૦૦ વૉટ એક કલાક વાપરીએ તો એક યુનીટ વીજલી વાપરેલી કહેવાય છે, જે યુનીટ ૬૬૫ વીજલીનો કરન્ટ પુરી પાડનારી કંપનીઓ પાતાનું નામ લીએ છે એક યુનીટ એક કલાકે ૧૩/ હોર્સ પાવરની બરાબર છે

કનડક્ટર અને નોન કનડક્ટર (Conductor and Nonconductor)—દુનિયામાં એવી કોઇ ચીજ જાણાયલી નથી કે જેમાંથી વીજલી બીલકુલ પસાર નહીં થઇ શકે દરેક ચીજમાંથી વીજલી પસાર થઇ શકે છે, પછી કોઇમાંથી થોડી અને કોઇમાંથી વધુ જે ચીજોમાંથી વીજલી સારી રીતે પસાર થઇ શકે છે તેને કનડક્ટર કહે છે, અને જે ચીજોમાંથી વીજલી ઘણી સેહેજ યા નહીં જેવી પસાર થઇ શકે છે તેને નોનકનડક્ટર કહે છે કાચ, કોડી, લાકડું, એબોનાઇટ, રબર વગેરે ચીજોમાંથી વીજલી ઘણીજ મુશ્કેલીથી પસાર થઇ શકે છે, માટે તેઓ નોનકનડક્ટર કહેવાય છે પણ બધી જાતની ધાતુઓ, કારબન, પાણી વગેરે ચીજોમાંથી વીજલી સહેલથી પસાર થઇ શકે છે, માટે તેઓ કનડક્ટર કહેવાય છે ચાદીમાંથી વીજલી ઘણીજ સહેલાઇથી પસાર થઇ શકે છે બીજે નબરે ત્રાણ આવે છે, જે આજકાલ એવું સ્વચ્છ બનાવવામાં આવે છે કે તેના તાર લગલગ ચાદીના તાર જેટલોજ વીજલી પસાર કરવાનો ગુણ ધરાવે છે માણસ જાત તથા પૃથ્વી પણ ઘણા સારા કનડક્ટરો કહેવાય છે, જેથી કોઇ માણસનો હાથ વીજલીના કોઇ તારને લાંગતાંજ તેને સખ્ત ઝટકા

લાગે છે, અને જો વીજલીનો પ્રેસર આસરે ૩૦૦ વોલ્ટથી વધુ હોય તો એવો અકસમાત પ્રાણુધાતક નિવડે છે વીજલીનો તાર કોઈ વીજલી પસાર કરનારી ચીજની મારફતે જમીનના સંબંધમાં આવતાંજ તાર માણેલી વીજલી જમીનમાં ચાલી જાય છે ઘણે ઠેકાણે ખામી-ભરેલા જોડાણોને લીધે જમીનમાં વીજલીની ગળતર ચાલુ રહે છે, જે ગેલવેનોમીટર (galvanometer) નામના યંત્ર વડે તપાસ કરી પકડી શકાય છે

વાયર અને કેબલ (Wire and Cable)—વીજલી માટે વપરાતા ત્રાખાના તાર હમેશા સ્ટેન્ડર્ડ વાયર ગેજથી માપવામાં આવે છે એ તાર ઉપર જ્યારે રબર, ગતાપરચા, કાગળ વગેરેનું પડ કીચેલું હોય છે ત્યારે તેને ઇન્સ્યુલેટેડ વાયર કહે છે જ્યારે કેટલાક તાર સામટા વળે દબ તેઓ ઉપર એવું રબર વગેરેનું પડ ચઢાવેલું હોય ત્યારે તેને કેબલ કહે છે ફ્લેક્સીબલ (flexible) વાયરમાં ઘણાજ ઝીણા સંખ્યાબંધ તારો હોય છે જેઓ ઉપર રબર અને સણ અથવા રેશમનું પડ ચઢાવવામાં આવે છે, જેથી એ તાર સાધારણ દોરી જેવા નરમ અને જેમ વાળીએ તેમ વળે તેવા હોય છે કેબલના નંબરો આ પ્રમાણે લખવામાં આવે છે—૭/૨૦, ૭/૧૮, ૧૯/૧૬ વગેરે એમાંના પેહલ્લા આકડા તારની સંખ્યા બતાવે છે, અને બીજા તાગના નંબર બતાવે છે જેમકે ૧૯/૧૬ એટલે ૧૬ નંબર (સ્ટેન્ડર્ડ વાયર ગેજ) ના ૧૯ તારનું બતાવેલું દોરડું યાને કેબલ સાદા ઇન્સ્યુલેશન વગરના તારને બેર વાયર (bare wire) કહે છે પૉઝીટીવ અને નેગેટીવ બંન્ને તારોને જૂદા જૂદા ઇન્સ્યુલેટેડ કરી પકડી તેઓને ભેગા કરી તેઓ ઉપર પાછું બીજું ઇન્સ્યુલેશન ચઢાવી એક કરવામાં આવે છે, જેને ટવીન વાયર (twin wire) કહે છે સ્ટેન્ડર્ડ વાયર ગેજના ૧૮ નંબરથી ઓછા નંબરના તાર કંઈ પણ કનડક્ટર તરીકે વાપરવામાં આવતા નથી, પણ કનડક્ટર સાથે લેમ્પ અથવા બીજા શીટીંગ્સ જોડવા માટે એથી ઓછા નંબરના તાર જોઈતા કરન્ટના પ્રમાણમાં ચાલી શકે. જોઈતા કરન્ટ માટે કોઈ નાનું પડ માથી કોઈ કનડક્ટરની સાઇઝ મુકરર કરતી વખતે તેની લાંબાઈના પ્રમાણમાં એવી સાઇઝ પસંદ કરવી કે જેમાંથી વીજલીનો કરન્ટ પસાર થતી વખતે તેમાં બીજે છેડે કરન્ટના વોલ્ટેજમાં સેકડે ૨ ટકા + ૧ થી વધુ ઘટ પડે નહીં. કરન્ટના પ્રમાણમાં જો તાર પાતળો

હોય તો તેમા વોલ્ટેજનો ડ્રોપ થણો પડે છે, અને તેથી તાર ગરમ થાય છે, જે ધણુ વાધાભરેલુ છે, (જુલો પાનુ—૧૦૦૫) કોહા— પ૩ મા જુદા જુદા નળરના તારમાથી ચોક્કસ એમ્પીયરનો કરન્ટ પસાર કરતા એક વોલ્ટના ડ્રોપ અથવા ઘટ માટે પોઝીટીવ અને નેગેટીવ બન્ને તારની સામટી કેટલી લબાઇ ચાલી શકે છે તે આપ્યુ છે. ધારો કે ૬૦ એમ્પીઅરનો અને ૨૨૦ વોલ્ટનો કરન્ટ ૭૫ વાર દુર લઇ જવાનો છે વોલ્ટેજમા ડ્રોપ સેકડે ૨ ટકા પ્રમાણે ૨૨૦ વોલ્ટ ઉપર ૪૪ વોલ્ટ+૧=૫૪ વોલ્ટ ડ્રોપથી વધુ ડ્રોપ પડવો નહી જોઇએ હવે કોહા— પ૩ પ્રમાણે ૬૦ એમ્પીઅર કરન્ટ માટે ૭/૧૪ નળરનો ૨૫૦ ઇન્ચુલેટડ તાર મળે છે, જે વાપરવાથી દર ૨૩ વાર લબાઇ દીડ ૧ વોલ્ટની ઘટ પડશે માટે ૭૫+૭૫=૧૫૦ વાર લબાઇમા ૬૫ વોલ્ટ ઘટ પડશે, માટે બીજા કોઇ નળરનો એવો તાર પસંદ કરવો કે જે વાપરવાથી ૫૪ વોલ્ટથી વધુ ઘટ પડે નહી માટે જો ૧૯/૧૬ નળરનો તાર પસંદ કરીએ તો દર ૨૯ વાર લબાઇ દીડ ૧ વોલ્ટ ઘટ પ્રમાણે ૧૫૦ વાર લબાઇમા આસરે ૫૧ વોલ્ટ ઘટ પડશે ઇલેક્ટ્રીક લાઇટના કેબલ પસંદ કરતી વખતે તેમા પડતી વોલ્ટેજની ઘટ એ પ્રમાણે ગણતરીમા લેવાની અગત્ય છે, નહીતો દૂરના લેમ્પ ધણુ ઝાંખા બળે છે પણ ઇલેક્ટ્રીક પાવર માટે વોલ્ટેજમા ડ્રોપને બદલે તારની ટેમ્પરેચર ગણતરીમા લેવી જોઇએ એટલે કે ૨૫૨ ઇન્ચુલેટડ કેબલની ટેમ્પરેચર પહેલા કરતા ૨૦ ડીગ્રી અને પેપર અથવા ફાઇબર ઇન્ચુલેટડ કેબલ માટે ૫૦ ડીગ્રીથી વધારે વધવી નહી જોઇએ

તારની ટેમ્પરેચરમાં વધારો (Permissible Rise in Temperature of Cables)—કોહા— પ૩ મા જુદા જુદા નળરના તારમા વધારેમા વધારે કેટલો કરન્ટ (એમ્પીઅર) આપી શકાય તે આપ્યુ છે, પણ એ કરન્ટ જે ઠેકાણે હવાની ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રીથી વધુ નહી હોય તે ઠેકાણે આપવામા આવે છે ઉત્તર હી દુસ્તાનમા ગરમીના ફિવસોમા હવાની ટેમ્પરેચર ૧૧૦ થી ૧૨૦ ડીગ્રી થઈ જાય છે, તેમજ બાઇલર હાઉસ વગેરે જગાઓમા પણ ટેમ્પરેચર ધણી વધારે રહે છે, માટે તેવે ઠેકાણે એ કોહામા ૨૫૨ ઇન્ચુલેટડ તાર માટે આપેલા કરન્ટમા ઘટતી છુટ નીચે પ્રમાણે રાખવી જોઇએ —

૧૦૫ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર માટે કોહામા આપેલા કરન્ટનો	૯૦ ટકા કરન્ટ
૧૧૦ " " " " " " " "	૭૯ " "
૧૧૫ " " " " " " " "	૬૮ " "
૧૨૦ " " " " " " " "	૫૫ " "
૧૨૫ " " " " " " " "	૪૦ " "

૨૫૨ ઇન્ચુલેટડ તારની વધારેમા વધારે ટેમ્પરેચર ૧૩૦ ડીગ્રી અને પેપર અથવા ફાઇબર ઇન્ચુલેટડની ૧૭૬ ડીગ્રીથી વધારે થવા દેવામા આવતી નથી

૧૦૧૨

મીલ એનજીનીઅરીંગ.

કોઠો--૫૩. ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ અને પાવર માટેના તારમાંથી પસાર કરી શકાતો કરન્ટ.

તારની સંખ્યા અને નંબર સ્તાનડર્ડ વાયર એન્જ નહીતો ઈન્ચ	૨૫૨ ઇન્સ્યુલેટેડ કેબલ		૫૫૨ ઇન્સ્યુલેટેડ કેબલ		રીઝીસ્ટન્સ દર ૧૦૦૦ વાર લાંબાઈ દીઠ, ઓહમ
	વધુમા વધુ કરન્ટ એમ્પીઅર	વોલ્ટેજમા ૧ વોલ્ટ થટ માટે લાંબાઈ, યાડ	વધુમા વધુ કરન્ટ એમ્પીઅર	વોલ્ટેજમા ૧ વોલ્ટ થટ માટે લાંબાઈ, યાડ	
૩/૨૫	૩ ૭	૧૦	૩ ૭	૧૦	૨૬ ૦૧
૩/૨૪	૪ ૫	૧૦	૪ ૫	૧૦	૨૧ ૫૦
૩/૨૩	૫ ૩	૧૦	૫ ૩	૧૦	૧૮ ૦૭
૧/૧૮	૭ ૨	૧૦	૭ ૨	૧૦	૧૩ ૨૯
૩/૨૨	૭ ૨	૧૦	૭ ૨	૧૦	૧૩ ૨૭
૭/૨૫	૮ ૬	૧૦	૮ ૬	૧૦	૧૧ ૧૨
૩/૨૧	૯ ૫	૧૦	૯ ૫	૧૦	૧૦ ૧૬
૧/૧૭	૯ ૮	૧૦	૯ ૮	૧૦	૯ ૭૬
૭/૨૪	૧૦ ૪	૧૦	૧૦ ૪	૧૦	૯ ૧૯
૩/૨૦	૧૨ ૦	૧૦	૧૨ ૦	૧૦	૮ ૦
૭/૨૩	૧૨ ૪	૧૦	૧૨ ૪	૧૦	૭ ૭૨
૧/૧૬	૧૨ ૯	૧૦	૧૨ ૯	૧૦	૭ ૪૭
૩/૧૯	૧૪ ૮	૧૦	૧૪ ૮	૧૦	૬ ૫૦
૧/૧૫	૧૬ ૩	૧૦	૧૬ ૩	૧૦	૫ ૯૦
૭/૨૨	૧૭ ૦	૧૦	૧૭ ૦	૧૦	૫ ૬૭
૧/૧૪	૧૯ ૦	૧૦	૨૦ ૧	૧૦	૪ ૭૮
૩/૧૮	૨૦	૧૧	૨૧ ૨	૧૦	૪ ૫૧
૭/૨૧	૨૧	૧૧	૨૨ ૧	૧૦	૪ ૩૪
૭/૨૦	૨૪	૧૨	૨૮	૧૦	૩ ૪૩
૭/૧૯	૨૮	૧૨	૩૪.૬	૧૦	૨ ૭૭
૭/૧૮	૩૪	૧૪	૫૦	૧૦	૧.૯૩
૭/૧૭	૪૦	૧૭	૬૫	૧૦	૧ ૪૧
૧૯/૨૦	૪૩	૧૮	૬૯	૧૧	૧.૨૬
૭/૧૬	૪૬	૧૯	૭૫	૧૧	૧ ૦૮
૧૯/૧૯	૪૭	૧૯	૭૬	૧૨	૧ ૦૨
૭/૦૬૮"	૫૦	૨૦	૮૧	૧૨	.૯૬
૭/૧૫	૫૩	૨૧	૮૬	૧૨	.૮૫
૧૯/૧૮	૫૯	૨૩	૯૬	૧૩	.૭૧
૭/૧૪	૬૦	૨૩	૯૭	૧૩	.૬૯

કોઠો—૫૩. (ચાલુ). ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ અને પાવર માટેના તારમાંથી
પસાર કરી શકાતો કરન્ટ.

તારની સંખ્યા અને નંબર સ્તાન્ડર્ડ વાયર ગેજ નહી તો ઇંચ	૨૫૨ ઇન્ચુલેટડ કેબલ.		૫૫૨ ઇન્ચુલેટડ કેબલ.		રીઝીસ્ટન્સ દર ૧૦૦૦ વાર લંબાઈ દીક, ઓહમ
	વધુમાં વધુ કરન્ટ એમ્પીઅર	વોલ્ટેજમાં ૧ વોલ્ટ થટ માટે લંબાઈ, યાડ	વધુમાં વધુ કરન્ટ એમ્પીઅર	વોલ્ટેજમાં ૧ વોલ્ટ થટ માટે લંબાઈ, યાડ	
૧૬/૧૭	૭૦	૨૬	૧૧૪	૧૫	.૫૨
૭/૦૬૭"	૭૪	૨૭	૧૨૦	૧૬	.૪૭
૧૬/૦૫૮"	૭૪	૨૭	૧૨૦	૧૬	.૪૮
૧૬/૧૬	૮૩	૨૯	૧૩૫	૧૭	.૪૦
૧૬/૦૭૨"	૯૭	૩૧	૧૫૭	૧૮	૩૧
૧૬/૧૪	૧૧૩	૩૩	૧૮૩	૧૯	૨૫
૧૬/૦૮૩"	૧૧૮	૩૪	૧૯૧	૨૦	૨૩
૩૭/૧૬	૧૩૦	૩૬	૨૧૦	૨૧	૨૦
૧૬/૦૬૨"	૧૩૪	૩૭	૨૧૯	૨૧	૧૯
૩૭/૦૭૨"	૧૫૨	૩૯	૨૪૬	૨૩	.૧૬
૧૬/૧૦૧"	૧૫૨	૩૯	૨૪૬	૨૩	૧૬
૩૭/૧૪	૧૭૨	૪૨	૨૭૫	૨૪	૧૩
૩૭/૦૮૩"	૧૮૪	૪૩	૨૯૬	૨૫	૧૨
૩૭/૦૬૨"	૨૧૪	૪૭	૩૪૩	૨૭	૦૬૯
૩૭/૧૦૪"	૨૪૦	૫૦	૩૮૫	૨૯	૦૭૮
૩૭/૧૧૨"	૨૬૪	૫૩	૪૨૫	૩૧	૦૬૭
૬૧/૦૬૨"	૨૮૮	૫૫	૪૬૪	૩૨	૦૬૦
૬૧/૦૬૭"	૩૧૦	૫૮	૫૦૨	૩૪	૦૫૪
૬૧/૦૧૦૪"	૩૩૨	૬૦	૫૪૦	૩૫	.૦૪૭
૬૧/૦૧૦૮"	૩૫૭	૬૧	૫૮૩	૩૬	૦૪૩
૬૧/૧૧૨"	૩૮૪	૬૨	૬૨૪	૩૬	૦૪૦
૬૧/૧૧૮"	૪૧૦	૬૩	૬૬૨	૩૭	૦૩૬
૯૧/૦૬૮"	૪૩૪	૬૪	૭૦૦	૩૮	૦૩૫
૯૧/૧૦૧"	૪૬૧	૬૫	૭૩૮	૩૮	૦૩૩
૯૧/૧૦૮"	૪૮૮	૬૫	૭૭૬	૩૯	૦૨૯
૯૧/૧૧૨"	૫૪૦	૬૬	૮૫૫	૩૯	૦૨૭
૯૧/૧૧૮"	૫૯૫	૬૭	૯૩૨	૪૦	૦૨૪
૧૨૭/૧૦૧"	૫૯૫	૬૭	૯૩૨	૪૦	૦૨૪

ઇન્સ્યુલેશન (Insulation)—વીજલીના એક તાર યાને કનડક્ટરમાંથી વીજલી બાહર નિકળી નહી જાય તે માટે તે ઉપર રબ્બર, ગતાપરચા, દામર, સણ, વગેરેનું પડ ચઢાવવામા આવે છે, જેને ઇન્સ્યુલેશન કહે છે, અને એવા તારને ઇન્સ્યુલેટેડ વાયર કહે છે જ્યારે વીજલીનો કરન્ટ પસાર કરનારો એવો કોઇ તાર દિવાલ, થાપલા કે બીજી કોઇ ચીજના સમાગમમાં આવવાનો હોય, યાતો ન્યા આદમીઓનો હાથ એવા તારને લાગવાનો સભવ હોય ત્યા એવા ઇન્સ્યુલેટેડ વાયર વાપરવામા આવે છે, મકાનની બાહર ન્યા એવી કોઇ અડચણ નહિ હોય ત્યા બુલ્લા (bare) ત્રાખાના તાર વાપરવામા આવે છે, જેઓને થાપલા અથવા દિવાલ સાથે બાંધતી વખતે તાર અને તેની વચ્ચે કાચ અથવા કાડીના પ્યાલા જેવા ઇન્સ્યુલેટરોનો ઉપયોગ કરવામા આવે છે, કારણ કે કાચ અને કાડીમાંથી વીજલી પસાર થઇ શકતી નથી હાલમા કાગળ તથા કોઇ જાતના વનસ્પતીના રેસા (fibre)નું પડ ચઢાવેલા ઇન્સ્યુલેટેડ કેબલ પણ બનાવવામા આવે છે, જેઓ રબ્બરના પડવાળા તાર કરતા વધારે ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટ પોતામાંથી પસાર કરી શકે છે, (જુવો કોઠો—૫૩),* પણ તેઓને બિનાશવાળી જગાથી દુર રાખવા જોઇએ બિનાશવાળી જગા માટે હમેશા રબ્બરના ઇન્સ્યુલેશનવાળા તાર પસંદ કરવામા આવે છે ત્રાખાના તારને પહેલા કદલાઇ કરી તે ઉપર ઇન્સ્યુલેશન ચઢાવવામા આવે છે કદલાઈ ચઢાવવાની મતલબ તારને કિટાઇ જતો અને જગાલ લાગતો અટકાવવાની છે કાગળના ઇન્સ્યુલેશનવાળા તારની બાહર સીસાનું પડ ચઢાવેલું હોય છે, જેથી બિનાશની અસર તે ઉપર થાય નહી, અને એવી જાતના તારના ઉધાડા રહેતા છેડાને પણ બરાબર બધિઆર કરવો જોઇએ, કે જેથી તે રસ્તે બિનાશ તારના ઇન્સ્યુલેશનમા દાખલ થાય નહી એવા તારના છેડા બધ કરવા માટે ખાસ શીટીંગ આવે છે રબ્બરના પડવાળા તારને ૧૩૦ ડીગ્રી અને કાગળના પડવાળા તારને ૧૭૬ ડીગ્રીથી વધારે ગરમ થવા દેવા જોઇએ નહી

તારના સાંધા (Jointing) સાદા ઇન્સ્યુલેશન વગરના બેર વાયરના છેડા જોડવા માટે તેઓના છેડા આસરે રફ ઇચ સુધી ઓખની સાફ કરીને તેઓના છેડા થોડા થોડા વાકા કરવામા આવે

છે, તથા બન્ને છેડા ઉપર કાણુસ વડે ફ્લેટ પાડી એક બીજા ઉપર મેલી ત્રાખાના બારીક તાર વડે સફાઇથી બાંધી સાધાને ઓખખી કલ્લછ પાવામાં આવે છે ઇન્સ્યુલેટેડ વાયરનો સાધો કરવા માટે તેઓના છેડા ઉપરથી આસરે ૩ ઇંચ સુધીનું ઇન્સ્યુલેશનનું પડ કઢાડી નાખવામાં આવે છે પછી તે છેડાઓને તીક્ષ્ણ ચાકુ વડે સારીપેઠે ઓખવી સાફ ત્રાણુ દેખાય તેવા ચલકતા કરવામાં આવે છે પછી બન્ને છેડા આસરે દોઢા ઇંચ જેટલા એક બીજા ઉપર મેલી એક છેડા એક તરફ ને બીજા છેડા બીજા તરફ અમળાવીને તાર ઉપર વીટાળવામાં આવે છે પછી એ સાંધાને સારીપેઠે કલ્લછ પાવામાં આવે છે કલ્લછ પાવા માટે એક લોહડાના ટુકડામાં ખાઓ પાડી, તેને ગરમ કરી, ખાચામાં તાવેલી કલ્લછ ભરી તેમાં સાધો ડુબાડવાથી સાધો ઘણી સારી રીતે કલ્લછ પી સગીન અને છે સાધાને કલ્લછ પાતી વખતે સાધા ઉપર કોઇખી જતનો તેજબ કે એસીડ નહી લગાડતા રાજન (resin) જરૂર લગાડવી સાધાને કલ્લછ પાવા પછી તે ઉપર રબરની ટેપ વીટાળીને તે ઉપર પાછી કાળા કપડાની ખાસ બનાવેલી ટેપ વીટાળવામાં આવે છે વીજલીના તારના સાધા કરવામાં ખાસ અનુભવ અને ચાલાકીની જરૂર છે, નહિ તો સાધામાં ખામી રહી જવાથી પાછળથી એ જગા ગરમ થઇ આગ લાગવાનો સંભવ રહે છે.

વાયરીંગ સીસતમ (Wiring System)—અગાઉ ડાઇનેમોમાંથી બે જડા તાર કાઢી તેમાંથી જુદાં જુદાં ખાતાઓ માટેની શાખાઓ, અને તે શાખાઓમાંથી વળી બીજી શાખાઓ એમ એક મોટા ઝાડની ડાખલીઓ, માફક તારોનું જોડાણ અને વેહચણી કરવામાં આવતી હતી, અને દરેકે દરેક જોડાણની પાસે કોઇખી જગાએ ખૂણે ખ ટોળે એક એક ફ્યુઝ મૂકવામાં આવતી હતી, જેને ત્રી સીસતમ (tree system) કહેતા હતા આથી જો કોઇ ખૂણે મૂકેલી ફ્યુઝ પિગળી જતી તો તે શોધી કાઢાડવું ઘણું મુશ્કેલ થઇ પડતું હતું, અને વળી સળગી ઉઠે તેવા પદાર્થની નજદીકમાં એવી ફ્યુઝ આવવાથી આગ લાગવાના જોખમ ઓછા થવાને બદલે વધતા હતા હાલમાં એ જૂની રીત કાઢી નાખી નવી ડીસ્ટ્રીબ્યુશન સીસતમ (distribution system) પ્રમાણે તારોની વેહચણી કરવામાં આવે છે, જેથી ડાઇનેમો પાસેજ મેન સ્વીચ બૉર્ડ મુકી કારખાનાંમાં જેટલા ખાતાં હોય તેટલા

ખાતાની શાખાઓ તેમાથી લઈ જવામાં આવે છે, જે દરેક શાખા માટે એક એક સ્વીચ અને એક એક ફ્યુઝ હોય છે દરેક ખાતામા તેનો જૂદો પ્રેન્ચ સ્વીચ બોર્ડ રાખવામાં આવે છે, જે ઉપર તે ખાતામા ગયલી જૂદી જૂદી શાખાઓની સ્વીચ અને ફ્યુઝ ગોઠવવામા આવે છે

કેસીંગ અને કૉનડીટ (Casing and Conduit)—

વીજલીના કેબલ કેટલેક ઠેકાણે લાકડાના કેસીંગમા ખેસાડવામાં આવે છે, જે કે હાલમા ઘણી જાતના સ્ટીલના બનાવેલા પાઇપ જેવા કૉનડીટ એ કામ માટે ઘણા વપરાય છે એવી રીતે કેસીંગ અથવા કૉનડીટમા કેબલ ખેસાડવાથી કેબલને નુકસાન થવાનો સભવ રહેતો નથી અને કામ ઘણું સફાઇભરેલું થાય છે. લાકડાના કેસીંગમા બે ટ્રુવ અથવા ગાળા હોય છે, તેમા કેબલ શીટ બેસે છે, અને તે ઉપર લાકડાની પાતળી પટ્ટી ઢાકી પીતળના સ્ક્રૂથી બંધ કરવામા આવે છે એ સ્ક્રૂ બંને કેબલની વચ્ચે નહીં પણ બાહરની બાજુએ ખેસાડવા બેઠાંએ દેવદાર કરતા સાગનું લાકડું વીજલી માટે વધારે સારું નૉનકન્ડક્ટર હોય છે. બલકે દેવદાર કરતા સાગ ચાર ગણું વધારે અસરકારક છે, માટે દેવદારને બદલે સાગલી કેસીંગ વાપરવા વધારે સારા છે જૂદી જૂદી સાઇઝના કેબલ માટે લાકડાના કેસીંગના માપ નીચે આપ્યા છે કૉનડીટમા કેબલ ખેસાડવાનું કામ લગાડ ગુચવાડાભરેલું અને અઘડું છે, અને તે માટે અનુભવની જરૂર છે પણ કેસીંગ કરતા કૉનડીટનું કામ વધારે સારું અને ભરોસો રાખવા લાયક બને છે, અને હવે દરેક અગત્યના કામ માટે કૉનડીટ સીસતમજ પસંદ કરવામા આવે છે કેસીંગનો ખાસ ગેર-ફાયદો એ છે કે જે તાર યા તેનો સાધો કોઈ ઠેકાણે ચાલુ ગરમ થયા કરે તો તે ઠેકાણે કેસીંગનું લાકડું બે તાર વચ્ચેની જગામા ધીમે ધીમે બળીને કેટલોક વખત પછી ટ્રાયલો યાને કારબન બની જાય છે, જે કારબનમાથી વીજલી સારી રીતે પસાર થઇ શકતી હોવાથી તે ઠેકાણે શોર્ટ સર્કીટ થઇને કોઇ વેળા કેમીંગ સળગી ઉઠી આગ લાગે છે તેજ પ્રમાણે લાકડું બીનારા ચુશી લઇને ધણીક વીજળી ગળી જવા દીએ છે

કોડો—૫૪. વીજલીના કેબલ માટે લાકડાંના કેસીંગ.

કેબલના નંબર	સુવની પોહળાઇ	એ સુવ વચ્ચે ની જગા	કેસીંગની પોહળાઇ.
૧૮	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{4}$	$1\frac{1}{2}$
૧૬	$\frac{3}{4}$	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
૩/૨૦	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
૭/૨૦	$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{4}$	૨
૭/૧૮	$\frac{3}{4}$	$\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$
૭/૧૬	$\frac{1}{2}$	૧	$2\frac{3}{4}$
૭/૧૪	$\frac{1}{2}$	૧	૩
૧૮/૧૬	$\frac{3}{4}$	$1\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$
૧૮/૧૪	$\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	૪
૧૮/૧૩	૧	$1\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$

કટ આઉટ અથવા ફ્યુઝ (Cut-out or Fuse)—વીજલીની બની માટે વપરાતા ત્રાખાના જુદા જુદા જગાઇના તાર પોતામાથી વીજલીનો ચોક્કસ જથ્થો પસાર કરી શકે છે જે એક ચોક્કસ જગાઇના તારમાંથી જોઇએ તે કરતા વધારે વીજલીનો જથ્થો પસાર કરવામા આવે તો તે ગરમ થઇ જાય છે, અને ઘણીકવાર એટલો બધો ગરમ થઇ જાય છે કે તે પીગળી જાય છે, અને આસપાસ કાંઇ સજગી ઉઠે એવી ચીજ હોય તો તે સજગી ઉઠે છે ત્રાખાના જુદા જુદાં નંબરના તાર સહેલાઇથી પોતામાથી વીજલીનો કેટલો જથ્થો પસાર કરી શકે છે તે કોડા નાં પૃષ્ઠ મા આપ્યું છે હવે કોઇ વેળા જોઇતા નંબરનો તાર નાખવા છતાંબી સરકીટમા કેટલો સર્કીટ થવાથી યા બીજા કારણોને લીધે વીજળાનો અસાધારણ જથ્થો પસાર થઇ તે તારને ગરમ કરી આગ લગાડે છે તેના અટકાવ તરીકે કટઆઉટ અથવા સેફ્ટી ફ્યુઝ વપરાય છે, જે એવી વખતે

સરકીટનો તાર ગરમ થઇ પીગળી જાય તે પહેલાં પોતે પીગળી જઇને વીજલીને તેમાંથી પસાર થતી કાપી નાખે છે એવા કટઆઉટ ડાઇનેમોની પાસે સ્વીચ બોર્ડ ઉપરની દરેક લાઇન સાથે એક એક રાખેલા હોય છે અગાઉ ઘણું ઠંડાણે દરેક બતીઓ આગળ તથા તારના દરેક સાધા અને શાખા તારના કનેક્શન આગળ રાખવામાં આવતા હતા, પણ હવે નવી રીત પ્રમાણે વાયરીંગ કરવામાં આવતું હોવાથી બધી ફ્યુઝ એક ઠંડાણે લાવી મૂકવામાં આવે છે ઘણીક વાર તારોનો સાધો બરાબર નહીં કરેલો હોવાથી તેમાંથી વીજલીને પસાર થતા ઘણો અટકાવ નડે છે જેથી સાધો ગરમ થઇ આગ લાગે છે માટે દરેક એવા સાધા આગળ કટઆઉટ જરૂર જોઇએ એ કટઆઉટની બનાવટ ઘણી સાદી હોય છે એમાં ઘણું ખર્ચ કદાચ અથવા સીસાંનો તાર હોય છે, જે ગરમ થવાથી ત્રાખા કરતા જલ્દી પીગલી જઇ સરકીટ તોડી નાખે છે જો બની શકે તો કદાચ અથવા સીસાંના તારને બદલે પાતળો ત્રાખાના તારનોજ ફ્યુઝ નાખ્યો હોય તો તે વધારે લક્ષ્ય રાખવા લાયક હોય છે એ ફ્યુઝ કમીમાં કમી ૧ ઇંચથી ઓછી લાંબાઇનો નહીં હોવો જોઇએ એવા કટઆઉટ હમેશા ફોડીના બાક્ષમાં બધ રાખવામાં આવે છે, જેથી તેના સબધમાં આવતી કોઇ ચીજ સળગી ઉડે નહીં, જોકે સ્વીચ બોર્ડ ઉપરના કટઆઉટ ખુદલા હોય છે એક જગા તારની ફ્યુઝને બદલે કેટલાક પાતળા તારો સાથે બાધી બનાવેલી ફ્યુઝ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે બાઇમેટલ ફ્યુઝ (Bimetal) માં ત્રાખાના તાર ઉપર સીસાનું બોલુ ચઢાડાવેલું હોય છે, જે સર્વેથી વધારે સારી ફ્યુઝ કહેવાય છે.

કોઠા નાં ૫૫ માં જુદી જુદી ધાતુના જુદા જુદા નબરના તાર કેટલા એમપીઅર કરન્ટ આપવાથી પીગળી જાય છે તે આપ્યું છે, જેમાંથી સલામત કરન્ટ માટેની ઘટતી છુટ રાખીને કોઇ ફ્યુઝ વાયર પસંદ કરી લેવો

કેઠો—૫૫. જુદી જુદી ધાતુના તારને પીગળાવી નાખવા માટે જોઈતા કરન્ટ (એમપીઅરમાં.)

સ્ટાનડર્ડ વાયરગેજ નંબર	ત્રાયાના તાર માટે કરન્ટ	એલ્યુમીનીઅમ તાર માટે કરન્ટ.	કલ્લહના તાર માટે કરન્ટ	સાસાના તાર માટે કરન્ટ.
૧૪	૨૩૧	૧૭૧	૩૭	૩૧
૧૬	૧૬૫	૧૨૨	૨૬	૨૨
૧૮	૧૦૭	૭૯	૧૭	૧૪
૨૦	૭૦	૫૧	૧૧	૯
૨૨	૪૮	૩૫	૭	૬
૨૪	૩૪	૨૪	૫	૪
૨૬	૨૪	૧૮	૪	૩
૨૮	૧૮	૧૩	૩	૨ ૫
૩૦	૧૪	૧૦	૨ ૨	૧ ૯
૩૨	૧૧	૮	૧ ૮	૧ ૫

સરકીટ બ્રેકર (Circuit Breaker)—એક ફ્યુઝ પોતે પિગળી જઈને જોઈએ તે કરતા વધારે ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટને તારમાથી પસાર થતો અટકાવે છે, પણ સરકીટ બ્રેકર એક જાતની સ્વીચ છે, જે જ્યારે કરન્ટ વધી જાય છે, ત્યારે પોતાની મેળે ઉઘડી જઈને તારનું જોડાણ તોડી નાખે છે ફ્યુઝ કરતા આવા સરકીટ બ્રેકર જે કે કીમ્મતમા વધારે હોય છે, તોપણ કામ કરવામા વધારે સલામત અને જરેસો રાખવા લાયક હોય છે

કેન્ડલ પાવર (Candle Power)—એક કેન્ડલ પાવર એટલે ૧૫ ઇંચ ડાયમેટરની અને ૬ પાઉન્ડ વજનની સ્પર્મ વ્હેલ (sperm whale) નામની માછલીમાથી નિકળતી સ્પરમેસિટિ (sper-

maceta) નામની ચરંબીમાથી બનાવેલી મીનબતી દર કલાકે ૧૨૦ એનને હિસાબે બળતા જેટલી રોશની આપે તેટલી રોશની. એક લેમ્પના કેનડલ પાવર ઉપરથી તે એવી ફેટલી મીનબતીની બરાબર રોશની આપી શકે છે તે કહેવામાં આવે છે બ્રીટીશ કેનડલ પાવર સાથે સરખાવતાં જરમન કેનડલ પાવર ૯ જેટલો હોય છે, જેમકે ૧૪.૪ બ્રીટીશ કેનડલ પાવર ૧૬ જરમન હેફનર (Hefner) કેનડલ પાવર જેટલો હોય છે

ફુટ કેનડલ (Foot Candle)—ઉપર વર્ણવેલી એક બ્રીટીશ સ્ટાન્ડર્ડ મીનબતી કોઈ ચીજથી એક ફુટને તફાવતે જેટલી રોશની ફેકી શકે તેટલી રોશનીને ફુટ કેનડલ કહેવામાં આવે છે એ ઉપરથી જૂદા જૂદા કામો માટે તેમજ જૂદી જૂદી જગ્યાઓ માટે ફેટલા ફુટ-કેનડલ રોશનીની જરૂર પડે છે તે કહી શકાય છે જે નીચે આપ્યું છે એની મતલબ એ છે કે જો કોઈ કામ માટે ૪ ફુટ કેનડલ રોશની જોઈતી હોય તો તે કામથી ૧ ફુટને તફાવતે ૪ કેનડલ પાવરની અથવા ૪ ફીટને તફાવતે ૧૬ કેનડલ પાવરની બતી મૂકવી

રહેવાના મકાન	૧ થી ૨ ફુટ-કેનડલ
વાચવા લખવા માટે (ઓફીસ)	૩ થી ૪ „
મિકેનિક શોપ	૨ થી ૩ „
સ્ટોર રૂમ, ગોડાઉન	૧ થી ૨ „
જીનીંગ, પ્રેસ, બ્લોડ્રમ ...	૧ થી ૨ „
કાર્ડીંગ અને ડ્રોઇંગ ફ્રેમ	૨ થી ૩ „
રોવીંગ ફ્રેમ	૩ થી ૪ „
સ્પીનિંગ, વીવીંગ ...	૪ થી ૫ „

રોશનીની વહેંચણી (Distribution of Light)—

બતીઓની ગોઠવણુ એવી રીતે રાખવી જોઈએ કે રોશની બધે એક સરખી વહેંચાઈને પડે, અને કોઈ ઠેકાણે બતી આંખની સામે આવે નહીં મીલો અને ફેકટરીઓમાં ૧૬ કેનડલ પાવરની બતીઓ ૭ થી ૮ ફીટ ઉંચાઈએ ટાંગવામાં આવે છે ૭ ફીટની ઉંચાઈએ એવો લેમ્પ ૮૦ સ્કવેર ફીટ, અને ૮ ફીટની ઉંચાઈએ ૬૦ સ્કવેર ફીટ જમીન ઉપર ઠીક રોશની ફેકી શકે છે ૧૬ કેનડલ પાવરનો લેમ્પ ૭ ફીટની ઉંચાઈએ ટાંગતાં જૂદી જૂદી જગ્યાઓ માટે નીચે પ્રમાણેનો એરીઆ ગણતરીમાં લેવા—

ઑશીસ અથવા વાંચવા લખવાના ઓરડા માટે	૫૦ ઓરસ શીટ		
સાધારણ ફેક્ટરીઓ માટે	...	૧૦૦	,, ,,
સુવાના ઓરડા માટે	... ..	૧૫૦	,, ,,
વરન્ડા અને ગલીઓ માટે.. ..	...	૨૦૦	,, ,,
ગોડાઉન અને સ્ટોર્સ માટે		૨૫૦	,, ,,

કાચના ગ્લોબ (Glass Globes)—પારદર્શક કાચનો ગ્લોબ વગર ગ્લોબની બતી કરતા સેકડે ૫ થી ૧૦ ટકા ઓછી રોશની આપે છે પાતળા ગ્રાઉન્ડ (બેહરા) ગ્લાસનો ગ્લોબ ૩૦ ટકા, જાડા ગ્રાઉન્ડ ગ્લાસનો ગ્લોબ ૫૦ ટકા, અને સફેદ દુધ્યા રંગનો ઓપાલ (opal) ગ્લોબ ૫૦ થી ૬૦ ટકા ઓછી રોશની આપે છે

આર્ક લેમ્પ (Arc Lamp)—એ જાતની વીજલીની બતીઓમાં કારબનની બનાવેલી બે લાકડીઓના છેડા સામ સામે ગાંધી તેઓમાંથી વીજલીનો પ્રવાહ પસાર કરવાથી એ બે છેડાઓ વચ્ચે વીજલીનું એક બળતુ આર્ક અથવા આર્ક થાય છે. દરેક જાતના આર્ક લેમ્પની બનાવટની મૂખ્ય ખુખી એ હોય છે કે પહેલા કારબનના છેડાઓને એક બીજા સાથે લગાડી તેઓમાંથી વીજલીનો કરન્ટ પસાર કરતાજ તેઓ લાલચોળ થાય કે તુરત તેઓને એક બીજાથી થોડા દૂર કરવા, જેથી તેઓ વચ્ચે કારબનની વેપર (vapour) સળગી ઉડીને આર્ક થાય, અને પછી જેમ જેમ કારબન બળતા જાય તેમ તેમ તેઓ એક બીજાની પાસે પોતાની મેળે આવતા જાય, જે માટેનું યત્ર એવા લેમ્પમાં ગોઠવેલું હોય છે કેટલીક જાતના આર્ક લેમ્પોમાં કારબન એક બીજાની ઉપર નીચે ઉભા ગોઠવેલા હોય છે, જ્યારે કેટલાકમાં એક બીજાની જોડમાં આવી \ / રીતે આડકત્રા ૧૦ થી ૨૦ ડીગ્રીના એન્ગલે મૂકેલા હોય છે. ઉભા મૂકેલા કારબનમાં ઉપલો કારબન + પોઝીટીવ અને નીચલો - નેગેટીવ હોય છે ડાયરેક્ટ કરન્ટ સાથે નીચલા કારબન કરતાં ઉપલો પોઝીટીવ કારબન બમણો ખપે છે, માટે નેગેટીવ કારબન કરતા પોઝીટીવ કારબનની જાડાઈ (સેક્શનલ એરીઆ) બમણી રાખવામાં આવે છે. બળતી વખતે ઉપલો કારબન ઉધા મૂકેલા પ્યાલા જેવો થઈ જાય છે, જેથી રોશનીનો મોટો ભાગ એજ કારબન જમીન ઉપર નાખે છે. વળી એ ઉપલા પોઝીટીવ કારબનની બળતી વખતે ટેમ્પરેચર લગભગ

૧૦૦૦ F હોય છે, જ્યારે નીચલા નેગેટીવની આસરે ૪૫૦૦ F હોય છે બળતી વખતે આર્ક કારબનની કિનારી ઉપર દોડ્યા કરે છે, તેથી રોશની વાર વાર ઝાખી પડ્યા કરે છે આના ઉપાય તરીકે કારબનની લાકડીઓ બનાવતી વખતે તેઓની વચ્ચે સેન્ટરમા નરમ કારબનનો ગર ભરવામા આવે છે, જે વહેલો બળતો હોવાથી બળતાનુ આર્ક વચ્ચોવચમા રાખે છે એને કોર્ડ કારબન (cored carbon) કહે છે. ઑલ્ટરનેટીંગ કરન્ટ સાથે બન્ને કારબનો એક સરખા બળે છે અને ખપે છે અને રોશની વધારે સારી રીતે પથગયલી રહે છે, કારણકે બન્ને કારબનો એક સરખી ટેમ્પરેચરે બળતા હોવાથી એક સરખી રોશની ફે કે છે આર્ક લેમ્પો પેરેલલ તેમજ મીરીઝ સરક્રીટમા જોડવામા આવે છે, પણ મીરીઝમા આર્ક લેમ્પ જોડવાની રીત વધારે કરકસરભરેલી છે મેગ્ગેટીન (maggatine) આર્ક લેમ્પમા કેટલાક કારબન ભરેલા હોય છે, અને એવી ગોઠવણ હોય છે કે એક કારબન બળી ગયા પછી બીજો કારબન પોતાની મેળે તેની જગ્યા લે છે

આર્ક લેમ્પ સીરીઝમાં (Arc Lamps in Series)

જોડેલા હોય ત્યારે સરક્રીટ ઉપર ડાઇનેમોની નજીકમા હમેશા એક એમ્પીઅર મીટર હોવો જોઇએ, જેમા એક સરખા એમ્પીઅરનો કરન્ટ દેખાયા કરે એવી રીતે ડાઇનેમોને રેગ્યુલેટ કરવામા આવે છે જેમ કરવા માટે જો ડાઇનેમો સીરીઝ વાઉન્ડ હોય તો મેન સરક્રીટનો રીઝીસ્ટન્સ, અને જો નન્ટ વાઉન્ડ હોય તો શીલ્ડ મેગનેટનો રીઝીસ્ટન્સ ઓછો વધતો કરવામા આવે છે

આર્ક લેમ્પ પેરેલલમાં (Arc Lamps in Parallel)

જોડેલા હોય તો સરક્રીટમા એક વોલ્ટ મીટર જરૂર હોવો જોઇએ, જેમા એક સરખા વોલ્ટનો પ્રેસર દેખાયા કરે તેવી રીતે ડાઇનેમોને રેગ્યુલેટ કરવામા આવે છે, જે તેની ઝડપ ઓછી કરવાથી થઇ શકે છે

ઓપન આર્ક લેમ્પ (Open Arc Lamp) મા કારબનો

ખુલ્લી હવામા બળતા હોવાથી તેઓ ઘણા જલ્દી બળી જાય છે અને ઘણા ખપે છે કાર્યના જોખમા પણ હવા આવજવ કરી શકે છે એમા ૧૦ થી ૨૦ કલાક પછી નવા કારબન નાખવા પડે છે એવી જાતના લેમ્પ ૪૦૦ થી ૧૨૦૦ કેન્ડલ પાવરના આવે છે, અને તેઓ

ડી સી કરન્ટ સાથે ફક્ત ૪૦ થી ૪૫ વોલ્ટ ઉપર દર એક કેન્ડલ પાવર દીઠ ૧ થી ૧૩ વૉટ પાવર ખાય છે, અને એ સી. કરન્ટ સાથે ૩૫ વોલ્ટ ઉપર ૧૩ થી ૨ વૉટ દર કેન્ડલ પાવર દીઠ પાવર ખાય છે એવા લેમ્પ ડી સી કરન્ટ સાથે જમીનથી ૧૫ થી ૨૦ ફીટની ઉચાઇએ, અને એ સી સાથે ૨૦ થી ૩૦ ફીટની ઉચાઇએ ટાંગવામા આવે છે એમા કાગળનનો ખપ દર કલાકે ૧ થી ૧૨ ઇંચ હોય છે.

એન્કલોઝડ આર્ક લેમ્પ (Enclosed Arc Lamp)

મા કાચના ગ્લોબમા હવા આવજવ નહી કરી શકે તેવા ઍર ટાઇટ બધિઆર હોય છે, જેથી કારબન જલ્દી બળી જતા નથી, અને એવા લેમ્પોમા ૫૦ થી ૧૫૦ કલાક સુધી કારબન નવા નાખવા પડતા નથી એ લેમ્પ ૭૦ થી ૮૦ વોલ્ટ ઉપર કામ કરતા હોવાથી વધારે કરકસરભરેલા કહેવાય છે, અને ૪૦૦ થી ૬૦૦ કેન્ડલ પાવરના બનાવવામા આવે છે, જેઓ દર કેન્ડલ પાવર દીઠ ૧ થી ૨ વૉટ પાવર ખાય છે એ જાતના લેમ્પમા બે કાચના ગ્લોબ હોય છે, અને અદરના ગ્લોબ ઉપર કારબનની વેપર કન્ડેન્સ થઇ તેનો કાચ ઝાખો નહી કરે તે માટે જુદા જુદા મેકરે જાત જાતની ગોઠવણુ કરે છે કેટલાક બધ આર્ક લેમ્પ થોડીક મીનીટ સળગાવીને જો બુજવા નાખવામા આવે તો તેના ગ્લોબમા જે કારબોનીક એસીડ ગેસ (સીઓતુ) થઇ રહેલી હોય છે, તેમા થોડીક બાહરની હવા ચુશાતા તે કારબોનીક ઑક્સાઇડ ગેસ (સીઓ) બની જાય છે (જુવો પાના ૮૧-૮૨), અને પછી પાછો તુરત લેમ્પ સળગાવતા એ ગેસ સળગીને ફાટવાથી કાચનો ગ્લોબ ફાટી જાય છે આમ થતુ અટકાવવા માટે કેટલાક મેકરે એવા લેમ્પો ઉપર રીલીફ વાલ્વ મૂકે છે બધ આર્ક લેમ્પમા કારબનનો ખપ દર કલાકે આસરે ૦.૫ થી ૧ ઇંચ જેટલો થાય છે એક સરખા કેન્ડલ પાવર માટે ઑપન આર્ક કરતા બધ આર્ક આશરે ૫૦ થી ૬૦ ટકા વધુ પાવર ખાય છે.

ફ્લેમ આર્ક લેમ્પ (Flame Arc Lamp)—આ

જાતના આર્ક લેમ્પમા વપરાતા કારબનની બનાવટમા ખાસ જાતની રસાયણી મેળવણીએ ભેળેલી હોય છે, જેથી એમા વપરાતા કારબન કીમ્મતમા ઘણા મોઢા હોય છે, પણ એની રોશની બીજી બધી જાતની

રોશનીઓ કરતાં અતિશય તેજસ્વિ અને ઉત્તમ હોય છે એ જાતના લેમ્પ મોટા પાયા ઉપર ખુલ્લી જગામાં રોશની કરવા માટે વપરાય છે વળી કારખાનની બનાવટમાં વપરાયલા જૂદા જૂદા રસાયણી પદાર્થ મુજબ એ લેમ્પો જૂદા જૂદા રંગની રોશની આપે છે. એમાં ધણુ-ખરૂં કારખાનો આવી \ / રીતે મુકવામાં આવે છે એાપન ફ્લેમ આર્ક લેમ્પ ૩૫ થી ૪૫ વોલ્ટ ઉપર અને એનકલોઝડ (બધ) ફ્લેમ આર્ક લેમ્પ ૫૦ થી ૧૦૦ વોલ્ટ ઉપર ચાલી શકે છે, અને ૬૨ કેન્ડલ પાવર દીઠ એાપન ફ્લેમ માત્ર ૨ થી ૩ અને એનકલોઝડ ફ્લેમ ૨ વોલ્ટ પાવર ખાય છે. એાપન ફ્લેમમાં ૧૦ થી ૨૦ કલાક કારખાન ચાલે છે, જ્યારે એનકલોઝડમાં ૬૦ થી ૮૦ કલાક ચાલે છે, અને એ જાતના લેમ્પો ૨૦૦૦ થી ૪૦૦૦ કેન્ડલ પાવર યા વધુના મળી શકે છે

આર્ક લેમ્પની સંભાળ (Care of Aro Lamps)-

આર્ક લેમ્પના યત્રમાં તેલ કદીખી નામવામાં આવતુ નથી જૂદા જૂદા મેકરોના લેમ્પ જૂદી જૂદી જાતના યત્રો ધરાવતા હોવાથી લેમ્પને વપરાસમાં લેવા અગાઉ તેનો ઘટતો અભ્યાસ કરવો જોઈએ આર્ક લેમ્પમાં નવા કારખાન નાખતી વખતે તેઓને એમરી પેપર વડે કદીખી ધસીને સાફ કરવા નહી, પણ ફક્ત સુકકા નરમ લુગડા વડેજ સાફ કરવા પોઝીટીવ તાગ હમેશા ઉપલા કારખાન સાથે જોડવો; જો તે ભુલમાં નીચલા કારખાન સાથે જોડાશે તો રોશનીનાં કિરણો ઉપલી તરફ ફેકાશે-તેમ જો જણાય તો તુરત કનેક્શન ઉલટાવી નાખવાં બંને કારખાનોની અણીઓ તદ્દન સિધી લાઇનમાં રહેવી જોઈએ, અને બે અણીઓ વચ્ચેની જગા એકથી દોહડ દોરો રહેવી જોઈએ.

ઇન્કેન્ડેસન્ટ લેમ્પ (Incandescent Lamp)-

એ જાતની વીજલીની બતીઓ ઘણીજ સલામત અને બચથી નિરાળા હોય છે એ બતીના ઝોલ્ય અથવા ગોળામાંથી હવા કાઢી નાખીને વૅક્યુમ કાઢીલુ હોય છે, જે ઝોલ્ય ભાગી જતાજ બતી પોતાની મેળે ખુબજ જાય છે, કારણકે એ બતી માઉલા તારતુ ચુકળું વૅક્યુમમાંજ સળગીને સફેદ તેજસ્વી થાય છે, અને હવાના સબધમાં આવતાંજ તે બળી જાય છે એ ઝોલ્યમાંથી ઘણીજ સંભાળથી બધી

હવા કાઢી નાખી જેટલુ બને તેટલુ સંપૂર્ણ વૈકલ્પ કરવામાં આવે છે. એ ગ્લોબ માટેલા તારનાં ગુજીયાને શીલામેન્ટ (filament) કહે છે. એ લેમ્પો ૮ થી ૨૦૦૦ કેન્ડલ પાવર સુધીના બનાવવામાં આવે છે, પણ મીલો અને કારખાનાઓમાં ૧૬ કેન્ડલ પાવરના લેમ્પો વાપરવાનું સાધારણ થઇ પડ્યું છે. ૧૦૦ વોલ્ટનો એક લેમ્પ જો ૧૬ કેન્ડલ પાવરનો હોય તો તે ૧૦૨ વોલ્ટ ઉપર બળતા ૧૮ કેન્ડલ પાવર આપે છે. આથી માલમ પડશે કે ૨ ટકા વોલ્ટેજ વધારવાથી લેમ્પનો કેન્ડલ પાવર ૧૨ ટકા વધે છે, પણ લેમ્પની જીવગી તેથી લગભગ ૫૦ ટકા ટુકી થાય છે.

કારબન ફીલામેન્ટ લેમ્પ (Carbon Filament Lamp)—આ જાતના લેમ્પો હવે ઘણી જૂની ઢપના કહેવાય છે, કારણકે એ લેમ્પ નવી ઢપના મેટલ શીલામેન્ટ લેમ્પ કરતા ઘણો વધારે પાવર ખાય છે એમાં સળગતા ગુજીયાનો તાર રૂના સુતરને ચોક્કસ જાતની રસાયણી મેળવણીઓ સાથે બેળીને તૈયાર કરવામાં આવે છે, જેથી કારબનનો તાર બની જાય છે, જેમાંથી ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટ પસાર કરતાંજ તે લાલચોળ થઇ રોશની આપે છે. એ કારબનના તારને આવી ૭ રીતે વાળીને તેના બે છેડા પ્લેટીનમ નામની સખ્ત ધાતુના બે તાર સાથે જોડી તે પ્લેટીનમના તારના છેડાઓ કાચના ગ્લોબમાં જડી લેવામાં આવે છે. પ્લેટીનમના તાર ગ્લોબમાં જડી લેવાની મતલબ એ છે કે પ્લેટીનમ ધાતુ કાચ જેટલીજ ગરમીથી એક્ષપાન્ડ થાય છે, માટે જો કોઇ બીજી ધાતુ વાપરવામાં આવે અને તે કાચ કરતા વધારે એક્ષપાન્ડ થાય તો કાચનો ગ્લોબ ભાંગી નાખે, અથવા ઓછી એક્ષપાન્ડ થાય તો તાર ગ્લોબમાં ઢીલા પડી જઇ બાહરની હવા ગ્લોબમાં દાખલ કરી ગ્લોબની અદરનું વૈકલ્પ બિગાડી નાખે. એ જાતનો લેમ્પ ૮૦૦ થી ૧૦૦૦ કલાક સુધી ચાલે છે, અને જેમ જેમ જુનો થતો જાય છે તેમ તેમ ઝાંખો થતો જાય છે, અને તેનો કેન્ડલ પાવર ઓછો થતો જાય છે. એ જાતના લેમ્પ ૮ થી ૩૦૦ કેન્ડલ પાવર સુધીના અને ૨૫ થી ૩૦૦ વોલ્ટ સુધીના મળી શકે છે, અને દર એક કેન્ડલ પાવર દીઠ ૩૬ થી ૪ વોટ પાવર ખાય છે.

મેટલ ફીલામેન્ટ લેમ્પ (Metal Filament Lamp)—એ જાતના લેમ્પોમાં કારબનના તારના ગુજીયાને બદલે તન્ગસ્ટેન ૬૫

(tungsten), ટેન્ટેલમ (tantalum) વગેરે નવીન ધાતુઓના તારનાં બનાવેલા ગુછળા વપરાય છે એ ધાતુઓના ઇલેક્ટ્રીક રીઝીસ્ટન્સ ધણીજ ઓછો હોવાથી કારબનના તાર કરતા એ ધાતુના તારો વધારે પાતળા બનાવવા પડે છે અને તેઓની લબાઈ પણ વધારે રાખવી પડે છે, જેથી એના ગુછળાને આવી રીતે WW ઝુમખા રૂપી બનાવી તેઓને ધણુ ઠંડાણુ ટેકાવવામા આવે છે, કારણકે તેમ જો નહી કરવામા આવે તો તે ધણુ નાણુક હોવાથી ચાલુમા ધુજીને ભાંગી જાય છે તન્ગસ્તેનના ખેચેલા (drawn) તારના સારા મેકરના લેમ્પ ૨૦ થી ૧૦૦૦ કેન્ડલ પાવરના અને ૨૦૦૦ કલાક ચાલે તેવા મળી શકે છે, જેઓ કેન્ડલ પાવર દીઠ ૮ થી ૧૪ વૉટ પાવર ખાય છે ધણુ વધારે કેન્ડલ પાવરના તન્ગસ્તન ડ્રૉન વાયર લેમ્પ દર કેન્ડલ પાવર દીઠ ૬ વૉટ પાવર ખાય છે, જેઓ “અર્ધા વૉટના લેમ્પ” (half-watt lamp) કહેવાય છે

નર્નસ્ટ લેમ્પ (Nernst Lamp)—એ જાતનો લેમ્પ પણ ઇન્કેન્ડેસન્ટ લેમ્પોના વર્ગમા ગણવામા આવે છે, પણ એના ડ્યોઅરમા વૅક્યુમ હોતુ નથી એમા એક જાતની રસાયણી મેળવણીનો તાર આસરે હુકે ઇચ જડો અને વોલ્ટેજના પ્રમાણમા અરધાથી એક ઇચ જેટલી લબાઈતો હોય છે, જે ગરમ થઈ સર્ફ ઇન્કેન્ડેસન્ટ રોશની આપે છે જેને ડ્યોઅર (glower) કહે છે, અને તેને ગરમ કરવા માટે પ્લેટીનમના તારનો એક ઠોડી (porcelain) ના તાર ઉપર વિટાલેલો હીટીંગ કૉઇલ (heating coil) હોય છે, એ લેમ્પની ચાવી દબાવતા તે એકદમ સળગતો નથી પણ ડ્યોઅરને અગવળ ગરમ કરતા અર્ધીથી એક મીનીટ લાગે છે, જે પછીજ લેમ્પ તેજસ્વી થાય છે એ જાતના લેમ્પ ૫૦ થી ૨૫૦ વોલ્ટના, અને ૫૦ થી ૬૦૦ કેન્ડલ પાવરના મળી શકે છે, જે દર એક કેન્ડલ પાવર દીઠ ૧૩ વૉટ પાવર ખાય છે એ લેમ્પની જી દગી આશરે ૪૦૦ થી ૮૦૦ કલાકની હોય છે, અને જેમ જેમ જૂનો થતો જાય છે, તેમ તેમ એ ધણુ ઝાપો બજે છે, જે વખતે એમાનો ડ્યોઅર કાઢીને બદલી શકાય છે એ લેમ્પના પૉઝીટીવ તાર સાથેજ સર્કીટનો પૉઝીટીવ તાર જોડવો જોઈએ, નહી તો લેમ્પ સળગતો નથી.

લોહચુબક (Magnet)—વીજલીને લોહચુબક સાથે ધણેા અતલગતો સબધ છે. લોહચુબક અથવા મેગનેટના બે છેડા માહેલા એકને નોર્થ પોલ (north pole) અથવા ઉત્તર ધ્રુવ, અને બીજાને સાઉથ પોલ (south pole) અથવા દક્ષીણ ધ્રુવ કહે છે. મેગનેટના એ બન્ને છેડામાથી લોહચુબકીક પ્રવાહ ચાલુ નિકળ્યા કરે છે એ લોહચુબકીક પ્રવાહ નોર્થ પોલ માહેલી નિકળીને સીધી લાઇનોના રૂપમા સાઉથ પોલમા જતો ધાગવામા આવે છે લોહચુબકની નજીકમા એ પ્રવાહની લાઇનો ઘટ થાને પાસે પાસે હોય છે, અને તેનેથી દુર એ લાઇનો ઓછી થતી જાય છે જેમ જેમ એ લાઇનો ઘટ હોય તેમ લોહચુબકીક પ્રવાહ વધુ જોગવગ હોય છે, એટલે કે એક મેગનેટની છેક નજીકમા તેનું મેગનેટીઝમ વધારે હોય છે લોહચુબકીક ગુણુ ફક્ત લોખડમા અને તેને ત્રગતી ધાતુઓમાજ હોય છે, એટલે એક મેગનેટ લોખડના, બીડના કે સ્ટીલના ટુકડાને પોતાની તરફ ખેંચી શકે છે, પણ એ મીવાય બીજી ધાતુને ખેંચતો નથી પણ કોઇબી ધાતુના એક તારમાથી જ્યારે વીજલીક પ્રવાહ પસાર કરવામા આવે છે ત્યારે તે તારમા લોહચુબકીક ગુણુ પ્રગટ થાય છે, અને તે લોખડને કે મેગનેટને પોતાની તરફ ખેંચે છે લોખડમાં ફરગતીજ મેગનેટીઝમ થોડુંક ભરેલું હોય છે

ઇલેક્ટ્રો મેગનેટ (Electro Magnet)—એજ પ્રમાણે જ્યારે એક લોખડના સળિઆ કે બાગી આસપાસ તાર ચીટાળીને તે તારમાથી વીજલીનો પ્રવાહ પસાર કરવામા આવે, ત્યારે તે સળિઓ યા બાર ધણેા જોરાવગ ઇલેક્ટ્રો મેગનેટ (electro magnet) બની જાય છે અને ફક્ત ખાલી તારનુજ સ્પ્રીંગની માફક ગુચળુ વાળીને તેમાથી ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટ પસાર કરતા તેમાં જટલો લોહચુબકીક ગુણુ પ્રગટ થાય છે, તે કરતા લગભગ ૨૦૦૦ ગણુ વધારે જોરાવર મેગનેટીઝમ તેજ ગુજળાની વચમા લોખડનો એક સળિઓ મુકવાથી પ્રગટ થાય છે લોખડની આ ખાસિયતનો લાલ વીજલી ઉત્તપન કરવાનાં મશીન ડાઇનેમો બનાવવામાં ખાસ લેવામા આવે છે, બલકે ડાઇનેમો મશીનની બનાવટનો મુખ્ય પાયો એનીજ ઉપર રચાયલો છે જે લોખડના એક ટુકડા યા બારમા વીજલીની મદદથી યા બીજા મેગનેટ વડે એક વખત મેગનેટીઝમ દાખલ કરવામાં આવે

તો તે મેગનેટીઝમ તેમાં વરસો સુધી કાયમ રહે છે, અને તેને તે બારમાથી તદ્દન કાઢી નાખવાનું કામ લગાર મુશ્કેલ છે. બલકે એવું કહેવામાં આવે છે કે સેડેન્સાજ મેગનેટીઝમ તેમાં જ્યુકનું રહી જાય છે. એ મેગનેટીઝમ લોખંડના તે બારમા કેટલું અને કેટલો વખત ટકી રહે છે તે લોખંડની જાત ઉપર આધાર રાખે છે સારી રીતે નરમ ક્રીચેલું યાને એનીલ (anneal) ક્રીચેલા રૉટ આયર્નમાં મેગનેટીઝમ ઘણું થોડું રહી શકે છે પણ જે રૉટ આયર્નમાં કારબનનો ભાગ વધુ હોય યાને સખત હોય, અથવા હથેડા વડે ખુબ ઘડેલું યા દબાવેલું હોય, તેમજ સ્ટીલ અને કાર્સ્ટ આયર્નમાં એ મેગનેટીઝમ ઘણું રહે છે, અને ઘણાં લાખો વખત ટકી રહે છે જ્યારે ઇલેક્ટ્રો મેગનેટ આવા Π આકારનો હોય છે ત્યારે તે હૉર્સ શુ (horse shoe) મેગનેટ કહેવાય છે, પણ જ્યારે એક રીંગની અદર કેટલાક બાર જડી લઈ તે ઉપર તારના ગુછળા વિટાળીને ઇલેક્ટ્રો મેગનેટ બનાવેલો હોય ત્યારે તે મલ્ટી પોલર (multi polar) મેગનેટ કહેવાય છે હાલમાં ઘણાખરા ડાઇનેમો અને મોટરો મલ્ટી પોલર જાતના હોય છે

ડાઇનેમો મશીન (Dynamo)—ત્યારે એક મેગનેટને Π ના આકારમાં વાળીને તેના બે છેડા એક બાજીની સામે લાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેના નોર્થ પોલમાંથી લોહચુંબકીક પ્રવાહ સીધી લીટીઓમાં નીકળીને સાઉથ પોલમાં જતો ધારવામાં આવે છે લોહચુંબકીક પ્રવાહની એ સીધી લીટીઓ કાપના જે એક કન્ડક્ટર અથવા ધાતુનો સળિયો ફરતો રહે તો તે કન્ડક્ટરમાં વીજલી પેદા થાય છે આ ઉપરથી ડાઇનેમો મશીન બનાવવામાં આવે છે મેગનેટના બન્ને છેડાની વચ્ચેની એ જગા કે જેમાંથી લોહચુંબકીક પ્રવાહ પસાર થાય છે તે જગાને મેગનેટીક ફીલ્ડ (magnetic field) કહે છે. સાદા ડાઇનેમો મશીનમાં મેગનેટના બન્ને છેડા ઉભા રાખી તેઓ વચ્ચે એવું મેગનેટીક ફીલ્ડ બનાવવામાં આવે છે, અને તે ફીલ્ડમાં એક શાફ્ટીંગ ઉપર બાંધેલા ત્રાયાના કન્ડક્ટરો ફરે છે તેથી એ ફીલ્ડ માંહેલી લોહચુંબકીક પ્રવાહની અણુદીઃ લાઇનો કપાતા તે કન્ડક્ટરોમાં વીજલી પેદા થાય છે કન્ડક્ટરોમાં પેદા થયેલી વીજલી શાફ્ટીંગમાં નહીં ચાલી જાય તે માટે કન્ડક્ટરો અને

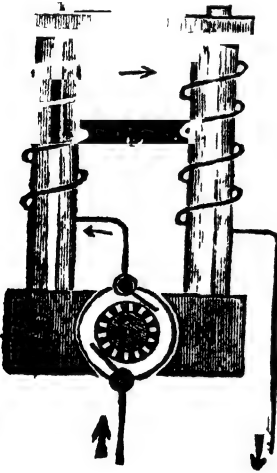
શાફ્ટીંગ વચ્ચે રબર યા વલકેનાઇટ યા અબરખ જેવી નોન કન્ડક્ટીંગ મીજનો બુશ (bush) મુકવામાં આવે છે, તથા કન્ડક્ટરો ઉપર રબરનુ પડ ફરી તેઓને પણ એક બીજાથી જૂદા રાખવામાં આવે છે મેગનેટીક શીટમાં ફરતા કન્ડક્ટરોના એ જથ્થાને આરમેચર (armature) કહે છે આરમેચરમાંથી એ ત્રાયાના કન્ડક્ટરોના છેડા એક તરફ લાવી તેજ શાફ્ટીંગ ઉપર એક ચોક્કસ જાતની કલેમ્પમાં સીકડી રાખેલા હોય છે, જેને કોમ્યુટેટર (commutator) કહે છે કોમ્યુટેટરમાં કન્ડક્ટરના છેડાઓને એક બીજાથી અલગ ગણવા માટે વચ્ચે વચ્ચે અબરખની પટ્ટીઓ મૂકેલી હોય છે, પણ ઉપરની બાજુએ એ છેડાઓ ઉઘાડા રાખીને કોમ્યુટેટરને લેધમાં ટર્ન કરી અચ્છી રીતે પોલીશ કરવામાં આવે છે આરમેચરમાં ઉત્પન્ન થયેલી વીજલી કોમ્યુટેટરમાં આવે છે, અને એ કોમ્યુટેટરમાંથી વીજલી બહાર કાઢવા માટે તેની ઉપર અને નીચે બે ત્રાયાની પટ્ટીઓ કે કારબનના ટુકડાઓ લાગેલા ગણવામાં આવે છે, જેઓને બ્રશ (brush) કહે છે જ્યારે આરમેચરની સાથે કોમ્યુટેટર ફરે છે, ત્યારે એ બ્રશો તે કોમ્યુટેટરની ડાયમેટરની લાઇનમાં નીચે અને ઉપર કોમ્યુટેટર ઉપર ધણી સફા ખેરીગમાં લાગુ રાખવામાં આવે છે, અને એ બ્રશો સાથે બાધેલા તારોમાં એક બ્રશમાંથી પોઝીટીવ (+) અને બીજામાંથી નેગેટીવ (-) વીજલી નીકળે છે

એ. સી. અને ડી. સી. ડાઇનેમો (A C & D C Dynamo)—ડાઇનેમો મશીનમાંથી બે જાતના ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટ મેળવી શકાય છે, જેનો આધાર આરમેચરમાં ફરેલી કન્ડક્ટરોની ગોડવણુ ઉપર હોય છે એ સી અથવા ઑલ્ટરનેટીંગ કરન્ટ (alternating current) ના મશીનમાં આરમેચર માટેલા કન્ડક્ટરોની ગોડવણુ એવી રીતે ગણેલી હોય છે કે તેઓમાં એક રેવોલ્યુશનમાં એક વખતે એક તરફ અને બીજી વખતે બીજી તરફ ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટ વહે છે, જ્યારે ડી સી અથવા ડાયરેક્ટ કરન્ટ (direct current) ના મશીનમાં ઇલેક્ટ્રીક કરન્ટ હંમેશા એકજ તરફ વહે એવી રીતે આરમેચરમાં કન્ડક્ટરોની ગોડવણુ કાઢેલી હોય છે ઑલ્ટરનેટીંગ કરન્ટના ડાઇનેમોમાં કોમ્યુટેટર હોતુ નથી, પણ તેને બદલે બે અથવા વધુ રીંગો હોય છે, જેઓને સ્લીપ રીંગ (slip rings) કહે છે, અને જેઓમાંથી તાર જોડીને સરકીટમાં લઇ જવામાં આવે છે.

ડાઇનેમોના ફીલ્ડ મેગનેટ (Field Magnet) માં આગમજથી થોડું મેગનેટીઝમ હરેલું તો હોય છે, પણ ચાલુમાં તેને વધુ તેજ રાખવા માટે તેમજ તે માહેલું મેગનેટીઝમ ટકાવી રાખવા માટે એક અશમાથી નિકળતા તારને એ મેગનેટની આસપાસ થોડા આટા વીટાળીને પછી આગળ લઇ જવામાં આવે છે, જેથી તે ઇલેક્ટ્રો મેગનેટ બની જાય છે, એવી જાતના ડાઇનેમોને સેલ્ફ-એક્સાઇટેડ (self-excited) ડાઇનેમો કહે છે કેાઇ વાર મોટા ડાઇનેમોમાં ફીલ્ડ મેગનેટને તેજ બનાવવા માટે એક જુદો નાનો ડાઇનેમો વાપરવામાં આવે છે એવા ડાઇનેમોને “સેપરેટલી એક્સાઇટેડ” (separately excited) ડાઇનેમો કહે છે જે ડાઇનેમોમાં એ પોલ હોય તેને બાય-પોલર (bi polar) ડાઇનેમો કહે છે, અને જેમાં ચાર યા વધુ પોલ હોય તેને મલ્ટી પોલર (multi-polar) ડાઇનેમો કહે છે

ડાઇનેમો ત્રણ જાતના આવે છે મીરીઝ વાઉન્ડ, શન્ટ વાઉન્ડ, અને કમ્પાઉન્ડ વાઉન્ડ

સીરીઝ વાઉન્ડ ડાઇનેમો (Series-wound Dynamo)
ચિત્ર નાં ૨૯૩ માં બતાવ્યો છે એમાં અશમાથી નિકલેલો જડે તાર અથવા સીરીઝ વાયર ફીલ્ડ મેગનેટ ઉપર થોડા આટા વીટાળ્યા પછી બહાર કાઢવામાં આવે છે, જ્યારે બીજા અશનો તાર પાંધરોજ લઇ જવામાં આવે છે આથી ઉત્પન્ન થયેલો વીજલીનો બધો પ્રવાહ (કરન્ટ) ફીલ્ડ મેગનેટની આસપાસ ચક્રગતો લઇને પછી આગળ

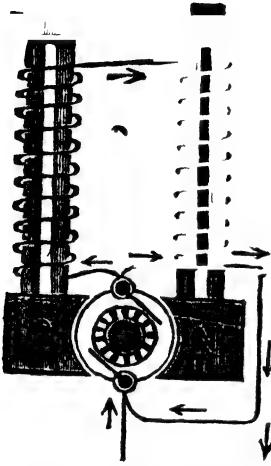

ચિત્ર નાં ૨૯૩.
સીરીઝ ડાઇનેમો.

વધે છે આથી મેગનેટ ઘણો તેજ બની જાય છે એવા મીરીઝ વાઉન્ડ ડાઇનેમો વીજલીની બતીના કામમાં ઝાઝા વપરાતા નથી (શિવાય કે ફક્ત આર્ક લેમ્પ માટે), કારણકે એમાં જ્યારે સરકીટ તદ્દન સપુર્ણ બધ થયેલો હોય ત્યારેજ ડાઇનેમોના મેગનેટમાં વીજલી આવે છે, તેમજ એના વોલ્ટેજમાં ફરક પડ્યા કરે છે, કારણકે સરકીટમાં જેટલા એમપીઅર કરન્ટ ઓછો વધતો થયા કરે તેના પ્રમાણમાં એના વોલ્ટેજમાંથી વધઘટ થયા કરે છે એ ડાઇનેમોમાંથી નીકળતી વીજલી બધી એના ફીલ્ડ મેગનેટની આસપાસ ચક્રગતો લીધા પછીજ આગળ વધતી હોવાથી એમ બને છે

શન્ટ વાઉન્ડ ડાયનેમો (Shunt-wound Dynamo)

ચિત્ર નાં ૨૯૪ માં બતાવ્યો છે એમા અશમાંથી નીકળતા સરકીટ વાયર શીલ્ડ મેગનેટની આસપાસ લપેટવામાં આવતા નથી, પણ એક અશમાંથી એક પાતળો શાખા તાર જેને શન્ટ વાયર કહે છે તે કહાડી શીલ્ડ મેગનેટની આસપાસ વીટાળીને બીજા અશમાં જોડી નાખવામાં આવે છે, જેથી એ શીલ્ડ મેગનેટને તેજ કરવા માટેનો એક તદ્દન અલાહેદો સરકીટ બને છે, અને મેન સરકીટ વાયરમાં

ચિત્ર નાં ૨૯૪.
શન્ટ ડાયનેમો

વીજળી જતી હોય या નહી હોય તોપણ ડાયનેમોનો મેગનેટ તેજ રહે છે એ શન્ટ વાયર માહેલો કરન્ટ ધણા મોટી સાઇઝના ડાયનેમોમાં પણ ૧૦-૧૨ એમ્પીઅરથી વધુ હોતો નથી એ શન્ટ વાઉન્ડ મશીનમાં એ ખુબી હોય છે કે ચાલુમાં જ્યારે બહારનો સરકીટ ખુલ્લો હોય (યાને બતીઓ બંધ હોય) ત્યારે એના શન્ટ સરકીટમાંજ કરન્ટ ફરતો રહે છે, તેથી ડાયનેમોનો મેગનેટ ધણા તેજ રહે છે, પણ જેવો બાહરનો સરકીટ બંધ કરવામાં આવે યાને તેમાં વીજળીનો પ્રવાહ ચાલુ કરવામાં આવે તેવોજ એના

શન્ટ સરકીટ માહે જતો કરન્ટ ઓછો

વતો જાય છે, અને જેમ જેમ બાહરના સરકીટ મારફતે વધુને વધુ વીજળીનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તેમ તેમ એના શન્ટ સરકીટમાં જતો કરન્ટ નબળો પડતો જતો હોવાથી અને ડાયનેમોની ઝડપ એકજ સરખી રહેવાથી ડાયનેમોના વોલ્ટેજ ઘટતા જાય છે, અને આખરે ધડી ધડીને ૦ થઇ જાય છે, જે વખતે ડાયનેમોમાં કુશી વીજલી પેદા થતી નથી. એટલા માટે એ જાતના શન્ટ ડાયનેમો વીજલીની બતી માટેના ઉપયોગમાં ઝાઝા આવતા નથી, પણ જ્યાં કરન્ટનો એકસ વધુમાં વધુ જથ્થો એકી વારે જોઇતો હોય ત્યાં એવા ડાયનેમો વપરાય છે, જેમકે વીજલી ભરી રાખવાના એક્યુમ્યુલેટર (accumulator) માં વીજલી ભરવા માટે, અથવા, ગીલીટ ચલકાવવાના કામ માટે, અથવા મોટરની મદદથી મશીનરી ચલાવવા માટે એ ડાયનેમો વપરાય છે.

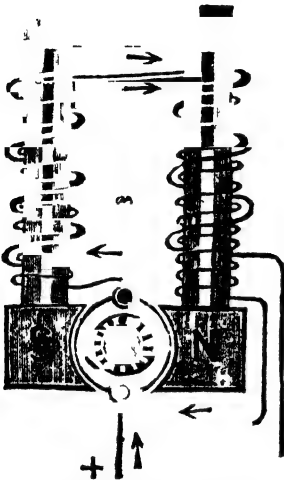
સીરીઝ અને શન્ટ ડાઇનેમો વચ્ચે સરખામણી
દુ ક્રમાં આ રીતે થઇ શકે —

સીરીઝ ડાઇનેમો સાથે જો બતીઓ લગાડી હોય
તો જેટલા એમપીઅરનો ડાઇનેમો હોય તેટલા એમપીઅર બધા ખાઇ શકે તેટલી બતીઓ નાખવી પડે હવે જો તેમાંની થોડીક બતીઓ બુલ્બની નાખવામાં અથવા સ્વીચ ઓફ (switch off) કરવામાં આવે તો સરકીટમાં કરન્ટ ઓછો જાય, અને સરકીટનાજ તાર એ ડાઇનેમોના શીલ્ડ મેગનેટને તેજ રાખવા વપરાતા હોવાથી શીલ્ડ મેગનેટ નબળા પડી જાય યાને ડાઇનેમોના વોલ્ટેજ ઘટી જાય, જેથી બતીઓ ઝાખી બજે

શન્ટ ડાઇનેમો સાથે બતીઓ લગાડી હોય તોપણ જેટલા કરન્ટનો ડાઇનેમો બનાવેલો હોય તેટલાજ કરન્ટ ખાય તેટલી બતીઓ તે ઉપર રાખવી જોઇએ જો થોડી બતીઓ બુલ્બની નાખવામાં આવે અને ડાઇનેમોની ચાલ એકજ સગખી ગહે તો શન્ટ સરકીટમાં જતો કરન્ટ વધી જવાથી ડાઇનેમોના શીલ્ડ મેગનેટ વધુ તેજ બની જાય, તેથી તેના વોલ્ટેજ ઘણા વધી જાય, અને બતીઓ ઘણીજ તેજ બજે યાતો તદ્દન બળી જાય, યા તો પીગળી જાય દુ ક્રમાં સીરીઝ ડાઇનેમો કરતા શન્ટ ડાઇનેમો તદ્દન ઉલટીજ રીતે વરતે છે

કમ્પાઉન્ડ વાઉન્ડ ડાઇનેમો (Compound-wound Dynamo)—ઇલેક્ટ્રીક લેમ્પ, મોટર વગેરે વીજલીના ચેક્સ પ્રેસરે (વોલ્ટેજ) કામ કરી શકે તેવી રીતે બનાવેલા હોય છે, માટે તેઓને ચાલુ રાખવા માટે ડાઇનેમોમાં ચેક્સજ પ્રેસર એક સરખો રાખવો જોઇએ, કે જેમાં ઝાઝી વધઘટ થાય નહીં ચરકીટ માહેલા થોડાક લેમ્પ કે મોટર બધ કરવામાં આવે તોપણ ડાઇનેમોના વોલ્ટ ઘટે કે વધે નહિ તેવી રીતે ડાઇનેમો ચાલવો જોઇએ, કે જે કામ માટે ઉપર કહેલા સીરીઝ કે શન્ટ વાઉન્ડ ડાઇનેમો અનુકુળ નથી. એ માટે કમ્પાઉન્ડ ડાઇનેમો બનાવવામાં આવે છે, જેની રચના ચિત્ર નાં ૨૯૫ માં બતાવી છે એમાં સીરીઝ અને શન્ટ બન્ને સરકીટો છે એક અશમાથી બનેલો તો લઇ ડાઇનેમોના શીલ્ડ મેગનેટની આસપાસ ફક્ત થોડા આટા વીટાળીને બહાર લઇ જવામાં આવે છે, જેને સીરીઝ સરકીટ

કહે છે; અને બીજા અશનો તાર પાર્શ્વરેજ બાહરે બનીઓ તરફ લઇ જવામાં આવે છે. પણ શન્ટ સરકીટનો પાતળો તાર એક અશમાંથી કાઢી શીટ મેગનેટ ઉપર ધણા આટા વીટાળીને તેજ તાર બીજા અશ સાથે અથવા બીજા અશમાંથી નિકળતા કન્ડક્ટર સાથે જોડી નાખવામાં

વિદ્યુત નાં ૨૮૫.
કમ્પાઉન્ડ ડાયનેમો

આવે છે એવા ડાયનેમોમાં ન્યારે બનીઓ બધ હોય અને ડાયનેમો ખાલી ચાલતો હોય ત્યારે શન્ટ સરકીટનો ફરતો કરન્ટ તેના શીટ મેગનેટને પુરતો તેજ રાખશે અને વોલ્ટેજ પુરા રહેશે, કે જેમ રાખવા માટે એ શન્ટ સરકીટ ખાસ ડીઝાઇન કીધેલો હોય છે પરંતુ ન્યારે ડાયનેમો ઉપર લોડ વધશે યાને બધી બનીઓ ચાલુ કરવામાં આવશે ત્યારે શન્ટ સરકીટમાં જતો કરન્ટ ઘટી જશે, પણ તેજ વખતે સીરીઝ સરકીટમાં જતો

કરન્ટ વધવાથી ડાયનેમોના વોલ્ટેજમાં વધઘટ થશે નહીં, કારણ કે સીરીઝ સરકીટ પણ શીટ મેગનેટની આસપાસ થોડે

વીટાળેલો હોય છે જે લોડ વધવાથી ડાયનેમોની ચાલ ધીમી પડી જાય તો અસમતા તેના વોલ્ટેજ ઘટી જશે, પણ જેટલા રેવોલ્યુશન માટે એક કમ્પાઉન્ડ ડાયનેમો બનાવેલો હોય તેટલાજ રેવોલ્યુશન તે ચાલ્યા કરે તો આજી વધતા લોડથી તેના વોલ્ટેજમાં વધઘટ થતી નહીં જોઇએ

સીરીઝ વાઉન્ડ ડાયનેમો ઇલેક્ટ્રોપ્લેટીંગ યાને ગીલીટ કરવાના કામ માટે કફીબી વાપગવામાં આવતો નથી, કારણ કે એમાં એની પોલેરીટી ઘડી ઘડી બદલાઇ જવાનો સભવ રહે છે— એટલે કે એમાં કોઇ વેળા એકાએક પોઝીટીવનો નેગેટીવ અને નેગેટીવનો પોઝીટીવ થઇ જાય છે

શન્ટ વાઉન્ડ ડાયનેમો વીજલીની બતી માટે ન્યારે વાપગવામાં આવે છે ત્યારે તેના શન્ટ સરકીટમાં એક રીઝીસ્ટન્સ બૅક્ષ ગખવામાં આવે છે, જેની મદદથી તેના શન્ટ સરકીટમાં જતો

કરન્ટ ઓછો વધતો કરીને ડાઇનેમોના વોલ્ટેજ તેના લોડના પ્રમાણુમાં એકસરખા રાખી શકાય છે

રીઝીસ્ટન્સ બૉક્ષ (Resistance Box) માં લોહડાના અથવા જરમન સીલ્વરના તારના ગુછળાઓ હોય છે, અને એવી ગોઠવણુ કીચેલી હોય છે કે એક યા વધુ ગુછળામાંથી કરન્ટ પસાર કરી શકાય છે, જેથી કરન્ટમાં ઓછો વધતો રીઝીસ્ટન્સ પેદા થાય છે. ચોક્કસ ડાયમેટરના ત્રાખાના તાર કરતા તેટલીજ ડાયમેટરના લોહડાના તારમાંથી વીજળીનો કરન્ટ પસાર કરતા ઘણો રીઝીસ્ટન્સ યાને અટકાવ પેદા થાય છે, કારણકે ત્રાખા કરતા લોહડું ઓછી સહેલાઈથી પોતામાંથી વીજળી પસાર કરે છે, અને એ કરતા વધારે રીઝીસ્ટન્સ જરમન સીલ્વરના તારમાં પેદા થાય છે રીઝીસ્ટન્સ બૉક્ષ માહેલા તારમાં એ પ્રમાણુ ઘણો રીઝીસ્ટન્સ પેદા થવાથી તેઓ ઘણાજ ગરમ થાય છે, માટે એવા બૉક્ષ સળગી નહી ઉઠે તેવી ચીજોના બનાવવામાં આવે છે એ બૉક્ષને શન્ટ રેગ્યુલેટર પણ કહે છે.

સીરીઝ ડાઇનેમોને ચાલુ કરવાની રીત—એ ડાઇનેમો ચાલુ કરતી વખતે એની મેન સરકીટની સ્વીચ બંધ રાખવી, અને ડાઇનેમો બંધ કરતી વખતે એ સ્વીચ ઉઘાડી નાખવી નહી, પણ ડાઇનેમો બંધ થવા પછીજ સ્વીચ ઉઘાડવી

શન્ટ ડાઇનેમોને ચાલુ કરવાની રીત—એ ડાઇનેમો ચાલુ કરતી વખતે પહેલા મેન સ્વીચ ઉઘાડવી, અને શન્ટ રેગ્યુલેટર અથવા રીઝીસ્ટન્સ બૉક્ષનું લીવર પહેલા નબર ઉપર રાખવું, જેથી શન્ટ સરકીટમાં બધો રીઝીસ્ટન્સ દાખલ થશે જ્યારે ડાઇનેમોની ચાલ વધીને ટૂલ સ્પીડે આવે ત્યારે શન્ટ રેગ્યુલેટરનું લીવર જમણી માળુએ હળવે હળવે એવી રીતે ખસાડતા જવું કે વોલ્ટ મીટરમાં જોઈતા વોલ્ટેજ મલી રહે જ્યારે એ પ્રમાણુ વોલ્ટેજ પુરા મલી રહે ત્યારે ઝડપથી મેન સ્વીચ બંધ કરી નાખવી, અને કરન્ટને મેન સરકીટમાં જવા દેવો ડાઇનેમો બંધ કરવા પહેલા ઝડપથી મેન સ્વીચ ઉઘાડી નાખવી, અને પછી હળવે હળવે શન્ટ રેગ્યુલેટરનું લીવર ડાબી માળુએ ખસાડતા જઈને વોલ્ટેજ હળવે હળવે ઓછા થવા દેવા.

કમપાઉન્ડ ડાઇનેમોને ચાલુ કરવાની રીત શન્ટ ડાઇનેમોને ચાલુ કરવાની બરાબર છે એમા પણ પહેલા મેન સ્વીચ ઉઘાડી રાખવી અને જ્યારે વોલ્ટ મીટરમા વોલ્ટેજ પુરા આવી રહે કે ઝડપથી મેનસ્વીચ બંધ કરવી, તેમજ ડાઇનેમો બંધ કરવા પહેલા મેન સ્વીચ ઉઘાડી નાખવી

પટા અને રસાથી ચાલતા ડાઇનેમો (Belt & Rope Driven Dynamo) હ મેશા સ્લાઇડીંગ બેલ્ટ પ્લેટ ઉપર બેસાડવા જોઇએ, કે જેથી ન્યારે પટો યા રસા ઢીલા પડે ત્યારે ખુદ ડાઇનેમોને તેની બેલ્ટ પ્લેટ ઉપર પાછળ હઠાવી તેઓને પાછા તાઇટ કરવાને બની આવે પટાથી ચાલતા ડાઇનેમો માટે પટાનો સાધો સાધારણ રીતે યાને એક છેડા ઉપર બીજો છેડો ચઢાવી “લૅપ” કરીને લેસથી જોડવામા આવતો નથી, કારણકે તેમ કરવાથી પટાનો સાધો ન્યારે ડાઇનેમોની પુલી ઉપરથી પસાર થાય છે ત્યારે ઝટકો મારે છે તેથી રોશની હ મેશા હાવ્યા કરે છે એ માટે પટાના બન્ને છેડા તેપર છોલી કહાડી સાથે સીવીને પાકો અને એકસરખો સાધો કરવામા આવેછે, જેથી સાધાની જગાએ પટાની જગાઇ વધે નહી

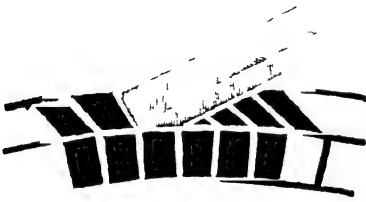
ડાઇનેમોની બેરીંગ (Dynamo Bearings) મા તેલની સલાળ રાખવાની જરૂર છે એ બેરીંગોમા કદીબી વનસ્પતિનું તેલ વાપરવું નહી, પણ ખણીજ તેલજ વાપરવું સાધારણ સ્પીનડલ ઑઇલ ડાઇનેમોની બેરીંગો માટે ધણુ પાતળું હોય છે, માટે લગાર ઘાડું સ્પીનડલ ઑઇલ અથવા જેને “લેવી સ્પીનડલ ઑઇલ” કહે છે તે એમા વાપરવું સારૂ છે

બ્રશનું સેટીંગ (Setting of Brushes)—ડાઇનેમોમાથી ચાલુમા આગની ચિગારી નહી પડ્યા કરે તે માટે એના બ્રશને બરાબર રીતે સેટ કરવાની ધણી જરૂર છે, અને બ્રશના એ સલાલ ભરેલા સેટીંગ ઉપર ડાઇનેમોની જી દગી અને તેમાથી નીપજતા કામનો મોટો આધાર છે બ્રશ બે જાતના આવે છે—“કોપર બ્રશ” અને “કારબન બ્રશ”

કોપર બ્રશ (Copper Brush) ના સેટીંગમા ધણી સલાળ રાખવાની જરૂર છે એ જાતના બ્રશ ત્રાખાના તારની ગુઠેલી

જાલીનાં અથવા ત્રાખાની પાતળી પટ્ટીઓના બનાવવામાં આવે છે અને હવે એવાં અશ કુક્ત જુની જાતના મશીનોમાજ જોવામાં આવે છે એને સેટ કરવા માટે કૉમ્પ્યુટેટરના કૉલર ઉપર સામસામને બે મારકા કીધેલા હોય છે બે પોલના ડાઇનેમોમા બે અશ હોય છે, જ્યારે ચાર પોલના ડાઇનેમોમા ચાર અશ હોય છે જો બે પોલના ડાઇનેમોમા અશ ગોઠવવાના મારકા ભુસાઇ ગયા હોય તો કૉમ્પ્યુટેટરના ઘેરાવાના બે સરખા ભાગ કરી ડાયામેટરની લાઇનમા આવે તેવી રીતે બે મારકા કરી લેવા એ પ્રમાણે જોટલા અશ હોય તેટલા એકસરખા ભાગ કૉમ્પ્યુટેટરના ઘેરાવામા કરી ત્યાં મારકા કરી લેવા એ મારકાની લાઇનમા અશની ધાર રહે તેવી રીતે અશ સેટ કરવામા આવે છે ઉપરનું અશ મારકા મુજબ સેટ કરી કૉમ્પ્યુટેટર ફેરવવું નહી, પણ તેજ હાલતમા રાખી નીચેનું અશ તેના મારકાની લાઇનમા ગોઠવી કલેમ્પ તાઇટ કરી લેવા

કૉપર અશની બેરીંગ કૉમ્પ્યુટેટર ઉપર એક સરખી

ચિત્ર નાં ૨૯૬.

કૉપર અશ.

લાગવી જોઇએ કૉપર અશની કૉમ્પ્યુટેટર ઉપર લાગતી ધાર ઘણી પોલળી પણ નહી હોવી જોઇએ તેમ તે ઘણી સાકડી પણ નહી જોઇએ અશની બેરીંગની પોલળાઇ કૉમ્પ્યુટેટર ઉપર એટલી હોવી જોઇએ કે તેમા ચિત્ર નાં ૨૯૬ મા બતાવ્યા

પ્રમાણે કૉમ્પ્યુટેટરનો એક આખો સેગમેન્ટ, વચ્ચેના એક ઇન્સ્યુ-

લેશનની કાળી પટ્ટી, અને બીજા સેગમેન્ટનો $\frac{1}{2}$ મા ભાગ સમાઇ જાય એટલે કે અશની બેરીંગની પોલળાઇ કૉમ્પ્યુટેટર ઉપર કૉમ્પ્યુટેટરના સવા સેગમેન્ટની બગબગ હોવી જોઇએ જો લાખો વખત ચાલ્યા પછી અશ ઘસાઇને તેની બેરીંગ પોલળી થઇ જાય તો અશની આગલી ધાર કાણસ વડે ઘસી નાખી બુટ્ટી કરી નાખવી જોઇએ જો કૉમ્પ્યુટેટરની પોલળાઇ કરના અશની સામટી પોલળાઇ થોડીક કમી હોય તો ઉપલા અશ એક તરફ અને નીચલા બીજા તરફ એવી રીતે બાંધવા કે જેથી કૉમ્પ્યુટેટરની આખી પોલળાઇમા અશ લાગુ રહે

કૉપર અશને કાણુસ મારવા માટે ડાઇનેમોના મેકરે ખાસ કલેમ્પ મશીનની સાથેજ મોકલે છે તે કલેમ્પમા અશને પકડીને તેમા રાખેલા ખુણા મુજબ અશની ધાર ઘસી નાખવાથી અશ તેના ખરા એન્ગલ (angle) માં કૉમ્યુટેટર ઉપર બેસે છે એ એન્ગલ અથવા ખુણુ ઘણુ ખૂબ ૪૫ ડીગ્રીનુ હોય છે અશને કાણુસ મારવા માટે કલેમ્પમા પકડીને તે કલેમ્પને વાઇસમા પકડવામા આવે છે, અને પછી નવી રમુથ ફાઇલ વડે હાથના એકવડા સ્ત્રોકથી ફાઇલ મારવામા આવે છે, યાને અશ ઉપર ફાઇલ પાછળ ઘસવામા આવતી નથી પણ ફાઇલનો સ્ત્રોક આગળી બાજુએ મારીને ફાઇલ અશ ઉપરથી ઉઘડી લઇ પાછો તેવોજ સ્ત્રોક મારી ઘસવામાં આવે છે એવી રીતે ઘસતા સલાળ રાખવી જોઇએ કે અશની ધાર બધી બાજુએ એકસરખી પોહળાઇની રહે તેમજ આગળી ધાર કાણુસવડે કાપી નાખી બુટ્ટી કરી નાખવી જોઇએ, અને જ્યારે અશ કૉમ્યુટેટર ઉપર પાછુ બાધવામા આવે ત્યારે તેની આખી પોહળાઇ કૉમ્યુટેટર ઉપર લાગુ રહેલી હોવી જોઇએ

કૉમ્યુટેટર ઉપર અશનું દબાણુ ઘણુ પડવુ નહી જોઇએ અશની સ્પ્રીંગો ઘણી તાઇટ રાખવાથી કૉમ્યુટેટર તથા અશ જલ્દી ઘસાઇ જાય છે, તથા કૉમ્યુટેટરમા ખાડા પડી જવાથી ચિગારીઓ ઘણી પડે છે, તેમજ એ સ્પ્રીંગ ઘણી ઢીલી રાખવાથી અશ કૉમ્યુટેટર ઉપર બરાબર લાગુ રહેતુ નથી પણ વાગવાર ધુજ્યા કરે છે, જેથી પણ ઘણી ચિગારી પડે છે એ માટે એ સ્પ્રીંગ મધ્યમ રીતે તાઇટ રાખવી જોઇએ અશને એકજ જગાએ હમેશા બાધી નહી રાખતા તેઓને એક છોડેથી બીજે છોડે ખસાડ્યા કરવા જોઇએ કે જેથી કૉમ્યુટેટર બધી બાજુએ ફરતુ એકસરખુ ઘસાય અને તેમા એકજ ઠેકાણુ ખાડો (ઝુવ) પડી જાય નહી

કારબન અશ (Carbon Brush) - કૉપર અશ કરતા વધુ પસંદ કરવા જોગ છે કારણકે એ વાપરવાથી કૉમ્યુટેટર ઘસાતુ નથી પણ ફક્ત અશજ ઘસાય છે, જે સહેલાઇથી બદલી શકાય છે. ૫૫૫ કારબન અશને કૉપર અશની માફક અવારનવાર કાઢીને કાણુસ મારવી પડતી નથી એક વખત એના મારકા ઉપર કારબન અશ સેટ કીધા પછી લાંબો વખત તેઓ ચાલે છે, અને ઘસાઇ જવા

છતા મારકાથી બહાર નીકળી જતા નથી એ કારણન અશ કારણનન' નાના ચોરસ દુકડાઓના બનાવવામા આવે છે, જેઓને ત્રાખા અથવા પીત્તળના અશ હોલડરમા પકડવામા આવે છે, ન્યારે નવા કારબન નાખવાના હોય ત્યારે કૉમ્યુટેટરની ગોળાઇની બરાબરની ગોળાઇ કારબન ઉપર રાખવી જોઇએ, જે માટે સર્વથી સહેલ રીત એ છે કે કૉમ્યુટેટર ઉપર રફ એમરી પેપર ઉધુ પકડી તે ઉપર કારબન અશ તેના હોલડરમાજ તાઇટ પકડેલુ ને દાખેલુ ગમ્મી એમરી પેપર આગળ પાછળ ખેંચ્યા કરવુ, જેથી કૉમ્યુટેટરની ગોળાઇની બરાબર કારબન અશનું તળિયુ ઘસાઇ જઇને ગોળ થઇ જશે યાતો રફ એમરી પેપર કૉમ્યુટેટર ઉપર ઉધુ (એટલે એમરીવાળી બાજુ ઉપર આવે તેમ) બાધી તે ઉપર કારબન અશ દાખેલુ ગમ્મી ડાઇનેમોને ધીમે ધીમે ફેરવવો.

કૉપર અશને બદલે કારબન અશ વાપરવા હોય તો તે માટે કૉમ્યુટેટરની લખાઇ વધુ ગમ્મવી પડે છે કારણકે ચોક્કસ કન્ટ ખેચવા માટે કૉપર કરતા કારબનની સપાટી વધુ જોઇએ છે નરમ કારબન માટે દર ૫૦ એમપીયર દીઠ ગ્રેક મ્કવેર ઇચ કારબન અશની બેરીંગ કૉમ્યુટેટર ઉપર લાગવી જોઇએ જે ડાઇનેમોમા કૉપર અશથી ઘણીજ ચિગારીઓ પડતી હોય તેમા કારબન અશ નાખવાથી ઘણો ફાયદો થાય છે પણ કારબન અશ નાખવા અગાઉ કૉમ્યુટેટરને લેધ ઉપર ચલકાવી તર્ન કરી તેમા પડેલા બધા ખાડા કાઢી નાખી તેને તદન સાફ અને મીઠુ તથા ત્રુ કરવાની અગત છે એક મોટો પુરાનો ડાઇનેમો કે જેનુ કૉમ્યુટેટર ઘસાઇ જઇને ડાયામેટરમા એક ઇચ ઓછુ થઈ ગયુ હતુ તેમા કૉપર અશ હોવાથી પુશકળ ચિગારીઓ પડતી હતી, જેથી આ લખનારે કૉપર અશ કાઢી નાખીને તેને બદલે કારબન અશ નાખવાથી ચિગારી બીલકુલ બધ થઇ ગઇ અને કૉમ્યુટેટર જે ઘસાઇને તેની શાફ્ટી ગના કૉલરની બરાબર થઇ ગયુ હતુ તે બીજા ઘણા વગ્સા મુધી ચાલ્યુ જો કારબન અશ નહી નાખવામા આવતે તો થોડા મહીનામા કૉમ્યુટેટર બદલી નવું નાખવાની ફરજ પડતે, કારણકે જેજ તે વધુને વધુ ઘસાતુ જતુ હતુ અને હવે વધુ તર્ન કરવાની તેમા શુભશ રહી હતી નહી.

એ કારબન અશનો ડીઝાઇન એવા કર્યો હતો કે જ્યાં ડાઇનેમોના અશ હોલડરમાં કાઇથી ફેરફાર કરવો પડ્યો હતો નહીં. એ ડીઝાઇન ચિત્ર નાં ૨૬૭ માં બતાવ્યો છે જે કલેમ્પમાં કૉપર વાયરના જળીદાર અશ પકડવામાં આવતાં હતા, તેજ કલેમ્પમાં એ કારબન અશના હોલડર પણ પકડ્યા, જે માટે એ કારબન અશ હોલડર કૉપર વાયર અશની સાઇઝનાજ લાંબા પોહળાઇ અને જડાઇમાં બનાવ્યા, એટલે અગાઉ ૨ ઇંચ પોહળા અને ૩ ઇંચ જડા કૉપર વાયરના અશ વપરાતા હતા માટે ૨x૩ ઇંચની ત્રાયાની પ્લેટ ઢાળીને તેને એક છેડે કારબન અશના ટુકડા પકડવા માટે ડવટેલ (dovetail) બાંધી રાખ્યો, જે દરેકમાં એક ઇંચ લાંબા અને ૩ ઇંચ પોહળા એ કારબનના ટુકડા સ્ક્રુ વડે પકડી તાઇટ કીધા, અને કૉપર અશ પકડવાની કલેમ્પમાંજ હમેશ મુજમ બેસાડ્યા

કારબન અશનો અવાજ—ચાલુમાં કારબન અશ કૉમ્યુ-

ચિત્ર નાં ૨૬૭.

કારબન અશ

ટેટર ઉપર ધસાતાં ધણી વેળા ચુચુ અવાજ કરે છે, તે દુર કરવા માટે કારબનના ટુકડાઓને હોલડરમાં બેસાડવા અગાઉ ધીમી આગમાં લાલ રંગે ગરમ કરી સ્પીનડલ ઑઇલમાં ડુબાડી કડા કરવા અને પછી કામમાં લેવા

અશની લીડ (Lead of the Brushes)—ડાઇનેમો ચાલુ કીધા પછી જો કૉમ્યુટેટરમાંથી ધણી ચિગારીઓ પડતી હોય તો અશ હોલડરનો હેન્ડલ પકડીને અશને આગળ યા પાછળ સહેજ ફેરવી એવી જગ્યાએ રાખવામાં આવે છે કે જ્યાં ચિગારી બીલકુલ નહીં પડે, યા ધણીજ થોડી પડે અને અશની લીડ કહે છે એ લીડ ગ્રાધી કાહડવાની સહેલ રીત એ છે, કે જો ચિગારી (spark) ધણી પડતી હોય તો જે તરફ કૉમ્યુટેટર ફરતું હોય તે તરફ અશ હોલડર સહેજ ફેરવી જોવું ને જે જગ્યાએ ચિગારી બીલકુલ નહીં પડે યા ધણી ઓછી પડે તે જગ્યાએ રાખીને હેન્ડલ તાઇટ કરી લેવું. જો આગળી બાજુએ હોલડર ફેરવતા ચિગારી વધુ પડવા માટે તો પાછલી બાજુએ ફેરવી જોવું, અને એ પ્રમાણે આગળ કે પાછળ જે જગ્યામાં ચિગારી થોડી પડે તે જગ્યામાં કાયમ રાખવું

કૉમ્યુટેટર ઉપર તેલની કાંઈપી જરૂર નથી તે છતાં જો કૉપર અથવા ત્રાંબાની પટ્ટીઓના બનાવેલાં હોય અને કૉમ્યુટેટરમાં ખાડા પડતા હોય તો વેસેલીન (vaseline) અથવા સારી જાતનું સ્પીનડલ ઑઇલ સહેજ વાપરવું. એ માટે એક સાફ મલમલનાં કપડા ઉપર થોડાં ટીપાં તેલ અથવા વેસેલીન લગાડીને તે કપડાનો ડુઓ કરી કૉમ્યુટેટરને ચાલુમા લગાડવો, અને પછી બીજા સાફ કપડા વડે તુરત નુછી નાખવું એ કામ માટે કાંઈપી જાતનું વનસ-પતીનું કે જાનવરનું તેલ વાપરવું નહીં. જે ફેક્ટરીઓમાં આટો, ખાંડ, ચુનો, વગેરે પીસવામાં આવતા હોય ત્યાં ડાઇનેમો ચાલુ કરવા અગાઉ કૉમ્યુટેટરને થોડાક ટીપાં બેનઝોલીન (benzolene) થી પહેલ્લા સાફ કરી પછી ૦ નંબરના સેન્ડ પેપરથી પોલીશ કરવું કૉમ્યુટેટર સાફ કરવા માટે સુતરના વેસ્તનો ડુઓ વાપરવો નહીં પણ કપડું જ વાપરવું.

ડાઇનેમોની પોલૅરીટી (Polarity of Dynamo)—

ડાઇનેમોની બનાવટની બાબતમાં આગળ જણાવ્યું છે કે ડાઇનેમોના મેગનેટમાં સાહિત્ય પોલ અને નૉર્થ પોલ નામના બે પોલ હોય છે કાંઈ વખતે એ પોલની પોલૅરીટી પોતાની મેજે બદલાઈ જવાથી આઉટ પોલનો નૉર્થ પોલ થઈ જાય છે, જેથી પૉઝીટીવનો નેગેટીવ અને નેગેટીવનો પૉઝીટીવ થઈ જાય છે આર્ક લૅમ્પ, નર્નસ્ટ લૅમ્પ, મોટર, એક્યુમ્યુલેટર વગેરેને ડાઇનેમો સાથે જોડતી વખતે ડાઇનેમોનો કયો તાર પૉઝીટીવ અને કયો નેગેટીવ છે તે પહેલ્લા ચોક્કસ રીતે જાણવાની વાણી જરૂર છે, જે શોધી કહાડવાની રીત નીચે આપી છે —

કાચ, કાટી યા પથ્થરના એક વાસણમાં સીસાની સાફ પ્લેટના બે ટુકડા મુકવા અને તેમાં પોણીમા મેગનેટીક સલ્ફ્યુરીક એસીડ નાખવી એ બે પ્લેટની વચ્ચે લાકડાનો એક ટુકડો કે પાટિયું મેળીને તેઓને જુદા રાખવા એમાંની એક પ્લેટને ત્રાંબાના તાર વડે ડાઇનેમોના એક તાર સાથે જોડવી બીજી પ્લેટને ત્રાંબાના એક તાર વડે એક ઇન્કેન્ડેસન્ટ લૅમ્પના હોલડરના એક તાર સાથે જોડી તે લૅમ્પનો બીજો તાર ડાઇનેમોના બીજા તાર સાથે જોડવો. પછી ડાઇનેમો થોડીક મીનીટ ચલાવી અન્ને પ્લેટો તપાસી જોવી એ બે પ્લેટો માહેલી જે પ્લેટનો રંગ તપખીરિઆ થઈ ગયો હોય તે પ્લેટ સાથે જોડેલો ડાઇનેમોનો તાર પૉઝીટીવ સમજવો.

કૉમ્યુટેટરને તર્ન (Turning of Commutator)

કરવાની જરૂર પડે તો ડાઇનેમોની શાફ્ટી ગતે સલાળથી આંદર કઢાડી તેના આરમેચર ઉપર મજબુત કાગળ અને કપડું સફાઈથી વીટાળીને આધી લેવું કે જેથી તર્ન કરતી વખતે ત્રાખાની રજકણો તેમા જાય નહી આરમેચરના કોઇખી તાર ઉપરનું ઇન્ડ્યુક્શન અથવા રચરનું પડ કેઠે ઘસારો લાગવાથી ઓખવાઇને નિકલી નહી જાય તેની સલાળ રાખવી પછી ઘણા અણિઆળા તુલ્કવડે લેધમાં બારીક કટ લેવી એ માટે ગોળ પોહળી ધાગનું તુલ કદી વાપરવું નહી ત્યારે કૉમ્યુટેટરમા પડેલા ખાડા નિકલી રહે અને તે બરાબર ત્રુ થઇ રહે ત્યારે પહેલ્લા સ્મુથ ફાઇલ વડે અને ત્યારપછી ૦ ન બગના બારીક મેન્ડ પેપર વડે ખુબ પૉલીશ કરવું પછી કાગળ તથા કપડું છોડી નાખી હાથની ઢમણથી હવા ઝુકી આરમેચરના તારોની વચ્ચેની જગામા ભરાયલો કચરો, ધુળ વગેરે ઉડારી નાખવો, અને જે જગાએ આરમેચરના તારના છેડા કૉમ્યુટેટર સાથે સોલડરથી જોડેલા હોય છે તે જગા ઉપર લાખનું બનાવેલું (shellac) વારનીશ લગાડવું કૉમ્યુટેટરને વારવાર તર્ન કરવું પડતું હોવાથી તે તર્ન કરવા છતાંખી કામ આપી શકે તે માટે પહેલ્લાથીજ તેની ડાયમેટર ૩ ઇંચથી ૬ ઇંચ વધારે રાખેલી હોય છે

ડાઇનેમોનું ઈરેક્શન (Erection of Dynamo)—

ડાઇનેમો મશીન ઘણાખરા તો તૈયાર જોડેલા આવે છે કેાઇ કેાઇ ત્રણા મોટા કદના ડાઇનેમોના ભાગ છુટા આવે છે, જેઓને જોડવાનું કામ કાઇ કંઈનું નથી કારણકે એમા થોડાજ ભાગો હોય છે ડાઇનેમો માટે પાયો ઘણો મજબુત હોવો જોઇએ કારણકે ડાઇનેમો હ મેશાં ઘણી ઝડપી ચાલે ચાલે છે, માટે તે ચાલુમા ખીલકુલ ધુજવો નહી જોઇએ ચાલુમા ડાઇનેમો જે ધુન્યા કરે તો બ્રશમાથી ઘણી ચિગારી પડ્યા કરે છે, જેથી કૉમ્યુટેટર જલદી ઘસાઇ જાય છે ડાઇનેમો હ મેશા ત્રણી સુકી જમીનમા ખેસાડવા જોઇએ ભીનાશવાળી જગામા ડાઇનેમો ખેસાડવાથી ડાઇનેમો ઠીક ચાલતા નથી, અને ભીનાશથી કરીને ઘણો કરન્ટ જમીનમા ખેચાઇ વ્યર્થ જાય છે મીલના એનજીન રૂમની નીચે ડાઇનેમો ખેસાડવાનું ખીલકુલ ભુલભરેલું છે કારણકે ત્યા સ્ટીમ અને પાણીનો ઘણો ભીનાશ હોવા ઉપરાંત ગરમી પણ હોય

છે, જેથી ડાઇનેમોના તારો ઉપરનું રબર વગેરેનું પડ નરમ પડી ઉખડી જાય છે

ઇલેક્ટ્રીક મોટર (Electric Motor)—મોટર અને ડાઇનેમોમાં કાંઈપણ ફરક હોતો નથી એક મોટર ડાઇનેમો તરીકે અથવા એક ડાઇનેમો મોટર તરીકે સહેજ ફેરફાર કરીને વાપરી શકાય છે મશીનરી ચલાવનારા મોટર લોડ વધુ હોય या ઓછો હોય તે જતા એકસરખી ચાલે ફરવા જોઈએ એ માટે શન્ટ વાઉન્ડ મોટર સાફ કામ બજાવે છે મીરીઝ વાઉન્ડ મોટર એકસરખી રખીડ આપતો નથી કાગળકે લોડ ઓછો થવાથી તેની ચાલ વધી જાય છે મોટરો અથ તથા ખુલ્લા આવે છે જે જગ્યામાં સળગી ઉઠે તેવી ચીજો મોટરની નજદીકમાં હોય તે જગ્યામાં અથ મોટર વપરાય છે ખુલ્લા મોટરો ૬ કલાક પ્રલ લોડે ચાલ્યા પછી તેની ટેમ્પરેચર બાહરની હવાની ટેમ્પરેચર કરતા ૭૦ ડીગ્રીથી વધારે થવી નહીં જોઈએ, અને અથ મોટરની ૯૦ ડીગ્રીથી વધારે થવી નહીં જોઈએ સાધારણ મોટરો તેઓના શન્ટ રીઝિસ્ટન્સની મદદથી સેકન્ડે ૧૦ ટકા ઓછી વધતી ઝડપે ચલાવી શકાય છે, પણ નવા ઝડપમાં વધારે કરત જોઈતો હોય ત્યાં વેરીએબલ સ્પીડ (variable speed) મોટરો વપરાય છે મોટરો ડાયરેક્ટ કરન્ટ મોટરો તેમજ ઓલ્ટરનેટીંગ કરન્ટ મોટરો આવે છે ઓલ્ટરનેટીંગ કરન્ટ સાથે વપરાતા મોટરો ઇન્ડક્શન (induction) મોટર કહેવાય છે

ડાઇનેમોને મોટર તરીકે ચલાવવાની રીતો
ત્રીચે આપી છે -

સીરીઝ વાઉન્ડ ડાઇનેમોને સુલટી ચાલે મોટર તરીકે ચલાવવા માટે ધ્રુવના કનેક્શન ઉલટાવી નાખવા

શન્ટ વાઉન્ડ ડાઇનેમોને સુલટી ચાલે મોટર તરીકે ચલાવવા માટે કાંઈપણ ફેરફાર કરવાની જરૂર નથી

કમ્પાઉન્ડ વાઉન્ડ ડાઇનેમોને સુલટી ચાલે મોટર તરીકે ચલાવવા માટે પહેલાં શન્ટનો પાતળો તાર એક ધ્રુવમાંથી છોડી બીજા ધ્રુવ સાથે જોડવો, પછી તેજ પ્રમાણે સીરીઝનો જોડો

તાર પણ એક અશમાંથી છોડી બીજા અન સાથે જોડવો એટલે શન્ટ અને સીરીઝના કનેક્શનો ઉલટાવી નાખવા.

ડાઇનેમોને મોટર તરીકે ઉલટી ચાલે ચલાવવા માટે પહેલા અશ છોડીને બીજી તરફ ઉલટાવી આપવા (હમેશાં કૉમ્યુટેટર જે તરફ ફરતું હોય તેજ તરફ કૉપર અશનું ટર્મિનલ યાને રેલોપ જોઇએ) તે પછી નીચે પ્રમાણે કરવું --

સીરીઝ ડાઇનેમો હોય તો ઉલટી ચાલ માટે કનેક્શનમાં કાંઈપી ફેરફાર કરવો નહીં

શન્ટ ડાઇનેમો હોય તો ઉલટી ચાલ માટે કનેક્શન ઉલટાવી નાખવા.

કમ્પાઉન્ડ ડાઇનેમો હોય તો ઉલટી ચાલ માટે ફક્ત શન્ટના પાતળા તારનું કનેક્શનજ ઉલટાવી નાખવું

ડાઇનેમોમાં ઉત્પન્ન થતી ખામીઓ (Defects in Dynamo) માહેલી મુખ્ય નીચે મુજબ હોય છે

વીજલી ઉત્પન્ન નહીં થવી.

અશમાંથી પુનઃકલ ચિગારી પડવી

ડાઇનેમોનું ગરમ થઇ જવું

વોલ્ટેજમાં વધઘટ થયા કરવી

ડાઇનેમોમાં વીજલી નહીં ઉત્પન્ન થવાનાં કારણ મા પહેલું તો અશ બરાબર તેઓના મારકા ઉપર ગોઠવેલા નહીં હોવાનું છે એ માટે અશોને જૂદી જૂદી જગામાં ફેરવના જઇ તપાસ કરવી એક ચોક્કસ જગામાં અશો ગોઠવીને ડાઇનેમોને આસરે ૪-૫ મીનીટ ચાલુ રાખી જોવો જો તેથી વીજલી નહીં પડે તો વળી બીજી જગાએ અશનું હેન્ડલ ફેરવી જોઇ તપાસ કરવા માટે ૪-૫ મીનીટ થોપી જોવું

ડાઇનેમોમાં વીજલી નહીં ઉત્પન્ન થવાનું બીજું

કારણ તે મશીનના જૂદા જૂદા તારોના જોડાણ યાને કનેક્શનમાં કેડે ખામી રહી જવાનું હોય છે. એ માટે અશો સાથે જોડેલા સીરીઝ તથા શન્ટના તારના કનેક્શન તપાસી જોવા. જો કનેક્શનમાં તેલ ચા કાંઈ કચરો લાગેલો હોય તો કનેક્શન છોડીને તેના તારના. છેડાઓ

એમરી પેપર વડે પોલીશ કરી પાછા જોડવા, ને ખુબ તાઇટ કનેક્શન કરવું એ કનેક્શનના સબધમા આવતા કોઇખી બોલ્ટ કે નતને કદીખી તેલ લગાડી તાઇટ કરવા નહીં પણ સુક્કાજ રહેવા દેવા કનેક્શન ખોટા કીધા નહીં હોય તે તપાસી જોવું.

ડાઇનેમોમાં વીજલી નહીં ઉત્પન્ન થવાનું ત્રીજું

કારણ તેની ચાલ ઓછી હોવાનું હોય છે જેટલા રેવોલ્યુશન માટે ડાઇનેમો બનાવેલો હોય તેટલાજ રેવોલ્યુશન તે બરાબર કરે તોજ તેમા વીજલી ઉત્પન્ન થાય છે ખાસ કરીને શન્ટ અને કમ્પાઉન્ડ વાઉન્ડ મશીનોમા એક ચોક્કસ ચાલે ડાઇનેમો ચાલવાથીજ વીજલી પકડે છે ઘણીક વેળા પટ્ટા કે દોગડા પુલીઓ ઉપરથી સરી જવાથી ડાઇનેમોને જોઇતી સ્પીડ મળી શકતી નથી

ડાઇનેમોમાં વીજલી નહીં ઉત્પન્ન થવાનું ચોથું

કારણ તેના ફીલ્ડ મેગનેટના મીરીઝ યા શન્ટ તારના કોઇલ (coil) અથવા ગુજળા માહેલો કોઇ તાર તુટી ગયો હોય'યા કેઠે નાટ્ સરકીટ થયો હોય એ ખામી ક્યા છે તે શોધી કાઢવું ઘણું મુશ્કેલ છે કારણકે રબરના પડ અથવા ઇનસ્યુલેશનને લીધે બાહરથી નાર આવો દેખાય જ્યારે અદરથી તે ટુટી ગયલો હોય એ માટે એક નાની બેટરી અને ગેલવેનોમીટર (galvanometer) નામના વસ્ત્રથી તે કોઇલની તપાસ કરવી ઘટે છે ફીલ્ડ મેગનેટના કોઇલમા યા મેગનેટ અને ડાઇનેમો ફ્રેમની વચ્ચે કેઠે શોર્ટ સરકીટ થયો નહીં હોય તેની તપાસ કરવી અશ હોલડર અને તેના લીવર વચ્ચે ત્રાબાની મારીક રજકણો જમા થવાથી પણ શોર્ટ સરકીટ થાય છે

ડાઇનેમોમાં વીજલી નહીં ઉત્પન્ન થવાનું પાંચમું

કારણ જોઇએ તે કરતા વધુ લોડ મશીન ઉપર આપવાનું હોય છે ચન્ટ વાઉન્ડ મશીન જે આવરલોડ કરવામા આવે તો તેની બધી વીજલી તેના સીરીઝ સરકીટમા ખેચાઇ જવાથી તેના ફીલ્ડ મેગનેટના ચન્ટ સરકીટમા કોઇખી વીજલી જઇ શકતી નથી તેથી ડાઇનેમો વીજલી પકડતો નથી એ માટે થોડીક બતીઓ બંધ કરવી જોઇએ કે જ્યાં લોડ ઓછો થાય

ડાઇનેમોમાં વીજલી નહી ઉત્પન્ન થવાનું છડું

કારણ તેના શીટ મેગનેટમાં રહેતું મેગનેટીઝમ ઓછું થવાને લીધે હોય અને “રેઝીડ્યુઅલ મેગનેટીઝમ” (residual magnetism) કહે છે જે ડાઇનેમોના મેગનેટ કાર્ટ આયર્નના બનાવેલા હોય તો આવી ખામી જવડેજ ઉત્પન્ન થાય છે જ્યારે ડાઇનેમો નવો હોય તો ઘણા વરસ વપરાસ વગર પડી રહ્યો હોય તો તેના મેગનેટ મગમત વાગતે ખોલી નાખ્યા હોય ત્યારે આવી ખામી પેદા થાય છે એ ખામી દુર કરવા માટે કોઇ બીજા ડાઇનેમો તથા બેટરી મારફતે તેના મેગનેટમાં પાછી વીજલી ભરવી જોઇએ. એ કામ માટે લેક્લાન્ચી (Leclanche) અથવા ડ્રાઇ બેટરીના થોડાક સેલ (cell) પુગતા થઇ પડશે એ માટે પહેલા ડાઇનેમોના + પોઝીટીવ અક્ષનું ફીલ્ડ મેગનેટના કોઇલ સાથનું જોડાણ છોડી નાખવું, અને એ પોઝીટીવ અક્ષ સાથે બેટરીના નેગેટીવ અથવા જસનની પ્લેટવાળો તાર જોડવો, પછી ફીલ્ડ મેગનેટના છોડી નાખેલા કનેક્શનના છેડા સાથે બેટરીનો + પોઝીટીવ યાને કારબનવાળો તાર જોડવો, પછી ડાઇનેમો ચાલુ કરવો જ્યારે વોલ્ટ મીટરમાં વોલ્ટેજ વધતા માત્રમ પડે ત્યારે ડાઇનેમોના પોઝીટીવ અક્ષનો તાર બેટરીનું કનેક્શન છોડવા અગાઉ બાહરો બહારથી બીજા કાલતુ તારના ટુકડા વડે અગાઉની માફક ફીલ્ડ મેગનેટના છુટા કીધેલા તાર સાથે જોડી દેવો, કે જે માટે આગમજથી ગોઠવણ કરી રાખવી જોઇએ ત્યારપછીજ બેટરીના કનેક્શન છોડી નાખવા.

અશમાંથી પુશકળ ચિંગારી પડવાનાં કારણ

ઘણાં હોય છે મુખ્ય તો એ હોય છે કે અશો બરાબર તેઓના મારકા ઉપર ગોઠવ્યા નહી હોય, યાતો કૉમ્યુટેટરમાં પુશકળ ખાડા પડી ગયા હોય અને તે આઉટ ફરતુ હોય કૉમ્યુટેટરમાં પડેલા ખાડા તેને લેધ ઉપર ચઢાવી તર્ન કીધા વગર નિકળી શકતા નથી, માટે જે એ કારણ થકી ચિંગારીઓ પડતી હોય તો ઉપર લખ્યા મુજબ કૉમ્યુટેટર તર્ન કરી લેવું એ ઉપરાંત દરરોજ ચાલુ કીધા અગાઉ કૉમ્યુટેટરને ૦ ન બરના સેન્ડ પેપરથી પોલીશ કરવાની અગત્ય છે, જેમ કરતી વખત અશ ઉચકેલા રાખવા જે કોપર અશ હોય તો તેઓની ધાર કલેમ્પમાં પકડીને ફાઇલવડે ઘુટ્ટી કરી નાખવી, અને અશ જેમ જેમ ધસાતું

જન્ય તેમ તેમ રોજ તેને તેના મારકા ઉપર રાખવા માટે તેના હોલડરમાં આગળ ખસેડતા જવું જો કારણન અશ હોય તો કૉમ્યુટેટર ઉપ કારણનનો બારીક ભુકા મેશની માફક ચોટી ખેસશે, માટે કૉમ્યુટેટરને દરરોજ ચાલુ કીધા અગાઉ પૉલીશ કરવું જો ચાલુમા કૉમ્યુટેટરમાથી ધણી ચોટી અને તેજસ્વી ચિગારીઓ નીકળે તો તુરત ગાઇનેમો બધ કરી કૉમ્યુટેટર સાફ કરી અશોને પાછા સેટ કરી ચાલુ કરવા નહી તો કૉમ્યુટેટર ધણો ગરમ થઇ જવાથી આરમેચરના તાર ઉપરનું તેમજ ફીલ્ડ મેગનેટનું રબર ઇન્સ્યુલેશન બળી જશે, તેમજ ખુબ કૉમ્યુટેટરમા ખાડા પડી જશે, માટે વધુ નુકસાન થતા દુકમાજ અટકાવવું જોઇએ વળી અશ એકની એકજ જગાએ કૉમ્યુટેટરને ધસી નહી નાખે તેની સલાહ રાખવી, અને અશો અવાગનવાગ એવી રીતે સેટ કરવા કે ઉપરના અશ કૉમ્યુટેટર ઉપર એક તરફ રહે તો નીચલા બીજી તરફ રહે, અને કૉમ્યુટેટર આખી લબાઈ વચ્ચે કાંઈખી ખાડો કે ટેકડો ચવા વગર એકસરખું ધસાય એ માટે ધણા ગાઇનેમોની આરમેચર શાફ્ટમા (end play) એન્ડ પ્લે ગમ્મેલી હોય છે, જેથી શાફ્ટ તેની બેરીગોમા આગળ પાછળ સેહેજ ચાલ્યા કરે છે કારણન અશની નીચે ત્રાખાની મંડલો ચોટી ખેસે છે તે આખવી કાટવી જોઇએ

અશમાંથી ચિગારી પડવાનું બીજું કારણ

ગાઇનેમો એવર લોડેડ ચવાનું હોય છે ગાઇનેમોમાથી જો તે જટલા કરન્ટ અને વોલ્ટેજ માટે બનાવેલો હોય તે કરતા વધુ કરન્ટ અથવા વોલ્ટ લેવામા આવે તો અશમાંથી ચિગારી પડવી શરૂ થાય છે જો વોલ્ટેજ વધેલા માલમ પડે તો ગાઇનેમોની ચાલ ઓછી કરવી, અને જો એમપીઅર મીટરમા કરન્ટ વધુ દેખાડે તો થોડા લેમ્પ બધ કરવા જો કેકે રૉટ સરકાટ થવાથી યા જમીનમા વીજલીની ગળતર ચવણી એવરલોડ થતો હોય તો તે કારણ સલાહથી મોંઘી કડાડી તે દુર કરવું જમીનમા વીજળીની થતી ગળતર શોધી કલાડવા માટે એક સહેલ રીત એ છે કે ગાઇનેમોના એક અરા સાથે ઇન્સ્યુલેટેડ વાયરનો એક ટુકડો જોડી તે વાયરનો બીજો છેડો જમીનમા દોટેલી ધાતુની કોઇ ચીજ જેવી કે વૉટર પાઇપ યા ગાઇનેમોના ફાઉનડેશન બોલ્ટ વગેરેને લગાડી જોવો જો એ છેડા લગાડતાની સાથેજ વીજળીની ચિગારી યા બળતુ (flash) નીકળે તો જાણવું કે સરકાટના

તારમાથી વીજળી જમીનમા કેઠે ગળી જાય છે એ પ્રમાણે અવાર-
નવાર બન્ને અશમાથી તાર જોડી તપાસ કરી જોવી વળી અશોમાથી
સરકીટના તાર છોડી નાખીને પણ ઉપર મુજબ તપાસ કરી જોવી, જે
તેમ કરવાથી પણ ચિગારી પડે તો બાલુવુ કે ખુદ ડાઇનેમોમાથી
વીજળી જમીનમા ગળી જાય છે આવી રીતની ગળતર ઘણીક
વખતે એમપીઅર મીટર ઉપરથી પણ માલુમ પડતી નથી

અશમાથી ચિગારી પડવાનું ત્રીજું કારણ

અગતા કોઇ કનેક્શનો કેઈ ટીલા થઇ જવાનું હોય છે જ્યારે એ
કનેક્શનો માહેલુ કોઇ ઘાલુ જ ટીલુ થઇ ગયલુ હોય છે ત્યારે તે
તે કનેક્શનમાથી પણ ચિગારીઓ પડે છે

અશમાથી ચિગારી પડવાનું ચોથું કારણ

આગમેચરનો કોઇ તાર તુટી જવાનું યાતો આગમેચરના કોઈ તારનો
કૉમ્યુટેટર સાથનો સાથો ઉખડી જવાનું હોય છે આથી પુકળ
ચિગારીઓ પડે છે, તે જ એ ખામીનો તુરત નિકાળ કરવામા નહી
આવે તો કૉમ્યુટેટરમા ખાડા પડી જાય છે ડાઇનેમો ઉખેડી આગ-
મેચર દરરત કરવાનો વખત નહી મળતો હોય તો કામચલાઉ રીતે
એ ચિગારીઓ ઓછી કરવાનો ઉપાય થોડા વખત માટે થઇ શકે
તેમ છે એને માટે જે ડાઇનેમોના અશ એક નીચે અને એક ઉપર
હોવાને બદલે એ યા વધુ ઉપર અને એ યા વધુ નીચે હોય તો
તેઓ માહેલુ એક ઉપરનું (+) અને એક નીચેનું (-) અશ તેની
કનેક્ષનમા ટીવુ કરી બીજા અશો કરતા થોડુ આગળ ખસેડી લેવુ.
પણ જે એક એકજ અશ નીચે ઉપર હોય તો ત્રાખાના એક જગા
તારનો ટુકડો અશ હોલડરમા પકડી તેનો બીજો છેડો અશની ધારથી
થોડો આગળ વધેલો રાખી તે પણ કૉમ્યુટેટર ઉપર ચમાતો ચાલે
તેમ કરી લેવુ એ પ્રમાણે બન્ને અશોમા કરવુ આગમેચરના અથવા
મેગનેટના કોઇલમા કેઠે સોલ્ટ સરકીટ થઇ જવાથી પણ ઘણી
ચિગારીઓ પડે છે આગમેચરમા યા મેગનેટના કોઇલમા પાણીનો
બીનાશ દાખલ થવાથી પણ સોલ્ટ સરકીટ થાય છે

ડાઇનેમો ગરમ થઈ જવાનાં કારણો—ચાલુમા

ડાઇનેમોના શીલ્ડ મેગનેટ ઉપર હાય લગાડી તપામી જોવુ કે તેઓ
ઘણા ગરમ થયા નહી હોય ડાઇનેમો ઘણો ગરમ થઇ જવાથી તેના

જુદા જુદા કોષલના ઇન્સ્ટ્રક્શનનુ રબર રગ યા વારનીશ બળવા માટે છે, જેથી ઘણો વાસ ફેલાય છે, અને તેનો તુરત ઉપાય નહી કરવામા આવે તો ડાઇનેમો રફ થઇ જાય છે અશમાથી ચિગારી પડવાના ઉપગ લખેલા બધા કારણો ડાઇનેમોને ગરમ કરે છે કાંઇ વેળા ડાઇનેમોનો ડીઝાઇન ખરાબ હોવાથી તેના આરમેચરમા ચાલુમા એક તરેહનો વીજલીનો વરોળથો (eddy currents) “ઇડી કરન્ટ” થાય છે તેથી પણ આરમેચર ઘણુ ગરમ થઇ જાય છે એ ખામી શોધી કાઢવા માટે બન્ને અશો ડોમ્યુટેટર ઉપરથી ઉચકેલા ગમ્પી કાંઇ બેટરીમાથી શીડ મેગનેટના શન્ટ કોઇલમા કરન્ટ ન ખસ કરી ડાઇનેમો થોડો વખત ચાલુ ગણવો, જેથી જો તેમા ઇડી કરન્ટ થતા હશે તો થોડા વખતમાજ તેનુ આરમેચર ઘણુ ગરમ થઇ જશે એના ઉપાય તરીકે કેઇ સારી બનાવટનુ નવુ આરમેચર ખરીદ્યા શિવાય છુટકો નથી ગમ્પી જે જુની ટપના ડાઇનેમોમા મેગનેટ U આવી રીતે મુકેલો હોય અને આરમેચર ઉપલા ભાગમા હોય, તેમા મેગનેટ આરમેચરને પોતાની તરફ નીચે ખેંચે છે, તથા ખુદ આરમેચરનુ વજન પણ નીચેજ પડે છે, તેથી આરમેચર શાફ્ટની બેરીંગો ઘણીજ ગરમ થયા કરે છે એવા ડાઇનેમોમા મેગનેટના આરમેચર રેહવાના ખાચામા આરમેચર સહેજ ઉચો રાખવો, એટલે આરમેચર અને મેગનેટના ખાચા વચ્ચે જે ફગ્તી ખાલી જગા રહે છે તે નીચેની તરફ વધુ ને ઉપગ્તી બાળુ એછી ગમ્પી—જેમક જે આરમેચર અને મેગનેટના ખાચાની વચ્ચે બધે ફગ્તી ૧ ફોરાની જગા હોય તો શાફ્ટની બેરીંગોની નીચે લાઇનરો મુકીને નીચેની બાળુએ ફાંહડ ફોરો અને ઉપરની બાળુએ અરધો ફોરો જગા રહે તેમ કરી લેવુ આવી આરમેચરની ઉપલી બાળુ મેગનેટની વધુ નજદીક રહેવાથી આરમેચર ઉપગ્તી બાળુએ વધુ ખેંચાઇ સહેજ ઉચકાશે, પણ તેનુ પોતાનુ વજન તેને નીચે ખેંચી ગમ્પશે, તેથી આરમેચર બરાબર બેલન્સમા ફગ્તુ રહેગે, અને બેરીંગાપર અસાધારણ દબાણુ પડશે નહી સારા મેકરના ડાઇનેમોમા મેગનેટ U આવી રીતે મુકેલો હોય છે, જેથી મેગનેટ આરમેચરને ઉપર ખેંચે અને આરમેચરનુ વજન તેને નીચે ખેંચે, તેથી તે બરાબર બેલન્સમા ફરે તેમજ □□□ આવી રીતે મુકેલા મેગનેટમા પણ આરમેચર બરાબર બેલન્સમા ફરે છે નવી ટપના બે કરતા વધારે મેગનેટના મલ્ટી પોલર ડાઇનેમોમા આવી ખામીઓ હોતી નથી

વોલ્ટેજમાં વધઘટ થવાનાં કારણો— ગાઇનેમેને
યા રસા સરી જવ થી યા એનજીનની ચાલ સહેજ ઓછી વધતી
કરવાથી ગાઇનેમેના વોલ્ટેજમાં સહેજ ફરક પડ્યા કરે છે, પણ
વોલ્ટેજમાં થણો ફરક પડ્યા કરે તો તેનું કાગળુ ગોધી કાઢવાની ચ
છે કમ્પાઉન્ડ ગાઇનેમેમાં કોઇ વેળા એમ અને છે કે ચાલુ
વખતે ગાઇનેમેમાં વીજલી તો અરાખ ગુત્પન્ન થાય છે પણ
જેમ બીજા સળગતી જ્ય તેમ તેમ તેના વોલ્ટેજ ઘટતા
છે આનું કાગળુ ગાઇનેમેની “પોલેરીટી” (polarity) બ
જવાનું હોય છે એટલે કે ગાઇનેમેના મેગનેટનો સાઉડ પોલ +
ઇને નેગ્ પોલ - થઇ જાય છે એમ ખરેખર બન્યું છે કે
તેની તપાસ કરવા માટે ગાઇનેમેના મીરીઝ કોઇલના બન્ને
સાઇટ સરકીટથી જોડી ગાઇનેમે ચલાવી જોવા જે વોલ્ટેજ વ
જાણુ કે પેલેરીટી બદલાઇ છે, જેના ઉપાય તરીકે મીરીઝ
લના કનેક્શનની ફેરબદલી કરી નાખવી—એટલે જે અગાઉ +
સાથે હતો તે હવે — સાથે જોડવો, અને અગાઉ - જે — હતો તે
સાથે જોડવો

ઇલેક્ટ્રીક એક્યુમ્યુલેટર (Electric Accumulator)
એનજીનની મદદથી ગાઇનેમે ચલાવી જે વીજલી ઉત્પન્ન થ
એક્યુમ્યુલેટર નામની બેટરીઆમાં ભરી ગપવામાં આવે છે,
જ્યારે એનજીન બંધ હોય અને ગાઇનેમે ચાલી શકતો નહી
ત્યારે પણ એક્યુમ્યુલેટરમાંથી જોઇએ તેટલી વીજલીનો પ્રવાહ
શકાય છે એક્યુમ્યુલેટરનું કદ એટલું હોવું જોઇએ કે તે પુલ
૭ થી ૮ કલાકે કરન્ટ આપી શકે

એક્યુમ્યુલેટરની બનાવટ સાદી હોય છે એમાં કે
અથવા સખત કીચેલા રબરના એક વાસણમાં સીસાની બના
પ્લેટ હોય છે પ્રોઝીટીવ પ્લેટ સીસા અને સીદુરની બનાવટ
બનાવેલી હોય છે તે લગાર તપખીરિઆ રગતી હોય છે ને
પ્લેટ નરમ સીસાની બનાવેલી હોય છે તેનો રગ રહેતના જે
સહેજ આસમાની હોય છે એમાં ચોખ્ખી સલ્ફ્યુરીક એ
(sulphuric acid)ને ચોખ્ખા પાણીમાં મેળવીને નામવામાં
છે સલ્ફ્યુરીક એસીડ અને પાણીનું એ મીશ્રણ હાઇડ્રોજન

માખીને ૧૧૭૦ થી ૧૧૮૦ ર્પેસિફીક ગ્રેવીટીનું રાખવામા આવે છે, જે એકયુન્યુલેટર ચાર્જ કર્યા પછી ૧૨૨૦ થવું જોઈએ. પ્લેટની ઉપર આસરે અર્ધા ઇંચ સુધી એ પાણી રેડવું જોઈએ. એ મીશ્રણ અથવા સોલ્યુશન (solution) બનાવતી વખતે તે ગરમ થઈ જાય છે માટે તેને બરાબર ઠંડુ પડવા દીધા પછી થોડા કલાક રહીને એકયુન્યુલેટરમા નામવું જેવું એ સોલ્યુશન એકયુન્યુલેટરમા નામ્યું કે તુરત તેમા વીજલી ભરવાનું કામ ચાલુ કરવું જે એમ નહીં કરવામા આવશે તો એટરીમા સીસાનો ખાર જમી જશે જેથી ઘણી હિંગનગતી ખમતી પડશે એસીડ નગમ કરવા માટે બનતા મુધી તેમા સ્વચ્છ ડીસ્ટીલ્ડ વૉટર (distilled water) નામવું જોઈએ પાણી ભેળ્યા વગરની એસીડ ૧૮૪૦ ર્પેસિફીક ગ્રેવીટીની હોવી જોઈએ સોલ્યુશન બનાવતી વખતે પાણીમા ઘણી ધીમે ધીમે એસીડ નાખવી એસીડમા પાણી નામવું નહીં ઘણુખડ એક ભાગ એમીડમા આસરે ૫ ભાગ પાણી નામવાથી જોઈતી ર્પેસિફીક ગ્રેવીટીનું સોલ્યુશન બને છે દરેક સેલ (cell)મા ૩, ૫, ૫, ૫ એ પ્રમાણે પ્લેટની સંખ્યા હોય છે, અને પોઝીટીવ ડગ્તા નેગેટીવ પ્લેટ એક વધારે હોય છે

એકયુન્યુલેટરને વીજલી ભરવા વગરનું કટીબી ગમ્પી મુકવું નહીં જે એકયુન્યુલેટરનું કામ નહીં હોય અને એ ત્રણ મહીના બધે રાખવું હોય તો તેમા પુરેપુરી વીજલી ભરીને ગમ્પી મુકવું. જે વધુ લાંબો વખત ગમ્પી મુકવું હોય તો પ્લેટ એકયુન્યુલેટરમાથી બાહર કહાડી અચ્છી તરેલ ઘોમને મુકવવી, અને દરેક પ્લેટને છુટ્ટી છુટ્ટી તેલના કાગળમા બાંધી દાખીને મુકી ગમ્પી એકયુન્યુલેટર પાસે જેમ વધારે સગત કામ કરાવવામા આવે અને ઓઝી આસાએશ આપવામા આવે તેમ તે સારી હાલતમા રહે છે

એકયુન્યુલેટરમાં વીજલી ભરવા માટેનો ડાઇનેમો શન્ટ વાઉન્ડ જોઈએ, અને તેના વોલ્ટેજ એકયુન્યુલેટરના દરેક સેલ (cell) અને વાસણ દીઠ ૨.૬ વોલ્ટ હોવા જોઈએ તેમજ તેના એમપીઅરેજ પોઝીટીવ પ્લેટના દરેક વેર પુટ દીઠ ચારથી આઠ એમપીઅર જોઈએ કોઈજ દાખલામા એ ૧૨ એમપીઅર સુધી લઈ જઈ શકાય છે પોઝીટીવ પ્લેટની બન્ને બાજુનો સામટો એરીઆ ગણતરીમા લેવામા આવે છે મેકરોએ જે ચાર્જ કરતી વખતનો કરન્ટ આપેો હોય તેના કે જેટલો કરન્ટ ચાર્જ કરતી વખતે રાખેો જોઈએ.

એક્યુમ્યુલેટરમાંથી વીજલી કોઇપણ કારણસર બિલકુલ કહાડી નાખવી નહી, પણ તેમા કુ લાગ જેટલી વીજલી હમેશાજ રહેવા દેવી, અને ત્યારે તેના દર સેલ (cell) દીઠ વોલ્ટ ૧.૭ થી ૧.૮ દેખાડે ત્યારે તેમા પાછી વીજલી ભરી લેવી જો કોઇ કારણસર વીજલી બિલકુલ નિકળી ગઇ હોય તો તેમા પાછી ભરતી વખતે યાને તેને ચાર્જ (charge) કરતી વખતે તેમા સેકન્ડે ૩૦ ટકા જેટલો કન્ટ્રોલ ગુરૂઆતમા ઓછો રાખી ધીમે ધીમે ચાર્જ કરવુ

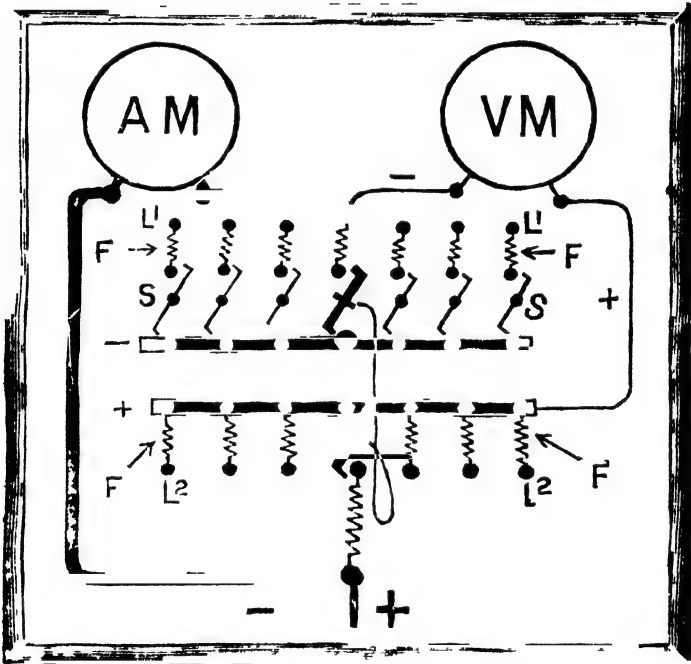
એક્યુમ્યુલેટરમાં વીજલી ભરવાનું એક વખત શુરૂ થયા પછી તેમા ઓછામા ઓછા ૧૦ થી ૧૨ કલાક સુધી ચાર્જ ભર્યાજ નવુ કોઇપણ કારણસર અનતા સુધી એટલા અરસામા ગાઇનેમો બધ કરવો નહી ત્યારે એક્યુમ્યુલેટર માહેલી એમીડ દુધના ગૂંચળી (milky) થઇ જાય ત્યારે જાણવુ કે તેમા વીજલી પ્રતી ભરાઇ રહી, કે જેમ થતા લગભગ ૩૦ કલાક થશે ગાઇનેમો ધૂલ પીડમા આવ્યા પછી તેનુ એક્યુમ્યુલેટર સાથે કનેક્શન કરવુ, અને વીજલી ભરાઇ રહ્યા પછી ગાઇનેમો બધ કીધા અગાઉ તેનુ કનેક્શન છાડી નાખવુ જેમ જેમ વીજલી ભરાતી જશે તેમ એમીડની રે-સિરીક એવીટી વધીને લગભગ ૧૨૦૦ થી ૧૨૧૦ થશે નવા એક્યુમ્યુલેટરમા વીજલી પેલ્ટલી ભરતા ૩૬ થી ૪૦ કલાક થશે પેહેલા ૧૨ કલાક સુધીમા ગાઇનેમો કદીપણ બધ કરવો નહી પણ ચાર્જ રાખવો ચાર્જ નુરૂ કરતી વખતે દર સેલ દીઠ ૨૨ વોલ્ટ ગળી ધીમે ધીમે ૨.૨૫ વોલ્ટ સુધી લઇ જવા

એક્યુમ્યુલેટર માહેલી એસીડનું પાણી ત્યારે નુકાઇને કમી થાય ત્યારે તેમા ફક્ત નિર્મળ પાણી નામવુ કદીપણ એસીડ યા એસીડવાળુ પાણી નામવુ નહી

એક્યુમ્યુલેટરમાં સલ્ફેટ ખાર (sulphates) જમી જતો અટકાવવા માટે નીચલો ઉપાય અજમાવવો —

વૉશીંગ સોડા (Washing Soda) ને એક બાટલી પાણીમા પીગળાવી તેનુ સોડા સોલ્યુશન બનાવવુ, અને તેમાં હળાવી હળાવીને ૧૨ આઉન્સ સપ્ત સલ્ફ્યુરીક એસીડ નામવી એક્યુમ્યુલેટરમા નાખવા માટેનુ સલ્ફ્યુરીક એસીડનુ જે પાણી બનાવ્યુ હોય તેના ૨૨.૨૫ ભાગ દીઠ એક ભાગ એ સોડાનું સોલ્યુશન તેમા ભેળવુ

એક્યુમ્યુલેટરમાં સલ્ફેટ નામના ખાર જમા થવાનાં કારણો—જ્યારે એક્યુમ્યુલેટરમાં ઘણું સ્ત્રોગ એસીડનું પાણી નામ્યું હોય, અથવા જ્યારે તેમાંથી વીજલી બધી કઢાડી લેવામાં આવી હોય, યા ઘણી ધીમે ધીમે અને લાંબો વખત સુધી થોડી થોડી વીજલી તેમાંથી કઢાડી લેવામાં આવતી હોય, અથવા અડવાડિઆઓ સુધી બેટરી વગર કામ કરવે નાખી રાખવામાં આવી હોય, ત્યારે તેમાં એ પ્રમાણે ખાર પેદા થઈ જમી જાય છે એનો સર્વોચ્ચ સરસ ઉપાય એ છે કે એમાં ઘણીજ થોડી થોડી પણ લાંબો વખત સુધી વીજલીનો પ્રવાહ ભરવો બીજો ઉપાય ઉપર આપ્યો છે

ચિત્ર નાં ૨૯૮.

સ્વીચ બોર્ડ

સ્વીચ બોર્ડ (Switch Board)—ગઇતેમોમાંથી પૉઝીટીવ તથા નેગેટીવ તારો એક સ્વીચ બોર્ડ ઉપર લાવીને જોડવામાં આવે છે. એ બોર્ડ રલેટ, પથ્થર અથવા એવીજ સળંગી નહીં ઉઠે અને

પાતામાથી વીજલીને પસાર થવા નહીં દેયે એવી ચીજનું બનાવેલું હોય છે, જે ઉપર ડાઇનેમોના તારો જોડીને તેઓમાથી જુદા જુદા ખાતાની જુદી જુદી શાખાઓના કનેક્શન કીધેલા હોય છે એ દરેક શાખા માટે એક એક ચાવી યાને સ્વીચ તથા જુદા ફ્યુઝ વાયર હોય છે વળી એ ષોર્ટ ઉપર એમપીઅર મીટર તથા વોલ્ટ મીટર પણ મુકેલા હોય છે, અને અકસ્માત વખતે બધી બતીઓ બુઝવી નાખવા માટે એક મેન સ્વીચ (main switch) અને એક મેન ફ્યુઝ પણ હોય છે એક સાધારણ કદની મીલનું સ્વીચ ષોર્ટ કેવી રીતે ગોઠવેલું હોય છે તે ચિત્ર નાં ૨૯૮ જોવાથી સહેલાઈથી સમજ પડી જશે એની સમજ નીચે મુજબ છે

AM=એમપીઅર મીટર

VM=વોલ્ટ મીટર

L₁L₂=બતી માટે જતા તાર

S=જુદી જુદી શાખાઓની સ્વીચ.

F=જુદી જુદી શાખાઓની ફ્યુઝ

એ ષોર્ટમા ત્રાખાની પટ્ટીઓના કનક્ટર બનાવી તેઓને ષોર્ટની વચ્ચે આડા જડી લીધેલા છે ડાઇનેમોનો — નેગેટીવ તાર પાંધરો લઇ જઇ એમપીઅર મીટર સાથે સીરીઝ સરકીટમા જોડેલો છે, અને એમપીઅર મીટરના બીજા છેડાનો તાર મેન સ્વીચની મારફતે ષોર્ટના — નેગેટીવ કનક્ટર સાથે જોડયો છે. ડાઇનેમોનો + પોઝીટીવ તાર મેન સ્વીચ અને ફ્યુઝ મારફતે ષોર્ટના નીચલા + પોઝીટીવ કનક્ટર સાથે જોડયો છે વોલ્ટ મીટરનું કનેક્શન પેરેલલ સરકીટમા કેવી રીતે કીધું છે તે ખુલ્લું બતાવ્યું છે નેગેટીવ અને પોઝીટીવ મેન સ્વીચો વચ્ચે એકજ હેન્ડલ સાથે જોડેલી હોય છે, જેથી તેઓ બન્ને એકઠી વખતે ઉઘાડ બંધ થઇ શકે છે જૂદા જૂદા ખાતાઓની જૂદી જૂદી નાની સ્વીચો ઉપલા નેગેટીવ કનક્ટર સાથે જોડી તે દરેકમાથી વળી એક એક ફ્યુઝ વાયર જોડી તે તાર L₁ મીલમા લઇ જવામા આવ્યો છે, અને તેની સામેનાજ પોઝીટીવ કનક્ટરમાથી ફ્યુઝ વાયર જોડીને તે L₂ તાર ઉપલા નેગેટીવ તારની જોડમા તેજ ખાતામા લઈ જવામા આવે છે એવી રીતે દરેક ખાતા માટે એક ઉપલા કનક્ટરમાથી અને એક નીચલા કનક્ટરમાંથી તારો કઢાડી લઇ જવામાં આવે છે

પ્રકરણ—૪૯.

ઇમારત કામ.

BUILDING CONSTRUCTION.

કારખાનાં માટે જગ્યાની પસંદગી (Selection of site) ઘણી સલામતી કરવી જોઈએ કે જેથી પાછળથી કાંઈ હરકત નહીં આવે કારખાના માટેની જગ્યા ખનતા સુધી આસપાસની ખીજ જમીન કરતાં સહેજખી ઉચી જોઈએ કે જેથી વરસાદનું પાણી કારખાનાના કમ્પાઉન્ડમાં જમાવ થાય નહીં વળી અસલ જમીન નીચી હોય અને તેમાં ભગતી કીધી હોય તો તે જમીન ખીલકુલ ભરેસો રાખવા લાયક હોતી નથી, જોકે એવી ગતે ભરતી અથવા પુરણી કીધા પછી ઘણે વરસે તે જમીનમાં ઉડો પાચો ખોદી ઇમારત બાંધવામાં આવે તો કશો જોખમ નથી તે છતાં જમીન પસંદ કરતી વખતે બે ત્રણ ફુકાણે ખાડા ખોદાવી તપાસ કરી જોવી જોઈએ એવા ખાડા આસરે ૧૭-૮ ફીટ ઉડા ખોદાવી તપાસ કરવી કે તે માહેલી માટી કેવા પ્રકારની નિકળે છે જો ખીલકુલ નરમ છુટી રેતી જેવી માટી નિકળે તો તે જમીન નકામી છે, તેથી ઉલટું સખ્ત જમીન અને પક્કી માટી નિકળે તો તે સારી સમજની કોઈ ફુકાણે એવા ખાડો ખોદી તપાસતા ઉપર ઉપરની માટી નરમ નિકળ્યા પછી જો સખ્ત માટી નિકળી આવે તોપણ તે ઉપર ભરેસો નહીં રાખતા વધુ તે વધુ ઉડું ખોદી તપાસ કરવી કે એવી સખ્ત માટીનું પડ કેટલું ગ્લુ છે માટી અને રેતી ભેળાયેલી નિકળે તો તે પણ ઠીક નથી એવી જમીનમાં ઇમારત બાંધી શકાયજ નહીં એવું કાંઈ નથી જો પાયાની મનમાનતી ગોઠવણ કરી તેની મજબુતી જોઈએ તેટલી ગાંખી હોય તો નરમ જમીનમાં પણ ઇમારત બાંધી શકાય છે ખરી, પણ ખનતા સુધી એવી વખતે કોઈ અનુભવીની સલાહ લેવી ઠીક થઈ પડશે વળી કારખાના માટે પાણીનો સવાલ મુખ્ય હોય છે, માટે જે જમીન પસંદ કરવામાં આવે તે જમીનમાં પાણી પુરતું મળશે કે નહીં તેની પણ તપાસ થવી જોઈએ

પાયો (Foundation)—પાયાની બાબત વિશે આ પુસ્તકમાં “**ચીમનીના બાંધકામ**” વાળા પ્રકરણમાં પાને ૧૫૪ થી ૧૫૯ સુધી વિગતવારે લખવામાં આવ્યું છે, જે ફરીથી અત્રે લખવાની

જરૂર નથી જો પાયો મજબુત નહીં હોય તો ઇમારત ચોતાના વજનને લીધે જમીનમા ખેંચી જાય છે અને ગર્ક થાય છે એ પ્રમાણે ઇમારત જો બધી બાબુએ એકજ સરખી ખેંચી જાય તો ઝાઝી ચીંતા નહીં, પણ જો કોઇ તરફ પાયાની જમીન વધારે નરમ હોય તો તે તરફ ઇમારત વધુ ગર્ક થાય છે જેથી આખરે દિવાલો કાટી જાય છે, યા વધુ નુકસાન થાય છે ઘણી સખત ખડક જેવી જમીન ઉપર ઇમારતનું વજન દર ચોરસ ફૂટ દીઠ ૩ થી ૪ ટન સુધી ગણવામા આવે છે, જોકે નરમ અને ભરોસો નહીં રાખવા લાયક જમીન ઉપર એક ટનથી વધારે વજન રાખવાની ભલામણ કરવામા આવતી નથી જો જમીન ઘણી નરમ હોય અને છુટી માટી સાથે રેતી ભેળાયેલી હોય તો દર ચોરસ ફૂટ દીઠ ૮ ટન અને આસરે ૧૮૦૦ પાઉન્ડ વજન રાખવું માટી ચીકણી, બીની અને સગીન હોય તો ૧ થી ૧૩ ટન ગણવું, અને મુઝી હોય તો ૨ થી ૩ ટન રાખવું ઇમારતની દિવાલનું વજન નક્કી કરતી વખતે તેમા વગ્ગા માણસો, મશીનરી વગેરેનું તેમજ અકસમાત વેગાએ જમા થતા માણસોની ભીડનું કુલ વજન ગણતરીમા લેવું જોઇએ જો કોઇ જમીનમા પુરાણા વખતની ઇમારતના પાયા નિકળી આવે તો બનતા મુઝી તે ખોદાવી કાઢડવા જોઇએ, કાણુકે જો તેમ નહીં કરવામા આવે તે ઇમારત બધી બાબુએ એક સરખી સેટ (set) થશે નહીં અને ખેસશે નહીં જો જમીન સગીન હોય પણ રેતીવાળી હોય તો પાયાની પહોળાઇ વધારે રાખવી મોટા કાગખાનાઓની ભારી દિવાલો માટે મજબુત જમીનમા પાયાની પહોળાઈ જમીન ઉપર આવતી દિવાલની બડાઇ કરતા ૨ થી ૩ ગણી અથવા આસરે ૪ થી ૭ ફીટ રાખવામા આવે છે, અને ઉડાઇ જમીન જ્યાં સુધી સખત મજે ત્યાં સુધી ખોદી જવામા આવે છે સાધારણ જમીનમા આસરે ૭ થી ૮ ફીટ ઉંડું ખોદતા ઠીક સખત જમીન હાથ લાગે છે, તે છતાં એ કામ અનુભવી હાથેજ થવું જોઇએ એક બીન અનુભવી મિકેનિકલ એનજીનીઅરે એક ચાર માળ ઉંચી ફ્લૉર મીલની દિવાલ બાધવા માટેના પાયો જમીન નરમ હોવા છતાં ફક્ત ૩ ફીટ પહોળો અને ૩ ફીટ ઉંડો લીધો હતો! અલબત્તા એ ભુલ ઇમારત બાધવા અચાઉ સુધારવામા આવી હતી પાયાના ખાડામા કોઇ ડેકાણે પોળાણું નહીં હોય તેની સલાહ રાખવી એ માટે પાયાના ખાડામા થોડું પાણી

ભરી જોવાથી જ્યાં જ્યાં પોળી હશે ત્યાં એકદમ માટી ધસી જઈને પાણી અંદર ઉતરી પડવાથી તે તુરત પકડાઈ આવશે એનજીનના પાયા માટે “એનજીન ઇરેક્શન”ના પ્રકરણમાં લખવામાં આવ્યું છે પાયાની ઉગાઈ કરતા તેની પહોળાઈ ઉપર ઇમારતની મજબુતીનો વધારે આધાર રહે છે.

ખડક ઉપર પાયો લેતી વખતે પહેલાં સુરગની મદદથી ખડક (rook) ને ફેડીને તેનું પડ ફેટલું બનુ છે તે તપાસી જોવું ત્યાર પછી ખડકને ફેડી લેવલ કરવો જો બધી બાજુએ એકસરખો લેવલ નહીં થઈ શકતો હોય તો પગડિઆઓ કાપીને લેવલ કરવો જો ખડકમાં ખાડા ખાડા હોય તો તેમાં કોનક્રીટ ભરી, અને ખુબ ટુટાઈ કરાવવી જો કોઈ મોટા ને ઘણા ઉગા ખાડા નિકળી આવે કે જોઓમાં કોનક્રીટ કરી શકાય તેમ નહીં હોય તો તેઓ ઉપર મજબુત આર્ચ મારી લેવા ઘણાજ સગીન અને સખ અને ભરોસેદાર ઉગાઈનો ખડક (trap) દર રકવેર ૫૮ દીડ ૨૦૦ ટન સુધી વજન ખમી શકે છે, પણ ખડકની ઉગાઈ જમીનમાં ફેટલી છે તે જાણુ મુશકેલ હોવાથી તે ઉપર ૯ થી ૧૦ ટકા વજન રાખવામાં આવે છે ચૂનાખડી ના પથરા (lime stone) અને રેતીના પથરા (sand stone) વાળા ખડક પણ તેઓ ઉપર આધી શકાય તેટલું બાંધકામનું વજન સલામતી સાથે ખમી શકે છે

કોનક્રીટ ઉપર પાયાનું વજન (Load on Concrete Foundation) જો સીમેન્ટ કોનક્રીટ હોય તો ૨૫ થી ૩૫ ટન દર રકવેર ૫૮ ઉપર અને જો ચૂનાની કોનક્રીટ હોય તો ૬ થી ૭ ટન રાખવામાં આવે છે

ઇંટ-ચૂનાના બાંધકામ ઉપર પાયાનું વજન ૨ થી ૫ ટન દર રકવેર ૫૮ દીડ રાખવામાં આવે છે

સખ માટી ઉપર પાયો લેતી વખતે જો તે ચીકણી માટી હોય તો બનતા સુધી પાયાનો ખાડો ખોદાવા પછી તુરતાતુરત કોનક્રીટ કરાવવી, અને ખાડાને હવામાં ખુલ્લો રાખવો નહીં

પાયા માટે ખોદકામ કરવાના કામ ઉપર એક મજૂર આખા દિવસમાં ૫૦ ક્યુબીક ફીટ નરમ જમીન ખોદી શકે છે, પણ જો જમીન સખત હોય તો ૩૦ ક્યુબીક ફીટ ખોદી શકે છે.

કૉનક્રીટ (Concrete)—કૉનક્રીટ બનાવવા માટે ભાંગેલા પથરા, ભાંગેલાં ઇંટ, બાંધણના કાલસામાંથી નિકળેલી રાખ વગરની ઘ્રાયલી ખગર અથવા જાંગડ, ભાંગેલાં નળિયાં, અને સાફ ઘ્રાયલી કાકરી ચાલી શકે છે નહીં. યા દરિઆમાંથી મેળવેલી ગ્રાળ અને સુવાળી કાકરી એ કામ માટે અનુકૂળ નથી, કારણકે તે ચૂના કે સીમેન્ટને બરાબર પકડતી નથી. મોટા પથરાને ખાસ ભગવીને બનાવેલી ખડી સર્વેથી સરસ હોય છે, જેના કકડાઓનું કદ વધારેમાં વધારે ૨ થી ૨૬ ઇંચ ડાયામેટરની રીંગમાંથી બધી બાબુએથી જાંબ શકે તેટલું હોવું જોઈએ, પણ બધા પથરા એકજ કદના નહીં, પણ અરધા ઇંચથી ચઢતા અઠી ઇંચ સુધીના એમ બેળસેલ હોવા જોઈએ, જેથી મોટા કકડાઓ વચ્ચેના ખૂણાં ખાચાઓ (interstices) માં નાના કકડાઓ ભરાવાથી સીમેન્ટ ઓછો ખર્ચ અને કૉનક્રીટને ગઠો ધણો સગીન થાય. તાજા ભાંગેલા પથરાઓની ખડી ધણી સારી હોય છે, પણ જે ખડી પુરાની હોય અને તે ઉપર માટી વળેલી હોય તો ખડીને સારી પેઠે ઘોવાડીને વાપરવી જોઈએ. સીમેન્ટ કૉનક્રીટ બનાવવાનું પ્રમાણ ૧ ભાગ પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ, ૨ ભાગ સાફ રેતી, અને ૫ ભાગ ખડી છે. રેતીનું પ્રમાણ ઓછું કરવાથી મજબૂત વધશે, પણ સીમેન્ટ વધારે ખર્ચશે. સીમેન્ટ ભરોસેદાર જાતનો નહીં હોય તો એક ભાગ સીમેન્ટમાં બે ભાગ રેતી મેળવવી, અને ખડીનું પ્રમાણ ઘટાડવું. ચોક્કસ જાતની ખડીમાં સીમેન્ટ-રેતી કેટલી ખમશે તે જાણવા માટે બરાબર એક ક્યુબીક ફુટના માપમાં ખડી ભરી તે માપ ભરાઈ જાય તેટલું પાણી માપીને તેમાં નામવું, અને પાણીનું પ્રમાણ મળે તેની બરાબર સીમેન્ટ-રેતીનો બનાવેલો ચૂનો વાપરવો. એટલે કે જે ૧૭૨૮ ક્યુબીક ઇંચ ખડીમાં આસરે ૧૧૫૦ ઇંચ પાણી સમાઈ શકે તો તેનું પ્રમાણ ૧ ૧૬ થયું—માટે એક માપ સીમેન્ટ-રેતીના બનાવેલા તૈયાર ચૂના દીઠ ૧૬ માપ ખડી વાપરવી. ચૂનાની કૉનક્રીટ માટેનો ચૂનો ૧ ભાગ કળી ચૂનો અને ૨ ભાગ રેતી બેળીને બનાવવામાં આવે છે, જેમાં ૫ થી ૬ ભાગ નાની મોટી સાંધાની ખડી બેળીને કૉનક્રીટ બનાવવામાં આવે છે, જે ઇમારતના પાયા માટે વાપરવામાં આવે છે. સીમેન્ટની કૉનક્રીટ એનજીનના અને બીજી કીમતી મશીનરીના પાયા માટે વાપરવામાં આવે છે, જેમાં સીમેન્ટનું પ્રમાણ થોડુંક વધારે રાખવામાં આવે છે. ઇમારતના

પાયામાં નાખવા માટેની ચૂનાની કૉન્ક્રીટ બનાવવા દર ૧૦૦ ક્યુબીક શીટ દીઠ નીચે પ્રમાણે માલ જોઈએ છે —

ખડી ..... ૧૦૦ ક્યુબીક શીટ
ચૂનો. .... ૨૩ „ „
રેતી અથવા સુરખી (છટનો બારીક ભૂકો) ૪૬ „ „

કૉન્ક્રીટનાં થર ૬ ઇંચથી વધારે રાખવામાં આવતાં નથી, અને તેઓને લાકડા કે લોહડાના રૅમરથી તુરતાતુરત તાળ તાળ ખુબ ઠોકવામાં આવે છે. કૉન્ક્રીટ પાયાના ખાડામાં ઉચેથી ફેંકવી નહીં જોઈએ, કારણકે તેથી ખડી અને ચૂનો છૂટા પડી જઈ ખડી નીચે એસી ચૂનો ઉપર તરી આવે છે. કૉન્ક્રીટમાં પાણીનો જથ્થો એટલો હોવો જોઈએ કે જે પહેલાં તે નાખતી વખતે સૂકી દેખાય, પણ પાયામાં નાખી તે ઉપર કાપો કર્યા પછી બધું પાણી ઉપર તરી આવેલું દેખાય. બિનાશવાળી જમીનના પાયાના ખાડામાં નાખવાની કૉન્ક્રીટમાં $\frac{1}{8}$ ભાગ સીમેન્ટ મેગવેલો, અથવા બને તે ક કરનો બનાવેલો ચૂનો, અને રેતીને બદલે છટનો બારીક ભૂકો (સુરખી) વાપરવો. ભાગેલી છટના કકડાઓની પણ કૉન્ક્રીટ બનાવવામાં આવે છે, પણ તે પથ્થરના કકડાઓની કૉન્ક્રીટ જેટલી મજબૂત થતી નથી એમાં ૧ ભાગ ચૂનો, ૧ ભાગ રેતી અથવા સુરખી, અને ૪ ભાગ ભાગેલી છટ ભેળવામાં આવે છે. કૉન્ક્રીટનું થર કેટલું જાડું કરવું તે જમીનની જાત અને હાલત ઉપર અને ઇમારતના પાયાની મજબૂતી ઉપર આધાર રાખે છે. કેટલાકો એથી ત્રણ શીટનું જાડું થર પૂરતું ધારે છે, જ્યારે કેટલાકો પાયાનો આખો ખાડો કૉન્ક્રીટથી ભરી લેવાનું પસંદ કરે છે. કૉન્ક્રીટનું એક થર કાપો કગળ્યા પછી ખીજી થર તે ઉપર કરવા અગાઉ પહેલાં થરને સારીપેડે પાણીથી તર કરાવવું. કૉન્ક્રીટનું ઉપલું થર તૈયાર થવા પછી બધી બાજુએ લેવલમાં રહેવું જોઈએ. જો જમીન ધણી નરમ હોય તો પાયાની પોહળાઇ વધારી વધારે મોટા વિસ્તાર ઉપર કૉન્ક્રીટ કરવામાં આવે છે, જેથી પાયાનો એરીઆ વધવાથી દર ચોરસ ફુટ ઉપર પડતો બોજો ઓછો થાય. બિનાશવાળી જમીનમાં કૉન્ક્રીટ કરવા અગાઉ પહેલાં સુકા પથરા કે છટના ટુકડાઓનું પડ કરવું, અને પછી તે ઉપર કૉન્ક્રીટ નાખવી સીમેન્ટ કૉન્ક્રીટ અથવા સીમેન્ટના ભેળવાળી ચૂનાની કૉન્ક્રીટ જેટલી જોઈએ.

તેટલી તાજ તાજ ખનાની તૂરત પાયામા નાખી કુટાવવી એવી કૉન્ક્રીટમા પાણી ભેળ્યા પછી એ ત્રણ કલાકથી વધુ રાખવી નહી, અને વધેલી કૉન્ક્રીટ બીજે દિવસે ઉપયોગમા લેવી નહી પણ રદ કરવી.

સીમેન્ટ કૉન્ક્રીટની મજબુતી (Safe Load on Cement Concrete)—જૂદા જૂદા પ્રમાણમા સીમેન્ટ અને રેતી તથા ખડી ભેળીને બનાવેલી કૉન્ક્રીટ નીચે પ્રમાણે દર રકવેર ફૂટ દીઠ સલામત વજન સેફ લોડ ખમવાને લાયક હોય છે —

૧ ભાગ સીમેન્ટ,	૧ ભાગ રેતી,	૩ ભાગ ખડી	...	૩૫	ટન
૧	”	૨	”	૪	”
૧	”	૨ $\frac{૧}{૨}$	”	૫	”
૧	”	૮	”	૬	”
૧	”	૪	”	૮	”

ભરતી (Earth filling)—કૉન્ક્રીટ થઇ રહેવા પછી ચણાઇ શુદ્ધ કરવામા આવે છે, અને જેમ જેમ ચણતર ઉપર ચઢડતુ જાય તેમ તેમ પાયાની દિવાલ અને ચણતર વચ્ચેના ખાડામા માટીની ભરતી કરવામા આવે છે માટીની ભરતી કરતી વખતે થોડી થોડી માટી નાખી સાથે પાણી નાખી ખુબ કુટાવવુ જોઇએ, કે જેથી કાંઈ કેકાણે પોળાણુ રહી જાય નહી. જમીનથી ઇમારતની ખેડક અથવા પ્લિનથ (plinth) જેટલી ઉચી રાખવી હોય તેટલુ ઉચુ બાંધકામ થવા પછી તેમા માટીની ભરતી કરાવવી, અને વરસાદના દિવસો હોય તો પાયાની દિવાલ વચ્ચે પાણી ભરાઇ નહી રહે તે માટે જગે જગે દિવાલમાં છેદ રાખી પાણી બાહર નિકળી જાય તે માટે પુરતો બહોળસ્ત રાખવો

ચૂનો (Lime)—હિન્દુસ્તાનમાં ચૂનો એ જાતનો બનાવવામા આવે છે ક કરનો ચૂનો અને પથ્થરનો અથવા કળી ચૂનો ક કરનો ચૂનો ભિનાશવાળી જગાઓ અને પાણીના કામમાં વાપરવાનો સારો છે કારણકે એ પાણીના સબધમા આવતા જલ્દી ઠરી સખ્ત અને મજબૂત થાય છે ચૂનાને $\frac{૧}{૨}$ ઇંચ છીદ્રોવાળી ચાળણીમાંથી ચાળીને વાપરવામાં આવે છે, અને વાપરવા પહેલાં એકથી બે અઠવાડીઆ સુધી તેને પાણીમા ભીજવવામાં આવે છે. કંકરના ચૂનાને હાઇડ્રોલીક લાઇમ (hydraulic lime) કહે છે.

પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ (Portland Cement)—એ સીમેન્ટ બનાવવા માટે સાધારણ ચાક અને એક જાતની માટીને ભેગી દળાને પકવવામાં આવે છે, જે પછી તેનો બારીક પાઉડર કરવાથી એ સીમેન્ટ બને છે. એ સીમેન્ટને બિનાશથી નિરાજો રાખવો જોઈએ, અને એવી હાલતમાં લાંબો વખત રાખવાથી તે વધારે સારો થાય છે. જેમ સીમેન્ટને ઠંડા વધુ વખત લાગે તેમ સીમેન્ટ વધારે સારો. સારી જાતનો સીમેન્ટ રંગમાં ભૂરો ખુબુ જેવો હોય છે તપખીરિઆ અથવા માટીના જેવા રંગનો સીમેન્ટ જલ્દી ઠરી જાય છે, પણ તે ઘણી હલકી જાતનો અને નબળો હોય છે, માટે જે સીમેન્ટ જલ્દી ઠરે તે સારો એવો વિચાર ભૂલભરેલો છે. સીમેન્ટનું બાંધકામ સ્થિર પાણીમાં ઠરવા દીધાથી તે વધારે મજબુત બને છે. સીમેન્ટમાં બનતા સુધી ઓછું પાણી ભેળાને કાળવવો જોઈએ રેતી ભેળેલા સીમેન્ટ કરતા તદ્દન ઓખ્યા સીમેન્ટનું બાંધકામ વધારે મજબુત બને છે ગરમ પાણી વાપરવાથી સીમેન્ટ લગાડ જલ્દી ઠરી જાય છે, પરંતુ બનતાં સુધી ઠંડું પાણી વાપરવું વધારે સારું છે પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ કરતા રોમન સીમેન્ટ ઘૂં ગણી હલકી જાતનો અને મજબુતીમાં ઠું જટલો ઉતરતો છે.

ખરચી ચૂનો (Mortar) સાધારણ બાંધકામ માટે ૨ માપ રેતી અને ૧ માપ કળી ચૂનો ભેળાને ઘાણીમાં ખુબ પીસીને બનાવવામાં આવે છે, પણ ઘણા સાગ કામ માટે રેતી ૧૩ માપ લેવામાં આવે છે ઘાણીનો પથ્થર ઘણો ખરો ૩૦ ઇંચ ડાયામેટરનો અને ૧૨ ઇંચ જાડો હોય છે, અને ઘાણીની ડાયામેટર ૨૮ થી ૩૦ શીટ હોય છે સારો ચૂનો બનાવવાની રીત એ છે કે પેહલ્લાં ઘાણીમાં યુગ્મવેલો કળી ચૂનો અને થોડું પાણી નામી ૧૮૦ ચક્કર (રેવોલ્યુશન્સ) ફેરવવાં. પછી ધાયલી અને બાની રેતી તેમાં ઉમેરી બીજા ૧૮૦ ચક્કર ફેરવવા ચૂનો તૈયાર થવા પછી તાજે તાજે વાપરવો જોઈએ, અને બનતા સુધી ૭૨ કલાકથી વધારે વખત વાપર્યા વગર રહેવા દેવો નહીં જોઈએ ઘણા અગત્યના કામ માટે સીમેન્ટનો ચૂનો બનાવવામાં આવે છે, જેમાં કળી ચૂનોને બદલે પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ એક માપ અને રેતી ૪ થી ૬ માપ ભેળવામાં આવે છે. સીમેન્ટને ચૂનો ઘાણીમાં પીસવામાં આવતો નથી, પણ બન્ને સુકાં ભેળા

પાણીમાં કાળવી તુરતાતુરત વાપરવામાં આવે છે. સીમેન્ટનો ચૂનો જો એ ત્રણ કલાક વાપર્યા વગર રાખ્યો હોય તો ઠરીને નકામો થઇ જાય છે સીમેન્ટનાં ચૂનાનું બાધકામ ૭-૮ દિવસો સુધી પાણીથી ખુબ તર રાખવું જોઇએ.

રેતી (Sand)—ચૂનો બનાવવાની રેતી બનતાં સુધી મીઠા પાણીની અને ગોળ દાણાદાર નહીં પણ તિક્ષણ (sharp) હાથમાં તે દાબતાં બોકાય તેવી લેવી જોઇએ ખારા પાણીની રેતી વાપરવાથી તે હવામાંનો બિનાશ ચુસ્ત કરવાથી બાધકામ જલ્દી ફરતું નથી, પણ સીમેન્ટના ચૂના માટે ખારા પાણીની રેતી વાપરવાથી બાધકામ વધારે મજબૂત થાય છે, કારણકે સીમેન્ટ જેમ જલ્દી નહીં ચુકાય તેમ સારું. સાધારણ ચૂના માટે ઘણી બારીક રેતી વાપરવામાં આવતી નથી રેતી જાડી હોય તો એક ઇંચમાં ૬૪ છીદ્રો (meshes) વાળી ચાળણીમાંથી તે ચાળી કાઢી વાપરવી જોઇએ કોઇ ઠેકાણે રેતી નહીં મળી શકવાથી નરમ પથરાયેને ગ્રાઇન્ડીંગ મશીનમાં પીસીને તેની રેતી બનાવી વાપરવામાં આવે છે, જેનો ચૂનો ઘણો સારો અને છે બાઇલરમાંથી નિકળતી કોલસાની જગડ પણ પીસીને ચૂનો બનાવવાના કામમાં રેતીને બદલે ભેળવામાં આવે છે

સુરખી (Surkhi)—ન્યા રેતી નહીં મળી શકતી હોય ત્યાં લાગેલી લાલ સારી રીતે પકવેલી ઇંટ, નળિઆ, જમીન ઉપર જડવાના તાઇલ્સ વગેરેને છૂદી અથવા મશીનમાં પીસીને સુરખી બનાવવામાં આવે છે, અને પછી ૬૪ મેશીસની ચાળણીમાંથી ચાળી કાઢી વાપરવામાં આવે છે

ઇંટ (Bricks)—સારી પકવેલી લાલ લોહી જેવા ઘેરા રંગની ઇંટોને હાથમાં ઝુલતી પકડી ઠોકવાથી ધાતુના ગુણકારા જેવો અવાજ કરે છે સારી ઇંટોમાં ફાટ, ટેકડા, કે સફેદ રંગની ચુના ખડીની કાકરીઓ હોવી નહીં જોઇએ, અને સારી ઇંટો ૨૪ કલાકમાં પોતાના વજનના ૫ માં કે ૬ ઠા ભાગ કરતા વધુ પાણી પીતી નથી હલકી જાતની ઇંટોને ૨૪ કલાક સુધી પાણીમાં ઘોળી રાખતા પોતાનાં વજનના લગભગ ૩ ભાગ જેટલું પાણી પી જાય છે. સારી લાલ ઇંટ ઉપર દર ચોરસ ઇંચ દીઠ ૮૦૦ રતલનો ઘોળો મૂકવાથી કચડાઇને ઘૂંકે થઇ જાય છે વધારે પાકીને બળી ગયેલી કાળી ઇંટો દિવાલના

ચણતરને લાયકની હોતી નથી, કારણ કે એવી ઇટોને ચૂનો પકડતો નથી ખારા પાણીની નજદીકમાથી લીધેલી માટીમાથી પકવેલી ઇટ સારી હોતી નથી તેખલ બ્રીકનુ માપ ૯" X ૪½" X ૨½" હોય છે, અને તેઓના ખૂણા સાફ સીધા લાગયા વગરના હોય છે

ઇટોનાં જોડાણ (Brick Bonds)—એક કરતા વધુ ઇટોની જોડાઇના બાધકામનુ જોડાણ મુખ્ય કરીને બે રીતે થાય છે એક રીત એવી છે કે દરેક થરમા એક ઇટ (stretcher) આડી (પાટી) તો તેની પાસેની બીજી ઇટ (header) ઉભી (તોડા) રચવામા આવે છે બીજા થર વખતે નીચલા થરની આડી ઇટ ઉપર ઉભી ઇટ આવે, અને ઉભી ઉપર આડી આવે, એ જાતના જોડાણને ફ્લેમીશ બોન્ડ (Flemish bond) કહે છે એ બોન્ડ અથવા જોડાણનો દેખાવ ઠીક લાગે છે, પરંતુ એમા ઇટોને ઘણી લાગવી પડે છે, તેમજ એ જોડાણ ઘણુ મજબુત ધારવામા આવતુ નથી બીજી રીત એ છે, કે એક આખુ થર આડી ઇટોનુ તો તેની ઉપરનુ બીજુ થર ઉભી ઇટોનુ રચવામા આવે છે એ જોડાણ ઇંગ્લીશ બોન્ડ (English bond) નામે ઓળખાય છે, અને તે ફ્લેમીશ બોન્ડ કરતા વધારે મજબુત છે બાધકામની મજબુતી વધારવા માટે બાધકામમા લાકડુ ચણવાને બદલે દર બે ચાર થરે રૂની પાકી ગાસડી બાધવા વપરાય છે તેવી જરૂની પટ્ટી અથવા દુપ આર્પન લાખી ને લાખી મુકી ચણી લેવામા આવે છે, જેથી બાધકામ ફાટી જતુ નથી મુખ્ય કરીને ગરમ જગ્યાઓમા આવેલી દિવાલોના ચણતરમા એવી પટ્ટીઓ ચણી લેવાની વધારે અગત્ય છે લાકડુ લાખા વખત પછી કદાચ સડી જાય, પરંતુ આ પટ્ટીઓ વખતના વહેવા સાથે બાધકામમા કિટાઇ જઇને વધારે મજબુતીથી ચોટી બેસે છે, માટે એ પટ્ટીઓ પહેલાથીજ સહેજ કીટાએલી હોય તો વધારે સારૂ ઇટનુ બાધકામ ધીમે ધીમે ચણવામા આવે તેમ સારૂ, તથા બાધકામ થતી વખતે પાણીની કસર કરવી નહી જોઇએ ઇટોની સાંધમાં ચૂનો ઘણોજ પાતળો વાપરવો જોઇએ ચૂનો સારી રીતે ઘાણીમા પીસેલો હોવો જોઇએ ઇટો કામમા લેવા અગાઉ બાર કલાક આગમજ પાણીમા ભીજવી રાખવી જોઇએ, અને દિવાલનો ઓસાર જો મોટો હોય તો દરેક થર વખતે ચાર બાજુ ઇટ લગાડી વચમાં પાતળો

કાઢેલો ચૂનો નામી રગડો (gouting) કરવો, અને પછી તેમા ઇટા બિંછાવવી, જેથી બાધકામની દરેક સાધમા ચૂનો ઉતરી પડી કામ ધણુંજ સગીન થશે જેમએ તે કરતા વધુ પાણી નામવાથી ચૂનો બાબુએથી વહી જાય છે તથા દિવાલ જે ઝડપથી ઉચકવામાં આવતી હોય તો તે ઓલબામાથી એક તરફ લમ્બી પડવાનો સભવ રહે છે જે એક બે દીવસ કામ બધ રાખવું પડે તો દિવાલના ઓસારની ચારે તરફ ચૂનાની પાળ બાધી તેમાં પાણી ભરી રાખવું જેમએ ૧૦૦ ક્યુબીક ફીટ બાધ કામ માટે નીચે પ્રમાણે માલ જેમએ —

ઇટ ૯" X ૪ ૩/૪" X ૨ ૩/૪" .. .. ન ગ ૧૫૦૦
ચૂનો ..... ક્યુબીક ફીટ ૧૬
રેતી ..... ,, ,, ૨૪

સીમેન્ટની ભોંય (Cement Flooring) બનાવવા માટે સારી જાતનો સીમેન્ટ, જાડી રેતી, અને મરડયા કાકરી ભેળસેળ જાતની મીક્ષ કરી પાણીમા કાળવીને જમીન ઉપર પાથરી ધીમે ધીમે ઢૂટવામા આવે છે એ પાથરવા માટે કેટલાકો લોહડાના ચોકડા આસરે ફોહડથી બે ઇંચ ઉચા બનાવી તેમા એ કાકરી ભરી એકસરખી થાપીને બીંછાવે છે, અને સીમેન્ટ ઠરવા પછી ચોકડું કહાડી લઇ તેની પાસે બીંછાવવામા આવે છે એવી રીતે જાણે હસ્તકૃત (craftsmanship) પથ્થરના ચોસલા ભોંય ઉપર જમાવવામા આવે છે એ કાકરી ઠરવા પછી તે ઉપર સીમેન્ટ અને રેતી સરખે ભાગે ભેળીને આસરે અરધા ઇંચનું પ્લાસ્ટર કરવામા આવે છે એવી ભોંય લગભગ ૧૦ દીવસ સુધી પાણીથી તદન તર રાખવી જેમએ, અને તે ઉપર છાટવામા આવતું પાણી વહી જઇને કેાઇ જગા સૂકી પડી નહી જાય તે માટે તે ઉપર થોડા દિવસ બીની રેતી યા બીનું ધાસ બીંછાવી ગમ્મવું જેમએ, જે ઉપર પાણી રેડયા કરવું જેમએ સારી રીતે બનાવેલી એવી સીમેન્ટની ભોંય કાળા પથ્થર જેવી સખત અને ટકાઉ બને છે મોટા રેલવે સ્ટેશનો ઉપર એવી ભોંય વારવાર જોવામા આવે છે સાધારણ કામ માટે અરધા ઇંચથી એક ઇંચ સુધીની ભાંગેલી ખડી ૬ ભાગ, રેતી ૩ ભાગ અને સીમેન્ટ ૧ ભાગ કાળવીને કોન્ક્રીટની માફક થાપી કાળો કરી વાપરવામા આવે છે, અને કોન્ક્રીટ

તદન સુકાઈને ઠરી રહ્યા પછી (૧૦-૧૨ દિવસ બાદ) તે ઉપર સીમેન્ટનું પાતળું પ્લાસ્ટર કરી છુટવામાં આવે છે. ન્યાં ખડી યા કાકરી નહીં મળી શકતી હોય ત્યાં બૉઇલરમાંથી નિકળતી કાલસાની ખગર અથવા જાગડ ઘોઈને વાપરવામાં આવે છે.

ઇમારતી પથ્થર (Building Stones)—મુખ્ય ધણાકામાં કાળા અથવા ઘેરો ભૂરો (dark blue) પથ્થર ધણો મળે છે, જેને બૉઝાલ્ટ (basalt) અથવા ટ્રેપ (trap) કહે છે. સારી જાતનો પથ્થર ઠોકતા ધાતુ જેવો અવાજ કરે છે, સફાઈથી લાગે છે, અને ચલકતા રંગનો સખ્ત હોય છે, અને દર ક્યુબીક ફુટ ૧૮૭ પાઉન્ડ વજનનો હોય છે. ખુદ્દા રંગનો પથ્થર ઘેગ રંગના પથ્થર કરતા મજબૂતીમાં ઓછો અને નરમ હોય છે. ઘેરા રંગનો પથ્થર દર સ્કવેર ઇંચે ૧૦૦૦૦ પાઉન્ડનાં વજનથી કચડાઈને ભુકો (crushed) થઈ જાય છે, ત્યારે ખુદ્દા રંગના પથ્થર ૫૦૦૦ પાઉન્ડના વજનથી લાગી જાય છે એ ઉપરાંત મુખ્યની પાસે કુરલા અને મહાડ તરફ પીળો બૉઝાલ્ટ પથ્થર મળે છે, તે ઇમારત કામ માટે સારો કહેવાય છે, અને કાળા અથવા ઘેરાખુ પથ્થર કરતા મજબૂતીમાં સહેજ ઉતરતો હોય છે. ગ્રેનાઇટ (granite) પથ્થર દક્ષિણ મરાઠા પ્રાંતમાંથી મળી આવે છે, જે મજબૂતીમાં બીજા બધી જાતના પથ્થરો કરતા સર્વેથી વધારે હોય છે, કારણકે તે દર સ્કવેર ઇંચે ૨૬૦૦૦ થી ૩૬૦૦૦ પાઉન્ડના વજન (ultimate strength) થી લાગી જાય છે આ પથ્થર ઘડવામાં ધણોજ સખ્ત હોય છે, અને એમાં જ્યારે અમરખ (mica) ની છાટ ધણી હોય ત્યારે એ પથ્થર અગત્યના કામ માટે વાપરવા લાયક હોતો નથી. પોરબંદરનો જાણીતો પથ્થર ધણો નરમ અને મજબૂતીમાં ઓછો હોય છે, કારણ કે તે દર સ્કવેર ઇંચે ૨૦૦૦ પાઉન્ડના વજનથી લાંબી જાય છે એ જાતના પથ્થરમાં કાળી છાટ અથવા લિટીઓ હોવી નહીં જોઈએ, તેમજ ધણા ઝીણા ઢાણાનો હોવો જોઈએ. દ્રાગદાનો પથ્થર પોરબંદરના પથ્થરથી મજબૂતીમાં વધારે હોય છે, કારણકે તે ૫૬૦૦ પાઉન્ડના વજનને ભાગે છે. શાહાબાદ અને તાદ્દરથી આવતો પથ્થર ચૂનાનો લાઇમ સ્ટોન (lime stone) કહેવાય છે, જે ધણુ ખરૂં કરસન દી કરવાના કામમાં વપરાય છે. દેશી મારબલ (marble)

અથવા સગેમરમર પણ લાઇમ સ્ટોન હોય છે, અને તે ૫૫૦૦ પાઉન્ડનાં વજનને ભાંગે છે લેટરાઇટ (laterite) અથવા લાલ માટીનો પથ્થર ખેલગામ, ધારવાર, રતનાગીરી, કનારા વગેરે જિલ્લાઓમાંથી મળે છે. એમાં લોખંડની ધાતુ ભેળાયેલી હોય છે એ પથ્થર ઘણો નરમ હોય છે, અને અગત્યનાં કામ માટે ઘણો ભરોસો રાખવા લાયક હોતો નથી ખાનમાથી ખોદી કાઢવા પછી એ પથ્થર લાંબો વખત હવામાં રાખવા પછીજ વાપરવો જોઇએ

પથ્થરનું બાંધકામ (Stone Masonry)—પથ્થરનું બાંધકામ ઘણીક રીતે થાય છે સર્વેથી ઉમદા કામ ધડેલી ખાનકી અથવા ઍશલર (ashlar)નું કહેવાય છે, જેમાં પથ્થરો બધી બાજુએથી છીણીથી ઘડી સ્કવેર કીચેલા વાપરવામાં આવે છે, અને તેઓની બધી સાધોમાં એક દોરાથી વધારે ચૂનો વાપરવામાં આવતો નથી. સારા કામ માટે પથરા ૧૨"X૧૨"X૨૪" ના રાખવામાં આવે છે, અને બાંધકામનાં દરશણ (facing)માં દરેક થરમાં એક ઉભો હેડર (તોડો) તો તેની પાસે એક આડો સ્ટ્રેચર (પાટી) એમ ચણવામાં આવે છે બીજા નબરના ખાનકીના કામમાં માત્ર દરશણમાંજ પથરો સફાઇથી ઘડેલા હોય છે, પણ ચણતરની બાજુએ રફ ઘડેલા હોય છે કોઇ વખત દરશણમાં પથ્થરાની ચારે બાજુએ અરધા ઇંચથી એક ઇંચ પોહળાઇ સુધીની કિનારી સફાઇથી ઘડીને વચલો ભાગ ખડબચડો રાખવામાં આવે છે, અને દરેક થરની ઉંચાઇ ૭ થી ૮ ઇંચ રાખવામાં આવે છે ઘડેલા પથ્થરના ચણતરમાં પથ્થરની પોહળાઇ ઉંચાઇ કરતા બમણી હોવી જોઇએ. જ્યારે દરશણમાં પથ્થરોની ચારે કિનારી ઘડેલી હોય અને વચલો ભાગ (bush) ખડક જેવો ઘણો ખડબચડો અને ૧ થી ૧½ ઇંચ બાહુર ઉપસી આવેલો રાખવામાં આવે ત્યારે તેને રોક (rock) અથવા રસ્ટીક (rustic) ઍશલર અથવા બુચની ખાનકી કહે છે બ્લોક ઇન કોર્સ (block in course)ના ચણતરમાં ખાનકી બધી બાજુએ (દરશણમાં પણ) રફ રાખવામાં આવે છે, અને થરની જોડેલી ઉંચાઇ હોય તેટલી ઉંચાઇ સુધી પથરા ઘડ્યા પછી તેની બાજીની લંબાઇ ચણતરની ભરતીમાં અસલ જેવી હોય તેવી વગર ઘડેલી રાખવામાં આવે છે. એટલે કે જો ૭ ઇંચ ઉંચા પથરા હોય તો ૭ ઇંચની ઉંચાઇ સુધી પથરા રફ ઘડવામાં આવે

છે એવા ચણતરમા દર પાચ પાચ શીટને તફાવતે દરેક થરમાં દિવાલની આખી જગાઈ જેટલી લખાઈના હેડર ચણવામા આવે છે જે દિવાલની જગાઈ રફ શીટથી વધુ હોય તો દિવાલની બન્ને બાજુએથી એવા રફ શીટ લાખા હેડરે પાંચ પાચ શીટને તફાવતે મૂકવામા આવે છે રબલ (rubble) અથવા ડબરનાં ચણતરમા પથરા વગર ઘડેલા વાપરવામા આવે છે કૉર્સ્ડ રબલ (coursed rubble) મા ફક્ત હથોડા વડે પથરાઓની દરશણુવાળી બાજુઓ રફ થી ૩ ઇંચ ઉગાઈ સુધી સ્કવેર કરી એકસરખી ૬ થી ૭ ઇંચ જગાઈના થર ચણવામા આવે છે, અને દરશણુની પાછળ ભરતીમા ગમે તેવા માફકસરના વાકા ટીકા પથરા જગા ચૂણામા ભરવામા આવે છે, અને ઉપર લખ્યા મુજબ દર પાચ પાચ શીટ હેડરે મૂકવામા આવે છે રેનડમ રબલ (random rubble) ના ચણતરમા દરશણુમા પણ વાકા ટીકા પથરાઓ વાપરવામા આવે છે, તેઓને ચણતી વખતે ધીળી અથવા હથોડા વડે ઘટતા ઘાટતો બનાવી આજુબાજુના પથરાઓ વચ્ચેના ખૂણામા એવી રીતે ગોઠવીને ચણવામા આવે છે, કે જૉઇન્ટ બે ત્રણ દોરાથી વધારે જોડા દેખાય નહીં દર ચોરસ વાગ દરશણુ દીડ એક એક હેડર દિવાલની આખી જગાઈ જેટલો લાખો ચણવામા આવે છે ૧૦૦ ક્યુબીક શીટ રબલ વર્ક માટે નીચે પ્રમાણે માલ જોઈએ છે -

હેડર, અથવા દિવાલની જગાઈ જેટલા લાખા પથરા	નગ ૨૦
મોટા રબલ અથવા ડબર	ક્યુબીક શીટ ૫૦
નાના રબલ અથવા ડબર	.. ,, ૭૦
ચૂનો	.. ,..... . . . ,, ૨૦
રેતી	.. .. ,, ૩૦

ધમારતી લાકડાં (Timber)—જે લાકડાંના સાખા બારીક, સીધા અને નજીક નજીક હોય તે લાકડું સાફ કહેવાય છે એકજ જાતના અને એકજ માપના ટુકડાઓમા જે વજનમા વધારે ભારે હોય તે વધારે મજબુત સમજવો સારા લાકડાને કાપતી વખતે તેનો વહેર કરવાતીના દાતાઓમા ચોટવો નહીં જોઈએ, તથા કાપેલી સપાટી રવાંદાર નહીં પણ સાફ ચમકદાર હોવી જોઈએ જે લાકડામાથી તેલ અથવા ગુદર નિકળતો જણાય તે લાકડું ધમારતી કામ માટે સાફ કહેવાતું

નથી લાકડાંને જોઇતાં માપમાં ચીગવા પછી તે જેમ જુનુ થયુ હોય તેમ વધારે સારૂ લાકડામા ગાઠવાળો ભાગ—ખાસ કરીને જે ગાઠમાં મુરાખ હોય તે ભાગ સાગે કહેવાતો નથી, તેમજ જે લાકડાને ચીગવા પછી તેનો કોઇક ભાગ વધારે ખુલ્લા રગનો યા સુફેદ દેખાય તે લાકડુ પણ સારૂ સમજવુ નહી, કારણકે એ ભાગ કાચો હોવાથી તેને સર્વેથી પહેલ્લાં ઉધાઇ ખાતુ જાય છે જેમ લાકડાનો રગ ઘેરો હોય તેમ તે વધારે મજબુત કહેવાય છે, જેમકે પીળા રગના સાગ કરતા ઘેર નપખીરિઆ રગનુ સાગનુ લાકડુ વધારે મજબુત હોય છે ઝાડ કાપ્યા પછી લાકડુ તેના અસલ વજન કરતા ૩ વજન મુકાઇને ઓછુ થાય ત્યારે તે વહેરવા લાયક કહેવાય છે, અને ૬ જેટલુ વજન મુકાઇને ઓછુ થવા પછી તે પાકુ મીઝન થયલુ અને ઘડવા લાયક કહેવાય છે લાકડાને એવી રીતે મુકાવવાની યાને સીઝન કરવાની મનલખ એ છે કે અસલ લાકડામા જે કુદરતી રસ (sap) હોય તે સૂકાઇને નિકળી જાય, નહીં તો એ રસવાળા લાકડા ઉપર રગ કે વારનીશ માગવાથી તે રસ લાકડાની અદર ગહી જઇ લાકડાને કોલવાડી નાખે છે વળી લાકડુ જેમ જેમ સુકાવુ જાય છે તેમ તેમ તે કદમાં સકોચાવુ પણ જાય છે લાકડુ જો રગવા વગરનુ ગખવામા આવે તો લાખા વખતે તે સડી જઇને તેમાથી લાકડાના વેહેર જેવો ભૂકો નિકળે છે, માટે લાકડા ઉપર તેલનો રગ, વારનીશ, કે કોલતાર વગ વગ લગાડવો જોઇએ

ઇમારતી લાકડાંનું માપ (Measurement of Timber)—આપણા દેશમા ઇમારતી લાકડામા કેટલા ધન અથવા ક્યુબીક શીટ સમાએલા છે તે નીચલી સહેલ રીતથી અડસટવામા આવે છે જો લાકડુ વાકુ ડીકુ અને ટેપર હોય તો એ ચાર દેકાણે તેનો ઘેરાવો અથવા સરકમફરન્સ માપી તેનો સરેરાસ ઘેરાવો લેવો શીટમાં ઘેરાવો

૪

લાકડુ (આસરે) ૧૨૬ ક્યુબીક શીટ=૧ ખાડી   ૪ ખાડી=૧ તન

સાગનું લાકડું (Teak Wood) દક્ષિણ હિંદુસ્તાન, મલખાર, અને ખરમાથી આવે છે મલખારી સાગ સર્વેથી મજબુત અને ઘેરા રગનુ હોય છે, પણ એમા વારવાર ફાટ અને ચીરા જોવામા આવે

છે મોલમીન (બરમા)નું સાગ પણ ધણું સાફ હોય છે, પણ સર્વેથી વધારે મજબૂત અને વજનમા ભારે સાગ જોડોરથી આવે છે સાગના લાકડામા એક જાતનું સુગંધી તેલ હોવાથી તેને ઉધાઈ લાગતી નથી એ વજનમા દર ક્યુબીક ફુટે ૪૨ પાઉન્ડ હોય છે, અને એનું આડું જોર (transverse strength) દર રકવેર ઇંચે ૬૮૩ પાઉન્ડ હોય છે

સીસમનું લાકડું (Black Wood)—એ ઝાડની બાહોરનું પડ સફેદ પણ અંદરનું કાળું હોય છે, જે કાળો ભાગ સીસમના લાકડાં તરીકે ફરનીયર બનાવવા માટે ધણો વપરાય છે એ સાગ જોડલુજ મજબૂત હોય છે, અને પાણીમાં ધણું સાફ રહે છે, પણ અવાગનવાર ભીનું અને સુકું થવાથી જલ્દી સડી જાય છે. એનું વજન દર ક્યુબીક ફુટ દીઠ ૬૦ પાઉન્ડ હોય છે

બાવળનું લાકડું (Babul Wood) ધણું ઠેકાણું મળી આવે છે એ લાકડું ધણું સખ્ત અને વજનમા ભારે હોય છે, પણ અગ્નિ હોવાથી ઇમારતી કામ માટે ઝાડું વપરાતું નથી બાવળના ઝાડના થડનો વચ્ચેનો કાળો ભાગ ખાસ કરીને ધણો સખ્ત અને મજબૂત હોય છે એ દર ક્યુબીક ફુટે વજનમાં ૫૪ પાઉન્ડ હોય છે

અંજનનું લાકડું (Anjan Wood) લાંબુ અને સીધું મળી શકે છે એ સુકાતા મરડાઈ જતું (warp) નથી, માટે એના થાંબલા બનાવવામા આવે છે, પણ એ બરડ હોવાથી ખીમ માટે વાપરવાનું સાફ નથી એ વજનમા દર ક્યુબીક ફુટે ૮૨ પાઉન્ડ થાય છે

ખેરનું લાકડું (Khair Wood) વજનમા ધણું જ ભારે અને ધણું મજબૂત હોય છે, પણ એનું ઝાડ ધણું મોટું થતું નથી એનું વજન દર ક્યુબીક ફુટે ૭૦ પાઉન્ડ હોય છે એની ઉપર પોલીશ સારી રીતે ચઢે છે, અને એને ઉધાઈ લાગતી નથી

આંબાનું લાકડું (Mango Wood) અગત્યનાં ઇમારતી કામ માટે વાપરવાનું સાફ નથી, કારણકે એને ઉધાઈ ધણી લાગે છે તોપણ ગામડાઓમા એ ઇમારતી કામ માટે અને સાદા ફરનીયર માટે ધણું વપરાય છે એ ધણું બરડ હોય છે, માટે એના ખીમ કદીખી બનાવવા નહીં જોઈએ એ વજનમા દર ક્યુબીક ફુટે ૪૨ પાઉન્ડ થાય છે

આમલીનું લાકડું (Tamarind Wood) ધણું સખ્ત, ચીન્વત અને મજબૂત હોય છે, માટે એ હથિયારના હાથાઓ, મોગરી, મશી-

નનાં રેલરો વગેરે બનાવવા માટે વપરાય છે. એ વજનમા દર ક્યુબીક ફુટ ૭૯ પાઉન્ડ થાય છે

દિવાલ (Wall)—દિવાલ કેટલી જાડી રાખવી તે ઇમારતની ઉચાઇ અને લંબાઇ ઉપર આધાર રાખે છે સારી રીતે પકવેલી ઇંટ હોય તો તે દર ચોરસ ઇંચે ૮૦૦ પાઉન્ડના બોજથી કચડાઇને ભુકે થઇ જાય છે. એ હીસાએ તો ગમે તે જાડાઇની ૯૬૦ શીટ ઉચી દિવાલ હોય તોજ તેની તળેની ઇંટો કચડાઇ જાય ! અને સલામતી માટે ઉચાઈ ૧૨ ગણી ઓછી રાખીએ તો ૮૦ શીટ ઉચી દિવાલ ગમે તેટલી પાતળી બાધવા છતાં સલામત રહી શકે ! માટે દિવાલની જાડાઇનો વિચાર કરતી વખતે સ્વિકારના બોજથી તળેની ઇંટો કચડાઇ જવાના સંભવનો ખ્યાલ કરવામા આવતો નથી, પણ તે દિવાલ ઉંડલાઇ પડવાના ભયનો ખ્યાલ કરવામા આવે છે મધ્યમ ઉચાઇ માટે દોહડ ઇંટ જાડી (૧૪ ઇંચ) દિવાલ હરેક કામ માટે પુરતી મજબુત ધારવામા આવે છે માટે સર્વેથી ઉપલા મજલાની દિવાલની જાડાઇ દોહડ ઇંટ રાખવી એ પ્રમાણે ઇમારતની સર્વેથી ઉચી દિવાલની જાડાઇ મુકરર કરીને ઉપરથી નીચે ઉતરતા દરેક મજલા દીક અરધી ઇંટ યાને ૪૫ ઇંચ જાડાઇ વધારતા જવું જેમકે ચાર મજલાની ઇમારત હોય તો સર્વેથી ઉપલા યાને ઓછા મજલાની દિવાલની જાડાઇ ૧૩૫ ઇંચ, ત્રીજા મજલાની ૧૮ ઇંચ, બીજા મજલાની ૨૨૫ ઇંચ અને પહેલ્લાની ૨૭ ઇંચ રાખવી જ્યાં ઇમારત ધણી ભારે હોય અને મજલાઓની ઉભરણી ઉચી હોય ત્યાં એ કાયદા પ્રમાણે દિવાલની જાડાઇ રાખવામા આવે છે મીલો અને ઉચી ફેક્ટરીઓની દિવાલને પણ એ કાયદો લાગુ પડે છે, જેકે ધણીક મીલોમા સર્વેથી ઉપરના મજલાની દિવાલ ૧૩૫ ફુટ થી ઓછી જાડી રાખવામા આવતી નથી. જેમ દિવાલની લંબાઇ વધારે તેમ તેની જાડાઇ વધુ રાખવી જોઇએ દિવાલની લંબાઇ કાંઇ ઇમારતની લંબાઇ ઉપરથી નહીં, પણ એ આડી દિવાલો અથવા પરદા દિવાલો (partition wall) અથવા પીલરોની વચ્ચેની લંબાઇ સમજવી નીચી ઉભરણીનાં ધરો માટે દરેક મજલા દીક એવી રીતે અરધી ઇંટ જેટલી દિવાલની જાડાઇ ઘટાડતા જવામા આવે છે, અને સર્વેથી ઉચા મજલાની દિવાલ ૯ ઇંચ રાખવામા આવે છે. ઇમારત લાખી હોવા છતાં વચ્ચે વચ્ચે આડી દિવાલોના

પરદા હોય ત્યાં દિવાલની જગાં ઓછી રાખેલી ચાલી શકે વચ્ચેની પરદા ફિવાલોની જગાં જો તેઓ મધ્યમ લબાઈની હોય તો બાહેરની દિવાલોની જગાંના રૂં ભાગ જેટલી રાખવી, પણ ૯ ઈંચથી કદીબી ઓછી રાખવામાં આવતી નથી પાયાની અંદર કૉનક્રીટને મથાળે ફિવાલની જગાં જમીન ઉપર જેટલી જગાં રાખવી જોઈએ તે કરતાં દોહડીથી અમણી રાખવી, અને ઇટના દરેક થરે બંને બાજુએ આશરે ત્રણ ત્રણ ઇંચના પગડિઆ (footings) છોડીને કમી કરતાં આવડુ જમીનની ઉપર ફિવાલની જેટલી જગાં હોય તેટલી જ ઉચાઈમાં એ પગડિઆઓ બંને બાજુએ એકસરખા બનાવી પૂરા કરી નાખવા દાખલા તરીકે ફિવાલની જગાં જમીન ઉપર ઇમારતની બેઠક અથવા પ્લીન્ટમાં ૨૬ શીટ રાખવી છે તો પાયાની અંદર કૉનક્રીટને મથાળે પેહલ્લા ૨૬×૨૨=૫ શીટનો ઓસાર લેવો એ પાંચ શીટનો ઓસાર ૨૬ શીટ યાને ૩૦ ઇંચની ઉચાઈમાં ઘટાડીને ૨૬ શીટ કરવા માટે દર બે થરે બંને બાજુએ ત્રણ ત્રણ ઇંચના પગડિઆં છોડતા જવું, અથવા બીજા બોલોમાં બોલીએ તો દર ૬ ઇંચ ઉચાઈએ ૬ ઇંચ ઓસાર ઘટાડતા જવું

કોડા નાં ૫૬ માં રેહવાના ઘરોની દિવાલની જગાં આપવામાં આવી છે ફેક્ટરી યા મીલ માટે એમાં આપેલી જગાંમાં અરધી ઇંચ જેટલી જગાં (આસરે ૪૫ ઇંચ) ઉમેગવી

કોડા નાં ૫૭ માં ગોડાઉનો અને ફેક્ટરીઓની દિવાલની જગાં આપી છે ૬૦ શીટથી વધુ ઉંચી ફેક્ટરીઓ અને ગોડાઉનો અથવા જાંઘ ઇમારતોમાં ફિવાલની લબાઈ જો ૪૫ શીટથી વધુ હોય તો સર્વેથી ઉપલા મજલાની દિવાલની જગાં ૧૮ ઇંચથી ઓછી લેવી નહીં. ન્યાં X આવી નીશાની છે ત્યાં દિવાલની લબાઈ ગમે તેટલી સમજવી પ્લીન્ટ અથવા બેઠકની દિવાલની જગાં પેહલ્લા મજલાની જગાં કરતાં અરધી ઇંચ જેટલી વધુ રાખવી દિવાલની લબાઈ કોઈબી બે પાર્ટીશન અથવા આડી દિવાલો વચ્ચેની અથવા બે જગાં ઓસારના પીઅર (pier) અથવા પીલરો વચ્ચેની સમજવી.

કોઠા—૫૬. ઘરોની દિવાલની રાખની જોડતી જડાઈ
(ઓસાર) ધંચમાં.
(x = ગમે તેટલી)

ઉચાઈ, શીટમા	લબાઈ, શીટમા	મજલા						
		૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭
૧ થી ૧૦	૧ થી x	૯			.			
૧ થી ૧૫	૧ થી x	૧૪	૯		.		.	
૧૫ થી ૨૫	૧ થી ૩૦	૧૪	..	.	.			...
૧૫ થી ૨૫	૩૦ થી x	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...	..	...	..	..
૨૫ થી ૩૦	૧ થી ૩૫	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	૧૪			..	..
૨૫ થી ૩૦	૩૫ થી x	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪		...	.	...
૩૦ થી ૪૦	૧ થી ૩૫	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	૧૪	..		...
૩૦ થી ૪૦	૩૫ થી x	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	.	..	.
૪૦ થી ૫૦	૧ થી ૩૫	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	..		...
૪૦ થી ૫૦	૩૫ થી x	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	.	...
૫૦ થી ૬૦	૧ થી ૪૦	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	.	.
૫૦ થી ૬૦	૪૦ થી ૫૦	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	..	
૫૦ થી ૬૧	૫૦ થી x	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	...	.
૬૦ થી ૭૦	૧ થી ૪૦	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...
૬૦ થી ૭૦	૪૦ થી x	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...

૧૦૭૨

મીલ એનજીનીયરીંગ.

ક્રોડો—૫૭. મીલો, ફેક્ટરીઓ અને ગોડાઉનની દિવાલની
રાખવી જોઈતી જગાઈ (ઓસાર) ઈંચમાં.
(X = ગમે તેટલી)

ઉચાઈ, ફીટમાં	લબાઈ, ફીટમાં	મજલા				
		૧	૨	૩	૪	૫
૧ થી ૧૫	૧ થી X	૧૪	...	...	...	...
૧૫ થી ૨૫	૧ થી X	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	.	..	..
૨૫ થી ૩૦	૧ થી ૪૫	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...	...	...
૨૫ થી ૩૦	૪૫ થી X	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...	...
૩૦ થી ૪૦	૧ થી ૩૦	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...	...	...
૩૦ થી ૪૦	૩૦ થી ૬૦	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...	...
૩૦ થી ૪૦	૬૦ થી X	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...
૪૦ થી ૫૦	૧ થી ૪૦	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...
૪૦ થી ૫૦	૫૦ થી ૭૦	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪
૪૦ થી ૫૦	૭૦ થી X	૩૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪
૫૦ થી ૬૦	૧ થી ૩૫	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	.
૫૦ થી ૬૦	૩૫ થી ૫૦	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪	...
૫૦ થી ૬૦	૫૦ થી X	૩૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪
૬૦ થી ૭૦	૧ થી ૩૦	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪
૬૦ થી ૭૦	૩૦ થી ૪૫	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪
૬૦ થી ૭૦	૪૫ થી X	૩૩ $\frac{૧}{૨}$	૨૮ $\frac{૧}{૨}$	૨૩ $\frac{૧}{૨}$	૧૮ $\frac{૧}{૨}$	૧૪

ઈંટોની કમાન અથવા આર્ચ (Arch)—જ્યાં એક કરતા વધુ ઈંટની કમાન અથવા આર્ચ મારવામાં આવે છે, ત્યાં મજબુતીને ખાતર આર્ચના થરો એક બીજામાં નહીં જોડતા એક બીજા ઉપર તદ્દન છુટા રીંગ અથવા શેરોની માફક રાખવામાં આવે છે. આથી ઇંટો વચ્ચેની સાંધ ઘણી પાતળી રાખી રાકાય છે હમેશા એકજ સરખું વજન જ્યા પડતુ હોય ત્યાં એવુ આર્ચ મારવુ જોઈએ, પણ જ્યા વજન ઓછુ વધતુ થયા કરે યા બદલાયા કરે યા ધ્રુમરત ધુજતી રહેતી હોય ત્યાં તો આર્ચના થરો એક બીજા સાથે જોડીને બોન્ડ (bond) મા રચવા જોઈએ જ્યાં ૩૦ ફીટથી વધારે સ્પેન (span) અથવા પહોળાઈનુ આર્ચ હોય ત્યાં એવી રીતે રીંગનુ આર્ચ નહીં મારતા બોન્ડનુ આર્ચ મારવુ જોઈએ, અથવા જો રીંગનું આર્ચ મારવામા આવે તો થોડે થોડે તકાવતે રીંગોના બધા થરો એક બીજા સાથે બોન્ડમા જોડી નાખવા જોઈએ મોટા આર્ચમાં રીંગો ઓછી વધતી સેટ થવાથી એક બીજાથી છુટી પડી જાય છે, તેથી ઘણીક વેળા બધુ વજન આર્ચની સામટી જગાં ઉપર નહીં પડતા ફક્ત ઉપલી એકજ રીંગ ઉપર પડે છે, જેથી તે ભાંગી જાય છે, અને તે ભાગવાથી નીચેની રીંગો પણ એક પછી એક ભાગી જઈ આર્ચ પડી જાય છે

આર્ચની જગાઈ—મથાળે આર્ચની જગાઈ કેટલી રાખવી તેની સહેલ ગણતરી નીચે આપી છે —

આર્ચની જગાઈ ફીટમા = $C \times \sqrt{\text{આર્ચની રેડીઅસ ફીટમા.}}$

C = ૩ ઘડેલા પથર માટે C = ૪ ઇંટ માટે C = ૪૫ રૂબલવર્ક માટે સાધારણ કદના બારી બારણા ઉપરના આર્ચ ૧ ફીટ જટલાં યાને ૧૪ ઇંચ જગા બનાવેલા પુરતા છે એ ઇંટનુ યાને ૧૮ ઇંચ જગા આર્ચ ૩૫ ફીટના સ્પેન સુધી પુરતુ મજબુત કહેવાય છે ૩૫ ફીટથી વધુના સ્પેન માટે દર આઠ ફીટ વધુ સ્પેન દીઠ અરધી ઇંટ જટલી આર્ચની જગાઈ વધારવી બનતા સુધી આર્ચની જગાઈ વચ્ચે જટલી રાખી હોય તે કરતા બન્ને બાજુઓ ઉપર વધારે રાખવી. ફાયર બ્રુક સીસ્ટમ મુજબ બાંધવામા આવતી મીલો અને ફેક્ટરીઓમા લોખંડ અથવા સ્ટીલના ગરડરોની નીચલી ફેલેન્જો ઉપર

આર્ય મારવામા આવે છે. ૫ થી ૬ ફીટ સુધીના સ્પેન માટે અરધી ઇંટ જાડુ આર્ય પુરતુ છે, પણ ૧૦ થી ૧૨ ફીટનાં સ્પેન માટે આર્યની જાડાઈ બંને બાજુએ આસરે ૩ થી ૪ ફીટ સુધી ૯ ઇંચ અને વચ્ચે ૪ ફીટ ૬ ઇંચ રાખવામાં આવે છે, અને તે ઉપર બારીક કૉનક્રીટનુ એક થર થાપવામા આવે છે.

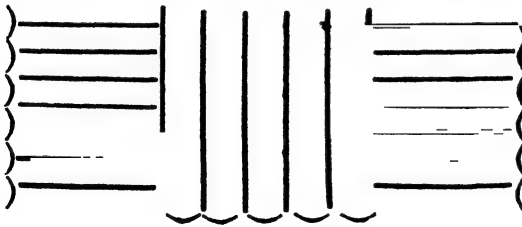
આર્યની મજબુતીનો. આધાર તે બનાવતી વખતે વાપરવામા આવતી ચાલાકી ઉપર છે આર્ય મારવા અગાઉ પહેલા લાકડાના “સેન્ટર” (centre) અથવા કાલબુદ બનાવવામા આવે છે એ કાલબુદ આર્યનુ વજન ખમી શકે તેવા મજબુત હોવા ઉપરાંત આર્ય તૈયાર થવા પછી સહેલાઈથી ભાગ્યા વગર કાઢી નાખી શકાય તેવા હોવા જોઈએ આર્ય બંને બાજુએથી ચણત આવી વચ્ચમા તેની ચાવી અથવા “કી” (key) ઠોકવામા આવે છે. પથ્થરના આર્યમા એ ચાવીવાલો પથ્થર કી રોટાન કહેવાય છે એ ચાવી લાકડાની મોગરીથી મજબુત ઠોકવી જોઈએ, અને તે માટે ખાસ ધણીજ સારી રીતે પકેલી અથવા સહેજ બજેલી ઇંટ પસંદ કરવી જોઈએ જો એ ચાવી ટીલી ઠોકવામા આવે તો આર્યની તળેનુ કાળબુદ અથવા સેન્ટર કાઢી નાખવા પછી આર્ય નીચે લચશે ચાવી મારવા અગાઉ આર્યની ઉપર પાતળા ચૂનાનો રગડો કરવો અને પાતળો ચૂનો બનાવી આર્ય ઉપર રેડી બધે એકસરખો પાંથરવો કે જોથી તેની બધી સાંધામા ચૂનો ઉતરી જાય.

આર્યના સેન્ટર (Centering) ક્યારે કાઢડવાં તે બાબદ જૂના જૂના એનજીનીઅરો જૂદું જૂદું મત ધરાવે છે તે છતાં આ લખનારનુ તેમજ ધણુઓનું એવું મત છે કે આર્યની ચાવી માર્યા પછી તેના સેન્ટર થોડાં દીલાં કરવા, જોથી આર્ય તાબુ હોવાથી સહેજ લચીને તેની કોઈ સાધા ચોહળી રહી ગઈ હશે તો તેમાં ચૂનો દબાઈને ઠીક થઈ જશે આર્યની ઉપર કાંઈબી બાંધકામ કરવા અગાઉ એ પ્રમાણે પહેલાં સેન્ટરને જરૂર થોડું દીલું કરવું જોઈએ, નહીં તો પાછળથી સેન્ટર દીલું કરવાથી યા કહાડી લેવાથી આર્ય લચશે ત્યારે તે ઉપર કોઈલાં બાંધકામમાં ફાટ પડશે. મોટા આર્યની ચાવી મારવા પછી તુરતાતુરત તેનાં સેન્ટર દીલાં કરવાને બદલે થોડા કલાક પછી કરવાથી ચાવીની આબુબાબુનો તાજો નરમ

ચૂનો ઘણો દબાઇને બાહર નિકળી આવવાનો સભવ ઓછો રહે છે એક મીલની ઇમારતનાં ૧૦૦ શીટ લાખા અને ૧૧ શીટના રપ્પનના આર્ય બાંધતી વખતે આ લખનારે એવી ગોઠવણ રાખી હતી કે, સાજે આર્યની ચાવી મારી ખતમ કરવું અને બીજે દિવસે સહવારે આર્યનું સેન્ટર આસરે અરધા યા પોણા ઇંચ ઢીલું કરી નીચે ઉતારવું, અને એથે દિવસે સેન્ટર સદતર કહાડી નાખવું.

આર્ય માટે ટાઇ રૉડ (Tie Rods for Arches)-

આર્ય ઉપર જ્યારે બોજ પડે છે ત્યારે જો તેના બન્ને બાજુના પુન્તાઓ અથવા એબુતમેન્ટ (abutment) પૂરતા મજબુત ન હોય તો આર્ય ફસકાઇને લાગી જાય છે આ કારણ થકી જે દિવાલો ઉપર આર્ય મારવામાં આવે, અથવા જે ગરડરો ઉપર મારવામાં આવે તે દિવાલો અથવા ગરડરોને લોખડના ટાઇ રૉડથી એક બીજા સાથે સીકડી રાખવા જોઇએ. જાડા અને થોડા ટાઇ રૉડને બદલે પાનળા અને ઘણા ટાઇ રૉડ વધારે અસરકારક હોય છે એક લાંબા ઓરડામાં મુકેલા સખ્યાબધ ગરડરો ઉપર આર્ય મારતી વખતે તે ઓરડાને બંને છેડેના ગાળાઓનેજ ટાઇ રૉડ આપી બાકીના વચલા ગાળા ટાઇ રૉડ વગર રાખી શકાશે, પરંતુ તે વચલા ગાળાઓમાં આર્ય મારતી વખતે ગરડરો હડી નહીં જાય તે માટેની સલાહભરેલી કામચલાઉ ગોઠવણ તો કરવીજ જોઇએ. છેડેના ગાળાઓના ટાઇ રૉડના છેડા દિવાલની બાહરે કહાડી દિવાલ ઉપર પહોળા અને મજબુત લોઢાના વૉશરો મુકી નટ ટાઇટ કરવા જોઇએ ઘણે કેકાણે ઓરડાને બન્ને છેડેના છેલ્લા ગાળાઓ ઉપર ગરડરથી દિવાલ સુધી અખડ

એકજ આર્ય નહીં માત્રના દર ૪ થી ૬ શીટને અતરે નાના નાના ગરડરો મોટા ગરડર અને દિવાલ ઉપર મેળી તેઓ ઉપર

નાનાં નાનાં આર્ય મારી લેવામાં આવે છે જે રીત ઉપર ખતાવી છે, અને જે ઘણી પસંદ કરવા જોગ છે. આથી દિવાલો ઉપર બાજુનું જોર (side thrust) પડતું નથી નાના ગરડરો મોટા ગરડર સાથે એન્ગલ આયર્નના ખુણાથી જોડી લેવા જોઇએ. ટાઇ રૉડ આર્યની લંબાઇના ત્રીમાણમાં આસરે ૪ થી ૫ શીટ ને અતરે રાખવામાં આવે છે.

આર્યની ગોળાઇની ઉંચાઈ અથવા રાઇઝ
(Rise)—ફાયર મુક્ર ઇમારતો માટે ગરડરો ઉપર મારવામાં આવતાં આર્યની ઉંચાઈ અથવા રાઇઝ સ્પેનના $\frac{1}{4}$ થી $\frac{1}{2}$ મા ભાગ જેટલી રાખવામાં આવે છે. ફીટના સ્પેન માટે આસરે ૬ ઇંચ રાઇઝ, અને ૧૧ ફીટના સ્પેન માટે આસરે ૧૩ ઇંચ રાઇઝ પુરતો છે.

કોઠા નાં પટ માં જૂદા જૂદા સ્પેન માટે જોઇતી આર્યની
જડાઇ, ગોળાઇની ઉંચાઈ અથવા રાઇઝ, અને જોઇતા ટાઈ રૉડની ડાયમેટર આપી છે, જે ખાસ કરીને ફાયરમુક્ર સીસ્ટમ ઉપર બધાતી મીલો અને બીજી ઇમારતોને લાગુ પડે છે.

કોઠા—૫૮. ફાયરમુક્ર ઇમારતો માટેનાં ઇંટ અથવા કાંકીટનાં આર્ય.

સ્પેન ફીટ	આર્યની જડાઇ ઇંચ	આર્યની ગોળાઇની ઉંચાઈ ઇંચ	ટાઈરૉડનો ડાયમેટર દોરા	સ્પેન ફીટ	આર્યની જડાઇ ઇંચ	આર્યની ગોળાઇની ઉંચાઈ ઇંચ	ટાઈરૉડનો ડાયમેટર દોરા
૩	૩	૪	૪	૧૨	૬	૧૪	૬
૪	૩	૫	૪	૧૩	૮	૧૫	૬ $\frac{1}{2}$
૫	૩	૬	૪	૧૪	૮	૧૬	૭
૬	૪ $\frac{1}{2}$	૭	૪	૧૫	૮	૧૭	૭ $\frac{1}{2}$
૭	૪ $\frac{1}{2}$	૮	૫	૧૬	૮	૧૮	૮
૮	૪ $\frac{1}{2}$	૮	૫	૧૭	૧૨	૧૯	૮
૯	૬	૧૦	૫ $\frac{1}{2}$	૧૮	૧૨	૨૦	૧૦
૧૦	૬	૧૨	૫ $\frac{1}{2}$	૧૯	૧૨	૨૧	૧૦
૧૧	૬	૧૩	૬	૨૦	૧૨	૨૨	૧૧

પોઇન્ટીંગ (Pointing)—જે ઠેકાણે સારી સખ્ત પક-
વેલી ઇંટ મળી શકતી હોય અને ઇમારતનો બાહરનો ભાગ વરસાદના
સખ્ત મારાને ખુલ્લો નહીં હોય અથવા ન્યાં વરસાદ ધણો થોડો વરસતો
હોય ત્યાં ઇંટની ઇમારતના બાહરના ભાગને પ્લાસ્ટર કરવાને બદલે ઇંટોની
સાધા અથવા દરબમાં સફાઈથી લાઇનબધ ચૂનો ભરી શેલીતો
દેખાવ કરવામાં આવે છે, જેને પોઇન્ટીંગ કહે છે. અલબત્ત ન્યાં
દિવાલ ઉપર પાણીનો ધણો મારો હોય ત્યાં પ્લાસ્ટરજ કરવું જોઇએ
પોઇન્ટીંગ કરતા પ્લાસ્ટર ૩ ગણુ વધારે કીમતી થઇ પડે છે પોઇ-
ન્ટીંગ કરવું હોય તો દિવાલ ધણી સૂકાઇ નહીં હોય ત્યારેજ એક ખીલા
વડે સાધા માહેલો ચૂનો ટ્રે ઇંચ ઉંડાઈ સુધી ઓખવી કહડાવી તેમાં
સરખે ભાગે ચૂના અને બારીક રેતીનો બનાવેલો ખરચી ચૂનો ભરવામાં
આવે છે કટ અથવા તક (hook) પોઇન્ટીંગમાં એક સીધી લાક-
ડાની પટ્ટી વડે ચૂનાની ધાર કાપીને સાધાની બધી લીટીઓ સમાંતરે
રાખવામાં આવે છે, અને ઇંટની સપાટી કરતા પોઇન્ટીંગની લીટીઓ
એક દોરો ઉચી રાખવામાં આવે છે, જેથી દેખાવ સારો લાગે છે
પોઇન્ટીંગના ચૂનામાં કાપેલું સણુ ભેળવું નહીં જોઇએ, પણ ગમે તો
હરડાને ઉકાળીને તેનું થોડુંક પાણી નામવું પથ્થરના રૂબલવર્કને
પણુ એ પ્રમાણે પોઇન્ટીંગ કરવામાં આવે છે

પ્લાસ્ટર (Plaster)—પ્લાસ્ટરના ચૂનામાં ૧ ભાગ કળી-
ચૂનો અને ૧ ભાગ રેતી ભેળવામાં આવે છે, અને તેને ઘાણીમાં
પીસવામાં આવે છે કેટલાકો એમાં બારીક સણુ કાપીને ભેળે છે
જેથી પ્લાસ્ટર ફાટી જાય નહીં પ્લાસ્ટર બિજાવવા અગાઉ ઇંટ
અથવા પથ્થરના સાધામાંથી લોહડાના ખીલા વડે બાધકામનો ચૂનો
પોણો ઇંચ ઉંડાઈ સુધી ઓખવી કહડાવવો જોઇએ અને લગભગ ૭
કલાક સુધી દિવાલને પાણીથી ખુબ તર કરવી જોઇએ પછી તે ઉપર
પ્લાસ્ટર અરધાથી પોણો ઇંચની જડાઇનું બિજાવીને તે જ્યાંસુધી
સૂકાય ત્યાં સુધી લાકડાંની ખુટ્ટી ધારની ટીપણી વડે તેને એકથી દોહડ
દિવસ સુધી ખુબ ટિપાવવું જોઇએ પછી તે ઉપર ૧ ભાગ બારીક
ચૂનો અને ૨ ભાગ સફેદો ભેળીને બનાવેલો સલ્લો પાતળો પાતળો
બિજાવીને ધુટાવવું જોઇએ. કેટલાકો દર ૧૦૦ ક્યુબીક ફીટ પ્લા-
સ્ટરના ચૂના દીઠ ૧૦ પાઉન્ડ ગુગળનો ગુદર ભેળવાની ભલામણ કરે

છે, જેથી પ્લાસ્ટર ધણુ સખ્ત અને મજબૂત થાય છે ગુગળને પહેલા પાણીમા ઉકાળીને પિગળાવીને ચૂનામાં ભેળવામાં આવે છે વધારે અગત્યના કામ માટેના પ્લાસ્ટર માટે તે ટિપવામા આવે ત્યારે તે ઉપર આસરે ૨૦ થી ૨૫ ગ્યાલન પાણીમા ૭ પાઉન્ડ ગોળ પિગળાવીને તેમા ૪ પાઉન્ડ હરડા અથવા એલ કુટનો રસ મેળવીને તે પાણી છાટવામાં આવે છે આથી ચૂનામા જો કાંઈ વગર ખુન્નયલી (unslackd) ચૂના ખડી રહી ગઈ હોય તો તે તુરત ખુન્નયને લાગી જાય છે, અને મિઠાશના પસગતને લીધે પ્લાસ્ટર જલ્દી સૂકાઈને ઠરતુ નથી તેથી તેમાં ફાટ પડતી નથી ફેટલાકો પ્લાસ્ટરના ચૂનામા થોડુક સખજીર પણ ભેળે છે, જેથી પ્લાસ્ટર વધારે સફેદ અને ચલકાટવાળુ થાય છે કે ઇચ જડા ૧૦૦ ચારસ શીટ પ્લાસ્ટર માટે ૬ ક્યુબીક શીટ ચૂનો અને ૬ ક્યુબીક શીટ રેતી જોઈએ છે

કોન્ક્રીટનાં આચર્ (Concrete Arches)—હાલમા ચૂનાની તથા સીમેન્ટની કોન્ક્રીટના આચર્ના બનાવેલા ધાલા (flat roofing) તથા મજલાની ભોંય (flooring) ધણુ ઠોકાણે જોવામા આવે છે એ માટે ચૂનાની કોન્ક્રીટમા ૧ ભાગ ખુન્નવેલો કળી ચૂનો, ૧૩ ભાગ રેતી, અને ૩ ભાગ ખડી ભેળવામા આવે છે સીમેન્ટની કોન્ક્રીટના આચર્ ત્યા ઘણી મજબૂતીની જરૂર હોય ત્યા વાપરવામા આવે છે, જેમા ૧ ભાગ સીમેન્ટ, ૨ ભાગ રેતી અને ૪ ભાગ ખડી ભેળવામાં આવે છે ખડી ૧૩ ઇચથી વધારે જડા અને ૬ ઇચથી ઓછી જડા લેવામા આવતી નથી, અને નાની મોટી ભેળસેલ લેવામા આવે છે ખડી પથ્થર અથવા ઇટના ટુકડાની અથવા સખ્ત લાલ મોરમ અથવા લાલ પથ્થર (laterite) ની ચાલી શકે છે કોન્ક્રીટના આચર્ માટે લાકડાનો મોલ્ડ સેન્ટરીંગ ઉપર બનાવવામા આવે છે, જેમા કોન્ક્રીટ ભરીને ત્રણ દિવસો સુધી સારીપેઠે ઠોકાવવામા આવે છે જો એક પુટથી વધારે જડા આચર્ હોય તો બે સરખી જડાઈના થરમા કોન્ક્રીટ બીજાવવામાં આવે છે, જેમ કરતાં પેહલુ થર એક આખો દિવસ કુટાવીને બીજો દિવસ બીજુ થર બીજાવી બે વધુ દિવસ કુટાવવામાં આવે છે, અને પછી તે ઉપર ઘાસ યા જુનાં બારદાનના થર બિજાવી તેને ૧૫-૨૦ દિવસો સુધી પાણીથી ખુબ તર રાખવામા આવે છે કોન્ક્રીટના આચર્ના સેન્ટર ઓછામા ઓછુ એક અઠવાડિયાં સુધી ઢીલા કરવાં નહીં યા કાઢવા નહીં જોઈએ ધાળાં અને મજલાની ભોંય માટે આચર્ની

ગાળાઇની ઉંચાઇ અથવા રાઇઝ દર કુટ રપેન દીડ ૨ ઇચ રાખવામાં આવે છે. ચૂનાની કોન્ક્રીટ માટે ૨ થી ૧૦ રીટના રપેન સુધી આર્ચની ઓછામાં ઓછી જડાઇ ૬ ઇચ અને સીમેન્ટ માટે ૪ ઇચ રાખવામાં આવે છે કોન્ક્રીટના આર્ચ માટેનાં સેન્ટર ઘણાં મજબૂત હોવા જોઇએ, કે જ્યાં તેઓ કાપો કરતી વખતે લચે અને ધુજે નહીં. એવી રીતે આર્ચની બનાવેલી ભોય ઉપર સીમેન્ટ પ્લાસ્ટર કરવાનું હોય તો આર્ચનાં સેન્ટરો કાઢી નાખ્યા પછી આર્ચ સારી પેઠે સુકાઇને ઠર્યા પછીજ તે ઉપર પ્લાસ્ટર કરવું. (જુલો કોઠો-૫૮)

સીહડી માટેનાં પગડિઆં (Steps in Staircases)— ઉપલા મજલા ઉપર જવા માટેની સીહડીના પગડિઆં જો ચોક્કસ હિસાબથી રાખવામાં આવતા નથી તો સીહડી ઘણી કઠંગી અને ચઢતી વખતે અગવડભરેલી થઇ પડે છે એ માટે નીચલી ત્રણ ગણતરીઓ આપી છે, જે માહેલી કાઇબી એક રીતે હિસાબ કાઢાવે.

$R = 11 - T$ અથવા $R = 12 - T$ અથવા $R = \frac{1}{2} (24 - T)$.
R=પગડિઆંની ઉંચાઇ ઇચમાં **T**=પગડિઆંની પોહળાઇ ઇચમાં.

કોઠો નાં ૫૯ માં સીહડીના પગડિઆંઓની ઉંચાઇ અને પોહળાઇના માપ આપ્યા છે બનતા સુધી ઉંચાઇ ૭ ઇચથી વધુ અને પડે ૪ ઇચથી ઓછી નહીં રાખવી, અને પોહળાઇ ૧૨ ઇચથી વધુ અને ૯ ઇચથી ઓછી નહીં રાખવી

કોઠો—૫૯. સીહડીઓનાં માપ.

પગડિઆંની પોહળાઇ ઇચ	પગડિઆંની ઉંચાઇ ઇચ	પગડિઆંની પોહળાઇ. ઇચ	પગડિઆંની ઉંચાઇ ઇચ
૬	૮ $\frac{1}{2}$	૧૧	૬
૧૭	૮	૧૨	૫ $\frac{1}{2}$
૮	૭ $\frac{1}{2}$	૧૩	૫
૯	૭	૧૪	૪ $\frac{1}{2}$
૧૦	૬ $\frac{1}{2}$	૧૫	૪

લાકડાંના થાંભલા અથવા પીલર (Wooden Pillar)—ઇમારત માટે લાકડાના થાંભલા હમેશા સમચોરસજ અનાવવા જોઈએ. સાગલી થાંભલા કરતા દેવદાર અથવા ચીરના થાંભલા ઉપર સેકડે ચાલીસ ટકા ઓછું વજન લેવું જોઈએ કોઠા નાં ૬૦ માં સાગલી લાકડાના ચોરસ થાંભલાઓ ઉપર કેટલું વજન રાખવું સલામતીભરેલું છે તે આપ્યું છે સાલ તથા સીસમનું લાકડું થાંભલા માટે સાગના જેટલુંજ મજબુત કહેવાય છે બાવળનું લાકડું જો બરાબર સુકું હોય તો સીધું વજન ખમવામાં સાગ જેટલું મજબુત કહેવાય છે, પરંતુ એ લાકડું ઇમારતકામમાં ઝાડું વપરાતું નથી.

લાકડાંના બીમ (Wooden Beam)—કોઠા નાં ૬૧ માં સાગલી લાકડાના બીમોના માપ આપ્યા છે કોઠા નાં ૬૫ માં આપેલી જુદી જુદી જાતની ઇમારતોની વજન ખમવાની રાખવી જોઈતી તાકાતને અનુસરીને બીમોના એ માપ ૮૦, ૧૦૦, ૧૫૦, અને ૨૦૦ પાઉન્ડ વજન દર રકવેર કુટ દીઠ ખમવાની શક્તિ ધરાવનારી જમીનો માટે જુદા જુદા આપ્યા છે એ માપ સાગ, સાલ તથા સારા સુકા અને પાકા બાવળના લાકડાના બીમ માટે છે. જો બીજી જાતના લાકડાના બીમ હોય તો સાગલી બીમો જેટલા તફાવતે મુકવાના માપ આપ્યા છે તે તફાવતમાં નીચે પ્રમાણે ધટાડો કરવો —

દેવદાર અથવા ચીંગના બીમ માટે સેકડે ૫૦ ટકા

આબાના લાકડાના બીમ માટે સેકડે ૨૫ ટકા

સીસમના લાકડાના બીમ માટે સેકડે ૧૨½ ટકા

જેમકે સાગલી બીમો દશ દશ ફીટને તફાવતે મુકવાના હોય તો ચીર અથવા દેવદારના બીમ ૫ ફીટના તફાવતે, આબાના ૭½ ફીટના તફાવતે, અને સીસમનું ૮½ ફીટના તફાવતે મુકવા એ કોઠામાં પા તે બીમની પોહલાઈ, અને ઉં તે બીમની ઉચાઈ સમજવી બીમોની ઉચાઈ સાધારણ રીતે પોહલાઈ કરતા લગભગ બમણી રાખવામાં આવે છે ધણે ઠેકાણે બીમના છેડા દિવાલમાં ચણી લેવામાં આવતા નથી, પરંતુ છેડાને પથ્થર ઉપર ટેકાવી તેની ત્રણે બાજુએ આસરે એક ઇંચ ફરતી ખાલી જગા રાખવામાં આવે છે, જેથી હવાનો આવવળવ ફરતો રહેવાથી છેડાઓને ઉધાઈ લાગી તેઓ ખવાઈ જાય નહીં.

કોઠો-૬૦. લાકડાંના થાંખલાઓ માટે સલામત વજન, ટનમાં.

(સાગ, સાલ, સીસમ, અથવા બાવળ માટે)

નોટ—દેવદારના થાંખલા માટે નીચે આપેલાં વજનથી સેકડે ૪૦ ટકા ઓછું વજન લેવું.

થાંખલાની ઉચાઇ શીટમાં	ચારસ થાંખલા અથવા પીલરની બાજુ, ઇંચમાં								
	૩	૩½	૪	૪½	૫	૫½	૬	૬½	૭
૩	૨૨	૩૩	૪૭	.	..	...	...	.	..
૪	૧૫	૨૭	૩૯	૫૪	૭૧	૯૦	૧૧૧	.	.
૫	૧૩	૨૧	૩૨	૪૬	૬૧	૭૯	૧૦૦	૧૨૨	૧૪૭
૬	૧૦	૧૭	૨૭	૩૯	૫૩	૬૯	૯૦	૧૧૦	૧૩૪
૭	૮	૧૪	૨૨	૩૩	૪૫	૬૧	૮૧	૯૮	૧૨૧
૮	૬ ૫	૧૧ ૫	૧૯	૨૮	૩૯	૫૩	૬૯	૮૮	૧૦૯
૯	૫ ૫	૯ ૫	૧૬	૨૪	૩૪	૪૬	૬૧	૭૮	૯૮
૧૦	૪ ૫	૮	૧૩ ૫	૨૦	૨૯	૪૦	૫૪	૬૯	૮૮
૧૧	૪	૭	૧૧ ૫	૧૭	૨૬	૩૫	૪૮	૬૨	૭૮
૧૨	૩ ૫	૬	૧૦	૧૫	૨૨	૩૧	૪૩	૫૫	૭૦
૧૩		૫ ૫	૮ ૫	૧૩	૧૯	૨૬	૩૮	૪૯	૬૩
૧૪		૪ ૫	૭ ૫	૧૧ ૫	૧૭	૨૪	૩૩	૪૪	૫૭
૧૫	...	.	૬ ૫	૧૦	૧૫	૨૨	૩૦	૪૦	૫૨
૧૬	...		૫ ૫	૯ ૫	૧૪	૨૦	૨૭	૩૬	૪૮
૧૭		...	...	૮ ૫	૧૨ ૫	૧૮	૨૫	૩૩	૪૩
૧૮	..	.		૭ ૫	૧૧	૧૬	૨૨	૩૦	૩૯
૧૯			...		૧૦	૧૪ ૫	૨૦	૨૮	૩૬
૨૦		..	.		૯ ૫	૧૩	૧૯	૨૫	૩૩

થાંખલાની ઉચાઇ શીટમાં	ચારસ થાંખલા અથવા પીલરની બાજુ, ઇંચમાં							
	૭½	૮	૮½	૯	૯½	૧૦	૧૧	૧૨½
૮	૧૩૨	૧૫૮	૧૮૬	૨૧૭			.	
૧૦	૧૦૮	૧૩૧	૧૫૬	૧૮૪	૨૧૪	૨૪૭	૩૧૯	૪૦૦
૧૨	૮૮	૧૦૯	૧૩૧	૧૫૬	૧૮૩	૨૧૩	૨૭૯	૩૫૬
૧૪	૭૩	૯૦	૧૧૦	૧૩૨	૧૪૬	૧૮૩	૨૪૧	૩૧૪
૧૬	૬૦	૭૫	૯૨	૧૧૨	૧૩૩	૧૫૭	૨૧૨	૨૭૭
૧૮	૫૦	૬૪	૭૮	૯૫	૧૧૪	૧૩૬	૧૮૫	૨૪૪
૨૦	૪૩	૫૪	૬૭	૮૧	૯૯	૧૧૮	૧૬૨	૨૧૫
૨૩	૩૪	૪૩	૫૩	૬૬	૮૦	૯૬	૧૩૬	૧૮૩
૨૬	૨૭	૩૫	૪૮	૫૪	૬૬	૭૯	૧૧૧	૧૫૧
૨૯	૨૨	૩૦	૩૬	૪૫	૫૫	૬૬	૯૭	૧૩૫

મીલ એનજીનીઅરી ગ.

४ फीट सेनटरथा				५ फीट सेनटरथा				६ फीट सेनटरथा				७ फीट सेनटरथा			
सेनटर				सेनटर				सेनटर				सेनटर			
१० पा	१०० पा	१५० पा	२०० पा	१० पा	१०० पा	१५० पा	२०० पा	१० पा	१०० पा	१५० पा	२०० पा	१० पा	१०० पा	१५० पा	२०० पा
पा	ड	पा	ड	पा	ड	पा	ड	पा	ड	पा	ड	पा	ड	पा	ड
१	३	५	७	१	३	५	७	१	३	५	७	१	३	५	७
२	४	६	८	२	४	६	८	२	४	६	८	२	४	६	८
३	५	७	९	३	५	७	९	३	५	७	९	३	५	७	९
४	६	८	१०	४	६	८	१०	४	६	८	१०	४	६	८	१०
५	७	९	११	५	७	९	११	५	७	९	११	५	७	९	११
६	८	१०	१२	६	८	१०	१२	६	८	१०	१२	६	८	१०	१२
७	९	११	१३	७	९	११	१३	७	९	११	१३	७	९	११	१३
८	१०	१२	१४	८	१०	१२	१४	८	१०	१२	१४	८	१०	१२	१४
९	११	१३	१५	९	११	१३	१५	९	११	१३	१५	९	११	१३	१५
१०	१२	१४	१६	१०	१२	१४	१६	१०	१२	१४	१६	१०	१२	१४	१६
११	१३	१५	१७	११	१३	१५	१७	११	१३	१५	१७	११	१३	१५	१७
१२	१४	१६	१८	१२	१४	१६	१८	१२	१४	१६	१८	१२	१४	१६	१८
१३	१५	१७	१९	१३	१५	१७	१९	१३	१५	१७	१९	१३	१५	१७	१९
१४	१६	१८	२०	१४	१६	१८	२०	१४	१६	१८	२०	१४	१६	१८	२०
१५	१७	१९	२१	१५	१७	१९	२१	१५	१७	१९	२१	१५	१७	१९	२१
१६	१८	२०	२२	१६	१८	२०	२२	१६	१८	२०	२२	१६	१८	२०	२२
१७	१९	२१	२३	१७	१९	२१	२३	१७	१९	२१	२३	१७	१९	२१	२३
१८	२०	२२	२४	१८	२०	२२	२४	१८	२०	२२	२४	१८	२०	२२	२४
१९	२१	२३	२५	१९	२१	२३	२५	१९	२१	२३	२५	१९	२१	२३	२५
२०	२२	२४	२६	२०	२२	२४	२६	२०	२२	२४	२६	२०	२२	२४	२६

કોઠા-૬૨. સાગલી બીમનાં માપ હંચમાં.

[illegible][illegible]

કોઠો—૬૩. એકએક પુરને તફાવતે મુકવાનાં જુદી જુદી જાતનાં લાકડાંનાં પેરીઆં અથવા બરોદ.

[illegible]

મજલાની જમીન (Floor)—મજલા અથવા માળની જમીનની મજબુતી કેટલી રાખવી તે ઇમારતની જાત ઉપર આધાર રાખે છે. સાધારણ રહેવાના ઘરોના મજલાની જમીન જાહેર ઇમારતોની જમીન જેટલી મજબુત રાખવાની કશી જરૂર નથી, કારણકે જાહેર ઇમારતોમાં આદમીઓની ભીડ થવાનો જેટલો સંભવ હોય છે તેટલો ઘરોમાં હોતો નથી તે છતાં અકસમાતીક પ્રસંગે ઘરમાં આદમીઓની ભીડ થઇ જવાથી ઘરના મજલાની જમીન તુટી પડે તેવી હલકી પણ રાખવી નહીં જોઇએ એક જગ્યામાં ઘણા આદમી જમાવ થવાથી સાધારણ ભીડ થાય તો દર રસ્કવેર ફુટ જમીન ઉપર આસરે ૮૦ પાઉન્ડનું વજન પડે છે અસૂચ્યતા ચૂટી કાઢેલા ભારે વજનનાં આદમીઓ ખુબ ઠસી ઠસીને એક ઓરડામાં ભરવાથી દર રસ્કવેર ફુટ જમીન ઉપર પડતું વજન ૧૫૦ પાઉન્ડ સુધી થવા જાય છે, પણ એવો ખનાવ કદી ખનતો નથી એક મજલાની જમીન માટે ખીમ યા ગરદર કેટલો મોટો નાખવો તેની ગણતરી કરતી વખતે તે જમીન ઉપર હમેશા વધારેમાં વધારે કેટલું વજન પડશે તે પેહલેલા નક્કી કરવું જોઇએ તે નક્કી કીધા પછી ખુદ તે જમીનનું વજન દર રસ્કવેર ફુટ દીઠ કેટલું થશે તે પણ નક્કી કરવું જોઇએ. જમીનનાં વજનમાં ખીમો અથવા ગરદરો, ભારવટિઆ, પાટિઆ, કોખો, ઇંટ અથવા પથ્થર વગેરેનું બધું વજન આમેજ કરવું જોઇએ

કોઠા નાં ૬૪ માં જુદી જુદી ભાતની જમીનોનાં વજન દર રસ્કવેર ફુટ દીઠ આપ્યા છે કોઠા નાં ૬૫ માં જૂદી જૂદી ઇમારતોની જમીન માટે કેટલું વજન ખમવાની શક્તી રાખવી તે આપ્યું છે, પણ એમાં ખુદ જમીનનું પોતાનું વજન ગણ્યું નથી.

કોઠા-૬૪. જુદી જુદી જાતની જમીન (Flooring) નાં વજન.

દર સ્કવેર ફુટ દીઠ વજન પાઉન્ડ	વર્ણન
૮૦	સ્ટીલના ગરદરો ઉપર આચર્ માંરી ઉપર કૉનક્રીટ આચર્ની જાડાઈ ૪ ઇંચ
૧૧૦	ઉપર મુજબ, પણ આચર્ની જાડાઈ ૬ ઇંચ
૪૦	લાકડાના ખીમ, લાકડાના ભારવટિઆ, ૩ ઇંચ જાડાં પાટિઆં ઉપર ૩ ઇંચ ઉચ્ચ ઇંચ ઇંચ થર અથવા કોબો
૬૦	ઉપર મુજબ લાકડા કામ, ઉપર ૪ ઇંચ ઉચ્ચ ઇંચ ઇંચ થર
૧૦	લાકડાના ખીમ અને ભારવટિઆ ઉપર ફક્ત ૩ ઇંચ જાડા પાટિઆ.
૨ થી ૪	કોર્સેટેડ આયર્ન શીટ, જેજના પ્રમાણમા
૧૦	સ્લેટ (જાપરા માટે)
૧૫	નળિઆ (જાપરા માટે)
૮૫	લાકડાના ખીમ, ભારવટિઆ તથા પાટિઆં, ઉપર એક ઇંચ થર ને તેની ઉપર ૬ ઇંચ માટી
૪૦	ફક્ત ૬ ઇંચ માટીનુ થગ (ધાલા અથવા ફલેટ ફક્ માટે)

કોઠા-૬૫. જુદી જુદી જાતની ઇમારતોની જમીન
(Flooring) માટે રાખવી જોઈતી વજન ખમવાની શક્તિ.

દર સ્કવેર ફુટ દીઠ વજન પાઉન્ડ	વર્ણન.
૭૦	સાધારણ પાટિઆંની જમીન, જે ઉપર થોડા વસવાટ યા બોજો મુકવાનો હોય
૬૦	ધાલા અથવા ફલેટ ફક્ની જમીન, જે ઉપર ફક્ત મરામત માટેજ થોડા આદમી જઇ શકે
૮૦	સાધારણ રહેવાનાં ઘરોના મજલાની જમીન
૧૨૦	જાહેર ઇમારત, સ્કુલ, લેકચર રૂમ, મોટી ઑરીસ વગેરેની જમીન
૨૦૦	નાના પુલો અને ગાડીઘોડાની આવજવવાળી જગા.
૧૫૦	જીની ગ પ્રેસી ગ વગેરે ફેક્ટરીઓની જમીન.
૧૮૦ થી ૨૦૦	કૉટન સ્પીનીંગ મીલની જમીન (ફાયર પ્રૂફ સીસ્ટમ.)
૨૫૦ થી ૩૦૦	ભારે દાગીનાનાં કારખાનાંઓ, વર્ક શોપ વગેરેની જમીન

ડેડ લોડ અને લાઇવ લોડ (Dead Load and Live Load)—કેઠા નાં ૬૪ મા મજલાની જમીનનું જે વજન આપ્યું છે તે ડેડ લોડ કહેવાય છે, જ્યારે મજલા ઉપર મુકેલો સામન, ફરતાં આદમી, ચાલતી મશીનરી વગેરે લાઇવ લોડ કહેવાય છે એક મજલાની જમીન માટે જોઈતા ગરદરો યા ખીમોની સાઇઝ નક્કી કરતી વખતે એ બંને લોડ અથવા વજન ગણતરીમાં લેવા જોઈએ. લાઇવ લોડ સાથે સામદુ કેટલું વજન ખમવાની તાકાત જુદી જુદી ધમારતોની જમીન માટે રાખવી તે કેઠા નાં ૬૫ મા આપ્યું છે જેમકે કૉન્ટન સ્પીનીંગ અને વીવીંગ મીલો માટે દર સ્કવેર ફુટ જમીન ૧૮૦ થી ૨૦૦ પાઉન્ડનું વજન ખમી શકે એવી રીતે તેના ગરદરો અથવા ખીમોની ડીઝાઇન કરવી જોઈએ એ ક્ષાયર મુક્ક સીસ્તમ ઉપર બધાતી ધમારતો માટે છે, કે જેઓમા સ્ટીલના ગરદરો ઉપર આર્ચ મારી તે ઉપર કૉનક્રીટ કરવામા આવે છે જ્યાં મોટા ગરદરો ઉપર મીલની પહોળાઇ સુધીના લાખા અને એક એક ગાળા અથવા “બે” (bay) જેટલાં આસરે ૧૧ શીટ સ્પૅનના મોટા આર્ચ મારવામા આવે છે, ત્યાં ખુદ તે જમીનનું વજન ૧૧૦ થી ૧૧૫ પાઉન્ડ દર સ્કવેર ફુટ દીઠ થવા જાય છે, પણ જ્યાં મોટા ગરદરો ઉપર ખીમ નાના નાના ગરદરો આડા જોડી તેઓ વચ્ચે ૪ યા ૫ શીટના સ્પૅનના નાના આર્ચ મારવામા આવે છે, ત્યાં તે જમીનનું વજન આસરે દર સ્કવેર ફુટ દીઠ ૭૦ થી ૮૦ પાઉન્ડ સુધી થાય છે એમા મશીનરી તથા આદમી અને માલ વગેરેનું દર સ્કવેર ફુટ દીઠ ૧૮૦ પાઉન્ડ વજન ઉમેરતાં $૮૦+૧૮૦=૨૬૦$ પાઉન્ડ તોટલ લોડ થશે

સ્પીનીંગ મીલની જમીન ઉપર પડતું વજન
ઉપર જે ૧૮૦ પાઉન્ડ દર સ્કવેર ફુટ દીઠ ગણ્યું છે તે ખરેખરી રીતે જોતા એટલું પડતું નથી. એક સ્પીનીંગ રૂમની જમીનનેા સામટો

એરીઆ ગણુતાં તે ઉપર મશીનરી, માલ અને કામદારોનું સામદું વજન આસરે દર સ્કવેર ફુટ દીઠ ૪૦ થી ૪૫ પાઉન્ડ પડે છે, પણ જે જગ્યા ખુદ એક મશીન રોકે છે તેટલીજ જગ્યા ઉપર તે મશીનનું વજન તેની જાત પ્રમાણે દર સ્કવેર ફુટ દીઠ ૧૦૦ થી ૧૫૦ પાઉન્ડ પડે છે દાખલા તરીકે એક બન્ડલી ગ્રેસ ૩૫૨ શીટ = ૬ સ્કવેર શીટ જગ્યા રોકે છે, અને તેનું વજન લગભગ ૧૨૦૦ પાઉન્ડ હોવાથી ત્યાં તે મુક્યો હોય ત્યાં દર સ્કવેર ફુટ જમીન ઉપર ૨૦૦ પાઉન્ડનું વજન પડશે. એ ઉપરાંત મશીનરી ચાલતી વખતે થતા ધપકારા, હીલચાલ તથા અકસ્માત વખતે થતી ભીડ વગેરે ખ્યાલમાં લઇને એક મીલ માટે દર સ્કવેર ફુટ જમીન ઉપર પડતું ૧૮૦ પાઉન્ડનું વજન ગણુતરીમાં લેવું સલામત છે.

સ્ટીલના ગરદરો (Steel Girders)—આજકાલ લાકડાના ખીમતી જગાએ સ્ટીલના ગરદરો ઘણા વપરાવા લાગ્યા છે સર્વેમાં ઇંગ્લીશ બનાવટના ગરદરો સારી જાતના કહેવાય છે કાયર મુક સીસતમની ઇમારતોમાં એવા ગરદરોનો મોટો ભાગ બાધકામમાં ૬ કાંઇ જતો હોવાથી તેઓને પેહલ્લા સી દુરના રગથી અથવા કોલતારથી સારીપેડે રગાવવા જોઇએ, કે જેથી તેઓ કિટાઇ જાય નહીં ગરદરની વચલી ઉભી પ્લેટને “વેબ” (web) કહે છે, તથા નીચલી અને ઉપલી પ્લેટને ફ્લેન્જ કહે છે ગરદરની વેબમાં સુરાખ પાડવાથી તે ઝાઝો કમજોર થતો નથી પણ તેની ફ્લેન્જમાં સુરાખ પાડવાથી તે ઘણો કમજોર થાય છે, માટે બનતાં સુધી ફ્લેન્જમાં સુરાખ પાડવાં નહીં. નાના ગરદરને “જોઇસ્ટ” (joist) કહે છે. સ્ટીલના ગરદરો કરતા રૉટ આયર્નના ગરદરો વજનમાં ૫ ટકા ઓછા હોય છે, અને મજબૂતીમાં સેકડે ૨૫ થી ૩૦ ટકા ઓછા હોય છે.

કોઠો—૬૬. સ્ટીલના ગરદરો ઉપર રાખવામાં આવતું
સલામત વજન, તનમાં.

સાધન ધરમા.	વજન દર યુટે પાઉન્ડમાં.	બે ટેકા વચ્ચેનો સ્પેન, શીટમાં											
		૧૦	૧૨	૧૪	૧૬	૧૮	૨૦	૨૨	૨૪	૨૬	૨૮	૩૦	૩૨
૨૦x૭ ^૩ / _૪	૮૯	...		૬૨	૫૪	૪૮	૪૩	૩૯	૩૬	૩૩	૩૧	૨૯	૨૭
૧૮x૭	૭૫	...		૪૮	૪૨	૩૭	૩૪	૩૦	૨૮	૨૬	૨૪	૨૨	
૧૬x૬	૬૨	...	૪૦	૩૪	૩૦	૨૬	૨૪	૨૧	૨૦	૧૮	૧૭		..
૧૬x૫	૫૦	...	૩૦	૨૬	૨૩	૨૦	૧૮	૧૬	૧૫	૧૪	૧૩		.
૧૫x૬	૫૯	૪૩	૩૬	૩૧	૨૭	૨૪	૨૧	૧૯	૧૮	૧૬		..	.
૧૫x૫	૪૨	૨૯	૨૪	૨૧	૧૮	૧૬	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧			.
૧૪x૬	૫૭	૩૯	૩૩	૨૮	૨૪	૨૨	૧૯	૧૮				.	..
૧૪x૬	૪૬	૩૨	૨૬	૨૨	૨૦	૧૭	૧૬	૧૪				.	.
૧૩x૫	૪૨	૨૪	૨૦	૧૭	૧૫	૧૩	૧૨	૧૧			..		...
૧૨x૬	૫૪	૩૨	૨૭	૨૩	૨૦	૧૮	૧૬						...
૧૨x૬	૪૪	૨૭	૨૩	૨૦	૧૭	૧૫	૧૪						..
૧૨x૫	૩૨	૧૯	૧૬	૧૪	૧૨	૧૦	૯	..					...
૧૨x૫	૩૯	૨૨	૧૮	૧૬	૧૪	૧૨	૧૧	.					..

		બે ટેકા વચ્ચેનો સ્પેન, શીટમાં											
		૪	૬	૮	૧૦	૧૨	૧૪	૧૬	૧૮	૨૦			
૧૦x૬	૪૫	..		૨૮	૨૩	૧૯	૧૬	૧૪					
૧૦x૫	૩૫	...		૨૧	૧૭	૧૪	૧૨	૧૦					
૧૦x૫	૨૯	.	.	૧૯	૧૫	૧૨	૧૦	૯					
૯x૩ ^૩ / _૪	૨૦	.	.	૧૧	૮	૭	૬	૫					
૮x૫	૩૦			૨૦	૧૫	૧૨	૧૦	૯	.				
૮x૪	૨૫	.		૧૬	૧૦	૯	૮	૭	..				
૮x૪	૧૯	..		૧૨	૯	૭	૬	૫	...				
૭x૩ ^૩ / _૪	૧૬	૧૩		૯	૬	૫	૪	.	..				
૬x૩	૧૩	૯		૬	૪	૩		...	...				
૬x૨	૧૨	૭		૪	૩	૨		..	...				
૫ ^૩ / _૪ x૧ ^૩ / _૪	૯	૪		૩	૨	...		.					
૫x૩	૧૧	૭		૪	૩			..	.				
૪ ^૩ / _૪ x૧ ^૩ / _૪	૬ ^૩ / _૪	૩		૨	૧			.	.	..			
૪x૧ ^૩ / _૪	૫	૨		૧	.	...	.	..	.				

ગરદરો પીલરો તરીકે (Steel Girders as Pillars)—

સ્ટીલના ગરદરોને ઘણે ઠેકાણે પીલરો તરીકે વાપરવામા આવે છે પીલર માટેનો ગરદર તેની ઉડાઇના પ્રમાણમાં મળી આવે તેટલી વધારે પોહળી ફ્લેન્જવાળો હોવો જોઈએ એટલે કે ગરદરની પોહળાઇ અને ઉડાઇ બંને તેટલી એક સરખી હોવી. ૧૦"X૬" ઇચના ગરદરને બદલે ૯"X૭"નો ગરદર પીલર તરીકે વાપરવાનો વધારે સારો કહેવાય છે, પણ જો ૯"X૯" નો ગરદર મળી શકતો હોય તો સર્વેથી સારો પોહળાઇ જેટલીજ ઉડાઇના ૧૨"X૧૨" સુધીના ગરદરો હાલમા પીલરો તરીકે વાપરવા લાયક મળી શકે છે, જેઓને બ્રોડ ફ્લેન્જ (broad flange) ગરદર કહે છે પીલરો ઉપર વજન પડવાથી તેઓ વચ્ચેથી મરડાઇ (cripple) જાય છે માટે જેમ પીલરની ઉડાઇ વધારે તેમ તેની વજન ખમવાની શક્તિ ઓછી હોય છે જેમકે એક પીલર જો ૧૦ શીટ લાંબો હોય અને ૭૨ તન વજન ખમી શકતો હોય, તો તેજ માપનો પીલર ૨૦ શીટ લાંબો કરવાથી તે ૩૬ તન વજન ખમવાને લાયક થાય છે. તેજ પ્રમાણે એક પીલરના બંને છેડા જ્યારે સપાટ હોય અને તેઓને ઉપર અને નીચે જાંતુકના અને સળંગડ શીદડ કરવાથી તે જેટલો મજબૂત વજન ખમવા માટે કહેવાય છે, તેથી અરધો મજબૂત, તેના છેડા જ્યારે ગોળ હોય અને માત્ર જમીન ઉપર ટકાવ્યા હોય ત્યારે, કહેવાય છે. વળી એક પીલર ખીલકુલ સીધો અને જરાબી વાંક વગરનો હોવો જોઈએ. જો પીલર એક દોરો પણ વચ્ચેથી મરડાયલો અને વાકો થયેલો હોય તો તેની મજબૂતી અતીશય ઘટી જશે, અને તેની ઉપર વજન આવતાંજ તે વધારે વાકો થઇને લાગી જવાનો સભવ રહેશે ૧૨ ઇચથી વધારે પોહળી ફ્લેન્જના ગરદરો મળી શકતા નથી, માટે મોટી અગત્યના અને ભારે વજનના કામ માટે બે ગરદરો સાથે જોડીને પીલરો બનાવવામા આવે છે. કોઠા નાં ૬૭ મા આપેલા સલામત વજન સાધારણ ઇમારતો માટે છે. મીલો અને ફેક્ટરીઓ માટે એ કોઠામાં આપેલા સલામત વજન કરતાં ૬ (સિકેડે ૩૩ ટકા) ઓછું વજન લેવું જોઈએ

ક્રોઠા—૬૭. સ્ટીલના ગરદરો પીલરો તરીકે વાપરતાં તેઓ ઉપર રાખવું જોઈતું સલામત વજન, તનમાં.

ગરદરની સાઈઝ ઇચમાં	દર યુટે વજન પાઉન્ડમાં	પીલરની ઉચાઈ, ફીટમાં											
		૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૮	૨૦
૩X૩	૧૦	૧૨	૧૦	૯	૮						...	...	...
૪X૩	૯	૧૧	૯	૮	૭	૬	૫	...	...	...	...	...	...
૫X૩	૧૧	૧૩	૧૧	૯	૮	૭	૬	...	...	...	...	...	...
૫X૫	૨૪	૪૦	૩૭	૩૬	૩૩	૩૧	૨૯	૨૬	૨૪	...	...	...	...
૬X૩	૧૩	૧૩	૧૧	૯	૮	૭	૬	...	...	...	...	...	...
૬X૫	૨૫	૪૦	૩૭	૩૬	૩૩	૩૧	૨૮	૨૫	૨૩	...	...	...	...
૭X૩	૧૬	૨૧	૧૮	૧૬	૧૪	૧૨	૧૧			...	...	...	...
૭X૭	૩૧	૪૪	૪૩	૪૨	૪૦	૩૮	૩૬	૩૪	૩૧	૨૯	૨૭	૨૪	૨૦
૮X૪	૧૯	૨૬	૨૩	૨૦	૧૮	૧૬	૧૪	...	...	...	...	...	...
૮X૬	૩૫	૬૦	૫૭	૫૪	૫૧	૪૯	૪૬	૪૨	૩૯	...	...	...	...
૮X૮	૩૭	૫૩	૫૨	૫૧	૪૯	૪૭	૪૫	૪૩	૪૧	૩૮	૩૬	૩૨	૨૮
૯X૮	૪૪	૬૩	૬૨	૬૧	૫૯	૫૭	૫૫	૫૩	૫૧	૪૯	૪૬	૪૧	૩૬
૯X૭	૫૮	૧૦૨	૧૦૦	૯૫	૯૨	૮૯	૮૫	૮૦	૭૬	૭૧	૬૬	૫૮	૫૦
૯X૯	૫૧	૭૬	૭૪	૭૨	૭૧	૬૯	૬૭	૬૫	૬૩	૬૧	૫૮	૫૨	૪૭
૧૦X૫	૨૯	૪૬	૪૩	૪૦	૩૭	૩૪	૩૧	૨૮	૨૫	...	...	...	...
૧૦X૫	૩૫	૫૪	૫૧	૪૭	૪૩	૩૯	૩૬	૩૨	૨૯	...	...	...	...
૧૦X૬	૪૫	૭૬	૭૩	૭૦	૬૭	૬૩	૫૯	૫૪	૫૦	૪૬	૪૩	૩૭	૩૨
૧૦X૧૦	૫૫	૮૪	૮૨	૭૯	૭૮	૭૬	૭૪	૭૧	૬૯	૬૭	૬૫	૫૯	૫૩
૧૦X૧૦	૬૧	૯૫	૯૧	૮૮	૮૬	૮૪	૮૩	૮૦	૭૭	૭૫	૭૩	૬૮	૬૧
૧૦X૧૦	૬૫	૧૦૦	૯૭	૯૫	૯૩	૯૧	૮૯	૮૭	૮૪	૮૧	૭૯	૭૪	૬૮
૧૧ X ૧૧	૭૦	૧૦૬	૧૦૪	૧૦૩	૧૦૦	૯૭	૯૬	૯૪	૯૧	૮૮	૮૬	૮૧	૭૫
૧૧X૧૧	૭૫	૧૧૩	૧૧૧	૧૧૦	૧૦૭	૧૦૫	૧૦૩	૧૦૧	૯૯	૯૬	૯૩	૮૮	૮૩
૧૨ X ૫	૩૯	૫૮	૫૬	૫૨	૪૭	૪૩	૩૯	૩૫	૩૨	૨૯	...	...	...
૧૨ X ૫	૩૨	૫૦	૪૭	૪૪	૪૦	૩૬	૩૩	૨૮	૨૭	૨૫	...	...	...
૧૨ X ૬	૫૪	૯૨	૮૭	૮૪	૮૦	૭૫	૭૧	૬૫	૬૦	૫૫	૫૧	૪૩	૩૮
૧૨ X ૧૨	૮૦	૧૨૧	૧૨૦	૧૧૯	૧૧૭	૧૧૪	૧૧૨	૧૧૦	૧૦૮	૧૦૫	૧૦૨	૯૭	૯૧

ગરદરોની પસંદગી કરતી વખતે પેહલા તેઓની ઉચાઈ

નક્કી કરવી. બે દિવાલ અથવા થાલલા અથવા ટેકાઓ વચ્ચેની જગાને સ્પેન કહે છે. ગરદરની ઉચાઈ સ્પેનના ઓછામાં ઓછા ૨૦ મા ભાગ કરતાં કદીબી ઓછી રાખવાની ભલામણ કરવામાં આવતી નથી એટલે જો સ્પેન ૨૦ ફીટ હોય તો ગરદરની ઉચાઈ ઓછામાં ઓછી

એક ડ્રુટ રાખવી, જો ૩૦ શીટ હોય તો ૧૮ ઇંચ રાખવી એથી ઓછી હિચાઇનો ગરદર પસંદ કરવાથી તે વચમાંથી વજનને લીધે ઘણો લચી જશે.

ગરદરોની સાઇઝ મુકરર કરવા માટે પેહલ્લાં કઇ જાતની જમીન માટે ગરદરો નાખવાના છે તેનું વજન મુકરર કરવું, જે કોઠા નાં ૬૪ મા આધુ છે પછી તે જમીન ઉપર કેટલું વજન આવશે તે કોઠા નાં ૬૫ મા જોઇને નક્કી કરવું ત્યારપછી જે ઓરડા માટે ગરદરોની સાઇઝ નક્કી કરવાની હોય તે ઓરડામા કેટલે કેટલે તકાવતે ગરદરો નાખવાનો વિચાર છે તે મુકરર કરવું, અને પછી તે ઓરડાની જમીનનું પોતાનું અને તેની ઉપર પડનારું સામદુ વજન તે બધા ગરદરો ઉપર નાખતા દરેક ગરદર પર કેટલા તન વજન પડશે તે ગોઠી કાઢીવું ધારો કે ૨૦ શીટનો રૂપેન છે અને દરેક ગરદર પર હિસાબ કાઢતા ૧૪ તનનું વજન આવશે, તો કોઠા નાં ૬૬ મા ૨૦ શીટના રૂપેનની કૉલમમા ૧૪ તનના વજન માટે ૧૨X૬ નો ગરદર દર ડ્રુટ લખાઇ દીડ ૪૪ પાઉન્ડના વજનવાળો મળશે, અથવા તો ૧૫X૫ નો ગરદર દર ડ્રુટ લખાઇ દીડ ૪૨ પાઉન્ડના વજનવાળો મળશે, જે બેમાંથી કોઇથી ગરદર પસંદ કરી લેવો.

ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી (Factor of Safety)—એક ગરદર અથવા કોઇથી ચીજ જેટલા વજનથી લાગી જઇ શકતી હોય તે કરતા ચાલુમા તે ઉપર જેટલું ઓછું વજન લેવામા આવે તે બંને વજનના પ્રમાણના આકાંને ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી કહે છે જેમકે એક ગરદર ૧૦૦ ટનના વજનથી લાગી જતો હોય પણ ચાલુમા તે ગરદર ઉપર ૨૫ ટન વજન મુકવાનું હોય તો તેનો ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી $100 \div 25 = 4$ થયો એ મુજબ ગરદરોની ડીઝાઇન કરતી વખતે જૂદી જૂદી ઇમારત માટે જૂદા જૂદા ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી રાખવામા આવે છે જેમકે રહેવાના સાધારણ મકાન માટે ૩, ફેક્ટરીઓ માટે ૪, અને આગગાડીના પૂલો અને ખીજી જગાઓ ન્યા ઘણો ધુળરો થતો હોય ને સખત આયકા લાગતા હોય ત્યા ૫ થી ૬ નો ફેક્ટર રાખવામા આવે છે કોઠા નાં ૬૬ મા ૪ નો ફેક્ટર ઓફ

સેફ્ટી રાખ્યો છે એટલે કે જે વજનથી ગરદરો લાગી જાય તે વજન કરતાં ૪ ગણા ઓછા વજન સલામતી ખાતર આપવામાં આવ્યાં છે. જે રહેવાના મકાન માટે ગરદરો જોઈતા હોય તો એ કોઠામાં આપેલા વજનમા આસરે ૨૦ થી ૨૫ ટકા વધારે વજન લેવું. પણ જ્યાં કોઈ પૂલ અથવા એવીજ કોઈ આયકા ખાતી જગા માટે ગરદરો જોઈતા હોય ત્યાં એ કોઠામા આપેલા વજન કરતાં આસરે ૧૮ થી ૨૦ ટકા ઓછુ વજન લેવું

લોહડાંના થાંભલાઓ (Cast Iron Pillars)—મીલો અને ફેક્ટરીઓમાં હવે કાસ્ત આયર્નના થાંભલાઓ ઘણા વપરાય છે ૩૪ શીટ મુધીની લાંબાઈના એકજ સાઈઝના પીલરોમા રૉટ આર્થન કરતા કાસ્ત આયર્નના પીલરો વધારે મજબુત રહે છે, પણ જેમ જેમ લાંબાઈ વધતી જાય તેમ તેમ કાસ્તને બદલે રૉટ આયર્નના પીલરો વધારે મજબુત હોય છે કાસ્ત આયર્નના પીલરો પોકળ બનાવવામા આવે છે, અને ધાતુની જડાઈ ઘણાજ હલકા પીલરો માટે ૪ દોરાથી કંપીથી ઓછી રાખવાની ભલામણ કરવામા આવતી નથી મીલો અને ફેક્ટરીઓ માટેના પીલરોની ધાતુની જડાઈ ઓછામા ઓછી નીચે મુજબ રાખવી જોઈએ પીલરના ડાયમેટરના ૧૨ મા ભાગ કરતાં ઓછી જડાઈ ધાતુની રાખવી નહીં.

૭ થી ૧૦ શીટ લાંબા પીલર માટે ૪ દોરા.

૧૦ થી ૧૩ શીટ લાંબા પીલર માટે ૫ દોરા.

૧૩ થી ૨૦ શીટ લાંબા પીલર માટે ૭ દોરા

પીલરની ધાતુની જડાઈ જે ઉપર આપી છે તે ઓછામા ઓછી છે. ગમે તેવા હલકા વજન મળે પણ એથી ઓછી જડાઈ રાખવી નહીં એક પીલરની ધાતુની જડાઈ કેટલી રાખવી તે ખરે-ખરી રીતે તો તે પીલર ઉપર કેટલું વજન મુકવાનું છે તેની ઉપર આધાર રાખે છે જેમ પીલર વધુ લાંબો તેમ તેની મજબુતી ઓછી

સમજવી જેમ કે એક ઇંચ ધાતુની જડાઇવાળો એક પીલર ૧૦ શીટ લાંબો હોય અને બીજો તેટલીજ ધાતુની જડાઇવાળો પીલર ૧૫ શીટ લાંબો હોય તો ૧૦ શીટની લંબાઇના પીલર કરતાં ૧૫ શીટની લંબાઇના પીલર પર ઘણું ઓછું વજન મુકવું જોઇએ, યાતો ૧૫ શીટની લંબાઇવાળા પીલરની ડાયમેટર વધારે રાખવી જોઇએ.

કોઠા નાં ૬૮ માં કાસ્ટઆયર્નના પીલરો ઉપર કેટલું સલામત વજન મુકવું તે આપ્યું છે કાસ્ટ આયર્નને માટે જેટલા વજનથી એક પીલર લાગી જઈ શકે તે કરતા ૧૦ ગણું ઓછું વજન સલામત ધારવામાં આવે છે—યાને કાસ્ટ આયર્નનો ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી ૧૦ નો રાખ્યો છે એ કોઠાની પહેલ્લી કૉલમમાં પીલરોની લંબાઇ તેના ડાયમેટરના પ્રમાણમાં આપી છે એટલે કે એક પીલર તેના ડાયમેટર કરતા કેટલા ગણો લાંબો છે ૬ ઇંચ ડાયમેટરનો એક પીલર ૧૦ શીટ લાંબો હોય તો તેના ડાયમેટર કરતાં તેની લંબાઇ ૨૦ ગણી થઇ એ કોઠામાં આપેલું વજન પીલરની ધાતુની જડાઇના (કૉસ સેક્શન) એરીઆ ઉપર દર સ્કવેર ઇંચ દીઠ પડતું સલામત વજન છે, જે ઉપરથી આખા પીલર ઉપર કેટલું વજન મુકવું સલામતી ભરેલું છે તે સહેલાઇથી ગણી કાઢી શકાશે. જેમકે ૧૦ શીટ લાંબો એક પીલર ૬ ઇંચ ડાયમેટરનો છે અને ૧ ઇંચ જડી ધાતુ છે તો લંબાઇ ડાયમેટર કરતા ૨૦ ગણી થઇ ૨૦ ગણી ડાયમેટર જેટલી લંબાઇના પીલર માટે એ કોઠામાં દર સ્કવેર ઇંચે ૧૮ ટન વજન લેવા લખ્યું છે, માટે ૬ ઇંચ ડાયમેટરની આસરે ૧૮ ઇંચ સરકમફરનસ થઇ અને $૧૮ \times ૧ = ૧૮$ ચોરસ ઇંચ એરીઆ (આસરે) થયો, માટે $૧૮ \times ૧૮ = ૩૨૪$ ટન વજન આખા પીલર ઉપર મુકવું સલામત છે

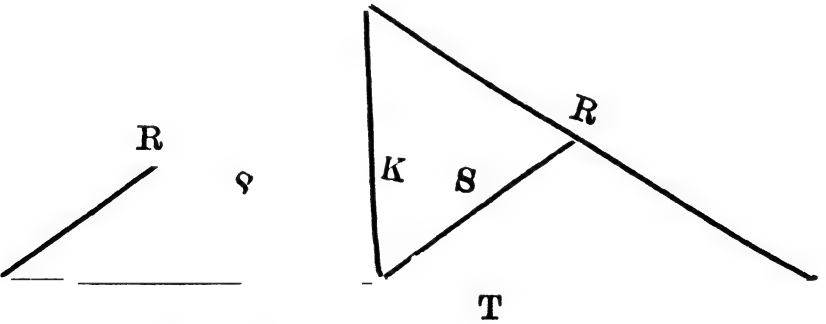
કોઠો—૬૮. કાસ્ટ આયર્નના પીલરો માટે સલામત વજન.

પીલરની લંબાઈ હાથ મેટરથી ફેટલા મણી	સલામત વજન દર સ્કેવર ઈંચ થાવુના ઓરીઆ ઉપર, ટનમાં	પીલરની લંબાઈ હાથ મેટરથી ફેટલા મણી	સલામત વજન દર સ્કેવર ઈંચ થાવુના ઓરીઆ ઉપર, ટનમાં	પીલરની લંબાઈ હાથ મેટરથી ફેટલા મણી	સલામત વજન દર સ્કેવર ઈંચ થાવુના ઓરીઆ ઉપર, ટનમાં	પીલરની લંબાઈ હાથ મેટરથી ફેટલા મણી	સલામત વજન દર સ્કેવર ઈંચ થાવુના ઓરીઆ ઉપર, ટનમાં
૬	૩ ૩૦	૧૨	૨.૬૫	૧૮	૨ ૦૦	૨૪	૧ ૪૬
૭	૩ ૨૦	૧૩	૨ ૫૩	૧૯	૧ ૯૦	૨૫	૧ ૪૧
૮	૩ ૧૦	૧૪	૨ ૪૨	૨૦	૧ ૮૦	૨૬	૧ ૩૪
૯	૩ ૦૦	૧૫	૨ ૩૦	૨૧	૧ ૭૧	૨૭	૧ ૨૮
૧૦	૨ ૮૮	૧૬	૨ ૨૦	૨૨	૧ ૬૩	૨૮	૧ ૨૧
૧૧	૨ ૭૬	૧૭	૨ ૧૦	૨૩	૧ ૫૫	૩૦	૧ ૧૦

કાસ્ટ આયર્નના પીલરોની બનાવટ એવી હોય છે કે તેઓને પોકળ ઢાળવામાં આવે છે, અને નીચલો છેડો ટર્ન કરી ફેસ કરવામાં આવે છે. એ નીચલો છેડો એક તેવીજ રીતે ફેસ કીધેલી ખેઝ પ્લેટ (base plate) ઉપર ખેસે છે, જે ખેઝ પ્લેટ ઉપર વચ્ચે પીલરના સુરાખમાં ખેસતો આવે એવો ભાગ આસરે ૩-૪ ઇંચ ઉચ્ચો ઢાળેલો હોય છે. ખેઝ પ્લેટ આસરે દોહડથી બે શીટ સમચોરસ બનાવવામાં આવે છે એ ખેઝ પ્લેટને હમેશા પથ્થર ઉપરજ ખેસાડવી જોઈએ, કારણકે પીલર ઉપર કેટલાક ટનનું વજન આવતું હોવાથી એ પ્લેટ ફક્ત ઇંટના બાંધકામ ઉપર ખેસાડવાથી ઇટો કચડાઈ જવાનો સભવ રહે છે. પથ્થર અને ખેઝ પ્લેટ વચ્ચે સીમેન્ટનું ઘણું જ પાતળું પડ કરવું—નહી તો સીસાની અરધા દોરાની પાતળી પ્લેટ મુકવી. પીલરના ઉપલા ભાગપર પ્રેક્ટ ઢાળવામાં આવે છે, અને પ્રેક્ટ ઉપર બે કાન રહે છે, જેઓ સાથે ગરદરો ખોલ્લથી જોડવામાં આવે છે. ઉપલા મજલાના પીલરનો ફેસ કીધેલો નીચલા છેડાનો સાંકેટ નીચલા મજલાના પીલરના ફેસ કીધેલો છેડા ઉપર ખેસે છે.

છાપરાં માટે લાકડાંની ઉલવેલ (Wooden Truss)

એવી ઉલવેલ અથવા ડ્રેમી દર આડથી દશ શીટના તફાવતે મૂકવામા આવે છે. ધણે ઠેકાણે એવી ઉલવેલો દિવાલમાં ચણવામા આવતી નથી, પણ દિવાલ ઉપર વૉલ પ્લેટ અથવા સપાટ પથ્થર મૂકી તે ઉપર એ ઉલવેલ મૂકવામા આવે છે, અને એ ઉલવેલના નીચલા ટાઇબીમના છેડાની આસપાસ ચણતર નહી કરતા તે બધી બાબુએથી આસરે એકથી દોહડ ઇચ ખુલ્લા રાખવામા આવે છે, જેથી તેઓની આસપાસ હવાનો આવજવ રહેવાથી તેઓ સડી જાય નહી. લાકડાંનો કાષ્ટબી બીમ દિવાલ ઉપર ખેસાડતી વખતે એ વાત ધ્યાનમા રાખવી જોઈએ. લાકડાંની એવી ઉલવેલો નળિયા અથવા સ્લેટના છાપરા માટે મૂખ્ય કરીને વાપરવામા આવે છે, જેથી તેઓ ઉપર ઠીક વજન રહેતુ હોવાથી એવી ઉલવેલોને દિવાલ સાથે બાધી લેવામા આવતી નથી. નાળીદાર પત્રા અથવા કોર્ગેટેડ આયર્ન શીટ માટે લોઢાની ઉલવેલ વપરાય છે, જેઓનુ વજન ધણુ હલકુ હોવાથી તોફાનમા તેઓ ઉડી જાય નહી. તેટલા માટે દિવાલમા ચણેલા લાખા બોલ્ટોથી એવી લોઢાની ઉલવેલો બાધી લેવી જોઈએ.

T=ટાઇબીમ (Tie Beam)

K=કીંગ પોસ્ટ (King Post)

R=પ્રીનસીપલ રાફ્ટર (Principal Rafter).

S=સ્ટ્રટ (Strut)

એવી જાતની લાકડાંની ઉલવેલોમા ઉભા વચલા કીંગ પોસ્ટને તથા પ્રીનસીપલ રાફ્ટરને આડા ટાઇબીમ સાથે લોહડાના સ્ટ્રૅપ અને બોલ્ટથી જોડવામા આવે છે. ઉલવેલની ઉચાઇ કીંગ પોસ્ટ આગળ વચમાં સ્પૅનના ત્રીજા યા ચોઠા ભાગ જેટલી રાખવામા આવે છે. કીંગ પોસ્ટને નીચલા ટાઇબીમ સાથે જોડવા માટે કીંગ પોસ્ટનો

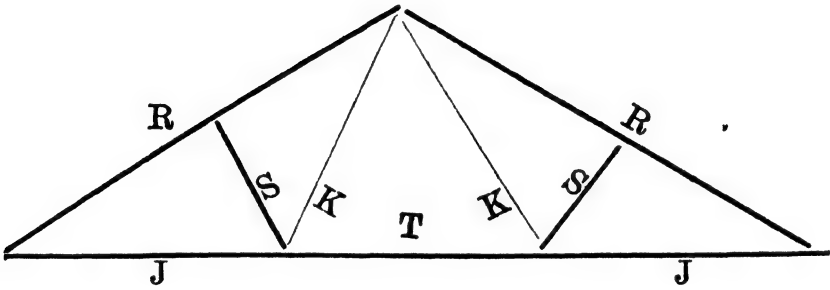
નીચલો છેડો વધારે પોહળો રાખવામા આવે છે, અને સ્ત્રતનુ જોડાણુ ટાઇબીમ સાથે નહી પણુ ટાઇબીમથી આસરે ૬-૭ ઇંચ ઉચી રાખેલી ડ્રાગ પોસ્તની ખાધ ઉપર રાખવામા આવે છે ૧૫ શીટ અને તેથી નાના સ્પેનની ઉલવેલમા જો રાફ્ટર ઘટના માપના મજબૂત હોય તો સ્ત્રત નાખવાની જરૂર નથી કેટલાકે ટાઇ બીમ અને પ્રીનસીપલ રાફ્ટર એકજ માપના રાખે છે જ્યારે કેટલાકે પ્રીનસીપલ રાફ્ટર જેટલીજ પહોળાઇનો ટાઇ બીમ રાખી ટાઇ બીમની ઉચાઇ પ્રીનસીપલ રાફ્ટરની ઉચાઇ કરતા એક યે ઇંચ વધુ રાખે છે સ્ત્રતનુ માપ એવી રીતે રાખવામા આવે છે કે પ્રીનસીપલ રાફ્ટરની જેટલી પહોળાઇ રાખી હોય તેટલા માપનો ચોરસ સ્ત્રત નાખવો એટલે પ્રીનસીપલ રાફ્ટર ૬x૪ નો હોય તો સ્ત્રત ૪x૪ ઇંચનો ચોરસ નાખવો ચાપડા અથવા સ્ટ્રેપ દોહડ યા યે ઇંચ પોહળા અને ૨ થી ૩ ફોગ જગા લોટાના પાટાના બનાવવામા આવે છે, અને નાની મોટી સાઇઝના પ્રમાણુમા ૪ થી ૫ ફોરાના બોલ્ટ વાપરવામા આવે છે કોડા નાં ૬૯ મા લાકડાની ઉલવેલના ટાઇ રોડ અને પ્રીનસીપલ રાફ્ટરના માપ આપ્યા છે

કોડો-૬૯. લાકડાંની ઉલવેલના ટાઇ બીમ અને પ્રીનસીપલ રાફ્ટરનાં માપ.

સ્પેન શીટમા	ફેવદાર માટે		સાગ માટે	
	પહોળાઇ	ઉચાઇ	પહોળાઇ	ઉચાઇ
૧૬	૩ $\frac{૩}{૪}$	૬	૩	૫
૧૮	૪	૬ $\frac{૩}{૪}$	૩ $\frac{૩}{૪}$	૫ $\frac{૩}{૪}$
૨૦	૪ $\frac{૩}{૪}$	૬ $\frac{૩}{૪}$	૩ $\frac{૩}{૪}$	૫ $\frac{૩}{૪}$
૨૨	૪ $\frac{૩}{૪}$	૭ $\frac{૩}{૪}$	૪	૬ $\frac{૩}{૪}$
૨૪	૫	૮	૪ $\frac{૩}{૪}$	૬ $\frac{૩}{૪}$
૨૬	૫ $\frac{૩}{૪}$	૮ $\frac{૩}{૪}$	૪ $\frac{૩}{૪}$	૭
૨૮	૫ $\frac{૩}{૪}$	૯	૪ $\frac{૩}{૪}$	૭ $\frac{૩}{૪}$
૩૦	૬	૯ $\frac{૩}{૪}$	૫	૮

છાપરાં માટે લોહાંની ઉલવેલ (Iron Truss)—

લોહાંની ઉલવેલ 'T' આયર્નની બનાવવામાં આવે છે એવી ઉલવેલની ઉચાઇ વચમાં સ્પેનના પાચમા ભાગ જેટલી રાખવામાં આવે છે એના છેડા દિવાલ ઉપર મુકેલા પથ્થરો ઉપર જડેલાં પ્રેક્ટો સાથે બોલ્ટથી જોડવામાં આવે છે, અને એ પ્રેક્ટોને દિવાલમાં ચણેલા ૩ થી ૪ શીટ લાંબા બોલ્ટો સાથે જોડવામાં આવે છે એમાં R રાફ્ટર તથા S સ્ટ્રટ ત્રી આયર્નના બનાવવામાં આવે છે નાની ઉલવેલોમાં

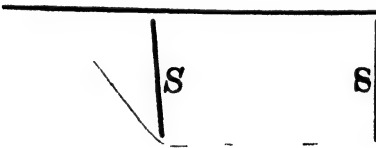
K, T અને J ગોળ સીકના બનાવવામાં આવે છે, પણ મોટી ઉલવેલોમાં એ લોહાના પાટાના બનાવવામાં આવે છે જે માપનુ T આયર્ન રાફ્ટર માટે લેવામાં આવે છે તેજ માપનુ T આયર્ન સ્ટ્રટ માટે લેવામાં આવે છે કેચીને મધ્યે રાફ્ટરના છેડા, તથા સ્ટ્રટ અને ટાઈરોડો T અને J ના છેડા લોહાંની ડબલ પ્લેટના ખૂબ્યાઓથી જોડવામાં આવે છે ટાઈરોડ T કેચીના નીચલા છેડા કરતા સહેજ ઉચો રાખવામાં આવે છે એ ઉચાઇ સ્પેનના ૩૦ મા ભાગથી વધુ હોતી નથી જુદા જુદા સ્પેન માટેની કેચીઓના માપ કોડા નાં ૭૦ મા આપ્યા છે

કોઠો—૭૦. લોઢાંની ઉલવેલનાં માપ.

સ્પૅન શીટમાં	રાફ્ટર T આયન ^c	T	J	K
૨૦	$૨\frac{૩}{૪} \times ૨ \times \frac{૩}{૪}$	$\frac{૫}{૮}$ ગોળ	$\frac{૭}{૮}$ ગોળ	$\frac{૫}{૮}$ ગોળ
૨૫	$૨\frac{૩}{૪} \times ૨ \times \frac{૩}{૪}$	$\frac{૩}{૪}$ ગોળ	૧ ગોળ	$\frac{૩}{૪}$ ગોળ
૩૦	$૨\frac{૩}{૪} \times ૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$
૩૫	$૩ \times ૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૫}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૫}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૫}{૪}$
૪૦	$૩\frac{૩}{૪} \times ૩ \times \frac{૫}{૪}$	$૩\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૫}{૪}$	$૨\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$
૪૫	$૪ \times ૩\frac{૩}{૪} \times \frac{૩}{૪}$	$૩ \times \frac{૩}{૪}$	$૩ \times \frac{૫}{૪}$	$૩ \times \frac{૩}{૪}$

ઉલટી કૈચી (Under-trussed Beam)—ન્યારે કોઈ

ચોક્કસ સ્પૅનને બરનો ઘટતા માપનો ગરદર કે બીમ નહી મળી શકતો હોય ત્યારે અથવા કોઈ નબળો બીમ ધણો લાખો હોય ત્યારે તેને મજબુતી આપવા માટે તેની નીચે એક થા બે સ્વટ આપી ટાઇ ગેડ

બાંધવામા આવે છે, જેની આકૃતી પાસે બતાવી છે ન્યારે લાંકડાનો બીમ જોઈતી

લબાઈનો નહી મળી શકતો હોય ત્યારે પણ તે બીમને ત્રણ ટુકડે જોડી. તેના બન્ને સાંધા નીચે એક એક ઉભો સ્ત્રત મુકી બીમને બન્ને છેડે આડકત્રા છેદ પાડી તેમાથી લોઢાનો ટાઇ રૉડ બાંધવામા આવે છે, જેથી બીમ ઉપર પડતુ બધુ વજન એ ટાઇ રૉડ ઉપર પડે છે એ માટે જોઈતા લાંકડાના બીમની સાઇઝ કોઠા નાં ૬૫ માંથી પસંદ કરી લેવી, અને એવી ઉલટી કૈચીના આખા સ્પૅનને ગણતરી માં નહી લેતાં બે સ્ત્રત વચ્ચેના તફાવત અથવા સ્ત્રત અને દીવાલ વચ્ચેના

તક્ષાવતને ખીમનો સ્પેન ગણી તે મુજબ ખીમની સાઇઝ એ કોહામાંથી શોધી કહાડવી ઉભા સ્ત્રતની ચોરસાઇ ખીમની પોહળાઇની બરાબર રાખવામા આવે છે, અને એ સ્ત્રતની ઉચાઇ આખી કૈચીના સ્પેનના ૧૨ થી ૧૬ મા ભાગ જેટલી રાખવામા આવે છે દર એક ડ્રુટ લખાઇએ જૂદા જૂદા વજન ખમવા માટે એવી ઉલટી કૈચીના ટાઇ રૉડ કેટલા ડાયામેટરના રાખવા તે નીચલા કોહામા આપ્યું છે, જે બનાર હલકી ભતના લોખડના ટાઇ રૉડ માટે છે કૈચીની ઉચાઇ અથવા સ્ત્રતની ઉચાઇ સ્પેનના ૧૨ મા ભાગ જેટલી ગણી છે પણ જો એથી ઓછી ઉચાઇ રાખવી હોય તો ટાઇ રૉડની ડાયામેટર આસરે એકથી બે દોસા વધારે રાખવી કૈચીની દરેક ડ્રુટ લખાઇ ઉપર પડતું વજન શોધી કહાડવા માટે મજલાની જમીન ઉપર દર સ્કવેર ડ્રુટ દીઃ પડતા વજનને કૈચીઓ જેટલે તક્ષાવતે મુકવાની હોય તેટલી સખ્યા વડે ગુણવુ, જેમકે જમીન ઉપર પડતું વજન દર સ્કવેર ડ્રુટ દીઃ ૧૦૦ પાઉન્ડ હોય અને કૈચીઓ ૬ ફીટને તક્ષાવતે મુકી હોય તો કૈચીના દર એક સ્ત્રી ગ ડ્રુટ ઉપર $100 \times 6 = 600$ પાઉન્ડ વજન આવશે

કોહો—૭૧. ઉલટી કૈચી માટે ટાઇ રૉડના ડાયામેટર ઇંચમાં.

સ્પેન શીટમાં	કૈચીના દરેક સ્ત્રી ગ ડ્રુટ પર ૪૦૦ પાઉન્ડ માટે	કૈચીના દરેક સ્ત્રી ગ ડ્રુટ પર ૬૦૦ પાઉન્ડ માટે	કૈચીના દરેક સ્ત્રી ગ ડ્રુટ પર ૮૦૦ પાઉન્ડ માટે	કૈચીના દરેક સ્ત્રી ગ ડ્રુટ પર ૧૦૦૦ પાઉન્ડ માટે
૧૬	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{1}{2}$
૧૮	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{1}{2}$	૨
૨૦	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{1}{2}$	૨ $\frac{1}{2}$
૨૨	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{3}{4}$	૨	૨ $\frac{3}{4}$
૨૪	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{1}{2}$	૨ $\frac{1}{2}$	૨ $\frac{3}{4}$
૨૬	૧ $\frac{3}{4}$	૧ $\frac{1}{2}$	૨ $\frac{1}{2}$	૨ $\frac{3}{4}$
૨૮	૧ $\frac{3}{4}$	૨	૨ $\frac{3}{4}$	૨ $\frac{3}{4}$
૩૦	૧ $\frac{3}{4}$	૨	૨ $\frac{3}{4}$	૨ $\frac{3}{4}$

પ્રકરણ—૫૦.

ફારમ્યુલાઓ અને હીસાબો.

FORMULAS AND PROBLEMS

પમ્પનો ઇફીશીઅંત સ્રોત શોધી કહાડવા માટે

(નાં ૧) ફારમ્યુલા—
$$\frac{V}{A \times S \times N \times 60} = \text{નાન ઇફીશીઅંત યાને}$$

અધુરો રહી જતો સ્રોતનો ભાગ

V = પાણીનો જથ્થો ક્યુબીક ફીટમાં S = સ્રોતની લંબાઈ ફીટમાં

N = દર મીનીટે સ્રોતની સંખ્યા ૬૦ = એક કલાકની મીનીટ

નોટ—મી ગલ એકટ્રી ગ પમ્પ માટે દર રેવોલ્યુશને એક સ્રોત ગણવો, અને ડબલ એકટ્રી ગ માટે દર રેવોલ્યુશને બે સ્રોત ગણવા પમ્પ ચાલતી વખતે તેનું સીલીન્ડર સ્રોતની આખી લંબાઈ સુધી પાણીથી ભરાતું નથી, પરંતુ થોડોક ભાગ ખાલી રહી જાય છે, માટે ઇફીશીઅંત સ્રોત એટલે પાણીથી ભરાતો સ્રોતનો અસરકારક ભાગ

દાખલો—એક બાઇલરમાં વોટર લેવલનો એરીઆ ૧૬૦ સ્કવેર ફીટ છે એક મી ગલ એકટ્રી ગ ડ્રાન્ડ્રીપમ્પ એક કલાકમાં બાઇલરમાં ડ્રાસ વોટર જેજથી માપતા ૧૮ ફીટ પાણી ચઢાવી શકે છે પમ્પનો ગયામીટર ૩ ફીટ, સ્રોત ૬ ફીટ, ઇય, અને રેવોલ્યુશન્સ ૧૨૦ દર મીનીટે થાય છે—તો એ પમ્પનો ઇફીશીઅંત સ્રોત કેટલો ?

જવાબ—ઉપલા ફારમ્યુલા પ્રમાણે નાન ઇફીશીઅંત સ્રોત = ૮૩
માટે સ્રોત ૬૫ × ૮ = ૫૪ ઇય ઇફીશીઅંત સ્રોત

હાટવેલની ટેમ્પરેચર જ્યારે વધે ત્યારે વૅક્યુમમાં કેટલો ઘટાડો થાય તે શોધી કાઢવા માટે

(નાં ૨) ફારમ્યુલા—
$$(T-t) \times (T-50) \times (t-50) = \text{વૅક્યુમ}$$

૧૦૦૦૦૦

મમાં ઘટાડો પાઉન્ડ

T=હાટવેલની વધેલી ટેમ્પરેચર t=હાટવેલની અસલ ટેમ્પરેચર

દાખલો—હાટવેલની ટેમ્પરેચર ૧૧૨ ડીગ્રી છે ત્યારે વૅક્યુમ ૧૧ ફીટ પાઉન્ડ છે હવે જો હાટવેલની ટેમ્પરેચર વધીને ૧૫૪ ડીગ્રી થાય તો વૅક્યુમ કેટલા પાઉન્ડ રહે ?

જવાબ—૮ ૭૯ પાઉન્ડ વૅક્યુમ રહે.

નોટ—ઉપલા ફ્રોરમ્યુલાથી ગણતા વૅક્યુમમાં ઘટાડો મળશે, જે અસલ વૅક્યુમમાંથી બાદ કરવાથી હાલનું વૅક્યુમ જવાબમાં બતાવ્યા મુજબ મળશે.

એક પાઉન્ડ સ્ટીમ કનડેન્સ કરવા માટે કેટલા પાઉન્ડ પાણી જોઈશે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩) ફ્રોરમ્યુલા— $\frac{1184 f - T}{T - t}$ = પાણી પાઉન્ડમાં

T = હોટવેલની ટેમ્પરેચર. t = ઇન્જેક્શન વોટરની ટેમ્પરેચર

દાખલો—જો હોટવેલની ટેમ્પરેચર ૧૦૬ ડીગ્રી હોય, અને ઇન્જેક્શન વોટરની ટેમ્પરેચર ૬૪ ડીગ્રી હોય તો દર એક પાઉન્ડ સ્ટીમ કનડેન્સ કરવા દીઠ કેટલા પાઉન્ડ પાણી ખપશે ?

જવાબ—૨૪ ૮૫ પાઉન્ડ

વરટીકલ એનજીનના પીસ્ટન ઉપર પાણીનું કેટલું પડ થઈ રહેશે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૪) ફ્રોરમ્યુલા— $(S+C) - \frac{P+1500}{P+1}$ = ઇંચના અ.

ગ્ધા દોરામાં પાણીનું પડ

S = કટઓફ વખતે સ્ટ્રોક ઇંચમાં C = કલીઅરન્સ ઇંચમાં P = ગ્રોસ પ્રેસર

દાખલો—એક વરટીકલ એનજીનમાં વરટીંગ પ્રેસર ૬૦ પાઉન્ડ છે સ્ટીમ રર ઇંચ મુધી લઈ જઈ કટઓફ કરવામાં આવે છે કલીઅરન્સ ૧ $\frac{1}{2}$ ઇંચ છે. જો એક આખા સ્ટ્રોકની સ્ટીમ સીલીન્ડરમાં કનડેન્સ થાય તો તેના પાણીનું પડ કેટલા અરધા દોરા બાકી પીસ્ટન ઉપર થઈ રહેશે ?

જવાબ—૧ ૦૬૫ અરધા દોરા

એક પાઉન્ડ પાણીમાંથી કેટલા ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમ બને તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૫) ફ્રોરમ્યુલા— $\frac{810 + (P - 8)}{P + 1}$ = એક પાઉન્ડ પાણી.

માંથી બનતી સ્ટીમ ક્યુબીક ફીટમાં.

$P = \text{સ્ટીમનો ગ્રેસ પ્રેસર (વઝળી ગ પ્રેસર + ૧૫)}.$

દાખલો—ઑછલર પ્રેસર ૫૬ પાઉન્ડ છે, ત્યારે જો એક પાઉન્ડ કોલસો ૭૮ પાઉન્ડ પાણી બાળીને તેની સ્ટીમ બનાવી શકે છે તો દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ કેટલા ક્યુબીક ફીટ સ્ટીમ બનશે ?

જવાબ—૪૬૩ ક્યુબીક ફીટ, એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ

નોટ—ઉપલા ફોરમ્યુલામાં એક પાઉન્ડ પાણી દીઠ બનતી સ્ટીમ મલે છે, જ્યારે દાખલામાં એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ બનતી સ્ટીમ માગી છે, માટે ફોરમ્યુલા પ્રમાણે ગણતાં જે જવાબ આવે તેને એક પાઉન્ડ કોલસો જેટલા પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકતો હોય તેટલાએ ગુણવા

ચોક્કસ પ્રેસરે એક પાઉન્ડ પાણી બાળીને તેની સ્ટીમ બનાવવામાં કેટલા હીટ યુનીટ સમાઈ જશે તે શોધી કાઢડવા માટે.

(નાંં ૬) ફોરમ્યુલા— $1194 + 3T - t = \text{હીટ યુનીટ}$

$T = \text{ઇવેપોરેશન અથવા પાણી બાળીને સ્ટીમ થાય તે વખતની ટેમ્પરેચર.}$

$t = \text{શીડ વોટરની ઑછલરમાં દાખલ થતી વખતની ટેમ્પરેચર}$

દાખલો—૨૧૨ ડીગ્રીએ શીડ આપતાં અને તેટલીજ ટેમ્પરેચરે એક જાતનો કોલસો દર એક પાઉન્ડ દીઠ ૧૦ પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકે છે હવે જો પાણી ૯૦ ડીગ્રીએ આપવામાં આવે તો ૩૧૩ ડીગ્રીએ તે કોલસો દર એક પાઉન્ડ દીઠ કેટલા પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકશે ?

$1194 + (3 \times 212) - 212 = ૯૬૬ \text{ હીટ યુનીટ } ૨૧૨ \text{ ડીગ્રીએ}$

$1194 + (3 \times 313) - ૯૦ = 111૮.૬ \text{ હીટ યુનીટ } ૩૧૩ \text{ ડીગ્રીએ.}$

$111૮.૬ - ૯૬૬ = ૮૬૩ \text{ જવાબ.}$

નોટ—પાણી બાળીને તેની સ્ટીમ બનાવતા જેમ વધારે હીટ યુનીટ જોઈએ, તેમ દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ઓછુ પાણી બાળીને સ્ટીમ થાય માટે ૯૬૬.૬ યુનીટે બ્યારે ૧૦ પાઉન્ડ પાણી બળતું હવુ ત્યારે ૧૧૧.૮૬ યુનીટે ૮૬૩ પાઉન્ડ પાણી બને.

બીએ દાખલો—જો શીડ વોટર ૧૦૦ ડીગ્રીએ આપવામાં આવે, અને ૩૪૦ ડીગ્રીએ ઇવેપોરેશન થાય (એટલે ૩૪૦ ડીગ્રીએ પાણી બાષ્પીને તેની સ્ટીમ થાય) તો તેમાં કેટલા હીટ યુનીટ સમાઈ જશે ? તથા તેમ થતા કેટલી છુપી અથવા લેત ત હીટ જોઈશે

$૧૧૧૫ + (૩ \times ૩૪૦) - ૧૦૦ = ૧૧૧૭$ હીટ યુનીટ સમાશે (જવાબ)

$૧૧૧૫ + (૩ \times ૩૪૦) - ૩૪૦ = ૮૭૭$ લેત ત હીટ (જવાબ)

સરફેસ કનડેનસરમાં સરક્યુલેટીંગ વોટરની ઝડપ અથવા વેલોસીટી શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૦ ૮) ફોર્મ્યુલા— $\frac{L \times T \times P}{L \times D \times S} = \text{દર મીનીટ વેલોસીટી શીટમાં}$

L = ટયુબની લંબાઈ શીટમાં

T = પાણી જેટલી વખત ફરતું હોય તે સખ્યા

P = ઇન્ડિકેટર હોર્સ પાવર દીઠ કંડુ પાણી પાઉન્ડમાં

D = ટયુબનો ડાયમેટર

S = ઇન્ડિકેટર હોર્સ પાવર દીઠ ટયુબ સરફેસ, સ્ક્વેર શીટમાં

દાખલો—એક સરફેસ કનડેનસરની ટયુબો ૯' ૬" ય ડાયમેટરની છે, અને ૬ શીટ લાંબી છે ૬૦ ઇન્ડિકેટર હોર્સ પાવર દીઠ ૨૩ સ્ક્વેર શીટ અસરકારક ટયુબ સરફેસ રાખવામાં આવી છે, અને પાણી ટયુબમાં ૨ વખત ફરે છે, અને ૬૦ ઇન્ડિકેટર હોર્સ પાવર દીઠ ૮૦૦ પાઉન્ડ સરક્યુલેટીંગ વોટર વપરાય છે, તો એ પાણી કનડેનસરની ટયુબોમાં કેટલી ઝડપ અથવા વેલોસીટીથી ફરતું હોયુ જોઈએ ?

જવાબ—૮૦ ૨૮ શીટ દર મીનીટ

એક એનજીનમાં ૨૪ કલાકમાં કેટલા ટન સ્ટીમ વપરાશે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૦ ૯) ફોર્મ્યુલા— $\frac{(F \times B) D^2 \times L \times R}{૧૪૦૦૦૦} = ૨૪ કલાકમાં$

વપરાતી સ્ટીમ ટનમાં

F = આગળા ફોરવર્ડ સ્ટ્રોકના ફૂં મા ભાગે સીલીનડરમાં પ્રેસર

B = પાછલા બેકવર્ડ સ્ટ્રોકના ફૂં મા ભાગે સીલીનડરમાં પ્રેસર.

D=સીલીનડરનો ડાયામેટર ઇંચમાં L=સ્ટ્રોકની લંબાઈ ફીટમાં.

R=રેવોલ્યુશન્સ દર મીનીટે

દાખલો—એક એનજીનમાં સીલીનડરનો ડાયામેટર ૫ ફીટ છે, સ્ટ્રોકની લંબાઈ ૪૨ ઇંચ છે, દર મીનીટે ૬૦ રેવોલ્યુશન્સ થાય છે અને આગળા સ્ટ્રોકના ફ્રંક માં ભાગે સીલીનડરમાં ૨૨૨ પાઉન્ડ, અને પાછળા સ્ટ્રોકના ફ્રંક માં ભાગે ૨૩૨ પાઉન્ડ પ્રેસર ડાયેગ્રામ ઉપરથી મળે છે, તો તે એનજીનમાં ૨૪ કલાકમાં કેટલા ટન સ્ટીમ ખપવી જોઈએ ?

જવાબ—૫૯૩ ૨૮ ટન

ન્યારે હાટવેલની ટેમ્પરેચર વધારવામાં આવે ત્યારે બાઈલરમાં દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ કેટલા પાઉન્ડ પાણી ખપે યા ઇવેપોરેશન થાય તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૦) ફોર્મ્યુલા— $\frac{1100 + F}{1100} \times V =$ દર પાઉન્ડ કોલસા

દીઠ ખપતું પાણી પાઉન્ડમાં

F=હાટવેલની પહેલાની અને પાછળની ટેમ્પરેચરો વચ્ચેનો તફાવત.

V=પહેલા જટલાં પાઉન્ડ પાણી ખપતું હોય તે

દાખલો—હાટવેલની ટેમ્પરેચર ૧૦૦ ડીગ્રી હોય ત્યારે દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ૭ ૧ પાઉન્ડ પાણી બાઈલરમાં ખપે છે (યાને એટલું પાણી બળીને સ્ટીમ થાય છે) તો જો હાટવેલની ટેમ્પરેચર ૧૩૬ ડીગ્રી થાય તો દર પાઉન્ડ કોલસા દીઠ પાણી કેટલું બળશે ?

જવાબ—૭ ૩૩ પાઉન્ડ

ભાગેલા રીવેટના છેદમાંથી દર મીનીટે કેટલું પાણી નીકળી જાય તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૧) ફોર્મ્યુલા— $2\sqrt{P} =$ પાણી ક્યુબીક ફીટમાં દર મીનીટે. D=રીવેટનો ડાયામેટર. P=સ્ટીમ પ્રેસર.

દાખલો—ઑઇલરની વૉટર લેવલનો એરીઆ ૧૪૦ સ્કવેર ફીટ છે, અને સ્ટીમ પ્રેસર ૫૬ પાઉન્ડ છે હવે $\frac{1}{2}$ ઇંચના ડાયામેટરનો એક રીવેટ લાગી જવાથી તેના છેદમાથી પાણી ઉઠે છે તો ઑઇલરમા ૮ ઇંચ પાણી ઓછું થતા કેટલો વખત લાગશે ?

જવાબ—૬ ૫૧ મીનીટ

ઑઇલરની સંગીન પ્લેટ સાથે સરખાવતાં રીવેટ કીધેલો સાધો કેટલા ટકા મજબુત છે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૨) ફોર્મ્યુલા— $\frac{P-D \times 100}{P} = \text{રીવેટ કીધેલો}$

સાધાની મજબુતી સેકડે ટકા

ઑઇલરની સંગીન પ્લેટ સાથે સરખાવતાં રીવેટ કેટલા ટકા મજબુત છે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૩) ફોર્મ્યુલા— $\frac{A \times N \times 100}{P \times T} = \text{રીવેટની મજ}$

બુતી સેકડે ટકા

P=પીચનું માપ.

T=પ્લેટની જાડાઈ

D=રીવેટની ડાયામેટર

A=રીવેટનો એરીઆ

N=રીવેટની હારની સંખ્યા (સી ગલ રીવેટમાં એક અને ડબલ રીવેટમાં બે)

દાખલો—એક ૮ ફીટ અદરના ડાયામેટરના ઑઇલરના લોન્જીટ્યુડીનલ સાધા સી ગલ રીવેટ છે રીવેટની ડાયામેટર $\frac{1}{2}$ ઇંચ, પીચ $1\frac{1}{2}$ ઇંચ, પ્લેટની જાડાઈ $\frac{1}{4}$ ઇંચ છે, માટે સંગીન સાધા વગરની પ્લેટ સાથે સરખાવતા સાધાવાળી પ્લેટ અને સાધાની રીવેટ સેકડે કેટલા ટકા મજબુત છે ?

જવાબ—૫૦ ટકા રીવેટના સાધા, અને ૧૨૫ ટકા રીવેટ.

જ્યારે રીવેટની ડાયામેટર માલમ નહી હોય ત્યારે રીવેટના સાંધાની મજબુતી સેંકડે કેટલા ટકા હોવી જોઈએ તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૪) ફોરમ્યુલા— $CC - \frac{220 \times T}{(N \times P) + (3 \times T)} = \text{સાધાની}$

મજબુતી સેંકડે ટકા

T = પ્લેટની જડાઈ ઇંચમા N = રીવેટની હારની સંખ્યા

P = રીવેટના પીચ

દાખલો—એક બાઈલરના ગેલ્વની પ્લેટની જડાઈ ૧ ઇંચ છે, રીવેટના પીચ ૨ ઇંચ, રીવેટની હારની સંખ્યા ૨, રીવેટની ડાયામેટર માલમ નથી પડતી માટે રીવેટના સાધાની મજબુતી સગીન પ્લેટ સાથે સરખાવતા સેંકડે કેટલા ટકા હોવી જોઈએ ?

જવાબ—૫૬.૫૭ ટકા

ઉપલા ફોરમ્યુલાઓને અનુસરીને બાઈલરનો વરકીંગ પ્રેસર શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૫) ફોરમ્યુલા— $\frac{S \times T \times P}{16 \times H \times 1000} = \text{વરકીંગ પ્રેસર}$

S = પ્લેટનું ટેનસાઇલ એન્ડ ૪૭૦૦૦ પાઉન્ડ T = પ્લેટની જડાઈ ઇંચમા

P = ઉપલા ફોરમ્યુલાઓ નાં ૧૨ અને ૧૩ ની રૂએ કહાડવામા આવેલા સાધા કે રીવેટની મજબુતીના જે ઓછામા ઓછા ટકા હોય તે જેમકે નાં ૧૩ ના દાખલામા સાધાની મજબુતી ૫૦ ટકા અને રીવેટની મજબુતી ૭૮.૫ ટકા છે, માટે વરકીંગ પ્રેસરની આ ગણતરીમા એ બેમાથી જે ઓછા યાને ૫૦ ટકા છે તે P તરીકે લેવા

R = બાઈલરની અંદરની રેડીઅસ ઇંચમા

F = ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી (૫.૧ લેવા)

દાખલો—નાં ૧૩ માં આપ્યા મુજબ

જવાબ—૪૧.૬ પાઉન્ડ

બાઈલરનો બરસ્ટીંગ પ્રેસર શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૬) ફોરમ્યુલા— $\frac{(S \times T) \times (A \times R)}{D \times P \times F} = \text{બરસ્ટીંગ પ્રેસર}$

S=સ્ત્રેન દર સ્કવેર ઇંચે T=પ્લેટની જડાઈ ઇંચમાં

A=રીવેટનો એરીઆ P=રીવેટનો પીચ.

D=ઑછલરનો ડાયમેટર ઇંચમાં.

B=બરસ્તી ગ પ્રેસર.

$$\left. \begin{array}{l} \text{પ્લેટ ઉપર પડતું સ્ત્રેન} = \frac{2 \times ST}{D} \\ \text{રીવેટ ઉપર પડતું સ્ત્રેન} = \frac{A \times 2 \times 100}{P \times T} \end{array} \right\} B = \frac{\text{પ્લેટનું સ્ત્રેન} \times \text{રીવેટનું સ્ત્રેન}}{100}$$

દાખલો—જો લોહડાંની પ્લેટ ઉપર ૮૦૦૦ પાઉન્ડનું સ્ત્રેન રાખવું હોય તો એક ઑછલર જે ૧૩ શીટના ડાયમેટરનું છે, અને જેના રીવેટ $\frac{3}{4}$ ઇંચ ડાયમેટરના છે, તથા શેલની પ્લેટ $\frac{3}{4}$ ઇંચ જડી છે, અને રીવેટના પીચ $2\frac{1}{2}$ ઇંચના છે તો તે ઑછલરનો બર-સ્તી ગ પ્રેસર કેટલો? યાને તે ઑછલર કેટલા પ્રેસરે ફાટી જશે?

જવાબ—૫૧ ૪૮ પાઉન્ડ

નોટ—બરસ્તી ગ પ્રેસર એટલે ઑછલર ફાટી જાય તેટલો પ્રેસર એ ઉપરથી વરકીંગ પ્રેસર કાઢવા માટે ૬ નો ફેક્ટર આફ સેફ્ટી ગણવો એટલે બરસ્તી ગ પ્રેસરને ૬ વડે લાંગવાથી વરકીંગ પ્રેસર મળશે

કમ્પસશન એમ્બરની એક પ્લેટ માટે રાખવો
જેઈતો પ્રેસર શોધી કહાડવા માટે.

$$(\text{નાં ૦ ૧૭}) \text{ ફોર્મ્યુલા—} \frac{100 (T+1)^2}{D^2 - 1} = \text{વરકીંગ પ્રેસર}$$

T=પ્લેટની જડાઈ, અર્ધા ટોરામાં. D=સ્તેઓ વચ્ચેનો તફાવત ઇંચમાં

દાખલો—એક ઑછલરના કમ્પસશન એમ્બરની પ્લેટ $\frac{3}{4}$ ઇંચ જડી છે, અને તેના સ્તે ૧૬ ઇંચના તફાવતે મુકેલા છે તો તે ઉપર કેટલો વરકીંગ પ્રેસર રાખવો?

જવાબ—૧૫ ૩૬ પાઉન્ડ

નોટ—સ્તેના સેક્શનના એરીઆના દર સ્કવેર ઇંચ દીઠ ૫૦૦૦ પાઉન્ડથી વધુ સ્ત્રેન રાખવામાં આવતું નથી.

કમ્પસશન એમ્પરમાં જો ૩ બાર અથવા સ્તે હોય તો કેટલો બોઇલર પ્રેસર રાખવો તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૧૮) ફોરમ્યુલા— $\frac{12000 H^2 \times T}{D \times L^2} = \text{બોઇલર પ્રેસર.}$

H=બાર અથવા સ્તેની ઉડાઇ અથવા ઉચાઇ

T=બાર અથવા સ્તેની જડાઇ અથવા પોહળાઇ.

L=બાર અથવા સ્તેની લંબાઇ.

D=બાર અથવા સ્તે વચ્ચેની જગા.

દાખલો—કમ્પસશન એમ્પરને મથાળે ૩ સ્તે છે, જેઓ ૬ ઇંચ ઉચા, $\frac{1}{2}$ ઇંચ જડા, અને ૩૮ ઇંચ લાંબા છે, અને તેઓને ૯ ઇંચને તફાવતે મુકવામા આવ્યા છે, માટે બોઇલર પ્રેસર કેટલો રાખવો ?

જવાબ—૨૯ ૦૮ પાઉન્ડ

નોટ—ઉપલો ફોરમ્યુલા જ્યારે સ્તેની સખ્યા એકી હોય, યાને ૩, ૫, ૭ વગેરે હોય ત્યારેજ વપરાય છે જ્યારે ૩ કરતા વધુ અથવા ઓછા સ્તે હોય અને બેકની સખ્યા હોય જેમકે ૨, ૪, ૬, ૮, વગેરે, ત્યારે ઉપલા ફોરમ્યુલાએ હીસાબ ગણી જવાબ મેળવ્યા પછી તેમા નીચલા ફોરમ્યુલાએ ગણતરી કરીને જે જવાબ આવે તે ઉમેરવો

(નાં ૧૯) ફોરમ્યુલા— $\frac{B}{N(N+2)} = \text{પ્રેસરમાં કરવો}$

જોઇતો વધારો

B=પેહલ્લા ફોરમ્યુલા પ્રમાણે ૩ સ્તે માટેનો બોઇલર પ્રેસર.

N=સ્તેની સખ્યા

દાખલો—જો ઉપલાજ દાખલામાં ૨ સ્તે હોય તો બોઇલર પ્રેસર કેટલો રાખવો ?

જવાબ—૩૨ ૭૧ પાઉન્ડ.

ફરનેસ ટયુબનો કોલેપ્સીંગ પ્રેસર શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૦) ફોરમ્યુલા— $\frac{T^2 \times 406300}{L \times D} = \text{કોલેપ્સીંગ પ્રેસર.}$

T =ફરનેસ ટયુબની પ્લેટની જડાઈ ધ ચમા

C =ફરનેસ ટયુબની ડાયામેટર ધ ચમા

L =ફરનેસ ટયુબની લંબાઈ શીટમા

દાખલો—એક બાઈલરની ફરનેસ ટયુબની પ્લેટની જડાઈ $\frac{19}{16}$ ધ ચ છે, ડાયામેટર ૩ શીટ ૧ ધ ચ છે, અને લંબાઈ ૧૦ શીટ ૬ ધ ચ છે, તો તે કેટલા પ્રેસરે કોલેપ્સ થઈ જશે ?

જવાબ—૩૯૭ ૨૫ પાઉન્ડ

નોટ—ફરનેસ ટયુબ માટે ફેક્ટર ઓફ સિક્યુરી ૯ નો રાખવામા આવે છે, માટે જો એક ફરનેસ ટયુબનો વરકીંગ પ્રેસર શોધી કહાડવો હોય તો કોલેપ્સીંગ પ્રેસરને ૯ વડે ભાગવો

ફરનેસ ટયુબનો વરકીંગ પ્રેસર શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૧) ફોર્મ્યુલા— $\frac{40000 \times T^2}{(L+1) \times D} = \text{વરકીંગ પ્રેસર.}$

T =ટયુબની પ્લેટની જડાઈ, ધ ચમા

L =ટયુબની લંબાઈ શીટમા D =ટયુબની ડાયામેટર ધ ચમા

દાખલો—એક ફરનેસ ટયુબની ડાયામેટર ૩૬ ધ ચ છે, લંબાઈ ૬ શીટ ૪ ધ ચ છે, પ્લેટની જડાઈ $\frac{3}{8}$ ધ ચ છે, તો તે ઉપર કેટલો વરકીંગ પ્રેસર રાખવો ?

જવાબ—૪૭ ૯૪ પાઉન્ડ વરકીંગ પ્રેસર

નોટ—ઉપલા ફોર્મ્યુલા પ્રમાણે ગણતા જો વરકીંગ પ્રેસર આવે તે નીચલા ફોર્મ્યુલા પ્રમાણે ગણી કહાડેલા વરકીંગ પ્રેસર કરતા વધારે હોવો નહીં જોઈએ જો તેમ હોય તો નીચલા ફોર્મ્યુલા પ્રમાણે ગણી કહાડેલા વરકીંગ પ્રેસરને જવાબ તરીકે રજુ કરવો

(નાં ૨૨) ફોર્મ્યુલા— $\frac{40000 \times T}{D} = \text{વરકીંગ પ્રેસર}$

એક શાફ્ટ માટે કેટલો બાઈલર પ્રેસર રાખવો તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૩) ફોર્મ્યુલા— $\frac{2220 \times D^3}{C^2 \times S} = \text{બાઈલર પ્રેસર}$

D =શાફ્ટની ડાયામેટર ધ ચમાં C =સીલીનડરની ડાયામેટર ધ ચમાં.

S =સ્ત્રોકની લંબાઈ ઇંચમાં A =પીસ્ટનનો એરીઆ

દાખલો—એક એનજીનના સીલીન્ડરની ડાયામેટર ૬૪ ઇંચ છે, સ્ત્રોકની લંબાઈ ૫૪ ઇંચ છે, શાફ્ટની ડાયામેટર ૧૩ ઇંચ છે, તો તેને માટે બોઇલર પ્રેસર કેટલો રાખવો ?

જવાબ—૨૮ ૬ પાઉન્ડ

નોટ—જો બે સીલીન્ડરનું એનજીન હોય તો ઉપલા ફોર્મ્યુલાથી ગણતા જે જવાબ આવે તેનો અરધો પ્રેસર રાખવો

(નાં ૨૪) બીજો ફોરમ્યુલા— $\frac{3200 \times D^3}{A \times S} = \text{વરકી ગ પ્રેસર}$

એક કમ્પાઉન્ડ એનજીન માટે બોઇલર પ્રેસર કેટલો રાખવો તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૫) ફોરમ્યુલા— $\frac{F \times D^3 - (14 \times S \times L^2)}{S \times H^2}$
બોઇલર પ્રેસર

F =કોન્સનન્ટ નંબર ૪૯૩૬ ફ્રેન્ક શાફ્ટ માટે, મેન શાફ્ટ માટે ૫૭૬૦

D =શાફ્ટનો ડાયામેટર ઇંચમાં S =સ્ત્રોકની લંબાઈ ઇંચમાં

L =લો પ્રેસરનો ડાયામેટર ઇંચમાં H =હાઇ પ્રેસરનો ડાયામેટર ઇંચમાં

દાખલો—એક કમ્પાઉન્ડ એનજીનમાં હાઇ પ્રેસર સીલીન્ડર ૩૮ ઇંચ, લો પ્રેસર ૬૨ ઇંચ, સ્ત્રોક ૩૧ ઇંચ, અને ફ્રેન્ક શાફ્ટનો ડાયામેટર ૯ ઇંચ છે, તો બોઇલર પ્રેસર કેટલો રાખવો ?

જવાબ—૪૦ ૪૫ પાઉન્ડ.

મેન શાફ્ટ અથવા એક લીવર ઉપર પડતું સ્પ્રિંગ શોધી કહાડવા માટે.

નાં (૨૬) ફોરમ્યુલા— $\frac{4 \times W \times A}{D^3} = \text{શાફ્ટના સેક્શનના}$

એરીઆ ઉપર પડતું સ્પ્રિંગ પાઉન્ડમાં

W =પીસ્તનના આખા એરીઆ ઉપર પડતો પ્રેસર (પીસ્તનનો એરીઆ $\times$ વરકીંગ પ્રેસર), અથવા લીવર ઉપર પડતું વજન

A =ક્રેન્ક અથવા લીવરની લંબાઈ D =શાફ્ટનો ડાયમેટર ઈંચમાં.

દાખલો—એક એનજીનના પીસ્તનનો ડાયમેટર ૯૩ ઈંચ છે, વરકીંગ પ્રેસર ૪૫ પાઉન્ડ છે, ક્રેન્કની લંબાઈ ૨૧ ઈંચ છે, અને શાફ્ટનો ડાયમેટર ૧૬ ઈંચ છે, તો શાફ્ટના સેકશનના એરીઆના દર રકવેર ઈંચ ઉપર કેટલું સ્ત્રેન યાને જોર પડશે ?

જવાબ—૭૯૯૨ ૭૯ પાઉન્ડ

નોટ—શાફ્ટના એરીઆના દર રકવેર ઈંચ ઉપર ફક્ત ૫૦૦૦ પાઉન્ડ સ્ત્રેન રાખવાનો બોર્ડ આફ્રેડનો હુકમ છે માટે જો ઉપર પ્રમાણે ગણતરી કરતા ૫૦૦૦ પાઉન્ડથી વધુ સ્ત્રેન આવતું માલમ પડે તો શાફ્ટ એ કામ માટે નબળી સમજવી

ક્રૉસ હેડના એરીઆ ઉપર પડતું સ્ત્રેન શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૭) ફોર્મ્યુલા— $\frac{A \times P \times R}{H \times C}$ = સ્ત્રેન દર રકવેર ઈંચ

A =પીસ્તનનો એરીઆ P =સ્ટીમ પ્રેસર C =કનકેટીંગ રૉડની લંબાઈ R =ક્રેન્કની લંબાઈ H =ક્રૉસહેડના ફેસનો એરીઆ

દાખલો—પીસ્તનનો ડાયમેટર ૪૮ ઈંચ છે, સ્ટીમ પ્રેસર ૨૯ પાઉન્ડ છે, ક્રેન્કની લંબાઈ ૨૪ ઈંચ છે, અને કનકેટીંગ રૉડ ૧૦૦ ઈંચ લાંબો છે, અને ક્રૉસ હેડની ફેસ ૧૨ $\times$ ૧૦ ઈંચ છે, તો તેની ફેસના એરીઆના દર રકવેર ઈંચ ઉપર કેટલું સ્ત્રેન પડશે ?

જવાબ—૧૦૪૯ પાઉન્ડ

નોટ—ગાઇડ બાર ઉપર પડતું કુલ સ્ત્રેન $\times$ કનકેટીંગ રૉડની લંબાઈ = પીસ્તન ઉપર પડતો (total) પ્રેસર $\times$ ક્રેન્કની લંબાઈ

એક લીવરના ભાંગેલા સેકશન પર કેટલું સ્ત્રેન આવ્યું તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૮) ફોર્મ્યુલા— $\frac{S \times B \times D^2}{\frac{1}{2}} = W \times L$ $S = \frac{\frac{1}{2} \times W \times L}{B \times D^2}$

S =સ્ત્રેન, દર રકવેર ઈંચે પાઉન્ડમાં W =વજન પાઉન્ડમાં.

D=લીવરની ઉચાઇ યા ઉડાઇ B=લીવરની પોહોળાઇ યા જડાઇ.

L=લીવર જે જગાએ લાંબી જાય તે જગા અને વજન વચ્ચેનો તફાવત

દાખલો—એક લબચોરસ આકારનું લીવર ૭ ઇંચ ઉંચું, ૨ ઇંચ જડું છે, અને તે ઉપર ૨૦૦૦ પાઉન્ડનું વજન મુકતા તે વજનથી ૪ ઇંચના તફાવતે તે લાંબી જાય છે, માટે તેના સેક્શનના એરીઆના દરેક વેર ઇંચ ઉપર કેટલું સ્ત્રેન યાને જોર પડ્યું હશે ?

જવાબ—૮૯૬૦ પાઉન્ડ

સ્પ્રીંગ સેફ્ટી વાલ્વ ઉપર કેટલો પ્રેસર રાખવો તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૨૯) ફોરમ્યુલા— $\frac{L \times 1000 \times T^3}{A \times D} = \text{વરકી ગ પ્રેસર}$

T=સ્પ્રીંગના સ્ટીલની જડાઈ ઈંચમા A=વાલ્વનો એરીઆ

D=સ્પ્રીંગનો ડાયમેટર સેન્ટરથી સેન્ટર (એટલે બાહરન ડાયમેટરમાથી સ્ટીલની જડાઇ બાદ કરવી)

દાખલો—એક ૬ ઈંચ ડાયમેટરના સેફ્ટી વાલ્વ ઉપર સ્પ્રીંગ છે, જે સ્પ્રીંગનો બાહરનો ડાયમેટર ૫ ઈંચ છે, અને સ્પ્રીંગનું સ્ટીલ $\frac{1}{4}$ ઈંચ જડું છે, તો તે સેફ્ટી વાલ્વ કેટલા પાઉન્ડ પ્રેસરને લાયકનો છે ?

જવાબ—૪૫૪૫ પાઉન્ડ

નોટ—ઉપલો ફોરમ્યુલા ગોળ સ્ટીલ માટે છે જો સ્પ્રીંગનું સ્ટીલ ચોરસ હોય તો ૮૦૦૦ ને બદલે ૧૧૦૦૦ લેવા

સ્પ્રીંગ લોડેડ સેફ્ટી વાલ્વની સ્પ્રીંગ કેટલી દબાવવી તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૦) ફોરમ્યુલા— $\frac{W \times D^3}{8 \times S \times C} \times N = \text{દબાવેલ ઇંચમા.}$

• W=વાલ્વ ઉપરનો સામટો પ્રેસર (વાલ્વનો એરીઆ×પ્રેસર)

D=સ્પ્રીંગનો ડાયમેટર સેન્ટરથી સેન્ટર

S=સ્પ્રીંગનાં સ્ટીલની જડાઇ, અરધા દોરામાં.

$C = \text{કૉન્સ્ટન્ટ} = \text{સ્કવેર સ્ટીલ માટે } 30 \text{ ગોળ સ્ટીલ માટે } 22 \text{ ટ.}$

$N = \text{સ્પ્રીંગના વિટા અથવા કૉઇલની સખ્યા}$

દાખલો—એક સેફ્ટી વાલ્વનો ડાયામેટર ૫ ઇંચ છે, તેની ઉપરની સ્પ્રીંગનો બાહરનો ડાયામેટર ૫ ઇંચ છે, અને સ્પ્રીંગનું સ્ટીલ સ્કવેર છે, અને તે $\frac{3}{4}$ ઇંચ જાડું છે સ્પ્રીંગમાં ૧૫ વિટા છે, તો ૬૦ પાઉન્ડના સ્ટીમ પ્રેસર માટે સ્પ્રીંગને કેટલી દબાવવી જોઈએ?

જવાબ—૪૯ ઇંચ

સ્ટીમ ઉડતી વખતે સેફ્ટી વાલ્વની સ્પ્રીંગ દબાવાથી તે કેટલા વધારે પ્રેસરે સ્ટીમ ઉડારશે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૧) ફોર્મ્યુલા— $D-C = \text{પ્રેસરમાં વધારો}$

$D = \text{વાલ્વનો ડાયામેટર } C = \text{પેલેટના સ્પ્રીંગ જેટલી દબાયેલી હોય તે}$

દાખલો—એક સેફ્ટી વાલ્વની સ્પ્રીંગ ૬ ઇંચ દબાયેલી છે દર એક વાલ્વ દીઠ ૫૦ સ્કવેર ફીટ ફાયર ગ્રેટ છે વાલ્વ ઉપર સ્પ્રીંગનું દબાણ હિસાબમાં નહીં ગણતા સેક્ટે ૧૦ ટકા વધારે પ્રેસર ગણવામાં આવ્યો છે, અને સ્ટીમ પ્રેસર ૫૦ પાઉન્ડ છે, તો ત્યારે સેફ્ટી વાલ્વ ઉડીને સ્ટીમ ઉડારે ત્યારે તેના ઉચ્ચકાવાથી સ્પ્રીંગ ઉપર વધારે દબાણ થવાને લીધે તે હવે કેટલા પાઉન્ડ પ્રેસરે સ્ટીમ ઉડારી શકશે?

નોટ—ઉપલા દાખલામાં વાલ્વનો ડાયામેટર આપ્યો નથી, માટે ખોડાં આપેલ ત્રેડના કાયદા મુજબ દર એક સ્કવેર ફુટ ફાયર ગ્રેટ દીઠ ૭૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસર માટે ૫ સ્કવેર ઇંચ વાલ્વનો એરીઆ ગણવો જો ૭૫ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસરથી વધારે પ્રેસર હોય તો વાલ્વનો એરીઆ તેના પ્રમાણમાં ઓછો ગણવો અને પ્રેસર ઓછો હોય તો વધારે ગણવો આ દાખલામાં $50 + 15 = 65$ પાઉન્ડ ગ્રોસ પ્રેસર છે માટે ૭૫ પાઉન્ડ જે ૧૫ સ્કવેર ઇંચ તો ૬૫ પાઉન્ડ દર એક સ્કવેર ફીટ ફાયર ગ્રેટ દીઠ ૫૭૬ સ્કવેર ઇંચ એરીઆ મળશે, જે ઉપરથી ડાયામેટર શોધી કાઢવો,

જવાબ—૫૫૯૩ પાઉન્ડ

સેફ્ટી વાલ્વની લીફ્ટ શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૨) ફોરમ્યુલા— $\frac{S}{1.5 \times D \times G}$ = લીફ્ટ ઈંચમાં

S=દર કલાકે ઉડતી સ્ટીમનો જથ્થો પાઉન્ડમાં

D=વાલ્વનો ડાયમેટર ઇંચમાં G=ગ્રોસ પ્રેસર

દાખલો—એક સેફ્ટી વાલ્વનો ડાયમેટર ૬ ઇંચ છે, અને ઓપનર પ્રેસર ૭૦ પાઉન્ડ છે તો દર કલાકે ૧૦૫૦૦ પાઉન્ડ સ્ટીમ ઉડાડવા માટે સેફ્ટી વાલ્વની લીફ્ટ કેટલી જોઈશે ?

જવાબ— ૧૨.૭ ઇંચ

નોટ—એક છેદના એરીઆ સાથે ગ્રોસ પ્રેસરનો ગુણુકાન્ક કરવાથી જટલા પાઉન્ડ મળે, તેટલા પાઉન્ડ સ્ટીમ તે છેદમાંથી ૭૦ સેકન્ડમાં ઉડી જશે

જ્યારે કટ ઓફ થાય ત્યારે સ્પ્રિંગને છેડેથી પીસ્તન કેટલે દુર હોવો જોઈએ તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૩) ફોરમ્યુલા— $\left(\frac{2C+L}{T}\right)^2 \times S$ = તકાવત ઇંચમાં

C=વાલ્વનો લેપ ઇંચમાં L=વાલ્વની લીડ ઇંચમાં

S=અનજનનો સ્પ્રિંગ ઇંચમાં T=વાલ્વની ટ્રેવલ ઇંચમાં

દાખલો—એક અનજનમાં સ્પ્રિંગ વાલ્વનો લેપ ૩ ફીટ ઇંચ, લીડ ૨ ફીટ ઇંચ, ટ્રેવલ ૯ ફીટ ઇંચ, અને પીસ્તનનો સ્પ્રિંગ ૪૨ ઇંચ છે, માટે કટ ઓફ થતી વખતે પીસ્તન સ્પ્રિંગને કેટલે તકાવતે રહેવો જોઈએ

જવાબ— ૨૧.૧ ઇંચ

સ્પ્રિંગના કેટલાકે ભાગે સ્ટીમ કટ ઓફ થાય તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૪) ફોરમ્યુલા— $1 - \left(\frac{C \times R}{T}\right)^2$ = કટ ઓફ વ-

ખતે સ્પ્રિંગનો ભાગ

દાખલો— ઉપર મુજબ

જવાબ—૫૦૭

કટ ઑફ વખતે ફ્રાસહેડના સેન્ટરથી ફ્રંક શાફ્ટના સેન્ટર વચ્ચેનો તફાવત શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૫) ફોર્મ્યુલા— $C+R-S+T$

C =કર્નેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ ઇંચમાં R =ફ્રંકની લંબાઈ ઇંચમાં.

S =સ્ટ્રોકની લંબાઈ ઇંચમાં T =કટ ઑફની લંબાઈ ઇંચમાં

દાખલો—પીસ્તનનો સ્ટ્રોક ૪૬ ઇંચ છે કર્નેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ સેન્ટરથી સેન્ટર મુધી ૮ ફીટ છે ફ્રંક તરફના છેડા અથવા બોટમ એન્ડ ઉપર સ્ટીમ રર ઇંચે કટ ઑફ થાય છે તો તે વખતે ફ્રંક શાફ્ટના સેન્ટરથી ફ્રાસહેડનો સેન્ટર કેટલો દુર હોવો જોઈએ ?

જવાબ—૯૫ ઇંચ

બોટમ સ્ટ્રોકના કટ ઑફ ઉપરથી ટોપ સ્ટ્રોકનો કટ ઑફ શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૬) ફોર્મ્યુલા— $\frac{C \times S}{D}$ = ટોપ અને બોટમ

કટ ઑફ વચ્ચેનો ફ્રંક.

C =બોટમ સ્ટ્રોક વખતે કટ ઑફ

S =કટ ઑફ થવા પછી બાકી રહેતો સ્ટ્રોક.

D =બોટમ કટ ઑફ વખતે ફ્રાસહેડથી ફ્રંક શાફ્ટનો તફાવત.

દાખલો—સ્ટ્રોક ૪૬ ઇંચ છે, કર્નેક્ટીંગ રૉડની લંબાઈ ૮ ફીટ છે બોટમ સ્ટ્રોક વખતે કટ ઑફ રર ઇંચે થાય છે, તો ટોપ સ્ટ્રોક વખતે કટ ઑફ કેટલા ઇંચે થવો જોઈએ ?

જવાબ—૨૭.૫૬ ઇંચ.

નોટ—સ્લાઇડ વાલ્વના એનજીનોમાં ટોપ અને બોટમ બન્ને સ્ટ્રોક વખતે એકસરખા તફાવતે કટ ઑફ થતો નથી, પણ બોટમ અથવા બેકવર્ડ સ્ટ્રોક વખતે ઓછી અને ટોપ અથવા ફોરવર્ડ સ્ટ્રોક વખતે વધારે લબાઈએ કટ ઑફ થાય છે. પહેલાં ફોરમ્યુલા નાં ૩૫ પ્રમાણે ફોસિલેડથી કંન્ક શાફ્ટનો તફાવત શોધી કહાડીને પછી ફોરમ્યુલા નાં ૩૬ પ્રમાણે બન્ને કટ ઑફ વચ્ચેનો ફરક શોધી કાઢી બોટમ કટ ઑફની લબાઈમા તે ફરક ઉમેરવાથી ટોપ એકનો કટ ઑફ મળશે.

સ્લાઇડ વાલ્વ સીલીનડરની ફ્રેસ ઉપર કેટલા પ્રેસરથી દબાય છે તે શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૭) ફોરમ્યુલા— $(L \times B) \times (l \times b) \times (Gp - Bp) =$
કુલ પ્રેસર

L =વાલ્વના પોર્ટની લબાઈ B =વાનાલ્વ પોર્ટની પોહળાઈ

l =સ્ટીમ પોર્ટની લબાઈ b =સ્ટીમ પોર્ટની પોહળાઈ.

Gp =ગ્રોસ પ્રેસર Bp =બેક પ્રેસર, અથવા એકઝોસ્ટ પ્રેસર

દાખલો—સ્લાઇડ વાલ્વ માટેલા પોર્ટની લબાઈ ૨૪ ઈંચ અને પોહળાઈ ૮ ઈંચ છે. સીલીનડરના સ્ટીમ પોર્ટની લબાઈ ૨૪ ઈંચ અને પોહળાઈ ૩ ઈંચ છે. સ્ટીમ પ્રેસર ૪૦ પાઉન્ડ છે, અને એકઝોસ્ટ પ્રેસર ૩ ફૂં પાઉન્ડ છે, તો એ સ્લાઇડ વાલ્વ સીલીનડરની ફ્રેસ ઉપર કેટલા પાઉન્ડ પ્રેસરથી દબાયલો રહેશે ?

જવાબ—૧૩૫૯૬ પાઉન્ડ

થરમામીટર અને બેરોમીટર ઉપરથી હવાનો પ્રેસર શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૮) ફોરમ્યુલા— $\frac{8600 \times B}{6040 \times T} =$ પ્રેસર દર સ્કેલર ઈંચે

દાખલો—હવાની ગરમી ૮૦ ડીગ્રી (ફેરનહીટ) છે, અને બેરોમીટરમા પારાની ઉચાઈ ૨૮ ફૂં ઇંચ છે, તો તે વખતે હવાનો પ્રેસર કેટલો ?

જવાબ—૧૫ ૩૦૬ પાઉન્ડ.

એક કાંટાના જુદાં જુદાં પલ્લામાં મલતા હેરથેર વજનો ઉપરથી ખરૂં વજન શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૩૯) ફોર્મ્યુલા— $\sqrt{(A \times B)}$

A=એક પલ્લામા મલતુ વજન B=બીજા પલ્લામા મલતુ વજન

દાખલો—એક કાંટામા એક ચીજનુ વજન એક પલ્લામા ૨૮૬ પાઉન્ડ થાય છે, અને બીજા પલ્લામા મુકી તોલતા તે ૩૩૬ પાઉન્ડ થાય છે તો ખરૂં વજન કેટલુ હશે ?

જવાબ—૩૧૫ ૪ પાઉન્ડ

એક એનજીનના નોંમીનલ હોર્સપાવર શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૪૦) ફોર્મ્યુલા— $\frac{D^2 \times S \times N}{6000}$ = નોંમીનલ હોર્સપાવર

D=સીલીન્ડરનો ડાયમેટર ઇંચમાં S=એકની લબાઈ શીટમા N=એકની સખ્યા (રેવોલ્યુશન્સX૨)

દાખલો—સીલીન્ડરનો ડાયમેટર ૩૬ ઇંચ છે એકની લબાઈ ૨૦ ઇંચ છે રેવોલ્યુશન્સ ૧૧૦ થાય છે, તો નોંમીનલ હોર્સપાવર કેટલા થશે ?

જવાબ—૭૯ ૨ નોંમીનલ હોર્સ પાવર

એક વીહટવર્થના બોલ્ટપર પડતું સ્પ્રિંગ શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૪૧) ફોર્મ્યુલા— $\frac{D \times (D-1)}{100} \times S$

D=બોલ્ટના ડાયમેટરના દોરા S=સ્પ્રિંગ ૨૨ સ્કેવર ઇંચ

દાખલો—એક બોલ્ટ ૧૩ ઇંચ ડાયમેટરનો છે, અને તે ઉપર ૨૨ સ્કેવર ઇંચ ૧૨૦૦ પાઉન્ડ સ્પ્રિંગ રાખ્યું છે, તો આખા બોલ્ટ ઉપર સ્પ્રિંગ કેટલુ પડશે ?

જવાબ—૧૦૮૦ પાઉન્ડ

નોટ—પ્રોસ્ટનો આઉટનો ડાયમેટર ૧૩ ઇંચ છે, પણ આટાના ખાયામા તેનો ડાયમેટર લગભગ ૧ ઇંચ હોય છે અને ત્યાં તેનો એરીઆ ૮૯ ઇંચ હોય છે માટે ૧૩ ઇંચના ડાયમેટરનો એરીઆ હીસાબમા લેવો નહીં જોઈએ

સ્ટીમની કો-ઇફીશીઅન્સી શોધી કહાડવા માટે.

(નાં ૪૨) ફોરમ્યુલા-- $\frac{MP \times S}{GP \times C + L}$ = કો-ઇફીશીઅન્સી

MP=મીન પ્રેસર S=સ્ટ્રોક ઇંચમા GP=ગ્રોસ પ્રેસર

C=કટ ઓફની લંબાઇ L=કલીઅરન્સ

દાખલો—સ્ટીમ પ્રેસર ૪૫ પાઉન્ડ છે સ્ટીમ ૧૪ ઇંચ સુધી લઇ જઇ કટ ઓફ કરવામા આવે છે સ્ટ્રોકની લંબાઇ ૩૦ ઇંચ છે, અને મીન પ્રેસર ૪૦ પાઉન્ડ છે, તો સ્ટીમની કો-ઇફીશીઅન્સી કેટલી ?

જવાબ—૧૪૨ કો-ઇફીશીઅન્સી

ઑઇલરની ઇફીશીઅન્સી શોધી કાઢવા માટે.

(નાં ૪૩) ફોરમ્યુલા-- $\frac{F}{F+C} \times \frac{1}{1.25} =$ ઇફીશીઅન્સી

F=એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ફાયરગ્રેટનો એરીઆ સ્કવેર ફીટમા

C=કૉન્સતન્ટ, ૩૫ ખાના ફ્રાક્ટ માટે, અને ૫ ચીમની ફ્રાક્ટ માટે

દાખલો—ફોર્સ્ટ ફ્રાક્ટ વાપરનાગ એક ઑઇલરમા દર એક પાઉન્ડ કોલસા દીઠ ૧૨૨ સ્કવેર ફીટ ફાયરગ્રેટ છે, તો ઇફીશીઅન્સી કેટલી રહેશે ? જો કોલસાનો ઇવેપોરેટીવ પાવર તેના વજન કરતા ૧૩ ગણો વધારે હોય (એટલે એક પાઉન્ડ કોલસો પૂરેપૂરો જો બળી શકે તો ૧૩ પાઉન્ડ પાણીને બાળીને સ્ટીમ બનાવી શકતો હોય) તો આ દાખલામા એક પાઉન્ડ કોલસો કેટલા પાઉન્ડ પાણીની સ્ટીમ બનાવી શકશે ?

જવાબ—૭૩૫૭ ઇફીશીઅન્સી $૭૩૫૪ \times ૧૩ = ૯૫૬$ પાઉન્ડ પાણી

પરચુટણ.

(ટૂવલ-૨)-લેપ=સ્ટીમ પોર્ટની ખુલ્લી રહેતી જગા અથવા પોર્ટ ઓપનીંગ, સ્લાઇડ વાલ્વમા

લેપ+લીડ—એકઝૉસ્ટ લેપ=એકઝૉસ્ટમા સ્ટીમ પોર્ટ જટલો ખુલ્લો રહે તેટલી જગા, સ્લાઇડ વાલ્વમા

રેડીઅસX૨=ડાયામેટર

સરકયુલર ઇ ચ=ડાયામેટરXડાયામેટર

સરકલનો એરીઆ=ડાયામેટરXડાયામેટર-૭૮૫૪

સરકલનો સરકમફર-સ=ડાયામેટરX૩ ૧૪૧૬

ગોળા (Sphere)નો એરીઆ=ડાયામેટરXડાયામેટરX૩ ૧૪૧૬

ગોળાનુ કન્ટેન્ટસ (કદ)=(ડાયામેટર)^૩X ૫૨૩૬

ત્રાએન્ગલનો એરીઆ=બેઝકની લંબાઇXઉચાઇ-૨

૧ ગ્યાલન=૨૭૭ ગાળ કયુબીક ઇ ચ=૧૬૦૪ કયુબીક ફુટ

૧ કયુબીક ફુટ પાણી=૬૨ ૩૨ પાઉન્ડ=૬ ૨૨૩૨ ગ્યાલન

પાણીનો જથ્થો ૧ સ્કવેર ઈચ એરીઆ, અને ૨ ૩૦૫ શીટ ઉચો=

૧ પાઉન્ડ વજન

૧ ગ્યાલન=૧૦ પાઉન્ડ પાણી

૧ તન પાણી=૩૫ ૯ કયુબીક શીટ=૨૨૪ ગ્યાલન

પાણીનો પ્રેસર ૨૨ સ્કવેર ઇ ચ ઉપર પાઉન્ડમા=પાણીની ઉચાઇ શીટમાX ૪૩૩૫

૧ પાઉન્ડ=૧૬ ઓઝિસ=૪૦ તોલા=૭૦૦૦ ગ્રેન

૧૪ પાઉન્ડ=૧ સ્ટોન (stone)

૫૨૮૦ શીટ=૧૭૬૦ વાર=૧ માઇલ

૬૦૮૦ શીટ=૧ દરિઆઇ માઇલ (નૉટ knot)

૪૮૪૦ ચોરસવાર=૧ એકર

૨૨૦ વાર=૧ ફરલોગ (furlong)

પ્રકરણ—૫૧.

પરચુટણ બાબતો.

MISCELLANY.

કોઠા—૭૨. જૂદી જૂદી જાતનાં મશીનોમાં અપતો પાવર.

મશીનરી	મીનીટ	હોર્સ
રેવોલ્યુશન્સ	પાવર	
૩ ઈંચ ગયામેટરની શાફ્ટી ગ, ૨૨ ૧૦૦ શીટ લાખાઈ દીઠ	૧૨૦	૧
મી ગલ કપાસ ઓપનર	૩૨૦	૨
ડબલ કપાસ ઓપનર	૫૩૦	૩ ૩
મી ગલ રોલર જીન, પ્લાટ	૬૫૦	૨ ૩
ડબલ રોલર જીન, પ્લાટ	૬૫૦	૪
બેલ પ્રેસ, પ્લેટ, ૧૮" બીટર	૭૦૦	૩ ૩
રોલીંગ વેસ્ટ ઓપનર	૭૦૦	૪
હોપર શીડર	૨૨૫	૧ ૩
પૉરક્યુપાઇન ઓપનર શીડ તેબલ	૧૦૦૦	૨
પૉરક્યુપાઇન ઓપનર	૫૦૦	૬
વરટીકલ ક્રાઇટન ઓપનર, ડબલ બીટર	૧૦૦૦	૮
એકઝાન્ટ ઓપનર, પૉરક્યુપાઇન સીલીનડર સાથે	૧૦૦૦	૮
ડબલ સ્કચર	૧૪૦૦	૮
ગીવૉલવીંગ ફ્લેટ કારડીંગ એનજીન	૧૭૦	૧
રોલર-કલીઅરર કારડીંગ એનજીન, સી ગલ	૧૫૦	૧
પ્લાઇવર લેપ મશીન	૨૦૦	૩ ૩
ફ્રાઇંગ ફ્રેમ, ૮ ડીલીવરી દીઠ	૨૫૦	૧
સ્લબીંગ ફ્રેમ, ૪૮ સ્પીનડલ દીઠ	૬૦૦	૧
ઇન્ટરમીડીએટ ફ્રેમ, ૬૪ સ્પીનડલ દીઠ	૭૫૦	૧
રોલીંગ ફ્રેમ, ૬૪ સ્પીનડલ દીઠ	૧૦૮૦	૧
મ્યુલ સ્પીનડલ ૧૭ ઇંચના, ૧૧૦ સ્પીનડલ દીઠ	૮૬૦૦	૧
મ્યુલ સ્પીનડલ ૧૩ ૩/૪ ઇંચના, ૧૭૫ સ્પીનડલ દીઠ	૮૬૦૦	૧
રીંગ સ્પીનડલ, ૧૦૦ સ્પીનડલ દીઠ	૮૦૦૦	૧
મ્યુલ સ્પીનડલ, પ્રેપરેશન સાથે, ૧૦૦ સ્પીનડલ દીઠ		૧ ૩
રીંગ સ્પીનડલ, પ્રેપરેશન સાથે, ૧૦૦ સ્પીનડલ દીઠ		૨ ૩
પર્ન વાઇન્ડર, ૧૬૦ સ્પીનડલ દીઠ	૨૦૦	૧
વૉપ વાઇન્ડર, ૩૦૦ સ્પીનડલ દીઠ	૧૪૦	૧

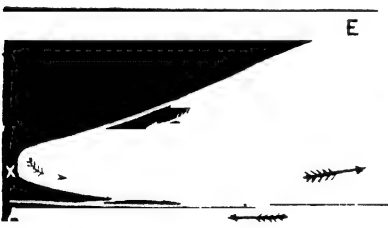
કોઠો-૭૨ (ચાલુ). જૂદી જૂદી જાતનાં મશીનોમાં ખપતો પાવર.

મશીનરી.	મીનીટ રેવોલ્યુશન્સ	હોર્સ પાવર.
ડ્રમ વાઇન્ડર, ૨૪૦ ડ્રમ દીઠ	૨૦૦	૧
વારપીંગ મશીન, ૩ મશીન દીઠ	૪૦	૧
સાઇઝ મીક્સર, ૫૨૫ સાથે, ૩બલ	૨૫	૨.૫
સાઈઝીંગ મશીન	૨૦૦	૧.૫
સાદી લુમ, ૪૦ ઇંચ, ૧૮૦ પીક્સ, ૬ લુમ દીઠ	...	૧
ડ્રોપ બોક્સ લુમ, ૪૦ ઇંચ, ૧૫૦ પીક્સ, ૪ લુમ દીઠ	.	૧
મેઝરીંગ એન્ડ ફાલડીંગ મશીન		૧.૫
હાઇડ્રોલીક કલોથ પ્રેસ	૬૦	૧.૫
૩બલીંગ પ્રેસ, ૫૦ સ્પીન્ડલ દીઠ	૬૫૦૦	૧
હાઇડ્રોલીક યાર્ન પ્રેસ ૫૨૫	૬૦	૩.૫
મન્ડલીંગ પ્રેસ	૫૦	૧.૫
સાધારણ કદનો લેધ, ભારી કટ સાથે	...	૧
શેપીંગ મશીન, ૧૫ ઈંચ સ્લોક, ભારી કટ સાથે	..	૧
પ્લેનીંગ મશીન, ભારી કટ સાથે, ૩ શીટ સ્લોક	..	૧.૫
રેડીઅલ ડ્રીલીંગ મશીન, ૧ ઇંચનો છેદ કરતાં	..	૧.૫
સ્લોટીંગ મશીન, ૯ ઇંચ સ્લોક		૧.૫
ઝીલ લેધ, ૭ શીટ ડાયામેટરનું ઝીલ, ભારી કટ સાથે	...	૬
સરકયુલર સો (લાકડા માટે ગોળ કરવત) ૨૪ ઇંચની	...	૩
ગ્રાઇન્ડ સ્ટોન (૩૦"X૬") તુલ ઘસતી વખતે.		૧
લુહારનો ૫ બો, ૧૨ ઇંચ	..	૧.૫
ઇગલ બર્ગ રાઇસ હલર (ગ્રોખાઇળવાનું મશીન)	..	૧૫
૪૮ ઇંચની આટાની ચક્કી	.	૨૦
૩૬ ઇંચની " "	..	૧૬
૩૦ ઇંચની " "	.	૧૪
૨૪ ઇંચની " "	...	૧૧
૭ બોલ ફેલેન્ડરીંગ મશીન	..	૭૦
૩ બોલ ફેલેન્ડરીંગ મશીન	...	૩૫
૨૧ સીલીન્ડરનું શીનીશીંગ મશીન	...	૪૦

ઑઇલ અને ગેસ એનજીનના ખામી ભરેલા ડાએગ્રામ (Defective Diagrams of Oil and Gas Engines) — ઑઇલ અને ગેસ એનજીનનો સારો ડાએગ્રામ કેવો મળે છે તે પાને ૯૫૮ માં બતાવ્યો છે જ્યારે વાસ્તવ સેટીંગ બરાબર

નહી હોય ત્યારે ઑઇલ અને ગેસ એનજીનના ડાએગ્રામમાં તરેહવાર ખામીઓ માલમ પડે છે, જેમાંની કેટલીક મુખ્ય નીચે બતાવી છે.

લેટ ઇગ્નીશન (Late Ignition)—જ્યારે ઇગ્નીશન લેટ યાને મોકું થતું હોય ત્યારે ચિત્ર નાં ૨૯૯ માં બતાવેલા જેવો ડાએગ્રામ મળે છે, જેમાં ઇગ્નીશન લાઇન ડાએગ્રામને જમણે છેડે ડાઉન લાઇન જેવી સીધી પડવાને બદલે E આગળ બતાવ્યા મુજબ અંદરની બાજુએ ઢાળ પડતી પડે છે સ્ટીમ એનજીનના ડાએગ્રામમાં લીડ ઓછી હોવાથી જેવી રીતે લીડ અથવા એડમીસન લાઇન અંદરની બાજુએ ઢાળ પડતી પડે છે તેવીજ રીતે આમાં પણ થાય છે આથી ડાએગ્રામનો એરીઆ ઓછો થવાથી ધણોક પાવર વ્યર્થ જાય છે કેટલાકે ઇગ્નીશન લાઇન અંદરની બાજુએ ધણી સડેજ ઢાળ પડતી મેળવવાનું પસંદ કરે છે, કે જેથી પીસ્ટન ડેડ સેન્ટરથી ઉપડ્યા પછીજ તે ઉપર એક્સપ્લોઝનનો પ્રેસર પડે, અને પ્રી-ઇગ્નીશન થાય નહીં જ્યારે પીસ્ટન બરાબર ડેડ સેન્ટર ઉપર હોય ત્યારે જો એક્સપ્લોઝન થાય તો પીસ્ટનને જોઇએ તેવો આયકો (impulse) મળે નહીં, અને એક્સપ્લોઝન વહેંચુ થાય તો પાછળ હટતા પીસ્ટનની ઝડપ અને ગતિ રોકાઇને ધણો પાવર વ્યર્થ જાય ધણુ લેટ ઇગ્નીશન થવાથી પાવર સ્ત્રોકને છેડે સીલીનડરમાં ગેસનો ધણો પ્રેસર

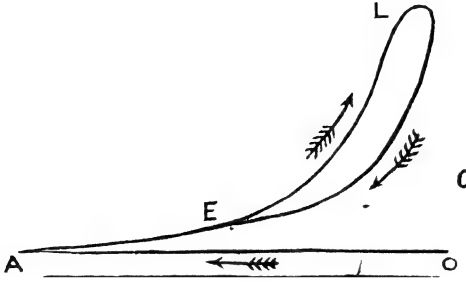
ચિત્ર નાં ૨૯૯.
લેટ ઇગ્નીશન.

રહી જાય છે, જેથી ચિત્ર માં X આગળ બતાવ્યા મુજબ ડાએગ્રામ એકઝેસ્ટ લાઇન A થી ધણે ઉચે રહે છે, જે બતાવે છે કે ગેસનું એક્સપાન્સન સીલીનડરમાં પૂરેપૂરું થતું નથી,

અને એકઝેસ્ટમાં ધણોક પ્રેસર કામ કર્યા વગર વ્યર્થ જાય છે

પ્રી-ઇગ્નીશન (Pre-Ignition)—જ્યારે પીસ્ટન સીલીનડરના બધે છેડા તરફ ધસી આવી કમ્પ્રેસન કરતો હોય ત્યારે તે

કમ્પ્રેસન સ્ટ્રોક પૂરો થાય તે અગાઉ ઇન્જીનિશન થઇને એક્ષપ્લોઝન થઇ જાય યાને પ્રી-ઇન્જીનિશન થાય ત્યારે ચિત્ર નાં ૩૦૦ માં બતાવ્યા

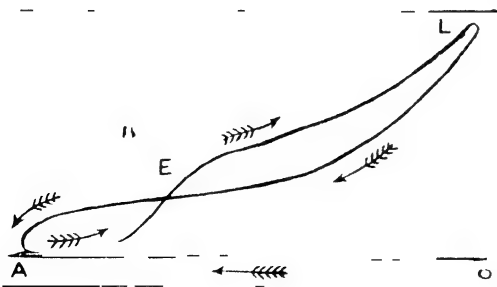

ચિત્ર નાં ૩૦૦.

પ્રી-ઇન્જીનિશન.

એક્ષપ્લોઝન થઇ જાય છે, જેથી પીસ્ટન E થી L સુધી ઉપર ચઢી જાય છે, અને વળતે પાવર સ્ટ્રોકે એક્ષપાનસન થવાથી L આગળ પેનમીલ વાક લઇને એક્ષપાનસન કર્વ એક્ષપ્લોઝન કર્વ E L કરતા પહોળી પડે છે આ પ્રમાણે પીસ્ટન જ્યારે સીલીન-ડાઉન અંદર કવર તરફ ધમી આવતો હોય ત્યારે એક્ષપ્લોઝન થઇ જવાથી તેની ગતિ એકદમ રોકાય છે, અને તેની ઝડપ અને પાવર પુષ્કળ ઓછા થઇ જાય છે કેટલાક જલદીથી સળગી ઉઠે તેવા તેલ વાપરતા, અથવા ધણી વધારે કમ્પ્રેસન રાખતા અથવા ઇન્જીનિશનનું સેટીંગ બિગડી જતા એમ બંને છે

બેક ફાયરીંગ (Back Firing)--કેટલીક વખતે સક્રિય

ચિત્ર નાં ૩૦૧.

બેક ફાયરીંગ

સ્ટ્રોક વખતેજ એક્ષપ્લોઝન થઇ જાય છે, જેને બેક ફાયરીંગ કહે છે, અને જ્યારે એમ થાય છે, ત્યારે ચિત્ર નાં ૩૦૧ જેવો ડાએગ્રામ મળે છે કેટલીક વખતે સીલીન-ડાઉનમાં મેશ બ્રાજવાથી બેકફોરટ વખતે એ મેશ ધણીક ગરમી સૂશી રાખે છે, તેમજ O એક-

ઝાસ્ટ થતી વખતે સખ્ત ટેમ્પરેચરની ગેંસની એકાદ ચિ ગારી સીલીન-ડરમાં રહી જાય છે, જેથી જ્યારે પીસ્તન પોતાનો નવો સકશન સ્ટ્રોક શુર કરે ત્યારે ગેંસ અને હવાનો ચાર્જ એ ચિ ગારીના અથવા પાણીના ઓછા સરક્યુલેશનને લીધે અતિશય ગરમ થયલા વાદ્ય અથવા પીસ્તન કે સીલીન-ડરના સંબંધમાં આવતાજ સળગીને ફાટે છે આ પ્રમાણે ધણુ ખરૂં સકશન સ્ટ્રોકની આખેરીએ અને કમ્પ્રેસન સ્ટ્રોકની શુરઆતમાં બને છે, જેથી A આગળથી પીસ્તન પાછો ફરતાજ એક્ષપ્લોઝન થઇને પ્રેસર E સુધી વધી જાય છે, અને E આગળ આવ્યકે ખાઇને L સુધી જાય છે, પછી પાવર સ્ટ્રોક વખતે એક્ષપાનસન થતાં E આગળ લુપ પડે છે. પ્રી-ઇજનીશન અને ઍક ફાયરીંગમાં ફરક એ હોય છે કે જ્યારે પ્રી-ઇજનીશનમાં કમ્પ્રેસન સ્ટ્રોકની આખેરી થવા આગમજ એક્ષપ્લોઝન થાય છે, ત્યારે ઍક ફાયરીંગમાં કમ્પ્રેસન સ્ટ્રોકની શુરઆતમાં થાય છે

ફેરો તાઇપ (Ferrotyp)—અંજનીઅરી ગની બાબતને લગતા ડ્રોઇંગ અને પ્લાન વગેરેની નકલ કરવા માટે ફેરો તાઇપની રીત ધણી સહેલ છે એ રીતથી સફેદ ત્રેસીંગ કલૌથ ઉપર કાળા શાહીથી ચિતરેલા ડ્રોઇંગની બહુ ભોય ઉપર સફેદ લીટીઓવાળી નકલ લઇ શકાય છે, જે કદી બિગડતી નથી એ નકલ લેવા માટે પહેલા નીચે પ્રમાણેની બે જાતની દવાઓ જુદી જુદી મીશ્ર કરી જુદી જુદી બાટ-લીઓમાં ભરી રાખવી —

- ૧ { સાઇત્રેન ઑફ આયર્ન ઍન્ડ એમોનીઆ (citrate of iron and ammoniac)..... ૧૦૦ ગ્રેન.
પાણી .. . . ૧ આઉન્સ
- ૨ { રેડ પ્રુસીએટ ઑફ પોટાશ (red prussiate of potash) ૭૦ ગ્રેન.
પાણી . . . . . ૧ આઉન્સ

જે કાગળ ઉપર નકલ લેવી હોય તે કાગળને એક અધારા ઓરડામાં લઇ જઇ ટેબલ ઉપર પાથરવું, અને ઉપલી બન્ને દવાઓના એક સરખા ભાગ પ્યાલામાં સાથે ભેળી નાખી નરમ વાળની પોહળી પીછી વડે અથવા વાદળીના એક ટુકડા વડે તે ભેળેલી દવા તે કાગળ ઉપર ઓપડવી આસરે બે મીનીટ સુધી એ દવા બને તેટલી વધારે જથ્થામાં કાગળ ઉપર લગાડ્યા પછી વાદળુ અથવા પીછી

નીચેની નાખી પાછી તે કાગળ ઉપર એકસરખા અને હલકા હથે ફેરવવી, અને પછી તે કાગળ (જેનો રંગ હવે પીળો પડી ગયો હશે તે) ને તેજ અધારા ઓરડામાં ઉભું ટાગવું અને સુકાવા દેવું. ઉપલી દવાઓ સાથે બેઝા પછી માત્ર અધારી જગામાંજ સારી રહી શકશે, પણ છૂટી છૂટી ગમે તે જગાએ અને ગમે તેટલો વખત સારી રહી શકશે, માટે દર વખતે જેટલી જોઈએ તેટલીજ દવાઓ બેળીને બનાવવી.

દવા લગાડેલું કાગળ સુકાયા પછી તે ઉપર નકલ લેવાની રીત આ પ્રમાણે છે—જેટલું મોટું ડ્રોઈંગનું કાગળ હોય તેટલી મોટી આરસીની ફ્રેમ (અથવા ફોટોગ્રાફરો વાપરે છે તેવી પ્રીન્ટીંગ ફ્રેમ) લઈ તેમાં ડ્રોઈંગનું પેપર ઉધું મુકવું, કે જેથી ડ્રોઈંગ કાઢેલી બાબત ફ્રેમના કાચ સાથે લાગે, પછી તે ઉપર દવા લગાડેલું કાગળ ઉધું મુકવું, કે જેથી દવા લગાડેલી બાબત ડ્રોઈંગ પેપર સાથે લાગે, અને પછી તે ઉપર પાટિયું ઢાકી તે ફ્રેમને તડકામાં અથવા નવા ધણુ અજવાળું પડતું હોય તેવી ખુલ્લી જગામાં આસરે ૫-૧૦ મીનીટ સુધી મુકવી વાદળ ધેરાયલું હોવાથી અજવાળું આખું પડતું હોય તો ફ્રેમ વધુ વખત ખુલ્લી જગામાં રાખવી પડશે.

બટતો વખત તડકામાં રાખ્યા પછી ફ્રેમને ઉઘાડી દવા લગાડેલું કાગળ કાઢી લેવું, અને સાફ પાણીમાં કુબતું નાખી દવા લગાડેલી બાબત ખુબ ઘીવી કાગળ એક હાલકા વાસણમાં મેલી નળના વહેતાં પાણીમાં ઘીવું સારું છે કાગળ ઘીવા પછી તેનો રંગ બહુ થઈ ગયેલો દેખાશે, અને તે ઉપર સફેદ ડ્રોઈંગ પડેલું જણાશે.

એ પ્રમાણે નકલ લીધેલા કાગળ ઉપર કાંઈ બુલ સુધારવી હોય તો આ પ્રમાણે કરવું—જો કોઈ સફેદ ભાગ અથવા લીટી કાઢી નાખવી હોય તો બેળેલી દવામાં એક કવીલપેન અથવા બારીક પીંછી બોળી તે ભાગ ઉપર સભાળથી લગાડવી, અને તડકામાં થોડો વખત રાખ્યા પછી ઉપર મુજબ પાછું ઘીવું નાખવું. જો કોઈ બહુ જગામાં સફેદ લીટીઓ દોરવી હોય તો ૪૦ ગ્રેન કારબોનેટ ઓફ પોતાશ (carbonate of potash) લઈ એક આઉન્સ પાણીમાં પિગળાવીને તેમાં કવીલપેન બોળીને નકલના કાગળ ઉપર જે કાંઈ ચિતરવું હોય તે ચિતરવું, અને તુરત બ્લોટીંગ પેપર મારવું, નહીં તો સફેદ લાઇનો ફેલાઈને છકાઈ જશે.

લોખંડનું વજન (Weight of Iron)—

- ૫ દોઝનો ગોળ સળ્યો=૬૨ એક ઝુટ લબાઈએ ૧ પાઉન્ડ
- ૭ દોઝનો ગોળ સળ્યો=૬૨ એક ઝુટ લબાઈએ ૨ પાઉન્ડ
- ૧૬ ઘંચનો ગોળ સળ્યો=૬૨ એક ઝુટ લબાઈએ ૪ પાઉન્ડ
- ૧૬ ઘંચનો ગોળ સળ્યો=૬૨ એક ઝુટ લબાઈએ ૮ પાઉન્ડ
- ૧ ઘંચનો ચોરસ સળ્યો=૬૨ એક વાર લબાઈએ ૧૦ પાઉન્ડ.
- ૧ ઘંચ જાડી પ્લેટ=૬૨ એક ચોરસ ઝુટ દીક ૪૦ પાઉન્ડ

રૉટ આયર્ન=૬૨ એક કયુબીક ઇંચ દીક .૨૮ પાઉન્ડ.

કાર્ટ આયર્ન=૬૨ એક કયુબીક ઇંચ દીક .૨૬ પાઉન્ડ.

ડીપ્રીસીએશન (Depreciation)—કારખાનાઓની ઇમારતો અને મશીનરીની ઉમ્મર જેમ જેમ વધતી જાય છે તેમ તેમ તે જૂના થવાથી તેઓ ધસાઇ પિસાઇ જઇને તેઓની કીમ્મત ઘટતી જાય છે ઇમારત અને સારી હાલતમા રાખેલી મશીનરીની વધુમા વધુ કેટલી ઉમ્મર હોય છે અને દર વરસે ધસાડ સાથે તેઓની કીમ્મત કેટલી ઘટે છે તે નીચે આપ્યું છે કીમ્મતમાં વાર્ષિક ઘટાડો એવી રીતે ગણવામા આવે છે કે ઇમારત અથવા મશીનરીની ઉમ્મરની આખેરીએ તેની કીમ્મત ૦ થઇ રહે, પરંતુ ઉમ્મરની આખેરીએ તેના જૂના કાટની કાઢખી કીમ્મત ઉપજી શકે છે, જે ખીજી કોલમમા આપ્યું છે જેમકે એક જીનુ બોઇલર પાણીની ટાંકી તરીકે વાપરી શકાય છે, તથા મશીનરીની જૂની ધાતુ વજનને હીસાએ વેચી શકાય છે એક જીનુ ઇમારતનાં બારી બારણા અને લાકડકામ વગેરેની થોડીક કીમ્મત ઉપજી શકે છે, પણ તેમ એક જૂની ઇમારતને તોડી પાડી તેના કાટ ખસેડવાનો ખર્ચ ધણો થાય છે, માટે ઉમ્મરની આખેરીએ તેની કીમ્મત ૦ બતાવી છે

કોઠો-૭૩. કારખાનાની ઇમારત અને મશીનરીની કીમ્મતમાં થતો વાર્ષિક ઘટાડો યાને ડીપ્રીસીએશન વગેરે.

જી દગી વર્ષ.	જી દગીની કીમ્મતમાં આખેરીએ વાર્ષિક કીમ્મત ઘટાડો		મરામત-નો ખર્ચ સેકડે; ટકા
	સેકડે ટકા	સેકડે ટકા	
ઇમારત, ધરખમ	૮૦	૦	૧૨
ઇમારત, સાધારણ	૫૦	૦	૨
વોટરટયુબ બોઇલર	૨૫	૫	૪
લેન્કશાયર બોઇલર	૨૨	૫	૪૫
એન્જીન	૨૫	૬	૪
મીલ ગીઅરીંગ	૩૦	૧૦	૩
સ્પીનીંગ વીવીંગ મશીનરી	૨૦	૫	૫
હાઇડ્રોલીક પ્રેસ, ૫૫, પાઇપ	૩૦	૧૦	૩
ડાઇનેમો	૩૦	૮	૩
મોટર	૨૫	૯	૪
ઇલેક્ટ્રીક એકયુમ્યુલેટર	૧૫	૧૦	૭
જીનીંગ મશીનરી	૨૦	૫	૫

કોડો—૭૪. બ્હીટવર્થના બોલ્ડ અને આંટા.

બોલ્ટનો ગ્રામામેટર	નટના છેદનો ગ્રામામેટર	બોલ્ટનો એરીઆ આટાના ખાયામાં	દર ઈંચમાં આટાની સખ્યા	બોલ્ટનો ગ્રામામેટર	નટના છેદનો ગ્રામામેટર	બોલ્ટનો એરીઆ આટાના ખાયામાં	દર ઈંચમાં આટાની સખ્યા
૦૯૩	૦૦૬૭	૪૦	૧	૮૪૦	૫૫૪	૮	
૧૩૪	૦૧૪૧	૨૪	૧	૮૪૨	૬૯૭	૭	
૧૮૬	૦૨૭૧	૨૦	૧	૧૦૬	૮૯૩	૭	
૨૪૧	૦૪૫૬	૧૮	૧	૧૧૬	૧૦૫	૬	
૨૯૫	૦૬૮૩	૧૬	૧	૧૨૮	૧૨૯	૬	
૩૪૬	૦૯૪૦	૧૪	૧	૧૩૬	૧૪૭	૫	
૩૯૩	૧૨૧૩	૧૨	૧	૧૪૯	૧૭૪	૫	
૪૫૬	૧૬૩૩	૧૨	૧	૧૫૯	૧૯૯	૪	
૫૦૬	૨૦૨૬	૧૧	૨	૧૭૧	૨૩૧	૪	
૫૭૧	૨૫૬૦	૧૧	૨	૧૮૪	૨૬૬	૪	
૬૨૨	૩૦૩૮	૧૦	૨	૧૯૩	૨૯૨	૪	
૬૮૪	૩૬૭૪	૧૦	૨	૨૧૮	૩૭૩	૪	
૭૩૩	૪૨૨૦	૯	૨	૨૫૦	૪૪૬	૩	
૭૯૫	૪૯૬૦	૯	૩	૨૬૩	૫૪૪	૩	

રસ્ત બેઇન્ટ (Rust Joint)—લોહડા સાથે લોહડું મળી જાય તેવો સાધો કરવા માટે એ વપરાય છે ૧ આઉસ નવસાગર (sal ammoniac) નો ભૂકો, ૨ આઉસ ગધકના ઝૂલ, અને ૮૦ આઉસ લોહડાનો ભૂકો (ફાઇલીંગ અથવા ધોરીંગ) એ બધું પાણીમાં લાદી જેવું મેળવી વાપરવું આ જાતનો બેઇન્ટ ઘણો જલદી ઠરી જાય છે, પણ ઘણો મજબૂત હોતો નથી જે ઉતાવળનું કામ નહીં હોય તો નીચે પ્રમાણેની મેળવણી લેવી, જે ઠરવામાં વખત લેશે, પણ સાધો વધારે મજબૂત રહેશે — ૨ આઉસ નવસાગર, ૧ આઉસ ગધકના ઝૂલ, ૨૦૦ આઉસ લોહડાનો ભૂકો એ ત્રણે પાણીમાં મેળવી લાદી જેવું કરી વાપરવું લોહડાનો ભૂકો સાફ તેલ કે કચરાના ભેગ વગરનો હોવો જોઇએ એ મેળવણી કાસ્ટીંગમાં રહી ગયલા છેદો પૂરવા માટે પણ ઉપયોગી છે

લોહડાં સાથે લોહડું બેઠવાનો સીમેન્ટ—ગધક ૬ ભાગ, વાહીટ લેડ ૬ ભાગ, તકણખાર (borax) ૧ ભાગ, એ બધું મેળવીને સીમેન્ટ બનાવવો જે ચીજો જોડવી હોય તેઓને ધસી સાફ કરી તેઓ ઉપર સખ્ત સલફ્યુરીક એસીડ સારી પેઠે લગાડી તે ઉપર સીમેન્ટ લગાડી તૂરતાતૂરત દાખી દેવી, અને એક અઠવાડિયું સુધી સુકાવો દેવી.

પુલી ઉપર ચાંમડું વળગાવવા માટે સરખે ભાગે
સરસ અને ગ્લેસરીન મેળવીને વાપરવું
કોઠા—૭૫. કાસ્ટ આયન ના પાઇપોનું વજન.
(દરએક ફુટ લંબાઇ દીઠ, રતલમા.)

પાઇ- પનો ઉદ્ધ ઇચ	(પાઇપની ધાતુની જાણ, ઇચમા)									
	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨
૧	૩૦	૫૦	૭૩	૯૯	...	...	...	...	...	...
૨	૫૫	૮૭	૧૨૨	૧૬૧	૨૦૨	૨૪૭	૨૯૪	૩૪૪	...	...
૨½	૬૭	૧૦૫	૧૪૭	૧૯૧	૨૩૯	૨૮૯	૩૪૩	૪૦૦	૪૬૦	...
૩	૭૯	૧૨૪	૧૭૧	૨૨૧	૨૭૬	૩૩૨	૩૯૨	૪૫૫	૫૨૧	...
૩½	૯૨	૧૪૨	૧૯૬	૨૫૩	૩૧૩	૩૭૫	૪૪૧	૫૧૦	૫૮૨	...
૪	૧૦૪	૧૬૧	૨૨૧	૨૮૩	૩૪૯	૪૧૮	૪૯૦	૫૬૬	૬૪૪	...
૪½	૧૧૬	૧૭૯	૨૪૫	૩૧૪	૩૮૬	૪૬૧	૫૩૯	૬૨૧	૭૦૫	...
૫	૧૨૮	૧૯૭	૨૬૯	૩૪૫	૪૨૩	૫૦૪	૫૮૯	૬૭૬	૭૬૬	...
૫½	૧૪૧	૨૧૬	૨૯૪	૩૭૫	૪૬૦	૫૪૭	૬૩૮	૭૩૧	૮૨૮	...
૬	૧૫૩	૨૩૪	૩૧૯	૪૦૬	૪૯૭	૫૯૦	૬૮૭	૭૮૭	૮૮૭	...
૬½	૧૬૫	૨૫૩	૩૪૪	૪૩૬	૫૩૩	૬૩૩	૭૩૪	૮૪૨	૯૫૧	...
૭	૧૭૭	૨૭૧	૩૬૮	૪૬૭	૫૬૮	૬૭૬	૭૮૫	૮૯૭	૧૦૧૨	...
૭½	૧૯૦	૨૯૦	૩૯૦	૪૯૮	૬૦૭	૭૧૯	૮૩૪	૯૫૨	૧૦૭૪	...
૮	૨૦૦	૩૦૮	૪૧૭	૫૨૯	૬૪૪	૭૬૦	૮૮૩	૧૦૦૮	૧૧૩૩	...
૮½	૨૧૬	૩૨૯	૪૪૪	૫૬૨	૬૮૩	૮૦૭	૯૩૪	૧૦૬૫	૧૧૯૯	...
૯	૨૨૭	૩૪૫	૪૬૬	૫૯૦	૭૧૮	૮૪૮	૯૮૧	૧૧૧૧	૧૨૫૮	...
૯½	૨૩૯	૩૬૩	૪૯૦	૬૨૧	૭૫૪	૮૯૧	૧૦૩૧	૧૧૭૪	૧૩૧૯	...
૧૦	૨૫૧	૩૮૨	૫૧૫	૬૫૨	૭૯૧	૯૩૪	૧૦૮૦	૧૨૨૯	૧૩૮૧	...
૧૦½	૨૬૩	૪૦૦	૫૪૦	૬૮૨	૮૨૮	૯૭૭	૧૧૨૯	૧૨૮૪	૧૪૪૨	...
૧૧	૨૭૬	૪૧૮	૫૬૪	૭૧૩	૮૬૫	૧૦૨૦	૧૧૭૮	૧૩૩૩	૧૫૦૩	...
૧૧½	૨૮૮	૪૩૭	૫૮૯	૭૪૩	૯૦૧	૧૦૬૩	૧૨૨૨	૧૩૯૪	૧૫૬૪	...
૧૨	૩૦૦	૪૫૫	૬૧૩	૭૭૪	૯૩૬	૧૧૦૬	૧૨૭૬	૧૪૫૦	૧૬૨૬	...
૧૪	...	...	...	૮૯૬	૧૦૮૪	૧૨૭૫	૧૪૭૦	૧૬૦૯	૧૭૭૧	...
૧૫	...	...	...	...	૧૧૫૭	૧૩૬૧	૧૫૬૬	૧૭૭૭	૧૯૮૩	...
૧૬	...	...	...	...	૧૨૩૧	૧૪૪૭	૧૬૬૬	૧૮૮૭	૨૧૯૭	...
૧૮	...	...	...	...	૧૩૭૯	૧૬૧૮	૧૮૬૬	૨૧૦૮	૨૨૨૯	...
૨૦	...	...	...	...	...	૧૭૮૯	૨૦૦૫	૨૩૨૨	૨૬૬૦	...
૨૨	...	...	...	...	...	...	૨૨૫૪	૨૫૫૪	૨૮૪૮	...
૨૪	...	...	...	...	...	...	૨૪૫૦	૨૭૬૬	૩૦૯૩	...

પાઇપના દર એ ફુટ જગા માટે દીઠ એક ફુટ લંબાઇ નેટલું
વજન વધારે ગણવું

ઉંચક મેલ કરવાનાં દોરડાંની તાકાત (Haulage Ropes)—ભારે દાગીના ઉંચકમેલ કરવા માટે ખાસ કરીને સણુનાં બનાવેલા અથવા મનીલા રોપ વપરાય છે સારી બનાવટના દોરડાં કરતા સાધારણ બળદ દોરડા સેકડે ૨૫ થી ૩૦ ટકા ઓછા મજબુત હોય છે તે યાદ રાખવાની અગત્ય છે તેમજ રોપના એકજ અખડ ગુણલા અથવા બદલમાથી કાપી લીધેલા જૂદા જૂદા ટુકડાઓની તાકાતમા પણ સેકડે ૨૫ ટકાનો ફરક પડે છે મનીલા કરતાં ઇટાલીઅન સણુના બનાવેલા દોરડા વધારે મજબુત હોય છે એ દોરડાઓને કાલતાર લગાડવાથી તેઓની તાકાત કમી થાય છે વળી ખુદલી જગામાં તડકા અને વર્ષાદમા ચાલુ કામ કરવાથી એવા દોરડાઓની તાકાત સેકડે ૨૫ થી ૫૦ ટકા કમી થાય છે નીચલા કોણમા મનીલા રોપ કેટલા પાઉન્ડના વજનથી તુટી જઇ શકે છે તે આપ્યું છે, જેને રોપનો “પ્રેક્ટીંગ લોડ” કહે છે ગડમ અથવા ડેરીક (derrick) ની મદદથી સલામતી સાથે ભારે દાગીના હળવેથી ઉંચકવા માટે એ પ્રેક્ટીંગ લોડ કરતા ૭ ગણું ઓછું વજન લેવું જોઇએ, જેને સેફ લોડ (safe load) કહે છે ટુકડામાં કપીએ તો દોરડાના પ્રેક્ટીંગ લોડ કરતા સેફ લોડ ૭ ગણો ઓછો રાખવો સ્ટીમ કેન સાથે ઝડપથી કામ કરતા દોરડાઓ ઉપર ઉપર આપેલા સેફ લોડ કરતા પણ અરધું વજન લેવું જોઇએ, કારણકે જેમ દોરડું વધુ ઝડપે કામ કરે તેમ તેની તાકાત ઓછી સમજવી

ઉંચક મેલ કરવાની સાંકળ (Haulage Chains)—સ્ટીલની સાંકળ કરતા નરમ લોહાની સાંકળ વધારે ભરોસા રાખવા લાયક હોય છે, કારણકે સાંકળ અથવા ચેનની કડી અથવા લીન્ક (link) બનાવતી વખતે સ્ટીલ હોય તો તેનો સાધો અગાંવર વેલ્ડ (weld) થઇ શકતો નથી લીન્કના સાધા અથવા વેલ્ડી ગને લીધે ચેનની તાકાત સેકડે ૨૦ થી ૩૦ ટકા ઓછી થઇ જાય છે. એટલે કે જે બારમાથી ચેન બનાવી હોય તે બાર જેટલા વજનથી તુટી જઇ શકે તેથી સેકડે ૨૦ થી ૩૦ ટકા ઓછા વજનથી તેજ બાગમાથી બનાવેલી ચેન તુટી જાય છે ચેનનો ડાયમેટર જે નીચલા કોણમા આપ્યો છે તે જે ડાયમેટરના બારમાથી લીન્ક બનાવી હોય તે સમજવો ચાલુ દરરોજ વપરાસમા આવતી ચેનને દર વરસે એનીલ (anneal) કરવી જોઇએ એ માટે ચેનને એક ભટ્ટીમા એક-સરખી લાલઓળ ગરમ કરી બહુ હળવે હળવે ઠંડી થવા દેવી જોઇએ. આવી ચેન વધારે મજબુત થતી નથી પણ લાંબો વખત ટકે છે કોણ નાં ૧૭ મા ઘણીજ સરસ બનાવટની ચેનનો પ્રેક્ટીંગ લોડ અને સેફ લોડ આપેલો છે એમા પ્રેક્ટીંગ લોડ કરતા સેફ લોડ ૪ ગણો ઓછો આપ્યો છે, પણ બળદ અને અજાણ્યા મેકરની ચેન માટે એમા આપેલા પ્રેક્ટીંગ લોડ કરતાં ૭ ગણો ઓછો સેફ લોડ લેવો.

કોઠો—૭૬. મનીલારોપની તાકાત.

સરકમ- ફરન્સ ધ્ય	પ્રેકાગ લોડ		સેફ લોડ	સરકમ- ફરન્સ ધ્ય	પ્રેકાગ લોડ		સેફ લોડ
	ટન	હ ડરવેટ			ટન	હ ડરવેટ	
૭૫	૦—	૫	૦— ૭	૫	૮— ૪	૧— ૩	
૧	૦—	૭	૦— ૧	૫ ૫	૯—૧૬	૧— ૮	
૧ ૫	૦—	૧૪	૦— ૨	૬	૧૧— ૮	૧—૧૩	
૨	૧—	૪	૦— ૪	૬ ૫	૧૩— ૦	૧—૧૭	
૨ ૫	૧—	૧૮	૦— ૬	૭	૧૪—૧૨	૨— ૨	
૩	૨—	૧૪	૦— ૮	૭ ૫	૧૬— ૪	૨— ૬	
૩ ૫	૩—	૧૬	૦—૧૧	૮	૧૭—૧૬	૨—૧૧	
૪	૫—	૩	૦—૧૫	૯	૨૧— ૦	૩— ૦	
૪ ૫	૬—	૧૨	૧— ૦	૧૦	૨૪— ૪	૩— ૯	

કોઠો—૭૭. લોખંડની સાંકળની તાકાત.

લીન્ડના બારે ડાયમેટર સી	પ્રેકાગ લોડ		સેફ લોડ	લીન્ડના બારે ડાયમેટર સી	પ્રેકાગ લોડ		સેફ લોડ
	ટન	હ ડરવેટ			ટન	હ ડરવેટ	
૧	૧—	૫	૦— ૬ ૨	૬	૨૦— ૦	૫— ૦	
૨	૨—	૫	૦—૧૧ ૨	૭	૨૨— ૫	૫—૧૧	
૨	૩—	૭	૦—૧૬ ૭	૭	૨૫—૧૦	૬— ૭	
૩	૪—	૧૫	૧— ૪	૮	૨૮—૧૦	૭— ૨	
૩	૬—	૧૦	૧— ૧૨	૮	૩૧—૧૦	૭—૧૭	
૪	૮—	૫	૨— ૧	૯	૩૪—૧૦	૮—૧૨	
૪	૧૦—	૫	૨— ૧૧	૧૦	૪૨—૧૫	૧૦—૧૩	
૫	૧૨—	૫	૩— ૧	૧૨	૫૭—૧૦	૧૪— ૭	
૫	૧૪—	૧૦	૩— ૧૨	૧૪	૭૯—૧૦	૧૯— ૭	
૬	૧૭—	૧૦	૪— ૭	૧૬	૧૦૪—૧૦	૨૬— ૦	

પરચુટણ ચીજોનાં વજન—દરએક ક્યુબીક ફુટ દીઠ રતલમાં.

સ્ટીલ	૪૮૯	ઇટ.....	૧૧૫
કાસ્ટ આયર્ન...	૪૫૦	ઈટનું ચુનામાં બાંધકામ	૧૧૨
રૉટ આયર્ન.....	૪૮૦	ઈટનુ સીમેન્ટમાં બાંધકામ,..	૧૧૫
ત્રાંબુ	૫૪૭	પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ	૮૬
પિત્તળ.....	૫૨૦	ચૂનો.. ..	૯૦
સીસુ	૭૧૦	રૂબલ વર્ક	૧૪૦
કલ્લેઇ	૪૫૫	નળીઆ.....	૧૧૫
જસત	૪૨૭	રેતી, બારીક... ..	૯૫
એલ્યુમીનીઅમ...	૧૬૦	માટી (છૂટી)	૯૩
સાગનુ લાકડું . . .	૪૬ થી ૫૪	માટી (જમીન) . . .	૧૩૬
દેવદારનુ લાકડું ...	૨૭ થી ૩૦	કોલસો	૮૦
પથરો, કાળો... ..	૧૬૫	કોન્ક્રીટ... ..	૧૨૪
પથરો, સફેદ... ..	૧૫૦	ચરખી.....	૬૦

પેટર્ન ઉપરથી કાસ્ટીંગનું વજન—કાસ્ટ આયર્ન

નાટે જો પેટર્ન દેવદારનુ હોય તો તેનું વજન $\times ૧.૭ =$ કાસ્ટીંગનું વજન.
જો પેટર્ન સાગનુ હોય તો તેનું વજન $\times ૧.૦ =$ કાસ્ટીંગનું વજન પિત્તળ
માટે દેવદારના પેટર્નનું વજન $\times ૧.૮ =$ કાસ્ટીંગનું વજન સાગના
પેટર્નનું વજન $\times ૧.૧$ કાસ્ટીંગનું વજન

જૂદી જૂદી જાતની રોશનીનો ખરચ—નીચે જૂદી

જૂદી જાતની રોશની કરવામા શું ખરચ થાય છે તેની સરખામણી નીચે કીધી છે, જે ઉપરથી માત્રમ પડશે કે આજ કાલ સર્વેથી સસ્તી રોશની પેત્રોલમાથી મળી શકે છે ૧૦૦૦ ક્યુબીક ફીટ પેત્રોલ ગેસની કીમ્મત પેત્રોલની કીમ્મતના પ્રમાણમા ૩૦ ૧-૨-૦ થી ૧-૬-૦ થવા જાય છે. ૪૦ કેનડલ પાવરની એક બતી રોજ ૮ કલાક બાળતા નીચે પ્રમાણે ખરચ લાગે છે —

ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ (૪ આને યુનિટ)	૩ ૦-૭ -૦
એસીનીલીન ગેસ (કારબાઇડ ૧૫ રૂપીએ હડવેટ).	૦-૧ -૯
કોલ ગેસ, સાદી ફ્લેટ (૪ ફ્લેટ ૩ ૧૦૦૦ ક્યુબીક ફીટ)	૦-૧૨-૫
કોલ ગેસ, ધનકેનડેસન્ટ (ઉપલેજ ભાવે).....	૦-૧ -૮
કેરોસીન (૭ આને ગેલન)	૦-૨ -૧
પેત્રોલ ગેસ (૧ રૂપીએ ગ્યાલન પેત્રોલ).....	૦-૦ -૭

કોઠો—૭૮. બ્રાસ વગેરેની મેળવણીઓ.

કામની જાત	ત્રાશુ	કલ્લઈ	જસત	સીસુ
ગનમેટલ, ઘણીજ ચિન્વટ	૮૮	૧૦	૨	...
ગનમેટલ, સ્ટીમના કોક, વાલ્વ અને મોટી બેરીંગ માટે...	૯	૧		
ગનમેટલ, સખ ...	૧૬	૨૩		
ગનમેટલ, નરમ...	૧૬	૧	..	
કનેક્ટીંગ રોડ માટેના બ્રાસ ...	૧૩	૧૩	૧૩	...
પીસ્ટનની રીંગો..	૩૦	૪૩	૧૫	
ગ્રાન્ડ, પીનલ, અને એક્સેન્ડ્રીક સ્ટ્રૂપ	૮	૧	૧	
ગનમેટલ, પાણીના કોક અને વાલ્વ માટે...	૧૪	૧	૧	...
પમ્પના લોલ્ડના ઝેમ વગેરે ઉપર પિત્તળનું અન્તર	૧૬	૩	૧	૧
પિત્તળના પમ્પ, પાઇપ વગેરે	૩૬	૪	૧	..
પમ્પના વાલ્વ અને સીટ ...	૪૪	૩	૩	...
દાનાના ચક્રો માટે પિત્તળ	૯૨	૮		...
પીળું પિત્તળ	૮	...	૩	
સફેદ પિત્તળ	૧૦	૧૦	૮૦	...
રાતું પિત્તળ	૮		૧	
લેથના બુશ	૧૬	૪	૩	
સખ બ્રોન્ઝ (કાસુ)	૮૨૩	૧૭૩		
વટ માટે પિત્તળ..	૨૫	૬		
જરમન સીલવર ૧ લાગ નીકલ +	૨	..	૧	
નીકલ સીલવર ૧ ૧/૨ લાગ નીકલ +	૩૩		૧	..
નકલી ચાંદી ...	૪	૫	૧	૧
નકલી સોનું ૭ લાગ પ્લેટીનમ +	૧૬	..	૧	
ડાઇનેમો બેરીંગ માટે વાહીટ મેટલ		૧૬	૬	

કાસ્ટીંગનું સંકોચાવું (Shrinkage of Castings)—

દર એક ઘટ લબાઈ દીઠ જૂદી જૂદી ધાતુઓના કાસ્ટીંગ નીચે આપ્યા પ્રમાણે સંકોચાય છે, માટે તેઓના પેતર્ન એના પ્રમાણમાં મોટા રાખવામાં આવે છે — જસત તથા કલ્લઈ ૨ ફોરા, ત્રાશુ, સીસુ તથા પીત્તળ ૧ ૧/૨ ફોરા, કાસ્ટ આયર્ન ૧ ફોરા.

કોઠો—૭૯. લેથમાં આંટા પાડવા માટેનાં ચક્રો.

(એક ધ ચમાં બે આંટાવાળા લીડીંગ સ્ક્રુ માટે)

M=લેથના મેનરેલ ઉપરનું બ્હીલ P=સ્ટડ ઉપરનું પીનીઅન
W=સ્ટડ ઉપરનું બ્હીલ S=લીડીંગ સ્ક્રુ ઉપરનું બ્હીલ.
M ની સાથે W જોડવું, અને S ની સાથે P જોડવું

આંટા	M	W	P	S	આંટા	M	W	P	S	આંટા	M	W	P	S
૧	૪૦	..	..	૨૦	૨૦	.			૩૫	૨૦	.			૬૦
	૫૦	.		૨૫	૩૬	૪૦	૩૫	૩૦	૬૦	૬	૨૦	૩૦	૨૫	૫૦
	૮૦	.		૪૦	૫૦	૭૦	૬૦	૭૫			૪૦	૩૦	૨૦	૮૦
૧૩	૪૦	..	..	૨૫	૪૦				૭૫	૪૦	૫૦	૩૦		૭૫
	૮૦	..	..	૫૦	૩૬	૪૦	૩૦	૨૦	૫૦	૬	૮૦	૫૦	૨૦	૧૦૦
	૪૦	૩૦	૬૦	૫૦	૨૦	૨૫	૫૦	૭૫			૪૦	૭૫	૬૦	૧૦૦
૧૬	૪૦	..	..	૩૦	૨૦	..			૪૦	૨૦	.			૬૫
	૮૦	..	..	૬૦	૪	૪૦	૬૦	૭૫	૧૦૦	૬	૪૦	૬૦	૩૦	૬૫
	૪૦	૨૦	૬૦	૮૦	૪૦	૬૦	૮૦	૧૨૦			૪૦	૬૫	૫૦	૧૦૦
૧૭	૪૦			૩૫	૪૦	..			૮૫	૪૦	૪૫	૦		૬૦
	૮૦	...	...	૭૦	૪	૬૦	૩૦	૨૦	૮૫	૬	૪૦	૪૫	૨૫	૭૫
	૪૦	૩૦	૬૦	૭૦	૮૦	૮૫	૫૦	૧૦૦			૪૦	૭૫	૫૦	૮૦
૨૦				૨૦	૨૦	.			૪૫	૨૦	.			૭૦
૨૩૦		..		૩૦	૪	૪૦	૩૦	૨૦	૬૦	૭	૨૦	૩૫		૫૦
૨૦	૩૦	૬૦		૪૦	૩૦	૬૦	૮૦	૮૦			૪૦	૬૦	૩૦	૭૦
૨૪	૪૦	.		૪૫	૪૦				૮૫	૪૦	..			૧૫
	૮૦	..		૮	૪	૮૦	૪૦	૨૦	૮૫	૭	૨૦	૫૦	૫૫	૮૦
	૨૦	૩૦	૬૦	૪૫	૮૦	૮૫	૫૦	૧૦૦			૨૦	૬૫	૮૫	૮૫
૨૬	૪૦			૫૦	૨૦		..		૫૦	૨૦		..		૭૫
	૪૦			૨૫	૫	૪૦	૫૦	૩૦	૬૦	૭	૪૦	૫૦	૨૫	૭૫
	૮૦	૪૦	૨૦	૫૦	૪૦	૫૦	૬૦	૧૨૦			૪૦	૮૦	૬૦	૧૦૦
૨૭	૪૦	..		૫૫	૪૦	૩૫	૨૦	૬૦			૪૫	૫૦	૨૦	૭૦
	૪૦	૩૦	૬૦	૧૧૦	૫	૪૦	૧૭૦	૫૦	૭૫	૭	૨૦	૬૦		૧૧૦
	૩૦	૫૫	૮૦	૬૦	૨૦	૩૦	૨૦	૩૫			૨૦	૫૦	૫૫	૮૫
૩૦	૨૦	..		૩૦	૨૦	.			૫૫	૮	૨૦	.		૮૦
	૪૦	૩૦	૪૫	૮૦	૫	૪૦	૫૦	૨૫	૫૫		૨૦	૪૦	૨૫	૫૦
	૮૦	૬૦	૫૦	૧૦૦	૪૦	૫૫	૬૦	૧૨૦			૪૦	૬૦	૩૦	૮૦
૩૧	૪૦			૬૫	૪૦		..		૧૧૫	૮	૨૦		...	૮૫
	૨૦	૩૦	૬૦	૬૫	૫	૪૦	૧૦૦	૮૦	૧૩૦	૮	૪૦	૫૦	૨૫	૮૫
	૫૦	૬૫	૮૦	૧૦૦	૫૦	૬૫	૪૫	૧૦૦			૪૦	૮૫	૬૦	૧૨૦

કોઠો—૭૬. (ચાલુ) લેખમાં આંદા પાડવા માટેનાં ચક્રો.

આંદા	M	W	P	S	આંદા	M	W	P	S	આંદા	M	W	P	S
૯	૨૦	..	..	૯૦	૨૦	૫૦	૪૫	૧૩૦	૪૦	૮૦	૨૧	૧૦૦		
	૨૦	૪૫	૨૫	૫૦	૧૪૩	૨૦	૬૦	૩૫	૮૫	૨૦	૫૦	૨૫	૧૫૦	
	૪૦	૬૧	૩૦	૯૦	૪૦	૮૫	૩૫	૧૨૦	૩૦	૧૦૦	૫૦	૧૦૦		
૯	૨૦	.	..	૯૫	૨૦	૫૦	૨૫	૭૫	૨૦	૧૨૦	૮૦	૧૪૦		
	૪૦	૫૦	૨૫	૯૫	૧૫	૪૦	૬૦	૨૦	૧૦૦	૨૧	૪૦	૭૦	૨૦	૧૨૦
	૮૦	૬૦	૩૦	૯૫	૪૦	૭૫	૩૦	૧૨૦	૪૦	૬૦	૩૦	૧૪૦		
૧૦	૨૦			૧૦૦	૨૦	૮૫	૫૫	૧૦૦	૨૦	૫૫	૨૫	૧૦૦		
	૪૦	૫૦	૨૦	૮૦	૧૫	૨૦	૯૦	૫૫	૯૫	૨૨	૨૦	૮૦	૨૦	૧૧૦
	૪૦	૬૦	૩૦	૧૦૦	૨૦	૭૦	૪૫	૧૦૦	૪૦	૧૦૦	૨૭	૧૧૦		
૧૦	૨૦	૩૦	૨૦	૭૦	૨૦	૫૦	૨૫	૮૦	૨૦	૯૦	૫૫	૧૪૦		
	૪૦	૩૫	૨૫	૭૫	૧૬	૪૦	૮૦	૨૫	૧૦૦	૨૩	૨૦	૧૦૦	૬૫	૧૫૦
	૪૦	૭૦	૨૫	૭૫	૪૦	૮૦	૩૦	૧૨૦	૨૦	૮૦	૪૫	૧૩૦		
૧૧	૨૦	..	...	૧૧૦	૪૦	૬૦	૪૦	૧૧૦	૨૦	૫૦	૨૫	૧૨૦		
	૨૦	૫૦	૨૫	૫૫	૧૬	૪૦	૫૫	૨૦	૧૨૦	૨૪	૨૦	૮૦	૨૦	૧૨૦
	૪૦	૧૦૦	૫૦	૧૧૦	૨૦	૫૫	૨૫	૭૫	૪૦	૧૦૦	૨૫	૧૨૦		
૧૧	૨૦	..	..	૧૧૫	૨૦	૪૦	૨૦	૮૫	૨૦	૫૦	૨૦	૧૦૦		
	૨૦	૬૫	૪૫	૮૦	૧૭	૪૦	૮૦	૨૦	૮૫	૫૫	૪૦	૧૦૦	૨૦	૧૦૦
	૨૦	૪૫	૩૫	૯૦	૫૦	૮૫	૩૦	૧૨૦	૪૦	૧૦૦	૩૦	૧૫૫		
૧૨	૨૦	..		૧૨૦	૪૦	૭૦	૨૦	૧૦૦	૨૦	૬૫	૨૦	૮૦		
	૨૦	૫૦	૨૫	૬૦	૧૭	૪૦	૭૦	૩૦	૧૫૦	૨૬	૩૦	૮૦	૨૦	૧૩૦
	૪૦	૧૦૦	૫૦	૧૨૦	૨૦	૧૦૦	૮૦	૧૪૦	૪૦	૧૨૦	૩૦	૧૩૦		
૧૨	૪૦	૫૦	૨૦	૧૦૦	૪૦	૮૦	૨૦	૯૦	૨૦	૬૦	૨૦	૯૦		
	૩૦	૫૦	૨૦	૭૫	૧૮	૨૦	૫૦	૨૫	૯૦	૨૭	૪૦	૯૦	૨૦	૧૨૦
	૪૦	૭૫	૩૦	૧૦૦	૪૦	૯૦	૩૫	૧૦૦	૨૦	૯૦	૨૫	૭૫		
૧૩	૨૦	૫૨	૫	૬૫	૩૫	૭૫	૨૦	૮૦	૨૦	૭૦	૨૦	૮૦		
	૪૦	૬૫	૨૦	૮૦	૧૮	૫૫	૮૫	૨૦	૧૨૦	૨૮	૪૦	૮૦	૨૦	૧૪૦
	૪૦	૬૫	૨૫	૧૦૦	૩૫	૫૦	૨૦	૧૩૦	૨૦	૧૨૦	૩૦	૭૦		
૧૩	૨૦	૪૫	૨૫	૭૫	૪૦	૮૦	૨૦	૯૫	૨૦	૧૦૦	૪૫	૧૩૦		
	૪૦	૬૦	૨૦	૯૦	૧૯	૨૦	૫૦	૨૫	૯૫	૨૯	૨૦	૮૫	૩૫	૧૨૦
	૪૦	૭૫	૨૫	૯૦	૪૦	૯૫	૩૦	૧૨૦	૨૦	૧૪૫	૨૦	૪૦		
૧૪	૨૦	...	...	૧૪૦	૪૦	૬૫	૨૦	૧૨૦	૪૦	૧૦૦	૨૦	૧૨૦		
	૨૦	૫૦	૨૫	૭૦	૧૯	૪૦	૯૦	૩૦	૧૩૦	૩૦	૪૦	૧૨૦	૩૦	૧૫૦
	૪૦	૭૦	૨૦	૮૦	૨૦	૧૨૦	૮૦	૧૩૦	૨૦	૭૫	૨૫	૧૦૦		

લેથમાં આંટા પાડવાની ગણતરી—લેથમાં આંટા પાડવા માટે જોઈતા ચક્રોની ગણતરી નીચે આપી છે.

$$N = L \times \frac{S \times W}{M \times P}$$

$$W = N \times \frac{M \times P}{L \times S}$$

N =કાપવાના આટાની સખ્યા દર એક ઇંચમા

L =લીડીંગ ચક્રમા આટાની સખ્યા દર એક ઇંચમા

M =મેનડ્રેલ ઉપરના વ્હીલમા દાતા

W =સ્ટીલ ઉપરનું વ્હીલ (M મા ગીઅર થતું)

P =સ્ટીલ ઉપરનું પીનીઅન (S મા ગીઅર થતું).

S =લીડીંગ ચક્ર ઉપરનું વ્હીલ

સ્ટીલને સખ કરવાની અને પાણી પાવાની રીતો
(Hardening and Tempering)—મિકેનિક શોપના સ્ટીલના લોહનું કાપવાના હથીઆરોને સખ કરી પાણી પાતું પડે છે, જે કામમા ઘણી સલાહની જરૂર છે, કારણ કે બેન્ડકારીયી બનાવેલા હથીઆરો અથવા ટુલો વારવાર ભાગી જઈને અથવા ભુટ્ટા થઈ જઈને કામ કરનાર માણસને કટાણો આપવા ઉપરાંત કામની ખોટી થાય છે, અને હથીઆરોનો ખિગાડ થાય છે સ્ટીલના તુલને પાણી પાવા માટે ઘણાકે તેને ગરમ કરીને પાણીમા ડુબાડે છે, તેથી તે તુલ સખ તો થાય છે, પરંતુ કામના પ્રમાણમા વધુ સખ થવાથી ભાગી જાય છે, અથવા ઓછું સખ થવાથી તુરંત ધસાઈ જઈને ભુટ્ટું થઈ જાય છે અથવા ખેંસી જાય છે બધી જાતના કામ માટે તુલને પાણી પાવાની આવી હાલદવાલ રીત ચાલી શકે નહિ માટે જુદી જુદી જાતના તુલોને પાણી કેવી રીતે પાતું તેની ખાત્રીભરેલી રીતો નીચે આપી છે —

એનીલીંગ (Annealing)—કોઈખી જાતના તુલને ધડીને તૈયાર કીધા પછી તેને પાણી પાવા પેહેલા તેનું અસખ પાણી ઉતારી નાખી તેને નરમ કરવાની જરૂર છે, કારણ કે સ્ટીલના બાર, પ્લેટ, રોડ વગેરેમાથી તુલ ધડીને બનાવતી વખતે તેઓની બાહિરની ચામડી ઉપરનો કેટલોક ભાગ જલ્દી ઠંડો થઈ જવાથી બાકીના કેટલાક ભાગ કઠ્ઠા વધુ સખ થઈ ગયેલા હોય છે, માટે એવા સ્ટીલના હથીઆરને પાણી પાતી વખતે તે મરડાઈ જવાનો ધણો સભવ રહે છે, જેથી પાણી પાવા પહેલાં દરેક હથીઆરને નરમ કરવાની ધણી અગત્ય

છે, જે કામને ઔનીલીંગ કહે છે. મુખ્ય કરીને, તૈપ, કટર, રાહીમર, વગેરે ને ઘડતી વખતે તેઓ ઉપર ધણું કામ કરવામાં આવે છે, અને તેઓને વારંવાર ગરમ કરવામાં આવે છે, માટે સાદાં તુલ કરતાં એવાં હથીઆરોને ઔનીલ કરવાની વધારે જરૂર છે. એ માટે સહેલ અને સાદી રીત એ છે કે હથીઆરને લાલ લોહી જેવું બધીથી એક-સરખુ ગરમ કરી કેલસાના બારીક ભૂકાના ઢગલામાં ખોસી રાખી પોતાની મેળે ઠંડુ થઇ જવા દેવુ મોટા અને કીમતી દાગીનાને ઔનીલ કરવા માટે એક લોહડાંના દાખડામાં માટીનુ અંરતર કરી તેમાં તે હથીઆર મુકવામાં આવે છે, અને આસપાસ તે હથીઆરનીજ જાતની સ્ટીલને ભૂકા ભરવામાં આવે છે, અને દાખડા ઉપર ઢાકણુ ઢાકી માટીથી લીપી લેવામાં આવે છે પછી એ દાખડો ભટ્ટીમાં મુકી લાલઓળ કરવામાં આવે છે, અને જ્યાં સુધી ભટ્ટીની આગ ઠડી પડી પોતાની મેળે શુન્ય જાય ત્યાં સુધી તે દાખડો ત્યાનો ત્યાજ પડ્યો રહેવા દેવામાં આવે છે, અને ઠંડો થવા પછી ઉઘાડી હથીઆર કાઢવામાં આવે છે

હારડનીંગ (Hardening)—હથીઆરને પાણી પાવા પહેલા તેને એકદમ સખ કરી નાખવામાં આવે છે, જે ક્રિયાને હારડનીંગ કહે છે હારડનીંગ કીધાથી તુલ ધણુજ સખ અને કાચ જેવુ બરડ થઇ જાય છે જે પછી તેને પાણી પાતી વખતે તેની સખાઇ જોઇએ તેટલી કમી કરી નાખવામાં આવે છે. એ માટે તુલને લાલ લોહી જેવુ ગરમ કરી એકદમ ડુબાડવામાં આવે છે, જેથી તે ધણુજ સખ થઇ જાય છે હારડનીંગ કરવા થકી તુલને ડુબાડવા માટે સર્વેથી સરસ પ્રવાહી પારો કહેવાય છે, જે પછી બરફનુ ઠંડું કરેલુ પાણી વાપરવામાં આવે છે નદી કે કુવાના પાણી કરતા વર્ષાદનુ પાણી એ માટે વાપરવુ વધારે સારુ છે; તેમજ પાણીમાં થોડોક સીધવ ખાર નાખવો જોઇએ ધણી બારીક ધારવાળા હથીઆર માટે તદન ઠંડાં કરતા સહેજ ડુક પાણી વાપરવું વધારે સારું છે. તુલને પાણી પાવા થકી ડુબાડવા માટેનુ પાણી જેટલુ જીનું અને વપરાયલુ હોય તેટલુ સારુ, માટે લુહારની દુકાન માંહેલુ પાણી કદી પણ બદલવુ નહી જોઇએ, પણ વર્ષો સુધી જેનું તેજ રહેવા દેવું જોઇએ, અને ઘટ પુરવા માટે ઉપરથી બીજુ પાણી નાખવુ જોઇએ.

ન્યારે કોઇ જાતનું સ્ટીલ સાધારણ પાણીમાં કુઆવવાથી જોઇતી સખ્તાઇ નહીં પડે ત્યારે નીચલા ખારો મેળવીને બનાવેલા પાણીમાં તેને કુઆડવું —

પ્રુશીએટ ઑફ પોટાશ (prussiate of potash)નો ભૂકો ૭ આઉસ.

બોરેક્ષ (borax) અથવા ટ નકન ખારનો ભૂકો .. ૭ આઉસ

નીમક .. .. ૬ આઉસ.

પાણી .. .. ૧૦ આલન

એ મુજબ ખારો મેળવીને બનાવેલું પાણી વર્ષો સુધી વાપર્યા કરવું, અને એમાં ઘટ પુરવા માટે વાર વાર ઉપલા ખારો અને બીજું પાણી નાખ્યા કરવું

છીણીઓ અને લેથનાં ટુલો વગેરેને એક્કી વખતે સખ્ત કરીને પાણી પાવામાં આવે છે. એ માટે તે હથીઆરની કામમાં આવનારી ધાર લટ્ટીમાં લાલ લોહી જેવી ગરમ કરવામાં આવે છે, અને પછી તે હથીઆરને પારા, તેલ, કે પાણીમાં એક બે ઈંચ ઉંડું એક બે પળવાર કુઆડી કાઢી લેવામાં આવે છે, જેથી તેની ધાર સખ્ત થઇ જાય છે, જે ક્રિયાને હારડનીંગ કહે છે ત્યારપછી ગ્રાઇન્ડસ્ટોન કે એમરી વ્હીલના પથ્થરના લાગેલા ટુકડા વડે તે હથીઆરની ધાર ધસીને તે ઉપરનો મકેલ ઓખવી કઢાડવામાં આવે છે, જે વખતે તે ઉપર તરેહવાર રંગો બદલાતા માલમ પડે છે જો કોઇ સખ્ત ધાતુ કાપવા માટે હથીઆરને પાણી પાવું હોય છે તો ઘેરો પીળો રંગ દેખાતાંજ હથીઆરને કુઆડી ઠંડું કરી નાખવામાં આવે છે, અને જો કોઇ નરમ ધાતુ કાપવાની હોય તો જાજુડો અથવા વાદળી રંગ દેખાતાંજ હથીઆરની ધાર ઠંડી કરવામાં આવે છે

ટેમ્પરીંગ (Tempering)—હથીઆરને સખ્ત (હારડનીંગ) કીધા પછી તેને પાણી પાવામાં આવે છે, જેને ટેમ્પરીંગ કહે છે. જુદા જુદા હથીઆરોને જુદી જુદી ટેમ્પરેચરે પાણી પાવામાં આવે છે, જે ટેમ્પરેચર ટુલમાં બદલાતા તરેહવાર રંગોને આસરે કહી શકાય છે એ રંગો આ પ્રમાણે બદલાતા જાય છે પીળો, ઘેરો પીળો, તપખીરિઆ, જાજુડો, અને બ્લુ ન્યારે ટુલની ધાર પાણીમાં કુઆડી કઢાડી લેવામાં આવે છે ત્યારે તે થોડી ઠંડી થઇ ગયેલી હોવાથી શુરઆતમાં જે રંગ પડે છે તે ઓછી ટેમ્પરેચર બતાવે છે, પણ કનડકશનના કાયદાથી

દુલના બાકીના વધુ ગરમ ભાગની ગરમી આગળ વધીને મજકુર ઠંડી થયલી ધારને ગરમ કરે છે, અને જેમ જેમ તે ભાગની ટેમ્પરેચર વધતી જાય છે, તેમ તેમ રંગો બદલાય છે, જેથી જુદા જુદા રંગોને આધારે જુદી જુદી ટેમ્પરેચરનું અનુમાન કરવાને ધણી સહેલાઈ મળે છે. દુલને એકવાર કુબાડી કઢાડીને જ્યારે ખુલ્લો પીજો રંગ દેખાય કે પાછું તુરત કુબાડી તદ્દન ઠંડું કરી નાખવાથી બહુ સખ્ત અથવા “સફેદ” પાણી ચઢે છે, જ્યારે એકવાર કુબાડી હારડની ગ કીધા પછી થોડીવાર થોભી બહુ રંગ દેખાતાજ પાછું કુબાડી એકદમ ઠંડું કરી નાખવાથી નરમ રંગીનને લાયકનું પાણી ચઢે છે. ખુલ્લો પીજો રંગ આસરે ૪૩૦ ડીગ્રી ટેમ્પરેચર બતાવે છે, જ્યારે બહુ રંગ પાળે ડીગ્રી ટેમ્પરેચર બતાવે છે, માટે એમ નહીં સમજવું કે દુલને ઓછી ટેમ્પરેચરે ઠંડું કરવાથી સખ્ત પાણી ચઢે છે, પરંતુ એની મતલબ એ છે કે જ્યારે દુલને ભટ્ટીમાથી કઢાડીને પહેલ્લી વખત કુબાડવામા આવે છે— અથવા તે ઉપર હારડની ગ કરવામા આવે છે—ત્યારે તે ઉપર બહુજ સખ્ત પાણી ચઢેલું હોય છે, માટે તુરત ફરીથી કુબાડી તેને તદ્દન ઠંડું કરી નાખવાથી તેનું તે સખ્ત પાણી કાયમ રહી જાય છે, જ્યારે થોડોવાર થોભવાથી પહેલ્લી વાર કુબાડવાથી થોડી ઠંડી થયલી દુલની અણી કનડકશનને લીધે પાછી ગરમ થવા માટે છે, જેથી તેનું કેટલુંક પાણી ઉતરી જઈને તેની સખ્તાઈ કમી થતી જાય છે.

જુદી જુદી ધાતુઓના પિગળતા રસમાં દુલને

પાણી પાવાની રીત ધણી ચોક્કસ અને ખાત્રીભરેલી છે. કલ્લઘ અને સીસાને જુદા જુદા પ્રમાણમા ભેળીને પિગળાવવાથી તેઓના જુદા જુદા ટેમ્પરેચરે રસ થાય છે. માટે જે ટેમ્પરેચરે દુલને પાણી પાવું હોય તે ટેમ્પરેચરને અનુસરતી મેળવણીને પિગળાવી રસ કરીને દુલને તે રસમાં ઘોળવાથી દુલની ટેમ્પરેચર પણ તેટલીજ થાય છે, અને એ પ્રમાણે ધાતુના રસમા દુલને થોડોવાર ઘોળી રાખી તુરત કઢાડીને પાણી, તેલ અથવા બીજી કોઈ પ્રવાહીમા ઠંડું કરી નાખવાથી ઘણું ખાત્રીભરેલું પાણી ચઢે છે, કારણ કે ધાતુના રસની ટેમ્પરેચરમા ફરક પડતો નથી, જ્યારે રંગ તપાસીને પાણી પાતી વખતે જુદા જુદા રંગોની ધણીજ બારીકાથી પિછાણ કરવી પડે છે, જે કામમા ધણું અનુભવ અને અભ્યાસની જરૂર છે. દુલને એ પ્રમાણે પાણી

પાવાની રીતમા બીજો ફાયદો એ છે કે લઠીમા દુલ ગરમ કરવાથી તેનો કોષક ભાગ વધુ અને કોષક ઓછો ગરમ થાય છે, જ્યારે પિગળતી ધાતુના રસમા દુલ બોળ્યાથી દુલના બધા ભાગો એકજ સરખા ગરમ થાય છે. વળી લઠીમા દુલની ધાર બળી જવાનો સભવ રહે છે, ત્યારે ધાતુના રસની ટેમ્પરેચર તો એકની એકજ રહેવાથી તેવી ધાસ્તી રહેતી નથી. ધાતુના રસમા કુબાડયા પહેલાં દુલ ઉપર સૉફ્ટ સોપ અથવા પાણીમા કાળવેલો બ્લેકલેડ લગાડી તે સુકાયા પછીજ કુબાડવુ.

જુદા જુદા કામ માટેનાં હથીઆરોને કટલી ટેમ્પરેચરે-અથવા કયો રંગ દેખાય ત્યારે પાણી પાવુ જોઈએ તે, તથા તે એકસ રંગને અનુસરતી ટેમ્પરેચરે પિગળતી કલ્લખ અને સીસાની મેળવણી કોઠા નાં ૮૦ મા આપ્યુ છે

કોઠા--૮૦. સ્ટીલનાં દુલોને પાણી પાવા માટે ઘટતી ટેમ્પરેચરો, રંગો, અને મેળવણીઓ.

દુલની જાત	પાણી પાવા માટેનો રંગ	રંગને મળતી ટેમ્પરેચર	તેટલીજ ટેમ્પરેચરે પિગળતી મેળવણી	
			કલ્લખ ભાગ	સીસુ ભાગ
ધાતુ કાપવા માટેનાં દુલો	ખુલ્લો પીળો	૪૩૦	૮	૧૫
છરી અને કાર્ટ આયર્ન માટેની છીણી.	ધેરો પીળો	૪૭૦	૪	૧૦
ડાઇ અને ટંપ રાહીમર, કટર, ફરસી	ખુલ્લો તપખીરીઓ	૪૯૦	૪	૧૪
સુથારોના સામાન્ય હથીઆરો	રતાશ ઉપર	૫૧૦	૪	૧૯
તલવાર અને નાના ઘડીઆળની સ્ટ્રીંગ	ધેરો જાળુડો.	૫૫૦	૪	૪૮
બીજી મોટી સ્ટ્રીંગો, ખનર વગેરે	ધેરો બ્લુ	૫૬૦	૨	૫૦

બહુ સખ સ્ટીલ અથવા કાચમાં છેદ પાડવા માટેનાં ફ્રીલને પાણી પાવા માટે તેને લાકડાના કોલસામા લાલ લોહી જેવુ ગરમ કરી પારા (mercury) મા કુબાડી પાણી પાવુ, અને છેદ પાડતી વખતે તરપેનતાઇન તેલમા સહેજ કપ્પર ભેળીને

દ્રોણની અણી ઉપર નાખ્યા કરવું પારો નહીં મળી શકે તો દ્રોણને લાલ લોહી જેવું ગરમ કર્યા પછી સીસાના એક મોટા કકડામાં દાખીને ઘુસાડી ઠંડું કરવું, જેથી તે ઉપર બહુ સખ પાણી ચહડશે.

સ્ત્રીગને પાણી પાવા માટે તે ઉપર ચરખી લગાડી એક લાલ કાંધેલા પાંદપમાં પકડવી, અને જ્યારે ચરખી સળગી ઉઠીને બળી જાય કે તુરત તેલ, પાણી અથવા નિમકના પાણીમાં ડુબાડવી અથવા રાખના ઢગલામાં મુકવી એ ચાર વખત એ પ્રમાણે ફરી ફરીથી ચરખી લગાડી પાણી પાવાથી સ્ત્રીગ ઉપર પાણી સાફ ચહડે છે નહીં તો કાઢા—૮૦ માં સ્ત્રીગને પાણી ચહડાવવા માટે આપેલી સીસા અને કલાઈની મેળવણીના પિગળતા રસમાં સ્ત્રીગ ડુબાડી ગરમ કાંધા પછી તેલ કે પાણીમાં ડુબાડી ઠંડી કરવી.

આંટા પાડવાની ડાઇને પાણી પાવા માટે લાલ લોહી જેવી ગરમ કરી કાચા અલસીના તેલમાં ડુબાડી સખ કરવી ઠંડી થયા પછી સાફ પૌલીશ કરીને તે ડાઇ ગરમ કાંધેલા લોખ ડના ટુકડા ઉપર તે ઉપર મધ્યમ પીળો રંગ આવે ત્યાં સુધી પકડી રાખવી અને જેવો એ રંગ દેખાય કે તુરત તેલમાં ડુબાડવી.

આંટા પાડવાના ટૅપને પાણી પાવા માટે પેહલા ટૅપને થોડો ગરમ કરી તે ઉપર પીળો સાબુ અને મેશ મેળવીને લગાડવું, જેથી તેના આટાની અણીઓ બળી જતી નથી પછી ટૅપને એક પોણો ઈંચ જડી લોખ ડની પાંદપમાં મુકી તેમાં લાકડાના કાલસાને ભૂંકે ભરવો, અને પાંદપના બન્ને છેડા માટીથી બંધ કરી લઇ ભટ્ટીમાં મુકી ફેરવી ફેરવીને લાલ લોહી જેવી ગરમ કરવી, પછી પાંદપને બહાર કહાડી એક મોહકું ઉઘાડી નાખી ટૅપને એક ગ્યાલન પાણીમાં એક રતલ નિમક પિગળાવીને તેમાં ઉભો પડે તેમ નાખવો, અને ત્યાંજ ઠંડો થવા દેવો જો ઠંડો થવા અગાઉ ટૅપને બહાર કહાડવામાં આવશે તો તે ફાટી જશે ટૅપ પાણીમાં ઉભો નહીં નાખતા આડો નાખવામાં આવશે તો ટૅપ વાંકો થઇ જશે આ તો હારડનીગ થયું હવે ટૅપને પાણી પાવા અથવા ટેમ્પર કરવા માટે તેને સાફ પૌલીશ કરવો, પછી એક લોખ ડની રીંગ ટૅપ કરતા અર્ધી લબાઈની અને ટૅપની ડાયમેટર કરતા બમણા મોટા છેદવાળી લઇ તેને ભટ્ટીમાં લાલ લોહી જેવી ગરમ કરવી, અને સાનસીના છેડા

ગરમ કરીને ટૅપનુ ચોરસ માથુ સાન્સીમા પકડવુ અને ટૅપને પેલી લાલચોળ થયેલી રીંગમા પસાર કરવો અને ધીમે ધીમે ફેરવવો ચોરસ માથુ ગરમ થવા પછી ટૅપનો આટાવાળો ભાગ તે રીંગમા ધીમે ધીમે આરપાર પસાર કર્યા કરવો, અને ટૅપ ઉપર જેવો ખુલ્લો પીજો રંગ ચઢેલો દેખાય કે તુરત ટૅપનો આટાવાળો ભાગ તેલમા ઉભો ડુબાડવો, અને ચોરસ માથા ઉપર લગાર ઘેરો અથવા જલુ રંગ દેખાયા પછી ટૅપને આખો ઉભો ડુબાડી ઠડો કરવો.

રાહીમરને પાણી પાવાની રીત ટૅપને પાણી પાવાની ઉપલી રીતને તદ્દન મળતીજ છે

વાંકા થઈ ગયેલા ટૅપ અથવા રાહીમરને સીધા કરવા માટે સીસાના કે ત્રાયાના ભારે ટુકડા ઉપર તેનો વાક પકડી ઉપર ત્રાયાનો એક બીજો ટુકડો મુકી હથોડો મારવો, જેથી તે સીધો થઈ જશે. સીધો કરવા પછેલા ટૅપને (અથવા રાહીમરને) હાથ દાઝવા માટે તેટલો સહેજ ગરમ કરવો.

દાંતા પાડવાની કટરને પાણી પાવા માટે પેલ્લલા કટરના છેદની બે બાજુએ ટર્ન ક્રીધેલા વૉશરો મુકી વચ્ચે છેદ કરતા પાતળો બોટ નાખી વૉશરો સાધારણ તાઇટ કરવાં, જેથી છેદમા પાણી જાય નહીં નહીં તો લોખંડના ભૂકાને માટીમાં કાળવીને કટરના છેદમા ભરી છેદ પૂરી દેવો કટરને થોડી ગરમ કરી તે ઉપર પીજો સાબુ અને મેશ મેળવીને ચોપડવી, અને લાકડાના કોલસામા લાલ લોહી જેવી ગરમ કરી એક ગ્યાલન પાણીમા એક રતલ નિમક મેળવી તેમા ઉભા ડુબાડવી ને ઠડી કરવી પછી તે ઉપર પાણી ચઢાવવા માટે એક ગરમ ક્રીધેલા લોખંડના ટુકડા ઉપર પકડી કટર ઉપર જેવો ખુલ્લો તપખીરિઆ રંગ દેખાય કે તુરત તેને તેલમા ડુબાડવી બીજી રીત એ છે કે થોડો સ્ક્રાફ્ટ સોપ પાણીમા પિગળાવી તેને ઉકાળીને ઠંડુ પડવા દેવુ, પછી કટરને લાલ લોહી જેવી ગરમ કરી તે સાબુના પાણીમા ડુબાડીને ઠડી કરવી, અને પછી ફરીથી લોખંડના ગરમ ક્રીધેલા ટુકડા ઉપર ધરી તપખીરિઆ રંગ દેખાતાજ પાણી કે તેલમા ડુબાડવી.

સ્ટીલનાં કોઈબી હથીઆરને પાણી પાતી વખતે જનતા મુઝી ધમણુ ડ્ર, કરવી નહિ, પણ હથીઆરને લાકડાના કોલસાના

દગલામાં મુકી ધીમે ધીમે એકસરખું ગરમ થવા દેવું કોઈખી હથીઆરને સખ્ત કરવા અથવા પાણી પાવા પહેલા તેને સહેજ ગરમ કરી તે ઉપર પીળો સાણુ લગાડવાથી તેની ધાર બળી જતી નથી, અને તે ઉપર સ્કેલ નહિ આડવાથી રંગ પણ ખુદલો દેખાય છે કડી કરતી વખતે દરેક ચીજને ઉભી ડુબાડવી કે જેથી તે વાકી થઈ જાય નહિ, અને ડુબાડ્યા પછી હથીઆરને પાણીમાં ઉપરનીએ ઉભું હલાવ્યા કરવું

લોખંડ ઉપર પોટાશનું પાણી પાવા માટે લોખંડને લાલચોળ કરી તે ઉપર પ્રુશીએટ ઑફ પોટાશ (prussiate of potash) નો ભુકો લભરાવવો, અને ફરી એકવાર ભટ્ટીમાં મુકી ગરમ કરી તે ઉપર લાગેલા પોટાશના ભુકાને પિગળવા દેવો, જે પછી તે લોખંડ કહાડીને ડુબાડવું આ પ્રમાણે બે ત્રણ વાર કરવું

કેસ હારડનીંગ (Case hardening)—લોખંડની ચીજ ઉપર પોટાશનું પાણી પાવાની ઉપલી રીતથી તે ચીજ ઉપરની ચામડીજ માત્ર સહેજ સખ્ત થાય છે, પણ કેટલીક લોખંડની પીતો, પાનાં, વગેરેને ઘણા સખ્ત સ્વીક્ર જેવા કરવા પડે છે, જેથી તેઓને કેસ હારડન્ડ કરવામાં આવે છે એ કરવા માટે એક મજબુત લોહડાના દાખડામાં હાડકા અને ચામડાનો ભુકો, પોટાશ, નિમક, વગેરે ભરી તેમાં જે ચીજને સખ્ત કરવી હોય તે ચીજને દાટવામાં આવે છે, અને ઉપર ટાઇટ ઢાકણ ઢાકી માટીથી લીપી લેવામાં આવે છે પછી એ બધા દાખડો એક ભટ્ટીમાં ૧૨ થી ૩૬ કલાક સુધી રાખી મેલવામાં આવે છે, જ્યારપછી તે દાખડો કહાડી લઇને પાણીમાં એકદમ ડુબાડી કડો કરવામાં આવે છે ભટ્ટીમાં આસરે ૧૨ કલાક રાખવાથી લોખંડના હથીઆરની ચામડી ફક્ત થી હજી ધન્ય સુધી સખ્ત થઈ જાય છે, અને ૩૬ કલાક રાખવાથી તેની ચામડી અરધા દોરાથી એક દોરા સુધી સખ્ત થઈ જાય છે. હથીઆરનો જે ભાગ નરમ રાખવો હોય તે ભાગ ઉપર માટી ચોપડવી જોઈએ

સખ્ત ત્રાંબા કે પિતળની ચીજને નરમ કરવા માટે તેને લાલચોળ કરી નિમકનાં પાણીમાં ડુબાડી કડી કરવી

લોખંડમાંથી સ્ટીલને પારખવા માટે નાઇટ્રીક ઍસીડ (nitric acid) નુ એક ટીપુ નાખી જોવુ. જો સ્ટીલ હશે તો તે ઉપર કાળો ડાઘ પડશે, પણ લોખંડ હશે તો કાંઈખી ડાઘ પડશે નહિ. જેમ સ્ટીલ સખ્ત હોય તેમ ઍસીડનો ડાઘ પણ વધુ કાળો પડે છે

વ્હીલ કટીંગ (Wheel-cutting)—ધણાખરા દરેક વ્હીલ કટીંગ મશીનના મેન્ડ્રેલ (mandrel) ઉપર એક મોટું વર્મ વ્હીલ હોય છે, કે જેમા ૧૮૦ દાતા હોય છે માટે જ્યારે કોઈ વ્હીલમાં દાંતા કાપવા હોય ત્યારે તેટલાજ દાતાવાળુ એક વ્હીલ વર્મ શાફ્ટ ઉપર, અને વર્મ વ્હીલમા જેટલા દાતા હોય તેથી અર્ધા એટલે ૯૦ દાંતાનુ વ્હીલ હેન્ડલ શાફ્ટ ઉપર ગોઠવવુ પછી જો વર્મમા એકવડા આટા હોય તો દરેક દાતો કાપવા માટે હેન્ડલને બે આટા ફેરવવુ, અને જો વર્મમા બેવડા આટા હોય તો હેન્ડલને એક આટો ફેરવવુ, જેથી જોઈતી સખ્યામા દાતા પડશે જો આવી સગવડ નહિ થઈ શકે તો આ પ્રમાણે જોઈતા વ્હીલો શોધી કહાડવા—વર્મ વ્હીલમા જેટલા દાતા હોય તેટલી સખ્યાને કોઈખી ચોક્કસ રકમે લાગવી, અને જે આવે તેટલા દાતાનુ ચક્કર હેન્ડલ શાફ્ટ ઉપર મુકવુ, તેજ પ્રમાણે જેટલા દાતા પાડવા હોય તેટલી સખ્યાને તેટલીજ રકમે લાગી જે આવે તેટલા દાતાનુ ચક્કર વર્મ શાફ્ટ ઉપર મુકવુ જેમકે એક વ્હીલમા ૧૦૦ દાતા પાડવા હોય, અને વર્મ વ્હીલમા ૧૮૦ દાતા હોય તો—

$$\frac{180-2}{100-2} = \frac{40}{50}$$

માટે હેન્ડલ શાફ્ટ ઉપર ૯૦ દાતાનુ અને વર્મ શાફ્ટ ઉપર ૫૦ દાતાનુ ચક્કર મુકી દરેક દાતા વખતે જો એકવડા આટાનો વર્મ હોય તો હેન્ડલ એક આટો ફેરવવુ, અને જો બેવડા આટાવાળો વર્મ હોય તો હેન્ડલ અરધો આટો ફેરવવુ

અનુક્રમણિકા.

અ

અણ્ણક આગવાળો ૩૯૪
અલટીમેટ રૂઢે-થ ૨૨૦
અકસમાત ૩૧૬, ૩૭૩-૩૯૪,
૫૮૧-૫૯૮
અમરીતસર મીલ એન્જન ૭૮૭
અમદાવાદ મીલ એન્જન ૭૯૮
અરલી કાયરીંગ ૯૫૮
આગ ૮૨-૪૬
આગ મારતી ૧૦૦-૧૦૬
આઇસોલેટીંગ વાલ્વ ૩૬૬
આઇસ મશીન ૮૧૬
આર્કલેમ્પ ૧૦૨૧-૧૦૨૪
આર્ચ ૧૦૭૩-૧૦૭૬
ઇવેપોરેશન ૨૧-૨૮, ૧૧૦૨, ૧૧૦૫
ઇવેપોરેટીવ પાવર ૨૬-૨૮, ૮૭,
૮૩૪
ઇરીશીઅન્સી, સ્ટીમની ૩૮, ૮૦૨,
૧૧૧૯
ઇરીશીઅન્સી, ઑઇલરની ૫૩,
૧૧૧૯
ઇરીશીઅન્સી, સ્ટીમ એન્જનની
૫૩-૫૪, ૮૦૨
ઇરીશીઅન્સી, ઑઇલ એન્જનની
૯૨૦
ઇરીશીઅન્સી, ગેસ એન્જનની ૯૨૧
ઇરીશીઅન્સી, મિકેનિકલ ૫૬-૫૯
ઇનીશીઅલ પ્રેસર ૬૩
ઇન્વરટેડ બ્રીજ ૧૮૭
ઇકોનોમાઇઝર, ૨૦૫, ૨૧૦, ૨૯૭-
૩૨૧, ૪૦૭
ઇરેકશન ૩૦૮, ૫૫૯-૫૮૦, ૫૮૮,
૮૫૬, ૯૪૫
•
ઇન્વરટેડ પ્લેગ કૉક ૩૫૨
ઇમ્પલ્સ ટરબાઇન ૪૫૭
ઇકોનોમીકલ લોડ ૪૫૯

ઇન્ડીકેટર હોર્સપાવર ૪૬૨-૪૬૮,
૯૨૧
ઇન્ડીકેટર ૫૩૦-૫૪૫, ૫૫૭
ઇન્ડીકેટર ડાએગ્રામ ૫૪૬-૫૫૯,
૫૯૧, ૯૫૮, ૧૧૨૩, ૧૧૨૪
ઇન્જેક્શન વોટર ૬૭૯
ઇન્જેક્શન પાઇપ ૬૮૧
ઇન્જેક્ટર ૭૨૬
ઇન્જેક્ટર કંડેન્સર ૬૮૭
ઇવેપોરેટીવ કનડેન્સર ૬૮૯
ઇન્જેક્ટર, સ્ટીમ ૭૨૨-૭૨૬
ઇન્જેક્ટર, એકઝૉસ્ટ સ્ટીમ
૮૦૩-૮૦૬
ઇકોનોમીકલ લોડ ૮૩૨
ઇન્વેલ્યુટ તીથ ૮૮૬
ઇલેક્ટ્રીક પાવર ૯૦૭, ૧૦૦૮
ઇન્ટરનલ કમ્પ્રેસશન ૯૧૦
ઇમીશન પોઇન્ટ ૯૧૨
ઇમીશન, ઑઇલ ૯૩૬
ઇન્લેટ વાલ્વ, ઑઇલ ૯૪૧
ઇમીશન ટેમ્પરેચર ૯૮૯
ઇલેક્ટ્રીસીટી ૧૦૦૩
ઇલેક્ટ્રોમોટીવ ફોર્સ ૧૦૦૪
ઇલેક્ટ્રીક ટ્રાઇવ ૧૦૦૭
ઇન્સ્યુલેશન ૧૦૧૪
ઇલેક્ટ્રો મેગનેટ ૧૦૨૭
ઇલેક્ટ્રીક ગીઅર ૫૩૭
ઇટ ૧૦, ૧૬૧
ઇટાનુ બેડાઇ ૧૬૪, ૧૦૬૨
ઇમારતી પથ્થર ૧૦૬૪
ઇમારતી લાકડા ૧૦૬૬-૧૦૬૮
ઉલ્લેલ, ડાપરાની ૧૦૯૬-૧૦૯૯
ઉલ્ટી ક્રેમી ૧૦૯૯
ઉલ્ક એન્જન ૭૯૫
એનરજી ૧, ૧૦
એક્ષપાનસન, ગરમીનુ ૧૨
એસએસતોસ ૧૮

એક્ષપાનસન, સ્ટીમનુ ૪૬-૪૭
એન્થ્રેસાઇટ કોલ ૮૪
એન્ડ પ્લેટ ૨૩૪, ૪૦૪, ૪૦૫
એન્ટી પ્રાઇમી ગ પાઇપ ૩૭૧
ઍર પમ્પ ૫૮૭, ૭૧૧-૭૧૬
એનજીન માટે જોઇન્ટ બાઇલર
૧૯૫, ૧૯૭

એસીડ, બાઇલરમા ૨૦૯, ૪૦૩
એડમસન્સ જોઇન્ટ ૨૩૧
એક્ષટરનલી ફાયર્ડ બાઇલર ૨૫૭
એકઝોસ્ટ સ્ટીમનો ઉપયોગ
૮૦૨-૮૧૮

એકઝોસ્ટ સ્ટીમ હીટર ૨૯૨-૨૯૭
એક્ષપાનસન જોઇન્ટ ૩૦૭, ૪૨૩,
૪૨૪

એન્ટી કોલેપસી ગ રીંગ ૩૯૯
એક્ષપાનસન ટૂપ ૪૩૦
એનજીનો, સ્ટીમ ૪૩૧-૪૫૬
એનજીનની તપાસ ૮૧૧-૮૩૨
એનજીનનું કંદ ૪૫૮, ૪૭૬
એનજીન ટ્રીક્શન ૫૫
એક્ષપાનસન રેશ્યો ૪૬૯
એક્સેન્ટ્રીક ૪૮૩-૪૮૯, ૫૫૩
એક્ષપાનસન વાલ્વ ૪૯૧
એકઝોસ્ટ વાલ્વ, સ્ટીમ ૫૦૦
એકઝોસ્ટ લેપ ૫૧૨

એનજીન હાઉસ ૫૭૮
એક્સકેપ વાલ્વ ૬૦૫
એક્ષપાનસન ગવર્નરીંગ ૬૫૮
ઍર વેસલ ૭૦૪
ઍર પમ્પ વાલ્વ ૭૧૩
એકઝોસ્ટ સ્ટીમ ૮૦૨
એકઝોસ્ટ સ્ટીમ ઇન્જેક્ટર
૮૦૩-૮૬

એકઝોસ્ટ તરબાઇન ૮૦૭, ૮૯૬
એક્યુમ્યુલેટર, ઇલેક્ટ્રીક
૧૦૪૯-૧૦૫૧

એક્યુમ્યુલેટર, સ્ટીમ ૮૧૧
એપસાર્પસન પ્રોસેસ, એમાન્યા
૮૧૬

એન્ડ પ્લે, શાફ્ટી ગમા ૫૭૬, ૮૪૯
એક્ષપોઝન, ઓઇલ એનજીનમા
૯૩૮
એકઝોસ્ટ વાલ્વ, ઓઇલ એનજીન
૯૪૨

એકઝોસ્ટનો અવાજ ૯૪૭
એકઝોસ્ટ વાલ્વ, ડીઝલ ૯૮૦
એક્ષપોઝન પ્રેસર ૯૯૦
એનીલીંગ, સ્ટીલ ૧૧૩૬
એક્ષીજન ગેસ ૭૭
ઓટોમેટીક એક્ષપાનસન ૪૯૩,
૫૨૭, ૬૫૮

ઓઇલ સેપરેટર ૬૯૩
ઓઇલ પાવર ૮૯૭-૯૦૬
ઓઇલ એનજીનો ૯૧૦-૯૭૨
ઓઇલ એનજીનની વિગતો ૯૧૯
ઓવરલોડ, ઓઇલ એનજીનમા ૯૨૩
ઓવરલોડ, ડીઝલમા ૯૮૫
ઓઇલ એનજીનનો વેપાર ૯૨૩
ઓઇલ એનજીનની ખામીઓ
૯૫૩-૯૬૦, ૧૧૨૩-૧૧૨૪
ઓપન હાર્થ, ગેસનો ૧૦૦૦
ઓઇલ એનજીન ડાએગ્રામ ૯૫૮,
૧૧૨૩, ૧૧૨૪

ક

કવર, સીલીન્ડર ૧૫
કન્ડક્શન, ગરમીનું ૧૧
કવરીંગ, નોન કન્ડક્ટીંગ ૧૭-૨૦
કનવેક્શન ૨૦
કન્ડેન્સેશન ૪૫, ૮૩૦, ૧૧૦૨
કન્ડેન્સેશન, સીલીન્ડર ૫૯
કટઓફ ૬૧, ૬૨, ૪૭૩, ૫૧૭-
૫૨૬, ૮૩૦, ૧૧૧૫, ૧૧૧૬
કટઓફ, ડીઝલમા ૯૮૨
કન્ડેન્સીંગ ૬૫
કલીઅરન્સ ૭૧, ૭૩
કમ્પસશન ૮૦
કમ્પાઉન્ડ એનજીન ૪૩૩-૪૩૬
૮૭૪, ૪૭૯, ૧૧૧૧

કવાર્ટુપલ એનજીન ૪૩૯, ૪૭૬,
૪૮૦, ૭૭૬
કનડેનસર, ગરમ થયું ૫૯૬
કનેક્ટીંગ ગેઝ ૬૨૮-૬૩૨
કનડેનસર ૬૭૩-૬૯૩, ૮૧૧
કપ્લીંગ ૮૪૩
કરકસર, બળતણમા ૮૨૧
કમ્પાઉન્ડ બેલ્ટ ૮૭૭
કવાર્ટર ત્વીસ્ટ બેલ્ટ ૮૭૮
કલીઅરસ, દાતાની ૮૮૩
કમ્પ્રેસન, ઓઇલ એનજીનમા ૯૩૬,
૯૫૬
કમ્પ્રેસન, સ્ટીમ ૫૧૫-૫૧૭, ૫૨૮,
૫૫૧, ૫૫૨, ૫૫૬, ૫૮૭, ૮૨૯
કલીઅરસ, ડીઝલમા ૯૮૪
કરન્ટ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૫
કન્ડક્ટર, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૯
કટઆઉટ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૭
કમાન, આર્મ ૧૦૭૩-૧૦૭૬
કામ ૧, ૧૦
કામ, સ્ટીમનું ૩૮
કારબન ૭૭
કારબોનિક એસીડ ગેસ ૮૧
કારબોનિક ઓક્સાઇડ ગેસ ૮૨
કાર્બીક કોલ ૮૪
કારબોનેટ વોટર ૨૦૫
કાટ, ઓઇલરમા ૨૧૪, ૩૭૩-૩૭૭,
૪૨૧
કાસ્ટ આયર્ન ૨૧૬
કાસ્ટ સ્ટીલ ૨૧૯
કારખાનાનો ચાર્જ ૩૯૫
કારબ્યુરેટર ૯૩૩
કાયના ગ્લોબ ૧૦૨૧
કારબન શીલામેન્ટ લેમ્પ ૧૦૨૫
કારખાના માટે જમીન ૧૦૫૪
કાસ્ટ આયર્ન પીલર ૧૦૯૩-૧૦૯૫
કામ્પીગનું વજન ૧૧૩૨
કાસ્ટીગનું સકોયાયુ ૧૧૩૩
કાયમા છેદ પાડવાની રીત ૧૧૪૦

કુશનીંગ, સ્ટીમની ૫૧૫-૫૧૭,
૫૨૮, ૫૫૧, ૫૫૨, ૫૫૬, ૫૮૭,
૮૨૯
કુલીંગ તાવર ૭૩૫
કુલર, સ્ટ્રો ૭૩૭
કુડ પેત્રોલીઅમ ૯૧૬
કુડ ઓઇલ એનજીન ૯૬૧
કુલોરીશીક વેલ્યુ ૮૬
કુલોરીમીટર ૧૦૯
કુરોમીન ઓઇલ ૯૧૫
કુરોસીન, ઓઇલરમા ૯૬, ૨૧૦
ક્રેન્ક ૬૩૪
ક્રેન્ક ચલડાવવાની રીત ૫૭૩, ૫૯૦
ક્રેન્ક પીન ૫૯૩
ક્રેન્ક શાફ્ટ ૬૩૬-૬૪૦
ક્રેન, ઓવરહેડ ૫૮૦
ક્રમ્પબેલ ઓઇલ એનજીન ૯૬૨
ક્રબલ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૦
ક્રેસીંગ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૬
ક્રેન્ડલ પાવર ૧૦૧૯
ક્રેસી, છાપરાની ૧૦૯૬-૧૦૯૯
ક્રેબ્સ ફાયર બોક્ષ ૨૩૮
ક્રેસ હારડનીંગ ૧૧૪૩
ક્રાલસો ૮૪-૯૪
ક્રાક ૮૧, ૮૮
ક્રાલસાનું વજન ૮૪
ક્રાલગેસ ૮૧, ૮૫, ૯૯૪, ૯૯૫
ક્રામ્પોઝીશન, ઓઇલર ૨૦૮
ક્રારોમન ૨૧૪, ૩૭૩-૩૭૭, ૪૨૧
ક્રોપર (ત્રાણ) ૨૨૦
ક્રોગેટ્સ ફરનેસ ૨૩૩
ક્રામ્પેન્સેટીંગ રીંગ ૨૪૧
ક્રારનીશ ઓઇલર ૨૪૨
ક્રાસ ફ્લુ ૨૭૮
ક્રાકની ટેપર ૩૫૬
ક્રાક ૩૮૭
ક્રારલીસ વાલ્વ ૪૮૬, ૪૮૮, ૫૦૨,
૫૧૧, ૫૮૬
ક્રાન્કીટ ૫૬૦, ૯૪૫, ૧૦૫૭, ૧૦૫૯
ક્રોસહેડ ૫૮૭, ૬૨૪

કોંગ વ્હીલ ૭૬૧
કુલાબા મીલ એનજીન ૭૭૯
કોસ્લી ઑઇલ એનજીન ૯૭૧
કુનડીટ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૬
કોમ્યુટેટર ૧૦૪૦, ૧૦૪૧
કોન્ક્રીટ આર્ચ ૧૦૭૬, ૧૦૭૮
કોલ્ડસીંગ પ્રેસર ૨૩૦, ૧૧૦૯
કોસલેડ પર સ્ટ્રેન ૧૧૧૨

અ

અવાઇ જયુ, ઑઇલરનુ ૨૧૪, ૪૦૫
અનીજ તેલ ૨૧૨, ૭૪૭
અરચી ચૂનો ૧૦૬૦
ખાર, પાણીમા ૨૦૦-૨૧૪
ખારના ઇલાજ ૨૦૬-૨૦૮
ખાર, ઇકોનામાઇઝરમા ૨૦૫, ૨૧૦,
૩૧૫

ગ

ગરમી ૧-૨૧
ગરમી સેન્સીબલ ૭
ગરમી લેટન્ટ ૮
ગરમીના ગુણુ ૧૨
ગરમીથી એક્ષપાનસન ૧૨
ગરમીનુ રેડીએશન ૧૩
ગરમીનુ કન્ડક્શન ૧૬-૨૦
ગરમીનુ કન્વેક્શન ૨૦
ગરમીની અસર ૨૪, ૧૦૦૩
ગરમ ગેસ ૯૮, ૧૧૪, ૨૯૮
ગસેટ સ્ટે ૨૩૫
ગરદર સ્ટે ૨૩૭
ગ્લેઝડ બ્રીક, ઑઇલર માટે ૨૮૦
ગ્લાસ વોટર જેજ ૩૫૬
ગળતર સ્ટીમની ૫૫૦
ગળતા વાલ્વ, ડીઝલના ૯૮૩
ગળતા ગ્રૉઇન્ટ ૪૦૬
ગવરનર ૬૫૫-૬૭૪
ગવરનર, ડીઝલનો ૬૮૧
ગવરનર, હીટ એન્ડ મીસ ૯૪૪
ગમીનેસ, તેલનુ ૭૪૪
ગરદર ૧૦૮૯-૧૦૯૨

ગરદરના પીલર ૧૦૯૦
ગાઇડ બાર ૬૨૫
ગ્રાઉટીંગ, સીમેન્ટ ૫૭૧
ગીઅરીંગ ૮૩૮-૮૫૯
ગ્રીન્સ ઇકોનામાઇઝર ૨૦૫, ૨૧૦,
૨૬૭-૩૨૧, ૪૦૭
ગ્રીડાયર્ન વાલ્વ ૪૯૮, ૫૦૨
ગ્રુવીંગ, ઑઇલરમા ૩૭૫
ગ્રુવ, રોપ ૮૬૦
ગસ, કોલસાની ૮૧, ૮૫, ૯૯૪-
૯૯૫

ગેસ, ચીમની ૧૨૬
ગેલોવે ટયુબ ૧૯૮-૨૦૦, ૩૯૨
ગેજ ગ્લાસ ૩૫૭, ૪૦૬
ગેસનુ ફાટયુ ૩૯૦
ગ્રેફાઇટ પાઉડર ૭૪૮
ગેલોઝ પુલી ૮૭૪
ગેસ પાવરનો અરચ ૯૦૨
ગ્રેવીટીપીડ, તેલની ૯૨૮
ગેસ એનજીન ૯૮૫-૧૦૦૨
ગેસનો ખપ ૯૮૯
ગેસ માટે બળતણ ૯૯૦
ગેસ પ્રોડ્યુસર ૯૯૪

ઘ

ઘોટાળો, એનજીનમા ૫૮૫

ચ

ચાન્સ લેટી વખતની સલાહ ૩૯૫
ચામડાના પટા ૮૭૬
ચામડાના વ્હીલ ૮૮૯
ચારકોલ ૮૬, ૮૮
ચીમની ૧૨૨-૧૩૪, ૧૫૧-૧૭૯
ચીમની ડ્રાફ્ટ ૧૧૧-૧૧૮
ચીમનીની ઉચાઇ ૧૧૮-૧૨૧,
૧૨૪, ૧૭૭
ચીમનીનો એરીઆ ૧૨૫-૧૩૪,
૧૫૧

ચીમની, ગેસ ૧૨૬
ચીમનીનો આકાર ૧૫૧
ચીમનીનો છેદ ૧૫૨

ચીમનીની સ્ટેબિલિટી ૧૫૩
 ચીમનીની ટેપર ૧૬૪
 ચીમનીમા ફાટ ૧૭૧
 ચીમની, લોખંડી ૧૭૨-૧૭૬
 ચૂનો ૫૬૯, ૧૦૫૯, ૧૦૬૧
 ચેન ગીઅરીંગ ૮૯૧
 ચેનની મજબૂતી ૧૧૩૦, ૧૧૩૧

છ

છાપરા માટે ઉલ્લેખ ૧૦૯૬

જ

જગાની પસદગી ૫૬૦, ૧૦૫૪
 જન્ક રીંગ ૬૧૩
 જમીન, ફ્લોરીંગ ૧૦૮૫-૧૦૮૭
 જનવરી તેલ ૭૪૬
 જનવરને પાવર ૯૦૭
 જગડ, બાઇલરની ૯૭
 જનીંગ ફ્રેક્ટરી ૪૭૭
 જળ એન્ડ કોટર ૬૨૯
 જીનુ બાઇલર ૩૭૪, ૩૯૯
 જેકેટ, સ્ટીમ ૭૪, ૭૬, ૫૮૫, ૮૩૧
 જેકેટ, વોટર ૯૪૮
 જેટ કન્ડેન્સર ૬૭૭
 જેક વેલ ૧૭૩૨
 જેકબ સાયુન મીલ એન્જીન ૭૬૨
 જેનરેટર, ગસ ૯૯૭
 જોઇન્ટ ૩૭૨, ૪૦૬, ૪૨૧

ઝ

ઝડપ, સ્ટીમ એન્જીનની ૬૮, ૭૦
 ઝડપ, બાઇલ એન્જીનની ૯૧૦
 ઝડપી ચાલના એન્જીન ૪૪૮, ૭૮૮

ટ

ટરમીનલ પ્રેસર ૬૩
 ટરબાઇન, સ્ટીમ ૪૫૩, ૪૫૭
 ટ્રીપ મોશન ૫૦૫
 ટેમ્પરેચર ૩, ૧૦, ૮૩૭
 ટેમ્પરેચર, એપ્સોલ્યુટ ૧૧
 ટેમ્પરેચર અને પ્રેસર ૩૯
 ટેમ્પરેચર, ચીમનીની ૮૦, ૧૧૯, ૧૨૦, ૧૩૧

ટેમ્પરેચર, ફરનેસ ૯૮
 ટેમ્પરેચર, ગરમ ગેસ ૧૧૪
 ટેમ્પરેચર, મેનફ્રેલુ ૧૧૯
 ટેન્ડમ એન્જીન ૪૪૮, ૭૬૩, ૭૬૭,
 ૭૭૨, ૭૮૧, ૭૮૭, ૭૯૩, ૭૯૭.
 ટ્રેપ, સ્ટીમ ૪૨૮-૪૩૧
 ટ્રેક્કટાઇલ મીલ એન્જીન ૭૭૦
 ટેમ્પરીંગ, સ્ટીલ ૧૧૩૬-૧૧૪૪

ડ

ડબલ બીટ વાલ્વ ૪૯૮
 ડબલ એક્ટીંગ પમ્પ ૭૦૫
 ડગલસ એન્ડ ગ્રાટ એન્જીનો ૭૮૩-
 ૭૮૮

ડાઉનટેક ફ્રેલુ ૨૭૫
 ડાએગ્રામ ફ્રેક્ટર ૪૭૨
 ડાએગ્રામ લેવાની રીત ૫૪૦
 ડાએગ્રામ સ્ટીમ ૫૦, ૪૪૨, ૫૪૬-
 ૫૫૯
 ડાએગ્રામ, બાઇલ એન્જીન ૯૫૮,
 ૧૧૨૩

ડાઇનેમો ૧૦૨૮-૧૦૪૫
 ડ્રાફ્ટ ૧૧૧-૧૨૨
 ડ્રાફ્ટ ગેજ ૧૧૫, ૮૩૩
 ડ્રાફ્ટ, મિકેનિકલ ૧૩૫-૧૫૦
 ડ્રાફ્ટ, ફોર્સ ૧૩૮-૧૪૨
 ડ્રાફ્ટ, ઇન્ડ્યુસ્ ૧૪૩-૧૫૦
 ડ્રાફ્ટ, સ્પીટ ૨૭૦

ડીસ્ટ્રીસમેન્ટ, પીસ્ટન ૭૧
 ડીસ્ટ એન્ડ પ્લેટ ૨૩૪
 ડીઝલ એન્જીન ૯૭૨-૯૮૫
 ડીઝલ અને સ્ટીમ એન્જીન વચ્ચે
 સરખામણી ૮૯૪

ડ્રીલ અને પન્ય ૨૨૮
 ડીપ્રીસીએશન ૧૧૨૭
 ડેડ સેન્ટર ૭૩
 ડેમ્પર ૨૮૬, ૩૧૩
 ડેડવેટ સેફ્ટી વાલ્વ ૭૪૩
 ડેશપોટ ૫૦૭, ૫૫૬
 ડેવીડ મીલ એન્જીન ૭૮૩

ડેડલોડ ૧૦૮૭
ડેન કોક ૫૮૪
ડ્રોપ વાલ્વ ૪૯૮-૫૦૧, ૬૦૪,
૭૭૨, ૭૭૪, ૭૮૫, ૭૯૭

ત

તરબાઇન પમ્પ ૭૦૮
તરબાઇન, સ્ટીમ ૮૦૭
તળાવ ૭૨૮-૭૩૪
તાતા હાઇડ્રો ઇલેક્ટ્રીક પાવર ૯૦૯
ત્રામ્વે ઇલેક્ટ્રીક પાવર ૯૦૯
તાઉન ગેસ, મુબાઇ ૯૦૫, ૯૯૨,
૯૯૩

તારની ટેમ્પરેચર ૧૦૧૧
તાઇરોડ, આર્ય માટે ૧૦૭૫
ત્રાશુ ૨૨૦
ત્રાન્સવર્સ ૨૫૨૨, ઑઇલરનુ
૨૨૩, ૨૨૪
ત્રીપલ એક્ષાનસન ૪૩૭, ૪૭૫,
૪૮૦, ૭૬૨, ૭૮૮, ૭૯૮
તુ સાઇકલ એન્જીન ૯૨૫, ૯૬૩,
૯૭૫

તુથ ગીઅરીંગ ૮૮૧-૮૯૨
તેલ, ગ્રાઇમીંગ માટે ૩૫
તેલ, ઑઇલરમા ૨૧૨, ૨૧૩
તેલ, લુબ્રીકેશન ૭૪૦-૭૫૦
તેલ, મીલીન્ગમા ૩૩૪
તેલની પસંદગી ૭૪૦
તેલમા એસીડ ૭૪૫
તેલની શીડ, ઑઇલ એન્જીન ૯૨૮
તેલનો ખપ, ઑઇલ એન્જીનમા ૯૧૩
તેલેસકોપીક લીવર ૫૩૩
તેલ રોડ ૬૧૬
તેનડમ એન્જીન ૬૦૦
તેન્ગી ઑઇલ એનજીન ૯૫૨, ૯૭૦

થ

થરમોમીટર ૫
થાઇલા, લાકડાના ૧૦૮૦, ૧૦૮૧
થાઇલા, લોહડાના ૧૦૯૦, ૧૦૯૧,
૧૦૯૩-૧૦૯૫

થ્રી ઓ ક્રેન્ક ૬૩૭
થ્રોતલ ગવરનીંગ ૬૫૭
થ્રો, એક્સેન્ત્રીક ૪૮૫
થોમ્પસન ઑઇલર ૨૫૩

દ

દાતા ૮૮૪
દાતાનુ ભાગવુ ૫૯૭
દાતાના વ્હીલ ૮૮૧-૮૯૨
દીવાલ ૧૦૬૯-૧૦૭૨
દોરડા ૮૩૬-૮૬૬
દોરડા ઉછળવા ૫૯૨
દોરડા, ઉચકમેલ કરવાના ૧૧૩૦,
૧૧૩૧

ધ

ધપકારો, ઑઇલ એન્જીન ૯૪૬,
૯૫૬

ધુમાડો ૯૮, ૧૦૨, ૧૦૩

ન

નર્નસ્ટ લેમ્પ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૨૬
નવુ ઑઇલર ૨૮૮
નાનકન્ડક્ટીંગ ચીજો ૧૭
નાનકન્ડેન્સીંગ ૬૫
નોમીનલ હોર્સ પાવર ૪૬૦-૪૬૧,
૯૨૨, ૧૧૧૮
નોક્રાગ ઑક મોશન ૫૮૪, ૬૫૬
નેગેટીવ ઇલેક્ટ્રીસીટી ૧૦૦૪

પ

પમ્પ ૬૯૪-૭૨૨, ૧૧૦૧
પગ્યુટાઇ બાઇફો ૧૧૨૦, ૧૧૨૧
પમ્પ લુબ્રીકેટર ૭૫૫
પટા ૮૬૭-૮૮૧
પથ ૫૬૯, ૧૦૬૪, ૧૦૬૫
પથદર ઉચકવાની રીત ૫૭૧
પલવરાઇઝર, રીમલ ૯૭૮
પ્લાસ્ટર ૧૦૧૭
પ્રવાહી બળતણ ૯૫, ૮૯૪
પાણી પાવાની રીત, સ્ટીલને ૧૧૩૬-
૧૧૪૩

પાણી અને ગરમી રજ
 પાણીનું વજન રપ, ૧૧૨૦
 પાણી, શીડ માટે ૨૦૦-૨૧૪,
 ૨૮૬, ૨૯૮, ૨૯૯, ૮૨૬, ૮૨૭
 પાણી, ઔષધર માટે ૧૯૭
 પાણી, એન્જન માટે ૧૯૮
 પાણી, ઔષધરમા ઓછું થવું ૩૮૨
 પાણી ઠંડું, ગરમ પ્લેટ ઉપર ૩૮૩
 પાણી, ચરખીવાળું ૧૪૨
 પાણીની ઉચાઈ, ઔષધરમાં ૧૯૩
 પાણીમા એસીડ ૪૦૩
 પાણીની ઉડાઈ, પમ્પ માટે ૬૯૪
 પ્રાઈમીંગ ૩૩-૩૬, ૩૨૯
 પાઇરોમીટર ૫
 પાઇલટ વાલ્વ ૩૭૧
 પાયો, ઔષધર માટે ૩૮૦
 પાયો, એન્જન માટે ૫૫૯-૫૭૨,
 ૧૦૫૪, ૧૦૫૬
 પાયો, ચીમની માટે ૧૫૪-૧૫૯
 પાવરનો અડસટ્ટો ૪૫૭
 પાવરની વેલ્યુઓ ૪૮૭
 પાવરનું વ્યર્થ જવું ૮૪૦, ૮૬૮
 પાવરનો ખર્ચ ૮૯૨-૯૦૯
 પાવર ઇલેક્ટ્રીક ૯૦૭-૯૦૯, ૧૦૦૮
 પાઇપ, સ્ટીમ ૪૧૩-૪૨૫, ૧૧૨૯
 પાઇપનું કદ, પમ્પ માટે ૬૯૯
 પાઇપમા ફ્રીકશન ૬૯૯
 પાઇપ કનેક્શન, ઇન્જેક્ટરના ૮૦૬,
 ૭૨૬
 પાઇપ કનેક્શન, ગેસ ૯૯૨
 પહાડ ઉપર ઔષધ અને ગેસ
 એન્જન ૯૨૨
 પાઇપિ, કાસ્ટ આયર્ન ૧૧૨૯
 પીસ્તન ૬૦૬-૬૧૪, ૯૪૨, ૧૧૧૫
 પીસ્તન રોડ ૬૧૬
 પીસ્તન સ્પીડ ૬૯, ૪૫૧
 પીસ્તન વાલ્વ ૪૯૫, ૪૯૮, ૭૭૨
 પીટીંગ, ઔષધરમા ૩૭૬
 પીલર પ્રેક્ટ ૮૫૩
 પીચ, દાંતાના ૮૮૨

પીલર, ગરદરના ૧૦૯૦
 પીલર, લાકડાંના ૧૦૮૦-૧૦૮૧
 પીલર, લોહડાના ૧૦૯૩-૧૦૯૫
 પ્રી-ઇન્જીનશન ૯૩૮, ૧૧૨૩
 પુલી ૮૬૮-૮૭૪
 પુલી ઉપર ચામડું ૧૧૨૯
 પેડેસ્ટલ, મેન યેરીંગ ૬૪૧
 પેપર ડ્રમ ૫૩૧
 પેન્ટેગ્રાફ ૫૩૪
 પેટકોક ૫૮૩, ૭૧૩
 પેત્રોલીઅમ ૯૬, ૯૧૩, ૯૧૫,
 ૯૧૬

પેત્રોલ ૯૧૪
 પેત્રોલ એનજન ૯૫૯
 પેરેલલ સમક્રીટ ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૭
 પ્રેસર, એપ્પ્રોપ્રિયુટ ૩૭
 પ્રેસર, મીન ૪૮-૫૨, ૪૬૯-૪૭૩
 પ્રેસર, ઇનીશીઅલ ૬૩
 પ્રેસર, ટરમીનલ ૬૩
 પ્રેસર, ઓક ૬૪
 પ્રેસર, જાઇએ તે કરતા વધુ ૩૯૩
 પ્રેસરની હદ ૩૨૧
 પ્રેસર, એડપ્સીઝન ૯૩૭
 પ્રેસર, ડીઝલમા ૯૭૪
 પંચ વર્કની ખામી ૩૯૧
 પંકીગરીંગ ૬૧૧, ૬૧૪
 પોરટેબલ ઔષધર ૨૫૬, ૩૫૦,
 ૩૯૨

પોકળ કેન્ક શાફ્ટ ૬૩૮
 પોલ્કરીટી, ડાઇનેમો ૧૦૪૦
 પોઝીટીવ ઇલેક્ટ્રીસીટી ૧૦૦૪
 પોઇન્ટીંગ ૧૦૭૭
 પોર્ટલેન્ડ સીમેન્ટ ૧૦૬૦

કે

ફરનેસ ૭૮
 ફરનેસ ઓર ૧૦૪, ૨૪૧
 ફરનેસ લ્યુબ ૨૨૯-૨૩૪, ૩૭૪,
 ૩૭૮, ૩૮૦, ૩૮૨, ૩૮૪, ૩૯૮,
 ૪૦૨, ૧૦૦૯, ૧૧૧૦

ફેલોન્ગડ બોર્ડ ૨૩૧
 ફેલોશ બોર્ડ ૨૫૮
 ફેલુઓ, બોર્ડ ૨૬૯, ૮૩૩
 ફેલોટ, હોપકીનસન વાલ્વ ૩૪૮
 ફેલોટ, સ્ટીમ ત્રેપ ૪૨૮, ૪૨૯
 ફેલુગ્રીબલ પ્લેગ ૩૬૪, ૩૬૫, ૩૬૦
 ફેન્ટ પ્લેટ ૨૩૪, ૪૦૪
 ફેલાઇ વહીલ ૬૪૩-૬૫૦, ૯૨૮
 ફેલાઇ વહીલનુ ભાગયુ ૫૮૩
 ફેલાઇ વહીલ વગરનુ એનજીન ૬૪૪
 ફેલ્ક્લીબલ કપ્લી ગ ૮૪૮
 ફેલ્શી ગ પોઇન્ટ, તેલની ૯૧૧
 ફેલુએલ વાલ્વ, ડીઝલ ૯૭૮, ૯૮૪
 ફેલુએલ પમ્પ, ડીઝલ ૯૮૧
 ફેલુઝ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૬
 ફેલોરીંગ ૧૦૮૫-૧૦૮૭
 ફેયરીંગ ૧૦૦-૧૦૬
 ફેયરમેટ ૧૨૧, ૧૩૨-૧૩૪, ૧૮૦,
 ૧૮૭
 ફેયરબાર ૧૮૨
 ફેયર બાગ, રોકીંગ ૧૮૩
 ફેયર બ્રીજ ૧૮૪-૧૮૬
 ફેયર બોલ ૨૩૮
 ફેયર બ્રીક અને કલે ૨૮૩
 ફેલતુ બોર્ડ ૨૮૬
 ફાઉન્ડેશન બોલ્ટ ૫૬૫
 ફાઉન્ડેશન (જીવો પાયો)
 ફાસ્ટ લુસ પુલી ૮૭૩
 ફીડ વોટર ૧૯૭, ૧૯૮, ૨૦૦-
 ૨૧૪, ૨૮૯, ૨૯૮, ૨૯૯, ૮૨૬,
 ૮૨૭
 ફીડ વોટર હીટર ૨૯૦-૨૯૭
 ફીડ ચેક વાલ્વ ૩૬૧-૩૬૩
 ફીડ પમ્પ ૭૧૭-૭૨૨, ૮૦૩
 ફીડી ગ્રસ, બોર્ડલરના ૩૩૯-૩૭૩
 ફીડી ગ્રસની ખામી ૩૮૬
 ફીડી ગ્રસની તપાસ ૪૦૬
 ફીલ્ડ એલપાનસન વાલ્વ ૪૯૨
 ફીકશન, એનજીનનુ ૫૫-૫૯
 ફીકશન, વાલ્વનુ ૪૯૪

ફીકશન ડાએગ્રામ ૫૫૫
 ફીલામેન્ટ લેમ્પ ૧૦૧૫
 ફીઓગ પોઇન્ટ ૫
 ફુટ પાઉન્ડ ૪
 ફુટ કેન્ડલ ૧૦૨૦
 ફુટ બાક્ષ, એર પમ્પ ૭૧૨
 ફેક્ટર ઓફ સેફ્ટી ૨૨૧, ૧૦૯૨
 ફેરો ટાઇપ પ્રોસેસ ૧૧૨૫
 ફોર્ડ્સ ડ્રાફ્ટ ૧૩૮-૧૪૨
 ફોર્સ પમ્પ ૭૦૧
 ફોર્ડ્સ શીડ ૯૨૮
 ફોર સાઇકલ ૯૨૩, ૯૭૩

ખ

ખળતણ બોર્ડ ૭૭-૯૬, ૨૧૦,
 ૮૧૯
 ખળતણ, બોર્ડ એનજીન ૯૧૦
 ખળતણ, ડીઝલ માટે ૯૭૩
 ખળતણ, ગેસ માટે ૯૬૦
 ખળતણનો ખર્ચ ૮૯૨
 ખળતણની કરકસર ૧૦૮, ૨૯૧,
 ૩૩૮, ૮૨૧
 ખગાલ કોલ ૯૦-૯૪
 ખલો યુ વાલ્વ ૬૯૨
 ખલો આંક વાલ્વ ૨૮૫, ૩૫૧-
 ૩૫૩, ૩૭૯, ૩૮૭-૩૮૯
 ખલો ઓફ ગેસ ૯૯૮
 અકેટ ૭૧૨
 અરાનગર મીલ એનજીન ૭૬૮
 અજબજ મીલ એનજીન ૭૮૮
 ખલોઅર ગેસ ૯૯૮
 અગ્રટીંગ પ્રેસર ૨૨૨-૨૨૪,
 ૧૧૦૭
 અશ, ડાઇનેમોના ૧૦૩૫-૧૦૩૯,
 ૧૦૪૫-૧૦૪૮
 અત્રેસ તીથ ૮૮૭
 અટ બોર્ડ ૨૨૬
 બલેકસ્ટોન બોર્ડ એનજીન ૯૬૮
 બારીંગ એનજીન ૬૫૧-૬૫૫
 બાળના પટા ૮૭૬

આંધકામ ૧૫૯-૧૬૨, ૧૦૫૪-
૧૧૦૦

આસ ૬૩૪-૬૪૩
આસનો ધસાડો ૫૮૬, ૬૩૩
આસ, ગરમ ૫૯૨, ૭૪૮
આસની મેળવણી ૧૧૩૩
અંતીક થરમલ યુનીટ ૪
બીત્યુમીનસ કોલ ૮૫
બીત્યુમીનસ ગેસ પ્લાન્ટ ૧૦૦૧
બીમ, લાકડાના ૧૦૮૦-૧૦૮૪
બીલ્ટ અપ સીલીન્ડર ૬૦૧, ૭૬૨
બીલ્ટ અપ કેન્ક શાફ્ટ ૬૩૭
બ્રીકવર્ક, રીઇન્ફોર્સ્ડ ૧૭૨
બ્રીકવર્ક ૧૫૯-૧૬૨, ૧૦૬૨
બ્રીજ, બાઇલર ૧૮૪
બ્રીજ, સ્પેલિટ ૧૮૭
બ્રીજ, ઇન્વરટેડ ૧૮૭
બ્રીધીંગ સ્પેસ ૨૩૯, ૪૦૨
બુલરીંગ, પીસ્તન ૬૧૪
બેડ પ્લેટ ૫૯૮
બેલીસ મોરકોમ એનજીન ૭૮૯
બેરીંગ, મેન ૬૪૦-૬૪૩
બેરીંગ, લાઇન શાફ્ટ ૮૫૦-૮૫૨
બેરીંગ, સ્વીવેલીંગ ૬૪૧, ૮૫૦
બેરીંગ પ્રેસર ૭૪૧
બેવલ બ્લીલ ૮૮૯
બ્રેક હોર્સ પાવર ૫૫, ૪૬૪, ૯૨૧
બેક પ્રેસર ૬૪
બેલ્ટ ગીઅરીંગ ૮૬૦-૮૮૧
બેક ફાયરીંગ ૧૧૨૪
બાઇલીંગ પાઇન્ટ, પાણીની ૫
બાઇલીંગ પાઇન્ટ, તેલની ૯૧૨
બાઇલર, ઠંડુ ૩૧
બાઇલરની ઇરીશીઅન્સી ૫૩, ૧૧૧૯
બાઇલર કોમ્પોઝીશન ૨૦૮, ૩૧૫
બાઇલર ઇનેમલ ૨૦૯
બાઇલરમા તેલ ૨૧૨, ૨૧૩
બાઇલરની બનાવટ ૨૧૫-૨૪૧
બાઇલર હાઉસ ૨૮૪, ૨૮૫
બાઇલર, કારનીશ ૨૪૨

બાઇલર, લેન્ડેશાયર ૨૪૨-૨૫૦
બાઇલર, ગેલોવે ૨૫૧
બાઇલર, મલ્ટીટયુઅયુલર ૨૫૩
બાઇલર, ઓમ્પસન ૨૫૩
બાઇલર, વર્ગીકલ ૨૫૪-૨૫૬
બાઇલર, પોરટેબલ ૨૫૬
બાઇલર, એક્સ્ટરનલ ફાયર્ડ ૨૫૭
બાઇલર, ફ્લેશ ૨૫૮
બાઇલર, વોટર ટયુબ ૨૫૮-૨૬૮
બાઇલર સેડીંગ ૨૬૮-૨૮૯
બાઇલર ચેર ૨૭૩
બાઇલર, બેબકોક વીલકોક્સ ૨૬૨-
૨૬૭, ૨૮૩

બાઇલર, ફાઇન ૨૮૬
બાઇલર, નવુ ૨૮૮
બાઇલરની લબાઇ ૩૦૦
બાઇલર પ્રેસર ડાઇઅગ્રામ ૩૬૦
બાઇલરનુ ફાઇનુ ૩૭૩-૩૯૪
બાઇલર ઇન્સ્પેક્શન ૩૯૫-૪૧૨
બાઇલર વપરાસ વગર ૪૦૮
બાઇલરની જીદગી ૪૦૯, ૧૧૨૭
બાઇલર તેસ્ટીંગ ૮૩૨-૮૩૮
બોટમ ફ્લુ ૨૭૨
બોલ્ટની સખ્યા ૪૨૧
બોલ્ટપર સ્ત્રેન ૧૧૧૮
બોલ્ટના ખાચા ૫૬૪
બોવલીંગ હુપ ૨૩૨
બોમ્બે ઇલેક્ટ્રીક ત્રામવે ૯૦૯
બોલ્ટ અને નટ ૧૧૨૮

લ

લટ્ટી ૭૮
લરતી, માટીની ૧૦૫૯
ભીનાશ ૩

મ

મલ્ટીટયુઅયુલર બાઇલર ૨૫૩
મશરૂમ વાલ્વ ૩૭૦
મસએવના એનજીન ૭૭૨-૭૮૨
માઇલ્ડ સ્ટીલ ૨૧૮
માઉન્ટીંગ બ્લોક ૨૩૯

માણસનો પાવર ૬૦૬
મારશલનો શીઠ હીટર ૨૯૫
મારશલનું એન્જીન ૭૯૭
મીનપ્રેસર ૪૮-૫૨, ૪૬૬-૪૭૩,
૪૮૧

મીકેનિકલ ડ્રાફ્ટ ૧૩૫-૧૫૦
મીલ્ડ પ્રેસર તરબાઇન ૮૧૦
મીસ ફાયર, ઓઇલ એનજીન માટે ૫૬
મુવેબલ એક્ષપાનસન ૪૯૨
મેસ ૬૯
મેન ફ્લુ ૧૩૦, ૨૮૦
મેલડૂમ ફરનેસ ૧૩૬
મેગનેસિઆ વોટર ૨૧૦
મેલીએબલ કાસ્ટ આયર્ન ૨૧૭
મેટેલીક પેકીંગ ૬૧૭-૬૨૩
મેન યેરીંગ ૬૪૨, ૭૫૬
મેટલ શીલામેન્ટ લંબ ૧૦૨૫
મેન હોલ ૨૩૯-૨૪૧, ૪૦૭
મોસ્કોપ રીફોર્ડર ૬૭૪
મોરટીસ બ્લીલ ૮૮૮
મોન્ડ ગેસ ૯૯૪
મોટર, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૪૨

ય

યુનીટ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૯
યુનીટ, થર્મલ ૩, ૧૧૦૩
યુનીટ, વર્ક ૪
યુનીફોર્મ એનજીન ૮/૦ ૪/૫,
૭૭૪, ૮૯૬
યુનીઅન મીલ તરબાઇન ૮૧૨

૨

ગપચગ, ઓઇલ ૨૨૨, ૨૨૩
રબર રીંગ ૩૫૭
રનઅવે એનજીન ૫૮૩
રનન પ્રોક્ટર ઓઇલ એનજીન ૬૬૬
રસાયણી અસર, ઇલેક્ટ્રીસીટી ૧૦૦૩
રગ, રેડીએશન માટે ૧૫
રગ, ચીમનીનો ૧૫
રન્ટ જોઇન્ટ ૩૧૭, ૧૧૨૮
રાખ ૮૬, ૩૭૯

રી-ઇવેપોરેશન ૬૦
રીવેટ્સ સીમ ૨૨૬-૨૨૮, ૧૧૦૬,
૧૧૦૭

રીવેટીંગ ૨૨૭
રીવેટના છેદમાથી પાણી ૧૧૦૫
રીબ્ડ ફરનેસ ૨૩૩
રીસીવર, સ્ટીમ હીટર ૨૯૦
રી હીટર ૩૨૫
રીસીવર ૩૨૫, ૬૦૦, ૮૩૧
રીએક્શન તરબાઇન ૪૫૬
રીફર્ડ મીન પ્રેસર ૪૭૧
રીલીઝ ૫૨૭
રીડયુસીંગ ગીઅર ૫૩૪, ૫૩૫
રીચર્સ ઇન્ડીકેટર ૫૪૧
રીફોર્ડર, સ્પીડ ૬૭૪
રીઝીસ્ટન્સ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૫
રીઝીસ્ટન્સ ઓક્ષ ૧૦૩૪
રેડીએશન ૧૩, ૮૩૦
રેડ્યો ઓક્ષ એક્ષપાનસન, ૪૬૯
રેડ્યો, સીલીનડર ૪૭૪, ૪૭૫
રેતી ૧૦૬૧
રોટ આયર્ન ૨૧૭
રોપ ગીઅરીંગ ૮૫૬-૮૬૭
રો હાઇડ બ્લીલ ૮૮૯
રોશની ૧૦૨૦
રોશનીનો અગ્ર ૧૧૩૨

લ

લાકડાન બળતણ ૮૯
લાકડા, ઇમારતી ૧૦૬૬-૧૦૬૮
લાકડાના થાખલા ૧૦૮૦
લાકડાના બીમ ૧૦૮૦-૧૦૮૪
લાઇટનીંગ કન્ડક્ટર ૧૭૭-૧૭૯
લાઇવ સ્ટીમ હીટર ૨૯૦
લાઇન-લેવલ ૫૬૧, ૫૭૬, ૫૯૦
લાઇનર, સીલીનડર ૬૦૨
લાઇર મીલ એન્જીન ૭૬૭
લાઇન શાફ્ટ ૮૫૦
લાઇટ ૧૦૨૦, ૧૧૩૨
લાઇવ હોડ ૧૦૮૭

લીકેન્ઝ, સ્ટીમની ૬૩
 લીવર સેફ્ટી વાલ્વ ૩૪૦-૩૪૨
 લીવર પર સ્પ્રિંગ ૧૧૧૧, ૧૧૧૨
 લીડ ૫૧૩-૫૧૫, ૫૨૪, ૫૪૮, ૫૫૯
 લીફ્ટ ૫૨૫ ૬૯૯
 લીફ્ટ, વાલ્વની ૭૦૧, ૧૧૧૫
 લુબ્રીકેશન ૭૪૦, ૭૬૨, ૯૧૬
 લુબ્રીકેટર ૭૫૭
 લેથમા આટા ૧૧૩૪-૧૧૩૬
 લેપ જોઇન્ટ ૨૨૬
 લેન્કેશાયર ઑઇલર ૨૪૩-૨૫૦
 લેડ રીવેટ ૩૬૫
 લેપ, વાલ્વનો ૪૮૭, ૫૧૨
 લેગીંગ ૬૦૪, ૬૫૦
 લેટ ફાયરીંગ, ઑઇલ એનજીન
 ૯૫૮, ૧૧૨૩
 લોખ ડી ચીમની ૧૭૨-૧૭૬
 લોન્જિટ્યુડીનલ રપચર ૨૨૨, ૨૨૪
 લોન્જિટ્યુડીનલ સીમ ૨૨૫
 લોન્જિટ્યુડીનલ સ્ટે ૨૩૬, ૪૦૬
 લોકો ટાઇપ ઑઇલર ૨૫૬, ૩૫૦,
 ૩૯૨
 લો પ્રેસર સીલીનડર ૪૮૨
 લોકોમોટીવ ઑઇલ ૭૯૩
 લોહચુ બકીક અસર ૧૦૦૩
 લોખ ડું વજન ૧૧૨૬

વ

વર્ક યુનીટ ૪
 વસ્તુઓનું બધારણ ૬
 વર્ક ડાએગ્રામ ૪૮
 વગકીંગ સ્પ્રિંગ ૨૨૧
 વરકીંગ પ્રેસર ૨૨૯, ૧૧૦૭-૧૧૧૩
 વરટીકલ ઑઇલર ૨૫૪, ૩૯૩
 વરધી ગતન શીડ હીટર ૨૯૭
 વપરાસ વગરનું ઑઇલર ૪૦૮
 વરટીકલ એનજીન ૪૪૭, ૧૧૦૨
 વજન, કાટામા ૧૧૧૮
 વનસ્પતી તેલ ૭૪૬
 વ્હીલ ગીઅરીંગ ૮૮૧-૮૯૨

વજન, પરચુટણ ચીજોના ૧૧૩૨
 વ્હીલ કટીંગ મશીન ૧૧૪૪
 વાલ્વ, સીટ અને કોક ૩૨૬,
 ૩૮૭, ૭૦૨
 વાલ્વ સેટીંગ સ્ટીમ ૫૧૧-૫૨૯
 વાયર ડ્રોઇંગ પરપ, ૫૪૯, ૮૨૯
 વાહીટ મેટલ ૬૪૩
 વાલ્વની લીફ્ટ ૭૦૧, ૧૧૧૫
 વાલ્વ સેટીંગ, ઑઇલ એનજીન
 ૯૫૯

વાયર, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૦
 વાયરીંગ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૧૫
 વિલાયતી કોલસો ૮૪
 વિસકોસીટી ૭૪૩
 વીજલીની અસર ૧૦૦૩
 વેન્ડીંગ, ઑઇલર ૩૭૬
 વેક્યુમ ૬૬
 વેક્યુમ ટ્રિક ૬૮૨
 વેક્યુમ જેન ૬૯૧
 વેક્યુમ વેસલ ૭૦૪
 વેપરાઇઝેશન ૯૨૯
 વેપરાઇઝર ૯૩૦, ૯૫૪
 વેન્ડીંગ હાઉસ ગેસ એનજીન ૯૮૮
 વોટર લેવલ સગ્રેસ ૧૯૩
 વોટર ટ્યુબ ઑઇલર ૨૫૮-૨૬૮,
 ૩૪૮, ૪૦૮

વોટર જેન ૩૫૪, ૩૫૬
 વોટર હેમ ૪૧૬
 વોટર સેપરેટર ૪૨૫-૪૨૭
 વોટર પ્રેસર ૬૯૫
 વોટર સોફ્ટનગ ૭૩૮
 વોટર મીટર ૮૨૫
 વોલ ઓક્ષ ૮૫૫
 વોલ્ટેજ ૧૦૦૪
 વોલ્ટમા ઘટ ૧૦૦૫, ૧૦૪૯

શ

શાફ્ટ, કેન્ક ૬૩૬-૬૪૦
 શાફ્ટનું ભાગવું ૫૯૩
 શાફ્ટીંગ ૮૩૮-૮૪૩

શાફ્ટ ગવરનર ૬૭૩
શાફ્ટ માટે વરફી ગ ગ્રેસર ૧૧૧૦
શ્રાઉડેડ બ્લીલ ૮૮૮
શીવ, એક્સેન્ડ્રીક ૪૮૪
શેલ, બાઇલર ૨૨૧, ૨૨૨, ૩૮૫,
૪૦૩, ૧૧૦૭
શેફર સ્ટીમ ગેજ ૩૫૮

સ

સરકયુલેશન, બાઇલરમાં ૨૮-૩૫
સલફેટ વોટર ૨૦૬, ૨૦૯
સરકયુલર સીમ ૨૨૫
સપ્લીમેન્ટરી સ્ટોપ વાલ્વ ૩૭૧
સપ્લીમેન્ટરી ગવરનર ૬૬૧
સપ્લીમેન્ટરી શીડ ક્રોક ૬૮૪
સપ્લીમેન્ટરી ઇન્જેક્શન પ૮૨
સરકયુલર ઇચ ૪૬૦
સરફેસ કન્ટેનર ૬૮૩
સરકયુલેટીંગ વોટર ૬૮૬, ૧૧૦૪
સરકયુલેટીંગ પમ્પ ૭૧૬
સરફેસ ઇવેપોરેશન ૭૩૦
સન મીલ એનજીન ૭૮૧
સકગન શીડ, બાઇલ એનજીન ૯૨૯
સરકયુલેશન, પાણીનું, બાઇલ
એનજીન ૯૪૮
સકશન ગેસ ૯૯૫
સરફીટ ટ્રકર ૧૦૧૯
સરફીટ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૬
સ્ટીમ ૩૬-૫૨
સ્ટીમની ટેમ્પરેચર ૩૯-૪૦
સ્ટીમનું વાલ્વ ૩૯
સ્ટીમ, સેચ્યુરેટેડ ૪૧, ૩૨૨
સ્ટીમ, ન્યુપ્રીટ ૪૨-૪૫, ૩૨૩
સ્ટીમ થરમલ ઇરીશીઅન્સી
૫૩-૫૪, ૧૧૧૯
સ્ટીમ જેકટ ૭૪
સ્ટીમ બ્લાસ્ટ ૧૩૫
સ્ટીમ પેસ ૧૯૪-૧૯૫
સ્ટીમ પ્રેસન્ટી હદ ૩૨૧
સ્ટીમ ગેજ ૩૫૭, ૩૬૦, ૩૬૦, ૩૬૭

સ્ટીમ પાઇપ ૪૧૭-૪૨૩, ૫૫૭
સ્ટીમ ફાયર ૪૨૭
સ્ટીમ દ્રૂપ ૪૨૮
સ્ટીમ લંપ ૫૧૨, ૪૮૭
સ્ટીમનો ખપ ૧૯૮, ૮૨૩, ૧૧૦૪
સ્ટીમની ગળતર ૮૨૭, ૮૨૮
સ્ટીમ એનજીનો પ૩-૭૬, ૪૩૧-
૪૫૭, ૮૦૨
સ્ટીમ તરબાઇન ૪૫૩-૪૫૭, ૮૦૭,
૮૯૬
સ્ટીમ એક્સ્યુલેટર ૮૧૧
સ્ટીમ પાવરનો ખર્ચ ૮૯૭
સ્ટીમ અને બાઇલ પાવર ૮૯૩,
૯૦૧
સ્ટોકર, મિકેનિકલ ૧૦૬
સ્ટોકર, બેલક્રોક ૧૦૭
સ્ટીટ બ્રીજ ૧૮૭
સ્ટેલ ૨૦૦-૨૧૨
સ્ટીલ ૨૧૮, ૨૧૯
સ્ટે, બાઇલરના ૨૩૪-૨૩૮, ૪૦૬
સ્ટીંગ સ્ટે ૨૩૭
સ્ટુ સ્ટે ૨૩૮
સ્ટે ટયુબ ૨૩૮
સ્ટમ ક્રોક ૨૮૫, ૩૫૪
સ્ટ્રીંગ સેફ્ટી વાલ્વ ૩૫૦, ૧૧૧૩
સ્ટ્રીંગનું દબાણ ૧૧૧૩, ૧૧૧૪
સ્ટ્રોપ વાલ્વ ૩૬૬-૩૭૧
સ્ટ્રુઇસ વાલ્વ ૩૬૯
સ્ટ્રેપ, એક્સેન્ડ્રીક ૪૮૪
સલાઇડ વાલ્વ ૪૯૦, ૧૧૧૭
સ્ટેન્ટ પીસ્ટન વાલ્વ ૪૯૮
સ્ટ્રીંગ, ઇન્ડીકેટર પ૩૫
સ્ટ્રીંગ, પીસ્ટન ૬૦૭-૬૧૦
સ્ટ્રીડ, એક્સરખી ૬૫૯
સ્ટ્રીક્ટીંગ વાલ્વ, સ્ટીમ ૬૯૨
સ્ટ્રીક્ટીંગ વાલ્વ, બાઇલ એનજીન
૯૩૬
સ્ટ્રે કુલર ૭૩૭
સ્ટ્રીંગ મીલ એનજીન ૭૭૧
સ્ટેન્ટ એનજીન ૭૭૨

સ્કૉટ એન્ડ હૉડસન એન્જીન
૭૯૮-૮૦૧

સ્વીવેલ એરીંગ ૮૫૦

સ્ટીલની પુલી ૮૭૧

સ્ટીલના પટા ૮૭૫

સ્ટારટીંગ વાલ્વ, ડીઝલ ૯૭૯

સ્ક્રૅઅર, ગેસ ૯૯૮

સ્વીચ ઓર્ડ ૧૦૫૨

સ્ટીલના ગરદર ૧૦૮૮, ૧૦૮૯

સ્લુઇસ વાલ્વ ૩૬૯

સ્ટૉપ મોશન ૫૮૪, ૬૫૬

સાઇડ ફ્લુ ૨૭૭

સાઇફન ટયુબ ૩૫૯

સાધા, ઑઇલરના, ગળવા ૩૮૫

સાધા, ઑઇલરના ૨૨૫

સાઇટરીડ લુબ્રીકેટર ૭૫૧

સાઇકલોઇડલ તીથ ૮૮૫

સાઇલેન્સર, એકઝૅસ્ટ ૯૪૭

સાકળની મજબૂતી ૧૧૩૦, ૧૧૩૧

સીલીન્ડર ઑઇલ ૭૫૦

સીલીન્ડર ૬૦૧-૬૦૫

સીમ, ઑઇલર ૨૨૫

સીટ, વાલ્વની ૩૬૯

સીમ્પલ એન્જીન ૪૩૧, ૪૭૭

સીલીન્ડર રેફ્રેજ ૪૭૪

સીલીન્ડર ડાયમેટર ૪૫૭-૪૮૩

સીમેન્ટ ગ્રાઉટીંગ ૫૭૧

સીમેન્ટનો પાયો ૯૪૫

ગ્રીમેન્ટ, પોર્ટલેન્ડ ૧૦૬૦

સીમેન્ટની ભોય ૧૦૬૩

સીરીઝ સરકીટ, ઇલેક્ટ્રીક ૧૦૦૬

સીહડી ૧૦૭૯

સીટીંગ બ્લૉક ઑઇલર ૨૭૩

સીઓબુ રીકૉરડર ૨૮૩, ૮૩૩

સુપરહીટીંગ ૪૨-૪૫, ૩૨૩

સુપરહીટર ૩૨૧-૩૩૯

સુતરના પટા ૮૭૬

સુરખી ૧૦૬૧

સેન્સીબલ હીટ ૭

સેલીનોમીટર ૨૦૧

સેફ વરકીંગ સ્ટ્રેન્જ્થ ૨૨૧

સેફ્ટી વાલ્વ ૩૩૯-૩૫૦, ૪૦૭,
૧૧૧૩

સેન્ટ્રીફ્યુગલ પમ્પ ૭૦૫-૭૧૦

સેકન્ડ મોશન ૮૪૩, ૮૪૯

સેફ્ટ સ્ટારટર ૯૫૧

સેમી ડીઝલ ૯૬૧

સેપરેટર, વોટર ૪૨૫-૪૨૭

સેપરેટર, ગેસ ૧૦૦૦

સેન્ટર, આર્ચના ૧૦૭૪

સેફલોડ, ગરદરપર ૧૦૮૯

સોડા, ઑઇલરમા ૨૦૬

સોલીડ ઑઇલ ૭૫૬

હ

હવા ૭૮, ૯૬

હવા, બળતણ માટે ૯૬, ૯૭

હવા, ચીમનીમા ૧૩૨

હવા, ઑઇલ એન્જીન માટે ૯૧૦

હવાનો ભીનાશ ૭૩૧

હવાની ટેમ્પરેચર ૧૧૮, ૯૧૧

હવાનું દબાણ ૩૬, ૧૧૧૭

હાઇડ્રોજન ૭૭, ૯૯૭

હાર્થ પીટ ૨૭૮

હાઇડ્રોલીક ટેસ્ટ ૩૯૪, ૪૦૯-૪૧૩,
૪૨૫

હાઇસ્પીડ એન્જન ૪૪૮-૪૫૨, ૭૮૮	હૉરીઝોન્ટલ એન્જન ૪૪૬
હાઇડ્રોલીક ઇરીશીઅન્સી ૬૯૬	હૉર્સપાવર ૪
હાઇડ્રોલીક રેમ ૭૨૭	હૉર્સપાવર, નોમીનલ ૪૬૦
હાઇડ્રોલીક બ્રાક્ષ ૯૯૪	હૉર્સપાવર, ઇન્ડીકેટેડ ૪૬૪-૪૬૭
હારડનીંગ, સ્ટીલ ૧૧૩૭	હૉર્સપાવર, ટ્રેક ૫૫, ૪૬૪, ૯૨૧
હી દી કોલસો ૯૦-૯૪	હૉર્સપાવર કૉન્સ્ટન્ટ ૪૬૫-૪૬૭
હીટીંગ સરક્રેસ ૯૮, ૧૮૮-૧૯૨, ૩૦૬	હૉર્સપાવર પમ્પના ૬૯૬
હીટર, શીડ ૨૯૦-૨૯૭	હૉર્સપાવર, ગ્રાફ્ટીંગના ૮૪૦
હીક હારટ્રીન્સ એન્જન ૭૬૨-૭૭૧	હૉર્સપાવર, દોરડાના ૮૬૫
હીટ એન્ડ મીસ ૯૩૯, ૯૪૪	હૉર્સપાવર, પટાના ૮૮૦
હીટ યુનિટ ૩, ૧૧૦૩	હૉર્સપાવર, ગીઅરીંગના ૮૯૦
હેન્ગર, શાફ્ટીંગ ૮૫૪	હૉર્સપાવર, મશીનરીના ૧૧૨૧, ૧૧૨૨
હેલીકલ તીથ ૮૮૭	હૉટવેલ ૭૧૨, ૧૧૦૧, ૧૧૦૫
હોપ્કીન્સન વાલ્વ ૩૪૪-૩૪૯	હોગ્સથી ઓઇલ એનજીન ૯૬૪

મીલ એનજીન, બોઈલર અને ગીઅરીંગ.

વર્તમાન પત્રોના અભિપ્રાય.

MILL ENGINE, BOILER AND GEARING

PRESS OPINIONS

"The Times of India" (15-7-1898)

. This is a very complete work on the subjects of which it treats, extending to upwards of 500 pages, and fully illustrated with well executed drawings of engines, boilers, gearing, pulleys, etc. The remarkable part of the history of this book is that it is written in Gujarati to suit the wants of mill agents, managers, and local engineers, and the text is completely original and not a translation or a reprint from other works. The author appears to be a man of talent in a subject which he has made a speciality and seems to have studied his subject very fully from beginning to end. The work which is now presented in Gujarati is first of its kind and is creditable to the author in that respect alone. The author has brought to his task a highly gifted mechanical mind which has qualified him as a teacher and an expert exponent of his subject. The production is so good, useful and complete that it will doubtless supply a great want to all natives who use engines and who are engaged in mechanical industries, and who can only read up and study the subject in their own language. Now that Mr Fakirjee has exhibited his professional acquirements as a high class mechanic while his education and experience were purely local, it seems a pity that his friends should not give him the opportunity of completing his education in some of the best workshops in Europe. He would return to this country as one of our leading mechanical engineers. The proof of his talents is to be found in the well-written volume now before us. It is unusual to find Indian mechanical engineers grasping and comprehending fully the science of mechanical engineering in all its branches, at least to the extent that Mr Fakirjee has mastered his subject, and the fact that he has gained all his knowledge by a painstaking and continuous industry lends assurance to the prediction that if the advantages of foreign experience were secured for him he would become a leading Parsi Engineer.

“The Times of India” (15-9-1909)

The second edition of an important Gujarati work for the modern requirements of Indian engineers entitled “Mill Engine, Boiler and Gearing” by Mr Fakirji E Bharucha, Assistant Professor of Mechanical Engineering in the College of Science, Poona, has just been issued. The author has had great experience in engineering, and he has embodied his wide knowledge of the subject in a volume of about nine hundred pages and containing two hundred illustrations. The volume is as exhaustive as it is original and illuminating. The book is specially designed to meet the requirements of those who know vernaculars only or who possess an imperfect knowledge of the English language and it must prove interesting and instructive to those Gujarati readers, who are engaged in or are desirous of joining the mill mechanical engineering profession. This is the first work of its kind in Gujarati and therefore claims special notice. Though the material for the book is taken from English standard works, it is not a translation of any work, but it is compiled from various sources, with copious and exhaustive notes from the author's experience as a practical engineer and as a teacher and an expert exponent of the subject. The portion which attracts special attention is that which describes break-downs and accidents of engines and boilers with useful and interesting illustrations. The chapters on oil engines, electric light, building work, chimney building, boiler inspection and gearing are well treated.

“The Indian Textile Journal” (9-1909).

“Mill Engine, Boiler and Gearing” is the title of a bulky volume published by Mr F. E. Bharucha, L. M. E., A. M. I. M. E., Assistant Professor of Mechanical Engineering at the College of Science, Poona. The author has fully and generously made use of his long and varied experience of Indian mills and factories in compiling the book, which contains the most practical and up-to-date information and instruction in Mechanical Engineering that the native of India can wish for. A detailed review of this book will appear in our Vernacular Edition, meantime, we commend the work to engineers and others as one of the best that has been published on the subject.

